

VICTORIA UNIVERSITY

3 1761 03717 0131

PA 30
Eu 27F

EUDOCIAE AUGUSTAE
V·I·O·L·A·R·I·U·M

RECENSUIT ET EMENDABAT

FONTIUM TESTIMONIA

SUBSCRIPSIT

IOANNES FLACH.

ACCEDUNT INDICES QUORUM ALTER SCRIPTORES AB EUDOCIA

LAUDATOS ALTER CAPITA VIOLARII CONTINET.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXX.

PA30

EU27NF

EDUCATION

7.10.1917

EDUCATION

EDUCATION

EDUCATION

2460

EDUCATION

2460
290.

I. PRAEFATIO VILLOISONI.

Hic tibi offerimus, Lector erudite, Anecdotorum Graecorum, quae e Parisina Regia et S. Marci Veneta Bibliothecis selegimus, duo Volumina. Prius continet Eudociae Imperatricis Ἰουδία, sive Dictionarium Historico-Mythologicum, e Codice Regio MMMLVII, de quo haec in Catalogo Codicum Manuscriptorum Graecorum Regiae Bibliothecae Tom. II. p. 603. „Codex Chartaceus, (recens) olim Colbertinus, quo continetur Eudociae Macrembolitissae, Augustae, quae primum Constantino Ducae Imperatori, deinde Romano III. cognomine Diogeni, (qui Imperator factus est anno 1068) nupsit, Opus inscriptum, Ἰουδία (lege Ἰουδία), sive *Violarium*, quo de Diis, Deabus, viris illustribus, rebusque varii argumenti disseritur. Caputum Index exhibetur a viro Cl. Anselmo Bandurio, quem videre pretium est. Nondum prodiit illud egregium Antiquitatis monumentum, dignissimum tamen quod publicam lucem aspiciat.“

Scilicet Indicem Caputum dedit Anselmus Bandurius in notis ad Antiquitates Constantinopolitanas p. 812. et hinc Fabricius in Bibliotheca Graeca Tom. VI. L. V. cap. 5. p. 588. qui hoc Opus *insigne* vocat p. 602. illiusque Editionem exoptat, idque laudari a Bandurio ad Antiquitates Constantinopolitanas p. 449. 590. 818. et 829. ac 830. observat. Memoratur et a Montfauconio in Palaeographia Graeca p. 109. et p. 298. ubi dicitur *Opus singularis eruditionis*, a Cangio in Glossario Mediae Graecitatis, in Indice Auctorum ad Glossarium Mediae Graecitatis, voce *Eudocia*,

in notis ad Zonaram p. 11. 67. 114. etc. etc. et p. 115. et 116, ubi sic de nostra loquitur: „Singularis fuit eruditionis; quod testantur quae in Bibliothecis servantur illius opera, in quibus legere contigit, ex Colbertea, vastum illud opus, quod *Ἰώνια* (lege *Ἰωνιά*) inscripsit . . . opus multifaria rerum varietate refertum, quodque immensam Principis feminae eruditionem et assiduam librorum lectionem testatur.“¹⁾

Quae vero alia Eudociae Opera Cangius in Bibliothecis asservari affirmat, haec sunt, Poema Epicum de Ariadnes Caesarie, ὁ πλόκαμος τῆς Ἀριάδνης, ἐπικῶς, et alii tres libri pedestri sermone, qui inscripti erant, αἱ τῶν γυναικῶν χρεῖαι, et τί δεῖ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν, quod χρῆσιμόν τι χρῆμα vocat Auctor Anonymus cuiusdam annotationis ad Eudociam p. 2. nostrae Edit. et περὶ διαίτης μοναζουσῶν, ὅπερ καὶ νῦν καθ' ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς Προκοπήσου σεμνείῳ σώζεται, Προκόνησος δὲ ὁ νῦν Μαρμαράς, inquit idem ibid. Auctor Anonymus huiusce observationis. Haec autem opera in nostris Europae Bibliothecis asservari nemo audivit.

Cuiusdam docti Benedictini, qui Eudociae Editionem

¹⁾ Quod hic in Historia literaria et fabulosa praestitit Eudocia, hoc in Historia Naturali et in Botanica confecit illa Eudociae, imo et doctissimorum virorum qui unquam extiterint, aemula, atque eximium sui sexus, et Germaniae, decus, et exemplum, Serenissima *Ludovica, Baden-Dourlachi Margravia*, dignissima coniux summi illius Principis, cuius aureum opus de Oeconomia his concluditur verbis, quae in optimo ipsius animo insculpta, et in omnibus eiusdem factis expressa, omnium Palatiorum portis inscribi deberent, *faire du bien, c'est le recevoir*. Vehementer autem optandum, ut Serenissimae Margraviae modestia singularis, quae sola tantas illius virtutes atque ingenii animique dotes aequat, quamque Venetiis, ubi illa delitescere voluit, mirari nobis contigit, premere et eruditis invidere nolit unicam illam et omnibus gazis pretiosiore collectionem, quae omnes rerum naturalium varietates secundum Linnaei systema tanta manu dispositas digestasque representat.

meditabatur, mentionem facit Christianus Wolfius de hac Imperatrice agens in suo libro *de Mulierum Graecarum, quae oratione prosa usae sunt, fragmentis*, ibique ex Ἰωβιᾶ Excerpta potulit. Eudociae autem vitam videbis apud Zonaram, Iohannem Scylitzem Curopalatum, Michaelem Glycam, Nicephorum Caesarem Bryennium, et illius uxorem Annam Comnenam, etc. Cl. le Beau in *Historia Byzantinorum Imperatorum*, Cangium in *Familiis Byzantinis* p. 161. etc. et in *Dissertatione de illius vita et operibus*, quam in *Academiae Inscriptionum consessu* legi anno 1773.

Eudocia, ad cuius Ἰωβιᾶν edendam multi doctissimi viri, ac praesertim summus ille David Ruhnkenius, mihi faces addiderunt, quae ad *Historiam literariam* pertinentia in suum *Lexicon* congescit, eorum pleraque ex iisdem hausit fontibus, ex quibus Suidas, qui illius collatione non semel emendari potest; nonnullorum Philosophorum ac Sophistarum vitas e Diogene Laertio et e Philostrato habuit; quaedam *Mythologica*, et ea praesertim quae ad *Heroum effigiem* spectant, ex eiusdem Philostrati *Heroicis*; caetera *Mythologica* ex omnibus *Interpretibus omnium Poetarum Graecorum*, Homeri, Hesiodi, Theocriti, Lycophronis, Apollonii Rhodii, Arati, etc. etc. imo ex *Argumentis*, quae *Tragicorum Graecorum fabulis* praefixa sunt, ex editis a Richardo Montacutio Etonae 1610. 4. in duas S. Gregorii Nazianzeni, et ex ineditis in multas alias eiusdem S. Patris *Orationes Commentariis*, sive Συναγωγῆ καὶ ἐξηγήσει ἱστοριῶν, quae est cuiusdam Nonni Monachi, e Cornuto aliisque *Mythographis* et *Scholiastis* editis ac ineditis, mutuata est, sparsa collegit, disposuit, et in ordinem alphabeticum redegit.

II. PRAEFATIO EDITORIS.

Violarii, quod exeunte saeculo undecimo ab Eudocia Augusta compositum esse pro certo adfirmari licet, manuscripti hodie non exstant libri nisi duo Parisini, quorum alter, olim Colbertinus, nunc numero 3057 signatus, circa finem saeculi XV videtur esse exaratus, alter, inter supplementa quadragesimus secundus, saeculi praeteriti initio tribuendus. Ac recentiore quidem codicem cum nemo umquam laudaverit nisi Mangeyus in editione sua Philonis vol. II. pag. 408, dubium est num praeter eum quisquam ante me inspexerit. Ipse autem intellexi librum a Mangeyo laudatum apographum esse codicis 3057, quo uno tamquam fundamento necesse est nitatur Violarii editio. Ad vetustiore igitur codicem litteram P scitote pertinere, quam in apparatu critico innumeris locis positam invenietis. Eundem librum, priusquam typis exscriptus est, si minus perlegisse at certe inspexisse inter viros doctos satis constat cum alios tum *Cangium*, *Bandurium*, *Montefalconium*. Qui singula Violarii capita vel descripserunt vel excerpserunt; Bandurius publici iuris fecit capitum indicem codici praemissum, quem nos ad calcem totius editionis dedimus. Nil mirum igitur, quod medio iam saeculo XVIII integrum Eudociae librum typis mandare constituerat vir quidam eruditus ex ordine S. Benedicti, *Ioannes Hervinus*; neque vero is persecutus est consilium, quod eum iniisse tradidit Christianus Wolfius, doctus ille vir, qui edidit fragmenta mulierum Graecarum. Neque id quidem usque adhuc quisquam potuit indagare, ubi terrarum lateant

schedae ad praeparandam editionem ab illo scriptae. Successit in illius locum monitus ab amicis cum aliis tum ipso Ruhnkenio *Anselmus Villoisonus*, qui codicis Parisini vetustioris vestigia secutus a. 1781 Venetiis emisit Violarii editionem, quam littera V ubique equidem signavi. Inveniuntur autem in codice capita quaedam, quae desunt in Veneta editione consulto neglecta, quorum alteram partem omnino indignam iudicasse videtur Villoisonus, quae typis exscriberetur, maiorem alteram in ipso Violario pluries repetitam, non tanti, quae iterum iterumque describeretur. E quibus pauca in editionem meam recepi, plurima reieci. Ipse autem Villoisonus praedicat ante paratam editionem de vita et scriptis Eudociae se dissertationem composuisse; quae num prelum subierit dubitandum est, cuius ne Parisiis quidem, quamquam diu quaesivi, compos fieri potuerim. In ipsa autem editione vix quicquam videtur laude dignum, nisi quod princeps est emissa. Neque enim Villoisonus ea qua par erat diligentia codicem perscrutatus est neque satis accurate cognoverat notarum potestatem, quae in libris manuscriptis inveniuntur. Quo factum est, ut eius editio innumeris mendis scateret. Neque minus vituperandus est, quod etiam alterius editoris officii immemor nec scriptorum locis in Violario exscriptis neque cetera testimoniorum mole usus est ad Eudociae textum rectius constituendum. Quam rem ita se habere intellexi, cum complures abhinc annos versarer in scholiis Hesiodicis et Lycophroneis. Iterandae igitur Violarii editionis cum consilium cepissem, id potissimum egi, ut codicem Parisinum diligentius conferrem et singulorum capitum fontes summa cum industria indagatos cum Eudociae excerptis componerem marginique subscriberem; quo fieri non potuit, quin scriptura permultis locis emendaretur. Ac scripturae quae est in codice Parisino diversitatem, bibliothecae Teubnerianae legibus addictus, non integram subscripsi, sed potioem. De fontibus autem Eudociae ipse nuper egi in quaestionibus, quas *Unter-*

suchungen ueber Eudokia und Suidas' inscripsi (Lipsiae 1879). Ad eas reieci in apparatu solo verbo '*Untersuchungen*' vel '*Untersuch.*' adiecto. Neque minus quam codicis Parisini eam indicavi scripturae varietatem, quae in singulorum capitum fontibus testimoniisque invenitur. Ibi quae leguntur, in apparatu omnia littera F signata exstant praeter ea, quae ex Hesychio Milesio a Suida deprompta littera S notare visum est. Ipsum fontis nomen, ubicunque lectionis diversitatem apposui, numquam indicavi nisi certis argumentis permotus; e. g. adscripsi nonnunquam in scholiis ad Gregorium Nazianzenum, quae qui compilaverunt, Cosmas atque Nonnus, in plerisque locis dissentirent. Quibus autem fontium codicibus usa sit Eudocia, iam nunc assequi non possumus; ac ne id quidem quibus familiis tribuendi sint, usquequaque pro certo affirmare licebat. Quae cum ita sint, cavendum nobis, ne omnes scripturas, quae in fontibus magis nobis arrideant, in Violarii textum recipiamus neve ita non librarii menda tollamus, sed ipsam Eudociam corrigamus. Constat autem Violarium permultis interpolationibus esse vitiatum, quibus indagandis summopere studui. Itaque quae postea a lectoribus sive librariis adiecta esse aut certum esset aut verisimile, uncis quadratis [] inclusi. Quamquam quaestionum difficillimarum solutionem incohasse potius mihi videor quam absolvisse.

Illud addere volo, quod unum caput, quod Epicuri epistolas ad Pythoclem et ad Herodotum missas exhibet, descriptas Laertii ex Diogenis libro, cum innumera eius menda sanare me taederet, in hanc editionem non recepi; legitur illud quidem p. 181—192 ed. Vill.

Restat, ut afferam eas dissertationes, quae mihi attulerunt aliquid utilitatis. Sunt autem hae:

1. Observationes in Eudociae Violetum auctore *A. C. Meineke*, in actis a Tychseno et Heereno editis, quae inscribuntur '*Bibliothek der alten Literatur und Kunst. Göttingen 1789. 5. Stück*' I p. 26—46 et '*6. Stück*' II p. 25—44.

2) De fontibus Eudociae scripsit *Wytttenbach*, in 'bibliotheca critica Amstelodama'. vol. II. part. III. p. 3 sqq.

3) Curarum criticarum in scholia Apollonii Rhodii et Eudociae Viol. specimen scr. *Spitzner*. Wittembergae 1819.

4) *Thomae Reinesii* observationes in Suidam ed. *G. Müller*. Lipsiae 1819.

5) Zur Geschichte der Theognideischen Spruchsammlung. Scr. *Fr. Nietzsche*. Mus. Rhen. XXII (a. 1867) p. 189 sqq.

6) Quaestionum Eudocianarum capita quattuor, scripsit *Rich. Nietzsche*. Altenburg. 1868.

7) Commentationum sive in Eudociae violarium observationum specimen, scr. *Harles*. Erlang. 1785. Ex quo libello, quem inspicere numquam mihi licuit, quae excerpterat benevolentissime mihi misit *Zuckerus*, vir doctissimus, bibliothecarius Erlangensis.

Neque vero usquam invenire mihi contigit commentationem de Eudocia a. 1789 in *annalibus Helmstadtensibus* neque *Friesemanni* opusculum in 'collectaneis criticis' Amstelodami a. 1786 edita.

Haec sunt quae de Eudocia usque adhuc peculiaribus libellis exposita sunt. Neque tamen sua laude illi sunt fraudandi viri docti, qui data occasione de Eudocia verba fecerunt. Praebuerunt enim etiam eorum scripta haud parum utilitatis: dico *Heynii* observationes ad Apollodorum, *Muelleri* praefationem et notas ad Tzetzae Lycophronis commentarios, *Bernhardyi* verba Suidae editioni praemissa, *Mauricii Schmidti* censuram editionis Bernhardyanae, quam inseruit *annal. philol.* vol. LXXI. p. 474 sqq., *Hugonis Weberi* de Hesychio lexicographo librum in *suppl. Philol.* III. p. 451 sqq. publici iuris factum, *Valentini Rosei* verba in libro qui inscribitur *Aristoteles pseudepi-graphus* ad p. 407, 419, 482, 485, 530 etc. apposita, *Theodori Bergkii* ad innumeros Poetarum Lyricorum locos, *Caroli Roberti* ad Catasterismos animadversiones, *C. Wachsmuthii* de fontibus Suidae et *D. Volkmanni* de Suidae biogra-

phicis dissertationes (Symbol. philol. Bonnens. p. 138 sqq. et 717 sqq.), *eiusdemque* de Suidae biographicis quaestiones novas (Numburg. 1873), quas in apparatu critico laudavi adiectis verbis, 'Quaest. nov.', *Ervinii Rohdii* de vocabuli *γέγρονε* apud Suidam usu quaestionem celeberrimam Mus. Rhen. Vol. XXXIII. p. 161 sqq., *eiusdemque* de Philone Byblio et Hesychio Milesio Mus. Rhen. vol. XXXIV. p. 561 seq. insertam. Pauca tantum ex ea dissertatione adsciscere mihi licebat, quam inseruit *A. Daub* Mus. Rhen. vol. XXXV p. 64 seq., postquam maximam editionis partem iam confeci. Nonnullas etiam coniecturas *A. de Gutschmid* et *Ervinus Rohde*, collegae et ingenii acumine et doctrinae copia insignes, amicissime mecum communicaverunt earumque usum mihi concesserunt. Gratias denique ago viro doctissimo *Grossio Weilburgensi*, qui partem materiei ab ipso summa cum diligentia undique collectae, monitus a praeceptore suo *Guilelmo Studemund*, benevolentissime mihi suppeditavit.

Iam vero non dubito, quin exemplaribus Villoisonianis iam dudum divenditis, viris doctis sit accepta nova haec Violarii editio. Quod ut mihi persuadeam eo magis inducor, quod nunc demum verbis rectius constitutis statuere possumus de necessitudine, quae intercedat inter Suidam, Eudociam Hesychiumque Milesium, vitarum illum ingeniosum enarratorem, quae quidem res diutius, quam par erat, in magna obscuritate et dubitatione posita erat.

Scribebam Tubingae mens. Febr. MDCCCLXXX.

ADDENDA I.

Ad fontium testimonia, de quibus in „Untersuchungen über Suidas und Eudokia“ disserui, haec sunt addenda:

- p. 34 (VIII) s. 260 Ζεὺς Ἡλεκτρούων = Apollod. II, 4, 3 sq.
- p. 35 (VIII) s. 412 Φαίδρας γενεαλογία: Apollod. I, 9, 1 III, 1, 2. (IX) s. 366 ff. ἡ δὲ τῆς Πτολεμαίων βασιλείας ἀρχή — exit. stammt aus demselben Chronisten, wie die erwähnte Partie s. 429 περὶ Χάρητος. Sie stimmt heute im wesentlichen mit Pseudo-Eusebius bei Cedren. I s. 339 ff. (s. auch Schöne, Euseb. I s. 126, Latino-Barbarus ib. I s. 208 f.; Georg. Hamartol. s. 205 f. ed. Muralt).
- p. 102 Z. 11 s. 149 περὶ Ἐννοῦς von ἀπὸ τοῦ ἔνω — φονεύω = Etym. M. 337, 37.
- p. 104 Harpokration ist benutzt s. 282 im Artikel περὶ Ἀνσιμάχου.
- p. 108 Z. 16 s. 224 περὶ ἀναθημάτων Ἡφαίστου κ. τ. λ. = Eustath. II. s. 87 (v. Athen. VII, s. 325).
Z. 33 περὶ Κυκλώπων von Ἡσίοδος — ὄψει auch Eustath. Od. s. 1392.
Z. 34 s. 265 περὶ Κύκνων von δεῖ δὲ εἰδέναι — exit. = Eustath. II. s. 87.
- p. 109 Z. 10 s. 322 περὶ Παλλαδίου von διοπετεῖς — δεξιᾶ = Eustath. II. s. 327.
Z. 30 s. 404 περὶ Τρωῶς non ὁ δὲ ποιητῆς — exit. = Eustath. II. s. 1209.
Z. 39 s. 433 περὶ Χρυσήιδος — ἱστοροῦσι = Eustath. II. s. 118.
- p. 110 Z. 17 περὶ Ἀψύρτου = Eustath. Dion. v. 488.
- p. 127 not. 3 φησιν εἶναι τινος Ῥωμαίου conj. E. Scheer.
- p. 144 περὶ Μολιονίδων = Cosm. p. 224.
- p. 161 s. 292 περὶ Μολιονίδων = s. 441.
- p. 162 not. Z. 9 s. 345 περὶ Πριάμου — ὡς εἴρηται.
Z. 10 s. 368 περὶ Πυθαγόρου — ὡς προεῖρηται
s. 374 περὶ Σιβυλλῶν — ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς διαληφόμεθα
s. 441 περὶ Ὠρίωνος — ὡς ἐν τῷ περὶ Ὠριέως εἴρηται.
- p. 166 Z. 21. Die Worte ὁ πορθμὸς — διανλωνιζόμενος stehen bei Tzetzes z. Lycophron (und Argum. Apoll. Argon. II; cf. Eud. s. 420).

ADDENDA ET CORRIGENDA II.

- Ad Violarii textum notasque haec adicias vel corrigas:
- p. 2, l. 8 corr. ἀνακαινίξειν.
- p. 28 de Asclepii filia Τυγεία cf. E. Scheer in Mus. Rhen. XXXIV p. 274 not.
- p. 38 μανίης σ' ἀποπαῦσαι per litteras mihi suppeditavit Bergkius.
- p. 41 in not. corr. κλαυσθέντα.
- p. 77 in not. l. Excerpta.
- p. 84 in not. l. convasavit.
- p. 109 de Asclepiade Myrleano cf. E. Rohde in Mus. Rhen. XXXIV p. 571 not. 1.
- p. 148 Ξενοφάνης ἐν σίλλοις (sic corrig.), de quo cf. Wachsmuth, de Timone Phliasio etc. p. 30 et 73.
- p. 153 in not. corr. quis sit.
- p. 157, l. 15 de fragmento Philetæ Ephesii cf. ed. Bach p. 21 (v. Eud. p. 628).
- p. 241 de versu Ptolemaei regis cf. Nauck, fragm. trag. p. 628
- p. 303 Hermiæ vitam non a Laertio Diogene sed ab Hesychio Milesio Eudocia mutuata videtur esse.
- p. 348, 13 post ἀποδημῆσαι uncinum adde.
- p. 385 in not. l. Ἀμφίμαρχος.
- p. 478 de Mithra cf. Mai, Spic. Rom. II p. 386.
- p. 574, l. 15 cf. Anonym. περὶ ἀπίστων in Westermann Mir. p. 322.
- p. 584 de Aristotele, Palaephathi amatore, in articulo ἐρώμενοι (h. e. in lib. I historiae) Philonem verba fecisse suspicatus est E. Rohde l. c.
- p. 586, l. 14—15 corr. τὸν δὲ — λυσιωδόν.
- p. 596 in not. ad Schneider etc. add. (Callim. II p. 26).
- p. 625 et p. 643 de Sibyllis cf. Cramer, Anecd. Par. I p. 322 et doctam dissertationem Ernesti Maassii, de Sibyllarum indicibus (Berolin. 1879) p. 2 not. 3, et p. 51 sq. Leviora menda, quae in accentibus et spiritibus positae fortasse commissa sunt, lectores ut ipsi corrigant rogo.

ΕΥΔΟΚΙΑΣ

τῆς Μακρομβολιτίσσης, Βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως,
Ἰωνιά,

ἧτοι συναγωγή θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊνῶν γενεα-
λογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτοὺς μεταμορφώσεων, μύθων
τε καὶ ἀλληγοριῶν, τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρισκο-
μένων, ἐν ἧ καὶ περὶ διαφόρων σοφῶν, πρὸς τὸν
φιλόχριστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμανὸν τὸν 5
Διογένην, νικητὴν, τροπαιοῦχον.

Καὶ τοῦτό γε τοῖς πολλοῖς ἄλλοις, τοῖς εὐφραϊνου-
μένοις σε εἰς τὰ βασίλεια ἐπανήξοντα, τροπαιοῦχε
Βασιλεῦ, συγκαταριθμήσεσθαι εὐελπίς εἰμι, οὐχ
ὅπως γὰρ τὴν βασιλείαν εὖ διοικουμένην εὐρήσεις 10
τὸ κατ' ἐμέ, ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν πάση ἀρετῇ καὶ
ἧθεσι χρηστοῖς κεκοσμημένην, παιδείᾳ τέ φημι, ἧς
οὐδὲν τιμιώτερον τῇ τε τῶν λογίων ἀνδρῶν ἀνα-
γνώσει καὶ τῇ τῶν σπουδαίων μελέτῃ· ἧτις, δίκην

FONTES SEU TESTIMONIA: φιλεῖ γὰρ τὸ ὑπήκοον — στοχα-
ζόμενον ex Panegy. Procop. Gaz. depromptum. Cf. Villois.
Anecd. II p. 43 not. 2

VARIETAS LECTIIONIS: 3 ὧν P corr. V 7 εὐφραϊνουμένοις P
corr. V 13 τῇ τε τῶν P τῇ τῶν V

Ἀδώνιδος κήπου παντοδαποῖς ἄνθεσιν εὐώδεσι βρούν-
 τος, τῇ καλλονῇ τῶν ἀρετῶν αὐτὴν ἐνηγλάϊσεν, ἐφ-
 ἄμιλλον τῷ Μακεδονικῷ ἄστει τῷ πολλοὺς ἐσχηκῶτι
 λογίων ἀνδρῶν γενομένην, καὶ πάντα τρόπον τὰς
 5 πάλαι κλεινὰς Ἀθήνας, ὧν τὸ κλέος οὐρανόμηκες,
 ἐξηλωμένην. οὕτω γὰρ ἡ παιδεία καλῶς τὰ πάντ'
 ἐπανορθοῦν οἶδεν, ὥστε καὶ τὸ βάρβαρον σβεννύειν
 καὶ τὸ ἐυφραδὲς τῆς φωνῆς ἀνάκαινίζειν καὶ πάντα
 κατὰ κόσμον ῥυθμίζειν δύνασθαι· ἥσπερ ὄργανον αἰ
 10 τῶν λογίων ἀνδρῶν ὁσημέραι παραινέσεις δι' ἀναγνώ-
 σεως τῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀπαιδευσίαν ἀποσπώντων,
 καὶ κατάληψιν σταθερὰν ἐμφυτευόντων, καὶ τόδ' οὐ
 μόνον ἐν τῇ τῶν πόλεων βασιλίδι, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ
 τῇ Ἑλλάδι (φιλεῖ γὰρ τὸ ὑπήκοον φύσει τῇ τοῦ ἡγε-
 15 μόνος γνώμῃ διαιταῖσθαι, ἀεὶ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐπὶ σκο-
 ποῦ, στοχαζόμενον). ὁρῶμεν γὰρ ὡς αὐτῆς φανείσης
 ἡ στάσις πέπαιται, καὶ αἰ τῆς εἰρήνης διαλλαγαὶ
 2 βέβαιαι ἀδιστάκτως ἐγένοντο. καὶ τί πέραν τοῦ με-
 τρίου δεῖ λέγειν, καὶ τὴν ἐπαινουμένην τοῖς πᾶσιν
 20 ἐπαινεῖν; οὐκ αὐτὴ τὴν ἐμφύλιον ζάλην πειθοῖ ἐξευ-
 διάσεν ἔναγχος; οὐ μηχανὰς καὶ παρατάξεις ἐφεῦρε;
 καὶ τὸ παρακρούεσθαι τοὺς ἀντιπάλους, ἡνίκα τούτου
 δέη, καὶ σώζειν τοὺς φίλους, καὶ πάντα ὅσα πρόσφορα
 τῷ ἐπικήρῳ τουτωῖ τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ; οὐδ' ὅσοι

7 οἶδε PV 17 Vocabulo στάσις eadem manu hoc scholion
 appictum est: τὴν τοῦ Πελτιανοῦ στάσιν λέγει, καὶ τὴν τοῦ
 ἀπολαστοῦ Μαῖουμαῖ, οἱ (l. τῶν) τῇ βασιλείᾳ ἐπιθέμενοι (l. ἐπι-
 θεμένων), ἀπόντος τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, οὗς ὁ σοφώτατος
 Ἀσσωρίνος, παρακλήσει τε καὶ προστάξει τῆς ἐλλογιματάτης βα-
 σιλίδος, ῥητορεύσας, τῆς ἐπιθέσεως κατέπαυσε, καὶ τοῦ ἐμφυ-
 λίου πολέμου· περιὸν οὐ καὶ Παλατιανὸς μνεῖαν ἐποίησατο 19
 καὶ om. P add. V

αὐτὴν ἀσμένως δεξάμενοι, λίαν εὐδαιμονήσαντες, ὑψώθησαν, τὴν ἑαυτῶν βασιλείαν ἐς ἄκρον ἀυξήσαντες, αὐτῆς δ' ὀλιγορήσαντες, μεγάλοις κινδύνοις τῆς ἀπαιδευσίας περιπεσόντες τοπαράπαν ἀπώλοντο, τρόπον ἑαυτοῖς βοηθῆσαι εὐρεῖν μὴ δυνηθέντες; ἐγγυῶνται 5 δέ μου τῷ λόγῳ πολλαὶ τῶν βασιλειῶν, αἱ τέως εὐδαιμονήσασαι, ἕως πολυωροῦσαι τῆς ἀρετῆς οὐκ ἐπαύοντο.

Ταῦτα κατὰ νοῦν ἀδιαλείπτως ἀναπολοῦσα τὸν σπινθῆρα τῆς ἀρετῆς τῇ ἀνακαινίσει τῶν φροντιστηρίων τῷ τε τοῦς λόγους ἀνακαλέσασθαι καὶ τῷ πάντας ἐποτρύνειν σπουδάξιν ἀναξωπυρῆσαι δεῖν ὤφθη. ἐν οἷς καὶ αὐτῇ, ἵνα μὴ δόξω τοῖς ἄλλοις κηρύττουσ' ἀδόκιμος, τῇ τὰ πάντ' ἀξούσῃ μελέτῃ, ἣ καὶ αὐτὸς τροπώσασθαι τοῦς πολεμίους κέχρησαι, με- 15 ταξὺ ταυτηνὶ τὴν παῖδα ἐκ στέρουων ἐγεννησάμην, παντοίαις ἱστορίαις καὶ γενεαλογίαις θεῶν τε καὶ νυμφῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊνῶν πεποικιλμένην, ἅτε τινὰ Ἰωνιὰν ἀκμὴν ἐξηνθηκυῖαν (περιέχει γὰρ καὶ πολλοὺς σοφοὺς κατὰ διαφόρους χρόνους ἀνθήσαντας, 20 μύθους τε καὶ ἀλληγορίας καὶ ἐξηγήσεις αὐτῶν κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν δόξαν, χρησίμους ὄντως τοῖς φιλόλογοις, καὶ ἄλλα τινὰ οὐχ ἥττον χρήσιμα, ἐφόσον καὶ τοῖς σπουδαίοις ἀναγκαῖα, οἷσπερ ἐσπαργανώθη), ἐκ τῆς τιμαλφεστάτης ἡμῶν βιβλιοθήκης ἐρανισαμένη. 25 ἦτινι καὶ πολλὰ τῶν βιβλίων προσέθηκα ἐκ διαφόρων μοι χωρῶν συνάθροισθέντα μελέτῃ καὶ δαπάνῃ πολλῇ, βασιλικὸν ἡγησαμένη τὸν νοῦν ἐγγραφον ἀνθρώπων

24 Haec omnia parenthesi atque interpunctionibus neglectis satis perverse expressit V

συναγείρειν καὶ μὴ καταλιπεῖν ἀκηδία διαφθαρήναι.
 τῆς σῆς τοίνυν βασιλείας κρινάσης ἐκδοθήσεται, καὶ
 μετὰ τῶν ἀδελφῶν παρέσεται. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τοῦ
 μύθου τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπεὶ καὶ ἔφορος σοφίας, ὡς οἱ
 5 πάλαι τροπικώτερον ἐφιλοσόφησαν, καὶ τὰ καθ' ἑξῆς
 κατὰ στοιχείου ἀπογράψομαι.

3

I. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς.

Ἀθηνᾶ, μυθικῶς Διὸς θυγάτηρ· ὧδινε μὲν
 γὰρ, φασίν, αὐτὴν ἢ κεφαλὴ τοῦ Διὸς· ἐφίσταται δὲ
 προσκληθεὶς Ἥφαιστος καὶ πλήττει πελέκει τὴν κεφαλὴν,
 10 καὶ τὸ ἐγκνυμονούμενον ἐξέθορε τελεία κόρη ἔνοπλος.
 ἀλληγορικῶς δέ, ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλὰ συνελεῖν, Ἀθήνη
 ἢ φρόνησις· ἐκ Διὸς δέ, διότι ἐκ τοῦ νοός, Ζεὺς γὰρ
 καὶ ὁ νοῦς· ἐκ κεφαλῆς δέ, διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικόν,
 οὗ προβολὴ ἢ φρόνησις. Ἥφαιστος δὲ αὐτὴν ἐκφαίνει,
 15 διότι αὐτὸς μὲν εἰς πῦρ ἀλληγορεῖται τὸ καὶ φωσ-
 φοροῦν καὶ ἐκκαῖον καὶ ἄνω φερόμενον· καὶ ἢ
 φρόνησις φωσφόρος τέ ἐστι καὶ τὸ δραστήριον
 πρῆσθήριον ἔχει καὶ οὐδὲν ταπεινὸν φρονεῖ, ἀλλὰ
 ὑπερῆραι καὶ ἄνω φέρεται.

I. Eustath. II. p. 83

3 Hic in margine alterum scholion legitur, ab eo apposi-
 tum, qui Parisinum conscripsit: λέγει, ὅτι καὶ ἄλλα τινὰ συνέθετο
 ἢ αἰοίδιμος Βασίλισσα, τὸν τε πλόκαμον τῆς Ἀριάδνης ἐπικῶς,
 καὶ τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, καὶ τί δεῖ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν,
 ἐν πεζῷ λόγῳ, χρησιμὸν τι χοῦμα· καὶ περὶ διαίτης μοναζου-
 σῶν, ὅπερ καὶ νῦν καθ' ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς Προκοπήσου σεμνεῖω
 σώζεται. Προκόνησος, ὁ νῦν Μαρμαρας 8 γὰρ addidi ex F
 om. PV 10 τελεία addidi ex F om. PV 12 Sic F διὰ
 τὸ PV 14 δὲ praebuit F om. PV 16 ἄνωφορούμενον F
 19 ὑποθορεῖται PV

I^b. Καὶ ἄλλως διεξοδικώτερον, καὶ περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς.

Ἄθηνᾶ ἐστὶν ἡ τοῦ Διὸς σύνεσις, ἡ αὐτὴ οὐσα τῇ ἐν αὐτῷ προνοίᾳ· γεγεννηῆσθαι δὲ αὐτὴν ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς λέγεται. τάχα μὲν τῶν ἀρχαίων ὑπολαβόντων τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐντεῦθεν, καθάπερ καὶ ἕτεροι τῶν μετὰ ταῦτα ἔγνωσαν, τάχα δ' ⁵ ἐπεὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ μὲν ἀνώτερον μέρος τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἐστὶ, τοῦ δὲ κόσμου ὁ αἰθέρ· ὅπου τὸ ἡγεμονικὸν αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ ἡ τῆς φρονήσεως αἰτία· ἀμήτωρ δὲ ἡ Ἄθηνᾶ, διὰ τὸ ἀλλοίαν εἶναι τὴν τῆς ἀρετῆς γένεσιν, καὶ οὐχ οἴαν τῶν ἐκ συνδυασμοῦ γενο- ¹⁰ μένων. τὴν Μῆτιν οὖν καταπιὼν ὁ Ζεὺς, ἐγέννησεν αὐτὴν, ἐπειδὴ μητιέτης καὶ συνετὸς ὢν· οὐδαμῶθεν ἡ ἀρετὴ ἐκ τῆς καθ' αὐτὸν βουλῆς τὴν ἀρχὴν ἔσχε τοῦ φρονεῖν. ἡ δὲ τῆς Ἄθηνᾶς παρθενία τοῦ καθαροῦ καὶ ἀμιάντου σύμβολόν ἐστι· τοιοῦτον γὰρ τι ἡ ¹⁵ ἀρετὴ. καθωπλισμένη δὲ πλάττεται, καὶ οὕτως ἱστοροῦσιν αὐτὴν γερονέαι παριστάντες, ὅτι ἀντάρκως πρὸς τὰς μεγίστας καὶ δυσφορωτάτας πράξεις παρασκευάζεται ἡ φρόνησις· μέγιστα γὰρ δοκοῦσιν ὠφελεῖν οἱ ὠπλισμένοι· διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ἔπανδρον καὶ γοργω- ²⁰ πὸν αὐτῇ ἀνατιθέασιν πολὺν ἔχειν, τοιοῦτόν τι ἐμφανούσης καὶ τῆς γλαυκότητος αὐτῆς. καὶ γὰρ τῶν θηρίων

I^b. Cornut. 20 Verba Ἄθρη — ἰδρυμένα ex Hesych. v. Ἄθρη accesserunt, Ἀλαλκομενης — τραφεῖσα Βοιωτοῦ ex Etym. M. p. 56, 8

13 αὐτὸν F ὁδὸν PV 20 In margine F legitur γράφεται γοργωπὸν

τὰ ἀλκιμώτατα, οἷον αἱ παρδάλεις καὶ οἱ λέοντες,
 4 γλαυκά εἰσι, δυσαντίβλεπτον στίλβοντα ἀπὸ τῶν ὀμμά-
 των. ἔνιοι δὲ φασι τοιαύτην αὐτὴν παρεῖσάγεσθαι,
 διὰ τὸ τὸν ἀέρα γλαυκὸν εἶναι. πάννυ δὲ εἰκότως συμμετ-
 5 ἔχει τῷ Διὶ τῆς αἰγίδος, οὐχ ἑτέρα οὔσα τοῦ παρ' ἑ
 δοκεῖ διαφέρειν ἀπάντων καὶ περιγίνεσθαι ὁ Ζεὺς.
 κεφαλή δ' ἐν αὐτῇ Γοργόνος ἐστί, κατὰ μέσον τῆς
 θεᾶς τὸ στηῆθος ἔξω προβεβληκυῖα τὴν γλωτταν, ὡς
 ἂν ἐκφανεστάτου ὄντος ἐν τῇ τῶν ὄλων οἰκονομίᾳ
 10 τοῦ λόγου. οἱ δὲ δράκοντες καὶ ἡ γλαυξ διὰ τὸ ἐμ-
 φερῆς τῶν ὀμμάτων ἀνατίθενται ταύτῃ γλαυκώπιδι
 οὔσῃ· σμερδαλέον γὰρ ὁ δράκων δέδορκε, καὶ φυλακτι-
 κόν τι ἔχει καὶ ἄγρουπνον, καὶ οὐκ εὐδήρατος εἶναι δοκεῖ.
 Ἄτρουτώνη δὲ λέγεται, ὡσανεὶ οὐ τριβομένη ὑπ' οὐδε-
 15 νός πόνου, ἢ ὡς ἂν ἀτρύτου τοῦ αἰθέρος ὄντος. Ἀκρία
 δὲ, ὅτι ἐν Ἄργει ἐπὶ τινος ἄκρας ἦν ἰδρυμένη· ἀφ'
 ἧς καὶ Ἀκρίσιος ὠνομάσθη. ἐστί δὲ καὶ Ἥρα, καὶ
 Ἄρτεμις, καὶ Ἀφροδίτη προσαγορευόμεναι ἐν Ἄργει
 κατὰ τὸ ὅμοιον, ἐπ' ἄκρῳ ἰδρυμέναι. Τριτογένεια δὲ,
 20 ὅτι ἡ τοῖς κακοῖς ἐγγεννώσα τὸ τρεῖν καὶ τρέμειν, αὕτη
 ἐστίν. ἤρηται γὰρ πόλεμον πρὸς τὴν κακίαν. ἄλλοι
 δὲ φασι τὰ τρία γένη τῶν σκευμάτων, τὴν κατὰ τὴν
 φιλοσοφίαν θεωρίαν, πανουργοτέραν διόρθωσιν, ἢ κατὰ
 ἀρχαίαν ὀλοσχέρειαν, ἔχοντος τούτου. Λαοσσόον δ'
 25 αὐτὴν ἐπονομάζουσι, διὰ τὸ σόειν ἐν ταῖς μάχαις τὸν
 λαόν. Αἰηστὶς ἐκλήθη ἀπὸ τῆς λείας, ἢ μᾶλλον διὰ

3 τοιαύτην αὐτὴν F' τοιαῦτα αὐτῇ PV 8 προβεβληκυῖα F
 προβεβληκυῖα PV 13 οὐκ εὐδήρατος F οὐκ ἀθήρατος PV
 15 ἀτρύτου F ἀτρυτοῦ PV 20 ἐγγεννώσα P corr. V 21 ἤρη-
 ται P corr. V ἤρηε F 22 κατὰ τὴν P κατὰ V 25 ἐπω-
 νομάζουσι P corr. V σόειν F σεύειν PV

τὸ σώτειραν αὐτὴν τῶν χρημάτων καὶ τῶν λαῶν εἶναι.
καὶ πόλεων γὰρ καὶ οἰκῶν, καὶ τοῦ βίου παντὸς προ-
στάτην οἱ ποιηταὶ τὴν φρόνησιν εἶναι λέγουσιν. ἀφ'
οὔθ' ἄρ' οὐδὲ καὶ ἐρυσίπολις αὐτὴ, καὶ πολιὰς ὠνομάσθη,
ὥσπερ δὴ καὶ ὁ Ζεὺς· ἐπίσκοποι γὰρ ἀμφοτέρωθεν τῶν 5
πόλεων. Παλλὰς δὲ λέγεται, διὰ τὴν μεμυθουμένην
περὶ αὐτὴν νεότητα· ἀφ' οὔθ' καὶ πάλληκες, καὶ παλλα-
καὶ προσαγορεύονται· σκιρικτὸν δὲ καὶ παλλόμενον τὸ
νέον. Ἰδρυνταὶ δ' αὐτὴν ἐν ταῖς ἀκροπόλεσι μάλιστα,
καὶ δυσκαταγώνιστον καὶ δυσπολιόρκητον ἐμφῆναν θε- 10
λουτες· ἢ τὸ ἄνωθεν ὄραν τοὺς πεφευγότας αὐτὴν,
εἶτα μετεωροτάτους καθιστᾶν, καθὸ μέρος ἐστὶ τῆς
φύσεως. Ἀλαλκομενηΐδα δὲ αὐτὴν καλοῦσι καὶ ἀγε-
ληΐδα, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀλαλκεῖν παράγοντες· (ἰκανὴ
γὰρ ἐστὶν ἐπαμύνειν καὶ προσβοηθεῖν, ἐξ οὔθ' καὶ νίκη 15
προσαγορεύεται), τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν αὐτὴν τοὺς
λαοὺς. [Ἀλαλκομενηΐς μέντοιγε παρ' Ὀμήρῳ ἐπίθετον
μόνον τῆς Ἀθηνᾶς· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ τῆς Ἥρας
καὶ Διός· οἷον Ἀλαλκομενεὺς Ζεὺς. καὶ ἡ ἀπαλεξητικὴν
προθυμίαν ἔχουσα, ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα· ἢ ἀπὸ Ἀλαλκο- 20
μενέως τινός, ἰδρυσάμενου αὐτῆς τὸν ναόν· ἢ ἡ ἀλάλ-
κουσα τῷ ἑαυτῆς μένει, ὅ ἐστι τῇ δυνάμει βοηθοῦσα·
ἢ ἡ ἐν Ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς Βοιωτιᾶς, τιμωμένη, ἔνθα 5
καὶ Ἀλαλκομένιον Ἀθηνᾶς ἱερόν· ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομενηίου
τραφεῖσα Βοιωτοῦ.] ἢ ἀπὸ τοῦ ἀδάμαστον εἶναι, ταῖς 25
ἀγελείαις βουσὶν ὁμοίως, ἃς μάλιστα θύουσιν αὐτῇ.

8 τὸ νέον F τῶν νέων PV 9 ἰδρυνταὶ δ' αὐτὴν F ἰδρυ-
ται δὲ PV 17 Verba Ἀλαλκομενηΐς — Βοιωτοῦ cum manu
altera margini sint adscripta ut serius additamentum expungere
non dubitavi. De Homeri loco v. Pl. IV, 8 20 ἀλάλκουσα τῷ
ἑαυτῆς μένει F ἀλαλκοῦσα τῷ τεμένει PV 25 ἢ ἡ P corr. V

I^o. Περὶ τῶν αὐλῶν
τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Μαρσίου.

Τοὺς δ' αὐλοὺς εὐρεῖν μὲν [αὐτὴν] λέγεται, καθάπερ καὶ τᾶλλα ἐν ταῖς τέχναις γλαφυρά· (ἀφ' οὗ καὶ ἐπιστάτις ταλασιουργίας ἐστί.) ῥίψαι δὲ, ὡς ἐκθηλύνοντος τὰς ψυχὰς τοῦ δι' αὐτῶν ἀποδιδομένου
5 μέλους, καὶ ἥμιστα ἐπάνδρου καὶ πολεμικοῦ δοκοῦντος εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ποτὲ τοὺς αὐλοὺς λαβοῦσα καὶ αὐλοῦσα παρῆλθε ποταμόν. θεασαμένη δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὴν ἑαυτῆς σκιὰν πεφυσημένας ἔχουσαν τὰς γνάθους, καὶ ἀπρεπεῖς ἐκ τούτου φαινομένας, ἔρριψε
10 τοὺς αὐλοὺς, ὡς ἀμορφίας αἰτίους. ἐν γὰρ τῷ αὐλεῖν τὸ πνεῦμα ἐξοργοῖ τὰς γνάθους καὶ ἀμόρφους ποιεῖ τοὺς αὐλοῦντας. τούτους τοὺς ῥιφέντας αὐλοὺς λέγεται Μαρσίου εὐρηκέναι καὶ ἔρῖσαι τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἠττηθῆναι, καὶ ἐκδαρῆναι παρὰ τὸν ποταμόν· ἐξ οὗ Μαρσίου ὁ
15 ποταμὸς λέγεται. ἡ δ' ἐλαία δῶρόν ἐστὶν αὐτῆς, διὰ τὸ θάλλειν καὶ διὰ τὸ γλανκωπὸν τι ἔχειν. καὶ τὸ ἔλαιον οὐκ ἀνόθεντόν ἐστι δι' ἄλλον ὑγροῦ, ἀλλ' ἀκέραιον ἀεὶ μένει, ὡς τῇ παρθένω κατάλληλον δοκεῖ. ἄρεια δ' ἐκλήθη τῷ στρατηγικῇ εἶναι, καὶ διοικητικῇ πολέμων,
20 καὶ ὑπερμαχητικῇ τοῦ δικαίου· δεινότης γὰρ περὶ πάντων ἐστὶ καὶ συγκεφαλαίωμα πασῶν τῶν ἀρετῶν. καὶ

I^o. Cornut. 20 λέγεται — λέγεται Nonn. II, 15 (ed. Migne, Patrol.) ἡ δ' ἐλαία — exit. Cornut. 20

I^o. Μαρσίου hic et infra PV 1 αὐτὴν cum F expunxi
3 ἐπιστάτης PV 9 Sic scripsi cum F ἐκπρεποῦς ἐκ τούτου
φαινομένης αὐτῆς PV 12 ῥιφέντας PV 15 αὐτῇ F.
17 Sic F ἀλλὰ κείριον PV mox τῇ παρθενίᾳ F 20 περι
addidi ex F om. PV 21 Sic F γε κεφάλαιον PV

ἰπείαν δὲ καὶ δάμνιππον καὶ δορυκέντειραν καὶ
πολλαχῶς ἄλλως αὐτὴν προσαγορεύουσι. καὶ ἀνιστᾶ-
σιν αὐτῇ τρόπαια ἐκ ξύλων ἐλαΐδων. μάλιστα δὲ καὶ
τὴν νίκην αὐτῇ πάρεδρον διδόασιν, ἣτις νικᾶν τῷ
περιγενομένῳ ποιεῖ, πτερωτὴ παρειαγομένη, διὰ τὸ 5
ὀξύροπον καὶ ἀμετάβολον τῶν παρατάξων. καὶ ἐν τῇ
πρὸς τοὺς Γίγαντας δὲ μάχῃ παραδίδοται ἠριστευκυῖα
ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ γιγαντοφόντις ἐπονομάζεται κατὰ τοι-
οῦτον λόγον· τοὺς γὰρ πρώτους ἐκ τῆς γῆς γινομένους
ἀνθρώπους εὖλογον βιαίους καὶ θυμικούς κατ' ἀλλήλων 10
γενέσθαι, διὰ τὸ μηδέπω δύνασθαι διακρίνεσθαι, μηδ'
ἐρριζῶσθαι τὸν ἐνούτα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς κοινωνίας.
οἱ δὲ θεοὶ ὥσπερ εἰ νύττοντες καὶ ὑπομιμνήσκοντες αὐ-
τοὺς τῶν ἐννοιῶν, περιγεγόνασιν· καὶ μάλιστα ἢ κατὰ
λόγον ἐντρέχεια κατεπολέμησεν αὐτούς, καὶ ὑπέταξεν 15
οὕτως, ὡς ἐξεληλακέναι καὶ ἀνηρηκέναι αὐτούς, ὡς μὴ
τοιούτους δοκεῖν. ἄλλοιοι γὰρ αὐτοὶ τ' ἐκ τῆς μεταβολῆς 6
ἐγένοντο· καὶ οἱ γερονότες ἐξ αὐτῶν, συμπολισθέντες
εἰσὶν ὑπὸ τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς, [δηλαδὴ τῆς γνώσεως.]

I^d. Διὰ τί Ἀθηνᾶ καὶ τινες τῶν ἄλλων θεῶν, οἱ
μὲν τοῖς Ἑλλησιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦσιν.

Ἀθηνᾶ ἢ φρόνησις τοῖς Ἑλλησι συμμαχεῖ, διὰ τὸ 20
τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου δίκαιον καὶ ἔλλογον, καὶ διότι

I^d. Eustath. II. p. 1264

1 δορυκέντορα PV 5 Sic F positura post ποιεῖ sublata,
παρειαγεται PV 6 πράξεων PV 11 μηδὲ ριζῶσθαι PV
16 Sic scripsi Osannum secutus, δηλονότι μεταβεβληκέναι PV
17 ἄλλοι γὰρ αὐτοὶ τῆς ἐκ μεταβολῆς PV 18 συμποδισθέν-
τες PV 19 Haec verba merito expunxit Osannus 21 ἔλλο-
γον, καὶ F εὖλογον om. καὶ PV

φρόνησις εἶλεν ὕστερον τὴν Τροίαν καὶ δόλος σοφός.
 διὸ καὶ ὁ Ἑρμῆς αὐτοῖς ὁ λόγιος συμμαχεῖ, ὃς οὐ μόνον
 ἐριούνης καὶ φρεσὶ κεκασμένος πενκαλίμαις, ἀλλὰ καὶ
 δόλιος. Ἥφαιστος δὲ σύμμαχος Ἑλλήνων ἐστὶ καὶ αὐτός,
 5 ὅτι τε πολέμιος Ἄρει, καὶ ὡς φίλος τῇ Ἀθηνᾶ. Ἥφαιστος
 γοῦν διδάσκει τέχνας καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. Ἥρα δὲ καὶ
 αὐτὴ βοηθεῖ τοῖς Ἀχαιοῖς, ὡς οὐ μόνον εἰς νόμιμον γά-
 μον Μενελάου ἀδικηθέντος, οἷα γαμηλία δαίμων, ἐπιστα-
 10 ρον τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. καὶ γὰρ ἡ Ἥρα εἰς βασιλείαν
 μεταλαμβάνεται. Ζεὺς δὲ μένει καθήμενος ἄνω, καθότι
 οὐκ ἔστι πιθανὸν τὸν αἰθέριον καὶ Ὀλύμπιον Δία
 ἀλόγως ἐνεχθῆναι κάτω. Ποσειδῶν δὲ, τοῖς Ἀχαιοῖς
 15 συνεφάπτεται μάχης διὰ τε τὴν πρὸς τὸν Λαομέδοντα
 μῆνιν (εἴ γε θητεύσαντος εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἐπὶ
 ῥητῷ ἐβιάσατο τὸν μισθόν, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει), ἔτι
 δὲ καὶ ὅτι νησιῶται οἱ πλείους τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 διὰ τοῦτο οἰκείοι Ποσειδῶνι, καὶ ὅτι διὰ θαλάσσης
 πλεύσαντες, εὐτυχῶς μετῆλθον τὴν τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴν.
 20 καὶ οὗτοι μὲν συμμαχοῦσι τοῖς Ἑλλησι διὰ ταῦτα· τοῖς
 δὲ Τρωσὶν ὁ μοιχὸς Ἄρης βοηθεῖ, ὡς τοιούτοις ὅμοιος,
 ὃ φασιν, ὁμοίους· ὅπου γε καὶ ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος ἀπὸ
 μοιχείας ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἔτι καὶ ὡς ἀρπαγῆς καὶ βίας
 δεσπόζων καὶ ὡς οὐκ ἔλλογος, ἀλλὰ ἐναντίος τῇ Ἀθηνᾶ.
 25 διὸ καὶ ἡ Ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ, οἰκείως μὲν
 ἔχουσα πρὸς τὸν ἀλόγιστον Ἄρην, ἀπεχθομένη δὲ τῇ
 ἔμφρονι Ἀθηνᾶ. Ἄρτεμις τοῖς Τρωσὶν ἐπικουρεῖ, ἢ ὡς

2 ὃς — ἐριούνης καὶ recepi ex F om. PV 6 ἐν Ὀδυσσεΐα
 add. F 8 γαμήλιος PV ἐπιστατεῖ F ἐπίσταται P ἐπίσταται V
 16 ll. XXI, 445 24 εὐλογος PV

ἔφορος τῶν χορῶν, καὶ γὰρ καὶ οἱ Τρωῆς χοροῖτυπίας
 ἄριστοι, ἢ ὡς τοξότης, ὁποῖος καὶ ὁ τοῦ πολέμου αἴτιος
 Ἀλέξανδρος. διὸ καὶ ὁ Ἀπόλλων ὡς τοιοῦτος συνεπι-
 κουρεῖ. ἢ δὲ Αἰτῶ οἶα μήτηρ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμι-
 δος, καὶ ὅτι νυκτὸς ἄξια ποιοῦσιν οἱ Τρωῆς καὶ λήθης, 5
 εἰς ἅπερ ἄμφω ἀλληγορεῖται καὶ ἡ Αἰτῶ. ὁ δὲ Ξάνθος,
 ὡς ποταμὸς ἐγχώριος ἐπικουρεῖ τοῖς Τρωσί, καὶ ὡς
 πρὸς Ἡφαιστον ἀξιόμαχος. ἰστέον δέ, ὅτι εἶπερ εἶχε
 πιθανεύσασθαι τὸ πλάσμα ὁ ποιητής, ἐποίησεν ἂν καὶ 7
 τὸν Αἰδωνέα, καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ τὴν Δήμητρα 10
 παρόντας τῇ μάχῃ, οὐκ ἔχει δὲ πιθανῶς τοιοῦτόν τι
 ποιῆσαι. Αἰδης μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὄψω πρὸς τὸ ζῆν
 ἐπικουρήσει, ἀπωλεία χαιρών ἀνδρῶν καὶ στεναγμοῖς,
 καὶ γόοις πλουτιζόμενος. Δήμητρα δὲ καὶ Διόνυσος,
 κατὰ τοὺς παλαιοὺς καρποφόροι ὄντες, ἄχθονται καθ- 15
 ἀπαξ τῷ πολέμῳ φθαρτικῷ ὄντι τῶν καρπῶν.

ἔχόμενον δ' ἂν εἶη συγκαταριθμήσασθαι τοῖς μύ-
 θοις καὶ τοῦτον, εἰ καὶ μυσαροῦ τινος ἐφάπτεται, ἀλλ'
 ὅμως χάριν τῶν φιλολόγων καὶ περὶ τούτου διαληψόμεθα.

I°. Περὶ τοῦ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ, παρθένος οὔσα,
 τίκτει δράκοντα.

Τὴν Ἀθηνᾶν βουλόμενος ὁ Ζεὺς ἀποκνηῆσαι ἐκ 20
 τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ, ἵνα κνηθεῖη, λόγους προσφέρει
 τῷ Ἡφαιστῷ περὶ τούτου. ὁ δὲ Ἡφαιστος οὐκ ἄλλως
 εἶλετο σχίσει τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός, εἰ μὴ τὴν γεννω-

I°. Nonn. II, 27

6 καὶ addidi ex F om. PV 10 Αἰδωνία P corr. V
 12 ὄψω F ὅπως PV 21 κνηθῆ F

μένην ἀποπαρθενεύσει. καὶ ἠνέσχετο ὁ Ζεὺς· καὶ λαβὼν ὁ Ἥφαιστος τὸν βουπλήγα, τέμνει τὴν κεφαλὴν τοῦ Διὸς. καὶ ἐξέροχεται ἡ Ἀθηναῖα, καὶ ἐπεδίωκεν αὐτὴν ὁ Ἥφαιστος, ἵνα αὐτῇ συγγένηται. καὶ ἐπιδιώκων 5 ἀπεσπέρμηεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς Ἀθηναῖς. ἡ δὲ Ἀθηναῖα λαβοῦσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῆ· καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐρίου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς καλεῖται Ἐριχθόνιος, ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τοῦνομα.

II. Περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.

10 Ἀπόλλων υἱὸς λέγεται Ἀητοῦς, τουτέστι νυκτός. δοκεῖ γὰρ ἐξ αὐτῆς, οἷα μητρός, ὁ ἥλιος γενναῖσθαι, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις λέγει καὶ ζητητέον τὴν ἐκείνου ἀλληγορίαν, ἔνθα φησίν, ὅτι ἡ Νυξ ἐναριζομένη τίκει, κατευνάζει τε τὸν Ἥλιον. ὡς γὰρ 15 ἐκ νυκτός ὁ ἥλιος, οὕτω καὶ ἡὼς ἐξ εὐφρόνης. Ἀητῶ δὲ καὶ Νυξ διὰ τὴν παρ' Ἐυριπίδῃ σοφὴν καὶ πότνιαν Ἀήθην· ὑπνοῦντες γὰρ νυκτὸς πάντων λανθανόμεθα. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι Ἀπόλλων μέρος τι τῆς εἰμαρμένης λαμβάνεται, καὶ ὡς ἂν τις εἴπη, μερικὸς φαίνεται Ζεὺς, 20 καὶ οἷον μικρὸν τι χρεῶν, τουτέστι μικρά τις εἰμαρμένη. διὸ καὶ τις Διὸς υἱὸς λέγεται, οὐ μόνον ὡς περὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν φερόμενος, ὧν ἐκάτερον Ζεὺς λέγεται ἀλλὰ καὶ ὡς εἰμαρμένη τις, εἶτουν μοιρίδιον. καὶ τὰ μὲν μόνος

II. Eustath. II. p. 22

1 ἀποπαρθενεύση F 5 ἀπεσπέρμηεν F ἀπεσπέρμανε PV
 6 ἐξεμάξατο F 12 v. 94 16 Bacch. 282 18 τῆς addidi
 ex F om. PV 19 μυριαχοῦ τῷ ποιητῇ add. F τις addidi
 ex F om. PV 22 ὧν om. PV mox item καὶ post ἀλλὰ

αὐτός, τὰ δὲ σὺν τῷ Διὶ καταπράττεται. Ἥλιος γὰρ 8
 ἔστιν αἰτίαν ἔχων τῶν γινομένων κατὰ τὴν Ἑλληνι-
 κὴν δόξαν, καθὰ καὶ ὁ Ζεὺς. διὸ παρ' Ὀμήρῳ τὰ
 κατὰ τὴν μῆριν τοῦ Ἀχιλλέως βουλῇ τε Διὸς καὶ χόλῳ
 Ἀπόλλωνος πρᾶττεται. χόλος δὲ Ἀπόλλωνος ὁ λοιμός, 5
 οὔπερ ὁ Ἀπόλλων αἴτιος.

III. Περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.

Ἀπόλλων ὁ ἥλιός ἐστιν, Ἀρτεμις δὲ ἡ σελήνη.
 διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοξότας ἀμφοτέρους παρήγαγον, τὴν
 ὤσανει ἄφεςιν πόρρω τῶν ἀκτίνων αἰνιττόμενοι. κα-
 λοῦνται δὲ ὁ μὲν Ἑκατος· ἡ δὲ Ἐκάτη διὰ τὸ ἕκα- 10
 θεν δεῦρο ἀφιέναι καὶ ἀποστέλλειν τὸ φῶς. ὅθεν
 παρακειμένως, καὶ ἑκατηβόλους αὐτοὺς προσηγόρευσαν.
 ἔνιοι δὲ τὸν Ἑκατον, καὶ τὴν Ἐκάτην ἄλλως ἐτυμο-
 λογοῦσιν, ὡς τῶν τεθεικότων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα ταῦτα,
 εὐχὰς αὐτὰ εἶναι εὐχομένων, καὶ τὴν πρὸς αὐτῶν βλά- 15
 βην, μὴ προσπελάζειν αὐτοῖς. δοκοῦσι γὰρ ἔσθ' ὅτε
 καὶ φθείρειν τὸν ἀέρα, καὶ τῶν λοιμικῶν καταστάσεων
 αἴτιοι γίνεσθαι, διὸ καὶ τοὺς ὄξεις θανάτους αὐτοῖς
 ἀνελίθεσαν οἱ πάλοι. καὶ ὡς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ λοιμῷ
 παρεισάγει τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα, ὅτι ζητητέον μάντιν. 20
 τούτου δ' ἕνεκεν οἴονται κατ' εὐφημισμὸν τὴν Ἀρτε-
 μιν, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμῆϊς ποιεῖν, ὃ ἔστιν ὑγιεῖς, ὠνομά-
 σθαι· τὸν δὲ Ἀπόλλωνα, ὡς ἀπολύοντα ἡμᾶς τῶν νόσων,

III. Cornut. 32. Ἀλευρόμαντις — μαρτυρούμενοι ex Hesych.
 v. Ἀλ. fluxerunt, reliqua Cornuto debentur

10 Ἥλιος post ὁ μὲν add. F 18 ὄξεις θανάτους F ὄξυς P
 ὄξυς V. Ceterum v. Π. I, 62

ἢ ἀπελαύνοντα ἀφ' ἡμῶν αὐτὰς ἢ ἀπολούοντα, ταύτης
 τετυχηκέαι τῆς προσηγορίας. καθ' ἣν ἔννοϊαν καὶ
 Παιήων ἐκλήθη, καὶ ἰατροὺς ἔδοξεν εἶναι. τινὲς δὲ
 αὐτόθεν Ἀπόλλωνα, ἀπὸ τοῦ ἀπολλύναι αὐτὸν εἰρηῆσθαι.
 5 καὶ γὰρ τὸν ἀπολλύντα ταύτην τὴν διακόσμησιν, τοι-
 οὔτον εἶναι διὰ τοῦ διατιμίζειν ἀδιαλείπτως πάντοθεν
 αὐτῆς τὸ ὑγρόν, καὶ τῷ αἰθέρι προσκατατάττειν. τάχα
 δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦν καὶ λύνειν τὸ συνεστὸς τῆς
 οὐσίας, ἢ καὶ τὸ σκότος, ὡς ἂν ἀπλῶς εἰρημένον εἴη.
 10 οἰκείως δὲ καὶ ἀδελφοὺς αὐτῷ παρεισάγουσιν ἐμφερεῖς
 ἀλλήλοισ ὄντας, καὶ ὁμοειδῆ κίνησιν κινουμένους, καὶ
 δύναμιν παραπλησίαν ἐν τοῖς ὅλοισ ἔχοντας καὶ τρέ-
 φοντας ὁμοίως τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. εἶτα ὁ μὲν Ἀπόλλων
 Ἄρης ἀνεπλάσθη· θερμότερον γὰρ τὸ πῦρ καὶ δραστι-
 15 κώτερον· ἢ δ' Ἄρτεμις θήλεια, ὡς ἀμβλυτέραν καὶ
 ἀσθενῆ τὴν δύναμιν ἔχουσα. βούπαιδος δ' ἠλικίαν ὁ
 Ἀπόλλων ἔχει. καθ' ἣν καὶ οἱ ἄνθρωποι εὐειδέστεροι
 ἐαντῶν φαίνονται· κάλλιστος γὰρ ὄφθῆναι, καθαρὸς
 ὦν καὶ λαμπρός. ἔτι δὲ τοῖς ἄλλοισ οἰκείως εἰς αὐτὸν
 9 χρῶνται, χρυσοκόμαν καὶ ἀκείρεκόμαν προσαγορεύοντες·
 21 ἐπειδὴ χρυσωπὸς ἐστὶ καὶ ἔξω παντὸς καθεστῶς διὰ
 τὴν ἀγνότητα. ἀλευρόμαντις δὲ λέγεται, διὰ τὸ καὶ
 ἐν ἀλεύροισ μαντεύεσθαι· καὶ Δῆλιον δὲ αὐτὸν ὠνό-
 μασαν, καὶ Φαναῖον, ἀπὸ τοῦ δηλοῦσθαι δι' αὐτοῦ τὰ
 25 ὄντα, καὶ φωτίζεσθαι τὸν κόσμον· ὡς καὶ Ἀναφαῖον

1 αὐτὰς PF αὐτοὺς V ἀπολούοντα F ἀπολύοντα P ἀπο-
 λύντα V. 6 τοῦ διατιμίζειν F τὸ κομίζειν PV 8 τὸ συνε-
 στὸς F τὸ συνεστῶς PV 9 εἰρημένων P corr. V 14 Ἄρης F
 ἄρης P ἄρησιν ex emend. V 17 εὐηδέστεροι P corr. V
 18 ὠφθῆναι P corr. V 19 ἔτι δὲ dedi e coniectura Villosioni
 ἐπὶ δὲ PV

Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρῦσαντο, τοῦ ἀναφαίνοντος πάντα. τούτῳ δ' ἠκολούθησε, καὶ τὸ τὴν Δῆλον καὶ Ἀνάφην ἱερὰ αὐτῷ νομισθῆναι. διὰ δὲ τὸν εἰρημένον σαφηνισμὸν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν μαντικὴν αὐτῷ προσῆψαν· καὶ εὐρεθὲν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον τῷ Ἀπολλωνι προσωνόμασαν Πύθιον, ἀπὸ τοῦ δεῦρο τοὺς ἀνθρώπους ἐρχομένους πυνθάνεσθαι τὰ καθ' ἑαυτούς. ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ τόπος ὀμφαλὸς τῆς γῆς, οὐχ ὡς μεσαιάτατον ὢν αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναδεδομένης ἐν αὐτῷ ὀμφῆς, ἣτις ἐστὶ θεία φωνή. λοξῶν δὲ καὶ περισκελῶν ὄντων τῶν χρησμῶν, οὓς δίδωσι, Λοξίας ὀνομασται· ἢ ἀπὸ τῆς λοξότητος τῆς πορείας, ἣν ποεῖται διὰ τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου. μουσικὸς δὲ καὶ κιθαριστῆς παρεισῆκται, τῷ κρούειν ἐναρμονίως πᾶν μέρος τοῦ κόσμου, καὶ συνφθὸν αὐτὸν πᾶσι τοῖς μέρεσι ποιεῖν, μηδεμιᾶς αὐτῶν ἐκμελείας ἐν τοῖς οὖσι θεωρουμένης, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν χρόνων πρὸς ἀλλήλους συμμετρίαν ἐπ' ἄκρου ὡς ἐν ῥυθμῷ τηροῦντος αὐτοῦ· καὶ τὰς τῶν ζώων δὲ φωνάς, ὢν αὐτὸς τῶν ἄλλων σωμαίων ψόφος ἰδίᾳ τὸ ξηραίνεσθαι πρὸς τὰς ἀνακοὰς ποιεῖ. ἐπ' αὐτῆς δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ ἠμουσηγέτης ἐκλήθη καὶ ἐπίσκοπος· καὶ παίζειν μετὰ τῶν Μουσῶν ἐνομίσθη.

Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἕασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
φησὶν ὁ Ἡσίοδος. διὰ τοῦτο καὶ ἱερὸς αὐτῷ ὁ κύκνος,

2 Ἀνάφην F Ἀναφῆν PV 9 ἀλλ' ἀπὸ P ἀλλὰ ἀπὸ V
14 τὸ κρούειν P corr. V 15 σύνοδον P corr. V 25 ἐπὶ
χθόνα καὶ κιθαρισταί emendavi ex Hes. Theog. 95 ἐπιχθόνιοι
βασιλῆες vitiose PV

τῷ μουσικώτατον καὶ λευκώτατον ἅμα εἶναι τῶν ὀρ-
 νέων· ὁ δὲ κόραξ ἀλλότριος, διὰ τε τὸ μιαρὸς εἶναι,
 καὶ διὰ τὴν χοιραν. ἡ δὲ δάφνη, καίπερ δαφοινῆ τις
 οὔσα, στέμμα αὐτοῦ ἐστίν, ἐπειδὴ εὐεργές τε καὶ εὐ-
 5 θαλὲς φυτόν ἐστι. τυγχάνει δὲ καὶ εὐέγκανστός τις
 οὔσα, καὶ πρὸς τὰς καθάρσεις οἰκείως τι ἔχουσα· ὥστε
 μὴ ἀλλοτρίως ἀνακείσθαι τῷ καθαρωτάτῳ καὶ καυστι-
 κωτάτῳ θεῷ. τάχα δὲ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς, προστρέχον
 πῶς τῷ διαφαίνειν, ἐπιτηδεῖαν αὐτὴν ἐποίησε πρὸς
 10 τὰς μαντείας εἶναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίπους διὰ τελει-
 ότητα τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ δέδοται αὐτῷ· δύναται
 δὲ καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν παραλλήλων κύκλων, ὧν ἓνα
 μὲν τέμνει κινούμενος τὴν ἐνιαύσιον κίνησιν ὁ ἥλιος,
 δυοῖν δ' ἐφάπτεται. ἐπεὶ δ' ἐν τοῖς λοιμοῖς, ὡς ἐπίπαν
 10 δοκεῖ, τὰ θρέμματα ποιμαίνεται, πρῶτον καὶ συνεχέ-
 16 στερον κατ' ἀρχὰς φθείρεται λοιμικῶς. κατὰ τοῦτο
 καὶ τὴν τῶν ποιμνίων ἐπιμέλειαν ἀνέθηκαν αὐτῷ,
 Λύκιον καὶ Λυκοκτόνον προσαγορεύοντες. Ἄγυιεύς δ'
 ἐπονομάζεται δεόντως, ἰδρυνθεὶς ἐν ταῖς ἀγνιαῖς· κατ-
 20 αυγάξει γὰρ ταύτας, καὶ πληροῖ φωτὸς ἀνατέλλων.
 καὶ λεσχηνόριον δ' αὐτὸν προσηγόρευσαν διὰ τὸ τὰς
 ἡμέρας ταῖς λέσχαις, καὶ τῷ ὀμιλεῖν ἀλλήλοις συνέχε-
 σθαι τοὺς ἀνθρώπους, τὰς νύκτας δὲ καθ' ἑαυτοὺς
 ἀναπαύεσθαι. Παιᾶνα δ' αὐτὸν ἐκάλεσαν, εἴτουν κατὰ
 25 ἀντίφρασιν ἐξιλαστικῶς, ἵνα μὴ νόσους αὐτοῖς ἀνα-
 πέμπῃ μηδὲ φθείρῃ τὸν ἀναπνεόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἀέρα·
 εἴτε καὶ ὡς αὐτῷ ὄντι τῷ ὑγείας τοῦ σώματος αἰτίῳ
 γινομένῳ, διὰ τῆς τοῦ περιέχοντος εὐκρασίας.

IV. Ἄρτεμις διὰ τί Ἐλαφηβόλος. [καὶ περὶ Ἄκταίωνος.]

Τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι τῆς κατὰ θήραν τοξείας εἶναι ἔφορον. λέγεται οὖν αὕτη ἢ θεὸς βάλλειν εὐστόχως τὰς ἐλάφους, ὥστε ἀκοῦσαι τὴν Ἄρτεμιν ἐλαφηβόλον θεόν. [ὁ δὲ Ἄκταίων, θηρατῆς καὶ οὗτος ὑπῆρχε καὶ κυνηγέτης. καὶ ἐντυχὼν εἶδε τὴν Ἄρτεμιν 5 γυμνήν· ἢ δὲ θεὰ ἀθέμιτον τοῦτο ὑπολαβοῦσα τὸ τοῦς θεοὺς ἰδεῖν γυμνοὺς καὶ μάλιστα τὰς παρθένους, χολωθεῖσα μανῆναι ἐποίησε τοὺς κύνας αὐτοῦ τοῦ Ἄκταίωνος· καὶ ὡς ἔλαφον ἔχοντα κέρατα ἐώρων αὐτὸν οἱ κύνες· οὕτως, ὥστε λέγεσθαι τὸν Ἄκταίωνα 10 ὑπὸ κυνῶν συρῆναι.]

IV^b. Καὶ ἄλλως.

Τὴν Ἄρτεμιν κυνηγέτιν καὶ θηροκτόνον καὶ ἐλαφηβόλον καὶ ὄρεσίφοιτον παρεισάγουσιν, ἥτοι τρέπειν εἰς τὰ ἄγρια βουλόμενοι τὴν ἐξ αὐτῆς βλάβην, ἢ ἐπειδὴ μάλιστα νυκτὸς καταφαίνεται· πολλὴ δὲ ἐν 15 τῇ νυκτὶ ἡσυχία πανταχοῦ, καθάπερ ἐν ταῖς ὕλαις καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐστίν. ὥστε ἐν τοιούτοις τισὶ χωρίοις αὐτὴν πλάζεσθαι δοκεῖν, ἔξωθεν ἤδη τούτου προσπεπλάσμενον τοῦ κυνηγετεῖν αὐτὴν τοξότιν οὔσαν. συνωδὸν δὲ τούτῳ καὶ τὸ τοῦς κύνας ἱεροὺς αὐτῆς νομισθῆναι, 20 πρὸς τε τὰς θύρας ἔχοντας ἐπιτηδείως, καὶ ἀγρουπνεῖν

IV. Nonn. Laud. Bas. 6 (Migne) V. End. p. 19 IV^b. Cornut. 34 sed postremis articuli verbis Φωσφόρος — exit. ab Cornuto ipso in initio collocatis

4 sqq. Haec cum ad verbum cum Nonni narratione conspirant interpolatori deberi veri simile est 17 ἐρήμοις F ἐρημίας PV τισὶ χωρίοις PF χωρίοις om. V 21 θύρας F θήρας PV

ἐν ταῖς νυξὶ καὶ ὑλακτεῖν πεφνκότας. κυνηγία δ' ἔοικε
 καὶ τῷ μὴ διαλείπειν αὐτήν, ὅτε μὲν διώκουσαν τὸν ἥλιον,
 ὅτε δὲ φεύγουσαν, εἴτ' ἐν τῷ Ζωδιακῷ μετερχομένην, καὶ
 συνιοῦσαν ταχέως τὰ ζώδια· οἰκεῖον γὰρ τῇ κυνηγία καὶ
 5 τὸ τάχος. προσγειοτάτην τε τῶν οὐρανίων οὔσαν αὐτήν
 περὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρῶν ἔφασαν ἀναστρέφεσθαι· οὐχ
 11 ἑτέρα δὲ οὔσα αὐτῆς ἢ Ἐκάτη τρίμορφος εἰσῆκται,
 διὰ τὸ τρία σχήματα γενικώτατα ἀποτελεῖν τὴν σελή-
 νην, μνηοειδῆ γενομένην, καὶ πανσέληνον καὶ τρίτον
 10 τι ἄλλην σχέσιν πλάττουσιν ἀναλαμβάνεσθαι. καθὸ
 πεπλήρωται μὲν αὐτῇ ὁ μηνίσκος, οὐ πεπλήρωται δ'
 ὁ κύκλος. ἐντεῦθεν δ' ἤδη καὶ τριοδίτις ἐπεκλήθη,
 καὶ τῶν τριόδων ἐνομίσθη ἐπόπις, διὰ τὸ τριχῶς μετα-
 βάλλειν ὁδεύουσαν διὰ τῶν ζωδίων. τοῦ δ' ἡλίου
 15 διὰ τῆς ἡμέρας μόνον φαινομένου, αὐτήν καὶ νυκτὸς
 καὶ σκότους ὀρωμένην καὶ μεταβάλλουσαν νυχίαν τε
 καὶ νυκτιπόλον καὶ χθονίαν ἐκάλεσαν. καὶ τοῖς κατα-
 χθονίοις θεοῖς δεῖπνα ἐμφέροντες αὐτῇ ἤρξαντο συν-
 τιμαῖν. προσανεπλάσθη δὲ τούτῳ καὶ τὸ μαινεσθαι τὴν
 20 αὐτήν καὶ μαινεῖν, ὥσπερ τοὺς κατοικομένους· καὶ
 τὸ ταῖς φαρμακίσι συνεργεῖν καὶ ἐπάγεσθαι ταῖς οἰ-
 κίαις· εἶτα τελευταῖον τὸ πένθεσι καὶ φόνῳ χαίρειν·
 ἕξ οὗ τινες προήχθησαν καὶ εἰς τὸ θυσίαις αὐτήν
 ἀτόποις καὶ σφαγιασμοῖς ἀνθρώπων ἰλάσκεσθαι θέλειν.
 25 καθιέρωσαν δὲ καὶ τρίγλαν αὐτῇ διὰ τούνομα. ἐνοδία
 δέ ἐστιν οὐ δι' ἄλλο τι ἢ Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος ἀγυιεύς.

1 κυνηγία δ' ἔοικε F κυνηγετική δὲ ἔοικε PV 2 καὶ τὸ P
 corr. V 4 κυνηγία F κυνηγεσία PV 10 σχέσιν P σχεσὶν V
 14 ζωδίων F ζῶων PV 15 ἡμέρας P ἡμῆρας V 21 φαρμα-
 κείαις F 23 εἰς e conl. add. V

δοκεῖ δὲ καὶ πλείστοις ἢ αὐτὴ εἶναι καὶ Ἐιλήθνια, ἀπαύστως εἰλουμένη καὶ θέουσα περὶ τὴν γῆν· ἦν εὐχονται ἐλθεῖν αὐταῖς ἠπίαν καὶ λυσίζωνον αἰ ὠδί- νουσαι, λύουσιν τὸ ἐσφιγμένον τῶν κόλπων πρὸς τὸ ῥᾶον καὶ ἀπονώτερον ποιούσιν ποιεῖν τὸ κυδισκόμενον, 5 λεγομένης αὐτῆς καὶ Ἐλευθοῦς. πλείους δ' Ἐιλήθνια παραδέδονται, καθ' ὃν λόγον καὶ πλείους ἔρωτες· πολύτροποι γὰρ οἱ τοκετοὶ τῶν γυναικῶν, ὡς τῶν ἐρώτων αἰ ἐπιθυμίαι. φανερὰ δ' ἢ σελήνη τελεσφορεῖσθαι ποιεῖ τὰ συλλαμβανόμενα. καὶ ταύτης τό τε αὔξειν αὐτὰ 10 καὶ τὸ ἀπολλύειν καὶ τὸ φανερῶς πεπονθέναι. οὐ θαυμαστὸν δ' εἰ κατ' ἄλλην μὲν ἔμφρασιν ἀρχαίαν ὑπενόησαν τὴν Ἄρτεμιν ἄχραντον καὶ ἀγνήν οὔσαν, ὁμοίως τῷ ἡλίῳ· κατ' ἄλλην δὲ ἐπίκουρον τῶν τικτου- σῶν, ἐπ' αὐτῇ κειμένου τοῦ εὐτοκεῖσθαι τὰ τικτόμενα· 15 κατὰ τρίτην δὲ φριγῶδές τι καὶ χαλεπὸν ἔχουσιν, οἶον εἴρηται περὶ τῆς Ἐκάτης, ὑπόνοιαν εἶναι. φωσφόρος δὲ ἐπωνομάσθη διὰ τὸ καὶ αὐτὴν σέλας βάλλειν καὶ φωτίζειν ποσῶς τὸ περιέχον, ὅποταν μάλιστα παν- σέληνος ᾗ. Δίκτυννα δ' αὐτὴν λέγουσι διὰ τὸ βάλλειν 20 δεῦρο τὰς ἀκτῖνας (δίκειν γὰρ τὸ βάλλειν), ἢ ἀπὸ τοῦ δικνεῖσθαι τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς πάντα τὰ ἐπὶ γῆς, ὡς δικτίνης αὐτῆς οὔσης.

IV°. [Περὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπιβωμίου. 12

Ἄρτεμις παρθένος οὔσα καὶ σώφρων, ἔχαιρε τοῖς αἵμασι τοῖς ξινοκτονίοις τιμᾶσθαι.] 25

IV°. Librarius haec ex Eustath. Dion. 307 (vel Nonn. I, 12) margini adscripsit. V. Untersuchungen p. 111

3 αὐταῖς F αὐταῖς PV 8 ἐρώτων P ἐρώτων V 14
ἐπίκουρος P corr. V 20 Δίκτυννα F Δικτῖνα PV

V. Περὶ τοῦ Ἄρειος.

Ἄρης Διὸς υἱὸς εἶναι λέγεται. ἔχε δὲ τὴν ὀνομα-
 σίαν ἀπὸ τοῦ αἵρειν καὶ ἀναιρεῖν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρη,
 ἢ ἔστι βλάβη. λέγεται δὲ μαιφόνος καὶ βροτολοιγός
 καὶ ἀλαλάξιος καὶ βροϊήπυος, μεγίστης ἐν ταῖς παρα-
 5 τάξεσιν ὑπὸ τῶν μαχομένων ἀφιεμένης φωνῆς. ὅθεν
 τινὲς καὶ ὄνους αὐτῷ σφαγιάζουσι, διὰ τὸ ταραχῶδες
 καὶ γεγωνὸς τῆς ὀγκήσεως· οἱ πλεῖστοι δὲ κύνας, διὰ
 τὸ θρασὺ καὶ ἐπιθετικὸν τοῦ ζώου. τιμᾶσθαι δὲ, ὡς
 ἐπιστάτης τοῦ πολέμου, ὑπὸ Θρακῶν μάλιστα καὶ Σκυ-
 10 θῶν καὶ τῶν τοιούτων ἔθνῶν λέγεται, ἐπεὶ παρ' ἐκεί-
 νοις τῶν πολεμικῶν ἢ ἄσκησις εὐδοκιμεῖ καὶ τὸ ἀν-
 επιστρεφὲς τῆς δίκης. γύπα δ' ἱερὸν φασιν αὐτῷ ὄρνιν
 εἶναι, διὰ τὸ πλεονάζειν τὰ ὄρνεα ταῦτα, ὅπου ἂν εἴη
 πτώματα πολλὰ ἀρηιφθορα ὄντα. λαμβάνεται δὲ καὶ
 15 ἀντὶ τοῦ πολέμου. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἔγχους
 ἢ τοῦ ξίφους, οἷς χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις. ἐνίοτε
 δὲ καὶ ἀντὶ τῆς πληγῆς. λέγεται δέ, ὅτι ἐπισκοπεῖ τοῦ
 θυμοῦ ὁ Ἄρης καὶ ὅτι ὀργὴν πνέει, ἐπειδὴ δεόμεθα
 ἐν τοῖς πολέμοις, ἵνα τὸ θυμικὸν κοινῇ τὸ καὶ ἡμῖν.

V^b. Περὶ τῆς τοῦ Ἄρειος τρώσεως καὶ τῆς ἐν
 τῷ χαλκῷ κεράμῳ τούτου κατακλείσεως.

20 Τὸν Ἄρην λέγει ὁ ποιητῆς, ὅτι ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ
 Διομήδους. ταῦτα λέγει ἐν τῇ E ῥαψωδίᾳ. ἐδέθη δὲ

V. Cornut. 21 verba λαμβάνεται — exit. aliunde fluxerunt
 V^b. Nonn. I, 85. Finem huius articuli attulit etiam p. 442

2 τοῦ ἄρη F τῆς ἀρεῆς PV 4 βροϊήπυος F μυώπιος PV
 παρατάξεσιν F πράξεσιν PV 7 γεγωνός P corr. V ὀγκή-
 σεως F ὀγκώσεως PV 9 ἐπιστάτης P ἐπιστάτιν V 14 ἀρηι-
 φθορα F ἀρηιφθοργα perperam PV 21 Π. V, 859

παρὰ τοῦ Ὠτιον καὶ τοῦ Ἐφιάλτου. οὗτοι δὲ υἱοὶ ἦσαν Ἀλωέως, τύραννοι τὴν φύσιν. ἐγένοντο δὲ περὶ Θεταλίαν. οὗτοι ἀνταρσίαν ἐμελέτησαν κατὰ τῶν θεῶν. ὁ οὖν Ἄρης πρῶτος ἐπῆλθε κατ' αὐτῶν. εἶτα ἠττηθέντα παρ' αὐτῶν ἔδησαν αὐτὸν ἐν χαλκῷ κεράμῳ.⁵ Χαλκοῦς δὲ κέραμος πόλις ἐστὶν οὕτω καλουμένη· ἢ εἰδός ἐστι δεσμοῦ δοσχεροῦς, ἀλύτου καὶ δυσαντήτου. λέγονται δὲ οἱ περὶ Ὠτιον καὶ Ἐφιάλτην ἐνναεῖταις ὄντες, εἶναι ἐννεόργυιοι κατὰ μῆκος, κατὰ δὲ τὸ πλάτος ἐννεαπήχεις.

10

VI. Περὶ τοῦ Ἄιδου.

Ἄιδης ἀδελφὸς Διὸς εἶναι μυθολογεῖται. οὗτος δὲ ἐστὶν ὁ παχυμερέστατος καὶ προσγειότατος ἀήρ· ὁμοῦ γὰρ γίνεται καὶ ἄρχεται κραίνειν καὶ ῥεῖν τὰ ὄντα, κατὰ τοὺς ἐν αὐτῷ λόγους τῆς φύσεως. ἢ χωρίον ἀφεγγές, καὶ σκότους αἰωνίου πεπληρωμένον. ἢ¹⁵ Ἄιδης ἀναξ τῶν ἐνέρον, καθὰ τῶν ζώντων ἄνω Ζεὺς· διὰ τὸ ἀειδὲς δὲ Ἄιδην προσηγόρευσαν. κλύμενος προσέτι λέγεται τῷ αἴτιος εἶναι τοῦ κλύειν· ἀήρ γὰρ πεπληγμένος ἢ φωνή. καὶ Πλούτων δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ πάντων ὄντων φθαρτῶν, μηδὲν εἶναι ὃ μὴ τελευταῖον²⁰ εἰς αὐτὸν κατάγεται, καὶ αὐτοῦ κτῆμα γίνεται. εὐβου-

VI Cornut. 5 ἢ χωρίον — πεπληρωμένον Etym. M. p. 17, 16 Κλύμενος — φωνή Cornut. 35 ἢ Ἄιδης — προσηγόρευσαν aliunde venerunt καὶ Πλούτων — γίνεται Cornut. 5 εὐβουλον — φροντίδων Cornut. 35 καλεῖται — exit. Cornut. 5

3 ἀνταρσίαν F ἀντάρσιον PV Cf. Du Cange, Gloss. ἀνταρσία 5 χαλκῷ κεράμῳ F χαλκοκεράμῳ PV 6 Χαλκοῦς F Χαλκός PV 8 ἐνναεῖταις F ἐνναετείς PV 9 ἐννεόργυιοι F ἐννεαόργυιοι PV 15 καὶ ζόφον post αἰωνίου add. F

λον δὲ καὶ εὐβουλέα κατὰ ἀποδυσπέτησιν ὠνόμασαν αὐτόν, ὡς καλῶς περὶ τῶν ἀνθρώπων βουλευόμενον, διὰ τὸ παύειν αὐτούς ποτε τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. καλεῖται δὲ Ἄιδης, ἢ ὅτι καθ' αὐτὸν ἀόρατος 5 ἔστιν, ὅθεν καὶ διαιροῦντες Ἄϊδα αὐτὸν ὀνομάζουσιν. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, ὡσανεὶ ὁ ἀνδάνων ἡμῖν τοῦ θανάτου.

VII. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν αἰσχυρῶν μυστηρίων αὐτῆς.

Ἡ Ἀφροδίτη λέγεται, ὅτι ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ ἔσχε τὴν γένεσιν. ὁ γὰρ Κρόνος, υἱὸς τοῦ 10 Οὐρανοῦ, λαβὼν τὸ δρέπανον ἀπέκοψε τοῦ ἰδίου πατρὸς τὰ αἰδοῖα καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πεσόντα ταῦτα καὶ ἀφρὸν συνάξαντα ἀπεκύησε τὴν Ἀφροδίτην. διὸ καὶ Ἀφροδίτη καλεῖται, ὡς ἐκ τοῦ ἀφροῦ καὶ τῆς καταδύσεως γενομένη. ἔστι δὲ αὐτὴ 15 τῆς πορνείας ἔφορος. τούτου ἔνεκεν καὶ αἱ περὶ αὐτὴν τιμαὶ καὶ ἑορταὶ δι' αἰσχυρουργίας καὶ ἡδυπαθείας καὶ πορνείας ἐτελοῦντο. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὴν μὴ δι' ἄλλο τι παραδεδοῦσθαι γεγонуῖαν ἐν τῇ θαλάσῃ, ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοῦ πάντα γενέσθαι αἰτίαν κινήσεως

VII. Nonn. I, 88 et accuratius Sanct. Lum. 4 (Cosmas p. 182 et p. 254 Clarke, Catal. Bodlei. p. 51) λέγουσι δὲ — ἀγωγόν Cornut. 24 Κυνθέρεια — λέγεται Etym. M. p. 543, 40 ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν — ἔρωτα Schol. Theog. 196 ἢ διὰ — exit. Cornut. 24

2 βουλόμενον P corr. V 4 αὐτὸν P ἑαυτὸν V 6 Meliora edidit Osannus ὡσανεὶ ὁ ἀνδάνων ἡμῖν· εἰς τοῦτον γὰρ χωρεῖν ἡμῖν κατὰ τὸν θάνατον αἱ ψυχαὶ δοκοῦσιν, ἥμιστα ἀνδάνοντος ἡμῖν τοῦ θανάτου

δεῖ καὶ ὑγρασίας, ἅπερ ἀμφοτέρως δαψιλῆ κατὰ τὴν
θάλαττιάν ἐστιν. ἐστοχάσαντο δὲ τοῦ αὐτοῦ καὶ οἱ
Διώνης αὐτὴν θυγατέρα εἶναι εἰπόντες· διερὸν γὰρ
τὸ ὑγρόν. Ἀφροδίτη δὲ ἐστὶν ἡ συνάγουσα τὸ ἄρρεν
καὶ τὸ θῆλυ δύναμις, τάχα διὰ τὸ ἀφρώδη τὰ σπέρ- 5
ματα τῶν ζώων εἶναι ταύτην ἐσχηκυῖα τὴν ὀνομασίαν,
ἢ διὰ τὸ τοὺς ἠττημένους αὐτῆς ἄφρονας εἶναι. καλ-
λίστη δὲ παράγεται διὰ τὸ μάλιστα ἀρηρεκέσαι τοῖς
ἀνθρώποις τὴν κατὰ συμπλοκὴν ἡδονήν, ὡς πάντων
τῶν ἄλλων διαφέρουσαν. λέγεται δὲ φιλομειδῆς διὰ 10
τοῦτο· οἰκεία γὰρ τὰ μειδιάματα καὶ ἡ ἰλαρότης τῶν 14
τοιούτων συνόδων ἐστὶ. παρέδρους τε καὶ συνέδρους
τὰς Χάριτας ἔχει καὶ τὴν Πειθῶ καὶ τὸν Ἑρμῆν, διὰ
τὸ πειθοῖ προσάγεσθαι καὶ λόγῳ καὶ χάρισι τοὺς ἐρω-
μένους· ἢ διὰ τὸ περὶ τὰς συνουσίας ἀγωγόν. Κυθέ- 15
ρεια δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας, ἢ παρὰ
τὸ κευθόμενον ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔρωτα. ἢ ὅτι ἐρῶν-
τες ἐν αὐτοῖς κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος· ἢ ὅτι
ἀνεφάνη περὶ νῆσον τὰ Κύθηρα. διὸ καὶ ἱερὰ αὐτῆς
ἢ τῶν Κυθήρων νῆσος εἶναι λέγεται. ἢ ἀπὸ τοῦ κεύ- 20
θειν τοὺς ἔρωτας καὶ λάθρα παραγίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ
κύειν τὸν ἔρωτα, ἢ διὰ τὰς ἐκ τῶν μίξεων γινομένας
κυήσεις, ἢ διὰ τὸ κεύθεσθαι τὰ πολλὰ τὰς τῶν ἀφρο-
δισίων ἐπιθυμίας. λέγεται δὲ καὶ Κύπρις ἢ Ἀφροδίτη,
ὅτι τὸ κύειν παρέχει, ἢ ὅτι ἐν Κύπρῳ τιμᾶται. τάχα 25

2 τοῦ αὐτοῦ F τοῦτο PV 4 συνάγουσα F ἐνάγουσα PV
8 ἀρηρεκέσαι F ἀνηροκέσαι PV 21 τοὺς ἔρωτας e conī.
scripsi τὸν ἔρωτα F τὰς ἀρετὰς perperam PV τοὺς ἐραστὰς
conī. Hercher Philol. IX p. 591 propter schol. Theog. 196
23 κάθησθαι P corr. V

δὲ καὶ ἡ Κύπρος, συνάδουσά πως κατὰ τοῦνομα τῆ
 κρύψει. ἡ δὲ Πάφος ἴδιον αὐτῆς οἰκητήριόν ἐστι,
 Παφίας λεγομένης, τάχα κατ' ἔλλειψιν, ἀπὸ τοῦ ἀπα-
 φίσκειν, ὃ ἐστὶν ἀπατᾶν. ἔχει γὰρ κατὰ μὲν τὸν
 5 Ἡσίοδον μειδήματά τ' ἑξαπάτας τε· κατὰ δὲ τὸν
 Ὅμηρον·

πάρφασιν, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 ὁ δὲ κεστός ἱμάς, ὡς οἶον κεκασμένος ἐστίν· ἢ ὁ δια-
 κεκεντημένος, καὶ ποικίλην δύναμιν ἔχων τοῦ δεῖν
 10 καὶ σφίγγειν. καλεῖται δὲ οὐρανία τε καὶ πάνδημος
 καὶ ποντίη διὰ τὸ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ καὶ
 θαλάσῃ τὴν δύναμιν αὐτῆς θεωρεῖσθαι. ἀκύρους δέ,
 οὐκ ἐμποινίμους ἔφασαν τοὺς ἀφροδισίους ὄρκους εἶναι·
 παρ' ὅσον, καὶ ἢ ῥαδία παρασχεθῆναι, μεθ' ὄρκων
 15 ἐπάγεσθαι συμβέβηκε τοὺς πειρωῶντας. περιστερεᾶ δὲ
 τῶν ὀρνέων χάρει μάλιστα, τῷ καθαρὸν εἶναι τὸ
 ζῶον καὶ φιλοφρονητικόν, διὰ τῶν ὠσανεὶ φιλημάτων.
 ἀνάπαλιν δ' ὕς διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν ἀλλοτρία αὐτῆς
 εἶναι δοκεῖ. τῶν γε μὴν φυτῶν ἡ μὲν μυρσίνη διὰ
 20 τὴν φιλοφροσύνην Ἀφροδίτης εἶναι διείληπται. ἡ δὲ
 φιλύρα διὰ τε τοῦνομα, ὅτι τῷ φιλεῖν παρακειμένως
 ἔξενήνεγκται, καὶ πρὸς τὰς στεφάνων πλοκάς εἰώθασιν
 αὐτῇ κεχρησθαι μᾶλλον. τὴν δὲ πύξον φυλάττονται
 τῇ θεῷ προσφέρειν, ἀφιερωσάμενοί πως ἐπ' αὐτῆς
 25 τὴν πυγμῆν.

3 ἀποφίσκειν P corr. V 5 Theog. 205 7 φρονέοντα
 P ex II. XIV, 217 corr. V 8 διακεκεντημένος F διακέντι-
 μος PV 11 ποντίη F παναιτίη PV 21 φιλύρα F φιλύτρια
 PV 23 τὴν δὲ πύξον F τὸν δὲ πῆξον PV 24 αὐτῆς F
 αὐτοῖς P αὐτοῖς V 25 πυγῆν e conii. scripsit Osann.

VII^b. Περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἐραστοῦ.

Ἀφροδίτη γυνὴ ἦν Ἡφαίστου τοῦ χαλκέως. ταύτης ἠράσθη ὁ Ἄρης καὶ ἐμοίχευσεν αὐτήν. ὁ οὖν Ἡφαιστος μαθὼν τοῦτο, τῇ τέχνῃ αὐτοῦ ἐτεχνάσατο τὰς πάγας καὶ τίθησι τῷ Ἄρει ἐρχομένῳ ἐπὶ μοιχεία τῆς Ἀφροδίτης· καὶ ἐμπίπτει εἰς τὰς πάγας καὶ κατ-⁵έχεται. καὶ φορᾶται μοιχεύων τὴν Ἀφροδίτην. καὶ ¹⁵οὐκ ἔλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἡφαιστος, ἀλλ' εἴασεν αὐτοὺς εἰς παραδειγματισμὸν αὐτῶν, ἕως οὗ ἐκάλεσε τοὺς θεοὺς, καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτούς. καὶ τότε οἱ θεοὶ ἰδόντες, πῶς θριαμβευόμενοι ἐν ταῖς πάγαις κατεχόμενοι ¹⁰ἦσαν οἱ δύο, ὃ τε μοιχὸς καὶ ἡ μοιχαλὶς, πολλὴν ἐπ' αὐτοῖς κατέχευον γέλωτα. καὶ τότε λύεται ὁ Ἄρης μικρὰ λύτρα δοὺς τῷ Ἡφαίστῳ.

VIII. Περὶ τῆς τοῦ Ἄπιδος φάτνης.

Ἐπεὶ χρόνον τινὰ κατὰ περίοδον τοῖς Αἰγυπτίοις ἐγεννᾶτο βοῦς, ἐκ τοῦ φωτὸς τῆς σελήνης συλληφθεὶς. ¹⁵γεννηθεὶς δὲ ὁ βοῦς, ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς Ἄπις. εἶχε δὲ καὶ τινα σημεῖα περὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶτταν, ἐξ ὧν σημείων ἐγνωρίζετο, ὅτι Ἄπις ἐστὶ. τούτου οὖν τοῦ βοῦς γινομένου, ἑορτὴν ἐποιοῦν οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς θεοῦ αὐτοῖς ἐπιδημήσαντος, καὶ παρετίθεσαν τῷ βοῖ ²⁰ἐν φάτνῃ πανδαισίαν πολλήν, εὐωχοῦντες τὸν θεὸν αὐτὸν τὸν Ἄπιν.

VII^b. Nonn. I, 86 (Cosm. p. 66) V. Eud. p. 222 VIII. Nonn. II, 30 (Cosm. p. 180). V. Eud. p. 80

4 τὰς πάγας καὶ F καὶ πάγας male PV 6 φορᾶται P
corr. V 7 ἔλυσεν F ἠλέησεν PV ἀλλ' εἴασεν αὐτοὺς F
verba om. PV 9 εἰδότες F

IX. Περὶ Αἰόλου.

Αἰολος λέγεται κυριεύειν τῶν πνευμάτων· ὅστις ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ τοὺς ἀνέμους ἐν ἄσκαῳ. πιθανὸν δέ ἐστιν, ἀστρολόγον γενόμενον τὸν Αἰολον φράσαι Ὀδυσσεῖ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐπιτολαί τινες ἀνέμων γενήσονται. φασὶ δέ, ὅτι καὶ χαλκοῦν τεῖχος τῇ πόλει αὐτοῦ περιεβέβλητο. μυθεύεται δὲ κύριος τῶν ἐπὶ τῶνδε νήσων εἶναι, ἦτοι Στρογγύλης, Εὐωνύμου, Ἰερᾶς, Λιπάρας, Διδύμης, Ἑρικώδους καὶ Φοινικώδους. αἱ δ' αὐταὶ νῆσοι λέγονται καὶ Λιπαρέων νήσοι, διέχουσαι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στάδια σ', ἐν ἀπόψει κείμεναι τοῖς ἐκ Σικελίας καὶ Ἠπείρου πλεύουσιν. ὧν ἐν μιᾷ τῇ καλουμένῃ Στρογγύλῃ τὸν Αἰολον οἰκῆσαι φασιν, ἦτις βία μὲν φλογὸς λείπεται τῶν ἄλλων ἕξ νήσων, φέγγει δὲ πλεονάζει. μεγίστη δ' αὐτῶν ἡ Λιπάρα, ἀπὸ Λιπάρου τινὸς κληθεῖσα υἱοῦ Ἀῦσονος, Κνιδίων ἀποίκου. ἕξ ἧς, ὡς ἀπὸ μέρους προέχοντος, αἱ πᾶσαι Λιπαρέων λέγονται νῆσοι. ἐγγυτάτω δὲ αὐτῆς ἐστὶν ἡ Σικελία.

X. Περὶ Αἰολίδου τοῦ Μινύου.

Αἰολίδης παρὰ Ἀπολλωνίῳ οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Αἰόλου. Συσίφου γὰρ παῖδες ἐγένοντο Ἄλμος καὶ Πορφυρίων. Χρυσογόνης δὲ τῆς Ἄλμου καὶ

IX. Palaeph. 18 μυθεύεται — Φοινικώδους Schol. Apoll. III. 41 αἱ δ' αὐταὶ — exit. Eustath. Dion. 461 X. Schol. Apoll. III, 1094

6 αὐτοῦ F αὐτοῦ V 8 Λιπάρας FP Λιπαρᾶς V 11
 Ἠπείρου F ἠπείρου PV 16 ἀποίκου F ἄποικος PV 20
 τῶν F τῆς PV

Ποσειδῶνος Μινύας ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης, ὅτι Σίσυφος Αἰόλου ἐγένετο 16 Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης, πατὴρ δὲ Ποσειδῶνος. τοῦτον οὖν Ἀπολλώνιος φησιν εἰς τὴν Βοιωτίαν εἰσβαλόντα, ὁμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι. 5

XI. Περὶ Ἀσκληπιοῦ.

Ἀσκληπιὸς υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ νύμφης Κορωνίδος. ὠνομάσθη δὲ Ἀσκληπιός, παρὰ τὸ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖν. τὸ δὲ ἀσκελὲς παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω, ὅθεν καὶ σκέλος· ἢ διότι Ἀσκλην τὸν Ἐπιδαύριον ἰάσατο ὀφθαλμιῶντα, ἤπιος 10 ἐκείνῳ φανείς, πλεονασμῷ τοῦ λ· ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς νοσοῦντας, ὃ ἐστὶν ἐπιμελείας ἀξιῶν· ἢ παρὰ τὸ μὴ σκελετέυεσθαι αὐτοὺς ἔαν, ἠπίως προσφερόμενος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐσκληῆσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τὴν κατὰ τὸν θάνατον γινομένην ἀπόσκλησιν. διὰ τοῦτο 15 γὰρ κατὰ δράκοντα αὐτῷ παριστιῶσιν, ὅτι ὁμοίον τι τούτῳ πάσχουσιν οἱ χρώμενοί τῇ ἰατρικῇ, κατὰ τὸ οἶονεὶ ἀνανεάζειν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας. ἅμα δ' ἐπεὶ προσεχὲς ὁ δράκων σημεῖον, ἧς πολλῆς δεῖ περὶ τὰς θεραπείας. καὶ τὸ βᾶκτρον δὲ 20 τοιοῦτον τινὸς ἔοικεν εἶναι σύμβολον· παρίσταται γὰρ δι' αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ ταύταις ταῖς ἐπινοίαις ἐπεστηριζόμεθα, ἐπὶ τὸ συνεχὲς ἂν εἰς ἄρρωστον θᾶπτον τοῦ

XI. Initium forte ex Apollod. III, 10, 3 descripsit. ὠνομάσθη — σκέλος Etym. M. p. 154, 38 ἢ διότι — προσφερόμενος Eustath. II. p. 463 ἢ ἀπὸ τοῦ — exit. Cornut. 33

5 εἰσβαλόντα F εἰσβάλλοντα PV 8 ἤπιοι, hic, ἤπιος, Ἡπώνη etc. infra P corr. V 14 ἐσκληῆσθαι F ἐτώσθαι P 15 ἀπόκλησιν P corr. V

δεόντος σφαλλόμενοι, καταπίπτοιμεν. λέγεται δ' ὁ Χείρων τετροφέναι τὸν Ἀσκληπιόν, καὶ ἐν τοῖς τῆς ἰατρικῆς θεωρήμασι τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Ἡπιόνην, τοῦ ὀνόματος οὐκ ἀργῶς εἰς τὸν μῦθον παρειλημμένου, δη-
 5 λούντος δὲ τὸ πραῦντικὸν τῶν ὀχλήσεων διὰ τῆς τοῦ ἥπιου φαρμακείας.

XI^b. Περὶ τῶν Ἀσκληπιοῦ παίδων.

Ἀσκληπιοῦ δὲ παῖδες λέγονται, Ποδαλείριος, Μα-
 χάων, Ἰασῶ, Πανάκεια, Ὑγεία· ἀναπέπλασται δὲ τὰ
 ὀνόματα παρὰ τὸ ἰᾶσθαι καὶ πάντα ἀκεῖσθαι καὶ παρὰ
 10 τὸ ὑγείαν παρέχειν.

XII. Περὶ Ἄτλαντος.

Ἄτλαντα τὸν οὐρανὸν βαστάζειν καὶ ἔχειν κίον-
 νας μακράς, τὰ τῶν στοιχείων δυνάμεις, λέγουσιν,
 17 καθ' ἕς τὰς μὲν ἀνωφερῆ ἔστι, τὰ δὲ κατωφερῆ· ὑπὸ
 τούτων γὰρ διακρατεῖσθαι τὴν γῆν· ὀλοόφρονα δ' αὐ-
 15 τὸν εἰρῆσθαι, διὰ τὸ περὶ τῶν ὄλων φροντίζειν καὶ

XI^b. Schol. Ar. Plut. 701 XII. Cornut. 26

1 καταπίπτοιμεν F κατεπίπτωμεν PV 8 ὑγεία bis P
 Ὑγεία V Ἀγλη F 11 Sequentes versus ex Schol. Oppian.
 Hal. I, 619 librarius margini adscripsit:

Μῦθος παλαιός, ὡς Ἄτλας νῶτοις φέρει
 Τὸν οὐρανόν, κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων.
 Σὺ γοῦν ἀκούων, γινῶθι τοῦτ' ἄλληγόρως.
 Ὅρος γὰρ Ἄτλας Λιβύης ἐν ἑσχάτοις.
 Οὐ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκρυμμένην,
 εἶναι δοκοῦσιν οὐρανοῖς συνημμένην.
 Ἐντεῦθεν οὖν Ἑλλῆσιν ἡ μυθουργία,
 Ἄτλαντα νῶτοις εἰσαεὶ πόλον φέρειν.

προνοεῖσθαι τῆς πάντων αὐτοῦ τῶν μερῶν σωτηρίας. ἐκ δ' αὐτοῦ τὰς Πλειάδας γερονέναι, παριστάμενοι, ὅτι τὰ ἄστρα πάντα πλείονα ὄντα ἐγέννησεν Ἀστραίῳ τε καὶ Θαύμαντι, ὅτι ὁ αὐτὸς ὢν· οὔτε γὰρ ἴσταται τὸ σύνολον ἀνηρέμητος ὑπάρχων, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα 5 εὖ βεβηκέναι δοκεῖ, καὶ ἀσάλευτος εἶναι, καὶ θαυμασμὸν τοῖς ἐφεστᾶσιν ἐπὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ πολὺν ἐμποιεῖ. λέγεται δὲ υἱὸς Ἰαπετοῦ εἶναι· καὶ, ὡς Ἄρατος φησι, θυγατέρες αὐτοῦ γεγόνασιν αὗται·

Ἀλκυνόη, Μερόπη τε, Κελαινώ τ', Ἡλέκτρη τε, 10
καὶ Στερόπη, καὶ Ταῦγέτη, καὶ πότνια Μαῖα.

XIII. Περὶ Αἰακοῦ.

Αἰακὸς υἱὸς ἐλέγετο εἶναι τοῦ Διός, δίκαιος τὰ μάλιστα· διό ποτε ἀβροχίας γενομένης ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ προεσιτῶτες τῶν πόλεων, παρακαλοῦντες εὐξασθαι τῷ ἰδίῳ πατρί, ἵνα γένηται ὑετός· 15 ὁ δέ, στὰς καὶ εὐξάμενος, ἔλυσε διὰ τῆς εὐχῆς τοὺς ἀύχμους· καὶ κατερρῶν ὕδωρ ποτίζον τὴν Ἑλλάδα. μάλιστα δὲ καὶ ἐκ τούτου ἡ εὐσέβεια ἐδείχθη τοῦ Αἰακοῦ. γεννᾷ δύο υἱούς, τὸν Πηλέα καὶ Τελαμῶνα, ὧν ὁ μὲν Πηλεὺς τίκει Ἀχιλλέα, ὁ δὲ Τελαμῶν τὸν 20 Αἴαντα· οἵτινες ἐκαλοῦντο Αἰακίδαι, τὴν ἀπὸ τοῦ πάππου τιμὴν ἐν τούτου προφερόμενοι.

XIII. Nonn. Laud. Bas. 4 (cod. Mon. 490 fol. 460)

1 τῆς πάντων αὐτοῦ τῶν μερῶν F αὐτοῦ μερῶν P αὐτὸν μερῶν V 4 Θαύμαντι e conl. dedit Osann. Ἀθάμαντι PV 6 ἀσάλευτος F ἀπόλυτος PV 10 Κελαινώ τ' et καὶ Στερόπη scripsi cum Arat. 262 seq. Κελενώ τ' P Κελενώ τε V καὶ Ἀστερόπη P Ἀστερόπη om. καὶ V 17 ποτίζων P corr. V 23 προφερόμενοι F προσφερόμενοι PV ἀποκληρούμενοι Mon.

XIV. Περὶ Ἀνταίου.

Ἀνταῖος υἱὸς ἐμυθεύθη Γῆς. ἐκεῖνος μέντοι, καὶ ὡς κατακυλλίων εὐμεθόδως τοὺς ἀντιπαλαιστὰς τῷ δοκεῖν καταπίπτειν εἰς γῆν, τῇ γῇ βοηθεῖσθαι κατὰ τὴν πάλην ἐλέγετο, καὶ Γῆς υἱὸς εἶναι.

18 XV. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τειχισμοῦ Θηβῶν.

5 Ἀντιόπη κατὰ μὲν Ὅμηρον θυγάτηρ ἦν Ἀσωποῦ, Θηβαίου ποταμοῦ. οἱ δὲ νεώτεροι Νυκτέως αὐτὴν ἱστοροῦσι. ταύτης καὶ Διὸς υἱοὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων οἰκισταὶ Θηβῶν· οὐ θεσπέσιόν τι χρῆμα ἔσχον ἐκ Διὸς ἢ Ἀπόλλωνος· διὰ λύρας γὰρ ἀνακρουόμενοι, φασί,
 10 μέλος ἐτείχισαν Θήβας· τῶν λίθων, ὥσπερ ὑπὸ τῷ θρουλουμένῳ Ὀρφεῖ, οὕτω καὶ ὑπὸ τούτοις κηλουμένων ὅποια ἐμψύχων καὶ κινουμένων καὶ ἀλλήλοις ἐπιστοιβαζομένων εἰς τειχισμόν· ὡς τὰ γε πρῶην ἀτείχιστοι οὔσαι ὑπὸ Φλεγύων ἐβλάπτοντο, οὐ τοὺς ἐκεῖ ἐσίνοντο.
 15 Ζήθου δὲ καὶ Ἀμφίονος θανόντων, Εὐρύμαχος, Φλεγύων βασιλεύς, τὰς Θήβας ἠρήμωσε, Κάδμος δὲ ὕστερον ἀνέκτισεν. οἱ δὲ ῥηθέντες ἀδελφοὶ ἀγαθοὶ βασιλεῖς εἶναι φαίνονται καὶ μειλίχιοι. διὸ καὶ μετὰ λύρας πυργῶσαι τὰς Θήβας ἄδονται, ὡς ἐμμελῶς καὶ ἰλαρῶς,
 20 καὶ ὡς εἰπεῖν ἐμμούσως, καὶ δίχα τοῦ ἀπρωδόν τι τοῖς

XIV. Eustath. Od. p. 1700 XV. Eustath. Od. p. 1682

5 Od. XI, 260 11 θρουλουμένῳ P θρουλλουμένῳ V 15 Ἀμφίονος omnibus locis P Ἀμφίονος V 16 περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἐν τοῖς εἰς Ἰλιάδα κεῖται add. F mox ἀγαθεῖς P corr. V

ὑπηκόοις ἐνδείξασθαι, τειχίσαι τὴν πόλιν· ἦν ἐπτά-
 πυλον, φασίν, ἦνοιξαν ἐκεῖνοι, διὰ τὸ ἐπτάχορδον
 εἶναι τὴν λύραν αὐτοῖς.

XV^b. Καὶ ἄλλως περὶ Ἀντιόπης.

Ἀντιόπη Νυκτέως ἦν θυγάτηρ, ἣν ὁ Ζεὺς σατύρω
 ὁμοιωθεὶς φθείρει· καὶ φεύγουσα τοῦ Νυκτέως τὰς ⁵
 ἀπειλὰς καταφεύγει εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐπωπέα· τε-
 κοῦσα δ' Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον, ἐξέθηκεν ἐν τῷ Κιθαι-
 ρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. ὁ δὲ Νυκτεύς, διὰ τὴν τόλ-
 μαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ, τοῦ ἀδελφοῦ Λύκου
 δεηθεὶς, μὴ περιδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ἐλεῖν ἐπελθόντα ¹⁰
 εἰς Σικυῶνα. στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν Λύκος καὶ
 κτείνει τὸν Ἐπωπέα. καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμά-
 λωτον, παραδίδωσι φυλάττειν Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμε-
 τῇ. ἡ δὲ φεύγει καὶ ληφθεῖσα πάλιν τοῖς ἑαυτῆς
 παισὶν ἐκδίδοται Ἀμφίονι καὶ Ζήθῳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκκα- ¹⁵
 λύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. οἱ δὲ τὴν μὲν
 Ἀντιόπην σῶζουσι, τὴν δὲ Δίρκην ἐξ ἀγρίου ταύρου
 προσδήσαντες διαφθείρουσι. μεταπεμψάμενοι δὲ τὸν
 Λύκον, ὡς ἐκδώσοντα τὴν Ἀντιόπην, σφάττειν ἔμελλον,
 Ἐρμῆς δὲ ἐκόλωσε· τῷ δὲ Λύκῳ, προσέταξε παραχωρῆ- ²⁰
 σαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς.

XV^b. Schol. Apoll. IV, 1090

3 Ἐπωπέα F Ἐποπέα PV 10 ἐλεῖν ἐπελθόντα εἰς Σι-
 κυῶνα. στρατεύει δὲ F ἔλκειν. ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικυῶνα
 στρατεύει P ἔλκειν. ἀπελθὼν δὲ εἰς Σικυῶνα στρατεύει V
 18 μεταπεμψάμενοι F μεμψάμενοι propter compendium errantes
 PV 19 ἐκδώσοντες P corr. V

19

XVI. Περὶ Ἀμφίονος.

Ἀμφίων, καὶ Ζῆθος τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὡς καὶ Ὅμηρός φησιν·

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο.

Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς· διότι Φλεγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ.

XVII. Περὶ Ἀλκμαίωνος.

Ἀλκμαίων Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ἐπίσημος λίαν, τὴν ἐλευθερίαν ἀεὶ φυλάττειν ἐθέλων τοῖς Ἀθηναίοις. τυραννηθείσης οὖν τῆς πόλεως ὑπὸ Πεισιστράτου, ἐξ-
 10 ἦλθεν οὗτος, μὴ φέρων ὄρα̃ν δουλευούσας τὰς Ἀθήνας. ἐξελθὼν οὖν μηχανᾶται καὶ σκοπὸν εἶχε, πῶς τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστήσει Ἀθηναίοις. ἀπελθὼν οὖν εἰς Δελφούς, εἰς Ἀπολλώνιον ἱερόν, ἐκμισθοῦται παρὰ Δελφοῖς τὸ ἱερόν ἐπὶ μισθοφορίᾳ. ἐκμισθωσάμενος
 15 δὲ καὶ ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν πάντα τοὺς τοῦ θεοῦ διακόνοους πείθει τὴν ἰέρειαν καὶ τὴν Πυθίαν, ἵνα, εἰ ἔλθῃ τοτὲ Λακεδαιμόνιος μαντευσόμενος, μηδὲν ἄλλο λέγῃ αὐτῷ, ἢ ὅτι „ἐλευθεροῦν τὰς Ἀθήνας λέγει ἡμῖν ὁ θεός“. τούτου συνεχῶς καὶ πλειστάκις γινομένου,
 20 παρωρομήθησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐλθόντες ἐξέβαλον ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν τοὺς τυράννοους· μέγα οὖν κλέος

XVI. Schol. Apoll. I, 735 XVII. Nonn. Laud. Bas. 3
 (V. Cosm. p. 237 cod. Mon. 490 fol. 460)

2 Od. XI, 263 4 fr. 28 Sturz 7 ἐπίσημος· λίαν τὴν
 ἐλ. Cosmas 13 Ἀπολλώνειον Nonnus 17 λέγειν Nonnus

ἔσχεν ἔκτοτε ὁ Ἀλκμαίων, ἐλευθερώσας τὰς Ἀθήνας σοφία. ἀλλὰ τοσαῦτα περὶ Ἀλκμαίωνος.

XVIII. Περὶ Ἀκταίωνος.

Ἀκταίων κυνηγέτης ἦν, καὶ εἶδε τὴν Ἀρτεμιν γυμνήν. ἡ δὲ θεὰ ἀθέμιτον τοῦτο ὑπολαβοῦσα, τὸ τοὺς θεοὺς ἰδεῖν γυμνοὺς, καὶ ταῦτα παρθένουσ, χολω- 5
θεῖσα μανῆναι ἐποίησε τοὺς κύνεας αὐτοῦ τοῦ Ἀκταίω-
νος. καὶ ὡς ἔλαφον ἔχοντα κέρατα ἐώρων αὐτὸν οἱ κύνες· οὕτως, ὥστε λέγεσθαι τὸν Ἀκταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. ἔνιοι δὲ φασιν, ὅτι Ἀρτέμιδος αὐτὸν μεταβαλοῦσης εἰς ἔλαφον, ἀνεῖλον 10
αἱ κύνες, ἔνιοι δὲ πάλιν ἱστορικῶς περὶ τούτου δια-
λαμβάνουσιν, ὅτι Ἀκταίων ἄνθρωπος ἦν, τὸ γένος Ἀρκαδῖος, φιλοκύνηγος. οὗτος ἔτρεφε κύνεας πολλὰς καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσι, τῶν δὲ αὐτοῦ πραγμάτων ἡμέλει· οἱ γὰρ τότε ἄνθρωποι αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν, 15
οἰκέτας δ' εἶχον οὐδ' ὄλωσ, ἀλλ' αὐτοὶ ἐγεώργουν. καὶ οὗτος ἦν πλουσιώτατος, ὃς ἐγεώργει καὶ ἐργαστι-
κώτατος ὑπῆρχε. τῷ δ' Ἀκταίω, ἀμελοῦντι τῶν οἰ-
κείων, μᾶλλον δὲ κυνηγετοῦντι, διεφθάρη ὁ βίος· 20
ὅτε δὲ οὐκέτι εἶχεν οὐδέν, ἔλεγον αὐτῷ οἱ ἄνθρωποι· 20
δειλὲ Ἀκταίων, ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη.

XVIII. Nonn. Laud. Bas. 6. V. Eud. p. 10. ἔνιοι δὲ φασιν — exit. Palaeph. 3

10 μεταβαλοῦσης FPV μεταβαλούσης e conl. Fischeri re-
cepit Westermann. 11 ἀνεῖλόν τινες PV ἀνεῖλον αἱ κύνες F
13 πολλὰς FP πολλοὺς V 14 τῶν δ' αὐτοῦ πραγμάτων F
τοῦ δ' ἀγαθοῦ πράγματος PV

XIX. Περὶ Ἀβάριδος ὀιστοῦ.

Ἄβαρις ἐξ Ὑπερβορέων ἦν ἄνθρωπός τις· οἱ δ' Ὑπερβόρειοι ἀρκτικώτεροι τῶν Σκυθῶν. οὗτος οὖν ὁ Ἄβαρις λέγεται ἔνθους γενόμενος περιεῖναι τὴν Ἑλλάδα κύκλῳ μετὰ τοῦ βέλους, καὶ χρησμούς τινας καὶ μαν-
 5 τείας λέγειν ὡς ἔνθους. Λυκοῦργος δὲ ὁ δῆτωρ μέμνηται τοῦ Ἀβάριδος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου λόγῳ λέγων· λιμοῦ γενομένου ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις, ἦλθεν ὁ Ἄβαρις ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐμισθώτευσεν τῷ Ἀπόλλωνι· καὶ ἐδιδάχθη παρ' αὐτοῦ τὸ χρησμολογεῖν· καὶ οὕτω
 10 κρατῶν τὸ βέλος εἰς σύμβολον τοῦ Ἀπόλλωνος, (τοξότης γὰρ οὗτος ὁ θεός), περιήει χρησμολογῶν πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. [πατέρα δ' ἔσχε Σεῦθον, καὶ λέγεται, ὅτι συνεγράψατο χρησμούς τοὺς καλουμένους Σκυθικούς καὶ γάμον Ἐβρου τοῦ ποταμοῦ καὶ καθαρμούς
 15 καὶ Θεογονίαν.]

XX. Περὶ Ἀταλάντης καὶ Μελανίωνος.

Ἀταλάντην καὶ Μελανίωνα εἰς ζῶα μεταμορφωθῆναι μυθεύονται· τὴν μὲν εἰς λέαιναν, τὸν δὲ εἰς λέοντα. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει· Ἀταλάντη καὶ Μελανίων ἐκνύηγον· ἀναπειθῆι δὲ τὴν κόρην Μελανίων μιγῆ-
 20 ναι αὐτῇ· εἰσέρχεται δὲ εἰς τι σπήλαιον μιχθησόμενος.

XIX. Cosmas p. 181 (Clarke, Catal. Bodlei. p. 50). V. Eud. p. 143. Cf. Untersuchungen p. 76. πατέρα δ' ἔσχε — exit. e Suidae lexico interpolata sunt XX. Palaeph. 14

6 Μενεσαίχμου corr. Wytttenbach Μενέσχου P Μενέσχους V. Ceterum v. Kinkel I p. 242, qui Eudociae locum neglexit 7 fr. 86 Müller 13 καλουμένους FP λεγομένους V 14 Ἐβρου F Ἐῦρον perperam P V 16 Μελανίωνος F Μηλανίωνος ubique P V

ἦν δὲ ἐν τῷ ἄντρῳ εὐνή λέοντος καὶ λεαίνης, οἱ καὶ ἀκούσαντες φωνῆς, ἐξελθόντες, ἀναιροῦσι τοὺς περὶ Ἄταλάντην· μετὰ δὲ χρόνον, τῆς λεαίνης καὶ τοῦ λέοντος ἐξελθόντων, οἱ κνηγετοῦντες σὺν Μελανίῳνι εἰς ταῦτα τὰ ζῶα ἔδοξαν αὐτοὺς μεταβεβλήσθαι. εἰς-⁵ βάλλοντες οὖν εἰς τὴν πόλιν διεφῆμιζον οἱ περὶ Ἄταλάντην καὶ Μελανίῳνα, ὡς εἰς λέοντας μετεβλήθησαν.

XXI. Περὶ Ἀλκήστιδος.

Ἄλκηστις ἡ Πελίου θυγάτηρ, φίλανδρος οὔσα, θανάτῳ ἑαυτὴν παρέβαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρός [αὐτῆς] Ἄδμητου ἐκ ζῳόντων γενομένου, εἰ πως εἰς φῶς παλιν-¹⁰δρομήσει. ἄλλοι δὲ φασί, Πελίαν προθεῖναι τὸν τῆς Ἀλκήστιδος γάμον τῷ δυναμένῳ συζεῦξαι λέοντι κάπρον, Ἀπόλλωνα δὲ τῷ Ἄδμητῳ τοῦτο ἐκτελέσαι, καὶ τὸν γάμον αὐτῷ ἐγγυῆσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥηθέντος Ἄδμητου σκόλιόν τι ἐν Ἀθήναις ἦν ἀδόμενον, ὡς ¹⁵ καὶ Πανσανίας φησί, λέγων, ὡς οἱ μὲν Ἀλκαίου φασὶν ²¹ αὐτό, οἱ δὲ Σαπφούς, οἱ δὲ Πραξιέλλης τῆς Σικωνίας. ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη· „Ἄδμητου λόγον ὦ ταῖρε μαθῶν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνούς, ὅτι δειλοῖς ὀλίγα χάρις.“ ἔοικε δὲ διὰ μὲν ²⁰

XXI. Eustath. II. p. 326 ὡς καὶ Πανσανίας — Σικωνίας Schol. Ar. Vesp. 1240 (et Eustath. I. c.) ἀρχὴ — παιδὸς Eustath. I. c. περὶ δὲ — Ἄδμητῳ Palaeph. 41 καὶ ἄλλως, ὅτι Ἀπόλλων — γυναιῖα Argum. Euripid. Alcest. ἔχει δὲ — exit. Palaeph. I. c. Palaephathi locum compilavit Arsenius Viol. p. 42 Walz.

9 αὐτῆς cum F removi 11 προθεῖναι P προθῆναι F
προσθεῖναι V 14 αὐτῷ F αὐτῶν PV 15 ἐν Ἀθήναις F
ἐν om. PV 16 λέγων addidi ex F, om. PV 17 Bergk
Poet. Lyr. p. 1225 et 1293 20 δειλοῖς F δειλῶν PV

τῶν ἀγαθῶν τὴν γενναίαν καὶ φίλανδρον ὑποδηλοῦν
 Ἄλκηστιν, διὰ δὲ τῶν δειλῶν τὸν Ἀδμήτου πατέρα,
 ὃς ὠκνήσασκε θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. περὶ δὲ ταύτης
 καὶ τοιαύτη μυθολογία φέρεται· ὡς δὴ μέλλοντός ποτε
 5 τοῦ Ἀδμήτου θανεῖν, αὕτη εἴλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνα-
 τον· καὶ Ἡρακλῆς αὐτὴν διὰ τὴν εὐσέβειαν ἀφελόμε-
 νος καὶ ἀναγαγὼν ἐκ τοῦ Αἴδου ἀπέδωκεν Ἀδμήτῳ.
 καὶ ἄλλως, ὅτι Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν,
 ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ
 10 ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ
 χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἄλκηστις, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου,
 ἀπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος
 ὑπὲρ τοῦ παιδός ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης
 τῆς συμφορᾶς γενομένης, Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ
 15 μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἄλκηστιν,
 ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι
 ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμη-
 τον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐ-
 τὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου,
 20 ἔδειξεν ἦν ἐπένθει. Ἄλκηστις δέ, ἡ Πελίου θυγάτηρ,
 ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρός τελευτῆσαι, Ἡρα-
 κλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ, διασώζεται,
 βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν
 γυναῖκα. ἔχει δὲ καὶ ἄλλως πως ἡ ἱστορία· ἐπειδὴ
 25 Πελίαν ἀπέκτειναν αἱ θυγατέρες, καὶ Ἀκαστος ὁ Πε-
 λίου ἐδίωκεν αὐτάς, οὐ λαμβάνει μὲν· Ἄλκηστις δὲ
 καταφεύγει εἰς Φεράς πρὸς Ἄδμητον τὸν ἀνεψιὸν αὐ-
 τῆς· καὶ καθεζομένην ἐπὶ τῆς ἐστίας οὐκ ἐβούλετο

"Αδμητος Ἀκάστῳ ἐκδοτον ἐξαιτουμένῳ δοῦναι. ὁ δὲ πολλὴν στρατιὰν παρακαθίσας ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπυρό-
 λει αὐτούς· ἐπεξίῳν δὲ ὁ "Αδμητος, ἔχων καὶ λοχαγούς,
 νύκτωρ συνελήφθη ζῶν· ἠπειλεῖ δὲ "Ακαστος ἀποκτείν-
 νειν αὐτόν· πυθομένη δὲ ἡ "Αλληστις, ὅτι μέλλει ἀναι- 5
 ρεῖσθαι "Αδμητος δι' αὐτήν, ἐξελθοῦσα ἑαυτὴν παρέδωκε.
 τὸν μὲν οὖν "Αδμητον ἀφήσιν ὁ "Ακαστος, ἐκείνην
 δὲ συλλαμβάνει. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι· ἀνδρεία γε
 "Αλληστις ἐκοῦσα ὑπεραπέθανεν Ἀδμήτου. κατὰ γοῦν
 τὸν καιρὸν τοῦτον Ἡρακλῆς ἦκεν ἄγων ἔκ τινων 10
 τόπων τὰς Διομήδους ἵππους· τοῦτον ἐκεῖσε πορευόμε-
 νον ἐξένισεν "Αδμητος. ὀδυρομένου δὲ Ἀδμήτου τὴν
 συμφορὰν τῆς Ἀλκῆστιδος, ἀνακτησάμενος Ἡρακλῆς
 ἐπιτίθειται τῷ Ἀκάστῳ καὶ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ δια- 22
 φθείρει, καὶ τὰ μὲν λάφυρα τῇ αὐτοῦ στρατιᾷ δια- 15
 νέμει, τὴν δὲ "Αλληστιν τῷ Ἀδμήτῳ παραδίδωσι·
 διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐντυχῶν Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ θανά-
 του ἐρρούσατο τὴν "Αλληστιν.

XXII. Περὶ Ἀλκμαίωνος τοῦ ἐξ Ἀμφιάρεω.

Ἀλκμαίων, ὁ ἐξ Ἀμφιάρεω καὶ Ἐριφύλης, τὴν μη-
 τέρα κτανὼν χόλῳ τῷ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὁμοίως Ὀρέ- 20
 στη καὶ διὰ τοῦτο μανία περιπεσὼν, καθὰ καὶ ἐκεῖνος,
 εἶτα τοῦ μεμνημένοι ἀπαλλαγείς, καὶ εὐχόμενος μηκέτι
 ταυτὸ παθεῖν, καὶ ἀκούσας ἐξ Ἀπόλλωνος τὸ

XXII. Eustath. Od. p. 1697

4 ἀποκτείνειν F ἀποκτενεῖν PV 7 μὲν om. PV 9
 Post Ἀδμήτου verba τοιοῦτο μέντοι οὐκ ἐγένετο, ὡς ὁ μῦθος
 φησι add. F 15 αὐτοῦ F αὐτοῦ P

τιμῆν μ' αἰτεῖς δῶρον μανίης ἀποπαῦσαι.
 καὶ σὺ φέρειν τιμῆν ἔμοι γέρας, ὅποτε μήτηρ
 Ἀμφιάραον ἔκρουψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις,
 ἔδωκε τὸν ζητηθέντα χρούσειον ὄρομον τῆς Ἐριφύλης
 5 καὶ ἀπηλλάγη.

XXIII. Περὶ Ἀμφιαράου.

Ἀμφιάραος μάντις ἦν ἄριστος, υἱὸς Οἰκλέος· ὃς
 γήμας Ἐριφύλην γυναῖκα, οὐ μόνον καλήν, ἀλλὰ καί,
 ὡς εἰκός, συνετήν, θυγατέρα Ταλαοῦ, ἀδελφοῦ Ἀδρά-
 στου, καὶ διενεχθεὶς ποτε πρὸς Ἀδραστον, εἶτα δια-
 10 λυθεὶς, συνέθετο ὑπὲρ ὧν ἂν εἰς τὸ μέλλον διαφέρων-
 ται αὐτοί, κρίνειν αἰρετῶς τὴν Ἐριφύλην αὐτοῖς, καὶ
 αὐτοὺς στοιχεῖν τοῖς κριθεῖσι. τῆς οὖν ἐπὶ Θήβας
 στρατείας προκειμένης, Ἀμφιάραος μὲν ἐκώλυεν, εἰδὼς
 τὸ ἐσόμενον, Ἀδραστος δὲ ἤθελε μάχην. Ἐριφύλη
 15 δέ, δώροις προληφθεῖσα (τὰ δὲ ἦν, ὄρομος χρούσεος δο-
 θεὶς αὐτῇ παρὰ Πολυνείκουσ ἢ Ἀδράστου) καὶ αἰρε-
 θεῖσα εἰς κρίσιν ἔκρινε δεῖν εἶναι στρατεύεσθαι τοὺς
 Ἀργείους· καὶ ὁ Ἀμφιάραος πολλὰ τὴν γυναῖκα μεμ-
 ψάμενος ἐξώρμησεν ὁμῶς καὶ αὐτὸς εἰς πόλεμον· τῷ
 20 δέ γε υἱῷ Ἀλκμαίωφι, ὃν Πίνδαρος Ἀλκμαῖνα καλεῖ,
 ἐπέταξεν, ὁπότε ἂν ἠβήσῃ, μὴ πρότερον μετὰ τῶν
 Ἐπιγόνων εἰς Θήβας ἐλθεῖν, πρηνὴ κτεῖναι τὴν μη-
 τέρα· ὃ καὶ ποιήσας ὁ Ἀλκμαίων, ἐτιμωρήθη μὲν παρὰ

XXIII. Eustath. Od. p. 1689. V. Eud. p. 161

1 Sic F τιμῆς μ' PV Cf. Athen. VI p. 232 3 γαῖαν FP
 corr. V 5 ἀπηλ-λάγη P ἀπελλάγη V 11 κρίνει P corr. V
 12 αὐτοὺς P αὐτοὺς V 14 ἐσόμενος P corr. V 20 Pyth.
 VIII, 46

Ἐριυννύων, καθὰ καὶ Ὀρέστῃς, ἀπελύθη δὲ αὐτίς, οἷα τιμωρήσας πατρί· διὸ στυγεράν τὴν Ἐριφύλην καὶ ὁ ποιητῆς καλεῖ ἐν τῷ τῆς Ὀδυσσεΐας Δ, ἢ χρυσόν, φησί, φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα· ἤγουν ἐδωροδοκήθη κατὰ τοῦ ἀνδρός, ἢ καὶ ἄλλως χρυσὸν ἔλα- 5 βεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, ὡς οἶον ἀπεμπολήσασα ἐκείνον ὄρμου χρυσοῦ.

XXIII^b. Καὶ ἄλλως περὶ αὐτοῦ. 23

Ἀμφιάραον φιλεῖν ὁ Ζεὺς λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα καὶ διὰ τοῦτο διογενῆ καὶ διοτρεφεῆ, ὥσπερ καὶ Ἀπόλλων ὡς μάντιν· ὄντινα ἐκ Θηβῶν ἐπανιόντα, 10 ὁπότε ἡ γῆ λέγεται αὐτῷ διασχεῖν, τὸ τοῖν δυοῖν ἄρμα ἵπποιν (τὸ γὰρ ἐπὶ τεσσάρων οὔπω ἦν εὕρημένον) φέρει, ὡς μαντεύοιτο ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ ἀληθεύοι σοφὸς ἐν πανσόφοις. ἐπὶ οὗτοι Πολυνεΐκει τῷ Θηβαίῳ τὴν ἀρχὴν κατακτώμενοι, οὐδεὶς ἐνόστησε πλὴν Ἀδράστου 15 καὶ Ἀμφιαράου· τοὺς δὲ λοιποὺς ἡ Καδμεία κατέσχευ· ἀπώλοντο δὲ οἱ μὲν ἄλλοι δόρασι καὶ λίθοις καὶ πελέκεσι· Καπανεὺς δὲ λέγεται κεραυνῷ βληθῆναι, πρότερος μὲν, ὡς λέγεται, κόμπῳ βαλὼν τὸν Δία. οὗτοι μὲν οὖν ἐτέρου λόγου· εἰς δὲ τὸν Ἀμφιάραον 20 ἐπανιτέον, φεύγοντα κατὰ τῆς γῆς αὐτοῖς στέμμασι καὶ αὐτῇ δάφνῃ. οὗτος γὰρ τὰ μὲν ἄλλα ὥπλισται· μόνου δὲ ἀμελεῖ κράνους, ἀνιεὶς τὴν κεφαλὴν Ἀπόλλωνι, βλέπων ἱερὸν καὶ χρησμῶδες.

XXIII^b. Eustath. Od. p. 1780 ὄντινα ἐκ Θηβῶν — exit. Philostrat. Imag. I, 27

3 ἐν τῷ P ἐν τῇ V ἐν τῇ τῆς Ὀδυσσεΐας λ om. F Od. XI, 326 10 Ἀπόλλων F τὸν Ἀπόλλωνα sensu perturbato PV

XXIV. Περὶ Ἀγαμέμνονος.

Ἀγαμέμνων κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἀτρώεω τοῦ Πέλο-
 πος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους,
 τὸ γένος Μυκηναῖος· ὃς ἤγαγε ναῦς εἰς Ἴλιον· ἐκ-
 πορθήσας δὲ ταύτην οὐδενὸς τῶν ἀρίστων ἦττων
 5 ἐφάνη· σεμνὸς γὰρ καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ ἀνὴρ, καὶ
 ὁπόσα εἰς βασιλέα ἤκε, πράττων. μετὰ δὲ τὴν Τροίας
 ἄλωσιν οἴκαδε ὑποστέψας, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ
 Θυέστου δόλω ἐπ' εὐωχίᾳ· οὗτος γὰρ περὶ τὸν καιρὸν
 τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα
 10 Κλυταιμνήστραν. κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς αὐτὴ ἢ
 Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτόν, χιτῶνι μὴ ἔχοντι ἔκ-
 δυσειν τραχήλου. ἐξ αὐτῆς δὲ ἔσχεν υἱὸν τὸν Ὀρέστην,
 καὶ θυγατέρας τέσσαρας, Λαοδίκην, Χρυσόθεμιν, Ἴφι-
 γένειαν καὶ Ἥλέκτραν.

XXV. Περὶ Ἀγῆνορος.

15 Ἀγῆνωρ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Δαμνῶ τὴν Βήλου·
 τῶν δὲ γίνονται Φοῖνιξ καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος,
 καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτεν ἴσχει Ἀγῆνωρ Ἀρ-
 γιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ· τῶν δὲ γίνεται Κάδμος.

24 XXVI. Περὶ Ἀγκαίου.

Ἀγκαῖος φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα
 20 βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη,

XXIV. Schol. Ven. Il. I, 7 V. Eud. p. 316 οὐδενὸς τῶν
 ἀρίστων — πράττων Philostrat. Her. VI XXV. Schol. Apoll.
 III, 1186, ubi verba Pherecydis sunt XXVI. Schol. Apoll.
 I, 188 (Zenob. V, 71) .

2 fr. 105 Goettl. 17 ἔπειτεν F ἔπειτα ἦν perperam PV
 18 τῶν δὲ F τοῦ δὲ PV

μη μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἄγκαϊος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάκει, χαίρων ἐτρύγα καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὸν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι ὑπέμνησεν αὐτὸν τοῦ λόγου, ὁ δὲ ἔφη· πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος ⁵ καὶ χεῖλος ἄκρον. τούτων ἔτι λεγομένων, ἦκέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σὺς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον· ὁ δὲ Ἄγκαϊος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν ἐπὶ τὸν σὺν ὥρμησε, καὶ πληγείς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε. καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ὀγδόῃ φησί, τὸν Ἄγκαϊον ὑπὸ Καλυδά- ¹⁰ νίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν.

XXVII. Περὶ Ἀδώνιδος.

Ἄδωνις ὁ Κύπριος κατὰ τινὰς Κινύρου παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ οὐ Θεϊάντος· ἐξ οὗ Ἄφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον, δυσειδῆ καὶ βαθναίδιον· ἡ γὰρ Ἥρα, ἐγκύου οὔσης αὐτῆς, μεμαγευμένη χειρὶ ἀψα- ¹⁵ μένη, τοιοῦτον ἐποίησε γεννηῆσαι. [καὶ τὸν θεὰ κλαυσθέντα] [αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἄφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν ἐποίησεν ἀνδράσι μιγῆναι, καὶ τεκεῖν, οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφέα καὶ Κυμόθωνα, Τερψιχόρην ἐκ Στρώμονος Ῥῆσον, ²⁰ Κλειῶ δὲ ἐκ Μάγνητος Δῖνον.] Ἄρης ὁ θεὸς ἀντισταστὴς ὢν Ἄφροδίτης, εἶτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν πρὸς

XXVII. Tzetzes Lyc. 831 ἐν δὲ τοῖς Ἀδωνίος — exit. Hesych. v. Ἀδώνιδος κῆποι

5 πολλὰ F πουλοῦ PV 9 fr. 27 Sturz. 12 Κινύρου P corr. V 15 ἐγγούου P corr. V 16 καὶ τὸν θεὰ κλαυσθέντα lemma scholii, quod in F suscipiunt verba μουςόφθαρον δὲ εἶπεν, ὅτι lemma et sequens scholii pars interpolatori debentur 20 Τερψιχώρη P corr. V

χοίρου μορφήν, εἶτε πρὸς χοῖρον ὀρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν, αὐτὸς ἐναντίος ἔλθὼν αὐτὸν ἀναιρεῖ· καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταρρεῦσαν τὴν ἀνεμώνην, λευκὴν οὔσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο· περὶ γὰρ ἀνεμώνην
 5 πεσεῖν τὸν Ἄδωνιν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα, γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσίν, ἔλεεινὸν ὠλοφύρετο· ἀκάνθοις δὲ αὐτῇ ῥοδωνιάς ἐμπαγεῖσα, τῷ καταρρεύσαντι αἷματι τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο.
 ἐν δὲ τοῖς Ἀδωνίοις εἶδωλα ἐξάγουσι καὶ κήπους ἐπ'
 10 ὀστράκων, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν· οἶον ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων περισκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους· καὶ γὰρ ἐν θριδακίαις αὐτὸν κατακλιθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασίν.

XXVII^b. Περὶ Ἀδώνιδος κήπων καὶ δένδρων
 Ταντάλου.

Ἀδώνιδος κήπου καὶ δένδρων Ταντάλου πολλὴ
 15 διαφορὰ· διὸ τοῦτο μὲν παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν
 25 τίθεται, ἐκεῖνο δὲ ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκνύμων.
 κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος, φυταρία τὰ ταχὺ ἀναθάλλοντα ἔσω χύτρας ἢ ἀρρίχου, καὶ ὅλως κοφίνου τινός, καὶ αὐτίκα ῥιπτόμενα κατὰ θαλάσσης, καὶ ἀφανιζόμενα,
 20 καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸν ὠκνύμορον Ἄδωνιν θανάτου. ὃς ἀνθήσας νεοτήσιον ταχὺ ἀπήνθησε, κατα-

XXVII^b. Eustath. Od. p. 1701

1 ὀρμήσαντα F ὠρμήσαντα P ὠρμήσας V 3 ἀνεμώνην
 ubique P corr. V 4 περὶ γὰρ F περὶ δ' PV, unde corrigas
 adnot. Mülleri 14 κήπου F κήπων PV 15 διὸ F διὰ PV

βληθεὶς ὑπ' Ἄρεως· γυναῖκες δὲ τοὺς τοιοῦτους τημε-
λοῦσαι κήπους ὠσίουν ἐπιταφίους Ἀδώνιδι.

XXVIII. Περὶ Ἀθάμαντος.

Ἀθάμας ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας ἔσχε, Φοῖξον καὶ Ἑλλην. ἀφείς οὖν τὴν Νεφέλην, θεὰν οὕσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη· ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ Νεφέλη, ἀπέπτυξεν εἰς οὐρανόν, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χῶραν ἀνχμῶ ἐκόλασε· πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς Ἀπόλλωνα Ἀθάμας, ἔρεσθαι περὶ ἀνχμοῦ. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ, θέλουσα Φοῖξον καὶ Ἑλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν Ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν ἀνχμὸν ἔχρησεν ἡ Πυθία, εἰ μὴ τοὺς τῆς Νεφέλης θύσαιεν παῖδας. ἀκούσας οὖν Ἀθάμας μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων· εἰς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος λέγει Φοῖξω καὶ Ἑλλῃ τὰ περὶ τῆς σφαγῆς. φευγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν Ἑλλῃ ἐν τῷ περαισιῦσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν ἀπεπνίγη, πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος κέκληται [ὁ πορθμὸς ὁ παρὰ τοῖς βασιλείοις διαυλωνιζόμενος], Φοῖξος δέ, ἐποχούμενος τῷ κριῶ, εἰς τὴν τῶν Κόλχων γῆν περισώζεται· ἔνθα καὶ τὸν κριόν, ὃς ὑπὸ θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ Ἄρει ἢ τῷ Ἑρμῇ. καὶ κατοικήσας αὐτόθι τοῦνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ· ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία οὕτως ἐκλήθη. Ἀθάμαντα δὲ

XXVIII. Schol. Ar. Nub. 257 ὁ πορθμὸς ὁ παρὰ τοῖς βασιλείοις διαυλωνιζόμενος om. Schol., addidit librarius V. Eud. p. 420

ἡ Νεφέλη δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποιήκε. προσαχθεῖς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς σφαγιασθησόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους σέσωσται· οὕτω γὰρ Σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποιήκεν Ἀθάμαντα
 5 στεφανηφοροῦντα, ὥσπερ ἱερεῖον, δίκας εἰσπραττόμενον περὶ Φρίξου. τινὲς δὲ τοῦτο πρὸς ἕτερον Ἀθάμαντα Σοφοκλέους ἀποτεινόμενοι λέγουσιν· ὁ γὰρ τοι Σοφοκλῆς πεποιήκε τὸν Ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ Διός, σφαγιασθησόμενον·
 10 μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτόν, παραγενόμενον Ἡρακλέα καὶ τοῦ θανάτου ῥυόμενον, λέγοντα, ὡς σώζοιτο ὁ Φρίξος, δι' ὃν ἔμελλεν ἐκεῖνον τεθνήξεσθαι.

26

XXIX. Περὶ Ἀκμωνος.

Ἀκμων ὁ τοῦ Οὐρανοῦ πατὴρ λέγεται διὰ τὸ ἀκάματον τῆς οὐρανοῦ κινήσεως· ἀφ' ἧς ἐννοίας καὶ
 15 ὁ Ἄτλας εἴρηται· καὶ ὅτι Ἀκμονίδαι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ ἄκμων ὁ Οὐρανός, ὁ Ἀλκμὰν ἱστορεῖ.

XXX. Περὶ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ.

Αἴαντα! τὸν Λοκρὸν τὰ μὲν πολεμικά φασι γενέσθαι κατὰ Διομήδη τε καὶ Σθένελον· συντετὸν δὲ ἦντιον δόξαί, προσέχειν τε οὐδὲν τῷ Ἀγαμέμνονι· πα
 20 τρός τε γὰρ εἶναι Λοκρῶν δυνατωτάτου, στρατιάν τε οὐκ ἀφανῆ ἄγειν, οὐδὲ δουλεύσειν ποτὲ ἐκόντα, οὔτ' ἂν Ἀτρεΐδαις, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενί, ἔστ' ἂν ἢδ' ἀστράπτῃ,

XXIX. Eustath. II. p. 1154

XXX. Philostrat. Her. VIII

1 αὐτῇ P corr. V 3 σέσωσται F σέσωσθαι P σέσω-
 ται V 7 Nauck fr. trag. p. 103 16 fr. 111 Bergk φασί
 ante ἱστορεῖ inseruit F

τὴν αἰχμὴν δεικνύς· ταῦτα ἔλεγε γοργὸν βλέπων καὶ ἀναχαιτίζων τὴν κόμην ὑπὸ τοῦ τῆς γνώμης ἐτοίμου. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἔφασκεν, ὅσοι προσεῖχον τῷ Ἀγαμέμνονι, ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἤκειν, ἑαυτὸν δὲ ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης· δεῖν γὰρ Ἕλληνας ὄντας κρατεῖν βαρβάρων. 5 εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ χειροήθη φασι δράκοντα, πεντάπηχυν τὸ μῆκος, ὃν συμπίνειν τε καὶ συνεῖναι αὐτῷ καὶ ὀδῶν ἠγεῖσθαι καὶ συνακολουθεῖν, οἷον κύνα. τὴν δὲ Κασάνδραν ἀποσπᾶσαι μὲν ἀπὸ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, προσκειμένην τῷ Παλλαδίῳ καὶ ἱκετεύουσαν, 10 τινὲς ἱστοροῦσιν, οὐ μὴν βιάσασθαι, οὐδὲ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν, ἀλλὰ ἐπαγαγεῖν μὲν εἰς ἑαυτοῦ σκηνήν· τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα ἰδόντα τὴν Κασάνδραν, ἀλῶναι τε δὴ αὐτίκα τῆς κόρης, καὶ ἀφελέσθαι αὐτήν τὸν Αἴαντα. ἔριδος τε αὐτοῖς μερισμῷ γενομένης, ὃ μὲν ἠξίου 15 ἑαυτοῦ εἶναι, ἃ εἶλεν, ὃ δὲ οὐτ' ἀπεδίδου καὶ ἀσεβῆσαι αὐτὸν ἐς τὴν Ἀθηνᾶν ἔλεγε. ἐπέμπουτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ λογοποιοὶ εἰς τὸ Ἑλληνικόν, διὰ τὸ αἰεὶ πρὸς τὸν Αἴαντα ἔχθος τὴν θεὰν πολλὰ καὶ ἄτοπα ἐπισημαίνειν ὑπὲρ τῆς κόρης, καὶ ἀπωθεῖσθαι 20 τὴν στρατιάν, εἰ μὴ ἀπολέσειεν αὐτόν. ὃ δ' ἐνθυμηθεῖς, ὅπως Αἴαντα μὲν ἀπώλεσεν ἄδικος κρίσις, Παλαμῆδη δὲ οὐδὲν ἢ σοφία ὤνησε τὸ μὴ οὐκ ἀποθανεῖν διαβληθέντα, ἀποδρᾶναι νύκτωρ ἐν πορθμείῳ οὐ μέγαλω, χριμῶνός τε γενομένου, ὅτε δὴ 25 πλέων εὐθὺ Τήνου τε καὶ Ἄνδρου πρὸς Γυραῖς κατεποντώθη. ἀγγελίας δὲ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς Ἀχαι-

9 Κασάνδραν omnibus locis FP Κασάνδραν V 15 ἐν τῷ δασμῷ F 21 ἀπολέσειεν P ἀπώλεσειεν V 24 Post ἀποδρᾶναι vocabulum λέγεται add. V 27 πάθους F

ὄνς ἐλθούσης, ὀλίγους μὲν αὐτῶν σίτου ἄψασθαι,
 πάντας δέ, ὡς ἐπὶ ἀνδρὶ γενναίῳ τε καὶ ἀγαθῷ, χεῖρας
 ἄρασθαι, προσεσχηκότας τε τῇ θαλάσῃ ἀνακαλεῖν ἀν-
 27 τὸν καὶ ὀλοφύρεσθαι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ὀργῇ
 5 ἔχειν, ὡς αἰτίαν τῆς τοῦ Αἴαντος ἀπολείας.

XXX^b. Καὶ ἄλλως περὶ αὐτοῦ.

Αἴας ὁ Λοκρὸς ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας κατα-
 φνυοῦσαν Κασάνδραν ἐν τῷ ναῷ, καὶ τοῦ Παλλادίου
 τῆς Ἀθηνᾶς ἐχομένην ἀπέσπασε, καὶ αὐτόθι αὐτῇ συν-
 εγένετο. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτον ἐν τῇ θαλάσῃ
 10 σὺν πολλοῖς ἑτέροις ἀνεΐλεν. οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασί·
 τὸ δὲ ἀληθές οὕτως ἔχει. καταφνυοῦσαν αὐτὴν ἀπέ-
 σπασε τοῦ ναοῦ· καὶ ἔσχηκεν αὐτὴν λείαν, καθάπερ ἑτέ-
 ρας οἱ λοιποὶ στρατηλάται, ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἀρπά-
 σαι. ἐρασθεῖς δὲ ταύτης ὁ Ἀγαμέμνων τῷ Ὀδυσσεῖ
 15 τοῦτο κοινοῦται· ὁ δὲ κηρύσσει, ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ
 ταύτῃ ἐμίγη. συνέβη γοῦν, ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως ὑπὸ
 Ἀγαμέμνονος καὶ μισηθῆναι τὸν στρατηγὸν Αἴαντα ὑπὸ
 τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ σύρφακος. εἰς δὲ νοῦν
 θέμενος ὁ ἀνὴρ τὴν πρότερον εἰς Ἀχιλλέα ὕβριν, ὡς
 20 ἀφηρέθη τὴν Ἴπποδάμειαν Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος
 καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φοβη-
 θεῖς μήπως καὶ αὐτὸν δόλω ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς τῆς

XXX^b. Tzetzes Lyc. 365

2 γενναίῳ τε καὶ om. F 5 ἀπωλείας PV 8 αὐτῇ F ταύτῃ
 PV 12 ἀπέσπασε F ἀνέσπασε PV ἔσχηκεν αὐτὴν λείαν
 F ἔσχησε τὴν λείαν PV 13 οἱ πολλοὶ στρατηλάται F οἱ
 πολλοὶ στρατιῶται PV 17 τὸν στρατηγὸν Αἴαντα addidi ex
 F om. PV

νεὸς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ, ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, περὶ τὴν Τήνου καὶ Μύκονον ναυαγεῖ, ἢ περὶ Ἄνδρον. καὶ τῆς νεὸς πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος περὶ τὰς Γυραίας μέτρας ἐσώθη· μεγάλων δὲ 5 τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι πρὸς τὴν θάλασσαν αὐτὸς κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβάν, ἐπὶ χρόνου ὄλου μελανοφοροῦσα τὸν ἄνδρα ἐπένθησε· καὶ ἐτησίως ὀλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγα- 10 λοπρεπῶν καὶ πῦρ ἐμβάλλουσα, τῇ ὀλκάδι ἐξαργῶσα ἀρτεμώνιον ἰστίου ἀχένων χωρὶς, ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος κατακαίεσθαι θυσίαν τῷ ἦρωϊ.

XXXI. Περὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.

Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος ἐκάλουν οἱ Ἀχαιοὶ μέγαν οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, οὐδ' ἐπειδὴ μείων ὁ 15 ἕτερος, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραττε. καὶ ἐποιοῦντο αὐτὸν σύμβουλον τοῦ πολέμου ἀγαθὸν ἐκ πατρῶου ἔργου· τὸν γὰρ Λαομέδοντα τὸν Ἡρακλῆ ἄπατήσαντα μετεξ-ἦλθε σὺν Ἡρακλεῖ ὁ Τελαμῶν, καὶ σὺν αὐτῷ τὸ Ἴλιον εἶλεν. ἔχαιρον μὲν οὖν αὐτῷ καὶ ἀόπλῳ· πε- 20 λώριος γάρ τις ἦν καὶ ὑπὲρ τὴν στρατιὰν πᾶσαν, καὶ φρόνημα αἴρων εὐνήνιον τε καὶ σῶφρον· ὀπλισμένου 28 δὲ ἐξεκρέμαντο, μετέωρόν τε βαίνοντος ἐπὶ τοῦς Τρῶας καὶ τὴν ἀσπίδα εὖ μεταχειριζομένου, τοσαύτην οὔσαν,

XXXI. Philostrate. Her. XII.

5	Γυραίας F	Γηραίας PV	ἐσώθη F	ἔσωσε PV	11
	ἐμβалоῦσα P corr.	V	12	ἀρτεμώνιον PV	τε μέλαν F
	ἀπαντήσαντα P corr.	V		μετήλθε F	18

βλέποντός τε χαροποῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπὸ τὴν κόρην,
οἷον οἱ λέοντες ἐν ἀναβολῇ τοῦ ὄρμησαι· τὰς μάχας
δὲ πρὸς τοὺς ἀρίστους ἐποιεῖτο Λυκίους μὲν [γὰρ] καὶ
Μυσοὺς καὶ Παίονας, ἀριθμοῦ φάσκων ἔνεκα εἰς
5 Τροίαν ἦκειν· τοὺς δὲ τούτων ἡγεμόνας ἀξιομάχους
τε ἡγούμενος, καὶ οἷους ἀποκτείναντι μὲν ὄνομα
δοῦναι, τρωθέντι δὲ οὐκ ἄδοξον τραῦμα· πολέμιόν τε
ἐλών, ἀπείχετο τῶν ὀπλων· τὸ μὲν γὰρ ἀποκτείνειν
ἀνδρὸς εἶναι. τὸ δὲ σκυλεύειν λωποδύτου μᾶλλον.
10 ἀκόλαστον δὲ οὐδὲν οὐδὲ ὑβριστικὸν ἐφθέγγεατο ἂν
οὐδεὶς ἐν ἐπηκόῳ τοῦ Αἴαντος, οὐδὲ ὁπόσοις ἦν δια-
φορὰ πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ θάκων ὑπανίσταντο
αὐτῷ καὶ ὁδῶν ὑπεξίσταντο, οὐχ οἱ πολλοὶ μόνον,
ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς εὐδοκίμου μοίρας. πρὸς δὲ Ἀχιλλεῖα
15 φιλία ἦν αὐτῷ, καὶ βασκαίνειν ἀλλήλοις οὔτε ἐβού-
λοντο οὔτε ἐπεφύκεσαν· τὰς τε λύπας, ὁπόσαι περὶ
τὸν Ἀχιλλεῖα, εἰ καὶ μὴ μικρῶν ἔνεκα ἐγίνοντο, πάσας
ἐπράϋνε, τὰς μὲν, ὡς ἂν συναλγῶν τις, τὰς δέ, οἷον
ἐπιπλήττων. ἔφασαν δὲ αὐτὸν καὶ τρόφιμον τοῦ Ἡρα-
20 κλέους εἶναι, καὶ βρέφος ὄντα ἐνειληθῆναι τῇ λεοντῇ
τοῦ ἥρωος, ὅτε ἀνασχὼν αὐτὸν τῷ Διὶ ἀνάλωτον ἦτι
γενέσθαι κατὰ τὴν δορὰν τοῦ λέοντος, ἀετός τε εὐ-
ξαμένῳ ἀφίκετο, φέρων ἐκ Διὸς τῷ μὲν παιδί ὄνομα,
ταῖς δὲ εὐχαῖς νεῦμα. μανέντα δὲ αὐτὸν οἱ μὲν Τρωῆες
25 ἔδεισαν πλεῖον, ἢ εἰώθεσαν, μὴ προσβαλὼν τῷ τείχει
ῥήξῃ αὐτό. καὶ ἤϋχοντο Ποσειδῶνι τε καὶ Ἀπόλλωνι,
ἐπειδὴ εἰς τὸ τεῖχος ἐθήτευσαν, προβεβλησθαι τῶν
Περγάμων τοῦ ἄστεος καὶ σχεῖν τὸν Αἴαντα, εἰ τῶν

ἐπάλλεων ἄπτοιτο· οἱ δὲ Ἕλληνες οὐκ ἐπαύοντο ἀγα-
 πῶντες αὐτόν, ἀλλὰ πένθος τε τὴν τοῦ Αἴαντος μα-
 νίαν ἐποιοῦντο καὶ τὰ μαντεῖα ἰκέτενον χρῆσαι, πῶς
 ἂν μεταβάλοιτο καὶ ἐς νοῦν ἔλθοι. ὁ δὲ τοῦ θανά- 5
 του λόγος, ὃν ὑφ' αὐτοῦ ἀποσφαγεῖς ἀπέθανεν, ἀλη-
 θῆς μὲν, ἐλεεινὸς δὲ καὶ Ὀδυσσεῖ τάχα. ἐπεὶ δὲ ἀπο-
 θανόντα εἶδον καὶ περὶ τῷ ξίφει κείμενον, ὤμωξαν
 μὲν οὕτως ἀθρόον, ὡς ἀνήκοι γενέσθαι μηδὲ τῷ Ἰλίῳ·
 προὔθεντο δὲ Ἀθηναῖοι τὸ σῶμα, καὶ Μενεσθεὺς ἐπ'
 αὐτῷ λόγον ἠγόρευσεν, ᾧ νομίζουσιν Ἀθήνησι τιμᾶν 10
 τοὺς ἐκ τῶν πολέμων τελεσιπῶντας· ὁ δ' Ὀδυσσεὺς
 προσκειμένῳ τῷ Αἴαντι τὰ ὄπλα ἐπενεργῶν τοῦ Ἀχιλ-
 λέως καὶ δακρύσας „θάπτου τοι,“ ἔφη, „ἐν οἷς ἠγάπη-
 σας, καὶ τὴν νίκην τὴν ἐπ' αὐτοῖς ἔχε μηδὲν ἐς
 μῆνιν βαλόμενος.“ 15

XXXII. Περὶ Αἰγαίωτος.

29

Αἰγαίωτος, ὁ μὲν Ἡσίοδος Οὐρανοῦ καὶ Γῆς παῖδα
 φησί· Βριάρεως δὲ καὶ Αἰγαίωτος καὶ Γύγης ὁ αὐτὸς
 λέγεται συνωνύμως. Εὐμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ
 τὸν Αἰγαίωτος Γῆς καὶ Πόντου φησί· κατοικοῦντα δὲ
 ἐν τῇ θαλάττῃ τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν· καὶ Ἴων φησὶν 20
 Διδυράμβῳ, ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα
 ὑπὸ Θέτιδος ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία, Θαλάσ-

XXXII. Schol. Apoll. I, 1165 καὶ Αἰγαίωτος — τιμᾶσθαι
 Tzetztes Lyc. 135. V. Eud. p. 91. ὁ δὲ Κόνων — exit. Schol.
 Apoll. I. c.

4 ὁ δὲ — τάχα om. F 5 αὐτοῦ P αὐτοῦ V 8 μηδὲ
 perperam PV 9 Ἀθήνησι FP Ἀθηναῖοι V 15 βαλόμενος
 F βαλλόμενος PV 18 Εὐμηλος F Εὐμόλος PV 19 Kinkel
 Epic. fr. I, p. 6 20 fr. 11 Bergk

σης δὲ παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦ-
 τον. Ταρραῖος δὲ φησιν, ὅτι γίγας ὢν καὶ φυγὼν ἐκ
 τῆς Εὐβοίας ἀφίκετο εἰς Φρυγίαν καὶ κεῖ ἐτελεύτησεν.
 καὶ Αἰγαίων ὁ Ποσειδῶν, ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς Αἰγαῖς,
 5 πόλει τῆς Ἀχαιίας, καὶ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τιμᾶσθαι.
 ὁ δὲ Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησίν, ὅτι καταγωνισ-
 θείς ὁ Αἰγαίων ὑπὸ Ποσειδῶνος κατεποντίσθη εἰς τὸ
 λεγόμενον ὑπὸ Ἀπολλωνίου ἡρίον Αἰγαίωνος.

XXXIII. Περὶ τοῦ αἰγιοῦχος Διός.

Αἰγιοῦχος Ζεὺς ἢ αἰγιοῦχος κατὰ μὲν μῦθον ὁ
 10 μετὰ γέννησιν τὴν ἐν Κρήτῃ ὑπὸ αἰγὸς εὐρηκῶς τὴν
 ὀχὴν, δηλονότι τὴν τροφήν, ὀπηνίκα τὸν παιδοβορῶτα
 πατέρα Κρόνον ἐκρούπτετο ἧς αἰγὸς τὸ κέρας τῇ Ἀμαλ-
 θείᾳ δοθῆναι λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως· αἰγιοῦχος Ζεὺς
 ὁ ἔχων τὴν αἰγίδα, τουτέστι τὸ δέρμα τῆς ῥηθείσης
 15 αἰγός, ἣν ἐθήλασεν· ἔφερε γὰρ αὐτήν, φασίν, ἐναπτό-
 μενος εἰς μνήμην. καὶ ἔστιν αἰγιοῦχος, ὡς ἂν τις εἴπη
 αἰγίδοχος, ἐκπεσόντος τοῦ δ.

XXXIV. Περὶ τῆς αἰγίδος τοῦ Διός.

Αἰγίς τοῦ Διὸς μυθικῶς κατὰ τὰς λεγομένας τρα-
 γείας, καὶ κατὰ κρᾶσιν τραγᾶς· οὕτω καὶ αὕτη εἶη ἂν

XXXIII. Eustath. II. p. 86 XXXIV. Eustath. II. p. 602
 ἰστέον δὲ — τὴν αἰγίδα φορεῖν Eustath. II, p. 601 αἰγίς —
 exit. Etym. M. p. 27, 27

5 Αἰγαίῳ πελάγει reposui ex F πελάγει om. P V 6 Κό-
 νων scripsi cum Bernhard. Lit. Gr. I⁴ p. 367 et Kinkel l. c.
 p. 212. V. Müller fr. hist. IV, p. 368. Κινάλθων praefert Keil
 8 ἡρίον Αἰγαίωνος F Ἡριον P V 9 ἢ αἰγιοῦχος om. F qui
 post λέγεται add. ὡς ἐν τοῖς εἰς τὸν Περιηγητὴν γέγραπται 18
 τραγείας et τραγᾶς scripsi cum F τραγίας et τραγῆς P V

αίγέη, τουτέστιν αἰγὸς δέρμα, ὅπερ Ζεὺς ἐνήπιτο εἰς ἀνάμνησιν αἰγός, ἧς αὐτός, ὡς ἄνωθεν εἴρηται, ἔσπασε τὴν θηλήν· ἀφ' ἧς καὶ ἐπεκλήθη Αἰγίοχος, ὡς εἰς ὄχην, ἤγουν τροφήν, αὐτῇ χρησάμενος· οὕτω δὲ καὶ λεουτήν ἢ λυκῆν ἢ παρδαλέην ἐνάψεται εἰς μνήμην 5 τινὸς πράξεως. καὶ ἄλλως δὲ ἢ τοῦ Διὸς αἰγίς σκεύασμά τι κατὰ μῦθον· πλάττεται δὲ ἀπὸ ὕλης τιμίας αἰγιοειδές, ἦτοι μηλωτῆ ἑοικός· καὶ ὡς ἂν εὐμαθέστερόν πως κατὰ τὴν κωμωδίαν ῥηθῆ καὶ σαφέστερον, φόρημά τι δοκεῖ σαγοειδές, θυσάνους τε ἔχον ἀπηρω- 10 μένους κατὰ τὸν κροσσωτόν· καὶ δι' ὅλου τοῦ κύτους λεπτά τινα καὶ ἰσχνὰ πηχῶδη, ἐξ ὕλης καὶ αὐτὰ ὁμοίως, πρὸς ἐμφέρειαν αἰγίδος τῆς ἀληθοῦς· ὄπλον δὲ Διὸς ἢ τοιαύτη μυθικὴ αἰγίς, οὐχ οἶον ἢ βαλεῖν ἢ τραῦμα ἐντρίψαι τινί ἄλλὰ μόνον φοβῆσαι ἐν τῷ διατινάσσε- 15 σθαι καὶ ἐπισείεσθαι. καὶ αὕτη μὲν ἢ τοῦ μυθικοῦ Διὸς αἰγίς. ἰστέον δέ, ὅτι ἀμφιβάλλεται αἰγίς Ἀθηνᾶ, εἴτε ἴδιον φόρημα τῆς Ἀθηνᾶς ἢ αἰγίς, εἴτε καὶ ὥσπερ τὸν χιτῶνα τοῦ πατρὸς Διός, οὕτω καὶ τὴν αἰγίδα ἐκείνου φορεῖ· πρὸς ὃ δοκεῖ συντελεῖν ἐνταῦθα, τὸ 20

Διὸς τέρας αἰγίοχοιο,

Ἰλιάδος E [οὕτω ἐκεῖνον τὴν αἰγίδα φορεῖν]. καὶ ἄλλως· αἰγίς, ὄπλον Διὸς ἠφαιστότευκτον, οὐχ, ὡς ἂν τινές φασιν, ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγός, τῆς ἀναθρεψάσης τὸν Δία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστρο- 25

2 ὡς ἄνωθεν εἴρηται om. F 4 αἰγί F 5 λυκῆν F λυκίαν PV 8 ἀμαθέστερον perperam F 10 ἔχων P corr. V 11 τὰ κροσσωτά F κήτους P corr. V 16 αὕτη F αὐτή male PV 22 Il. V. 742. Verba seclusa absunt F forte per ditto-graphiam orta 25 ἀναθρεψάσης F ἀναθρεψαμένης PV

φὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινουμένας [αἰγίδας καὶ κατ-
αιγίδας].

XXXV. Περὶ Αἰγοκέρωτος.

Αἰγόκερος ὁμοίος ἐστὶ τῷ Πανί· ἐξ ἐκείνου δὲ
γεγονῶς ἔχει θηρίου τὰ κάτω μέρη καὶ κέρατα ἐπὶ
5 τῇ κεφαλῇ. ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῷ
Δίῳ, καθάπερ Ἐπιμενίδης ὁ τὰ Κρητικὰ ἱστορῶν φη-
σίν, ὅτι ἐν τῇ Ἰδίῃ συνῆν αὐτῷ, ὅτε ἐπὶ τοὺς Τιτᾶνας
ἔστράτευσεν. οὗτος δὲ δοκεῖ εὐρεῖν τὸν κόχλον, ἐν ᾧ
10 τοὺς συμμαχοὺς καθώπλισε διὰ τὸ τοῦ ἤχου Πανικὸν
καλούμενον, ὃ οἱ Τιτᾶνες ἔφευγον· παραλαβὼν δὲ τὴν
ἀρχὴν ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκεν καὶ τὴν αἶγα
τὴν μητέρα· διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ
σημον ἔχει ἰχθύος.

XXXVI. Περὶ Ἄιδος κυνέης.

Ἄιδος κυνέη ἐστὶ τι νέφος καὶ ἀορασία· ἢ περι-
15 φραστικῶς ἢ περικεφαλαία· ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον
ἔκρουσεν ἢ Ἀθηναῖ, διὰ τὸ μὴ ὀραῖσθαι ὑπὸ Ἄρεως·
ἢ Ἄιδος κυνέη ἀθάνατόν τι νέφος, ὃ περιβάλλονται
οἱ θεοί, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι· ἢ
νεφέλη ἀφανής, ἣν ὑποδυσάμενοι οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι

XXXV. Pseudo-Eratosth. Catast. 27 XXXVI. Etym. M.
p. 42, 12 (v. Hesych. v. Ἄιδος κυνέη) ἢ Ἄιδος κυνέη — ἀλλή-
λοις Schol. II. V, 845. καὶ Ἄιδος κυνῆ — exit. Schol. Ar.
Acharn. 365 (v. Suidas; Zenob. I, 41)

1 κινυμένην F Haec verba uncis seclusi utpote ex lem-
mate Etym. αἰγίδες καταιγίδες οἱ ἄνεμοι neglegenter adiecta
6 De Epimenide, qui Cretica conscripsit, v. Robert, Eratosth.
Cat. rel. p. 8 et 241 9 καθώπλισε F κατώπλησε PV 11
αὐτὸν F αὐτοῖς PV

γίνονται ἀλλήλοις. [καὶ Ἄιδος, εἰς Ἄιδου.] καὶ Ἄιδος
κυνῆ παροιμία πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτούς, διὰ
τινων μηχανημάτων· τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ Ἄιδου κυνῆ,
ἣ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γόργονα ἐδειροτόμησεν.

XXXVII. Περὶ Αἰήτου.

31

Αἰήτης υἱὸς ἦν Ἥλιου, ὃς θεῶν βουλήσιν ἔργμεν 5
Εἰδυίαν καλλιπάρηον. γέγονε δὲ κατὰ πλεονασμὸν
τοῦ ι· Ἀήτης γὰρ ἦν. Ἀπολλώνιος·

Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι.

ἔδει δὲ εἰπεῖν Αἰήτα, ὡς τοξότης τοξότα, Ὀρέστης
Ὀρέστα· ἀλλ' Ἰωνικῶς ἔτρεψε τὸ α εἰς η. [καὶ αἰῆ- 10
ται, ἄνεμοι.] Ἐπιμενίδης δέ φησι, Κορίνθιον τῷ γένει
Αἰήτην, μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφουραν. Διόφαντος δὲ ἐν
τῇ πρώτῃ τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν Ἀντιόπην φησὶν
Αἰήτου μητέρα· προγενέστερον δὲ τὸν Ἀψυρτον Μη-
δειίας [καὶ] γενέσθαι [Αἰήτην] ἐξ Ἀστεροδείης τῆς 15
Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρὸς.

XXXVIII. Περὶ Αἰσίμου.

Αἰσίμος, ὁ Ἀντικλείας ἀδελφός, Σίνωνα γενναῖ·
ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρείου ἵππου

XXXVII. Schol. Apoll. III, 242. γέγονε — ἄνεμοι Etym.
M. p. 32, 22 Ἐπιμενίδης — exit. Schol. Apoll. l. c. XXXVIII.
Tzetzes Lyc. 344. V. Eud. p. 44

1 Lemma cum glossemate eieci 8 Argon. III, 320 10
Verba ex Etym. adscripta seclusi 12 Ἐφουραν F Ἐφουραν
PV v. Kinkel I, p. 233 Διόφαντος scripsi cum Müller IV,
p. 397 Διοφάνης PV 14 Ἀψυρτον PV 14 Verba καὶ et
Αἰήτην sensu carentia om. F 15 Ἀστεροδείης FP Ἀστρο-
δείης V 17 Αἰσίμος F Αἴσημος PV 18 δουρείου F δου-
ρίου PV

ἐκάθητο· οἱ δὲ Ἕλληνες, ὡς φησι Τρυφιδώδωρος, „πῦρ ἰδίου πλεκτῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες“ πρὸς Τένεδον κατῆραν καὶ τὰς περὶ τὴν Τροίαν Καλύδνας νήσους· ἀφ’ ὧν νήσων δύο δράκοντες, Πόρκης τε καὶ Χαρί-
 5 βoια, διανηξάμενοι τὸν παῖδα τοῦ Λαοκόοντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούριον ἵππον ἐτόλμησε. τότε δὲ τῶν Τρώων κατελ-
 θόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοισι τοῦ Σίνωνος, καὶ ἐλκυσάντων αὐτὸν περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθη καὶ χαρᾶ
 10 καὶ ὕπνω συσχεθέντων, αὐτὸς ὁ Σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθημένος, φρονκτὸν ὑποδείξας τοῖς Ἕλλησιν, ὡς Λέσχης φησίν, ἠνίκα „νύξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὴ δ’ ἐπέτελλε σελήνη“, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ εἰς Τροίαν, καὶ εἶλον.

XXXIX. Περὶ Ἀκάστου.

15 Ἄκαστος Πελίου υἱός, ὃς ἔγνημε Κρηθηΐδα, ἥ, ὡς τινες, Ἰππολύτην. ἡ δὲ Πηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτὴ ὡς ἀπετύγγανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειρασθέντα αὐτῆς· ὁ δὲ ἔξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θῆραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν αὐτὸν
 20 ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρή. ἐπιστάς δὲ ὁ Ἐρμῆς, ἥ, ὡς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἠφαιστότενκτον μάχαιραν, ἥ τὰ τε ἐπιόντα τυγ-

XXXIX. Schol. Apoll. I, 224

1 Versum restitui ex Tryph. 140 πῦρ ὡς εἶδον πυκταῖσιν ἐνὶ κλισίῃσι βάλλοντες PV 4 Πόρκης F Πόρκης PV 5 Λαοκόοντος FP Λαοκόοντος V 11 Ἕλλησιν et φησιν recte P Ἕλλησι et φησὶ V 13 Kinkel I, p. 43 18 πειρασθέντα P corr. V

χάνων τῶν θηρίων ἀνήρει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπαν-
ελθὼν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα καὶ αὐτόν, ὡς φασί³²
τινες, ἀνεῖλεν.

XL. Περὶ Ἀκρισίου.

Ἀκρισίος γαμῆ Εὐρουδίην τὴν Λακεδαίμονος, ὡς
Φερεκύδες ἐν τῷ δευτέρῳ ἱστορεῖ· τῶν δὲ γίνεται Δα-⁵
νάη. χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς ἔχρησεν
ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην,
ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτόν δεῖ ἀπολέσθαι·
ὁ δὲ παρελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν
τῇ ἀυλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἐνθα τὴν Δανάην εἰσά-¹⁰
γει μετὰ τῆς τροφῆς· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσε, ὅπως ἐξ
αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεῖς δὲ ὁ Ζεὺς τῆς παι-
δὸς ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσοῦ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ
ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. ἐμφήνας δὲ αὐτόν ὁ Ζεὺς τῇ
παιδί μίγνυται· τῶν δὲ γίνεται Περσεύς, καὶ ἐκτρέφει¹⁵
αὐτόν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφός, κρύπτουσα Ἀκρισίον.
ὅτε δὲ Περσεὺς τριετῆς ἢ τετραετῆς ἐγένετο, ἤκουσεν
αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ [διὰ τῶν θεραπόντων]
μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῷ τὴν μὲν
ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν ὑπὸ²⁰
τοῦ Ἑρκίου Διὸς βωμόν· μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πό-
θεν εἴη αὐτῇ γεγονῶς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διὸς·
ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν

XL. Schol. Apoll. IV, 1091. V. Eud. p. 104.

⁵ ἐν τῷ δευτέρῳ proposuit Matthiae, recepit Müller fr. hist. I, p. 75 ἐν τῷ δεκάτῳ coni. Heynius. V. Sturz, Pher. p. 72 ἐν τῷ δωδεκάτῳ PV 14 ἐκφήνας et αὐτὸν P corr. V 18 Verba interclusa glossemati deberi suspicatus est Sturz.

μετὰ τοῦ παιδός· καὶ κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερό-
 μνοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, καὶ αὐτοὺς
 ἐξέλκει Δίktυς ὁ Περισθένους, δικτύῳ ἀλιεύων. εἶτα
 ἢ Δανάη ἀνοίξει ἱκετεύει τὴν λάρνακα· ὁ δὲ ἀνοίξας
 5 καὶ μαθὼν οἱ τινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον καὶ τρέ-
 φει ὡς ἄν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. ἦσαν γὰρ ὁ Δίktυς
 καὶ ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροθόης τῆς Κάστρος, καὶ Πε-
 ρισθένους τοῦ Δαμάστρος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Πο-
 σειδῶνος καὶ Ἀμνμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. ἐν
 10 δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθησι Φερε-
 κύδης τοῦ Ἀκρισίου, ὅτι μετὰ τὴν ἐν Σερίφῳ ἀπολί-
 θωσιν Πολυδέκτου τοῦ σὺν αὐτῷ, τὴν ἐν τῆς Γορ-
 γόνης κεφαλῆς, Δίktυν μὲν Περσεὺς ἀπολείπει ἐν τῇ
 Σερίφῳ βασιλεύειν τῶν λελειμμένων Σεριφίων, αὐ-
 15 τὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωσι καὶ
 τῇ Δανάῃ καὶ τῇ Ἀνδρομέδῃ. καὶ ἐλθὼν Ἀκρισίον
 οὐχ εὐρίσκει ἐν Ἄργει· ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δεῖσας
 εἰς τοὺς Πελασγούς, εἰς Λάρισσαν. μὴ μεταλαβὼν δέ
 αὐτὸν τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ
 20 Εὐρυδίκη καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καὶ τοὺς Κύκλωπας,
 αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λάρισσαν, καὶ ἀφικόμενος Ἀκρισίον
 ἀναγνωρίζει καὶ σὺν αὐτῷ ἔπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει.
 καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν
 τῇ Λαρίσσει, καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα,
 25 καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει· τὸ δὲ πένταθλον οὐπω
 ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἓνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἦθλον· ὁ δὲ
 δίσκος τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου τι-
 τρώσκει αὐτόν. καμῶν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρισίος ἀπο-

θυήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσση· καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεὺς καὶ οἱ Λαριισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως. καὶ αὐτῷ ποιούσιν ἡρώων οἱ ἐπιχώριοι, Περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους.

XLI. Περὶ Ἀκτοριῶνων.

Ἀκτοριῶνες οἱ παῖδες τοῦ Ἄκτορος, Κτέατος καὶ 5
 Ἐύρυτος, ἀνδρεῖοι καὶ ἠνιοχικοί, δηθέντες πον καὶ
 Μολιόνες παρ' Ὀμήρω, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον Μολιο-
 νίδαί· οὓς Ὀμηρος μὲν διδύμους ἱστορεῖ ἀπλῶς, οἱ
 δὲ κατ' Ἀρίσταρχον οὐχ οὕτως, οἷον κατα τοὺς Διο- 10
 σκούρους, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Ἡσιόδου μῦθον καὶ δι-
 φνεῖς, δύο μὲν ἔχοντας σώματα, συμπεφυκῶτας δὲ γε
 ἀλλήλοις. ἄλλως Ἀκτοριῶνε, Μολιόνε παῖδε. διαφω-
 νεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· οἱ μὲν γὰρ καὶ ἄμφω τὰς
 λέξεις πατρωνυμεῖσθαί φασιν, ἵνα λέγη Ἀκτοριῶνας μὲν
 ἀναμφιλέκτως, τοὺς Ἀκτορίδας, ὃ ἔστιν υἱὸς Ἄκτορος. 15
 Μολιόνε δὲ ἢ πατρωνυμικῶς καὶ αὐτό, οἷα Μόλου
 ὄντας πατρός, τοῦ καὶ Ἄκτορος. διὸ καθὰ Ῥωμαϊκῷ
 ἔθει Ἄκτωρ Μόλου ἀσυνδέτως ὁ πατήρ κατὰ διωνυ-
 μίαν, οὕτω καὶ οἱ αὐτοῦ παῖδες Ἀκτοριῶνε Μολιόνε·
 ἢ μητρωνυμικῶς ἀπὸ μητρὸς Μολιόνης, ἵνα κλίνονται 20
 ἀπὸ τοῦ Μολιονίδης Μολιονίων, ὡς Πριαμίδης Πρια-
 μίων, καὶ ἐν συγκοπῇ Μολίων, μάλιστα δὲ ὡς Ὑπε-
 ριονίδης, Ὑπεριονίων, Ὑπεριονίονος, καὶ ἐν συγκοπῇ
 Ὑπεριονος λέγοιτο. καθάπερ διὰ τὸν πατέρα Ἄκτορα

XLI. Eustath. II. p. 1442 et 882.

7 Μολιόνες ubique F Μολίωνες PV 8 II. XI, 709 10
 fr. 99 11 ἔχοντας correxi ἔχοντες PV συμπεφυκῶτας FP
 συμπεφυκῶτα V 17 κατὰ PV

Ἄκτορίωνε, οὕτω καὶ διὰ τὴν μητέρα Μολιόνην, Μολιόνε, ἤγουν Μολιονίδαι· ἢ Μολιόνε, τουτέστι Μολιόνης υἱοί. ἕτεροι δὲ τὸ Μολιόνε κατ' ἐπίθεσιν, ἤγουν ἐπιθετικῶς νοῦσιν, ἵνα ἢ λέξις δηλοῖ τοὺς μαχίμους 5 καὶ ὀρμητικούς, οὐ παρὰ τὸν μῶλον, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐν μάχῃ μόλυνσιν, ἐξ ἧς ἐν ἐκτάσει ὁ μῶλος γίνεται· ἢ παρὰ τὸ μόλω ῥῆμα, ἐξ οὗ καὶ Μούλιος, ὁ ῥηθὲς τοῦ Ἀυγείου γαμβρός, καὶ Μόλος ὁμώνυμος τῷ Μόλω Ἄκτορι, ὁ τοῦ Μηριόνου, ἢ κατὰ τινας Μολιόνου 10 πατήρ.

34

XLII. Περὶ Ἀλεκτροῦωνος.

Ἀλεκτροῦωνα ἄνθρωπον ὄντα φασὶ κατασταθῆναι ὑπὸ Ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ Ἡφαίστου, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν, διὰ τὴν μοιχείαν τῆς Ἀφροδίτης· ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη. φωραθεὶς οὖν εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν· 15 ὁ δὲ μεμνημένος τὴν ὄραν ἐκείνην ἄρχεται ἄδειν, τὴν τοῦ Ἥλιου προαισθηόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ Ἡφαίστος εἰώθει ἐπανήκειν οἴκαδε.

XLIII. Περὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ καὶ Πάριδος.

Ἀλέξανδρος, ὁ πρότερον μὲν Πάρις κατωνομασμένος, [παρὰ τὸ παριέναι τὸν μέρος, ὕστερον οὕτως

XLII. Liban. narrat. 20 (Eustath. Od. p. 1598) XLIII. Etym. M. p. 654, 34 ἐτυμολογεῖται — βοήθειαν Etym. M. p. 59, 22 ὄντινα εὐθύς τεχθέντα — Ἰδῆ Schol. Ven. II. III, 325. V. Eud. p. 328 Ἀρχελάω — κατονομάσας Tzetzes Lyc. 138 φασὶ τοίνυν — εἶδει Philostrat. Heroic. XV τούτων — ἀναιρεῖ Tzetzes Lyc. 64 οὕτω τριακοντούτην Philostr. I. c.

4 μαχίμους P corr. V 6 μόλυνσιν F μόλῃσιν PV 9 Μηριόνου F Μυριόνου PV 13 ἄφιξιν e conii. dedi αὔξησιν PV ἔφοδον Eustath. 19 Verba uncis seclusa serius addita esse videntur

ἐκλήθη ἀπὸ τῶν ληστῶν, ποιμνίους ἀλεξήσας. ἢ ὅτι
 τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὃ ἐστὶν ἐβοήθησε, πολέμου ἐπελ-
 θόντος] ἐτυμολογεῖται [δὲ Ἀλέξανδρος,] παρὰ τὸ ἐπαλ-
 ξεῖν τῇ πατρίδι τοῖς πολεμίοις, ἢ παρὰ τὸ ἄλεξιν εἶναι
 ἀνδρῶν, ἧγρον βοήθειαν· ὄντινα εὐθύς τεχθέντα ἐν 5
 τῇ Ἰδῆ ἐκτεθῆναι ἱστοροῦσι καὶ ἀυξηθῆναι καὶ παρελ-
 θεῖν τὸν μόρον οὕτως. κατὰ γαστροῦς αὐτὸν ἔχουσα ἢ
 Ἐκάβη, ἐνόμισε κατ' ὄναρ καιόμενον δαλὸν τίκειν,
 ὅστις κατέφλεξε πᾶσαν τε τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐστῶσαν
 ἐν τῇ Ἰδῆ ὕλην· τοῦτο δὲ τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ 10
 μάντις καὶ οἱ περὶ τοὺς ὄνειρους δεινοὶ εἶπον, τὸ
 τεχθὲν παιδίον εὐθέως, μικρὸν ὄν, ῥιφῆναι θηροσὶ βο-
 ράν. τεχθέντα δὲ Ἀλέξανδρον ἐξέθηκαν ἐν τῇ Ἰδῆ,
 Ἀρχελάφ οἰκέτη παραδιδόντες· πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον
 ἄρκτος ἐθῆλασεν ἐκκείμενον· εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέλαος, 15
 ἑωρακῶς ὄντα εὐειδέστατον, ἀνελόμενος ἀπὸ τῶν χω-
 ρίων ὡς ἴδιον ἔτρεφεν, Πάριν κατονομάσας. φασὶ τοί-
 νυν αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι ἠδιστον, ἐπίχαρῖν τε
 τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἦθος, ἅτε τῇ Πελοποννήσῳ ἐπι-
 μίξαντα· καὶ Τρωσὶ μὲν ἀπηχθῆσθαι πᾶσι, κακὸν δ' 20
 οὐκ εἶναι τὰ πολέμια, ἀλλὰ μάχεσθαι πάντας τρόπους·
 καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὀπόση τόξων, μὴ λείπεσθαι τοῦ
 Πανδάρου. καὶ πλεῦσαι μὲν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔφηβον,
 ὅτε δὴ ξένον τοῦ Μενελάου γενέσθαι αὐτὸν, καὶ τὴν
 Ἑλένην ἐλεῖν τῷ εἶδει. [τοῦτον Φιλοκτήτης τοξεύσας, 25

V. Eud. p. 126 et 329. ὅτι — ὄνειδίζει Eustath. II. p. 376
 ἔστιλβε — ἠνείχετο Philostr. I. c. Ὅμηρος — ζῶα Eustath. I. c.
 Στησίχορος — exit. Tzetzes Lyc. 113. V. Eud. p. 329

16 ἑωρακῶς — εὐειδέστατον om. F mox ἐπὶ pro ἀπὸ et
 κατωνομασμένων PV 25 Verba, quae uncis interclusimus,

βάλλει πρώτον κατὰ χεῖρα λαιάν, εὐθύς δὲ δεύτερον
οἰστὸν ἀφείς ἐκκόπτει τούτου τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν,
καὶ τρίτῳ βέλει κατὰ σφυρὸν πείρας, αὐτὸν ἀναιρεῖ
οὐ̄πω τριακοντούτην.] ὅτι δὲ φιλωδὸς ἦν ὁ αὐτὸς Ἀλέ-
⁵ ξανδρος, δηλοῖ καὶ ἡ κιθάρα, ἣν αὐτῷ Ἐκτωρ ὄνει-
δίξει· ἔστιλβε δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν, καὶ
ὑπόγρυπος ἦν καὶ λευκὸς καὶ τὸ ὄμμα ἐγγράπτο·
³⁵ ἡ δὲ ἑτέρα ὄφρυς ὑπερῆρε τοῦ ὀμματος· ἀλλὰ καὶ
κόσμου ἔνεκεν περιήθρει μὲν ἑαυτὸν, περιεσκόπει δὲ
¹⁰ τὰ ὄπλα, δορὰς δὲ παρδάλεων ἐνῆπτο τοῖς ὤμοις,
ἀνχμὸν δὲ προσιζάνειν ταῖς κόμαις, οὐδὲ ὀπότε μά-
χοιτο, ἠνείχετο. Ὅμηρος ἐλάφῳ μὲν αὐτὸν εἰκάξει ὡς
δειλόν, αἰγὶ δὲ ὡς ὀχεντικόν· τοιαῦτα μὲν γὰρ τὰ
ζῶα. Στησίχορος δὲ φησιν, ὅτι, διερχομένου Ἀλε-
¹⁵ ξάνδρου δι' Αἰγύπτου, ὁ Πρωτεύς Ἑλένην ἀφελόμε-
νος εἶδωλον Ἑλένης αὐτῷ ἔδωκε· καὶ οὕτως ἐπλευσεν
εἰς Τροίαν.

XLIV. Περὶ Ἀλετριδῶν.

Ἀλετριδες κόραι τινὲς Ἀθήνησιν ἀπεδείκνυντο,
ἐφ' ᾧ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα πωλεῖν. ἦσαν δὲ ἔντιμοι
²⁰ καὶ εὐδόκιμοι παρθένοι, ὅτι τὰ εἰς θυσίαν πόπανα
ἤγον· ἐφ' οἷς καὶ ἱερούς τινας μύλωνας ἀναγράφουσι
οἱ τὰ Ἀττικὰ συγγεγραφότες. Πανσανίας δὲ λέγει,
ὅτι ἀλετριδες αἱ τὸν ἱερὸν ἀλετὸν ἀλοῦσαι· ἠροῦντο
δὲ τινες παρθένοι, αἱ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ἤλουν,
²⁵ καὶ ἔντιμοι ἦσαν.

XLIV. Eustath. Od. p. 1885

ex Tzetzae commentariis desumpta miro modo hic et p. 329
contextum perturbant, eadem sine offensione leguntur p. 126

XLV. Περὶ Ἀλκιμέδης.

Ἀλκιμέδη, ὡς Φερεκύδης καὶ Ἀπολλώνιος ἱστοροῦσι, μήτηρ μὲν ἦν Ἰάσονος, θυγάτηρ δὲ Φυλάκου. Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν Θεογνήτην τὴν Δαοδίκου μη-⁵τέρα Ἰάσονος γεγονέναι φησὶν.

XLVI. Περὶ Ἀλκνουίδων ἡμερῶν.

Ἀλκνῶν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον, παρὰ τὸ ἐν ἀλλὶ κύνειν, ἤγουν ἐν θαλάσῃ· λέγεται ὑποκοριστικῶς καὶ Ἀλκνουίς. φασὶ δέ, ὅτι τὸ κῦμα ἀφανίζον αὐτῆς τὰ ὠά, καὶ ἐπιπολὸν οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας¹⁰ αὐτὴν ὥρισεν ἡμέρας πεντεκαίδεκα ἐφεξῆς, ἥ, ὡς τινες, ἰδ' εὐδινὰς ποιεῖν, ἐν αἷς τίκει παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς, καὶ ἐκγλύφει ἐπτὰ, ἃς λέγουσιν ἀλκνουίδας. ἡ ἀλκνουίδες ἡμέραι καλοῦνται ἐπτὰ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐπτὰ μετὰ τὸν τόκου, νήνεμοι χειμῶνι καὶ γαλήνην¹⁵ ἔχουσαι. καὶ περὶ τοῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ διαφέρεται. Σιμωνίδης μὲν γὰρ ἰδ φησὶν αὐτὰς καὶ Ἀριστοτέλης, Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ἐπτὰ, Φιλόχορος δὲ ἐν-

XLV. Schol. Apoll. I, 45 XLVI. Schol. Ar. Aves 251
παρὰ τὸ ἐν ἀλλ — ἀλκνουίδας Schol. Apoll. I, 1086 ἢ ἀλκνουί-
δες — Ἀλκνόνοσ Eustath. Il. p. 776 (v. Suidas; Arsen. Viol. p.
40) Bekker, Anecd. p. 377 seq. καὶ ἱστορίαν — exit. Schol.
Ar. Aves I. c.

1 Φερεκύδης F Φερεκράτης PV 3 Müller II, p. 37 4
fr. 15 5 Θεογνήτην F Θεογνίτην PV 7 Ἀλκνῶν etc. ubi-
que P Ἀλκνῶν V 12 εὐδινὰς F εὐδιεινὰς PV 17 ἰδ
corr. Küster πέντε PV. Cf. Simon. fr. 12 Arist. Histor. an.
V, 8, 2 18 Müller IV, p. 378 Müller I, p. 414

νέα· ὅτι δὲ δεκατέσσαρές εἰσιν, καὶ ἕτεροι λέγουσι.
 Πανσανίας δὲ μῦθον ἐπ' αὐταῖς καὶ τοῦτόν φησιν.
 36 Ἀλκνουέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες Φωσθονία, Ἄνθη,
 Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δριμῶ, Ἀστερίη, μετὰ
 5 τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναστραίου, ὃ ἔστιν
 ἄκρον Παλλήνης, μέχρι καὶ νῦν φυλάσσουν τὴν κλη-
 σιν, ἔρριψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλατταν· Ἀμφιτρίτη δὲ
 αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκνύ-
 νες ἐκλήθησαν, ἀφ' ὧν αἱ ἀλκνουίδες ἡμέραι. ἰστέον
 10 δέ, ὅτι κήρυλοι κατὰ Πανσανίαν ἐν ἀλκνύσιν οἱ
 ἄρρενες. οἱ γηράσαντες, φησίν, ὑπὸ τῶν θηλειῶν
 βαστάζονται. κεῖται δὲ ὁ ρηθεὶς κήρυλος καὶ παρὰ
 τῷ κωμικῷ, παροξυτόνως μέντοι δι' ἑνὸς λ ἐν
 τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων· σημείωσαι ὅτι ἀλ-
 15 κνῶν μὲν ἀλκνύονος τὸ ὄρνεον· Ἀλκνύνη δὲ ἐπὶ κυ-
 ρίου τῆς Κλεοπάτρας, τῆς παρωνύμου τῷ ὀρνέῳ.
 ὅτι διώνυμος ἡ Κλεοπάτρα, ὡς καὶ τοῦ Ἐκτορος ὁ
 υἱὸς καὶ ἄλλα, τῇ μὲν μιᾷ τῶν κλήσεων παρὰ μόνων
 τῶν φιλτάτων ὀνομαζομένη ἐν μεγάροις, ὡς φησιν ὁ
 20 ποιητής, τῇ δ' ἑτέρᾳ κοινῶς ὑπὸ τῶν ἄλλων. καὶ ὅτι
 οὐ διὰ πάθος οἰκεῖον ἡ Κλεοπάτρα τὴν τῆς Ἀλκνύνης
 ἔσχεν ἐπωνυμίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν μητέρα, πενθοῦσαν
 δίκην πολυπένθους Ἀλκνύονος. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύ-
 την περὶ Ἀλκνύνης φασίν, ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρ-
 25 νεώθη. ἔστι δὲ ἡ Κήυκος τοῦ Τραχινίων βασιλέως
 γυνή, οὗ ὄλβῳ μεγίστῳ ἐπαρθέντες εἰς τοσοῦτον ἤλ-

1 καὶ post ὅτι δὲ exhibent PV ante ἕτεροι id. om. 2
 Ἡγήσανδρος auctorem laudat Suidas 3 Φωσθονία — Παλλή-
 νη — Δριμῶ — Καναστραίου e Suidae lexico reposui, Φθονία
 — Παλλήνη — Δριμῶ — Καῖστρου PV Φθονία — Παλλ.
 — Δρ. — Καν. Eustathius 13 Ar. Aves 300

θον φρονάγματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι· καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν ἑαυτὸν Δία, ἡ δὲ Ἥραν. καὶ ποτὲ ἐν θαλάσῃ αὐτοῦ πλέοντος, ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς αὐτόν τε διέφθειρε καὶ τὴν ναῦν· ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ᾠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον 5 παρὰ τῷ τύμβῳ· ἦν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀπωρνώσας· καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν, ὃν κήρυλον καλοῦσιν. ἐθρήνηει δὲ περὶ τῶν αὐτῆς ἐν τῇ θαλάττῃ κλωμένων ὠῶν· διὸ κατὰ Διὸς οἴκτον τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας, ἄλκουνίτιδας καλουμένας, εὐδινὰς ἔχει ἔτους, 10 ἐν αἷς τίκτουσα ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς.

XLVII. Περὶ τῶν Ἀλιτηρίων.

Ἀλιτήριοι ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο οἱ πένητες παρ' Ἀθηναίοις, ὅτι, λιμοῦ καταλαβόντος ποτὲ αὐτούς, οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον· ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς καὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ 15 ἀνοσίους καὶ μιάσματι ἐνεχομένους ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης.

XLVIII. Περὶ Ἀλοσύδνης.

37

Ἀλοσύδνην μίαν ὁ μῦθος οἶδε τῶν Νηρηϊδων. 20 διὸ καὶ καλὴ αὕτη λέγεται προσωπικῶς. ἄλλως μέντοι καὶ ἡ Ἀλοσύδνη, ὡς καὶ τὸ ὕδωρ ἀγλαὸν λέγεται.

XLVII. Schol. Ar. Equ. 443 (v. Suidas; Bekker Anecd. p. 377) XLVIII. Eustath. Od. p. 1502 σημείωσαι — exit. Eustath. II. p. 1278

1 ἀπαξιοῦν F ἐπαξιοῦν P V 6 παρὰ τῷ Σίλλῳ F 8
περὶ om. P add. V 16 ἀλιτηρίους P corr. V

ἕτεροι δὲ Ἀμφιπρόιτης ἐπίθετον αὐτὸ νοοῦσι, [καὶ]
οὐδὲ παρὰ τὸ ὕδωρ ἐτυμολογοῦσι τὴν λέξιν, ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἐν ἀλλὶ σύεσθαι, ὃ ἐστὶν ὀρμαῖν. ἰστέον δέ,
ὡς κτῆμα τῆς Ἀλοσύδνης αἱ φῶκαι πλάττονται, εἴτε
5 φῶκας Ἀλοσύδνης αὐτὰς ἀναγνώσει τις, εἴτε νέποδας
Ἀλοσύδνης. διὸ καὶ ἔφη τὸν Πρωτέα ὁ ποιητῆς ἐν
μέσαις αὐταῖς κείσθαι, ὡς νομέα ἐν πῶεσι μῆλων, ἃ
δὴ καὶ αὐτὰ ἀνδρῶν κτήματα. τινὲς δὲ ἠρέθησαν τρό-
πῳ συγγενικῷ οὕτω φρασθῆναι· νέποδες γὰρ, φασί,
10 θαλάσσης αἱ φῶκαι, ὃ ἐστὶ τέκνα· νέπους γὰρ κατὰ
τινα γλῶσσαν ὁ ἀπόγονος [καὶ Ἀλοσύδνη]. σημείωσαι,
ὅτι οὐ μιᾶς τῶν Νηρηίδων παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ τῆς
Θέτιδος ἐστὶν ἐπίθετον ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἐν μέντοι τῇ
᾽Οδυσσεΐᾳ ἔοικε Νηρηΐδος ὄνομα εἶναι, ἐν τῷ
15 φῶκαι νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης,
εἰ μὴ ἄρα θαλάσσης εἶη ἐκεῖ ἐπίθετον.

XLIX. Περὶ Ἀλωϊάδων.

Ἀλωϊάδας γηγενεῖς εἶναι Ἐρατοσθένους φησί, διὰ δὲ
τὸ ἀνατετραφῆθαι ὑπὸ τῆς Ἀλωέως γυναικὸς μυθευθῆ-
ναι, ὡς Ἀλωέως εἰσὶν υἱοί· Ἡσίδος δὲ Ἀλωέως καὶ
20 Ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν· ταῖς δὲ ἀληθείαις Ποσειδῶ-
νος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτούς, καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ
τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει·
οἱ δ' Ἄλον — νέμοντο.
οἶδε γὰρ τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ αὐτός.

XLIV. Schol. Apoll. I, 482

1 καὶ add. PV 8 ἠρέθησαν correxi ἠρέσθησαν PV
11 lemma scholii removi 13 Π. XX, 207 15 Od. IV, 404
17 Bernhardt, Erastoth. p. 39 23 Π. II, 682, unde νέμοντο
recepti, εἶχον PV.

L. Περὶ Ἀμαδόκων.

Ἀμάδοκοι δύο γεγόνασι, πατήρ καὶ υἱός, ὡς Ἴσοκράτης Φιλίππῳ· ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν κατὰ Κερσοβλέπτου πόλεμον· ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν ἰα΄ τῶν Φιλιππικῶν.

LI. Περὶ Ἀμαζόνων.

Ἀμαζόνες Ἄρεως μυθεύονται ἀπόγονοι εἶναι καὶ Ἄρμονίας νύμφης Ναΐδος, οἰκοῦσαι πρὸς τῷ Θερμῶδοντι· καλοῦνται δὲ οὕτως ἢ παρὰ τὸ πηροῦν τὸν ἕτερον τῶν μαζῶν, οἶονεὶ μονόμαζοι, ὡς ἂν μὴ ἐμπο- 38 δίζοιντο ἐν τῷ τοξεύειν, εἶγε παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ τῶν τοξεύοντων· 10

νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σιδήρου· ἢ παρὰ τὸ τὰ πολλὰ μὴ χρῆσθαι μάξαις, κρέασι δὲ καὶ που καὶ χελώναις, ὡς αἱ ἱστορίαι φασί, καὶ σάν- ραις καὶ ὄφεσιν· ὅτι δὲ τὸ α σημαίνει ποτὲ καὶ μόνωσιν, δῆλον ἐκ τοῦ ἀπλοῦ, ὅπερ ἔστι μόνον πέλον, 15 ἦτοι ἔν, ὡς οἶον ἄπελον, ἦγουν ἐν πέλον. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἐπὶ πυριπνόων ἵππων ὀχούμεναι ἄλλους τε τόπους καταδραμεῖν καὶ τὴν Φρυγίαν, ἠγουμένων

L. Harpocrat. v. Ἀμάδοκος LI. Schol. Apoll. II, 990 καλοῦνται — δηλοῖ Eustath. II. p. 402. Ἐφεσον — ἄφεσον Eustath. Dion. 828. τινὲς δὲ ὅμως — exit. Palaeoph. 33 (v. Cod. Mon. 490 fol. 481)

2 Φιλίππῳ corr. Bekker Φιλιππικῶ PV ὃς — ἦλθεν F οὐ — ἦλθον PV 3 Κερσοβλέπτου correxi, Κερσοβλέπτειν P Κερσοβλέπον V πρὸς Κερσοβλέπτῃν F 4 ἰα΄ F πρώτῳ PV 6 Ad vocem Ναΐδος in margine apposita sunt verba οἰκοῦσαι πρὸς τῷ Θερμῶδοντι (ex Eustath. Dion. 828), quae librarius in textu incuria omiserat. Merito igitur inserui 11 νευρὴν et πέλασεν ex II. IV, 123 reposui νευρὴ et πέλασε PV 16 ἦτοι F εἵ- τουν PV ἄπελον F ἀπέλιον PV

αὐταῖς τῆς στρατηγίας Μελανίπης καὶ ἐτέρων τινῶν. ἐπιφανεῖς δὲ ἱστοροῦνται Ἀμαζόνες ἄλλαι τε καὶ Ἴππολύτη, ἡ Θησέως ὕστερον γυνή, Ἀντιόπη, Ἄναια, Ἀνδρομάχη, [Τράλλα, Ἰσοκράτεια, Θίβα, Τάλλα, Σμύρνα, ⁵ Ἄλλα], Γλαύκη, Πενθεσίλεια. ὅτι δὲ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκ νηπίων πᾶσαι Ἀμαζόνες ἐπεκαίοντο, διὸ καὶ Ἀμαζόνες ἐλέγοντο, καὶ ἡ τοῦ Γεωγράφου ἱστορία δηλοῖ. [Ἐφεσον δέ, τὴν Ἀρτέμιδος πρόσπολον, αὐταῖς γενέσθαι μᾶμμην φασίν, ἧς θυγάτηρ Ἀμαζώ, ἀφ' ἧς ¹⁰ Ἀμαζόνες· αὐτὰς δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους διωκομένας, ὅτε, κελεύοντος Εὐρυσθέος, ἐπὶ τὸν τῆς Ἴππολύτης ἐστίαλη ζωσιτῆρα, καταφυγεῖν ἐπὶ τινὰ βωμὸν Ἀρτέμιδος, κἀκεῖ τυχεῖν ἀφέσεως, καὶ τὸν τόπον ἐκεῖθεν Ἐφεσον κληθῆναι κατὰ παραγραμματαισμόν, ἀντὶ τοῦ ἄφεσον.] τινὲς δὲ ὅμως λέγουσιν, ὅτι οὐ γυναῖκες ἦσαν, ἀλλ' ¹⁵ ἄνδρες βάρβαροι. ἐφόρουσιν δὲ χιτῶνας ποδήρεις, ὥσπερ αἱ Θρηῆσαι, καὶ τὴν κόμην ἀνεδοῦντο μίτραις, τοὺς δὲ πώγωνας ἐξυρῶντο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαλοῦντο πρὸς τῶν πολεμίων γυναῖκες. Ἀμαζόνες δὲ τὸ γένος, καὶ ²⁰ μάχεσθαι ἀγαθοὶ ἦσαν.

LII. Περὶ τῆς Ἀμαλθείας καὶ τοῦ κέρατος αὐτῆς.

Ἀμαλθεία ἡ τροφὸς τοῦ Διός· εἶναι γὰρ αὐτὴν φασιν ἀμαλακιστίαν, ὅθεν καὶ πεπλάσθαι τὸ ὄνομα παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἡρακλέα

LII. Etym. M. p. 76, 32 Ἀμαλθείας δὲ κέρασ — ἐλαύνειν Hesych. v. Ἀμ. κέρασ ἕτεροι — exit. Eustath. Dion. 433. V. Eud. p. 212

4 Verba Τράλλα — Ἄλλα margini addita seclusi utpote ex Eustath. Dion. 828 inepte descripta 8 Ἐφεσον — ἄφεσον librarius in margine scripsit eundem Eustathii locum compilans quae verba etiam p. 212 interpolata sunt

καρτερικώτατον γενόμενον ἔχειν αὐτῆς τὸ κέρας ἐμυθολόγησαν. Ἀμαλθείας δὲ κέρας εἴρηται διὰ τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν, ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ ἐπιτυγχάνουσιν ἢ ὅτι Ἑρμῆς Ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, ὅταν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐμελλεν ἐλαύνειν. 5 [ἕτεροι δὲ τὸ τοῦ μύθου νοσοῦν ἐκθεραπεύοντες ἱστοροῦσι γραῦν τὴν Ἀμάλθειαν γενέσθαι, κερδαλέην, ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος αὐτὸ 10 πλῆρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος καὶ χρησάμενος ἔξησε 39 πρὸς τρυφήν, λόγος ἐντεῦθεν διεδόθη ἀστεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθόν, οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγός, τῆς θρεψαμένης τὸν Αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείσης 15 γραός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, δι' οὐπερ εὖ ἔχει τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, τὸ σκληρόν φασι τῆς διαίτης ἐκείνου, καὶ τὸν ποτε κατ' ἀρετὴν βίου αἰνίττεσθαι, ὀπηνίκα ἡμίγυμος περιών, καὶ ἐκκαθαίρων κακίας τὴν γῆν, οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον 20 τοῖς φάυλοις προσεφέρετο· καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ἢ ἀμάλθακος πρὸς πόνους ἀντιτυπία τοῦ ἥρωος. ὅτε μέντοι ἐμελέτησεν οἰκουρεῖν, ἀναπεισθεῖς ὑπὸ γυναικὸς καὶ σκιατραφούμενος, καὶ ἱμάτια περιεβάλλετο θάλποντα, καὶ οὐκέτι πρὸς ψυχὸς ἐγυ- 25 μνάζετο, ἀλλ' ἐθάλφθη, καὶ ὑπεμαλάχθη πρὸς τρυφήν ἀποκλίνας, κατακαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψιν εἰς πυρᾶν αὐτῷ ὑπανάψας].

6 Verba ἕτεροι — ὑπανάψας librarius in margine addidit. Cf. Untersuchungen p. 111

LIII. Περὶ Ἀμνμώνης.

Ἀμνμώνη θυγάτηρ ἦν Δαναοῦ.

LIV. Περὶ Ἀμφιδρομίω.

Ἀμφιδρόμια ἑορτή τις ἦν, ἣ ἤγρετο ἐπὶ τοῖς νεο-
 γνοῖς παιδίοις, ἐν ἣ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἐστίαν ἔφε-
 ρον τρέχοντες, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύ-
 5 ποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον· ἣ κατὰ τινας Ἀμφι-
 δρόμια ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως,
 οὔτω κληθεῖσα, καθόσον ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας
 αἰ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως· καὶ τὸ βρέφος περὶ
 τὴν ἐστίαν φέρουσαι τρέχουσι κύκλῳ καὶ τοῦνομα
 10 τίθενται τούτῳ, δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδί, καὶ ἐπιτο-
 πλείστον πολύποδας, οἳ τε φίλοι καὶ οἰκεῖοι καὶ ἀπλῶς
 οἱ προσήκοντες. καὶ ἄλλως· Ἀμφιδρόμια ἑορτή ἐστὶν
 Ἀθήνησι τελουμένη, καθ' ἣν, ἐγκρυφίου ἄρτου ὀπτω-
 μένου ἐπὶ τῆς ἐστίας, ἐπιτρέχουσι· τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦν-
 15 τες καὶ μετὰ σκευῆς τὰ βρέφη παρὰ τὴν ἐστίαν περι-
 φέρουσιν, ἐπειδὴ κουροτρόφος ἡ θεὸς ἐπὶ τινων
 πεφήμισται. μέμνηται Πλάτων ἐν Θεαίτητῳ· „τοῦτο
 μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, μόγις ἐγεννήθη, ὅτι δὴ ποτε τυγχά-
 νει ὄν· μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς ἀληθῶς
 20 ἐν κύκλῳ, περιθρεκτέον τῷ λόγῳ.“

LIII. Schol. Apoll. I, 134 LIV. Harpocrat. v. Ἀμφ. ἣ
 κατὰ τινας — προσήκοντες Schol. Platon. VI p. 240 Herm. (v.
 Suidas; similia praebet Hesych. v. Ἀμφ.). Ἀμφιδρόμια ἑορτή —
 exit. Etym. M. p. 89, 54

12 Forte locum ex Etymologico descriptum interpolator
 addidit 13 ἐγκρυφίου P corr. V 14 ποιοῦσι — περιφέρου-
 τες F 16 θεὸς F τροφὸς PV 17 Plato p. 160 E

LV. Περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ.

40

Ἀλφειὸς ποταμὸς ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας, Ἀρκαδία δὲ χώρα ἐστὶ τῆς Πελοποννήσου· ἐστὶ δὲ καὶ πηγὴ ἐν Σικελίᾳ τῇ νήσῳ, Ἀρέθουσα ὀνόματι. λέγεται δέ, ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ἠράσθη τῆς πηγῆς τῆς Ἀρεθούσης, καὶ ἐρασθεῖς, διαδύς τὸ πέλαγος, ἀναδίδοται ἐν Σικελίᾳ 5 παρὰ τὴν Ἀρέθουσαν πηγὴν, μὴ συναναμιχθεὶς τῇ ἀλμυρίδι τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καθαρὸν τὸ νᾶμα διαφυλάττων πρὸς τὴν ἐρωμένην.

LVI. Περὶ ἀνιπτοπόδων καὶ χαμαιεύνων.

[Ἀνιπτόποδας] χαμαιεύνας οἱ μὲν νοοῦσι τοὺς Σελλούς, εὐτέλειαν ἀσκοῦντας· καὶ χαμαιεύνας μὲν, 10 ὡς κάτω περὶ γῆν αὐτοὺς κειμένους καὶ μὴ ἐπὶ στιβάδων ἢ δεμνίων ὑπνοῦντας· ἀνιπτόποδας δέ, ὡς μὴ προιόντας τοῦ ἱεροῦ καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ ἐθέλοντας ποδάνιπτρα, ὃ καὶ ἐν τῷ Εὐρύπιδου Ἐρεχθεὶ δηλοῦται, εἰπόντος, ὅτι „πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας“. 15 ἕτεροι δὲ σεμνότερον τοιοῦτον συντιθέασιν νόημα· χαμαιεῦναι μὲν, ἀνιπτόποδες δέ, τουτέστι, χαμαὶ μὲν εὔναζόμενοι, ἀνιπτάμενοι δὲ τῶν κάτω ταῖς διανοίαις, διατὴν ἐν ταῖς μαντεῖαις φιλοσοφίαν. ἄλλως·] Σελλοὶ ἔθνος Δωδωναῖον· ἐκ τούτων ἱερεῖς τῆς φηγοῦ προ- 20 ἐβάλλοντο· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ φηγοῦ μαντεῖον ἦν τοῦ

LV. Nonn. I, 20, ubi verba graeca desunt: Migne, Patrol. XXXVI, 2, p. 995 (v. Cosm. p. 198; Suidas) LVI. Eustath. II. p. 1074 Σελλοὶ ἔθνος — exit. Nonn. I, 20

2 χώρα corr. Mai πόλις FPV 15 πηγαῖς δ' οὐχ ὑγραίνουσιν πόδας scripsi cum Nauck. fr. 368 πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσι πόδας FPV. Locum ex Eustathio compilatum eieci

Διὸς ἢ καλουμένη Λωδωναία δρυῶς· οὗτοι οἱ ἱερεῖς, οἷα τοῦ θεοῦ ὄντες θεραπευταί, ἀγνεύοντες οὔτε ἐλούοντο, οὔτε ἐν κλίνῃ ἐκάθενδον, ἀλλὰ χαμαί, ὡς φησὶν ὁ ποιητὴς ἐν τούτῳ τῷ ἔπει·

5 ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 συνναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.

LVII. Περὶ τοῦ ἀστρονομεῖν καὶ ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὐρεῖν καὶ θύειν καὶ γεωμετρεῖν καὶ περὶ ὄνειρομαντείας καὶ οἰωνικῆς.

Ἀστρονομίαν αὐτοὶ πρῶτοι λέγονται εὐρηκέναι Βαβυλώνιοι διὰ Ζωροάστρου, δεύτεροι δὲ ἐδέξαντο Αἰγύπτιοι, ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως
 10 τῶν χωρῶν προδιδαχθέντες, καὶ εἶθ' οὕτως συγγράψαντες καὶ χρώμενοι εὐδοκιμοῦσιν. ὁ Πλάτων δ' ὅμως ἐν Φαίδρῳ Αἰγυπτίους λέγει πρῶτον ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὐρεῖν καὶ γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττεῖαν τε καὶ κυβείαν καὶ δὴ γράμματα· οἱ
 15 δὲ τούτου ὑπομνήματισταὶ οὐ τὴν παρ' Ἑλλησι πετ-
 41 τεῖαν σημανθῆναί φασιν ὑπὸ Πλάτωνος ἀλλὰ τὴν τοῦ λεγομένου πεττευτηρίου· καταγράφεσθαι γάρ τι πλινθίον, ὥσπερ ἐν τῇ πεττευτικῇ παιδιᾷ, δι' οὗ τὰ κινήματα τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ἔτι δὲ καὶ τὰ
 20 ἔλλειπτικά πραγματεύονται οἱ Αἰγύπτιοι. τὸ δὲ θύειν θεοῖς οἱ Χαλδαῖοι ἐξεῦρον ἢ οἱ Κύπριοι· διαφορεῖται γὰρ ἡ ἱστορία (Χαλδαῖοι δὲ ἔθνος Περσικόν),

LVII. Nonn. I, 70—72. V. Eud. p. 315 (τῆς δὲ οἰωνικῆς — exit. uberius narravit Suidas v. οἰώνισμα et Ἐλενος)

τὴν δὲ μαγείαν Μῆδοι εὗρον. διαφέρει δὲ μαγεία
 γοητείας, καὶ γοητεία φαρμακείας, ὅτι ἡ μὲν μαγεία
 ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγα-
 θοῦ τινος σύστασιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ
 Τυανέως θεσπίσματα δι' ἀγαθὸν γέγονασι. γοητεία 5
 δὲ ἐστὶν ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς
 τάφους εἰλουμένων ἐπὶ κακοῦ τινος σύστασιν· γοητεία
 δὲ λέγεται ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ
 τοὺς τάφους γινομένων. φαρμακεία δέ, ὅταν διὰ τινος
 σκευασίας θανατηφόρου δοθῇ τινι πρὸς φίλτρον ἢ 10
 καὶ ἄλλως πως διὰ στόματος. τὸ δὲ τοὺς ὄνειρους
 εὗρεῖν διακρίνειν πρῶτοι λέγονται οἱ ἐκ Τελμισοῦ
 πόλεως Παμφυλίας (αὕτη δὲ παλαιοτάτη πόλις), ἣν δὲ
 ἐπὶ τῶν χρόνων Κροίσου. ἔλεγον γάρ, εἰ γέγονέ τι
 παράδοξον, ὅτι τόδε σημαίνει, καὶ πάντως ὅσα ἂν 15
 εἶπον, συνέβαινεν ἐξέρχεσθαι. τῆς δὲ οἰωνικῆς τὸ
 μὲν ἐστὶν ὀρνεοσκοπητικόν, ὃ ἐξεῦρον Φρύγες, τὸ δὲ
 οἰκοσκοπητικόν, τὸ δὲ ἐνόδιον, τὸ δὲ χειροσκοπίου,
 τὸ δὲ παλματικόν. ὀρνεοσκοπητικόν δὲ ἐστὶν, ὅταν
 πεταμένον τοῦδε ἢ τοῦδε ὄρνιθος, ἢ ἔμπροσθεν ἢ 20
 ὀπίσω, ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, εἴπωμεν, ὅτι τόδε σημαί-
 νει. λέγεται δὲ τοῦτο εὗρηκέναι πρῶτος Τηλέγονος.
 οἰκοσκοπητικόν δὲ ἐστὶν, ὅταν τὰ ἐν τῷ οἴκῳ συμ-
 βαίνοντα ἐξηγήσῃται καὶ εἴπῃ, τόδε σημαίνει· ἐπειδὴ,
 φησί, ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφεις, ἢ μῦς· ἢ 25
 ἐκενώθη ἔλαιον, ἢ μέλι, ἢ οἶνος, ἢ ὕδωρ, ἢ τέφρα,
 ἢ ἄλλο τι, ὅτι τόδε σημαίνει· ταῦτα δὲ συνεγράψατο
 Ξενοκράτης. ἐνόδιον δὲ ἐστὶν, ὅταν ἐξηγήσῃται τὰ

ἐν τῇ ὁδῷ ὑπαντῶντα, ὅτι, ἐὰν ὑπαντήσῃ τις τόδε
 βαστάζων, τόδε σοι συμβήσεται, ἐὰν δὲ ὁ δεῖνα, τόδε·
 ὅπερ συνεγράφατο Πόλλης. χειροσκοπίον δέ ἐστιν,
 ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν καὶ διὰ τῶν ῥυτί-
 5 δων εἴπωμεν, ὅτι τόδε αὐτὸν μένει, ἢ ὅτι μνήσκει-
 ται, ἢ ὅτι παιδοποιεῖ, ἢ τι τοιοῦτον· ὃ συνεγράφατο
 Ἐλενος. παλματικὸν δέ ἐστι τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ
 σώματος γνωριζόμενον· οἶον ἐὰν πάλλη ὁ δεξιὸς
 ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει, ἢ ὁ μῆρός, ἢ ὁ ὦμος· ἢ
 10 τι τῶν τοῦ σώματος· ὃ συνεγράφατο Ποσειδώνιος.

42 LVIII. Περὶ ἀλουργίδος ἦτοι τῆς πορφυρᾶς
 βαφῆς ἱστορία.

Ἄλουργίδα φασὶν εὑρεθῆναι ἐν Τύρῳ τῆς Φοινί-
 κης τοιούτῳ τρόπῳ· κύων τις ποιμενικὴ πορευομένη,
 εὔροῦσα κογχύλιον, ἔφαγεν· εἶτα τὸ αἷμα τοῦ κογχυ-
 λίου ἔβαψε τῆς κυνὸς τὸ στόμα. ὁ ποιμὴν νομίζων
 15 πεπλήχθαι τὴν κύνα, λαβὼν ἔριον, ἀπέμαξε τοῦ στό-
 ματος τῆς κυνὸς τὸ αἷμα· καὶ εὔρηται ἡ κύων ἔχουσα
 μηδὲν φαῦλον, τὸ δὲ ἔριον τὴν τῆς πορφύρας ἀνα-
 δεδερμένον βαφῆν. εἶτα ἐγνωκὼς ὁ ποιμὴν, ὅτι τὸ
 κογχύλιον τοιαύτην ἔχει φύσιν βαπτικὴν, ἐδημοσίευσεν
 20 αὐτὸς τοῦτο, καὶ οὕτω συνήγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ
 τὰ κογχύλια κατασκευάσαντα τὰς πορφύρας.

LVIII. Nonn. I, 60 (cod. Mon. 490)

3 Πόλλης scripsi cum Nonno et Suida Πόλλης PV 13
 ἔφαγεν F ἔφαγε PV 17 μηδὲν φαῦλον F μὲν οὐδὲν PV
 19 ἐδημοσίευσεν FP ἐδημοσίευσεν V 20 οὕτω F οὕτως PV
 ἐκ τῆς θαλάσσης F ἐν τῇ θαλάσῃ PV

LVIII^b. Καὶ ἄλλως περὶ πορφύρας
διεξοδικώτερον κατὰ τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν,
ὅπως τὴν ἀρχὴν εὐρέθη, καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν
οἱ Φοίνικες θηρῶνται.

Τύριοι λέγουσιν, ὡς Ἡρακλῆς ἠράσθη νύμφης
ἐπιχωρίας· Τύρος δ' ἦν τῆ νύμφῃ τοῦνομα. εἶπετο
δ' ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ καὶ κύων κατὰ τὸν παλαιὸν νό-
μον· οἶσθα γάρ, ὅτι τοῖς ἦρωσι συνεισήεσαν μέχρι
τῶν ἐκκλησιῶν οἱ κύνες. ὁ τοίνυν Ἡράκλειος κύων 5
κατὰ πέτρας ἔρπουσαν πορφύραν θεασάμενος, προῦ-
χούσης αὐτῇ τῆς σαρκός, ἐνδακῶν, ὁ μὲν τὴν σάρκα
ποιεῖται τροφήν, ὁ δὲ λύθρος ἄρα τὰ χεῖλη τοῦ κυνὸς
αἰμάξας ἐφοίνιξεν. ὡς δὲ ἤκεν ὁ ἦρωσ παρὰ τὴν
κόρην, ἦσθη θεασαμένη τὰ χεῖλη τοῦ κυνὸς ἀνθοῦντα 10
ἀήθει βαφῆ καὶ οὐκ ἔφη προσίεσθαι τοῦ λοιποῦ τὸν
Ἡρακλέα, εἰ μὴ αὐτῇ κομίσειεν ἐσθῆτα, τῶν τοῦ κυνὸς
χειλῶν εὐειδестέραν. ὁ γοῦν Ἡρακλῆς ἐξεῦρέ τε τὸ
ζῶον καὶ τὸ λύθρον συνελέξατο καὶ τὸ δῶρον ἐκό-
μισε τῇ κόρῃ, πρῶτος γενόμενος εὐρετής, τῷ Τυρίῳ 15
λόγῳ, τῆς φοινίσσης βαφῆς. τὰ δὲ νῦν οἱ Φοίνικες
ᾧδε θηρῶσί τε τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἔριον χρωσσύντες δη-
λοῦσιν, ὡς πρὸς τὴν ὄψιν ἀνθεῖν· σχοινίον πλεξάμενοι
πάμμυκτες ἰσχυρόν τε καὶ καρτερόν, ὡς ἐνθαλαττεύειν
δύνασθαι, τούτου συνεχεῖς ὥσπερ κώδωνας ἐξαρθῶσιν 20

LVIII^b. Pollux I, 45

4 συνεισήεσαν F συνεσίεσαν PV 6 ἐρπούσασαν P 10
ἦσθη P corr. V 13 εὐειδестέραν F ἰοειδестέραν PV 14
ἀνελέξατο F 17 δηλοῦσιν F δολοῦσιν PV

ἐκ μετρίων διαστημάτων κυψέλας, ἐκ σπάρτου τινος ἢ σχοίνου τὰς κυψέλας πλεξάμενοι· δασεῖαι δ' εἰσὶ τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον· τὰ γὰρ τῶν σπάρτων ἢ τῶν σχοίνων τέλη περὶ τοῖς στόμασι τῶν κυψελῶν ἐξ-
 5 ἐπίτηδες ἀνέχειν ἐῶσιν, ὡς τῷ μὲν παριόντι ῥαδίως εἶκειν καὶ διῆστασθαι, ἀναχώρησιν δὲ εἰς τοῦμπαλιν
 43 μῆδὲ ἀναστροφὴν τῷ παρελθόντι ἐνδιδόναι. ταύτας τὰς κυψέλας δελεάσαντες οἱ πορφυρεῖς ἐν τοῖς πε-
 τρώδεσι καθιᾶσι, τὸ καλώδιον φελλοῦ τινος ἐξάψαν-
 10 τες, ὡς ἀνέχειν τὸ θήραμα· διαλιπόντες δὲ νύκτα καὶ ἐφημερεύσαντες, ὡς ἐπιπολύ, τὰς κυψέλας ἔμπλεως τῶν ζώων ἀνέλκουσιν. ἔπειτα κοψάμενοι τὸ ὄστρα-
 κον ἐν ταύτῳ καὶ τὴν σάρκα ταριχεύσαντες ἐς δευτο-
 ποιῆαν, ὕδατι τὴν ἄσιν ἐκκαθήραντες, ἐνέψουσιν
 15 ἔμπύρῳ λέβητι τὸ θήραμα τὸ θαλάττιον· τὸ δ' αἷμα, ἐπειδὴν πυρὶ ὀμιλήσῃ, χεῖται τε καὶ ἐξανθεῖ· καὶ τὸ μὲν ξανθίζεται, τὸ δὲ κναναυγὲς γίνεται, τὸ δ' ἄλλο εἰς ἄλλην χροῖαν τρέπεται. καὶ ὅτι ἂν καθῆς, πᾶν τὸ συγγενόμενον τῷ αἵματι, πρὸς τὴν ἐκείνου χροῖαν
 20 μεταχρῶννυται. χαίρει δὲ ἡλίῳ ὀμιλοῦσα τῆς πορφύρας ἢ βαφή, καὶ ἡ ἀκτὶς αὐτὴν ἀναπυρσεύει καὶ πλείω ποιεῖ καὶ φαιδροτέραν τὴν αὐγὴν, ἐκφοινισσομένην ἐκ τοῦ ἄνω πυρός.

2 δασεῖαι δ' εἰσὶ τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον e codice addidi, om.
 V. Brevi post in margine legitur ὄρα μέθοδον ἀλιεύσεως καὶ κατὰ κατασκευὴν πορφυρωῆς (sic!) 9 φελοῦ P corr. V 10 διαλιπόντες P corr. V 12 ἀνέλκουσιν P ἀνέλκουσι V 14 δουσσυποῖαν P corr. V ἐκκαθήραντες F ἀποκαθήραντες PV ἐνέψουσιν F ἐνεψοῦσιν PV 16 ἐπειδὴν πυρὶ ὀμιλήσῃ F ἐπειδ' ἂν πυρὶ ὀμιλήσει PV 17 κναναυγὲς F κνανὸν αὐταῖς PV 18 καθῆς F καθεις PV

LIX. Ὅτι Αἰγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων
ἐσέβοντο.

Οἱ Αἰγύπτιοι ἐσέβοντο τὰς ἴβεις, τοὺς κροκοδεί-
λους, τοὺς ὄφεις, τὰς αἰλούρους, καὶ τινα τῶν ἰχθύων
γένη, ἐξ ἀλόγου τιμῆς ἑαυτοῖς ἀτιμίαν ποριζόμενοι.
περὶ δὲ τούτων ἀκριβέστερόν φησιν ὁ Ἡρόδοτος, ὁ
καὶ περὶ πάσης αὐτῶν τῆς θρησκείας καὶ τῶν βασι-
λέων ἀκριβῶς καὶ διὰ πλάτος συγγραψάμενος.

LX. Περὶ Ἀνθεμοκρίτου.

Ἀνθεμόκριτος Ἀθηναίων μὲν ἦν κῆρυξ, ἀπεσφάγη
δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς τὴν ἱερὰν ὄρ-
γάδα ταῖν θεῶν μὴ ἐργάζεσθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς
Καλυδῶνα· τό τε βαλανεῖον τὸ παρ' Ἀνθεμοκρίτου
ἀνδριάντα, τουτέστι τὸ πρὸς ταῖς Θριασίαις πύλαις.

LXI. Περὶ Ἀντικλείας.

Ἀντίκλειαν εἶναι τὴν Ὀδυσσεῶς μητέρα, Σειληνὸς
ὁ Χιὸς φησι· καὶ ἐγκύμονα διοδεύουσαν Νήριον, τὸ
τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὕσαντος πολὺ τοῦ Ζηνός, ὑπ' ἀγω-
νίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν τεκεῖν Ὀδυσσεά, ὅθεν
καὶ Ὀδυσσεὺς ἐκλήθη.

LIX. Nonn. Sanct. Lum. 13 LX. Harpocrat. v. Ἀνθεμ.
(v. Suidas) LXI. Eustath. Od. p. 1871. V. Eud. p. 312 et
394. Haec ex Ptolemaei Hephaestionis historia fluxisse docuit
Hercher in Annal. Philol. Supplem. I, p. 288. Similia tra-
didit Tzetzes Lyc. 786

9 fr. 76 Müller 11 ἀνδριάντα F τοῦ ἀνδρειοτάτου PV
Θρασίαις PV 14 ὕσαντος πολὺ τοῦ Ζηνός F corr. Wyttен-
bach ἄσαντος πολίτου τινὸς perperam PV

LXII. Περὶ Ἀντινόου.

Ἀντίνοος Ἰθακήσιος, εἷς τῶν μνηστήρων, υἱὸς
Εὐπείθους, ἀρετῇ πάντων τῶν ἄλλων ἔξοχος.

44

LXIII. Περὶ Ἀμφινόμου.

Ἀμφίνομος, εἷς καὶ οὗτος τῶν μνηστήρων, ἐκ
Δουλιχίου, ᾧ προσεῖχεν ἡ Πηνελόπη, ὡς φρεσὶ κε-
5 ⁵ χρημένῳ ἀγαθαῖς· ἔχαιρε γὰρ ἡ περίφρων τῷ ὁμοίῳ.
ὡς γὰρ ὁ κῆρυξ Μέδων ἐφιλεῖτο τοῖς μνηστήρσιν, οὐ
κυρίως οὐδ' ἀπολύτως, ἀλλ' ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κήρυ-
κας, ὡς δεξιώτερος, οὕτω καὶ Ἀμφίνομος ἤνδανε τῇ
Πηνελόπῃ, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ πλέον τῶν ἄλλων μνη-
10 ¹⁰ στήρων.

LXIV. Περὶ Ἀλκινόου.

Ἀλκίνοος υἱὸς Ναυσιθόου.

LXV. Περὶ Ἀντιφάτου.

Ἀντιφάτης υἱὸς Μελάμποδος.

LXVI. Περὶ Ἀδμήτου.

Ἀδμητος υἱὸς Φέρητος.

LXVII. Περὶ Ἀμφικτύου.

Ἀμφικτύων βασιλεὺς Ἀθηναίων.

LXII. Schol. Od. I, 333 LXIII. Schol. Od. XVI, 394
LXIV. Eustath. Od. p. 1588 LXV. Eustath. Od. p. 1780
LXVI. Schol. Apoll. I, 49 LXVII. Apollod. I, 7, 2

14 In codice adiungitur περὶ Αἰσίμου. Αἰσίμος, ἀδελφὸς
Ἀντικλείας τῆς μητρὸς Ὀδυσσεώς, γεννᾷ Σίνωνα, male repetitum
ex uberiore loco p. 31

LXVIII. Περὶ Ἀερόπης.

Ἀερόπη, γυνὴ Ἀτρέως, ἐμοιχεύθη ὑπὸ Θυέστου, καθὰ καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ Ἀγαμέμνονος Κλυταιμνήστρα ὑπὸ Αἰγίσθου.

LXIX. Αἰνείου γενεαλογία καὶ Ἀστυάνακτος 45
καὶ Ἡμαθίωνος.

Ζεὺς ἐκ τῆς Ἡλέκτρας, τῆς Ἀτλαντος θυγατρὸς, γεννᾷ
Δάρδανον, 5

(ἐξ οὗ Δαρδανία, ἡ Τροία) ἐξ οὗ

Ἐριχθόνιος,

ἐξ οὗ

Τρώς,

(ἐξ οὗ καὶ Τροία) ἐξ οὗ 10

Ἀσσάρακος, καὶ Ἴλος, καὶ Γανυμήδης.

ἐξ οὗ (ἐξ οὗ καὶ Ἴλιον) ἐξ οὗ

Κάπυς, Λαομέδων,

ἐξ οὗ ἐξ οὗ

Ἀρχίσης, Πρίαμος ἐκ Λευκίπης, 15

ἐξ οὗ (ἐξ οὗ καὶ ἐκ τῆς Ἐκάβης,

Αἰνείας ἐκ Ἐκτωρ, ἐξ οὗ Ἀστυάναξ,

τῆς Ἀφροδίτης. Ἐλενος, Πολύδωρος, Εὐ-

φορβος, Πάρις, καὶ ἄλλοι)

Ἰκετάων, Κλύτιος, Τιθωνός, 20

(ἐξ οὗ καὶ ἐκ τῆς

Ῥοιοῦς, τῆς Κασσάνδρας

θυγατρὸς, ἡ ἐκ τῆς Στρου-

LXVIII. Eustath. Od. p. 1693 LXIX. Excepta ex Apollod. III, 12 seq. vel Eustath. Il. p. 1279 (partim ex Tzetz. Lyc. 1232)

μοῦς, Μέμνων καὶ Ἡμα-
θείων) Δάμπων.

LXX. Περὶ Ἄβαντος.

Ἄβαντος γενεαλογία κατὰ Ἀπολλώνιον·
Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος γίνεται

5 Κρηθεὺς Ἀθάμας.

οὗ

Ἄμυθάων, Αἴσων.

οὗ

Μελάμπους,

10 οὗ

Ἄβας.

καθ' Ὅμηρον·

Ποσειδῶν ἐκ τῆς Ἀρεθούσης γεννᾷ Ἀργεῖον,
ἐς οὗ Ἄβας.

LXXI. Περὶ Ἀντιλόχου.

15 Ἀντίλοχος υἱὸς Νέστορος· οὗ, μεσοῦντος ἤδη τοῦ
πολέμου, ἐλθεῖν εἰς Τροίαν λέγουσι· νέον μὲν γὰρ
εἶναι αὐτὸν καὶ οὐκ ἐν ὄρα τῶν πολεμικῶν, ὅποτε
46 συνελέγοντο ἐς Αὐλίδα οἱ Ἕλληνες· βουλομένῳ δὲ
αὐτῷ στρατεύειν οὐ συγχωρῆσαι τὸν Νέστορα· καὶ
20 οὕτως, ἐπειδὴ πέμπτον ἔτος ἤδη προβεβήκει τῷ πολέ-
μῳ, νεῶς τε ἐπιβάντα ἀφικέσθαι, καὶ παρελθόντα εἰς
τὴν τοῦ Ἀχιλλέως σκηνὴν ἰκετεῦσαι τοῦτον παραιτή-

LXX. Schol. Apoll. I, 142 LXXI. Philostrat. Heroic. III
(p. 303 Kaiser)

1 Μνάμων PV 3 In P titulum ante καθ' Ὅμηρον li-
brarius inepte posuit, corr. V 12 Errat Eudocia, ut saepius,
cum nusquam Homerus talia tradiderit (v. Hygin. fab. 157)
20 προβεβήκει F προβεβλήκει PV

σασθαι αὐτὸν τοῦ πατρός, εἴ πως ἀπειθήσαντι μὴ
 ἄχθοιτο. ὁ δὲ ἤσθεις τῇ τοῦ Ἀντιλόχου ὄρα καὶ τῆς
 προθυμίας ἀγασθεις αὐτόν, „οὐπω τὸν πατέρα,“ εἶπεν,
 „ὦ μειράκιον, τὸν σεαυτοῦ γινώσκεις, εἰ μὴ ὑπ’ αὐτοῦ
 ἐπαινεθήσεσθαι μᾶλλον οἶει ἔργον φιλότιμόν τε καὶ 5
 νεανικὸν εἰργασμένος.“ καὶ ὀρθῶς εἶπεν ὁ Ἀχιλλεὺς
 ταῦτα. ὑπερησθεις δὲ τῷ παιδί ὁ Νέστωρ καὶ ἐπ’
 αὐτῷ μεγαλοφρονήσας ἄγει αὐτὸν παρὰ τὸν Ἀγα-
 μέμνονα· ὁ δὲ ἀντίκα συγκαλεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ
 λέγεται ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναι τότε ὁ Νέστωρ. 10
 συνελθεῖν μὲν γὰρ αὐτοὺς χαίροντας ἐπὶ τῷ παιδί
 ὄψεσθαι Νέστωρος (οὐδὲ γὰρ εἶναι αὐτῷ ἐν Τροίᾳ
 υἷόν, οὔτε, ὥς φασί τινες ψευδῶς, Θρασυμήδην τινά,
 οὔτε ἕτερον)· ἐστάναι δὲ τὸν Ἀντίλοχον ὑπὸ τῷ πατρὶ
 ἐρυθριῶντά τε καὶ εἰς τὴν γῆν βλέποντα, καὶ θαν- 15
 μαστὰς κτήσασθαι τοῦ κάλλους οὐκ ἐλάττους, ἢ Ἀχιλ-
 λεὺς ἐκέκτητο. τὸ μὲν γὰρ ἐκείνου εἶδος ἐκπληκτικόν
 τε φαίνεσθαι καὶ θεῖον, τὸ δὲ τοῦ Ἀντιλόχου τερ-
 πνόν τε καὶ ἡμέρον δοκεῖν πᾶσι, τὰ δὲ πολέμια γεν-
 ναῖόν τε εἶναι καὶ πτηνὸν τῷ πόδε καὶ ταχὺν τὴν ἐν 20
 τοῖς ὄπλοις κίνησιν ἱστοροῦσιν· εὐξύνετόν τε τοῖς
 παραγγελλομένοις χρήσασθαι, καὶ τὸ ἐπίχαρι μῆδὲ ἐν
 ταῖς μάχαις ἀπολείποντα. ἀποθανεῖν δέ, οὐχ, ὥς τινες
 λέγουσιν, ὑπὸ Μέμνονος ἐξ Αἰθιοπίας ἦκοντος· Αἰ-
 θίοπα μὲν γὰρ γενέσθαι Μέμνονα, δυναστεύσαντα 25
 ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν ἐν Αἰθιοπία, ἐφ’ οὗ καὶ τὸ ψάμμινον
 ὄρος ἀναχωσθῆναι λέγεται ὑπὸ τοῦ Νείλου, καὶ θύ-

8 φρονήσας F 13 ὥς — ψευδῶς om. F 21 ἱστοροῦσιν
 om. F 22 μῆδὲ F μὴ δὲ PV 26 ψάμμινον F ψάμμιον PV

ουσιν αὐτῶ κατὰ Μερόην καὶ Μέμφιν Αἰγύπτιοι καὶ Αἰθίοπες, ἐπειδὴν ἀκτίνα πρώτην ὁ ἥλιος ἐκβάλλη· παρ' ἧς τὸ ἄγαλμα φωνὴν ἐκρῆγγυσει, ἧ τοὺς θερα-
 πεύοντας ἀσπάζεται. Τρωᾶ δὲ ἕτερόν φασι γενέσθαι
 5 Μέμνονα νεώτερον τοῦ Τρωϊκοῦ, ὄν, ζῶντος μὲν
 Ἐκτορος, οὐδὲν βελτίω δόξαι τῶν ἀμφὶ Διήφοβόν τε
 καὶ Εὐφορβον, ἀποθανόντος δέ, προθυμότατον καὶ
 ἀνδρείοτατον νομισθῆναι· καὶ τὴν Τροίαν εἰς αὐτὸν
 βλέψαι, κακῶς ἤδη πράττουσαν. οὗτος Ἀντίλοχον προ-
 10 ἀσπίζοντα τοῦ πατρὸς Νέστορος ἀποκτεῖναι λέγεται.

4 LXXII. Περὶ τῶν ἀπύγων καὶ μελαμπύγων.

Ἡ κατὰ τοὺς ἀπύγους ἱστορία ᾧδὲ πως ἔχει. ὁ
 Πειρίθους κατελθὼν εἰς τὸν Ἄϊδην διὰ τὸ ἀρπάσαι
 τὴν Περσεφόνην, τὴν τοῦ Πλούτωνος, ἐδέθη κάτω
 παρὰ πέτραις τισί. κατελθὼν οὖν ὁ Ἡρακλῆς καὶ
 15 θέλων λαβεῖν τὸν Πειρίθουν, αὐτὸν μὲν οὖν ἀνέλκυ-
 σεν, αἱ δὲ πυγαὶ αὐτοῦ προσέμειναν τῇ πέτρᾳ· ἐκλή-
 θη οὖν ὁ Πειρίθους ἄπυγος. ἡ δὲ κατὰ τοὺς μελαμ-
 πύγους ἔστιν αὕτη. δύο τινὲς ἀδελφοί, κατὰ γῆν πᾶσαν
 ἀδικίαν ἐνδεικνύμενοι, ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν
 20 ἔργων δεινότητος τὴν ἐπωνυμίαν λαχόντες· ὁ μὲν γὰρ
 αὐτῶν ἐλέγετο Πάσσαλος, ὁ δὲ ἕτερος Ἀκμων, ὡς
 φησι Δίων ὁ ὑπομνηματιστής. τούτων οὖν ἡ μήτηρ,
 Μεμνονίς τοῦνομα, ἐωρακνῖα κατὰ γῆν αὐτοὺς πολλὰ
 δεινὰ ἐργαζομένους, εἶπε, μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγω·

LXXII. Nonn. I, 39 (Cosm. p. 225)

1 Μέμφην P corr. V 17 μελάμπυγας PV 22 Δίος F
 sed Dion in latina versione Billius, Δίος scripsit Westermann.
 Myth. p. 375, Δίωv praeferet etiam Leutsch. ad Zenob. V, 10

καί ποτε τοῦ Ἡρακλέους ὑπὸ δένδρου κοιμωμένου, καὶ τῶν ἑαυτοῦ ὄπλων ὑποκεκλιμένων τῷ φυτῷ, πλησιάσαντες οὗτοι τοῖς ὄπλοις ἐπιχειρήσαι ἐβουλήθησαν. εὐθύς δὲ ὁ Ἡρακλῆς αἰσθόμενος, λαβὼν αὐτοὺς κατὰ κεφαλὴν, ἐπὶ ξύλῳ δεσμεύσας ἐβάσταξε, καὶ τότε ἐκεῖ-⁵ νοι τῆς ἐντολῆς τῆς ἑαυτῶν μητρὸς ἐμνήσθησαν κρεμάμενοι, ἐωρακότες τοῦ Ἡρακλέους τὴν πυγὴν μέλαιναν ἐκ τῆς τῶν τριχῶν δασύτητος· καὶ πρὸς ἀλλήλους αὐτὸ τοῦτο διαλεγόμενοι, γέλωτα πολλὴν προσῆψαν τῷ Ἡρακλεῖ· καὶ εὐθύς αὐτοὺς μετὰ τοῦτο¹⁰ τῶν δεσμῶν ἐλυτρώσατο.

LXXIII. Περὶ Αἰγύπτου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ.

Αἴγυπτος υἱὸς Βήλου ἦν, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν πεντήκοντα παίδων αὐτοῦ πεντήκοντα νεανίσιν αὐτανεψιαῖς συνευνασθέντων θυγατράσι Δαναοῦ, ἡ Βεβρούκη μὲν καὶ Ὑπερμνήστρα μόναι τῶν συνεύ-¹⁵ νων ἐφείσαντο (αἱ δὲ λοιπαὶ τοὺς λοιποὺς διεχρήσαντο), ἡ Βεβρούκη μὲν Ἰππολύτου τοῦ αὐτανεψιοῦ νυμφίου, ἡ Ὑπερμνήστρα δὲ τοῦ Λυγκέως· καὶ φυγεῖν σὺν ἐκείνῳ καὶ πολλὰ δυνηθῆναι τὴν Βεβρούκην ἱστοροῦσιν, διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰ-²⁰ γυπτιάν σοφίαν· διὸ καὶ Βεβρούκην ἢ Βεβρουκίαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγεν. ὅθεν οἱ Βέβρυκες λέγονται μείζω δοκεῖν ἔχειν τὰ σώματα, ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπων· παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ ἐκεῖνος Ἀράντας, ᾧ τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται²⁵

LXXIII. Eustath. Dion. 805. V. Eud. p. 107, ubi ὅθεν οἱ βέβρυκες — ἑτῶν ιξ' desiderantur

18 Λυγκέως F Λυγγέως PV

πήχεις, εὔρος δέ, ὡς Ἀρριανός φησιν, ὅσον τοσῶδε
 48 μήκει εἰς κουφότητα ξύμμετρον, ἤγουν ὅσον ἦν ξύμ-
 μετρόν πως τοὺς ὀκτὼ πήχεις τοῦ μήκους, ἐς τὸ κού-
 φως βαίνειν τὸν ἄνθρωπον. κατὰ δὲ τοῦ τοσοῦτου
 5 ἀνδρὸς νικηφόρος γέγονεν εἰς μονομαχίαν συστάς,
 νεανίας ἐτῶν ιζ'. Πίνδαρος δὲ μὴ τὰς Δαναΐδας ἱστο-
 ρεῖ διὰ τοῦτο, ὡς τὰς δύο μὴ συναριθμεῖν τῶν λοι-
 πῶν θέλων, οἷον μὴ πεισθείσας τῷ πατρὶ κατεργάσα-
 σθαι τοὺς αὐτῶν συνεύρους, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλειφῆ-
 10 ναι τῆς ἐκείνου πατρότητος.

LXXIV. Περὶ Ἀμβρακος.

Ἀμβραξ υἱὸς Θεσπρωτοῦ, ἐξ οὗ Ἀμβρακιεῖς, ἡπει-
 ρωτικὸν ἔθνος· ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς Αὐγέου θυγα-
 τρός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πόλις Ἀμβρακιωτικός, καὶ πόλις
 Ἀμβρακία, ὡς ἀπὸ Θεσπρωτοῦ ἢ Θεσπρωτία χώρα.

LXXV. Περὶ Ἀμμωνος.

15 Ἀμμων Λιβυκὸς ἐστὶ θεὸς παρὰ τοῖς Ἀσβύσταις
 (ἔθνος δὲ τοῦτο μεσήπειρον κατὰ Λιβύην), οὗ τινος αἰ-
 μαντεῖαι διὰ συμβόλων γίνονται, ἥτοι διὰ σχημάτων
 τινῶν καὶ κατανεύσεων καὶ ἀνανεύσεων· οἱ δὲ φασι
 τὸν ἐκεῖ Δία Ἀμμῶνα κληθῆναι ἀπὸ τινος ὀμωνύμου
 20 ποιμένος, προκατάρξαντος τῆς τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἰδρύ-
 σεως. Ἡρόδοτος δὲ ταῦτὸν οἰόμενος εἰπεῖν Ἀμμῶνα
 καὶ Δία λέγει, ὅτι κριοπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἦν αὐ-

LXXIV. Eustath. Dion. 493

LXXV. Eustath. Dion. 211

1 Müller III, p. 596
 πως V 6 Pyth. IX, 113

2 ξύμμετρόν πως P σύμμετρόν

τόθι ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος Ἀμμώνιοι, παρ' οἷς λέγεται ἢ τοῦ ἡλίου εἶναι κρήνη, ἣτις ἐν ἐκάστῳ νυκθήμερῳ πολλὰς δέχεται τροπὰς κατὰ τὸ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι περιοδικῶς· Ἀμμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι. τῶν τις δὲ μεγάλων φιλοσόφων Ἀμμοῦν 5 καὶ πατέρα εἶπεῖν ταύτων εἶναι ἱστορεῖ. τὸ δὲ μαντεῖον λέγουσι Θηβαίαν γυναῖκα συστήσασθαι, ἰέρειαν τοῦ Θηβαίου Διός. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, ἀκούσας Περσέα καὶ Ἡρακλέα εἰς Ἀμμωνος ἀναβῆναι, ἐφιλοδόξησεν ἀνελθεῖν καὶ αὐτός· καὶ 10 ἐποίησεν οὕτω, κοράκων προηγησαμένων αὐτῷ εὐτυχῶς τῆς ὁδοῦ, καίτοι ἄλλως ἠφανισμένης τὰ σημεῖα τῇ ἐπιχύσει τῆς ἄμμου, ἣν πάνυ πολλὴν ὁ νότος ἐκεῖ ἐπιφορεῖ· ὅτε, φασί, καὶ ὁ τοῦ Ἀμμωνος ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ εἶπεῖν παιδίον παιδίος καλέσας βαρβαρικῶς τὸν 15 Ἀλέξανδρον, ἔδοξεν, ὡς ἐν χρησμοῦ λοξότητι, ὃ παῖ Διός αὐτὸν προσεῖπεῖν, οὕτω τῶν ἐπιτρίπτων κολάκων ἐκλαμβανομένων τὸ βάρβαρον τῆς φωνῆς.

Ἴατροί.

49

LXXVI. Περὶ Ἀκρωνος Ἴατροῦ.

Ἀκρων, Ἀκραγαντίνος, ἱατρός, υἱὸς Ξένωνος. ἐσοφίστευσεν ἐν Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ· ἐστὶ πρεσβύ- 20 τερος Ἴπποκράτους. ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς Δωριδί διαλέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίου ἐν.

LXXVI. Hesych. (Suid.)

LXXVII. Περὶ Ἀγαπίου.

Ἀγάπιος, Ἀλεξανδρέυς· ἐξηγήσεις πλείστας ἱατρικῶν μαθημάτων συνέγραψε.

Ἱστορικοί.

LXXVIII. Περὶ Ἀπολλωνίδου.

Ἀπολλωνίδης, ὁ καὶ Ὀράπιος ἐπικληθεὶς, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τε τῆς θρησκείας τῆς Αἰγυπτιακῆς καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ματαιοπο-
5 νίας, ἐν πολλαῖς ἱστορίαις, καὶ μάλιστα ἐν τῇ βίβλῳ τῇ ἐπιγραφομένῃ Σεμενουθί.

LXXIX. Περὶ Ἀκουσιλάου.

Ἀκουσίλαος, Κάβα υἱός, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης πλησίον Αὐλίδος, ἱστορικὸς πρεσβύτα-
10 τος. ἔγραψε γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἄς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

LXXX. Περὶ Ἀναξιμάνδρου.

Ἀναξιμάνδρος, Ἀναξιμάνδρου υἱός, Μιλήσιος ὁ

LXXVII. Hesych. (Suid.) LXXVIII. Theoph. Ant. ad Autol. II, 6 (p. 62 Otto) LXXIX. Hesych. (Suid.) LXXX. Hesych. (Suid.)

2 uberius de Agapio egit S 3 Ὀράπιος F Ὀράπιος PV
De Apollonide omnia testimonia nostro excepto convacavit
A. de Gutschmid in Scharpe, Geschichte Aegyptens II, p.
164 (Teubner 1857). Idem Ἀπολλώνιος ὁ καὶ Ὀραπίδης emen-
dandum esse monuit 8 Κερκάδος S Κεκάδος PV. V. Sturz.
Pherec. app. p. 214

νεώτερος, ιστορικός, ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξήγησιν.

LXXXI. Περὶ Ἀντιπάτρου.

Ἀντίπατρος, Ἰολάου υἱός, πόλεως Παλιούρας τῆς Μακεδονίας, στρατηγὸς Φιλίππου καὶ διάδοχος, μαθητῆς Ἀριστοτέλους. ἔγραψεν ἱστορίαν καὶ σύγγραμμα 5 ἐπιστολῶν ἐν βιβλίοις εἴκοσι.

LXXXII. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀφροδισιέως. 50

Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέγραφε Καρικὰ, περὶ Τράλλεων, περὶ Ὀρφείως κατὰ τῶν τελετῶν αὐτοῦ.

LXXXIII. Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μυνδίου.

Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορικός· διαλαμβάνει 10 περὶ Γοργόνος.

Ῥήτορες.

LXXXIV. Περὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Ῥήτορος.

Ἀδριανὸς ἐκ πόλεως Τύρου τῆς Φοινίκης, μαθητῆς Ἡρώδου, ἀντισχολαστῆς Ἀριστείδου τοῦ Ῥήτορος,

LXXXI. Hesych. (Suid.) LXXXII. Hesych. (Suid.) LXXXIII. Hesych. ? (ἐν ἐνάτῳ μυνδικῶν laudavit Diogenes Laert. I, 7) LXXXIV. Hesych. (Suid.) καὶ φύσεως — τῇ τραγωδίᾳ χρώμενος Philostrat. Vit. II. 10 ἔγραψε μελέτας — exit. Hesych. (Suid.)

1 ὁ νεώτερος, ἱστορικός S ὁ νεώτερος ἱστορικός PV post ἱστορικός add. S: γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ μνήμονος κληθέντος, post ἐξήγησιν idem: οἷόν ἐστι τὸ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, μαχαίρα πῦρ μὴ σκαλεύειν, ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν καὶ τὰ λοιπά. 5 κατέλιπεν σύγγραμμα ἐν βιβλίοις δυσιν καὶ ἱστορίαν S, qui in hac quoque vita locupletior est. 8 Τράλλεων S Τραλλέων PV 9 τῶν τελετῶν corr. Harles τῶν τελετυῶν PV 11 Respexit Eudocia vel is

ἐν Ἀθήναις γενόμενος, καὶ φύσεως ἰσχὺν σοφιστικω-
 τάτην ἐνδεικνύμενος, καὶ οὐκ ἄδηλος ὢν, ὡς ἐπὶ μέγα
 ἤξιοι ἐφοίτησε μὲν γὰρ τῷ Ἡρώδῃ, ὀκτὼ καὶ δέκα γεγο-
 νῶς ἔτη, καὶ ταχέως ἀξιωθεὶς, ὢν Σκέπτος τε καὶ
 5 Ἀμφικλῆς ἡξιοῦντο, ἐνεγράφη καὶ τῇ τοῦ Κλεψυδρίου
 ἀκροάσει. τὸ δὲ Κλεψύδριον ᾧδε ἔχει· τῶν τοῦ Ἡρώ-
 δου ἀκροατῶν δέκα οἱ ἀρετῆς ἀξιούμενοι ἐπεσιτίζοντο
 τῇ εἰς πάντας ἀκροάσει, κλεψύδραν ξυμμεμετρομημένην
 εἰς ἑκατὸν ἔπη, ἃ διῆει ἀποτάδην ὁ Ἡρώδης, παρητη-
 10 μένος τὸν ἐκ τῶν ἀκροατῶν ἔπαινον, καὶ μόνος γεγο-
 νῶς τοῦ λέγειν. παραδεδωκότος δὲ αὐτοῦ τοῖς γνωρί-
 μοις τὸ μηδὲ τὸν πότου καιρὸν ἀνιέναι, ἀλλὰ κάκει
 τι ἐπισπουδάξειν τῷ οἴνῳ, ξυνέπινε μὲν ὁ Ἀδριανὸς
 τοῖς ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, ὡς κοινωνὸς μεγάλου ἀπορρη-
 15 του, λόγου δὲ αὐτοῖς περὶ τῆς ἐκάστου τῶν σοφιστῶν
 ἰδέας προβαίνοντος, παρελθὼν εἰς μέσους ὁ Ἀδριανός,
 ἐγὼ, ἔφη, ὑπογράψω τοὺς χαρακτῆρας, οὐ κομματίων
 ἀπομνημονεύων ἢ νοιδίων ἢ κώλων ἢ ὄνυθμῶν, ἀλλ'
 εἰς μίμησιν ἑμαυτὸν καθιστὰς καὶ τὰς ἀπάντων δια-
 20 νοίας ἀποσχεδιάζων σὺν εὐροία καὶ ἐφιείς τῇ γλώττῃ.
 ἦν δὲ πολὺς περὶ τὰς ἐννοίας, καὶ λαμπρὸς τὰς δια-
 σκευὰς τῶν ὑποθέσεων καὶ ποικιλώτατος, ἐκ τῆς τραγω-
 δίας τοῦτο ἤρηκώς, οὐ μὴν τεταγμένος γε, οὐδὲ τῇ
 τέχνῃ ἐπόμενος, τὴν δὲ παρασκευὴν τῆς λέξεως ἀπὸ
 25 τῶν ἀρχαίων σοφιστῶν περιεβάλλετο, ἥχῳ προσάγων
 μᾶλλον, ἢ κρότῳ. πολλαχοῦ δὲ τῆς μεγαλοφωνίας ἐξ-

scriptor, quem hic compilavit, ad Athen. V, p. 221, quo loco
 narratiuncula de Gorgonibus ex altero κτηνῶν ἱστορίας libro
 affertur. Eundem Athenaei locum laudavit Eustath. Od. p. 1704
 6 εἶχε P 8 ξυμμεμετρομημένην P συμμεμετρομημένην V 12
 μηδὲ τὸν F μηδὲ τοῦ PV 16 ἰδέας F 20 ἐφιείς F ἀφιείς PV

ἔπεσεν, ἀταμιεύτως τῇ τραγωδίᾳ χρώμενος. ἔγραψε μελέτας, καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ἑπτὰ, περὶ ἰδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις πέντε, περὶ τῶν ἐν ταῖς 51 στάσεσιν ἰδιωμάτων ἐν βιβλίοις τρισίν, ἐπιστολάς καὶ λόγους διαφόρους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, παραμυθητικὸν εἰς Κέλερα.

LXXXV. Περὶ Ἀθηνόδωρου.

Ἀθηνόδωρος ὁ ῥήτωρ, τὸ γένος ἐπιφανέστατος, ἐκ πόλεως Αἴνου τῆς Θρακικῆς, μαθητῆς Ἀριστοκλέους παῖς ἔτι, Χρήστου δὲ ἤδη ξυνιείς, ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη τὴν γλῶτταν ἀττικίζων τε καὶ ἐκ περιβολῆς 10 ἐρμηνεύων· παιδεύων δὲ Ἀθήνησι κατὰ χρόνους, οὓς καὶ Πολυδεύκης ὁ Ναυκρατίτης ἐπαίδευσεν, ἐπέσκαπτεν αὐτὸν ταῖς διαλέξεσιν ὡς μειρακιώδη, λέγων „οἱ Ταντάλου κῆποι,“ τὸ κοῦφον τοῦ λόγου καὶ ἐπιπόλαιον, φαντασίᾳ προσεικάζων οὔση τε καὶ οὐκ οὔση. 15 ἐμβριθῆς δὲ καὶ τὸ ἦθος γενόμενος, ἐτελεύτα ἠβῶν ἔτι, ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ τῆς τύχης καὶ τὸ πρόσω ἐλάσαι δόξης. ἔστι καὶ ἕτερος σοφιστῆς Ἀθηνόδωρος, ἀδελφὸς Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ, εὖ γινώσκων τοὺς ῥητορικοὺς τῶν λόγων, καὶ πολυμαθῆς περὶ τὰ ῥητορι- 20 καὶ μέτρα.

LXXXVI. Αἰσχῖναι πόσοι.

Αἰσχῖναι γεγόνασιν ὀκτώ, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ὁ τὰς τέχνας γεγραφῶς τὰς ῥητορικὰς· δεύτερος δὲ ὁ

LXXXV. Philostr. Vit. II, 14 ἔστι καὶ ἕτερος — exit. Hesych. (Suid.) LXXXVI. Diog. Laert. II, 64

1 ἀταμιεύτως F ἀταμιεύτω PV 5 Φάλαριν PV παραμυθητικὸν S παραμυθητικὸν PV 10 ἐκράθη F ἐκράτει PV 12 ἐπέσκαπτεν F ἐπέκοπτεν PV

Μιτυληναῖος, ὃν καὶ ῥητορομάστιγα ἐκάλουν· τρίτος ὁ
ῥήτωρ, ὁ κατὰ Δημοσθένην· τέταρτος ὁ Χαρίνου τοῦ
ἀλλαντοποιοῦ, οἱ δέ, Λυσανίου, Ἀθηναῖος, ἐκ νέου
φιλόπονος, διὸ καὶ Σωκράτους οὐκ ἀπέστη· πέμπτος
5 Νεαπολίτης φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός, Μελανθίου τοῦ
Ῥοδίου μαθητῆς· ἕκτος Ἀρκάς, μαθητῆς Ἰσοκράτους·
ἕβδομος Μιλήσιος, πολιτικὸς συγγραφεύς· ὄγδοος ἀν-
δριαντοποιός.

LXXXVII. Περὶ Ἄβαντος.

Ἄβας σοφιστής, ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ μέθο-
10 δον ῥητορικὴν πάνυ γλαφυρὰν κατέλιπεν.

LXXXVIII. Περὶ Ἀναξιμένους.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους, Λαμψακηνὸς ῥήτωρ,
μαθητῆς Διογένους τοῦ Κυνικοῦ καὶ Ζωΐλου τοῦ
Ἀμφιπολίτου τοῦ γραμματικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὅμη-
ρον, διδάσκαλος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης.

52 LXXXIX. Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πηλοπλάτωνος.

15 Ἀλέξανδρος ὁ ῥήτωρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Σελεύ-
κειαν, πόλιν οὐκ ἀφανῆ ἐν Κιλικία, πατέρα δὲ ὁμώνυ-
μον. διδάσκαλοι δ' αὐτῷ ἐγένοντο Φαβωρίνος τε
καὶ Διονύσιος οἱ ῥήτορες· ἀλλὰ Διουσιλοῦ μὲν ἡμιμα-
θῆς ἀπῆλθε, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς νοσοῦντος,
20 ὅτε δὴ καὶ ἐτελεύτα· Φαβωρίνου δὲ γνησιώτατα ἡχροά-

LXXXVII. Hesych. (Suid.)

LXXXVIII. Hesych. (Suid.)

LXXXIX. Philostrat. Vit. II, 5

3 ἀλλαντοποιοῦ F ἀλαντοποιοῦ PV 10 καὶ τέχνην ῥητο-
ρικὴν καταλιπὼν S 13 prius τοῦ om. S

σατο· παρ' οὐ μάλιστα καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ λόγου ἔσπα-
 σεν. ἀλλὰ τὸ μὲν δὴ πλείστον τοῦ βίου ἐν Ἀντιοχείᾳ
 καὶ Ῥώμῃ καὶ Ταρσοῖς καὶ Αἰγύπτῳ πάσῃ ἐσπούδα-
 ζεν. ἀφίκετο γὰρ εἰς τὰ τῶν Γυμνῶν ἡθῆ. αἱ δὲ
 Ἀθήνησι διατριβαὶ τοῦ ἀνδρὸς ὀλίγαι μὲν, οὐκ ἄξιαι 5
 δὲ ἀγνοεῖσθαι· ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ Παιονικὰ ἔθνη,
 μετακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἐκεῖ στρατεύοντος
 καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὸ ἐπιστέλλειν Ἑλλησιν. ἀφικό-
 μενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ὁδοῦ δὲ μῆκος τοῦτο οὐ
 μέτριον τῷ ἐκ τῆς ἐφῶας ἐλαύνοντι, „ἐνταῦθα“, ἔφη, 10
 „γόνυ κάμψωμεν“. καὶ εἰπὼν τοῦτο ἐπήγγειλε τοῖς Ἀθη-
 ναίοις αὐτοσχεδίους λόγους ἐρῶσιν αὐτοῦ τῆς ἀκροά-
 σεως. ἀκούων δὲ τὸν Ἡρώδην ἐν Μαραθῶνι διαιτώ-
 μενον καὶ τὴν νεότητα ἐπακολουθοῦσαν αὐτῷ πᾶσαν,
 γράφει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν αἰτῶν τοὺς Ἑλληνας, 15
 καὶ ὁ Ἡρώδης „ἀφίξομαι“, ἔφη, „μετὰ τῶν Ἑλλήνων
 καὶ αὐτός“. συνελέγοντο μὲν δὴ εἰς τὸ ἐν τῷ Κεραμι-
 κῷ θέατρον, ὃ δὴ ἐπωνόμασται Ἀγριππεῖον. προϊού-
 σης δὲ ἤδη τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἡρώδου βραδύνοντος,
 ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἐκλυομένης τῆς ἀκροάσεως, 20
 καὶ τέχνην αὐτὸ ᾤοντο· ὅθεν ἀνάγκη τῷ Ἀλεξάνδρῳ
 ἐγένετο, παρελθεῖν ἐπὶ τὴν διάλεξιν καὶ πρὶν ἤκειν
 τὸν Ἡρώδην. ἡ μὲν δὴ διάλεξις ἐπαινοὶ ἦσαν τοῦ
 ἄστεος καὶ ἀπολογία πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τοῦ
 μήπω πρότερον πρὸς αὐτοὺς ἀφίχθαι, εἶχε δὲ ἀποχρῶν 25
 μῆκος, Παναθηναϊκοῦ γὰρ λόγου ἐπιτομῆ εἵκαστο.

1 ἔσπασεν F ἔσπασε PV 3 ἐσπούδαζεν correxi ἐνεσπού-
 दाζε F ἐσπούδασεν PV 7 μετακληθεὶς conit. Kayser κατα-
 κληθεὶς FPV 10 τὸ P corr. V 16 ἐπεὶ ὁ Ἡρ. PV 21
 αὐτὸ F αὐτῷ PV 24 ἀπολογία PV 25 παρ' F

εὐσταλῆς δὲ οὕτω τοῖς Ἀθηναίοις ἔδοξεν, ὡς καὶ
 βόμβον διελθεῖν αὐτοῦ ἔτι σιωπῶντος, ἐπαινεσάντων
 αὐτοῦ τὸ εὐσχημον. ἡ μὲν δὴ νενικηκυῖα ὑπόθεσις,
 ὁ τοὺς Σκύθας ἐπανάγων εἰς τὴν προτέραν πλάνην,
 5 ἐπειδὴ πόλιν οἰκοῦντες νοσοῦσι. καιρὸν δ' ἐπισχῶν
 βραχύν, ἀνεπήδησε τοῦ θρόνου, φαιδρῶ τῶ προσώπῳ
 καθάπερ εὐαγγέλια ἐπάγων τοῖς ἀκροωμένοις, ὧν εἶ-
 πειν ἔχοι. προϊόντος δὲ αὐτῶ τοῦ λόγου, ἐπέστη ὁ
 Ἡρώδης, Ἀρκάδι πύλῳ τὴν κεφαλὴν σκιάζων, ὡς ἐν
 10 ὄρα θέρους εἰώθει Ἀθήνησιν, ἴσως δέ που καὶ ἐν-
 δεικνύμενος αὐτῶ τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦκειν. καὶ ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος ἔνθεν ἐλὼν διελέχθη μὲν ἐς τὴν παρουσίαν
 τοῦ ἀνδρὸς ὑποσέμνω τῇ λέξει καὶ ἡχούσῃ, ἐπ' αὐτῶ
 53 δὲ ἔθετο, εἴτε βούλοιτο τῆς ἤδη σπουδαζομένης ὑπο-
 15 θέσεως ἀκροᾶσθαι, εἴτε ἑτέραν αὐτὸς δοῦναι. τοῦ δὲ
 Ἡρώδου ἀναβλέψαντος εἰς τοὺς ἀκροωμένους καὶ εἶ-
 πόντος ποιήσειν ὅπερ ἂν ἐκείνοις δόξῃ, πάντες συν-
 ἐπένευσαν εἰς τὴν τῶν Σκυθῶν ἀκρόασιν· καὶ γὰρ
 δὴ καὶ λαμπρῶς διῆει τὸν ἀγῶνα, ὡς δηλοῖ τὰ εἰρη-
 20 μένα. θαυμασίαν δὲ ἰσχὺν ἐπεδείξατο καὶ ἐν τοῖσδε·
 τὰς γὰρ διανοίας τὰς πρὶν ἦκειν τὸν Ἡρώδη λαμ-
 πρῶς αὐτῶ εἰρημένας, μετεχειρίσατο ἐπιστάντος οὕτω
 τῇ ἑτέρῳ λέξει καὶ ἑτέροις ῥυθμοῖς, ὡς τοῖς δεύτερον
 ἀκροωμένοις μὴ διλογεῖν δόξαν. ἐπὶ τελευτῇ δὲ τοῦ
 25 λόγου καὶ τὴν πόλιν διαβάλλων ὡς πνιγηρὸν οἰκη-
 τήριον, τὸ ἐπὶ πᾶσιν ᾧδε ἀνεφθέρξατο· „ἀλλ' ἀναπέ-
 τασον τὰς πύλας, ἀναπνεῦσαι θέλω“. προσδραμῶν
 δὲ τῶ Ἡρώδῃ καὶ περισχῶν αὐτὸν „ἀντεφεστίασόν

16 ἀναβλέψαντος F ἀνω βλέψαντος PV 17 ποιήσοι F 23 τι F
 24 Post δόξαν nonnulla add. F 27 θέλω F θέλων male PV

με“ ἔφη· καὶ ὁ Ἡρώδης, „τί δὲ οὐ μέλλω“, εἶπε, „λαμπρῶς οὕτως ἐστιάσαντα“; διαλυθείσης δὲ τῆς ἀκροάσεως, καλέσας ὁ Ἡρώδης τῶν ἑαυτοῦ γνωρίμων τοὺς ἐν ἐπιδόσει ἠρώτα, ποῖός τις αὐτοῖς ὁ σοφιστῆς φαίνοιτο, Σκέπτου δὲ τοῦ Κορινθίου τὸν μὲν πηλὸν 5 εὐρηκέναι φήσαντος, τὸν δὲ Πλάτωνα ζητεῖν, ἐπισκώπτων αὐτὸν ὁ Ἡρώδης, „τουτί,“ ἔφη, „πρὸς μηδένα εἵπης ἕτερον· σεαυτὸν γὰρ διαβάλλεις, ὡς ἀμαθῶς κρίναντα.“ τελευτῆσαι δὲ τὸν Ἀλέξανδρον οἱ μὲν ἐν Κελτοῖς φασιν, ἔτι ἐπιστέλλοντα, οἱ δ' ἐν Ἰταλίᾳ, πεπαυμένον 10 τοῦ ἐπιστέλλειν· καὶ οἱ μὲν ἐξηκοντούτην, οἱ δὲ καὶ ὀκτώ πρὸς τοῖς ἐξήκοντα.

Φιλόσοφοι.

XC. Περὶ Ἀλκμαίωνος.

Ἀλκμαίων, Περίθου υἱός, Κροτωνιάτης, ὡς αὐτὸς ἐναρχόμενος τοῦ συγγράμματος φησὶν· „Ἀλκμαίων Κροτωνιήτης τάδε ἔλεξε, Πειρίθου υἱός, Βροντίνῳ 15 καὶ Λέοντι καὶ Βαθύλλῳ περὶ τῆς ἀφανέων περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχοντι· ὡς δὲ ἀνθρώποις τεκμαίρεσθαι,“ καὶ τὰ ἐξῆς. Πυθαγόρου δὲ ἀκροατῆς ἦν· καὶ τὰ πλεῖστά γε ἰατρικὰ λέγει, ὅμως δὲ καὶ φυσιολογεῖ ἐνίοτε λέγων. δοκεῖ δὲ πρῶτος 20 φυσικὸν λόγον συγγεγραμέναι, καθά φησι Φαβωρίνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ. ἔφη δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ἀθάνατον καὶ κινεῖσθαι αὐτὴν συνεχῶς ὡς τὸν ἥλιον, τὴν δὲ σελήνην καθόλου ταύτην ἔχειν αἰδίου φύσιν.

XC. Diogenes Laert. VIII, 5

6 Πλάτωνα F πλάστην PV ἐπικόπτων F 8 διαβαλεῖς F
12 Paulo uberiora praebet F 15 Βροντίνῳ F Βροτίνῳ PV

Ἀναξάρχος ὁ φιλόσοφος, Ἀβδηρίτης τὸ γένος, Διομένους τοῦ Συμυρναίου ἀκουστίης, οἱ δὲ Μητροδώρου τοῦ Χίου, ὃς ἔλεγε, μὴδὲ αὐτὸ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι οὐδὲν οἶδεν. οὗτος συσχεθεὶς ὑπὸ Ἀρχελαίου τοῦ
 5 τυράννου καὶ βληθεὶς ἐν ὄλμῳ, ἐπίσσετο μοχλῷ ξυλίῳ (πίσσεσθαι δὲ ἐστὶ τὸ δίκην πρισάνης τύπεσθαι, ἐνθεν καὶ πρισάνη παρὰ τὸ πίσσεσθαι), πισσό-
 μενος δὲ οὕτως ἔφη· „πίσσε, πίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον, οὐ γὰρ πίσσεις Ἀναξάρχον“, αἰνιττόμενος,
 10 οἷα φιλόσοφος δῆθεν, τοῦ σώματος μὴδένα λόγον ποιεῖσθαι. ἄλλοι δὲ Νικοκρέοντα τὸν Κύπρου τύραννον φασὶν γενέσθαι τὸν αὐτὸν τυραννήσαντα. ὁ δ' οὖν Ἀναξάρχος καὶ Ἀλεξάνδρῳ συνῆν, ὄντινα οἰόμενον εἶναι θεὸν ἐπέτρεψεν. ἐπειδὴ γὰρ ἕκ τινος πλη-
 15 γῆς εἶδεν αὐτῷ καταρρέον αἷμα, δείξας τῇ χειρὶ πρὸς αὐτὸν φησί· „τουτὶ μὲν αἷμα καὶ οὐκ ἰχώρ,
 οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι.“

Πλούταρχος δὲ αὐτὸν τὸν Ἀλέξανδρον τοῦτο λέξαι πρὸς τοὺς φίλους φησίν. ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε προπίνοντα
 20 αὐτῷ τὸν Ἀναξάρχον, δείξαι τὴν κύλικα καὶ εἰπεῖν· „βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ“· ἐκαλεῖτο δὲ διὰ τὴν ἀπειθειαν καὶ εὐκολίαν τοῦ βίου εὐδαιμονι-

XCI. Diogenes Laert. IX, 10 οὗτος συσχεθεὶς — λόγον ποιεῖσθαι Nonn. I, 15 (Cosm. p. 206; Clarke, p. 53 seq.) ἄλλοι δὲ — exit. Diog. Laert. l. c. ὃς ἔλεγε — οἶδεν exscrisit Pseudo-Hesych. p. 12 Orelli

1 Ἀβδηρίτης P corr. V 3 μὴ δὲ PV 4 οἶδε PV 8 οὕτως F οὗτος PV 10 τὰ σώματα P corr. V 17 Π. V, 340 20 τὴν P τὸν V 21 |βεβλήσεται τις scripsi cum Eurip. Or. 271 βληθήσεται δὴ PV

κός ὁ Ἀνάξαρχος· διὸ καὶ ἐκ τοῦ ῥάστου δυνατὸς ἦν σωφρονίζειν.

XCII. Περὶ Ἀναξαγόρου.

Ἀναξαγόραι τέσσαρες γεγόνασιν, ὧν ὁ πρῶτος Ἡγησιβούλου ἢ Εὐβούλου, Κλαζομένιος· δεύτερος δὲ ῥήτωρ ἦν Ἰσοκράτειος· τρίτος γραμματικὸς Ζηνοδό-⁵ τειος· τέταρτος ἀνδριαντοποιός, οὗ μέμνηται Ἀντίγονος. ὁ οὖν Κλαζομένιος, περὶ οὗ διαλαβεῖν μέλλομεν, ἀκουστῆς ἦν Ἀναξιμένους, εὐγενεὶα καὶ πλούτῳ καὶ μεγαλοφροσύνη διαφέρων· ὅς γε καὶ τὰ πατρῶα περαχωρῆσαι τοῖς οἰκείοις λέγεται· αἰτιασθεῖς γὰρ ὑπ'¹⁰ αὐτῶν ὡς ἀμελῶν, „τί οὖν, ἔφη, οὐχ ὑμεῖς ἐπιμελεῖσθε;“ καὶ τέλος ἀπέστη. καὶ περὶ τὴν τῶν φυσικῶν θεωρίαν ἦν, οὐ φροντίζων τῶν πολιτικῶν, ὅτε καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα, „οὐδέν σοι μέλει τῆς πατρίδος“· „εὐφήμει“, ἔφη „ἔμοι γὰρ καὶ σφόδρα μέλει τῆς πατρί-¹⁵δος“, δείξας τὸν οὐρανόν. λέγεται δὲ κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἑβδομήκοντα δύο. ἤρξατο δὲ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλιάδου ἐτῶν εἴκοσιν ὧν, ἔνθα καὶ φασὶν αὐτὸν ἔτη διατρεῖψαι τριάκοντα· καὶ τέλος ἀποχωρήσας εἰς Λάμ-²⁰ψακον αὐτόθι τῆς τοῦ βίου λήξεως τετύχηκεν. 55

XCIII. Περὶ Ἀγαπίου.

Ἀγάπιος ὁ φιλόσοφος, Ἀθηναῖος τὸ γένος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον ὑπὸ Μαρίνω, ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσεπηβόλων.

XCII. Diogenes Laert. II, 3 XCIII. Hesych. (Suid.)

XCIV. Περὶ Ἀναξιμάνδρου.

Ἀναξίμανδρος Πραξιάδου, Μιλήσιος, φιλόσοφος, συγγενῆς καὶ ἀκουστῆς καὶ διάδοχος Θάλητος, ἔφασκεν ἀρχὴν στοιχεῖον τὸ ἄπειρον, οὐ διορίζων ἀέρα ἢ ὕδωρ ἢ ἄλλο τι· καὶ τὰ μὲν μέρη διαβάλλειν, τὸ
 5 δὲ πᾶν ἀμετάβλητον εἶναι· καὶ τὴν γῆν ἐν μεσαιτάτῳ κεῖσθαι, κέντρον τάξιν ἐπέχουσαν, οὐσαν σφαιροειδῆ· τὴν τε σελήνην ψευδοειδῆ καὶ ἀπὸ ἡλίου φωτίζεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸν ἥλιον οὐκ ἐλάττονα τῆς γῆς καὶ καθαρώτατον πῦρ. οὗτος πρῶτον ἰσημερίαν εὔρεν, ὥρο-
 10 λογεῖα καὶ τροπὰς· γνώμονά τε εἰσήγαγε καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων ἐν Λακεδαιμόνι. καὶ σφαῖραν κατεσκεύασε, καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε καὶ περὶ φύσεως καὶ ἀπλανῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην ἐν πίνακι γρά-
 15 ψαι. ἐτελεύτησε δὲ ἐξηκοντούτης, ἀκμάσας μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

XCV. Περὶ Ἀναξιμένους.

Ἀναξιμένης Εὐρυστράτου, Μιλήσιος, καὶ οὗτος φιλόσοφος, μαθητῆς καὶ διάδοχος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου, ἀρχὴν τὸν ἀέρα καὶ τὸ ἄπειρον εἶπε· κι-
 20 νεῖσθαι δὲ τὰ ἄστρα οὐχ ὑπὲρ γῆν, ἀλλὰ περὶ γῆν. οὗτος τὸν βίον κατέστρεψε περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

XCIV. Hesych. (Suid.) ἔφασκεν ἀρχὴν — exit. Diogenes Laert. II, 1 (ἔγραψε — γράψαι Hesych. Suid.) XCV. Hesych. (Suid.) ἀρχὴν τὸν ἀέρα — exit. Diogenes Laert. II, 2

2 Θάλητος S Θάλειω PV 7 ψευδοσφαῖ F 14 ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περίοδον καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαῖραν καὶ ἄλλα τινὰ S

XCVI. Περὶ Ἀντισθένους.

Ἀντισθένης ὁ φιλόσοφος, τὸ γένος Ἀθηναῖος, καταρχὰς ἀκουστής ἦν Γοργίου τοῦ ῥήτορος, ὅθεν τὸ ῥητορικὸν εἶδος ἐν τοῖς διαλόγοις ἐπιφέρει καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ τοῖς προτρεπτικοῖς. ὕστερον δὲ παρέβαλε Σωκράτει, καὶ τοσοῦτον ὄνατο αὐτοῦ, 5 ὥστε παρήνει τοῖς μαθηταῖς γενέσθαι αὐτῷ πρὸς Σωκράτην συμμαθητάς, οἰκῶν τ' ἐν Πειραιεῖ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τοὺς τετταράκοντα σταδίους ἀνιῶν, ἤκουσε Σωκράτους· παρ' οὗ καὶ τὸ καρτερικὸν λαβῶν καὶ τὸ ἀπαθὲς ζηλώσας κατῆρξε πρῶτος τοῦ κυνι- 10 σμοῦ· καὶ ὅτι ὁ πόνος ἀγαθὸν συνέστησε διὰ τοῦ 56 μεγάλου Ἡρακλέους καὶ τοῦ Κύρου, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐλκύσας. διελέγετο δ' ἐν τῷ Κυνοσάργει γυμνασίῳ μικρὸν ἄποθεν τῶν πυλῶν, ὅθεν λέγεται καὶ τὴν κυνικὴν ἐν- 15 τεῦθεν ὀνομασθῆναι· αὐτὸς τε ἐπεκαλεῖτο Ἀπλοκύων. καὶ πρῶτος ἐδίπλωσε τὸν τρίβωνα, καθά φησι Διοκλῆς, καὶ μόνῳ αὐτῷ ἐχρῆτο, βάκτρον τε ἀνέλαβε καὶ πήραν, πρῶτος δὲ ἐδίπλωσε καὶ θοιμάτιον. τοῦτον μόνον ἐκ πάντων τῶν Σωκρατικῶν Θεόπομπος ἐπαι- 20 νεῖ καὶ φησι δεινόν τε εἶναι, καὶ δι' ὀμιλίας ἐμμελοῦς ὑπαγαγέσθαι πάνθ' ὄντινοῦν. δῆλον δ' ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων καὶ ἐκ τοῦ Συμποσίου Ξενοφῶντος. οὗτος καὶ τῆς ἀνδροδεστιάτης στῶϊκῆς κατ-

XCVI. Diogenes Laert. VI, 1. Pauca exscripsit etiam Pseudo-Hesychius p. 8

2 μὲν ἤκουσε F 7 Πειραεῖ F 12 Θεόρου PV 19
 ἐδίπλωσε F ἤπλωσε PV 23 αὐτοῦ om. F 24 ἀνδροδε-
 στιάτης P corr. V

ἤρξε καὶ τῆς Διογένους ἀπαθείας καὶ τῆς Κράτητος ἐγκρατείας καὶ τῆς Ζήνωνος καρτερίας ἠγήσατο, ὑποθέμενος τῇ πόλει τὰ θεμέλια. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἠδιστον μὲν εἶναι περὶ τὰς ὀμιλίας φησὶν αὐτόν, ἐγκρατέστατον δὲ περὶ τὰ ἄλλα. φέρονται δ' αὐτοῦ συγγράμματα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, τόμοι δέκα. ἐτελεύτησε δὲ Ἀθήνησιν, ἑβδομηκοντούτης γενόμενος.

XCVII. Περὶ Ἀκύλα τοῦ φιλοσόφου.

Ἀκύλας, φιλόσοφος. ἔγραψε σχόλια λογικὰ περὶ συλλογισμῶν.

XCVIII. Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰγαίου.

10 Ἀλέξανδρος, Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος ἅμα Χαιρήμονι φιλοσόφῳ.

XCIX. Περὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ φιλοσόφου.

Ἀλκιδάμας, φιλόσοφος, ἀπὸ Ἐλαίας τῆς Ἀσίας, Διοκλέους υἱός, μουσικὰ γεγραφότες, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

C. Περὶ Ἀμμωνίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου.

15 Ἀμμώνιος, φιλόσοφος, ὁ καλούμενος Ἀλέξανδρος. οὗτος διεδέξατο τῆς σχολῆν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μοναρχῆσαι τὸν Αὔγουστον.

XCVII. Hesych. (Suid.) XCVIII. Hesych. (Suid.) XCIX. Hesych. (Suid.) C. Hesych. (Suid.)

6 περὶ διαφόρων ὑποθέσεων et Ἀθήνησιν — exit. om. F
11 plura add. S 12 Ἐλαίας S Ἐλέας PV 15 Ἀμμώνιος
S Ἀμώνιος PV Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος pro phil. ὁ κ. Ἀλ. S

CI. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. 57

Ἀπολλώνιος Τυανεύς, φιλόσοφος, ἐπὶ Κλανδίου καὶ Γαίου καὶ Νέρωνος, μέχρι Νέρβα, συνέταξε τελετάς ἢ περὶ θυσιῶν, διαθήκην¹, χρησμούς, ἐπιστολάς, Πυθαγόρου βίον, καὶ ἄλλα πολλά.

Ῥήτορες.

CII. Περὶ Ἀντιπάτρου τοῦ Ῥήτορος.

Ἀντιπάτρῳ πατρὶς μὲν ἦν Ἱεράπολις, πατὴρ δὲ ⁵ Ζευξίδημος, τῶν ἐπιφανεστάτων. Ἀδριανοῦ καὶ Πολυδεύκουσ ἀκουστῆς γενόμενος, ἀπὸ τοῦ Πολυδεύκουσ μαῖλλον ἤρμονται, τὰς ὁρμὰς τῶν νοημάτων ἐκλύων τοῖς τῆς ἐρμηνείας ῥυθμοῖς. ἀκροασάμενος δὲ καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἀθηναίου, τὸ περὶ τέχνην ἀκριβὲς ἐκεῖ- ¹⁰ νου ἔμαθεν. αὐτοσχέδιος δὲ ὢν οὐδὲ φροντισμάτων ἡμέλει, ἀλλ' Ὀλυμπιακούς τε διῆει καὶ Παναθηναϊκούς. καὶ εἰς ἱστορίαν τὰ Σεβήρου τοῦ βασιλέως ἔργα ἔλαβεν, ὑφ' οὗ μάλιστα ταῖς βασιλείοις ἐπιστολαῖς ἐπιταχθεὶς λαμπρόν τι ἐν αὐταῖς ἤχησεν. ἔτε- ¹⁵ λεύτησε δὲ ἐξηκοντούτης καὶ ἐτάφη οἴκοι.

CIII. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀθηναίου Ῥήτορος.

Ἀπολλώνιος ὁ Ἀθηναῖος, ἱκανὸς τὰ δικανικὰ καὶ τὰ περὶ μελέτην οὐ μεμπτός, ἐπαίδευσεν Ἀθήνησι.

XCI. Hesych. (Suid.) XCII. Philostrat. Vit. II, 24 XCIII. Philostrat. Vit. II, 20

4 καὶ ἄλλα πολλά om. S, qui omnino hic uberior est
6 ἐκεῖνη post ἐπ. add. F 14 ὑφ' οὗ F ἐφ' οὗ PV 15
ἤχησεν F ἤχησε PV

καθ' Ἡρακλείδην τε καὶ τὸν ὁμώνυμον τοῦ πολιτικοῦ
 θρόνου προεσιῶς ἐπὶ ταλάντῳ· διαπρεπῆς δὲ καὶ τὰ
 πολιτικὰ γενόμενος, ἐν τε πρεσβείαις ὑπὲρ τῶν μεγί-
 στων ἐπρέσβευσεν, ἐν τε λειτουργίαις, ἃς μεγίστας
 5 Ἀθηναῖοι νομίζουσι· τὴν τε ἐπώνυμον καὶ τὴν ἐπὶ
 τῶν ὄπλων ἐπετρόπη καὶ τὰς ἐξ ἱεροφαντῶν φωνὰς
 ἤδη γηράσκων, Ἡρακλείδου καὶ Λογίου καὶ Γλαύ-
 κου καὶ τῶν τοιούτων ἀξιαγάστων εὐφωνία μὲν ἀπο-
 δέων, σεμνότητι δὲ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ κόσμῳ
 10 παρὰ πολλοὺς δοκῶν τῶν ἄνω. πρεσβεύων δὲ παρὰ
 Σεβῆρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἀπεδύσατο πρὸς
 Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα,
 καὶ ἀπῆλθεν ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεὶς, ὁ δὲ
 Ἀπολλώνιος δῶρα ἔχων. διαδόντος δὲ τοῦ Ἡρακλεί-
 15 δου λόγον οὐκ ἀληθῆ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς ἀντί-
 κα δὴ βαδιουμένου ἐς Λιβύην, ἠνίκα Λεπτίνης ἦν ὁ
 αὐτοκράτωρ ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συν-
 58 ἦγε καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, „ᾧρα σοι ἀναγινώσκειν
 τὸν πρὸς Λεπτίνην“, „σοὶ μὲν οὖν,“ ἦδ' ὁ Ἀπολλώνιος,
 20 „καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτελείας γέγραπται.“ βαλβίδα
 μὲν δὴ τοῦ λόγου ὁ Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς Ἀδριανοῦ
 ιδέας βέβληται, ἅτε δὴ καὶ ἀκροατὴς γενόμενος, παρ-
 αλλάττει δὲ ὅμως ἐς ῥυθμοὺς ἐμμέτρους τε καὶ ἀνα-
 παίοντας. ἐτελεύτησε πολὺς ἐν τῷ τῶν Ἀθηναίων
 25 δῆμῳ πνεύσας περὶ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη.

5 τε F δὲ PV 6 ἱεροφαντῶν F ἀνακτόρων PV 14
 διαδόντος F διαδεδόντος PV 16 ὁ addidi ex F om. PV
 20 βαλβίδα F βαλβίδα PV 22 ἅτε δὴ FP ἅτε δὲ V 24
 ἐτελεύτησε corr. ἐτελεύτησεν PV ἐτελεύτα F

CIV. Περὶ Ἀντιόχου τοῦ ρήτορος.

Ἀντίοχος, [ὁ ρήτωρ καὶ σοφιστής, τὸ μὲν εἰς πατέρα ἦκον ἐπιφανέστατος ἦν κατὰ τὴν ἡλικίαν· τὸ δὲ εἰς διδασκάλους καὶ παίδευσιν, φανερώτατος τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἀριστοκλέους μὲν γὰρ ἤκουσε παῖς ἔτι· Χρήστου δὲ ἤδη ξυνιείς· ὅθεν ἀπ' ἀμφοῖν ἐκράθη, 5 τὴν γλῶτταν ἀττικίζων τε καὶ περιβολῆς ἐρμηνεύων.] εἰσὶ δ' οἱ ἀκροατὴν αὐτὸν Δαρδάνου τοῦ Ἀσσυρίου βεβαιούσι, καὶ προῖόντα εἰς μειράκιον Διονυσίου Μιλησίου, κατέχοντος ἤδη τὴν Ἐφεσίων. φρονιμώτατος δ' ἀνθρώπων γενόμενος, διέβαλλεν ὡς μεираκιῶδες, 10 ἵνα ὑπερεωρακῶς αὐτοῦ μᾶλλον ἢ ἀπολειπόμενος φαίνοιτο, τὰ δὲ περὶ μελέτας ἐλλογιμώτατος ἦν· ἀσφαλῆς μὲν γὰρ ἐν ταῖς κατὰ σχῆμα προηγημέναις τῶν ὑποθέσεων, σφοδρὸς δὲ ἐν ταῖς κατηγορίαις καὶ ἐπιφοραῖς, εὐπερεπὴς δὲ τὰς ἀπολογίας καὶ τῷ ἠθικῷ 15 ἰσχύων, καὶ καθάπαξ τὴν ιδέαν τοῦ λόγου δικανικῆς μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικῆς δὲ δικανικώτερος. καὶ τὰ πάθη ἄριστα σοφιστῶν μετεχειρίσατο, οὐ γὰρ μονωδίας ἀπεμήκνυεν, οὐδὲ θρήνους ὑποκειμένους, ἀλλ' ἐβραχυλόγει αὐτὰ σὺν διανοίαις λόγου κρείττο- 20 σιν, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων δηλοῦνται.

CIV. Philostrat. Vit. II, 4

1 Verba ὁ ρήτωρ καὶ σοφιστής — ἐρμηνευόν mire e vita Athenodori p. 51 huc transposita sunt, quapropter uncis circumscripsi 7 οἱ P of V 10 αὐτὸ add. F 11 ἀπολειπόμενος F λειπόμενος PV 12 in margine adscriptum est γράφεται ἔστιν

CV. Περὶ Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος.

Ἀνδοκίδης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρωτεύοντων δέκα εἰς, υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ναυσικίας, ὡς φησιν Ἑλλάνικος.

CVI. Περὶ Ἀνδρομάχου.

Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης, ἐκ Συρίας, σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, ἐπαίδευσε κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

59 CVII. Περὶ Ἀνδροτίωνος.

Ἀνδροτίων Ἀνδρωνος, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, μαθητὴς Ἰσοκράτους.

CVIII. Περὶ Ἀντιφῶντος.

Ἀντιφῶν Σωφίλου διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν, Ἀθηναῖος. οὗτος ῥητορικὴν οὐκ οὔσαν εὐρεῖν λέγεται ἢ εὐρημένην ἀνέξῃσαι. ἤρξε δὲ τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν τὸν Λεοντῖνον· καθάπτεται δ' ἢ κωμῳδία τοῦ Ἀντιφῶντος, ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγκειμένους ἀποδιδο-
15 μένου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσι. λέγεται δὲ Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος· ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς εἰπὼν ἂν πείσαι. ἀπέθανε περὶ Σικελίαν, ὑπὸ Διονυσίου

CV. Hesych. (Suid.) CVI. Hesych. (Suid.) CVII. Hesych. (Suid.) CVIII. Hesych. (Suid.) οὗτος ῥητορικὴν — ἀνέξῃσαι Philostr. Vit. I, 15 ἤρξε δὲ — Νέστωρ Hesych. (Suid.) ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς — exit. Philostrat. l. c.

3 fr. 78 Müller 5 Νικομήδειαν S Νικομηδείαν PV 9 Σωφίλου S Σοφίλου PV διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν om. S 17 εἰπὼν ἂν F ἂν εἰπὼν PV

τοῦ τυράννου· τὰς δ' αἰτίας ἐφ' αἷς ἀπέθανεν, Ἄντι-
 φῶντι μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγράφουσι· διεφάνηκε
 γὰρ τὰς τοῦ Διονυσίου τραγωδίας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνος
 ἐφρόνει μείζον ἢ ἐπὶ τῷ τυραννεύειν. σπουδάζοντος
 δὲ τοῦ τυράννου περὶ εὐγενείας χαλκοῦ καὶ ἐρομέ- 5
 νου τοὺς παρόντας, τίς ἤπειρος ἢ νῆσος, ἢ τὸν ἄρι-
 στον χαλκὸν φύει, περιτυχὼν ὁ Ἄντιφῶν τῷ λόγῳ
 „ἐγὼ ἄριστον,“ ἔφη, „οἶδα τὸν Ἀθήνησιν, οὗ γεγόνα-
 σιν αἱ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες“. ἐπὶ μὲν
 δὴ τούτοις ἀπέθανεν, ὡς ὑφέρπων τὸν Διονύσιον 10
 καὶ τρέπων ἐπ' αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας.

CIX. Περὶ Ἀνδροκλείδου.

Ἀνδροκλείδης, ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Λυδοῦ τοῦ
 Φιλαδελφέως υἱός, ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδί-
 δασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμ-
 ποδῶν τεχνολογῶν. 15

CX. Περὶ Ἀπολλωνίου υἱοῦ Ἀρχεβούλου.

Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχεβίου. ἔγραψε
 περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

Ποιηταί.

CXI. Περὶ Ἀγαθίου.

Ἀγαθίας, σχολαστικὸς Μυριναῖος, τὴν μετὰ Προ-
 κόπιον ἱστορίαν συνέγραψε· συνέταξε καὶ ἔμμετρα βι-

CIX. Hesych. (Suid.) V. Eud. p. 75 CX. Hesych. (Suid.)
 CXI. Hesych. (Suid.)

4 τυραννεύειν F τυραννεῖν PV 6 ἢ addidi ex F om. PV
 8 οἶδα recte F om. PV 12 Λυδοῦ S Ληδοῦ PV Post 17 tit.
 Ποιηταί P praebet, om. V 18 Μυριναῖος cum S scribendum,
 Σμυρναῖος PV. Ceterum more suo uberior est S

βλία καὶ καταλογάδην, τὰ τε καλούμενα Δαφνιακὰ
καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων, ὧν αὐτὸς
60 συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ
Παύλῳ τῷ Σιληντιαρῷ καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ
5 καὶ Τριβουνιανῷ, ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

CXII. Περὶ Ἀλέξιδος τοῦ κωμικοῦ.

Ἄλεξις Θούριος, κωμικός [ὅστις πρότερον Σύβα-
ρις ἐκαλεῖτο]. ἐδίδαξε δράματα σμὲν γέγονε πάτρως
Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ· ἔσχεν υἱὸν Στέφανον, καὶ
αὐτὸν κωμικόν.

CXIII. Περὶ Ἀλκαίου τοῦ τραγικοῦ.

10 Ἀλκαῖος, Ἀθηναῖος τραγικός, ὃν τινες θέλουσι
πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι.

CXIV. Περὶ Ἀλκαίου τοῦ κωμικοῦ.

Ἀλκαῖος, Μιτυληναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κω-
μωδίας, ἔγραψε δράματα δέκα.

CXV. Περὶ Ἀλκμᾶνος.

Ἀλκμᾶν Λάκων, ἀπὸ Μεσσοῦς, λυρικός, εὐρετῆς
15 τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἔγραψε βιβλία 5 μέλη, καὶ Κο-
λυμβώσας, πρῶτος εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελω-
δεῖν. κέχρηται Δωρίδι διαλέκτῳ ὡς Λακεδαιμόνιος.

CXII—CXV. Hesych. (Suid.)

4 Μακεδονίῳ P Μακεδωνίῳ V 6 Verba ὅστις — ἐκα-
λεῖτο cum Bernhard. I, p. 106 uncis circumsepsi; huc ex de-
teriore Suidae libro translata sunt 10 ὃν τινες S ὄντινα PV
Haec librariorum neglegentia obscurata esse perspexit Bern-
hardy; neque enim poetam tragicum sed fabulae Κωμωδο-
τραγωδίας principem Alcaeum habitum esse monuit. V. Meinek.
hist. com. Gr. p. 257. Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 146 not.
27 12 εἶτα Ἀθηναῖος add. S et paulo infra υἱὸς δὲ Μίκκον
14 perverse ex uno poeta lyrico duos fecit S

CXVI. Περὶ Ἀνακρέοντος.

Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικός. ἔγραψεν ἔλεγεια καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ, καὶ παροινία μέλη καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

CXVII. Περὶ Ἀναξανδρίδου.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου, Ῥόδιος, ἐκ Καμείρου, γεγυῶς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνοιο. ἔγραψε 5
δράματα ξέ', καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρ-
θένων φθορὰς ὁ παμμίαρος εἰσήγαγεν.

CXVIII. Περὶ Ἀνάξιππου.

Ἀνάξιππος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἤκμα-
σεν ἐπὶ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

CXIX. Περὶ Ἀντιμάχου.

61

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, ποιητῆς 10
καὶ γραμματικός, γέγονε πρὸ τοῦ Πλάτωνος.

καὶ ἕτερος Ἀντίμαχος Ἡλιοπολίτης, ἀπ' Αἰγύπτου,
ὃς ἔγραψε Κοσμοποίταν ἐν ἔπεσιν ἠρωϊκοῖς.

CXX. Περὶ Ἀντιφάνους τοῦ κωμικοῦ.

Ἀντιφάνης, Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥό-
διος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. ἔγραψε κωμω- 15

CXVI.—CXX. Hesych. (Suid.)

2 καὶ correxi, ἦτοι male PV plura de Anacreonte attulit
S 7 ὀλυμπιάδ ρα'. κατὰ δὲ τινὰς Κολοφώνιος add. S infra
ὁ παμμίαρος ab honesta femina additum abest S 10 τινὲς
δὲ καὶ οἰκίτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Παννάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ
ψευδόμενοι, ἦν γὰρ αὐτοῦ ἀκουστὴς καὶ Στησιμβρότου add. S
infra γψ post ἠρωϊκοῖς add. S 14 Verba cum S transposui,
Σμυρναῖος κωμικός PV Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου καὶ
μητρὸς Ολίνης, Κιανός, μοχ ἀπὸ δούλων ὡς τινες, κατὰ τὴν ἐν-
σηκωστὴν τρίτην ὀλυμπιάδα — νίκας δὲ εἶλε ιγ add. S

δίας τξέ', οἱ δὲ σπ'. παῖδα ἔσχε Στέφανον, καὶ αὐ-
τὸν κωμικόν. τελευτᾷ ἐν Κίῳ, οὐδ' ἐτῶν ὑπάρχων,
κατὰ τινα τύχην ἀπίῳ βληθείς.

Καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος κωμικός, νεώτε-
ρος τοῦ Παναιτίου, ἔγραψε κωμωδίας λ, οἱ δὲ πεντήκοντα.

Καὶ ἄλλος, Καρύστιος, τραγικός.

CXXI. Περὶ Ἀπολλοδώρου.

Ἀπολλόδωρος, Γελῶς, κωμικός, σύγχρονος τοῦ
κωμικοῦ Μενάνδρου. δράματα αὐτοῦ φέρονται Δευ-
σοποῖός, Ἰέρεια, Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Αἰσχρίων,
10 Ψευδαίας, Σίσυφος, Γραμματειδιοποῖός.

CXII. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Σιλλέως.

Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεύς, ἐπῶν ποιητής, διατρί-
ψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου,
ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, σύγχρονος Ἐρατο-
σθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, καὶ διάδο-
15 χος Ἐρατοσθένους ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξαν-
δρεία βιβλιοθήκης.

CXXI—CXXII. Hesych. (Suid.)

4 Post Παναιτίου inserui ἔγραψε — πεντήκοντα, quae PV
in exitu articuli exhibent, quoniam secutus sum Bernhard. I p.
491 scribentem ex Toup̄ii coniectura Καρύστιος τραγικός, qua
de re cf. D. Volkman. Quaest. nov. p. IX not. 10, ἔγρα-
ψε — πεντήκοντα om. S 7 Γελῶς ex S correxi γελῶς PV
8 Δευσοποῖός — Αἰσχρίων — Ψευδαίας — Γραμματειδιοποῖός
S Δευσοποιοί — Αἰσχρίων — Ψευδέας — Γραμματόδειπνος PV
in exitu ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων add. S
12 Σιλλέως S Σόλλεως P Σολλέως V 14 Ἐφορίωνος P corr.
V 15 Totum locum ex S emendavi, διάδοχος Ἐρατοσθένους
καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου perverse commiscuit librarius
secutus est V. Cf. Meinek. Anal. Al. p. 10

CXXIII. Περὶ Ἀπολλοφάνους.

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. δράματα αὐτοῦ Δαλῖς, Ἰφιγέρων, Κρηῆτες, Δανάη, Κένταυροι.

CXXIV. Περὶ Ἀπολλοδώρου.

Ἀπολλόδωρος Ταρσεύς, τραγικός. δράματα αὐτοῦ Ἀκανθοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἰκέτιδες, Ὀδυσσεύς, Ἑλληνες, Θυέστης.

CXXV. Περὶ Ἀράτου.

62

Ἄρατος Σολεὺς τῆς Κιλικίας, υἱὸς Ἀθηνοδώρου, ἀκουστῆς ἐγένετο γραμματικοῦ μὲν τοῦ Ἐφεσίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, ἐπὶ Ἀντιγόνου, βασιλέως Μακεδονίας, σύγχρονος Ἀνταγόρα τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποιός. συνέταξε βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα, ὕμνους εἰς Πᾶνα, Σπονδοφόρους, Παίγνια, Ἀστρολογίαν καὶ Ἀστροθεσίαν, σύνθεσιν φαρμάκων θηριακῶ ἐπιτηδείων, Ἀνθρωπογονίαν, ἔτι Θυτικὸν εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον Ἠθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναικα δὲ Ἀντιγόνου, ἀνατομὴν εἰς Πανσανίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικῆδειον Κλεομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσείας, ἐπιστολάς ὁμοίως καταλογάδην.

20

CXXIII—CXXV. Hesych. (Suid.)

2 Δαλῖς S Δάλις PV 5 Ἀκανθοπλήξ et Τεκνοκτόνος S Ἀκανθόπληξ et Τεκτοκτόνος PV 14 θηριακῶ ἐπιτηδείων scripsi cum S ἰατρῶ ἐπιτηδείαν PV 15 ἔτι Θυτικὸν proposuit Bernhard. I p. 688 Ἐπιθυτικόν SPV

Γραμματικοί.

CXXVI. Περὶ Ἀβρωνος τοῦ γραμματικοῦ.

Ἀβρων, γραμματικός, Φρυξῆ ἢ Ῥόδιος, μαθητὴς Τρύφωνος, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. γέγονεν ἐκ δούλων, ὡς φησιν Ἐρμιππος.

CXXVII. Περὶ Ἀκύλου.

Ἀκύλας γραμματικὸς καὶ μουσικός.

CXXVIII. Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ γραμματικοῦ.

5 Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς καὶ Πολυῖστωρ καὶ Κορνήλιος ἐπεκλήθη, γραμματικός, τῶν Κράτητος μαθητῶν. συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω, καὶ περὶ Ῥώμης βιβλία πέντε. ἐν τούτοις λέγει, ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσῶ, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις
10 νόμος.

CXXIX. Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ
γραμματικοῦ.

Ἀλέξανδρος Αἰτωλός, [γραμματικός] ἐκ Πλευρῶνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. ἔγραψε καὶ τραγωδίας, ὡς καὶ τῶν ἐπιτὰ τραγικῶν ἕνα κριθῆναι, οἵπερ ἐπεκλήθησαν ἢ Πλειάς.

CXXX. Περὶ Ἀντέρωτος.

15 Ἀντέρως ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός· ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου, τοῦ με-

CXXVI—CXXX. Hesych. (Suid.) CXXVI. brevius tradidit Zonaras lex. I, p. 7

3 Müller III, p. 35 not. 6 Κορνήλιος S Κορνίλιος PV. ἐπεκλήθη add. ex S om. PV. De vita Alexandri plura dedit S 11 γραμματικός utpote lectoris neglegentis manu additum seclusi

τὰ Γάϊον βασιλεύσαντος. φέρονται β' βιβλία περὶ 63
γραμματικῆς.

CXXXI. Περὶ Ἀπίωνος.

Ἀπίων ὁ Πλειστονίκου, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰ-
γύπτιος, κατὰ δὲ Ἐλικώνιον Κρής, γραμματικός· μα-
θητῆς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου, ἠκηκόει καὶ Εὐφρά- 5
νορος γηραιοῦ καὶ ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη γεγονότος, Διδύ-
μου δὲ τοῦ μεγάλου Θρεπτός. ἐπαίδευσεν ἐπὶ Τιβε-
ρίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ, διάδοχος Θέω-
νος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ
Ἀλικαρνασσεύς. ἔγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος καὶ 10
ἄλλα τινά.

CXXXII. Περὶ Ἀπολλοδώρου.

Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδου, γραμματικός, εἷς τῶν
τοῦ Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρ-
χου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος.
ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων Τραγιάμβων. 15

CXXXIII. Περὶ τοῦ Ἀπολλωνίου.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ κληθεὶς δύσκολος,
πατὴρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου καὶ δαιμονίου
τῆς γραμματικῆς. ἔγραψε περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λό-
γου μερῶν βιβλία δ', περὶ ῥήματος, ἥτοι ῥηματικὸν
ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων 20

CXXXI—CXXXIII. Hesych. (Suid.)

1 ἐφ' οὐπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς γέγονεν, ἀκουστής
δὲ ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόχθου add. S Ἀπίωνος PV 7 Θρεπτοῦ
coni. E. Rohde. De potestate vocis Θρεπτός v. Schmidt. Di-
dym. p. 7 13 τοῦ om. S 18 περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου
μερῶν δ add. S μοχ ῥηματικὸν S ῥηματικῶν PV

παραγώγων βιβλίον ἓν, περὶ ὀνομάτων, ἤτοι ὀνοματι-
κὸν ἓν, περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν
θηλυκοῖς ὀνόμασιν εὐθείας ἓν, περὶ συγκριτικῶν, καὶ
περὶ διαλέκτων Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος,
5 περὶ σχημάτων Ὀμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἱστο-
ρίας, περὶ παθῶν, περὶ τόνων κατηναγκασμένων βι-
βλία β', περὶ τόνων σκολιῶν βιβλίον ἓν, περὶ προσ-
φιδιῶν ε', περὶ στοιχείων, περὶ προθέσεων, περὶ δια-
φορουμένων, περὶ τοῦ τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμά-
10 των, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας.

CXXXIV. Περὶ τοῦ Ἀριστάρχου.

Ἀρίσταρχος, Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σα-
μοθράξ, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν
υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ὧ' βιβλία
ὑπομνημάτων μόνων. μαθητῆς γέγονεν Ἀριστοφάνους
15 τοῦ γραμματικοῦ.

64 CXXXV. Περὶ Ἀριστονίκου.

Ἀριστόνικος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ἔγραψε
περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ Θεογονίᾳ Ἡσιόδου, καὶ
τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, ἀσυντάκτων ὀνομά-
των βιβλία ε'.

CXXXVI. Περὶ Ἀριστοφάνους.

20 Ἀριστοφάνης, γραμματικός, Βυζάντιος, υἱὸς Ἀπελ-
λοῦ, Καλλιμάχου μαθητῆς καὶ Ζηνοδότου, πρὸς δὲ

CXXXIV—CXXXVI. Hesych. (Suid.)

1 ὀνομάτων S [σημάτων PV ὀνοματικὸν hic et infra S
ὀνομαστικὸν V ἤτοι μαστικὸν P 6 περὶ τῶν Διδύμων πιθα-
νῶν, περὶ συνθέσεως add. S 12 τοῦ add. P om. V multo
uberiorem vitam prodidit S 21 ἡγούμενον στρατιωτῶν add. S
idem post Ζηνοδότον habet ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος, τοῦ δὲ παῖς

τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφροῦνίδα
τοῦ Κορινθίου.

CXXXVII. Περὶ Ἀρκαδίου.

Ἀρκαδῖος, γραμματικὸς Ἀντιοχεύς, ἔγραψε περὶ
ὀρθογραφίας, περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν,
ὀνοματικὸν θαυμάσιον. 5

CXXXVIII. Περὶ Ἀρχιβίου.

Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικὸς, τῶν Καλλι-
μάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν ἔγραψε.

Καὶ ἕτερος Ἀρχίβιος Πτολεμαίου, Λευκάδιος ἢ
Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανοῦ ἐν Ῥώμῃ
παιδευσάντων. 10

CXXXIX. Περὶ Ἀσκληπιάδου.

Ἀσκληπιάδης Μυρλεανός (πόλις ἐστὶ Βιθυνίας,
ἢ νῦν Ἀπάμεια, τὸ ἄνωθεν γένος Νικαεύς), γραμματι-
κός, μαθητὴς Ἀπολλωνίου, γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀττάλου.
ἔγραψε διορθωτικὰ βιβλίων φιλοσόφων.

CXL. Περὶ Ἀστνάγου.

Ἀστνάγης γραμματικὸς. τέχνην γραμματικὴν ἔγρα- 15
ψε, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας ὀνοματι-
κούς, καὶ εἰς Καλλίμαχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

CXXXVII—CXL. Hesych. (Suid.)

ἤκουσε, in fine articuli γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρηδ' ὀλυμπιάδα
9 τοῦ Καίσαρος add. S 13 Διοτίμου add. S idem Ἀττάλου
καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων duorum virorum
vitas confundens. Cf. Lehrs. Herod. p. 428 16 περὶ μέτρων,
κανόνας ὀνοματικὸς S περὶ μέτρων κανόνας, ὀνοματικὸς PV

Ἴατροί.

CXLI. Περὶ Ἀριστογένους τοῦ ἱατροῦ.

Ἀριστογένης, Θάσιος ἱατρός. ἔγραψε βιβλία τριάκοντα, ἐκρίθη δὲ περὶ διαίτης ἓν, περὶ δυνάμεως δύο, περὶ δακέτων δ', περὶ σπέρματος δύο, ὑγιεινὸν ἓν, ἐπιστολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον.

65 CXLII. Περὶ Ἀριστογένους τοῦ Κνιδίου.

Ἀριστογένης, ἱατρός Κνίδιος, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου, ἰάτρευσεν Ἀντίγονον τὸν Γονατᾶ.

CXLIII. Περὶ Ἀρχιγένους.

Ἀρχιγένης, ἱατρός, Φιλίππου υἱὸς τοῦ ἱατροῦ, Ἀπαμεὺς Συρίας, ἱατροῦ Ἀγαθίνου μαθητής, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἱατρέυσας ἐν Ῥώμῃ, βιοὺς ἔτη πγ'. καὶ ἔγραψε πολλὰ ἱατρικά τε καὶ φυσικά.

CXLIV. Περὶ Ἀψύρτου.

Ἄψυρτος, Προυσαεὺς ἢ Νικομηδεὺς, ἱατρός καὶ στρατιώτης, στρατευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθία παρὰ τὸν Ἴστρον. ἔγραψεν ἰππιατρικὸν βιβλίον καὶ φυσικὸν περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν.

CXLI—CXLIV. Hesych. (Suid.)

Tit. Ἴατροί ex P addidi om. V 1 κδ S 2 π. δ. ἐν S 3 utroque loco ἐν S 8 τοῦ ἱατροῦ hic et infra om. S 10 ξγ' S 12 ἢ ex S addidi om. PV ἱατρός καὶ om. S 16 ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν om. S, idem add. καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Κίμων (sed Σίμων leg.) Ἀθηναῖος ἰπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον. Cf. Bernhard. praef. p. XXXI

Ῥήτορες.

CXLV. Περὶ Ἀριστείδους τοῦ ῥήτορος.

Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ, Ἀδριανεύς (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις οὐ μεγάλη ἐν Μυσοῖς τῆς νῦν Βιθυνίας), υἱὸς Εὐδαίμονος, φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου, Ἀθῆναι δὲ αὐτὸν ἤσκησαν κατὰ τὴν τοῦ Ἡρώδου ἀκμὴν καὶ τὸ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Πέργαμον κατὰ τὴν Ἀρι-⁵στοκλέους γλῶσσαν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ Μάρκου τοῦ αὐτοκράτορος τεχνικώτατος πάντων τῶν τότε σοφιστῶν καὶ πολὺς ἐν θεωρήμασιν. ὅθεν καὶ τοῦ σχεδιάζειν ἀπηνέχθη, τὸ γὰρ κατὰ θεωρίαν βούλεσθαι προάγειν πάντα, ἀσχολεῖ τὴν γνώμην καὶ ἀπαλλάττει τοῦ ἐτοι-¹⁰μου. ἀποθανεῖν δὲ τὸν Ἀριστείδην οἱ μὲν ἐξηκουτούτην, οἱ δὲ ἑβδομηκοντούτην, καίπερ νόσῳ ἐκ μαιρακίου γενόμενον καὶ τοῦ πνεῦν μὴ ἀμελήσαντα. τὴν μὲν οὖν ἰδέαν τῆς νόσου, καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐ-¹⁵τῷ ἐπεφρίκει, ἐν ἱεροῖς βιβλίοις αὐτὸς φράζει· τὰ δὲ βιβλία ταῦτα ἐφημερίδων ἐπέχει τινὰ αὐτῶν λόγον, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀγαθοὶ διδάσκαλοι τοῦ περὶ παντὸς εὖ διαλέγεσθαι.

CXLVI. Περὶ Ἀριστογείτονος.

Ἀριστογείτων Κυδιμάχου, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, ἀπολογίαν πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Λυ-²⁰κοῦργον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμάρχου, κατὰ Ὑπε-

CXLV. Philostrat. Vit. II, 9 CXLVI. Hesych. (Suid.)

Tit. Ῥήτορες ex P addidi, om. V 7 τότε P τοτὲ V 19 ἢ Λυσιμάχου et post ῥήτωρ verba μητρὸς δὲ ἀπελευθερικῆς· ὅστις ἐπεκαλεῖτο κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων add. S

ρίδου, κατὰ Θρασύλλου, ὄρφανικὸν συνέγραψε, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

66 CXLVII. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ναυκρατίτου.

Ἀπολλώνιος ὁ Ναυκρατίτης, Ἀδριανοῦ μὲν καὶ Χρήστου τῶν ρητόρων ἀκροατῆς ἐγένετο, ἀμφοῖν δὲ
5 ἀφέστηκεν ὅσον οἱ μὴ ἀκούσαντες. ἐπαίδευσεν ἐναν-
τία Ἡρακλείδῃ τῷ ρήτορι, τὸν Ἀθήνησι θρόνον κατ-
ειληφότι. λόγου δὲ ἐπεμελήθη πολιτικοῦ καὶ εὖ κεκο-
λασμένου, ἦττον δὲ ἀγωνιζομένου· περιβολὴ γὰρ ἄπεστιν
αὐτοῦ καὶ πνεῦμα. ἐτελεύτησεν Ἀθήνησιν ἑβδομηκον-
10 τούτης, τὴν ἐξ ἀπάντων Ἀθηναίων εὐνοίαν ἔχων ἐν-
τάφιον.

CXLVIII. Περὶ Ἀριστοκλέους.

Ἀριστοκλῆς, Περγαμηνός, σοφιστής, ἐπὶ Τραϊανοῦ
καὶ Ἀδριανοῦ, τὸν ἐκ παίδων εἰς ἥβην χρόνον, τοὺς
ἀπὸ τοῦ Περιπάτου φιλοσοφῆσας λόγους, εἰς τοὺς
15 σοφιστὰς μετεροῦη, θαμίζων ἐν τῇ Ῥώμῃ Ἡρώδῃ τῷ
ρήτορι διατιθεμένῳ σχεδίους λόγους. ἐτελεύτησε δὲ
μεσαιπόλιος, ἄρτι προσβαίνων τῷ γηράσκειν, συνθεὶς
τέχνην ρητορικὴν, ἐπιστολάς, περὶ ρητορικῆς βιβλία
πέντε, μελέτας πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ διανεμήσει τοῦ
20 χρυσίου.

CXLIX. Περὶ Ἀρποκρατίωνος.

Ἀρποκρατίωνες περὶ τὰ ρητορικὰ τρεῖς λέγονται
γενέσθαι, ὁ μὲν Αἴλιος, γράψας περὶ τῶν δοκούντων

CXLVII. Philostrat. Vit. II, 19 CXLVIII. Hesych. (Suid.)
τὸν ἐκ παίδων — γηράσκειν Philostrat. Vit. II, 3 CXLIX.
Hesych. (Suid.)

1 καὶ ἄλλα πλεῖστα om. S 5 μὴ F μὴ δὲ P μηδὲ V
9 Sic scripsi ἐτελεύτα F ἐτελεύτησε PV

τοῖς ῥήτορσιν ἡγνοῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων
 Γπερίδου, περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστο-
 ρίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης
 ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν. ὁ δὲ Γάϊος, περὶ τῶν Ἀντι-
 φῶντος σχημάτων, περὶ τῶν Ἰπερίδου καὶ Λυσίου ⁵
 λόγων, καὶ ἕτερα. ὁ δὲ τρίτος, ὁ καλούμενος Βαλέ-
 ριος, Ἀλεξανδρεὺς, λέξεις τῶν δέκα ῥητόρων, ἀνθηρῶν
 συναγωγῆν.

CL. Περὶ Ἀσπασίων τῶν σοφιστῶν.

Ἀσπάσιοι τρεῖς σοφισταὶ ἐγένοντο. ὁ μὲν Τύ-
 ριος σοφιστῆς ἱστορικός· ἔγραψε περὶ Ἡλείρου, καὶ ¹⁰
 τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις εἴκοσι,
 περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα. ὁ δὲ Ῥαβενναῖος
 Δημητριάνου τοῦ κριτικοῦ, μαθηματικοῦ, καὶ εὖ γι-
 νώσκοντος τοὺς ῥητορικοὺς τῶν λόγων, υἱὸς καὶ μα-
 θητῆς, ἠκροάσατο δὲ καὶ Πανσανίου καὶ Ἰπποδρόμου, ¹⁵
 πολυμαθῆς δὲ ἦν καὶ φιλόπουνος, καὶ πολυήκοος, εἰς
 τὸ μὲν καινοπρεπὲς ἐπαινῶν, εἰς ἀπειροκαλίαν δὲ
 οὐδαμοῦ ἐκπίπτων ὑπὸ τοῦ ἐν καιρῷ χρῆσθαι οἷς
 γινώσκει. ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ⁶⁷
 Μαμαίας ἱκανῶς γηράσκων. συνέγραψε λόγους δια-
 φόρους πρὸς τοὺς φιλολοιδόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα.

CL. Hesych. (Suid.) πολυμαθῆς — γινώσκει Philostrat. Vit.
 II '32 ἐπαίδευσεν — exit. Hesych. (Suid.)

7 ἀνθηρῶν S ἀνθηρῶν PV 10 Ἡλείρου S ἠλείρου PV
 13 μαθηματικοῦ om. S 14 καὶ εὖ γινώσκοντος τοὺς κριτι-
 κοὺς τῶν λόγων habet Philostrat., om. S Cf. etiam vitam Athe-
 nod. p. 51, in qua verba extrema hinc fluxisse videntur, mox
 υἱὸς καὶ om. S, sed recte se habere Philostrati verbis probatur
 17 ἐπαινῶν F ἐπαινεῖν PV

ὁ δὲ τρίτος Βύβλιος, σύγχρονος Ἀριστείδη καὶ Ἀδριανῶ, ἔγραψε περὶ Βύβλου, περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας, τέχνας, ὑπομνήματα, λαλιάς, ἐγκώμιον εἰς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς.

CLI. Περὶ Ἀφαρέως τοῦ ῥήτορος.

5 Ἀφαρέυς, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου, πρόγονος δὲ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμάσας κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν πέμπτην Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος.

CLII. Περὶ Ἀψίνου.

Ἀψῖναι τρεῖς φαίνονται· ὁ μὲν Ὀνασίμου τοῦ
10 σοφιστοῦ Ἀθηναίου υἱός. ὁ δὲ Γαδαρέυς, πρεσβύτερος τοῦ Ὀνασίμου, σπαρεῖς, ὡς λόγος, ἐκ Πανός· μαθητεύσας δὲ ἐν Συμόρῃ Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῶ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσοφίστευσεν Ἀθήνησι, βασιλεύσαντος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λαβῶν ἀξίωμα. ὁ δὲ
15 Ἀθηναῖος, ἀξιόλογος σοφιστής, Ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ, τοῦ πατρὸς Ἀψίνου.

CLIII. Περὶ Αἰσώπου τοῦ σοφιστοῦ.

Αἰσώπος, Μιθριδάτου ἀναγνώστης, σοφιστής. ἔγραψε περὶ Ἐλένης, ἐν ᾗ φησι Πᾶνα ἰχθὺν κητώδη καλεῖσθαι (ἐν τούτῳ δὲ ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεσθαι,

CLI.—CLIII. Hesychi. (Suid.)

6 καὶ Πλαθάνης add. S 10 νεώτερος τοῦ Γαδαρέως Ἀψίνου add. et infra πρεσβύτερος τοῦ Ὀνασίμου om. S 13 Ἀθήνησι S Ἀθήνησιν PV βασιλεύοντος S μοχ ἀξιόλογος om. S 14 Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λαβῶν ἀξίωμα S Μαξιμιανοῦ ὑπατικοῦ, λαβῶν ἀξ. perperam PV 18 κητώδη S κυτώδη PV 19 τὸν ἀστερίτην S

ὅς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα),
ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

CLIV. Περὶ Ἀρισταινέτου.

Ἀρισταίνετος ῥήτωρ. ἔγραψεν ἱστορίαν Αἰγυπτίων,
καὶ περὶ τῶν τοῦ Νείλου ἀγαθῶν.

Ποιηταί.

CLV. Περὶ Ἀρριανοῦ τοῦ ποιητοῦ.

Ἀρριανὸς ἐποποιός, μετέφρασε τὰ τοῦ Βεργιλίου 5
γεωργικὰ ἐπικῶς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς Ἄτταλον τὸν
Περγαμηνόν.

CLVI. Περὶ Ἀρίωνος.

68

Ἀρίων, Μηθυμναῖος, λυρικός, Κυκλέως υἱός, μα-
θητῆς Ἀλκμᾶνος. ἔγραψεν ᾄσματα, προοίμια εἰς ἔπη
β'. λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὐρετῆς γενέσθαι,
καὶ πρῶτος χορον στῆσαι, καὶ διθύραμβον ᾄσαι, καὶ 10
ὀνομάσαι τὸ ἀδόμενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ, καὶ Σατύρους
εἰσενεγκεῖν ἔμμετρα λέγοντας. φυλάττει τὸ ω.

CLVII. Περὶ Ἀριστέου.

Ἀριστέας Δημοχάριδος ἢ Καυστροβίου, Προκου-
νήσιος, ἐποποιός. συντέθηκε τὰ Ἀριμάσπεια καλού-

CLIV. Nonn. II, 32

CLV.—CLVII. Hesych. (Suid.)

5 Βεργιλίου S Βεργιλίου PV μετάφρασιν τῶν γεωργικῶν
— ποιήσας S 6 καὶ ἄλλα πολλὰ om. S, qui praeterea enu-
merat Ἀλεξανδριάδα (ἔστι δὲ τὰ κατὰ τὸν Μανεδόνα ἐν ράψω-
δίασ κδ') et in fine add. ποιήματα 8 Μυθημναῖος P corr. V
γένετο κατὰ τὴν λη' Ὀλυμπιάδα add. S 12 καὶ ἐπὶ γενικῆς
add. S 14 Προκουνήσιος S Προικονήσιος PV. Ceterum v.
Kinkel I, p. 244, qui Eudociae locum neglexit

μενα ἔπη (ἔστι δὲ ἱστορία τῶν Ὑπερβορέων Ἀρι-
μασπῶν, βιβλία τρία), ἔγραψε καὶ Θεογονίαν πάνυ
καλῶς.

CLVIII. Περὶ Ἀριστομένους.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος κωμικός, τῶν ἐπιδευτέρων
5 τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννη-
σιακῶν, Ὀλυμπιάδι πζ΄· ἐπεκλήθη θυροποιός.

CLIX. Περὶ Ἀριστωνύμου.

Ἀριστώνυμος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
ἔστιν Ἥλιος ῥιγῶν· καὶ ἄλλα πολλὰ συγγράμματα αὐ-
τοῦ εὐρίσκονται λόγου ἄξια.

CLX. Περὶ Ἀρχεδίκου.

10 Ἀρχέδικος, κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι
Θησαυρός. [Ἀρχέδικος κωμωδιογράφος, ὃς κατὰ Δημο-
χάρους ἔγραψε, τοῦ ἀνεψιαδοῦ Δημοσθένους.]

CLXI. Περὶ Ἀστυδάμαντος τοῦ τραγικοῦ.

Ἀστυδάμας, Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς Μορσίμου
τοῦ Φιλοκλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων. ἔγραψε τρα-
15 γωδίας σμ΄, ἐνίκησε δὲ ιε΄, ἀκροασάμενος δὲ ἦν Ἰσο-
κράτους, καὶ ἐτρόπη ἐπὶ τραγωδίαν.

CLVIII.—CLXI. Hesych. (Suid.)

2 τούτου φασὶ τὴν ψυχὴν, ὅτε ἐβούλετο, ἐξιέναι καὶ ἐπαν-
ιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κύρον, Ὀλυμπιάδι ν΄
add. S infra πάνυ καλῶς om. S, qui add. καταλογάδην εἰς
ἔπη α 5 Πελοποννησιακῶν, Ὀλυμπιάδι πζ΄ rectius S Πελο-
ποννησιακῶν Ὀλυμπιάδων πζ΄ PV 8 ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνο-
σοφισταῖς reliquis omissis add. S 12 ὡς Ἀθήναιος φησιν ἐν
τοῖς Δειπνοσοφισταῖς add. S. Quae sequitur alteram eiusdem
Archedici vitam ex Suidae lexico interpolator apposuit, solita
dicendi ratione prorsus neglecta. Hinc corrigas Untersuch. p.
166. ἀνεψιοῦ PV

[CLXII. Περὶ Ἀρχίππου.

Ἄρχιππος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος.]

CLXIII. Περὶ Ἀστυδάμαντος τοῦ νέου. 69

Ἀστυδάμας ὁ νέος, τραγικὸς καὶ αὐτός, υἱὸς τοῦ προτέρου. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μαινόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φοῖνιξ, Παλαμήδης. 5

CLXIV. Περὶ τοῦ Ἀγούστου Καίσαρος.

Ἀγούστος Καῖσαρ Ὀκτάβιανός, ὁ καὶ Σεβαστὸς ἐπικληθεὶς, τραγωδίαν Αἴαντός τε καὶ Ἀχιλλέως συντέθηκε, καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ πράξεων βιβλία γ'.

CLXV. Περὶ Ἀγέου τοῦ κωμικοῦ.

Ἀγέας, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐ- 10 τοῦ Ἄγροικος, Πορφύρα, Δίς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμωδίας.

CLXVI. Περὶ Ἀχιλλέως τοῦ ποιητοῦ.

Ἀχιλλεύς Στάτιος, Ἀλεξανδρεὺς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἐν βιβλίοις η'. γέγονεν ἔσχατον χριστιανὸς καὶ ἐπί- 15

CLXII. Suidas CLXIII.—CLXVI. Hesych. (Suid.)

1 ἐνίκησεν ἅπαξ ἐπὶ τῆς ρά Ὀλυμπιάδος add. S. Hanc quoque vitam et propter violatum literarum ordinem et propter proximi articuli verba υἱὸς τοῦ προτέρου Eudociam non inseruisse patet, quapropter interpolatorem addidisse verisimile est. Cf. D. Volkmann. Quaest. nov. p. VI. De poeta Archippo disseruit Meineke, Quaest. Scen. II, p. 45 seq. 3 Ἡρακλῆς, Σατυρικός PV 11 Πορφύρα S Πυρφόρα PV

σκοπος. ἔγραψε δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἔτυμολογίας, καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσιν· ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὁμοίος τοῖς ἔρωτικοῖς.

CLXVII. Περὶ Αὐτοκράτους.

5 Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί· ἔγραψε καὶ τραγωδίας πολλάς.

CLXVIII. Περὶ Ἀχαιοῦ τοῦ τραγικοῦ.¹⁾

Ἀχαιὸς Πυθόδωρον ἢ Πυθόδωρίδου, Ἑρετριεὺς τραγικός, ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους. ἐδίδαξε δράματα ξδ'.

Καὶ ἕτερος Ἀχαιὸς Συρακούσιος νεώτερος. ἔγραψε τραγωδίας δέκα καὶ τέσσαρας.

CLXIX. Περὶ Αἰνίκου.

Αἰνικός, Ἀθηναῖος, κωμικός· ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ Ἄντεια.

CLXVII.—CLXIX. Hesych. (Suid.)

1 δὲ S καὶ PV. Ceterum de fide huius articuli cf. quae exposuit E. Rohde, Griech. Roman p. 470 8 Πυθόδωρίδου Bernhardy, Πυθόδωρίδος omnes libri 9 γέγονε κατὰ τὴν οδ' Ὀλυμπιάδα καὶ δράματα ἐδίδαξε μδ', οἱ δὲ λ' ἱστορήκασιν, ἄλλοι κδ'. ἐνίκησε δὲ ἐν. ἦν δὲ νεώτερος Σοφοκλέους ὀλίγω τινί, ἐπεδείκνυντο δὲ κοινῇ σὺν καὶ Εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς πγ' Ὀλυμπιάδος S 12 δέκα S 13 Εὔνικος hic et apud Suidam substituendum esse ad aliorum exemplum monuit Bergk. Lit. Gr. I, p. 293 not. 50 (sed cf. quae idem docuit in Mus. Rhen. XXXIV, p. 309 not.) 14 δραμάτων tentavit Meinek. Quaest. Scen. II, p. 56, in quo τῶν desideravit Bernhardy I, 2, p. 39. Post Ἄντεια nonnulla in libris excidisse videntur. — ἔστι δὲ καὶ Αἰνίος σοφιστής, οὗ τινὸς βιβλία αἱ Μετάβολοι add. S

CLXX. Περὶ Αἰσχυρίωνος.

70

Αἰσχυρίων, Μιτυληναῖος, ἐποποιός. συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου, ἣν δὲ Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νίκανδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν ὑφηγεῖται.

Φιλόσοφοι.

CLXXI. Περὶ Ἀρκεσίλαου τοῦ Ἀκαδημαῖκου.

Ἀρκεσίλαος Σεύθου ἢ Σκύθου, ὁ τῆς μέσης ἢ Ἀκαδημίας κατάρξας πρῶτος, ἐπισχῶν τὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐναντιότητας τῶν λόγων, πρῶτος δὲ καὶ εἰς ἑκάτερον ἐπεχείρησε, καὶ πρῶτος τὸν λόγον ἐκίνησε τὸν ὑπὸ Πλάτωνος παραδεδομένον. καὶ ἐποίησε δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ἐριστικώτερον. ἤκουσε δὲ. 10 καταρχὰς μὲν Αὐτολύκου τοῦ μαθηματικοῦ πολίτου τυγχάνοντος, πρὶν ἀπαίρειν εἰς Ἀθήνας, μεθ' οὗ καὶ εἰς Σάρδεις ἀπεδήμησεν, ἔπειτα Ξάνθου τοῦ Ἀθηναίου μουσικοῦ, μεθ' ὃν Θεοφράστου διήκουσεν. ἔπειτα μετῆλθεν εἰς Ἀκαδημίας πρὸς Κράντορα. διήκουσε δὲ 15 καὶ Ἰππονίκου τοῦ γεωμέτρου, ὃν καὶ ἔσκοψε, τὰ μὲν ἄλλα νωθρὸν ὄντα καὶ χασμῶδη, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένον, εἰπὼν τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐπιτῆναι. τοῦτον καὶ παρακόψαντα ἀναλαβὼν οἴκοι ἐς τοσοῦτον ἐθεράπευσεν ἐς ὅσον ἀπο- 20 καταστῆσαι. Κράτητος δὲ ἐκλιπόντος, κατέσχε τὴν

CLXX. Hesych. (Suid.). Eadem breviter narrat Zonaras p. 73 CLXXI. Diogenes Laert. IV, 6

3 Müller IV, p. 462 4 ὑφηγεῖται om. S 16 ἔσκοψε P corr. V

σχολήν, ἐκχωρήσαντος αὐτῷ Σωκρατίδου τινός. διὰ δὲ τὸ περὶ πάντων ἐπέχειν οὐδὲ βιβλίον, φασὶ τινες, ἐνέγραψεν, οἱ δὲ, ὅτι ἐφωράθη τινὰ κατορθῶν, ἃ φασιν οἱ μὲν ἐκδοῦναι, οἱ δὲ κατακαῦσαι. ἐφάκει δὴ
 5 θαυμάζειν καὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ τὰ βιβλία ἐκέκτητο αὐτοῖ. ἀλλὰ καὶ τὸν Πύρρωνα κατὰ τινὰς ἐξηλώκει, καὶ τῆς διαλεκτικῆς εἶχετο, καὶ τῶν Ἑρετρικῶν ἤπτετο λόγων, ὅθεν καὶ ἐλέγετο ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' Ἀρίστωνος· πρόσθε Πλάτων, ὅπισθε δὲ Πύρρων, μέσος Διόδωρος.
 10 ἤπτετο δὲ καὶ ποιητικῆς καὶ ἀπεδέχετο πάντων μᾶλλον Ὅμηρον, οὗ καὶ εἰς ὕπνον ἰὼν πάντως τι ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ καὶ ὄρθρον λέγων ἐπὶ τὸν ἐρώμενον ἀπιέναι, ὅπότ' ἂν βούλοιο ἀναγνῶναι. τὸν τε Πίνδαρον ἐφασκε δεινὸν εἶναι φωνῆς ἐμπλήσει, καὶ ὀνομάτων καὶ
 15 δημάτων εὐπορίαν παρασχεῖν. Ἴωνα δὲ καὶ ἐχαρακτήριζε νέος ὢν· ἦν δὲ ἀξιωματικώτατος καὶ συνηγμένος καὶ ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, ἐπικόπτης θ' ἰκανῶς καὶ παρρησιαστικής, ἀγαθὸς δὲ σφόδρα, ὡς φησι
 71 Τίμων, καὶ ἐλπίδων ὑποπιμπλὰς τοὺς ἀκούοντας. ἐν
 20 τε τῷ βίῳ κοινωνικώτατος ἐγένετο, καὶ εὐεργετῆσαι πρόχειρος ἦν, καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφότητος. ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν εἰκοστὴν καὶ ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα, ἥδη γεροντῶς ἔτος πέμπτου καὶ ἑβδομηκοστῶν.

CLXXII. Περὶ Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

Ἀρριανὸς Νικομηθεύς, φιλόσοφος Ἐπικτήτειος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δὲ ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδρια-

CLXXII. Hesych. (Suid.)

νοῦ καὶ Μάρκου καὶ Ἀντωνίνου. ἔγραψε βιβλία παμπληθῆ.

CLXXIII. Περὶ Ἀριγνώτης τῆς φιλοσόφου.

Ἀριγνώτη, μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική. συνέταξε τὰδε· Βακχικά, ἔτι δὲ περὶ τῶν τῆς Δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου καὶ ἄλλα φιλόσοφα. ;

CLXXIV. Περὶ Ἀριστοκλέους!

Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος στωϊκός. ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοοῦμεθα, βιβλία τέσσαρα. 10

Καὶ ἕτερος Ἀριστοκλῆς, Μεσσήνιος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος περιπατητικός, συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία δέκα, πότερον σπουδαιότερος Ὅμηρος ἢ Πλάτων (καταλέγει δὲ ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους καὶ δόξας αὐτῶν), ἔγραψε καὶ τεχνὰς ῥητορικὰς, περὶ 15
Σαράπιδος, ἠθικὰ βιβλία ἑννέα.

CLXXIII. et CLXXIV. Hesych. (Suid.)

1 τῶν βασιλέων, καὶ ἀξιωματῶν μεταλαβῶν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἑλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα add. S 4 Σαμία uncinis circumsepsit Bernhardt I, p. 714, quia absit AE, forte ex Eudociae lexico in nonnulla Suidae exemplaria migravit; μοχ ἔτι δὲ iure flagitavit Bernhardt, ἔστι δὲ SPV 5 μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ καὶ scripsit Bernhardt cum Lobeck. Aglaoph. I, p. 359 vulgatam lectionem μυστηρίων ἐπιγράμματα· γράφεται a dittographia profectam suspicante 9 ἔγραψεν S ἔγραψε PV 14 καταλέγει seq. certe ad librum περὶ φιλοσοφίας spectant

CLXXV. Περὶ Ἀριστίππου.

Ἀριστιπποὶ τέσσαρες γεγόνασι. πρῶτος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ἀφ' οὗπερ ἡ Κυρηναϊκὴ αἵρεσις ἤρξατο, περὶ οὗ τε ὁ λόγος. καὶ δεύτερος ὁ τὰ περὶ Ἀρκαδίας γεγραφώς. 5 τρίτος ὁ μητροδίδακτος, θυγατριδοῦς τοῦ πρώτου. τέταρτος ὁ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας. ὁ δὲ Κυρηναϊκὸς ἀφιγμένος Ἀθήναζε κατὰ κλέος Σωκράτους, πρῶτος τῶν Σωκρατικῶν μισθοῦς εἰσεπράξατο, καὶ ἀπέστειλε χρήματα τῷ διδασκάλῳ. καὶ ποτε πέμψας 10 αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἔλαβεν, εἰπόντος Σωκράτους, τὸ δαιμόνιον αὐτῷ μὴ ἐπιτρέπειν, ἐδυσχέραινε γὰρ ἐπὶ τούτῳ. Διονυσίου δὲ τοῦ τυράννου 72 προσπύσαντος αὐτῷ, ἠνέσχετο. μεμψαμένου δὲ τινος, ὁ Ἀριστιππος „εἶτα οἱ μὲν ἀλιεῖς“ εἶπεν, „ὑπομένουσι 15 ῥαίνεσθαι τῇ θαλάττῃ ἵνα κωβιδὸν θηράσωσιν, ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάσχωμαι κράματι θανθῆναι, ἵνα βλέννον λάβω;“ τοῦτον παριόντα ποτὲ λάχανα πλύνων Διογένης ἔσκωψε, καὶ φησιν „εἰ ταῦτα ἔμαθες προσφάρεσθαι, οὐκ ἂν τυράννων αὐτὰς ἐθεράπευες“, ὁ δὲ „καὶ σύ,“ εἶπεν, 20 „εἴπερ ἦδεις ἀνθρώποις ὀμιλεῖν, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες“, ὅθεν καὶ Διογένης βασιλικὸν κύνα ἔλεγεν αὐτόν. ἦν δὲ καὶ ἐλέσθαι καὶ καταφρονῆσαι ὁ Ἀριστιππος πολὺς. διὸ καὶ παρὰ Διονυσίῳ τῶν ἄλλων

CLXXV. Diogenes Laert. II, 8

1 γεγόνασι F γεγόνασιν PV Patris Ἀριταδου nomen neque in nostris Diogenis Laertii exemplaribus neque in Suidae lexico legitur. V. Nietzsche in Mus. Rhen. XXIV, p. 214 14 ὁ Ἀριστιππος om. F 16 κράματι mox βλένον PV 17 παριόντα P consentiente F προσιόντα V

εὐδοκίμει μᾶλλον. καὶ ποτε Στράτωνά λέγουσι πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν „σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα φορεῖν καὶ ῥάκος“. Ξενοφῶν τ' εἶχε πρὸς αὐτὸν δυσμενῶς, διὸ καὶ τὸν κατὰ τῆς ἡδονῆς λόγον Σωκράτει κατὰ Ἀριστίππου περιτέθεικεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Θεόδω- 5 ρος ἐν τῷ περὶ αἰρέσεων ἐκάκισεν αὐτόν, καὶ Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. ἦν δὲ καὶ ἱκανὸς ἀρμοσασθαι καὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ προσώπῳ, καὶ πᾶσαν περιστασιν ἀρμοδίως ὑποκρίνασθαι. ἐρωτηθεὶς δέ ποτε, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη „τὸ δύνα- 10 σθαι πᾶσι θαρρούντως ὁμιλεῖν“. φέρεται δὲ βιβλία αὐτοῦ τρία μὲν ἱστορίας τῶν κατὰ Λιβύην, ἀπεσταλμένα παρὰ Διονυσίῳ, ἐν δέ, ἐν ᾧ διάλογοι πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ μὲν Ἀτθίδι, οἱ δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ γεγραμμένοι. 15

CLXXVI. Περὶ τοῦ Ἀριστοξένου.

Ἀριστόξενος, υἱὸς Μνησίου τοῦ Σπινθάρου, μουσικοῦ ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας, διατρίψας ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε, καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἠστόχησεν, ἀκουστῆς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου, καὶ τέλος Ἀριστο- 20 τέλους, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ

CLXXVI. Hesych. (Suid.)

2 χλαμύδα F nescio an melius 5 περιτέθεικεν PV 9 ἀρμοδίως PV 16 τοῦ καὶ S 21 εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ριᾶ ὀλυμπιάδος add. S

Μεσσηνίω. συνετάξατο μουσικὰ καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας.

CLXXVII. Περὶ Ἀρνούφιος.

Ἄρνούφιος, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος ἐπὶ Μάρκου, ἐξαίφνης πεποιήκε γενέσθαι ὑέτον.

CLXXVIII. Περὶ Αἰσχίνου τοῦ φιλοσόφου.

5 Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρατικός. διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται Μιλτιάδης, Καλλίας, Ῥίνων, Ἀσπασία, Ἀξίοχος, Τηλαύγης, Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι Φαίδων, Πο-
73 λύαινος, Δράκων, Ἐρυξίας, περὶ ἀρετῆς, Ἐρασίστρα-
10 τος, Σκυθικοί.

CLXXIX. Περὶ Ἀρχελάου τοῦ φιλοσόφου.

Ἀρχέλαος Ἀθηναῖος, πατρὸς Ἀπολλοδώρου, μαθη-
τῆς Ἀναξαγόρου, καὶ Σωκράτους διδάσκαλος. οὗτος
πρῶτος εἶπε φωνῆς γένεσιν τὴν τοῦ ἀέρος πλήξιν,
τὴν δὲ θάλασσαν ἐν τοῖς κοίλοις διὰ τῆς γῆς ἡθου-
15 μένην συνεστᾶναι, καὶ μέγιστον τῶν ἄστρον τὸν ἥλιον,
καὶ τὸ πᾶν ἄπειρον. πρῶτός τε ἐκ τῆς Ἰωνίας τὴν φυ-
σικὴν φιλοσοφίαν μετήγαγεν Ἀθήναζε, καὶ ἐκλήθη φυ-
σικός, παρ' ὃ καὶ ἔληξεν ἐν αὐτῷ ἡ φυσικὴ φιλοσο-
φία, Σωκράτους τὴν ἡθικὴν εἰσάγοντος. ἔοικε δὲ καὶ
20 οὗτος ἄψασθαι τῆς ἡθικῆς, καὶ γὰρ περὶ νόμων πε-

CLXXVII et CLXXVIII. Hesych. (Suid.) CLXXIX. Diogenes Laert. II, 4

2 καὶ παντὸς εἶδους παιδείας, καὶ ἀριθμοῦνται αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς νηγ' add. S 4 historiam uberius exornavit S 5 τινὲς δὲ Ἀνσανίου παιδὰ φασιν, Ἀθηναῖον Σφήττιον add. S

φιλοσόφηκε καὶ καλῶν καὶ δικαίων, παρ' οὗ λαβὼν
 Σωκράτης τῷ αὐξῆσαι το εὐρεῖν ὑπελήφθη. ἔλεγε δὲ
 δύο αἰτίας εἶναι γενέσεως, θερμοῦν καὶ ψυχρόν, καὶ
 τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς ἰλύος γεννηθῆναι· καὶ τὸ δίκαιον
 εἶναι καὶ τὸ αἰσχροὺν οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμῳ. ὁ δὲ λό- 5
 γος αὐτῷ οὕτως ἔχει· τηκόμενον φησι τὸ ὕδωρ ὑπὸ
 τοῦ θερμοῦ, καθὸ μὲν εἰς τὸ πυρῶδες συνίσταται,
 ποιεῖν γῆν, καθὸ δὲ περιορεῖ, ἀέρα γεννᾶν, ὅθεν ἡ
 μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς περι-
 φορᾶς κρατεῖται. γεννᾶσθαι δέ φησι τὰ ζῶα ἐκ θερ- 10
 μῆς τῆς γῆς καὶ ἰλὸν παραπλησίαν γάλακτι οἶον τρο-
 φὴν ἀνιείσης, οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι.

CLXXX. Περὶ Ἀρποκρατίωνος.

Ἀρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικὸς φιλόσοφος,
 συμβιωτῆς Καίσαρος. ἔγραψεν ὑπομνήματα εἰς Πλά-
 τωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις 15
 δυσίν.

CLXXXI. Περὶ Ἀφρικανοῦ.

Ἀφρικανός, ὁ Σέξτος χρηματίσας, φιλόσοφος Λί-
 βυς, ὁ τοὺς Κεστοὺς γεγραφῶς ἐν βιβλίοις κδ'· εἰσὶ
 δὲ οἷονεὶ φυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαοιδῶν
 καὶ γραπτῶν τινῶν χαρακτήρων ἰάσεις τε καὶ ἀλλοίων 20
 ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὀριγένης ἔνστασιν
 ποιησαμένου περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς
 τὸν Δανιήλ.

CLXXX et CLXXXI. Hesych. (Suid.)

14 ὑπόμνημα S
 λόγων S ἐκλόγων PV

17 Σέξτος S

Σέκτωρ PV

19 ἐκ

22 ποιησαμένου S ποιησάμενος PV

CLXXXII. Περὶ Ἀναχάρσιδος.

Ἀναχάρσις ὁ Σκύθης Γνούρου μὲν ἦν υἱός, ἀδελ-
 φος δὲ Καδουῖδα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, μητρὸς δὲ
 74 Ἑλληνίδος, διὸ καὶ δίγλωττος ἦν. οὗτος ἐποίησε τῶν
 τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομίμων καὶ τῶν παρὰ τοῖς
 5 Ἑλλησιν εἰς εὐτέλειαν βίου, καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον,
 ἔπη ὀκτακόσια. παρέσχε δὲ καὶ ἀφορμὴν παροιμίας
 διὰ τὸ παρρησιαστῆς εἶναι, τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσι.
 λέγει δὲ αὐτὸν Σωσικράτης ἐλθεῖν εἰς Ἀθήνας κατὰ
 τὴν τεσσαρακοστὴν ἐβδόμην Ὀλυμπιάδα, ἐπὶ ἄρχοντος
 10 Εὐκράτου, Ἐρμιππος δὲ πρὸς τὴν Σόλωνος οἰκίαν
 ἀφικόμενον τῶν θεραπεόντων τιμὴν κελεῦσαι μνηῦσαι,
 ὅτι παρεῖη πρὸς αὐτὸν Ἀναχάρσις καὶ βούλοιο αὐ-
 τὸν θεάσασθαι, ξένος τε, εἰ οἶόν τε, γενέσθαι. καὶ
 ὁ θεράπων εἰσαγγείλας ἐκελεύσθη ὑπὸ τοῦ Σόλωνος
 15 εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι περ ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους
 ποιοῦνται, ἔνθεν ὁ Ἀναχάρσις ἐλθὼν, ἔφη, νῦν αὐτὸς
 ἐν τῇ πατρίδι εἶναι, καὶ προσήκειν αὐτῷ ξένους ποιεῖ-
 σθαι. ὁ δὲ καταπλαγεὶς τὴν ἐτοιμότητα εἰσέφρικεν
 αὐτόν, καὶ μέγιστον φίλον ἐποιήσατο. μετὰ χρόνον
 20 δὲ παραγενόμενος εἰς Σκυθίαν καὶ νομίζων τὰ νόμι-
 μα παραλύειν τῆς πατρίδος, πολὺς ὢν ἐν τῷ ἑλληνί-
 ζειν, τοξευθεὶς ἐν κυνηγεσίῳ πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ τελευ-
 τᾶ, εἰπὼν διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆ-
 ναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀπολέσθαι.

CLXXXII. Diogenes Laert. I, 8.

CLXXXIII. Περὶ Ἀρτεμιδώρου.

Ἀρτεμίδωρος Δαλδιανός (Δάλδης, πόλις Λυδίας), φιλόσοφος. ἔγραψεν ὄνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν, οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικὰ.¹

CLXXXIV. Περὶ Ἀρχιμήδους.

Ἀρχιμήδης, Τραλλιανός, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον, καὶ μηχανικά, καὶ εἰς τινὰς τοῦ 5 Πλάτωνος διαλόγους.

CLXXXV. Περὶ Ἀρχύτου.

Ἀρχύτας Μνησαγόρου Ταραντῖνος, Πυθαγορικός. οὗτός ἐστιν ὁ ἠυσάμενος Πλάτωνα δι' ἐπιστολῆς παρὰ Διονυσίου τοῦ τυράννου μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι, ἐθανμάζετο δὲ καὶ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ, καὶ 10 δὴ ἐπτάκις τῶν πολιτῶν ἐστρατήγησε, τῶν ἄλλων μὴ πλέον ἐνιαυτοῦ στρατηγούντων, διὰ τὸ κωλύειν τὸν νόμον. πρὸς τοῦτον καὶ Πλάτωνος φαίνονται ἐπιστολαί.

CLXXXVI. Περὶ Ἀρίστανδρου τοῦ μάντεως. 75

Ἀρίστανδρος ὁ μάντις, Σεύθου υἱός, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως. ἔγραψε περὶ μαντι- 15

CLXXXIII et CLXXXIV. Hesych. (Suid.) CLXXXV. Diogenes Laert. VIII, 4 CLXXXVI. Hesych.? στρατεύοντος — ἔφασκεν Eustath. Dion. 747

1 ἡ δὲ Δάλδης ex S add. V om. P Δάλδης S 3 οἰωνοσκοπικὰ P corr. V 6 καὶ εἰς τινὰς τοῦ Πλάτωνος διαλόγους om. S v. Bernhard. praef. p. XXXI 13 π. τ. κ. Πλάτων γέγραφεν ἐπιστολάς δύο F. Post CLXXXV Eudocia vel librarius vitam Androclidis ex p. 59 paucis mutatis repetivit, itaque margini subiicio Ἀνδροκλείδης, ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Ἀυθεντοῦ Φιλαδελφείως υἱός· οὗτος ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδίδασκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐμποδῶν τεχνολογῶν

κῆς βιβλία δέκα. στρατεύοντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου
περὶ τὸν Ὡξον ποταμὸν τῆς Σουγδιάδος γῆς, οὐ μα-
κρὰν τῆς αὐτοῦ σκηνῆς πηγὴ ὕδατος εὔρηται, καὶ ἄλλη
ἐλαίου πλησίον αὐτῆς. ὁ δὲ μάντις συστρατεύων αὐτῷ
5 ἔφη, ὅτι πόνων τέ ἐστι σημεῖον τοῦ ἐλαίου ἢ πηγῆ
(ἀθλούντων γὰρ ἄλειμμα τὸ ἔλαιον), ἀλλὰ καὶ νίκην
ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαίνειν ἔφασκεν.

75

Ἱστορίαι.

CLXXXVII. Περὶ Ἀπατουρίων.

Ἀπατούρια ἑορτὴ ἐπίσημος καὶ δημοτελής, ἀγο-
μένη παρὰ Ἀθηναίους κατὰ τὸν Πυανεψιδῶνα μῆνα,
10 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δόρ-
πειαν, ἐπειδὴ οἱ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐω-
χοῦντο, τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν
(ἔθνον δὲ Διὶ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾶ), τὴν δὲ τρίτην
κουρεῶτιν, ἀπὸ τούτους κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν
15 εἰς τὰς φρατρίας, ἐν ἧ ἔγγραφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς
Σιτάλκου. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς
Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις,
Ξάνθιος δὲ Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βα-
σιλέα Θυμοίτην, οὐ δεξαμένου δέ, Μέλανθος ἐπιδη-
20 μῶν, Μεσσήνιος τὸ γένος, ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νη-
λέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ· μονομαχούντων δέ,
ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξανθίου, τρα-

CLXXXVII. Schol. Ar. Acharn. 146 (Suid.; similia affert
Schol. Ar. Pac. 890; Bekker, Anecd. p. 417; eundem locum de-
scripsit Arsen. Viol. p. 64)

Post 7 tit. Ἱστορίαι ex P addidi, ubi tamen hic titulus
vitiose ante CLXXXVIII legitur, om. V

γῆν, τουτέστι αἰγίδα μέλαιναν, ἐνημμένος. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἤκοντα, ὃ δὲ ἐπεστράφη· ὃ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἢ τε ἔορτὴ Ἀπατούρια καὶ Διονύσου μελαναιγίδος ἐδωμήσαντο. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων, 5 διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφάς, οἷον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἔορτήν, ὁποῖω τρόπῳ λέγομεν τὴν ὁμόλεκτρον καὶ ἄκοιτιν, τὴν ὁμόκοιτον, οὕτω καὶ ὁμοπατόρια.

CLXXXVIII. Περὶ τοῦ ἄπαγ' εἰς Μακαρίαν 76
λεγομένου.

Ἄπαγ' εἰς Μακαρίαν παροιμιῶδες λέγεται δι' αἰτίαν τοιάνδε· Μακαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ κατὰ 10 τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας, πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν καταφυρόντας, χρησμοῦ δοθέντος, τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἐκούσιον ἐκδῶ ἑαυτόν, κατέσφαξεν ἑαν- 15 τήν, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν, καὶ τὸν τάφον αὐτῆς ἀνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες, ὡς τῶν Ἀργείων ἠττηθέντων, ἐπέλεγον τὸ ἄπαγ' εἰς Μακαρίαν. λέγεται δὲ καὶ ἔρρ' εἰς Μακαρίαν, καὶ βάλλ' εἰς Μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν, 20 ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον, ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρίζονται λέγονται, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς δειλαιότητα. ἐνιοὶ δὲ καὶ Μακαρίαν ἐν Αἰδου χωρίον διατυποῦσιν.

CLXXXVIII. Schol. Ar. Equ. 1148 (Suid.). V. Eud. p. 284

2 ἐπεστράφη F ἀπεστράφη PV 4 ἐδωμήσαντο P consentiente F ἐδομήσαντο V. Utramque lectionem servavit etiam Arsenius 9 παροιμιῶδες F παροιμιωδῶς PV 16 αὐτῶν P corr. V

CLXXXIX. Πόθεν Ἀῦσονες οἱ Ἴταλοὶ λέγονται.

Ἀῦσονες δὲ οἱ Ἴταλοὶ λέγονται ἀπὸ Ἀῦσονος, ὃς
 πρῶτος τῶν κατὰ Ῥώμην βασιλεῦσαι πρὸς τινῶν ἱστο-
 ρεῖται, Ὀδυσσεὶ γεγονῶς ἐκ τῆς Κίρκης, ἢ κατὰ τὸν
 τὰ Ἐθνικά γραψάντα ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ
 5 Ἄτλαντι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Ἀῦσόνιον
 ἐκλήθη ποτέ, ὡς καὶ Ἴταλοὶ ἀπὸ τινος Ἴταλοῦ.

CXC. Περὶ τῆς Αἰνείου ἀρχῆς καὶ τοῦ τούτου
 εἰς Ἰταλίαν ἀπόπλου.

Αἰνείαν τὸν Ἀγχίσου τινὲς μὲν φασιν μετὰ τοῦ
 πατρὸς καὶ Ἀσκανίου τοῦ παιδὸς λαὸν ἀθροῖσαι καὶ
 πλεῦσαι εἰς Σικελίαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Λατίνην
 10 χώραν ἐλθεῖν κατὰ τι λόγιον καὶ ἐκεῖ οἰκῆσαι. ἔτε-
 ροι δὲ αὐτόν φασι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὀλυμπον
 οἰκῆσαι, ἄλλοι δὲ εἰς Σικελίαν καθᾶραι. Ὅμηρος δὲ
 ἐμφαίνει ἐν Τροίᾳ μεῖναι αὐτόν, καὶ διαδεξάμενον
 τὴν ἀρχὴν παραδεδωκέναι τοῖς παισίν, ἠφανισμένων
 15 τῶν Πριαμιδῶν·

Ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων,
 καὶ τὰ ἐξῆς. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον τοῦτο ἐν τῇ τῶν
 Λατίνων χώρα γενέσθαι βούλονται· καὶ τινες γράφουσι
 Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο γένος πάντεσσιν ἀνάξει,
 Καὶ παίδων παῖδες,

CLXXXIX. Eustath. Dion. 78 CXC. Eustath. Il. p. 1285

4 Steph. Byzant. v. Ἀῦσων In tit. post 6 τῆς add. P om.
 V 14 παραδεδωκέναι P corr. V 16 Il. XX, 306 19 v.
 307 seq. scil. pro βίη Τρώεσσιν ἀνάξει; cf. Schol. ad h. v.
 ἀνάξειν P corr. V

τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες, παρ' οἷς τὸν Αἰνεΐαν καὶ 77
καταστρέψαι τὸν βίον φασίν.

CXCI. Ἀρκεσιλάου γενεαλογία.

Διὸς καὶ Εὐρνοδίας γενεαλογοῦσιν Ἀρκεΐσιον,
αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης Λαέρτην, τοῦ δὲ καὶ
Ἀντικλείας Ὀδυσσεΐα, οὗ καὶ Πηνελόπης Τηλέμαχου, 5
αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος Περσέπολιν,
ὡς Ἡσίοδος. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Ἑλλάνικος Τηλέμα-
χὸν φασι Ναυσικίαν γῆμαι, τὴν Ἀλκινόου, καὶ γεν-
νῆσαι τὸν Περσέπολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτοις λόγοις
ἐνευκαιροῦσιν ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον Ὀδυσ- 10
σεῖ Ἄγριος καὶ Λατῖνος, ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος
καὶ Ναυσίνοος. ὁ δὲ Τηλεγόνειαν γράφας Κυρηναῖος
ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγρά-
φει ἢ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ
Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον υἱὸς αὐτῷ ἐξ Ἐνίπ- 15
πης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν
φασιν. Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ,
ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος.

CXCII. Περὶ τοῦ Ἀτρέως.

Ἀτρεὺς βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου ἠῤῥατό
ποτε, ὅτι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεν- 20
νηθῆ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι. γεννηθείσης δὲ αὐτῷ

CXCI. Eustath. Od. p. 1796. V. End. p. 394 CXCII.
Schol. Ven. II, 105

3 Ἀρκεΐσιον F Ἀρκεσίλαον PV 7 Hes. fr. 138 Hell. fr. 141
Müller 11 καὶ Ναυσίνοος rectius add. F om. PV. V. Hes.
Theog. 1013 12 Kinkel I, p. 58 15 Müller III, p. 339 16
Θεσπρωτίδος PV 17 fr. 204 Nauck 20 αὐτοῦ P et F αὐτοῦ V

χρυσῆς ἄρονος τῆς ἐυχῆς μετημέλησε, καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα ἐφύλαττε. μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι κομπάζει κατὰ τὴν ἀγοράν. ἀνιώμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέστην ὑπελθόντα, ὡς ἐρῶντα, πειῖσαι
 5 Ἀερόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα, λαβόντα δὲ ἀντι-
 πειν τῷ ἀδελφῷ, ὡς οὐ δεόντως περὶ τοῦ τοιούτου κομπάζει, αὐτὸς δὲ ἔλεγεν, ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρα ἔχοντα. τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος καὶ Ἀτρείως, Ζεὺς Ἐρμῆν πέμπει
 10 πρὸς Ἀτρέα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὃ ἥλιος. συνθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὃ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο, ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου πλεονε-
 15 ξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε καὶ τὸν Θυέστην ἐφυγάδευσεν.

78

CXCIII. Περὶ Ἀντιγόνης.

Ἀντιγόνη Οἰδίποδος καὶ Ἰοκάστης ἀποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἐτεοκλέα μονομαχίᾳ (καὶ τοῦτον Κρέων ὁ πάτριος ἄταφον ἐκβαλὼν
 20 κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας) θάπτειν ἐφωράθη. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας καὶ εἰς μνημεῖον ἐνθείσα ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὔτοι τὴν κόνου τὴν ἐπιβεβλημένην κα-
 25 θαίροντες οὐδὲν ἤττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐροῦσα τὸν νεκρὸν, ἀνοιμῶξασα

CXCIII. Argum. Sophocl. Antig.

ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει· ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παρα-
 δεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον
 καθειρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς
 ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν ἐπισφάζει τῇ κόρῃ
 ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος.⁵
 ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα ἡ Εὐρυδίκη, ἡ Κρέοντος γαμετή,
 ἑαυτὴν κατασφάζει.

CXCIV. Περὶ Ἀρμονίας τῆς Κάδμου γυναικός.

Ἀρμονίαν, τὴν τῷ Κάδμῳ συνοικήσασαν, Ἄρεως
 καὶ Ἀφροδίτης ὁ μῦθος γενεαλογεῖ. Ἀρριανὸς δὲ
 Ἀσιανὴν τε αὐτὴν οἶδε καὶ Δαρδάνου ἀδελφήν, φησὶ¹⁰
 γὰρ „ὅτι Κάδμος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατὰ ζήτησιν τῆς
 ἀδελφῆς Εὐρώπης σταλεις καὶ πλανώμενος, περιπετὴς
 γέγουεν Ἀρμονία, τῇ τοῦ Δαρδάνου ἀδελφῆ, καὶ ἀρπά-
 σασ καὶ εἰς τὰς νῆας ἐνθήμενος, προσέσχε τῇ Βοιω-
 τῶν γῆ· ἔνθα Θηβαίων ἐγένετο καρτερός, πλούτῳ τε¹⁵
 εὐδοκιμῶν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφία“. περὶ ᾧ μῦθός
 ἐστίν, ὡς ἄρα μετὰ λιπαρὸν γῆρας εἰς ὄφειων γένος
 ἠλλάξαντο, ἐπεὶ καὶ Κάδμος τὸν Ἄρεως ἀνεῖλέ ποτε
 ἐν Θήβαις δράκοντα, τὸν τῆς Δίρκης φύλακα. δηλοῖ
 δὲ ὁ λόγος, ὡς ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸν κόλπον τὸν κατὰ²⁰
 τὰ Κεραύνια ὄρη ἐλθόντες, ἐκεῖνοι μετέθεντο τὴν
 Ἑλληνικὴν χρηστοθήθειαν· καὶ μετέπεσον ἐξ ἐπιεικειᾶς
 προεπούσης Ἑλλησιν εἰς σκολιὰ ἦθη καὶ οἴου ὄφειώδη
 καὶ βάρβαρα, παρὰ τὸ γῆρας δυσπραγῆσαντες εἰς
 ἦθους μεταβολήν. καὶ ἐστίν ἐναλλαγῆναι αὐτοὺς εἰς²⁵
 ὄφεις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς θηριωδίαν μεταμειφθῆ-

CXCIV. Eustath. Dion. 391

9 Müller III, p. 598

ναι. τὸν μέντοι Κέκροπά φασιν οἱ μῦθοι τοῦναντίον ἀπὸ ὄφραως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ τὸν βάρβαρον Αἰγυπτιασμὸν ἀφείς χρηστοὺς ἀνελάβετο τρόπους πολιτικούς.

79

CXCV. Περὶ τῆς Ἀριάδνης.

⁵ Ἀριάδνη θυγάτηρ Μίνως τοῦ Κρητῶν βασιλέως. αὕτη ἠράσθη Θησέως τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως, ἐλθόντος ἐπ' ἀναιρέσει τοῦ Μινωταύρου. ἐκ τοῦ οὖν Θησέως ἔλαβεν αὐτὴν ὁ Διώνυσος καὶ ἀνήγαγεν ἐν τῇ Νάξῳ καὶ συνεμίγη αὐτῇ, καὶ πρὸς τιμὴν αὐτῆς στέφανον ¹⁰ ἐν τῷ οὐρανῷ δι' ἀστέρων ὑπεξωγράφησεν.

CXCVI. Περὶ Ἀγήνορος.

Ἀγήνωρ, Φορωνέως υἱός. φησὶν Ἑλλάνικος παῖδας τρεῖς Φορονέως γενέσθαι, οἱ τοῦ πατρὸς θανόντος διενείμαντο τὴν Ἀργεῖαν. καὶ ἡ μὲν πρὸς Ἐρασινῷ τῷ ποταμῷ Πελασγῷ ἔλαχε, τῷ καὶ τὴν ἐκεῖ ¹⁵ Λάρισσαν κτίσαντι, Ἰάσους δὲ τὰ πρὸς Ἥλιον, Ἀγήνωρ δὲ ἀναλωθείσης τῆς γῆς τὴν πατρικὴν εἴληφεν ἵππον· ὅθεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὠνομάσθη τὸ Ἄργος τριχῶς· Ἰασον, Πελασγικὸν καὶ Ἰππόβωτον. τινὲς δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο ἀδελφῶν ἐπιστρατεῦσαι ²⁰ φασὶ τὸν Ἀγήνορα, πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον, ἀφ' ἧς κληθῆναι τὸ Ἄργος Ἰππόβωτον.

CXCV. Nonn. II, 1
vörin.)

CXCVI. Eustath. II. p. 385 (Pha-

5 Ante CXCV in margine P haec genealogia apposita est
Ἥλιος γεννᾷ Αἰήτην, οὗ Μήδεια, Ἄψυρτος· Πασιφάην, τῆς καὶ
Μίνωνος Ἀνδρόγεως Ἀριάδνη, Φαίδρα· Κίρκην, ἧς Τηλέγονος,
Πασιφάη, quam om. V 11 fr. 37

CXCVII. Περὶ τοῦ Ἄργου.

Ἄργος, εἰς τῶν Φοῖξου παίδων, οὓς Ἡρόδωρος φησιν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρός, Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον, Ἐπι-⁵μενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα, τὸν δ' Ἄργον φασὶν εἰς ταῶνα μεταβεβλήσθαι. διὰ τοῦτο λέγει Ἀριστοφάνης· Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς; Τηρεὺς παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ.

CXCVIII. Περὶ τῆς Ἀργοῦς.

Ἄργω ἢ ναῦς, ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἀργοναῦται. Ἄργος ¹⁰ γὰρ ὑποθημοσύνησι τῆς Ἀθηνᾶς πεποίηκε τὴν Ἀργώ, ἀλλὰ οὐχ ὥσπερ αὐτῷ ἐκέλευσεν ὁ Πελίας ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ τοῦς Ἀργοναύτας. διὰ τοῦτο ὁ Ἀπολλωνίος φησιν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνησι γενέσθαι αὐτήν. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου ¹⁵ τοῦ Φοῖξου υἱοῦ ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν γε-

CXCVII. Schol. Apoll. II. 1122 (Phavorin.) διὰ τοῦτο — exit. Schol. Ar. Aves 102 CXCVIII. Etym. M. p. 136, 31 Ἄργος — Ἀργώ Schol. Apoll. I, 18 ἀλλὰ — αὐτήν Schol. Apoll. I, 224 Φερεκύδης — ἐκλήθη Schol. Apoll. I, 4 ἢ ὅτι — Σαλαμίνιος Tzetz. Lyc. 863 (Phavorin.)

1 Müller II, p. 37 2 fr. 31 Sturz 3 fr. 91 5 Kinkel I, p. 233, qui Eudociae locum praetermisit τὸν δ' Ἄργον — μεταβεβλήσθαι ex schol. Aristoph. add. P iniuria om. V 9 Verba corrupta ex Arist. Av. 102 emendavi, πότερον ὄρνις εἶ σύ, ὁ λεγόμενος Τηρεὺς PV cum F Extrema verba sic reposui ex frustulis in F et PV παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ, ἢ ταῶς, quoniam verba ἢ ταῶς certe ex versu Aristophaneo huc delapsa sunt 11 ὑποθυμοσύνησι hic et infra P corr. V 14 Argon. I, 226 15 fr. 40 Sturz

νέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Δαναὶς ἐκλήθη, ἢ ὅτι ἐν Ἄργει ἐναυπηγήθη, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος [ὑπὸ Ἄργου].

80

CXCIX. Περὶ Ἀπίδων.

5 Ἀπίδες θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίοις, σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν, δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἀπίδας. οἷς γεννωμένοις διὰ χρόνου, ὡς ἔλεγον, ἐκ τοῦ σέλαος τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἤγον· καὶ ἱερεῖς τινες περὶ τὸν τεχθέντα βοῦν
10 ἱερῶντο, παρατιθέντες πανδαισίαν, ὡς εὐωχοῦντες αὐτὸν. [λέγεται δὲ Ἀπὶς καὶ ὁ παρ' ἐκείνοις βασιλεύς.]

CC. Περὶ τῆς ἀστρώου Ἄρκτου.

Ἄρκτος μία τῶν ἀστρον. λόγος ἐστὶ, Καλλιστῶ τὴν Ανκάουος χόλω Ἥρας διὰ τὸν Διὸς ἔρωτα μεταπεσεῖν εἰς ἄρκτον, καὶ τοξευθῆναι μὲν ὑπ' Ἀρτέμιδος,
15 ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ Διός· διὸ καὶ [ἐπεὶ] ἄρκτον ὁ μῦθος κατὰ ζωωνυμίαν τὸ τῆς Καλλιστοῦς ὠνόμασεν ἀστεροθέτημα, ὁ δὲ Ὀρίων κνηγέτης ὑπόκειται. χαριέντως εἶπεν ὁ ποιητὴς τὸ

Ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,

CXCIX. Nonn. II, 33 (Cosm. p. 180; Suid.; Arsen. Viol. p. 68). V. End. p. 15. CC. Eustath. II. p. 1212.

4 Müller IV, p. 226 Verba ex codice Vit. 3, quo Tzetzae commentarii continentur, huc inepte translata sunt; hinc fluxerunt in lex. Phavorini 8 σέλαος, τῆς Σεληνίδος ἑορτὴν F 11 αὐτὸν recte Cosmas αὐτοῖς PV αὐτοὺς S Haec verba certe ex sequente Suidae glossemate huc irrepserunt. Cf. Untersuchungen p. 78 15 Post Διός pauca add. F 16 ἐπεὶ removi 19 II. XVIII, 488

ἀληθῶς μὲν, διότι τὴν αὐτὴν ἢ ἄρκτος τῷ Ὠρίωνι
 ποιεῖται κίνησιν, ἀστειῶς δέ, ὡς πρὸς τὸν μῦθον,
 διότι δέδιεν ὡς ἄρκτος τὸν κνηγγέτην, καὶ διὰ τοῦτο
 πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἀπονεύει ἄστρον. λέγει δὲ προσ-
 ἔτι ὁ ποιητὴς καὶ κύριον μὲν αὐτῆς εἶναι τὸ ἄρκτος, 5
 διὰ τὴν τοῦ μύθου ἐξουσίαν, ἥτις αὐτὴν ἐξ ἄρκτου
 κατηστέρισεν, ἐπίκλησιν δὲ τὸ ἅμαξα δι' ὁμοιότητα
 τῆς τῶν ἅμαξοειδῶς αὐτὴν συμπληρούντων ἀστέρων
 θέσεως.

CCI. Περὶ Ἄρνης.

Ἄρνη ἠρωΐς, Βοιωτοῦ μήτηρ. ἔοικε δὲ ὑπὸ τοῦ 10
 πατρὸς Ἄρνη κληθῆναι ἀπὸ περιουσιασμοῦ ἀρνῶν,
 καθὰ καὶ αὐτὴ παῖδα ὑπὸ Ποσειδῶνος τεκοῦσα, Βοιω-
 τὸν ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλεσε. φησὶ γοῦν Εὐφορίων·

Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε, τὸ γὰρ καλέσαντο νομῆες,

Ὅτι ῥα πατρώησι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις. 15

ὡς οὖν ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκλήθη Βοιωτὸς ἐκ τῶν βοῶν,
 οὕτω καὶ αὐτὴ, ὡς εἰκός, Ἄρνη ἐκ παρωνυμίας
 ἀρνῶν, ζῶου φιλουμένου τοῖς παλαιοῖς. φασὶ δὲ ταύ-
 την ὑπὸ τῆς Κοπαῖδος λίμνης καταποθῆναι, καὶ τὴν
 Μίδειαν. 20

CCII. Περὶ Ἀρπυιῶν. 81

Ἀρπυιαὶ θήλειαι δαίμονες πτερωταί, τὰ μὲν κάτω
 μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων [ἄς αἰ

CCI. Eustath. II. p. 270 CCH. Tzetzes Lyc. 653

7 κατεστέρισεν P corr. V 13 fr. 49 Meineke 15 ὅτι
 F ὅτι PV 17 οὕτω P οὕτο V 20 καὶ τὴν Μίδειαν add.
 P consentiente F om. V 21 μὲν pro δὲ et post ἔχουσαι
 verba τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων recte add. F om. PV. Quae
 sequuntur verba ad finem, quamquam in F ad interpretationem

Μοῦσαι νικήσασαι μελωδία τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν· πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἀπτέρα τῆς Κρήτης παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ
 5 νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρήνας. ἦσαν δὲ αἱ Σειρήνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι· τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων, οἰκοῦσαι περὶ τὴν Τυρσηνίαν.]

CCIII. Περὶ Ἀστάρτης.

Ἀστάρτη, ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τιμώμενον παρὰ Σιδωνίοις· τοῦ ἄστρου δὲ τύπος, αὐτὸ τὸ ἄστρον ὃ
 10 ἑσφόρος, ὅπερ Ἀφροδίτην ὀνομάζουσι. τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ Μωαβιτῶν ἐτιμᾶτο.

[CCIV. Περὶ τῆς Ἀστερίας.

Ἀστερία φεύγουσα τὴν μίξιν τοῦ Διὸς μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα· καὶ ἦλατο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο νῆσος, ἣτις Ἀστερία καὶ Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο.
 15 ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλω δὲ τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῆ μήτε ἐν θαλάσῃ ὑποδεχομένης τὴν Λητὴν πρὸς ἀπότηξιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον, τὴν Ὀρτυγα καὶ

CCIII. Schol. Greg. Naz.? (Suid.) CCIV. Tzetzes Lyc.
 401. V. Eud. p. 277

Sirenum spectant, librarius aliquis ineptissimus prorsus mutilata adscripsit, itaque seclusimus 2 Post ἐστεφανώθησαν add. F ὅθεν καὶ ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερά, post Τερψιχόρης verba ἐκείνη γὰρ οὐκ εἶχε πτερά, καί, quae om. PV 12 Hic interpolator addidit. Cf. Untersuch. p. 163 17 δὲ add. F om. PV 18 τὴν Λητὴν correxi τῆς Ληθοῦς FPV

Ἄστεριαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασιν, ἔτι δὲ καὶ τρέμουσαν. καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἢ Αἰτῶ καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρῶτον ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γεννᾷ· ἢ δὲ ταύτην μαιεύει, καὶ τίκει⁵ τὸν Ἀπόλλωνα [καὶ Ἄρτεμιν]· καὶ Ἄρτεμις δὲ τὴν Δῆλον κατέλαβεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.]

CCV. Περὶ Ἄστυναάσσης.

Ἄστυναάσσα, Ἐλένης θεράπαινα, ἣτις πρώτη ἐξεῦρεν Ἀφροδίτην καὶ ἀκόλαστα σχήματα.

CCVI. Περὶ Ἄστυδαμείας.

Ἄστυδάμεια Ἀκάστου γυνή. 10

CCVII. Περὶ Ἄστυόχης. 82

Ἄστυόχη, κατὰ Ὅμηρον Ἄστυόχεια, (ὡς καὶ Πηνελόπη, Πηνελόπεια), Φύλαντος ἦν θυγάτηρ. ταύτην Ἡρακλῆς ἄγεται ἀνελὼν τὸν Φύλαντα, ὅτε κατὰ Ἐφυρέων Αἰτωλοῖς ἐστρατήγει. γεννᾷ δὲ ἐξ αὐτῆς Τληπόλεμον, ὃς ἐκτραφεὶς περιπέπτωκεν ἀκουσίῳ κακῷ.¹⁵ ἰδὼν γὰρ τὸν ἑαυτῷ μὲν πάππον, τῷ δὲ πατρὶ μήτρων, ἦτοι τὸν πρὸς μητρὸς θεῖον τοῦ Ἡρακλέους, τουτέστι τὸν Λικύμνιον (ἀδελφὸς γὰρ ἦν Ἀλκμήνης, ὡς φασιν, ὁ Λικύμνιος), τοῦτον οὖν ἰδὼν ἀμελῶς, φασίν, ἐν τῷ γήραϊ χειραγωγούμενον, καὶ ἀφείδ βα-²⁰κτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην, τοῦ μὲν οἰκέτου ἤμαρτεν οὐ

CCV. Hesych. Alex. v. Ἄστ. (Suid.) CCVI. Hesych. Al. v. CCVII. Eustath. II. p. 313

καταστοχήσας, τὸν δὲ γέροντα πλήξας ἔκτεινεν οὐχ
 ἐκῶν. διὸ καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον, συναγαγὼν λαόν,
 καὶ στασιαζομένους τοὺς Ῥοδίους εὐρηκῶς καὶ ἐνὶ
 προσκεχωρηκῶς μέρει ἐκράτησε, καὶ δυνατὸς γενό-
 5 μενος ἐστράτευσε κατὰ τῆς Τροίας καὶ αὐτός.

CCVIII. Περὶ Ἀσφαλίωνος.

Ἀσφαλίῳν πλάττεται ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου,
 προσφυῆς ὄνομα, ὃν οὐ χρῆ σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος
 πρὸς τὸν δεσπότην, ὥσπερ καὶ Ἐπεινεὺς πρὸ αὐτοῦ,
 ὃν ἀληθεύειν χρεῶν.

CCIX. Περὶ Ἀυγείου.

10 Ἀυγείας υἱὸς μὲν Ἥλιου ἦν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ
 Φόρμητος ἐκ τῆς Ἰκλέως Ἰρμίνης· οἱ δὲ αὐτὴν θυγα-
 τέρα Νυκτέως, οἱ δὲ Ἐπόχου φασί. τούτου δὲ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἀκτῖνας ἀπολάμπειν φασίν. Ἡρακλεῖ οὖν
 τὴν τῶν αὐτοῦ βοῶν κόπρον καθήραντι οὐκ ἐδίδου
 15 ἀπαιτοῦντι τὸν μισθόν, ὃς ἦν δεκάτη τῶν βοῶν,
 λέγων οὐχ ἐκόντα ποιῆσαι τὸ ἔργον, ἀλλὰ ἐπιταγέντα
 ὑπὸ Εὐρουσθέως. καθίζουσιν οὖν κριτὴν αὐτοῖς τῆς
 δίκης αἰρετὸν Φυλέα, τὸν Ἀυγείου υἱόν· ὁ δὲ κατα-
 ψηφίζεται τοῦ πατρός. ἀγανακτεῖ ἐπὶ τούτοις Ἀυγείας
 20 καὶ ἐκβάλλει τὸν υἱόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐπιστρατευσάμενος
 πορθεῖ τὴν Ἥλιον, καὶ μεταπεμψάμενος ἐκ Δουλιχίου
 τὸν Φυλέα, δίδωσιν αὐτῷ τὴν τοῦ πατρός βασιλείαν,
 καὶ τὸν στρατὸν διὰ τὴν ἐκ πολέμου ὀλιγανδρίαν
 συγκατακλίνει ταῖς τῶν τετελευτηκότων γυναιξί. καὶ

CCVIII. Eustath. Od. p. 1442 CCIX. Schol. Apoll. I,
 172 Ἡρακλεῖ — exit. Eustath. Il. p. 874

17 αὐτοῖς F αὐτῆς PV 22 Φυλέα F Φιλέα bis PV

τὸν Ὀλυμπιακὸν διαθέμενος ἀγῶνα, πρῶτος αὐτὸς τῶν ἀγωνισμάτων ἄπτεται. πρὸς δὲ τούτοις ἱστορεῖται, καὶ ὅτι τὴν ἀρχὴν Πισάται τοῦ ἀγῶνος ἐπεμέλοντο· ἐπεὶ δὲ τοῖς Μεσσηνίοις αὐτοὶ κατὰ Λακεδαιμονίων συνεμάχησαν, καθελόντες ὕστερον αὐτοὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι 5 παρέσχον τὴν τοῦ ἀγῶνος ἀρχὴν τοῖς Ἡλείοις, οἱ κατὰ 83 Μεσσηνίων τοῖς Λάκωσι συνεμάχησαν.

CCX. Περὶ τοῦ Ἀχέρωντος.

Ἀχέρων ὁ ἐν Ἄιδου ποταμός [παρὰ τὸ ἔσπερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, Ἀχέρων] κατὰ τὸν ἐν Ὀδυσσεΐα κείμενον μῦθον. 10 φασὶ γὰρ Ἡρακλέα ἐκεῖ διὰ τὸν Κέρβερον κατελθόντα, καὶ ἰδόντα τὸ φυτὸν αἰγειρον, τὴν καὶ ἀχερωῖδα λεγομένην, καὶ ἐκ τῆς εὐφυΐας θαυμάσαντα, στεφανώσασθαι τε καὶ ἀναγαγεῖν καὶ Ἡλίῳ δεῖξαι. ὡς ἄκαρπος δὲ ἡ ἀχερωῖς τῷ Ἄιδῳ ἀνάκειται. διὸ καὶ ἰτέαι καὶ 15 αἰγειροὶ τὸν τῆς Περσεφόνης πληροῦσι λειμῶνα.

CCXI. Ἀχαιοὶ πόθεν οἱ Ἕλληνες ὠνομάσθησαν.

Ἄϊολος ὁ Ἰππότου γεννᾷ Ξοῦθον, οὗ καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδος θυγατρὸς Ἴων (οὗτος ὁ Ἴων ᾤκησε τὰς Ἀθήνας, ὅθεν καὶ Ἴωνες) καὶ Ἀχαιός. ὁ δ'

CCX. Etym. M. p. 180, 46 κατὰ τὸν — exit. Eustath. II. p. 938 CCXI. Pausan. VII, 1 οὗτος ὁ Ἴων — exit. Schol. Ven. II. I, 2

8 Interpolator verba circumsepta ex Etym. M. adscripsit, quo factum est, ut sequentia κατὰ τὸν ἐν Ὀδυσσεΐα κείμενον μῦθον nunc sensu careant, idemque omisit post κατιόντας originationem ἢ ὁ τὰ ἄλλα ῥέων, ἀχρέων, quae necessaria est 12 αἰγειρον — λεγομένην om. F sequens καὶ ipse addidi, om. PV 14 Ἡλίῳ cum F scripsi, ἡλίῳ PV 17 Ξοῦθον F Ζοῦθον P Ζοῦθον V

Ἀχαιοὺς φόνον ἐμφύλιον δράσας παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν, καὶ κυριεύσας τῆς χώρας τοὺς ὑποτεταγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ Ἀχαιοὺς προσηγόρευσεν.

CCXII. Περὶ Ἀρτυβίου τοῦ Περσοῦ.

Ἀρτύβιος Πέρσης ἀνὴρ στατηγὸς ἐπὶ τῶν Περσικῶν, τὰ πολέμια γενναῖός τε καὶ πρόθυμος καὶ ταχύς τὴν ἐν τοῖς ὅπλοις κίνησιν καὶ πτηνὸς τὸ πόδε, τὸ εἶδος ἐκπληκτικός τε καὶ θεῖος φαινόμενος, ὡς ἄλλος Ἀχιλλεύς. φιλιππότατον δὲ προσέτι γενέσθαι αὐτὸν καὶ κυνηγετικώτατον, καὶ ταῖς τῶν πολέμων ἀνοχαῖς ἐπὶ τὰ θηρία χρώμενον Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. οὗτος πρῶτος ἐδίδαξεν ἵππον ὀρθὸν ἀνίστασθαι πρὸς ὀπλίτην, καὶ τὸν προσενεχθέντα κατεργάζεσθαι, ποσὶ τε πλήττοντα καὶ στόματι δάκνοντα.

84 CCXIII. Ἀχιλλέως γενεαλογία.

	Ζεὺς ἐκ τῆς Αἰγίνης τοῦ Ἀσωποῦ γεννᾷ	
15	Αἰακόν,	Μίνω, Ῥαδάμανθυν.
	οὗ	οὗ καὶ Πασιφάης
	Φῶκος, Τελαμών, Πηλεὺς,	Δευκαλίων, Ἀνδρόγεωσ,
	οὗ οὗ	οὗ Γλαῦκος,
	Τεῦκρος, Αἴας, καὶ Θέτιδος	Μόλος, Ἴδο- Ἀριάδνη,
20	οὗ καὶ Τεκμήσσης Ἀχιλλεύς,	μενεύς, Φαίδρα.
	Εὐρυσάκης. οὗ	οὗ
	Νεοπτόλεμος. Μηριόνης.	

CCXII. Excerpta ex Herod. V, 108 seq. οὗτος — exit. Eustath. Dion. 374. De Artybio cf. narratiunculam Tzetz. Chil. III, 116 CCXIII. Compilata ex Apollod. III, 12, 5 seq. γεννηθεῖς —

Γεννηθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς ὑπὸ Θετίδος παρεδόθη τῷ Χείρωνι, τροφεὶ ἅμα καὶ διδασκάλῳ τῆς τοξείας χρησάμενος. ἦν δὲ οὗτος ὁ Χείρων ἰπποκένταυρος, οἰκῶν ἄντρον τι καὶ σπήλαιον ἐν Θετταλία. ὁ οὖν Χείρων λαβὼν τὸν Ἀχιλλέα, οὐ γάλακτι καὶ ἄρτῳ ἔτρεφεν 5 αὐτόν, ἀλλὰ κηρίοις τε καὶ μυελοῖς ἐλάφων καὶ ἄλλων ζώων. διὸ καὶ Ἀχιλλεὺς ὠνομάσθη, ὁ μὴ μετασχὼν τοῦ χιλοῦ· χιλὸς γάρ ἡ τροφή. κολακεύει δὲ αὐτόν ὁ Χείρων οἶον λέοντα, πτῶκας ἀρπάζειν καὶ νεβροῖς συμπέτεσθαι. εἰς ἡλικίαν δὲ ἦκοντα, ἐν ἧ οἱ παῖδες 10 ἅμαξιδῶν καὶ ἀστραγάλων δέονται, εἶργε μὲν οὐδὲν τῶν τοιούτων· ἀκοντίοις δὲ εἶθιζε καὶ παλτοῖς καὶ δρόμοις· ἰππάζεσθαι τε καὶ κεχροῆσθαι αὐτῷ ὡς ἵππῳ. ἐπικαθίσας οὖν αὐτόν ὀπισθεν αὐτοῦ, κατὰ τοῦ ἰππίου μέρους, οὕτως ἐγύμναζε, καὶ ἐδίδασκεν αὐτόν τὴν 15 τοξικὴν. καὶ οὕτω μὲν περὶ τοῦ Χείρωνος μυθικῶς πῶς λέγεται. ἡ δὲ ἱστορία γενέσθαι αὐτόν ἐν Πηλίῳ ἀνθρώπῳ ὁμοιον οἶδε, σοφὸν δὲ καὶ λόγους καὶ ἔργα· θήρας τε γὰρ ποικίλης ἤπτετο καὶ τὰ πολεμικὰ ἐπαίδευε καὶ ἰατρικοὺς ἀπέφαινε καὶ μουσικοὺς ἤρμοττε 20 καὶ δικαίους ἐποίει βιῶναί τε ἐπὶ μήκιστον. φοιτῆσαι δὲ αὐτῷ καὶ Ἀσκληπιὸν καὶ Τελαμῶνα καὶ Πηλέα

ζώων Philostrat. Her. XIX, 2 διὸ καὶ — τροφή Etym. M. p. 187, 27 κολακεύει — συμπέτεσθαι Philostrat. Imag. II, 2 εἰς ἡλικίαν δὲ ἦκοντα — τῶν μητέρων Philostrat. Her. l. c. ὁ δὲ Πολυξένης — δέδωκεν Tzetzes Lyc. 269. V. Eud. p. 341 Σώστρατος — Ἀρην Eustath. Od. p. 1696 μετὰ δὲ θάνατον — Ἀψυρτος Tzetzes Lyc. 798 καὶ τοῦτο — ἐντιμον Schol. Apoll. IV, 814 λέγεται — Ἑλληνικοῦ Ἀχιλλέως Philostrat. Her. l. c. λέγουσι — exit. Eustath. Dion. 306

καὶ Θησέα· θαμίζειν δὲ καὶ Ἡρακλέα, ὅτε μὴ ἀπάγοιεν
 αὐτὸν οἱ ἄθλοι, μετασχεῖν τε τῆς τοῦ Χείρωνος ὀμι-
 λίας Παλαμῆδει ἅμα καὶ Ἀχιλλεῖ καὶ Αἴαντι. ἀλλ'
 ἐπὶ τὸν προκειμένον Ἀχιλλέα ἐπανέλθωμεν. οὗτος μὲν
 5 οὖν ἐν Σκύρῳ Δηϊδάμειαν, θυγατέρα Λυκομήδους,
 ἔτι ἔφηβος γήμας, γεννᾷ Νεοπτόλεμον, οὕτως ὀνομα-
 σθέντα διὰ τὴν νεότητα τοῦ Ἀχιλλέως, καθ' ἣν εἰς
 τὸ πολεμεῖν ὥρμησεν. ἐνταῦθα τῷ Ἀχιλλεῖ διαιτωμένῳ
 παρεγένετο ἡ Θέτις, ὡς ὁ μῦθος, καὶ ἐθεράπευε τὸν
 10 υἱόν, ὥσπερ αἱ θνηταὶ τῶν μητέρων. ὁ δὲ Πολυξένης,
 τῆς Προιάμου θυγατρὸς, ἐρασθεὶς ἐδήλωσε τῷ Προιάμῳ
 85 συμμαχῆσαι αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην· ὁ δὲ Προιάμος
 συνέθετο δοῦναι, ὡς τοῖς πολλοῖς ἰστόρηται. καὶ
 ἐλθόντων ἐν τῷ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῶ, Ἀλέξαν-
 15 δρος λάθρα τοξεύει τὸν Ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη
 ἀποθανεῖν τὸν ἦρωα. οἱ δὲ Τρωῆες τὸ σῶμα αὐτοῦ
 τοῖς Ἑλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν τὰ δῶρα,
 ἃ Προιάμος ἀκριβεῖ ζυγοσταθμῆσει τρυτάνης τοῦ
 ζυγοῦ ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ Ἐκτορος λάθρα τῶν Ἑλλήνων
 20 τῆς νυκτὸς τῷ Ἀχιλλεῖ δέδωκε. Σώστρατος δὲ ἰστορεῖ
 Ἀλέξανδρον Ἀπόλλωνος ἐρώμενον καὶ μαθητὴν τοξείας,
 ὑφ' οὗ τόξον ἐλεφάντινον σχόντα τοξεῦσαι Ἀχιλλέα
 κατὰ γαστρὸς. Τέλης δὲ ἰστορεῖ Πενθεσίλειαν ἀνελεῖν
 τὸν Ἀχιλλέα, αἰτησαμένης δὲ Θετίδος τὸν Δία, ἀνα-
 25 στήναι αὐτὸν καὶ ἀντανελεῖν ἐκείνην, Ἄρεα δὲ πατέρα

5 Δηϊδάμειαν P Δηϊοδάμειαν V 10 Iisdem scholiis
 usus est etiam Nonn. I, 8 13 ὡς τοῖς πολλοῖς ἰστόρηται om.
 F 18 ἀκριβεῖ — 20 νυκτὸς om F. Quae sequuntur ex Ptole-
 maei Hephaestionis historiis fluxisse docuit Hercher. Annal. Phil.
 Suppl. I, p. 291 seq. 23 Τέλης vel Τέλλης proposuit Hercher
 l. c. p. 291 Τέλης PV Τέλλης F

Πενθεσιλείας δίκην λαχεῖν Θέτιδι· κριτὴν δὲ γενόμενον Ποσειδῶνα, κατακροῖναι Ἄρην. μετὰ δὲ θάνατον Ἀχιλλεύς, ὡς ληροῦσιν, ἔγρημε Μήδειαν τὴν Αἰήτου παῖδα, εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος. [Αἰήτης δὲ καὶ Κίρκη καὶ Πασιφάη Ἠλίου παῖδες καὶ Πέρσης 5 τῆς Ὠκεανοῦ, Ἀήτου μὲν παῖδες καὶ Εἰδυίας Μήδεια καὶ Ἄψυρτος.] καὶ τοῦτο πρῶτος Ἴβνκος εἶρηκε καὶ Σιμωνίδης· τῷ Ἀχιλλεῖ κεκλωσμένον ἦν, ἢ πολυχρόνιον γενήσεσθαι καὶ ἄτιμον ἢ ὀλιγοχρόνιον καὶ ἔντιμον. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἐκέλευσε τὸ μαντεῖον, Θεττα- 10 λους εἰς Τροίαν πλέοντας θύειν κατ' ἔτος τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ σφάττειν τὰ μὲν ὡς θεῶ, τὰ δὲ ὡς ἐν μοίρᾳ τῶν κειμένων. [ἐπειδὴ καὶ οἰμωγὴ τῆς Θέτιδος, ὡς ὁ μῦθος, διεφοῖτα τὸν στρατὸν ἀνευφημούσης τε καὶ τὸν νῆδον βοώσης (ἐβόα δὲ τορὸν μέγα τε καὶ ἔναυ- 15 λον, καθάπερ ἢ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἠχώ) καὶ τότε μάλιστα καὶ Ἀχαιοὶ συνῆκαν, ὅτι τέκοι τὸν Ἀχιλλέα ἢ Θέτις, οὐδὲ ἄλλως ἀπιστοῦντες.] τὰ δὲ Θετταλικά ἐναγίσματα οὕτως ἦν· ναῦς ἐκ Θετταλίας μέλαινα ἰστία ἠρμένη εἰς Τροίαν ἔπλει, θεωρὸς μὲν τεσσαρεσκαίδεκα ἀ- 20 άγουσα, ταύρους δὲ λευκόν τε καὶ μέλανα, χειροθήθεις ἄμφω, καὶ ὕλην ἐκ τοῦ Πηλίου, ὡς μηδὲν τῆς πόλεως δέοιντο, καὶ πῦρ ἐκ Θετταλίας ἦγον καὶ σπονδὰς καὶ ὕδωρ τοῦ Σπερχειοῦ ἀρυσάμενοι, ὅθεν καὶ στεφάνους ἀμαραντίνους εἰς τὰ κήδη πρῶτοι Θετ- 25 ταλοὶ ἐνόμισαν, ἵνα κὰν ἄνεμοι τὴν ναῦν ἀπολάβωσι, μὴ σαπρὸς ἐπιφέρωσι μηδ' ἐξώρους. νυκτὸς μὲν δὴ

4 εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος om. F Αἰήτης — Ἄψυρτος. ἐπειδὴ — ἀπιστοῦντες ex Tzetzae et Philostrati libris interpolator adscripsit 7 fr. 37 B 8 fr. 213 B

καθορμίζεσθαι ἔδει καὶ πρὶν ἄψασθαι τῆς γῆς, ὕμνον
ἀπὸ τῆς νεῶς ἄδειν εἰς τὴν Θέτιν ᾧδε συγκεείμενον·

Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία,

ἃ τὸν μέγαν τέκες υἱόν,

5 Ἀχιλλέα, τὸν θνατὰ μὲν ὅσον

86 φύσις ἤνεγκεν,

Τροία λάχε, σᾶς δ' ὅσον ἀθανάτου

γενεᾶς παῖς ἔσπασε, Πόντος ἔχει.

βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε κολωνόν

10 μετ' Ἀχιλλέως ἔμπυρα

βαῖν ἀδάκρυτος μετὰ Θεσσαλίας

Θέτι κυανέα, Θέτι Πηλεία.

προσελθόντων δὲ τῷ σήματι κατὰ τὸν ὕμνον, ἀσπίς
μὲν ὥσπερ ἐν πολέμῳ περιεδουπεῖτο, δρόμοις δὲ
15 ἔρρουθμισμένοις σννηγάλαζον, ἀνακαλοῦντες τὸν Ἀχιλ-
λέα. στεφανώσαντες δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ κολωνοῦ
καὶ βόθρους ἐπ' αὐτῇ ὀρύξαντες τὸν ταῦρον τὸν
μέλανα ὡς τεθνεῶτι ἔσφαττον· ἐκάλουν δὲ καὶ τὸν
Πάτροκλον ἐπὶ τὴν δαῖτα, ὡς καὶ τοῦτο εἰς χάριν τῷ
20 Ἀχιλλεῖ πράττοντες. ἐντεμόντες δὲ καὶ ἐναγίσαντες
κατέβαινον ἐπὶ τὴν ναῦν ἤδη καὶ θύσαντες ἐπὶ τὸν

2 ναὸς P corr. V 3 Restitui omnino recensioem a
Kaysero curatam τὸν μέγαν ἔτεκες υἱὸν Ἀχιλλῆα | τοῦ, θνατὰ
μὲν, ὅσον φύσις, ἤνεγκέ τοι | Τροία λάχε | σᾶς δ' ὅσον ἀθανά-
του γενεᾶς παῖς ἔσπασε | Πόντος ἔχει | βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε
κολωνόν | μετ' Ἀχιλλέως ἐν πυρᾷ | βαῖν' εὐδάκρυτος μετὰ θυη-
λάς, | Θέτι etc. PV. Paucis mutatis versus sequentes edidit
Bergkiius Poet. Lyr. p. 1321: σὺ μέγαν τέκες υἱὸν Ἀχιλλέα· |
θνατὰ μὲν ὅσον φύσις ἤνεγκεν, | Τροία λάχε, σᾶς δ' ὅσον ἀθανά-
του | γενεᾶς παῖς ἔσπασο, Πόντος ἔχει | βαῖνε πρὸς αἰπὺν τόνδε
κολωνόν, | μετ' Ἀχιλλέως ἔμπυρα (βαῖνε) etc. Quod carmen
quin Philostratus ipse finxerit dubium non esse idem vir doc-
tissimus confirmavit 18 ἔσφατον P corr. V

αἰγιαλὸν τὸν ἕτερον τῶν ταύρων Ἀχιλλεῖ πάλιν κα-
νοῦ τε ἐναρξάμενοι καὶ σπλάγχνων ἐπ' ἐκείνη τῇ
θυσίᾳ (ἔθνον γὰρ τὴν θυσίαν ταύτην ὡς θεῶ), περὶ
ὄρθρον ἀπέπλεον, ἀπάγοντες τὸ ἱερεῖον, ὡς μὴ ἐν τῇ
πολεμίᾳ ἔνωχοῖντο. καὶ ταῦτα περὶ Ἑλληνικοῦ Ἀχιλ- 5
λέως. λέγουσι δέ τινες καὶ ἕτερον γερονέναι Ἀχιλλέα
παρὰ Σκυθαίς, βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τε τῆς
τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ καὶ ἔμεινεν
ἐπιδιώκων, ἐξ οὗ καὶ ὁ τόπος Ἀχίλλειον ὠνομάσθη,
οὐ μὴν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες 10
παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα· Ἀχίλλευ
ὃ τὰς Σκυθίας μέδεις.

CCXIV. Περὶ Ἀψύρτου.

Ἄψυρτος υἱὸς Αἰήτου, ὃν συνδιωχθέντα ἐλοῦσα
ἡ ἀδελφὴ Μήδεια διέφθειρε, μελεῖστί ταμοῦσα καὶ 15
τῇ θαλάσῃ τὰ τῶν σαρκῶν ἐπισπείρασα τμήματα,
ὅθεν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀδριά-
δος, ἃς οἱ Κόλχοι ἐπέδραμον, τὰ τῆς Μηδείας ἵχνη
μαστεύοντες καὶ ζητοῦντες, ὅτε τῷ Ἰάσονι κατ' ἔρωτα
ἠκολούθησεν. ἦν καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκεῖνοι ἐξισχύσαν-
τες, ἀλλ' εἰς κενὸν μογήσαντες, ὥκησαν ὑπ' ἀμηχανίας 20
ἐκεῖ· οὐ γὰρ ἦν αὐτοὺς εἰς Κολχίδα νοστυῆσαι, εἰ μὴ
καὶ τὴν Μήδειαν ἀνακομίσονται· οὕτω γὰρ ὁ Αἰήτης
ἠπειλήσατο. Ἠλίου καὶ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ Αἰήτης,
οὗ καὶ Εἰδυίας Μήδεια, Ἄψυρτος.

CCXIV. Eustath. Dion. 488

11 Secutus sum Bergkium fr. 49, Ἀχιλλεῦ, ὃς τὰς Σκυθι-
κὰς μεδέεις PV 13 Sic correxi, συνδιώκοντα FPV 14 τε-
μοῦσα P corr. V 18 τῷ bis ser. P corr. V

Βάκχον οὐ μόνον τὸν Διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους, οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σιλλοῖς οὕτως·

5 Ἐστᾶσι δ' ἐλάται πνικινὸν περὶ δῶμα.
ἔστι δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. * * * φησὶ γὰρ οὕτω·

Βάκχοισιν κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέφαντο.
καὶ Βάκχον κλαυθμὸν Φοίνικες. Βάκχος δὲ καὶ Βρό-
10 μιος καλεῖται διὰ τὸ τοὺς πατοῦντας τὸν οἶνον ἐκ-
θλίβειν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ πρώτους χρῆσθαι· εἶτα καὶ τοὺς ἕως μέθης μετὰ ταῦτα χρωμένους ἀφιέναι ταῖς ἐν τοῖς πότοις παιδιαῖς. [Βάκχαι δὲ καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες καὶ Σειληνοὶ ὄπαδοὶ Βάκχου. καὶ Βασσά-

CCXV. Schol. Ar. Equ. 406 (Suid.) Βάκχος — παιδιαῖς Cornut. 30. V. Eud. p. 119 Βάκχαι — Βάκχον Suidas v. Βάκχαι καὶ Βασσάροι — ἡσχολεῖτο Eustath. II. p. 289. V. Eud. p. 118 ἄλλοι — exit. Etym. M. p. 214, 39

1 Literas initiales BΓΔ etc., cum codice Parisino absint, omnino eiiciendas putavi, scr. V 4 Ξενοφάνης corr. A. C. Meineke et Harles Ξενοφάντης PV 7 Müller IV, p. 462 Post ἱστορεῖ excidisse nonnulla verba, quibus alterius Nicandri mentio facta esset, iure suspicatus est Bernhardy 8 Βάκχοισι P βάκχοισιν F βακχοῖσι V περιανθέσιν PV Schol. πολνανθέσιν S. Cf. fr. 30 Schneider 13 Totum locum Osannus sic restituit: διὰ τὸ πολλὰς τοιαύτας φωνὰς τοὺς πατοῦντας αὐτὸν πρώτον, εἶτα τοὺς ἕως μέθης μετὰ ταῦτα χρωμένους ἀφιέναι. τῆς δ' ἐν τοῖς πότοις παιδιαῖς etc., in quo pauca, quae in Violario leguntur, abesse animadvertas Βάκχοι δὲ — ἡσχολεῖτο serius addita sunt, cum interpretationes vocis Βρόμιος moleste illis verbis interrumpantur. Ceterum quoniam margini P adscriptum est περὶ Βασσαρῶν, novam quandam particulam, quae subinde insequeretur, huc intrusam suspiceris

ραι αἱ τοῦ Βάκχου τροφοὶ διὰ τὸ βάσιν ἐπ' ἀρῆ
 ποιῆσθαι τὸ μανιῶδες, καὶ Λυδαὶ καὶ Μακέται καὶ
 Μιμαλλόνες δαιμόνιά τινα, τιθῆναι Βάκχου. εἰς ἀμπέ-
 λους δὲ ἀλληγορικῶς μετελαμβάνοντο, τὰς τρίχας κατα-
 κεχυμέναι καὶ ἄλλα τινὰ ποιοῦσαι φίλα τῷ Βάκχῳ, 5
 κιτῶ, φασί, στεφανούμεναι καὶ ἀμπέλῳ, καὶ κατ-
 ἔχουσαι χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. τοῦτο
 δὲ πρὸς αἰνίγμα τοῦ καὶ θηριώδεις καὶ φονικοὺς εἶναι
 τοὺς μεθύοντας. ἰστέον δ' ὅτι εἰς οἶνον ἀλληγορεῖται
 ὁ Διόνυσος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ διονυσιάζειν, συμποσιακῆ 10
 λέξις παρὰ Πλάτωνι· οἶον, πάντα τὸν βίον ἐδιονυσία-
 ζεν, ἥγουν περὶ οἶνον ἡσχολεῖτο.] ἄλλοι δὲ λέγουσι
 Βρόμιον λέγεσθαι τὸν Διόνυσον παρὰ τὸν βρόμον.
 καὶ γὰρ τῆς Σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ
 Ἑρμοῦ κατὰ βούλησιν τοῦ Διὸς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς 15
 βρόμῳ καὶ ἤχῳ βροντῆς· ἢ ὅτι μετὰ τυμπάνων καὶ
 βρόμων, ἥγουν ἤχων, ἐν ὄρεσι σὺν Βάκχαις καὶ Σα-
 τύροις καὶ Σιληνοῖς ἐπόμπενον.

CCXVI. Περὶ Βριμοῦς.

Βριμῶ καὶ Ὀβριμῶ ἢ Περσεφόνῃ. Ἀπολλώνιος·
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν. 20
 φασὶν Ἑρμῆν ἐρασθέντα ἐπὶ κνηγεσίαν ἐξιούσῃ θελῆ-

CCXVI. Tzetzes Lyc. 698 et 1176 ἢ διὰ τὸ φοβερὸν —
 οὔσα Schol. Apoll. III, 682

3 Μιμαλλόνες, φονικοὺς (8), Σιληνοῖς (18) recepi ex F
 Μιμάλλοντες, φονικοῦς, Σειληνοῖς perperam PV. In margine P
 verba ἢ βρόμος παρὰ τὸν βρόμον — ἐπόμπενον, a negligent
 librario ex contextu male repetita, lector aliquis benevolus de-
 levit 20 Ex Apoll. Argon. III, 861 νυκτιπόλον et χθονίην
 reposui, νυκτίπολον et φθονίην PV

σαι βιαίως μιχθῆναι, ἣ δὲ ἐνεβριμήσατο· ὁ δὲ φοβη-
 88 θεις ἀπετράπη, καὶ ἐντεῦθεν Βριμὸν προσηγορεύθη.
 ἢ διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος
 καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα Ἐκαταῖα· καὶ
 5 πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος διὰ τὸ Ἐμπουσαν
 καλεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον·
 „τόσσος γε πέλει βρόμος“.

ἣ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος, τὸ δὲ βρι ἐπιτάσεώς ἐστιν,
 ὡς τὸ „βριήπυος ὄβριμος Ἄρης“. ἢ Βριμὸν ἣ μεγά-
 10 λην ἔχουσα μῆνιν, βριμηνίς τις οὔσα.

CCXVII. Περὶ Βελλεροφόντου.

Βελλεροφόντης ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἰππόνους
 πρώην καλούμενος, ἀνὴρ ὑπάρχων Φρυγίας, ἄκων
 ἀνελὼν Κορίνθιον τινα Βέλλερρον ἢ τὸν ἴδιον ἀδελ-
 φὸν Δηλιάδην ἢ Πειρῆνα ἢ Ἀλκιμένην, ἐλθὼν εἰς
 15 Ἄργος πρὸς Προῖτον καθαίρεται. Ἄντεια δὲ ἢ Σθε-
 νέβοια, γυνὴ Προῖτου, ἐρωτικῶς ἐπεμάνη Βελλερο-
 φόντη. ὡς δὲ οὐκ ἐπέισθη συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλ-
 λεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ, ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος
 δὲ αὐτοχειρῖα τοῦτον ἀνελεῖν οὐκ ἠθέλησε, κατὰ τε
 20 παλαιὸν ἦθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ συμφαγόντας ἀλλή-

CCXVII. Tzetzes Lyc. 17. τὰ δὲ περὶ τῆς Χιμαίρας —
 μῦθος Palaeph. 29 (Arsen. Viol. p. 408) ἢ δὲ ἀλληγορία —
 κεκραμένον Schol. Hes. Theog. 319 et 325 (Etym. M. p. 194,
 51 ὅτι δὲ — exit. Eustath. II. p. 632)

7 Verba corrupta in PV τόσσος γὰρ πέλεται βρόμος ex II.
 XIV, 396 emendavi 9 Scholiasta citat II. XIII, 521 13
 Κορίνθιον τινα e scholio revocavit A. C. Meineke Κορίνθιον
 om. PV 14 Sic cum Tzetzta et Heyn. ad Apollod. II, 3, 1
 scribendum est, Ἠλιάδην — Πυρίναν — Ἀλκιμένον PV

λοις παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, εἰ μὴ τοῦτο ἀκουσίως
 συμβῆ. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος ἀνελεῖν Βελλεροφόντην
 οὐκ ἠθέλησε, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβά-
 ττην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, γράμματα δοῦς κατ' αὐτοῦ
 περιέχοντα τὴν τῆς αἰτίας διαβολήν. καὶ Ἰοβάτης 5
 ὁμοίως ἡμέρας ἐννέα συνεστιασάμενος αὐτῷ, τῇ δεκάτῃ
 τὰ γράμματα δεξάμενος, ἐπειδὴ μὴδ' αὐτὸς εἶχεν αὐ-
 τὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει
 τοῦτον ἀπελθεῖν καὶ πολεμῆσαι Χιμαίρα, εἶτα Σολύ-
 μοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπιτερωμένον 10
 ἵππον, ὃν φασὶ Πήγασον, ἀπέστειλαν, ᾧ ἔποχηθεῖς
 τὴν Χιμαίραν μὲν ἀνεῖλε, μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι
 ἐπιτιθεῖς καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι,
 ἀφ' οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεῖς ἐκείνην ἀπέκτει-
 νεν. ἦν γὰρ προῦδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας 15
 φυλάξασθαι, καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ μῦθικῶς.
 οὕτως οὖν ἐκείνην ἀνεῖλε, τοὺς τε Σολύμους καὶ τὰς
 Ἀμαζόνας πολέμῳ. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρα Λυκίων
 ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν. ὡς δὲ καὶ τοὺς ἐν ἐνέδρα
 ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης αὐτὸν γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ Φιλονόῃ 20
 τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, καὶ τελευτῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν
 καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δέ, ὥς φασὶ τινες,
 ἐπαρθεῖς τοῖς κατορθώμασιν ἠθέλησε σὺν τῷ Πηγάσῳ
 τὸν οὐρανὸν περιπολεῦσαι, Ζεὺς δὲ οἰστρον τῷ Πη-
 γάσῳ βαλὼν ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφαιρίσαι 25
 τῶν ἑαυτοῦ νώτων καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς γῆν. καὶ 89

6 συνεστιασάμενος P corr. V συνεστιώμενος F 14 ὑφ'
 οὗ F 16 ῥήτωρ μῦθικῶς. οὕτως οὖν ex F restituit A. C.
 Meineke, ῥήτωρ. μῦθικῶς οὕτως οὖν PV 19 ἐν om. P add.
 V 20 αὐτὸν addidi ex F om. PV Φιλονόῃ F Φιλογωνία
 PV 25 Sic F ἀποσφαιρίσαι PV

δὴ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον κατενεχθέντος τοῦ Βελλε-
 ροφόντου καὶ παραπορευομένου χωλοῦ ἀπὸ τῆς πτώ-
 σεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιεπολεῖτο καὶ κάτω. ἡ γοῦν
 Ἡμέρα τοῦτον παρὰ τοῦ Διὸς αἰτεῖται, ὡς ἂν ἐπο-
 5 χουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερήσιον κύκλον βαδίξῃ. ταῦτα
 μὲν εἰσι τὰ περὶ Βελλεροφόντου μυθικῶς λεγόμενα.
 τὰ δὲ περὶ τῆς Χιμαίρας τάδε· ὅτι ἐν Πατάροις ὄρος
 ἐστίν, ἐν ᾧ θηρίον Ἀμισοδάρου, ὃ ἔμπροσθεν μὲν ἦν
 λέων, ὀπίσθε δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα· ἐξ ἧς πῦρ
 10 ἐκ τοῦ στόματος ἀνεδίδοτο καὶ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν
 καὶ πάντας τοὺς παριόντας. ὕστερον δὲ ἐλθὼν ὁ
 Βελλεροφόντης ἐτεχνάσατο, καὶ τῷ δόρατι περιθεὶς
 σφαῖραν μολίβδου ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα τῆς χιμαί-
 ρας. ἐλύθη δὲ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὁ μολίβδος καὶ ἐχώ-
 15 νευσε τὰ σπλάγχνα αὐτῆς, καὶ οὕτως ἀπεκτάνθη ἡ
 Χίμαιρα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μυθώδη, τὸ δ' ἀληθῆς οὐ-
 τως ἔχει. Βελλεροφόντης ἦν φυγὰς ἀνὴρ, τὸ γένος
 Κορίνθιος, καλὸς κἀγαθός, ὃς πλοῖον κατασκευάσας
 μακρὸν ἐληΐζετο τὰ παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα δὲ
 20 ἦν τῷ πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον σχεδὸν
 τῶν πλοίων ὄνομα ἔχει· μᾶλλον δὲ δοκεῖ πλοίῳ ἢ
 ἵππῳ ὄνομα εἶναι Πήγασος. βασιλεὺς δὲ Ἀμισοδάρος
 ᾧκει ἐπὶ Ξάνθῳ τῷ ποταμῷ· ὄρος δὲ ἦν ὑψηλὸν ὑπ'
 αὐτῷ, ᾧ ὄνομα Τελμισσός, πρὸς ὃ δὴ ὄρος προβάσεις
 25 εἰσὶ δύο μὲν ἔμπροσθεν ἐκ πόλεως τῶν Ξανθίων,

2 περιπορευομένου τυφλοῦ F servavi lectionem PV propter
 Schol. Pind. Olymp. XIII, 130 3 περιεπολεῖτο F περιεπο-
 χεῖτο P περιεπωχεῖτο V 5 ἡμερήσιον correxi ἡμερίσιον PV
 17 φυγὰς corr. Piers. ad Moer. p. 395 rec. Westerm. Φρύγιος
 vulg. 20 σχεδὸν om. F 25 δύο μὲν e cod. Mosc. scripsit
 Fischer, μὲν om. PV

τρίτη δὲ ὀπισθεν τῆς Καρίας, τὰ δ' ἄλλα κρημνοί.
 ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῶν χάσμα ἐστὶ τῆς γῆς μέγα, ἐξ
 οὗ δὴ καὶ πῦρ ἀναδίδεται. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐστὶν ἕτε-
 ρον ὄρος, ᾧ ὄνομα Χίμαιρα. τότε δὲ ἦν, ὡς λέγουσιν
 οἱ προσχώριοι, κατὰ μὲν τὴν πρόσβασιν οἰκῶν λέων 5
 ἔμπροσθεν, ὀπισθεν δὲ δράκων, οἱ δὴ καὶ ἔσινον τοὺς
 νομέας καὶ τοὺς ὑλοτόμους. τότε δὴ καὶ Βελλεροφόν-
 τῆς ἐλθὼν τὸ ὄρος ἐνέπρησε, καὶ ἡ Τελμισσὸς κατ-
 ἐκάη καὶ τὰ θηρία ἀπώλετο. ἔλεγον οὖν οἱ προσχώριοι,
 Βελλεροφόντην ἀφικόμενον κατὰ Πηγάσου τὴν Ἀμι- 10
 σοδάρου χίμαιραν ἀπολέσαι. τούτου οὖν γεγονότος,
 προσανεπλάσθη ὁ μῦθος. ἡ δὲ ἀλληγορία Πήγασον
 οἶδε τὸν συγκεκραμένον θυμόν, ὃς ἔχει συγκεκραμένον
 τὸ ἄλογον μέρος τῷ λογικῷ. Βελλεροφόντην δὲ τὸν
 ἀναιροῦντα τὰ θανάσιμα παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα βάλλειν, 15
 τὰ βάλλοντα εἰς τὴν γῆν. καὶ ἄλλως. βέλλερα τὰ
 κακὰ λέγονται, Βελλεροφόντης οὖν ὁ προνοούμενος
 παύειν τὰ κακὰ, τὴν δὲ χίμαιραν τὴν καθόλου κα-
 κίαν, ἣ ἐγέννησε τὴν μερικὴν, καὶ τὸν λέοντα φανε-
 ρὸν καὶ ὄξυν θυμόν· τὸν δράκοντα δὲ θυμόν ποικι- 20
 λώτερον. ἢ τὴν Χίμαιραν τὸν μερικὸν θυμόν καὶ 90
 μέσον καὶ κεκραμένον. ὅτι δὲ ὁ Βελλεροφόντης καὶ
 Βελλεροφῶν τετρασυλλάβως λέγεται, ποιητῆς ὁ Περδί-
 κῆς δηλοῖ· δηλον δέ, ὡς ἐκ τοῦ Βελλεροφῶν κατὰ
 συναίρεσιν, ὡς Ξενοφῶν Ξενοφῶν. δηλον δὲ ὅτι καὶ 25
 Ἐλλεροφόντην τοῦτον ἰστόρησάν τινες καλεῖσθαι καὶ

1 κρημνοί F κρημνός PV 5 πρόσβασιν F πρόβασιν PV
 17 κακὰ legendum est, καλὰ FPV vitiosissime 23 Quis scit
 ποιητῆς ὁ Περδίκης, nescire me fateor, ποιητῆς ἕτερος F (an
 Πίνδαρος?) 26 Ἐλλεροφόντην P Βελλεροφόντην V

Βέλλερον καὶ Λεοφόντην. ἀνελόντα δὲ Βέλλερον, δυνάστην Κορινθίων, μεταθέσθαι τὸ ὄνομα.

CCXVIII. Περὶ τοῦ τῆς Βερονίκης πλοκάμου.

Βερονίκη γυνὴ ἦν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου καλουμένου. τοῦ οὖν ἀνδρὸς αὐτῆς τοῦ Πτολεμαίου ὄντος ἐν τῷ πολέμῳ, ἤνυξτο, ὅτι, εἰ ὑποστρέψει ἄτρωτος, τῶν πλοκάμων ἀποκείρασα τῶν ἑαυτῆς, ἀναθήσει ἀνάθημα ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἀνέθηκεν ἡ Βερονίκη. ἦν δὲ τις ἐπὶ τῶν αὐτῆς χρόνων ἀστρονόμος, Κόνων καλούμενος, ὃς πρὸς κολακείαν αὐτῆς ἔφησεν, ὅτι οἱ θεοὶ τὸν πλόκαμον τοῦτον ἐν ἄστροις ἀνέθηκαν· καὶ οὕτω κατηστέρισε τῆς Βερονίκης τὸν πλόκαμον. τοῦτο δὲ καὶ μυρῖοι ἕτεροι πεποιήκεσαν σοφώτατοι ὄντες, καὶ πολλοὺς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας πρὸς κολακείαν ἢ μυθικῶ τινι τρόπῳ ἐν τοῖς ἄστροις κατηστέρισαν.

CCXIX. Περὶ Βῆλου.

Βῆλος υἱὸς Διός, βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἀφ' οὗ καὶ αἱ πύλαι Βαβυλῶνος Βηλίδες ὠνομάσθησαν· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ τινὰς Βῆλος λέγεται. διὸ καὶ Ἡρόδοτος ἱερὸν λέγει Βῆλου Διὸς εἶναι ἐν τῇ Περ-

CCXVIII. Nonn. II, 2 (Cosm. p. 127; Arsen. Viol. p. 151)
CCXIX. Eustath. Dion. 1005

1 Βέλλερον P Βέλλερον V 6 τῶν πλοκάμων — τῶν ἑαυτῆς F τὸν πλόκαμον — τὸν ἑαυτῆς PV (consentit Cosmas)
8 Βερονίκης P Βερενίκης V 9 Κόνων P idemque praebent Nonnus et Hesychius v. Βερενίκης πλ., Κάμων Cosmas Κώνων V 12 τοῦτο — exit. om. Nonnus-Cosmas 17 ὠνομάσθησαν om. F ad marginem scriptum est librarii manu περὶ Βαβυλῶνος

σικῆ Βαβυλῶνι. τὴν δὲ Βαβυλῶνα κτίσμα εἶναι Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς Μήδου, καὶ οὐ Σεμιράμιδος, λέγουσιν· ἀλλ' εἶναι ἀρχαιοτέραν τὴν πόλιν τῆς Σεμιράμιδος ἔτεσι χιλίοις ὀκτακοσίοις, βασιλείσσης γενομένης μετὰ ταῦτα σοφῆς τε καὶ συνετῆς, 5 συνετωτέραν δὲ αὐτῆς τὴν Νίτωκριν, Βαβυλῶνος καὶ αὐτὴν βασιλεύσασαν. ἄλλοι δὲ περὶ τῆς Βαβυλῶνος τοιαῦτά τινα ἱστοροῦσιν, ὅτι Νίνου τοῦ Σύρων βασιλέως τὴν Νινευὶ κτίσαντος, ἢ τούτου γυνὴ τὸν ἄνδρα ὑπερβαλλομένη Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει, ἐξ 10 ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου καὶ λίθων λαξευτῶν, τριπήχεων μὲν τὸ πλάτος, ἑξαπήχεων δὲ τὸ μῆκος. καὶ περίμετρον αὐτῇ διεγράψατο στάδια πφε', τὸ δὲ τεῖχος εἰς ὕψος ἀνέτεινε πεντήκοντα πήχεων, οὗ τὸ πάχος εἰς τριάκοντα πήχεις διέστησεν, ὡς καὶ τέθριππα 15 ἐπ' αὐτοῦ ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις. καὶ πύργους ταῖς πύλαις ἐπέστησεν ὑψηλοῦς, χαλκᾶς τε πύλας ποιήσασα, 91 εἰς ὕψος τε ἀνατεινομένης πολὺ καὶ εἰς πλάτος ἀξιόλογον. ἔκτισε δὲ καὶ δεξαμενὴν μεγάλην, ἣ κῆπον ἐπήγειρε θαυμαστόν, ἐπιλεγόμενον κρεμαστόν, ὃς τε- 20 τράπλευρος μὲν ἦν, ἐκάστην δὲ πλευρὰν εἶχε τετράπλευρον· καὶ ἦν ἐν καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτὰ κοσμικῶν θεαμάτων.

CCXX. Περὶ Βορέου.

Βορέας βασιλεὺς ἦν Θράκης. οὗτος ἦρπασέ ποτε Ὠρείθυιαν, τὴν τοῦ Ἑρεχθέως βασιλέως Ἀττικῆς, εἰ 25

CCXX. Eustath. Dion. 423

13 τπε' F 16 ἐναντιοδρομεῖν corr. A. C. Meineke ἐναντι-
δρομεῖν PV 17 ὑψηλοῦς F ὑψηλᾶς perperam PV

καὶ ὁ μῦθος διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἀπαναστήσας τῆς
 γῆς τὸν ἄνθρωπον ἐξηνέμωσε. καθὰ καὶ Ἀιδωνεὺς
 βασιλεὺς μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ἡπίρου
 τῆς ἐν Μολοττοῖς, πρὸς ὃν καὶ Πειρίθους ἦλθε καὶ
 5 Θησεὺς διὰ τὴν Περσεφόνην, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἡρα-
 κλῆς διὰ τὸν Κέρβερον κύνα πολλοῦ ἄξιον. ὅμως δὲ
 καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἀιδωνεὺς δι' ὁμοιότητα κλήσεως εἰς
 τὸν Ἄϊδην μεταλαμβάνεται, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ γῆν τοῖς
 μυθογράφοις μετατίθεται Πλούτωνα. Ἐρμείας δὲ ὁ
 10 Πλατωνικὸς βασιλικὴν παῖδα τὴν Ὠρείθυιαν κατὰ
 κρημνοῦ ὑπονοεῖ ὠσθηῆναι ἀνέμῳ Βορρᾶ, καὶ τούτῳ
 τῷ τρόπῳ λεχθῆναι ἀρπασθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ.

CCXXI. Περί Βριάρεω.

Βριάρεως κατὰ μὲν Ἡσίωδον Οὐρανοῦ καὶ Γῆς
 παῖς ἐστίν (ὁ αὐτὸς δὲ Βριάρεως καὶ Αἰγαίων καὶ
 15 Γύγης συνωνύμως), κατὰ δὲ Εὐμηλον Γῆς καὶ Πόν-
 του. οὗτος καὶ Κόττος ἑκατὸν χεῖρας ἐσχηκότες, μετὰ
 τῶν θεῶν ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Τιτᾶνας. Ἴων δέ
 φησι, τὸν Βριάρεων ἐκ τοῦ πελάγους παρακληθέντα
 ὑπὸ Θέτιδος ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία, Θαλάσσης
 20 ὄντα παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον.
 τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τῇ πόλει, ἐν ἣ ὄκουν Κότ-
 τος καὶ Βριάρεως, ὄνομα Ἐκατογχειρία· ἦν δὲ πόλις
 τῆς νῦν καλουμένης Ὀρεστιάδος. ἔλεγον οὖν οἱ πολῖ-
 ται, ὅτι Κόττος καὶ Βριάρεως καὶ Γύγης οἱ ἑκατόγ-

CCXXI. Schol. Apoll. I, 1165. V. Eud. p. 29 τὸ δ' ἀλη-
 θές — exit. Palaeph. 20. V. Eud. p. 258 (Arsen. Viol. p. 321)

2 αἰδωνεὺς P corr. V 13 Theog. 820 15 Εὐμηλον P
 corr. V. Cf. Kinkel I, p. 6 23 ἄνθρωποι F sequens ὅτι om.
 F 24 ἑκατοντάχειρες ut supra Ἐκατονταχειρία PV

χειρες βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς, αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Τιτᾶνας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.

CCXXII. Περὶ τῆς Βριζοῦς.

Βριζὸν λέγεται εἶναι μάντις ἐν ὕπνῳ, ἣ αἱ Δηλιάδες, ἤγουν αἱ κατὰ τὴν Δῆλον νῆσου γυναικες, θύουσαι προσφέρουσι σκάφας πλήρεις ἀπάντων ἀγαθῶν 5 διὰ τὸ εὐχέσθαι αὐτὴν καὶ ὑπὲρ πλοίων σωτηρίας.

CCXXIII. Περὶ Βίαντος.

92

Βίας ἀδελφὸς Μελάμποδος.

CCXXIV. Περὶ Βρόντου.

Βρόντης υἱὸς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. οὗτος μυθεύεται τοὺς τοῦ Διὸς κεραννοὺς χαλκεύειν μετὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Στερόπου.

10

CCXXV. Περὶ Βακίδων.

Βάκιδες τρεῖς ἐγένοντο, ὧν ὁ πρεσβύτατος ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ δεύτερος Ἀττικὸς καὶ μάντις, οὗ καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται, καὶ ὁ τρίτος Ἀρκάς, ἐκ πόλεως Καφύης, ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ Ἀλήτης, ὧς φησι Φιλήτας ὁ Ἐφέσιος. Θεόπομπος 15 δὲ ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ

CCXXII. Eustath. Od. p. 1720 CCXXIII. Schol. Theocrit. III, 43 CCXXIV. Compilata ex Hes. Theog. 140 CCXXV. Schol. Ar. Pac. 1070 (Similia affert Schol. Av. 963, quae compilavit Suidas). V. Eud. p. 374

2 Τιτᾶνας F Γίγαντας hic et supra PV, quod utroque loco correxi 15 Müller IV, p. 474

τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκα αἰσμανεῖσας ἐκάθηρεν,
Ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος.

CCXXVI. Περὶ Βάττου.

Βάττος βασιλεὺς Λίβυς, ὃς δοκεῖ παροιμίαν δοῦ-
ναι τοῦ βαττολογεῖν. οὗτος Κυρῆνην ἔκτισεν, ἐλθὼν
5 ἀπὸ Θήρας τῆς κατὰ Κρήτην νήσου, ὃν τιμήσαντες
Λίβυες ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων,
τὸ σίλφιον καὶ ἐν νομίσμασιν αὐτὸν ἐχάραξαν, τῇ
μὲν βασιλείαν, τῇ δὲ σίλφιον παρὰ τῆς πόλεως δεχό-
μενον. ἄλλως· Βάττος ἐν Λιβύῃ Κυρῆνην ἔκτισε κατὰ
10 τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι χρησμόν. καὶ οἱ
πολιταὶ οἱ Κυρηνῆαι ἀνταπόδοσιν εὐεργεσίας βουλό-
μενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν εἰκόνα, ὡς δέ
τινες, δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ
βασιλεῖ τὸ σίλφιον, τὴν πολυτίμητον βοτάνην. καὶ τὸ
15 φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ κανλὸς καὶ ὁ
ὀπὸς καὶ ἀπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ πολλῆς τιμῆς ἄξιόν
ἐστι. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται δέ, ἔθνος Λιβύης, εἰς Δελ-
φους ἀνέθεσαν κανλὸν σιλφίου, ὡς φησιν Ἀλεξαν-
δριδης.

[CCXXVII. Περὶ Βῆρου.

20 Βῆρος στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατ-
εσπουδασμένος, ἀλλὰ μέθης νόσῳ ἀνειμένος ἐκ τοῦ

CCXXVI. Schol. Ar. Plut. 925 (Suid.; Arsen. Viol. p. 137)
CCXXVII. Procop. de bell. Geth. III, 3, 27 (Suid.)

7 νομίσματι F 15 κανλὸς scripsi cum Müllero III, p. 106
κλάδος PV 20 Haec mire cum Suidae excerptis congruunt,
ut ex eius lexico huc irrepsisse luce clarius sit, cum praesertim
Endociam Procopii historias nusquam adhibuisse constet. Cf.
Untersuchungen p. 79

ἐπιπλεῖστον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θράσει ἀπερισκέπτω ἐσαεὶ εἶχετο.]

CCXXVIII. Περὶ Βασιλικοῦ τοῦ σοφιστοῦ. 93

Βασιλικὸς σοφιστής. περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων, περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς, ἥτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μεταποιήσεως. ἔγραψε καὶ περὶ ἄλλων 5 πολλῶν ῥητορικῶν.

Ποιηταί.

CCXXIX. Περὶ Βακχυλίδου.

Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω, πόλεως Ἰουλίδος, συγγενῆς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ, καὶ αὐτὸς λυρικός.

CCXXX. Περὶ Βάτωνος.

Βάτων κωμικός. δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν, Ἄνδροφόνος, Εὐεργέται. 10

Φιλόσοφοι.

CCXXXI. Περὶ Βαβῶ.

Βαβῶ καὶ Δημῶ, ὀνόματα σοφῶν γυναικῶν ἐξένισεν ἢ Βαβῶ τὴν Δημῶ.

CCXXXII. Περὶ Βῶλου.

Βῶλος Δημοκρίτειος φιλόσοφος. συντέθηκε τέχνην

CCXXVIII—CCXXXII. Hesych. (Suid.)

6 καὶ ἄλλα τινά S 7 τῆς νήσου add. S, qui post Ἰουλίδος haec addit: (ἔχει γὰρ πόλεις δ' Ἰουλίδα, Καρθαίαν, Κορροσίαν, Ποιήεσσαν) Μέδωνος υἱὸς τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ παιδός 9 Βάτων S Βάττων PV 11 Βαβῶ S Βαβῶ PV. Suidas Babonis vitam iterum sub voce Δημῶ enarravit. Βαβῶ et Δημῶ scribendum esse monuit Kuesterus. Cf. Lobeck. Aglaoph. p. 822. 13 Δημοκρίτειος S Δημοκρίτιος PV mox ἱστορίαν add. S

ιατρικὴν (ἔχει δὲ ἰάσεις φυσικὰς ἀπὸ τινῶν βοηθημάτων τῆς φύσεως).

CCXXXIII. Περὶ Βίαντος.

Βίας Τευτάμου, Πριηνεύς, εἷς τῶν ἐπὶ σοφῶν. τοῦτον λέγουσιν, Ἀλυάττου πολιορκοῦντος Πριήνην, 5 πῆναντα δύο ἡμιόνους ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον, τὸν δὲ Ἀλυάττην συνιδόντα καταπλαγῆναι μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθνήειαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον. Βίας δὲ σωροὺς ψάμμου χέας καὶ ἄνωθεν σῖτον περιχέας, 10 ἔδειξε τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ τέλος μαθὼν ὁ Ἀλυάττης, εἰρήνην ἐσπείσατο πρὸς τοὺς Πριηνέας. θᾶπτον δ' αὐτῷ πέμψαντι πρὸς τὸν Βίαντα, ἵνα ἦκη παρ' αὐτόν, ἐγὼ δέ, φησίν, Ἀλυάττη κελεύω κρώμμυα ἐσθίειν [ἴσον τῷ κλαίειν]. λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γερονέναι 15 εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων ἰσχυῖ προσ- 94 ἐχρῆτο. ὅθεν καὶ Δημόδοκος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνίττεται λέγων· „ἦν τύχης κρίνων, δικάζευ τὴν Πριηνίην δίκην“. καὶ Ἰππῶναξ· „καὶ δικάσασθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων“. τοῦτον οὖν καὶ ἐτελεύτα τὸν τρόπον. 20 δίκην γὰρ ὑπὲρ τινος λέξας ἤδη ὑπεργήρως ὑπάρχων, κατὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ τῆς θυγατρὸς υἱοῦ κόλπους· εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας, τῶν δικαστῶν τὴν ψῆφον ἐνεγ-

CCXXXIII. Diogenes Laert. I, 5

7 εὐθνήειαν P corr. V εὐθνεῖαν F 14 Eadem excerpisit Suidas v. Βίαντος Πριηνέως δίκη et δικάζεσθαι 16 Δημ. ὁ Λέριος F Δημ. ὁ Ἀλείριος PV. Cf. fr. 6 B 18 Sic scripsi cum Bergkio; ἃ καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρεῖσσον PV

κόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βίαντος βοηθουμένῳ, λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὐρέθη, καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις, καὶ ἐπέγραψαν·

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει

Ἴδε Βίαντα πέτρα, κόσμον Ἴωσι μέγαν.

5

CCXXXIV. Περὶ Βῶλου τοῦ Πυθαγορείου.

Βῶλος, Μενδήσιος, Πυθαγόρειος. ἔγραψε περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἱστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγόντων, περὶ θαυμασίων, φυσικὰ δυναμερὰ (ἔχει δὲ περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχείου), περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης 10 καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ Ἰριδος.

CCXXXV. Περὶ Βίωνος.

Βίωνες γεγόνασι δέκα· πρῶτος ὁ Φερεκύδει τῷ Συρίῳ συνακμάσας, οὗ φέρεται βιβλία δύο· ἔστι δὲ Προικοννήσιος. δεύτερος Συρακούσιος, τέχνας ῥητορικὰς γεγραφώς. τρίτος Δημοκρίτειος μαθηματικός, 15 Ἀβδηρίτης, Ἀτιθίδι γεγραφώς καὶ Ἰάδι. οὗτος πρῶτος εἶπεν εἶναι τινὰς οἰκῆσεις, ἐνθα γίνεσθαι ἐξ μηνῶν τὴν νύκτα, καὶ ἐξ τὴν ἡμέραν. τέταρτος Σολεύς, Αἰθιοπικὰ γεγραφώς. πέμπτος ῥητορικός, οὗ φέρεται ἐννέα βιβλία, Μουσῶν ἐπιγραφόμενα. ἕκτος μελικὸς 20

CCXXXIV. Hesych. (Suid). CCXXXV. Diogenes Laert. IV, 7 (v. Arsen. Viol. p. 140; Pseudo-Hesych. p. 14)

4 κλεινοῖς ex Anthol. Pal. VII, 90 correxi, κλεινῆς PV
6 περὶ τῶν ἐκ τῆς recte S περὶ τῶν τῆς P (omisso ἐκ) περὶ
τῆς inepte V 8 ἀγόντων S nescio an melius; interpunctionem
post θαυμασίων cum S posui, om. PV 16 Ἀνδερίτης mutatis,
ut solet, β et υ P corr. V

ποιητής. ἑβδομος Μιλήσιος ἀνδριαντοποιός, οὗ μέμνηται καὶ Πολέμων. ὄγδοος ποιητής τραγωδίας τῶν Ταρσικῶν λεγομένων. ἔννατος ἀγαματοποιὸς Κλαζομένιος ἢ Χίος, οὗ μέμνηται καὶ Ἰππῶναξ. δέκατος ὁ
 5 Βορουσθενίτης φιλόσοφος, τὰ μὲν ἄλλα πολύτροπος καὶ σοφιστῆς ποικίλος, καὶ πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας, ἐν τισὶ δὲ καὶ πότιμος καὶ ἀπολαῦσαι τύφου δυνάμενος, πλείστα
 10 χρειώδη πραγματείας ἔχοντα.

95. CCXXXVI. Περὶ τοῦ Βουθοΐνα.

Βουθοΐνας ἐκλήθη ὁ Ἡρακλῆς διὰ τιαύτην αἰτίαν. τὴν Δρυόπιδα γῆν παρήει βασιτάζων καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἕλληλον, εἶτα πεπεινακός τοῦ Ἕλληλου καὶ αἰτοῦντος τροφήν τὸν πατέρα, ἀροτριῶντα, λεγόμενον
 15 Θειοδάμαντα, εὔρεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἠτήσατο αὐτὸν δοῦναι αὐτῷ ἄρτον· ὁ δὲ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ὕβρισε τὸν Ἡρακλέα. εἶτα ὁ Ἡρακλῆς ἕνα τῶν ἀροτριῶντων βοῶν λαβὼν ἔσφαξε, καὶ ἐθουνήθη καὶ αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. καὶ ἐκλήθη διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην Βου-
 20 θοΐνας, ἐπειδὴ ὄλον ἐθουνήθη τὸν βοῦν. ἐνθεν αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ γέγονεν ὁ πρὸς τοὺς Δρυόπας πόλεμος. τοῦ γὰρ Θειοδάμαντος ἀνελθόντος εἰς τὴν πόλιν καὶ

CCXXXVI. Nonn. I, 41 (Cosm. p. 64, qui praeter alios compilaverunt Argum. Soph. Trach.). Sed p. 209 Eudocia Argumentum ipsum describens haec omnia iteravit, ut dubium sit, an hic quoque plenius Argumentum adhibuerit

3 ἐνδατος P corr. V 4 fr. 95 B 13 αὐτοῦ P αὐτοῦ V 16 ἔδωκεν P ἔδωκε V 19 Ἕλληλος add. F 20 ἐπειδὴ — βοῦν om. F 22 Θειοδάμαντος F Θεοδάμαντος ubique P V

εἰπόντος, ὡς Πολέμιος ἦλθεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, λέγων περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἐξῆλθον κατ' αὐτοῦ, καὶ νενίκηκε πάντας ὁ Ἡρακλῆς.

[CCXXXVII. Περὶ Γάγγου τοῦ δεκαπήχεως.

Γάγγης βασιλεὺς Αἰθιοπῶν, ὃν ἀπέκτεινεν Ἀλέξανδρος, δεκάπηχυν τὸ μῆκος, τὴν δὲ ὄραν, οἷος οὔπω τις ἀνθρώπων. Ποταμοῦ δὲ Γάγγου παῖς, ὡς ὁ μῦθος.]

CCXXXVIII. Περὶ Γαννυμήδους.

Γαννυμήδης υἱὸς ἦν Τρωός, ᾧ χρυσῆν τινα ἄμπελον Ζεὺς ἐχαρίσατο ἀντὶ Γαννυμήδους. Πριάμος δὲ ἐκ διαδοχῆς ἐλθοῦσαν εἰς αὐτὸν ὑπέσχετο Ἀστύχῃ, τῇ ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφῇ, Εὐρύπυλου δὲ μητρὶ, εἰ πέμψει ἐπὶ συμμαχίᾳ τὸν υἱὸν φάμενον, ἐπὶ τῇ μητρὶ κείσθαι τὴν εἰς πόλεμον ἐξέλευσιν αὐτοῦ· ἵνα δηλοῖ ὁ λόγος, ὡς διὰ γυναικὸς δωροδοκίαν ὁ Εὐρύπυλος συνεμάχησεν. ἡ δὲ τοῦ Γαννυμήδους ἀρπαγὴ ἄωρον αἰνίττεται τοῦ παιδὸς θάνατον, ὅποια πολλὰ οἱ μῦθοι πλάττουσι. τινὲς δὲ φασιν ἀπὸ τοῦ Ταντάλου αὐτὸν ἀρπαγῆναι καὶ ἐν κνηγεσίᾳ πεσεῖν καὶ ταφῆναι ἐν τῷ Μυσίῳ Ὀλύμπῳ. οἱ δὲ ἱστοροῦσιν, ὑπὸ Μίνωος

CCXXXVII. Philostrat. Vit. Apoll. III, 6 (Suid.) CCXXXVIII. Eustath. Od. p. 1697, v. Eud. p. 161, ἡ δὲ τοῦ Γαννυμήδους ἀρπαγὴ — exit. Eustath. II. p. 1280

1 Πολέμιος F πολέμιος PV 5 δεκάπηχης F magis placet δεκάπηχυν. Ceterum hunc locum ex Suidae articulo quocum ad verbum congruat huc translatum suspicatus sum Untersuchungen p. 79 15 Verborum ordinem ex F restitui, τοῦ δὲ Γαν. ἡ ἀρπαγὴ PV 19 Μίνωνος PV

ἀρπαγῆναι, καὶ τὸν τῆς ἀρπαγῆς τόπον Ἀρπάγην
 κληθῆναι. φασὶ δὲ καὶ ὅτι βιαζόμενος κατεκρήμνισεν
 96 ἑαυτόν. τῷ δὲ πατρὶ ἐπέμφθη πλάσμα, ὅτι θύελλα
 καὶ νέφος ὑψήρπασεν αὐτὸν οἰνοχόον τῷ Διί. ὅτι δὲ
 5 καὶ ἄνδρες ὠνοχόουν, δηλοῦσι καὶ οἱ τῶν μνηστήρων
 κοῦροι. ἄλλως δὲ ἀκριβέστερον φάναι· ὠνοχόουν παρὰ
 τοῖς παλαιοῖς εὐγενέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ Μενελάου
 υἱός· παρὰ Ῥωμαίοις δέ, φασί, τοιοῦτοι παῖδες ταύτην
 λειτουργίαν ἐξετέλουν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις· οὐκοῦν
 10 καὶ ὁ μῦθος οὕτω τὰ κατὰ τὸν Γανυμήδην ποιεῖ Διὶ
 κινῶντα. Σαπφῶ δὲ ἡ καλὴ τὸν Ἑρμῆν οἰνοχοεῖν
 φησι θεοῖς, ἐμφαίνουσα τῷ μύθῳ εὐλόγως χρῆναι
 προβαίνειν τὰ συμπόσια· καὶ μὴν καὶ κατὰ δίκην, ἣν
 ἡ Ὀμηρικὴ Θέμις ἐμφαίνει συμπαροῦσά που τοῖς
 15 οὐρανίοις δαιταλεῦσιν. ἡ δ' αὐτὴ Σαπφῶ καὶ τὸν
 Λάριχον ἀδελφὸν αὐτῆς ἐπαινεῖ, ὡς οἰνοχοοῦντα ἐν
 τῷ Πρωτανεῖῳ τῆς Μιτυλήνης. καὶ Εὐριπίδης δέ, ὃν
 κατάχρυσον ὁ Δίφιλος εἶπε, λέγεται οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι
 τοῖς καλουμένοις ὀρχησταῖς. μυθεύεται δὲ οἰνοχόος
 20 θεοῖς καὶ Ἥβη. τοῦτο δὲ ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια κα-
 λείσθαι τὰ συμπόσια, εἰ καὶ ποτε ἄσεμνον συναγωγὴν
 ἢ τοιαύτη λέξις δηλοῖ. ὅτι δὲ παρὰ τοῖς Ἐφεσίοις οἱ
 ἐν τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἑορτῇ οἰνοχοοῦντες ἡΐθεοι
 Ταῦροι ἐκαλοῦντο, ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου καὶ αὐτὸ
 25 κεῖται.

1 Ἀρπάγην rectius F Ἀρπαγῆν PV 8 τοιοῦτοι παῖδες
 recte P τοιοῦτοι om. V 11 fr. 139 B 12 ἐλλόγως F 14
 Sic P idemque F male συμπαροῦσάν V πω F 16 ἐν add.
 F om. PV 18 Meineke fr. com. IV, p. 402 seq. 20 καὶ
 add. F om. PV 24 αὐτὸ F αὐτῇ PV. De Athenaeo v. X,
 p. 424

CCXXXIX. Περὶ Γαργιτίου τοῦ κυνός.

Γαργίτιος ὄνομα κυνὸς Γηρούνου, ἀδελφὸς τοῦ Κερβέρου, ὃς τὰς βοῦς φυλάττων, ἀνηρέθη ὑφ' Ἡρακλέους, καὶ ἔχει μνηῆμα ἐν Ἰβηρίᾳ. γνώριμος δὲ καὶ Τριακὰς ἢ Παιωνικὴ ἀνθρώπων. Πάνης δὲ αὐτήν, ὁ Παιωνίας σατράπης, δῶρον ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ. οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης ὁ κύων, τὸ Ἰππαίμονος κτῆμα, ᾧ Λήθαργος ἐπόνυμον, οὐκ ἀνώνυμος, ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαπται, καθάπερ μηνύει τοῦπίγραμμα·

Ἄνδρὶ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, ἵππῳ δὲ Πόδαργος,
 Καὶ κυνὶ Λήθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης. 10
 τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίου κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ, Ἄρπυια, Χάρων, Λυκότις.

CCXL. Περὶ γεωργίας πῶς εὐρέθη.

Καθὼς μυθεύεται, ἡ Δημήτηρ εἶχε θυγατέρα τὴν Περσεφόνην, ἣν ἤρπασεν ὁ Πλούτων. περιούσα δὲ ἡ Δημήτηρ καὶ ζητοῦσα τὴν θυγατέρα ἦλθεν εἰς τὴν Ἄττικὴν καὶ κατέλυσε παρὰ Τριπολέμῳ τινί, ἐν κώμῃ Ἐλευσίनि οὕτω καλουμένῃ. μανθάνει δὲ αὐτοῦ παρὰ Τριπολέμου, ὅτι ὁ Πλούτων ἤρπασε τὴν Περσεφόνην, 97 καὶ ὑπὲρ ταύτης τῆς εὐεργεσίας δίδωσι τῷ Τριπολέμῳ τὰ σπέρματα, λέγω δὴ σίτον καὶ κριθήν, ἐντει- 20

CCXXXIX. Pollux V, 47 CCXL. Compilavit Apollod. I, 4, 5 seq.

1 Γαργίτιος F Γαργίτος vitiose PV itemque Γηριόνου PV 6 Μάγνης P Μάγης V Ἰππαίμονος F Ἰππάμωνος PV 8 Anthol. Pal. VII, 304 10 Βάβης F Βάθης PV 11 Ἀκταίου F Ἀκταίου PV 12 fr. 241 Nauck, quem secutus sum scribens Λυκότις, PV enim Λυκιδᾶς 16 καταλύσας P corr. V 17 αὐτοῦ correxi, αὕτη P αὕτη V

λαμένη μὴ φθονῆσαι, ἀλλὰ ἐλθεῖν καὶ σκορπίσαι τὰ σπέρματα πᾶσιν ἀνθρώποις, ἵνα μάθωσι τὸ σπείρειν καὶ γεωργεῖν καὶ ἐσθίειν τοὺς ἡμέρους καρπούς. πά-
 5 λαι γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἤσθιον τὰς βαλάνους ἐκ τῶν
 φηγῶν, ἔνθεν ἀπὸ τῆς φηγοῦ καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται.
 λέγεται δὲ ὅτι Τριπτόλεμος λαβὼν ἄρμα δρακόντων
 πτερωτῶν, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν Κελεόν, οὕτως
 ἐπλανᾶτο φιλοτιμούμενος τὰ σπέρματα.

CCXLI. Περὶ τοῦ Γηρῦνου.

Γηρῦνης γέγονε Χρυσάορος παῖς καὶ Καλλιρ-
 10 ρόης τῆς Ὠκεανοῦ. ἦν δὲ τρικέφαλος τὸ σῶμα ὁ
 Γηρῦνης διὰ τὸ εἰδέναι τὰ τε ἐσόμενα, τὰ τε ἐνε-
 στῶτα καὶ τὰ παρεληλυθότα. Στησίχορος δὲ καὶ ἔξ
 χειρᾶς φησι καὶ ἔξ πόδας ἔχειν καὶ ὑπόπτερον αὐτὸν
 εἶναι. περὶ δὲ τὸν τάφον ἐκείνου δύο δένδρα μυθεύε-
 15 ται ἐστῶτα, ὅτι καταλείβεται αἵματος.

CCXLII. Περὶ Γλαύκου.

Γλαῦκος Ἀνθηδόσιος ἦν ἀλιεύς, ὃς ἐμμανὴς γενό-
 μενος ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν· ἰχθὺν γὰρ ἀλιεύσας
 καὶ ρίψας νεκρὸν εἰς γῆν εἶδε προσεγγίσαντα βοτάνη
 καὶ ἀναξήσαντα. φαγὼν δὲ καὶ αὐτὸς γέγονεν ἀθά-
 20 νατος, ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν.
 μαντεύεται δέ, ὡς παρ' Ὀμήρῳ Πρωτεύς, καὶ παρὰ
 Πινδάρῳ Τρίτων, τοῖς Ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτά-

CCXLI. Schol. Hes. Theog. 287. V. Eud. p. 214 CCXLII.
 Tzetzes Lyc. 754 καὶ Γλαύκη — exit. Schol. Hes. Theog. 244

4 ἀγροῖκοι P corr. V 9 Χρυσάορου PV 14 Haec no-
 stris in scholiis non leguntur 16 Ἀνθηδόσιος F Ἀθηναῖος
 PV 18 εἶδε P ἴδε V 22 Pyth. IV, 13 sq.

νην, ἧς ἐγεύσατο, φασί τινες αἰείζωον εἶναι. καὶ
Γλαύκη ὄνομα Νηρηΐδος λέγεται διὰ τὴν ὄψιν τῶν
ὑδάτων.

CCXLIII. Περὶ Γλαύκου τοῦ Μίνως.

Γλαύκου τοῦ Μίνως ἀποθανόντος ἐπὶ τῷ μέλιτι,
ὁ Μίνως ἐν τῷ τίμβῳ κατώρουξε τὸν τοῦ Κοιράνου 5
Πολύειδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ Ἄργους· ὃς ἰδὼν δράκοντα
ἐτέρῳ δράκοντι πόαν ἐπιθέντα τεθνεῶτι καὶ ἀναστή-
σαντα αὐτόν, καὶ οὕτω τὸ αὐτὸ ποιήσας εἰς τὸν Γλαῦ-
κον ἀνέστησεν. οὕτως ὁ μῦθος διαλαμβάνει. ἡ δὲ
ἱστορία οὕτως ἔχει· Γλαῦκος πῶν μέλι ἐταράχθη. 10
χολῆς δὲ αὐτῷ πλείονος κινηθείσης, ἐλειποθύμησεν
ὁ Γλαῦκος. ἀφίκοντο δ' οὖν οἱ τε δὴ ἄλλοι ἰατροί,
ἅτε δὴ χρήματα ληψόμενοι, ἀλλὰ δὴ καὶ Πολύειδος,
ὃς ἰδὼν τὴν πόαν, ἦν ἔμαθε παρὰ τινος ἰατροῦ, ᾧ
ἦν ὄνομα Δράκων, καὶ ταύτη τῇ βοτάνῃ χρησάμενος 15
ὑγιᾶ ἐποίησε τὸν Γλαῦκον. ἔλεγον οὖν τινες, ὅτι Πο- 98
λύειδος τὸν Γλαῦκον ὑπὸ μέλιτος θανόντα ἀνέστησεν.

CCXLIV. Περὶ Γλαύκου τοῦ θαλαττίου.

Ὁ Γλαῦκος οὗτος ἄδεται, ὅτι πόαν φαγὼν ποτε
ἀθάνατος ἐγένετο καὶ νῦν ἐν τῇ θαλάσῃ οἰκεῖ. ἡ
δὲ ἱστορία ἔχει οὕτω· Γλαῦκος ἦν ἀνὴρ ἀλιεύς, Ἄν- 20
θηδόνιος τὸ γένος. ἦν δὲ κολυμβητής, ἐν τούτῳ ὑπερ-
φέρων πάντων τῶν κολυμβητῶν. κολυμβῶντος δὲ ἐν

CCXLIII. Palaeph. 27 (Arsen. Viol. p. 162) CCXLIV.
Palaeph. 28 (Arsen. Viol. p. 163)

4 ἐπὶ τῷ μέλιτι FPV, quod merito rec. Westermann. ἐν
πιθῷ μέλιτος tentavit Valcken. diatr. p. 201 seq., probante Heyn.
ad Apollod. T. II. p. 544 5 ὁ Μίνως F ὁ Μίως vitiose PV
8 οὕτω F οὗτος PV 21 ἦν δὲ — κολυμβητῶν om. Arsen.

τῷ λιμένι, ὁρῶντων αὐτὸν τῶν ἐν τῇ πόλει, αὐτὸς
 διακολυμβήσας εἰς τινα τόπον, καὶ μὴ ὄφθεις τοῖς
 οἰκείοις ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς, διακολυμβήσας πάλιν ὄφθη
 αὐτοῖς. πυνθανομένων δὲ τῶν οἰκείων, ποῦ διέτρι-
 5 βεν, αὐτὸς ψευδόμενος ἔφη· ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ συγ-
 κλείων εἰς αὐτὸν ἰχθύας, ὁπότε χειμῶν γένοιτο, καὶ
 μηδεὶς τῶν ἄλλων ἀλιέων ἰχθῦς δύναιτο λαμβάνειν,
 ἔλεγε τοῖς πολίταις, τίνας βούλοιντο τῶν ἰχθύων
 ἀποκομισθῆναι αὐτοῖς, καὶ κομίζων, οὓς ἂν ἤθελον,
 10 Γλαῦκος θαλάσσιος ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ
 θαλαττίῳ ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς
 θαλάττης, ἐμύθευσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐν θαλάσῃ
 οἰκεῖ κάκει διατρίβει.

CCXLV. Περὶ τῶν Γιγάντων τῶν σπαρέντων
 καὶ φυέντων αὐθήμερον.

Ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας λέγεται, ὅτι Κάδμος
 15 ἀποκτείνας τὸν ἐν Δίρκῃ δράκοντα καὶ τοὺς ὀδόντας
 ἐκλεξάμενος ἔσπειρεν εἰς τὴν ἰδίαν γῆν, καὶ ἀνεδόθη-
 σαν ἔνοπλοι ἄνδρες. ἐξεφύησαν δὲ ἀπὸ μηρῶν ἕως
 ἄνω. καὶ οὕτως ἰστάμενοι ἐπολέμουν ἀλλήλοις καὶ
 τοῖς ἄλλοις. ἡ δὲ ἱστορία οὕτω διαλαμβάνει· Κάδμος
 20 τὸ γένος ἦν Φοῖνιξ, ἀφίκετο δὲ εἰς Θήβας πρὸς τὸν
 ἀδελφὸν Φοῖνικα, ἀμιλληθησόμενος περὶ τῆς βασι-
 λείας, ἔχων ἄλλα τε πολλὰ ὡς βασιλεὺς, ἀλλὰ δὴ καὶ
 ὀδόντας ἐλεφάντων. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Θηβῶν
 Δράκων, Ἄρεως παῖς, ὃν ὁ Κάδμος ἀποκτείνας ἔβα-

CCXLV. Palaeph. 6

8 καὶ ἔλεγε P ἔλεγε V 13 μένει F 15 Δίρκῃ corr.
 Fischer, Λέρνη vulg. 16 ἐν τῇ ἰδίᾳ γῆ F

σίλευσεν. οἱ δὲ φίλοι τοῦ Δράκοντος ἐπολέμουν αὐ-
 τῷ. ἀνέστησαν [δὲ κατα Κάδμου καὶ οἱ παῖδες τοῦ
 Δράκοντος. ἐπεὶ οὖν οἱ φίλοι καὶ οἱ παῖδες ἤττους
 ἐγένοντο, ἀρπάσαντες τὰ χρήματα τοῦ Κάδμου καὶ τοὺς
 ἔλεφαντίνους ὀδόντας, ὄχοντο φεύγοντες ὅθεν ὠρμῶντο, 5
 ἄλλοι δ' ἀλλαχῆ διεσπάρησαν, οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀττικὴν, οἱ
 δὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἄλλοι δὲ εἰς Φωκίδα, ἕτεροι
 δὲ εἰς Λοκρίδα. ἀφ' ὧν χωρῶν ἐρχόμενοι ἐπολέμουν
 τοῖς Θηβαίοις καὶ ἦσαν ἀργαλέοι πολεμισταί. ἐπεὶ 99
 οὖν τοὺς ἔλεφαντίνους ὀδόντας, οὓς εἶχεν ὁ Κάδμος, 10
 ἀρπάσαντες ἔφυγον, ἔλεγον οἱ Θηβαῖοι, ὅτι τοιαῦτα
 δεινὰ ὁ Κάδμος ἐπήγαγεν ἡμῖν, ἀποκτείνας τὸν Δρά-
 κοντα, ἐκ τῶν ἐκείνου ὀδόντων πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ
 ἄνδρες σπαρτοὶ πολεμοῦσιν ἡμῖν. τούτου δὲ τοιούτου
 συμβάντος ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. 15

CCXLVI. Περὶ Γοργόνων.

Γοργόνες τρεῖς γυναικες, αἱ τοσοῦτον εἶχον τὰ
 πρόσωπα φρικτὰ καὶ φοβερά, ὡς τοὺς ὄρῶντας θνή-
 σκειν. ἡ Γοργώ, ἡ Γοργόνη καὶ ἡ Γοργώς· διὰ γὰρ
 τῆς γοργότητος ἀπελίθουν φερωνύμους τοὺς ὄρῶντας.

CCXLVII. Περὶ Γύγου.

Γύγην οἱ Ἕλληνες ἐμυθεύοντο τῇ στροφῇ τῆς 20
 σφενδόνης, ἣν ἐφόρει, ἀφανίζεσθαι καὶ μὴ ὄρᾶσθαι

CCXLVI. Nonn. I, 76 (Suid.) CCXLVII. Nonn. I, 55
 (Cosm. p. 304)

5 ὄχοντο φεύγοντες corr. Unger. ep. crit. ad Krahner. p.
 XX, ἔφυγον ὅθεν ὠρμῶντο FPV 7 δὲ recte add. F om. PV
 17 φρικτὰ καὶ om. S 18 παραντίκα ἀποθνήσκειν Nonnus;
 μοx ὧν μίαν ἀνελεῖν λοχχοδρεπάνῳ τὸν Περσέα pergit S λέγε-
 ται δέ, ὅτι ὁ Περσεὺς τὴν μίαν τούτων ἀνεῖλε τῷ λοχχοδρεπά-
 νῳ Nonnus, uterque reliquis omissis

παρόντα καὶ εἰς ὄψιν ἔρχεσθαι· ὃν καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν πολιτείαις εἰσφέρει μυθικῶς οὕτω λέγων, ὅτι Γύγης τις ἦν ποιμὴν περὶ τὴν Λυδίαν. οὗτος ποιμαίνων ἐν τινι ὄρει τὰ πρόβατα, περιέτυχε σπηλαίῳ
 5 τινί. καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ εὗρεν ἵππον χαλκοῦν, καὶ ἔνδον τοῦ χαλκοῦ ἵππου νεκρὸν ἄνθρωπον φοροῦντα δακτύλιον, οὗ δακτυλίου ἡ κεφαλὴ στρεπτὴ ἦν καὶ ἐστρέφετο· ἥτις σφενδόνῃ ἐκαλεῖτο. ἔλαβεν οὖν ὁ Γύγης τὸν δακτύλιον, καὶ ἐξῆλθεν. καὶ ἡνίκα
 10 μὲν ἦν ἐν τῇ τάξει ὁ δακτύλιος, ἑωρᾶτο ὑπὸ πάντων, ἡνίκα δὲ τὴν σφενδόνην τοῦ δακτυλίου ἔστρεφεν, ἀφανὴς ἐγένετο ἐν πᾶσιν. ὁ οὖν Πλάτων εἰσφέρει τὸν μῦθον τοῦτον, ὅτι, φησὶν, ὁ δίκαιος ἀνὴρ, κἂν τοῦ Γύγου λάβῃ τὸν δακτύλιον, ἵνα μὴ ὁρᾶται ὑπὸ τινος,
 15 οὐδὲ οὕτως ὀφείλει ἀδικεῖν. δεῖ γὰρ τὸ καλὸν δι' αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ἐπιτηδεύεσθαι, καὶ μὴ δι' ἄλλο τι. ἔχων οὖν ὁ Γύγης τοῦτον τὸν δακτύλιον, ἐλθὼν ἐπὶ τὰ βασιλεία τῶν Λυδῶν καὶ ἀντιστρέψας τὴν σφενδόνην ἐγένετο ἀφανὴς. καὶ εἰσελθὼν ἀπέκτεινε τὸν
 20 βασιλέα καὶ ἔλαβε τὴν βασιλείαν. διὸ καὶ Γύγου δακτύλιος ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων λέγεται. ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἄλλως ἱστορεῖ τὰ κατὰ τὸν Γύγην, ὅτι ἐπιτροπῇ τῆς δεσποίνης ἀπέκτεινε τὸν Κανδαύλην ὁ Γύγης καὶ ἐβασίλευσεν.

Ἴατροί.

CCXLVIII. Περὶ Γεσίου τοῦ ἱατροῦ.

25 Γέσιος ἱατροσοφιστής, Πετραῖος τὸ γένος, ἐπὶ
 CCXLVIII. Hesych. (Suid.; v. Phot. Bibl. p. 352 Bekker)

4 ποιμένων P corr. V 22 Her. I, 8 Post 24 tit. Ἴατροί ad-
 didi morem Eudociae respiciens, om. PV 25 Locupletior S,

Ζήνωνος. καθελὼν δὲ Δόμμον τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον, Ἰουδαῖον ὄντα, καὶ τοὺς ἑταίρους εἰς ἑαυτὸν μετα-100
στησάμενος ὀλίγου πάντας, πανταχῇ ἐγνωρίζετο καὶ
μέγα κλέος εἶχεν. οὗτος κατώρθωσε τέχνην ἰατρῶν
τῶν καθ' ἑαυτὸν πάντων.

5

Ῥήτορες.

CCXLIX. Περὶ Γαϊανοῦ τοῦ ῥήτορος. |

Γαϊανὸς Ἀράβιος, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, μαθητὴς
Ἀψίνου τοῦ Γαδαρέως, ἐπὶ Μαξιμίμου καὶ Γορδιανοῦ.
ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλία πέντε, τέχνην ῥητορι-
κὴν, μελέτας. ἐσοφίστευσεν ἐν Βηρυτῶ.

CCL. Περὶ Γενεθλίου.

Γενέθλιος, Παλαιστίνος σοφιστής, ἐκ Πετρῶν, 10
μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ Ἀραπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας
κατὰ τὰς Ἀθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ, δεξιὸς τὴν
φύσιν. τελευταῖος νέος ἐτῶν ὀκτώ πρὸς τοῖς εἴκοσιν.
ἔγραψε λαλιάς, ἧτοι διαλέξεις, καὶ μελέτας. ὧν ἔστιν
ὁ ἄπολις ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν 15
κατασκαφὴν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἑταίρους
Δαδοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, πανηγυρικοὺς πέντε.

CCXLIX et CCL. Hesych. (Suid.)

qui praeter Hesychium Milesium fontem quoque eius, ipsum Da-
mascium, descripsit, quod de Domnini quoque vita constat
2 πρὸς S 3 πανταχοῦ S 4 Sic S μέγα τὸ κλέος PV κατόρ-
θωσε vitiose PV 6 ῥήτωρ καὶ om. S 7 Μαξιμίμου S Μα-
ξίμου PV 9 Βηρητῶ P corr. V 10 Γενεθλίου add. S
13 καὶ ὄλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν μιᾷ ἀκροάσει add. S
(Pseudo-Hes. p. 14) δὲ post τελευταῖος S εἴκοσι PV 17 πέντε om. S

CCLI. Περὶ Γοργίου.

Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντίνος ῥήτωρ, μαθητῆς
 Ἐμπεδοκλέους. οὗτος πρῶτος τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς
 παιδείας δύναμιν φραστικὴν καὶ τέχνην ἔδωκεν, εἰς
 ὃν ἀναφέρειν ἡγοῦνται, ὥσπερ εἰς πατέρα, τὴν τῶν
 5 σοφιστῶν τέχνην. τροπαῖς τε γὰρ καὶ μεταφοραῖς καὶ
 ἀλληγορίαις καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερ-
 βάσεσι καὶ ἀναδιπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀπο-
 στροφαῖς καὶ παρισώσεσιν ἐχρήσατο. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
 ὀρμῆς τοῖς σοφισταῖς ἤρξε καὶ παραδοξολογίας καὶ
 10 πνεύματος καὶ τοῦ τὰ μεγάλα μεγάλως ἐρμηνεύειν
 ἀποστάσεών τε καὶ προσβολῶν, ὑφ' ὧν ὁ λόγος ἡδίων
 ἔαυτοῦ καὶ σοβαρώτερος, περιεβάλετο δὲ καὶ ποιητικὰ
 ὀνόματα ὑπὲρ κόσμου καὶ σεμνότητος. ἀπεσχεδίαζε
 δὲ καὶ ῥᾶστα. διαλεχθεῖς δὲ Ἀθήνησιν ἤδη γηράσκων
 15 ὑπὸ πάντων ἐθανμάσθη. διδάσκαλος δὲ ἦν Πῶλου
 Ἀκραγαντίνου καὶ Περικλέους καὶ Ἰσοκράτους καὶ
 Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαΐτου, ὃς αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν
 διεδέξατο, ἀδελφὸς δὲ ἦν τοῦ ἱατροῦ Ἡροδίκου, Κρι-
 τίου τε καὶ Ἀλκιβιάδου νέων ὄντων, Θουκυδίδου δὲ
 20 καὶ Περικλέους ἤδη γηρασκόντων. ἐμπρέπων δὲ ὁ

CCLI. Hesych. (Suid.) εἰς ὃν — τέχνην Philostrat. Vit. I,
 9 τροπαῖς — ἐχρήσατο Hesych. (Suid.), οὐ μὴν ἀλλὰ — ἐθαν-
 μάσθη Philostr. l. c. διδάσκαλος δὲ ἦν — ἱατροῦ Ἡροδίκου
 Hesych. (Suid.) Κριτίου τε καὶ Ἀλκιβιάδου — αἰσθήσεις ἡβῶν
 Philostr. l. c. ἐρωτηθεῖς δὲ τίνι — exit. Stob. Flor. 101, 21
 (Arsen. Viol. p. 172)

2 πρῶτος addidi ex S om. PV 11 προσβολῶν F προβο-
 λῶν PV ὑφ' ὧν FP ἐφ' ὧν V 12 περιεβάλετο F περι-
 βάλετο PV 17 Ἐλαΐτου S Ἐλάτου vitiose PV

Γοργίας καὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων πανηγύρεσι, τὸν μὲν 101
 λόγον τὸν Πυθικὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἤχησεν, ἐφ' οὗ
 καὶ χρυσοῦς ἀνετέθη ἐν τῷ τοῦ Πυθίου ἱερῷ. ὁ δὲ
 Ὀλυμπιακὸς λόγος ὑπὲρ τοῦ μεγίστου αὐτῷ ἐπολιτεύθη.
 στασιάζουσιν γὰρ τὴν Ἑλλάδα ὄρων, ὁμονοίας σύμ- 5
 βουλος αὐτοῖς ἐγένετο, τρέπων ἐπὶ τοὺς βαρβάρους
 καὶ πείθων ἄθλα ποιεῖσθαι τῶν ὄπλων μὴ τὰς ἀλλή-
 λων πόλεις, ἀλλὰ τὴν τῶν βαρβάρων χώραν. ὁ δὲ
 ἐπιτάφιος, ὃν διῆλθεν Ἀθήνησιν, εἴρηται μὲν ἐπὶ τοῖς
 ἐκ τῶν πολέμων πεσοῦσιν, οὓς οἱ Ἀθηναῖοι δημοσίᾳ 10
 σὺν ἐπαίνοις ἔθαψαν, σοφία δὲ ὑπερβαλλούσῃ σύγκει-
 ται. παροξύνων τε γὰρ τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ Μήδους
 τε καὶ Πέρσας καὶ τὸν αὐτὸν νοῦν τῷ Ὀλυμπιακῷ
 ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ ὁμονοίας μὲν τῆς πρὸς τοὺς Ἑλ-
 ληνας οὐδὲν διῆλθεν, ἐπειδὴ πρὸς Ἀθηναίους ἦν 15
 ἀρχῆς ἐρῶντας, ἣν οὐκ ἦν κτήσασθαι, μὴ τὸν δρα-
 στήριον αἰρουμένους. ἐνδιέτριψε δὲ τοῖς τῶν Μηδι-
 κῶν τροπαίων ἐπαίνοις, ἐνδεικνύμενος αὐτοῖς, ὅτι τὰ
 μὲν κατὰ τῶν βαρβάρων τρόπαια ὕμνους ἀπαιτεῖ, τὰ
 δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων θρήνους. λέγεται δὲ ὁ Γορ- 20
 γίας εἰς ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν ἐλάσας ἔτη μὴ καταλυθῆναι
 τὸ σῶμα ὑπὸ γήρωσ, ἀλλ' ἄρτιος καταβιῶναι καὶ τὰς
 αἰσθήσεις ἠβῶν. [ἐρωτηθεὶς δέ, τίνοι διαίτη χρώμενος
 οὕτω βιώσοι, φάναι, ὡς οὐδὲν πώποτε ἠδονῆς ἕνεκα
 ἔπραξε.]

10 πεσοῦσιν uncis circumscripsit Kayser 13 αὐτὸν F
 αὐτοῦ PV Ὀλυμπιακῷ F Ὀλυμπιακῷ PV 22 τοῦ add. F.
 Verba postrema ἐρωτηθεὶς — exit. ab interpolatore addita esse
 constat

Φιλόσοφοι.

CCLII. Περὶ Γλαύκωνος.

Γλαύκων Ἀθηναῖος, φιλόσοφος. φέρονται αὐτοῦ ἐν ἐνὶ διάλογοι ἐννέα· Φειδύλος, Εὐριπίδης, Ἀμμύτιχος, Εὐθίας, Λυσιθείδης, Ἀριστοφάνης, Κέφαλος, Ἀναξίφημος, Μενέξενος. φέρονται καὶ ἄλλοι δύο καὶ 5 τριάκοντα, οἷ νοθεύονται.

CCLIII. Περὶ Δαίδαλου.

Δαίδαλον μυθεύονται ποιῆσαι βοῦν ξυλίην, καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν Πασιφάην εἰς αὐτὴν ἐρασθεῖσαν ταύρου νεμομένου, οὕτω τε τὸν ταῦρον ἐπιβάντα μιγῆναι 102 τῇ γυναικί. τὴν δὲ κηῆσαι παῖδα ἔχοντα μὲν σῶμα 10 ἀνδρός, κεφαλὴν δὲ βοός. διό φασιν, ὅτι Μίνως Δαίδαλον καὶ Ἴκαρον καθεῖρξεν εἰς εἰρκτὴν, υἱὸν αὐτοῦ ὄντα. Δαίδαλος δὲ ποιήσας πτέρυγας προσθετάς, ἐξέπη μετὰ τοῦ Ἰκάρου. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. Μίνωά φασιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα θεραπευθῆναι ὑπὸ Πρόκριδος τῆς 15 Πανδίωνος· κατ' ἐκείνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας καιρὸν ἠκολούθει τῷ Μίνωι νεανίας εὐειδής, ὀνόματι Ταῦρος, οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἀλοῦσα μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα. Μίνως δ' ἐπιλογισάμενος τὸν χρόνον

CCLII. Diogenes Laert. II, 14 CCLIII. Palaeph. 2. V. Eud. p. 330 διό — Ἰκάρου Palaeph. 13 (Arsen. Viol. p. 175) τὸ δ' ἀληθὲς — Μινώταυρον Palaeph. 2 τὸν δὲ Δαίδαλον — ἐτάφη Palaeph. 13 περὶ δὲ τοῦ θρυλλομένου — ναῦς Palaeph. 22 Ἀρριανὸς δὲ — exit. Eustath. Dion. 793

2 Φειδύλος F Φεΐδυλος PV 7 τὴν recepi ex F om. PV ἐρασθεῖσαν — 8 νεμομένου initio capitis exhibet, hic om. F 11 Sic correxi, υἱὸς αὐτοῦ ὄντας PV 12 ἐξέπη F ἐξῆλθε PV 14 Πρόκριδος τῆς F Κριδὸς τοῦ PV

τῆς ἀλγηδόνης τῶν αἰδοίων, καὶ γνοὺς ὡς οὐκ ἔστιν
ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐτὸν τῇ
Πασιφάῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἔστι τὸ κυηθέν.
ἀποκτεῖναι μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παῖδα διὰ τὸ δοκεῖν
ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παίδων, ἀποπέμπει δὲ αὐ- 5
τὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θεράποντος μοῖρα ὑπάρχει τοῖς
ποιμέσιν. ὁ δὲ οὐχ ὑπετάσσετο τοῖς βουκόλοις. πυ-
θόμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτὸν ἐκέλευσεν αὐτὸν
παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι, καὶ εἰ μὲν ἔποιτο,
λελυμένον ἐλθεῖν, εἰ δὲ μή, δέσμιον. αἰσθόμενος δὲ 10
ὁ νεανίας ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη καὶ ἀρπάζων βοσκή-
ματα οὕτω διέζη. πέμψαντος δὲ Μίνως καὶ ἕτερον
ὄχλον πλείονα διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, ὁ νεανίας
ὄρουγμα ποιήσας βαθὺν καθείρξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο.
ἐνθα ὄντος τοῦ Ταύρου, εἴ ποτε παρὰ τοῦ Μίνως 15
ἐκρατήθη τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν Ταῦρον ἐπέμπετο, ὡς
ὁ Ταῦρος αὐτὸν τιμωρήσαιο. λαβὼν οὖν ποτε Μίνως
τὸν Θησεῖα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Ταῦρον ἀπέστειλεν, ὡς
ἀποθανούμενον. γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη προεισ-
πέμπει ξίφος εἰς τὴν εἰρκτῆν, δι' οὗ ὁ Θησεὺς ἀναι- 20
ρεῖ τὸν Μινώταυρον. τὸν δὲ Δαίδαλόν φασι, ὄντα
ἐν εἰρκτῇ, καθέντα ἑαυτὸν διὰ θυρίδος καὶ σκαφίδι
ἐμβάντα εἰς θάλασσαν πλεῦσαι. αἰσθόμενος δὲ ὁ
Μίνως πέμπει πλοῖα διώξοντα. ὡς ἤσθοντο δὲ Ἴκα-
ρός τε καὶ Δαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λάβρου 25
καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετόμενοι, ἤγουν πλέοντες, ἐν τῷ

4 ἀποκτεῖνε P corr. V 6 ὑπάρχει F ὑπάρχειν PV 17
τιμωρήσαιο F τιμωρίσαιο PV sequens καὶ recte om. F 21
Μινώταυρον et φασι recte P Μινόταυρον et φασι V 26 πετό-
μενοι F πετώμενοι PV

πελάγει περιτρέπονται. καὶ ὁ μὲν Δαίδαλος σώζεται
 εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ Ἴκαρος τελευτᾷ ἐν τῷ πελάγει,
 ὄθεν ἀπ' ἐκείνου Ἰκάριον πέλαγος ἐκλήθη. ἐκβληθεὶς
 δ' ὁ Ἴκαρος ὑπὸ τῶν κυμάτων παρὰ τοῦ πατρὸς
 5 ἐτάφη. περὶ δὲ τοῦ θρυλλομένου περὶ Δαίδαλου,
 ὡς ἀγάλματα κατεσκεύαζε δι' ἑαυτῶν πορευόμενα,
 οὕτως ἡ ἱστορία ἔχει. οἱ τότε ἀνδριαντοποιοὶ καὶ
 ἀγαλματοποιοὶ κατεσκεύαζον ἀνδριάντας, συμπεφυκό-
 10 τας ἔχοντας καὶ τοὺς πόδας, Δαίδαλος δὲ πρῶτος
 ἐποίει διαβεβηκότας τὸν ἕνα πόδα. οἱ δὲ ἄνθρωποι
 ἔλεγον· ὁδοιποροῦν τοῦτο τὸ ἄγαλμα, ὃ εἰργάσατο
 103 Δαίδαλος, ἀλλ' οὐχὶ ἐστηκός, ὡς καὶ νῦν λέγομεν.
 εἰσὶ δὲ καὶ μαχόμενοι ἄνδρες γεγραμμένοι καὶ τρέ-
 χοντες ἵπποι καὶ χειμαζομένη ναῦς. Ἀρριανὸς δὲ
 15 δημιουργόν τινα ἱστορεῖ παρὰ Βιθυνοῖς Δαίδαλον
 καλούμενον, οὗ ἔργον ἐν Νικομηδεῖα γενέσθαι θαυ-
 μαστὸν ἄγαλμα Στρατίου Διός.

CCLIV. Περὶ Δακτύλων τῶν καλουμένων
 Ἰδαίων.

Δακτύλους τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Προμαθίδας
 λέγει, ὅτι νύμφη τις Ἀγχιάλῃ Οἰαξίδος γῆς δραξα-
 20 μένη ἐποίησεν, καὶ ὅτι διὰ τὸ ἄνῃναι αὐτοὺς διὰ τῶν
 χειρῶν Δάκτυλοι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δα-
 κτύλους ἕξ καὶ πέντε φασὶν εἶναι, καὶ τοὺς μὲν δε-

CCLIV. Schol. Apoll. I, 1126. V. Eud. p. 234 (Phavorin.)

6 δι' ἑαυτῶν addidi ex F om. PV 9 Item addidi πρῶ-
 τος, quod om. PV 14 Müller III, p. 594 17 Στρατίου F
 στρατίου PV 18 Προμαθίδας F Προμαχίδης PV

ξιοὺς ἄρρενας, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς θηλείας. Φερεκύ-
 δης δὲ τοὺς μὲν δεξιούους εἰκοσί φησιν εἶναι· τοὺς δὲ
 εὐωνύμους τριάκοντα δύο. γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρ-
 μακεῖς, καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται πρῶτοι καὶ
 μεταλλεῖς γενέσθαι. ὠνομάσθησαν δὲ Ἰδαῖοι ἀπὸ τῆς 5
 μητρὸς Ἰδης, ἀριστεροὶ μὲν, ὡς φησι Φερεκύδης, οἱ
 γόητες αὐτῶν, οἱ δὲ ἀναλύοντες δεξιοί. ὡς Ἑλλάνι-
 κός φησιν, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ἐπειδὴ ἐν-
 τὸς Ἰδης συντυχόντες τῇ Ἥρᾳ, οἱ δὲ τῇ Ῥέα, ἐδεξιώ-
 σαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο· 10
 ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας λέγει, Δάκτυλοι
 λέγονται ἀπὸ Δακτύλου τοῦ πατρός, καὶ Ἰδαῖοι ἀπὸ
 τῆς μητρὸς Ἰδης. ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεῖς, γρα-
 φει οὕτως·

Ἐνθα γόητες 15

Ἰδαῖοι, Φρύγες ἄνδρες ὀρεστέροι, οἰκί' ἔναιον
 Κέλμεις, Δαμναμενεύς τε μέγας, καὶ ὑπέρβιος Ἀκμων,
 Εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης.
 Οἱ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστιο
 Εὗρον ἐν οὐρείησι νάπαις, ἰόντα σίδηρον. 20

CCLV. Περὶ τῆς δαιμόνων λιχνείας.

Πάντες οἱ δαίμονες κνίσαις χαίροντες λίχνοι
 εἰσί, μάλιστα δὲ κωμωδεῖται ὁ Ἐρμῆς· διὸ λέγεται

CCLV. Schol. Ar. Pac. 192 (Suid. v. δειλάνα)

1 fr. 31 Sturz 4 λέγονται εἶναι F 6 ὡς φησι F ὅς
 φησι PV 7 Lectionem ex F recepi, διξιοί, ὡς Ἑλλάνικος.
 οἱ δὲ φασιν PV 9 συντυχόντες F ἐντυχόντες PV 11
 Müller III, p. 154 14 Kinkel I, p. 211, qui Eudociae locum
 silentio praetermisit 16 ἔναιον P ἔαιον V 20 In F ad-
 ditum est ἐς πῦρ τ' ἠνεγκαν καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν

δειλακρίων, ὡς κρεαδίων ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατέρχεται εἰς τὰ κρέατα. [ἀπατηλοὶ δὲ διὰ πάντας· ἐξαιρέτως δὲ διὰ τὸν Ἀπόλλωνα, ὅτι ἀπατηλοὺς ἔλεγε χρησμούς.]

CCLVI. Περὶ τῆς Δανάης.

5 Δανάη θυγάτηρ Ἀκρισίου Ἀργείων βασιλέως καὶ
 Εὐρυδίκης, τῆς Εὐρώτα θυγατρὸς, γέγονεν, ἣν Ἀκρι-
 104 σιος ὁ πατήρ σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν,
 ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνη παρθένος. χρωμένῳ γὰρ
 αὐτῷ περὶ ἄρσεως παιδὸς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ,
 10 ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην, ἐκ δὲ τῆς θυγα-
 τρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀναιρεθῆναι. ὁ δὲ παρελθὼν
 εἰς Ἄργος τὸν χαλκοῦν ποιεῖ θάλαμον ἐν τῇ ἀύλῃ
 τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ
 τῆς τροφῶ, ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς
 15 παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεῖς δὲ ὁ Ζεὺς τῆς παιδὸς καὶ
 εἰς χρυσόν, ὡς ληροῦσι, μεταστρέψας, ἀχθεῖς διὰ τοῦ
 ὀρόφου, ἐμίγη αὐτῇ. τῶν δὲ γίνεται Περσεύς, καὶ
 ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφός, κρύπτουσαι
 Ἀκρισίον. ὅτε δὲ Περσεὺς τριετῆς ἢ τετραετῆς ἐγέ-
 20 νετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος ἰ Ἀκρισίος,
 καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην
 σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ κατάγει

CCLVI. Tzetzes Lyc. 838. χρωμένῳ — ἐπεμελεῖτο Schol. Apoll. IV, 1091. V. Eud. p. 32. ὁ δὲ Πολυδέκτης — exit. Tzetzes Lyc. l. c. V. Eud. p. 288, 334

1 Sic correxi, κατερχομένῳ vitiose PV. Quae sequuntur verba cum neque in scholiis legantur neque in Suidae lexico, neque quidquam afferant ad eam rem, quam Eudocia explicare vult, uncis circumscripti 6 Εὐρώτα F Εὐρώπης vitiose PV 11 ἀπολειῖσθαι et ἀναχωρήσας F

σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν τοῦ ἑρκίου Διὸς βωμόν, μόνος δὲ αὐτὴν ἑρωτᾷ, πόθεν εἶη αὐτῇ γεγωναὶς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ξυλίνην ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς καὶ κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον 5 τὴν νῆσον μίαν τῶν Κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε Πολυδέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Κηρεβίης, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν· ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροθόης τῆς Κάστορος καὶ Περισθένου τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς 10 Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. Δίκτυς δὲ δικτύῳ ἀλιεύων κατὰ τύχην αὐτοὺς ἐξέλκει. εἶτα ἡ Δανάη ἀνοίξει ἱκετεύει τὴν λάρνακα. ὁ δὲ ἀνοίξας καὶ μαθὼν οἳ τινὲς εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον καὶ τρέφει ὡς ἴδιον παῖδα τὸν Περσέα, καὶ ἐπαιδαγωγῶγει, καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο. 15 [ὁ δὲ Πολυδέκτης ἐβίαζε τὴν Δανάην. μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττει ὡς ἔδνων χρεῖαν ἔχει πρὸς γάμον Ἴπποδαμείας τῆς Οἰνομάου, καὶ ἄλλον ἄλλο τῶν φίλων αἰτεῖ, Περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ Γοργόνας, δειρο- 20 τομῆσαι τὴν Μέδουσαν, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ Ἴπποδαμείᾳ δοίη. τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο, ὅπως, τοῦ Περσέως ὑπὸ Γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ Δανάῃ συγγένοιτο. ταῦτα δὲ λῆρος· Πολυδέκτης γὰρ τρεῖς γενεὰς πρότερον ἦν 25 Ἴπποδαμείας· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τέως μυθικώ-

7 υἱὸς et Κηρεβίης F υἱωνὸς et Κηρεμίας PV 10 Ἀμυμωνης PV 16 Verba ὁ δὲ Πολυδέκτης — exit. utpote ex Tzetzae commentariis interpolata seclusi 18 πλάττει et ἔδνων F πλάττεται et ἔδνην PV 19 ἄλλο τῶν φίλων F ἄλλη τὸν φίλον PV 22 ἐπραγματεύσατο F

τερον, ἀλληγορικώτερον δὲ εἶπον κατ' ἀρχάς, ὅτι μὲν
 ἐβίαζεν ὁ Πολυδέκτης Δανάην, ἥδει καὶ Περσεύς,
 ἐπεὶ ἡ Μέδουσα, γυνὴ οὔσα Πεισίδου, τῇ Ἀθηνᾶ
 πρὸς κάλλος ἀντήριζεν. Ἀθηνᾶ δὲ τὸν Περσέα κατ'
 5 αὐτῆς ἐπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τούτῳ ἐν
 105 ζωγραφίαις τὴν Γοργόνα, περὶ πόλιν τῆς Σάμου Δει-
 κτήριοιον, κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ.
 ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας, πρῶτον τὴν τε Πεφριδῶ
 καὶ τὴν Ἐννώ, τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελφὰς δὲ τῶν
 10 Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐ-
 τῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοι-
 βήν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως
 ὠδήγησαν αὐτὸν πρὸς Νύμφας, καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ
 τῶν Νυμφῶν πέδιλα καὶ κίβισιν, ἦτοι πήραν, καὶ
 15 κιβωτὸν καὶ τὴν κυνέαν τοῦ Ἴδου καὶ παρ' Ἐρμού
 ἀδαμαντίνην ἄρπην, ἔχων παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον,
 πετόμενος ἦλθεν ἐπὶ Γοργόνας αὐτάς, ἐπ' Ὠκεανὸν
 οὔσας περὶ πόλιν Ἰβηρίας τὴν Ταρτησόν, αἵτινες
 δρακοντοφολίδας εἶχον, κεφαλὰς συῶν, μεγάλους ὀδόν-
 20 τας, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. οὔτω
 γοῦν πετόμενος, ἐπ' αὐτάς ἐλθὼν καὶ κοιμωμένας
 εὐρῶν καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν ἐν τῷ κατόπτρῳ
 βλέπων, οὐ πρὸς αὐτήν· ἥ γὰρ ἂν ἀπελιθώθη, ταύτην

1 Verba necessaria ἀλληγορικώτερον δὲ addidi ex F om.
 PV 2 ἐβίαζεν ὁ F ἐβιάζετο PV (quem errorem a literis
 uncialibus profectum esse constat) 3 γυνὴ F θυγάτηρ PV
 5 ἐπεμψεν P ἐπεμψε V 6 Γοργόνα F Γοργόνην PV 7
 ἀπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι F ὑπὸ τοῦ ὑποδεχθῆναι PV 6 περὶ
 P παρὰ V 13 πρὸς F εἰς PV 14 πέδιλα F πέδηλα PV
 κίβισιν F κίσηβιν PV 15 κυβωτὸν P corr. V 19 δρα-
 κοντοφολίδας P consentiente F δράκοντος φολίδας V 23 ἂν
 add. F om. PV

ιδῶν. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρηῖνον μέγα ἐκώ-
 κνον, ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκ-
 πέμπουσαι συρισμόν, ἐξ ὧνπερ Ἀθηναῖα κατὰ Πίν-
 δαρον τὸν ἀύλητικὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὔρε
 νόμον. Περσεὺς δὲ τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεῖς καὶ 5
 κατὰ νότων φέρων αὐτὴν ἐπορένετο. ἐλθὼν δὲ καὶ
 πρὸς Αἰθιοπίαν τὴν Ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐρρύσατο,
 καὶ λαβὼν γυναῖκα ἐξ αὐτῆς ἔσχε παῖδα τὸν Πέρσην
 καὶ καταλείπει παρὰ Κηφεῖ. τὸν δὲ Κηφέως ἀδελφὸν
 Φινέα προμνηστειόμενον Ἀνδρομέδαν καὶ αὐτοῦ ἐπι- 10
 βουλεύοντα ἀπελίθωσε, δείξας τὴν Γοργόνα· αὐτὸς δὲ
 σὺν Ἀνδρομέδᾳ ἦλθεν εἰς Σέριφον. εὐρῶν δὲ τὴν
 μητέρα μετὰ τοῦ Δίκτυος προσπεφενγυῖαν ἐν τῷ ναῷ
 διὰ τὸν Πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Πο-
 λυδέκτου καὶ συμπόσιον λαμπρὸν ἐφευρών, δείξας τὴν 15
 Γοργόνας κεφαλὴν, πάντας ἐλίθωσε, τὴν δὲ βασιλείαν
 Δίκτυϊ δίδωσι. τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν
 Ἄιδου κυνῆν Ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν τοῖς ἰδίοις
 δεσπόταις ἀπέδωκε, τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνας
 Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηναῖ. ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς 20
 ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι
 ἐπὶ τοῦ κόσμου, ὃν περὶ τὸ στήθος εἶχε, ταύτην ἐν-
 ἐπηξεν, ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνας καὶ ὁ ἐπιστήθιος
 ἐκεῖνος τῆς Ἀθηναῖς κόσμος Γοργόνιον ἐκλήθη. Περ-

1 Sic reposui ex F, θρηῖνον μὲν ἐκώκνον PV 3 συρι-
 σμὸν F συρισμὸν PV 4 ἀύλητικὸν F ἀύδητικὸν PV. V. Pin-
 dar. Pyth. XII, 23 14 οἰκίαν τοῦ Πολυδέκτου — πάντας
 addidi ex F περὶ τὴν Γοργόνα, πάντας P παρὰ τ. Γ., π. V
 19 ἀπέδωκε recte F παρέδωκε PV 21 ἄλλοι δὲ φασιν —
 23 ἐνέπηξεν recte ex F add. V, om. ὅτι et scribens οὐ pro ὃν,
 quae correxi 24 ἐκεῖνος F ἐκεῖ PV

σεὺς δὲ σὺν Ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ Δανάῃ ἔσπευ-
 δεν εἰς Ἄργος ἐλθεῖν, πρὸς θεῖαν Ἀκρισίου. Ἀκρισίος
 δὲ τὸν χρησμὸν δεδοικῶς εἰς Πελασγίαν ἀνεχώρησε.
 106 Τευταμίδου δὲ τοῦ βασιλέως Λαρισαίων πένταθλον
 5 θέντος ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, Περσεὺς ἀγωνιζό-
 μενος δίσκῳ βαλὼν τὸν Ἀκρισίου πόδα ἄκων αὐτὸν
 ἀναιρεῖ. καὶ πενθήσας ἔθαψεν ἔξω τῆς πόλεως. πρὸς
 δὲ Μεγαπένθη, τὸν Προΐτου, ἐλθὼν αὐτῷ μὲν ἔδωκε
 τὴν ἰδίαν βασιλείαν τὴν Ἄργους ἀρχήν. αὐτὸς δὲ ὁ
 10 Περσεὺς τὴν Τίρυνθα κατέσχε καὶ τὴν ἐκείνου βασι-
 λείαν προσέκτισε, Μίδειαν καὶ Μυκήνας. ἔνθα καὶ
 ἑτέρους παῖδας ἐξ Ἀνδρομέδας ἔσχεν Ἀλκαῖον, καὶ
 Σθένηλον, Ἑλληνα, Μήστορα, Ἡλεκτρούονα, καὶ Γορ-
 γοφόντην, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ Πέρσου κατα-
 15 λειφθέντος ἐν Αἰθιοπία παρὰ τῷ πάππῳ Κηφεῖ.]

CCLVII. Γενεαλογία Περσεύως τοῦ τῆς Δανάης.

Ἀυγρεὺς ὁ τοῦ Ἄργους βασιλεὺς γεννᾷ Ἄβαντα,
 οὗ Ἀκρισίος, οὗ καὶ Εὐρυδίκης Δανάη, ἧς καὶ Διὸς
 Περσεὺς, οὗ καὶ Ἀνδρομέδης Πέρσης, Ἀλκαῖος, Σθέ-
 νελος, Ἑλληνα, Μήστορα, Ἡλεκτρούων, Γοργοφόντης.

CCLVIII. Περὶ Δαρδάνου.

50

Δάρδανος ὁ Διὸς υἱὸς καὶ Ἡλέκτρας τῆς Ἄτλαντος
 θυγατρὸς. ἐν τῷ κατακλυσμῷ κατὰ τὸν Δευκαλίωνα,

CCLVII. Apollodor. II, 2, 1 seq. CCLVIII. Tzetzes Lyc.
 72. V. Eud. p. 73

2 θεῖαν P θεῖαν V 3 ἐχώρησε F 5 τοῦ πατρὸς P et
 F τῆς μητρὸς V 8 Sic F δὲ μέγα πένθος, τὸν Προΐτον PV
 11 προσέκτισε et Μίδειαν F προσέκτησε et Μήδειαν PV 13
 Ἑλληνα et Μήστορα F Ἑλεῖον et Μνήστορα PV. Idem infra
 mutavi

ἐκ τῆς Σαμοθράκης ἄσκον ἢ σχεδίαν μετὰ δερμάτων
 σκευάσας, καθὰ καὶ τῷ Λυκόφρονι δοκεῖ, καὶ ὑποδύς,
 καὶ τοῖς ὕδασιν ἑαυτὸν ἐπιδούς, προσοκέϊλας τε τῇ
 Τροίᾳ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ, τὴν Δαρδανίαν
 ἔκτισεν ὑψηλοτέραν κειμένην τῆς ὕστερον Ἴλιου, φό- 5
 βῶ τῆς ἐξ ὑετῶν κατακλύσεως, ἧς αὐτὸς ἐπειράθη, κά-
 κεῖ τελευτᾷ (καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται περὶ τὴν Τροίαν,
 ἐν τῷ μέρει τῆς Δαρδανίας), καταλιπὼν Ἐριχθόνιον
 τὸν αὐτοῦ υἱὸν τοῖς ἐκεῖ βασιλεύειν. ὕστερον δὲ ἡ
 Δαρδανία καὶ τὸ Ἴλιον μία πόλις γεγόνασιν. 10

CCLIX. Περὶ Δάφνης.

Δάφνη Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ ὑπῆρ-
 χε] θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη. ἐρασθεῖς δὲ αὐτῆς Ἀπόλ-
 λων καὶ βουλόμενος συγγενέσθαι ἐδίωκε. καταλαμ-
 βανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἠὔξατο τῇ μητρὶ
 Γῆ, χάσματι αὐτὴν δεχθῆναι. γενομένου δὲ τούτου, 15
 καὶ τῆς Γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτόν, Ἀπόλλων
 θεασάμενος ἐξεπλάγη· καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς
 παρθένου] δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως· λαβὼν
 δὲ κλάδον αὐτῆς, ἐστέψατο. διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
 μάντις δάφνη ἐστεφανοῦντο. μυθεύεται δὲ καὶ ὅτι 20
 οἱ μάντις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύονται, ἵνα τῇ ὀπω- 107
 πῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γαννύμενος ὁ θεὸς ἀντιδώσῃ αὐ-
 τοῖς τὰς θεοπροπίας.

CCLIX. Nonn. II, 23 (Cosm. p. 171; Clarke, Catal. Bodlei.
 p. 48. Similia tradidit Tzetzes Lyc. 6, quae Eudocia p. 273
 descripsit)

CCLX. Περὶ Δαναοῦ.

Δαναὸς υἱὸς ἦν Βήλου τοῦ τῆς Λιβύης βασιλέως, ἀδελφὸς δὲ Αἰγύπτου· δίδυμοι δὲ οὗτοι παῖδες. Αἴγυπτος μὲν υἱὸς πεντήκοντα ἔσχε, Δαναὸς δὲ θυγατέρας τοσαύτας. ἀλλ' ὁ μὲν Δαναὸς, θανόντος τοῦ
 5 πατρός, ἤρξε Λιβύης, Αἴγυπτος δὲ Ἀραβίας. ἔνθα καὶ καταστρεφάμενος τὴν τῶν Μελαμπόδων, φασί, χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. ἐπεὶ δὲ χρησμός ὑπέπτησε τὸν Δαναὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ Αἰγύπτου παισὶ, φεύγει ἐκεῖθεν, πρῶτος ναῦν κατασκευάσας
 10 Ἀθηνᾶς ὑποθήκη, κληθεῖσαν πεντηκόντορον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοῦ θυγατρῶν, ἃς καὶ ἐκθέμενος τῇ νηὶ ἔφυγε. καὶ εἰς Ἄργος ἐλθὼν βασιλεύει, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες Δαναοί. ἀλλ' ἴστέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς οὕτω Δαναὸς κατέσχε τοῦ Ἄργους ἀπόνως, ὑποχωρή-
 15 σαντος αὐτῷ τοῦ τότε κρατοῦντος Ἑλλάνορος, ἀλλὰ διότι μετῆν τοῦ Ἄργους ἀνέκαθεν διὰ τὴν τοῦ Ἰνάχου θυγατέρα Ἰώ, ἧς πέμπτη γέννα πεντηκοντάπαις. οἷα δὲ ὕστερον ἔπαθεν ὁ Αἴγυπτος, ἐλθὼν καὶ αὐτός, καὶ ὡς αἱ Δαναΐδες πᾶσαι πάντας τοὺς ἐκείνου κα-
 20 ἔσφαξαν ἀφυλάκτως, ὡς ἐν γάμφῳ νυμφίους σχοῦσαι, δίχα μιᾶς ἢ δύο τινῶν, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσι. [καὶ γὰρ κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν τῶν πεντήκοντα παίδων τοῦ Αἰγύπτου ταῖς πεντήκοντα νεανίσιν αὐτανεψιαῖς συννευασθέντων, θυγατρᾶσι Δαναοῦ, ἡ Βεβρούκη μὲν

CCLX. Eustath. II. p. 37 καὶ γὰρ κατὰ τὴν παλαιὰν — exit. Eustath. Dion. 805. V. End. p. 47

3 ἔσχεν PV 17 Sic cum F legendum est, γέννα P γενεὰ V πεντηκοντάπαις om. V

καὶ Ὑπερμνήστρα μόναι τῶν συνένων ἐφείσαντο, αἱ δὲ λοιπαὶ τοὺς λοιποὺς διεχρήσαντο, ἢ Ὑπερμνήστρα μὲν τοῦ Ἀνγκέως, ἢ δὲ Βεβρούκη Ἰπολύτου τῶν ἀντανεψιῶν καὶ νυμφίων. φυγεῖν δὲ λέγεται τὴν Βεβρούκην σὺν Ἰπολύτῳ καὶ πολλὰ δυνηθῆναι, διὰ τὸ διδά- 5 σκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν. διὸ καὶ Βεβρούκην ἢ Βεβρουκίαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν, εἰς ἣν ἔφυγε. Πίνδαρος οὖν διὰ τοῦτο τεσσαράκοντα ὀκτὼ ἱστορεῖ τὰς Δαναΐδας, ὡς τὰς δύο μὴ συναριθμεῖν τῶν λοιπῶν θέλων, οἷον μὴ πεισθείσας 10 τῷ πατρὶ καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλιφείσας τῆς ἐκείνου πατρότητος].

CCLXI. Δελφίνιος διὰ τί ὁ Ἀπόλλων.

Δελφίνιος ὁ Ἀπόλλων λέγεται ἢ ὅτι τὸν ἐν Πυθῶνι δράκοντα Δελφίνα τοξεύσας ἀνεῖλε Αἰτῶν βιάζοντα ὡς φησιν Ἀπολλώνιος·

15

„Ὅς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνηησοῖο

108

Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν“,

ἢ ὅτι ἐπὶ δελφῖνος ὀχούμενος ἢ δελφῖνι ὁμοιωθεὶς Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ πρὸς ἀποικίαν στελλομένῳ ὁ Ἀπόλλων προηγήσατο τῆς νεῶς ἕως τοῦ Κρισσαίου

CCLXI. Tzetzes Lyc. 208 (Phavorin.)

2 Ἀνγκέως F Ἀνγγέως PV 11 ἀπαλιφείσας F ἀπαλειφῆναι PV. Ceterum totam fabulam, quam Eudocia p. 47 plenius narravit, hic pro spuria habui, cum interpolatorem verbis αἱ ἱστορίαι δηλοῦσι adiunxisse κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν consectorium sit 14 δράκοντα om. F 15 Ἡλιόδορος PV Ἡλιόδωρος conl. A. C. Meineke, legendum est Ἀπολλώνιος, cuius videlicet versus ex Argon. II, 706 seq. desumpti sequuntur. Versus ad Merkelii recensionem correxi, ὅς — δειράδι Δελφίνα τόξοισι etc. PV 18 πρὸς addidi ex F, om. PV 19 προηγείτο F

κόλπου, καὶ ἐκεῖ κατοικήσας ἐκράτησε τὸν τόπον. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφοὺς ἐκάλουν τοὺς ἐνοικοῦντας. καὶ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρύσατο. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ὁ δελφὶς εἰς τὴν ναῦν ἦλθε καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τόπον ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ δελφινόφορους διὰ τοῦτο λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχούσας δελφῖνος.

CCLXII. Περὶ τοῦ δέρας τοῦ χρυσομάλλου.

Δέρας τοῦ κριοῦ πολλοὶ χρυσοῦν εἰρήκασιν, οἷς Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ ποιήσας ἠκολούθησεν, ὁ δὲ Σιμωνίδης πορφυροῦν. Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἄνθρωπόν φησι γεγενῆσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φριξου, ὀνόματι Κριόν. καὶ δέρας χρυσομάλλον, οὐχ, ὡς ποιητικῶς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον, ὅπως δεῖ γενέσθαι διὰ χυμείας χρυσόν. εἰκότως οὖν οἱ τότε, λέγει, χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐνέργειαν. [καὶ Χάραξ δὲ αὐτὸς τὸ χρυσοῦν δέσμα μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας, μεμβράναις ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν, ὡς λόγου ἀξίαν, τὸν τῆς Ἀργούης καταρτισθῆναι στόλον φησί.]

CCLXIII. Περὶ τοῦ Δευκαλίωνος.

Δευκαλίων ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρου υἱός, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων φησί, καὶ ὅτι Δευκα-

CCXLII. Schol. Apoll. IV, 177 καὶ δέρας — ἐνέργειαν Anonym. de incred. p. 321 Westerm. (Suid.; Phavorin.) καὶ Χάραξ — exit. Eustath. Dion. 689 CCLXIII. Schol. Apoll.

9 Arg. IV, 176 10 Müller II, p. 8 14 χυμείας S 17 Müller III, p. 639. Haec ex Eustathid interpolata sunt, itaque om. Phavorin. τὸ χρυσοῦν δέσμα ex F sumpsi, om. PV 22 Sic corr. Marckscheffel Hes. fr. p. 275 Προμηθέως vulg.

λίωνος καὶ Πύρρος Ἑλλην. ὅστις Δευκαλίων μετα τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν εἰς τὴν Ἡπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυϊ. πελειάδος δὲ αὐτῷ χρησμὸν δούσης, κατοικίζει τὸν τόπον συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυμοῦ. οὕτω Θρασύβουλος 5 καὶ Ἀκεστόδωρος ἱστοροῦσιν. ὅτι δὲ ὁ Δευκαλίων ἐβασίλευσε καὶ Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνείας ἱστορεῖ· καὶ ὅτι δῶδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ Δευκαλίων ἰδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησι συγγράμματι.

10

CCLXIV. Περὶ δημάρχων. |

Δήμαρχοι ἄρχοντές τινες ἦσαν Ἀθήνησιν, οἱ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἐκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρὰ τούτοις ἦν, καὶ συνῆγον τοὺς δήμους, ὁπότε δεήσειε, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δὲ φησιν Ἀριστοτέ- 15 λης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ ὑπὸ Κλεισθένους κατα- 109 σταθῆναι, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις. |

III, 1086 (Steph. Byz. v. Δωδώνη; Phavorin.) ὅστις — ἱστοροῦσιν Schol. II. XVI, 233. V. Eud. p. 106 et 200 seq. (Arsen. Viol. p. 215) ὅτι δὲ ὁ Δευκαλίων — exit. Schol. Apoll. I. c. CCLXIV. Harpocrat. s. v. (Schol. Ar. Nub. 637; Suid.; Bekker Anecd. I, p. 237)

3 πελειάδος F πελιάδος PV 8 Δευκαλιωνείας F Δευκαλιωνίας PV. Cf. Hellan. fr. 15 Müller 13 παρ' αὐτοῖς F 14 δεήσειε F δεήσειεν PV 18 ναυκράροις F ναυκράτοις PV ἐνεχυρίαζον et Σκηναῖς PV. De fragm. Aristoph. cf. Meinek. fr. com. II, 2 p. 1146

CCLXV. Περὶ τοῦ δελφικοῦ τρίποδος.

Δελφοὶ πόλις ἐστὶ τῆς Φωκίδος, ἣ δὲ Φωκίς ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. ἐν τούτοις τοῖς Δελφοῖς ἦν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Πυθῶ· ἐν ἣ ἴστατο ὁ τρίπους ὁ χαλκοῦς, ἐξ οὗ χαλκοῦ τρίποδος ἡ μαντεία ἐξεφέρετο. ἐπάνω γὰρ τοῦ τρίποδος ἦν τις φιάλη, ἐν ἣ αἱ ψῆφοι αἱ μαντικαὶ ἤλλοντο καὶ ἐπήδων, ἡνίκα ὁ Ἀπόλλων τὴν μαντείαν ἐξέφερε. τρίπους δὲ ἦν [διὰ τοῦτο] διὰ τὸ καὶ τὴν μαντείαν τοὺς τρεῖς χρόνους περιέχειν· ἡ γὰρ ὄντως μαντικὴ ἐστὶ καὶ περὶ τῶν παρωχημένων καὶ περὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ περὶ τῶν μελλόντων.

[CCLXVI. Περὶ τῆς Δήμητρος.

Δημήτηρ μὲν ἡ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων ἡ γῆ μήτηρ. ἐστὶ δὲ Δωριέων, οὗτοι γὰρ ἀντὶ τοῦ Γ Δ τιθέασιν δνοφερόν γνοφερόν καὶ Δήμητραν Γήμητραν λέγοντες. περὶ δὲ ταύτης τὴν μυθικὴν ἱστορίαν λεκτέον, ἀλλὰ καὶ ἀλληγορητέον. ἐκ Κρήτης ἢ μᾶλλον ἐκ Σικελίας, Ἐιδης ἀφήρπασε τὴν Δήμητρος θυγατέρα, τὴν Περσεφόνην, τὴν καὶ Κόρην ὀνομαζομένην. διώκουσα δὲ ἡ Δημήτηρ, μέχρι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο. ὑπὸ Τριπτολέμου δέ, τοῦ Κελεοῦ καὶ Μετανείρας παιδός, τὰ περὶ τὴν παῖδα μαθοῦσα εἰς ἀμοιβὴν τῷ Τριπτολέμῳ τὰ σπέρματα δίδωσι καὶ

CCLXV. Nonn. II, 20 (Clarke, p. 47). V. Eud. p. 349
CCLXVI. Tzetzes Hes. Oper. 32

7 διὰ τοῦτο expunxi 19 διόκουσα P corr. V Δημήτηρ F μήτηρ PV. Totum caput postea ex Tzetzae commentariis adscriptit librarius, quapropter a ceteris seiunxi. Cf. Untersuch. p. 117 seq.

περωτῶν ἄρμα δρακόντων, ὡς τούτῳ περιπτάμενος πανταχοῦ, τὰ περὶ γεωργίας διδάσκει. ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μήπω τῶν γεωργικῶν ἐπιγνωσθέντων περὶ τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Λιβύην, σίτος αὐτοματιζῶν ἐγένετο καὶ πάλιν ἐφθεί- 5 ρετο, μηδενὸς τοῦτον ἐπιγινώσκοντος. Κέκροψ δὲ ἢ τις ἕτερος Ἄργον εἰς Λιβύην καὶ Σικελίαν πέμψας, οὐκ οἶδα παρὰ τίνος μαθῶν, ἐκέλευσε συναγαγεῖν σῖτον ἐκ τοῦ ἐκεῖ φυομένου καὶ εἰς Ἑλλάδα μετακομίσαι. οὗ δὲ γεγονότος, Τριπτόλεμος πρῶτος ἀρό- 10 σας καὶ σπείρας ἢ ἐν Ἀρόῃ (χωρίῳ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀροτριάσεως, ὃ νῦν Νέαι Πάτραι καλοῦνται) ἢ κατὰ τοὺς πλείστους ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς γεωργεῖ καὶ συγκομίζεται τοὺς καρπούς, εἶτα καὶ συγγραψάμενος τὰ περὶ γεωργίας τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δέδωκε. Κόρη 15 δὲ καὶ Περσεφόνη τὰ ἐκ τῆς Δήμητρος, ἤγουν τῆς 110 γῆς, κατ' ἔτος πρὸς τὸ ξῆν διδόμενα, μᾶλλον δὲ σίτος καὶ τὰ γεωργικά, δι' ἃ περισσοὶ φόνοι καὶ πόλεμοι γίνονται. ταύτην οὖν τὴν Κόρην, ἤγουν νεάζοντα σῖτον, Ἄιδης ἀφήρασε. φυόμενον γὰρ τοῦτον πρότερον συνέ- 20 βαινε ἀφανίζεσθαι πάλιν διὰ τὴν ἄγνοιαν γεωργίας, ὡς ἔφημεν. ὡς δέ, Ἄργον μετακομίσαντος, παρὰ Τριπτολέμου ἐν Ἐλευσίνι ἐσπάρη καὶ ἀνεφύη καὶ πανταχοῦ ἐδιδάχθη, ἔφασαν τὴν Δήμητραν εἰς Ἀθήνας

1 περωτῶν P corr. V περιεπταμένῳ P corr. V 2
 διδάσκει P et F διδάσκει V γεωργίας F γεωργίαν PV 7
 πέμψας F μεταπεμφάμενος PV 10 ἀρόσας F ἀρώσας PV
 12 Sic F ἀρδεύσεως PV 13 τοὺς πλείστους F τὴν πλείστην
 PV 15 τὰ περὶ F περὶ PV Post δέδωκε verba καὶ Δη-
 μήτηρ μὲν ἢ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων ἢ γῆ μήτηρ, post Κόρη
 δὲ vocabulum νῦν add. F 19 τὸν νεάζοντα σῖτον correxi ex
 F τὸν σῖτον PV

ἐλθεῖν, ἤγουν τὰ τῆς γῆς δωρήματα, καὶ παρὰ Τρι-
 πτολέμου μαθοῦσαν εὐρεῖν τὴν Κόρην δι' Ἐλευσίνας
 ἀνερχομένην ἐξ Ἴαιδου λευκόπωλον· ἐκεῖ γὰρ κρυβεῖς
 καὶ σπαρεῖς ἐν τῇ γῇ ὁ σῖτος εἰς φῶς ἐξῆλθε. δρά-
 5 κοντες δὲ περωτοὶ οἱ προφορικοὶ λόγοι καὶ οἱ
 γραπτοί, οἱ πανταχοῦ περιπορευόμενοι καὶ τὴν γεω-
 γρίαν διδάσκοντες. ταῦτα μὲν τὰ μυθικὰ καὶ ἀλληγο-
 ρούμενα. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα ἱστορία περιφερομένη περὶ
 τῆς Δήμητρος. Ὅσιρις, ὃ καὶ Διόνυσος, μετὰ Ἴσιδος
 10 τῆς αὐτοῦ γυναικός, τῆς καὶ Δήμητρος καλουμένης,
 καὶ στρατοῦ πλείστου, μετὰ μουσικῶν καὶ αὐλῶν
 περιήρχετο, τὴν γεωργίαν καὶ φυτουργίαν διδάσκων.
 ὄθεν αὐτὸν καὶ Διόνυσον ἐκάλεσαν, ὡς εὐρετὴν φυ-
 τουργίας, τὴν δὲ Ἴσιν Δήμητραν, ὡς τὰ τῆς γῆς
 15 δωρουμένην καὶ γεωργίαν διδάξασαν.]

CCLXVII. Ἔτι ἄλλως πως περὶ τῆς Δήμητρος
 καὶ τῆς Ἑστίας.

Περὶ τῆς Δήμητρος ἔτι καὶ Ἑστίας ἀμφοτέρων
 λεκτέον· ἐκατέρω δ' ἔοικεν οὐχ ἕτερα τῆς γῆς εἶναι.
 ταύτην μὲν γὰρ διὰ τὸ ἐστάναι διὰ πάντων Ἑστίαν
 προσηγόρευσαν οἱ παλαιοί, ἢ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς, ὡσαν-
 20 εἰ ἐπὶ θεμελίου, τὸν ὅλον ἐστάναι κόσμον. διὰ δὲ
 τὸ μητρὸς τρόπον φύειν τε καὶ τρέφειν πάντα Δήμη-
 τραν, οἶονεὶ γῆς μήτραν οὔσαν, ἢ Διὸς μητέρα διὰ
 τὸ καὶ αὐτὸς τὰ ἐπ' αὐτοῖς ἀφθόνως ἐφεισθῆναι τοῖς

CCLXVII. Cornut. 28

2 δι' F ἐξ perperam PV 7 μὲν addidi ex F om. PV
 item τῆς post γυναικός 22 τὸ καὶ P τῷ καὶ V διὰ τὸ καὶ
 recepi Διὸς μητέρα — αὐτὸ — ἐπ' αὐτῆς — ἐφεισθῆναι Osannus

ἀνθρώποις, δατεῖσθαι καὶ δαίνυσθαι, ἢ ἐπ' αὐτοῖς
 δῆειν, ὃ ἔστιν εὐρίσκειν, ἂ μάλιστα ἐπιζητοῦσι. παρεια-
 ἄγεται δ' ἡμῖν Ἑστία παρθένος διὰ τὸ τὴν ἀει-
 κινήσιαν μηδενὸς εἶναι γεννητικὴν, καὶ τούτου χάριν
 ὑπὸ παρθένου νεωκορεῖται. ἢ δὲ Δημήτηρ οὐκ ἔτι,⁵
 ἀλλὰ τὴν Κόρην τετοκυῖα, οἷον τὸν κόρον, ἢ πρὸς
 τὸ τρέφεσθαι μέχρι κόρου ὕλη· τὸ δ' αἰεὶ ζῶον πῦρ
 ἀποδίδοται τῇ Ἑστία διὰ τὸ καὶ αὐτὴν δοκεῖν εἶναι ὄν.
 τάχα δ' ἐπεὶ τὰ πυρὰ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἐντεῦθεν τρέ-
 φεται, καὶ διὰ ταύτην ὑφέστηκεν, ἢ ἐπεὶ ζεῖδωρος¹⁰
 ἄρουρά ἐστι καὶ ζῶων μήτηρ, ἧς ἔστι αἷτιον τοῦ ζῆν
 τὸ πυρῶδες. στρογγύλως δὲ πλάττεται καὶ κατὰ μέ-
 σους ἴδρυνται τοὺς ὤμους διὰ τὸ καὶ τὴν γῆν τοιαύ-
 την εἶναι καὶ οὕτως ἰδρῦεσθαι συμπεπιλημένην, ὅθεν¹¹¹
 κατὰ μίμησιν γῆ τε καὶ χθῶν προσηγόρευται. τάχα¹⁵
 δὲ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι ἢ γῆ, ἥτοι χωρεῖν πάντα, οὕτως
 ἐκλήθη, ὡς εἴρηται τὸ·

Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται.

μυθεύεται δὲ προτέρα καὶ ἐσχάτη γενέσθαι, τῷ εἰς
 ταύτην ἀναλύεσθαι τὰ ἀπ' αὐτῆς γιγνώμενα καὶ ἐξ²⁰
 αὐτῆς ξυνίστασθαι. καθὸ καὶ ταῖς θυσίαις οἱ Ἕλληνες
 ἀπὸ τῆς πρώτης τε αὐτῆς ἤρχοντο καὶ εἰς ἐσχάτην
 αὐτὴν κατέπαυον. στέμματα δ' αὐτῇ λευκὰ παράκειν-
 ται τῷ στέφεσθαι καὶ καλύπτεσθαι πανταχόθεν αὐτὴν
 ὑπὸ τοῦ λευκοτάτου στοιχείου. ἢ μέντοι Δημήτηρ κατὰ¹⁵
 τὸ ἀναδοτικὸν τῶν σπερμάτων εἰδοποιουμένη, πάνν

1 δαίνυσθαι F δαίνυσθαι P δάνυσθαι V 5 ἔτι P
 quocum conspirat F ἔστι e coni. V 8 αὐτὸ Osannus 12
 στρογγύλη et οἶκος Os. 18 δ' ἀμφοτέρους — χεῖσεται ex Od.
 XVIII, 1 emendavi, ἀμφοτέρων — χεῖται PV 21 ξυνίστασθαι
 P συνιστ. V

οικείως εἰσάγεται στάχυσιν ἐστεφανωμένη. τοῦτο γὰρ ἀναγκαιότατον ὦν κεχάρισται τοῖς ἀνθρώποις ἢ ἡμερος τροφή ἐστὶ. ταύτην δὲ μυθεύεται σπεῖραι διὰ τῆς οἴκουμένης ὁ Τριπτόλεμος ὁ Ἐλευσίσιος, ἀναβιβάσας 5 αὐτὸν ἐπὶ περωτιῶν δρακόντων ὄχημα τῆς Δήμητρος. ἔοικε γὰρ πρῶτόν τις τῶν παλαιῶν διαδραμεῖν καὶ συνιέναι, θεοῦ ἐπὶ μετεωροτέραν ἐπίνοιαν ἀναβιβάσαντος, τὸν μεταχειρισμὸν τῆς κριθῆς, ὃν τρόπον κρινομένη καὶ διατριβομένη διὰ τοῦ εἰς τὸν ἀέρα 10 ἀναρριπτεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀχύρων, ὅθεν καὶ κριθὸς ἐπιτηδεῖως ἔχει πρὸς τὴν σποράν. ἐντεῦθεν δὲ τὴν ὀνομασίαν εἴληφεν ὁ τρίψας τὰς οὐλάς, οὐλαὶ δὲ λέγονται αἱ κριθαί. Ἐλευσίς δὲ ὁ τόπος, ὅπου πρότερον εὐρέθησαν. καὶ ἡ Δημήτηρ Ἐλευσινία ἀπὸ τῆς αὐτότι 15 πρῶτον εὐρέσεως γενομένης τοῖς ἀνθρώποις εἰς οὐράνιον βίον ὄντως. ἀρπάσαι δὲ ὁ Ἄδης τὴν θυγατέρα τῆς Δήμητρος ἐμυθεύθη διὰ τὸν γινόμενον ἐπὶ χρόνον τινὰ τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς ἀφανισμόν. προσεπλάσθη δὲ ἡ κατήφεια τῆς θεοῦ καὶ ἡ διὰ τοῦ 20 κόσμου ζήτησις· τοιοῦτον γὰρ τι καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ὁ ζητούμενος καὶ ἀνευρισκόμενος ἀφανισμὸς ἀπὸ τῆς Ἰσιδος Ὀσιρις ἐμφαίνει. ὅπερ ἀνὰ μέρος παρ' ἑξ μῆνας, ὑπὲρ γῆν τε καὶ ὑπὸ γῆν γιγνόμενος Ἄδωνις, ἀπὸ τοῦ ἄδειν τοῖς ἀνθρώποις, οὕτως ὀνομασμένος 25 τὸν Δημητριακὸν καρπὸν. ὅς δὲ πλήξας προσανελεῖν λέγεται διὰ τὸ τὰς ὕς δοκεῖν ληϊβότερας εἶναι, ἢ τὸν τῆς ὕνεως ὀδόντα αἰνιττομένων αὐτῶν, ὑφ' οὗ

2 κεχείρησαι PV 5 Δημήτερος etc. omnibus locis PV
 15 ἐλεύσεως Os. 19 κατήφεια recte P καθήφεια V 24
 ὀνομασμένος P et F ὀνομασμένου V τὸν Δημ. καρπὸν scripsi
 cum F, τοῦ Δημ. καρποῦ PV

κατὰ γῆς κρύπτει τὸ σπέρμα. διατετάχθαι δὲ ὧδε
 παρά τε τῇ Ἀφροδίτῃ, τὸν ἴσον χρόνον μένειν τὸν
 Ἄδωνιν καὶ παρὰ τῇ Περσεφόνῃ, δι' ἣν εἶπομεν αἰ-
 τίαν. ἐκάλεσαν δὲ Περσεφόνην τὴν τῆς Δήμητρος
 θυγατέρα, διὰ τὸ ἐπίπονον εἶναι καὶ πόνων ὀϊστικὴν 5
 ἐργασίαν, ἣ τῷ ἐκ πόνων ὑπομονὴν φέρεσθαι.
 νηστεύουσι δὲ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος ἢ γεραίροντες 112
 αὐτὴν ἰδίῳ τρόπῳ τινὶ ἀπ' αὐτῆς ἢ διὰ τὸ πρὸς μίαν
 ἡμέραν ἀπέχεσθαι τῶν δεδομένων αὐτοῖς ὑπ' αὐτῆς
 ἢ κατ' εὐλάβειαν ἐνδείας παρὰ τῆς θεοῦ ποτε γενο- 10
 μένης. ἐπειδὴ δὲ ἔσπειρον, ἀφήρουν ἀπὸ τῶν ἰδίων
 χρεῶν, καθὸ καὶ περὶ τὸν τοῦ σπόρου καιρὸν αὐτῆς
 ἄγουσι τὴν ἑορτήν. περὶ δὲ τὸ ἔαρ Δήμητρι Χλόη
 θύουσι, μετὰ παιδιᾶς καὶ χαρᾶς ἰδόντες χλοάζοντα,
 καὶ ἀφθονίας αὐτοῖς ἐλπίδα ἐπιδεικνύντα. ἐντεῦθεν 15
 δὲ καὶ ὁ Πλοῦτος λέγεται τῆς Δήμητρος εἶναι υἱός·
 καλῶς γὰρ εἴρηται τὸ

Σίτου καὶ κριθῆς, ὧ νήπιε, πλοῦτος ἄριστος.
 καὶ ἐναντίον πῶς ἐστι τῷ λιμώττειν τὸ περιουσιάζε-
 σθαι, εἰς ὃ καὶ ἀπιδῶν Ἡσίοδος φησιν· 20

Ἐργάζετο Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς

Ἐχθαίρη, φιλέη δέ σ' ἐϋστέφανος Δημήτηρ.

θύουσι δ' ὕς ἐγκύμονας Δήμητρι πάνυ οἰκείως, τὸ
 πολύγονον καὶ εὐσύλληπτον καὶ τελεσφόρον παριστάν-
 τες. ἀνατιθέασι δ' αὐτῇ καὶ τὰς μήκωνας κατὰ τὸν 25
 λόγον. τό τε γὰρ στρογγύλον καὶ περιφερὲς αὐτῶν
 παρίστησι τὸ σχῆμα τῆς γῆς, σφαιροειδοῦς οὔσης, ἣ

6 Sic F πάντων ὑπομονῆς PV 8 ἀπαρχῆς Os. 13 χλόην
 PV 14 παιδείας PV 16 λέγεται post Πλοῦτος add. V
 om. P 21 Oper. 299 seq.

τε ἀνώμαλία τὰς κοιλότητας καὶ τὰς ἔξοχὰς τῶν ὀρῶν. τὰ δ' ἐντὸς τοῖς δενδρώδεσι καὶ ὑπονόμοις ἔοικε, σπέρματά τε ἀναρίθμητα γεννῶσιν ὥσπερ ἡ γῆ. διὰ δὲ τὴν ἀφθουίαν τῶν σιτηρῶν ἐπαύσαντο δυσφόρητον καὶ
 5 ἀμφιδήριστον τὴν τροφήν ἔχοντες, ὅθεν καὶ συντιθέμενοί τινα πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν κατὰ τὰ ἡλλοτριωμένα μέτρων, καὶ διανεμόμενοι τὰ γεννώμενα. δικαίως δὲ ἀρχηγὸν ἔλεγον νόμων καὶ θεσμῶν τὴν Δῆμητρα αὐτοῖς γερονέαι. ἐντεῦθεν καὶ θεσμοθέτιν
 10 αὐτὴν προσηγόρευσαν, οἷον νομοθέτιν οὔσαν, οὐκ ὀρθῶς τινῶν ὑπολαβόντων, εἰρησθαι ἀπὸ τοῦ τὸν καρπὸν ἀποτίθεσθαι καὶ θησαυρίζειν. μυστήρια δ' ἄγειν ἤρξαντο αὐτῇ, φιλοσοφοῦντες ἅμα τῇ εὐρέσει τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων καὶ τῇ πανηγύρει χαί-
 15 ροντες, ὡς μαρτυροῦν χρώμενοι τοῦ πεπαῦσθαι μαχομένους αὐτοὺς περὶ τῶν ἀναγκαίων. μυσίαν γὰρ ἔστι τὸ κορεῖσθαι. πιθανὸν γὰρ ἐντεῦθεν ὠνομάσθαι τὰ μυστήρια, ὅθεν καὶ Μυσία παρὰ τισι λέγεται. καὶ περὶ τούτων ἄλλισ.

CCLXVIII. Περὶ τῆς Διδουῆς.

20 Διδῶ ἡ τοῦ Ἀγήνορος θυγάτηρ ἢ Βήλου βασιλέως Τυρίων, ἡ καὶ Ἐλισσα καλουμένη καὶ Ἄνα, ἀδελφὴ Πυγμαλίωνος, Συχαίῳ γενομένη γυνὴ ἀνδρὶ Φοίνικι Τύρον ἦκει. τοῦτον δὲ τὸν ἄνδρα ὁ Πυγμαλίων σὺν αὐτῷ ἀποδημοῦντά που δολοφονεῖ ἔρωτι χρημάτων.

CCLXVIII. Eustath. Dion. 195 καὶ γὰρ, ὡς εἴρηται — exit. Etym. M. p. 272, 52 seq.

3 ὥσπερ om. PV 17 ὠνομάσθαι P ὠνομαῖσθαι V 21 Verba ἀδελφὴ Πυγμαλίωνος post Διδῶ, ἡ leguntur in F 22 Συχαίῳ PV

ὁ δὲ δι' ὀνείρων σημάνας τὸ πάθος τῇ γυναικὶ κε-113
 λεύει φεύγειν· οὐκέτι γὰρ εἶναι πιστὰ τῷ Πυγμαλίῳνι,
 ἐν δευτέρῳ χρημάτων τὰ φυσικὰ τιθεμένῳ θεσμά. ἡ
 δὲ προσλαβομένη τινὰς τῶν Τυρίων, συναραμένη δὲ
 καὶ τὰ χρήματα, ἔρχεται ἐπὶ Λιβύην. τοῦ δὲ Νομά- 5
 δων καὶ Μαζίκων βασιλέως Ἰάρβαντος ἐκβάλλοντος
 αὐτήν, ἡξίου ἡ γυνὴ χῶρον αὐτῇ τιμῆς ἀποδόσθαι,
 ὅσον ἂν ῥινόσ, ἤγουν βύρσα, ἐπιλάβοι βοός. τυχοῦσα
 δὲ τοῦ ἀξιώματος διὰ τὸ δόξαι μικρὰ αἰτῆσαι, λαμ-
 βάνει βύρσαν, καὶ κατατεμουῖσα εἰς λεπτὰ καὶ τὸν λεπτο- 10
 τομηθέντα ἱμάντα ἐπεκτείνασα ἔσχε τὴν κύκλω ἔμπερι-
 ληφθεῖσαν γῆν τῷ ἱμάντι εἰς μῆκός τε καὶ εἰς πλάτος
 πολὺν ὄρον τῇ πόλει τῷ τοιούτῳ σοφίσματι περι-
 γράψασα. καὶ οὕτως ἡ Καρχηδῶν ἐκτίσθη, Φοινίκων
 ἀνέκαθεν οὔσα τῶν μετὰ τῆς Διδοῦς, ἣτις νῦν Λιβύων 15
 ἐστί. μητρόπολιν δ' ἔχουσιν ταύτην Λίβυες εὖορμον
 οὔσαν· λιμένα γὰρ ἔχει εὐκατάργων, ἰδρυμένη ἐπὶ
 Χερρονήσῳ. πολλὴ δὲ ἐστί παρὰ ταῖς ἱστορίαις ἡ
 πόλις, καὶ πλοῦτον ἔσχε βαθὺν καὶ δύναιμι πολλήν.
 φασὶ δὲ καὶ ὅτι ἐρημωθεῖσα, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἡ 20
 Κόρινθος ἀνελήφθη πάλιν, τουτέστιν ἀνωρθώθη ὑπὸ
 Καίσαρος τοῦ ἐπιλεγομένου Θεοῦ, οὗ υἱὸς ὁ Σεβαστός,
 πέμψαντος ἐκεῖ ἐποίκουσ Ῥωμαίους. ἡ δὲ τῆς πόλεως
 ἀκρόπολις διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἱστορίαν τῆς βοός Βύρσα
 ἐκλήθη τὸ παλαιόν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ἰάρβας 25
 τὴν πόλιν μετὰ τὴν κτίσιν καθάρας, ἐκάλεσε τῇ Λι-
 βύων φωνῇ καινὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ἐκλήθη Καρχηδῶν.
 ἄλλοι δὲ περὶ αὐτῆς οὕτως ἱστοροῦσι· Καρχηδῶν ἡ
 πόλις ἀπὸ Καρχηδόνοσ τινὸσ ἀνδρὸσ Φοίνικος. ἐκα-

λείτο δὲ καὶ καινὴ πόλις καὶ Καδμεία καὶ Κακκάβη,
 ὅπερ τῇ ἐγχωρίῳ διαλέκτῳ ἵππου δηλοῖ κεφαλὴν. ἐξ
 αὐτῆς φασι Κλειτόμαχον εἶναι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν φιλό-
 σοφον, τὸν καὶ Ἀσδρούβαν καλούμενον, ὃς ἠκροάσατο
 5 τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου, καὶ ἐτῶν ἄνθρωπος ἐλθὼν
 Ἀθήναζε, ἄμοιρος, ὡς φασι, καὶ τῶν πρώτων στοι-
 χείων· καὶ ὅμως ὀξύτητι φύσεως, καὶ ἄκρα μελέτη εἰς
 πολὺ σοφίας ἐληλακῶς. οἱ δὲ καὶ τοῦτο περὶ τῆς
 Καρχηδόνος φασίν, ὡς ἄρα οἱ περὶ τὴν Ἑλισσαν,
 10 ἤγουν οἱ μετὰ τῆς Διδουῆς ὀρύσσοντες εἰς πόλεως
 κτίσιν, καὶ βοῶς εὐρόντες κεφαλὴν ἀπέσχοντο τοῦ
 ὀρύσσειν, οἷα ὀπτυσάμενοι μόχθους καὶ δουλείαν
 συνεχῆ, ὃ καὶ οἱ βόες πάσχουσιν. ὀρύξαντες δὲ περὶ
 15 σφυαλοῦντες σημαίνεσθαι σχολὴν αὐτοῖς, καὶ παρ'
 ἄλλων δόσιν τροφῆς, καθὰ καὶ τοῖς ἵπποις, ἔκτισαν
 ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ταῦτα πότι-
 μον ὕδωρ μὴ ἔχοντι. καὶ τάχα διὰ τοῦτο καὶ Κακκάβη
 114 ἐκλήθη, ὡς ἀνωτέρω ἔκκεται. ἀλλ' ἐπὶ τὴν Διδῶ ἐπαν-
 20 ιτέον. Διδῶ τὴν τοιαύτην γυναῖκα ἐκάλεσαν οἱ
 πλεονεκτηθέντες ἐπιχωρίῳ φωνῇ, ὡς ἂν εἴποι τις,
 ἀνδροφόνου, διαβάλλοντες ἐκείνην, ὡς δῆθεν αἰτίαν
 ἔχουσαν τοῦ ἀνδροφονῆσαι διὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ
 φόνου. καὶ γὰρ, ὡς εἴρηται, πρότερον Ἑλέσσα, ἣτοι
 25 Ἑλίσσα, ὠνομάζετο. λέγουσι δὲ καὶ οὕτω διὰ τὸ πολλὰ
 πλανηθῆναι ἀπὸ Φοινίκης ἀπάρασαν ἐπὶ Καρχηδόνα
 Διδῶ κληθῆναι· τῇ γὰρ Φοινίκων φωνῇ τὴν πλανῆ-
 τιν Διδῶ προσαγορεύουσι. πυρᾶν γὰρ αὐτὴν ἀνά-

6 ὡς om. F 15 αὐτοῖς F αὐτοῖς PV 21 πλεονεκτη-
 θέντες F πλεονεκτήσαντες PV

ψασαν καὶ ἑαυτὸν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν οἱ Τύριοι κλαίοντες καὶ τὴν πυρὰν περιερχόμενοι Διδῶ ἀνεκάλουν, ὃ ἐστὶ πλανῆτιν.

CCLXIX. Περὶ τῶν δικαστηρίων τῶν ἐν ταῖς Ἀθήναις.

Δικαστήρια Ἀθήνησι πολλὰ ἦν· καὶ ἐν τισὶ μὲν ἐδίκαζον περὶ φουικῶν πραγμάτων, ὡς ἐν τῷ Ἀρείῳ 5 πάργῳ, ἐν τισὶ δὲ περὶ δημοτικῶν, ὡς ἐν τῷ Παλλιδίῳ, καὶ περὶ τῶν ἀκουσίων ἢ βουλῇ τῶν πεντακοσίων, εἴτ' ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνηρηκέναι μὲν, λέγουσι δὲ ἐννόμως, καὶ τὸ ἐν Πρυτανείῳ. ἕκαστον δὲ τούτων εἶχεν ἐν τῶν στοιχείων, 10 εἰδικὸν ὄνομα, οἷον ἦν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον Α, ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον Β, ἄλλο Γ, καὶ ἐξῆς τὸ Δ καὶ τὸ Ε ἕως τοῦ Κ. δέκα γὰρ ἦν τὰ Ἀθήνησι δικαστήρια, καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγγεγραπτο πυρρῶ βάμματι τὸ στοιχεῖον, ᾧ τινι τὸ δι- 15 καστήριον ὠνομάζετο. ἴοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δέλτον, τουτέστι πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαστηρίου. εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακιδίῳ, καὶ ἐν αὐτῇ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικα- 20 στηρίου ἐγγεγραμμένον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ πατρόθεν ὄνομα τοῦ δικαστοῦ καὶ τὸ τοῦ δήμου ἦν γεγραμμένον. ὅτε οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, κακεῖ οἱ δέκα

CCLXIX. Schol. Ar. Plut. 277 (duo scholia commixta sunt)

15 βάμματι F βάματι PV

θεσμοθέται, κατὰ φυλὴν ἕκαστος, καὶ ἐνδέκατος ὁ
 γραμματεὺς ἐκλήρουν τὰ γράμματα μέχρι τοῦ Κ· δέκα
 γὰρ ἦσαν φυλαί. καὶ ἔθος ἦν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν
 δικαστὰς καθίζειν· εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἐκάστης ἐλάμβανον
 5 ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπισημοτέρους, καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν
 πέντε τὸν ἕνα, τὸν κλήρω λαχόντα, ἐποίουν δικάζειν.
 ὅστις ἂν οὖν ἐκληροῦτο κληρὸν ἔχοντα τὸ Α, ἀπήρ-
 χετο εἰς τὸ Α δικαστήριον, ὁμοίως ὅστις τὸ Β, εἰς τὸ
 Β, καὶ τὰ ἐφεξῆς. καὶ πρῶτον μὲν ἐδείκνυε τῷ κήρῳ
 10 τοῦ δικαστηρίου τὸν κληρὸν τοῦ στοιχείου. ὁ δὲ κήρουξ
 λοιπὸν ἐδίδου ἀὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ καὶ τὴν ῥάβ-
 115 δον, εἶτα οὕτως ἐδίκαζεν. εἰ δέ τις δικαστῆς εἰσῆι,
 μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐξημιοῦτο.

CCLXX. Περὶ τοῦ Διομήδους.

Διομήδης μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν κατα-
 15 πλεύσας εἰς Ἄργος, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὐρῶν
 τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Αἰγιάλειαν συμφθειρομένην
 Κομήτη, τῷ υἱῷ Σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν Τροίᾳ
 τρωῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς
 Αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς Αἰγείας
 20 Ἥρας βωμὸν καταφυγῶν σώζεται. ὕστερον δὲ εἰς
 τὸ Δαῦνιον ᾧχετο ἔθνος, οὗ ἑβασίλευε Δαῦνος, ὃς
 πολιορκούμενος ἐδεήθη τοῦ Διομήδους βοηθῆσαι
 αὐτῷ, ὑπισχνούμενος δώσειν τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ

CCLXX. Tzetzes Lyc. 603 ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν — ἱστοροῦ-
 σιν Eustath. Dion. 483 οὔτοι γὰρ — πολλοὶ Philostrat. Her.
 IV, 1 seq. περὶ δὲ τῶν ἀνθρωποφάγων — ἵπποι ἀνθρωποφάγοι
 Schol. Ar. Eccles. 1071 ἄλλοι δὲ λέγουσι — exit. Palaeph. 4

βοηθήσας καὶ νίκην παρασχὼν Δαυνίοις ἔκτισε πό-
 λιν Ἀργυρίππαν, ἥτοι Ἴππειον Ἄργος. ὕστερον δὲ
 Δαῦνος αἴρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, εἰ βούλοιο ἢ ὅλην τὴν
 λεῖαν λαβεῖν τοῦ πολέμου ἢ τὴν γῆν πᾶσαν. κριτῆς
 δὲ αὐτῶν γέγονεν Ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ Διο- 5
 μήδους, ἐρῶν Εὐίππης τῆς θυγατρὸς τοῦ Δαύνου, ὃς
 ἔκρινε τὸν Δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν, Διομήδην δὲ τὴν
 λεῖαν λαβεῖν τοῦ πολέμου. γνούς δὲ ὁ Διομήδης
 κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπεῖρειν γῆν, τὴν δὲ σπει-
 ρομένην μὴ ἀναδιδόναί καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν 10
 σπεῖρει τῶν αὐτοῦ συμπολιτῶν. ὕστερον δὲ πρὸς
 Δαύνου ἀνηρέθη ὁ Διομήδης. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ
 θρηνοῦντες αὐτὸν μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα, ὅμοια
 κύκνοις, ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει, φοιτᾷ δὲ παρ'
 Ἑλλησιν, ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀρπάζειν 15
 τροφὰς καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. οἰκεῖ δὲ
 ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ Διομήδους καλουμένη νήσῳ. κεῖται
 δὲ ἡ νῆσος περὶ τὸν Ἴόνιον κόλπον καὶ τὸν Ἀδρίαν.
 οἱ γὰρ Ἰάπυγες καὶ Ἄπουλοι περὶ τὸν Ἴόνιον κόλπον
 οἰκοῦσιν, Ἀπούλων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν Δίωνα Πευκέτιοι, 20
 Πεδίκουλοι, Ἄπουλοι καὶ Δαῦνιοι καὶ Ταραντῖνοι καὶ
 Κάναι. Διομήδους δὲ πεδίον ἐστὶ περὶ τὴν Ἀπουλίαν
 τῶν Δαυνίων. ἡ δὲ Μεσσαπία καὶ Ἰαπυγία ὕστερον
 Σαλεντία, εἶτα Καλαβρία ἐκλήθη, ἡ δὲ Ἀργύριππα,

3 εἰ βούλοιο add. F 10 σπεῖρει F σπεῖρη PV 11
 συγγενῶν ἢ add. F 17 οἰκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ ὄρνιθες ὥσπερ
 τινὰ πόλιν, κατὰ γὰρ τὸν ὄρθρον βρέχουσι τὸν τόπον τοῖς πτέ-
 ρυξι καὶ βρέχοντες εἰς ἄγραν πορεύονται καὶ τὰ ληφθέντα θέν-
 τες ὁμοῦ διαιροῦσιν ἀλλήλοις add. F 18 Ἀδρίαν F Ἀνδρίαν
 PV 21 Πεδίκουλοι — Μεσσαπία — Σαλεντία — Ἀργύριππα
 F Ἀποῦλοι — Μεσαπύγη — Καλεντία — Ἀργυρίππου PV

πόλις τοῦ Διομήδους, μετεκλήθη Ἄπουλοις Ἄρποι.
 ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν, ὡς ἡ Ἄφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ
 Τρωϊκοῦ πολέμου ἀνέπεισε τὴν Αἰγιάλειαν μιχθῆναι
 Σθενέλου νιῶ Κομήτη· ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεῖς μετὰ
 5 τὸν νόστον ὁ Διομήδης εἰς Τριλλίστους ἢ Τηλίστους
 Ἰβηρας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύ-
 την. ἕτεροι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τοῦ Διομήδους νήσους,
 λέγοντες καὶ ὅτι τῆς περὶ τὴν θάλασσαν ταύτην δυνα-
 116 στείας τοῦ Διομήδους, καὶ αἱ Διομήδεια νῆσοι μαρτύ-
 10 ρια, καὶ ὁ παρ' Ἐνετοῖς αὐτῷ λευκὸς ἵππος θυόμενος·
 τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἧς
 καὶ μεμνησθαι σχεδὸν πάντες δοκοῦσι, τὴν δὲ ἔρημον
 εἶναι, ἐν ἧ καὶ τὸν Διομήδην ἀφανισθῆναι λέγουσι,
 καὶ τοὺς ἐταίρους ἐκεῖ ἀπορνηθῆναι, ὡς καὶ τῷ
 15 Ἀνκόφρονι δοκεῖ. ἰστέον δέ, ὅτι ὁ μὲν ποιητὴς
 σῶφρονά τε οἶδε τὴν τοῦ Διομήδους γυναικα τὴν
 Αἰγιάλειαν, καὶ οὐδὲ διωχθῆναι τὸν Διομήδην ἱστο-
 ρεῖ. εἰπόμεν δὲ ἀμφοτέρω περὶ Διομήδους καὶ Σθε-
 νέλου· φιλίαν μὲν γὰρ σφισιν εἶναι οὐ μείον, ἢ Ἀχιλ-
 20 λεῖ καὶ Πατρόκλῳ ἱστοροῦσιν. οὗτοι γὰρ καὶ ἡλικίας
 μὲν ταύτῃ εἶχον, καί, ὡς τισι δοκεῖ, λέγονται τειχο-
 μαχοῦντες ἀποθανεῖν, ὁ μὲν ὑπὸ Θηβαίων, ὁ δὲ
 κεραννωθεῖς. κειμένων δὲ ἀτάφων τῶν νεκρῶν, τὸν
 μὲν ὑπὲρ τῶν σωμάτων ἀγῶνα Ἀθηναῖοι ἤρασαν καὶ
 25 ἔθαψαν αὐτοὺς νικῶντες, τὸν δὲ περὶ τῶν ψυχῶν οἱ
 παῖδες ὑπὲρ τῶν πατέρων ἐνίκησαν, ὅτε ἦβησαν. καὶ
 τὸ κράτος τῆς μάχης εἰς Διομήδη τε καὶ Σθένελον

1 Ἄπουλοις Ἄρποι F Ἄπουλις Ἄρπους PV 4 Σθενέλου
 νιῶ Κομήτη F Κομήτῳ PV 14 ἐταίρους F ἑτέρους PV
 15 Alex. 599 seq. Π. V, 412 25 τὸν δ' ὑπὲρ PV

ἦλθεν, ὡς ἀρίστῳ τε καὶ ὁμοίῳ ἄνδρες. Ὅμηρος δὲ οὐκ ἀξιοῖ αὐτοὺς τῶν ἴσων· τὸν μὲν γὰρ λέοντί τε εἰκάζει καὶ ποταμῷ γεφύρας ἀπάγοντι καὶ ἀνθρώπων ἔργα, καὶ γὰρ οὕτως ἐμάχετο· ὁ δ' οἶον θεατῆς τοῦ Διομήδους ἔστηκε, φυγῆς τε σύμβουλος αὐτῷ γινόμενος⁵ καὶ ἄρχων φόβου. ἄλλοι δὲ φασιν, μὴ ἐλάττω τοῦ Διομήδους ἔργα τὸν Σθένελον μηδὲ ἐκεῖ δρᾶσαι· καὶ φιλοτιμεισθαι οὕτω πρὸς ἀλλήλους, ὡς σὺν ἀθυμίᾳ ἐπανήκειν ἐκ τῆς μάχης τὸν ἀπολειφθέντα τοῦ ἐτέρου· καὶ τὸ ἔργον δὲ τὸ εἰς Αἰνείαν τε καὶ Πάνδαρον¹⁰ πεπράχθαι αὐτοῖς ὁμοῦ· τὸν μὲν γὰρ φασὶ τῷ Αἰνείᾳ προσπεσεῖν μεγίστῳ τοῦ Τρωϊκοῦ ὄντι. τὸν Σθένελον δὲ τῷ Πανδάρῳ προσαγωνίσασθαι καὶ κρατῆσαι αὐτοῦ. καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον Διομήδει μόνῳ ἐξηρηκέναι ταῦτά φασιν, ὥσπερ ἐκλαθόμενον ὦν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα¹⁵ ὑπὲρ τοῦ Σθενέλου εἶπε. τὸ γὰρ

Ἥμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεσθ' εἶναι,
 Ἥμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν,
 ἀνδρὸς ἐστὶ παραπλήσια τούτοις καὶ ἐν Ἰλίῳ πρᾶτ-
 τοντος. καὶ τοῦτο περὶ τοῦ Σθενέλου λέγουσιν, ὡς²⁰
 τείχος μὲν οὐδὲν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐξεποιήθη ἐν Τροίᾳ,
 οὐδὲ ἐστίν, ᾧ ἐφράξαντο ἢ τὰς ναῦς ἢ τὴν λείαν,
 ἀλλὰ τειχομαχίας ᾧδαί, ταῦτα Ὅμηρῳ ἐπενοήθησαν,
 δι' ἃς καὶ τὸ τείχος αὐτῷ συνετέθη. ὁρμὴ μέντοι
 τειχοποιίας ὁμολογεῖται τὸν Ἀγαμέμνονα εἰσελθεῖν,²⁵
 μνηνίουτος Ἀχιλλέως· ἢ πρῶτον ἀντειρηκέναι τὸν Σθέ-
 νελον εἰπόντα „ἐγὼ μέντοι ἐπιτηδειότερος τείχη καθαι-
 ρεῖν ἢ ἐγείρειν“, ἀντειρηκέναι δὲ καὶ τὸν Διομήδη

117 μῆδη τῷ τείχει, φήσαντα μεγάλων ἀξιοῦσθαι τὸν Ἀχιλλέα, „εἰ συγκλείσασιν ἑαυτοὺς λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος μνηΐει“, Αἴας δὲ λέγεται ταυρηδὸν ὑποβλέψας τὸν βασιλέα „δείλαιε, εἰπεῖν, τί οὖν αἱ ἀσπίδες“; καὶ τὸν ἵππον δὲ τὸν κοῖλον παρητεῖτο ὁ Σθένελος, οὐ τειχομαχίαν τοῦτο εἶναι φάσκων, ἀλλὰ κλοπὴν τῆς μάχης. τὰ μὲν δὴ μάχιστα ὅμοιοι ἦσαν καὶ ἴσου τοῖς Τρωσὶ φόβου ἄξιοι, ἐλείπετο δὲ τοῦ Διομήδους ὁ Σθένελος σύνεσιν τε καὶ λόγου ἰσχὺν καὶ καρτερήσεις, ὅποσαι ψυχῆς τέ εἰσι, καὶ σώματος· ὀργῆς τε γὰρ ἦν καὶ ὑπέρφρων τοῦ ὀμίλου καὶ τραχὺς ἐπιπλήττεσθαι· καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἀβρότερον, ἢ ἐπὶ στρατοπέδου ἐχρῆν, κατεσκεύαστο. Διομήδει δὲ τὰναντία τούτων ἐπράττετο· μετρίως τε γὰρ πρὸς τὰς ἐπιπλήξεις εἶχε καὶ ἐκολάζετο ἐξοιδοῦν τῆς ὀργῆς· ὑβρίζειν τε οὐ συνεχῶρει τοῖς πλήθεσιν οὐδὲ ἀθυμεῖν, αὐτὸς τε ἀνυμῶν φαίνεσθαι στρατιωτικὸν ἠγεῖτο, καὶ τὸ ὡς ἔτυχε καθεύδειν ἐπῆναι, σιτία τε ἦν αὐτῷ τὰ ἐπιτυχόντα, καὶ οὐδὲ οἴνω ἐχαιρεν, εἰ μὴ καθίκοιντο αὐτοῦ οἱ πόνοι. τὸν δὲ Ἀχιλλέα ἐπῆναι μὲν, οὐ μὴν ἐξεπέπληκτό γε, οὐδὲ ἐθεράπευεν, ὥσπερ οἱ πολλοί. [περὶ δὲ τῶν ἀνθρωποφάγων τοῦ Διομήδους ἵππων τάδε λέγεται. Διομήδης πάνυ μοχθηρὰς καὶ πόρνας εἶχε θυγατέρας, αἵτινες τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζοντο αὐταῖς συνεῖναι, ἕως οὗ κόρον σχῶσι καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες, οὓς εὐθύς μετὰ τὸ ἔργον ἐφόνευσαν· διὸ ἐμυθεύθησαν ἵπποι ἀνθρωποφάγοι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων

όντων αὐτουργῶν καὶ τροφήν καὶ περιουσίαν πλεί-
στην κεκτημένων, ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων, ἵπποτρο-
φεῖν ἐπελάβετο ὁ Διομήδης, καὶ μέχρι τούτου ἵπποις
ἤδετο, ἕως οὗ τὰ αὐτοῦ ἀπώλεσε, καὶ πάντα πωλῶν
κατηνάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. οἱ δὲ φίλοι 5
αὐτοῦ διὰ τοῦτο τοὺς αὐτοῦ ἵππους ἀνθρωποφάγους
ὠνόμασαν.]

CCLXX^b. Διομήδους γενεαλογία.

Οἶνεύς, Αἰτωλίας βασιλεύς, γεννᾷ ἐξ Ἀλθαίας τῆς
Θεστίου,

Διήανειραν,	Μελέαρον,	Τυδέα,	Γόργην. 10
	οὗ καὶ		οὗ
	Ἀταλάντης	Διομήδης,	Ἀλαινος
	Παρθενοπαῖος.		νόθος.

CCLXXI. Περὶ τοῦ Διόνυσου. 118

Διόνυσος ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης γεννηθῆναι μυ-
θεύεται· ὁ δὲ μῦθος ἔχει οὕτω. Σεμέλη θυγάτηρ γέ- 15
γονε Κάδμου τοῦ Θηβῶν βασιλέως. ταύτης ἠράσθη
ὁ Ζεὺς καὶ συγγίνεται αὐτῇ, καὶ συλλαβοῦσα εἶχεν
ἐξ αὐτοῦ τὸν Διόνυσον ἔγκνον. ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτύπως
φερομένη σχηματίζεται πρόσωπον τροφοῦ ἐγνωσμένης
τῇ Σεμέλῃ, καὶ συμβουλεύεται αὐτῇ τῇ Σεμέλῃ, ὅτι 20

CCLXX^b. Compilavit Eudocia Apollod. I, 7, 10 CCLXXI.
Nonn. II, 25. V. Eud. p. 373 τὸν δὲ Διόνυσον — μῦθόν Etym.
M. p. 277, 35 ἄλλοι δὲ λέγουσιν — ἡσχολεῖτο Eustath. II. p.
989. V. Eud. p. 87 καὶ καθ' ἱστορίαν seq. excerpta quaedam
ex Herod. II, 147 seq. καὶ γὰρ αὐτὸς — exit. Eustath. Dion.
1153

6 αὐτοῦ utroque loco et διὰ τοῦτο om. F 9 Θεστίου F
Θέστιος PV 20 τῆς Σεμέλης P corr. V

δεῖ αἰτῆσαι τὸν Δία συγγενέσθαι, ὥσπερ συγγίνεται
 τῇ Ἥρᾳ. συνεγίνετο δὲ ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ μετὰ βρον-
 τῶν καὶ κεραυνῶν. ἄλλως δὲ ἔλεγεν, αὐτὴν ἑξαπατᾶ-
 σθαι, καὶ μὴ τὸν Δία αὐτὸν εἶναι τὸν συγγενόμενον
 5 ἐκεῖνη, ἀλλ' ἄλλον τινά. ταῦτα δὲ συνεβούλευσεν ἡ
 Ἥρα τῇ Σεμέλῃ, ἵνα, ἐρχομένου τοῦ Διὸς μετὰ κεραυ-
 νῶν πρὸς αὐτήν, ὡς θνητὴ καταφλεχθήσεται καὶ μη-
 κέτι τὴν ἀντίζηλον ἔχοι, ὃ δὴ καὶ γέγονε. τοῦ Διὸς
 γὰρ ἐλθόντος πρὸς τὴν Σεμέλην, ἤτησεν ἐκεῖνη οὕτως
 10 καὶ αὐτῇ συγγενέσθαι, ὡς τῇ Ἥρᾳ. καὶ συγγίνεται
 μετὰ κεραυνῶν καὶ βροντῶν. μὴ ἐνεγκοῦσα δὲ ἡ
 Σεμέλη τοὺς κερανοὺς κεραυνοῦται καὶ ἀπόλλυται.
 καὶ τότε λαβὼν ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον ἔμβρονον ὄντα,
 ἔραψεν ἐν τῷ αὐτοῦ μηρῷ, καὶ ὕστερον ἐν τῷ ἐβδό-
 15 μῳ μηνὶ ἐλθὼν ὁ Ἑρμῆς ἀναπτύσσει τὸν μηρὸν τοῦ
 Διὸς καὶ γεννᾶται ὁ Διόνυσος. καὶ λαμβάνει αὐτὸν
 καὶ ἀποφέρει εἰς Νύσσαν τῆς Θράκης, κάκει παρὰ τῶν
 Νυμφῶν γαλακτοτροφεῖται. τὸν δὲ Διόνυσον καὶ
 Διόνυξον καλοῦσι διὰ τοῦ ξ, ὅτι κέρασι γεννώμενος
 20 ἔνυξε τὸν Διὸς μηρόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὑπὸ τῶν
 Βασσαρῶν αὐτὸν τραφῆναι, οὕτω καλουμένων διὰ τὸ
 βάσιν ἐπ' ἀρᾷ ποιεῖσθαι τὸ μανιῶδες, καὶ Λυδῶν καὶ
 Μακέτων καὶ Μιμαλλόνων, δαιμονίων τινῶν, αἵτινες
 τροφοὶ εἰς ἀμπέλους ἀλληγορικῶς μεταλαμβάνονται,
 25 τὰς τρίχας κατακεχυμέναι, καὶ ἄλλα τινὰ ποιοῦσαι
 φίλα τῷ Διονύσῳ, κιττῷ στεφανούμεναι καὶ ἀμπέλῳ
 καὶ κατέχουσαι χερσίν, αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις.

8 ἔχοι ex F reposui, ἔχειν P ἔχη V 10 αὐτῇ P αὐτῇ
 V 15 ἀναπτύσει P corr. V 21 Sic correxi, καλούμεναι vi-
 tiouse PV

τοῦτο δὲ πρὸς αἰνιγμα τοῦ καὶ θηριώδεις καὶ φοινικουῦς εἶναι τοὺς μεθύοντας, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος εἰς οἶνον ἀλληγορεῖται. ἀφ' οὗ καὶ τὸ διονυσιάζειν συμποσιακὴ λέξις παρὰ Πλάτωνι· οἶον πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἤγουν περὶ οἶνον ἡσχολεῖτο. 5 καὶ καθ' ἱστορίαν δοτῆρ οἴνου ἢ ἐφευρετῆς λέγεται. ἢ Δήμητρος γὰρ καὶ ὁ Διόνυσος, ὡς φασιν, Αἰγύπτου βασιλεῖς ὄντες, γεωργίαν καὶ φυτουργίαν ἐδίδαξαν· καὶ τοῦτο καθ' Ἡρόδοτον. καὶ γὰρ αὐτὸς περὶ πού τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦτον τελεσφορεῖ, λέγων, ὅτι ὁ 10 Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνερράφατο, καὶ 119 ἤνεγκεν εἰς Νύσσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὔσαν. ἄμπελος δέ, ὡς φησιν ὁ Γεωγράφος, αὐτόθι οὐ τελεσίκαρπος. ἀπορρεῖ γὰρ ὁ βότρυς πρὶν ἢ περκάσῃ διὰ τοὺς ἄδην ὄμβρους. 15

CCLXXII. Περὶ τοῦ τὸν Διόνυσον εἶναι ἀνδρόγυνον.

Λέγουσι δὲ τὸν Διόνυσον καὶ τὰ ἀνδρῶν ποιεῖν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχειν, διὰ τὸ εἶναι αὐτόν, ὡς ἐρρήθη, οἶνου δημιουργὸν καὶ ἔφορον καὶ αὐτῆς τῆς

CCLXXII. Nonn. II, 24 (Cosm. p. 66) οἰκείως δὲ ἔδοξεν — ἡδέως Cornut. 30 ἢ ὡσανεὶ — εἰς N Etym. M. p. 277, 51 ἀφ' οὗ καὶ — ἀσφαλῶς ἀπετέθη Cornut. l. c. ἰστέον δὲ — ἐπανῆλθε Eustath. Dion. 566 ἐπανερχόμενον — πολύστικτον Eustath. Dion. 700 φέρεται — ὠρεσίλοιπον Brunck Anal. II, p. 517 (Anthol. Palatin. IX, 524; Bergk. Poet. Lyr. p. 1316) ἐρίβρομον — ζέων Eustath. Dion. 566 Σάτυρον δὲ — αὐτοῦ Etym. M. p. 509, 6 seq. (Zonar.) περὶ δὲ φαλλοῦ — παιδα Schol. Ar. Acharn. 242. V. Eud. p. 413

9 αὐτὸς καὶ γὰρ P verba transposuit V 13 Strabo XV, p. 687 14 ἀπορρεῖ F ἀπορρέει PV πρὶν περκάσαι F 15 ἄρδην PV 18 ἐρρέθη P corr. V

μέθης, καὶ διὰ τὸ δεδωκέναι ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι πίνειν. ὄθεν μεθυσθέντες καὶ ἀλλήλοις χορεύοντες, ὅτε μὲν εἰς ἀνοήτους ὀρέξεις οἱ ἄνδρες τὰς γυναικάς κινουῖσιν, ὅτε δὲ αἱ γυναῖκες αὐτούς· καὶ
 5 τούτου αἴτιος ὁ ποθεὶς Διόνυσος, τῆς Ἥρας αὐτῷ τὸ μεθύσκεσθαι εἰσηγησαμένης, ἵνα γένηται παράφρων. ὠργίζετο γὰρ αὐτῷ ἡ Ἥρα, ὡς νῖῶ νόθῳ τοῦ Διός. ἐξηλοτύπει γὰρ τοὺς ἐκ Διὸς καὶ ἄλλης τινὸς γενομένους ὡς γνησία γυνή· οἰκείως δ' ἔδοξε καὶ εἰρήνη
 10 κατὰ τι ὁ αὐτὸς Διόνυσος εἰρηῆσθαι, τῶν ἡμέρων δένδρων ἐπίσκοπος ὢν καὶ δοτῆρ θεός, ἐπεὶ καὶ διὰ ταῦτα σπονδὰς ποιοῦνται. δενδροκοποῦνται γὰρ αἱ χῶραι τοῖς πολέμοις· ἐν εἰρήνῃ δὲ τὰ τῶν εὐωχιῶν θάλλει, οἷς ἀναγκαιότατον ὁ οἶνός ἐστι. τυγχάνει δὲ
 15 καὶ Διόνυσος, ἦτοι Διόνυξος ὢν ἢ Διάνυσός τις παρὰ τὸ διαίνειν ἡμᾶς ἠδέως, ἢ ὡσανεὶ Διάλυσος, τροπῆ τοῦ α εἰς ο καὶ τοῦ λ εἰς ν. ἀφ' οὗ καὶ Νύσιον αὐτὸν καὶ Ἀναῖον ἐπωνόμασαν, λύοντα τὰς μερίμνας. τινὲς δὲ φασιν, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ Νύσιον ὄρος
 20 φῦναι πρῶτον τὴν ἄμπελον παρεληλυθέναι τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τὴν συνήθειαν. λέγεται δὲ διὰ πυρὸς λοχευθῆναι, τὸ θερμὸν αὐτοῦ καὶ πυρωτικὸν τῶν σωμαμάτων παριστάντος τοῦ μύθου· οὕτω γὰρ οἶνός ἐστι, πυρὶ ἴσον μένος ἔχων, μετὰ τοὺς ποιητάς. ἐρραφθεῖς
 25 δὲ εἰς τὸν τοῦ Διὸς μηρὸν ἐκεῖ τελεσφορηθῆναι διὰ τὸ πεπαίνεσθαι καὶ τελειοῦσθαι τὸν οἶνον τοῖς μηροῖς ἐκ δευτέρου. πεπανθεῖς γὰρ πρότερον, ὅτι ἀτελής

9 ἔδοξεν PV 12 δενδροσκοποῦνται PV 18 Νύσιον hic et infra F Ἀλύσιον hic, Σίτιον postea PV 27 πεπανθεῖς — γίνεται om. Osannus, qui inseruit ex optimis codicibus haec:

ἔστι πρὸς χοῆσιν, ὕστερον δὲ πατηθεὶς τοῖς ποσὶ τέλειος γίνεται. πρώτη γὰρ ἐκείνη γέννησις ἔστιν ἢ κατὰ πέπανσιν τῆς ὀπίσθου, ἣτις γίνεται τῶν καυμάτων ἀκμαζόντων. δευτέρα δ' ἢ μετὰ τὴν πάτησιν, ἐκθλιβομένου τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ τοιοῦτόν τι ἐκ 5 τοῦ μηροῦ συνεκδέχεσθαι δεόντως. Βρόμιός τε δὲ καὶ Βάκχος καλεῖται, διὰ τὸ τοὺς πατοῦντας αὐτὸν πρῶτον χοῆσθαι. εἶτα καὶ τοὺς ἕως μέθης μετὰ ταῦτα χρωμένους, ἀφιέναι ταῖς ἐν τοῖς πότοις παιδείαις. ἐκστάσεως δὲ σύμβολόν εἰσιν οἱ Σάτυροι, τὴν ὀνομα- 10 σίαν ἐσχηκότες ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι, καὶ οἱ Σκιρτοὶ ἀπὸ 120 τοῦ σκαίρειν, καὶ οἱ Σειληνοὶ ἀπὸ τοῦ σελαίνειν καὶ σεῖεσθαι ἐν τῇ ληνῷ, καὶ οἱ Σευῖδαι ἀπὸ τοῦ σεύειν, ὃ ἔστιν ὄρμαῖν. διὰ τούτων δ' ἴσως παρίσταται τὸ ὠσανεῖον μετ' ἐκλύσεως καὶ θηλότητος παράφρων τῶν 15 πινόντων. τούτου δ' ἕνεκα καὶ θηλύμορφος, ὡς τινες, πλάττεται, καὶ κέρατα ἔχει, ὡς τοὺς μὲν τόνους ἀποβαλλόντων τῶν μεθυόντων, βία δὲ χρωμένων καὶ δυσκάθεκτόν τι καὶ ὀρμητικὸν ἐχόντων. καὶ τὸ μὲν τῆς ἐσθῆτος ἀνθηρὸν τὴν ποικιλίαν παρίστησι τῆς 20 ὀπίσθου· ἢ δ' ἐν τοῖς πλείστοις τῶν πλασμάτων γυμνότης, τὸν παρὰ τοὺς τόπους γινόμενον ἀπαμφιασμὸν τοῦ τρόπου· καθὸ δοκεῖ καὶ „ὁ οἶνος καὶ ἀλήθεια“ εἰρησθαι. τάχα διὰ τοῦτο καὶ μαντεῖα ἔσθ' ὅπου τοῦ Διονύσου ἔχοντος. τὸ δὲ θορυβῶδες τῶν μεθυσκο- 25

ὡς γὰρ μὴ πεφνυότα γενναῖον ἀποτιθέμενον, ἀτελῆ δ' ὡς πρὸς τὴν χοῆσιν συγκομισθέντα τήνδε, pergens ἐπεὶ πρώτη 1
De lectionis varietate v. ad CCXV. 13 Σευῖδαι F Σευῖδαι
PV 21 δ' ἐν F δὲ PV 23 καὶ ἀλήθεια F ἀληθῶς PV.
Cf. Diogen. VII, 128 24 ὅπου — ἔχοντος F ὅτε γινόμενα
P ὅτε — γινομένη V

μένων οἰκειὸν τι ἔδοξεν ἔχειν, καὶ ὁ τῶν ῥόπτρων
 ψόφος καὶ τῶν τυμπάνων, ἃ παραλαμβάνουσιν εἰς
 τὰ ὄργια αὐτοῦ. χρῶνται δὲ πολλοὶ καὶ αὐλοῖς παρὰ τὴν
 συγκομιδὴν τοῦ καρποῦ καὶ ἄλλοις τοιοῦτοις ὄργάνοις.
 5 ὁ δὲ θύρσος ἐμφαίνει τὸ μὴ ἀρκεῖσθαι τοῖς ἑαυτῶν
 ποσὶ τοὺς μεθυσκομένους, τῶν δὲ ὑποστηριούντων
 αὐτοὺς δεῖσθαι. τινὲς δὲ τῶν θύρσων καὶ ἐπιδορατί-
 δας κρυπτομένας ὑπὸ τῶν φύλλων ἔχουσιν, ὡς καὶ
 ὀδυνηφόρου τινὸς ἔσθ' ὅτε κρυπτομένου τῆ παρὰ τὴν
 10 πολυποσίαν ἰλαρότητι, εἰς ὕβρεις ἐνίων καὶ παρακοπὰς
 ἐμπιπτόντων, ἀφ' οὗ δὴ καὶ μαινόλης ὁ Διόνυσος
 ἐκλήθη, καὶ μαινάδες αἱ περὶ αὐτὸν γυναῖκες. πλάτ-
 τεται δὲ καὶ νέος καὶ πρεσβύτης διὰ τὸ πάση ἡλικίᾳ
 πρόσφορος εἶναι, τῶν μὲν νέων λαβρότερον αὐτῷ χρῶ-
 15 μένων, τῶν δὲ πρεσβυτέρων ἡδύτερον. οἱ δὲ Σάτυροι
 παρεισάγονται ταῖς Νύμφαις ἡδίου αὐταῖς ἐπιμιγνύ-
 μενοι, καὶ τὰς μὲν πειρωῶντες, τὰς δὲ μετὰ παιδιᾶς
 βιαζόμενοι, τῷ τὴν πρὸς τὸ ὕδωρ κρᾶσιν τοῦ οἴνου
 συνῆφθαι χρησίμην οὔσαν. τὰς δὲ παρδάλεις ὑποζευ-
 20 γνύασι τῷ Διονύσῳ καὶ παρακολουθούσας εἰσάγουσιν,
 ἥτοι διὰ τὸ ποικίλον τῆς χροιάς, ὡς τὸ νεβρίδα αὐτὸς
 περιῆπται καὶ αἱ Βάκχαι, ἢ ὡς καὶ τὰ ἀγριώτατα τῶν
 ἀνθρώπων ἦθη τῆς συμμέτρου οἰνώσεως ἐξημερούσης.
 τὸν δὲ τράγον αὐτῷ θύουσι διὰ τὸ λυμαντικὸν δο-
 25 κεῖν τῶν ἀμπέλων καὶ τῶν σκυῶν εἶναι τὸ ζῶον
 τοῦτο, καθὸ καὶ ἐκδέροντες αὐτόν, εἰς τὸν ἄσκον
 ἐνάλλονται κατὰ τὰς Ἀττικὰς κώμας οἱ γεωργῶν νεα-

15 Σάτυροι addidi ex F om. PV 17 παιδεῖας, ut solent,
 PV 21 ποικίλλον PV 26 ἐκδαίροντες PV

νίσκοι· τάχα δ' ἂν χαίροι τοιοῦτῳ θύματι ὁ Διόνυ-
 σος, διὰ τὸ ἑαυτὸν εἶναι τὸν τράγον, ἀφ' οὗ καὶ οἱ
 ὄνοι ἐν ταῖς πομπαῖς αὐτοῦ θαμίζουσι, καὶ οἱ φαλλοὶ
 αὐτῷ ἀνατίθενται, καὶ τὰ φαλλαγώγια ἄγεται· καὶ
 κινητικὸν γὰρ πρὸς τὴν συνουσίαν ὁ οἶνος, διὰ τοῦτο 5
 ἐνίων κοινῇ μεθύοντων Διονύσῳ καὶ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ
 νάρθηξ διὰ τῆς σκολιότητος τῶν κώλων ἐμφαίνει, τῷ 121
 τῆδε κάκεισε περιφέρεισθαι τοὺς μεθύοντας, ἅμα δὲ
 καὶ ἐλαφροὺς καὶ εὐβαστάκτους αὐτοὺς εἶναι· τὸ δὲ
 ἔναρθρον τῆς λαλιᾶς αὐτῶν, ὥσανεὶ ἄρθρα ἔχων, παρ- 10
 ἴστησιν. ὀρεῖφοιτο δ' εἰςὶ καὶ φιλέρημοι αἱ Βάκχαι
 διὰ τὸ μὴ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν χωρίων
 γεννᾶσθαι τὸν οἶνον. Διδύραμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη,
 πότερον διὰ τὸ δίθυρον τὸ στόμα ποιεῖν, διὰ τε τὸ
 ἀναφαίνειν καὶ ἐκφερομυθεῖν ποιεῖν τὰ ἀπόρρητα, ἢ 15
 ὡς αὐτὸς ὢν ὁ ποιῶν ἐπὶ τὰς θύρας ἀναβαίνειν τοὺς
 νέους, ἢ ἐκβαίνειν εἰς αὐτὰς καὶ ἐκπίπτειν καὶ δια-
 σαλεύειν τὰ κλεῖθρα. ὁ δὲ θριάμβος ἀπὸ τοῦ θροεῖν
 καὶ ἰαμβίζειν τὴν κλήσιν ἔλαχεν, ὅθεν καὶ ἐν τοῖς
 κατὰ τὸν πόλεμον θριάμβοις πολλοῖς ἀναπαίστοις 20
 σκώπτοντες χρῶνται· καὶ τὴν κίτταν ὡς λάλον ὄρνεον
 ἀφιερουῖσιν αὐτῷ, καὶ Βασσαρέα καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ
 βάζειν· καὶ Εἰραφιώτην παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ
 μηρῷ τοῦ Διὸς ἢ ἀπὸ τοῦ ἔριν φαίνειν καὶ ἀφιέναι·
 πατὴρ γὰρ ἔριδος οἶνος ὑπὲρ μέτρον πινόμενος. καὶ 25

3 ὄνοι P οἶνοι V ὁ ὄνος — θαμίζει F 6 θυόντων Os.
 22 Βασσαρέα scripsi Osannum secutus Βασσαρραίαν PV 23
 παρὰ τὸ — Διός om. F, quae verba nescio utrum in Cornuti
 exemplari suo invenerit Eudocia an ex Etym. M. p. 302, 52 (v.
 Cramer, Anecd. II, p. 211) more suo adiunxerit 24 φαίνειν καὶ
 et πατὴρ γὰρ — πινόμενος om. F habet Eustathius l. c. πινού-
 μενος PV

καθαιρειτικὸς δὲ παντὸς οὐτινοσοῦν ὑπάρχων, ἔδοξε
καὶ πολεμιστῆς εἶναι καὶ πρῶτος καταδεδυκέναι τὸν
ἐν ταῖς πολεμικαῖς ἀγόμενον θρίαμβον· τῷ δὲ κισσῷ
στέφεται διὰ τὴν πρὸς τὴν ἄμπελον ἐμφέρειαν αὐτοῦ, καὶ
5 τὴν πρὸς τοὺς βότρους ὁμοιότητα τῶν κορύμβων. πέφυκε
δὲ καὶ σφάλλειν τὰ δένδρα, ἀνέρπων δι' αὐτῶν καὶ
περιπλεκόμενος βιαιοτέροις τοῖς πρέμνοις. τὰ δὲ θυ-
μελικὰ ἀκροάματα τὸν Διόνυσον θεραπεύει διὰ τὴν
πρὸς τὰς θαλάσσιαν αὐτῶν οἰκειότητα, οἷον ῥόδης καὶ
10 κιδάρας· „τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός“. μυθολογεῖ-
ται δέ, ὅτι διασπασθεῖς ὑπὸ τῶν Τιτάνων συνετέθη
πάλιν ὑπὸ τῆς Ῥέας, αἰνιττομένων τῶν παραδόντων
τὸν μῦθον, ὅτι οἱ γεωργοί, θρέμματα γῆς ὄντες, συν-
έχεαν τοὺς βότρους, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ Διονύσου τὰ μέρη
15 ἐχώρισαν ἀπ' ἀλλήλων, ἃ δὴ πάλιν ἢ εἰς αὐτὸ σύρ-
ρευσις τοῦ γλεύκουσ συνήγαγε, καὶ ἐν σῶμα ἐξ αὐτῶν
ἀπετέλεσε. καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ δὲ μῦθος, ὡς φεύ-
γων ποτὲ τὴν τοῦ Λυκούργου ἐπιβουλήν θεὸς εἰς τὰ
κατὰ τῆς θαλάττης, εἶτα ἢ Θέτις αὐτὸν διέσωσεν, ἐμ-
20 φανῆ τὴν διάνοιαν ἔχει· τιθῆναι μὲν γὰρ εἰσιν τοῦ
Διονύσου αἱ ἄμπελοι. τούτων δὲ ὁ Λυκούργος τρυ-
γητῆς ὢν ἐσκόλευσε καὶ ἀπεκόσμησεν· εἶτα ὁ οἶνος
θαλάσση μιγείς ἀσφαλῶς ἀπετέθη. χρυσοκόμης δὲ
Διόνυσος λέγεται διὰ τὸ τοὺς οἰνιζομένους ἀνθρώ-
25 πους τῆς κόμης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἑαυτῶν, καὶ ἀρὰς
ἐντεῦθεν κινεῖν, ἥτοι βλάβας, καὶ ταύτας ἐμμένειν·
πολλοὶ γὰρ μεθύοντες οὐ μόνον τῶν τριχῶν ἐπιμε-

5 κορύμβων F ὠρνυβάδων PV 10 τὰ γὰρ τ' et δαιτός
ex Od. I, 152 reposui, γὰρ et τῆς δαιτός PV 13 τρέμματα
P corr. V 17 Π. VI, 130 seq.

λούμενοι καὶ ξανθίζοντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μυρίοις
 ἑαυτοὺς παραδιδόασιν ἀτοπήμασι. πρόβλαστος δέ, 122
 ἔπει ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι, θύουσιν αὐτῷ, ἢ
 ὅταν μέλλωσι κλᾶν καὶ κλαδεύειν· θρασύς, ὅτι ἀναιδεῖς
 οἱ οἴνωθέντες. ἰστέον δέ, ὅτι ἐννύχια τῷ Διονύσῳ ἐτε- 5
 λοῦντο τὰ μυστήρια πρὸς αἰνιγμα τοῦ δεῖν τοὺς
 πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον, καὶ μὴ εἰς προὔπτον
 ἀσχημονεῖν κωμάζοντας, ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ
 ταμιεύεσθαι τὸν οἶνον καὶ κρύπτεσθαι, ὡς εἰς πα-
 λαίωσιν, διὸ καὶ Οἴκουρὸς Διόνυσος ἐλέγετο. καὶ τάδε 10
 τὰ ἱερὰ τῷ Βάκχῳ αἱ τῶν Ἀμνιτῶν γυναιῖκες ἐννύχια
 κατὰ νόμον μάλιστα πάντων τελοῦσι, στεφάμεναι
 κισσοῦ μελαμφύλλου κορύμβοις καὶ βοτρυνώδεσι καρ-
 ποῖς καὶ εὐοῖ εὐάν ἀνακράζουσαι. ταῦτα δὴ τὰ ἐπὶ
 Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα καὶ ἀναφωνή- 15
 σεις ὑμνητηρίους εἰς αὐτὸν τὸν Εὐῖον Διόνυσον δι' ὅλης
 νυκτὸς ἐξελαυνόμεναι καὶ χορεύουσαι προέπεμπον, ὥστε
 ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θραῖκας εἶκειν αὐταῖς καὶ τοὺς Ἰνδοὺς,
 καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τῷ Διονύσῳ καὶ
 πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ. ὁ δὲ Γεωργάφος καὶ ἱερὸν 20
 εἶναι λέγει Διονύσου ταῖς γυναιξὶ τῶν Ἀμνιτῶν, ὅπερ
 κατ' ἐνιαυτὸν ἀποστεγάζουσαι αὐθημερὸν πάλιν πρὸ
 δύσεως ἡλίου στεγάζουσιν, ἐκάστης φορτίον ἐπιφε-
 ρούσης, ὅπερ ἔαν ἐκπέσῃ, διασπῶσι μανιωδῶς τὴν
 φέρουσαν. φασὶ δέ, νῆσον Ὠκεανίαν εἶναι μικράν, οὐ 25
 πάνυ πελαγίαν, ἣν οἰκοῦσιν αἱ τοιαῦται γυναιῖκες Διο-
 νύσῳ κατεχόμεναι· οὐκ ἐπιβαίνει δὲ ἀνὴρ τῆς νήσου,
 ἀλλ' αὐτὰ πλέουσι παρὰ τοὺς ἄνδρας καὶ κοινωνοῦσαι

5 οἴνωθέντες P corr. V 21 Ἀμνιτῶν FPV Σαμνιτῶν
 Strabo IV, p. 198 28 περὶ τ. α. F

αὐτοῖς ἐπανερχονται. περὶ δὲ τῶν κελαινῶν Ἰνδῶν,
 ὧν τινων ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, τοῦτο λέγεται, ὅτι
 οὗτος ὁ Θηβαῖος Διόνυσος αὐτοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας
 αὐτῷ δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρατα,
 5 καὶ αὐτῆς χαίρων εἰς Θήβας ἐπανῆλθεν. ἐπανερχό-
 μενον δὲ ἐκ τοῦ πολέμου οἱ Καμαρίται δεξάμενοι
 ἐξένισαν καὶ ταῖς Ἀθήναις, ὃ ἐστὶ ταῖς Βάκχαις, συν-
 εχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζῶματα δηλαδὴ καὶ
 νεβριδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, τὸ ὑμνητικὸν καὶ
 10 αὐτοὶ λόγιον τῷ Διονύσῳ ἐπιφωνούμενον, ὡς εἴρηται,
 εὐοῖ Βάκχε καὶ εὐὰν λέγοντες. ἰστέον δέ, ὅτι αἱ Βάκ-
 χαι, αἱ τοῦ Διονύσου ὀπαδοί, εἰς ἀμπέλους ἀλληγο-
 ροῦνται, καθάπερ καὶ αἱ προειρημέται Βασσάραι· τρο-
 φοὶ γὰρ αὐταὶ τοῦ εἰς οἶνον ἐκλαμβανομένου Διονύσου.
 15 αἱ δὲ Διονυσιακαὶ νεβριδες τὴν τῶν σταφυλῶν ἐν
 χρόᾳ αἰνίττονται πολυεΐδειαν· πολύχροοι γὰρ καὶ αἱ
 νεβριδες καὶ ποικίλαι τοῖς στίγμασιν. ἢ καὶ τὸ τῶν
 μεθύοντων ὑπεμφαίνουσιν ἀγενές. δειλὸν γὰρ ὁ νε-
 βρός, τὸ τῆς φυζακινῆς ἐλάφου νεογνόν, οὗ δορὰ ἢ
 20 νεβρίς. ἢ καὶ διότι ποικίλοι τὰ εἰς νοῦν διὰ τὸ εὐμετά-
 123 βολον οἱ μεθύοντες, ποικίλον δὲ καὶ ἡ νεβρίς διὰ τὸ
 πολύστικτον. φέρεται δὲ καὶ ὕμνος εἰς αὐτὸν τοιόσδε·
 Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον, εἰραφιῶτην,
 Ἄβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,
 25 Βοιωτόν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρνοχαίτην,
 Γηθόσυννον, γουόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα,
 Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον,
 Εὐῖον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,

Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
 Ἕπιον, ἠδυπότην, ἠδύθροον, ἠπεροπῆα,
 Θρηῖκα, θυρσοφόρον, θιασώτην, θυμολέοντα, 5
 Ἴνδολέτην, ἰμερτόν, ἰοπλόκον, εἰραφιώτην,
 Κωμαστήν, κεραόν, κισσοστέφανον, κελαδεινόν,
 Λυδόν, ληναῖον, λαδικηδέα, λυσιμέριμνον,
 Μύστην, μαινόλιον, μεθυδῶτην, μυριόμορφον,
 Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
 Ξυστοβόλον, ξυνόν, ξενοδῶτην, ξανθοκάρηνον,
 Ὀργίλον, ὀβριμιόθυμον, ὀρέσκιον, οὔρεσιφοίτην, 10
 Πουλυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον,
 Ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα,
 Σκιρτητήν, σάτυρον, σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
 Τερπνόν, ταυρωπόν, τυρρηνολέτην, ταχύμηνιν,
 Ὑπνοφόβην, ὑγρόν, ὑμενήϊον, ὑλήεντα, 15
 Φηρομανῆ, φρικτόν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
 Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην,
 Ψυχοπλάνην, ψεύστην, ψοφομηδέα, ψυχοδαϊκτῆν,
 Ὠριον, ὠμηστήν, ὀρεσίτροφον, ὠρεσίδουπον.

ἐρίβρομον δὲ προσέτι, καὶ ἐριβρεμέτην προσαγορεύου- 20
 σιν ἢ διὰ τὰς τῶν μεθύοντων κραυγὰς, διὸ καὶ Βάκ-
 χος ὡς ἀπὸ τοῦ βάζειν λέγεται, προσληφθέντος τοῦ Κ
 στοιχείου διὰ πλείονα τραχύτητα φωνῆς, ἢ διὰ τὸν
 βρόμον, ὃν ὁ γλευκάζων οἶνος ποιεῖ πνευματούμενος
 καὶ ζέων. Σάτυρον δέ, ὡς ἕξαρχον Σατύρων, παρὰ 25
 τὸ σάθη σάθυρος καὶ Σάτυρος. τοὺς δὲ Σατύρους

3 Θρηῖκα, θυρσοφόρον F verba transposuit PV 4 ἰρα-
 φιώτην F 12 ῥηνοχορῆα PV 18 Ψυχοπλανῆ PV 19
 ὠρεσίλοιπον PV 26 σάθη, σάθηρος Etym. M. σάθη, σάθυρος
 PV quibuscum consentit Zonaras

λέγουσιν εἶναι ποιμένας καὶ χορευτὰς αὐτοῦ, ἄλλοι δὲ θείους τινὰς δαίμονας περὶ τὸν αὐτὸν Διόνυσον. περὶ δὲ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. φαλλὸς ξύλον ἐπίμηκες ἦν, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρ-
 5 τημένον. ἴστατο δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ κατὰ τι μυστήριον. Πήγασος δὲ ὁ ἐκ τῶν Ἐλευθέρων (Ἐλευ-
 124 θῆραι δὲ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας) λαβὼν Διονύσου τὰ σεμνὰ ἀγάλματα, ἦκεν εἰς τὴν Ἀττικὴν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν, ἀλλ' οὐκ ἀμι-
 10 σθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ' ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγνανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ
 15 σπουδῆς, οἳ δὴ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως καὶ ὅτι παιδῶν γενέσεως αἴτιος ὁ θεός· ἠδονὴ γὰρ καὶ Ἀφροδίσια. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελεμένοις οἱ Ἀθηναῖοι φαλλοὺς ἰδίᾳ τε
 20 καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεόν. μέθη ἔξανίστησι τοιγαροῦν, καὶ ὁ Λάιος ἐκδοὺς ἑαυτὸν μέθη, εἰς τε βακχεῖον πεσὼν ἐφύτευσε παῖδα. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Ἀσύρης τις ἦν αἰδοῖον ἔχων αἰσχροῦν, καὶ οὐχ ὁ Πήγασος, ᾧ τινι αἰδοίῳ ὁμοιοῦσι
 25 νῦν οἱ μίμοι δερμάτινον, ὃ καλοῦσι φαλλητάριον. καὶ τοῦτο εἶχον ἐν τοῖς Διονυσίοις, ὃ φοροῦντες ἐν παι-

6 δὲ ὁ om. F 8 σεμνὰ om. F 16 ὑπόμνημα — πάθους post κατεσκεύασαν collocavit F 18 Verba ἠδονὴ — Ἀφροδίσια et infra 21 μέθη ἔξανίστησι sensu carent, melius in F post αἴτιος ὁ θεός legitur ἠδονὴν γὰρ καὶ ἀφροδίσια — μέθη ἔξανίστησι

γνίοις ἐώρταζον. καὶ περὶ μὲν τοῦ Θηβαίου Διονύσου
τοσαῦτα. περὶ δὲ τοῦ Ζαγρέως ταυτὶ μόν' εἰρήσθω.

CCLXXIII. Περὶ τῶν κεκομμένων καὶ δι-
σπασμένων τὸν Διόνυσον.

Περσεφόνη γεννᾷ τὸν Ζαγρέα Διόνυσον ἐκ τοῦ
Διὸς συλλαβοῦσα αὐτόν. τοῦτον γεννηθέντα οἱ Τι-
τᾶνες (δαιμόνιαι δὲ τάξεις αὗται) φθονήσαντες τῷ 5
Διονύσῳ, ὡς ἐκ Διὸς ἔχοντι τὴν γέννησιν, διασπαράτ-
τουσιν αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι καθ' ὑπόθεσιν
τῆς Ἥρας διεσπάσθη ὑπὸ τῶν Τιτάνων ὁ Διόνυσος.
καὶ περὶ μὲν τῶν διεσπασμένων θεῶν αὕτη ἡ [περὶ
τούτων] ἱστορία. περὶ δὲ τῶν περικεκομμένων οὔδε- 10
μία τις φαίνεται ἡμῖν ἱστορία ἢ περὶ τῶν Γιγάντων.
οὔτοι γὰρ πολεμῆσαι ἔθελον τοῖς θεοῖς, οἱ δὲ θεοὶ
ἀντισρατευσάμενοι, ἐπολέμησαν καὶ κατέκοψαν αὐτούς,
[ὑστερον δὲ] τοῦ Διὸς καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπιπέμψαντος
αὐτοῖς καὶ καταφλέξαντος αὐτούς. 15

CCLXXIV. Περὶ Διοσκούρων.

Διόσκουροι Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης υἱοὶ Τυν-
δάρεω καὶ Δήδας, ἀδελφοὶ δὲ Ἑλένης, ἐν τῇ Λακωνι-
κῇ τραφέντες ἐπιφάνειαν ἔσχον. οἱ ἐπὶ φιλαδελφίᾳ
θρυλοῦνται, καθὰ καὶ οἱ Ἀκτορίωνες· οὔτε γὰρ περὶ
ἀρχῆς, οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν. μνήμην δὲ αὐ- 20
τῶν Ζεὺς θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος, Διδύ-

CCLXXIII. Nonn. I, 35 CCLXXIV. Eustath. Od. p. 1686

1 ἐώρταζον PV 3 Ζαγραῖον F 7 ὑπόθεσιν F ἐπίθε-
σιν PV 9 περὶ τούτων seclusi 12 ἔθελον scripsi cum F,
θέλοντες PV 14 ὑστερον δὲ cum F expunxi atque in fine
αὐτούς addidi 19 θρυλοῦνται PV, sed in P alterum λ manu
II adscriptum

125 μους ὀνομάσας, εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἄστροις· λέγονται δὲ καὶ Διόσκοροι δίχα τοῦ ν, ἐφ' ὧν τὸ ἑτερόημεροι ζώουσιν ἀντὶ τοῦ παρημέραν· ὡς μιᾶ μὲν τεθνάναι ἀμφοτέρους, τῇ ἑτέρῃ δὲ ζῆν.

5 ἡμισεύθη γὰρ τῷ Πολυδεύκει τὸ τῆς ἀθανασίας ἀττιδιον τῷ πρὸς ἡμέραν θανάτῳ, ἐν ᾗ συγκατακρύπτεται τῷ ἀδελφῷ. οὕτω δὲ καὶ τὸ συνεχές τοῦ θανάτου τῷ Κάστορι τῇ ἐφ' ἡμέραν ζωῇ, ὀπηνίκα συναναβαίνεται τῷ ἀδελφῷ. καὶ ταῦτα παρατεθέντα ἐν παρ' ἐν

10 τὸ ἑτερόημερον αὐτοῖς ἐξήρτυσαν. αἰνίττεται δέ, φασίν, ὁ μῦθος ταῦτα, εἰς τοὺς ἐν οὐρανῷ διδύμους, οἷς οἱ αὐτοὶ λέγονται εἶναι Διόσκοροι, οἱ γενόμενοι μὲν κατὰ γῆς δοκοῦσιν οἷον τεθνάναι, ἀνατέλλοντες δὲ ζῆν λέγονται. ἕτεροι δὲ οὐ πάνυ πιθανῶς νοοῦντες

15 τὸ ἑτερόημερον ἐπὶ τοῦ τὸν μὲν τῆδε ζῆν τῇ ἡμέρῃ, ὡς τοῦ ἑτέρου ἐν νεκροῖς ὄντος, τῇ δὲ ἑτέρῃ τὸν λοιπόν, ὡς θατέρου τεθνεῶτος, εἰς τὰ δύο κατ' οὐρανὸν ἡμισφαίρια τοὺς Διοσκούρους ὑπονοοῦσιν, ὧν θάτερον μὲν ὑπὲρ γῆς αἰεὶ ἔστι, θάτερον δὲ ὑπὸ γῆν. ὅπερ

20 ἀνατρέπων ὁ Παραβάτης φησίν, ὡς οὐκ ἔχει λόγον εἰρησθαι Διοσκούρους παρ' Ὀμήρῳ τὰ δύο ἡμισφαίρια τοῦ παντός· διὰ γὰρ τὸ ἀνεπαίσθητον τῆς τοῦ φωτισμοῦ φησι παραυξήσεως ἐν ἐκάστη ἡμέρῃ, οὐδὲ ἐπινοῆσαι ῥάδιον, πῶς ἔστιν ἐκάτερον αὐτὴν ἑτερόημε-

25 ρον. λέγει δὲ μᾶλλον τοῖς κύκλοις ἐφαρμοῖζειν τὸ ἑτερόημερον τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τοῖς τροπικοῖς. καὶ ταῦτα μὲν κατ' ἀλληγορίαν. ἡ δὲ ἱστορία πολλὰ τοὺς Διοσκούρους σεμνύει, τὸ δὲ ἐξ ὄψου γενέσθαι αὐτοὺς τῶν

νεωτέρων ἔστι πλάσμα, κείμενον καὶ παρὰ Λυκόφρονι.
 Ὅμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον μυθολογεῖ. Ἐριφος δὲ λό-
 γιος ὢν καὶ αὐτὸς ἀνὴρ χήνεια ληρεῖ ᾧ λευκά τε
 καὶ μεγάλα τὴν Αἴθραν τεκεῖν, ἐξ ὧν οἱ καὶ ἐν τῇ
 Ἰλιάδι κείμενοι Διόσκουροι. 5

CCLXXV. Περὶ Δμήτωρος.

Δμήτωρ Κύπρου βασιλεύς παρ' Ὀμήρω. ἀλλὰ
 πρὸ τούτου Κινύρας, ὥσπερ κεῖται ἐν Ἰλιάδι, ἐβασί-
 λευσε. τούτου δὲ μηκέτι ὄντος, Δμήτωρ δοκεῖ βασι-
 λεῦσαι.

CCLXXVI. Περὶ τοῦ δουρείου ἵππου.

Δούρειος ἵππος, ὁ καὶ δουράτειος, ὁ ξύλινος, ὃν ¹⁰
 Ἐπειὸς κατεσκεύασε, καὶ δι' οὗ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη.
 φασὶ γάρ, ὡς οἱ Ἀχαιοὶ ἐμβάντες εἰς αὐτὸν κατεπόρθη-
 σαν τὴν Τροίαν, τὸν ἀριθμὸν γν', τινὲς δέ, ὧν καὶ
 Στησίχορος, ἑκατόν, ἕτεροι δὲ δώδεκα· Μενέλαον,
 Διομήδην, Φιλοκτήτην, Μηριόνην, Νεοπτόλεμον, Εὐ- ¹⁵
 ρύπυλον, Εὐρυδάμαντα, Φεΐδιππον, Λεοντέα, Μέργητα, ¹²⁶
 Ὀδυσσεά καὶ Εὐμηλον. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, ποῦ
 ἔστιν Ἀντικλος, οὗ φθάσας ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητής;
 ἰστέον δέ, ὅτι ἡ Τροία τρις ἐπορθήθη· πρῶτον διὰ
 τοὺς ἵππους τοῦ Λαομέδοντος· δεύτερον κατέδραμον ²⁰
 ταύτην αἱ Ἀμαζόνες, ὧς πού φησιν Ὅμηρος, ὡς ἐπὶ

CCLXXV. Eustath. Od. p. 1826 CCLXXVI. Eustath. Od.
 p. 1698. V. Eud. p. 149 et 401 ἰστέον δὲ — ἅπαντας Tzetzes
 Lyc. 69 Φιλοκτήτης δὲ — ἀνεῖλε Tzetzes Lyc. 64. V. Eud.
 p. 329 τὸ δ' ἀληθὲς — exit. Palaeph. 17

1 Alex. 506 seq. 2 Meineke III, p. 558 6 Od. XVII, 443
 7 Il. XI, 20 14 fr. 24 B 17 Εὐμηλον P corr. V 21 ἐν
 τῇ γάμμα add. F

Πριάμου, „ὅτ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι“· τρίτον δὲ δι' Ἑλένην πορθηθεῖσα τελείως ἠφανίσθη. αὐτὴν δὲ τὴν Τροίαν ἔλεγον, ὡς ἡ ἱστορία, μὴ δύνασθαι Ἑλληνας πορθῆσαι, εἰ μὴ τὰ ὀσῆα τοῦ Πέλοπος
 5 ἐνέγκωσι καὶ τὸν υἱὸν Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμον καὶ τὸν Φιλοκτήτην· διὸ καὶ ἤγαγον ἅπαντας. Φιλοκτήτης δὲ ἀντιστάντα αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον πρὸ τοξείας, τοξεύσας αὐτόν, πρῶτον μὲν κατὰ λαιὰν χεῖρα, εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν, καὶ τρίτον τοὺς
 10 πόδας βαλὼν ἀνεῖλε. τὸ δ' ἀληθὲς περὶ τοῦ δουρείου ἵππου οὕτως ἔχει. ἵππον κατεσκευάσαν ξύλινον, πρὸς μέγεθος μετεωρότερον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ ἐλκόμενος εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχῃ τῷ μεγέθει. οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κοίλῳ χωρίῳ περὶ τὴν πόλιν, ὃ
 15 Ἀργείων λόχος ἐκαλεῖτο, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζεται τοῦνομα. αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν ὁ Σίνων εἰς Ἴλιον φράζει τοῖς Ἰλιεῦσιν εἰσαγαγεῖν τὸν ἵππον, προσθεὶς καὶ τὸ μὴ εἰσελθεῖν τοὺς Ἑλληνας, οἳ ὑπακούσαντες οἱ Τρῶες καὶ τὰς πύλας καθελόντες εἰσάγουσι τὸν
 20 ἵππον. εὐώχουμένων δὲ αὐτῶν, ἐπεισέρχονται οἱ Ἑλληνες, καὶ οὕτως ἐάλω ἡ Τροία.

CCLXXVII. Περὶ τῆς δρυὸς τῆς Δωδωναίας καὶ τοῦ λέβητος.

Δωδώνη πόλις Μολοσσίδος, ἐν τῇ παλαιᾷ Ἠπείρῳ κειμένη, ὡς ὁ τῶν Ἐθνικῶν καταγραφεὺς δηλοῖ, ὃς οὐδὲ ἀρέσκειται τοῖς εἰποῦσιν αὐτὴν Θεσπρωτικὴν

CCLXXVII.—Steph. Byz. v. Δωδώνη. V. Eud. p. 108 et 200

1 Versum ex II. III, 189 restitui, τ' ἦλθον Ἀμ. ἀντ. PV
 15 σώζεται τοῦνομα om. F 17 εἰσαγεῖν PV

καὶ Θετταλικήν· καὶ μὲν ἕτεροι ἐν Ὑπερβορέῳ τῆς Θεσπρωτίας αὐτὴν τιθέασιν. ἐνθα ἦν ἱερὸν τοῦ Δωδωναίου Διός, ἐν ᾧ ἴστατο δρυὶς ἱερὰ αὐτοῦ. καὶ ἐν ταύτῃ ἦν μαντεῖον, γυναικῶν οὐσῶν προφητιδῶν, ἐν ἧ καὶ ὁ Ζεὺς ἐλέγετο ἐπισκιάζειν καὶ μαντεῖαν διδο-⁵ ναι τοῖς χρήζουσι μαντείας. ἡ δὲ αἰτία τῆς ἀφιερῶσεως ἐστὶν αὕτη· Δία, ἣτοι τὸν ἄερα, ζωῆς εἶναι αἷτιον. τὴν δρυὶν πάλαι ποτὲ χρηματίσαι φασίν, ὅτε οἱ ἄνθρωποι δρυκάρποις ἀπειρέφοντο· διὸ καὶ φηγὸς καὶ δρυὶς λέγεται, παρὰ τὸ φαγεῖν. διὰ τοίνυν ταῦτα ¹⁰ τῷ Διῷ τὴν δρυὶν ἀνιέρωσαν, τὸ ζωοτρόφον φυτὸν τῷ ζωογόνῳ. ἦν δὲ καὶ πρὸ Τροίας ἱερὰ τῷ Διῷ. εἰσίδεσαν τοιγαροῦν οἱ μαντευόμενοι παρὰ τὴν δρυὶν, καὶ ἐκινεῖτο ἡ δρυὶς δῆθεν, καὶ λοιπὸν ἐφθέγγοντο ¹²⁷ αἱ γυναῖκες λέγουσαι, ὅτι τάδε λέγει ὁ Ζεὺς. ταύτην ¹⁵ τὴν δρυὶν Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις πολύγλωσσόν φησιν, ὡς πολύφωνον, οἷα καὶ πολλοῖς μαντευομένην. ἕτεροι δὲ ἀλληγοροῦντες τὴν Δωδώνην τὴν γῆν φασί, παρὰ τὸ δῶ δῶσω, ὡς δότεραν καὶ ἀνησίδωρον καὶ ζείδωρον. οἱ δὲ αὐτοὶ φυσιολογικῶς ἅμα καὶ ἀνατι-²⁰ θητικῶς φασί· Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε· ἐκεῖνο δὲ διὰ τὸ ἄνα. καὶ ἄλλως· Δωδωναῖος Ζεὺς, Ἰλιάδος Π' „Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε,“ ἐν χωρίῳ τῶν Ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε, ἐν Θεσπρωτίᾳ. Δευκαλίων γὰρ μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν εἰς τὴν Ἡπει-²⁵ ρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυϊ. πελιάδος δὲ αὐτῷ χρησμὸν δούσης, κατοικίξει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ

Διὸς καὶ Δωδώνης, μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην
 τὴν χώραν προσηγόρευσεν, ὡς Θρασύβουλος καὶ Ἀκε-
 στόδωρος ἱστοροῦσι. τὸ δὲ περὶ τοῦ λέβητος τοιοῦ-
 τόν ἐστιν. ἐν τῇ Δωδώνῃ ἦν καὶ τὰ περὶ τοῦ λέβη-
 5 τος, ὅπου ἐν ὕψει τιμὴ ἴστατο ἀνδριάς βασιτάζων ῥάβ-
 δον, καὶ παρ' αὐτὸν λέβης τις ἴστατο. οἱ οὖν μαν-
 τευόμενοι ἤρχοντο παρὰ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἠὔχοντο.
 ὅτε οὖν ἤθελε χρησιμωδῆσαι αὐτοῖς ὁ θεός, ὁ ἀνδριάς
 ἐκεῖνος ἔπαιε τῇ ῥάβδῳ τὸν λέβητα, εἶτα ἤχει ὁ λέ-
 10 βης, καὶ ἐκ τοῦ λέβητος ἤχός τις ἀπετελεῖτο ἐναρμό-
 νιος. καὶ ἐνεφοροῦντο αἱ προφήτιδες καὶ ἔλεγον, ἂ
 αὐταῖς ὁ δαίμων ἐνέβαλλεν.

CCLXXVIII. Περὶ Δωρίπης.

Δωρίπη ἡ μήτηρ τῶν Οἰνοτρόπων καὶ Ἀνίου
 γυνή. ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ὑπὸ ληστῶν αὐτὴν λη-
 15 φθεῖσαν ἀπὸ Θράκης, δοθῆναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δη-
 λίου Ἀπόλλωνος, ἀντὶ τοῦ ἵππου δῶρον.

Ἱστορικοί.

CCLXXIX. Περὶ Δαμάστου τοῦ χρονογράφου.

Δαμάστης Σιγαιεύς, σύγχρονος Ἡροδότου, χρονο-
 γράφος. γέγραφε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων,
 περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον στρατευσα-

CCLXXVIII. Etym. M. p. 293, 36 CCLXXIX. Hesych.
 (Suid.)

8 χρησιμοδῆσαι V 13 Ἀνίου γυνή corr. Meineke, Anal.
 Al. p. 17 not. 1 Οἰνείου γυνή PV. Haec verba om. F
 Post 16 titulus ἱστορικοί accessit ex P om. V 17 ἀπὸ Σι-
 γαίου τῆς Τρωάδος, Διωξίππου υἱός, γεγονώς πρὸ τῶν Πελο-
 ποννησιακῶν add. S

μένων βιβλία δύο, ἔθνων κατάλογον καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν, καὶ ἄλλα. γέγονε δὲ Ἑλληνικοῦ μαθητῆς.

CCLXXX. Περὶ Δαμοκρίτου.

128

Δαμόκριτος ἱστορικός. ἔγραψε τακτικὰ ἐν δυσὶ βιβλίοις, περὶ Ἰουδαίων, Αἰθιοπικὴν ἱστορίαν καὶ ἄλλα. 5

CCLXXXI. Περὶ Δημητρίου τοῦ Ἰλιέως.

Δημήτριος Ἰλιεὺς ἱστορικός. ἔγραψε Τρωϊκὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι.

CCLXXXII. Περὶ Δαμοστράτου.

Δαμόστρατος ἱστορικός. γέγραφεν Ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις εἴκοσι, καὶ περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς, καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἱστορίας.

10

CCLXXXIII. Περὶ Διδύμου.

Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς. ἔγραψε καὶ γεωργικὰ ἐν βιβλίοις ιε΄.

CCLXXXIV. Περὶ Δίκτυος.

Δίκτυς Κρής Κνώσιος, ὀπαδὸς Ἰδομενέως. οὗτος συνέθηκεν ἐφημερίδα τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, παρῶν,

CCLXXX. Hesych. (Suid.) CCLXXXI. Hesych.? CCLXXXII —CCLXXXIV. Hesych. (Suid.)

2 συχρὰ add. S 5 Αἰθιοπικὴν ἱστορίαν καὶ ἄλλα om. S V. Bernhard. praef. p. XXXI 13 In multis discrepat S Δίκτυς ἱστορικός ἔγραφεν ἐφημερίδα (ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὀμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ΄) Ἰταλικά, Τρωικοῦ διακόσμον. οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως. ὅτι ἐπὶ Κλανδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθεῖσης καὶ πολλῶν τάφων ἀνεωχθέντων, εὐρέθη ἐν ἐνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος, τὸν Τρωϊ-

ὡς φασιν, ἐν βιβλίοις ἐννέα, γράμμασι Φοινίκων, οἷς τότε πᾶσα ἐχρήτο ἢ Ἑλλάς· διηγεῖται δὲ ἀκριβῶς, ὅσα Ἑλλησι καὶ βαρβάροις ἐπράχθη. καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως ἤκουσεν, ὅσα ἐπράχθη ἐκείνου ἀπόντος, 5 τὰ δὲ παρῶν, ὁρῶν καὶ ἀκούων, συνέγραψε. τούτου ἱστορία εὐρέθη ἐπὶ Κλαυδίου, οἱ δὲ ἐπὶ Νέρωνος, βασιλέως Ῥωμαίων, τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθεῖσης, καὶ πολλῶν μνημείων ἀνεωχθέντων. ὧν ἐν ἐνὶ εὗρητο γεγραμμένον βιβλίον γράμμασι Φοινίκων, 10 καὶ μεθερμηνεύθη ἐν τῇ Ἀττικῇ γλώττῃ, πεμφθὲν τῷ βασιλεῖ, οὗ τῷ προστάγματι Σεπτίμιός τις Ῥωμαῖος, σοφὸς ἑκατέραν τὴν γλῶτταν, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν φωνὴν μετήνεγκεν.

CCLXXXV. Περὶ Διοδώρου.

Διόδωρος Σικελιώτης ἱστορικός. ἔγραψε βιβλιο- 15 θήκην ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος· ἔστι δὲ ἱστορία Ῥωμαϊκὴ τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις τεσσαράκοντα.

CCLXXXVI. Περὶ Διονυσίου τοῦ Μιλησίου.

Διονύσιος Μιλήσιος ἱστορικός. συνέθηκε τὰ μετὰ 129 Δαρεῖον ἐν βιβλίοις πέντε, περιήγησιν οἰκουμένης, Περσικὰ Ἰάδι διαλέκτῳ, Τρωϊκῶν βιβλία τρία, μυθι- 20 κά, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ἑπτὰ.

CCLXXXV et CCLXXXVI. Hesych. (Suid.)

κὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβὼν Κλαύδιος ἐξέδωκε γράφεσθαι. Cum Eudocia conspirat Cod. Par. 2600 apud E. Miller, Périphe etc. p. 311 8 ἐν addidi ex S om. PV 11 Sic correxi; Σεπτιμῖνος PV Σεπιτιμῖνος Par. 2600 15 καὶ ἐπάνω add. S supra, sicut mos eius est, incipiens γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων

CCLXXXVII. Περὶ Διονυσίου τοῦ Ῥωδίου.

Διονύσιος Μουσωνίου, Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ἱστορικός. γέγραφεν ἱστορίας τοπικὰς βιβλία ἕξ, οἰκουμένης περιήγησιν, ἱστορίαν παιδευτικῆς βιβλία δέκα.

CCLXXXVIII. Περὶ Δίωνος.

Δίων ὁ Κάσσιος χρηματίσας, ὁ ἐπικλην Κοκκήϊος, (οἱ δὲ Κοκκηϊανός), Νικαεύς, ἱστορικός, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. συνέθηκε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ὀγδοήκοντα (διαιροῦνται δὲ κατὰ δεκάδας) [ὥσπερ καὶ τοῦ Παταβινοῦ Λιβίου] Περσικά, Γετικά, Ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

10

CCLXXXIX. Περὶ Δώριδος.

Δῶρις ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβυκὴν καὶ Περσικὴν.

Ἴατροί.

CCXC. Περὶ Δεξίππου.

Δέξιππος, Κῶς ἰατρός, Ἴπποκράτου μαθητής. ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον ἓν, καὶ περὶ προγνώσεων δύο.

15

CCLXXXVII et CCLXXXVIII. Hesych. (Suid.) CCLXXXIX. Hesych.? CCXC. Hesych. (Suid.)

2 ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ ἡλίου add. S
4 Κάσσιος et Κοκκήϊος scripsi cum S, Κάσιος et Κοκκήϊος PV
5 γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων, ut solet, S 8 Verba ὥσπερ —
Λιβίου a lectore aliquo erudito margini adiecta fuisse videntur
Post 12 titulum Ἴατροί addidi ex P, om. V 13 ὃς μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἐκατόμνον, [τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ
τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μανσωλὸν καὶ Πιξῳδαρον, ἐπὶ
ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κῶρας τότε αὐτῷ ἐνεστῶτα πόλεμον add. S

CCXCI. Περὶ Δημοκίδου.

Δημοκίδης ἰατρός Κρωτωνιάτης. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία δέκα.

CCXCII. Περὶ Διοσκορίδου.

Διοσκορίδης Ἀναξαρβεὺς ἰατρός βοτανικός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς, διὰ τὸ ἐπὶ τῆς ὄψεως ἔχειν πολλοὺς φακοὺς. συνῆν Κλεοπάτρα τῇ βασιλίσση ἐπὶ Ἀντωνίου. γέγραφε βιβλία κδ', τὰ πάντα ἰατρικὰ περιβόητα.

CCXCIII. Περὶ Δράκοντος.

Δράκων, υἱίδους Ἰπποκράτους, τοῦ διασημοτάτου ἱατροῦ, ἰατρός καὶ αὐτός. ὃς Ῥωξάνην ἰάτρευσε συν-
10 οικοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ.

130 Ῥήτορες.

CCXCIV. Περὶ Δαμιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ.

Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής, ἀκουστής Ἀριστείδου καὶ Ἀδριανοῦ. οὗτος νεωθρὸς ὑφ' ἡλικίας δοκῶν νεάζουσιν ὁρμὴν ἐν ταῖς σπουδαῖς ἀνεκτάτο, διὸ καὶ δικανικοῦ μὲν σοφιστικώτερος, σοφιστικοῦ δὲ δικανικώ-
15 κώτερος ὑπῆρχεν. τὸ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦθος οὐ πᾶν ἀσπαζομένου κέρδος οὐδὲ ἐπαινοῦντος τὸ ἐξ ἅπαντος λαμβάνειν ἦν· ἀλλ' οὓς αἰσθοίτο ἀπο-

CCXCI—CCXCIII. Hesych. (Suid.) CCXIV. Philostrat. II, 23

1 Κρωτωνιάτης PV Plura dat S, qui praeterea in fine ἰατρικὸν βιβλίον affert 3 Ἀναξαρβεὺς PV βοτανικός om. S 4 ἔχειν πολλοὺς et τῇ βασιλίσση om. S 7 διασή-
μον S, qui mox pergīt ἀπὸ Θεσσαλοῦ, πατὴρ δὲ Ἰπποκράτους, οὗ πάλιν γέγονε Δράκων 8 Ῥωξάνην ἰάτρευσε PV 9 βασιλεῖ om. S Post 9 titulum Ῥήτορες addidi ex P om. V

ροῦντας, προῖκα τούτοις τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν διδόντος. παραπλήσιον δὲ ἦν κὰν τοῖς σοφιστικοῖς τῶν λόγων· οὓς γὰρ αἰσθοῖτο ἀποροῦντας ἐξ ὑπερορίων ἔθνῶν ἦκοντας, ἠφίει τούτοις τὸν μισθὸν τῆς ἀκροάσεως, μὴ λάθοιεν δαπανώμενοι. προῖκὸν δ' ἐς γῆρας μεθῆκε 5 τὴν σπουδὴν, τὸ σῶμα καταλυθεὶς μᾶλλον ἢ τὴν γνώμην, ἔτη βιούς ἐβδομήκοντα.

CCXCV. Περὶ Δεξιίππου.

Δεξιίππος Δεξιίππου ὁ Ἐρέννιος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ. γέγονεν ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου καὶ Κλαυδίου δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ.

10

CCXCVI. Περὶ Δεινάρχου.

Δείναρχος Κορίνθιος ῥήτωρ, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων. συνέθηκε λόγους δικανικούς, ὧν οἱ μὲν εἰσι δημόσιοι, οἱ δὲ ἰδιωτικοί, ἐξήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν.

CCXCVII. Περὶ Διονυσίου τοῦ Μιλησίου.

Διονύσιος ὁ Μιλήσιος σοφιστὴς ἐπὶ Ἀδριανοῦ 15 τοῦ βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ σατράπης ἀπεφήνατο οὐκ ἀφανῶν ἔθνῶν. οὗτος Ἰθαίου ἀκροατῆς γενόμενος ἀν-

CCXCV et CCXCVI. Hesych. (Suid.) CCXCVII. Philostrat. I, 22

2 κὰν PV 3 καὶ ante ἔθνῶν exhibent PV 8 χρηματίσας add. S 9 Βαλλεριανοῦ PV Βαλεριανοῦ S, qui in fine vitae add. τῶν βασιλέων Ῥωμαίων 12 S add. υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἰστόρηται (quibus de verbis cf. quae argute exposuit D. Volkman. Quaest. nov. p. XIII)· γράφας κατὰ μὲν τινὰς λόγους τοὺς πάντας ρξ', κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον μόνους ξ', et in fine om. ἐξήκοντα — ἑκατόν, pergens ἐτελεύτησε δὲ οὗτος ἐπιμελητῆς Πελοποννήσου καταστάς ὑπὸ Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελεωτῆσαι Ἀντιπάτρου Πολυσπέροντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος

δρὸς κατὰ φύσιν ἐρμηνεύοντος, τουτὶ μὲν ἱκανὸς ἀπ-
 εμάξατο, καὶ πρὸς τούτῳ τὴν εὐταξίαν τῶν νοημά-
 των· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο Ἰσαίου. μελιχρότατος δὲ
 περὶ τὰς ἐννοίας γενόμενος οὐκ ἐμέθνε περὶ τὰς ἡδο-
 5 νάς, ὡσπερ ἔνιοι τῶν σοφιστῶν, ἀλλ' ἐταμιεύετο λέ-
 γων πρὸς τοὺς γνωρίμους, ὅτι χρὴ τοῦ μέλιτος ἄκρω
 δακτύλῳ, ἀλλὰ μὴ κοίλῃ χειρὶ γένεσθαι, ὡς ἐν ἅπασι
 μὲν τοῖς εἰρημένοις δεδήλωται τῷ Διονυσίῳ, λογικοῖς
 τε καὶ νομικοῖς καὶ ἡθικοῖς ἀγῶσι, μάλιστα δ' ἐν τῷ
 10 περὶ Χαιρωνεία θρηῆνῳ. διεξιὼν γὰρ τὸν Δημοσθένην,
 τὸν μετὰ Χαιρώνειαν [θρηῆνον] προσαγαγόντα τῇ βουλῇ
 ἑαυτοῦ ἐς τήνδε τὴν μονωδίαν τοῦ λόγου ἐτελεύτησεν·
 „ὦ Χαιρώνεια, πονηρὸν χωρίον“. καὶ πάλιν· „αὐτο-
 131 μολήσασα πρὸς βαρβάρους Βοιωτία, στενάξατε οἱ κατὰ
 15 γῆς ἡρώες, ἐγγὺς Πλαταιῶν νενικήμεθα.“

CCXCVIII. Περὶ Δημάδου.

Δημάδης Ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἔγραψεν ἀπολογισμὸν
 πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, ἱστορίαν
 περὶ Δήλου καὶ τῆς γενέσεως τῶν τῆς Αἰτουῦς παίδων.

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δημάδης Λακιάδης Ἀθηναῖος
 20 ῥήτωρ.

CCXCVIII. Hesych. (Suid.)

3 μελιχρότατος PV 10 Χερωνεία ubique PV 11 θρηῆνον,
 quod PV praebent, ex glossemate ortum videtur 16 καὶ
 δημαγωγὸς πανοῦργος καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύτης ὢν et infra
 οὗτος κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας, τε-
 λευτᾶ δὲ ἐπὶ Ἀντιπάτρου add. S 20 τοῦτον εἰσεποίησεν ὁ
 πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀπὸ ἀνλητρίδος τεχθέντα.
 πατήρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥήτορος γέγονε καὶ ἀπώλετο
 ὄψεις εἰς τὴν Ἀμφιπόλεως λίμνην ὑπὸ Κασάνδρου τοῦ Ἀντιπά-
 τρου πατρὸς διαδοχῶν . . . μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας
 ἀνέστησε add. S

CCXCIX. Περὶ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύως.

Διονύσιος Ἀλικαρνασσεὺς ἐπὶ Ἀδριανοῦ, σοφιστῆς καὶ μουσικὸς κληθεὶς. ἔγραψε ὀρθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία εἰκοσιτέσσαρα, μουσικῆς ἱστορίας βιβλία λς', μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν βιβλία κβ', τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείᾳ. 5

CCC. Περὶ Δίωνος τοῦ Προυσαίου.

Δίων Προυσαῖος σοφιστῆς ἐπὶ Δομετιανοῦ. οὗτος φυτεύων καὶ σκάπτων καὶ ἐπαντλῶν βαλανείοις καὶ κήποις καὶ πολλὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τροφῆς ἐργαζόμενος, οὐδὲ τοῦ σπουδάξειν ἡμέλει, ἀλλ' ἀπὸ δυοῖν βιβλίων ἑαυτὸν συνεῖχε· ταῦτα δὲ ἦν, ὅ τε Φαίδων 10 τοῦ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένους ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας.

Ποιηταί.

CCCI. Περὶ Δεινολόχου τοῦ κωμικοῦ.

Δεινολόχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντῖνος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα δεκατέσσαρα Δωρίδι διαλέκτῳ.

CCCII. Περὶ Δαμοξένου.

Δαμόξενος Ἀθηναῖος κωμικός.

CCXCIX. Hesych. (Suid.) CCC. Philostrat. I, 7 CCCI—
CCCII. Hesych. (Suid.)

2 Post κληθεὶς add. S διὰ τὸ πλεῖστον ἀσηθηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς, qua de re cf. Untersuch. p. 69 not. 2 4 S uberius rem tractat: ἐν δὲ τούτοις ἀνλητῶν καὶ κισθαροφῶν καὶ ποιητῶν παντοίων μέμνηται 5 βιβλία ε' add. S 10 βιβλίων PV 13 Pergit S ἦν ἐπὶ τῆς οἰ' Ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες, μαθητῆς 14 τῶν δραμάτων αὐτοῦ Σύντροφοι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δείπνοσοφιστῶν, καὶ Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια' add. S

CCCIII. Περὶ Δικαιογένους.

Δικαιογένης τραγωδίας καὶ διθυράμβους ἔγραψεν.

132

CCCIV. Περὶ Διογένους.

Διογένης ὁ καὶ Οἰνόμαος, Ἀθηναῖος τραγικός. δράματα αὐτοῦ φέρεται Ἀχιλλεύς, Ἑλένη, Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μῆδεια, Οἰδίπους, Χρῦσιππος, Σεμέλη.

CCCV. Περὶ Διοκλέους.

5 Διοκλῆς Ἀθηναῖος, ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιττα, Ὀνειροὶ, Βάκχαι, Θυέστης.

CCCVI. Περὶ Διονυσίου τοῦ Μιτυληναίου.

Διονύσιος Μιτυληναῖος ἐποποιός. συνέθηκε τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηναῖς στρατείαν, Ἀργοναυτικὰ ἐν βι-
10 βλίῳις ἔξ.

CCCVII. Περὶ Διονυσίου τοῦ Βυζαντίου.

Διονύσιος Βυζάντιος ἐποποιός. ἔγραψε περιήγη-
σιν τοῦ ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνάπλου, περὶ θρήνων (ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων).

CCCVIII—CCCVII. Hesych. (Suid.)

2 ἢ S ὁ καὶ PV γέγονεν ἐπὶ τῆς τῶν λ' καταλύσεως
add. S 6 Φιλολοῖα PV 7 Ὀνειροὶ sumpsit ex S Ὀνειρα PV
Θυέστης β. τοῦτον δὲ φασιν εὔρειν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἀρ-
μονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγελίοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυληφίῳ. τὸ δὲ
Θάλαττα ἑταίρας ὄνομά ἐστιν, ὡς Ἀθηναῖός φησιν add. S 8
οὗτος ἐκλήθη σκντοβραχίον καὶ σκντεῦς et infra ταῦτα δὲ
ἐστι πεζά. μυθικὰ πρὸς Παρμένοντα add. S, idem Ἀργοναῦται
pro Ἀργοναυτικά, quod praebent PV 13 Verba Hesychii Mi-
lesii ὑπολαμβάνω, ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητῆς Βυζάντιος ἦν διὰ
τὸν ποταμὸν Ῥήβαν, quamquam Suidae libri ad calcem vitae
Dionysii Musonii (Eud. CCLXXXVII) exhibent, monente Küstero
Bekkerus addidit

CCCVIII. *Περὶ Διονυσίου τοῦ Κορινθίου.*

Διονύσιος Κορίνθιος ἐποποιός. ἔγραψεν ὑποθή-
 κας, Ἄλτια ἐν βιβλίοις τρισί, μετεωρολογούμενα, καὶ
 καταλογάδην ὑπόμνηνα εἰς Ἡσίοδον, οἰκουμένης καὶ
 αὐτὸς περιήγησιν δι' ἐπῶν.

CCCIX. *Περὶ Διωξίππου.*

Διώξιππος Ἀθηναῖος κωμικός. δράματα αὐτοῦ 5
 Ἀντιπορνοβοσκός, Φιλάγρουρος, Ἱστοριογράφος, Δια-
 δικαζόμενοι.

Γραμματικοί.

CCCX. *Περὶ Δαφίδου τοῦ γραμματικοῦ.*

Δαφίδας Τελμισσεύς γραμματικός. γέγραψε καὶ
 περὶ Ὀμήρου, ὅτι ἐψεύσατο· Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστρά-
 τευσαν ἐπὶ Ἴλιον. 10

CCCXI. *Περὶ Δημητρίου τοῦ Ἰξίου.*

Δημήτριος ὁ ἐπίκλην Ἰξίων, γραμματικὸς Ἀτρα-
 μυτηνός, ἐπὶ Ἀνγούστου Καίσαρος. ἔγραψε περὶ τῶν
 εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, καὶ ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν, 133
 εἰς Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον ἐξήγησιν.

CCCVIII. Hesych. (Suid.) CCCIX. Hesych. (Suid.) CCCX—
 CCCXI. Hesych. (Suid.)

4 Hic quoque verba ab S addita ταῦτα δὲ εὗρον καὶ ἐν
 Διονυσίῳ τῶ τὰ Λιθιακὰ γράψαντι· πότερος οὖν αὐτῶν οὐκ
 οἶδα vix ipsi Suidae debentur. De Violarii articulo cf. D. Volk-
 manni Quaest. nov. p. VI. 5 Δέξιππος inepte PV itaque
 errasse me fateor Unters. p. 49 8 Τελμισσεύς S 10 Plura
 addit S 12 Haec quoque plenius in S leguntur

CCCXII. Περὶ Διδύμων τῶν γραμματικῶν.

Δίδυμοι τέσσαρες ἐγένοντο γραμματικοί, ὧν ὁ πρῶτος, Διδύμου ταριχοπούλου υἱός, Ἀριστάρχειος γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὶ Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος, Χαλκέντερος κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία 5 ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια πεντακόσια βιβλία.

Ὁ δεύτερος Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτός, ὃς καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε πιθανά, περὶ ὀρθογραφίας καὶ ἄλλα.

10 Ὁ τρίτος, ὁ τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ Νέρωνος, οὐ μόνον γραμματικὸς, ἀλλὰ καὶ ἐς τὸ ἄκρον μουσικὸς καὶ πρὸς μέλη λίαν ἐπιτήδειος.

Ὁ τέταρτος, ὁ καὶ Κλαύδιος ὀνομαζόμενος, ἔγραψε περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν ἀναλογίαν Θου- 15 κυδίδῃ, περὶ τῆς παρὰ Ῥωμαίοις ἀναλογίας, ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα.

CCCXIII. Περὶ Δικαιάρχου.

Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος γραμματικὸς, ἀκροατῆς Ἀριστάρχου.

CCCXIV. Περὶ Διογενειανοῦ τοῦ γραμματικοῦ.

Διογενειανὸς Ἡρακλείας Πόντου, γραμματικὸς

CCCXII. Quattuor vitae Hesych. (Suid.) CCCXIII et CCCXIV. Hesych. (Suid.)

2 Ταριχοπούλου perperam P V 4 καὶ ἕως Ἀγούστου add. S 9 πλεῖστα καὶ ἄριστα add. S 10 παρὰ Νέρωνι καὶ ἐχρηματίσατο et mox μουσικὸς τε ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτήδειος S 13 ὁ Κλαύδιος χρηματίσας S 16 τινά add. S 18 Ἀριστοτέλους mavult Nicolai Lit. Gr. II, p. 267 19 γεγωνὸς καὶ

ἐπὶ Ἀδριανοῦ, ἢ ἐκ τῆς Ἀλβάρκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρία κατὰ Λυσίμαχον. βιβλία αὐτοῦ φέρονται λέξεις παντοδαπαὶ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις πέντε (ἐπιτομὴ τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων πέντε καὶ ἐνενηκοντα καὶ τῶν Ζωπυρίου), ἐπιγραμμάτων ἀνθολό- 5 γιου, περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρημνῶν, ὄρῶν, ἀκρωρειῶν, περὶ ποταμῶν κατὰ στοιχεῖον ἐπίτομον ἀναγραφὴν, συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῆ πόλεων.

CCCXV. Περὶ Διονυσίου τοῦ γραμματικοῦ.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμ- 10 ματικός, ἐπὶ Νέρωνος.

CCCXVI. Περὶ Δράκοντος τοῦ γραμματικοῦ.

Δράκων Στρατονικεὺς γραμματικός. γέγραφε τεχνικά, ὀρθογραφίαν, περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέτρων, περὶ σατύρων, 134 περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, περὶ τῶν Σαπφοῦς μέτρων, 15 περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν.

Φιλόσοφοι.

CCCXVII. Περὶ Δαμασκίου τοῦ φιλοσόφου.

Δαμάσκιος Σύρος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, Σιμπλι-

CCCXV et CCCXVI. Hesych. (Suid.) CCCVII. Hesych. (Suid.; eadem strictim tangit Zonaras p. 464)

αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλείᾳ S. Ex uno duos fecit grammaticos S: Cf. H. Weber, Philol. Suppl. III, p. 469 not. 35, R. Nitzsche p. 45, E. Rohde in Mus. Rhenan. XXXIII, p. 180 not. 3, Untersuch. p. 66 not. 2 κατὰ Λυσίμαχον om. S (an Σύμμαχον?) 2 λέξεις παντοδαπῇ S, mox ἐνενηκοντα corr. Hemsterh. τετρακοσίων SPV 9 καὶ τὰ λοιπὰ add. S 11 Plura de vita eius S memoriae prodidit 12 Ad verbum eadem tradit S

κίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμιλητής, ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία καὶ ἄλλα πολλά.

CCCXVIII. Περὶ Δαμοφίλου.

5 Δαμόφιλος φιλόσοφος καὶ σοφιστής. γέγραφε περὶ ἀξιοκτήτων βιβλίων, πρὸς Δόλλιον Μάξιμον, περὶ βίων ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα.

CCCXIX. Περὶ Δημοκρίτου.

Δημόκριτος φιλόσοφος Ἀβδηρίτης, Ἡγησιστράτου νιός, οἱ δὲ Δαμασίππου, ἐπὶ Ξέρξου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔτι παῖς τυγχάνων παρά τινων μάγων καὶ Χαλδαιῶν τὰ τε περὶ θεολογίας καὶ ἀστρολογίας ἔμαθεν. ὕστερον δὲ ἀποδηῆσαι αὐτόν φασι Δημήτριος καὶ Ἀντισθένης καὶ εἰς Αἴγυπτον πρὸς τοὺς ἱερέας, γεωμετρίαν μαθησόμενον καὶ τὰ ἀπόκρυφα μυστήρια, καὶ 15 πρὸς Χαλδαίους εἰς τὴν Περσίδα καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν γενέσθαι, τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς συμμῖζαι αὐτόν ἐν Ἰνδία, καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀθήναζε ἐλθεῖν ἱστοροῦσι μετὰ ταῦτα καὶ μὴ σπουδάσαι γνωσθῆναι, δόξης καταφρονῶν· καὶ

CCCXVIII. Hesych. (Suid.) CCCXIX. Diogenes Laert. IX, 7

1 Ἐλαμίτου PV ἠμαξεν add. S 4 καὶ ἄλλα πολλά om. S, certe verba ab ipso Hesychio profecta sunt 5 Hic plura occurrunt apud Suidam: ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως ὕπατος, γράψας πάμπολλα, ἐξ ὧν ταῦτά μοι εὔρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θήκαις, de quibus verbis cf. quae disseruit D. Volkman Quaest. nov. p. XI, quamquam hoc loco de bibliotheca (παραθήκη vel σκευοθήκη) quam de indice scriptorum cogitare malim; infra Φιλόβιβλος ἢ περὶ ἀξιοκτήτων βιβλίον et βίου ἀρχαίων scripsit S

εἰδέναι μὲν Σωκράτην, ἀγνοεῖσθαι δὲ ὑπ' αὐτοῦ. „ἤλ-
 θου γάρ“, φησίν, „εἰς Ἀθήνας, καὶ οὔτις με ἔγνωκεν.“
 ἦν δὲ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος Σωκράτους, ὡς Θράσυλλος
 ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ τῷ πρὸ τῆς ἀνάγνώσεως τῶν
 Δημοκρίτου βιβλίων ἀναγράφει, ὃς καὶ αὐτὸν ζηλω- 5
 τὴν γεγονέναι τῶν Πυθαγορικῶν φησιν. ἀλλὰ καὶ
 αὐτοῦ τοῦ Πυθαγόρου μεμνήσθαι, θαυμάζοντα αὐτὸν
 ἐν τῷ ὁμωνύμῳ συγγράμματι, πάντα δὲ δοκεῖν παρὰ
 τούτου λαβεῖν, καὶ αὐτοῦ δ' ἂν ἀκηκοέναι, εἰ μὴ τὰ
 τῶν χρόνων ἐμάχετο. ἀκοῦσαι δὲ φασιν αὐτὸν ὕστε- 10
 ρον καὶ Δευκίππου καὶ Ἀναξαγόρου, ἔτεσιν αὐτοῦ
 νεώτερον τεσσαράκοντα. δῆλος δὲ ἐστὶ τοῖς εἰδόσι
 καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, οἷος ἦν ὁ Ἀρηρίτης,
 ὄντινα καὶ πένταθλόν τινες ὠνόμασαν· καὶ ἦν, ὡς
 ἀληθῶς, ἐν φιλοσοφίᾳ πένταθλος. τὰ γὰρ φυσικὰ καὶ 15
 τὰ ἠθικὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ καὶ τοὺς ἐγκυ- 135
 κλίους λόγους καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν.
 συντετάχθαι δὲ φασὶ τὸν μικρὸν διάκοσμον ἔτεσιν
 ὕστερον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις,
 αὐτὸν ἐκεῖνον παρεισάγοντες μάρτυρα. φέρεται αὐτοῦ 20
 συγγράμματα πλεῖστα παντοδαπά. καὶ γὰρ καὶ ἠθικὰ
 καὶ φυσικὰ καὶ ἀσύντακτα καὶ μαθηματικὰ πολλά,
 καὶ μάλιστα περὶ διαφορᾶς γνώμης ἢ περὶ ψάυσεως
 κύκλου καὶ σφαίρας, καὶ περὶ οὐρανογραφίης καὶ
 πολογραφίης καὶ τοῦ μεγάλου ἐνιαυτοῦ θαυμάσιά τινα 25
 καὶ μουσικὰ καὶ τεχνικὰ καὶ τὸ περὶ τῶν ἐν Βαβυ-
 λῶνι ἱερῶν γραμμάτων, περὶ τῶν ἐν Μερόῃ ἱερῶν
 γραμμάτων, ὡς παρὰ Θράσυλλῳ ἔνεστιν ἰδεῖν. φησὶ

δὲ Ἀθηνόδωρος ἐν ὀγδόῳ περιπάτων, ἐλθόντος Ἴπποκράτους πρὸς αὐτόν, κομισθῆναι γάλα, καὶ θεασάμενον τὸ γάλα εἰπεῖν „καὶ αἰγὸς πρωτοτόκου καὶ μελαίνης“, ὅθεν τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ θαυμάσαι τὸν Ἴπποκράτην. ἀλλὰ καὶ κόρης ἀκολουθούσης τῷ Ἴπποκράτει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἀσπάσασθαι οὕτω „χαῖρε κόρη“, τῇ δ' ἐχομένη „χαῖρε γύναι“, καὶ ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη. τελευτῆσαι δὲ αὐτόν φασι τοιῶσδε. ἤδη ὑπέργηρων ὄντα, πρὸς τῷ καταστρέφειν
 10 εἶναι· τὴν οὖν ἀδελφὴν λυπεῖσθαι, ὅτι ἐν τῇ τῶν Θεσμοφορίων ἑορτῇ μέλλοι τεθνήξασθαι καὶ τῇ θεῷ τὸ καθῆκον αὐτῇ οὐ ποιήσειν· τὸν δὲ θαρρεῖν εἰπεῖν καὶ κελεῦσαι αὐτῷ προσφέρειν ἄρτους θερμούς ὀσημέραι. τούτους δὴ ταῖς ῥῖσι προσφέρων, διεκράτησεν
 15 ἑαυτὸν τὴν ἑορτήν· ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι (τρεῖς δὲ ἦσαν), ἀλυπότατα τὸν βίον προήκατο, ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βίου.

CCCXX. Περὶ Διδύμου τοῦ φιλοσόφου.

Δίδυμος Ἀτήϊος, φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός. ἔγραψε λύσεις πιθανῶν καὶ σοφισμάτων ἐν δυσὶ βιβλίοις καὶ
 20 ἄλλα πολλά.

CCCXXI. Περὶ Δικαιάρχου τοῦ φιλοσόφου.

Δικαίαρχος Φειδίου, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, καὶ γεωμέτρης, ἐκ Μεσσηνίας τῆς Σικελίας, Ἀριστοτέλους

CCCXX et CCCXXXI. Hesych. (Suid.)

1 ὀγδόῃ F 6 οὕτω P οὕτως V 8 φασι PV 11
 Sic F, Θεσμοφόρων PV 12 αὐτῇ PV αὐτή F 15 αὐτόν
 PV 18 ἡ Ἀττίας add. S

γέγονεν ἀκουστής. ἔγραψε καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὄρων, Ἑλλάδος βίον ἐν τρισὶ βιβλίοις καὶ Σπαρτιατῶν πολιτείαν.

CCCXXII. Περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. 136

Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεύς, μαθητὴς Θεοφράστου. οὗτος πλήθει βιβλίων καὶ ἀριθμῶν στίχων 5 σχεδὸν ἅπαντας παρελήλακε τοὺς καθ' αὐτὸν περιπατητικούς, εὐπαιδευτος ὢν καὶ πολύπειρος παρ' ὄντιναοῦν. ὢν ἔστι τὰ μὲν ἱστορικά, τὰ δὲ πολιτικά, τὰ δὲ περὶ ποιητῶν, τὰ δὲ ῥητορικά, δημηγορειῶν τε καὶ πρεσβειῶν. δηχθεὶς δὲ ὑπ' ἀσπίδος, ὑπνώτων τὴν 10 χεῖρα τὸν βίον κατέστρεψεν.

CCCXXIII. Περὶ Διοδώρου τοῦ Οὐαλερίου.

Διόδωρος, ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος, μαθητὴς Τηλεκλέους, υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως, τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν ἐπὶ Ἀδριανοῦ. 15

CCCXXIV. Περὶ Διοδώρου τοῦ καὶ Κρόνου.

Διόδωρος Ἀμεινίου Ἰασεύς, ὁ καὶ Κρόνος ἐπωνομασθεὶς, διαλεκτικός. οὗτος παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Σω-

CCCXXII. Diogenes Laert. V, 5 CCCXXIII. Hesych. (Suid.)

CCCXXIV. Diogenes Laert. II, 10 (Pseudo-Hesych. p. 16)

3 His S talia adiungit: καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαιμόνι, καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγινώσκεσθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ 7 εὐπαιδευτος V εὐπαιδευτος P 13 Hic Ἀλεξανδρέως add. infra Ἀλεξανδρέως om. S Πολίωνος PV 15 γεγονῶς ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Ἀδριανοῦ S

τῆρι διατρίβων, λόγους τινὰς διαλεκτικούς ἠρωτήθη
 πρὸς Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου. καὶ παραχρῆμα μὴ
 δυνάμενος διαλύσασθαι, ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ τε ἄλλα
 ἐπειμῆθη, καὶ δὴ Κρόνος ἤκουσεν ἐν σκώματος
 5 μέρει. ἐξελθὼν δὴ τοῦ συμποσίου καὶ λόγον γράψας
 περὶ τοῦ προβλήματος, ἀθυμία τὸν βίον κατέστρεψε.

CCCXXV. Περὶ Διονυσίου υἱοῦ τοῦ τυράννου.

Διονύσιος υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς
 τύραννος καὶ φιλόσοφος. γέγραφεν ἐπιστολὰς καὶ περὶ
 τῶν ποιημάτων Ἐπιχάρμου.

CCCXXVI. Περὶ Διονυσίου τοῦ Μεταθεμένου.

10 Διονύσιος ὁ Μεταθέμενος υἱὸς μὲν Θεοφάντου,
 πόλεως δὲ Ἡρακλείας. οὗτος ἤκουσε πρῶτον μὲν
 Ἡρακλείδου τοῦ Πολίτου, ἔπειτα Ἀλεξίνου καὶ Μενε-
 δήμου, τελευταῖον δὲ Ζήνωνος. καὶ καταρχὰς μὲν
 φιλογράμματος ὧν παντοδαποῖς ἐπεχείρει ποιήμασιν,
 15 ἔπειτα δὲ καὶ Ἄρατον ἀπεδέχετο, ζηλῶν αὐτόν. ἀπο-
 σταῖς δὲ τοῦ Ζήνωνος, πρὸς τοὺς Κυρηναῖκούς ἀπε-
 τράπη, καὶ εἰς τε τὰ χαμαιτυπεῖα ὑπεισῆει καὶ τ' ἄλλ'
 ἀπαρακαλύπτως ἠδυνάθει. βιὸς δὲ πρὸς τὰ ὄγδοήκοντα
 20 ἔτη ἀσιτία κατέστρεψε. βιβλία δὲ αὐτοῦ φέρεται τάδε·
 137 περὶ ἀπαθείας δύο, περὶ ἀσκήσεως δύο, περὶ ἡδονῆς
 ἀνθρώπων χρήσεως, περὶ εὐτυχίας, περὶ ἀρχαίων βα-

CCCXXV. Hesych. (Suid.) CCCXXVI. Diogenes Laert.
 VII, 4

6 Sic F μετέθηκεν PV 8 καὶ addidi Suidam secutus,
 om. PV 17 τ' ἄλλα ἀπαρακαλύπτων PV 19 ἔτη recepi ex F

σιλέων, περὶ τῶν ἐπαινουμένων, περὶ βαρβαρικῶν ἔθνων.

CCCXXVII. Περὶ Δίωνος.

Δίων Ἰππαρίνου Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς, [ἀλλὰ] καὶ διαλόγους πολλοὺς κατὰ μίμησιν 5 Πλάτωνος.

CCCXXVIII. Περὶ Διαγόρου.

Διαγόρας μετὰ τὴν ἄλωσιν Μήλου ἐν Ἀθήναις ὄκει. τὰ δὲ μυστήρια ἠντέλιξεν, ὡς πολλοὺς οὖν ἐκτρέπειν τελετῆς. τοῦτο ἐκήρυξαν Ἀθηναῖοι κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν, ὡς φησι Μελάνθιος 10 ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, καὶ ἄλλοι. οὕτω μὲν ἐκήρυξαν, τὸν μὲν ἀποκτείναντα αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν, τὸν δὲ ἀγαρόντα δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ τοὺς βουλομένους μνεῖσθαι ἀποτρέ- 15 πων, καθάπερ Κράτερος ἱστορεῖ. ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα ὑπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μήλου· οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μένανδρος δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ 20 ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελλανεῖς, ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα· „εἰάν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον,

CCCXXVII. Hesych. (Suid.) CCCXXVIII. Schol. Ar. Aves 1072 (Idem scholion usque ad ἀποτρέπων compilavit Suid.)

4 His plura adiungit S ἔγραψε PV 6 καὶ — Πλατωνος om. S. Cf. Bernhardt praef. p. XXXI, ἀλλὰ quod his praecedat, ex ἄλλα nimirum ortum, quod lector adscripserat 10 Μελάνθιος scripsi cum Müllero IV, p. 444 Μελάνθης PV 16 Müller II, p. 621 18 an Μελάνθιος? Cf. Müller IV, p. 447

ἐὰν δέ τις ἀγάγη, λαβεῖν δύο“. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Διαγόρας ἄθεος, ποιητῆς μελῶν, ὃς καὶ καινὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος λέγει, Ἀριστοφάνην αὐτοῦ μνημονεύειν, ὡς ἐν εἰρωνείᾳ κειμένου
5 καὶ χλευαζομένου.

CCCXXIX. Περὶ Διογένους τοῦ φυσικοῦ.

Διογένεις γεγόνασι πέντε· πρῶτος αὐτὸς οὗτος, περὶ οὗ ὁ λόγος, Ἀπολλοθέμιδος Ἀπολλωνιάτης, ἀνὴρ φυσικὸς καὶ ἄγαν ἐλλόγιμος· δεύτερος Σικυνώνιος, ὁ γράψας τὰ περὶ Πελοπόννησον· τρίτος ὁ Κυνικός,
10 περὶ οὗ μετ' ὀλίγον λέξομεν· τέταρτος Στωϊκός, γένος Σελευκεύς, καλούμενος δὲ Βαβυλώνιος διὰ τὴν γειτονίαν· πέμπτος Ταρσεύς, γεγραφὼς περὶ ποιητικῶν ζητημάτων, ἃ λύειν ἐπιχειρεῖ. ὁ δὲ Ἀπολλωνιάτης ἤκουσε μὲν Ἀναξιμένους· ἦν δὲ ἐν τοῖς χρόνοις κατὰ
15 Ἀναξαγόραν. τοῦτόν φησιν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος
138 ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογία διὰ μέγαν φθόνον μικροῦ κινδυνεῦσαι Ἀθήνησιν. ἐδόκει δὲ αὐτῷ τάδε· στοιχεῖον εἶναι τὸν ἀέρα, κόσμους ἀπείρους, καὶ κενὸν ἄπειρον, τὸν τε ἀέρα πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον
20 γεννητικὸν εἶναι τῶν κόσμων, οὐδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίνεσθαι οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὄν φθείρεσθαι, τὴν γῆν στρογγύλην ἐρηρυσμένην ἐν τῷ μέσῳ τὴν σύστασιν εἰληφνῦσαν κατὰ τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ περιφορὰν καὶ πῆξιν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.

CCCXXIX. Diogenes Laert. VI, 2 exit. ὁ δὲ Ἀπολλωνιάτης — exit. Diogenes Laert. IX, 9

3 Aves 1072 10 αὐτὸς οὗτος F, quae verba Eudociae cum Cynicum infra tractare in animo esset, mutanda fuerunt
19 ἀρεοούμενον P corr. V 22 ἠρηρυσμένην PV

CCCXXX. Περὶ Δίωνος τοῦ Προυσαέως.

Δίων ὁ Προυσαεὺς φιλόσοφος καὶ σοφιστής, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν, [ὁ] Πασικράτους υἱὸς ἦν, ἐπὶ Τραϊανοῦ. ἔγραψεν εἰς φθαρτὸς ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὁμήρου πρὸς Πλάτωνα λόγους τέσσαρας, περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν 5
λόγους ὀκτὼ καὶ ἄλλα.

CCCXXXI. Περὶ Δομνίνου τοῦ φιλοσόφου.

Δομνῖνος φιλόσοφος Σύρος, ἀπὸ τε Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητὴς Συριανοῦ, καὶ Πρόκλου συμφοιτητῆς, ὧς φησι Δαμάσκιος. ἔγραψε κατὰ τῶν τοῦ Πλάτωνος δοξασμάτων. 10

CCCXXXII. Περὶ Διογένους τοῦ κυνικοῦ.

Διογένης ὁ κυνικός, Ἰκεσίου τραπεζίτου υἱὸς ἦν, Σινωπεύς. κυνικὸς δὲ ἤκουσεν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερσαίων κυνῶν· ὥσπερ γὰρ οἱ κύνες ἔχουσί τι φύσει φυλακτικὸν καὶ διακριτικὸν (διακρίνουσι γὰρ τοὺς οἰκείους τῶν ξένων καὶ φυλάττουσι τοὺς οἰκείους), 15
οὕτω καὶ οὗτος ἐμίμειτο τὸ διακριτικὸν καὶ φυλακτι-

CCCXXX et CCCXXXI. Hesych. (Suid.) CCCXXXII. Hesych. (Suid.) κυνικὸς δὲ — ἤλεγχεν Nonn. I, 25 (Cosm. p. 241) ἀκουστής δὲ — διασαφεῖ Diogenes Laert. VI, 2 ὃν ἐν τῷ χειμῶνι ὄκει — θάλπειν Nonn. I, 26 τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου — γενέσθαι Diogenes Laert. l. c. ἀλλ' οὐ παρόμοιον — φρενῶν πληθύς Nonn. I, 26 οὗτος δὲ — exit. Diogenes l. c.

3 Hic quoque plura dat S 4 καὶ Πλάτωνος addidi ex S om. PV 6 καὶ ἄλλα om. S 12 Hoc loco S Damascium compilavit, Eud. Hesychium, qui et ipse Damascium excerpserat 14 φυλακτικὸν F ὑλακτικὸν PV. Mirum quod Billius in latina versione reddit: 'latrandi discernendique facultate', unde eius quoque exemplar ὑλακτικὸν habuisse patet

κόν, καὶ ἐφύλαττε μὲν τὰ τῆς φιλοσοφίας δόγματα, διέκρινε δὲ τοὺς ἐπιτηδεῖους καὶ ἀνεπιτηδεῖους πρὸς φιλοσοφίαν. οὗτος οὖν ὁ Κυνικὸς τοιοῦτος ὢν ἦν εἰκότως εὐπαρισίαστος· ἤλεγχε γὰρ καὶ δυνάστας καὶ
 5 ἔλλογίμους καὶ πάντα ἄνθρωπον δῆθεν διὰ τὸ καλὸν· ἐλέγχων δὲ οὖν ἀστειότερον καὶ γελοιοδέστερον πολὺ ἤλεγχεν. ἀκουστῆς δὲ ἦν Ἀντισθένης, καὶ διακούσας αὐτοῦ ὄρωμησεν ἐπὶ τὸν εὐτελεῆ βίον, μὴ θεασάμενος τὰ διατρέχοντα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Μεγαρικῷ φησι
 10 μῆτε κοίτην αὐτὸν ἐπιζητοῦντα, μῆτε σκότος εὐλαβούμενον, ἢ ποθοῦντά τι τῶν δοκούντων ἀπολαστώων. πόρον ἐξεῦρε τῆς περιστάσεως, τρίβωνα διπλώσας πρῶτος κατὰ τινας, διὰ τὸ ἀνάγκην ἔχειν καὶ ἐνεύδειν αὐτῷ, πήραν τε ἐκομίσατο, ἐνθα αὐτῷ τὰ
 15 σιτία ἦν, καὶ παντὶ τόπῳ ἐχρῆτο εἰς πάντα, ἀριστιῶν
 139 τε καὶ καθεύδων καὶ διαλεγόμενος. βακτηρία δὲ ἐπηρείσατο ἀσθενήσας· ἔπειτα μέντοι καὶ διὰ παντὸς ἔφερεν, οὐ μὴν ἐν ἄστει, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν αὐτῇ τε καὶ τῇ πήρᾳ, ὡς φησι Πολύευκτος ὁ ῥήτωρ. ἐπιστείλας
 20 δέ τινι οἰκίδιον αὐτῷ προνοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος τὸν ἐν τῷ Μητρῷ πίδακον ἔσχεν οἰκίαν (ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς διασαφεῖ). ὃν ἐν τῷ χειμῶνι ᾤκει· καὶ ἐσπέρας μὲν εἰσῆγει ἐν αὐτῷ διὰ τὸ κρύος, ἡμέρας δὲ ἐξῆγει διὰ τὸν ἥλιον. διό ποτέ ἡλιουμένῳ αὐτῷ
 25 ἐπέστη Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, ἀποσκοτῶν αὐτὸν τοῦ μὴ θερμαίνεσθαι, καὶ λέγων „εἰπέ, Διόγενες, τί βούλει σοι χαρίζομαι;“ ὁ δὲ εἶπε „οὔτερον μὴ δυνάμενος

4 ἤλεγχε PV 9 seq. Sequentia verba magnopere mutilata esse Diogenis loco docetur 12 Haec sic interpunxi, πόρον — περιστάσεως, PV 19 πήρα F πείρα PV 20 αὐτῷ FP αὐτῷ V

παρασχεῖν, ἕασόν με μετασχεῖν“. ὁ δὲ „καὶ τί ὄπερ
 οὐ δύναμαι“; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς „τὴν τοῦ ἡλίου θάλ-
 ψιν“. τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου εἰπόντος· „ἐγὼ εἰμι Ἀλέ-
 ξανδρος ὁ μέγας βασιλεύς,“ „κἀγώ, φησί, Διογένης ὁ
 κύων“. ἐρωτηθεὶς δέ, τί ποιῶν κύων καλεῖται, ἔφη· 5
 „τοὺς μὲν τῶν ἐμῶν ἀκούοντας σαίνων, τοὺς δὲ μὴ
 ἀκούοντας ὑλακτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων“. τότε
 φασὶ τὸν Ἀλέξανδρον εἰπεῖν, ὡς, εἶπερ Ἀλέξανδρος
 μὴ γέγονει, ἐθέλησαι ἂν Διογένης γενέσθαι. ἀλλ’
 οὐ παρόμοιον τὸ τοῦ Πτολεμαίου πρὸς Σωτάδην. 10
 Σωτάδης γὰρ ὁ Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος ἴστατο ἐν
 τόπῳ τινὶ [ἐν] ἡλίῳ θερμαινόμενος καὶ φθειριζόμενος.
 τοῦτον ἄνωθεν ἐκ τινος ἀπόπτου θεασάμενος ὁ Πτο-
 λεμαῖος κατήλθεν, ἵνα αὐτὸν λάβοι πρὸς τὰ βασίλεια.
 ὁ δὲ Σωτάδης ἰδὼν αὐτὸν εἰσῆλθεν εἰς κλάσμα πίθου 15
 κειμένου καὶ ἀπεκρύβη τὸν Πτολεμαῖον. ὕστερον δὲ ὡς
 ἀτυχῆ τοῦτον διέβαλλον. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς
 ὁ Πτολεμαῖος καὶ τὸ ἱαμβεῖον τοῦτο ἀπεφθέγγετο·

Θέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον,
 αἰνιττόμενος, ὅτι ὁ πίθος ἐκείνος μεστός ἐστι φρενῶν, 20
 διὰ τὸ τὸν Σωτάδην ἐντὸς αὐτοῦ εἶναι. ἀλλ’ ὅμως
 οὐδὲν αὐτὸν ὠφέλησεν ἢ τῶν φρενῶν πληθὺς. ἀλλ’ ἐπὶ
 τὸν Διογένην ἐπανιτέον. οὗτος καὶ πρὸς Ἀθηναίων ἐς τὰ
 μάλιστα ἠγαπᾶτο. μειρακίου γοῦν τὸν πίθον αὐτοῦ
 συντρίψαντος, τῶ μὲν πληγὰς ἔδοσαν, ἐκείνῳ δὲ 25
 ἄλλον παρέσχον. φησὶ δὲ Διονύσιος ὁ Στωϊκός, ὡς
 μετὰ Χαιρώνειαν συλληφθεὶς ἀπήχθη πρὸς Φίλιππον,

7 τότε — γενέσθαι om. F praebuit Diog. VII, 32 8
 φασὶν sed v deletum P φασὶν V 14 λάβοι rectius P λάβη
 PV 19 Menand. Monost. 240 27 Χερῶνειαν P corr. V

καὶ ἐρωτηθεῖς, τίς εἶη, „κατάσκοπος,“ ἔφη „τῆς σῆς ἀπληστίας“, ὅθεν θανμασθεῖς ἀφείθη. λέγεται δέ, ὅτι καὶ γυμνοῖς ποσὶ χιόνα ἐπάτει, καὶ χειμῶνος ἀνδριάντας κεχιονωμένους περιελάμβανε, καὶ ὤμᾳ δὲ κρέα

5 ἐπεχειρήσε φαγεῖν, πανταχόθεν ἑαυτὸν συνασκῶν. δεινός τε ἦν κατασοβαρεύσασθαι τῶν ἄλλων, καὶ τὴν μὲν Εὐκλείδου σχολὴν ἔλεγε χολήν, τὴν δὲ Πλάτω-

140 νος διατριβὴν κατατριβήν. καὶ ποτε Πλάτωνα ἐν δειπνῷ πολυτελεῖ κατανοήσας ἀψάμενον ἐλαῶν „τί, φησίν, ὁ σοφὸς εἰς Σικελίαν πλεύσας τῶν τραπεζῶν τούτων χάριν νῦν παρακειμένων οὐκ ἀπολαύεις;“ καὶ ὅς

10 „ἀλλά, νῆ τοὺς θεοὺς, φησί, Διόγενες, κάκει τὰ πολλὰ πρὸς ἐλάας καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγενόμην“. ὁ δέ, „τί οὖν ἔδει πλεῖν εἰς Συρακούσας; ἢ τότε ἡ Ἀττικὴ οὐκ

15 ἔφερεν ἐλάας;“ τοῦ δὲ εἰπόντος αὐτὸν κύνα, „ναί, ἔφη· ἐγὼ γὰρ ἐπανῆλθον ἐπὶ τοὺς πεπρακότας“. καὶ ἄλλοτε ἰσχάδας ἐσθίων ἀπῆντετο αὐτῷ, φησί τε, „ἔξεστι σοι μετασχεῖν“, τοῦ δὲ λαβόντος καὶ φαγόντος, ἔφη, „μετασχεῖν εἶπον, οὐ καταφαγεῖν“. πατῶν αὐτοῦ ποτε

20 στρώματα κεκληκότος φίλους παρὰ Διονυσίου ἔφη· „πατῶ τὴν Πλάτωνος κενοσπουδίαν“, πρὸς ὃν Πλάτων· „ὅσον, ὦ Διόγενες, τοῦ τύφου διαφαίνεις, δοκῶν μὴ τετυφῶσθαι“. οἱ δὲ φασὶ τὸν Διογένην εἰπεῖν, „πατῶ τὸν Πλάτωνος τύφον“, τὸν δὲ φάναι· „ἑτέρῳ

25 δὲ τύφῳ, Διόγενες“. Σωτίων δ' ἐν τῷ τετάρτῳ φησὶ τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν τὸν Πλάτωνα τὸν κύνα. Διογένης οἶνόν ποτε ἤτησεν αὐτόν, τότε δὲ καὶ ἰσχάδας· ὁ δὲ κεράμιον ὄλον ἐπεμψεν αὐτῷ. καὶ ὅς, „σύ, φησίν, ἐὰν ἐρωτηθῆς, δύο καὶ δύο πόσα ἐστίν, εἴκοσιν

ἀποκρινῆ; οὕτως οὔτε πρὸς τὰ αἰτούμενα δίδως, οὔτε πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀποκρίνη. ἔσκαψε δὴ ὡς ἀπεραντολόγον. θεασάμενος δὲ πάλιν αὐτὸν ὁ Πλάτων λάχανα πλύνοντα, προσελθὼν ἡσυχῆ εἶπεν αὐτῷ· „εἰ Διονύσιον ἐθεράπευες, οὐκ ἂν λάχανα ἔπλυνες“. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς ὁμοίως ἡσυχῆ· „καὶ σὺ εἰ λάχανα ἔπλυνες, οὐκ ἂν Διονύσιον ἐθεράπευες“. ὄνειδιζόμενός ποτε, ὅτι ἐν ἀγορᾷ ἔφαγεν, „ἐν ἀγορᾷ γάρ, ἔφη, καὶ ἐπεινήσα“. καὶ ἄλλοτε ἀριστῶντι πάλιν αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχῆς ἔλεγον κύν· ὁ δέ, „ὕμεῖς, 10 εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἳ με ἀριστῶντα περιεστήκατε“. ἄσωτον θεασάμενος ἐν πανδοκείῳ ἐλάας ἐσθίοντα, ἔφη· „εἰ οὕτως ἠρίστας, οὐκ ἂν οὕτως ἐδείπνεις“. πλέων δὲ πάλιν εἰς Αἴγιναν καὶ πειραταῖς ἀλούς, ὧν ἤρξε Σκίρπαλος, εἰς Κρήτην ἐπαχθεὶς ἐπιπράσκετο· 15 ἐρωτηθεὶς δέ, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο „ἀνδρῶν ἄρχειν“, καὶ πρὸς τὸν κήρυκα, „κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἐθέλοι δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι“. θεασάμενος υἱὸν ἐταίρας λίθον εἰς ὄχλον βάλλοντα, „πρόσεχε, ἔφη, μὴ τὸν πατέρα πλήξῃς“. προσαιτῶν τινα, καὶ γὰρ τοῦτο 20 πρῶτον ἐποίησε διὰ τὴν ἀπορίαν, ἔφη· „εἰ μὲν καὶ ἄλλῳ δέδωκας, δὸς καὶ μοί, εἰ δὲ μηδενί, ἀπ' ἐμοῦ ἄρξαι“. Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι παχεῖ ὄντι προσελθὼν, „ἐπίδος καὶ ἡμῖν, ἔφη, τοῖς πτωχοῖς τῆς γαστρος· καὶ γὰρ αὐτὸς κουφισθήσῃ καὶ ἡμᾶς ὠφελήσεις“. κατ- 25 ἐλάβέ ποτε Δημοσθένην τὸν ῥήτορα ἐν πανδοκείῳ 141 ἀριστῶντα, τοῦ δὲ ὑποχωροῦντος, „τοσοῦτῳ, ἔφη, μᾶλλον ἔση ἐν τῷ πανδοκείῳ“. ξένων δὲ ποτε θεάσασθαι

θελούντων Δημοσθένην, τὸν μέσον ἐκτείνας δάκτυλον,
 „οὗτος ὑμῖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ Ἀθηναίων δημαγωγός“. ἐρωτηθεὶς,
 εἰ κακὸς ὁ θάνατος, „πῶς, εἶπε, κακός, οὐ
 παρόντος οὐκ αἰσθανόμεθα“; πρὸς τὸν εἰπόντα, ἀν-
 5 ἐπιτήδειός εἰμι πρὸς φιλοσοφίαν, „τί οὖν, ἔφη, ζῆς, εἰ
 τοῦ καλῶς ζῆν μὴ μέλει σοι“; τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς
 μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παρα-
 μυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις
 κόσμον εἶναι. τὸν ἀμαθῆ πλούσιον πρόβατον ἔλεγε
 10 χρυσόμαλλον. Θεασάμενός ποτε μειράκιον λίθους βάλ-
 λον ἐπὶ σταυρόν, „εὖ γε, εἶπε, τεύξῃ γὰρ τοῦ σκοποῦ“. ἰδὼν
 ποτε γυναῖκας ἐπ' ἐλαίας ἀπηγγονισμένας, „εἶθε
 ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν“. ἰδὼν
 15 εὐπρεπῆ νεανίσκον ἀπρεπῶς λαλοῦντα, „οὐκ
 αἰσχύνῃ, ἔφη, ἐξ ἐλεφαντίνου κολεοῦ μολιβδίνην ἔλκων
 μάχαιραν“; πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστάντα καὶ εἰπόντα,
 οὐ φοβῆ με; „τί γάρ, εἶπε, εἰ ἀγαθὸν ἢ κακόν“; τοῦ
 δὲ εἰπόντος „ἀγαθόν“, „τίς οὖν, εἶπε, τὸ ἀγαθὸν
 φοβεῖται“; ὄνειδιζόμενός ποτε ἐπὶ τῷ παραχαράξαι
 20 τὸ νόμισμα, ἔφη· „ἦν ποτε χρόνος ἐκεῖνος, ὅτ' ἤμην
 ἐγὼ τοιοῦτος ὅποιος σὺ νῦν ὅποιος δ' ἐγὼ νῦν, σὺ
 οὐδέποτε“. πρὸς τὸν εἰπόντα κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, „οὐ
 τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν“. τὴν φιλαργυρίαν
 ἔλεγε μητρόπολιν πάντων τῶν κακῶν. εἰσαγαρόντος
 25 τινὸς αὐτὸν εἰς οἶκον πολυτελεῆ καὶ κωλύοντος πτύ-
 σαι, ἐπειδὴ ἐχρέμψατο, εἰς τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἐπτυσεν,
 εἰπὼν χεῖρονα τόπον μὴ εὕρηκέναι. ἐρωτηθεὶς, ποῖον
 οἶνον ἠδέως πίνει, ἔφη, „τὸν ἀλλότριον“. πρὸς τοὺς
 εἰπόντας, „γέρον εἰ καὶ λοιπὸν ἄνεις“, „τί δέ, ἔφη, εἰ
 δόλιχον ἔδραμον, πρὸς τῷ τέλει ἔδει με ἀνεῖναι καὶ

μὴ μᾶλλον ἐπιτεῖναι;“ ἀναφέρεται δὲ καὶ ἄλλα εἰς αὐτόν, ἃ μακρὸν ἂν εἴη καταλέγειν πλεῖστα ὄντα, καὶ γὰρ εὐστοχώτατος ἐγένετο ἐν ταῖς τῶν λόγων ἀπαντήσεσι· τοιαύτη τις προσῆν Ἰνυξ Διογένους τοῖς λόγοις. ἐρωτώμενος δὲ πολλάκις ὑπὸ τῶν αὐτοῦ μαθη- 5 τῶν, τί αὐτῷ περιγίνεται ἐκ φιλοσοφίας, ἔλεγεν· „καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τὸ πρὸς πᾶσαν τύχην παρεσκευάσθαι“. διήκουσαν γὰρ αὐτοῦ καὶ ἄλλοι πλείους ἄνδρες πολιτικοὶ καὶ Φωκίων ὁ ἐπίκλην Χρηστὸς καὶ Στίλπων ὁ Μεγαρεύς. φέρεται δ' αὐτοῦ συγγράμματα τάδε· Δη- 10 μος Ἀθηναίων, Πολιτεία, Τέχνη ἠθικὴ, περὶ ἀρετῆς, περὶ ἀγαθοῦ, περὶ πλούτου, τραγωδίαί ἐπτά, περὶ θανάτου, περὶ πτωχείας, διάλογοι πολλοὶ καὶ ἄλλα τινά. λέγεται δὲ πρὸς τὰ ἐνενήκοντα ἔτη βιοὺς τελευ- 142 τῆσαι. φασὶ δέ, τελευτῶντα αὐτὸν ἐντείλασθαι ἄτα- 15 φον ῥῖψαι, ὡς πᾶν θηρίον αὐτοῦ μετάσχοι, ἢ εἰς γεβόθρον συνῶσαι καὶ ὀλίγην κόνιν ἐπαμῆσαι. οἱ δέ, πυνθανεμένων τῶν παρεστῶτων, πῶς αὐτὸν θάψειεν, ἔφη, „ἐπὶ πρόσωπον“, τοῦ δ' ἐρομένου διὰ τί, „ὅτι μετ' ὀλίγον, εἶπε, τὰ κάτω μέλλει ἀναστρέφεσθαι“ τοῦτο 20 δὲ διὰ τὸ ἐπικρατεῖν ἤδη τοὺς Μακεδόνας, ἢ ἐκ τα-

13 πτωχίας P corr. V Πτωχὸν F, qui hanc potius operum tabulam tradidit: διάλογοι Κεφαλίων, Ἰχθύας, Κολοῖός, Πόρδαλος, Δῆμος Ἀθηναίων, Πολιτεία, Τέχνη ἠθικὴ, περὶ πλούτου, Ἐρωτικός, Θεόδωρος, Ὑψία, Ἀρίσταρχος, περὶ θανάτου, Ἐπιστολαί, τραγωδίαί ἐπτά, Ἐλένη, Θυέστης, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Μήδεια, Χρῦσιππος, Οἰδίπους. — Σωτίαν δ' ἐν τῷ ἑβδόμῳ ταῦτα μόνα φησὶ Διογένους εἶναι· περὶ ἀρετῆς, περὶ ἀγαθοῦ, Ἐρωτικόν, Πτωχόν, Γολμαῖον, Πόρδαλον, Κάσανδρον, Κεφαλίωνα, Φιλίσκον, Ἀρίσταρχον, Σίσυφον, Γανυμήδην, Χρεῖας, Ἐπιστολάς. — De septem illis tragoediis, quibus Suidas ex Athen. XIV. p. 636 octavam Σεμέλη adiungit, cf. Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 148 17 ἐπαμῶσαι P corr. V

πεινῶν ὑψηλοὺς γίνεσθαι. Δημήτριος δὲ ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις φησὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀλέξανδρον μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι, ἐπιστῆσαι τε αὐτῷ τοὺς πολίτας κίονα χαλκοῦν καὶ
 5 ἐπ' αὐτῷ λίθου Παρίου κύνα καὶ ἐπιγράψαι οὕτω·

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλὰ σὸν οὔτι
 Κῦδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ.

Μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς ἀντάρκεα δόξαν ἔδειξας
 Θνητοῖς καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάταν.

CCCXXXIII. Περὶ Εἰρεσιώνης.

10 Εἰρεσιώνη, ὡς λέγει Πausανίας, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ, προσκρεμαμένους ἔχων διαφόρους ἐκ γῆς καρπούς. τοῦτον ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλῆς καὶ τίθησι πρὸ θυρῶν τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐν τοῖς Πυανεψίοις· Πυανεψίοις γὰρ καὶ Θαρρηγλίοις Ἠλίῳ
 15 καὶ ὦραις ἐώρταζον οἱ Ἀθηναῖοι. λέγεται γάρ, φησί, Θησεῖα, ὅτε εἰς Κρήτην ἐπλει, προσχόντα Δήλῳ διὰ χεიმῶνα εὔξασθαι Ἀπόλλωνι καταστέψαι κλάδοις ἐλαίας, εἰ τὸν Μινώταυρον κτείνας σωθῆ καὶ θυσιάσειν. ὁ γοῦν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας, ἐψῆσαι
 20 λέγεται χύτρας ἀθάρας καὶ ἔτνους καὶ βωμὸν ἰδρύσα-

CCCXXXIII. Schol. Ar. Plut. 1054 (Suidas; eadem paucis mutatis Schol. Ar. Equ. 725 tradidit, ex quo Pausanias sua desumpsit; ex Pausaniae lexico, quod Eudociae praesto erat, etiam Eustathius II. p. 1389 hausit, quocum usque ad ὠδὴν verbo tenus E. conspirat; Eudociam compilavit Phavorin.) ἄλλοι δὲ φασιν — ἀπαρχάς Schol. Ar. Equ. 729 ὅτε δὴ — exit. Schol. Ar. Equ. 725. V. Eud. p. 20.

6 seq. Anth. Pal. XVI, 334 15 Verba Πυανεψίοις — Ἀθηναῖοι ab Eustath. omitta Schol. Ar. Plut. obtulit

σθαι. διὸ καὶ Πυανέψια λέγεσθαι, οἶον κναμέψια, διὰ τὸ πνάμους πρότερον τοὺς κνάμους καλεῖσθαι. ἦγον δὲ ἔσθ' ὅτε ταῦτα καὶ ἐπὶ ἀποτροπῇ λιμοῦ· ἦδον δὲ παῖδες οὕτως·

Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους, 5
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι,
καὶ κύλικ' εὐζωρον ὅπως μεθύουσα καθεύδῃς.

μετὰ δὲ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἔξω ἀγρῶν παρὰ τὰς θύρας ἐτίθεντο οἱ Ἀθηναῖοι. Κράτης δὲ φησιν, 143 ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης Ἀθήνας, θαλλὸν [φησὶ] 10 καταστέφαντας ἐρίοις, ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι Ἀπόλλωνι. ἄλλως δὲ λέγεται καὶ ὅτι στέμμα λευκὸν καὶ φοινικοῦν ἀπήρητο τοῦ θαλλοῦ, καὶ ὅτι προὔτιθετο ἱεσία τῷ Ἀπόλλωνι, καθ' ἣν ἡμέραν οἱ περὶ Θησέα σωθῆναι δοκοῦσι, καὶ ὅτι καταχύσματα καὶ κύλικα οἴνου κεκρα- 15 μένην καταχέοντες αὐτοῖς, ἐπέλεγον τὴν ῥηθεῖσαν ῥόδην. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι, λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἴκουμένην, χρωμένων τίνα ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινόν, τὴν λύσιν ταύτην ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο, εἰ πρὸς εἰρεσίαν ὑπὲρ ἀπάντων Ἀθηναῖοι 20 θύσωσι. θυσάντων οὖν τῶν Ἀθηναίων, τὸ δεινὸν ἐπαύσατο· καὶ οὕτως ὥσπερ Χαριστήριον οἱ πανταχό-

1 κναμέψια F κνανεψία PV 6 Sic S καὶ μέλιτος κοτύλην PV Eustath. ἀποψήσασθαι F ἐπικρήσασθαι PV Eustath. 7 Sic S καὶ κύλικα εὐζωρον ἵνα PV Eustath. ὡς ἂν Schol. καθεύδῃς S καθεύδῃ PV Eustath. Postremos versus Bergkiius Poet. Lyr. p. 1317 sic edidit: καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι | καὶ κύλικ' εὐζώρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς. 8 ἔξω ἀγρῶν S Eustath. πρὸ τῶν οἰκημάτων PV 10 θαλλοὺς Eustath., alterum φησι, quod PV praebent, removi. Ceterum cf. Müller IV, p. 369 11 καταστέφαντας P καταστέφαντες V 12 ἀλλαγοῦ Eustath., nescio an rectius 13 ἀπήρητο P ἀπήρητετο V

θεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἀπάντων τὰς ἀπαρχάς. ὅτε δὴ καὶ Ἄβαριν φασὶ τὸν Ὑπερβόρειον, περὶ οὗ εἰρήκαμεν, ἐλθόντα θεωρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀπόλλωνι θητεῦσαι, καὶ οὕτω συγγράφαι τοὺς
5 χρησμοὺς τοὺς νῦν προσαγορευομένους Ἀβάριδας.

[CCCXXXIV. Περὶ τοῦ ἐς Κυνόσαργες
λεγομένου.

Εἰς Κυνόσαργες εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ. ἦν δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ πούς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργού, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θυόντων
10 κύνα λευκὸν ἢ ταχὺν ἀετὸν ἀρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία λέγεται, αὐτοῦ καταθεῖναι καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμόν, ἰερὸν Ἡρακλέους ἰδρῦσαι τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ σύντελειν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη.]

CCCXXXV. Περὶ Ἐκάβης.

15 Ἐκάβη θυγάτηρ ἦν Κισσέως, οἱ δὲ Δύμαντος. ἤκουσε δὲ οὕτω διὰ τὸ ἕκαθεν βεβηκέναι πρὸς τὸν ἄνδρα. ὁ γὰρ πατὴρ Δύμας Φρυξ εἰς Ἴλιον Πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο, ὃθεν καὶ Πριάμος Φρυξὶ συμμα-

CCCXXXIV. Nonn. I, 60 (Cosm. p. 143; Suid. v. ἐς Κυν., εἰς Κυν., Κυνος.). V. Eud. p. 264 CCCXXXV. Initium ex Eustath. II. p. 1109 fluxisse videtur ἤκουσε seq. Etym. M. p. 319, 35 (v. Cramer. Anecd. Oxon. II, p. 436) Εὐριπίδης — exit. Tzetzes Lyc. 315

3 Cf. XIX 5 Ἀβάριδας F βάρην P Βάριδας V 11 μηρία F corr. V 14 Haec omnia ex Suidae more inepte sub litera E (propter ἐς) exstant, itaque rectius sub litera K tractata sunt (Cf. Eud. p. 264) 16 ἢ ἕκαθεν βεβηκηνῖα πρὸς τὸν ἄνδρα F

χει. Εὐριπίδης δὲ μυθικῶς φησιν, ὅτι κύνων ἐγένετο. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς Πολυξένης ὑβρίζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς Ἕλληνας, οἱ δὲ ὀργισθέντες ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεΐλον.

CCCXXXVI. Περὶ τῆς Ἐκάτης.

Τὴν Ἐκάτην θεὸν ὠνόμαζον Ἕλληνες, καὶ οἱ 5 μὲν αὐτὴν λέγουσιν εἶναι τὴν Ἄρτεμιν, οἱ δὲ τὴν Σελήνην, ἄλλοι δὲ εἰδικὴν τινα θεόν, ἐν φάσμασιν 144 ἐκτόποις φαινομένην τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτήν. μάλιστα δὲ φαίνεται τοῖς καταρωμένοις. τὰ δὲ φαντάσματα αὐτῆς δρακοντοκέφαλοι φαίνονται ἄνθρωποι 10 καὶ ὑπερμήκεις καὶ ὑπερμεγέθεις. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν, ὥστε ἐκ μόνης τῆς θέας καταπλῆξαι καὶ δειματῶσαι τοὺς ὀρῶντας. καὶ Ἐκάτης ἄγαλμα τὰς κύνας φασὶ διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι Ἐκάτη κύνας. ταύτην ἐν ταῖς τριόδοις ἐτίμων τὸ παλαιὸν 15 διὰ τὸ τὴν αὐτὴν Σελήνην καὶ Ἄρτεμιδα καὶ Ἐκάτην καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νοσηνίαν οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον ἐσπέρας, ὡς θυσίαν τῇ Ἐκάτῃ ἐν ταῖς τριόδοις, οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο πεινῶντες καὶ ἡσθιον αὐτὰ καὶ ἔλεγον, ὅτι ἡ Ἐκάτη ἔφαγεν αὐτά. Ἀριστο- 20 φάνης ἐν Πλούτῳ· „ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν, εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν ἔστι βέλτιον“. φησὶ γὰρ

CCCXXXVI. Clarke, Catal. Bodlei. p. 45 (cod. Mon. 490, fol. 463) Ἀριστοφάνης — πένητας Schol. Ar. Pluti 594 (Suid.) εἴρηται — μετέχει Etym. M. p. 319, 40 καὶ Ἐκάτης νῆσος — exit. Harpocrat. (Suid.; Phavorin.)

1 Εὐριπίδης P V, cf. Hecub. 1265 2 τῆς om. F 13 ὀρῶ-
τας P corr. V 22 πεινῆν F πηνεῖν P πεινᾶν V Cf. Ar. Plut.
594 παρὰ τῆς Ἐκ. ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι, εἴτε idem ἔστι om.

αὕτη, τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ
 μῆν' ἀποπέμπειν, τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων
 ἀρπάζειν, πρὶν καὶ καταθεῖναι. ἔθος γὰρ ἦν, ὡς εἶ-
 πον, ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ
 5 Ἐκάτῃ τοὺς πλουσίους, καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν τοὺς
 πένητας. εἴρηται δὲ Ἐκάτῃ, οἷον εἰ ἐκάστη τις οὔσα,
 ἢ ἡ εἰς ἕκαστα παραλαμβανομένη πανταχοῦ βοηθοῦ-
 σα, ἢ ὅτι ἐκάστου θεοῦ τιμῶν μετέχει. καὶ Ἐκάτης
 νῆσος. Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. πρὸ τῆς Δή-
 10 λου κεῖται τι νησίδιον, ὅπερ ὑπ' ἐνίων καλεῖται
 Φαμίτη, ὡς Φανόδημος ἐν α' Δηλιακῶν. Φαμίτην δὲ
 κεκλήσθαι φησιν ὁ Σῆμος ἐν τῇ πρώτῃ διὰ τὸ τοῖς
 φαμίτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν. ψάμμητα δὲ ἐστὶ ψαι-
 στῶν τις ἰδέα.

CCCXXXVII. Περὶ τῶν Ἐκατοργχείρων.

15 Ἐκατόργχειρες δύο τινὲς ἦσαν κατὰ τὸν μῦθον,
 Κόττος καὶ Βριάρεως, ὁ καὶ Αἰγαίων καὶ Γύγης τριω-
 νύμως γὰρ ἐλέγετο. οὗτοι ἔχοντες ἑκατὸν χεῖρας μετὰ
 τῶν θεῶν ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Γίγαντας. ἡ δὲ ἱστο-
 ρία λόφον τινὰ οἶδεν Αἰγαίωνος περὶ τὴν Ἀσίαν, ἐξ
 20 οὗ πηγαί τινες ἑκατὸν ἀναπηδῶσαι, ἥτοι πολλαί. ἢ
 αὐτὸ τοῦτο ἑκατὸν καὶ τὰ ἐκεῖ πεδία λυπαίνουσαι τὴν
 τοῦ ἑκατόργχειρος μυθολογίαν παρήγαγον. φησὶ γὰρ

CCCXXXVII. Nonn. II, 11 φησὶ γὰρ — exit. Eustath. II.
 p. 123

3 καὶ om. F 11 Φαμίτη S Φαμμητίχη Harp. Φαμμη-
 τύχη PV an Phanodicus? V. Müller I, p. 370. ἐν α' addidi
 ex F 12 Σημὸς PV 13 φαμίτοις S Φαμμήτοις PV ψά-
 μιτον S ψάμμητα Harp. Ψάμμης PV In titulo post 14 ἑκα-
 τονταχείρων P corr. V

ἢ τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορία, ὅτι Βοριάρεως, Γῆς καὶ Οὐ-
 ρανοῦ παῖς, θαλαττοκρατήσας ὀρμητηρίῳ ἐχρήσατο
 Εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ, ἀκκεῖθεν ὀρμώμενος κατεστρέφατο
 τὰς Κυκλάδας· ὃς καὶ Αἰγαίων ὠνόμασται ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων. οὗτος δὲ καὶ αἰτίαν παρασχεῖν λέγεται 5
 τῷ Αἰγαίῳ πελάγει εἰς ἑπωνυμίαν· σῆμα δὲ αὐτοῦ
 δεῖκνυσθαι κατὰ τὸν Ῥυνδακὸν ποταμόν, οὐ πόρρω 145
 θαλάσσης, λόφον τινά, καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι Αἰ-
 γαίωνος· καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τούτου πίδακας ἐκδιδό-
 ναι ἑκατὸν καὶ ταύτας καλεῖσθαι παλάμας Βοριάρεω. 10
 ἰστέον δέ, ὅτι ὡσπερ ἑκατογκέφαλον τὸν Τυφῶνα ὁ
 μῦθος, οὕτω καὶ Αἰγαίωνα ἑκατόγχειρον ἔπλασε. καὶ
 ἔστι καθ' ἱστορίαν ἐκεῖνο μὲν περινοίας ἀρχικῆς σύμ-
 βολον καὶ τοῦ πολλὰ δοκεῖν τὸν Τυφῶνα φρονεῖν.
 τοῦτο δὲ τοῦ πολλὰ πρᾶττειν αἰνιγμά ἐστιν· ὅθεν καὶ 15
 ὁ πολυμήχανος Ἀρχιμήδης μιᾷ προσβολῇ πολλὰ βέλη
 ἀφιεῖς Ἐκατόγχειρ πρὸς τῶν βαλλομένων ἐκλήθη.

CCCXXXVIII. Περὶ Ἑλάρης.

Ἑλάρη ἢ μήτηρ τοῦ Τιτυοῦ, ὃν τεκοῦσα ἐκ Διὸς
 καὶ ἀδυνατοῦσα γεννηῆσαι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς
 ἀπώλετο. Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι Ἑλάρη τῇ Ὀρχο- 20
 μενοῦ μιγείς ὁ Ζεὺς ᾤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἤδη
 κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν· καὶ ἀν-
 εδόθη τῆς γῆς Τιτύος, διὸ καὶ γηγενῆς καλεῖται. ἄλ-
 λοι δὲ μυθεύονται, Τιτυὸν μετὰ τὴν τελευταίην τῆς

CCCXXXVIII. Schol. Apoll. I, 761

1 Müller III, p. 594 5 οὗτος F οὕτω PV 16 προσ-
 βολῇ F περιβολῇ PV 20 fr. 33 Sturz, mox κατὰ γῆν F
 24 τὴν addidi ex P om. V

αὐτοῦ μητρὸς παρὰ τῆς γῆς ἀνατετραφῆναι· καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ,

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν.

δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι
 5 ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. ἀλλ' ἐροῦ-
 μεν, ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα
 Γῆς εἶναι φασιν· οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ
 τῶν θηρίων Γῆς εἶναι ἔφη. ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτύος,
 καὶ Ὅμηρός φησιν·

10 Ὅ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα.

φαμέν οὖν, ὅτι, ὅτε πρὸς Ἐλάργης ἐτέχθη, ἐδόκει αὐ-
 τῆς εἶναι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ ἀύξηθεις
 τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τε-
 τραφῆναι πρὸς τῆς Γῆς.

CCCXXXIX. Περὶ Ἐλεγειίδος τῆς καὶ Πειροῦς.

15 Ἐλεγειῖς ἡ θυγάτηρ Νηλέως, τοῦ ἠγησαμένου
 εἰς Ἰκαρίαν τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ἧς τὸ κύριον ὄνομα
 Πειρώ φασιν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἀκολασταί-
 νειν· διὸ οὐδεὶς αὐτὴν Ἀθηναίων ἠβουλήθη γῆμαι.

CCCXL. Περὶ Εἰδοθέας.

20 Εἰδοθέα, ἣν καὶ Ἰωνικῶς οἶδαμεν Εἰδοθέειαν
 καλουμένην, θυγάτηρ Πρωτέως ἦν.

CCCXXXIX. Etym. M. p. 327, 11 CCCXL. Eustath.
 Dion. 259

3 Od. XI, 576 7 fr. 376 τὰ δεινὰ γὰρ τῶν θηρίων γῆς
 ἔκγονα tentavit Schneider Callim. II, p. 571 10 Il. XI, 577
 13 ἔπλασαν E

CCCXLI. Διὰ τί Ἑλλωτὶς ἢ Ἀθηνᾶ εἴρηται. 146

Ἑλλωτὶς Ἀθηνᾶ, οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν Κορίνθῳ· καὶ ἐορτὴ Ἑλλώτια. εἴρηται δὲ Ἑλλωτὶς ἢ θεός, ὅτι Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον ἐλὼν καθ' ὑποθήκην καὶ συμμαχίαν τῆς Ἀθηνᾶς ἐχαλίνωσε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸν ἵππον Ἑλλωτίαν προσηγόρευ-
σεν αὐτήν.

CCCXLII. Περὶ Ἑλλης καὶ Φορίξου.

Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας Φορίξον καὶ Ἑλλη. τελευτησάσης δὲ αὐτῆς, γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα τὴν Ἰνώ. αὕτη δέ, ὡς μητροιά, ἐπεβούλευε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς
προτέρας γυναικός· καὶ φρούττουσα τὰ σπέρματα παρ-
εἶχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον· οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῇ. ἢ δὲ γῆ λαβοῦσα οὐκ ἔφερε τοὺς καρπούς
τοὺς ἐτησίους διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθά-
μας οὖν, ὡς βασιλεύς, συναγαγὼν τοὺς μάντις ἠρώτα
αὐτούς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας.
ἢ δὲ Ἰνώ πέμπει πρὸς αὐτοὺς δῶρα ἐπαγγελλομένη
δώσειν, εἰ φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρε-
θεῖη τὰ τέκνα, τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γε-
γονότα, Φορίξος καὶ Ἑλλη, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἢ γῇ
τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντις λέγουσι ταῦτα
ὑποστρέψαντες τῷ Ἀθάμαντι. μελλόντων δὲ τῶν παί-

CCCXLI. Etym. M. p. 332, 43 CCCXLII. Argum. Apoll.
Arg. V. Eud. p. 235 et 419. ἐνθα αὐτὸς — τελευτιᾷ Tzetzes
Lyc. 22 ἀλλὰ ταῦτα — exit. Palaeph. 31

2 Ἑλλώτια Hesych. Alex. Ἑλλωτία Etym. M. PV 8 Φορί-
ξον omnibus locis P Φορύξου V 11 φρούττουσα et 14 πεφρύ-
χθαι P corr. V 22 τῶν addidi ex P om. V

δων τῆς Νεφέλης, Ἑλλης καὶ Φοίξου, φονεύεσθαι, κριὸς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπηρητημένον κίνδυνον, εἶτα ἐπὶ τῶν νώτων λαβῶν εἴσεισιν εἰς θάλασσαν καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος ἀποβάλλει τὴν Ἑλλην (ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη), τὸν δὲ Φοίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζει. ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριὸν καὶ θύει Φυξίῳ Διῖ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλήν τῆς μητροιᾶς. γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην, τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Κόλχων βασιλέως, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωραν, Μέλανα καὶ Φρόντιν· καὶ οὕτως ἐκεῖ τελευτᾷ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐστὶ δύσπιστα καὶ μυθώδη, τὸ ὡς πλοῖον τὸν κριὸν διανήχεσθαι, καὶ ταῦτα βαστάζοντα δύο ἀνθρώπους. καὶ ποῦ τὰ σιτία καὶ ποτὰ καὶ αὐτοῦ καὶ ἐκείνων; οὐ γὰρ δὴ πού ἄσιτοι τοσοῦτον χρόνον διέμειναν. εἶτα Φοίξος τὸν τὴν ὄωτηρίαν αὐτῶ φράσαντα κριὸν καὶ διασώσαντα σφάζας καὶ τὸ δέρμα ἀποδείρας ἔδωκεν ἔδνον Αἰήτη. ὁ δὲ ἔδωκε τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ· ὁ γὰρ Αἰήτης τῶν Κόλχων, ὡς εἴρηται, τότε ἐβασίλευεν. ὅρα δέ, τότε πῶς καὶ τὰ δέρματα σπάνια ἦν, ὡς τὸν βασιλέα ἔδνον ἰδίας θυγατρὸς τὸ κώδιον λαβεῖν, οὕτω τοῦ μηδενὸς ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐνόμιζεν. ἤδη δὲ τινες, ἵνα τὸν γέλων ἐκφύγῃσι, χρυσοῦν φασὶν εἶναι τὸ δέρμα τουτί. καὶ εἰ χρυσοῦν τὸ δέρμα ἦν, οὐκ ἐχρῆν τὸν βασιλέα λαβεῖν παρὰ ἀνδρὸς ξένου.

11 Κυτίσσωραν F Κτίσσωραν PV 13 καὶ μυθώδη om. F
 19 Αἰήτη τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Fischer Αἰήτη ἔνεκεν τῆς αὐτοῦ
 θυγατρὸς melius Westermann. 23 ἐνόμιζε PV 25 καὶ ad-
 didi ex F om. PV

ἀλλ' οὐδ' ὁ Φρίξος οὕτως ἀχάριστος ἦν, ὥστε τὸν εὐεργέτην ἀνελεῖν, οὐδέ, εἰ σμαράγδιον ἦν τὸ κώδιον, ἐπέπλευσεν ἢ Ἀργῶ δι' αὐτό. καὶ γὰρ λέγεται, ὅτι Ἰάσων ἐπὶ τὸ κώδιον τοῦτο τὴν Ἀργῶ ἔστειλε, καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους αὐτὸ κομισομένους. ἀλλὰ 5 περιττὸν τὸ τὰ γελοῖα ἀνασκευάζειν· καὶ γὰρ γελοιοδέστερόν πως φαίνεται. ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἱστορία οὕτως ἔχει. Ἀθάμας, ὁ Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος, ἐβασίλευε τῆς Φθίας· ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημάτων, ὃν μάλιστα πιστὸν ἠγεῖτο, ὀνόματι Κριός, ὃς αἰσθό- 10 μενος τὸν Ἀθάμαντα ἀποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν Φρίξον, δηλοῖ τοῦτο τῷ Φρίξῳ. ὁ δὲ Φρίξος κατεσκεύασε ναῦν καὶ ἐνέθετο ἐν αὐτῇ χρήματα πάμπολλα, ἐν ἣ νηϊ καὶ ἡ μήτηρ Πέλοπος· ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἡώς. καὶ αὕτη ἐκ τῶν αὐτῆς χρημάτων εἰκόνα ποιησαμένη χρυ- 15 σῆν ἐνέθετο. σὺν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ Φρίξον καὶ Ἑλληνα ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐνθεις ᾤχετο ἀπιών. ἡ μὲν οὖν Ἑλληνα κατὰ τὸν πλοῦν ἀσθενήσασα ἀπέθανεν, ἐξ ἧς καὶ Ἑλλησποντος ἐκλήθη. αὐτοὶ δὲ ἀφικόμενοι εἰς τὸν Φάσιον κατοικοῦσιν αὐτοῦ. καὶ γαρμεῖ Φρίξος 20 τὴν τοῦ τῶν Κόλχων βασιλέως θυγατέρα Αἰήτου, δούς ἔδνα τούτῳ τὴν χρυσοῦν εἰκόνα τῆς Ἡῶς, ἀλλ' οὐχὶ δέρμα Κριοῦ.

CCCXLVIII. Περὶ τῆς Ἐμπούσης.

Ἐμπουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ Ἐκάτης

CCCXLIII. Schol. Ar. Ran. 294 (Suid.), in quo postrema verba λέγεται seq. desiderantur

1 ἀλλ' οὐδ' — δι' αὐτό in F post ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων leguntur 8 Αἰόλου F Στόλου PV 9 Φθίας F Φρυγίας PV 20 εἰς τὸν Φάσιον F εἰς τὸν Φάρον PV

ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν, ὃ
δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. καὶ οἱ μὲν φασιν
αὐτὴν μονόποδα εἶναι, καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἶονεὶ ἐνί-
ποδα, διὰ τὸ ἐνὶ ποδὶ κεχρησθαι, οἱ δέ, ὅτι ἐξηλατ-
5 τετο τὴν μορφήν. δοκεῖ καὶ ταῖς μεσημβρίαῖς φαν-
τάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοικομένοις ἐναγίζωσιν. ἔνιοι
δὲ αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς
„χθονίας Ἑκάτης σπείρας ὄφρων ἐλελιζομένης“. εἴτα
ἐπιφέρει „τί καλεῖς Ἑκάτην τὴν Ἐμπούσαν“; καὶ „καὶ
10 σκέλος χαλκοῦν ἔχει“; ἔνιοι δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι,
διὸ παρά τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον. τὸ δὲ ὄλον, φησὶ
Κράτης, ἔοικέ τι εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν γινό-
μενον. λέγεται δέ, ὅτι ἡ Ἰασπις ἀλεξικάκός ἐστι καὶ
ἀποτροπιαστικὴ φασμάτων, ὧν ἓν ἐστι καὶ ἡ Ἐμπούσα.

148 CCCXLIV. Περὶ Ἐνδυμίωνος.

15 Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Κα-
λῆκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον αὐτόν,
ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι. τούτου δὲ
τὴν Σελήνην ἐρασθῆναι μυθεύονται. Σαμφῶ γὰρ καὶ
Νίκανδρος ἵστορεῖ περὶ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἐν
20 δευτέρῳ Εὐρώπείας. λέγεται κατέρχεσθαι εἰς τὸ Λάτ-
μιον ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπι-
μενίδης δὲ αὐτόν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι

CCCXLIV. Schol. Apoll. IV, 58

8 Restitui textum fragm. XIV—XV. Cf. Meineke fr. com. II, 2, p. 1153 χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν ἐξελιζομένη et τί καλεῖς τὴν Ἐμπούσαν PV 9 Reposui textum Ar. Ran. 294 καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει PV 15 fr. 204 G Καλῆκης PV 16 ἢν αὐτῷ et θέλοι F 18 fr. 134 B 20 Εὐρώπείας scripsi e conii. Keil. Εὐρώπης PV 21 Kinkel I, p. 237, qui Eudociae locum neglexit; Müller IV, p. 405

φησι τῆς Ἥρας· διόπερ Διὸς χαλεπήναντος, αἰτήσα-
σθαι διὰ παντὸς καθεύδειν. καὶ οὕτω Θεόπομπος ὁ ἐπο-
ποιός. ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἑοίαις τὸν Ἐνδυμίωνα
λέγεται ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα
δὲ Ἥρας εἰδῶλῳ παραλογισθῆναι [τὸν ἔρωτα] νεφέ- 5
λης καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς Ἄιδου. ὁ δὲ Ἴβνκος
ἐν πρώτῳ Ἥλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαί φησι. τινὲς δὲ
διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναί φασιν αὐτὸν
καὶ αἰτήσασθαι παρὰ Διός, ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ
αὐτὸν οἱ μὲν Σπαρτιάτην, οἱ δὲ Ἥλειον, ἔνιοι δὲ 10
ἀναιρουῦσι τὸν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίονος ὕπνῳ μῦθον·
φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον νύκτωρ πρὸς τῇ
Σελήνῃ κυνηγεῖν διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦ-
τον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομάς, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν
σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς τινας οἴεσθαι πάν- 15
τοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. ἄλλοι δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν
μῦθον λέγοντες, ὡς ἄρα Ἐνδυμίον πρώτος ἐπεχει-
ρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφία, παρασχεῖν δὲ
αὐτῷ τὰ ἀφορμὰς τὴν Σελήνην ἐν τε φωτισμοῖς καὶ
κινήσεσι· διὸ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις ὕπνῳ 20
μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν. τινὲς δὲ τῷ
ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι αὐτόν φασιν, ἀφ' οὗ
καὶ παροιμία „Ἐνδυμίονος ὕπνος“ ἐπὶ τῶν πολὺ κοι-
μωμένων ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοι-
μᾶσθαι. καὶ Θεόκριτος μέμνηται·

25

2 Miro modo in PV verba καὶ Θεόπομπος ἐν ταῖς Μεγά-
λαις Ἑοίαις mendis scitent, legendum enim καὶ vel καὶ οὕτω
Θεόπομπος ὁ ἐποποιός ἐν δὲ ταῖς Μεγ. — λέγεται. Cf. Düntzer,
Epic. fr. II, p. 98 5 Verba τὸν ἔρωτα in PV nescio unde
illapsa claudicant 6 Ἴβνκος PV fr. 43 B 12 πρὸς τῇ Σε-
λήνῃ F πρὸς τὴν Σελήνην PV 15 τινας F τινα PV 23
Zenob. III, 76

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων.

CCCXLV. Διὰ τί Ἐνόρχης ὁ Διόνυσος.

Ἐνόρχης ὁ Διόνυσος. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς
συμμιγέντας, Θυέστην καὶ Δαΐταν, ἐξ ὧν τεκεῖν παῖδα
5 Ἐνόρχην καλούμενον, ὃς ναὸν ἰδρυσάμενος Διονύσῳ
ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος τοῦτον ἐκάλεσεν. ἢ
Ἐνόρχης λέγεται, ὅτι μετ' ὀρχήσεως αὐτοῦ τὰ μυστή-
ρια ἐτελεῖτο, ἢ ὅτι ἐν ὄρχοις καὶ φηγοῖς διῆγεν. οἱ
δὲ αἰσχροὺς τινα ἱστορίαν φασί. Διόνυσον γὰρ λέγουσι
10 ψηλαφᾶν τὴν μητέρα μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν.
149 Ἡολύσυμνος δὲ τις νεανίας ἔφη δεῖξαι τὴν πρὸς ταύ-
την ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ· ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο
ποιῆσαι, εἰ πρῶτον εὐρήσει τὴν μητέρα. καὶ δὴ βου-
λαῖς Πολυσύμνου κατελθὼν εἰς τὸν Ἄιδην ἐκ τῆς
15 Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ Πολυ-
σύμνου, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν ὑπόσχεσιν
σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν ἑαυτῷ καὶ φαλλοὺς δερμα-
τίνους ἐλάφων, ὅθεν καὶ Ἐνόρχης, ὡς φασι, λέγεται.

CCCXLVI. Περὶ Ἐνυοῦς.

Ἐνυὸ δαιμόνιον τι πλάττεται μάχιμον, ἀπὸ τοῦ
20 ἔνω τὸ φονεύω, ὡς ὁ Ἡρακλέων φησίν, ἢ ἡ ἐνιουσα

CCCXLV. Tzetzes Lyc. 212 οἱ δὲ αἰσχροὺς τινα — exit.
Nonn. I, 37 (Cosm. p. 261; cod. Mon. 490 fol. 460). V. Eud.
p. 412 seq. CCCXLVI. Cornut. 21 (Nonnulla affert Etym.
M. p. 337, 37)

2 Theocr. III, 49, quocum ἐμὴν servavi, quamquam in
scholio ἔην legitur 4 Nomen fratris vitiosum esse videtur;
Δαιτᾶν nonnulli Tzetzae libri praebent, alii Δαιτᾶ, quorum
neutrum placet 20 De grammatico Her. silet F

θυμὸν καὶ ἀλκὴν τοῖς μαχομένοις, ἢ κατ' εὐφημισμὸν ἀπὸ τοῦ ἥκιστα ἐνήης καὶ ἐπεικῆς εἶναι. οὕτω καὶ ὁ Ἄρης τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν καὶ ἀναιρεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄρη, ἢ ἔστι βλάβη, ἢ πάλιν κατὰ ἐναντίωσιν, ὡσανεὶ ἐκμειλισσομένων αὐτὸν τῶν προσ- 5
αγορευόντων, ἀπὸ τοῦ ἄρσαι, ὃ ἔστιν ἀρμόσαι· ἢ γὰρ δραστικὴ δύναμις προσαρμόζει τὰ πράγματα, τοιούτου τάχα τινὸς ἐχομένης καὶ τῆς Ἀρμονίας, ἣν ἐμύθευσαν ἕξ αὐτοῦ γενέσθαι. τὴν δὲ Ἐννῶ οἱ μὲν τροφόν, οἱ δὲ μητέρα, οἱ δὲ θυγατέρα αὐτοῦ παρ- 10
έδωκαν.

CCCXLVII. Περὶ Ἐπειοῦ.

Ἐπειός, ὁ Πανοπέως υἱός, τὸν δούρειον ἵππον κατεσκεύασε, δι' οὗ τὸ Ἴλιον ἐπορθήθη. φασὶ γάρ, ὡς νγ' Ἀχαιοὶ ἐμβάντες εἰς αὐτὸν ἐκάθηντο. ἐλκυσθέν- 15
τος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἶσω τοῦ τείχους, νυκτὸς ἐξελθόντες καὶ φρονκτὸν δεῖξαντες τοῖς λοιποῖς Ἑλλησιν οὓσιν ἐν Τενέδῳ, κάκεινοις ἐλθοῦσι, κατεπόρθησαν τὸ Ἴλιον. ἄλλοι δὲ φασιν οὕτως, ὅπερ καὶ ἀληθέστερον, ὅτι ὁ Ἐπειὸς ἵππον κατεσκεύασε ξύλινον, πρὸς μέγεθος μετεωρότερον τῶν πυλῶν, ὅπως μὴ 20
ἐλκόμενος εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχῃ τῷ μεγέθει. οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐκάθηντο ἐν κοίλῳ χωρίῳ περὶ τὴν πόλιν, ὃ Ἀργείων λόχος ἐκαλεῖτο. αὐτόμολος δὲ ἐλθὼν ὁ Σίνων εἰς Ἴλιον φράζει τοῖς Ἰλιεῦσιν εἰσαγαγεῖν τὸν

CCCXLVII. Tzetzes Lyc. 930. V. Eud. p. 125 ἄλλοι δὲ φασιν — exit. Palaeph. 17

2 ἐνήης PV 4 ἀπὸ τοῦ ἄρη F. Cf. Eud. p. 12 9 Ἐν-
νῶ semper P corr. V 14 νγ' ex F restitui γν' PV

ἵππον, προσθεις καὶ τὸ μὴ εἰσελθεῖν τοὺς Ἑλληνας, οὗ ὑπακούσαντες καὶ τὰς πύλας καθελόντες τὸν ἵππον εἰσάγουσιν. αὐτῶν δὲ εὐωχουμένων, οἱ Ἑλληνες ἐπεισέρχονται, καὶ οὗτος ἐάλω ἢ Τροία.

150 CCCXLVIII. Περὶ Ἐπικράτους.

5 Ἐπικράτης οὗτός ἐστιν ὁ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγός, ὁ καὶ σακεσφόρος ἐπικαλούμενος, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπροσβείας. ἕτερος δὲ ἐστιν Ἐπικράτης, οὗ μέμνηται Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λέγων, ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν
10 νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων, ὃν φασὶ κεκτῆσθαι τάλαντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δὲ ἐστὶ πάλιν Ἐπικράτης [ὁ] τοῦ Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τῆς προσβείας ἀπολογία. οὗτος μέντοι ἐπώνυμον ἤρχε Κυρηβίων, ὡς ὁ
15 Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

CCCXLIX. Περὶ Ἐπιμενίδου.

Ἐπιμενίδης Κρής Κνώσσιος, κατὰ δὲ τινὰς Φαιστιος. ἡ δὲ Φαιστός λέγεται μὲν ὅτι πάλαι ποτὲ ἠπειρωτὶς ἦν, διέχουσα θαλάσσης σταδίους εἴκοσι, Γόρτυνος δὲ ἐξήκοντα. κατεσκάφη δὲ ὑπὸ Γορτυνίων·
20 μεγάλη δὲ αὕτη ἡ τῶν Γορτυνίων πόλις κατὰ τὸν

CCCXLVIII. Harpocrat. s. v. (Suid.) CCCXLIX. Diogenes Laert. I, 10 V. Eud. p. 166 (ἡ δὲ Φαιστός — Κνωσσός Eustath. Dion. 498. V. Eud. p. 263). Eadem vita legitur in cod. Par. 2600, ex quo edidit Miller, Périple p. 311 seq.

1 προσθεις P πρόσθεις V 6 σακεσφόρος coni. Kuesterus ἔφορος plerique libri Εὐφορος PV 9 λέγων — ἐφήβων om. S Cf. fr. 25 Müller 12 ὁ cum FS eieci ὡς δηλοῦται — ἀπολογία om. S 13 προσβείας recepi ex F παραπροσβείας PV

Γεωγράφον εἰπόντα· πόλεις Κρήτης μέγιστα Γόρτυνα, Κυδωνία καὶ Κνωσσός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι Γορτύνη δευτερεύει μετὰ Κνωσσὸν κατὰ δύναμιν, καὶ ὅτι συμπράττουσαί ποτε ἀλλήλαις, πάντα εἶχον ὑπηκόους τοὺς ἐκεῖ. ἦν τοίνυν ὁ Ἐπιμενίδης ἀνὴρ σοφός τε καὶ ἐποποιός, ὅς ποτε παρὰ τοῦ πατρὸς πεμφθεὶς εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπὶ πρόβατον καὶ τῆς ὁδοῦ ἀμαρτῶν ὑπ' ἄνθρωπον τηρικαῦτα κατεκοιμήθη ἔτη ἑπτὰ πρὸς τοῖς πεντήκοντα· ὅθεν καὶ παροιμία ἐλείφθη „ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην κοιμᾶσθαι.“ διαναστὰς δὲ μετὰ ταῦτα, ἐξίτηται τὸ πρόβατον, ὡς δὲ οὐχ εὕρισκε, παρεγένετο εἰς τὸν ἀγρὸν. καὶ μετασκευασμένα πάντα εὐρών [καὶ] παρ' ἄλλω τὸν ἀγρὸν, διαπορῶν ἦλθεν εἰς τὸ ἄστυ. καὶ μόλις τὸν ἑαυτοῦ νεώτερον ἀδελφὸν εὐρών, τότε ἤδη γέροντα, παρ' ἐκείνου τὸ πᾶν ἔμαθε. γνωσθεὶς δὲ παρὰ τοῖς Κρησὶ καὶ πᾶσι σχεδὸν τοῖς Ἑλλησι θεοφιλέστατος εἶναι ὑπελήφθη· ὅθεν καὶ Ἀθηναίοις τότε λοιμῶν κατεχομένοις ἔχρησεν ἡ Πυθία καθῆραι τὴν πόλιν. οἱ δὲ πέμψαντες ναῦν καὶ Νικίαν τὸν Νικηράτου εἰς Κρήτην μετεκαλέσαντο τὸν Ἐπιμενίδην. καὶ ὅς ἐλθὼν καθάρας τε τὴν πόλιν ἔπανσε τὸν λοιμόν, καὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἱερόν, καθάπερ καὶ ἐν Κρήτῃ, ἰδρῦσατο. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εὐγνωμονοῦντες τάλαντα ἐψηφίσαντο αὐτῷ δοῦναι καὶ ναῦν εἰς Κρήτην ἀπάξουσιν. ὁ δὲ τὸ μὲν τάλαντον οὐκ ἐδέξατο, φιλίαν δὲ καὶ συμμαχίαν Ἀθηναίων καὶ Κνωσσιῶν

1 Strabo X, p. 476 3 δευτερεύει P δευτερεῖ V 9 ὅθεν — κοιμᾶσθαι om. F. De proverbio nostro v. Gregor. Cypr. II, 23 13 διαπορούμενος F 17 Ἑλλησι θεοφιλέστατος F ἔλλησι φιλέστατος P Ἑλλησι θεοφιλέστατος V 22 Verba καθάπερ — ἰδρῦσατο om. F Paris. 2600; forte interpolatori debentur. Cf. Unters. p. 91

151 ἐποίησατο. καὶ ἐπανελθὼν μετ' οὐ πολὺ τὸν βίον
κατέστρεψεν, ἔτη βιούς ρυζ'. οἱ δὲ περὶ τ' ἔτη ζῆσαι
αὐτόν φασιν. συγγράμματα δὲ αὐτοῦ φέρεται τάδε·
Κουρήτων καὶ Κορυβάντων γένεσις, Θεογονία εἰς
5 ἔπη πεντακισχίλια, Ἄργους ναυπηγία καὶ Ἰάσονος
ἀπόπλους εἰς Κόλχους ἔπη ἑξακισχίλια. ἐποίησε δὲ
καὶ καθαροὺς δι' ἐπῶν, καὶ τὸ καταλογάδην περὶ
θυσιαῶν συνέγραψε καὶ τῆς Κρητικῆς πολιτείας, καὶ
περὶ Μίνω καὶ Ῥαδαμάνθυνος ἔπη τετρακισχίλια καὶ
10 ἄλλα τινά.

CCCL. Περὶ τοῦ Ἑρεχθέως.

Ἑρεχθεὺς υἱὸς Ἥφαιστου μυθεύεται παρὰ τὸ
διασχίσει αὐτὸν τὴν γῆν καὶ γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρ-
ματος Ἥφαιστου, ἠνίκα ἔκρουσεν αὐτὸν ἡ Ἀθηναῖ ἐν
τῇ γῆ· ἢ παρὰ τὸ ἐρέχθω, τὸ κινῶ. ἢ δὲ μυθοποιῖα
15 ἔστιν αὕτη. ὁ Ζεὺς βουλόμενος ἀποκνηῆσαι ἐκ τοῦ
ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθηναῖν, ἵνα κνηθείη, λόγους
προσφέρει τῷ Ἥφαιστῳ περὶ τούτου. ὁ δὲ Ἥφαιστος
οὐκ ἄλλως εἶλετο σχίσει τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός, εἰ
μὴ τὴν γεννωμένην διαπαρθενεύσει· καὶ ὑπέσχετο ὁ
20 Ζεὺς. λαβὼν δὲ ὁ Ἥφαιστος τὸν βουπλήγα τέμνει
τὴν κεφαλὴν τοῦ Διός, καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθηναῖ. αὐ-
τὴν δὲ ἐπεδίωκεν ὁ Ἥφαιστος, ἵνα αὐτῇ συγγένηται.
καὶ ἐπιδιώκων ἀπεσπέρμηεν εἰς τὸν μηρὸν τῆς

CCCL. Etym. M. p. 371, 34. V. Eud. p. 159. Eadem tra-
didit Schol. Gregor. Naz. in Clarkii Catal. Bodlei. p. 45

5 Ἰάσονος et 7 καταλογάδην correxi, Ἰάσωνος et κατ' ἐκ-
λογάδην PV 19 διαπαρθενεύσει F ἀποπαρθενεύσει PV
ὑπέσχετο correxi, ἠνέσχετο FPV 23 ἀπεσπέρμηεν Etym.
ἀπεσπέρμαιεν Schol. ἀπεσπέρμανεν PV

Ἄθηνᾶς. ἡ δὲ Ἄθηνᾶ λαβοῦσα ἔριον ἀπεμάξατο τὸ σπέρμα καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῆ. καὶ ἐκ τῆς γῆς ἐγένετο καὶ τοῦ ἔριου ἄνθρωπος δρακοντόπους, ὃς καλεῖται Ἐρεχθεὺς καὶ Ἐριχθόνιος· ἀπὸ τοῦ ἔριου καὶ τῆς χθονὸς τοῦνομα λαβών. 5

CCCLI. Περὶ τῶν Ἐριννύων.

Ἐριννύες μυθικῶς δαίμονές εἰσι καταχθόνιοι, τιμωρητικαί, ὧν τὰ ὀνόματα Μέγαιρα, Τισιφώνη καὶ Ἄληκτώ, αἵτινες κατὰ μὲν Ἡσίοδον καὶ τοὺς λοιποὺς ποιητὰς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ Κρόνου ἐγένοντο, κατὰ δὲ Αἰσχυλον μόνον 10 Ἐριννύες „Νυκτὸς αλανῆς τέκνα“ [ταύτας φησὶ γενέσθαι], ἐρευνήτριαι τῶν ἁμαρτανόντων οὐσαι, ὥσπερ εἰ μεγαίροντος τούτοις τοῦ θεοῦ καὶ τιννυμένου, ἤγουν τιμωρομένου τοὺς γινομένους ὑπ’ αὐτῶν φόνους καὶ ἀλήκτως καὶ ἀπαύστως τοῦτο ποιούντος. σεμναὶ δ’ 15 αὐταὶ αἰ θεαὶ καὶ Εὐμενίδες λέγονται κατὰ τὸ τὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐμένειαν τῆς φύσεως διατάττεσθαι καὶ τὸ τὴν πονηρίαν κολάζεσθαι. φρικώδεις δὲ τὰς ὄψεις ἔχουσαι εἰσι καὶ πυρὶ καὶ μάστιγι τοὺς ἀσεβεῖς διώκουσαι καὶ ὄφρα πλοκάμους ἔχουσαι, τῷ 20 τοιαύτην φαντασίαν τοῖς κακοῖς ποιεῖν, ὡς ἂν ἀπο- 152 τίνωσι ποινὰς ἀντὶ τῶν πλημμελημάτων. ἐν Ἄιδῃ

CCCLI. Tzetzes Lyc. 406. ἐρευνήτριαι — τοῖς ἀξίοις Cornut. 10 ἀλληγορικῶς — ἐπέρχεσθαι Tzetzes Lyc. l. c. αἰ Ἐριννύες — ἁμαρτανόντων Hesych. s. v. λέγονται δὲ καὶ στυγεραὶ — exit. Eustath. II. p. 763

1 ἀπεμάξατο Schol. ἐξέμαξε PV 8 Theog. 190 11 Eum. 416. Verba inepta removi 12 ἐρευνήτριαι F ἐρευνητήρες PV 21 κακῶς P corr. V 22 πλημμελημάτων F πλημμελημένων PV

οἰκεῖν λέγονται διὰ τὸ ἐν ἀσαφεί κείσθαι τὰς τούτων
 αἰτίας, καὶ ἀπροόρατον ὑφίστασθαι τὴν φοίτησιν αὐ-
 τῶν τοῖς ἀξίοις. ἄλλως. ἀλληγορικῶς Ἐριννύες αἱ τιμω-
 ρητικαὶ δυνάμεις παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα καὶ τῇ γῇ ναίειν,
 5 ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ἀνύειν· Τισιφόνη παρὰ τὸ τίειν
 τοὺς φονεῖς, Μέγαιρα παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ τὸ
 φθονεῖν τοῖς κακοῖς, Ἀληκτὼ παρὰ τὸ μὴ λήγειν
 τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. Κρόνου δὲ καὶ Νυκτὸς
 παῖδες διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐνεργητικὰς
 10 ταύτας δυνάμεις ἐπέρχεσθαι, αἵτινες ἐν ταῖς τραγω-
 δίαις μετὰ λαμπάδων εἰσῆγοντο. καὶ ἄλλως αἱ Ἐριν-
 νύες καμπεσίγονοι λέγονται ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ
 γόνατα τῶν ἀμαρτανόντων. λέγονται δὲ καὶ στυγεραὶ
 ἦγουν φορικταὶ καί, ὡς εἶπεῖν, κρουεραὶ καὶ ὀιγεδαναί,
 15 παρὰ τὴν Στύγα, τὴν ἐν Ἄιδου πηγὴν· δαιμόνια γὰρ
 τιμωρητικὰ αἱ Ἐριννῦς, μάλιστα μὲν ἐκδικοῦσαι τὰ
 εἰς γονεῖς ἀμαρτήματα, δοκοῦσαι δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς
 ἐπεξιέναι ἀδικήμασιν, ὡς αἱ ποιήσεις δηλοῦσιν. ἔτι
 δὲ πετρωταὶ πλάττονται διὰ τὸ κατ' ἀλληγορίαν πάννυ
 20 τάχῃ τῆς θεόθεν δίκης καὶ ἄφικτον. εἰσὶ δὲ ἀγριώ-
 ταται κατὰ δημίους καὶ μέλαναι διὰ τὸ ἀφανῶς ἐπι-
 εῖναι τοῖς κακοῖς, καὶ τανύποδες διὰ τὸ οἶον μακρο-
 σκελὲς καὶ οὔτω πλατὺ τῆς διαβάσεως καὶ ταχὺ καὶ
 εὐκίνητον. τὸ δ' αὐτῶν ὄνομα παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτα-
 25 κὸν καὶ τὸ ἀνύειν, ὡς ἄγαν ἀνυστικαῖς ἢ σπουδαίαις·
 ἀνύειν γὰρ καὶ τὸ σπεύδειν παρ' Ἀττικοῖς. ἢ ὡς ἀρὰς

2 φοίτησιν PV τίσιν F 5 τίειν F τιννύειν PV 9
 ἐνεργητικὰς PV ἐκδικητικὰς F 14 φορικταὶ P corr. V 15
 δὲ F 20 καὶ addidi ex F om. PV 22 ταναῦποδες F
 24 ἐκκίνητον perperam F

ἀνύουσαι, ἢ ὡς οἶον Ἑλινύες ἀντιφραστικῶς αἰ μάλιστα γοργαί, καὶ ὅσαι ἄλλαι τούτων ἐτυμολογίαί, ζητητέον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἐν οἷς αἰεὶ παρθένοι λογοποιοῦνται διὰ τὸ μὴ ληπταὶ εἶναι προσώποις καὶ αἰεὶ ὀρῶσαι πάντα τὰ ἐν βροτοῖς πάθη καὶ ὡς εἶπεῖν ⁵ ἄλαστοι, διὸ καὶ μνήμονες αὐταί· ὅθεν καὶ Ζεὺς ἀλάστωρ καὶ ὁ φθονερός δαίμων ἀλάστωρ ἐπενοήθη λέγεσθαι. αἰ δὲ αὐταὶ καὶ σεμναὶ καὶ δειναὶ καὶ δεινῶπες καὶ ἔκφοβοι, ἔτι δὲ καὶ ποίνιμοι, διὰ τὸ κατ' αὐτὰς φοβερὸν. λέγονται καὶ Εὐμενίδες κατ' ἀντίφρασιν καὶ χαλκόποδες διὰ τὸ ἀκάματον, ἔτι δὲ καὶ τὸ βαρὺ τῆς ἐπεμβάσεως, καὶ μετὰδρομοὶ κακῶν ἔργων, ἔτι δὲ καὶ λωβητῆρες ὑστεροφθόροι, ὡς μετὰ τὸ πραχθῆναί τι κακὸν ἐπάγουσαι λώβην αὐταί, καὶ ἄφυκτοὶ κύνες διὰ τὸ οἶον ἰχνηλατεῖν, εἶτα καὶ δάκνειν τοὺς ¹⁰ κακούργους, καὶ ἄοινοι δὲ διὰ τὸ νηφάλιον καὶ ἀνύστακτον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι καὶ μάλιστα τοῖς φονεῦσι. διὸ καὶ μίαν τούτων Τισιφόνην ἐκάλεσαν, ἐπεὶ δίκας αὐτῇ τίνουσιν οἱ φονεῖς.

CCCLII. Περὶ τῆς Ἑλένης. 153

Ἑλένη ἔργῳ μὲν Διὸς καὶ Δήδας, τῆς Πλευρωνίας Θεστίου παιδός, θυγάτηρ μυθεύεται γενέσθαι, λόγῳ δὲ Τυνδάρεω τοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος. ὁμοίως Κάστῳ καὶ Πολυδεύκης. ταύτην, ὡς φησι Δοῦρις ὁ Σάμιος, πέντε ἔγρημαν ἄνδρες. καὶ πρῶτος Θησεὺς

CCCLII. Tzetzes Lyc. 143 εἴρηται — κάλλι Etym. M. p. 328, 2

1 ἀνύουσαι emendavi, ἀνίουσαι PV 7 καὶ φθόνος καὶ δαίμων F 16 ἄοινοι scripsi cum F ἄυπνοι PV 18 φονεύουσι F 24 Müller II, p. 470

ἑπταετῆ ἀρπάσας, ἀφαιρεθεῖς αὐτήν ἐν τῷ ἠττηθῆναι
 ὑπὸ Πολυδεύκουσ καὶ Κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν,
 ἐν Ἀφίδναισ πολυχρίῳ τῶν Ἀθηνῶν, καὶ γεννήσασαν
 Ἴφιγένειαν καὶ θετὴν παῖδα τὴν Κλυταιμῆστραν ποι-
 5 εῖται. δεύτερος Ἑλένης νύμφιος ὁ Μενέλαος, νομί-
 μως ἐκ κλήρου ταύτην λαχὼν. τρίτος Ἀλέξανδρος,
 ἀρπάσας αὐτήν. τέταρτος μετὰ θάνατον Ἀλεξάνδρου
 Δηϊφοβος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, ἀριστεύσας κατὰ πόλε-
 μον καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον λαβὼν, ἢ βία κατ' Εὐ-
 10 ριπίδην. πέμπτος Ἀχιλλεὺς πρὸ Δηϊφόβου ὀνειρῶ
 ταύτη μίγεις, ὡς ληροῦσι. Λυκόφρων δὲ καὶ αὐτὸς
 πεντάλεκτρον θυάδα, ἣτοι Βάκχον αὐτήν καλεῖ. εἴρη-
 ται δὲ Ἑλένη παρὰ τὸ πολλοὺς ἐλεῖν τῷ κάλλει.

CCCLIII. Περὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

Ὁ Ἑρμῆς Μαΐας υἱὸς λέγεται διὰ τε τὸ ἐν ζώοις
 15 θρεπτικὸν καὶ ἐπιμελές, ὁποῖά τις καὶ ἡ ἐν ἀνθρώ-
 ποις Μαΐα. καὶ ἀλληγορικῶς δὲ διὰ τὸ τοῦ Ἑρμοῦ

CCCLIII. Cornut. 16 ὠνόμασται δὲ — ἐπενθέσει τοῦ Eu-
 stath. II. p. 182 οἱ δ' αὐτὸν — τὸ σὸν μένος Cornut. I. c.
 ἡ δὲ ἀλληγορία Ἑρμῆν — φύσεως Eustath. II. p. 182 ἡ τοί-
 νην τοῦ Ἑρμοῦ — σκῆπτρον Eustath. Od. p. 1657 καὶ Κυλλή-
 νιος — ἀϋπνίας Eustath. Od. p. 1951 λέγεται δὲ ὁ Ἑρμῆς —
 τῷ Ἑρμῆ Eustath. Od. p. 1809 λέγεται δὲ — exit. Eustath.
 Od. p. 1397

3 πολύχνιον P corr. V 8 διύφοβος P corr. V 10 Troad.
 959 11 Alex. 142 13 Eadem manu in margine scripta
 sunt haec: Θεσεὺς καὶ Πειρίθοος φίλιαν ποιησάμενοι ἀρπάσαι
 συνέθεντο τὴν Διὸς θυγατέρα Ἑλένην. ἀρπάσαντες οὖν αὐτήν
 παρέθεντο ἐν Ἀφίδναισ τῆσ Ἀττικῆσ Αἴθρα τῇ Πιθέωσ μὲν θυ-
 γατρὶ, μητρὶ δὲ Θεσεῶσ. Κάστρω δὲ καὶ Πολοδεύκησ οἱ τῆσ
 Ἑλένησ ἀδελφοὶ πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν Αἴθραν λαμβάνουσι
 αἰχμάλωτον. ἀρπαγείσης δὲ πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆσ Ἑλένησ
 συναπῆρεν αὐτῇ Αἴθρα ἐπὶ Τροίαν

λόγου ζητητικὸν καὶ ἐρευνητικόν. τοῦτον ἡγεμόνα παραδιδόασι τῶν Χαρίτων, ἐμφαίνοντες ὅτι εὐλόγως δεῖ χαρίζεσθαι καὶ μὴ εἰκῆ, ἀλλὰ τοῖς ἀξίοις. ὁ γὰρ ἀχαριστηθεὶς ὀκνηρότερος γίνεται πρὸς τὸν εὐεργέτην. τυγχάνει δὲ Ἐρμῆς ὁ λόγος, ὃν, ὡς φασιν, ἀπέστει- 5 λαν πρὸς ἡμᾶς οἱ θεοί, μόνον τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἐπὶ γῆς ὄντων λογικὸν ζῶον ποιήσαντες, ὃ παρὰ τᾶλλα ἔξοχώτατον εἶχον αὐτοί. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶρω τὸ ἀγγέλλω, ἐξ οὗ Ἐρέας ὄνομα, ὡς ὁ Αἰνέας καὶ πλεονασμῶ τοῦ μ Ἐρμέας, ἐξ οὗ Ἐρμῆς. 10 πλεονάζειν γὰρ φασι πολλαχοῦ τὸ μ, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ μοχλός, ἀπὸ τοῦ ὀχλῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ εἶρω εἶραξ καὶ μεῖραξ, καὶ ἐκ τοῦ ἀχύρου ἀχυρμιά, καὶ ἐκ τοῦ τέκω τέκμωρ, τὸ τέλος· οὕτως Ἐρέας Ἐρμέας, ἐξ οὗ 15 Ἐρμῆς καὶ Ἐρμείας, ἐπενθέσει τοῦ ι. ἔχει δὲ ὁ 15 Ἐρμῆς ἀπὸ κράσεως τὸ περισπᾶσθαι, ὡς δημοῖ καὶ Ἡρωδιανός. οἱ δὲ αὐτὸν ἐτυμολογοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν καὶ μήσασθαι, ὃ ἔστι λέγειν, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρυμα ἡμῖν εἶναι καὶ οἶον ὀχύρωμα. ἐνθεν δὲ πρῶτον μὲν διάκτορος κέκληται, ἦτοι ἀπὸ τοῦ διάτορος εἶναι καὶ 20 τρανός, ἢ ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰ νοήματα ἡμῶν εἰς τὰς 154 τῶν πλησίον ψυχάς, καθὼ καὶ τὰς γλώσσας αὐτῶ καθιεροῦσιν. εἶτα ἐριούνιος ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ μεγαλωφελῆς τις εἶναι καὶ καθ' ὑπερβολὴν ὄνειν τοὺς χρωμένους αὐτῶ, καὶ σῶκος, ὡσανεὶ σωτήρ τῶν οἴκων 25 ὑπάρχων, ἢ, ὡς τινες, ἰσχυρός. καὶ τὸ ἀκάκητα λέγεσθαι, τοιούτου τινὸς σημεῖόν ἐστιν· οὐ γὰρ πρὸς

4 ὀκνηρότερος P corr. V 9 Αἰνέας recte P Αἰνείας V
 15 Verba ἔχει — Ἡρωδιανός sumpta sunt ex Eustath. Od. p.
 1951 19 ἐνθεν δὲ F ἐνθενδε PV 21 διάγειν F διαλέ-
 γειν PV 26 ἀκάκητα F ἀκάκητον P ἀκάκητον V

τὸ κακοῦν καὶ βλάπτειν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σώζειν μᾶλλον
 γέγονεν ὁ λόγος, ὅθεν καὶ τὴν ὑγίαν αὐτῷ συν-
 ῳκισαν. ἀργειφόντης δέ ἐστιν, οἶονεὶ ἀργεφάντης, ἀπὸ
 τοῦ ἀργῶς πάντα φαίνειν καὶ σαφηνίζειν· τὸ γὰρ λευ-
 5 κὸν ἀργεννὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ
 τὴν φωνὴν ταχύτητος· καὶ γὰρ τὸ ταχὺ ἀργὸν λέγε-
 ται κατὰ ἀντίφρασιν. χρυσόοραπισ δέ, ὅτι πολύτιμός
 ἐστὶ [καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ ῥαπισμός]· πολλοῦ γὰρ ἀξία
 ἐστὶν ἢ εὐκαιρὸς νουθεσία καὶ ἐπιστροφή τῶν αὐτῇ
 10 προσεχόντων. παραδέδοται δὲ καὶ κῆρυξ θεῶν καὶ
 διαγγέλλειν αὐτὸν ἔφασαν τὰ παρ' ἐκείνων τοῖς ἀν-
 θρώποις· κῆρυξ μὲν, ἐπεὶ διὰ φωνῆς γεγωνοῦ παρισ-
 τᾶ τὰ κατὰ τὸν λόγον σημαινόμενα ταῖς ἀκοαῖς· ἄγ-
 γελος δέ, ἐπεὶ τὸ βούλημα τῶν θεῶν γινώσκεται ἐκ
 15 τῶν ἐνδεδομένων ἡμῖν κατὰ τὸν λόγον ἐνεργειῶν.
 πέδιλα δὲ φέρει πτερωτὰ καὶ δι' ἀέρος φέρεται συμ-
 φώνως τῷ Ὀμήρῳ, καθάπερ εἶρηται τὰ ἔπη πτερόεντα·
 καὶ γὰρ τὴν Ἴριον ποδήνεμον διὰ τοῦτο καὶ ἀελλόποδα
 καλοῦσιν ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος παρεισάγοντες.

20 ψυχοπομπὸν δὲ τὸν Ἑρμῆν ἐμυθεύσαντο εἶναι συμ-
 βάλλοντες, ὅπερ ἴδιον αὐτοῦ ἐστὶ, τὸ ψυχαγωγεῖν. διὰ
 τοῦτο καὶ ῥάβδον αὐτῷ ἐγχειρίζουσι,

— τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

τὰ τῆς διανοίας δηλονότι,

25 — τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.

καὶ παρορμᾶν γὰρ τοὺς παρειμένους ῥαδίως καὶ κατα-
 στέλλειν τοὺς παρωρηκότητας δυνατός ἐστίν. ἐντεῦθεν

5 ἀργὸν Osann. 6 τὴν φωνὴν F τοῦ φοιτῶ PV 8 Haec
 verba in F ommissa merito removi 12 γεγωνοῦ F γεγωνίας
 P γεγωνίας V 16 Od. V, 45 23 Od. V, 47—48

ἤδη τοὺς ὄνειρους ἐπιπέμπειν ἔδοξε καὶ μάντις εἶναι
 διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου, τρέπων ὡς βούλεται τὰς
 φαντασίας· θεῶν τ' ἄγγελοι ὄνειροι. οἱ δ' ἀποπλη-
 ροῦντες περὶ τὴν εἰρημένην ῥάβδον, τὸ τοῦ κηρυκίου
 σχῆμα, δράκοντες σύμβολόν εἰσι τοῦ καὶ τοὺς θηριώ- 5
 δεις ὑπ' αὐτοῦ κηλεῖσθαι δέοντος τὰς ἐν αὐτοῖς διαφο-
 ρὰς καὶ συνδέοντος αὐτοὺς ἄμματι δυσλύτῳ. διὰ
 τοῦτο γὰρ καὶ εἰρηνοποιὸν δοκεῖ τὸ κηρύκιον εἶναι.
 φέρουσι δ' ἄλλως οἱ μετιόντες τὴν εἰρήνην καὶ θαλ-
 λοὺς ἀνὰ χεῖρας, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ γεωργεῖσθαι 10
 θέλειν τὴν χώραν καὶ φειδώ τινα εἶναι τῶν ἡμέρων
 καὶ καρποφόρων φυτῶν. ἐκ δὲ Μαίας ἔφασαν γεγε-
 νῆσθαι Διὶ τὸν Ἑρμῆν, ἀποδηλοῦντες πάλιν διὰ τού-
 του, θεωρίας καὶ ζητήσεως εἶναι γέννημα τὸν λόγον. 15
 καὶ γὰρ αἱ [μαῖαι] μαιούμεναι τὰς γυναῖκας ἐντεῦθεν 15
 εἰρηνται μαῖαι, τῷ ὡσανεὶ ἐξερευνήσει προάγειν εἰς
 φῶς τὰ βρέφη. πλάττεται δὲ καὶ ἄχειρ καὶ ἄπους καὶ
 τετράγωνος τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς· τετράγωνος μὲν
 τῷ τὸ ἐδραῖόν τε καὶ ἀσφαλὲς ἔχειν, ὥστε καὶ τὰς
 πτώσεις αὐτοῦ βάσιν εἶναι· ἄχειρ δὲ καὶ ἄπους, ἐπεὶ 20
 οὔτε ποδῶν οὔτε χειρῶν δεῖται πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ
 προκείμενον αὐτῷ. οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς μὲν πρεσβυ-
 τέρους καὶ γενειῶντας Ἑρμᾶς ὀρθὰ ἐποίουν τὰ αἰδοῖα
 ἔχοντας, τοὺς δὲ νεωτέρους καὶ ἀγενεῖους παρειμένα,
 παριστάντες, ὅτι ἐν τοῖς προβεβηκόσι ταῖς ἡλικίαις 25

5 ἐστι PV 6 καλεῖσθαι δέοντας (λύοντος F) et infra συν-
 δέοντας P corr. V 7 αὐτὰς PV 9 θαλοὺς PV 14 τὸν λόγον
 rectius F τὸ ζῶον PV 15 μαῖαι ut glossema clausi 16 προ-
 σάγειν P corr. V 20 αὐτῶν PV 22 προκείμενον P et F
 προσκείμενον V 23 γενειῶντας Ἑρμᾶς F γεννῶντας τὸν Ἑρ-
 μῆν PV 24 παρειμένα, παριστάντες F ἀνειμένους παριστῶντες PV

γόνιμος ὁ λόγος καὶ τέλειός ἐστιν, ὅς δὴ καὶ τυχῶν
 τῷ ὄντι ἐστὶ τυγχάνων, ὧν ἂν πρόδηται, ἐν δὲ τοῖς
 ἀσφοῖς ἄγονος καὶ ἀτελής. ἴδρυται δὲ καὶ ἐν ταῖς
 ὁδοῖς καὶ ἐνόδιος λέγεται καὶ ἡγεμόνιος, ὡς αὐτῷ εἰς
 5 πᾶσαν προᾶξιν ἡγεμόνι χρῆσθαι, καὶ αὐτοῦ ὄντος τοῦ
 ἐν ταῖς βουλαῖς εἰς τὴν δέουσαν ἡμᾶς ἀνάγοντος.
 τάχα δὲ καὶ ἐπ' ἐρημίας, ἐπειδὴ κάκει τῆς παρασκευῆς
 αὐτοῦ καὶ τῆς θεραπείας δεῖ. διὰ δὲ τὸ κοινὸν αὐ-
 τὸν εἶναι καὶ τὸν αὐτὸν ἐν τε ἀνθρώποις πᾶσι καὶ
 10 πᾶσι τοῖς θεοῖς, ὁπόταν τις εὕρη τι προάγων ἐν ὁδῷ,
 σύνηθες ἐπιφθέγγεσθαι κοινὸν εἶναι τὸν Ἑρμῆν. ὅς
 δὴ συνίστωρ ἐστὶ τῆς εὐρέσεως ἐνόδιος ὧν, ἐμφαι-
 νοντες, ὅτι κοινὸν ἀξιοῦσιν εἶναι καὶ τὸ εὐρημένον,
 ἐντεῦθεν καὶ τῶν εὐρημάτων Ἑρμαίων λεγομένων.
 15 προσσωρεύουσι δὲ τοὺς λίθους τοῖς Ἑρμαῖς, ἐκάστου
 τῶν παριόντων ἕνα τινὰ αὐτοῖς προστιθέντος, ὡς
 χρήσιμόν τι καὶ κοινωνικὸν τὸ παρ' αὐτοῦ ἐκάστου
 ποιοῦντος, διὰ τοῦ καθαιρεῖν τὴν ὁδόν, εἴτε μαρτυ-
 ροποιούμενος τὸν Ἑρμῆν, εἴτε ὡς ἐπισημαινόμενος
 20 τὴν εἰς αὐτὸν τιμὴν, εἰ μὴδὲν ἄλλο ἔχειν προ-
 σενεγκεῖν αὐτῷ, εἴτε ἐκδηλότερον τοῖς παριοῦσι τὸ
 ἀφίδρυμα ποιῶν, εἴτε πρὸς σύμβολον τοῦ ἐκ μι-
 κρῶν μερῶν συνεστάνται τὸν προφορικὸν λόγον. λέ-
 γεται δὲ καὶ Ἀγοραῖος πρῶτος, εἰκότως· ἐπίσκοπος
 25 γὰρ τῶν ἀγοραζόντων τι ἢ πιπρασκόντων, ὡς μετὰ

2 πρόδηται F πρόσδηται PV 9 καὶ τὸν αὐτὸν add. F
 om. PV 10 πᾶσι om. Osann. 11 τὸν Ἑρμῆν F τῷ Ἑρμῆ
 PV 13 τὸ εὐρημένον F τῶν εὐρημένων PV 15 προσω-
 ρεύουσι PV ἐκάστου — προστιθέντος — ἐκάστου ποιοῦντος
 ex optimis libris restituit Osann. ἕκαστος — προστιθείς —
 ἕκαστος ποιῶν PV

λόγου πάντα ποιεῖν δέοντως. ἐντεῦθεν καὶ τῶν ἐμπο-
 ριῶν ἐπιστάτης ἔδοξεν εἶναι καὶ ἐμπολαῖος καὶ κερ-
 δῶος ἐπωνομάσθη. τῆς δὲ λύρας εὐρετής ἐστιν, οἷον
 τῆς συμφωνίας καὶ ὁμολογίας, καθ' ἣν οἱ ζῶντες
 εὐδαιμονοῦσιν, ἡρμοσμένην ἔχειν τὴν διάθεσιν ἐπι- 5
 βάλλοντος. παραστῆσαι δ' αὐτοῦ τὴν δύναμιν καὶ
 διὰ τῶν ἀπεμφαινόντων θέλοντες κλέπτῃν αὐτὸν παρ-
 ἔδωκαν καὶ δολίου βωμὸν Ἐρμοῦ ἰδρύσαντο. λαν-
 θάνει γὰρ ὑφαιρούμενος τὸν προδιδόμενον τοῖς
 ἀνθρώποις καὶ κλέπτων ἔσθ' ὅτε τῇ πιθανότητι τὴν 10
 ἀλήθειαν, ὅθεν τινὰς καὶ ἐπικλόποις λόγοις χρῆσθαι
 λέγουσι. καὶ γὰρ τὸ σοφίζεσθαι τῶν εἰδότην λόγῳ
 χρῆσθαι ἰδιόν ἐστι. νόμιος δὲ λέγεται, τῷ ἐπ' ἀνορ- 156
 θῶσει νόμος εἶναι προστακτικὸς ὢν τῶν ἐν κοινωνίᾳ
 ποιητέων. διὰ γοῦν ὁμωνυμίαν μετήχθη καὶ ἐπὶ τὴν 15
 τῶν νόμων ἐπιμέλειαν. σέβονται δὲ αὐτὸν καὶ ἐν ταῖς
 παλαιστραῖς μετὰ τοῦ Ἡρακλέους, ὡς τῇ ἰσχύει μετὰ
 λογισμοῦ χρῆσθαι δέοντος. τῷ γὰρ πεποιθότι μόνῃ τῇ
 τοῦ σώματος δυνάμει, τοῦ δὲ λόγου, ὃς καὶ τέχνας εἰς
 τὸν βίον ἤγαγεν, ἀμελοῦντι, πάνν τις οἰκείως ἐπέειποι· 20

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος.

ἄλλως. ὁ Ἐρμοῦς λέγεται νόμιος καὶ ἀϋξητικὸς τῶν
 θρεμμάτων. ὁ δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων ἥλιος ἔχει καὶ αἱ
 ἀλληγορούμεναι Νύμφαι, αἱ γῆθεν ἀναδίδουσι τροφὰς

1 δεόντως PV 4 ὁμολογίας F ὁμοιοίας PV 5 ἔχειν
 — ἐπιβάλλοντος F ἔχει — ἐπιβάλλον PV 6 αὐτοῦ F αὐτῷ
 PV 7 διὰ τῶν F τὴν τῶν PV 8 βωμὸν addidi ex F
 om. PV 13 ἐπανορθῶσει PV 14 προστακτικὸς ὢν F προ-
 στακτικὸς τὴν P προστακτικὸς V ἐν F ὡς PV 15 ὁμόνοιαν
 PV 16 νόμων rectius Osann. λόγων vulg. 17 ὡς F ἐν PV
 18 τῷ γὰρ πεποιθότι — ἀμελοῦντι F τῶν γὰρ πεποιθότων —
 ἀμελούντων PV 21 Π. VI, 407

τοῖς ζώοις, ὡς ἐπιστατοῦσαι κρήναις καὶ ἄλσεσι καὶ
 ἱεροῖς ποταμοῖς. ἢ δ' ἀλληγορία Ἐρμῆν τὸν λόγον
 νοεῖ καὶ ἐκ τοῦ ἐρμηνεύειν αὐτὸν ἐτυμολογεῖ, ὡς
 ἐρμηνεύοντα τὰ τῆς ψυχῆς βουλευόμενα καὶ ἐξαγγέλ-
 5 λοντα· ὅθεν καὶ διάκτορον αὐτὸν καλεῖ, οἷα τορῶς,
 ὃ ἐστὶ σαφῶς, αὐτὰ προάγοντα. τὸν δὲ αὐτὸν ἀρ-
 γειφόντην ἐπονομάζει, ὡς ἀργὸν φόνου· εἰρηνικὸς
 γὰρ ὁ λόγος. ὁ δὲ μῦθος ἀργειφόντην τὸν φονεά
 τοῦ Ἄργου καλεῖ, ὃν φύσεως τέρας ἢ ἱστορία παρα-
 10 δίδωσιν, ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἀνοίξασα διὰ παντὸς τοῦ
 σώματος, οὓς ἄλλοτε ἄλλοις ἀνοίγων καὶ τοῖς μὲν
 μύων, τοῖς δὲ βλέπων, ἄϋπνος ἦν διὰ βίου, ἄστροις
 μὲν τισιν ἀνατέλλουσιν, ἐπανοίγων τοὺς μύοντας
 ὀφθαλμοὺς συνανατέλλοντας, ὥσπερ καὶ αὐτοῦ, ἐτέ-
 15 ροις δὲ αὖ πάλιν τῶν ἀστέρων δυομένοις ἐγκατα-
 μύων τοὺς βλέποντας ὀφθαλμοὺς καὶ ὥσπερ συγκατα-
 δύων τὸν ἐν αὐτοῖς ὀπτικὸν ἥλιον, ὃ καὶ Εὐριπίδης
 δημοῖ, ἐν οἷς φησιν Ἄργου ὄμματα, „τὰ μὲν σὺν
 ἄστρον ἐπιτολαῖς τι ὄμματα βλέποντα, τὰ δὲ κρύ-
 20 πτοντα δυνόντων μέτα“. καὶ οὕτω μὲν ὁ μῦθος
 πολυπὸν πλάττει τὸν Ἄργον. ἢ δὲ ἱστορία τὸν Ἄρ-
 γον τοῦτον, ὃς καὶ πανόπτης ἐπεκαλεῖτο, πολυπράγ-
 μονα τὰ εἰς ὄψιν εἶναι βούλεται καὶ ὀριγνώμενον
 πᾶσι παρεῖναι πράγμασι καὶ αἰεὶ ποτε καὶ ὡς οἶόν τε
 25 συνεχῶς πάντα ὁρᾶν καὶ μηδέν τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχὴν
 αὐτοῦ διαλανθάνειν αὐτόν. ἴσως δὲ καὶ ἀρχίνους ὁ
 ἄνθρωπος ἦν καὶ τὰ μὲν ὁρᾶν, τὰ δὲ προορᾶν, ὅποιον

6 ὡς προεῖρηται add. F καὶ post αὐτὸν add. F 7
 εἰρηνικὸν F 19 Lectionem restitui ex Eurip. Phoeniss. 1116
 seq. σὺν ἄρθρων ἐπιτολαῖσι βλέποντα PV

ὁ ποιητὴς λέγει τὸν βλέποντα τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσθεν. τυχὸν δὲ καὶ ὄξυς ἦν τὴν θείαν, ἀλλὰ καὶ ἐργηγορῶς τὰ πολλὰ καὶ ὀλίγω ὑπνω ἐαυτὸν ἐπιτρέπων. διὸ ὁ μῦθος πολλοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἐφιλοτιμήσατο. εἰκὸς δὲ καὶ εὐθυόνειρον εἶναι τὸν ἄν- 5
θρωπον· καὶ ἐδόκει καὶ κατὰ τοῦτο ἄϋπνος εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπνοῦν εἰκῶς καθορᾶν διὰ τὴν ἀληθῆ τῶν φαντασιῶν ἔκβασιν. ὥσπερ δὲ τὸν Ἄργον ὁ μῦθος αἰνιγματωδῶς ἐσέμνυνεν, οὕτω καὶ ἄλλον τινὰ 157
πολλὰ πράττοντα ταῖς χερσὶν ἑκατόγχειρα ἔπλασε, καὶ 10
τινι ἀκαμάτῳ ὄντι τὴν πορείαν ἀπὸ χαλκοῦ τὸ σκέλος ἐσφυρηλάτησε, καὶ ἀκουστικὸν δὲ τινα ὄντα ὄνου φέρειν εἶπε, τερατολογῶν πολυτρόπως τὰς φιλοτιμίας τῆς φύσεως. ἄλλως. ῥάβδον χρυσεῖην δίδωσιν Ὅμηρος τῷ Ἑρμῇ, ἣ τῶν μὲν ὄμματα θέλγει, τοὺς δὲ ὑπνώοντας 15
ἐγείρει. καὶ λέγει, ὡς ταύτη κινήσας ἤγε τὰς ψυχάς, ὡς εἶναι καὶ ταύτην ἐνέργειαν τῆς Ἑρμαϊκῆς ῥάβδου. γίνεται δὲ ῥάβδος παρὰ τὸ ῥαδίως ποιεῖν βαδίζειν. ἢ τοίνυν τοῦ Ἑρμοῦ ἐπὶ τοῖς ἐργηγορόσιν ἢ καθεύδουσιν λαμβάνεται, ἢ δὲ τῆς Ἀθηναῖς εἰς Ὀδυσσεά 20
ποτὲ μὲν νέον ποιεῖ, ποτὲ δὲ γέροντα, τῆς Κίρκης δὲ κατὰ τῶν πινόντων κυκεῶνα, οὕτω δὴ καὶ τὸ τοῦ Ποσειδῶνος σκηπάνιον, ἣτοι σκῆπτρον. φασὶ δέ, ὅτι Ἑρμῆς πρῶτος Ἀπόλλωνι σκευωρίαν μουσικὴν ἐξ ὀστράκου χελώνης ἐμηχανήσατο εἰς λύσιν μηνίδος τῆς 25
ἐπὶ κλοπῇ τῶν ἐκείνου βοῶν. διὸ καὶ χέλυσ ἢ αὐτὴ καὶ λύρα· τοῦτο μὲν ὡς οἶον λύτρα τις, ἴκεῖνο δὲ ὡς ἀπὸ τῆς χελώνης, ἀφ' ἧς ἢ χέλυσ. λέγεται δὲ

2 ὡς προεγγράπται add. F 10 χερσὶ PV 15 ὑπνώων-
τας P corr. V 26 Sic correxi, τῶν ἐκείνου PV

τρικέφαλος, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς καὶ ἔχων ὑπο-
 γραφήν, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἢ ὁδός, ποῖ δὲ αὕτη·
 ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἦν δὲ ὁ
 ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν Πατροκλείδης. καὶ
 5 Κυλλήνιος δὲ προσαγορεύεται μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλ-
 λήνης, ἣτις ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας ὀνομασθὲν ἀπὸ
 Κυλλήνης ἡρώϊδος τινός. περιάδεται δὲ διαφερόντως,
 ἐν τοῖς περὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν
 κάκειθεν ἔχειν τὸ λεχθὲν ἐπίθετον. κατὰ μέντοι ἀλ-
 10 ληγορίαν Κυλλήνιος τοῦ ὕπνου δοτήρ, ὁ τὰς ἡνίας
 τῶν κύλων ἢ κυλάδων ἔχων, ὃ δηλοῖ τὰ ὑπὸ τοὺς
 ὀφθαλμούς, ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν τὸ τὰ κύλα τῶν
 ὀφθαλμῶν οἰδεῖν, ἐκ μακροῦπνίας τυχὸν ἢ ἀϋπνίας.
 λέγεται δέ, ὅτι Ἑρμῆς πρῶτος, οἷα κῆρυξ καὶ διάκτορος,
 15 καθήρας τὰς ὁδοὺς, εἶπου λίθους εὗρεν, ἐπετίθει ἐξω
 ὁδοῦ, ὅθεν τοὺς τοιοῦτόν τι ποιοῦντας καὶ τὰς ὁδοὺς
 τῷ Ἑρμῆ, ὡς διακτόρῳ, ἐκκαθαίροντας εἰς τιμὴν Ἑρ-
 μοῦ τοὺς τῶν τοιούτων λίθων σωροὺς Ἑρμαῖα ἢ
 ἐρμαίους λόφους καλεῖν φασι. καὶ Ἑρμοῦ τοῦ εἰς
 20 λόγον ἀλληγορουμένου σύμβολον εἶναι τὸ τοιοῦτον
 ἔργον. ὡς γὰρ σωρὸς λίθων ἐκ μικρῶν εἰς μέγαν
 ὀγκοῦται κολωνόν, οὕτω καὶ Ἑρμῆς ἀποτάδην διεξο-
 δικῶς ἐκ βραχυτάτων στοιχείων τε καὶ συλλαβῶν καὶ
 λέξεων σεσωρευμένος εἰς πολὺ κορυφοῦται. ἄλλοι δὲ
 25 εἶπον, Ἑρμῆ ἀνελόντι τὸν Ἄργον, ἐξ οὗ καὶ Ἀργει-
 φόντης ἐκλήθη, ἀνάγκην γενέσθαι δίκας τοῦ φόνου
 ἀποτιννύειν. ἐπεὶ δὲ Διὶ πεισθεὶς ἐπλημμέλησε τὸ

10 ὁ rectius F ὅς PV 12 παρ' Ἀττικοῖς add. F 14 ὅτι
 scripsi, ὁ PV 15 καθήρας addidi ex F om. PV 18 Ἑρ-
 μαῖα F Ἑρμα PV 21 μεγάλον PV

κακὸν καὶ ὄκνον ἀντὸν τίσασθαι, προσέριψαν τὰς 158
ψήφους, ὁ καθ' ἓνα τῶν κρειτόνων ἠρέμα τῷ Ἐρμῇ
βάλλοντες, οἷον ἐκείνον λίθοις· καὶ οὕτω τὴν τοῦ
φόνου ποινὴν ἀφωσιώσαντο. καὶ οἱ τῶν ψήφων ἐκεί-
νων λίθοι ἀναβάντες τῇ σωρείᾳ εἰς λόφον εἰς τιμὴν 5
ὑστερον ἔπεσον τῷ Ἐρμῇ. λέγεται δὲ καὶ κύβων εἶναι
προστάτης ὁ Ἐρμῆς, ὥσπερ καὶ ὁ Πάν.

CCCLIV. Περὶ τοῦ Ἔρωτος.

Ἔρως κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον Ἀφροδίτης πλάττε-
ται υἱός, κατὰ δὲ Σαπφῶ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, κατὰ δὲ
Σιμωνίδην Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεως, κατὰ δὲ Ὀρφέα 10
Χρόνου. Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐκ Χάους λέγουσι τὸν
Ἔρωτα γεννηθῆναι. ὃν καὶ τυφλὸν οἱ παλαιοὶ παρα-
διδόασιν, ὥσπερ καὶ τὸν Πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐρῶν τυφ-
λός ἐστιν, ὅτε ἐρᾷ γυναικὸς δυσειδοῦς, ἣτις δοκεῖ
αὐτῷ καλλίστη εἶναι, ὅπερ ἐστὶ τυφλότης, ὥστε ὁ Ἔρως 15
τυφλός, ἥγουν τυφλοποιός· ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ
μὴ καλὰ καλὰ ἡγεῖσθαι. ὁ δὲ Πλοῦτος τυφλός ἐστι· καὶ
γὰρ τοὺς καλοὺς καὶ κοσμίους παρέρχεται καὶ δίδωσιν
ἑαυτὸν τοῖς κακίστοις καὶ βδελυροῖς. ἔστι δὲ ὁ Ἔρως
θερμὸς καὶ δυσκάθεκτος πόθος, ὃς οὐδὲν παράδοξον, 20
εἰ τῇ Ἀφροδίτῃ τοιαύτῃ οὔσῃ συντιμᾶται καὶ συμ-
παραγίνεται, τῶν πλείστων υἱὸν αὐτῆς παραδεδωκό-
των. πλάττεται δὲ παῖς ὁ Ἔρως διὰ τὸ ἀτελεῖ τὴν

CCCLIV. Schol. Apoll. III, 26 ἔστι δὲ ὁ Ἔρως — exit.
Cornut. 25

8 Arg. III, 26 9 fr. 132 B 10 fr. 22 Herm. Χρόνου
scripsi cum F Κρόνου PV 11 fr. 31 B et Theog. 120. Ἴβυ-
κος *** ὁ δὲ Ἡσίοδος ed. Keil. Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσ. FPV

γνώμην καὶ εὐεξαπάτητον ἔχειν τοὺς ἐρωῶντας· πτερωτὸς δέ, ὅτι κουφόνους ποιεῖ, ἢ ὅτι ὡς ὄρνις προσίπταται ταῖς διανοίαις ἀθρόως· τοξότης δέ, ἐπεὶ πληγῇ τινι ὅμοιον ἀπὸ τῆς προσόψεως οἱ ἀλίσκόμενοι
 5 αὐτῷ πάσχουσιν, οὔτε πλησιάσαντες οὐτάμενοι τῶν καλῶν, ἀλλὰ μακρόθεν αὐτοὺς ἰδόντες. ἀναδίδοται δὲ λαμπὰς αὐτῷ, πυροῦν δοκοῦντι τὰς ψυχὰς. καλεῖται δὲ καὶ Ἴμερος, ἦτοι παρὰ τὸ ἴεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐπὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ὠραίων ὠνομασμένος ἢ κατὰ
 10 μίμησιν τῆς περὶ τὴν διάνοιαν ἐκστάσεως, ὡς ἀναμειωρῆσθαι περὶ ταύτην. Πόθος δὲ ἀπὸ τῆς τῶν φιλημάτων μιμήσεως, ὅθεν ἔσχε τὴν κλῆσιν καὶ ὁ πάπας, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ πυνθάνεσθαι περὶ τῶν ἐρωμένων τοὺς ἐρωῶντας καὶ αὐτῶν ἐκείνων, πόθεν
 15 ἔρχονται καὶ ποῦ ἦσαν. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ὅλον κόσμον νομίζουσιν Ἐρωτα εἶναι, καλόν τε καὶ ἐπαφρόδιτον καὶ νεαρὸν ὄντα καὶ πρεσβύτατον ἅμα πάντων καὶ πολλῷ κεχρημένον πυρὶ καὶ ταχεῖαν, ὥσπερ ἀπὸ τῆς τοξείας ἢ διὰ πτεροῶν τὴν κίνησιν ποιούμενον.

159

CCCLV. Περὶ Ἐριχθονίου.

20 Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου υἱὸς λέγεται καὶ Ἀθηναῖς τῆς Βρονταίου θυγατρός, τῆς καὶ Βελονίης καλουμένης· πολλὰ γὰρ Ἀθῆναι καὶ Ἀφροδίται καὶ οἱ μίαι, οὐδὲ μυθικί, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνομάτων.

CCCLV. Tzetzes Lyc. 111. V. End. p. 151

2 κουφόνους F καὶ φόνους PV 4 προσόψεως F προστάξεως PV 9 ὠνομασμένος F ὠνομασμένων PV 10 ἐκστάσεως F ἐκτάσεως PV ἀναμειωρῆσθαι F ἀναμειωρεῖσθαι PV 21 Βελονίης F Βελενίης PV

ταύτη τοίνυν τῇ βασιλίδι Ἥφαιστος γάμφ' μιγείσ
 γεννᾷ τὸν Ἐριχθόνιον, ὃς ἐβασίλευεν Ἀττικῆς. ὡς δέ
 τισιν ἱστορεῖται, γηγενής· ἐκ τῆς Γῆς γάρ, ὡς φασιν,
 ἀνεδόθη, ὅθεν τοὺς Ἀθηναίους πάντας γηγενεῖς φά-
 σκουσιν ἀπὸ τούτου. Ἀθηναῖν γὰρ ληροῦσιν ἐλθοῦσαν
 πρὸς Ἥφαιστον ἔνεκεν ὄπλων κατασκευῆς ἐραστῆς
 Ἥφαιστος ἐδίωκε. καταλαβὼν δέ, ὡς ἀντέπιπτεν αὐτῷ
 Ἀθηναῖ, περὶ τοὺς μηροὺς ἐπεσπέριμηνεν. ἡ δὲ μυσ-
 αχθεῖσα, ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν γόνου ἀπέριψεν. ἀνεδόθη
 δὲ ὁ Ἐριχθόνιος, ὁ καὶ Ἐρεχθεὺς λεγόμενος, κληθεὶς
 ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονός. ἄλλοι δὲ τοῦτο γενέ-
 σθαι φασίν, ὅτε ὁ Ζεὺς τὴν Ἀθηναῖν ἐκ τοῦ ἐγκεφά-
 λου αὐτοῦ ἐνεργεία τοῦ Ἥφαιστου ἀπεκύησε, καθὼς
 καὶ προεῖρηται.

CCCLVI. Περὶ τῶν Ἐσπερίδων.

Ἐσπερίδες θυγατέρες λέγονται Φόρκου καὶ Κη-
 τοῦς. ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἣν
 ἐφύλασσε δράκων, ἐφ' ἧ μῆλα καὶ Ἡρακλῆς ἐστρα-
 τεύσατο. Ἐσπερίδες δὲ ἐπωνομάσθησαν διὰ τὸ ἐσπέ-
 ρας ἐπιφαίνεσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ κατοικεῖν.
 ἀπὸ τούτων καὶ ἡ νῆσος, ἣν κατῴκει Γηρουνεὺς,
 Ἐσπερία εἶρηται, ἔχουσα κύνα Ὀρθόν, ἀδελφὸν Κερβέρον,
 ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ Ἀτλαντος λέγουσιν εἶναι
 τὸν κύνα. ἡ δὲ ἀλληγορία τὰς Ἐσπερίδας ἐσπερινὰς
 ὥρας λαμβάνει, μῆλα δὲ χρυσᾶ τὰ ἄστρα, Ἡρακλέα

CCCLVI. Schol. Apoll. IV, 1399 Palaeph. 19. V. Eud. p.
 216 et 434 Ἐσπερίδες — κύνα Schol. Apoll. I. c. ἡ δὲ ἀλλη-
 γορία — μῆλα Schol. Hes. Theog. 215 ἡ δὲ ἱστορία — exit.
 Palaeph. I. c.

δὲ τὸν ἥλιον. παρερχομένου γὰρ τοῦ ἡλίου, τὰ ἄστρα οὐκ ἔτι φαίνονται, ὃ ἔστι τὸ τρυγησαι τὸν Ἡρακλέα τὰ μῆλα. ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει, ἥπερ καὶ πλέον ἔχεται τῆς ἀληθείας. Ἔσπερος ἦν ἀνὴρ Μιλήσιος, ὃς
 5 ὤκει ἐν τῇ Καρία καὶ εἶχε θυγατέρας δύο, αἱ ἐκαλοῦντο Ἐσπερίδες. τούτῳ δὲ ἦσαν ὄεις καλαὶ καὶ εὐκαρποι, οἷαι καὶ νῦν αἱ ἐν Μιλήτῳ. ἐπὶ τούτῳ δὴ ὀνομάζονται χρυσαῖ· κάλλιστον γὰρ ὁ χρυσός· ἦσαν δὲ ἐκείναι κάλλισται. μῆλα δὲ καλεῖται τὰ πρόβατα.
 10 Ἄπερ ὁ Ἡρακλῆς ἰδὼν βοσκόμενα περὶ τὴν θάλατταν, περιελάσας ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν καὶ τὸν ποιμένα αὐτῶν ὀνόματι Δράκοντα εἰσῆγαγεν εἰς οἶκον, οὐκέτι ζῶντος τοῦ Ἐσπέρου, ἀλλὰ τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔλεγον
 160 οὖν οἱ ἄνθρωποι· ἐθεασάμεθα χρυσᾶ μῆλα, ἃ Ἡρα-
 15 κλῆς ἤγαγεν ἐξ Ἐσπερίδων, τὸν φύλακα ἀποκτείνας δράκοντα. καὶ ἐνθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

CCCLVII. Περὶ Εὐήνου.

Εὐήνος γαμβροκτόνος ἱστορεῖται, ὥσπερ ὁ Οἰνόμαος. εἰς ἀρματηλασίαν γὰρ τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκαλούμενος καὶ τῷ διεκφυγόντι αὐτὸν
 20 διώκοντα, εἰς ἀριστεῖον διδοὺς αὐτὴν καὶ τοὺς λειπομένους, ὃ ἔστιν ἠττωμένους, καρατομῶν καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιρωῶν εἰς ἐκφόβησιν δεινὰ ἐποίει. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἴδας ὑπερήλασεν αὐτόν, ἀρπάσας τὴν Μάρ-

CCCLVII. Ex parte Apollod. I, 7, 8 Eudocia compilavit. Cf. Plutarch. Parall. 40. V. Eud. p. 237 et 285

1 τὰ ἄστρα οὐκ ἔτι φαίνονται scripsi secutus Schoemann., op. II, p. 402 τὰ ἄστρα ἐμφαίνονται FPV 6 εὐκαρποι F ἔγκαρποι PV 10 παρὰ τῇ θαλάττῃ F

πησσαν, καὶ ἐκεῖνος ἐπιδιώξας οὐ κατέλαβε, κατασφάττει μὲν τοὺς ἵππους, ἑαυτὸν δὲ ῥίπτει εἰς τὸν πρὶν μὲν *Λυκόρμαν ποταμόν*, ἀπ' ἐκείνου δὲ *Εὐήνον*. λέγεται δὲ ὁ *Ἴδας* εἶναι *Λυγκέως* ἀδελφὸς καὶ ἄριστος γεγονέναι τοξότης. ὅς γε καὶ τῷ *Ἀπόλλωνι* κατὰ 5 μῦθον ἀντικατέστη, ἀρπάζοντι κατὰ ἔρωτα τὴν *Μάρπησσαν* οὐκ ἐθέλουσαν, ὡς καὶ ὁ *Λυκόφρων* ἱστορεῖ. καὶ φαίνεται μὲν ἀμυθῆτου κάλλους αἰνιγμα εἶναι ὁ τοῦ *Ἀπόλλωνος* ἡλίου εἰς τὴν ἠρωΐδα ταύτην ἔρωτος, ὡς ἀξιοθέατον καὶ οἶον ἠλιώδη τὸ εἶδος καὶ διὰ τοῦτο 10 τῷ ἡλίῳ πρέπουσαν. περιάδεται δὲ ὅμως ἄλλως τὸ φίλανδρον τῆς *Μαρπήσσης*, ἣν ὁ μῦθος λέγει πολλά τε κλαῦσαι, ὅτε ὑπὸ *Ἀπόλλωνος* ἠρπάγη, καὶ αἴρεσιν σχοῦσαν προελέσθαι *Ἀπόλλωνος* τὸν αὐτῇ συγγηράσαντα *θνητὸν Ἴδαν*. 15

CCCLVIII. Περὶ *Εὐμαίου* δούλου *Ὀδυσσεώς*.

Εὐμαιος, ὁ *Ὀδυσσεώς* δοῦλος, ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δεσπότην εὐμενείας, ὡς καὶ *Φιλοίτιος* ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. ὅς ἐς τοσοῦτον ἠξιώθη λόγου τοῖς παλαιοῖς, ὥστε καὶ μητέρα αὐτοῦ ἐξευρίσκουσι. *Δημόκριτος* μὲν *Πενίαν*, *Εὐφορίων* δὲ *Πανθείαν*, *Φιλό-* 20 *ξενος* δὲ *Δανάην*.

CCCLIX. Περὶ *Εὐρύβατου*.

Εὐρύβατης πονηρὸς ἦν ἀνὴρ κατὰ τὴν παροιμίαν,

CCCLVIII. Eustath. Od. p. 1784 CCCLIX. Eustath. Il. p. 110

7 Alex. 561. Ceterum cf. Müller fragm. hist. IV, p. 401
20 Euph. fr. 142 Meinek. 21 ὁ *Σιδώνιος* add. F 22 De proverbio, ad quod alludit Eudocia cf. Diogen. IV, 76 et quae ibi convasavit Schneidevinus

ὄν οἱ πλείους Εὐρυβάτον λέγουσιν· ἀφ' οὗ εὐρυβα-
 τεύεσθαι τὸ πονηρεύεσθαι. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ,
 σταρτηγὸν Εὐρυβάτην Ἀργεῖον πένταθλον ἐπασκή-
 σαντα καὶ μονομαχεῖν ἄριστον. ὁ δ' αὐτὸς καὶ Ταλ-
 5 θυβίου ἱερὸν ἰδρύσασθαι φησιν ἐν Σπάρτῃ καὶ ὅτι
 ἀπόγονοι ἐκεῖσε Ταλθυβιάδαι καλούμενοι. Ταλθύβιος
 161 γὰρ καὶ Εὐρυβάτης κήρυκὲς εἰσι παρὰ τῷ ποιητῇ. οἱ
 δὲ κήρυκες ἄσυλοι ἐς τὸ παντελὲς ἦσαν, οἷα θεῖον
 γένος νομιζόμενοι. ἐδόκουν γὰρ κατάγεσθαι ἀπὸ
 10 Κήρυκος, υἱοῦ Ἐρμου, ὃς ἐκ Πανδρόσου ἐγεννήθη
 αὐτῷ, θυγατρὸς Κέκροπος. διὸ καὶ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ στέλ-
 λων Ὀδυσσεὺς κατασκόπους εἰς ἄλλοδαπὰς χώρας καὶ
 κήρυκα ἐδίδου ἔπεσθαι διὰ τὸ ἄσυλον. καὶ ἦσαν μέσοι
 15 θεοῦ γένους καὶ ἀνθρωπίνου, καὶ οὐκ ἦν θεμιτὸν
 κακοῦσθαι αὐτούς.

CCCLX. Περὶ Ἐριφύλης.

[Ἐριφύλη θυγάτηρ ὑπῆρχε Ταλαοῦ ἀδελφοῦ
 Ἀδράστου, ἣν γήμας Ἀμφιάραος ὁ μάντις, υἱὸς Ὀϊκλέος,
 καὶ διενεχθεὶς ποτε πρὸς Ἀδραστον, εἶτα διαλυθεὶς
 συνέθετο ὑπὲρ ὧν ἂν εἰς τὸ μέλλον διαφέρωνται ἀν-
 20 τοὶ κρίνειν αἰρετῶς τὴν Ἐριφύλην αὐτοῖς· καὶ αὐ-
 τοὺς στοιχεῖν τοῖς κριθεῖσι. τῆς οὖν ἐπὶ Θήβας στρα-
 τείας προκειμένης, Ἀμφιάραος μὲν ἐκόλυεν, εἰδὼς τὸ
 ἐσόμενον, Ἀδραστος δὲ ἤθελε μάχην. Ἐριφύλη δὲ
 δῶροις προληφθεῖσα (τὰ δὲ ἦν ὄρμος χρύσεος, δοθεὶς
 αὐτῇ παρὰ Πολυνεῖκους ἢ Ἀδράστου) καὶ αἰρεθεῖσα

CCCLX. Eustath. Od. p. 1689. V. Eud. p. 22

2 IX, 74 6 Ταλθυβιάδαι P corr. V Verba Ταλθύβιος
 — ποιητῇ om. F

εἰς κρίσιν ἔκρινε δεῖν εἶναι στρατεύσασθαι τοὺς Ἀργείους. καὶ ὁ Ἀμφιάραος πολλὰ τὴν γυναικὰ μεμψάμενος, ἐξώρμησεν ὅμως καὶ αὐτὸς εἰς πόλεμον. τῷ δέ γε νῖῳ Ἀλκμαίῳ, ὃν Πίνδαρος Ἀλκμᾶνα καλεῖ, ἐπέταξεν ὁπότε ἂν ἠβήσῃ, μὴ πρότερον μετὰ τῶν 5 Ἐπιγόνων εἰς Θήβας ἐλθεῖν, πρηνὴ κτεῖναι τὴν μητέρα. ὃ καὶ ποιήσας ὁ Ἀλκμαίων ἐτιμωρήθη μὲν παρὰ Ἐριννύων, ὥσπερ καὶ Ὀρέστης, ἀπελύθη δὲ αὖθις, οἷα τιμωρήσας πατρί. διὸ στυγεράν τὴν Ἐριφύλην οἱ ποιεταὶ καλοῦσιν, ἣ χρυσὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρός, 10 ὡς οἶον ἀπεμπολήσασα ἐκείνου ὄρου χρυσοῦ.]

CCCLXI. Περὶ Εὐρυπύλου.

Εὐρύπυλος υἱὸς Τηλέφου καὶ Ἀστυόχης τῆς Πριάμου ἀδελφῆς, ὃν κάλλιστον ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ μετὰ τὸν Αἰθίοπα Μέμνονα περὶ τῶν Τρωϊκῶν ἐπικούρων λαλῶν. οὗτος διὰ τὴν τῆς μητρὸς δωροδο- 15 κίαν τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησεν. ἣ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη. Γανυμήδης υἱὸς ἦν Τρωός, ᾧ χρυσῆν τινα ἄμπελον Ζεὺς ἐχαρίσατο ἀντὶ Γανυμήδους. Πριάμος δὲ ἐκ διαδοχῆς ἐλθοῦσαν εἰς αὐτὸν ὑπέσχετο Ἀστυόχῃ, τῇ ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφῇ, Εὐρυπύλου δὲ μητρὶ, εἰ πέμ- 20 ψει ἐπὶ συμμαχίᾳ τὸν υἱόν, φάμενον, ἐπὶ τῇ μητρὶ κείσθαι τὴν εἰς πόλεμον ἐξέλευσιν αὐτοῦ.

CCCLXI. Eustath. Od. p. 1697. V. Eud. p. 95

11 Haec omnia cum et literarum ordinem pervertant (Εὐρύπυλος, Εὐρύπυλος) et iisdem fere verbis iam alio loco Eudociae exposita sint, hic uncis secludere melius duxi 13 Od. XI, 522 20 Εὐρυπύλου P corr. V

Εὐρυτος, ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτία βασιλεύς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς Ἰόλης γάμον τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικῆσαι δυναμένῳ, ἢ, ὡς τινες, τοὺς παῖδας· παρὰ γὰρ Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικὴν. Ἡρακλέους δὲ διαγωνισαμένου, ἀγανακτήσας ὁ Εὐρυτος, οὐκ ἀπέδιδου τὴν κόρην. ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν, οὐδὲ τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ Ἴφιτον τὸν Εὐρύτου, εἰς Τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, ξενίσας ἀπέκτεινε. φεύγων δὲ τὸ τοῦ φόνου μῖσος παρεγένετο πρὸς Νηλέα, καθάρσεως τευξόμενος. τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βουλομένων ὑποδέξασθαι, ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωρισθεὶς ἐπεξενώθη Δηϊφόβῳ, τῷ τῶν Ἀρκάδων βασιλεῖ, καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φόνου. καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ οὐ μόνον τὴν Πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ἦραν Νηλεῖ συμμαχοῦσαν ἔτρωσεν, αὐτὸν δὲ Νηλέα τοῖς παισὶν ἅμα κτείνει, δίχα τοῦ νεωτάτου Νέστορος· οὗτος γὰρ ἐν Γερήνιοις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη. ὅθεν αὐτὸν Γερήμιον ὁ ποιητὴς προσαγορεύει.

CCCLXII. Apollod. II, 6, 1 et II, 7, 3 compilavit, seu potius Schol. II. V, 392 et XI, 682

8 καὶ, quod V vocabulo οὐδὲ praemisit, de loco sustuli, abest etiam P 11 μῖσος F 19 νεωτάτου F νεωτέρου PV 21 καὶ quod in PV vocabulum Γερήμιον subsequebatur, eieci προσηγόρευσεν F

CCCLXIII. Περὶ Εὐρώπης τῆς Ἀγῆνορος.

Εὐρώπη Ἀγῆνορος ἦν θυγάτηρ τοῦ Φοίνικος, ἦν, φασίν, ὁ Ζεὺς ἀρπάσας ταῦρος γεγονῶς ἐπ' αὐτοῦ ὄχουμένην διὰ τῆς θαλάττης ἐκ Τύρου εἰς Κρήτην ἤγαγεν. ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας Μίνω, Αἰακόν, Ῥαδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα. Μίνως δὲ καὶ Ῥαδάμανθους ⁵ δικαιοτάτοι γεγονότες, ὁμοίως καὶ Αἰακός, καὶ νόμους θέντες, κριταὶ τῶν ἐν Ἄδου ψυχῶν παρὰ τῶν ποιητῶν ἐπλάσθησαν. ἰστέον δέ, ὅτι ἄλλος ἐστὶν οὗτος ὁ Σαρπηδῶν παρὰ τὸν Λύκιον. Σαρπηδῶν μὲν γὰρ οὗτος ὁ τῆς ῥηθείσης Εὐρώπης ἀδελφός ἐστι Μίνως ¹⁰ καὶ Αἰακοῦ κατὰ τὸν Ἀρριανόν, καὶ κατ' Εὐριπίδην ἐν Ῥήσῳ, ὁ δὲ ἐκ Αὐκίας Σαρπηδῶν, ὁ Ὀμηρικός, οὐκ ἂν εἶη τούτῳ σύγχρονος. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ χώρα ἡ Εὐρώπη ἐκλήθη. ἡ δὲ ἀληθὴς ἱστορία περὶ τῆς Εὐρώπης ἔχει ¹⁵ οὕτως. Ταῦρος ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς ἐπολέμει τῇ Τυρρηνίᾳ χώρᾳ. ναυμαχία δὲ τὴν Τύρον ἐλὼν, ἄλλας τε κόρας ἐληΐσατο καὶ δὴ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως Ἀγῆνορος θυγατέρα Εὐρώπην. τούτου τοίνυν συμβεβηκότος, μῦθος προσανεπλάσθη, ὅτι ταῦρος Εὐρώπην, τὴν ²⁰ τοῦ βασιλέως, ἐπ' αὐτοῦ ὄχουμένην ἔχων ᾤχετο.

CCCLXIV. Περὶ Ἐχέτου.

107

Ἐχετος βασιλεὺς ἦν Ἡπείρου τῆς οὕτως ἰδίως

CCCLXIII. Eustath. Dion. 270. V. Eud. p. 194 ἢ δ' ἀληθῆς — exit. Palaeph. 16 CCCLXIV. Eustath. Od. p. 1838

2 αὐτοῦ P αὐτοῦ V ὁ Ζεὺς — ἐπλάσθησαν om. F
 addita sunt ex Apollod. III, 1, 1 seq. 11 Müller III, p. 598
 12 Rhés. 29 21 αὐτοῦ V 22 οὕτω PV

καλουμένης, ἀντιπέραν κειμένης Ἰθάκης, υἱὸς Εὐχί-
 νορος καὶ Φλογέας, ὦμος καὶ ἀπάνθρωπος, ὃς καὶ
 τὴν θυγατέρα Μετώπην ἢ καὶ Ἄμφισσαν ὑπό τινος
 Αἰχμοδίκου φθαρεῖσαν πηρώσας ἠνάγκασεν ἀλήθειαν
 5 κριθὰς σιδηρᾶς ποιηθεῖσας κελεύσει αὐτοῦ, εἰπὼν
 τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψασθαι, ὅτε τὰς τοιαύτας
 κριθὰς εἰς ἄλφια λεπτυνεῖ. καὶ τὴν μὲν θυγατέρα
 οὕτω μετῆλθε, τὸν δὲ Αἰχμοδικὸν ὡς ἐπὶ ἐστίασιν
 καλέσας ἠκρωτηρίασεν, ἀποκόψας καὶ τὰ αἰδοῖα. τέλος
 10 μέντοι ὑπερμανεῖς καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν
 ἀπέσβη, φασίν, ὃ καὶ Λύσανδρος ἔπαθεν ἐν τοῖς ὕστε-
 ρον, ὃ ἀποτόμως καταχορδεύσας ἑαυτόν.

Ἱστορικοί.

CCCLXV. Περὶ Ἑκαταίου τοῦ ἱστορικοῦ.

Ἑκαταῖος Ἠγησάνδρου, Μιλήσιος, γέγονε κατὰ
 τοὺς Δαρείου χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύ-
 15 σαντος, ἱστορικός. ὑφ' οὗ καὶ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Ἡρό-
 δοτος ὠφέληται, νεώτερος ὢν. ἀκουστής δ' ἐγένετο
 Πρωταγόρου ὁ Ἑκαταῖος. πρῶτος δὲ ἱστορίαν πεζῶς
 ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ Φερεκύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσι-
 λάου νοθεύεται.

CCCLXV. Hesych. (Suid.)

2 Φλογέας F Φλεγέας PV Post 12 titulum ἱστορικοί ex
 P addidi, om. V 15 ὅτε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος, ἐπὶ
 τῆς ξε' ὀλυμπιάδος add. S ἱστοριογράφος S 16 ὠφέληται
 τούτου perperam S 18 Ἀγσειλάου PV Ἀγησιλάου S Ἀκουσί-
 λαος legendum esse monuerunt Vossius, Kuesterus, Sturzius,
 quod recepit Bekkerus. Hecataei vitam Porphyrium Hesychio
 Milesio ministrasse persuasit E. Rohde in Mus. Rhen. XXXIII,
 p. 171 not.

CCCLXVI. Περὶ Ἑλλανίκου τοῦ Μιλησίου.

Ἑλλάνικος Μιλήσιος, ἱστορικός. ἔγραψε περίοδον γῆς καὶ ἱστορίας.

CCCLXVII. Περὶ Ἑλλανίκου τοῦ Μιτυληναίου.

Ἑλλάνικος Μιτυληναῖος, ἱστορικός, υἱὸς Ἀνδρομέδους, διέτριψε παρὰ Ἀμύντα σὺν Ἡροδότῳ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους.* συνεγράφατο 5 πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ἐπικῶς.

CCCLXVIII. Περὶ Εὐαγόρου.

Εὐαγόρας Λίνδιος, ἱστορικός. ἔγραψε βίον Τιμαγένους καὶ ἑτέρων λογίων ἀνδρῶν, ζητήσεις κατὰ στοιχείου, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις πέντε, τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητουμένων κατὰ λέξιν, ἱστορίαν 10 περὶ τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας.

CCCLXIX. Περὶ Ἐφίππου.

164

Ἐφιππος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δὲ Ἀντιόχου, Κυμαῖος, Ἰσοκράτους ἀκουστῆς τοῦ ῥήτορος, ἱστορικός, ὃς ἔσχευ υἱὸν Δημοφίλον τὸν ἱστορικόν. ἔγραψεν ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωϊκῶν μέχρι 15

CCCLXVI—CCCLXIX. Hesych. (Suid.)

1 Ἐκαταῖος corrigendum esse monuit Sturz 3 Plura invenies apud S 6 ποιητικῶς S neutrum recte se habere suspicatus est Bernhardt 8 ἀνδρῶν om. S ζητήσεις κατὰ στοιχείου Θουκυδίδου S, quas ab opere mox memorato non differre coniecit Gaisford, om. Bekkerus Verba ἔγραψε — πέντε uncis circumsepsit Bernhardt, cum in ABV omissa sint 10 ἱστορίαν περιέχουσαν τὰς Αἴγ. S, sed Eudociae lectio praefenda videtur 14 ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενημοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνοσ add. S

τῶν αὐτοῦ χρόνων βιβλία τριάκοντα, περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ', περὶ παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία πεντεκαίδεκα, περὶ εὐρημάτων ὧν ἕκαστος εὔρε βιβλία δύο.

CCCLXX. Περὶ Εὐσταθίου.

5 Εὐστάθιος Ἐπιφανεύς. συνήθροισε χρονικὴν ἐπιτομὴν ὠραιοτάτην τῶν ἀπὸ Αἰνείου τοῦ Τρωῶς μέχρι Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τόμοις εἴκοσι καὶ ἄλλα τινὰ χρονικὰ συνεγράψατο.

CCCLXXI. Περὶ Ἐφόρου.

10 Ἐφορος Κυμαῖος, ἱστορικὸς ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς Γαλιηνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κς', Κορινθιακά, περὶ τῶν Ἀλενάδων καὶ ἄλλα.

Ῥήτορες.

CCCLXXII. Περὶ Ἐρμαγόρου.

Ἐρμαγόρας Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων. ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ἕξ, 15 περὶ ἐξεργασίας, περὶ πρέποντος, περὶ κώλων καὶ περιόδων, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων ῥητορικῶν καὶ ἄλλα πολλά.

CCCLXX—CCCLXXII. Hesych. (Suid.)

1 αὐτοῦ P corr. V 2 περὶ om. S 4 καὶ λοιπὰ add. S
6 ὠραιοτάτην om. S τοῦ Τρωῶς om. S 7 ἐν τόμοις θ S
β legendum esse suspicatus est Kuesterus 8 καὶ ἄλλα τινὰ
brevius S 11 Γαλιηνοῦ S Γαλήνου PV 13 ῥήτωρ add. S
τέχνας S 15 περὶ κώλων καὶ περιόδων om. S 16 ῥητορικῶν, καὶ ἄλλα πολλά om. S, qui pergīt ἐπαίδευσε δὲ οὗτος μετὰ Καικιλίον ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Ἀγούστου καὶ τελευτᾷ πόρρω τῆς ἡλικίας

CCCLXXIII. Περὶ Εὐοδιανοῦ τοῦ ῥήτορος.

Εὐοδιανὸς ὁ ῥήτωρ, Συμωναῖος τὸ γένος, ἀκουστικῆς Ἀριστοκλέους ἐγένετο, οἱ δὲ καὶ Πολέμωνος. ἔγραψε πανηγυρικὰ πλείστα ἐν Ῥώμῃ, ὅπου γε καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῷ τελευτήσαντος, οὐδὲν θῆλυ οὐδὲ ἀγεννὲς ἀνεφθέρξατο, ἀλλ' „ὦ τέκνον“ τρις ἀνακαλέσας ⁵ ἔθαψεν. ἀποθνήσκοντι δὲ αὐτῷ μετὰ ταῦτα παρηῆσαν μὲν οἱ ἐπιτήδειοι πάντες. βουλήν δὲ αὐτῶν ποιουμένων ὑπὲρ τοῦ σώματος, εἴτε χρῆ καταθάπτειν ἐν Ῥώμῃ, εἴτε ταριχεύσαντες πορθμεύειν εἰς τὴν Σύρναν, ἀναβοήσας ὁ Εὐοδιανὸς „οὐ καταλείπω τὸν υἱόν,“ ¹⁰ ἔφη, „μόνον“. ᾧδε μὲν δὴ σοφῶς ἐπέσκηψε τῷ υἱῷ συνταφῆναι.

CCCLXXIV. Περὶ Ἐπιφανίου τοῦ σοφιστοῦ. 165

Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πετραῖος, σοφιστικῆς. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, προγυμνάσματα, μελέτας, δημάρχους, πολεμαρχικόν, λόγους ¹⁵ ἐπιδεικτικόν καὶ τινὰ σύμμικτα θεωρήματα.

CCCLXXV. Περὶ Ἐλικωνίου τοῦ Βυζαντίου.

Ἐλικώνιος σοφιστικῆς Βυζάντιος. ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις δέκα.

CCCLXXIII. Εὐοδιανὸς — Ῥώμῃ Hesych. ? ὅπου γε — exit. Philostrat. Vit. II, 16 CCCLXXIV et CCCLXXV. Hesych. (Suid.)

CCCLXXVI. Περὶ τοῦ Ἑρμογένους.

Ἑρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπίκλην Ξυστήρ, σοφιστής, [ἐπιχολώτατος καὶ θερμότατος], πεντεκαίδεκα ἔτη γε-
 γονώς, ἐφ' οὕτω μέγα προὔβη τῆς τῶν σοφιστῶν δό-
 ξης, ὡς καὶ διακούειν αὐτοῦ Μάρκου βασιλεῖ καὶ
 5 Μουσωνίῳ τῷ φιλοσόφῳ παρασχεῖν ἔρωτα. βαδίσαν-
 τος γοῦν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν αὐτοῦ τοῦ Μάρκου, ἦσθη
 μὲν διαλεγόμενος, ἐθαύμαζε δὲ σχεδιάζοντας, δωρεὰς
 δὲ λαμπρὰς ἔδωκε. διαλεγόμενος δὲ „ἰδοὺ σοι, ἔφη,
 βασιλεῦ, ρήτωρ παιδαγωγοῦ δεόμενος, ρήτωρ ἡλικίαν
 10 περιμένων.“ καὶ πολλὰ ἕτερα διελέχθη. συνεγράψατο
 τέχνην ρητορικὴν, περὶ στάσεων βιβλίον ἓν, περὶ
 ἰδεῶν βιβλία δύο, περὶ Κοίλης Συρίας δύο. ἀφηρέθη
 δὲ τὴν ἕξιν νέος πάνυ καί, ὡς θρυλλοῦται, ἐτῶν ὦν
 κδ', ὑπ' οὐδεμιᾶς φανερᾶς νόσου, ὅθεν ἀστεῖσμοῦ
 15 λόγον παρέδωκε τοῖς βασκάνοις. ἔφασαν γὰρ τοὺς
 λόγους ἀτεχνῶς καθ' Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι· ἀπο-
 βεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην, καθάπερ
 πτερά. καὶ Ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς ἀποσκώπτων ποτὲ
 εἰς αὐτὸν „οὗτος, ἔφη, Ἑρμογένης, ὁ ἐν παισὶ μὲν
 20 γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς.“ ἔτελεύτα μὲν οὖν ἐν

CCCLXXVI. Hesych. (Suid.) πεντεκαίδεκα — διελέχθη Philo-
 strat. Vit. II, 7 συνεγράψατο — δύο Hesych. (Suid.) ἀφηρέ-
 θη — exit. Philostrat. l. c.

2 Verba ἐπιχολώτατος καὶ θερμότατος miro modo ad Phi-
 lagri mores spectant, cuius vitam Philostrat. II, 8 tractavit
 5 Verba καὶ Μουσωνίῳ τῷ φιλοσόφῳ apud Philostratum non le-
 guntur; nimirum ex Hesychio deprompsit Eudocia 8 ἔδωκεν
 PV 12 λόγον add. S 20 γέρουσι etiam S exhibet γηρά-
 σκουσιν F

βαθει γήρα, εἰς δὲ τῶν πολλῶν νομιζόμενος· κατ-
εφρονήθη γὰρ ἀπολιπούσης αὐτὸν τῆς τέχνης.

CCCLXXVII. Περὶ Εὐδήμου.

Εὐδημος ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα καὶ κατὰ στοιχεῖον
περὶ λέξεων, αἷς κέχρηται ῥήτορες τε καὶ τῶν συγ-
γραφέων οἱ λογιώτατοι· πάνυ δὲ ὠφέλιμον τὸ λεξικὸν 5
τοῦτο.

CCCLXXVIII. Περὶ Εὐστεφίου. 166

Εὐστέφιος Ἀφροδισιεὺς σοφιστῆς *** ἐπιφανίων
τῶν ἐν Ἀδρόττοις τῶν εὐκτηρίων, ὃ κεῖται ἐν Λυδία.
ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς καὶ μελέτας.

CCCLXXIX. Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Ἀραβίου.

Εὐσέβιος Ἀράβιος, σοφιστῆς, ὃς ἀντεσοφίστευσεν 10
Οὐλπιανῶ.

CCCLXXX. Περὶ Εὐστοχίου τοῦ σοφιστοῦ.

Εὐστόχιος Καππαδόκης σοφιστῆς. ἔγραψε τὰ κατὰ
Κώνσταντα τὸν βασιλέα, καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδο-
κίας καὶ λοιπῶν ἔθνῶν.

CCCLXXVII—CCCLXXX. Hesych. (Suid.)

2 In fine articuli Suidas habet haec: λέγεται δὲ τοῦτο ὑπὸ
τινῶν, ὅτι τελευτήσαντος αὐτοῦ ἀνετιμῆθη καὶ εὐρέθη ἡ καρδία
αὐτοῦ τετριχωμένη καὶ τῶ μεγέθει πολὺ τῆς ἀνθρωπείας φύ-
σεως ὑπερβάλλουσα. καὶ ταῦτα μὲν τὰ περὶ αὐτοῦ ἀδόμηνα,
quae quidem verba Bernhardy et Bekkerus iniuria Philostrato
tribuerunt 5 τὸ λεξικὸν τοῦτο om. S 7 Locum mendis in-
quinatum sanare tentabat Berkelius scripto σοφιστῆς ἐπιφανῶν
τῶν ἐν Ἀδρόττοις οἰκητόρων; iure autem refutatus est a Bern-
hardyo, qui Eustephium laudationem ἐπιφανειῶν τῶν ἐν Ἀδρότ-
τοις edidisse putabat. Itaque quin post σοφιστῆς nonnulla
verba exciderint nullus dubito. De re ipsa cf. Marin. Vit. Procl.
c. 32 init. 8 τῶ εὐκτηρίῳ S τῶν εὐκτηρίων PV 9 λό-
γους πανηγυρικοὺς καὶ om. S 10 ἀντεσοφίστευσεν PV

Ποιηταί.

CCCLXXXI. Περὶ Ἐπιγένου τοῦ κωμικοῦ.

Ἐπιγένης κωμικός. φέρεται αὐτοῦ δράματα Ἡρωῖνη καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία. [ἔστι δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων].

CCCLXXXII. Περὶ Ἐπιμενίδου.

Ἐπιμενίδης Φαίστου καὶ Βλάστας, Κρῆς ἀπὸ
5 Κνωσσοῦ, ἐποποιός. ἔγραψε πολλὰ ἐπικῶς, μυστήρια καὶ αἰνιγματώδη καὶ καθαρτικὰ καὶ ἄλλα, περὶ οὗ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν.

CCCLXXXIII. Περὶ Ἐπικράτους.

Ἐπικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος καὶ Ἀντιλαΐς.

CCCLXXXIV. Περὶ Ἐπινίκου.

10 Ἐπίνικος κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἐποβαλλόμενοι.

CCCLXXXV. Περὶ Ἐπιχάρμου.

Ἐπίχαρμος Τιτύρου Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κράστου τῶν Σικανῶν, ὃς εὔρε τὴν κωμωδίαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ'.

CCCLXXI—CCCLXXV. Hesych. (Suid.)

3 Verba inepta ἐστὶ — ἀρχαιοτάτων seclusi, om. S, qui in fine articuli addit ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς 4 Plura dabit S Βλάστας S Βλαίστης PV 6 καθαρμούς S 7 Cf. CCCXLIX. 10 ἀρχαῖος om. et antea καὶ αὐτὸς add. S 11 ὡς Ἀθήναιος hic quoque add. S 12 Multo uberius vitam descripsit S 13 Σικανῶν S Κανῶν inepte PV. Eiusdem Epicharmi vitam tractavit Eud. p. 193. Cf. Nietzsche in Mus. Rhen. XXXII, p. 195°

CCCLXXXVI. Περὶ Ἐρίφου.

167

Ἐρίφος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Αἴολος, Πελοπαστής, Μελίβοια.

CCCLXXXVII. Περὶ Ἐρμίππου.

Ἐρμίππος, κωμικός Ἀθηναῖος, τῆς ἀρχαίας καὶ αὐτὸς κωμωδίας, ἑτερόφθαλμος, ἀδελφὸς Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ. φέρεται αὐτοῦ δράματα τεσσαράκοντα. ⁵

CCCLXXXVIII. Περὶ Εὐθυκλέους.

Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας.

CCCLXXXIX. Περὶ Εὐμόλπου.

Εὐμόλπος Ἐλευσίνιος, ἦτοι Ἀθηναῖος [ἐποποιός], υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δέ τινες, μαθητῆς Ὀρφέως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου. γέγονε δὲ καὶ ¹⁰ Πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπεδείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην. ἔγραψε καὶ χειροσκοπικὰ ἐν δυσὶ βιβλίοις.

CCCXC. Περὶ Εὐόδου.

Εὐόδος Ῥόδιος, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, ¹⁵ ὁ θανατούμενος εἰς Ῥωμαϊκὴν πόλιν. τούτου τὰ βιβλία οὐ φαίνεται.

CCCLXXXVI—CCCXC. Hesych. (Suid.)

2 ὡς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τῷ ἰδ' τῶν Δειπνοσοφιστῶν add. S 3 καὶ αὐτὸς om. S 7 ἔστι — κωμωδίας om. S, qui vitae finem dedit ὡς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς 8 ἐποποιός non ferri potest, om. S 12 καὶ τὴν εἰς Κελεὸν ἄφιν add. S 14 ἔπη τὰ πάντα τρισχίλια add. S βιβλίον ἐν S

CCCXCI. Περὶ Εὐπόλιδος.

Εὐπολις Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος, κωμικός. οὗτος
 ἰς' ἐτῶν γερονῶς ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι· καὶ ἐδίδαξε
 δράματα ἰς', ἐνίκησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγήσας
 κατὰ τὸν Ἑλλησποντον ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους
 5 πολέμῳ· καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη στρατεύεσθαι ποιη-
 τήν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἴγες, Ἀστράτευτοι ἢ
 Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

CCCXCII. Περὶ Εὐφορίωνος.

Εὐφορίων υἱὸς Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ, καὶ αὐ-
 τὸς τραγικός.

CCCXCIII. Περὶ Εὐφορίωνος τοῦ Χαλκιδέως.

10 Εὐφορίων Χαλκιδεὺς ἀπὸ Εὐβοίας. φέρεται αὐ-
 τοῦ συγγράμματα ἐπικά· Ἡσίοδος, Μοσοπία, Ἀττικὴ
 χιλιάς, πέμπτη χιλιάς, περὶ χρησμῶν.

168 CCCXCIV. Περὶ Εὐφρονος τοῦ κωμικοῦ.

Εὐφρων κωμικὸς Ἀθηναῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 Αἰσχρά, Μοῦσαι, Συνέφηβοι, Θεωροί.

Γραμματικοί.

CCCXCV. Περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ Χαιρωνέως.

15 Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεύς, γραμματικός, θρηπτὸς

CCCXCI—CCCXCV. Hesych. (Suid.)

1 Σωσιπόλιδος S Σωσίπολις PV 6 Ἀστράτευτοι S Ἀστρά-
 τευτος PV 8 Hanc vitam addidi ex P om. V ὃς καὶ
 τοῖς Αἰσχύλου τοῦ πατρὸς, οἷς μήπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράνις
 ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκειᾶ add. S 10 Plura ex Hesychio
 deprompsit Suidas 11 De erroribus huius enarrationis cf. Mei-
 nek. Anal. Al. p. 13 seq. 14 ὡς Ἀθήναιος γράφει ἐν τοῖς Δει-
 πνοσοφισταῖς add. S Titulum Γραμματικοί addidi ex P om. V

Ἀρχιβίου τοῦ Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ, ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε περὶ γραμματικῆς κάλλιστα καὶ εἰς Ὅμηρον καὶ Πίνδαρον ἐξήγησιν.

CCCXCVI. Περὶ Ἑλλαδίου τοῦ γραμματικοῦ.

Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεύς, γεγονὼς κατὰ Θεοδοσίον τὸν μικρόν. ἔγραψε περὶ χρήσεως παντοίας λέξεως 5 κατὰ στοιχεῖον, ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ μοῦσαν, ἔκφρασιν τοῦ λουτροῦ Κωνσταντίνου, ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως.

CCCXCVII. Περὶ Ἑρμολάου.

Ἑρμόλαος γραμματικὸς Κωνσταντινοπολίτης. ἔγραψε τὴν ἐπιτομὴν τῶν Ἑθνικῶν Στεφάνου γραμματι- 10 κοῦ, προσφωνηθεῖσαν Ἰουστινιανῶ τῷ βασιλεῖ.

CCCXCVIII. Περὶ Εὐγενίου.

Εὐγένιος Τροφίμου Ἀγρουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει, ἐπ' Ἀναστασίου πρεσβύτης ὧν. ἔγραψε κωλο- 15 μετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου, ἀπὸ δραμάτων ιε', περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον, περὶ τῶν τεμενικῶν, ὅπως προφέρου-

CCCXCVI—CCCXCVIII. Hesych. (Suid.)

1 Ἀρχιβίου τοῦ Ἀλεξανδρέως scripsi ex probabili Bernhardy coniectura, quae merito arrisit etiam Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 141; Ἀρχίου τοῦ Ἀλεξάνδρου PV 2 ἔγραψε — ἐξήγησιν om. S, qui neglegentius scripsit συγγράμματα δὲ κατέλιπεν ἱκανά, plura de Ep. vita exponens. Cf. Bernh. p. XXXI. 5 τὸν βασιλέα τὸν νέον S λέξεως παντοίας χρῆσιν S 7 τῶν λουτρῶν S Κωνσταντίνου S Κωνσταντιανῶν PV 9 Κωνσταντινοπόλεως S 13 Sic ex S corr. V Κωνσταντίνῃ P 17 παλιμβάκχιον PV

ται, οἷον Διονύσιον, Ἀσκληπιεῖον, παμμιγῆ λέξιν κατὰ στοιχεῖον (ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα περὶ τόνον ἢ πνεῦμα ἢ γραφὴν ἢ μῦθον ἢ παροιμίαν ἐπόμενα αὐτῇ), περὶ τῶν εἰς ἰα ληγόντων ὀνομάτων, οἷον ἔν-
5 δεια ἢ ἐνδία, καὶ πότε διαφορεῖται, καὶ ἄλλα τινὰ τρίμετρα ἰαμβικά.

CCCXCIX. Περὶ Εὐδαίμονος τοῦ Πηλουσιώτου.

Εὐδαίμων Πηλουσιώτης, γραμματικός, σύγχρονος Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν καὶ διαφόρως γρά-
φει. οὗτος ἔγραψε ποιήματα διάφορα, τέχνην γραμ-
10 ματικὴν, ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν.

169

CCCC. Περὶ Εἰρηναίου.

Εἰρηναῖος γραμματικός Ἀλεξανδρέως, μαθητὴς Ἡλιοδώρου τοῦ μετρικοῦ γραμματικοῦ. ἔγραψε περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἀτθίδος, βιβλία ἐπτὰ,
15 Ἀττικῶν ὀνομάτων βιβλία τρία, Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσφθία κατὰ στοιχεῖον βιβλία τρία, κανόνας Ἑλληνισμοῦ βιβλίον ἓν, καὶ περὶ Ἀττικισμοῦ ἓν, καὶ ἄλλα πολλά.

CCCCI. Περὶ Ἐκαταίου.

Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ
20 κριτικὸς γραμματικός, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρα-

CCCXCIX—CCCCI. Hesych. (Suid.)

1 Sic S Διονύσειον, Ἀσκληπίειον PV 2 ἢ post παραδ.
add. S 4 αὐτοῖς flagitavit Bernhardy 8 φαίνεται γρά-
φων S 11 ὁ καὶ Πακάτος κληθεῖς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ add.
S. Cf. Suid. v. Πακάτος 20 κριτικὸς S Κρητικὸς PV

σκευήν. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. φέρεται αὐτοῦ βιβλία περὶ τῆς ποιήσεως Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου.

Φιλόσοφοι.

CCCCII. Περὶ Ἐμπεδοκλέους.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους κατὰ Τίμαιον καὶ Ἰππόβοτον, τὸ γένος Ἀκραγαντῖνος, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ ἐποποιός. ὁμοίως καὶ Ἡρα-⁵ κλείδης καὶ Ἐρμιππος τὰ αὐτὰ τούτοις φασί. κατὰ δὲ Σάτυρον Ἐξαινέτου, ὃς ἐν τοῖς Βίοις οὕτω φησίν· Ἐμπεδοκλῆς υἱὸς μὲν ἦν Ἐξαινέτου, κατέλιπε δὲ καὶ αὐτὸς υἱὸν Ἐξαίνετον· ἐπὶ τε πρώτης καὶ ἑβδομη-
κοστῆς Ὀλυμπιάδος τὸν μὲν ἵππῳ κέλητι νενικηκέναι,¹⁰ τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ πάλη. κατὰ δὲ Πάλιν Τηλαύγην τὸν Πυθαγόρου παῖδα πρὸς Φιλόλαον ἐπιστέλλοντα, Ἀρχινόμου φαίνεται εἶναι υἱός. γέγονε δὲ ἀκουστής Πυθαγόρου, καὶ καταγνώσθεις ἐπὶ λογοκλοπεῖα, καθὰ καὶ ὁ Πλάτων, τῶν λόγων ἐκωλύθη μετέχειν. διὸ καὶ¹⁵ εἰς τὰ ποιητικὰ ἐτρέπη, γράψας δι' ἐπῶν περὶ φύσεως τῶν ὄντων βιβλία τρία, ἰατρικὰ βιβλία ἕξ. Νεάνθης δέ φησιν, ὅτι μέχρι Ἐμπεδοκλέους ἐκοινώνουν οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν λόγων, ἐπεὶ δ' αὐτὸς διὰ τῆς ποιή-
σεως ἐδημοσίευσεν αὐτά, νόμον ἔθεντο μηδενὶ μετα-²⁰ δώσειν ἐποποιῶ. ὁ δὲ Θεόφραστος Παρμενίδου φησὶ

CCCCII. Diogenes Laert. VIII, 2 καὶ γὰρ ὁ θεὸς — κενοδοξίας et οὕτω δὲ οἱ περὶ Τροφώνιον — exit. Nonn. I, 1 (Cf. Cosm. p. 183; Clarke, Catal. Bodlei. p. 51)

2 βιβλία αὐτοῦ ταῦτα S Titulum Φιλόσοφοι addidi ex
P, om. V 4 Müller I, p. 215 6 Müller III, p. 42 7 Müller
III, p. 162 17 Müller III, p. 6

ξηλωτὴν αὐτὸν γενέσθαι καὶ μιμητὴν ἐν τοῖς ποιή-
μασι· καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἐν ἔπεσι τὸν περὶ φύσεώς φησι
λόγον ἐξενεγκεῖν, ὕστερον δὲ τοῖς Πυθαγορικοῖς ἐν-
τυχεῖν. Σάτυρος δὲ ἐν τοῖς Βίοις φησίν, ὅτι καὶ
5 ἰατρὸς ἦν καὶ ρήτωρ ἄριστος. καὶ Γοργίαν τὸν Λεον-
τῖνον αὐτοῦ γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν
170 ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα· ὃν φησι παριέναι
τῷ Ἐμπεδοκλεῖ γοητεύοντι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν διὰ τῶν
ποιημάτων ἐπαγγέλλεσθαι τοῦτο·

10 Φάρμακα δ' ὅσσα γεγάσι κακῶν, καὶ γήραος ἄλκαρ
Πεύση, ἐπεὶ μούνω σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα.
Παύσεις δ' ἀκαμάτων ἀνέμων μένος, οἳ τ' ἐπὶ γαῖαν
Ὀρνύμενοι πνοιαῖσι καταφθινύθουσιν ἄρουραν.
Καὶ πάλιν, ἦν κ' ἐθέλησθα, παλίντιτα πνεύματ' ἐπάξεις,
15 Θήσεις δ' ἐξ ὄμβροιο κελαινοῦ, καίριον ἀύχμον
Ἀνθρώποις, θήσεις δὲ καὶ ἐξ ἀύχμοιο θερείου
ῤεύματα δενδρεόθρεπτα, τὰ δ' ἐν θέρει ἀήσαντα·
Ἄξεις δ' ἐξ Ἀῖδαο καταφθιμένου μένος ἀνδρός.

Ἄριστοτέλης δ' ἐν τῷ Σοφιστῇ φησι, πρῶτον Ἐμπε-
0 δοκλέα ρητορικὴν εὐρεῖν, Ζήνωνα δὲ διαλεκτικὴν.
ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν φησιν, ὅτι καὶ Ὀμηρικὸς ὁ
Ἐμπεδοκλῆς καὶ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέρονε, με-
ταφορικὸς τε ὢν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν
ἐπιτεύγμασι χρώμενος· καὶ διότι γράψαντος αὐτοῦ καὶ
25 ἄλλα ποιήματα, τὴν τε τοῦ Ξέρξου διάβασιν, καὶ
προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα, ταῦθ' ὕστερον κατέκαυσεν
ἢ αὐτοῦ ἀδελφῆ ἢ θυγάτηρ, ὡς φησιν Ἰερώνυμος, τὸ

14 καὶ πάλιν, ἦν F verba καὶ πάλιν Diogeni Laertio, non
Empedocli tribuerunt PV 24 ἐπιτάγμασι PV 27 ἢ θυγά-
τηρ addidi ex F om. PV. Cf. Müller II, p. 450 not. 1

μὲν προοίμιον ἄκουσα, τὰ δὲ Περσικὰ βουλευθεῖσα, διὰ τὸ ἀτελείωτα εἶναι. καθόλου δέ φησι καὶ τραγωδίας αὐτὸν γράφαι καὶ πολιτικά. φασὶ δὲ τὸν Ἐμπεδοκλέα πείσαι τοὺς Ἀκραγαντίνους παύσασθαι μὲν τῶν στάσεων, ἰσότητα δὲ πολιτικὴν ἀσκεῖν, ἔτι τε 5 πολλὰς τῶν πολιτίδων ἀπροίκους ὑπαρχούσας αὐτὸν προικίσαι διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον· διὸ δὴ πορφύραν τε ἀναλαβεῖν αὐτὸν καὶ στρόφιον ἐπιθέσθαι χρυσοῦν, ὡς Φαβωρίνος ἐν πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων ἔτι τε ἐμβάδας χαλκᾶς καὶ στέμμα Δελφικόν. 10 κόμη τε ἦν αὐτῷ βαθεῖα καὶ παῖδες ἀκόλουθοι. καὶ αὐτὸς ἀεὶ σκυθρωπὸς ἐφ' ἑνὸς σχήματος ἦν. τοιοῦτος δὴ προήει, τῶν πολιτῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦτο ἀξιωσάντων οἶονεὶ βασιλείας τινὸς παράσημον. ὕστερον δὲ διὰ τινα πανήγυριν πορευόμενον ἐφ' ἀμάξης ὡς 15 εἰς Μεσσήνην πεσεῖν καὶ τὸν μηρὸν κλάσαι, καὶ ἐκ τούτου, ὡς τινὲς φασι, νοσήσαντα τελευτῆσαι ἐτῶν θ' καὶ ρ'. Ἰππόβοτος δέ φησιν, ἐξαναστάντα αὐτὸν ᾠδευκέναι ὡς ἐπὶ τὴν Αἴτην, εἶτα παραγενόμενον ἐπὶ τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς ἐναλέσθαι καὶ ἀφανισθῆναι, 20 βουλόμενον τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι ἐγγέγονε θεός, ὕστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναρριπισθείσης αὐτοῦ μιᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἶθιστο ὑποδεῖσθαι. πρὸς τοῦτο Πανσανίας ὁ ἰατρὸς ἀντείπε 171 γράψας καὶ ἄλλοι τινές. ἀλλὰ τάληθές οὕτως ἔχει, 25 ὡς ὁ Ἰππόβοτος. καὶ γὰρ ὁ θεὸς τῶν πάντων βουλευθεὶς δημοσιεῦσαι αὐτοῦ τὴν τῆς κενοδοξοῦ ἀπωλείας κατάκλησιν, ὅτι ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπώλετο, τὸ σάνδαλον

1 ἤκουσα P corr. V 7 προικίσαι F πηίσαι PV 28
σάνδαλον F σανδάλιον PV

αὐτοῦ σῶον ἐκ τοῦ πυρὸς ἐποίησεν ἀναδοθῆναι πρὸς
 ἔλεγχον τῶν ματαίοφρονεῖν ἐθελόντων. καὶ οὕτως
 ἐγνώσθη πᾶσιν, ὅτι θεὸς μὲν οὐ γέγονε. κατεκῆ δὲ
 εἰς τέλος ἀξίως διὰ τῆς οἰκειᾶς κενοδοξίας. τὸ δὲ
 5 παραίτιον τῆς εἰς τὸ πῦρ ἐκείνου καταπτώσεως οὕτω
 φασὶ γενέσθαι. τοῖς Σελιουντίοις ἐμπεσόντος λοιμοῦ
 διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ περικειμένου ποταμοῦ δυσωδίας,
 ὥστε καὶ αὐτοὺς φθείρεσθαι καὶ τὰς γυναῖκας δυστο-
 κεῖν, ἐπινοῆσαι τὸν Ἐμπεδοκλέα καὶ δύο τινὰς ποτα-
 10 μοὺς τῶν σύνεγγυς ἐπαγαγεῖν ἰδίαις δαπάναις καὶ
 καταμίξαντα γλυκᾶναι τὰ ῥεύματα. οὕτω δὴ λήξαντος
 τοῦ λοιμοῦ καὶ τῶν Σελιουντίων εὐωχουμένων ποτὲ
 παρὰ τῷ ποταμῷ, ἐπιφανῆσαι τὸν Ἐμπεδοκλέα. τοὺς
 δ' ἕξαναστάντας προσκυνεῖν καὶ προσεύχεσθαι καθά-
 15 περιεῖ θεῶ· ταύτην οὖν θέλοντα διαβεβαιῶσαι τὴν
 διάληψιν εἰς τὸ πῦρ ἐναλέσθαι. οὕτω δὲ καὶ οἱ περὶ
 Τροφώνιον καὶ Ἀρισταῖον καὶ Ἐμπεδοτίμον, οἱ ἐκ τῆς
 Λεβαδείας πόλεως Βοιωτίας μάντις, βουλόμενοι καὶ
 αὐτοὶ κενοδοξῆσαι καὶ δεῖξαι, ὅτι ἀνελήφθησαν, ἐαν-
 20 τοὺς ἐν τισιν ὑποβρυχίοις σπηλαίοις ἔβαλον, ἐπὶ τὸ
 τεθνάναι καὶ μὴ εὐρεθῆναι αὐτῶν τὰ λείψανα. οὗτοι
 δὲ οὕτω τεθνήκασιν· ἐγνώσθησαν δέ, ὅτι ἐκεῖσε ἀπ-
 ἔθανον, διὰ τὸ μαντεῖον φανῆναι περὶ τὸν τόπον.
 ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἢ λέγουσα „εἰς Τροφωνίου με-
 25 μάντευσαι.“ λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὠχριῶντων καὶ μηδέ-
 ποτε γελώντων· πᾶς γὰρ ὁ καταβαίνων εἰς τὸ μαν-
 τεῖον ἐκεῖνο ἀγέλαστος ἀνήει καὶ ὠχριῶν διηνεκῶς.
 ἔλεγχος δὲ ἦν οὗτος αὐτῶν τούτων, ὅτι ὠχριάσαντες

17 Ἀρισταῖον F Ἀρίστιον PV 20 ἐν τισιν ὑποβρυχίοις
 recepi ex F ὑποβρυχιῶν PV 24 Zenob. III, 61

καὶ μηδέποτε ἐν τῷ ὑποβρυχίῳ γελάσαντες ἀπέθανον. ἤξιώθησαν δέ, ὡς ληροῦσιν ὁ Τροφώνιος καὶ Ἀγαμήδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, μαντεύεσθαι διὰ τὸ κτίσαι αὐτοὺς ἀπὸ οἰκείων χρημάτων τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

CCCCIII. Περὶ Ἐμπεδοτίμου.

Ἐμπεδοτίμος φιλόσοφος. οὗτος ἔγραψε περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως. περὶ οὗ λέγει ὁ παραβάτης ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Κρονίοις· „ἡμεῖς δὲ Ἐμπεδοτίμῳ καὶ Πυθαγόρῳ πιστεύοντες, οἷς τε ἐκεῖθεν λαβὼν ὁ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἔφη, καὶ μικρῷ πρότερον καὶ ὁ 10 κλεινὸς ἡμῖν ἔδειξεν ἱεροφαντῆς Ἰάμβλιχος“.

CCCCIV. Περὶ Ἐπικτήτου.

172

Ἐπικτήτος φιλόσοφος ἐκ τῆς Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, δοῦλος δὲ λέγεται γεγονέναι Ἐπαφροδίτου. ἔγραψε πολλὰ ἠθικῆς φιλοσοφίας ἀνάμυστα. οὗτος 15 ἐδέσθη ὑπὸ τυράννου Μακεδόνοιο τὸ σκέλος. ὕστερον δὲ βουλευθεὶς λῦσαι αὐτὸν ὁ τύραννος ἤρετο αὐτὸν οὕτως· θέλεις, ὦ Ἐπικτήτε, λύσω σε; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· τί γὰρ δέδεμαι; ὡς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δῆθεν μὴ δεδε-

CCCCIII. Hesych. (Suid.) CCCCIV. Hesych. (Suid.) οὗτος ἐδέσθη — exit. Nonn. I, 14 (Cosm. p. 206; Clarke l. c. p. 53)

6 φιλόσοφος om. S 7 Quae sequuntur ex Suidae lexico v. Ἰουλιανός lector aliquis adscripsit. De re ipsa cf. Rohde in Mus. Rhen. XXXII, p. 331 not. 1, qui haec verba ad orbem lacteum spectare cognovit, et Hertlein. p. 609 11 Sic scripsi om. S ἔδοξε καὶ ἱεροφάντῳ PV 14 ἔγραψε — ἀνάμυστα om. S ἠθικῆς scripsi cum R. Nitzschio, ἠθικά PV 15 ὑπὸ τυράννον Nonnus ὑπὸ Λακεδαιμόνοιο Cosmas ὑπὸ τυράννον Λακεδαιμόνοιο cod. Bodlei., a Macedone vertit Billius

μένης. λέγεται γὰρ μὴ τὸ σῶμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ ψυχή.

CCCCV. Περὶ Ἐρατοσθένους.

Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ, φιλόσοφος. οὗτος ἤκουσεν Ἀρίστωνος τοῦ Χίου καὶ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου γραμματικοῦ καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστορίας· ἀστρονομίαν ἢ καταστρερισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρέσεων, περὶ ἀλυπίας, διαλόγους πλείστους καὶ ἄλλα τινά.

CCCCVI. Περὶ Ἐπικούρου.

Ἐπίκουρος, φιλόσοφος Ἀθηναῖος, γέγονεν υἱὸς Χερεικράτου. οὗτος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐννάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἐπτά. κληρουχησάντων δὲ Ἀθηναίων τὴν Σάμον, ἐκεῖ ἐτράφη. ὀκτωκαιδεκαέτης δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου γε καὶ γραμματοδιδάσκαλος ἐγένετο· ἔπειτα καταγνοὺς τῶν γραμματιστῶν τε καὶ σοφιστῶν, περιτυχὼν τοῖς Δημοκρίτου βιβλίοις, ἐπειδὴ μὴ ἐδυνήθησαν ἐρμηνεῦσαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ παρ' Ἡσιόδου χάους, ἐπὶ φιλοσοφίαν ἦλθε, καὶ μέχρι μὲν τινος κατ' ἐπιμιξίαν τοῖς ἄλλοις φιλοσόφοις ἐφι-

CCCCV. Hesych. (Suid.) CCCCVI. Diogenes Laert. X, 1 οὗτος — ὁ θεός Nonn. I, 27 (Cosm. p. 259). Posthac ex Diogene descriptae sunt duae epistolae ab Epicuro ad Pythoclem et Herodotum missae, quas negligentissime conscriptas mendisque obscuratas cum nihil utilitatis praebeant hic omittendas putavi. γέγονε δὲ — exit. Diogenes Laert. l. c.

1 λέγεται Cosmas ἔλεγε PV 3 ἤκουσε PV 7 κατα-
στηριγμούς P καταστρηρισμούς V 8 πολλούς S γραμματικά
σχηνά S 10 Müller I, p. 448 18 ἔπειτα addidi ex P om. V

λοσόφει. ἔπειτα ἰδίᾳ πως τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἴρεσιν συνέστησε καὶ ἀκουστάς οὐκ ὀλίγους ἤθροισε, καὶ τούτους διὰ μνήμης ἔχειν τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἐγύμναζε. σαφῆς δὲ ἦν οὕτως, ὥς καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ σαφήνειαν ἀπαιτεῖν· κέχρηται γὰρ λέξει κυρία κατὰ ⁵ τῶν πραγμάτων, εἰληφῶς τοῦτο ἐκ τοῦ Πλατωνικοῦ Παμφίλου. διήκουσε δὲ αὐτοῦ ἐν Σάμῳ· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτους, Πραξιφάνους τε καὶ Λυσιφάνους, Ξενοκράτους μὲν ἐν Ἀκαδημίᾳ, Ἀριστοτέλους δ' ἐν Χαλκίδι διατρίβοντος. οὗτος τέλος παντὸς ἀγαθοῦ ¹⁰ ἐτίθετο τὴν ἡδονήν, καὶ οἱ μὲν νέοι ἐξηγηταὶ τῶν φιλοσόφων λέγουσι τέλος αὐτὸν τίθεσθαι τὴν ἡδονήν, οὐ τὴν ἀκάθαρτον, ἀλλὰ τὴν φυσικωτάτην κατάστασιν. ¹⁷³ ἀλλ' ὅμως οἱ πλείους αὐτὸν ἀποσκορακίζουσιν, ὥς μὴ λέγοντα πρόνοιαν καὶ ὅτι τέλος τίθεται τὴν ἡδονήν, ¹⁵ καὶ οὐ τὸ ἀγαθὸν καὶ πρῶτιστον καὶ μόνον· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ θεός. προσθήσομεν δὲ δύο τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, ὥστε πάντας τὰς κυρίας αὐτοῦ δόξας καταμαθεῖν, ἐν αἷς πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἀπέτεμεν. ἔστι δὲ αὐτῶν ἡ πρώτη πρὸς Πυθοκλέα, ἐν ἣ ²⁰ περὶ μετεώρων διαλαμβάνει.

Καὶ αὕται μὲν αἱ αὐτοῦ ἐπιστολαί. περὶ δὲ τῶν ¹⁹² βιωτικῶν αὐτοῦ, τουτέστι τί χρῆ ἡμᾶς ἐκφεύγειν, τί δ' αἰρεῖσθαι, οὐδέν τι λέξομεν πῆ μὲν διὰ τὸ ἄθεον καὶ βλάσφημον αὐτοῦ, πῆ δὲ καὶ διὰ τὴν ἄκαιρον ²⁵ περιπτολογία. γέγονε δὲ πολυγραφότατος ὁ Ἐπίκου-

3 αὐτοῦ P αὐτοῦ V 7 Müller IV, p. 466 11 νέοι
 ex Cosmae commentariis addidi 19 ἑαυτοῦ P αὐτοῦ V ἐπ-
 ἔτεμε PV 26 πολυγραφώτατος P corr. V

ρος, πάντας ὑπερβαλλόμενος πλήθει βιβλίων· καὶ γὰρ ὑπὲρ τοὺς τετρακοσίους τόμους λέγεται γεγραφέναι. ἔσχε δὲ καὶ μαθητὰς πολλοὺς καὶ σφόδρα ἔλλογίμους καὶ μάλιστα * * Ἀθηναῖον καὶ Τιμοκράτην καὶ Μη-
 5 τρόδωρον Λαμψακηνόν, ὃς οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ, ἀφ'
 193 οὗ τὸν ἄνδρα ἔγνω ἕως τῆς αὐτοῦ τελευτῆς. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἔτη βιώσας δύο πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα. καὶ τὴν σχολὴν αὐτοῦ διεδέξατο Ἐρμαρχος ὁ Μιτυληναῖος.

CCCCVII. Περὶ Ἐρμαγόρου.

10 Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης, φιλόσοφος, μαθητὴς Περσαίου. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι Μισοκύνων ἢ περὶ ἀτυχημάτων, περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς, ἔκχυτον (ἔστι δὲ ὠσκοπία).

CCCCVIII. Περὶ Ἐπιχάρμου.

15 Ἐπιχάρμος Κῶος, φιλόσοφος. οὗτος ἤκουσε Πυθαγόρου. φέρεται αὐτοῦ συγγράμματα φυσικά, γνωμολογικά καὶ πολλὰ λατρικά. βιοὺς δὲ ἔτη ἐνενήκοντα τὸν βίον κατέστρεψεν.

CCCCIX. Περὶ Ἐπαμινώνδου.

Ἐπαμινώνδας τὸ γένος ἦν Θηβαῖος, φιλόσοφος καὶ στρατηγὸς μέγιστος, στρατηγῆσας ἐν τῷ Λευκτρικῷ
 20 πολέμῳ, μαθητὴς γενόμενος Φιλολάου τοῦ Πυθαγο-

CCCCVII. Hesych. (Suid.) CCCCVIII. Diogenes Laert. VIII, 3. Cf. Eud. p. 166. CCCCIX. Nonn. I, 19

4 Diogenis lectionem reposui, μάλιστα Μητρόδωρον τὸν Ἀθηναῖον καὶ Τιμοκράτην καὶ Σάνδην τὸν Λαμψακηνόν P V Ἐρμαρχος F Ἐρμαρχος P V

ρείου. οὗτος πολεμῶν ἐνεγκρατεύετο πάνυ καὶ ἀπὸ βρωμάτων καὶ ἀφροδισίων καὶ πάσης ἡδυπαθείας. διὸ καὶ μέγιστα κατὰ Λακεδαιμονίων ἔστησε τρόπαια. συγκρίνεται δὲ τούτῳ Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ὅμοιος κατὰ τὴν δίαιταν καὶ τὸ ἦθος. ἠρίστευσε δὲ ⁵ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πρὸς Καρχηδόνα πολέμῳ. ὃς ἐκ τῆς νίκης τοῦ ἔθνους τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε καὶ ἐκλήθη Σκηπίων Ἀφρικανός· καὶ γὰρ οἱ Καρχηδόνιοι Ἀφρικανοί.

CCCCX. Περὶ Ἑρμίου.

Ἑρμίας φιλόσοφος Ἀταρνεύς (χώρα Μυσίας τῆς ¹⁰ πρὸς τῷ Ἑλλησπόντῳ), ἀσκηθεὶς παιδείαν παρ' Ἀριστοτέλους. ἔγραψε θαυμασίως περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος.

CCCCXI. Περὶ Εὐδόξου.

Εὐδόξος Αἰσχίνου Κνίδιος, φιλόσοφος, ἀκουστῆς Πλάτωνος καὶ ἡλικιώτης, ὡς φησι Σωτίων, ὡς δὲ ¹⁵ Καλλίμαχος ἐν τοῖς πίναξι, Ἀρχύτα καὶ Φιλιστίωνος. ἔγραψε περὶ θεῶν καὶ κόσμου καὶ τῶν μετεωρολογουμένων. ἔσχε δὲ καὶ πρὸς ἰατρικὴν θαυμασίως καὶ πρὸς γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν ὑπερφυῶς. ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἴδους τούτου καὶ ὀκταετηρίδα, ἔτι ²⁰ δὲ δι' ἐπῶν ἀστρονομίαν. ἐγένοντο δὲ αὐτῷ καὶ θυ- 194

CCCCX. Diogenes Laert. V, 1 CCCCXI. Diogenes Laert. VIII, 8 ἔγραψε — exit. Hesych. (Suid.)

8 Ἀφροί F 16 Schneider Callim. II, p. 318 10 Ἑρμείας
PV 17 ἔγραψε — μετεωρολογουμένων om. S 19 brevius
S καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς reliquis omissis 21
αὐτῷ P αὐτῷ V

γατέρες τρεῖς, Ἀκτίς, Φιλίς, Δελφίς, τῷ πατρὶ σχεδὸν παρόμοιοι.

CCCCXII. Περὶ Ζαμόλξιδος.

Ζάμολξις Γετικὸς γόης. οὗτος τὰ τοῦ Πυθαγόρου ἦν μεμνημένος καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπηκριβωμένος, 5 εἶτα πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος, τοὺς Γέτας, ἐπανελθὼν καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις πολλὰ προειπών, ἐθαυμάσθη καὶ πιθανὸς ἦν νομοθετῶν. ὃν καὶ θανόντα τοῖς θεοῖς ἐναριθμοῦσι καὶ ὡς θεὸν ἤδη σέβονται. τοῦτον Ἡρόδοτος λέγει Πυθαγόρου δοῦλον γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα 10 καὶ πλεύσαντα ἀπελθεῖν, καὶ σωφρονεστέραν μαθόντα δίαιταν καὶ Ἑλληνικὴν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν, λέγοντα, ὡς οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξοιτο. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν τινι τῶν αὐτοῦ λόγων γράφει, ὅτι τὸ τῶν Γετῶν ἔθνος τῶν 15 πώποτε μαχιμώτατον, διὰ τε τὴν ἀνδρείαν καὶ διὰ τὸν Ζάμολξιν, ὃν τιμῶσιν· οὐ γὰρ ἀποθνήσκειν, ἀλλὰ μετοικίζεσθαι νομίζοντες ἐτοιμότερον θνήσκουσιν, ἢ τὰς ἀποδημίας ὑπομένουσιν. ἔστι δὲ καὶ νόμος Γετικὸς, ἐπισφάζεσθαι τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ θανόντι καὶ 20 καθαρίζειν, ὅταν ἐπικηρυκεύωνται. Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξεύειν φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροντὴν καὶ τὴν ἀστραπήν, ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ.

CCCCXII. Cosm. p. 181 ὁ δὲ Ἰουλιανὸς — exit. Eustath. Dion. 307.

2 τῷ πατρὶ — παρόμοιοι om. S 13 Ἰουλιανὸς P Ἰουλιανὸς V Iulian. Caesar. c. 22, p. 70 laudavit Harles 16 τιμοῦσιν PV 20 IV, 94

CCCCXIII. Περὶ Ζευξίππης.

Ζευξίππη κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα ἢ μήτηρ τοῦ Πριάμου ἐκαλεῖτο, κατὰ δὲ Ἑλλάνικον Στρομῶ. Σκάμων δὲ ἐν τῷ περὶ Λέσβου φησὶ Θόωσαν τὴν Τεύκρου, [οὐδὲ Πριάμου], ὡς φησι Πορφύριος.

CCCCXIV. Περὶ τοῦ Διός.

Ζεὺς οὐ μόνον ὁ καθ' ἱστορίαν Κρητικὸς βασι-⁵λεύς, οὐδὲ μόνον ὁ κατὰ μῦθον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ ἀναγωγὴν ἀῆρ καὶ αἰθῆρ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παντός. καὶ καθ' ἱστορίαν μὲν λέγεται, ὅτι Ζεὺς βασιλεὺς ἦν Κρήτης, νομοθέτης Κρητῶν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων. οὗτος ἀρπάσας Εὐρώπην ἐκ¹⁰ Φοινίκης, τὴν θυρατέρα Ἀγήνορος, εἰς Κρήτην ἤγα-¹⁹⁵γεν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας τέσσαρας, Μίνω, Ῥαδάμανθυν, Αἰακὸν καὶ Σαρπηδόνα. κατὰ δὲ μῦθον ἐκ Κρόνου λέγουσι γεννηθῆναι αὐτὸν οἱ θεολόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ γεννηθέντα περισωθῆναι τοιῶσδε. ὁ Κρόνος τῆ¹⁵ Ῥέα γενόμενος σύνοικος, ἅπερ ἔτικτεν αὐτῇ παιδία, αὐτὸς λαμβάνων κατέπινε. καὶ οὕτως ἐπὶ πολλῶν

CCCCXIII. Schol. Ven. II. III, 250 CCCCXIV. Compilavit Apollod. III, 1, 1 (Eustath. Dion. 270) κατὰ δὲ μῦθον — παιδίου Nonn. Sanct. Lum. 1 ὁ οὖν Ζεὺς — μίμησιν αὐτοῦ Nonn. I, 89 ὅτι καὶ αὐτὸς — Κρόνος Nonn. I. l. 4 οὗτος — ἐτίμησαν Miller, Périphe p. 311. Cf. Eud. p. 259. περὶ δὲ — ἐλθῶν Eustath. II. p. 128 λέγεται — αὐτοῦ Eustath. II. p. 763 ἐνίοτε — μῦθοι Eustath. II. p. 147

2 Στρομῶ scripsi cum F Τρομῶ P V. Cf. Müller I, p. 64; Bergk. Poet. Lyr. p. 863 Σκάμων F Στάμος P V. Cf. Müller IV, p. 491 3 Θόωσαν τὴν Τεύκρου scripsi cum F Θόασαν τὸν Τεῦκρον P V 4 Haec verba lector aliquis ineptus addidit; ferri possint si corrigas μητέρα Πριάμου

τούτου γενομένου, ἄτεκνος ἔμενεν ἡ Ῥέα. ὅτε οὖν
 ἐγέννησε τὸν Δία, ἡ Ῥέα φοβουμένη, μήπως καὶ τὸ
 βρέφος τοῦτο καταποθὲν ἀπόληται, λίθον μὲν σπαρ-
 γανίσασα δέδωκε τῷ Κρόνῳ ὡς βρέφος καταπιεῖν. τὸν
 5 δὲ Δία παρέθετο ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ παρέστησε τῷ
 βρέφει τούτῳ τοὺς Κορύβαντας καὶ τοὺς Κουρῆτας,
 ὀρχεῖσθαι καὶ κροτεῖν καὶ κτυπεῖν τὰ ὄπλα αὐτῶν,
 καὶ γενέσθαι τινὰ ἦχον, τὸν δυνάμενον ὑποβλέπειν
 καὶ παρακρούειν τὸν ἐκ τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ παιδίου
 10 ἦχον, ἵνα μὴ μαθὼν ὁ Κρόνος, ποῦ κρύπτεται τὸ παι-
 δίου, τοῦτο λαβὼν καταπίῃ. διὸ καὶ πατὴρ μισότεκνος
 λέγεται ὁ Κρόνος, παιδίον δὲ κλαυθμυρίζον ὁ Ζεὺς
 παρὰ τοῖς ποιηταῖς. οἱ δὲ Κουρῆτες λέγονται, οἱ μετὰ
 τῶν Κορυβάντων ταχθέντες, παρὰ τῆς Ῥέας ὀρχεῖσθαι.
 15 δαίμονες δὲ οὗτοι οἱ Κορύβαντες. καὶ ἐνόπλιον δὲ
 ὄρχησιν καλοῦσι τὴν Πυρρίχιον. κτύπον γάρ τινα ἐν
 ταῖς ἀσπίσιν ἐποιοῦν οὗτοι, πρὸς τὸ ὑπερηχεῖσθαι τὸν
 κλαυθμὸν τοῦ παιδίου. ὁ οὖν Ζεὺς ἀξήθελς καὶ μα-
 θῶν, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν ὁ Κρόνος τεκνοφάγος, ἐπαν-
 20 ἴσταται αὐτῷ καὶ ἀποσπᾶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν βασιλείαν,
 καὶ ποιεῖ ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆς τὸν Κρόνον τὸν ἴδιον
 πατέρα κατὰ μίμησιν αὐτοῦ, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Κρόνος
 ἐπανεστή τῷ ἰδίῳ πατρὶ Οὐρανῷ. μὴ βουλόμενος γὰρ
 γενέσθαι τῷ πατρὶ ἕτερον παῖδα, λαβὼν δρέπανον
 25 ἐξέτεμε τὰ αἰδοῖα αὐτοῦ καὶ ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὴν θά-
 λατταν. ἀφροῦ δὲ γενομένου, ὡς ληροῦσιν, ἐγεννήθη
 ἡ Ἀφροδίτη, ἐνθεν καὶ Ἀφροδίτη ὠνομάσθη ἐκ τοῦ

5 παρέθετο conl. A. C. Meineke, ὑπερέθετο FPV 7
 αὐτῶν P corr. V 12 κλαυθμυρίζον P corr. V 18 ἀξήν-
 θειλς P corr. V

ἀφροῦ. καὶ οὕτως ἔλαβε τὴν βασιλείαν ὁ Κρόνος. οὗτος τοίνυν ἐξορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός, εἰς Ἰταλίαν ἀφικνεῖτο καὶ Λατίνων βασιλεὺς ἐγένετο, νόμους θεῖς αὐτοῖς καὶ γεωργίαν διδάξας, ὃν καὶ ὡς θεὸν ἀποθανόντα ἐτίμησαν, ὡς ἡ δημώδης ἱστορία. καὶ αὐτὸν ⁵ γὰρ τὸν Δία, τύραννον ὄντα Κρητῶν, θέλοντες οἱ ὑπήκοοι θεραπεύειν, ἐμυθολόγουν ὡς ἐκ Κρόνου θεοῦ καὶ Ῥέας ἔχει τὴν γένεσιν, καίπερ οἶδασιν ἄνθρωπον εἶναι.

Περὶ δὲ τοῦ διὰ δίαιταν λιπαρὰν τρέχειν τὸν ¹⁰ Δία λέγεται, ὅτι ὁ Ζεὺς ἀπῆλθεν ἐν τῇ Αἰθιοπία ἐπὶ ἄριστον, ὃ οἱ Αἰθίοπες ποιήσαντες ἐκάλεσαν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς σὺν αὐτῷ. τὸ δὲ ἄριστον τῶν Αἰθιόπων καὶ ἡ αἰτία αὕτη ἐστίν, θυσία ἡ γενο- ¹⁹⁶ μένη τῷ Διῷ. τὰ δὲ ἔπη εἰσὶ ταῦτα. 15

Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο. Καὶ ἄλλως. τινὲς ἱστορικῶς βουλόμενοι θεραπεύειν τοῦτο λέγουσιν, ὅτι ἐν Διοσπόλει μέγιστόν ἐστι Διὸς ἱερόν, ἀφ' οὗ λαβόντες Αἰθίοπες Διὸς ξόανον καὶ ²⁰ ἄλλων δαιμόνων σὺν αὐτῷ, κατὰ τινα καιρὸν τεταγμένον περινοστοῦσι τὰ κατα τὴν Λιβύην καὶ πανηγυρίζουσι παντελῶς ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ τοσοῦτοι παρ' αὐτοῖς οἱ θεοί. τοῦτο γοῦν, φασίν, εἰδὼς Ὀμηρος, οἷα καὶ τοιούτων ἐθῶν ἔμπειρος, ὃν καὶ ²⁵ Αἰγύπτιον γενεαλογουσίτινες, πλάττει ἐνταῦθα δωδεκάῃμερον ἀποδημίαν Διὸς ἐξ ἱστορικῆς ἀφορμῆς, εἰς τὸ πλάσμα ἐλθῶν.

5 δημώδης P corr. V 8 εἶδασιν PV 16 Il. I, 423 seq.
23 πολυτελῶς F 27 καὶ νῦν add. F

Λέγεται δὲ καὶ Ζεὺς καταχθόνιος ὁ Ἄιδης, ὡς ἔαν εἴποι τις ἀῆρ ὑπόγειος. εἰ δὲ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν περὶ τινὰ Καρικὸν ποταμὸν Ζηνὸς Ποσειδῶνος ἦν ἱερὸν, ἰδὸν τὸ Ζεὺς, ἦτοι τὸ Ζῆν, κοινὸν ὄνομα
 5 Διὸς καὶ Ποσειδῶνος καὶ Ἄιδου τῶν ἀδελφῶν. ἄλλως δὲ Ζεὺς καταχθόνιος, ἦγρον ὑποχθόνιος, ὁ τοῦ μύθου Πλούτων, Περσεφόνη δὲ ἄκοιτις αὐτοῦ.

Ἐνίοτε δὲ ὁ Ζεὺς ἀπλῶς λέγεται πατήρ διὰ τὸ τοῦ ἀέρος ζωογόνου, ἐνίοτε δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν
 10 τε, ἦτοι κηδεμῶν οὐ μόνον στοιχείων καὶ ἄστρων καὶ ὅλως τῶν θειοτέρων, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν, τουτέστιν ἀνθρώπων, ὡς ἀπὸ μέρους. ἀπὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τιμιωτάτου γένους, καὶ εἰς τὰ ἄλλα διαβαίνει τὸ νόημα. ὁ δὲ μῦθος πατέρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἄλλως
 15 τὸν Δία φησί, λέγων, ὅτι κατὰ τοὺς Ὀμηρικοὺς μῦθους τῶν ἄλλων δαιμόνων οἱ μὲν μόνων θνητῶν πατέρες λέγονται, ὡς Ποσειδῶν Κύκλωπος καὶ Ὠτου καὶ Ἐφιάλτου, Ἀφροδίτη Αἰνείου, Θέτις Ἀχιλλέως, καὶ ἄλλοι ἄλλων· οἱ δὲ μόνων ἀθανάτων, ὡς Κρόνος
 20 Διὸς, Ἥρας, Ἄιδου, Ποσειδῶνος. Ζεὺς δὲ μόνος καὶ ἀθανάτων πατήρ, οἷον Ἀπόλλωνος, Ἡφαίστου, Ἄρεος· καὶ θνητῶν δέ, οἷον Σαρπηδόνος, Αἰακοῦ, Μίνως, Ἡρακλέους ἐκ τῆς Ἀλκμήνης, Περσέως ἐκ τῆς Δανάης, Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἐκ τῆς Λήδας, Ἰασίονος
 25 ἐκ τῆς Ἡμέρας, Ἰασίονος καὶ Δαρδάνου ἐκ τῆς Ἠλέκτρας, Βιθυνοῦ ἐκ Θοράκης τῆς Τιτανίδος καὶ ἄλλων πλείστων, ὡς οἱ μῦθοι.

4 ἦτοι Ζῆν F 10 ἀστέρων F 17 In margine P verba appositae sunt Διὸς υἱοί 22 Σαρπηδῶνος PV 23 ἐκ τῆς Ἀλκμήνης et infra ἐκ τῆς Δανάης — μῦθοι om. F Posituras omnes turbavit V

CCCCIV^b. Περὶ τοῦ Διὸς πάντα γινομένου διὰ τὰς γυναῖκας.

Λέγεται δὲ περὶ τοῦ Διός, ὅτι ἀετὸς μὲν γενόμενος διὰ μαγγανείας τινὸς ἤρπασε τὸν Γανυμήδην, 197 ἐρασθεὶς αὐτοῦ πρὸς παιδεραστίαν (Φρῦξ δὲ ὁ Γανυμήδης). ὁ δὲ μῦθος ἔχει, ὅτι ἤρπασεν ὁ Ζεὺς τὸν Γανυμήδην, ἵνα ποιήσῃ αὐτὸν οἴνοχόον, ὅταν ἀριστο- 5 ποιῇ τοῖς θεοῖς. καὶ πάλιν γοητεία τινὶ γέγονε χρυσὸς καὶ Δανάη συνεγένετο. πάλιν ταῦρος καὶ τὴν Εὐρώπην ἤρπασε. κύκνος δὲ γενόμενος Λήδαν ἐπόρνευσε. σάτυρος δὲ γενόμενος τὴν Ἀντιόπην ἐφθίρει. καὶ ἄλλα μυρία κακὰ ἐπραξε, πάντα γινόμενος διὰ 10 φιληδουίαν καὶ λαγνείαν ὁ παρ' Ἑλλησιν ἐξοχώτατος θεός.

CCCCXIV^c. Περὶ τοῦ νεφεληγερέτου Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν.

Ἔστι μῦθος διαπλασθεὶς διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ὁ Ζεὺς μᾶλλον χαρίζεται τοῖς Τρωσὶ καὶ ἐποίει ἠττάσθαι τοὺς Ἑλληνας διὰ τὴν ἰκετείαν τῆς Θέτιδος ἕνεκεν 15 τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα ζητήσωσι τὸν Ἀχιλλέα οἱ Ἕλληνες ἠττώμενοι. ἡ δὲ Ἥρα ἐφρόντιζε τῶν Ἑλλήνων. φροντίζουσα δὲ βουλευέται ἀπατήσαι τὸν Δία πρὸς μίξιν αὐτῆς. καὶ μετὰ τοῦτο ὕπνον αὐτῷ προσποιεῖ ἐκ-

CCCCXIV^b. Nonn. II, 29 (v. Cosm. p. 68 seq. et 260 seq.; Clarke p. 45) CCCCXIV^c. Nonn. I, 81. Cf. DCCCCXXVII.

In titulo Διός add. V om. P 9 ἐπόρνευσεν PV 10
μυρία P corr. V 18 βουλευέται F βούλεται PV

βακχεύουσα πρὸς αὐτόν, ἵνα, καθεύδοντας τοῦ Διός, ἀβοήθητοι οἱ Τρῶες γενόμενοι ἠττηθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ταῦτα βουλευσαμένη λαμβάνει τὰ πορνικὰ καλλωπίσματα ἐκ τοῦ κεστοῦ τῆς Ἀφροδίτης (ὁ δὲ
 5 κεστὸς μυθεύεται, ὅτι καμψεῖόν τι ἔστιν, ἐν ᾧ πάντα τὰ πρὸς κάλλος καὶ εὐμορφίαν καὶ χάριτας καὶ λαμπρότητας προσώπου ἐναπόκειται εἶδη ἀπατηλά), εἶτα κοσμησαμένη ἄνεισι πρὸς τὸν Δία καὶ κινεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ πλάσματος τούτου πρὸς ἡδονὴν καὶ λαγνεῖαν.
 10 ἐκ γῆς δὲ περιέβαλεν αὐτὴν καὶ τὰς τῶν μύρων εὐωδίας· καὶ γὰρ ἡ γῆ, φησὶν ὁ μῦθος, ἐβλάστησε βοτάνας, οἷον κρόκον, ῥόδα, λῶτον, ἴα, κρίνα, κασίαν, κιννάμωμον, στάκτην καὶ τὰ λοιπὰ ἀρώματα ἔργα τοιαύτης πράξεως.

CCCCXIV^a. Περὶ τοῦ ἐμπεσόντος φόβου τῷ Διῷ.
 15 Τοῦ Ἀχιλλέως κατὰ κράτος ἀριστεύοντος, φόβος ἔλαβε τὸν Δία, μήπως παρὰ τὸ εἰμαρμένον ὁ Ἀχιλλεὺς πορθήσῃ τὸ Ἴλιον. τοῦτο φοβούμενος ἐπιτρέπει τοῖς θεοῖς, τὸν βουλούμενον ᾧ βούλεται ἀπελθεῖν καὶ βοηθῆσαι, ἵνα οἱ μὲν τοῖς Τρῶσιν, οἱ δὲ τοῖς Ἑλλησι
 20 βοηθήσωσι. τούτων ἐπιτραπέντων, ὁ μὲν Ζεὺς κατὰ τὸν μῦθον ἐβρόντησεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ Ποσειδῶν σείει τὴν θάλασσαν, ὁ δὲ Ἄιδης, σεισθέντων τῆς

CCCCXIV^a. Nonn. I, 83

1 πρὸς μῆξιν αὐτόν καὶ ὕπνον ἐκβακχεύουσα brevis F 2 ἀπὸ F, quod iure mutavit Westermann. Script. Poet. p. 372
 5 καμψίον τι PV 7 λαμπρότητα F εἶδη ἀπατηλά om. F
 8 παρὰ τὸν Δία P πρὸς τ. Δ. V 11 ἐαυτῇ τῆς — εὐωδίας F
 14 οἷον λῶτον, κρόκον, ὑάκινθον, ῥόδα καὶ τὰ λοιπὰ ἀρώματα, ἔργα μυρεψῶν καὶ μόσχον F

θαλάσσης καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἐφοβήθη, μήπως, σεισθεί-
σης τῆς γῆς, ἀνάρορηξις γένηται τῶν καταχθονίων καὶ
δημοσιευθῆ τὰ κατ' αὐτὸν.

CCCCXIV^o. Περὶ τῆς συννεύσεως τῶν ὀφρύων 198
καὶ συγκινήσεως τῶν τριχῶν τοῦ Διός.

Ὅμηρος εἰσφέρει τὸν Δία μετὰ τὴν τῆς Θέτιδος
ἱκετείαν περὶ τοῦ Ἀχιλλέως ὑποσχόμενον, κεκνηκότα 5
αὐτὸν τὰς ὀφρῦς ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει, σείσαντα δὲ τὰς
τρίχας ἐπὶ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς καὶ συγκινήσαντα
ὄλον τὸν οὐρανόν, τῶν τριχῶν αὐτοῦ κινήθεισῶν.
ἄμβροσίᾳ δὲ τὰς τρίχας εἶπεν ὁ ποιητής, οἶον ἄς
οὐδεὶς βροτὸς δύναται ἔχειν. 10

CCCCXIV^f. Περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διός.

Ὁ Ζεὺς λέγεται ἐν Κρήτῃ, ὡς εἴρηται, καὶ τρα-
φῆναι καὶ ἀποθανεῖν, καὶ εἶναι αὐτοῦ τὸν τάφον, ἐν
ᾧ ἐπιγέγραπται, κείσθαι ἐκεῖσε τὸν Δία. καὶ εἶναι
ἔλεγχον τοῦτο κατὰ τῶν λεγόντων τὸν Δία μὴ ταφῆ-
ναι ἐν Κρήτῃ. καὶ γὰρ αὐτὸς παραδοὺς τὴν τῆς δύ- 15
σεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱεῖ Ἑρμῇ τελευτᾶ, ζήσας εἴκοσι
καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι
τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται·
ἐνθάδε κείται θανῶν Πῖκος ὁ Ζεὺς. μέμνηται τοῦ τά-
φου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασιν. 20

CCCCXIV^o. Nonn. I, 84 CCCCXIV^f. Nonn. II, 30

2 ἀναρορηξία PV 4 II. I, 528 5 ἱκεσίαν F ὑποσχό-
μενος P corr. V 6 μὲν F αὐτὸν inepte PV 14 λεγόντων τὸν
Δία θεόν F πῆκος PV 19 ὅδε μέγας κείται Ζᾶν, ὃν Δία
κικλήσκουσιν Anthol. Pal. VII, 746. Ceterum verba καὶ γὰρ
αὐτὸς — συγγράμμασιν om. F. Eudocia haec ex Ioannis An-
tiocheni historiis sumpsisse videtur. Cf. Müller IV, p. 542

ἐλέγχονται δὲ προσέτι, ὅτι καὶ ἄνθρωπος ἦν καὶ τέθνηκε καὶ κεῖται ἐν Κρήτῃ.

CCCCXIV^s. Ποσαχῶς ὁ Ζεὺς ἦτοι περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλως ὁ Ζεὺς πατὴρ λέγεται θεῶν καὶ ἀνθρώπων εἶναι διὰ τὸ τὴν τοῦ κόσμου φύσιν αἰτίαν γεγονέναι τῆς τούτων ὑποστάσεως, ὡς οἱ πατέρες γεννῶσι τὰ τέκνα.

Νεφεληγερέτης δὲ καὶ ἐρίγδουπος ἐπωνόμασται τῷ ὑπὲρ ἡμᾶς νέφη καὶ βροντὰς συνίστασθαι καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἐκεῖθεν καὶ τὰς καταιγίδας ἐνσκήπτειν, ἄλλως ἤδη τῷ τὸν οὐρανὸν λελογχότι θεῷ παντὸς τοῦ ὑπὲρ γῆν τόπου ἀπονεμομένου. διὰ μὲν τὰς αἰγίδας, ὡς δὴ ἀπὸ τοῦ αἴσσειν, τοῦ ὄρμαῖν, τὸ ὄνομα Αἰγίοχος ἐκλήθη. δι' ἄλλας δὲ ὁμοειδεῖς καὶ εὐεπιγνώστους αἰτίας ὑέτιος καὶ ἐπικάρπιος καὶ καταιβάτης καὶ ἀστεροπαῖος καὶ ἰκέσιος καὶ κεραύνιος καὶ προπάτωρ καὶ παννύχιος καὶ λατεάριος καὶ Κάσσιος καὶ πολνουῆχος καὶ φίλιος καὶ ἐφέστιος καὶ ἔρισμαράγος, ἦτοι ἀῆρ πολύηχος καὶ ὄρκιος καὶ Καπετώλιος καὶ

CCCCXIV^s. Cornut. 9 καὶ ὑψίζυγος — εὐθέστερος Eustath. II. p. 665 καὶ ὁμολάϊος — Θήβαις Phot. lex. (Suid.; Apostol. XIV, 40; Arsen. p. 381) καὶ Σινώπης — παράγουσιν Eustath. Dion. 254 καὶ ἐρκείος — στέγη Etym. M. p. 375, 23 καὶ μείλιχος — βωμοί Cornut. 11 καὶ ὁμομαστιγίας — ἤκουσε Schol. Ar. Ran. 768 καὶ Δωδωναῖος — ἱστοροῦσι Schol. II. XVI, 233. Cf. CCLXIII. Δωδωναῖος — διὰ τὸ ἄνα Eustath. II. p. 1074 καὶ περὶ — πτηνῶν Cornut. 9 στέφεται — λέγουσιν Cornut. 2 ἀκολούθως — exit. Tzetzes Proleg. Hes. p. 56 Gaisf.

4 τὸ addidi ex F om. PV 9 κατασκήπτειν F 11 Sic cum F scripsi, πάντας — τόπους — ἀπονεμομένῳ PV 13 ὁμοιοειδεῖς PV 14 καταιβάτης PV 15 καὶ ἰκέσιος —

ἀστεροπητῆς καὶ ἑταιρείος καὶ ὁμόγνιος. καὶ ἄλλως
 δὲ πολλαχῶς, κατὰ διαφόρους ἐπινοίας. καὶ σωτήρα
 καὶ πολιέα καὶ ὁμόγνιον καὶ ξένιον καὶ κτήσιον καὶ
 βουλαῖον καὶ τροπαιοῦχον καὶ ἑλευθέριον αὐτὸν προσ-
 αγορεύουσιν, ἀπεριλήπτων ὅσων ὀνομασιῶν αὐτῷ 5
 τούτων οὐσῶν, ἐπεὶ διατέτακεν εἰς πᾶσαν δύναμιν
 καὶ σχέσιν καὶ πάντων αἴτιος καὶ ἐπόπτης ἐστίν. οὕτω
 δὲ ἐρρέθη καὶ τῆς Δίκης πατὴρ εἶναι· ὁ γὰρ παρ-199
 αγωγῶν εἰς τὰ πράγματα τὴν κοινωνίαν τῶν ἀνθρώπων
 καὶ παραγγελίας αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν ἀλλήλους οὗτός 10
 ἐστὶ. καὶ τῶν Χαρίτων· ἐνταῦθα γὰρ εἰσιν αἱ τοῦ
 χαρίζεσθαι καὶ εὐεργετεῖν ἀρχαί. καὶ τῶν Ὁρῶν, τῶν
 κατὰ τοῦ περιέχοντος ποιουσῶν μεταβολὰς σωτη-
 ρίους καὶ τῶν γινομένων ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλων καὶ ὀνο-
 μασμένων ἀπὸ τῆς φύσεως, οὗτός ἐστι παροχεύς. 15
 λέγεται δὲ ὑπὸ τινων καὶ ἀλάστορ καὶ παλαμναῖος
 τῷ τοῦ ἀλάστορος καὶ παλαμναίου κολάζειν· τῶν
 μὲν ὀνομασμένων ἀπὸ τοῦ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτάνειν,
 ἐφ' οἷς ἐστὶν ἀλαστῆσαι καὶ στενάξαι, τῶν δὲ ἀπὸ
 τοῦ ταῖς παλάμαις μιάσματος ἀνέκπλυτα ἀποτελεῖν. 20

Καὶ ὑψίζυγος ὁ ἀφ' ὕψους τὰ κάτω κυβερνῶν
 καὶ ἀπὸ ζυγῶν κυβερνητικῶν, ἣ ὁ ἄνωθεν ταλαντεύων,
 οἷον τὰ κατὰ ἀνθρώπους. διὸ λέγει Ὅμηρος, ὅτι ὕπερ-
 θεν, ἥγουν ἐκ θεοῦ, νίκης πείρατα ἔχονται. καὶ γίνε-
 ται τούτου ἀφορμὴ τοῦ γραφῆναι τὸν Δία μεταχει- 25
 ριζόμενον τάλαντα, ὡς ἐν ζυγοστατήματι. τοῦτο δὲ

ὁμόγνιος om. F 3 πολιέα F πολυέα PV 4 βουλαῖον F
 βουλιαῖον PV 12 χαρίζεσθαι F δανείζεσθαι PV Ὁρῶν,
 τῶν F ὀρώντων PV 20 Sic F, τὰς παλάμας μιάσματος ἀν-
 εκπλύτους PV 23 Il. VII, 101 seq.

νοεῖν οὐ πάνυ φιλοῦσιν οἱ παλαιοί, ζυγὸν εἰδότες ἄρματος καὶ ἀμάξης, ὅθεν καὶ ζυγόδεσμον Ὅμηρός φησιν ἱμάντα. τὸν ζυγὸν φασὶ τῶν ζώων ζευγνῦντα, εἰδότες δὲ καὶ ζυγὰ καὶ καθέδρας ἐρεσδόντων, ὅθεν, 5 φασίν, ὑψίζυγος, ὁ ὕψι καθέδραν ἔχων. καὶ ὅμως οἱ μεθ' Ὅμηρον οἶδασι ζυγὸν καὶ ἐπὶ σταθμοῦ. καὶ αὐτοὶ παρὰ τὸ δύο ἄγειν ἐτυμολογικῶς τὰς ἐκατέρωθεν δηλαδὴ πλάστιγγας· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία τὸ „ζυγοῖ πρὸς δίκην εὐθέστερος“.

10 Καὶ ὁμολώϊος δὲ προσηγορεύθη ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτικαῖς καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ Ὅμολωϊας προφήτιδος τῆς Ἐννέως, ἣν προφήτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς Ἀριστόδημος ἐν δευτέρῳ τῶν Θηβαϊκῶν. Ἰστὸς δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς 15 διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὁμολον λέγεσθαι. ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὅμολωϊα ἐν Θήβαις.

Καὶ Σινωπίτης ἢ ἀπὸ Σινωπίου ὄρους Μέμφιδος ἢ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ποντικῆς. φέρεται γὰρ τοι- 20 οὔτος λόγος, ὅτι βασιλεῖ τῆς Ἀλεξανδρείας Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου θαύμων τις ἐπιφανεὶς ἐκέλευσε πέμψαντα ναῦν κομίσαι αὐτόν, μὴ προσδηλώσας καὶ τόπον, ὅθεν αὐτόν ἀνακομίσεται. ὁ δὲ πέμπει φέρεσθαι τηνᾶλλως τὴν ναῦν, ὅπη τύχη. καὶ ὡς προσέβαλεν ἡ ναῦς τῇ 25 Φωκίδι, λαβόντες χρησμὸν οἱ ἐμπλέοντες ἀπελθεῖν εἰς Σινώπην καὶ ἐνέγκαι τὸ προσταχθέν, ἤνεγκαν ἐκεῖθεν

2 Π. XXV, 270 10 καὶ ἐν ἄλλαις — Θεσσαλίᾳ ex P addidi, om. V 13 Müller III, p. 309 14 Müller I, p. 419 16 Δημήτηρ Ὅμολωϊα F Ὅμολώϊα omissio Δημήτηρ PV 20 τοιοῦτος om. F

τὸ τοῦ Σαράπιδος Διὸς ἄγαλμα. κἀντεῦθεν Σινωπί-
της Ζεὺς, ἦτοι Σάραπις, οὗ φασι τὸ ἄγαλμα τοῖς
ὀρωῶσιν ἄδηλον εἶναι, οἷας φύσεως ἦν. οἱ δὲ ἀπὸ Σί-
νωπος ποταμοῦ τὸν Σινωπίτην τοῦτον Δία παράγουσιν.

Καὶ Ἐρκεῖος, ᾧ βωμὸς ἐντὸς ἔρκους ἐν τῇ αὐλῇ 5
ἵδρυνται· τὸν γὰρ περίβολον ἔρκος ἔλεγον. μετῆν δὲ 200
τῆς πολιτείας, οἷς ἦν Ζεὺς Ἐρκεῖος. ἐρκίον δὲ τὸ
περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἢ ἡ τοῦ δώματος στέγη. Σο-
φοκλῆς Αἴαντι, „πρὶν ἂν δεθεῖς πρὸς κίον’ ἐρκείου
στέγης μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινηχθεῖς φανῆ“. καὶ 10
μείλικος, εὐμείλικτος ὢν τοῖς ἐξ ἀδικίας μετατιθεμένοις·
οὐδὲ γὰρ ἀδιαλλάκτως ἔχει πρὸς αὐτούς· διὰ τοῦτο
καὶ ἱεσίου Διὸς εἰσι βωμοί.

Καὶ πατρῶος, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀπόλλων, ἐν Ἀθήναις
τιμώμενοι· ὁ Ζεὺς μὲν μετὰ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ ὡς 15
οἱ πλείους, μετὰ τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνατροφὴν, ὅτε πρῶ-
τον ταῖς Ἀθήναις ἐπέστη καὶ ἐφάνη τοῖς πατράσιν
αὐτῶν, οἱ τινες ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ τετιμήκασιν
αὐτόν· Ἀπόλλων δέ, ὅτι Ἐρεχθίδεω θυγατέρα ἔγημε
τὴν Κρέουσαν, ἐξ ἧς ἐγένετο ὁ Ἴων, ὡς πρόγονον 20
οὖν αὐτὸν ἐτίμα καὶ οἱ ἄρχοντες ὅτε ἐχειροτονοῦντο·
ἐκ γὰρ τοῦ μὴ εἰδέναί τι ξένους αὐτούς ἐνόμιζον.

Οἱ δέ· οὕτω τιμᾶται παρ’ Ἀθηναίοις Ζεὺς πα-
τρῶος καὶ Ἀπόλλων διὰ τὸ πρῶτους ὑποδέξασθαι τῷ
θεῷ εἰς τὴν χώραν καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φρή- 25
τρας καὶ δήμους καὶ συγγενείας, μόνους ἀλλήλων.

7 ἐρκίον F ἐρκεῖον PV 9 κίον’ ἐρκείου Soph. Ai. 108
κίονα PV 10 Sic ex Aiac. v. 110 restitui, μάστιγι πρῶτα
φοινηχθεῖς θάνη PV 11 εὐμείλικτος P corr. V

Καὶ ἐπάκριος ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὄρῶν ἰδρυ-
 μένος· ἐπὶ γὰρ τῶν ὄρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ἵδρου,
 ὡς ἐπιπολύ. καὶ ὁμομαστιγίας καὶ δούλιος, ἐπεὶ δού-
 λων ἐστὶν ἔφορος· οἱ δὲ δοῦλοι μᾶστιξιν ὑπόκεινται
 5 καὶ πληγαῖς· διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας ἤκουσε.

Καὶ Δωδωναῖος, ὥσπερ Ἰλιάδος Π΄.

Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, — —

ἐν χωρίῳ τῶν Ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενε, ἐν
 Θεσπρωτία. λέγεται γάρ, ὅτι Δευκαλίων μετὰ τὸν ἐπ΄
 10 αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν εἰς τὴν Ἥπειρον ἐμαν-
 τεύετο ἐν τῇ δρυϊ. πελειάδος δὲ αὐτῷ χρησμὸν δού-
 σης, κατοικίξει τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλει-
 φθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς
 καὶ Δωδώνης, μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν
 15 χώραν προσηγόρευσεν, ὡς Θρασύβουλος καὶ Ἀκεστό-
 δωρος ἱστοροῦσι.

Καὶ ἄλλως. Δωδωναῖος Ζεὺς, ὁ περὶ Δωδώνην
 ἐξέχουσαν ἔχων τιμὴν, καὶ κατὰ ποιητικὴν ἐρμηνείαν
 Δωδώνης μεδέων, ἢ Ἑλλοπία κατὰ τοὺς παλαιούς
 20 ἐκαλεῖτο πρότερον. τὴν δὲ Δωδώνην καὶ δυσχείμερον
 λέγει ὁ ποιητής, εἰδὼς τοιαύτην οὔσαν, περὶ ἣν Πε-
 λασγοὶ τὸ ἀδόμενον ἵδρυσαν ἱερὸν κατὰ τοὺς παλαιούς.
 201 ὅθεν καὶ Πελασγικὸς ὁ αὐτός. [ἰστέον δέ, ὅτι Δωδῶ-
 ναι κατὰ τινὰς ἢ μὲν Θεσσαλίας, ἢ δὲ Μολοσσίας,
 25 ἧς καὶ μεμνησθῆναι φασι τὸν ποιητὴν διὰ τὸ καὶ δυσ-
 χείμερον αὐτὴν ἱστορεῖσθαι· καὶ τὸ τοῦ Διὸς δὲ
 ἱερὸν ἐκεῖσε εἶναι, τὸ κατὰ τὴν μαντικὴν φηγόν, ἣν

6 Il. XVI, 233 20 Il. II, 750; Ἀχιλλεύς pro ὁ ποιητής,
 et infra τὸν Ἀχιλλεῖα F 23 Post vocabulum αὐτός nonnulla
 addidit F

Σοφοκλῆς πολὺ γλωσσον ἐν Τραχηνίαις φησίν, ὡς πολὺ-
 φωνον, οἷα καὶ πολλοῖς μαντευομένην. ἕτεροι δὲ
 ἀλληγοροῦντες τὴν Δωδώνην τὴν γῆν φασί, παρὰ τὸ
 δῶ δῶσω, ὡς δότεيران καὶ ἀνησίδωραν καὶ ζείδωρον.
 οἱ δὲ αὐτοὶ φυσιολογικῶς ἅμα καὶ ἀναθετικῶς φασί 5
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε,“ τουτέστιν, αἰθέριε καὶ περιγίειε,
 τοῦτο μὲν διὰ τὸ Δωδωναῖε, ἐκεῖνο δὲ διὰ τὸ ἄνα.]

Καὶ περὶ μὲν τῶν αὐτοῦ προσηγοριῶν ἀρκοῦντως
 ἔχει. περὶ δὲ τῶν παρεισαγομένων αὐτῷ ἀπεικονισμά-
 των ταῦτα ρητέον. παρεισάγουσι τὸν Δία τελείου 10
 ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ἐπεὶ οὔτε τὸ παρηγμακὸς οὔτε
 τὸ ἔλλιπες ἐμφαίνει, κατηρτυκότι δὲ οἰκείον, διὰ τοῦτο
 καὶ τέλεια αὐτῷ θύουσι. τὸ δὲ σκῆπτρον τῆς δυνα-
 στείας αὐτοῦ σύμβολόν ἐστι. πολλαχοῦ δὲ καὶ νίκην
 κρατῶν πλάττεται. περίεστι γὰρ πάντων καὶ οὐδὲν 15
 ἤτταν αὐτοῦ δύναται. ἱερὸς δὲ ὄρνις αὐτοῦ ὁ ἀετὸς
 λέγεται εἶναι διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦτον εἶναι τῶν ἄλ-
 λων πτηνῶν. στέφεται δὲ ἐλαία διὰ τὸ ἀειθαλὲς καὶ
 λιπαρὸν καὶ πολύχρηστον, ἢ διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῆς
 πρὸς τὸν οὐρανὸν γλανκότητος. 20

Λέγεται δὲ ὑπὸ τινῶν καὶ ἀλληγορικώτερόν πως
 περὶ αὐτοῦ τοιουτοτρόπως. ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ
 ψυχῆς διοικούμεθα, οὕτω καὶ ὁ κόσμος ψυχὴν ἔχει
 τὴν συνέχουσαν αὐτόν, καὶ αὕτη καλεῖται Ζεὺς, πότε-
 ρον διὰ τὸ σῶζουσα καὶ αἰτία οὔσα τοῖς ζῶσι τοῦ 25

7 Verba ἱστίον δὲ — ἄνα seclusi, quae aptiore loco Eud.
 p. 126 leguntur, hic cum mire langueant, ex Eustathio adscripta
 videntur 12 κατηρτυκότι δὲ οἰκείον F τὸ δὲ κατηρτηκὸς οἰ-
 κείον P τὸ δὲ κατηρτυκὸς οἰκείον V 13 καὶ τελείων αὐτῷ
 θνομένων Osann.

ξῆν, διὰ τοῦτο βασιλεύειν ὁ Ζεὺς λέγεται τῶν ὄλων, ἢ ὡς ἂν καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ καὶ ἡ φύσις ἡμῶν βασιλεύειν ῥηθείη. Δία δ' αὐτὸν καλοῦμεν, ὅτι δι' αὐτὸν γίνεται καὶ σώζεται τὰ πάντα. παρὰ τισι δὲ καὶ
 5 Δεὺς λέγεται, τάχα ἀπὸ τοῦ δεύειν τὴν γῆν, ἢ μεταδιδόναι τοῖς ζῶσι ζωτικῆς ἰκμάδος. καὶ ἡ γενικὴ πτώσις ἀπ' αὐτῆς ἐστὶ Διός, παρακειμένη πως τῇ Δεύς. οἰκεῖν δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγεται, ἐπεὶ ἐκεῖ τὸ κυριώτατον μέρος τῆς τοῦ κόσμου ψυχῆς· καὶ γὰρ αἱ
 10 ἡμέτεραι ψυχαὶ πῦρ εἰσιν, ὡς οἱ πάλαι λέγουσιν.

Ἀκολουθῶς δὲ τούτοις λέγεται, καὶ ὅτι „πάντ' ἔφορᾷ Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντ' ἐπακούει“. πῶς γὰρ οἶόν τέ ἐστὶ διὰ πάντων διοικοῦσαν δύναμιν λαμβάνειν τι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων; λαμβάνεται
 15 δὲ ὁ Ζεὺς ἀλληγορικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ νοός, ὃς καὶ τὰς Μούσας, ἧτοι τὰς γνώσεις, γεννᾷ, καὶ ἀντὶ τοῦ νοός 202 τοῦ κατὰ ἄνθρωπον καθωμίληται τοῖς πολλοῖς· καὶ στοιχειακῶς, ἀντὶ παντὸς οὐρανοῦ σώματος καὶ τῶν αὐτοῦ μερῶν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ νεφελώδους
 20 καταστήματος καὶ ὀμβρίου ἡλίου· πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἀντὶ τῶν ἀστέρων καὶ πλανήτων· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῆς εἰμαρμένης κατὰ τοὺς Στωϊκοῦς. καὶ περὶ μὲν τούτων ἄλλοις. λέξομεν δὲ καὶ περὶ τοῦ γάμου Διός τε καὶ Ἥρας.

CCCCXIV^h. Περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας.

25 Τὸν Δία μυθολογοῦσιν ἐπιβουλεύειν τῇ Ἥρᾳ μι-

CCCCXIV^h. Schol. Theocrit. XV, 64

12 Haec manca esse patet, quoniam de Sole II. III, 277

γῆναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων
 θεῶν. βουλόμενος δὲ ἀφανῆς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆ-
 ναι ὑπ' αὐτῆς τὴν ὄψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα καὶ
 καθέζεται εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν Θρόναξ ἐκαλεῖτο,
 ὕστερον δὲ Κόκκυξ. τὸν δὲ Δία χειμῶνα ποιῆσαι 5
 δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τὴν δὲ Ἥραν πορευομένην
 ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ καθέζεσθαι ἐπ' αὐτό,
 ὅπου καὶ ἱερὸν μετέπειτα αὐτῆς Ἰδρυτὸ τελείας Ἥρας
 ἐπονομασθέν. τὸν δὲ κόκκυγα ῥιγῶντα καὶ πεφρικότα
 διὰ τὸν χειμῶνα, καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ 10
 τὰ γόνατα αὐτῆς, τὴν δὲ Ἥραν ἰδοῦσαν αὐτὸν οἰκτιεῖ-
 ραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπερόνῃ, τὸν δὲ Δία εὐθέως
 μεταβαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς Ἥρας. τῆς
 δὲ τὴν μῖξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα αὐτῶν
 Ῥέαν, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσασθαι. 15
 καὶ παρ' Ἀργείοις δὲ οἱ μέγιστοι τῶν Ἑλλήνων ἐτί-
 μων τὴν θεόν· τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Ἥρας ἐν τῷ ναῷ
 καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ εἶχε σκῆπτρον καὶ ἐπ'
 αὐτῷ τῷ σκῆπτρῳ κόκκυξ.

CCCCXV. Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος.

Ζῆθος καὶ Ἀμφίων μυθεύονται, ὅτι κιθάρα τὰς 20
 Θήβας ἐτείχισαν· καθαριζόντων γὰρ αὐτῶν οἱ λίθοι
 αὐτομάτως ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀνέβαινον. ἡ δὲ ἱστορία ἔχει
 οὕτως. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων, Θηβαῖοι τὸ γένος, ἄριστοι

CCCCXV. Palaephat. 42

legitur: ἡέλιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις. Allu-
 dit Eudocia ad Hes. Oper. 267 πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ
 πάντα νοήσας 2 ἀφανεῖς P corr. V 5 νῦν F 8 Ἥρας
 τελείας F Τελέας Ἥρας PV 9 ἐπνονομασθέν PV om. F
 21 Sic correxi, καθαριζόντες γὰρ αὐτοί PV

κιθαρωδοὶ ἐγένοντο καὶ ἀπεδείκνυντο μισθῶ (ἀργύριον δὲ οὐκ εἶχον τότε οἱ ἄνθρωποι). ἐκέλευον οὖν οἱ περὶ τὸν Ἀμφίωνα, καὶ εἰ τις βούλοίτο ἀκοῦσαι αὐτῶν, ἐρχόμενος εἰργάζετο ἐπὶ τὸ τεῖχος· οὐ μέντοι οἱ λίθοι ἀκροώμενοι ἴσταντο. εὐλόγως οὖν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη, ὅτι λύρα τὸ τεῖχος ἐκτίσθη.

CCCCXVI. Περὶ Ζήτου καὶ Καλαΐδος.

Ζήτης καὶ Κάλαϊς υἱοὶ Βορέου ἐξ Ὁρειθυίας τῆς Ἐρεχθέως περωτοὶ πλάττονται, ἔσχον δὲ καὶ ἀδελφὴν Κλεοπάτραν, ἣντινα Φινεὺς ἐγήμε, μετὰ ταῦτα Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου. ἣτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προ-
 203 γόνους, λέγω δὲ τοὺς ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱοὺς * * * ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι αὐτούς· οἱ δέ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτούς, διαβαλλούσης τῆς μητριᾶς πρὸς αὐτόν.

CCCCXVII. Περὶ Ζωπύρου τοῦ Βαβυλωνίου.

Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπολιόρκει τὴν Βαβυλῶνα ἐπὶ χρόνον πολὺν. καὶ δυσπορθήτου οὔσης αὐτῆς καὶ ἀσχάλλοντος ἐπὶ πολὺν καιρὸν, Ζώπυρός τις ἀνδρείος τὴν ψυχὴν, ὡς ἔδειξε τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἄδοξος παρὰ τῷ Δαρείῳ, μηχανᾶται τοιόνδε. κόψας
 20 ἑαυτοῦ τὴν ρῖνα καὶ τὰ ὄτια καὶ μᾶστιξιν ἑαυτὸν καταξάνας, δῆθεν αὐτομολεῖ πρὸς τοὺς Βαβυλωνίους, ὡς δεινὰ πεπονθὼς παρὰ τοῦ Δαρείου. εἶτα ἀπελθὼν

CCCCXVI. Schol. Apoll. I, 211 CCCCXVII. Nonn. II, 8

5 οἱ ἄνθρωποι ἔλεγον F 7 Ὁρειθυίας PV 11 Signum lacunae iure posuit Keil. 19 Pro Κῦρος, quod PV pluribus locis praebent, Δαρεῖος cum F revocavi 21 καταξάνας rectius F verbum simplex legitur in PV

προσποιεῖται εὐνοεῖν τοῖς Βαβυλωνίοις, στρατηγήσας ὑπὲρ Βαβυλωνίων καὶ ἀνελὼν πολλοὺς τοῦ Δαρείου. συνθεῖς δὲ σύνθημα μετὰ τοῦ Δαρείου ἡμέραν ὠρισμένην, ἐν ἣ δει αὐτὸν προσβάλλειν ἐν τῇ Βαβυλῶνι, ἐν ταύτῃ πείθει τοὺς Βαβυλωνίους λαβεῖν τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν, εἶτα λαβὼν ἤνοιξε καὶ εἰσήγαγε τοὺς Πέρσας· καὶ οὕτως ἐχειρώθη ἡ Βαβυλῶν.

Ῥήτορες.

CCCCXVIII. Περὶ Ζηνοβίου τοῦ σοφιστοῦ.

Ζηνόβιος σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρραίου ἐν βιβλίοις τρισί, μετάφρασιν Ἑλληνιστῶν 10 τῶν ἱστοριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ Βελῶν, γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα καὶ ἄλλα.

CCCCXIX. Περὶ Ζωίλου.

Ζωῖλος Ἀμφιπολίτης (πόλις Μακεδονίας), ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὀμηρον, ρήτωρ 15 ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψέ τινα γραμματικά, κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους ἐννέα, ἱστορίαν ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς βιβλία δέκα, περὶ Ἀμφιπόλεως

CCCCXVIII et CCCCXIX. Hesych. (Suid.)

4 προσβάλλειν F προσβαλεῖν PV 9 Καίσαρος add. S
11 Σαλλουστίου PV 12 αὐτοῦ ex S recepi αὐτῶ PV 14 Ἀμφιπολις, ἣτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί add. S 16 ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ S 17 ἀπὸ θεογονίας post ἱστορίαν add. S

βιβλία τρία καὶ κατὰ Ἴσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα πλεῖστα.

CCCCXX. Περὶ Ζώσιμου τοῦ σοφιστοῦ.

Ζώσιμος Γαζαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστὴς κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίου. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν ⁵ κατὰ στοιχείον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς Ἀυσίαν.

204

Γραμματικοί.

CCCCXXI. Περὶ Ζηνοδότου τοῦ γραμματικοῦ.

Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὁ ἐν ἄστει κληθεῖς. πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ ἔγραψε, πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς ¹⁰ Ὀμηρικῆς σννηθείας, λύσεις Ὀμηρικῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν καὶ ἄλλα πολλά.

CCCCXXII. Περὶ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου.

Ζηνόδοτος ἕτερος, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, Ἐφέσιος, μαθητὴς Φιλητοῦ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγονώς. ἔγραψε περὶ ἀνθυποτάκτων καὶ ἀνυποτάκτων.

CCCCXX—CCCCXXII. Hesych. (Suid.)

1 Haec Eudocia melius servasse videtur, quam Suidas, qui, omisso librorum numero περὶ Ἀμφιπόλεως, in historiis βιβλία γ pro βιβλία δέκα enumerat, quod certe male intellecta positura ad sequens potius scriptum spectat, videlicet βιβλία γ περὶ Ἀμφ. 2 καὶ ἄλλα πλεῖστα ad Bernhardyi exemplum ex Suida haud recte expunxit Bekkerus, rectius quae his adiunguntur ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὀμήρου 4 τοῦ βασιλέως add. S 10 ἀπορημάτων S ἀπορημάτων PV 12 Brevius vitam tradidit Zonaras lex. p. 956, Suidae articulum excerpens 13 τοῦ πρώτου addidit S, de quo cf. E. Rohde in Mus. Rhen. XXXIII, p. 173 14 ἔγραψε — ἀνυποτάκτων om. S, qui in fine articuli haec habet: ὃς καὶ πρώτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς ἐγένετο, καὶ τῶν

CCCCXXIII. Περὶ Ζωναίου.

Ζωναῖος ἔγραψεν ἑρωτικὰς ἐπιστολάς καὶ περὶ τοῦ σφαιρίζειν. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαὶ καὶ ἄλλα γραμματικά τε καὶ ῥητορικά.

Φιλόσοφοι.

CCCCXXIV. Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου φιλοσόφου.

Ζήνων Τελευταγόρου, Ἐλεάτης, φιλόσοφος τῶν 5 ἔγγιζόντων Πυθαγόρα καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους. οὗτος πλέων καὶ χειμῶνος συμβάντος καὶ ναυαγίου γενομένου, εὐχαρίστως φέρων τὴν ἔσομένην αὐτῷ πενίαν, πρὸς τὴν Τύχην ἐφθέγγετο· εὖ γε, ὦ Τύχη, χάριτάς σοι ὁμολογῶ, ὅτι τὴν ἐμὴν οὐσίαν 10 ἄχρι τοῦ τριβωνίου περιέστησας· ὡς δηλονότι τινῶν τῶν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐμπεφορτισμένων τῆ νηϊ. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον (οἱ δὲ Διομέδοντα τὸν Ἐλέας τύραννον), ἐάλω. καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ, τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἔνδακῶν καὶ ἀποτεμῶν προσέπτυσσε 15 τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν ὄλμῳ βληθεὶς συνετρίβη πτισθόμενος. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς, καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν

CCCCXXIII. Hesych. (Suid.) CCCCXIV. Hesych. (Suid.)
οὗτος πλέων — τῆ νηϊ Nonn. I, 29 καθελεῖν — exit. Hesych. (Suid.)

ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη, καὶ τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν 3 καὶ ἄλλα — ῥητορικά om. S, cuius verba in exitu haec sunt ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος Post 4 titulum Φιλόσοφοι addidi ex P om. V 15 ἀπετεμῶν P corr. V

τῷ Σοφιστῇ. ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως.

CCCCXXV. Περὶ Ζήνωνος τοῦ Σιδωνίου.

Ζήνων Μουσαίου, Σιδώνιος, φιλόσοφος Στωϊκός, μαθητὴς Διοδώρου τοῦ καλουμένου Κρόνου, διδάσκαλος Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἀπολογία ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά.

CCCCXXVI. Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ταρσεέως.

Ζήνων Διοσκορίδου, Ταρσεύς, ὡς δέ τινες, Σιδώνιος φιλόσοφος, μαθητὴς Χρυσίππου τοῦ Ταρσεέως, φιλοσόφου Στωϊκοῦ.

205 CCCCXXVII. Περὶ Ζήνωνος τοῦ Μνασέου.

10 Ζήνων Μνασέου, Κιτιεύς (πόλις Κύπρου), φιλόσοφος, ὃς ἤρξε τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς Στωϊκός.

CCCCXXVIII. Περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως.

15 Ζήνων ἕτερος Κιτιεύς, εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ φιλόσοφος, ἄδηλον. ἔγραψε περὶ στάσεως, περὶ σχημάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχειρημάτων.

CCCCXXV—CCCCXXVIII. Hesych. (Suid.)

1 καθὰ — Σοφιστῇ om. S, quamquam inveniuntur apud Diogenem Laert. IX, 5, quem Hesych. adhibuit. Ceterum de Zenonis vita cf. etiam Schol. Platon. Alcibiad. (Herm. VI, p. 279) 4 κληθέντος S, mox διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς S, quae quidem verba corrupta esse perspexit D. Volkmann. Quaest. nov. p. IV, not. 1, διδασκάλου καὶ αὐτοῦ emendandum ratus 8 καὶ διάδοχος add. S 12 διὰ τὸ ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάξαι et plura add. S. Pro καὶ αὐτὸς legendum esse καὶ πρῶτος monuit D. Volkmann. Quaest. nov. p. VI, not. 2 14 στάσεων S

CCCCXXIX. *Περὶ Ζωροάστρου.*

Ζωροάστρης, Περσόμηδος, σοφὸς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ. ἔγραψε περὶ φύσεως βιβλία τέσσαρα, περὶ λίθων τιμίων ἐν, ἀστεροσκοπικὰ ἀποτελεσματικὰ βιβλία ε΄.

CCCCXXX. *Περὶ Ζωρομάσδρου.*

Ζωρομάσδρης Χαλδαῖος, σοφός. ἔγραψε φυσικὰ καὶ μαθηματικά.

CCCCXXXI. *Περὶ Ζωσίμου τοῦ φιλοσόφου.*

Ζώσιμος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε χημεινικὰ πρὸς Θεοσεβίαν τὴν ἀδελφήν (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κη΄, ἐπιγράφεται δὲ ὑπὸ τινων χειρόκητα) καὶ Πλάτωνος βίος.

CCCCXXXII. *Περὶ Ἥβης.*

Ἥβη θυγάτηρ Ἥρας καὶ Διός, ἣν ὁ Ἡρακλῆς 10 μετὰ θάνατον εἰς οὐρανὸν ἀνελθὼν ἔγημεν, ὡς ληροῦσι. ταύτην πάλιν μῦθος θεοῖς φησι παρθένον οὔσαν οἰνοχοεῖν. ἀλληγορικῶς δὲ ἡ Ἥβη Διὸς καὶ Ἥρας λέγεται διὰ τὸ ἀκάματον καὶ αἰεὶ νεάζον τῶν στοιχείων, 206 εἰς ἅπερ ἀλληγορεῖται Ἥρα καὶ Ζεὺς. 15

CCCCXXIX.—CCCCXXI. Hesych. (Suid.) CCCCXXII. Eustath. Od. p. 1702 et 1703

1 Περσόμηδος ex S reposui Περσομήδης PV ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ om. S, quorum loco leguntur haec: ὃς καὶ πρῶτος ἤρξε τοῦ παρ' αὐτοῖς πολιτενομένου ὀνόματος τῶν Μάγων. ἐγένετο δὲ πρὸ τῶν Τρωικῶν ἔτεσι φ' 6 χημεινικὰ S χημεινικὰ PV 8 ἐπιγράφεται S ὑπογράφεται PV 11 ληροῦσιν PV

CCCCXXXIII. Περὶ Ἡετίωνος.

Ἡετίων ὁ πατὴρ Ἀνδρομάχης, βασιλεὺς Θήβης, Κίλικες δὲ οἱ περὶ τὴν Θήβην ἐλέγοντο, ὧν ἦρχεν Ἡετίων, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀετοῦ ὀνομαζόμενος.

CCCCXXXIV. Περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ τῶν αὐτοῦ παίδων.

Ὁ Ἥλιος μυθεύεται εἶναι υἱὸς τῆς Θείας, ἣτις
 5 καὶ Λητώ λέγεται, ὥσπερ καὶ ἡ Σελήνη. τοῦ δὲ Ἥλιου
 γεγέννηται παῖδες οὗτοι· Κέκαρφος, Τεναγής, Τριό-
 πης, Ἀκτίς, Μακρεὺς καὶ Φαέθων ὁ νεώτατος καὶ
 αἱ καλούμεναι Ἡλιάδες καὶ ἄλλοι, ὡς ἐν τῇ παρούσῃ
 καταγραφῇ. τὸν δὲ Φαέθοντα ἐκπεσόντα τοῦ πατρῷου
 10 ἡλιακοῦ ἄρματος μυθεύονται καὶ τῷ Ἡριδανῷ ποταμῷ
 ἐμπεσόντα, ὅπου γε καὶ αἱ αὐτοῦ ἀδελφαὶ Ἡλιάδες
 νυκτὸς ἐκόκυσαν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέσταξαν δά-
 κρυον ἡλέκτρον, εἶτα αἰγριοὶ γενόμενοι ἀποστάξουσι
 τὸ τοιοῦτο δάκρυον.

15 Ἰστέον δέ, ὅτι ἡλεκτρος οὐ τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 ἀργύρου κράμα ἦν, ἀλλὰ τις λίθος χρυσοειδής, ἐξ οὗ
 καὶ λαβαὶ γίνονται μαχαίραις. ἔστι δὲ ἀχύρων ἐφελ-
 κυστική, ὡς ἡ μαγνητικὴ σιδήρου. τινὲς δὲ τῶν παλαιῶν
 λέγουσιν, ὅτι οὐ λίθος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἡλεκτρος,
 ἀλλὰ δένδρου δάκρυον, πεπηγὸς εἰς σῶμα λιθοειδές.

CCCCXXXIII. Eustath. II. p. 119 οὕτως — ὀνομαζόμενος
 Etym. M. p. 420, 51 CCCCXXXIV. Schol. Pind. Ol. VII, 135
 τὸν δὲ Φαέθοντα — λιθοειδές Eustath. Dion. 288 λέγεται —
 ἔχων Etym. M. p. 426, 46 Κρόνος μὲν — exit. Schol. Arat.
 10 (II, p. 402 Buhle)

6 Vocabulum παῖδες, quod in PV Ἥλιου sequebatur, ex-
 punxi

Λέγεται δὲ Ἥλιος οἶονεὶ δῆλιός τις ὢν καὶ φα-
νερός καὶ ἀφαιρέσει ἥλιος, ἢ ἄλιός τις ὢν, ὡς ἐξ
άλός, ἤγουν θαλάσσης, τὴν γένεσιν ἔχων. ἔστι δὲ
ὀξυκίνητος ὁ ἥλιος ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς τῶν ἀπλανῶν
ἀστέρων, οὐ μὲν ὑπὲρ τὸν οὐρανόν· ὁ γὰρ οὐρανός 5
εἰς νυχθήμερον διάστημα περιστρέφεται, τοῦτο ὁ ἥλιος
περιδινεῖται ἐνιαυτῷ. τοσοῦτον ὁ ἥλιος τοῦ οὐρανοῦ
μὲν βραδύτερος, Κρόνου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων
ταχύτερος· Κρόνος μὲν γὰρ τριάκοντα ἔτεσι περιοδοεῖ
τὴν τοῦ οὐρανοῦ, ἣν ἔφην, νυκθημερίαν περιστροφὴν, 10
Ζεὺς δὲ ἔτεσι β', Ἄρης * * * ἥλιος, ὡς ἔφην, ἐν-
ιαυτῷ, Ἀφροδίτη μῆσι ιδ', Ἐρμῆς ἐνιαυτῷ ἢ μᾶλλον
μῆσιν η', ἢ δὲ σελήνη ἐνὶ μόνῳ μηνί.

CCCCXXXV. Περί Ἥρας.

Ἡ Ἥρα, εἰς βασιλείαν, ἀνδρείαν καὶ αἰθέρα μετα-
λαμβάνεται, ὅθεν καὶ ἡραία ζωὴ ἢ βασιλική. διὸ 15
ἀδελφὴ καὶ γυνὴ τοῦ Διὸς παραδέδοται. συνῆπται γὰρ
εὐθύς αὐτῷ καὶ κεκόλληται, αἰρουμένη ἀπὸ τῆς γῆς, 207
ἐκείνου αὐτῆς ἐπιβεβηκός. καὶ γεγόνασιν ἐπὶ τῆς
αὐτῆς νεύσεως· ὄυεῖσα γὰρ εἰς λεπτότητα ἢ οὐσία τό
τε πῦρ καὶ τὸν ἀέρα ὑφίστησιν, ἐφ' ᾧ καὶ Ῥέαν τὴν 20
μητέρα αὐτῶν ἐμυθεύσαντο εἶναι, πατέρα δὲ τὸν Κρό-
νον, ἥτοι διὰ τὸ ἐν τεταγμένοις μέτροις χρόνου γενέ-

CCCCXXXV. Cornut. 3 δότεϊραν — exit.?

11 Post Ἄρης nonnulla excidisse veri simile est 13 In
P adiungitur Ἥλιον καὶ Σελήνης γενεαλογία, in qua multa le-
guntur pluries iam repetita, unde melius haec in codicis the-
sauris oblivionem capere Villoisonus censuerit. Atque equidem
exemplum prioris editoris secutus sum 15 Verba ὅθεν καὶ
ἡραία — βασιλική ex scholio Hes. Oper. 2 (p. 36 Gaisf.) via
non inusitata huc traducta sunt

σθαι ταῦτα, ἢ διὰ τὸ κατὰ σύγκρασιν καὶ βρασμὸν
 τῆς ὕλης, τὴν εἰς τὰ στοιχεῖα διάκρισιν ἀποτελεῖσθαι,
 ἢ ὅπερ πιθανώτερον, διὰ τὸ τηνικαῦτα ὑφίστασθαι
 τὸν ἄερα, ἢνίκ' ἂν ἐκ πυρὸς ἐκινεῖτο ἡ φύσις, ἐπὶ τὸ
 5 κρᾶναι καὶ ἀποτελεῖν τὰ ὄντα. δότειραν δὲ εἶδους
 καὶ πινυτότητος τὴν Ἥραν ὁ μῦθος οἶδεν, εἰ καὶ
 ἄλλως κοινότερον Ἀθηναῖ τοῖς πινυτοῖς ἐπιστατεῖ,
 Ἄρτεμιν δὲ μεγέθους τοῦ κατὰ γυναικίας· Ἀθηναῖν δὲ
 ταῖς γυναικείαις ἐφιστᾶσι τέχναις, Ἀφροδίτην δὲ γά-
 10 μοις, εἰ καὶ ἑτέρως Ἥρα γάμων ἐπιστατεῖν λέγεται.
 μυθικῶς δὲ Ἥρα καὶ Αἰδῆς βάλλονται· ἡ μὲν ἐν Πύλῳ
 συμμαχοῦσα τῷ Νηλεΐ κατὰ τοῦ Ἡρακλέους, ὅτε καὶ
 τὴν Πύλον ἐκείνος ἐπόρθησε φυγαδεύοντος, ἢ καὶ
 ἄλλως τρεφομένου παιδὸς ἐν Γερήνοις τοῦ Νέστορος·
 15 ὁ δὲ Αἰδῆς κάτω ὑπὸ γῆν, ὅτε παραχωρηθεῖς ὁ ὄφθεις
 Ἡρακλῆς ὑπὸ Πλούτωνος ἄνευ ἀσπίδος καὶ σιδήρου
 χειρώσασθαι, εἰ οἶός τέ ἐστι, τὸν Κέρβερον, αὐτὸς τῇ
 μὲν λεοντῇ ἀντὶ ἀσπίδος χρησάμενος, τοῖς δὲ βέλεσι
 λιθίνας ἐναρμόσας ἀκίδας, ὁποῖαι πολλαχοῦ ἱστοροῦν-
 20 ται, τὸν κύνα κατηγωνίσασατο· μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐν-
 αντιούμενον τὸν Αἰδῆν κατετόξευσε καὶ οὕτω τὸν
 Κέρβερον ἀνήγαγεν.

CCCCXXXV^b. Περὶ τῆς Ἥρας ἐν τῷ αἰθέρι καὶ
 ταῖς νεφέλαις κρεμαμένης σιδηροδέτου.

Ἡ Ἥρα, ὡς πολλάκις ἴσμεν, ἐξηλοτύπει τὸν Ἡρα-
 κλέα. ἐν τῷ γοῦν ὑποστρέφειν αὐτὸν ἐκ τῆς Τροίας,

CCCCXXXV^b. Nonn. I, 82

1 σύγκρασιν scripsi cum F σύγκρισιν PV βρασμὸν F κρασμὸν
 PV 24 Sic ex F restitui, τοῦτον αὐτὸν μετὰ τὸ ὑποστρέφειν PV

ὅταν μετὰ Τελαμῶνος ἐπόρθησεν αὐτήν, ἐλυμήνατο. διαγόντων γὰρ αὐτῶν, διετάραξεν ἡ Ἥρα τὴν θάλασσαν καὶ ἐχείμασεν αὐτήν καὶ τοὺς ἀνέμους διήγειρεν. καὶ οὕτω τὸ τοῦ Ἡρακλέους σκάφος τῇ βίᾳ καὶ τῷ κλύδωνι ἐχείμάζετο. μαγγανεία δέ τιμι χρησαμένη, ⁵ προσελθεῖν ἐποίησε τὸν Ὑπνον τῷ Διὶ καὶ ἀφύπνωσεν αὐτόν, ἵνα μὴ ἐργηγορῶς βοηθήσῃ τῷ Ἡρακλεῖ χειμαζομένῳ. μαθὼν δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ὁ Ζεὺς τὸ κατασκευάσμα τῆς Ἥρας, τιμωρεῖται αὐτήν οὕτως. δύο ἄκμονας δίσας αὐτῆς περὶ τοὺς πόδας, περὶ δὲ τὰς ¹⁰ χεῖρας πέδας ἀδιαλύτους, ἐκρέμασεν αὐτήν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τιμωρῶν αὐτήν. οὕτω μυθικῶς χαριέστερόν πως ληροῦσιν, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ γάμου αὐτῶν προεῖρηται ἐν τῷ τοῦ Διός.

CCCCXXXV°. Περὶ τοῦ τῆς Ἥρας ἐν τῷ Ἀργεῖ 208
ιδρύματος.

Τὴν Ἥραν πολιοῦχον οἱ Ἀργεῖοι αὐτοῖς ἡγοῦντο ¹⁵ καὶ διὰ τοῦτο καὶ πανήγυριν αὐτῇ τεταγμένην ἤγον. ὁ δὲ τῆς ἐορτῆς τρόπος ἅμαξα βοῶν τὸ χρῶμα λευκῶν· ἀπὸ δὲ τῆς ἀμάξης ἔδει τὴν ἰέρειαν εἶναι· οὕτω δὲ ἔχειν ἄχρι τοῦ ναοῦ. τὸ δὲ ἱερόν ἐξω τοῦ ἄστεος, ὅπου καὶ τὸ αὐτῆς εἶδωλον ἵδρυτο, ὃ καὶ ψαλίδα ²⁰ χαλκῆν ἀνεβάσταζεν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κειρούσης ψαλίδος τὰς τρίχας καὶ καθαρὸν ἀποδεικνυούσης τὸ

CCCCXXXV°. Palaeph. 51

7 ἐργηγορῶν PV 10 ἄκμονας PV 11 ἀλύπους PV
16 ἄγουςιν F 19 ἔχειν P ἤχειν V 20 ὅπου — ἡ Ἥρα

σῶμα· ἐπεὶ ὁ ἀήρ καθαίρει, εἰς ὃν ἀλληγορεῖται
 ἡ Ἥρα. ἦκεν οὖν ποτε ὁ χρόνος φέρων τὴν ἑορτήν. ὁ
 δὲ νόμος ἀπὸ τῶν βοῶν οὐκ ὄντων ἐχώλευεν, ἀλλ'
 ἡ ἰέρεια τὴν ἀπορίαν ἐσοφίσατο, μήτηρ οὕσα νεανί-
 5 σκων δυοῖν Βίτωνος καὶ Κλεόβιος, ἀντὶ βοῶν τῶ
 σχήματι γενομένων. ἐπεὶ τοίνυν τὸ παρὰ τῶν βοῶν
 παρὰ τῶν παιδῶν ἐγένετο, στᾶσα κατὰ τὸ ἄγαλμα
 μισθὸν ἀπήτει τοῦ πόνου· καὶ ἔδωκε, φασίν, ἡ θεὸς.
 ὕπνος ἦν ὁ αὐτὸς καὶ τοῦ βίου πέρας γενόμενος.
 10 ταῦτα παρὰ τῶν Ἀργείων ἐθρολλεῖτο.

CCCCXXXVI. Περὶ τοῦ Ἡρακλέους.

Ἡρακλῆς υἱὸς ἔργῳ μὲν Διός, λόγῳ δὲ Ἀμφι-
 τρύωνος ἐκ τῆς Ἀλκμήνης κατὰ τοὺς μύθους· καὶ γὰρ
 ὁ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς τῷ Ἀμφιτρώωνι συνεγένετο τῇ
 Ἀλκμήνῃ, καὶ ἐγεννήθη ὁ Ἡρακλῆς. ὅς καὶ τοὺς με-
 15 γάλους ἐκείνους ἄθλους διήνυσε, περὶ ὧν λέξομεν.
 ἀπ' αὐτοῦ δὲ πολλοὶ γεγόνασιν, ὧν πρῶτος καὶ ἔν-
 δοξος ὁ Ὅλλος, ἐξ οὗ καὶ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων βα-
 σιλεῖς Ἡρακλεῖδαι λέγονται. καὶ γὰρ οὐ μόνον Διηϊάνει-

CCCCXXXVI. Nonn. laud. fun. 5 (cod. Mon. 490) πρῶτον
 — Ἀργεῖ Schol. Hes. Theog. 327 δεύτερον — Ἡρακλῆς Nonn.
 I, 49. Cf. DCCCCXXXV. Ἡσίοδος — Γιγάντων Schol. Nic.
 Ther. 11 παραγενόμενος — ἀπέκτεινεν Argum. Soph. Trach.
 (Eadem fere omnia apud Apollod. II, 7, 5 leguntur) sed διε-
 ξιών — πάντας Ἡρακλῆς Nonn. I, 41. Cf. CCXXVI. ὅστε-
 ρον — exit. Tzetzes Lyc. 50

om. F, itaque aliunde E. huc transtulisse suspicor 5 δύο
 Βίτωνος καὶ Κλεόβου om. F δυοῖν et Κλεόβιος correxi 8
 ἔδωκε P ἔδωκεν V 10 ταῦτα — ἐθρολλεῖτο om. F 17
 Ὅλλος PV

ραν καὶ Μεγάραν, ὡς οἱ μῦθοι, ἔγημεν, ἀλλὰ καὶ Ὀμφάλην καὶ ἑτέρας. μετὰ θάνατον δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνελθὼν τὴν Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἣν ὁ μῦθος θεοῖς φησιν παρθένον οὖσαν οἰνοχοεῖν.

Πρῶτον τοιγαροῦν ὁ Ἡρακλῆς ἄθλον κατορθώ-⁵σατο φονεύσας τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, ὡς νεμόμενον καὶ ἀφανίζοντα τοὺς ἐν Ἄργει τόπους· Νεμέα δὲ ὄρος ἐν Ἄργει.

Δεύτερον ἀνελὼν τὴν πεντηκοντακέφαλον Ὑδραν. περὶ δὲ τῆς Ὑδρας μυθεύεται, ὅτι θηρίον ἦν περὶ ¹⁰τὴν Λέρνην, ἔχον πεντήκοντα κεφαλὰς, τὰς δὲ κεφαλὰς εἶναι ὄφειων. ὃ θηρίον ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. τεμνομένης δὲ μιᾶς κεφαλῆς, δύο ἀντ' αὐτῆς παρεφύοντο, ὡς γίνεσθαι ἐπὶ τὸ διπλάσιον ἑκατὸν κεφαλὰς. Ἰόλαος δὲ ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν τῷ ¹⁵Ἡρακλεῖ, γνοὺς τοῦτο ἐμηχανήσατο καὶ πῦρ ἔφερε καὶ τὴν τεμνομένην κεφαλὴν ἐνεπίμπρα. καὶ οὕτως ²⁰⁹ἰσχυσεν ἀνελεῖν τὴν Ὑδραν ὁ Ἡρακλῆς. Ἡσίοδος δὲ λέγει, ταύτην γεννηθῆναι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν Γιγάντων. παραγενόμενος δὲ εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως ²⁰θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο· καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶον ἀπεικασθέντα ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ²⁵ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δέ,

⁵ κατορθώσατο PV ¹⁵ Ἰλας perperam F, cuius nomen etiam Eud. p. 408 legitur, Hyllus latine vertit Billius 19 αἵματος corr. Lobeck. Aglaoph. p. 567 στόματος PV. Ceterum Hesiodum talia nusquam narravisse monuit Scholiasta Nicandr. l. c.

ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε πο-
 τὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄπονον.
 στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρω-
 τούς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας,
 5 Ἀστινόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπο-
 λέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων, εὐωχούμενος
 παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλω παίσας, ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν
 Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα. συγγενῆς δὲ
 οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδός, ἀκουσίου
 10 γενομένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνωμόνει. Ἡρακλῆς
 δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε· καὶ δὴ
 ἔγνω πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ
 Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθ-
 εξόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας δι-
 15 ἐπόρθμενε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πο-
 ρεῖαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν
 Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη. Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν
 αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσω κομίζειν· ὁ δὲ πορθμεύων
 αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης
 20 αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρ-
 δίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν (ἄφυνκτα γὰρ τὰ βέλη
 τοῦ Ἡρακλέους, ὡς κεχρισμένα τῷ ἰῶ τῆς Ἰθρας)
 προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν· „ἐγὼ μὲν διὰ σὲ
 τελευτῶ, τοῦτο δὲ σοὶ χαρίζομαι φιλίας ἐπισπᾶσθαι
 25 δυνόμενον“. τὸ δὲ ἦν ἀγγεῖον πλήρες αἵματος ἐκ
 τοῦ αὐτοῦ τρώματος. ἀπατήσας τοίνυν αὐτὴν δέδωκε

1 fr. 49 Sturz 2 ἄφθονον al., ἄφθορόν τε καὶ ἄπονον
 Sturz 14 Νέσος PV 15 Lectionem Apollodori revocavi,
 μισθὸν λέγων PV 18 Sic F, ἐπέτρεψεν ἔσω inepte PV δια-
 κομίζειν F 21 ἄφυνκτα — Ἰθρας om. F eadem leguntur in
 lex. Phavorin.

λέγων· „εἶπερ Ἡρακλέα νοήσης ἑτέρας πόθῳ κατασχε-
θέντα, ἐπίχρισον τοῦτο τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ καὶ πρὸς
σὲ πάλιν ἀντιστρέψει τὸν πόθον“. ἡ δὲ λαβοῦσα
ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆς. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυό-
πων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν σὺν τῷ παιδί αὐτοῦ 5
Ἔλλῳ, ὅνπερ ἐπ' ὤμων ἐβάσταξεν, ἀροτριῶντα, λεγό-
μενον Θειοδάμαντα, εὔρεν καὶ ἠτήσατο αὐτόν δοῦναι
αὐτῷ ἄρτον. ὁ δὲ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ὕβρισε τὸν
Ἡρακλέα. εἶτα ὁ Ἡρακλῆς ἓνα τῶν ἀροτριῶντων βοῶν
λαβῶν ἔσφαξε καὶ ἐθιοιήθη καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ 10
αὐτός. καὶ ἐκλήθη διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην Βουθοίνας,
ἐπειδὴ ὅλον ἐθιοιήθη τὸν βουῖν. ἐνθεν αὐτῷ γέγονεν 210
ὁ πρὸς τοὺς Δρυόπας πόλεμος. τοῦ γὰρ Θειοδάμαντος
ἀνελθόντος εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰπόντος ὡς „πολέμιος
ἦλθεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν“, λέγων περὶ τοῦ Ἡρα- 15
κλέους, ἐξῆλθον κατ' αὐτοῦ· καὶ νενίκηκε πάντας ὁ
Ἡρακλῆς. αὐτίς ἐκεῖθεν Αἰγυμῖῳ βασιλεῖ συνεμάχησε
Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν
ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος· ὁ δὲ πολιορκού-
μενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς 20
γῆς. βοηθήσας δ' Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ
ἄλλων καὶ τὴν γῆν ἄπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν.

4 Haec omnia Eudocia uberius exposuit; προσκαλεσάμενος
Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν
τε γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ θυνὲν ἐκ τοῦ τραύμα-
τος τῆς αἰδοῦς αἷμα συμμίξει. ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλαττε
παρ' ἑαυτῆς Apollod. προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπε τηρεῖν
λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φίλιαν ἔχειν, τὸν
τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ θυνὲν ἐκ τοῦ τραύματος
τῆς αἰδοῦς αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε
παρ' ἑαυτῆς Argum. 6 Ἔλλῳ P Ἔλλῳ V 12 In margine
legitur βουθοίνας πόθεν ὁ Ἡρακλῆς 22 καὶ ἄλλων F

ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν μετὰ τῶν παίδων, βασι-
 λέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμ-
 μαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προῦκα-
 λεῖτο αὐτὸν Κύννος ὁ Ἄρειος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ
 5 καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν,
 Ἀμύντωρ ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὅπλων αὐτὸν
 παριέναι. κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπ-
 ἐκτεινεν.

Ἐπιπυρρὸν δὲ καὶ Οἰχάλιαν πορθήσαντος καὶ τὴν
 10 Εὐρύτου θυγατέρα Ἰόλην καλὴν οὔσαν ἄγοντος, ὡς
 ἤκουσεν ἡ Δηϊάνειρα, τὸν Ἡρακλέα αὐτῆς κρατεῖσθαι
 τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τῷ αἵματι τοῦ Κενταύρου, ὅπερ
 λαβοῦσα ἐτήρει, τὰ Ἡρακλέους ἱμάτια μετὰ θεράποντος
 Λίχα ταῦτα ἀπέσταλκε. περὶ δὲ τὸ Κήναιον, Εὐβοίας
 15 ὄν ἀκρωτήριον, θύων ὁ Ἡρακλῆς Διὶ χαριστήρια στολί-
 ζεται τὸν πεφαρμαγμένον τοῦτον χιτῶνα· ὑφ' οὗ δρα-
 στηρίῳ καὶ πυρώδει κρατηθεὶς τῷ κνισμῷ τελευτᾷ,
 πρῶτον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν Λίχαν ῥίψας καὶ ἀνελών.
 τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ Ἡρακλῆς τῷ Φιλοκτῆτῃ καταλιμπά-
 20 νει, ὡς τοῦ πατρὸς Φιλοκτῆτου Ποϊάντος τῇ τελευτῇ
 αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα ὁ Λυκόφρων
 φησί, ὅτι παρὰ Τευτάρου Σκύθου, βουκόλου τοῦ Ἀμ-
 φιτρύωνος, ἔσχεν Ἡρακλῆς, ὅτε Τεύταρος καὶ τοξεύειν
 τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι δὲ Εὐρυτόν φασι διδάξαι τοῦ-
 25 τον τὴν τοξικήν, ἣ Ῥαδάμανθυν τὸν Κρηῖτα, πατρῶον
 τούτου γενόμενον· μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Ἀμφιτρύω-

1 Λαογόραν Apollod. Λαγόραν Argum. Ἀλλαγόραν PV
 5 Sic F Ὀρχομενόν PV 16 πεφαρμαγμένον F πεφαρμα-
 κευμένον PV 21 Alex. 56 22 Σκήθου PV 26 Sic scripsi
 cum uno codice Tzetzae, ἐκείνου vulg. τοῦτον PV

νος Ῥαδάμανθυς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν φυγῶν
ἐκ Κρήτης καὶ ἐν Ὠκαλέᾳ Βοιωτίας ἐλθὼν γαμεί τὴν
Ἀλκμήνην καὶ Ἡρακλεῖ διδάσκει τὴν τοξικὴν.

CCCCXXXVI^b. Καὶ ἄλλως καὶ περὶ τῆς
γεννήσεως αὐτοῦ καὶ διὰ τί τριέσπερος προσ-
ηγορεύθη.

Ὁ Ἡρακλῆς τριέσπερος προσηγόρευθη, ὅτι Ἀμφι-
τρώων ἐπὶ Τηλεβόας ἐστράτευσεν ἐκδικῆσαι θέλων 5
τοὺς ἀδελφοὺς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Ἀλκμήνης καὶ τὸν
πατέρα, οἵτινες αὐτοὺς διεχειρίσαντο δι' αἰτίαν τοιήνδε.
Περσέως καὶ Ἀνδρομάχης τέσσαρες ἐγένοντο παῖδες·
Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστωρ καὶ Ἡλεκτρώων, ὁ τῆς 211
Ἀλκμήνης πατήρ. Περσέως δὲ τεθνηκότος, κοινῇ τὴν 10
βασιλείαν εἶχον οὗτοι. Μήστωρος δὲ θυγάτηρ Ἴππο-
δόη, ἣς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλας· τοῦ δὲ Τηλεβόας
καὶ Τάφος. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ Τάφου ἡ νῆσος Τάφος
ἐκλήθη, μία οὖσα τῶν Ἐχινάδων, ἣν ὄκουν, ἀπ' ἀμ-
φοτέρων δὲ Τάφιοι καὶ Τηλεβόαι ἐκλήθησαν. ἐλθόν- 15
τες οὖν οἱ τοῦ Πτερέλου παῖδες ἦντον παρὰ τοῦ
Ἡλεκτρώωνος τὰ τῆς μάμμης· αὐτῶν Ἴπποδόης χρή-
ματα. ὥς δὲ ἐνέστη ὁ Ἡλεκτρώων, αὐτόν τε οἱ Τηλε-
βόαι καὶ τοὺς υἱοὺς ἀνεῖλον καὶ τοὺς βοῦς τοῦ
Ἡλεκτρώωνος ἐκείθεν ἀπήλασαν. στρατεύσαντος οὖν 20

CCCCXXXVI^b. Tzetzes Lyc. 33 Περσέως καὶ Ἀνδρομάχης
— ἀπήλασαν compilavit Apollod. II, 4, 5 seq. στρατεύσαντος
— καλοῦσιν Tzetzes l. c. (v. Arsen. Viol. p. 131) φασὶ δὲ —
exit. Schol. Apoll. I, 1212 (Lex. Phavorin.)

2 ἐν Ὠκαλέᾳ F εἰς Ὠκαλέᾳ PV 5 Ἀμφιτρώων constanter
P corr. V 6 αὐτοῦ P αὐτοῦ V 17 αὐτῶν P αὐτῶν V

ἐπὶ τούτους τοῦ Ἀμφιτρούωνος, ὁ Ζεὺς τρεῖς ἐσπέρας
 εἰς μίαν μεταβαλὼν συνεκάθειυε τῇ Ἀλκμήνῃ· κατὰ
 δὲ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν καὶ Ἀμφιτρούων πάλιν νοστή-
 σασ καθεύδει τῇ γυναικί. ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεν-
 5 νᾶ, ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφιτρούωνος Ἴφι-
 κλέα· διὰ τοῦτο καὶ τριέσπερον αὐτὸν καλοῦσιν. φασὶ
 δὲ τὴν Ἡρακλέα Ἀχελῷω μονομαχῆσαι τῷ ποταμῷ,
 ἐπεὶ Ἀχελῷος μεταξὺ ῥέων Αἰτωλῶν καὶ Κουρήτων
 πολλὰ τῆς χώρας ἀπετέμνετο, ποτὲ μὲν τούτοις, ποτὲ
 10 δὲ ἐκείνοις προστιθείς· ἐφ' ᾧ καὶ νεῖκος ἦν ἑκατέροις.
 Ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν καὶ τὸν ποταμὸν περικλείσας
 εἰς ἓν ῥεῖθρον καὶ μίαν ἐκβολὴν ἀπέδωκε τοῖς Αἰτω-
 λοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν καὶ τὴν Οἰνέως Δηϊάνειραν
 ἔλαβεν εἰς μισθαποδοσίαν. γήμας δὲ αὐτὴν καὶ δι-
 15 ἄγων ἐν Καλυδῶνι παρὰ τῷ Οἰνεῖ ἐν συμποσίῳ Κύα-
 θον, τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλή-
 ξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνιπτρα ὕδατα
 ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεε. φεύγων οὖν τὸν φό-
 νον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος ἀνεῖλεν ἐν Εὐή-
 20 νῳ ποταμῷ τὸν Κένταυρον Νέσσον, ὡς Ἀρχίλοχος
 ἱστορεῖ. ἔπειτα προῖων· ἔφερε καὶ Ἰλλον τὸν υἱόν,
 καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Δρυοπίαν (ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος,
 ὁμοροῦν τοῖς Μηλιεῦσι) τοῦ παιδὸς πεινῶντος καὶ
 τοῦ παιδαγωγοῦ Λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχὼν τῷ
 25 Θειοδάμαντι, ἤπειτο ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἐδίδω.
 ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἀποσπάσας αὐτοῦ ἕνα

4 Sic F, simplex καθεύδει PV 15 Κύαθον τὸν Πύλη-
 τος coni. Hermann. coll. Athen. IX, p. 411 A 18 ἐπέχεεν PV
 20 omnibus locis Νέσον PV 20 fr. 147 B 21 Ἰλλον PV
 23 Μηλιεῦσιν PV

τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο. ὁ δὲ Θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Δρυνόπων πόλιν, ἐξῆγεν αὐτοὺς καθ' Ἡρακλέους· καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι, ὥστε δὴ καὶ τρωθῆναι φασὶ αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. 5 περιγενόμενος δὲ αὐτῶν καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν Ἰλαν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν ληστείαν μετώκισεν εἰς Ἄργος. ὤκησε δὲ περὶ Τραχῖνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν καὶ Οἶτην τὸ ὄρος πρὸς τοῖς ὄροις τῆς Φωκίδος, ἵνα τῇ πολλῇ τῶν 10 ἀνθρώπων ἐπιμιξία τοῦ ληστρικοῦ ἥθους ἀπόσχονται. 212 τούτων δὲ καὶ Καλλίμαχος μέμνηται.

CCCCXXXVI^o. Καὶ ἄλλως περὶ τοῦ Ἀχελῷου καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας κέρατος καὶ τῆς καύσεως αὐτοῦ.

Ἀχελῷος λέγεται ὅτι κλασθεὶς τὸ ἀριστερὸν κέρασ ὑφ' Ἡρακλέους τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρασ ἀντέδωκε, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγεῖτο τῷ χρῆζοντι. τοῦτο δὲ οἱ 15 τῶν μύθων θεραπεύεται πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες τοιοῦτόν τι φασὶν αἰνίττεσθαι. Ἡρακλῆς εὐεργετεῖν εἰδὼς τοὺς ὁποῖοτε γῆς, εἶτα καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μαθὼν πλημμελῶς ῥέοντα καὶ ταῖς καμπαῖς πολλὴν τῆς Αἰτωλικῆς παρατεμνόμενον καὶ οὕτως ἀδι- 20 κοῦντα, παραχώμασί τισι καὶ διώρουξι καὶ διοχετεῖταις

CCCCXXXVI^o. Eustath. Dion. 433 Cf. LII et DXXIV

8 μετώκισε P μετώκησε V Verba εἰς Ἄργος· ὤκησε δὲ add. Schneider Callim. II, p. 59 et 585 om. omnes libri. De Callimachi narratione v. fr. 410 10 ὄροις PV 14 Ἡρακλεῖ FP corr. V 19 πλημμελῶς F πλημμερῶς PV

αὐτὸν ἐβιάσατο. καὶ παρατρέψας καὶ ῥέειν σωφρόνως ποιήσας, ἀνέψυξε τὴν γῆν καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν εὐχρηστίαν μετήγαγε καὶ τὸ τοῖς ἐγγχωρίοις ἐπαρισσερόν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἄτακτον καμπὴν δηλαδή, τὴν, 5 ὡς εἰπεῖν, ἀτέραμνον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὴν οἶον ἀντιπαρέσθησε δεξιότητα. καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελῷου, τὸ τε βίαιον, τὸ καταπονηθὲν καὶ τὸ πλουτοποιόν, τὸ ἀντιδοθέν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἔγνωσται. τὰς γάρ τοι τῶν ποταμίων ῥεί- 10 θρων καμπὰς κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράνους καὶ κερασφόρους ἐτύπουν αὐτούς. καὶ οὕτω μὲν τινες περὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀχελῷον.

Ἐτεροι δὲ αὐτὸν μὲν ἀφῆκαν, ὅποι βούλοιοτο ῥέειν, τὸ δὲ τῆς Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ εὐδαιμον ἐν λόγῳ 15 ἔθεντο, καὶ τὸ αὐτόθι τοῦ μύθου νοσοῦν ἐκθεραπεύοντες ἱστοροῦσι, γραῦν τὴν Ἀμάλθειαν γενέσθαι κερδαλέαν, ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφελόμενος 20 αὐτὸ πλήρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος καὶ χρησάμενος ἔζησε πρὸς τρυφήν, λόγος ἐντεῦθεν διεδόθη ἀστεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἐκβλύξει πᾶν ἀγαθόν, οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης

13 Verba ἔτεροι — προσέφερατο non disiungi possunt a sequentibus τὸ τοίνυν τῆς Ἀμαλθείας — ἤρωος et ὅτε μέντοι — ὑπανάσας quae omnia ex scholiis ad Periegetam hausta sunt; titulo nimirum docemur περὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας κέρατος καὶ τῆς καύσεως αὐτοῦ. Eadem autem de causa quae sequuntur verba ἄλλος δέ τις λόγος — ἀπόλεσεν ad nostrum caput referenda sunt. Itaque etiam titulos περὶ τῆς λεοντῆς et πῶς νοητέον τὴν τοῦ Ἡρακλέους πυρὰν serius appositos esse patet

τὸν Αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείσης γραός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, δι' οὗπερ εὖ ἔχει τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, τὸ σκληρόν φασι τῆς διαίτης ἐκείνου καὶ τὸν τότε κατ' ἀρετὴν βίον αἰνίττεσθαι, ὀπηνίκα ἡμίγυμνος περιωὴν καὶ ἐκκαθαίρων κακίας τὴν 5 γῆν οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον τοῖς φάυλοις προσεφέρετο.

CCCCXXXVI^d. [Περὶ τῆς λεοντῆς.]

Τὴν λεοντὴν καὶ γὰρ μόνην τοῦ λέοντος, ὄνπερ ἀνεῖλεν, ἐδέδυτο, ὅστις ἐν Νεμέᾳ τῇ χώρᾳ ἦν τοῦ 213 Ἄργους, ὡς εἴρηται, ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς καν- 10 τοίαις· ὃν Ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰκείαις χερσὶ σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο, ὡς ἔνδοξον ἔργον πεποιηκῶς.] τὸ τοίνυν τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἦν ἡ ἀμάλθακος πρὸς πόνους ἀντιτυπία τοῦ ἥρωος.

CCCCXXXVI^e. [Πῶς νοητέον τὴν τοῦ Ἡρακλέους πυρᾶν.]

Ὅτε μέντοι ἐμελέτησεν οἰκουρεῖν, ἀναπεισθεῖς 15 ὑπὸ γυναικὸς καὶ σκιατραφούμενος καὶ ἱμάτια περιεβάλλετο θάλποντα καὶ οὐκέτι πρὸς ψῦχος ἐγυμνάζετο, ἀλλ' ἐθάλφθη καὶ ὑπεμαλάχθη πρὸς τροφὴν ἀποκλίνας, κατακαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς περιβολῆς θάλψιν εἰς πυρᾶν αὐτῷ ὑπανάψας. 20

Ἄλλος δέ τις λόγος Λιβυκόν τι χωρίον πάμφορον, εἰοικὸς βοδὸς κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα ἐκτίθεται καὶ

CCCCXXXVI^d. Interpolamentum nescio unde tractum τὸ τοίνυν — exit. Eustath. l. c. CCCCXXXVI^e. Eustath. Dion. 433

εἰς κτήμα γυναικί τινι Ἀμαλθεία δίδωσιν, ὅπερ διὰ τὸ καρποῦ παντὸς εἰς πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι ὁ μῦθος εἰς βόειον κέρασ μεταλαβὼν τὰ θρυλλούμενα περὶ αὐτοῦ παραδίδωσιν. εἰ δέ τι παραπήλαυσεν ἀγα-
 5 θὸν τοῦ τοιούτου κέρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἂν οὕτω μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιούτου τῆς Ἀμαλθείας κέρατος. καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον ἱκανῶς, ἡμᾶς τοῦ κατὰ τὸν Ἀχελῶον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα οἶον παρασύραντος ῥεύματος.
 10 εἴπωμεν δὲ καὶ περὶ τοῦ προορηθέντος Ὑλα, τίνα τρόπον αὐτὸν ὁ Ἡρακλῆς ἀπώλεσεν.

CCCCXXXVI^f. Περὶ τῆς ἀρπαγῆς τοῦ Ὑλα.

Μετὰ τῆς Ἀργοῦς εἰς Κόλχους σὺν Ἰάσονι πλέων ὁ Ἡρακλῆς, ἐν Κίῳ τῇ πόλει ἐξελθὼν καὶ πέμψας τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ Ὑλαν ὑδωρ ἀντλήσαι περιέμενε
 15 αὐτόν. τοῦ δὲ ὑδρευομένου ὑπὸ Νυμφῶν ἀρπασθέντος, Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐζήτει, ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν. ὕστερον δὲ ὑπό τινος αἰθερίας φωνῆς ἤκουσε „ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς“· ὃ καὶ εἰς παροιμίαν ἐλήφθη, ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκούντων.

CCCCXXXVI^g. Περὶ τῶν Στυμφαλίδων ὄρνιθων.

20 Περὶ δὲ τῶν Στυμφαλίδων ὄρνιθων τάδε θρυλλεῖται. ἐν Ἀρκαδίᾳ Στύμφαλος πόλις ἐστίν, ὅπου καί τις λίμνη Στυμφαλὶς καλουμένη, ἐν ἣ ὄρνιθές τινες

CCCCXXXVI^f. Paullo aliter historiam narraverunt Schol. Apoll. I, 1177, Schol. Theocrit. XIII, 30, Eustath. Dion. 806 CCCCXXXVI^g. Schol. Apoll. II, 1052. Cf. DCCCLXVI.

πλάττονται σιδηρόπτεροι νήχεσθαι τὸν λαὸν ἐνοχλοῦ-
 μεναι, αἴτινες τοὺς προσιόντας τοξεύουσαι τοῖς ἐαν-
 τῶν πτεροῖς ἀπέκτεινον. ταύτας οὐκ ἠδύνατο ἀπώ-
 σασθαι Ἡρακλῆς, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν ψόφον
 ποιοῦν ἐφόβησε. καλοῦσι δὲ αὐτάς καὶ Πλωΐδας διὰ 5
 τὸ ἐν τῇ λίμνῃ νήχεσθαι. Μνασέας δὲ τὰς Στυμφα-
 λίδας φησὶ θυρατέρας γενέσθαι Στυμφάλου τινὸς 214
 ἤρωος καὶ Ὀρνιθοῦς γυναικός, ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα,
 ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτόν, ἀλλ' ἐξένισαν τοὺς Μο-
 λίωνας. ὁ δὲ Φερεκύδης οὐ γυναικῶς φησιν, ἀλλ' 10
 ὄρνιθας εἶναι καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ἡρακλέους, πλα-
 ταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν
 αὐτάς, τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων
 ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι.

CCCCXXXVI^b. Περὶ τῶν Γηρυονείων βοῶν.

Τὰ δὲ περὶ τῆς εἰς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀποδημίας 15
 αὐτοῦ οὕτως ἔχει. Ἡρακλῆς ἀφικόμενος ἕνεκα τοῦ τὰς
 Γηρυόνου βοῦς ἐλάσαι, σπέρμα τῶν εὐτραφῶν βοῶν
 εἰς Ἑλλάδα οἰσόμενος, καὶ τῷ Λίγνυ κωλυθεῖς, ἀφ'
 οὔ καὶ οἱ Λίγνες ἐπωνομάσθησαν, ἤνυξατο τῷ πατρὶ
 Διῷ ἐπαμῦναι. καὶ γὰρ αὐτὸν πᾶν ἀμυντήριον βέλος, 20
 ὡς οἱ μῦθοι, ἐπέλιπεν. ὁ δὲ ἀναγαγὼν νεφέλην, λίθους
 ἄνωθεν ὕσεν· ἐξ ὧν καὶ τὸ λίθινον πέδον μεταξὺ

CCCCXXXVI^b. Eustath. Dion. 76 βοῦτροφον οὔσαν —
 κακόξενον Eustath. Dion. 558 μνθεύεται — πόδας Schol. Hes.
 Theog. 287. Cf. CCXLI. ἀλλ' ὅμως — βοῦς Eustath. Dion.
 558 παραπλέων — δυσχέρειαν Tzetzes Lyc. 45. Cf. DCCCLXV
 et DCCCCLI. ἰστέον δὲ — οὕτω Eustath. Dion. 558

Μασσαλίας καὶ Ῥηγίνης, μεστὸν χειροπληθῶν λίθων
 μυθεύεται. καὶ οὕτως ἀφεθεὶς εἰς Ἐρυθρίαν ἀπ-
 ἐπλευσε νῆσον τοῦ Γηρουόου περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέ-
 5 τὸ ἐκείνου κακόξενον. μυθεύεται δὲ ὁ Γηρουόου
 τρικέφαλος καὶ ὑπόπτερος. Στησίχορος δὲ καὶ ἔξ χει-
 ράς φησιν ἔχειν αὐτὸν καὶ ἔξ πόδας. ἀλλ' ὅμως ὁ
 πελώριος Ἡρακλῆς εἰς αὐτὸν πλεύσας χαλκῶ λέβητι,
 ὡς φησιν ὁ Εὐφορίων,

10 Χαλκείῃ ἀκάτῳ βουπληθέως ἔξ Ἐρυθρίας,
 ὁμοίως καὶ ὁ Ἐφεσίος Ἀλέξανδρος,

Χαλκείῳ δὲ λέβητι μέγαν διενήξατο πόντον,
 αὐτὸν καὶ τὸν αὐτοῦ κύνα Ὄρθον ἀδελφὸν Κερβέρου
 ἀποκτείνας τὰς Γηρουοείους ἀπήλασε βοῦς. τάχα δὲ
 15 ὁ μὲν ῥηθεὶς λέβης πλοίου εἶδος ἦν, ᾧ καὶ ὁ ληστρι-
 κὸς λέμβος ἔοικε παρηχεῖσθαι κατὰ παρονομασίαν
 τινά. τὸ δὲ τούτου χάλκεον συγκρότησίν νιν χαλκοῦ
 δηλοῖ ἐπ' αὐτῷ, ὡς εἶγε τυχὸν χαλκέμβολον ἦν, ἢ
 παράσημά τινα, ὡς εἰκός, ἐκ τοιαύτης εἶχεν ὕλης περὶ
 20 τὰ κατὰ πρύμναν ἢ κατὰ πρόραν. παραπλέων δὲ
 τοὺς τόπους Χυρῦβδεώς τε καὶ Σκύλλης μετὰ τῶν
 βοῶν ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνακαθαί-
 ρει τὸν τόπον περὶ τὸ Ῥηγίον τισι μηχαναῖς, ὅθεν
 καὶ ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρκυς
 25 δέ, ἦτοι ἢ θάλασσα, ὁ ταύτης πατήρ. ἢ γὰρ θάλασσα
 δυσχερῆ ταύτη ἐποίει, λαμπάσιν αὐτὴν πάλιν ἀνεξώσσει

1 Ῥηγίνης F Ῥηγένης PV 4 Verba βουτροφόρον οὐσαν
 — ταῦτα μὲν οὕτω interpolatoris manu apposita sunt; mox
 laudavit Stesichor. fr. 6 B 10 fr. 82 Meinek., de versu Ale-
 xandri Ephesii cf. Meineke Anal. Alex. p. 377 24 Σκύ-
 λαν P corr. V

ἢ κινήσει. καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχανήμα ἢ θάλασσα χέασα, μετέστρεψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν. 215

Ἴστέον δέ, ὅτι ὁ Ἀρριανὸς δοξάζων τὸν Τύριον Ἡρακλέα τοῖς περὶ τὰ Γάδειρα τόποις ἐπιφοιτῆσαι⁵ (σημειοῦνται γὰρ οἱ παλαιοὶ πολλοὺς γενέσθαι Ἡρακλέας), λέγει, ὅτι κατὰ τὸν λογοποιὸν Ἐκαταῖον ὁ Γηρῶνης, ἐφ' ὃν ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ὑπ' Εὐρυσθέως ἐστάλη; οὐδέν τι προσήκει τῇ γῆ τῶν Ἰβήρων, ἤγουν οὐκ ἦν ἐξ Ἰβηρίας, ἀλλὰ τῆς ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν¹⁰ βασιλεὺς ἐγένετο. καὶ ἐκ τῆς ἠπείρου ταύτης ἀπήλασεν ὁ Ἡρακλῆς τὰς βοῦς, οὐδὲ τοῦτο φαῦλον ἄθλον τιθέμενος. οἶδα δέ, φησὶν, ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο ἔτι τὴν ἠπείρου ταύτην εὐβοτον καὶ βοῦς τρέφουσιν καλλιστάς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω.] 15

CCCCXXXVIⁱ. Περὶ τοῦ Κερβέρου.

Ῥητέον δὲ καὶ περὶ τοῦ προρρηθέντος Ὄρθου ἀδελφοῦ, λέγω δὴ τοῦ Κερβέρου. Κερβέρῳ, τῷ τοῦ Αἰδου κυνί, κύνος μὲν κεφαλὰς προσάπτουσι τρεῖς, οὐράς δὲ προσπλάττουσι δράκοντος, ἐπὶ δὲ νώτου προσφύουσιν ὄφεων κεφαλὰς. τοῦτον νεκροφύλακα²⁰ ἐν Αἰδου φασὶ κατατεθῆσθαι χαλκείων ὄντα· ὃν

CCCCXXXVIⁱ. Eustath. II. p. 717 τοῦτον — ἀνάξει, ἀνεκτόμενος — τοῖς ζῶσιν ἐγένετο Eustath. Dion. 787 ὃν ὁ μεγαλόφρων — λειμῶνα Eustath. II. p. 938. Cf. CCX. περὶ δὲ τῶν χρυσῶν — ἐστρατεύσατο Palaeph. 19. Cf. CCCLVI et MIV Ἀγροίτας δὲ — παρέχει αὐτὰ τῷ Εὐρυσθεῖ (CCCCXXXVI^k) Schol. Apoll. IV, 1396. Cf. MIV.

4 Exped. Alex. II, 16 7 Müller I, p. 27 20 προσφύουσιν F προσφνείσας PV

ὁ μεγαλόφρων Ἡρακλῆς σταλαῖς ὑπο Εὐρουσθέως ἀνήγαγεν [προσέσχε τῷ Ἀχέρωνι, ὃς ἦν ἐν Ἄιδου ποταμός. ἰδὼν δὲ Ἀχερωΐδα, τὴν καὶ Λεύκην καλουμένην καὶ ἐκ τῆς εὐφυΐας θαναμάσας τὸ δένδρον, ἐστεφανώθη
 5 καὶ ἀνήγαγεν ἅμα τῷ Κερβέρῳ, ἦντινα καὶ τῷ ἡλίῳ ἔδειξεν. ὥς ἄκαρπος δὲ ἡ Ἀχερωΐς τῷ Ἄιδῳ ἀνάκειται· διὸ καὶ ἰτέαι καὶ αἰγριοὶ τὸν τῆς Περσεφόνης πληροῦσι λειμῶνα]. ἀνελκόμενος δὲ ὁ χαλκεόφωνος κύων καὶ λυττήσας δεινὸν κατὰ τὴν Ποντικὴν Ἡρά-
 10 κλειαν ἔβαλε σίελον, ὃν δεξαμένη ἡ γῆ αὐτόθι βλάβος ἐφύτευσε τὸ ἀκόνιτον. ὄνομα δὲ δηλητηρίου φαρμάκου τούτου ἐστὶ, πρὸς ὃ οὐκ ἔστι κονίσασθαι καὶ οἶον παλαῖσαι καὶ ἀντιπαλαμησασθαι. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀκόνιτον λέγεται, οἶονεὶ ἀκαταπάλαιστον. λέ-
 15 γουσι δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀκόνιτον πάλαι μὲν ἀσινὲς ἦν, ὕστερον δὲ κακόν τι γέγονε φάρμακον διὰ τὸν ἰόν, ὃς τῶν ἐχιδνῶν ἀποστάξας, αἰ τῆς τοῦ Κερβέρου κεφαλῆς ἐκπεφύκασιν, ἔβλαψε τὴν πόαν. καὶ τάχα τις ἀστεϊζόμενος πρὸς τὸν μῦθον καὶ τὸν Ἡράκλειον τοῦ-
 20 του ἄθλον κάτω βάλλων, ἔτι δὲ καὶ τὸν μῦθον, ἐρεῖ μηδὲν ἀγαθὸν τὸν Ἡρακλῆ ἔνταῦθα καταπράξασθαι. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνθρώποις εἶναι πῆμα τὸν Κέρβερον κάτω μένοντα, ὅσον ἄνω γενόμενον· τότε γὰρ νεκροῖς ἐνεκάθητο, οὓς καὶ οὐκ ἔστι δις θανεῖν. ἄνω δὲ φα-
 25 νεὶς καὶ τὸ ἀκόνιτον ἐκφήνας κακὸν μέγα τοῖς ζῶσιν ἐγένετο. [μετὰ δὲ τὴν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγὴν εἰς

1 ἀνήγαγεν correxi, ἀνάξει PV 2 προσέσχε correxi, πρόσσεχε PV Verba προσέσχε — λειμῶνα ex Eustathii commentariis serius addita sunt 13 παλαῖσαι FP παλαῖσθαι V
 26 μετὰ δὲ τὴν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγὴν — λέγουσιν ἀνελεῖν nihil ad rem faciunt, itaque a ceteris seiunxi

Θήβας ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς Λύκον Θηβῶν βασιλεύοντα καὶ βιαζόμενον Μεγάραν τὴν Κρέοντος μὲν θυγατέρα, γυναικα δὲ Ἡρακλέους, τοξεύσας ἀνεῖλε. μανία δὲ 216 συσχεθεῖς τῇ τῆς Ἴφρας ὀργῇ καὶ τὴν ἰδίαν γυναικα τὴν Μεγάραν καὶ τοὺς τέσσαρας αὐτῆς παῖδας, Ὀνί- 5 την, Θηρέμαχον, Δημοκόοντα τοξεύσας ἀνεῖλεν. ὁ δὲ Πίνδαρος ὁκτὼ λέγει παῖδας Μεγάρας ἀνελεῖν Ἡρακλέα. ἕτεροι δὲ καὶ δύο υἱοὺς Ἴφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ σὺν τοῖς τε Μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν.]

[Περὶ δὲ τῶν χρυσῶν μῆλων ταῦτα λέγεται. 10 γυναικῆς τινες ἦσαν Ἐσπερίδες καλούμεναι διὰ τὸ ἐσπέρας ἐπιφαίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ κατοικεῖν, Φόρκου καὶ Κητοῦς θυγατέρες. ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἣν ἐφύλασσε Δράκων, ὁ καὶ Λάδων ὀνομαζόμενος· ἐφ' ἃ μῆλα Ἡρακλῆς ἐστρα- 15 τεύσατο. τοῦτο δὲ κατὰ τινας. Ἀγροίτας δὲ ἐν τρίτῳ Λιβνκῶν φησι, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη· ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ἐκάλουν. Φερεκύδης δὲ ἐν δεκάτῳ, τῆς Ἴφρας, φησί, γαμουμένης 20 τῷ Διῖ, τὴν γῆν ἀναδεδωκέναι ἐν τῷ Ὀκεανῷ μῆλα χρυσᾶ ἢ μηλέας χρυσοῦν καρπὸν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ Δράκοντα τὸν Τύφωνος καὶ Ἐχίδνης, ἔχοντα

7 Isthm. III, 63 10 Haec ad verbum leguntur Eud. p. 434 in capite uberiore, quod περὶ χρυσῶν μηλῶν inscriptum est. Atque cum illo loco recte legantur, hic praeter morem Eudociae solitum ne titulo quidem gaudeant, dubitari non potest, quin hic eiicienda sint, quemadmodum verba sequentia ex eodem scholio sumpta ἐπελθὼν δὲ — Ἐσπερίδων et Ἡρακλῆς — Εὐρύσθει. His autem interpolator admiscuit εἰδέναι δὲ χρῆ — ἀποδημῆσαι, quae eadem lege removeri necesse est 16 Müller IV, p. 245 20 fr. 30 Sturz

κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας· καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ πρὸς τὸν Ἡριδανὸν ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως, ποῦ ἂν εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα. ὡς δὲ
 5 συνελήφθη ὁ Νηρέυς ὑπὸ Ἡρακλέους βία, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενος εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν παλαιὰν καταστάς μορφὴν ἐδήλωσε περὶ τῶν μῆλων. πορευόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μῆλα ὁ Ἡρακλῆς πρῶτον μὲν ἀφικνεῖται εἰς Ταρτησσόν· ἐκεῖθεν δ' εἰς
 10 Λιβύην ἀφικόμενος ἀναιρεῖ Ἄνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὑβριστὴν ὄντα· εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ Νεῖλον εἰς Μέμφιν παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· καὶ αὐτόν τε ἀναιρεῖ καὶ τὸν παῖδα Ἀμφιδάμαντα καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην καὶ τοὺς ὀπάοντας παρὰ τῷ βωμῷ τοῦ Διός,
 15 ἔνθα ἔξενοκτόνουν. εἰς Θήβας δ' ἐκεῖθεν πορευθεὶς καὶ διὰ τῶν ὄρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην πολλὰ κατὰ τὴν ἔρημον θηρία τοξεύων ἀναιρεῖ. καθήρας δὲ τὴν Λιβύην ἀφικνεῖται εἰς τὴν ἔξω κειμένην θάλασσαν· καὶ λαβὼν δέπας χρυσοῦν παρὰ Ἥλιου διαβαίνει ἐν
 20 αὐτῷ εἰς Πέργην, διὰ τε τῆς ἔξω γῆς καὶ θαλάσσης καὶ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πλέων.

CCCCXXXVI^k. Ἡρακλῆς ἀποκτείνει τὸν τοῦ Προμηθεύς ἥπαρ ἐσθίοντα αἰτόν.

Ἐπελθὼν δὲ εἰς Προμηθεά καὶ ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ οἰκτεῖρει ἱκετεύοντα· καὶ τὸν αἰτόν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἤσθιεν, ἀποκτείνει τοξεύσας προσπετώμενον τῷ

CCCCXXXVI^k et CCCCXXXVI^l — Εὐρυσθεῖ Schol. Apoll. IV, 1396

13 Ἀφιδάμαντα hic et p. 434 PV

Προμηθεΐ. ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς μὴ ἀπιέναι 217
ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται, ἐλθόντα δὲ πρὸς Ἄτλαντα
κελεύει ἐνέγκαι αὐτῷ καὶ ἀντὶ Ἄτλαντος αὐτὸν ἀν-
έχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν
Ἑσπερίδων.

5

CCCCXXXVI¹. Ἡρακλῆς ἐπ' ὤμων δέχεται τὸν
οὐρανόν.

Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἄτλαντα καὶ
κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων,
τρία λαβόντα, διηनुσάμενον τὸν ἄθλον. τοὺς δὲ
Ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐλ-
θὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ 10
μῆλα, ἐλθὼν τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐ-
τός φησιν ἀποίσειν Εὐρουσθεΐ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευ-
σεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχό-
μενος, δόλω ἄντεπέθηκε τῷ Ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν
αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεῦσαι δέξασθαι τὸν 15
οὐρανόν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.
ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν
οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα χαίρειν εἰπὼν
τῷ Ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκῆνας παρ' Εὐρουσθεῖα
καὶ παρέχει αὐτὰ τῷ Εὐρουσθεΐ.] 20

[Εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ ὅτι τινὲς ταῦτα τὰ περὶ Ἡρα-
κλέους ἄπιστα φασὶ καὶ μυθώδη καὶ κολακείας ἀνα-
πλάσματα· πάντων γάρ, φασί, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ
Προμηθεῶς ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτώφ γενέσθαι

CCCCXXXVI¹. Schol. Apoll. IV, 1396 εἰδέναι δὲ χρὴ —
ἀποδημηῆσαι Eustath. Dion. 1153 ἰστέον — Ἀἴσωπον Zenob.
I, 47? Ἡρακλῆς ἔστιν — exit. Cornut. 31

Κανκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακεία τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μετέθηκαν τῷ λόγῳ τὸν Κανκάσον εἰς τὴν ἐφάν θάλασσαν, καλέσαντες Κανκάσον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες καὶ τι σπήλαιον ἱερὸν
 5 ἐν Παροπαμισάδαις τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεικνύοντες, Προμηθέως δεσμοτήριον αὐτὸ ἀπέφαινον καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐλθεῖν ἐκεῖ ἔλεγον εἰς λύσιν τοῦ Προμηθέως, ἐναγόμενοι πρὸς τὸν λόγον καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν αὐτόθι βουῆς ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον, τὸ τοῦ Ἡρακλέους παρά-
 10 σημον. ὥστε τούτῳ τῷ λόγῳ ἐφ' ἑκατέρους τέρμονας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλέα καὶ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς κόλακας οὐκ ἀπεικίότα τοῦ Ἡρακλέους· διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐκείνοις ἀποδημῆσαι.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ μυθογράφοι λέγουσι,
 15 τόνδε τὸν τοῦ Ἀμφιτρούωνος Ἡρακλῆν καὶ Τυνδάρεων καὶ Γλαῦκον δις ζῆσαι καὶ ἀναβιῶναι. τινὲς δὲ καὶ τὸν Αἴσωπον. ἔτι δέ τινες οὕτω καθ' ἱστορίαν καὶ ἀλληγορίαν περὶ τοῦ Ἡρακλέους φάσκουσιν. Ἡρακλῆς ἐστίν ὁ ἐν τοῖς ὅλοις λόγος, καθ' ὃν ἡ φύσις ἰσχυρὰ
 20 καὶ κραταιὰ ἐστίν, ἀνίκητος καὶ ἀπεριγένητος οὔσα, μεταδοτικὸς ἰσχύος καὶ τῆς κατὰ μέρος ἀλκῆς ὑπάρχων.

218 ὠνόμασται δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ διατείνειν εἰς τοὺς ἥρωας, ὡς αὐτοῦ ὄντος τοῦ κλειῖζεσθαι τοὺς γενναίους ποιούντος. ἥρωας γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀδρῶν τῷ
 25 σώματι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ κατὰ τοῦτο τοῦ θείου γένους μετέχειν δοκοῦντας. οὐ δεῖ δὲ ὑπὸ νεωτέρας ἱστορίας ἐπιταράττεσθαι· διὰ γὰρ ἀρετὴν ἠξιώθη τῷ θεῷ τοιαύτης προσηγορίας, Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιτρούω-

νος υἱὸς ᾧν· τὸ δὲ δυσδιάκριτα γεγονέναι τὰ τοῦ
 θεοῦ ἴδια, ἀπὸ τῶν περὶ τοῦ ἥρωος ἱστορουμένων.***
 τάχα δ' ἂν ἢ λεοντὴ καὶ τὸ ρόπαλον, ἐκ τῆς παλαιᾶς
 θεολογίας ἐπὶ τοῦτο μετενηνεγμένη εἴη. στρατηγὸν
 γὰρ αὐτὸν γενόμενον ἀγαθὸν καὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς 5
 μετὰ δυνάμεως ἐπελθόντα, οὐχ οἷόν τε γυμνὸν ἔδοξε
 περιεληλυθέναι ξύλῳ μόνῳ ὠπλισμένον, ἀλλὰ τοῖς
 ἐπισήμοις τοῦ θεοῦ μετὰ τὸν ἀπαθανατισμὸν ὑπὸ τῶν
 εὐεργετουμένων κεκοσμηθῆσαι. σύμβολον γὰρ ἐκάτερον
 εἴη ρώμης καὶ γενναιότητος· ὁ μὲν γὰρ λέων τὸ 10
 ἀλκιμώτατον τῶν θηρίων ἐστὶ, τὸ δὲ ρόπαλον τὸ
 καρτερώτατον τῶν ὄπλων. καὶ τοξότης δ' ἂν ὁ θεὸς
 παρεισάγοιτο κατὰ τε τὸ πανταχοῦ διῆκνεισθαι κατὰ
 τὸ ἔντονόν τι ἔχειν καὶ τὴν τῶν βελῶν φορᾶν. στρα-
 τηλάτην δ' οὐκ ἄλογον, τούτοις ὄπλοις πεποιθότα εἰς 15
 τὰς παρατάξεις ἀπαντᾶν. οἰκείως δὲ παρέδοσαν αὐτὸν
 Κῶοι τῇ Ἥβῃ συνοικοῦντα, ὀλοσχερέστερον τὴν διά-
 νοιαν ὄντα· ὡς γὰρ „ νέων τι δρᾶν μὲν εὐτονώτεραι
 χεῖρες, ψυχὰς δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολυ“· ὑπο-
 νοοῦσι δὲ τὴν παρ' Ὀμφάλῃ λατρείᾳ, ἐκείνῳ πιθανῶ 20
 τέραν εἶναι προσήκειν, ἐμφαινόντων πάλιν διὰ τούτου
 τῶν παλαιῶν, ὅτι καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους ὑποτάττειν
 δεῖ ἑαυτοὺς τῷ λόγῳ καὶ τὰ ὑπὸ τούτου προσταπτό-
 μενα ποιεῖν, εἰ καὶ θηλύτερόν τι κατὰ τὴν θεωρίαν
 καὶ τὴν λογικὴν σκέψιν προσπίπτει τῆς ὀμφῆς· ἦν οὐχ 25

2 Lacunae signum posui ad Osanni exemplum 6 ἔδοξε F
 ἔδοξαν PV 8 ἐπισήμοις F πισύνοις PV 11 ἀλκιμώτατον
 F γενναιότατον PV 16 ἄλογον F εὐλογον PV 18 Sic
 scripsi Osanno obtemperans, paucis mutatis Nauck. fragm. trag.
 p. 355, νεῶν τι δρᾶν εὐτονώτεραι αἱ χεῖρες, οὕτω ψυχὰς ἀμεί-
 νους PV

ἀτόπως ἂν δόξαιεν ὀμφαλοῦ προσηγορευκέναι. τοὺς δὲ δώδεκα ἄθλους ἐνδέχεται μὲν ἀναγαγεῖν οὐκ ἄλλοτρίους ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα, ὡς καὶ Κλεάνθης ἐποίησε. καὶ περὶ μὲν Ἡρακλέους ἄλλῃ· περὶ δὲ τῶν συγγενῶν
5 αὐτῶ ἡρώων ὡς ἐν βραχεῖ διαληψόμεθα.

CCCCXXXVII. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἡρώων.

Ἡρωας ἡ παλαιὰ σοφία γένος τι θεῖον εἶναι δοξάζει, μέσον θεῶν καὶ ἀνθρώπων. καὶ τὸ μὲν θεῖον φύλον εἰς θεοὺς διαιρεῖται καὶ δαίμονας, οἱ δὲ ἀνθρώποι εἰς τε ἡρωας καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀνθρώπους.
10 καὶ ὑποβεβηκέναι μὲν φασι θεοῖς δαίμονας, ἀνθρώπους δὲ ἡρωσιν, οὓς καὶ ἐκ θεοῦ καὶ ἀνθρωπίνου σώματος φῦναι λέγουσι (διὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθέους αὐτοὺς φησιν), ἢ ἐκ θεᾶς ὄντας καὶ θνητοῦ ἀνδρός, ὁποῖος
219 καὶ Ἀχιλλεὺς ὁ ἐκ Θέτιδος καὶ Πηλέως καὶ Αἰνείας
15 ὁ ἐξ Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου· ἢ ἀνάκαλιν ὁποῖον ὁ Λυκόφρων Ἐκτορα παραδίδωσι πατρὸς μὲν Ἀπόλλωνος, θνητῆς δὲ μητρός. οὕτω μὲν τινες. ἕτεροι δὲ συντομώτερον φράζοντές φασι· ἅκρα μὲν θεοὶ καὶ ἀνθρώποι, μέσον δὲ γένος ἀμφοῖν τὸ ἡρωϊκόν, θεοῖς
20 μὲν ὑποβεβηκός, ἀνθρώπων δὲ ὑπερκείμενον διὰ μετουσίαν ἀρετῆς· ἀφ' ἧς καὶ δοκοῦσι παρονομάζε-

CCCCXXXVII. Eustath. II. p. 17

1 ἀτόπως et προσηγορευκέναι F ἑτέραν et προσηγορηκέναι PV
3 ἐποίησεν PV 8 διαιρεῖ F 12 Oper. 160 14 καὶ Αἰνείας — Ἀγχίσου om. F. In sequentibus Eudocia citat Lyc. Alex. 265

σθαι. καὶ δῆλον, ὡς οἱ τοιοῦτοι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς βούλονται καλεῖσθαι τοὺς ἥρωας, ἀνθρώπους μὲν ὄντας, διὰ δὲ τὸ θεῖον τῆς ἀρετῆς ἡμιθέους νομισθέντας. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος, τροπῇ τοῦ εἰς ἠ, παράγουσι τοὺς ἥρωας. καὶ τούτου ἢ ἐπαινετοῦ καὶ 5 ἐς κάλλος θεῖον ὄρωντος καὶ ἀνατεινομένου εἰς τὸ ἄκρον ἐφετὸν καὶ τῶν κάτω μὲν ἀπάγοντος τὸν ἀνθρώπου, ταῖς δὲ ἀνωτάτω θεαῖς προσενοῦντος, ὡς οὕτω κληροῦσθαι ἡμιθέου κλησιν αὐτόν· ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ μυθικοῦ ἔρωτος καὶ ἐμπαθοῦς. ἔρωτος γὰρ κάλλους 10 ἀμυθῆτου πολὺς μυθικῶς ἐκκαυθεῖς τὰ ἀνομοίως ἔχοντα γένη συντήξας, οἷον πρὸς γάμον ἔμιξεν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας τοὺς ἥρωας εἶπον καλεῖσθαι· γῆθεν γὰρ ἦσαν, εἰ καὶ δι' ἀρετήν, ὥσπερ οὐρανώθησαν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὡς δηλοῦνται καὶ ἐν τινι τῶν παρὰ 15 Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τὸ

Σῆμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, πνεῦμα δ' ἀῆρ ὄδ' ἔχει.
φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος·

Ἥερα ἐσδάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν.
ἤγουν ἐνδυθέντες ἀέρα, ὡς μετὰ τὸ ἄριστον λυθῆναι 20 τοῦ σώματος, μὴ κάτω ἀπιόντες, ἀλλ' ἐν ἀέρι ὄντες καὶ γέρας ἔχοντες, τὸ πανταχοῦ γῆς φοιτᾶν καὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐπισκέπτεσθαι. ποτὲ δέ φασι καὶ εἰς τὸ Ἠλύσιον συναγελάζεσθαι· περὶ οὗ λεκτέον.

5 ἢ addidi ex F 14 οὐρανώθησαν PV 17 Forte σώμα
scribendum, nam cogitasse videtur de epigrammate, quod Ja-
cobs. Anthol. II, p. 754 publicavit: σῆμα τὸ μὲν γουνῆος ὄρας·
ψυχὴ δὲ θανόντος Ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σώμα δὲ πόντος ἔχει.
Deinceps laudatur Hes. Oper. 125 20 ἄριστον λυθῆναι PV
ἀπολυθῆναι F infra φασιν PV

CCCCXXXVIII. Περὶ τοῦ Ἠλυσίου πεδίου.

Ὡσπερ ὁ χριστιανικὸς λόγος ὑπογράφει, τινὰ εἶναι
 παράδεισον, οὕτω καὶ Ἕλληνες ὑπογράφουσί τινα χω-
 ρον, ὃν καλοῦσιν Ἠλύσιον. τινὲς δὲ λέγουσιν, ἱερὸν
 περὶ τὸν Ἄϊδην εἶναι, οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον, οἱ δὲ περὶ
 5 Λέσβον, οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένων χωρίον ἢ πεδίου.
 τὰ δὲ τοιαῦτά ἐστιν ἄβατα, ἅτινα καὶ Ἐνηλύσια κα-
 λεῖται. οἱ δὲ περὶ πού τὰ κατὰ δύσιν πέρατα τῆς γῆς
 τὸ Ἠλύσιον εἶναι λέγουσιν, ὃ καὶ νῆσοι μακάρων παρὰ
 τοῖς ὕστερον λέγεται· νῆσοι μὲν, ὅτι περὶ τὴν ἕξω
 10 θάλασσαν εἰσίν, ὃ ἐστὶ περὶ αὐτὸν τὸν Ὠκεανόν· μα-
 κάρων δέ, διὰ τὸ τοῦ τόπου εὐδαιμον καὶ μακάριον,
 ὃ τοῖς πᾶσι τεθρούλληται. λέγεται δὲ Ἠλύσιον, παρὰ
 220 τὸ ἐλεύσασθαι ἐκεῖσε τοὺς ἀγαθὸν τι βεβιωκότας, ἢ
 παρὰ τὸ λύσιν μὴ ἔχειν.

15 Ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς λέγεται τὴν δικαστικὴν ἀξίαν
 ἔχειν καὶ τοῖς ἐν Ἄϊδι δικάζειν, καὶ τοὺς μὲν ἀξίους
 κολάσεως πέμπειν παρὰ τὸν Κωκυτὸν καὶ τὸν Πυρι-
 φλεγέθοντα, τοὺς δὲ ἀγαθὸν ἐργασαμένους πέμπειν
 παρὰ τὸ Ἠλύσιον.

20 Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡρώων μνεῖαν ἐποιησάμην, λέξομαι
 τὸν τῶν φιλομούσων πόνον ἀνακουφιζομένη καὶ οἰονεῖ
 θυμηδίας ἔνεκεν, τίνες τὴν πάλαι θρουλλομένην τοῖς

CCCCXXXVIII. Nonn. II, 13 τινὲς δὲ λέγουσι — καλεῖται
 Hesych. Alexandrin. (Phot. Suid.) οἱ δὲ περὶ πού — τεθρούλ-
 ληται Eustath. Od. p. 1509 λέγεται — μὴ ἔχειν certe ex
 Etym. M. p. 428, 35 fluxerunt ὃ δὲ Ῥαδάμανθυς — Ἠλύσιον
 Nonn. II, 13

5 κεκεραυνωμένον F κεκεραμωμένων PV 12 τεθρούλη-
 ται more suo. F

ποιηταῖς ἤρωες ἐϋζυγον Ἄργω χάριν τοῦ χρυσομάλλου κωδίου ἐς Κόλχους ἰδίαις χερσὶν ἀνήλασαν.

Ἔστω δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις πρῶτος ὁ μουσικώτατος Ὀρφεύς, ὁ καὶ καθαρίζων εὐτόνως τοὺς ἤρωας εἰς τὸ ἐρέσσειν παρεσκεύαζεν.

5

CCCCXXXIX. Πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἄργοναῦται ἤρωες καὶ τίνων καὶ πόθεν.

Ὀρφεὺς Καλλιόπης καὶ Οἰάργου, ἐκ Θρακιῆς Πιμπληΐδος.

Ἡρακλῆς Ἀμφιτρούωνος καὶ Ἀλκμήνης, Ἀργόθεν. Ἀστερίων Κομήτου, ἐξ Ἀπειρεσίας.

Πολύφημος Εἰλάτου, ἐκ Λαρίσσης.

10

Ἴφικλος μήτρως Ἰάσονος, ἐκ Φυλάκης.

Ἄδμητος Φέρητος τοῦ Κρηθέως, ἐκ Φερῶν.

Ἔρντος καὶ Ἐχίων υἱοὶ Ἐρμού, ἐξ Ἀλόπης.

Αἰθαλίδης Φθιάδος Εὐπολεμείας.

Κόρωνος Καινέως, ἐκ Γυρτῶνος.

15

Μόψος Ἀμπύκου καὶ Χλωρίδος τῆς Ὀρχομενοῦ (Ἀμπνκος Τιταιρῶνος, ἐκ Τιάρου).

Εὐρυδάμας Κτιμένου, ἐκ τῆς Ξυνιάδος λίμνης, ἐκ Κτιμένης.

Μενοίτιος Ἄκτορος, ἐξ Ὀπόεντος.

20

CCCCXXXIX. Haec paucis omissis in commentariis ad Apoll. Argon. (p. 535 ed. Keil) leguntur (cf. Arg. I, 23—233)

13 Ἔρντος et Ἀγχίων PV 14 Sic PV Αἰθαλειδης cui praecedit γνωτὸς F 17 Haec verba parenthesi seclusa scripsi, cum Ampycus in Argonautarum numero non habendus sit. Τιταιρῶνος formam praebet Tzetz. Lyc. 881 Τιτάρωνος (scilicet ab urbe Τιταρῶν sic vocatus) Schol. Apoll. I, 65 Τιταιρῶνος PV

Εὐρυτίων Ἴρου Ἀκτορίδου.

Ἐριβώτης Τελέοντος.

Ὀιλεύς.

Κάνθος Κανήθου Ἀβαντιάδου, ἀπ' Εὐβοίας.

5 Κλύτιος καὶ Ἴφιτος Εὐρύτου, ἐξ Οἰχαλίας.

Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν Αἰάκου, ἐξ Αἰγίνης.

Φάληρος Τελέοντος, Κεκροπίηθεν.

Τίφους Ἀγνιάδης, ἐκ Σιφῶν τῆς Βοιωτίας.

Ἄργος Ἀρεστορίδης.

10 Φλίας Διονύσου, Ἀραιθυρήθεν.

221 Ταλαὸς καὶ Ἀρήϊος καὶ Λεώδοκος Βίαντος καὶ
Πηροῦς Νηληϊδος, Ἀργόθεν.

Ἦλας Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος.

15 Ναύπλιος Κλυτονόου τοῦ Ναυβολίδου, τοῦ Λέρ-
νου, τοῦ Προΐτου, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ
τῆς Δαναΐδος.

Ἰδμων Ἀπόλλωνος (οἱ δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἄβαν-
τος τοῦ Αἰολίδου).

20 Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Λήδας καὶ Διός, Σπάρ-
τηθεν.

Λυγκεὺς καὶ Ἴδας Ἀφαρέως, Ἀρήνηθεν.

Περικλύμενος Νηλέως, Πυλόθεν.

Ἀμφιδάμας καὶ Κηφεὺς Ἀλεοῦ τοῦ Ἀφείδαντος,
Ἀρκαδίηθεν.

25 Ἀγκαῖος Λυκούργου τοῦ Ἀλεοῦ.

Ἀργείας Ἥλιου (οἱ δὲ Φόρβαντος ἐκ τῆς Νηλέως
Ἰρμίνης, οἱ δὲ Νυκτέως, οἱ δὲ Ἐπείου).

2 Εὐρυβώτης PV 10 Φλίας F Φλοίας PV 12 Πηροῦς PV
16 add. Ἀμνυμῶνης 26 Sic correxi, Φόρμητος PV mox Ἰαλέως
et Ἐπόχου PV

Ἀστέριος καὶ Ἀμφίων Ὑπερασίου τοῦ Πέλλου,
Πελλήνηθεν.

Εὐφημος, ὁ ἐπὶ θαλάσσης θεῶν, Ποσειδῶνος καὶ
Εὐρώπης τοῦ Τιτυοῦ, ἐκ Ταινάρου.

Ἐργῖνος Ποσειδῶνος, ἐκ Μιλήτου. 5

Ἀγκαῖος Ποσειδῶνος, ἐξ Ἰμβρασίας.

Μελέαγρος Οἰνέως, ἐκ Καλυδῶνος.

Λαοκόων, ἀδελφὸς Οἰνέως.

Ἴφικλος Θεστίου, ἐκ Καλυδῶνος.

Παλαιμόνιος Λέρνου τοῦ Ὠλένου, ἐκ Καλυδῶνος, 10

Ἴφιτος Ναυβόλου Ὀρνυτίδου, ἐκ Φωκίδος.

Ζήτης καὶ Κάλαϊς Βορέου ἐξ Ὀρειθυίας Ἐρεχθέως,
ἐκ τῆς Θράκης. [καὶ ἄλλοι ἄλλοθεν.]

Ἀκαστος Πελίου.

Ἰάσων Αἰσονος καὶ Ἀλκιμέδης τῆς Κλυμένης τῆς 15
Μινυηΐδος.

CCCCXL. Οἱ ἥρωες οἱ τὸν Καλυδῶνιον σὺν
κτείναντες.

Λεκτέον δὲ πρὸς τούτοις καὶ περὶ τῶν τὴν εὐφη-
μον συστησάντων θήραν τοῦ Καλυδωνίου συός, ὧν
πρώτη ἢ γενναιοτάτη καὶ πάγχρυσος Ἀταλάντη, ἢ καὶ
πρώτη τῶ βέλει τοῦ πεφρουαγμένου συός τὴν κεφαλὴν 20
τρῶσασα. διὸ καὶ ἀντὶ γέρατος ὁ Μελέαγρος αὐτὴν
ἐδωρήσατο, ἦν τινα καὶ εἰς φιλομηδῆ γάμον οἱ Ἐρω-
τες αὐτῶ παρεσκεύασαν.

CCCCXL. Titulum huc transposui, quippe quem PV venatorum enumerationi praemittant

8 Ἡφαίστου pro Λέρνον F 11 καὶ ἄλλοι ἄλλοθεν lector aliquis addidit, qui omnia iam enarrata esse nomina ratus est 18 πεφρουαγμένου P corr. V

222 Ἀταλάντη, Μελέαγρος, Ἰάσων, Κάστωρ, Πολυ-
 δεύκης, Πυρίθοος, Θησεύς, Λυγκεύς, Θεστιάδαι, Λεύ-
 κιππος, Ἀκαστος, Καινεύς, Ἰππόθοος, Δρύας, Φοῖνιξ,
 Μενοίτιος, Ἴρος, Φλυεύς, Τελαμών, Πηλεύς, Ἀδμητος,
 5 Ἰόλαος, Εὐρυτίων, Ἐχίων, Λέλεξ, Πανοπεύς, Ὑλας,
 Ἴππασος, Νέστωρ, Ἰπποκόων, Ἀγκαῖος, Μόψος, Οἰ-
 κλείδης.

CCCCXLI. Περὶ τοῦ Ἡφαιστου.

Τὸν Ἡφαιστον ἐκ τῆς Ἥρας ἄνευ συζυγίας φασὶ
 γενέσθαι. τούτου γυνὴ ἦν Ἀφροδίτη, ἣν ὁ Ἄρης
 10 ἐμοιχεύετο. ὁ δὲ Ἡφαιστος στήσας πάγας εὐρίσκει
 τὴν μοιχείαν γενομένην καὶ οὐκ ἔλυσεν αὐτοὺς ὁ
 Ἡφαιστος, ἀλλ' εἶασεν αὐτοὺς εἰς παραδειγματισμὸν
 αὐτῶν, ἕως οὗ ἐκάλεσε τοὺς θεοὺς καὶ ἐδημοσίευσεν
 αὐτούς. καὶ τότε οἱ θεοὶ ἰδόντες, πῶς θριαμβεύομενοι
 15 ἐν ταῖς πάγαις κατεχόμενοι ἦσαν οἱ δύο, ὃ τε μοιχὸς
 καὶ ἡ μοιχαλὶς, πολὺν ἐπ' αὐτοὺς κατέχεον γέλωτα.
 καὶ τότε λύεται ὁ Ἄρης, μικρὰ λύτρα δούς τῷ Ἡφαι-
 στῷ. χωλὸν δὲ ὁ μῦθος λέγει τὸν Ἡφαιστον, διὸ καὶ
 ἀμφιγυήεις· γυῖα γὰρ τὰ μέλη. συνέβη δ' αὐτῷ ἡ
 20 χωλεία δι' αἰτίαν τοιαύτην. γεννηθεὶς γὰρ ἐτώσιόν τι
 ἄχθος ἀρούρης ἐφάνη τῇ Ἥρᾳ διὰ τὸ εἰδεχθῆς καὶ
 ἀκαλλῆς αὐτοῦ καὶ κατηθαλωμένον τοῦ προσώπου, καὶ
 βδελυχθεὶς ὑπ' αὐτῆς μετὰ τὴν γένεσιν ὡς βδέλυγμα

CCCCXLI. Nonn. I, 86. Cf. Eud. p. 14. χωλὸν — μέλη, κλυτο-
 τέχνην — προσηγόρευσαν Nonn. II, 26 ἐν δὲ Λιπάρᾳ — ἀνιέ-
 ναι Schol. Apoll. IV, 761 καὶ ἄλλοι δὲ — ὀράται Schol. Apoll.
 III, 41 πρὸς τούτοις δὲ — ὠδίνειν φαρμέν Cornut. 19

3 Δρίας P corr. V 11 Sic ex F restitui, καὶ οὐκ ἠλέη-
 σεν αὐτοὺς εἰς παραδειγματισμὸν αὐτῶν vitiose scribunt PV
 19 ἀμφιγυῆς PV

τι ἀπερρίφθη· διὸ καὶ μητρόρριπτος λέγεται, ὅτε καὶ ἐχολάνθη. δευτέραν δὲ προσέτι ρῖψιν οἱ ποιηταὶ διῶσχυρίζονται. φασὶ γάρ, ἐρίζομενοι ποτὲ Διὸς τε καὶ Ἥρας ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀλεξήσεως διὰ τὴν ἱκετείαν τῆς Θέτιδος, τὸν Ἥφαιστον ἀναφανῆναι ἐπίηρα 5 φέροντα τῷ Διὶ ὑπὲρ τῆς μητρός, καὶ τότε δεσμευθῆναι καὶ τεταγῆναι τῷ Διὶ ὀργιζομένῳ καὶ εἰς τὴν Αἴημον ῥιφθῆναι καταφερόμενον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ μιᾶς ἡμέρας. κλυτοτέχνην δὲ αὐτὸν καλοῦσι, χαλκία 223 ὄντα τὴν τέχνην, ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ἔνδοξον εἶχον 10 τὴν χαλκευτικήν, διὸ καὶ κατηθαλωμένον καὶ κεκαπνισμένον. προσέτι δὲ καὶ Θερσίτην Ὀλύμπιον διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ὁ Ὅμηρος εἰσφέρει τινὰ Θερσίτην ὀνόματι χωλὸν καὶ κυρτὸν καὶ στραβὸν καὶ μαδαρὸν καὶ προπετῆ καὶ φησίν, ὅτι οὗτος ἠκολούθει τῷ στρατο- 15 πέδῳ, οὐ διὰ τὸ πολεμεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ γελᾶσθαι. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἥφαιστος χωλὸς ἦν καὶ κεκαπνισμένος καὶ ὄλως παρόμοιος τῷ Θερσίτη, τῶν νεωτέρων τινὲς οὕτως αὐτὸν προσηγόρευσαν.

Ἐν τῇ Αἰπάρῳ δὲ καὶ Στρογγύλῃ (ἐκ τῶν Αἰόλου 20 δὲ νήσων αὗται) φασὶ τὸν Ἥφαιστον διατρίβειν χαλκεύοντα· διὸ καὶ πυρὸς βρόμον ἀκούεσθαι καὶ ἦχον σφυρῶν. Ἀγαθοκλῆς δὲ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκείων τοῦ Ἥφαιστου λέγων φησὶ κατὰ Σικελίαν δύο εἶναι νήσους, ἃν ἡ μὲν καλεῖται Ἰερά, ἡ δὲ 25 Στρογγύλη· αἵ τινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιαῖσι. καλεῖται δὲ ἡ μὲν Αἰόλου, ἡ δὲ Ἥφαιστου, ἐν ἧ ἡ πυρὸς

13 II. II, 217 seq. 19 λέγει αὐτός, ὅτι ὡς Θερσίτης ἦν ὁ Ἥφαιστος ὑμῶν F 23 σφυρῶν F σφοδρὸν PV Müller IV, p. 290

ποταμούς φησιν ἀνιέναι. καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἐν
 αὐτῇ τῇ Ἱεροῦ φασιν αὐτὸν χαλκεύειν, ὁ δὲ Καλλίμα-
 χος ἐν Διπάρῳ. ὁ δὲ Καλλίας ἱστορεῖ ἐν τῷ δεκάτῳ
 τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα καὶ λόφον εἶναι ὑψηλὸν ἐκεῖ,
 5 ἀφ' οὗ κρατῆρές εἰσι δύο, ὧν ὁ ἕτερός ἐστι τὴν περι-
 μετρον τριστάδιος, ἀφ' οὗ πολὺν φέρεται φέγγος, ὥστε
 ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν τὸν φωτισμόν, ἔπειτα ἐκ
 τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομε-
 γέθεις. καὶ τηλικούτος βρόμος γίνεται, καθ' ὃν και-
 10 ρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον, ὥστε ἐπὶ
 πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἤχον. οἱ δὲ ἐκ τοῦ
 ἐκφυσῆματος ἀναρριπτόμενοι μύδροι διὰ τὴν ἐκπύρω-
 σιν πάντοτε ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὕψιν
 καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἥλιον ἔχουσι. νύκτωρ μὲν οὖν
 15 πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα καλῶς
 ὁράται, μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς, ὅθεν ἡ φλόξ
 ἀνεισιν, ὥσπερ νέφος ὑπερκείμενον ὁράται. πρὸς τού-
 τοις δὲ ἀλληγοροῦντες τὰ αὐτοῦ οὕτω φασί. διὰ τὰς
 πλείστας τῶν τεχνῶν καὶ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς ἐνέργειαν
 20 ἀποδίδοσθαι τὰ ἐαυτοῦ ἔργα. ὁ μὲν γὰρ αἰθῆρ καὶ
 τὸ διαυγὲς καὶ καθαρὸν πῦρ Ζεὺς ἐστι, τὸ δ' ἐν
 χρήσει καὶ ἀερομιγὲς Ἥφαιστος, ἀπὸ τοῦ ἦφθαι ὠνο-
 μασμένος, ὅθεν καὶ ἐκ Διὸς καὶ Ἥρας ἔφασάν τινες
 αὐτὸν γενέσθαι· ἄλλοι δὲ μόνῃς τῆς Ἥρας· αἱ γὰρ
 25 φλόγες παχυμερέστεραί πως οὔσαι, ὡς ἐκ μόνου τοῦ

2 Καλλίμαχος hic substituendum est, non Καλλίας, cum alludatur ad hymn. in Dian. 47, erraverunt enim propter syllabae compendium librarii; sed infra pro ὁ δ' αὐτὸς corrigendum ὁ δὲ Καλλίας, de quo cf. Müller II, p. 383 4 λόφον correxit Meineke, ὄροφον PV 6 τριστάδιος F τριστάδα PV 8 ἀπλετομεγέθεις PV 12 φυσῆματος PV 17 ἀνίσειν PV

ἀέρος διακαιομένου τὴν ὑπόστασιν λαμβάνουσι. χωλὸς δὲ παραδέδοται, τάχα μὲν διὰ τὸ παχεῖαν τὴν τῆς ὕλης πορείαν ποιεῖσθαι τοῖς ἐπισκιάζουσιν ὁμοίαν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι προβαίνειν δίχα ξυλώδους τινὸς ὡσανεὶ βάκτρον. τινὲς δὲ διὰ τὸ τὴν 5 ἄνω κίνησιν τῆς κάτω πρὸς τροφήν ἄνισον καὶ ἀνώ- 224 μαλον ποιεῖσθαι, βραδυτέρας αὐτῆς οὔσης, χωλεύειν αὐτὸν ἔφασαν. θιφῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν λέγεται διὰ τὸ τοὺς πρώτους ἴσως ἀρχομένους χρῆσθαι πυρί, ἐκ κεραννοβόλου καιομένου τούτου 10 περιτυχεῖν, μηδέπω ἐπινοίᾳ τοῖς πυρρίοις ἐπιπεσεῖν δυναμένους. γυναιῖκα δ' αὐτοῦ τὴν Ἀφροδίτην ἔφασαν εἶναι, καθ' οἷον λόγον καὶ τὴν Χαρίτων μίαν· ὡς γὰρ χάριν φαρμὲν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα, οὕτω καὶ τὴν Ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπιτρέχειν λέγομεν· εἰ μὴ πρὸς παρά- 15 στασιν τοῦ πολὺν τὸ πυρῶδες εἶναι ἐν ταῖς πρὸς τὰς μίξεις ὁρμαῖς πέπλασται τοῦτο. δεδηκέναι δὲ μυθεύονται τὸν Ἄρη, μοιχεύοντα τὴν γυναιῖκα (καὶ γὰρ ὁ μῦθος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ παλαιότατος ὢν), ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμά- 20 ζεται. το δὲ τῆς μοιχείας πλάσμα παρίστησιν, ὅτι οὐ πάνυ μὲν πέφυκε κατάλληλον τὸ μάχιμον καὶ βίαιον τῷ ἰλαρῷ καὶ μειλιχίῳ, οὐδὲ κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτῶν νόμον ἐπιπλέκεται· ἀντιποιοιουμένων δὲ πῶς τῆς μίξεως αὐτῶν καλὸν καὶ γενναῖον γέννημα, τὴν ἐξ ἀμφοῖν 25 ἀρμονίαν ἀποτελεῖν εἶωθε. λέγεται δὲ Ἥφαιστος μαιώσασθαι τὸν Δία, ὅτε τὴν Ἀθηναῖν ᾤδινε. διελών

3 ὁμόνοιαν P corr. V 13 Χαρίτων F Χάριν PV 16
 τοῦ addidi ex F om. PV 17 δεδοικέναι P corr. V 23
 αὐτῶν F αὐ PV 25 γενναιότερον PV

γὰρ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκθορεῖν ἐκείνην ποιῆσαι· τῷ γὰρ πυρί, ᾧ χρῶνται αἱ τέχναι, συνεργὸν πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς φυσικῆς τῶν ἀνθρώπων ἀγχινοίας γενόμενον, ὥσπερ κεκρυμμένην αὐτὴν εἰς φῶς προήγαγε· τοὺς γὰρ
5 ζητοῦντάς τι, εἰ προσευρέθη, κύειν αὐτὸ καὶ ὠδίνειν φαμέν.

CCCCXLII. Περὶ ἀναθημάτων Ἡφαίστου
'Αφροδίτης τε καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος
'Ερμουῦ τε καὶ Ἐρώτων.

Τὸ τῆς πεύκης δένδρον τῷ Ἡφαίστῳ ἀνάκειται, οὐ μόνον ὅτι εὐέξαπτον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δάδα, ἣτις ἀπὸ τοῦ δαίω, τὸ καίω, παράγεται, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ
10 αἶθειν ὁ Ἡφαιστος. ἡ δὲ τρίγλα τῇ Ἀρτέμιδι, παρόσον ἡ τρίγλα μὲν κατὰ τὸν Κίλικα ποιητὴν τριγόνουσι γοναῖς ἐπωνόμασται, τρις γεννῶσα τοῦ ἔτους, καὶ Ἄρτεμις, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν σελήνη, τριταία μετὰ τὴν γέννησιν σαφῶς διεκφαίνεται. τῇ δ' αὐτῇ Ἀρτέ-
15 μιδι, ταῦτόν δὲ εἰπεῖν Ἐκάτη, μαινίδα θύεσθαί φασι διὰ τὸ δοκεῖν μανιῶν αἰτίαν εἶναι τισιν, ὡς οἶον εἰπεῖν τοῖς σεληνιαζομένοις. καὶ ἄλλοι δὲ ἰχθύες ἀνάκεινται τισι κατὰ οἰκειότητα, οἶον Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρος, ἣτοι κιθάρα, ἐπεὶ κιθαριστῆς ἐκεῖνος περιέρδε-
20 ται, Ἐρμῇ δὲ βόαξ, ὡς κήρυκι, διὰ τὴν βοήν, παρ' ἣν καὶ Βοώτης κήρυκος ὄνομα, Ἀφροδίτῃ δὲ ἀφύη, ἣτις καὶ ἀφροῖτις διὰ τὸ ἄμφω ἐξ ἀφροῦ φῦναι, τὴν
225 τε ἀφύην φυσικῶς, καὶ τὴν δαίμονα μυθικῶς. οὕτω καὶ λύνκος Ἀπόλλωνι ἀνάθημα διὰ τὴν ἀμφιλύκην

CCCCXLII. Eustath. II. p. 87 (cf. Athen. VII, p. 325)

5 κυεῖν V 11 Oppian. Hal. I, 590 22 ἀφροῖτις PV 23
bis φυσικῶς PV 24 Ἀπόλλωνος ἄθυσμα F

νύκτα, μεθ' ἣν ἐκφαίνεται ὁ ἥλιος. καὶ λαγῶς Ἔρω-
σιν ἀνάθημα διὰ τὸ ταύτῃ τῆς κατὰ κλήσιν γενέ-
σεως. λαγῶς τε γὰρ ἀπὸ τοῦ λάειν, καὶ Ἔρως ἀπὸ
τοῦ ὄρᾱν, ἅπερ τὸ βλέπειν μηνύουσιν.

Θεογονία.

Θεῶν δὲ τὴν γένεσιν, ἣ μᾶλλον Θεογονίαν, τὴν 5
κατὰ τοὺς παλαιούς, οὗ μοι δοκεῖ παρεᾶσαι, ἀλλ' ὅτι
γε ἐν τῷ Θῆτα στοιχείῳ καταστήσασα, αὐτὴν γραμμα-
τικῶς ἐκτίθεμαι.

Ἐξ ἀφανοῦς τινος πρώτου ἐγένετο Χάος (οὗ ἄνευ
συζυγίας Ἐρεβος, Νύξ, ἐξ ἀμφοτέρων δὲ Αἰθήρ, Ἡμέρα, 10
Νύξ, ἄνευ δὲ συζυγίας γεννᾷ Ἐσπερίδας. οἱ δὲ Φόρ-
κνος καὶ Κητοῦς Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἄτροπον τὰς Μοί-
ρας, μόρον, κῆρας, θάνατον, ἔριν, ἣς ἄνευ συζυγίας
λήθη, λιμός, δάκρυα, ὑσμῖναι, φόνοι, νείκη, ψεῦδος,
δυσνομία, ἄτη, ὄρκος) Γῆ, ἣς καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν 15
αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ, τμηθέντος ὑπὸ τοῦ Κρόνου,
Ἐριννύες, Γίγαντες, Τιτᾶνες, ἣς ἄνευ συζυγίας Οὐρα-
νός, ὄρη, πέλαγος, πόντος, μιγεῖσα δὲ τῷ Οὐρανῷ
γεννᾷ κ. τ. λ.

Διὸς παῖδες πολλοὶ ἐκ διαφόρων θεῶν τε καὶ
ἡρωινῶν, ἐξ ὧν οὗτοι οἱ θεοί.

Περσεφόνη ἐκ τῆς Δήμητρος, Θέμις (ἣς Ὄραι 20
Εὐνομία, Δίκη, Εἰρήνη, Μοῖραι), Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς Μῆ-

Quae in initio literae Θ post ἐκτίθεμαι sequuntur narra-
tiunculae partim congruunt cum Hes. Theog. 116 seq., partim
cum Apollod. I, 1, partim cum Nonn. I, 76, satis viles atque
obsoletae, quo forte adductus Villoisonus ex codicis gremio
non elicuit. Equidem duas tantum publicavi.

τιδος, Τυφὼν ἐξ Ἀφροδίτης, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις ἐκ τῆς
 Ἀητοῦς, Διόνυσος ἐκ τῆς Σεμέλης, Ἡρακλῆς ἐκ τῆς
 Ἀλκμήνης, Ἥβη, Ἄρης (οὗ καὶ Ἀφροδίτης Δεῖμος,
 Φόβος, Ἀρμονία), Εἰλείθυια ἐκ τῆς Ἥρας, Ἐρμῆς
 5 ἐκ τῆς Μαίας, Μοῦσαι, ὧν τὰ ὀνόματα Καλλιόπη,
 Οὐρανία, Πολύμνια, Ἐρατώ, Τερψιχόρη, Μελπομένη,
 Θάλεια, Εὐτέρη, Κλειώ.

CCCCXLIII. Περὶ τῆς Θετιδος.

Θέτις Νηρηΐς. ταύτην ἐκ Πηλέως ἐπτά παῖδας
 ἄρρενας τεκεῖν λέγουσι. καὶ τοὺς μὲν ἕξ εἰς λέβητα
 10 ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλεν· οἱ δέ, ὅτι εἰς πῦρ βάλλουσα
 ἀνεῖλεν, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν. ἐπὶ δὲ
 τοῦ Ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη [ὑπὸ Πηλέως
 ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς λέβητα]. Χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ
 Πηλεὺς κατέσχευεν αὐτὴν εἰς παντοίας μορφὰς μετα-
 15 βάλλουσαν, καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν εἴδει σηπίας. μεταβλη-
 θείση καίτοι ὁ γάμος ἐν Πύλῳ, καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔθη-
 καν· Ποσειδῶν ἵππους Ξάνθον καὶ Βαλίον, Ἥφαιστος
 μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἕτερα. γεννήσασα δὲ ἡ Θε-
 20 τις τὸν πρὶν κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον Λιγύρωνα κα-
 λούμενον, ὕστερον δὲ Ἀχιλλέα μετακληθέντα, διὰ τὸ
 δοθῆναι τῷ Χείρωνι, καὶ δίχα κοινῆς τροφῆς ἀνατρέ-
 φεσθαι, ἐσπέρα μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλεν, ἡμέρα δ'
 ἔχριεν ἀμβροσίᾳ, ὡς ἀθανατίσαι τοῦτον ἠθέλησεν.

CCCCXLIII. Schol. Apoll. IV, 816 Χείρωνος δὲ βουλαῖς
 — καταλιπεῖν αὐτόν Tzetzes Lyc. 178 ἄλλοι δὲ φασιν — ἐξ-
 αἰσία Schol. Ar. Nub. 1064 (Στάφυλος — ἐξαίσια etiam Schol.
 Apoll. IV, 816) Πίνδαρος δὲ — exit. Tzetzes Lyc. l. c.

12 ὑπὸ Πηλέως — λέβητα om. F, ut serius additamentum
 seclusi 15 μεταβληθείση addidi ex F om. PV 19 Λιγύ-
 ρωνα F Λιγύρον PV 22 ἔβαλε PV 23 ἄχρισ ἐν PV

ἰδοντος δὲ τοῦ Πηλέως τὴν Θέτιν βάλλουσιν αὐτὸν εἰς πῦρ καὶ βοηθήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς Νηρηΐδας ὑποχωρῆσαι. ὁ δὲ Πηλεὺς τῷ Χείρωνι τῷ ἵπποκενταύρῳ τὸν παῖδα δέδωκε τρέφειν. καὶ ταῦτα μὲν φησιν Ἀπολλόδωρος. Ἀγαμήστῳ δὲ ἀφ' ἀρπασείας πυρίδοον λέγει τὸν Ἀχιλλέα καλεῖσθαι ἐν τῷ τῆς Θέτιδος ἐπιθαλαμῷ, εἶτα τοιοντοτρόπως αὐτὸν Ἀχιλλέα καλεῖσθαι, ὡς τοῦτο σαφῶς ἐπιδηλώσειε.

Παιδνῷ δ' οὖνομα θῆκε Πυρίσβοον, ἀλλ' Ἀχιλλῆα Πηλεὺς κέκλησεν χείλεος εἵνεκά μιν.¹⁰
Κείμενον εἰνὶ κόνει σποδιῇ ἐπὶ πῦρ ἀπάμερσε
Χείλεος αἰθομένου ἀπροφάτως ἑτέρου.

ὁ δὲ Εὐριπίδης ἄπαξ φησὶ μιγῆναι Πηλέα τῇ Θέτιδι 226 ἐν τῇ Σηπιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτῷ. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς φησιν, ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι ἡ Θέτις λαμβάνουσα τοὺς παῖδας ἐκ Πηλέως γινομένους, περιέκαιε τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν, καὶ πάντα ἔκαυσε. καὶ τὸν Ἀχιλλέα οὖν τεκουῖσα ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ, καὶ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν. ἡ δὲ λυπηθεῖσα

1 ἰδόντες P corr. V 2 βοήσαντος F 5 Ἀγαμήστῳ P V ἀφ' ἀρπασείας mendosum esse manifestum est, Φαρσάλιος autem recipere dubitavi 9 Haec in P V corruptelis obscurata sunt: παῖδα. γνῶ δ' οὖνομα θῆκε πυρίδοον. ἀλλὰ Ἀχιλλέα Πηλεὺς κέκλησεν, χείλος εἵνεκά μιν κείμενον ἐνὶ κόνει σποδιῇ, ἐνὶ πῦρ ἀπάμερσε χείλος, ἅτε βίον ἀπροφάτως ἑτέρου, restitui igitur lectionem Müllerii. De hoc epigrammate egerunt Schneidevin. in Philol. I, p. 155 et Hermann. ibid. d. 742. Agamestoris narrationem ex Ptolemaei Hephaestionis historiis mentitis fluxisse docuit Hercher in Annal. Phil. Suppl. I, p. 292 13 Androm. 1265, unde recepi Πηλέα pro Ἀχιλλέα, quod P V praebent 14 σηπιάδι P V 15 fr. 156 Nauck

ἐχωρίσθη. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσα-
 λίαν ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας
 ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἐνδοξον ποιῆσαι,
 μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδό-
 5 νος καὶ λόγους διασπείραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέ-
 τιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ'
 ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἤξουσιν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα
 φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμελλεν
 ἔσεσθαι ἐπομβρία καὶ πνεύματα ἐξαισία καὶ δίδωσι
 10 Πηλεῖ Φιλομήλαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη,
 ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημε. Πίνδαρος δὲ λέγει, Ποσειδῶνα
 καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Δία περὶ τοῦ γάμου τῆς Θέτιδος
 ἐρίσαι, κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς κατὰ τινὰς τῶν ἱστορι-
 κῶν ὑπὸ Ἐπιμηθέως, κατὰ δὲ Αἰσχύλου ὑπὸ Προμη-
 15 θέως. φησὶ γὰρ „ἠ τέξεται γε παῖδα φέρτερον πατρός“. Ἐπιμηθέως δὲ Δία καὶ Ποσειδῶνα μετὰ τὸν γάμον
 τῆς Θέτιδος ἐρίσαι, Θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' Ἥρας,
 μὴ θέλειν Διῖ συνελθεῖν, ὅθεν ὀργισθέντα τὸν Δία
 Θέτιδι θνητῷ συζεῦξαι αὐτὴν [τῷ Πηλεῖ].

CCCCXLIV. Περὶ Θαμύριδος.

20 Θάμυρις παῖς ἦν Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης τῆς

CCCCXLIV. Schol. Ven. II, II, 595 (Phavorin.) διὸ καὶ
 παροιμία — exit. Zenob. IV, 27

1 Müller IV, p. 505 9 ἐν ᾧ ὑδάτα πολλὰ καὶ πνεύμ.
 ἐξ. F 11 ὅτι — ἔγημε om. F Isthm. VIII, 27 12 Θέ-
 μιδος F, quod vix ferri potest 14 Prom. 776 16 Ap. III,
 13, 5, unde forte reponas περὶ τοῦ γάμου 18 λέγειν PV Δία
 Θέτι P Δία Θέτιδι V, Δία θνητῷ F, sed legendum est Δία
 Θέτιδι, θνητῷ, omissis quae in PV sequuntur verbis τῷ Πηλεῖ
 20 Ἀρσίον PV, ad quod in margine additum est γρ. Ἀρσινόης,
 idem cod. Ven. praebet, Ἀργιόπης scripsi e con. Heynii

νύμφης, τὸ γένος Θραῖξ, ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα, πρῶ-
τος ἀρξάμενος ἐραῖν ἀρρένων. οὗτος κάλλει πολλῶ
διευεγκῶν καὶ κιθαρωδία, περὶ μουσικῆς ἐρίσας ταῖς
Μούσαις συνέθετο, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῆ, πλησιάσαι
πάσαις, ἂν δὲ ἠττηθῆ, στερηθῆναι οὐκ ἂν ἐκεῖναι θε-⁵
λωσι. καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι τῶν
ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας καὶ τοῦ νοῦ ἐστέρη-
σαν. διὸ καὶ παροιμία κεκράτηται „Θάμυρις μαίνεται“
ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν.

CCCCXLV. Περὶ Θερσίτου.

Θερσίτην λέγει ἡ νεωτέρα ἱστορία ἀναιρεθῆναι¹⁰
ὑπὸ Ἀχιλλέως κονδυλισθέντα, ὀπηνίκα τὴν Ἀμαζόνα
Πενθεσίλειαν ἐκεῖνος ἀνελὼν οἶκτον ἔσχεν ἐπὶ τῆ²²⁷
κειμένη. ὁ μὲν γὰρ ἐθαύμασε τὸ κάλλος καὶ ὡς καλὴν
ἄμα καὶ ἀνδρείαν ἀνδρειότατος καὶ κάλλιστος ἤλεει
κειμένην, τὸ ὅμοιον οἰκτιζόμενος. ὁ δὲ πιθηκόμορφος,¹⁵
ὡς ἱστορεῖται, ἐπὶ λαγνεῖα σκώπτει τὸν ἥρωα. ὁ τοίνυν
Ἀχιλλεὺς γογγύλη χειρὶ παίσας τὸν αἰσχιστον τῆ καλῆ
Πενθεσιλεία συγκатаκλίνει.

CCCCXLVI. Περὶ Θεσέως καὶ Πειρίθου.

Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν Διός, ὁ δὲ Ποσει-
δῶνος ὄν, ἐφάμιλλον ἐποιοῦντο τὴν πρᾶξιν. Θησεὺς²⁰
μὲν οὖν τῆς Ἑλένης ἐρασθεῖς, συνεργὸν ἑαυτῷ τὸν

CCCCXLV. Eustath. II. p. 208 (Phavorin.) CCCCXLVI.
Schol. Apoll. I, 101 μετὰ τὸ χαρίσασθαι — exit. Schol. Ar.
Plut. 627 (Suid. v. Θησείοισιν)

9 σύνεσιν F σύνθεσιν PV 13 ἐθαύμαζε F mox ἀν-
δρειότατος PV 19 Ποσειδῶνος ὄν, ἐφάμιλλους ἐποιοῦντο τὰς
πράξεις conl. Spitzner

Πειρίθουν εἶχεν, ὁ δὲ Πειρίθους μετὰ ταῦτα τὴν Περσεφόνην ἀρπάσαι βουλευθεὶς ἐπόμενον εἶχεν ἑαυτῷ τὸν Θησέα. καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς Ἄιδην κατελθόντες καὶ ἐπὶ τινος τόπου καθίσαντες οὐκ ἐδύναντο ἐκείθεν
5 ἀναστῆναι. ὕστερον δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθὼν Θησέα μὲν διὰ τὸ ἄκοντα κατελθεῖν ἀνέσωσε, Πειρίθουν δὲ διὰ τὸ ἰδίᾳ προαιρέσει καταβῆναι εἶασεν. ἔτι δὲ τοῦ Θησέως ἐν Ἄιδου ὄντος, στρατεύσαντες κατὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι
10 Αἰθραν τὴν Θησέως μητέρα αἰχμάλωτον ἔλαβον.

Καὶ ἄλλως περὶ τοῦ Θησέως λέγουσι. μετὰ τὸ χαρίσασθαι αὐτὸν τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις, Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκῦρον διῆγε
15 παρὰ Λυκομήδει, τῷ δυνάστη τῆς νήσου, ὃς ζηλοτυπήσας ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλω. Ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θεσεῖ τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον, τὰ δὲ ὅσα μεταστειλάμενοι καὶ Θεσεῖον οἰκοδομήσαντες ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι. διανο-
20 μαὶ δὲ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θεσείοις γίνονται. ταῖς δὲ ὀργόαις τὰ Θεσεῖα ἤγετο, καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐπανηγύριζον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. ἑορτὴ αὐτῷ ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικὴν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένην.

CCCCXLVII. Περὶ Θεόγνιδος.

25 Θεόγνις εἷς ἦν τῶν παρ' Ἀθηναίοις τυράννων,

CCCCXLVII. Schol. Ar. Acharn. 11 (eodem ex fonte ἦν

1 εἶχε PV 4 τόπον καθεσθέντες F 19 αὐτῷ F οὔ-
τω PV 24 οἰκουμένην scripsi e con. Spitzneri, οἰκισμένην PV

καθάπερ φασίν ἄλλοι τε καὶ Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικῶν.

[Καὶ Θεόγνις ἕτερος, Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγωνὸς ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἑλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων 5 ἐν τῇ πολιορκίᾳ καὶ γνώμας δι' ἑλεγείας εἰς ἔπη 228 δισχίλια ὀκτακόσια. ἔγραψε δὲ καὶ γνώμας παραινε- τικάς.]

Ἦν δὲ Θεόγνις καὶ τραγωδοποιητὴς πάνυ ψυχρός, ὃς καὶ Χιῶν ἐλέγετο.

10

[Ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς Μεγαρεὺς, ἄλλος τις Θεόγνις.]

CCCCXLVIII. Περὶ Θρασυβούλου.

Θρασύβουλος, ἐραστὴς ὦν τῆς δημοκρατίας καὶ ἀνθάδης καὶ δωροδόκος καὶ ὑπερόπτης τοῦ δήμου, ἤβούλετο δι' αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι. βουλόμενος δὲ καταλῦσαι τοὺς τριάκοντα, καταλαβὼν Φυλὴν τόπον 15 τινά, κάκεισε συμμάχους λαβὼν κατέλυσε. καὶ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγγετο, ἤκουσε μὴ μνησικακῆσαι καὶ

δὲ Θεόγνις — ἐλέγετο) καὶ Θεόγνις — παραινετικάς Hesych. (Suid.). Cf. CCCCLXVI. CCCCXLVIII. Schol. Ar. Plut. 1176 (Paullo aliter historiam tradidit Steph. Byz.)

1 Hellen. II, 3, 2 3 De erroribus, qui in hunc articulum invaserunt, cf. quae argute exposuit Fr. Nietzsche in Mus. Rhen. XXII, p. 194. Ceterum quae de tragoediarum poeta dicuntur ad ipsum tyrannum spectant, cuius solius Eudocia hoc loco mentionem fecit, quoniam reliqua a lectoribus e Suidae lexico adscripta esse consecrarium est. Qua de causa infra merito substituitur ἦν δὲ Θεόγνις καὶ τραγωδοποιός —. Neque adstipulari possum D. Volkmanno (Quaest. nov. p. IX, not. 13) haec ipsa Eudociae verba Suidae articulo integriora esse obtinenti 9 Ita emendavi, καὶ Θεόγνις PV 10 Χιῶν P, quod servavi, Χιῶν V, quod scholiasta praebet

ἐγένετο παροιμιακόν. Φυλὴ δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Φυλάσιοι. τὸ δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει „εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες“ ἀντὶ τοῦ εἰ ἐπλούτησας, εἰ μέγας γέγονας. Φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω κα-
 5 λούμενος.

Φιλόσοφοι.

CCCCXLIX. Περὶ τοῦ Θαλοῦ.

Θαλῆς τῶν ἐπὶ φιλοσόφων εἰς γέγονε, Μιλήσιος, ὡς δὲ Ἡρόδοτος, Φοῖνιξ, γεγωνῶς πρὸ Κροίσου. πρῶτος οὗτος τὸ σοφοῦ ἔσχευ ὄνομα, καὶ πρῶτος τὴν ψυχὴν εἶπεν ἀθάνατον. ἦν δὲ ἐπὶ γεωμετρία δια-
 10 βεβοημένος, πρῶτός τε τὰ περὶ οὐρανοῦ ἐξεῦρεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄκρος μηχανικὸς ἦν. στρατεύσαντος γὰρ Κροίσου πρὸς Κῦρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν Ἄλυν ποταμὸν μέγιστον, τοιούδε τι μηχανᾶται. ἄνω τῆς στρατιᾶς ἰὼν τέμνει τὸν πο-
 15 ταμὸν ἐτέρωσε ῥεῖν, οὐ πάντα, ἀλλὰ τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ σχισθὲν, τὸ μὲν ἐν εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχώρει, θάτερον δὲ ὑπ' ἀγκάλῃς εἶχε τὴν στρατιάν, καὶ οὕτως ἐπραιωθήσαν. ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομήν, ἵνα καὶ ἐπανιόντες περαιωθήσωνται. φέρεται αὐτοῦ
 20 ἀποφθέγματα πλεῖστα. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐπικῶς, περὶ ἰσημερίας καὶ ἐκλείψεως καὶ ἄλλα πολλά.

CCCCXLIX. Hesych. (Suid.) στρατεύσαντος — περαιωθή-
 σονται Schol. Ar. Nub. 181 φέρεται — exit. Hesych. (Suid.)

3 Plut. 1146 6 γέγονεν PV. Verba τῶν ἐπὶ φιλοσό-
 φων εἰς γέγονεν (pro quibus Ἐξαμῶν καὶ Κλεοβουλίνης S) et
 infra οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄκρος μηχανικὸς ἦν ex eo, quod laudavi,
 Aristophanis scholio fluxerunt. Suidam sive fontem eius descripsit
 Cedrenus I, p. 275 Bek. 21 καὶ ἐκλείψεως καὶ πολλά om. S

CCCCL. *Περὶ τῆς Θεανούς.*

Θεανὼ Κρηῆσσα φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθῶ-
νακτος, γαμετὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου. φέρεται
αὐτῆς ὑπομνήματα πολλὰ φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα
καὶ ποιήματά τι δι' ἐπῶν.

Ἔστι καὶ ἑτέρα Θεανὼ Μεταποντίνη ἢ Θουρία.⁵
ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, Πυθαγορεία οὔσα, περὶ ἀρε-
τῆς Ἰπποδάμου Θουρίω, παραινέσεις γυναικείας καὶ
ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

CCCCLI. *Περὶ Θεαιτήτου τοῦ ἀστρολόγου.* 229

Θεαίτητος Ἀθηναῖος φιλόσοφος καὶ εἰς τὸ ἄκρον¹⁰
ἀστρολόγος, μαθητὴς Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρα-
κλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ πέντε καλούμενα στερεὰ ἔγραψε.
γένεονε μετὰ τὰ Πελοποννησιακά.

CCCCLII. *Περὶ Θεοδοσίου [τοῦ Τριπολίτου.]*

Θεοδόσιος, φιλόσοφος [Τριπολίτης]. ἔγραψε σφαι-
ρικὰ ἐν βιβλίοις τρισί, διαγραφὰς οἰκιῶν ἐν βιβλίοις¹⁵
τρισίν, ἦτοι περὶ οἰκήσεων, ὑπόμνημα εἰς τὰ Θευδᾶ
κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν β', ὑπίμνημα εἰς
τὸ Ἀρχιμίδους ἐφόδιον.

CCCCL—CCCCLII. Hesych. (Suid.)

2 Ueberius de familia agit S, qui infra πολλὰ et τι omisit
5 Μεταποντίνη S Μεταποντική PV, hic quoque auctior S
10 ἀστρολόγος, φιλόσοφος brevius S 13 In Suidae articulo
Theodosium scepticum et mathematicum confundi inter omnes
constat, hic autem miro Eudociae errore etiam Theodosius poeta
admiscetur, quo factum est, ut ex tribus hominibus unus coaluerit.

Καὶ ἕτερος Θεοδόσιος, Τριπολίτης. ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἕαρ καὶ ἕτερα διάφορα.

CCCCLIII. Περὶ Θεοφράστου.

Θεόφραστος Μελάντα γναφῆως, ἀκουστής Ἀριστοτέλους. ἔγραψεν ἀναλυτικῶν προτέρων τρία, ἀναλυτικῶν ὑστέρων ἐπτά, ἀναλύσεις συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομήν, ἀνηγγμένων τόπων, περὶ λίθων, περὶ φυτῶν, περὶ μετάλλων, περὶ ὀδμῶν, τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας καὶ ἄλλα.

CCCCLIV. Περὶ Θεώνος τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ τῶν ἄλλων.

Θέων Ἀλεξανδρέως, φιλόσοφος Στωϊκὸς ἐπὶ Ἀυρούστου. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιο-
10 λογικῆς εἰσαγωγῆς, περὶ τεχνῶν ἠητορικῶν βιβλία τρία.

Καὶ ἕτερος Θεών, Σμυρναῖος φιλόσοφος.

Καὶ Θεών Ἀντιοχείας τῆς ἐν Δάφνῃ, φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν ἀπολογία Σωκράτους.

15 Καὶ ἄλλος πρὸς τούτους, ὁ ἐκ τοῦ Μουσείου, Αἰγύπτιος φιλόσοφος, σύγχρονος Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ

CCCCLIII et CCCCLIV. Hesych. (Suid.)

Itaque non dubitanter addidi καὶ ἕτερος Θεοδόσιος, Τριπολίτης, in superioribus voce Τριπολίτης a ceteris seiuncta 3 Μελάντα scripsi cum Bernhardyo Μελάντιον PV. Etiam haec uberius narrat S 4 ἀναλυτικῶν S ἀναλυτικά PV 5 ἀναλύσεως S περὶ ἀναλύσεως Diogen. Laert. V, 2. Infra ἐπιτομήν rectius in Violario legitur, quam in S, qui operum tabulae praemisit haec: βιβλία δὲ αὐτοῦ πάμπλειστα 7 τοὺς καλουμένους χαρακτῆρας omiserunt meliores Suidae libri, itaque expunxit Bernhardy Ἡθικοὶ χαρακτῆρες Diogenes l. c. 10 μετὰ Ἀρειον add. S 13 Ἀντιοχείας S Ἀντιοχεὺς PV

καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρεῖ. ἀμφοτέροι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς ὄρνεων καὶ τῆς τῶν κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς, περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου πρόχειρον 5 κανόνα καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα.

Ῥήτορες. 230

CCCCLV. Περὶ Θεοδέκτου τοῦ ῥητορικοῦ.

Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου, Φασηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην [καὶ τραγωδίας], ἐτράπη δὲ καὶ ἐπὶ 10 τραγωδίας. ἀκουστῆς Πλάτωνος, Ἰσοκράτους, Ἀριστοτέλους. οὗτος ἔσχε καὶ υἱὸν Θεοδέκτην, ῥήτορα καὶ αὐτόν, ὅστις ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ἑπτὰ καὶ ἄλλα τινὰ ὑπο- 15 μνήματα.

CCCCLVI. Περὶ Θεοδώρου τοῦ σοφιστοῦ.

Θεόδωρος Βυζάντιος σοφιστῆς, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατὰ Ἀνδοκίδου καὶ ἄλλα τινά.

CCCCLV et CCCCLVI. Hesych. (Suid.)

1 βασιλέως add. S 4 τοῦ recepi ex S om. PV 5 Πτολεμαίου S Πτολεμαίου PV 8 Copiosius de Theodecta agit S 10 καὶ τραγωδίας removi, a neglegente scilicet lectore additum δὲ scripsi, γὰρ PV 12 ἔσχεν PV

CCCCLVII. *Περὶ Θεοδώρου τοῦ Γαδαρέως.*

Θεόδωρος Γαδαρεύς, σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γερονῶς Τιβερίου Καίσαρος [ἐπὶ Ἀδριανοῦ]. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων βιβλία τρία, περὶ ἱστορίας α', περὶ θέσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ Κόλης Συρίας α', περὶ δυνάμεως ῥήτορος α'.

CCCCLVIII. *Περὶ Θεοκρίτου τοῦ ῥήτορος.*

Θεόκριτος Χῖος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε χρειάς. φέρονται δὲ αὐτοῦ ἱστορίαί Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ θαυμαστικαὶ καὶ λόγοι
10 πανηγυρικοί.

CCCCLIX. *Περὶ Θεοπόμπου.*

Θεόπομπος Χῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γερονῶς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀναρχίας Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ργ' Ὀλυμπιάδος, ὅτε καὶ Ἐφορος, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς ἅμα Ἐφόρῳ. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡρόδοτου ἱστοριῶν ἐν δυσὶ βιβλίοις, Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις
15 οβ', Ἑλληνικὰς ἱστορίας. ἔπονται δὲ ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος καὶ εἰσιν ἐν βιβλίοις ια', ἔχουσαι τὰ

CCCCLVII—CCCCLIX. Hesych. (Suid.)

1 Γαδαρέως P Γαδαρέος V. Haec inepta sunt, nam pergere debuisse Eudociam ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο persuadet S. In Suidae articulo ante ἐπὶ Ἀδριανοῦ nonnulla (scilicet ἠφείθη διὰ τὴν παιδευσιν καὶ) excidisse monuit Bernhardt, laudatus a Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 141 6 καὶ ἄλλα add. S 7 Χίων PV Χῖος S, qui plura de Th. tradidit 8 φέρεται — ἱστορία S 10 καὶ λόγοι πανηγυρικοί om. S 15 Φιλιππικὰ S Φιλικά propter compendium male intellectum PV

ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ λοιπά. ἔγραψε δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα.

CCCCLX. Περὶ Θεώνος τοῦ σοφιστοῦ. 231

Θέων Ἀλεξανδρεὺς, σοφιστῆς, ὃς ἐχορημάτισεν Αἴλιος. ἔγραψε τέχνην περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς τὸν Ξενοφῶντα, εἰς τὸν Ἴσοκράτην, εἰς 5 Δημοσθένην, ρητορικὰς ὑποθέσεις καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα.

Καὶ ἕτερος σοφιστῆς, Θεών ὁ Οὐαλέριος. φέρεται αὐτοῦ εἰς Ἀνδοκίδην ὑπόμνημα.

Καὶ ἄλλος λόγων ρητορικῶν σοφιστῆς, γεγυμνασμένος 10 ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γε ἀνέκαθεν, τὸ δ' ἐξ ὑπογίου πατρόθεν ἀπὸ Ἐκδικίου διδασκάλου. ἔγραψε τέχνην ρητορικὴν, ἀρχαίαν ἱστορίαν καὶ ἄλλα τινά.

Ἔστι καὶ ἄλλος Σιδώνιος, σοφιστῆς καὶ αὐτός, Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ παῖς, παιδεύσας κατὰ τὴν 15 πατρίδα ἐπὶ Κωνσταντίνου.

CCCCLXI. Περὶ Θηραμένους τοῦ Ἀθηναίου.

Θηραμένης Ἀθηναῖος, ρήτωρ, μαθητῆς Προδίκου τοῦ Κείου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόθορνος. ἔγραψε μελέτας ρητορικὰς καὶ ἄλλα.

CCCCLX et CCCCLXI. Hesych. (Suid.)

7 πλείονα add. S 10 Huic articulo nonnulla ex Damascii vita Isidori adiunxit S (cf. Phot. Bibl. p. 339b) 12 ὑπογίου et Ἐκδικίου ex S recepi, ὑπογείου et Ῥαδικίου PV ἔγραψε — ἄλλα τινά om. S 16 καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ ὑπαρχος add. S 19 τινὰ add. S

CCCCLXII. Περὶ Θηραμένων τοῦ Κεῖλου.

Θηραμένης Κεῖλος σοφιστής. ἔγραψε μελετῶν βιβλία τρία, περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων, ἤτοι παραβολῶν, περὶ σχημάτων.

CCCCLXIII. Περὶ Θρασυμάχου.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνος σοφιστής ἐν Βιθυνίᾳ, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε καὶ τὸν νῦν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητῆς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἴσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παίγνια, ἀφορμὰς ῥητορικάς.

Ποιηταί.

CCCCLXIV. Περὶ Θαλήτου τοῦ ποιητοῦ.

10 Θαλήτας Ἰοκρῆς Ἐλύριος, λυρικός, γεγονὼς πρὸ Ὀμήρου. ἔγραψε μέλη.

Καὶ ἕτερος Κνώσσιος ῥαψωδός. συνέθηκε ποιήματά τινα μυθικά.

232 CCCCLXV. Περὶ Θεογνήτου.

15 Θεόγνητος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Φάσμα ἢ Φιλάργγυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος.

CCCCLXII—CCCCLXV. Hesych. (Suid.)

4 Χαλκιδόνιος PV 9 Apud Suidam haec vita maiore additamento deformata est, quod omnino huc non pertinere recte perspexit Bernhardy 10 Κρῆς Ἐλύριος corr. in S Meursius Cret. lib. I, c. 9, probante Bernhardy ἢ Ἰλλυριὸς PV 15 ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς add. S, sed comoediae Κένταυρος neque Athenaeum neque alium quemquam mentionem fecisse observavit Bernhardy

CCCCLXVI. Περὶ Θεόγνιδος.

Θέογνις Μεγαρεὺς ἐκ Σικελίας. ἔγραψε (γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη βω', καὶ) πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικὰς πάντα ἐπικῶς.

Καὶ ἕτερος Θεόγνις τραγωδοποιός.

5

CCCCLXVII. Περὶ Θεοδώρου.

Θεόδωρος ποιητής, ὃς ἔγραψε διάφορα [δι' ἐπῶν] καὶ εἰς Κλεοπάτραν δι' ἐπῶν.

CCCCLXVIII. Περὶ Θεοκρίτου.

Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίννης, Συρακούσιος, κατὰ δέ τινας, Κῶος. ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικὰ ἔπη Δωρίδι διαλέκτῳ. τινὲς δὲ ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα· Προϊτίδας, ἐλπίδας, ὕμνους, ἠρωϊνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας, ἰάμβους, ἐπιγράμματα.

CCCCLXVI—CCCCLXVIII. Hesych. (Suid.)

1 Haec ex duobus particulis conflata esse argute demonstravit Fr. Nietzsche in Mus. Rhen. XXII, p. 190 seq., quarum altera esset Θεόγνις Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονῶς ἐν τῇ νθ' Ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν Ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη βω', altera Θεόγνις Μεγαρεὺς (ἐκ Σικελίας forte del.). ἔγραψε πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικὰς. τὰ πάντα ἐπικῶς γνώμας δι' ἐλεγείας pro γν. ἐλεγ. flagitavit A. C. Meineke 4 ἐπικῶς vitiosum esse constat, neque tamen arridet coniectura Schoemanni scribentis βωστ', quamvis probata C. Müllero, neque Diltheyi in Mus. Rhen. XVIII, p. 150 proponentis ἠθικῶς 5 Cf. Eud. p. 227 6 δι' ἐπῶν priore de loco movendum esse apparet, quamquam editores Suidae lexicī tuentur 8 οἱ δὲ Σιμίχον hic, plura infra add. S

CCCCLXIX. Περὶ Θεοπόμπου.

Θεόπομπος Θεοδέκτου, Ἀθηναῖος κωμικός. ἐδί-
δαξε δράματα κθ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας
κατὰ Ἀριστοφάνην.

CCCCLXX. Περὶ Θεοφίλου.

Θεόφιλος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν
5 Ἰατρός, Ἐπίδανρος, Παγκράτεια, Βοιωτία, Προιτίδες,
Νεοπτόλεμος.

CCCCLXXI. Περὶ Θέσπιδος.

Θέσπιδος, Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, τραγικός, ἐκ-
καιδέκατος ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωδοποιῶ
Ἐπιγένους τοῦ Σικωνίου τιθέμενος. καὶ πρώτον μὲν
10 χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγώδησεν, εἶτα ἀν-
δράχνη ἐσκέπασεν ἐν τῷ ἐπιδεικνυσθαι, καὶ μετὰ
ταῦτα εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπειῶν χοῆσιν.
δράματα αὐτοῦ Ἄθλα Πελίου ἢ Φόρβας, Ἱερεῖς, Ἡί-
θεοι, Πενθεύς.

233

Ἰστορικοί!

CCCCLXXII. Περὶ Θεμιστογένους τοῦ ἱστορικοῦ.

15 Θεμιστογένης Συρακούσιος, ἱστορικός. ἔγραψε
Κύρου ἀνάβασιν καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πα-
τριδος.

CCCCLXIX—CCCCLXXII. Hesych. (Suid.)

1 ἢ Θεοδώρου add. S 3 δράματα δὲ αὐτοῦ εἰσι καὶ ἄλλα
πολλά add. S 9 ἐπὶ γένους inepte PV - ὡς δέ τινες, δεύ-
τερος μετὰ Ἐπιγένην· ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρώτον τραγικὸν γενέ-
σθαι φασὶ add. S 10 ψιμυθίῳ PV 11 ἐσκέπασε PV
12 Sic P, εἰσήνεκε V 13 ἐν μόνῃ ὁθόνη κατασκευάσας
add. S ἢ recepi ex S om. PV 16 ἦτις ἐν τοῖς Ξενο-
φῶντος φέρεται add. S

CCCCLXXIII. Περὶ Θησέως τοῦ ἱστορικοῦ.

Θησεὺς ἱστορικός. ἔγραψε τοὺς τῶν ἐνδόξων βίους ἐν βιβλίοις πέντε, Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις τρισίν, ἐν οἷς καὶ περὶ καταστάσεως τοῦ Ἰσθμικοῦ ἀγῶνος.

CCCCLXXIV. Περὶ Θουκυδίδου.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἀντιφῶντος. ἔγραψε τὸν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων⁵ πόλεμον. ἤκουσε δὲ ἔτι παῖς τυγχάνων καὶ Ἡροδότου.

[CCCCLXXV. Περὶ Ἰανουαρίου.

Ἰανουάριος ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς. οἱ δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἀνοίξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυραῖον, ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ', τῇ¹⁰ δὲ ἀριστερᾷ ξε' κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν, ὅθεν καὶ ὁ Λογγῖνος αἰωνοαρίον αὐτὸν ἐρμηνεύσαι βιάζεται, ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα.]

CCCCLXXVI. Περὶ Ἰασίωνος.

Ἰασίων κατὰ τὸν Ἑλλάνικον Διὸς υἱὸς καὶ Ἡμέρας, παρ' ᾧ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐρέθη, φασί,¹⁵ σπέρματα· ὅθεν ἡ Δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτόν, ὡς καὶ Ἡσιόδῳ δοκεῖ. καὶ μίγνυται οὐκ ἐν

CCCCLXXIII et CCCCLXXIV. Hesych. (Suid.) CCCCLXXV. Suidas CCCCLXXVI. Eustath. Od. p. 1528

2 τρισί PV, mox ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν S 4 Haec multo uberius narravit S 7 Quoniam Suidas haec ex Ioh. Lyd. de mens. IV, 1 compilavit, quin ex Suidae lexico huc migraverint, non dubium videtur. Cf. Untersuchungen p. 83 10 θυρεόν PV 14 fr. 58 17 Theog. 970

θαλάμῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νειῶ τριπόλῳ· ἦν ὁ αὐτὸς Ἡσιο-
 δος ἐξαίρει ἀλεξιάρην καλέσας καὶ παίδων εὐκηλήτει-
 ραν. καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως ὁ Πλοῦτος γεννᾶται,
 ὁ ὠραῖος δηλαδή. ὁ δὲ τῷ Ἰασίῳ τούτῳ ἐνσκήψας
 5 κεραινὸς εἰς πολὺν ἀνχμὸν νοεῖται, ὃς οἶα ὀλέθριος
 234 ἀπεναντίας ἦκει τοῖς γεωργοῖς, ὅτε γένηται. τὸ δὲ
 ὄλον εἰπεῖν, ἐπεὶ γεωργικώτατος ὁ Ἰασίων, δόξαν ἔσχε
 Δῆμητρι συναρκεῖναι καὶ τὸν Πλοῦτον τεκεῖν καθ'
 Ἡσίοδον. δοκεῖ δὲ προσφυῶς κληθῆναι Ἰασίων παρὰ
 10 τὸ ἴημι, διὰ τὴν τῶν σπορίμων ἔσιν, ὃ ἔστι πέμψιν,
 κατὰ τῆς γῆς. ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι Ἰασίων
 ἀδελφὸς Αἰτίωνος καὶ Δαρδάνου, πρόγονος Πριάμου,
 ἐκ Δῆμητρος καὶ Κόρης κάτοχος γενόμενος εἰς τε
 Σικελίαν ἦλθε καὶ πολλὴν ἄλλην γῆν ἐπλανήθη, τὰ
 15 ἐκείνης ὄργια δεικνύων. διὸ λόγον ἔσχευ, ὡς Δημή-
 τρη αὐτῷ μίσγεται.

[CCCCLXXVII. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων.

Ἰδαῖοι Δάκτυλοι Ἀγχιάλῃς Νύμφῃς λέγονται
 εἶναι. Προμαθίδας δὲ λέγει, ὅτι Νύμφη τις Ἀγχιάλῃ
 Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη, ἐποίησε τοὺς Ἰδαίους Δα-
 20 κτύλους, καὶ ὅτι διὰ τὸ θυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χει-
 ρῶν Δάκτυλοι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ τοὺς Ἰδαίους Δακτύ-
 λους ἕξ καὶ πέντε φασὶν εἶναι· καὶ τοὺς μὲν δεξιούς
 ἄρρενας, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς θηλείας. Φερεκύδης δὲ
 τοὺς μὲν δεξιούς εἰκοσί φησιν εἶναι, τοὺς δὲ εὐωνύ-

CCCCLXXVII. Schol. Apoll. I, 1126. V. Eud. p. 103

1 τριπόλῳ P corr. V Oper. 464 17 Omnia ex priore
 articulo p. 103 lectorum aliquis hic ad verbum repetivit 18
 Προμαθίδας F Προμαχίδας PV

μους τριάκοντα δύο. γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς, καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς. ὠνομάσθησαν δὲ Ἰδαῖοι ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδης, οἱ μὲν ἀριστεροὶ γόητες, οἱ δὲ δεξιοὶ ἀναλύοντες. οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι ἐκλήθησαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἰδῇ⁵ συντυχόντες τῇ Ἥρᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο. Μνασέας δὲ λέγει, ὅτι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ Δακτύλου τοῦ πατρὸς, καὶ Ἰδαῖοι ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδης. δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι Ἰδαῖοι καὶ Δάκτυλοι καὶ Κουρῆτες καὶ Κορύβαντες οἱ αὐτοὶ εἰσιν.]¹⁰

CCCCLXXVIII. Περὶ τοῦ Ἰάσονος.

Τυρῶ, ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ, ἔτεκε τῷ Ποσειδῶνι Νηλέα καὶ Πελίαν, εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδί, καὶ τίκει αὐτῷ Αἴσωνα, Φέρητα καὶ Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων, ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμητος, ἐκ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους.¹⁵ καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι καὶ τὴν ἰατρικὴν μαυθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν τῷ ἑαυτοῦ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντος, ἄρχειν τε καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. χρησμὸν δὲ ἦν²⁰ εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον· τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. ὁ δὲ Ἰάσων ἀνέξηθεις ἔρχεται πρὸς²³⁵ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς

CCCCLXXVIII. Argum. Apoll. Argon. Cf. Eud. p. 146 et 149

9 Postrema verba aliunde fluxerunt 22 ἐπιόντα rectius
F ἐπιόντα PV

βασιλείας τοῦ πατρὸς. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρω
 ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος τῆς Θεσσαλίας), καὶ βουλόμε-
 νος παρελθεῖν, εὐρίσκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γραῖ
 ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην
 5 δὲ καὶ ἐστῶσαν. εἶτα τοῦτο γνοὺς Ἰάσων, λαβὼν ἐπὶ τῶν
 ἄμων διασώζει. κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἐν
 πέδιλον ἀποβάλλει τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται ἐπὶ τὴν
 πόλιν μονοπέδιλος καὶ εὐρίσκει πανήγυριν δημοσίαν
 καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελίου. θεα-
 10 σάμενος δὲ μονοπέδιλον τὸν Ἰάσωνα ὁ Πελίας ἀνα-
 μιμνήσκειται τοῦ χρησμοῦ. εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν
 ἀνελεῖν ἄθλον αὐτῷ προσέταξε τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι
 ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν τὸ χρυσομάλλον δέρας κό-
 μισον καὶ λήψη τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρὸς. τοῦτο
 15 δὲ προσέταξεν, οὐχ ὡς τοῦ κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεό-
 μενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρε-
 θήσεσθαι ὑπό τινος ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσειν. ὁ
 δὲ Ἰάσων πλεύσας διὰ τῆς Ἀργοῦς εἰς Κόλχους καὶ
 μετακομισάμενος τὸ χρυσοῦν δέρας ἐπανῆλθε. καὶ τὴν
 20 ἀποκειμένην αὐτῷ βασιλείαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς διεδέξατο,
 τοῦ Πελίου φυγόντος.

[Τὰ δὲ περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρατος οὕτως
 ἔχει. Ἀθάμας, υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς
 Ἀπολλώνιος φησιν (ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ'
 25 ἔσαν Αἰόλου υἱες), ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας,
 Φοῖξον καὶ Ἑλλην. τελευτησάσης δὲ αὐτῆς, γαμεῖ
 δευτέραν γυναῖκα τὴν Ἰνώ. αὕτη δέ, ὡς μητροιά, ἐπ-

εβούλευε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικός, καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῆ. ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα οὐκ ἔφερε τοὺς καρπούς τοὺς ἐτησίους διὰ τὸ πεφρούχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας οὖν, ὡς βασιλεύς, ⁵ συναγαγὼν τοὺς μάντις ἠρώτα αὐτούς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἰνώ πέμπει πρὸς αὐτούς δῶρα ἐπαγγελλομένη δάσειν, εἰ φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθεῖη τὰ τέκνα τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φοῖξος καὶ ¹⁰ Ἑλλη, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντις λέγουσι ταῦτα ὑποστρέψαντες τῷ Ἀθάμαντι. μελλόντων δὲ τῶν παίδων τῆς Νεφέλης Φοῖξου καὶ Ἑλλης φονεύεσθαι, κριὸς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπηρητημένον κίνδυνον. εἶτα ἐπὶ τῶν νώτων ¹⁵ λαβῶν εἰσεῖσιν εἰς θάλασσαν καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος ἀποβάλλει τὴν Ἑλλην, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη, τὸν δὲ Φοῖξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζει. ²³⁶ ἔνθα αὐτὸς σφάζει [μὲν τὸν κριὸν καὶ θύει Φυξίῳ ²⁰ Διῖ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλήν τῆς μητρονιάς. γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην, τὴν θυγατέρα Αἰήτου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα καὶ Φρόντιν. καὶ οὕτως ἐκεῖ τελευτᾷ.]

² φρύττουσα P corr. V sed infra vitiose πεφρούχθαι τὸν σπόρον PV

CCCCLXXVIII^b. Ἰάσονος γενεαλογία καὶ πῶς ἀπέκειτο αὐτῷ κληρονομηῆσαι τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

Σαλμωμεύς, ὁ τῆς Ἀχαιΐδας καὶ Ἥλιδος βασιλεὺς, γεννᾷ Τυρώ, ἣτις προῶτον ἐκ Ποσειδῶνος γεννᾷ Νηλέα καὶ Πελίαν. γεννήσασα δὲ τοὺς δύο τούτους παῖδας, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥεῖθροις κατέλιπε. τὸν
 5 μὲν οὖν ἓνα κύων, ἀφαιρεθέντων αὐτῆς τῶν τέκνων, παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφε, τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐπάτησεν. ἐπελθόντες οὖν οἱ ἵπποφοροί, ἀνελόμενοι τὰ παιδία ἔτρεφον, καὶ τὸν μὲν, ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν ὠνόμασαν, τὸν
 10 δὲ ἕτερον, ἐπεὶ κύων κατηλέησε, Νηλέα. ὕστερον δὲ ἢ Τυρῶ γαμεῖται Κρηθεΐ, τῷ Αἰόλου παιδί, οὗ τῷ Ἴπποτάδῃ, ἐξ οὗ γεννᾷ

	Αἰσωνα,	Φέροτα,	Ἀμυθάονα
	ἐξ οὗ	ἐξ οὗ	ἐξ οὗ
15	Ἰάσων,	Ἄδμητος.	Μελάμπους.

οὗ ἐκ τῆς Ὑψιπύλης
 τῆς Δημνίας,
 Εὐνεως ἢ Εὐηνος
 Ἀθάμας, υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, πάππου

20 Ἰάσονος, ἐκ τῆς Νεφέλης γεννᾷ
 Φοῖξον, Ἕλλην.
 οὗ καὶ
 Χαλκιόπης,
 τῆς Αἰήτου τῶν Σκυθῶν βασιλέως, ἣν ἔγρημεν ἐκεῖ

σωθεις δια τοῦ χρυσομάλλου ἀρνός· Ἄργος, Κυτίσσωρος, Μέλας, Φρόντις. ὥστε τὸν Ἰάσονα δεύτερον ἐξάδελφον τοῖς παισὶ τοῦ Φοῖξου δύνασθαι καταριθμεῖσθαι. τούτου ἕνεκεν καὶ ὡς κληρονόμος τοῦ χρυσοῦ δέρατος ἦλθεν εἰς Κόλχους· ἔθανον γὰρ οἱ υἱοὶ Φοῖξου 5 ἐν τῷ τῶν Ἀλβανῶν πολέμῳ, μὴ λιπόντες σπέρμα· Ἀλβανοὶ δὲ οἱ νῦν Μίγκρελλοι.

CCCCLXXIX. Περὶ τοῦ Ἰδου.

237

Ἰδας Ἀφαρέως μὲν υἱός, ἀδελφὸς δὲ Λυκγέως. οὗτος ἄριστος τοξότης ὑπάρχων τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ 10 μῦθον ἀντικατέστη, ἀρπάζοντι κατὰ ἔρωτα τὴν Μάρπησσαν τὴν αὐτοῦ γαμετήν, οὐκ ἐθέλουσαν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ. καὶ φαίνεται μὲν ἀμυθῆτου κάλλους αἰνιγμα εἶναι ὁ τοῦ Ἀπόλλωνος ἡλίου εἰς τὴν ἠρωΐδα ταύτην ἔρωσ, ὡς ἀξιοθέατον καὶ οἶον 15 ἡλιώδη τὸ εἶδος καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἡλίῳ πρέπουσαν. περιάδεται δὲ ὅμως ἄλλως τὸ φίλανδρον τῆς Μαρπήσσης· ἦν ὁ μῦθος λέγει πολλά τε κλαῦσαι, ὅτε ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἠρπάγη, καὶ αἴρεσιν σχοῦσαν προελέσθαι Ἀπόλλωνος τὸν αὐτῇ συγγηράσαντα θνητὸν Ἰδαν. 20 [ἦν δὲ θυγάτηρ Εὐήνου τοῦ γαμβροκτόνου, ὃς εἰς ἀρματηλασίαν τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκαλούμενος, καθὰ καὶ ὁ Οἰνόμαος, καὶ τῷ διεκφυγόντι αὐτὸν διώκοντα εἰς ἀριστεῖον διδοὺς αὐτήν, καὶ τοὺς λειπομένους, ὃ ἔστιν ἠττωμένους, κατατομῶν καὶ τὰς

CCCCLXXIX. Cf. CCCLVII.

6 ἐν τῷ — πολέμῳ correxi, εἰς τὸν — πόλεμον PV 9
 Ἀγγέως P corr. V 13 Alex. 561 20 αὐτῇ P αὐτῇ V 23
 αὐτὸν P αὐτὸν V

κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιρωῶν εἰς ἐκφόβησιν δεινὰ ἐποίει. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἴδας ὑπερήλασεν αὐτὸν ἀρπάσας τὴν Μάρπησσαν, καὶ ἐκείνος ἐπιδιώξας οὐ κατέλαβε, κατασφάττει μὲν τοὺς ἵππους, ἑαυτὴν δὲ ῥίπτει ἐς τὸν
 5 πρὶν μὲν *Λυκόρμαν ποταμόν*, ἀπ' ἐκείνου δὲ *Εὐήνον*.]

CCCCLXXX. *Περὶ τοῦ Ἴδμονος.*

Ἴδμονα Χαμαιλέων τὸν Θεέτορά φησι καλεῖσθαι δι' ἐμπειρίας. Φερεκύδης δὲ τὸν Ἴδμονα Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνός φησι γενέσθαι, τοῦ δὲ καὶ Λαοθόης Θεέτορα, τοῦ δὲ Κάλχαντα. ὁ δὲ Ἀπολ-
 10 λώνιος Ἄβαντός φησιν. συμμαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδωρος, ὃν τινα καὶ Αἰολίδην λέγει, ὅτι Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος γίνεται Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας, Κρηθέως δὲ Ἀμυθάων καὶ Αἴσων, Ἀμυθάωνος δὲ Μελάμπους, τοῦ δὲ Ἄβας, οὗ Ἴδμων.

CCCCLXXXI. *Περὶ Ἰλάουος.*

15 Ἰλάων ἦρωσ, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ' οἷ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι Ἰλάουας ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέροντας, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυούς ἢ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδη φασίν.

CCCCLXXX. Schol. Apoll. I, 139 ὅτι Αἰόλου — exit. idem Schol. I, 143 CCCCLXXXI. Hesych. v. Ἰλάων

6 Ἴδμωνος constanter PV. Ceterum cf. Pher. fr. 43 Sturz 9 Λαοθόης F Λασθείας PV 11 Ἡρόδωρος correxi, Ἡρόδοτος PV 16 Τριφάλιτι PV, cf. Meineke, fr. com. II, 2 p. 1166 μεταφέρων PV

CCCCLXXXII. Περὶ τῆς Ἰνουῦς.

238

Ποσειδῶν ἐκ τῆς Δαμνουῦς τοῦ Βήλου γεννᾷ
Ἀγήνορα,

οὗ καὶ Ἀργιόπης τοῦ Νείλου ποταμοῦ
Φοῖνιξ, Ἰσαίη, Μελία, Κάδμος, Εὐρώπη.

οὗ καὶ

5

Ἀρμονίας

Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαθή, Αὐτονόη.

Ἰνώ γυνὴ ἦν Ἀθάμαντος μετὰ τὴν Νεφέλην,
περὶ ἧς ἐν τῷ περὶ Ἀθάμαντος εἴρηται. ἦτις φεύγουσα
μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς Παλαίμονος, τοῦ πρότερον 10
Μελικέρτου λεγομένου, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ' Ἀθά-
μαντος μανέντος εἰς θάλασσαν ἀπέπτυ, ἐξεχύθη δὲ
περὶ Κόρινθον ὑπὸ δελφίνος. Ἀμφίμαχος δὲ καὶ
Δονακῆνος ἀνελόμενοι τὸ σῶμα ἄγουσιν εἰς Κόριν-
θον. ὁ δὲ Σίσυφος ἀδελφὸς ὢν Ἀθάμαντος, βασι- 15
λεύων Κορίνθου, ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπ' αὐτοῖς ἐτη-
σίως ἐκέλευσε γενέσθαι ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς
κεκλήκασι. καὶ Λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης
ἀφροῦ τὴν Ἰνώ ὠνόμασαν. καὶ Βύνη ἢ αὐτὴ παρὰ
Λυκόφρονι, οἶον „Βύνης καταλέκτριαι αὐδηέσεως“. 20
εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύνειν βυθοδύνη, καὶ
κατὰ συγκοπὴν δύνη, ἢ παρὰ τὸ δύνω δύνη ἢ κατα-
δῦσα εἰς θάλασσαν καὶ βύνη κατὰ τροπήν, ἢ παρὰ

CCCCLXXXII. Apollod. III, 3, 2 ἦτις φεύγουσα — exit.
Tzetzes Lyc. 107 (Phavorin.)

7 Αὐτονόη correxi, Αὐτόνη PV 9 Cf. p. 25 12 ἐξήχθη
F 13 Ἀμ-φίμαχος et Δονακῆνος PV 14 τὰ σώματα F 20
Alex. 107

τὸ βύω τὸ κολυμβῶ, ἢ παρὰ τὸ βύω τὸ κρύπτω, ὅπερ καὶ ἄμεινον· ὄθεν καὶ ἡ αὐτὴ Βύνη.

CCCCLXXXIII. Περὶ Ἰξίουτος.

Ἰξίων κατὰ μὲν Εὐριπίδην Φλεγύου παῖς ἦν· κατὰ δὲ Φερεκύδην * * * Αἰτῶνος, ὃς γαμήσας Δίαν
 5 τὴν Ἥιονέως πολλὰ ὑπέσχετο δῶσειν ἔδνα. ἐλθόντος
 δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἥιονέως, βέρεθρον ποιήσας ὁ Ἰξίων
 καὶ πυρακτώσας σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει
 λεπτῇ· ἐμπροσθῶν δὲ εἰς τοῦτο ὁ Ἥιονεύς ἀπόλετο.
 λύσσα δὲ τῷ Ἰξίῳ ἐπέπεσε διὰ τοῦτο· καὶ οὐδεὶς
 10 ἤθελεν αὐτὸν ἀγνίσει οὔτε θεῶν, οὔτ' ἀνθρώπων,
 ὅτι πρῶτος ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινε. ἐλεήσας οὖν
 ὁ Ζεὺς ἀγνίζει αὐτόν, καὶ ἀγνισθεὶς ἠράσθη τῆς Ἥρας.
 ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρα παρακοιμίζει αὐτῷ.
 καὶ ὕστερον ποιήσας τροχὸν τετράκνημον καὶ δεσμεύ-
 15 σας αὐτὸν τιμωρεῖται.

Ἄλλως δὲ ἔοικεν ὁ Ἰξίων φαντασιοσκόπος τις
 239 εἶναι καὶ πραγμάτων ἐφιέμενος ὑπὲρ αὐτὸν ὄντων,
 ὁποίους πολλοὺς ὁ μακρὸς χρόνος ἤνεγκε. διόπερ ὁ
 μῦθος ἐρᾷ αὐτὸν λέγει τῆς Ἥρας, ὕψους τινὸς δη-

CCCCLXXXIII. Schol. Apoll. III, 62 καὶ ἀγνισθεὶς — τιμωρεῖται, ἄλλως — exit. Nonn. II, 39 (v. Cosm. p. 133 et 212; Clarke, l. c. p. 44)

3 fr. 428 Nauck 4 fr. 69 Sturz, qui cum Pherecydem de patre Ixionis Aetone nihil memoriae prodidisse constet, haec manca esse praeter alios recte perspexit, Φερεκύδην δὲ * * * Ἀντίονος scripsit Keil. Αἰσχύλος Ἀντίονος suasit Wesselingius in Diod. IV, 69 coll. Schol. Pind. Pyth. II, 40; equidem lacunae signum ponere satis habui 6 βέρεθρον F βέραθρον PV 13 Dilucidius Eudocia rem explanare poterat, etenim ὁ δὲ Ἰξίων νομίσας αὐτὴν εἶναι τὴν Ἥραν συμμύγνεται αὐτῇ praebet F

λαδὴ ἡγεμονικοῦ. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ εἰς τοιοῦ-
τόν τι, ὡς εἴρηται, τὴν Ἥραν ἐκλαμβάνουσι, ζωὴν
ἡραίαν λέγοντες τὴν βασιλικήν, ἧς διεκπεσῶν ὁ Ἰξίων
ἐμίγη, φασί, τῇ νεφέλῃ, σκιᾶ τινὶ δηλαδὴ καὶ φαν-
τάσματι τῆς φιλουμένης ὑψηλῆς ζωῆς καὶ εἰδώλου τοῦ 5
ποθομένου. καὶ ἀπέτεκε Ἴπποκενταύρους, ἀνυποστά-
τους δηλονότι ἐννοίας καὶ ἄς οὐκ οἶδε φύσις τελεσ-
φορεῖν· οὐδὲν γὰρ ἔστιν ὁ Ἴπποκένταυρος, ὥσπερ
οὐδὲ ὁ τραγέλαφος.

CCCCLXXXIV. Περὶ Ἰκαρίου τοῦ πατρὸς τῆς
Πηνελόπης.

Ἰκάριος, Λάκων τὸ γένος, ὁ πατὴρ Πηνελόπης, 10
ἀδελφὸς ἦν Τυνδάρεω τοῦ Λάκωνος, τοῦ πατρὸς τῆς
Ἑλένης, οἱ τῆς οἰκείας ἐκπεσόντες ὑπὸ Ἴπποκόωντος
ἦλθον εἰς Θέστιον Πλευρωνίων ἄρχοντα καὶ τὴν πέ-
ραν Ἀχελῷου συγκατεκτήσαντο. ὕστερον δὲ Τυνδάρεως
μὲν τὴν Θεστίου θυγατέρα Λήδαν λαβὼν ἐπανῆλθεν, 15
ἀφ' ἧς ἐγένοντο αὐτῷ Ἑλένη καὶ οἱ Διόσκουροι.
Ἰκάριος δὲ ἐπέμεινε μέρος, φασίν, ἔχων τῆς Ἀκαρνα-
νίας, ἐνθα καὶ τεκνωσάμενος Πηνελόπην ἐκ Πολυ-
κάστης τῷ Ὀδυσσεῖ πρὸς γάμον ἐξέδοτο.

CCCCLXXXV. Περὶ τῆς Ἴπποδαμείας.

Ἴπποδάμεια ἔτεκεν ἐκ τοῦ Πέλοπος Ἀτρεά, Θυέ- 20
στην, Πιτθέα, Ἀλκάθουν, Πλεισθένην, Χρῦσιππον·

CCCCLXXXIV. Eustath. Od. p. 1417 CCCCLXXXV. Schol.
Pind. Ol. I, 89 καὶ Ἴπποδάμεια — exit. Harpocrat. (Suid.)

οἱ δὲ Ἀτρεία, Θυέστην, Ἀλκάθοον, Ἴππαλκον, Πιτθέα, Δίαντα ἢ Χρύσιππον· οὓς τινὰς λαγέτας καλεῖ Πίνδαρος, ἥγουν ἠγεμόνας. καὶ Ἴπποδάμεια ἀγορὰ ἐν Πειραιεῖ, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἴπποδάμου Μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ οἰκοδομησαμένου Ἀθηναίους τὸν Πειραιᾶ.

CCCCLXXXVI. Περὶ Ἴπποδάμου.

Ἴππόδαμος τὸν Πειραιᾶ πρῶτος κατὰ τὰ Μηδικὰ συνήγαγεν, ὅπου καὶ κατώκει καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἥνπερ ἀνῆκε δημοσίαν εἶναι. ἦν δὲ Ἀθηναίους τίμιος, δι-
 10 εβάλλετο δὲ ἐπὶ πολυφαγία. Ἀριστοφάνης· ὁ δὲ Ἴππόδαμος εὐνούστατος ὦν τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν, ἀναξίως ὄρων σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον.

CCCCLXXXVII. Περὶ Ἴσιδος.

Ἴσις δαίμονός ἐστιν ὄνομα τιμωμένης παρὰ Αἰγυπτίοις. ἐκ τοῦ ἴσου δὲ γίνεται Ἴσις· ἡ αὐτὴ γὰρ
 15 ἐστὶ τῇ γῆ, καὶ γὰρ ἡ γῆ ἴση ἐστὶ καὶ σφαιροειδής.
 240 ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ Ἰώ. τούτου χάριν διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἴεσθαί ἐστι, καὶ γὰρ πολλὰ ἐπλανήθη ἡ Ἰὰ μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν. ὑπάγεται δὲ τὸ Ἴσις τῷ κανόνι τοῦ Βιθυνία· καὶ γὰρ
 20 ἔχει τὸ ι ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ, ὡς Ἴρις.

CCCCLXXXVI. Schol. Ar. Equ. 327
 Etym. M. p. 476, 48

CCCCLXXXVII.

1 Ἴππαλκον F Ἴππαλκον PV 2 λαγέτας P corr. V
 cf. Ol. I, 89 12 In animo habuit Ar. Equ. 326 seq. ἢ σὺ πιστεύων ἀμέργει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους | Πρῶτος ὦν. ὁ δ' Ἴπποδάμον λείβεται θεώμενος

CCCCLXXXVIII. Περὶ Ἰστιαίας.

Ἰστίαια, θυγάτηρ Ἰστιάως, ἀρχαία ἡρώϊς, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ὠνόμασται Ἰστίαια. κεῖται δὲ ἡ Ἰστίαια ὑπὸ ὄρει παρὰ τὸν Κάλλαντα ποταμὸν ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς, διὸ καὶ Ὁρεὸς ἐκλήθη, ἐκτάσει δηλαδὴ τοῦ ο εἰς ω, διὰ τὸ ὄρειους, φασίν, εἶναι τοὺς προοικήσαντας. 80-5
κεῖ δέ, φασί, καὶ Ὁρίων ἐνταῦθα τραφεῖς ἀφεῖναι τὸ ὄνομα αὐτῆ. οἱ δὲ ἀνάπαλιν, ὅτι καὶ ὁ Ὁρίων ἐνταῦθα τραφεῖς οὔτω λέγεται ὀνομασθῆναι. ἦν δὲ καὶ γυνὴ σοφὴ Ἀλεξανδρινὴ κατὰ τὸν Γεωγράφον Ἰστίαια καὶ Ἐστίαια.

10

CCCCLXXXIX. Περὶ τοῦ Ἰτυός.

Ἰτυς υἱὸς ἦν Τηρέως καὶ Πρόκνης τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς. Πανδίων γάρ, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, Πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ Τηρεῖ, Θρακῶν δυναστεύοντι. ὁ δὲ μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς Θράκην μετὰ Πρόκνης, ἐξ ἧς 15 ἔσχεν Ἰτυν. μετὰ δὲ χρόνον συχνόν, ποθοῦσης τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν τῆς Πρόκνης ἰδεῖν, ὁ Τηρεὺς Ἀθήναζε ἀπελθὼν καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκόρησε καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέταμε, μὴ δῆλα θείη τὰπραχθέντα τῇ Πρόκνη. οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα 20 διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν. Πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν Ἰτυν εἰς

CCCCLXXXVIII. Eustath. II. p. 280 CCCCLXXXIX. Schol. Ar. Aves 212

3 Κάλαντα PV 9 Strabo XIII, p. 599 19 Sic scripsi, ἀπέτεμεν F ἀπέταμεν PV 20 τῆ recepti ex F om. PV

βρωῶσιν παρέθηκε τῷ Τηρεϊ. ὁ δὲ γνοὺς ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει, ποῦ ποῦ φθεγγόμενος. Πρόκνη μὲν δὲ κατὰ τινας, ὡς ἐν τῷ περὶ Πανδίουος λεχθήσεται, Τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ, Φιλομήλα δὲ τὸν Ἴτυν 5 θρηνοῦσα Ἴτυ Ἴτυ ἐλείνωσ ἑφθέγγετο. τοῦ δὲ Διὸς ἐλεοῦντος, ἡ μὲν Φιλομήλα εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ Πρόκνη εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ Τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταῦτα φθέγγεσθαι φαίνονται ἕκαστος ἀείποτε.

CCCXC. Περὶ τῆς Ἰφιγενείας.

Ἰφιγένεια κατὰ τινας Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως 10 μήτηρ ὑπῆρχε, μετὰ δὲ τὴν ἐπ' Εὐρύπῳ Ἰφιγενείας 241 θυσίαν (ὡς φησι Πίνδαρος· „Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρύπῳ σφαχθεῖσα“) παρέθετο, ὡς τινές φασιν, Ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα Δηϊδαμεία ἐν Σκύρῳ τῇ νήσῳ. Τρυφιδώδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες Δηϊδαμείας τῆς Λυκομήδους 15 θυγατρὸς καὶ Ἀχιλλέως παῖδα τὸν Νεοπτόλεμον ἴσασι. φησὶ γὰρ ὁ Τρυφιδώδωρος οὕτως·

Τὴν δὲ Ἀχιλλέως καὶ ἐπαινῆς Δηϊδαμείας.

τὴν δὲ Ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἑκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν οὐ γυναῖκα ἔσχεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν 20 ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς Ἑλληνας ἐν Αὐλίδι, πέμ-

CCCCXC. Tzetzes Lyc. 183 ἡ Ἄρτεμις — γραῦν Etym. M. p. 748, 1 τὸ δ' ἀληθές — exit. Tzetzes Lyc. l. c.

2 Hic Φιλομήλα, infra Πρόκνη exhibet F mutatis ut in hac fabula solet, nominibus δὴ F δὲ PV 3 λεχθήσεται P λεκθήσεται V. Cf. p. 326 seq. 8 μέχρι καὶ νῦν add. F 10 ὑπῆρχεν PV mox ἐπ' om. P add. V Εὐρύπῳ PV 11 Haec cum ab ipso Pindaro Pyth. XI, 22 Eudocia mutuata sit, parenthesi inclusi; mutavi igitur Ἰφιγένεια δὲ et σφαγεῖσα, quae PV praebent 17 Excid. II. v. 52 Δηιομείας P corr. V 20 Post Αὐλίδι nonnulla add. F

πουσιν εἰς Μυκῆνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν Ἴφι-
 γένειαν. ἐρομένης δὲ τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς αὐτῆς
 μητρός, τίς ἢ χρεῖα αὐτῆς, ἔφησαν Ἀχιλλεῖ μέλλουσι
 σνάψαι αὐτήν. οἱ δὲ τῷ ὄντι λέγουσι, δι' Ἀχιλλέα
 ταύτην κομισθῆναι ἐν Αὐλίδι καὶ διὰ τὸ σύμφωνον ⁵
 τὸ συμβᾶν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλον αὐτὴν θύειν,
 ὅτε ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπόπλους τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ
 Τροίαν ἐγίνετο. ἐν τῇ Αὐλίδι τοίνυν τῆς Βοιωτίας
 θυσίας γενομένης τῇ Ἀρτέμιδι καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ
 Ἀγαμέμνονος τῆς Ἰφιγενείας ἐπιδοθείσης τυθῆναι, ἣ ¹⁰
 Ἀρτεμις ἐλεήσασα τὴν παρθένον ἀρπάζει μὲν ταύτην
 καὶ ἀποφέρει παρὰ τοῖς Ταύροις ἐν Σκυθία (ἔθνος
 δὲ περὶ τὴν Σκυθίαν οἱ Ταῦροι), ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς
 παρθένου φανῆναι ἐποίησεν, ἦντινα λαβόντες ἔθυσαν
 οἱ Ἕλληνες. κατὰ δὲ Φανόδημον τὸν ἱστορικὸν εἰς ¹⁵
 ἄρκτον μετέβαλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον εἰς ταῦρον καὶ
 κατ' ἄλλους εἰς γραῦν. αὕτη οὖν ἡ Ἰφιγένεια οὕσα
 ἐν τοῖς Ταύροις, διὰ τὸ μὴ ἐπιγνωσθῆναι παρὰ τῶν
 ἐπιξενουμένων, τίς ἐστίν, ἐπέτρεπε θύειν αὐτοὺς τῇ
 Ἀρτέμιδι. ὕστερον δὲ Ὀρέστης δειματούμενος ὑπὸ ²⁰
 τῶν Ἐριννύων καὶ ἐλθὼν παρὰ τοῖς Ταύροις καὶ συλ-
 ληφθεὶς ὡς ξένος ἐπ' ἀναιρέσει καὶ προσενεχθεὶς ὡς
 ἱερεῖα τῇ ἀδελφῇ Ἰφιγενείᾳ ἐπεγνώσθη διὰ τοῦ ἔλε-
 φαντίνου ὄμου καὶ ἀφείθη τῆς θυσίας. οὗτος λοι-
 πὸν ὁ Ὀρέστης, ὡς φασιν, λαβὼν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν ²⁵
 κομίζει πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ δ' ἀληθὲς περὶ τῆς θυσίας οὕτως ἔχει. παρα-
 στάσης τῆς Ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ καὶ μελλούσης θύε-

4 Ἀχιλλέως PV 15 Φαιόδημον PV, cf. Müller I, p. 368
 17 Haec usque ad τὴν Ἑλλάδα aliunde fluxerunt

σθαι, ἄρκτος ἢ ταῦρος ἢ γραῦς ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσου τοῦ τῶν Ἑλλήνων στρατοῦ καὶ προστάξει τοῦ μάντεως τὸ διελθὸν ἐκεῖνο ἀναιρεῖται. ἢ δὲ Ἰφιγένεια σωθεῖσα φεύγει παρὰ Σκυθίαν, ἐν ἣ ἡ πόλις 5 Ἀρτέμιδος λέγεται, καὶ ἀνήρει πάντα τοὺς Ἑλλήνων 242 ἀφικνουμένους. τινὲς δὲ τὴν Ἰφιγένειαν ταύτην, ὥσπερ καὶ Δοῦρις, οὐκ Ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ Θεσέως ἐξ Ἑλένης γεννηθεῖσαν. ἄλλοι δὲ οὐκ ἐκ Κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν Ἰφιγένειαν, ἀλλὰ 10 ἐκ τῆς Χρῦσηϊδος. καὶ Ἀγαμέμνονος παῖδες γίνονται Χρῦσης καὶ ἡ ῥηθεῖσα Ἰφιγένεια. μετὰ δὲ τὴν πόρθησιν Ἰλίου ἐν τῷ τῶν Ἑλλήνων Ἀπόλλωνι Χρῦσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ Χρῦσου πόλει τοῦ Εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν δὲ Ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ταυρο- 15 σκύθαι αἰχμαλωτίσαντες ἰέρειαν Ἀρτέμιδος, ἥτοι Σελήνης, ἐποίησαν. οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς Ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον καὶ ταύτην τοὺς Ἑλληνας ἀνελεῖν καὶ τὴν κόρην εἶσαι. καὶ γὰρ Ἰουλίαν Λουπέριαν Ῥωμαίαν ἀετὸς οὕτως ἔσωσε. σφαγιαζομέ- 20 νης γὰρ αὐτῆς καταπτώσας ἀπὸ τοῦ δημίου ἢ ἱερέως, ἀρπάξει δὴ τὸ ξίφος καὶ πρὸς δάμαλιν ἐπιρρίπτει πλησίον τοῦ νεῶ νεμομένην, ἣν καὶ ἐθνύσιασαν ἀντ' αὐτῆς.

7 Müller II, p. 470 18 Sic scripsi pro Ἰουλος Πέριαν δώμης, quod in PV legitur, secutus Müllerum quamquam hoc quoque absurdum esse ex Plutarch. Parall. min. 14 patet; tradidit enim Pseudoplutarchus: — Μέτελλος στρατηγὸς μόνη τῇ Ἐστία οὐκ ἔθυσεν· ἢ δὲ πνεῦμα ἀπέπνευσε ταῖς ναυσί. Γάιος δὲ Ἰούλιος μάντις εἶπε λαφῆσαι, εἰάν προθύσῃ τὴν θυγατέρα. ὁ δ' ἀναγκασθεὶς Μεταλίαν τὴν θυγατέρα προσῆγεν. ἢ δὲ Ἐστία ἐλέησασα δάμαλιν ὑπέβαλε καὶ αὐτὴν ἐκόμισεν εἰς Λαμουσιον —

CCCCXCI. Περὶ τοῦ Ἰκαρίου τοῦ παρὰ Διονύσου λαβόντος τὸ τῆς ἀμπέλου κλήμα καὶ φυτεύσαντος.

Ὁ οἶνος λέγεται, ὅτι παρὰ τοῦ Διονύσου εὔρηται, διὸ καὶ ἔφορον τῆς ἀμπέλου λέγουσιν αὐτόν. οὗτος οὖν ὁ Διόνυσος ἐλθὼν Ἀθήναξεν, Ἰκαρίῳ τιμὴν περικτυχὼν δέδωκεν αὐτῷ κλήμα ἀμπέλου φυτεῦσαι, καὶ ἐφύτευσε καὶ ἐγεώργησεν οἶνον, καὶ ἔπει καὶ αὐ- 5 τὸς καὶ δέδωκε καὶ τοῖς ποιμέσι πιεῖν. οἱ δὲ ποιμένες μεθυσθέντες διὰ τὸ ἐκ παραδόξου πρῶτον νομίσαντες φαρμαχθῆναι παρὰ τοῦ Ἰκαρίου ἀποκτείνουσιν αὐτόν. ἡ δὲ Ἡριγόνη, ἡ τούτου θυγάτηρ, διὰ τῆς κυνὸς τοῦ Ἰκαρίου ὑλακῆς γνοῦσα, ὅτι ἀπ- 10 ἔθανεν, ἐποτνιαῖτο καὶ ἤσχαλε. καὶ καθὼς μυθεύουσι, ταύτην, φασίν, ἐλεήσαντες οἱ θεοὶ διὰ τὸ πάθος μετέδθησαν αὐτὴν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ νῦν ἐστὶν ἐν τοῖς ἄστροις ἡ Ἡριγόνη. [οἱ δὲ φασὶ παρὰ Χίλοις πρῶτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, οἷ καὶ φυτεύειν καὶ θερα- 15 πεύειν ἀμπέλους μαθόντες παρὰ Οἰνοπίωνος Διονυσίου, τοῦ καὶ συνοικίσαντος τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μετέδωκαν.]

CCCCXCII. Περὶ τοῦ Ἰφίκλου.

Ἰφίκλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινίου. τοῦτόν φασὶ διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν καὶ

CCCCXCI. Nonn. I, 68 CCCCXCII. Eustath. Od. p. 1689

14 Haec usque ad finem om. F, narrat Theopompus apud Athen. I, p. 26, unde lectoris alicuius cura huc migraverunt

ἀνέμοις ἀμιλλᾶσθαι καὶ ἐπ' ἄκρων ἀνθερίκων θείειν
καὶ μὴ κατακλᾶν αὐτούς.

CCCCXCIII. Περὶ τῆς Ἰοῦς.

Ἰὼ Ἰνάχου θυγάτηρ ἦν, ἦντινα Ζεὺς ἐκ τοῦ
Ἄργου ἤρπασε καὶ φοβούμενος τὴν Ἥραν τὴν ἑαυ-
5 τοῦ γυναιῖκα μετέβαλε τὴν Ἰὼ εἰς βοῦν καὶ ποτὲ μὲν
243 εἰς λευκὴν, ποτὲ δὲ εἰς μέλαιναν, ποτὲ δὲ εἰς ἰάξου-
σαν, καὶ οὕτως ἐπλανᾶτο μετ' αὐτῆς. ἤλθεν οὖν καὶ
ἐν Αἰγύπτῳ πλανώμενος μετ' αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο
τιμῶσιν οἱ Αἰγύπτιοι τὴν Ἰὼ, ἥτοι τὴν Ἰσιδα. αὕτη
10 γὰρ ἐνομίσθη παρ' αὐτοῖς, διὸ ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος
αὐτῆς περὶ τὴν κεφαλὴν κέρατα βοῶς ἐγγλύφουσι, ση-
μαίνοντες τῆς κόρης τὴν εἰς βοῦν μεταβολήν. φησὶ
καὶ Ἀρριανὸς περὶ τοῦ Βόσπορον λέγων οὕτω· „πορ-
θμὸς ὁ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ὃ ποτε Μύ-
15 σιος, διότι Μυσοὶ ἐντιπέραν ὤκουσαν τῆς Θοράκης, ὅστε-
ρον δὲ Βόσπορος ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἦν κατὰ
μῆνιν Ἥρας οἰστρωθεῖσαν εἰς τοὺς χώρους τούτους
ἀφικέσθαι καὶ ταύτη διαπεραιώσασθαι οἱ μῦθοι ἐποίη-
σαν“. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι „κατὰ τινος, οὐκ
20 ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοῶς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ'
ἀπὸ τινος ἐτέρας ὠνόμασται, ἥτις, φησί, Φρυγῶν ἐπι-
κειμένων ἐμβάλλει ἀδεῶς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ

CCCCXCIII. Nonn. Sanct. Lum. 10 (Cosm. p. 179; Clarke
p. 50; cod. Monac. 490) φησὶ δὲ Ἀρριανὸς — ἕως νῦν Eustath.
Dion. 140 ὁ δὲ Ἔφορος — Βόσπορον Schol. Apoll. II, 168
ἄλλοι δὲ — ἀνεπλάσθη Palaeph. 43 τινὲς δὲ — exit. Eustath.
Od. p. 1845

13 Müller III, p. 593
λεῖ P ἐκβάλλει V

17 οἰστρωθεῖσαν F

22 ἐμβάλ-

περαιουῖται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάν-
 τιον Βόσπορον. καὶ οὕτω καθηγεμῶν ἐκείνου γίνεται,
 κατὰ τινα θεοφορίαν (ἤγρουν μαντείαν), ἣτις διεκε-
 λεύετο βοῦν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ποιήσασθαι, ὃ καὶ
 ποιήσαντες ἐκεῖνοι διεπεραιώσαντο ἀσφαλῶς. καὶ ⁵
 μνήμα, φησί, τοῦ πόρου τούτου ἔστηκε βοῦς χαλκῆ,
 ὑστέρῳ ποτὲ χρόνῳ ὑπὸ Χαλκηδονίων ἰδρυθεῖσα. καὶ
 τάχα ἐκ ταύτης καὶ τις ἐκεῖ τόπος καλεῖται Δαμάλιον
 ἕως νῦν“. ὁ δὲ Ἐφορός φησιν, ἠρπάσθαι τὴν Ἰῶ
 ὑπὸ Φοινίκων καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἀνθ' ¹⁰
 ἧς τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον.
 τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου, περιῖέναι αὐτοὺς παραδει-
 κνύντας, καθὸ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον. τὸν
 δὲ τόπον προσηγορεῦσθαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχον-
 τες ἔπλευσαν τὸν Βόσπορον. ἄλλοι δὲ πάλιν οὕτω ¹⁵
 φασὶ περὶ τῆς Ἰοῦς, μὴ πιθανὰ τὰ τοῦ μύθου νομί-
 ζοντες. Ἰὼ βασιλέως τῶν Ἀργείων ἦν θυγάτηρ.
 ταύτη οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως τιμὴν ἔδωκαν τὸ ἱέρειαν
 εἶναι τῆς Ἀργείας Ἥρας. αὕτη ἔγκυρος γεγονυῖα καὶ
 δείσασα τὸν πατέρα καὶ τοὺς πολίτας ἔφυγεν ἐκ τῆς ²⁰
 πόλεως. οἱ δὲ Ἀργεῖοι κατὰ ζήτησιν ἐξιόντες, ὅπου
 ἂν εὔρον συλλαμβάνοντες ἐν δεσμοῖς εἶχον. ἔλεγον
 δέ, ὅτι ὥσπερ βοῦς οἰστρήσασα διαφεύγει εἰς Αἴγυ-
 πτον, ἔνθα ἀφικομένη τίκει· ὅθεν ὁ μῦθος ἀνεπλά-
 σθη. τινὲς δὲ ἐν οἷς καὶ ὁ ποιητῆς καὶ υἱὸν τῆς ²⁵
 Ἰοῦς τὸν Ἰασον οἶδασι βασιλέα Πελοποννήσου, διὸ
 καὶ Ἰασον Ἀργος αὐτὴν καλεῖ Ὀμηρος.

CCCCXCIV. Περὶ τοῦ Ἰαμβλίχου.

Ἰάμβλιχος ὁ φιλόσοφος, Χαλκίδος τῆς Συρίας, μαθητῆς Πορφυρίου φιλοσόφου τοῦ Πλωτίνου ἀκουστοῦ, ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλείως. ἔγραψε διάφορα βιβλία φιλόσοφα.

CCCCXCV. Περὶ Ἰάσονος τοῦ φιλοσόφου.

5 Ἰάσων Μενεκράτους Νυσαεὺς ἐκ πατρός, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ῥόδιος φιλόσοφος, μαθητῆς καὶ θυγατριδοῦς καὶ διάδοχος τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων καὶ φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ'. ἔγρα-
10 ψε καὶ περὶ Ῥόδου.

CCCCXCVI. Περὶ τοῦ Ἱεροκλέους.

Ἱεροκλῆς φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς. ἔγραψε σύγγραμμα εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τῶν Πυθαγορείων βιβλίων καὶ περὶ προνοίας ἐν ἑτέροις βιβλίοις συχνοῖς, ἐν οἷς φαίνεται ὁ ἀνὴρ τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ
15 γνῶσιν οὐκ ἀκριβῆς.

CCCCXCIV—CCCCXCVI. Hesych. (Suid.)'

1 Φιλόσοφοι accessit ex P, om. V 3 γεγωνὸς κατὰ τοὺς χρόνους Κωνστ. more suo S 5 Νυσαεὺς PV 9 κατὰ τινὰς ἔγραψε S 10 Plura a Damascio mutuatus est S (cf. Phot. Bibl. p. 338 b) 12 βιβλίων om. S, qui pergīt καὶ ἑτέρων βιβλίων (sc. ἔξεστι μαθεῖν ἀπὸ) περὶ προνοίας συχνοῶν

CCCCXCVII. Περὶ Ἰππαρχίας.

Ἰππαρχία ἀδελφὴ Μητροκλέους τοῦ Κυνικοῦ, Μα-
ρωνεΐτις, φιλόσοφος κυνική, γυνὴ Κράτητος τοῦ κυνι-
κοῦ, ὃς ἦν Θηβαῖος, Βρύσσωνος μαθητῆς τοῦ Ἀχαιοῦ,
ἧ, ὡς τινες, Διογένους. ἔγραψε φιλοσόφους ὑποθέ-
σεις καὶ τινὰ ἐπιχειρήματα καὶ προτάσεις πρὸς Θεό- 5
δωρον τὸν ἐπικληθέντα ἄθεον.

CCCCXCVIII. Περὶ Ἰππάρχου.

Ἰππαρχος Νικαεὺς φιλόσοφος * * * ἐπὶ τῶν ὑπά-
των. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς
τῶν ἀπλανῶν συντάξεως καὶ τοῦ καταστρετισμοῦ, περὶ
τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως καὶ 10
εἰς τοὺς ἀστειρισμούς.

Καὶ ἕτερος Ἰππαρχος Σταγειρίτης φιλόσοφος,
Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ συγγενής. ἔγραψε περὶ
τοῦ τί τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γά-
μος καὶ ἄλλα τινά.

15

CCCCXCIX. Περὶ Ἰπποβότου.

Ἰππόβοτος φιλόσοφος, ὃς ἔφησεν ἐννέα αἰρέσεις
εἶναι τῶν φιλοσόφων.

CCCCXCVII—CCCCXCIX. Hesych. (Suid).

2 Στράτητος PV, itemque Ἀθηναῖος pro Θηβαῖος 6
ἤμαζεν ἐπὶ τῆς ριὰ Ὀλυμπιάδος add. S 7 γεγωνὸς ἐπὶ τῶν
ὑπάτων S, quod sensu carere perspexit Rohde in Mus. Rhen.
XXXIII, p. 179 not.; fortasse quemadmodum in vita Eustephii
observarunt viri docti, hic quoque ante ἐπὶ τῶν ὑπάτων non-
nulla exciderunt, quapropter lacunae signum posui; ἐπὶ Πτολε-
μαίων τῶν ὑστάτων mihi suppeditavit A. de Gutschmid 9
καταστηριγμοῦ P καταστηρισμοῦ V 11 ἀρίστους compendio
male intellecto PV 17 καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἵρεσις add. S, qui
de voce αἵρεσις alio loco uberiorem glossam lexico inseruit

Ἰστιαῖος Σάμιος ἦν τὸ γένος. φίλος δὲ γενόμενος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἐλήφθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Περσίδι. ἐκεῖ δὲ διαιτώμενος ἐπεθύμει ἰδεῖν τὴν οἰκίαν πατρίδα. μὴ ἀπολυόμενος δὲ γράφει τῷ
 5 ἰδίῳ ἀνεψιῷ τῷ Ἀρισταγόρῃ μελετᾶν ἀποστασίαν καὶ πείθει καὶ τινὰς τῶν Ἰώνων ἀποστῆναι. γράφει δὲ οὕτως. λαβὼν πιστὸν οἰκέτην καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν ξυρήσας ἐγκραττεῖ τῇ κεφαλῇ, ὃ δηλῶσαι ἠβούλετο, εἶτα μέλανι ἐγκανστῷ τὴν χάραξιν ἐγκαίει καὶ
 10 ἀφίει ἀνενεγκεῖν τὰς τρίχας καὶ μετὰ τὸ κομάσαι αὐτόν, ἀποπέμπει λέγων τῷ οἰκέτῃ πάλιν ἐκεῖσε γενόμενον ἀποξυρηθῆναι, ἵνα ἀναγνῷ Ἀρισταγόρας Ἰστιαίου τὰ γράμματα. ἀναγνοὺς τοίνυν ὁ Ἀρισταγόρας [Ἰστιαίου τὰ γράμματα] καὶ μαθὼν ἐποίησε τὴν ἀπόστασιν
 15 σχεδὸν πάντων τῶν Ἰώνων. εἶτα μανθάνει ἐν Περσίδι ὁ βασιλεὺς καὶ σύμβουλος γίνεται τῷ Ἰστιαίῳ ὡς Ἕλληγι, τί δεῖ ποιῆσαι. καὶ συμβουλεύεται παρὰ τοῦ Ἰστιαίου αὐτὸν πέμψαι εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἱκανὸν ὄντα διαλυῖσαι τὰ περὶ τῆς ἀποστάσεως. ἐλθὼν οὖν ὁ
 20 Ἰστιαῖος ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ὡς ὑποπιος γενόμενος ὄλου τοῦ πράγματος παρὰ τοῦ Ἀρταφέρνηου, τοῦ ὑπάρχου Σάρδεων, ἤκουσε ταῦτα· τοῦτο το ὑπόδημα ἔρραψε μὲν Ἰστιαῖος, ἐπεθύσατο δὲ Ἀρισταγόρας. ὑπόδημα

D. Nonn. II, 10 (Cosm. p. 137)

1 φιλόσοφος perperam PV 4 οἰκίαν Nonn. ἰδίαν Cosm. ἐκεῖνον inepte PV 6 πείθειν PV 9 μελαίνει τὴν χάραξιν F 12 Ἰστιαίου (l. Ἰστιαίου) add. P Cosmas om. V Nonnus 13 Ἰστιαίου τὰ γράμματα om. F sine dubio supervacanea sunt 15 Περσίδι rectius Nonnus ἐν Πέρσαις PV Cosmas

δὲ τὴν ὄλην κατασκευὴν ἔλεγε. ταῦτα Ἡρόδοτος ἐν τῷ ἕκτῳ.

Ἱστορικοί.

DI. Περὶ Ἰάσονος τοῦ ἱστορικοῦ.

Ἰάσων Ἀργεῖος, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία δ', ἔχει δὲ ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν τὰ 5 τε κατ' Ἀλέξανδρον ἕως τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι τῆς Ἀθηναίων ἀλώσεως, τῆς γενομένης ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασάνδρου.

DII. Περὶ Ἴππυος τοῦ ἱστορικοῦ.

Ἴππυς Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς γεγονὼς ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ὃς πρῶτος τὰς Σικελικὰς πράξεις ἔγραψεν, ἄς 10 ὕστερον Μύνης ἐπετέμετο, κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ ἐν βιβλίοις ε', Ἀρχαιολογικῶν τρία. [οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα.]

DI—DII. Hesych. (Suid.)

1 VI, 1 seq. Post 2 titulum Ἱστορικοί add. ex P om. V 8 Κασάνδρου PV 11 Σικελικῶν S Σικελῶν PV 12 Lectionem Ἀρχαιολογικῶν, quam PV praebent, servavi, Ἀργολικῶν vel Ἀργολογικῶν vel Ἀρχολογικῶν codd. et edd. S 13 Haec verba, quae eodem loco apud Suidam leguntur, librorum negligentia de loco suo mota esse perspexit Kuesterus, qui ad Hipponactem poetam merito retulit. Itaque ego quoque Hipponactis vitae (p. 248) adiunxi, quae in Hesychii Onomatologo proxime praecedebat (eo videlicet literarum ordine, quem ἀντιστοιχία vocamus) 13 χωρίαμβον PV

DIII. Περὶ Ἰστρου τοῦ συγγραφέως.

Ἰστρος Μενάνδρου ἢ Ἰστρου, Κυρηναῖος συγγραφεύς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἐρμιππος δέ φησιν αὐτὸν Πάφιον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ
 5 καταλογάδην καὶ ποιητικῶς.

Ἴατροί.

DIV. Περὶ τοῦ Ἴπποκράτους.

Ἴπποκράτης Κῶος ἰατρός, Ἡρακλείδου υἱός, γέγονε μαθητὴς πρῶτον τοῦ πατρός, εἶτα Ἡροδίκου τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ ῥήτορος καὶ φιλοσόφου, ὡς δέ τινες, Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, ὡς δέ τινες,
 10 καὶ Προδίκου. διέτριψεν ἐν Μακεδονίᾳ φίλος ὢν τῷ βασιλεῖ Περδίκκᾳ. παῖδας ἔσχε δύο Θεσσαλὸν καὶ Δράκοντα. κατέστρεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγονῶς δ' καὶ ρ' καὶ τέθραπται ἐν Λαρίσσει τῆς Θετταλίας. πρώτη βίβλος αὐτοῦ ἢ τὸν ὄρκον περιέχουσα, δευτέρα ἢ τὰς
 15 προγνώσεις ἐμφαίνουσα, τρίτη ἢ τῶν ἀφορισμῶν ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα σύνεσιν, τετάρτην τάξιν ἐχέτω ἢ πολυθρόλυτος καὶ πολυθαύμαστος Ἐξηκοντάβιβλος, ἢ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα.

DIII et DIV. Hesych. (Suid.)

1 ἢ addidit Siebelis, om. SPV alii Ἰστρου i. e. ἱστορικοῦ post Κυρ. ἢ Μακεδῶν add. S 2 Müller III, p. 51 seq. 3 Hic nonnulla add. S 4 ἐπιβαλεῖν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτη add. S alterum ὡς δέ τινες addidi ex S om. PV 10 Μακεδονίᾳ PV 13 His plura partim ex vita Sorani, quam Westermann. Biogr. p. 451 recensuit, partim aliunde deprompta adiunxit S 16 τετάρτη, τάξιν PV

Ἰπποκράτης Γνωσιδίκου Κῶος, ἰατρός καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ἰατρικήν.

Ἰπποκράτης Θεσσαλοῦ, Κῶος ἰατρός, ἔγγονος Ἰπποκράτους τοῦ προτέρου τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά τινα. 5

Ἰπποκράτης τέταρτος, ὁ Δράκοντος ἰατρός, Κῶος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρευσε Ῥωξάνην. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά.

Ἰπποκράται δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, ἰατροί, Θυμβραίου παῖδες, Κῶοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. 10
ἔγραψαν ἀμφοτέρω εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

Ἰπποκράτης ἕβδομος, Κῶος [καὶ αὐτός], ἰατρός, Πραξιάνακτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ῥήτορες.

DV. Περὶ Ἰππίου τοῦ ῥήτορος.

Ἰππίας Διοπείδους Ἡλεῖος, ῥήτωρ καὶ φιλόσοφος, 15
μαθητὴς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος ὠρίζετο τὴν ἀντάρκειαν. ἔγραψε πολλά.

DVI. Περὶ Ἰσαίου.

247

Ἰσαῖος εἷς μὲν ἐστὶ τῶν δέκα ῥητόρων, μαθητὴς μὲν Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθη-

DV et DVI. Hesych. (Suid.)

1 Sic correxi, quoniam quae PV praebent Κῶος καὶ αὐτός τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν, ἰατρος certe mutilata sunt 4 δεύτερον S, qui om. τινα 6 ὁ scripsi cum S om. PV 7 ἰάτρευσεν Ῥοξάνην PV posthac ὑπὸ δὲ Κασάνδρον τελευτᾷ τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου add. S 9 Ἰπποκράτης PV 12 καὶ αὐτὸς quamquam eodem loco etiam apud Suidam legitur, uncis seclusi 15 Ἰππείας bis PV

ναῖος τὸ γένος. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγαγών.

DVII. Περὶ τοῦ Ἴσοκράτους.

Ἴσοκράτης Θεοδώρου ἀύλοποιοῦ Ἀθηναῖος, ῥήτωρ γενόμενος κατὰ τὰ Πελοποννησιακά. ἔγραψε λόγους
5 λβ', βιώσας ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἑκατόν.

Ἴσοκράτης Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἴσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. λόγους πέντε· Ἀμφικτυονικόν, προτρεπτικόν, περὶ τοῦ τάφου μὴ ποιῆσαι Φι-
10 λίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

DVIII. Περὶ Ἴφικράτους.

Ἴφικράτης σκντέως πατρός, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ στρατηγός, ὃς πρῶτος ἐν τοῖς λαφύροις ἐπίγραμμα ἐποίησε μεμνημένον τοῦ στρατηγοῦ, πρότερον μόνης
15 τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης.

DVII et DVIII. Hesych. (Suid.)

1 Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι add. S, quae quidem verba leguntur Harpocrat. v. Ἰσαῖος, sed Demetrium Magnesium Hesychio suppeditasse docuit D. Volkman. Quaest. nov. p. XIII 2 Apud S pura ex Philostrat. Vit. Soph. I, 20 accesserunt 4 ἐπὶ τῆς π5 ὀλυμπιάδος, ὅ ἐστι κατὰ τὰ Πελ. S μετὰ τὰ Πελ. perperam PV 5 5 πρὸς τοῖς 6 S, qui in hac quoque vita uberior est 8 Ἀμφικτυονικόν PV. Plura dedit S 12 Σκντέως V quamquam σκντέως recte P habet 13 τὸ add. S

Ποιηταί.

DIX. Περὶ Ἰβύκου τοῦ ποιητοῦ.

Ἰβυκος Φυτίου υἱός, ποιητής. ἔγραψε Δωρίδι διαλέκτῳ βιβλία ζ'. οὗτος φονευόμενος ὑπὸ τινῶν καὶ μηδένα μῆτε σύμμαχον μῆτε μάρτυρα τῆς ἐπιβου- λῆς ἔχων, θεωρήσας γεράνους „ὑμεῖς,“ ἔφησεν, „ὦ γέρανοι, τιμωρήσατέ μοι τὸν φόνον“. τῆς δὲ πόλεως 5 ζητούσης τοὺς φονεύσαντας καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, ἐπιτελουμένου θεάτρου καὶ τοῦ δήμου καθεζομένου, γέρανοι διέπτησαν. θεασάμενοι δὲ οἱ φονεῖς ἐγέλασαν καὶ „ἰδοῦ“, εἶπον, „αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκου“. τῶν δὲ πλησίων καθεζομένων τις ἀκούσας, ἀπήγγειλε ταῖς 10 ἀρχαῖς καὶ συλληφθέντες ὁμολόγησαν τὸν φόνον καὶ τοῦ φόνου δίκην ἔδωκαν.

[Ὅρα τὴν ἀνείκαστον πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καὶ δικαιοκρισίαν.]

DX. Περὶ Ἰθαίου τοῦ ποιητοῦ.

Ἰθαῖος Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός. παρεμβα- 15 λῶν στίχον στίχῳ, ἐδίπλασε τὴν ποίησιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ ἄλλα Ῥόδια εἰς ἔπη γ.

DIX et DX. Hesych. (Suid.)

Titulus Ποιηται accessit ex P om. V 2 Plura de familia et aetate, qua poeta vixerit, invenies apud S, qui sequentia tali modo enarrat: συλληφθεῖς δὲ ὑπὸ ληστῶν ἐπ' ἐρημίας ἔφη, κἄν τὰς γεράνους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς μὲν ἀνηρέθη, μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ληστῶν εἰς ἓν τῇ πόλει θεασάμενος γεράνους ἔφη „ἴδε, αἱ Ἰβύκου ἐκδικοί.“ ἀκούσαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξεληθόντος τῶ εἰρημένῳ, τότε γεγονὸς ὁμολογήθη καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λησταί, ὡς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι αἱ Ἰβύκου γέρανοι“. Ceterum haec ad Hesychium non spectare luce clarius est 12 Pietate commotus

248 DXI. Περὶ Ἰοφῶντος τοῦ τραγικοῦ.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τραγωδοποιοῦ γνήσιος. ἐδίδαξε δράματα πεντήκοντα, ὧν ἔστιν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμενός, Βάνχαι, Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

DXII. Περὶ Ἴωνος τοῦ ποιητοῦ.

Ἴων Χῖος, τραγικός καὶ λυρικός καὶ φιλόσοφος. δράματα δὲ αὐτοῦ β', οἱ δὲ λ', οἱ δὲ μ'. [οὗτος ἔγραψε περὶ μετεώρων καὶ συνθέτους λόγους]. ὃν παίδων Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός Ἀοῖόν φησιν.

DXIII. Περὶ Ἰππάρχου τοῦ κωμικοῦ.

10 Ἰππαρχος κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ περὶ γάμων.

DXIV. Περὶ Ἰππῶνακτος τοῦ λαμβογράφου.

Ἰππῶναξ Ἐφέσιος λαμβογράφος. γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηνιν ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰ-

DXI—DXIV. Hesych. (Suid.)

lector aliquis in margine P haec addidit ὄρα τὴν ἀνείκαστον πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ καὶ δικαιοκρισίαν. Cf. Unters. p. 7 2 τραγικοῦ vel τραγωδιοποιοῦ libri S ἀπὸ Νικοστράτης add. S, qui pergit γέγονε δὲ αὐτῶ καὶ νόθος υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικωνίας. Cf. Unters. p. 68. 3 Ἴλιος, Περσίς PV 5 μετὰ cum Porson. add. Bernhardy 6 υἱὸς Ὀρθομένου, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγωδίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς πρ' Ὀλυμπιάδος add. S 7 seq. Haec verba futilia interpolatori debentur. Cf. Westermann. Biogr. p. 149. 9 Ἀοῖον pro ἀοῖον reposui ex Ar. Pac. 836 10 νέας corr. Meinecke; cf. Bergk. Mus. Rhen. XXXIV p. 322 Post 11 λαμβιογράφος bis P corr. V 12 Πύθω καὶ μητρὸς Πρωτίδος et infra ὄκησε δὲ Κλαζομενὰς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμᾶ ἔξελαθεῖς add. S

κόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα.

DXV. Περὶ τοῦ Κάδμου.

Κάδμος υἱὸς Ἀγήνορος. οὗτος, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Φορωνίδος, ἔσπειρε τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος κατὰ Ἄρεως βούλησιν, καὶ ἐγένοντο 5 πέντε ἄνδρες ἔνοπλοι, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, Ἐχίον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἶεται καὶ ἄλλους πολεμίους πεπολεμημέναι. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ Μουσαίου Τιτανογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ ἐπορεύετο, προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός. 10 Ἴππίας δὲ ὁ Ἥλειος ἐν ἔθνων ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς. καὶ ὁμοίως Ἀτρόμητος. Φερικύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ οὕτω φησὶν· „ἐπεὶ δὲ Κάδμος κατωκίσθη ἐν Θήβαισιν, Ἄρης διδοῖ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίῃ τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις 15 Αἰήτη. καὶ ὁ Κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν 249 ἄρουραν Ἄρεως κελεύσαντος, καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες ὡπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δεῖσας βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν. οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους καὶ θνήσκουσι πλὴν πέντε ἀνδρῶν, 20 Οὐδαίου, Χθονίου, Ἐχίονος, Πέλωρος, Ὑπερήνορος, καὶ αὐτοὺς Κάδμος πολίτας κατώκισεν ἐν Θήβαις“.

DXV. Schol. Apoll. III, 1179 λέγει καὶ Ἑλλάνικος — exit. Schol. Apoll. III, 1186

1 Haec ex vita Hippyos huc transposui Bekkerum secutus. Cf. p. 245 3 Müller I, p. 45 7 Περήνωρ PV 9 Kinkel I, p. 228 11 Ἥλειος corr. Müller II, p. 61 Δήλιος PV 12 Müller II, p. 396 Pher. fr. 16 Sturz 13 ἐπειδὴ PV 14 Θήβησιν F 17 πολλοὶ add. F

λέγει καὶ Ἑλλάνικος, ὅτι Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφειος τοὺς ὀδόντας, ἔσπειρεν, ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν οἱ προρορηθέντες. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, λέγει ὅτι καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔφυσαν.

DXVI. Διὰ τί καίειν τοὺς νεκροὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐποιοῦν.

5 Καίειν τοὺς νεκρούς, ὃ δὴ καὶ εἰσέτι παραμένει τισὶ τῶν Βορειῶν βαρβάρων, ἐποιοῦν πρὸς ἔνδειξιν τοῦ τὸ μὲν θεῖον τοῦ ἀνθρώπου ἄνω φορηθέν, ὥσπερ ἐν ὀρήματι, τῷ πυρὶ προσμιῖξαι τοῖς οὐρανόις, τὸ δὲ γήινον κάτω μείναι, τὸ μὲν πυρὶ δαπανηθέν, τὸ δὲ
 10 ἑναπομεῖναν λειψάνοις ὄστων. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τὸ μὲν νεκρὸν οὐ καθαρὸν ἐδόκει, ἀγνισμὸς δὲ τις ἦν ἢ διὰ πυρὸς δαπάνη τοῦ νεκρωθέντος, ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἀγνιστικόν· διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. καὶ Εὐριπίδης δὲ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ὅπου φησίν,
 15 ὅτι τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας „πυρὶ καθήγνισται δέμας“. ὁ δὲ Λυκόφρων τῇ προτέρᾳ ἐννοίᾳ συντρέχει, ἐν οἷς τὴν Σκύλλαν καυθεῖσαν δομηθῆναι φησιν, ἥγουν ἀνακτισθῆναι, ἀναξωσθῆναι καὶ γενέσθαι κατὰ τὸν ποιητὴν κακὸν ἀθάνατον. ἔδοξε δὲ τισιν, οὐ μὴν
 20 ἀληθῶς, τὸν Ἡρακλέα κατάρξαι τῆς τῶν νεκρῶν καύσεως.

DXVI. Eustath. II. p. 42

1 Müller I, p. 45 6 Sic cum F scripsi, ἔνδειξιν· τοῦτο inepte PV 15 Substitui textum Eur. Or. 40, δέμας πυρὶ καθήγνισται V consentiente F καθύγνισται P 16 Alex. 48 mox Σκύλλαν PV 19 Od. XII, 85 seq. 20 τοῦ ἔθους add. F, qui omnino uberior

DXVII. Περὶ Καινέως.

Καινέα μυθολογοῦσι πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἶτα Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα· τοῦτο γὰρ ἤτησε καὶ ἄτρωσίαν. ἤρισε δὲ καὶ Ἀπόλλωνι καὶ ἐνικήθη. φησὶ δὲ καὶ ὁ μῦθος πλάττων περὶ αὐτοῦ, ὅτι παρθένος εὐπρεπῆς ποτε 5 ἐγερόνει, καί, Ποσειδῶνος αὐτῇ συμμιγέντος, αἰτησαμένη ἄνῆρ γενέσθαι καὶ ἄτρωτος μεῖναι ὣν ἤθελεν ἔτυχε. λέγεται δὲ καὶ ὑπερφρονῆσαι. ἀκόντιον γὰρ, φασίν, ἐν ἀγορᾷ μέσῃ πῆξας εἰς ὀρθόν, θεὸν τοῦτο προσέταξεν ἀριθμεῖν, ὅθεν ἡ δίκη ποινὴν αὐτὸν ἀσε- 10 βείας εἰσπραττομένη πεποίηκεν ὑπὸ τοῖς Κενταύροις, οἳ δρυσὶ τε καὶ ἐλάταις αὐτὸν εἰς γῆν ἤρρισαν, 250 ἄρρηκτον καὶ ἄκαμπτον δύντα ὑπὸ γῆν, θεινόμενον στιβαραῖς καταίγδην ἐλάταις, ὡς φησιν Ἀπολλώνιος. ἐκέλευε δὲ καὶ τοὺς παριόντας ὀμνύναι τὸ δόρυ αὐ- 15 τοῦ· ἐνθεν ἡ παροιμία „τὸ Καινέως δόρυ.“ τινὲς δὲ φασὶ Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, οὐ Κόρωνον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε λέγοντος „ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεῖς ὄχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσας ὀρθῶ ποδὶ γᾶν.“ τοῦτο δὲ αὐτῷ συνέβη 20 διὰ τὸ μῆτε θύειν τοῖς θεοῖς, μῆτε εὐχεσθαι, ἀλλὰ τῷ

DVII. Schol. Apoll. I, 57 φησὶ δὲ καὶ — Ἀπολλώνιος Eustath. II. p. 101 ἐκέλευε — ὠθοῦσι Schol. Apoll. I. c. τὸ δ' ἀληθές — ἄτρωτος Palaeph. 11 (Cf. Arsen. Viol. p. 81) λέγεται — exit. Eustath. I. c.

4 primum καὶ addidi ex F om. PV καὶ ὁ μῦθος πλάττων F καὶ Πλάτων absurde PV. Idem iamdudum in Violario flagitaverat Spitznerus 14 καταίγδην correxi, καίγδην PV 16 ἔθα PV 19 Haec reposui e Pind. fr. 167 Bergk. (ed. IV) ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτησι τυπεῖς ὄχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῶ ποδὶ γᾶν PV

ἑαυτοῦ δόρατι, διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους· οἳ τινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὤθοῦσιν.

Τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει περὶ αὐτοῦ. Καινεὺς ἦν Θετταλὸς τῷ γένει, ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος τὰ πολεμικὰ καὶ ἐπιστήμων τοῦ μάχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐν πολλαῖς μάχαις οὐδέποτε ἐτρώθη, καθὰ καὶ ὁ Τελαμώνιος Αἴας παρ' Ὀμήρῳ φαίνεται, οὐδὲ Λαπίθαις συμμαχῶν πρὸς τῶν Κενταύρων ἀπέθανεν, ἀλλὰ συλλαβόντες αὐτὸν μόνον κατέχωσαν, καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν. ἔλεγον οὖν οἱ Λαπίθαι ἀνελόμενοι τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καὶ εὐρόντες μὴ τετρωμένον τὸ σῶμα· Καινεὺς τὸν γε ἄλλον βίον ἄτρωτος ἦν καὶ ἀπέθανεν ἄτρωτος. λέγεται δὲ καὶ ὅτι κάλλος περιττὸν εἶχεν.

DXVIII. Διὰ τί τὴν κόμην ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες.

Ἔθος ἦν τοῖς Ἀχαιοῖς κόμην τρέφειν, οὓς καὶ ὁ ποιητὴς κερηκομόωντας λέγει, ἥτοι κομῶντας τὰ κάρηνα καὶ πολύτριχας, οὐ μόνον εἰς κάλλος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ φοβερόν. οὕτω καὶ λέων χαιτήεις φοβερώτερος τοῦ μὴ χαιτήην ἔχοντος. λέγονται δὲ τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾶν οἱ Ἕλληνες, ἐν δὲ πένθους καιρῷ κείρεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν καιρῷ ἀκμῆς, ἥτοι ἡλικίας τελείας. τηνικαῦτα γὰρ πλόκαμον κείραντες ἀντίθουν Ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ καὶ ποταμοῖς, καθάπερ Ὀμηρος ἱστορεῖ. καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος

DXVIII. Eustath. II. p. 165

6 καθὰ — φαίνεται om. F, habet Eustathius l. c. Τελαμών PV 7 οὐδὲ F οὔτε PV 13 περιττοῦν PV 23 ἱστορήσει ἐν τοῖς ἐξῆς F

θρεπτήριος κατὰ τὸν Αἰσχύλου, πενθήριος ὁ ἕτερος. λέγεται δὲ τῆς τομῆς τοῦ θρεπτηρίου πλοκάμου κατάρξαι Θησεύς. κειράμενος γάρ, φασίν, ἐμπροσθίαν κόμην εἰς Δῆλον ἀνέθετο τῷ Ἀπόλλωνι. εἰ δέ τινες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἦσαν καρηκομόωντες, παρεσημειώ- 5 σατο αὐτοὺς ἡ ἱστορία, Κουρηῆτας αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι λέγουσα, τοὺς δὲ ἀντιθέτους αὐτοῖς Ἀκαρναῖνας.

DXIX. Περὶ Κάρνεων ἑορτῆς τοῦ Ἀπόλλωνος. 251

Κάρνος μάντις τις ὃν εἶπε τοῖς Ἡρακλείδαις, ἄσημα τούτοις μαντευόμενος, ὄντινα ἐκτραπείς εἰς τῶν Ἡρακλειδῶν, Ἰππότης τοῦνομα, λόγῃ βαλῶν 10 ἀπέκτεινε. δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ ἀπελθόντες ἔλαβον χρησμὸν ἐξ Ἀπόλλωνος, Κάρνειον τιμῆσαι Ἀπόλλωνα. καὶ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν Κάρνεα καλουμένην καὶ οἱ μετοικήσαντες ἐκ Πελοποννήσου 15 εἰς ἑτέρας πόλεις διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν.

Ἄλλως. Κάρνεα ἑορτὴ Δωρικὴ τελουμένη Καρνεῖω Ἀπόλλωνι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ Κάρνου μαντεως, ὃς ἔχρησε τοῖς Ἡρακλείδαις (ἀπ' αὐτοῦ δὲ Κάρνειον Ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν). ἡ δὲ ἱστορία παρὰ 20 Θεοπόμπῳ, ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ Δία καὶ ἠγγήτορα καλοῦσιν Ἀργεῖοι διὰ τὸ τὸν Κάρνον ἠγγήσασθαι τοῦ στρατοῦ, ὃν οἱ Ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενον εἰς Πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ

DXIX. Schol. Theocrit. V, 83

1 Sic correxi ex F θρεπτήριος, κατὰ τὸν Ἀχιλλεῖα πενθήριος inepte PV cf. Aesch. Choeph. 6 11 λιμοῦ ubique F 21 Müller I, p. 304

στρατεύματος· ὃν ὕστερον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθει-
 ρόμενοι. ἡ δὲ Πράξιλλα ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὠνο-
 μάσθαι, τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος
 τῷ Ἀπόλλωνι. Ἀλκμᾶν δὲ ἀπὸ Καρνεοῦ τινὸς Τρωϊ-
 5 κοῦ. Δημήτριος δὲ ἀπὸ τοῦ κραῖναι, ὃ ἔστι τελέσαι·
 φησὶ γάρ, ὡς ὁ Μενέλαος στρατεύσας εἰς Ἴλιον ἠΰξαστο
 τιμῆσαι αὐτόν, ἐὰν κραίνῃ. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι Κά-
 ρνεα ἐορτὴ ἔστι Διὸς, Καρνεῖα ὀνομαζομένη, παρ'
 Ἑλλησι δὲ τελεῖται διὰ τὸ τὸν Δούρειον ἵππον ἐκ
 10 καρνείου εἶναι ξύλου.

DXX. Περὶ τῆς Κασταλίας.

Πηγὴ περὶ τὴν Ἀντιόχειάν ἐστιν, ἐν ἣ ἴσθαι
 τὸν Ἀπόλλωνα παρεδρεῦειν καὶ χρησμούς τοῖς ἐρχο-
 μένοις ἐπὶ τὸ ὕδωρ λέγεσθαι. λέγεται δέ, ὅτι, ἠνίκα
 ἐμαντεύετο τις, αὔρας καὶ πνοὰς καὶ ἀπλοῦν τινα ἦχον,
 15 οὗ φωνήν, ὡς τινες ληροῦσι, τὸ ὕδωρ ἀνεδίδου. καὶ
 ἀναδιδομένων τῶν τοιούτων πνευμάτων, οἱ ἰστάμενοι
 περὶ τὴν πηγὴν ἱερεῖς, νοοῦντες τὰ σύμβολα, ἔλεγον
 ἃ ἠθέλεν ὁ δαίμων.

DXXI. Περὶ τοῦ Κέκροπος.

Κέκροψ βασιλεὺς γέγονεν Ἀθηναίων, ὃς μεγάλως
 20 τὴν Ἀττικὴν κατεκόσμησεν. οὗτος δὲ ἔστιν ὁ διφυῆς

DXX. Nonn. II, 21 Sanct. Lum. 8 (Cosm. p. 170; Clarke
 p. 47; cod. Mon. 490) DXXI. Nonn. Laud. Bas. 2 (Cosm.

2 Sic correxit Warton., recepit Zieglerus, quem secutus
 sum; cf. Bergk. Poet. Lyr. p. 861 et 1226 ὁ δὲ Πραξίλλας P V
 5 sc. Pliensis, de quo cf. Müller IV, p. 381 11 in margine
 P legitur γραφ. περὶ τὴν Ἀντιόχειαν, quod cum Nonnus quoque
 praebeat recipere non dubitavi, ἐν Ἀντιοχείᾳ P (in textu) V
 consentiente Cosma

καλούμενος. ἐκαλεῖτο δὲ διφυής, ὅτι δύο φωνὰς ἦν ἠσκημένος, μίαν μὲν τὴν τῆς Ἑλλάδος, ἑτέραν δὲ τὴν τῆς Αἰγύπτου. λέγεται γάρ, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἀποικοί εἰσιν Αἰγυπτίαν ἀπὸ Σάεως πόλεως. ἠγεμῶν οὖν τῆς 252 ἀποικίας γέρονεν οὗτος ὁ Κέκροψ καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν 5 Ἑλλάδα ἔμαθε τὴν Ἑλλάδα φωνὴν καὶ τὴν Αἰγυπτίαν. [καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἔχων καὶ τὴν Αἰγυπτίαν]. ὁ δὲ λόγος ὁ λέγων αὐτόχθονας εἶναι Ἀθηναίους μῦθος ἐστὶ, λαβὼν τὸ πλάσμα ἀπὸ τοῦ μηδέποτε ἀπωσθῆναι, μᾶλλον δὲ ἀνασθῆναι τοὺς οἰκήσαντας 10 εἰς τὴν Ἀττικὴν. λεπτόγεως γὰρ οὔσα ἡ χώρα οὐ πᾶν ἦν ζηλωτὴ καὶ ἄλλους εἰσοικίσει.

Καὶ ἄλλως. Κέκροψ ἐλθὼν ἀπὸ Σάεως, πόλεως Αἰγύπτου, τὰς Ἀθήνας συνώκησε. Σάης δὲ κατ' Αἰγυπτίους ἢ Ἀθηναῖα λέγεται, ὡς φησι Χάραξ. δίμορφον 15 δὲ λέγουσι καὶ διμόρφου γηγενοῦς τὸν Κέκροπα διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φυλὴν καὶ μέγεθος ἔχειν ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν καὶ Ἑλληνίδα, ἢ, ὡς ληροῦσι, τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν. ὅπερ ἀλληγορῶν Δημοσθένους, ὅτι κατὰ 20 ἀλκὴν ὅμοιος τῷ δράκοντι, ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν. ἄλλοι δὲ οὕτως πάλιν ἀλληγοροῦσι λέγοντες, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεροντῶς πᾶσαν θηριωδίαν ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν αὐτῷ καὶ ἀγαθὸν ἠγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα 25

p. 146; cod. Mon. 490) Κέκροψ ἐλθὼν — ποιήσας αὐτοῖς Tzetzes Lyc. 111 Κέκροψ Αἰγύπτιος ὢν — ἐκλήθη Schol. Ar. Plut. 773 (Suid.) εἰσί τινες — exit. Schol. Ar. Vesp. 436

6 In Αἰγυπτίαν verbum cod. Mon. desinit. Pro Αἰγυπτίαν apud Nonnum legitur Αἰγυπτίων 17 δύο P δύο V

γοῦν λέγουσιν αὐτὸν διφυῆ. ἢ, ὡς εὔρον ἐν Ἰωάννῃ
 Ἀντιοχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδα γυναῖκες
 θηριωδῶς, ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν
 ἐμίγνυντο. οἱ γοῦν παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν· μη-
 5 τέρα γὰρ μόνην, πατέρα δὲ οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασι-
 λεὺς δὲ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριωδῆς
 τῆς μίξεως καὶ ἀνδράσι νομίμοις ἐποίησε τὰς γυναῖ-
 κας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πα-
 τέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτῶν τῆς
 10 γεννήσεως δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυῆς ὁ Κέκροψ
 ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτοῖς.

Ἄλλως. Κέκροψ Αἰγύπιος ὢν τὸ γένος ᾤκισε
 τὰς Ἀθήνας, ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. τινὲς δέ
 φασὶ τοῦτου καὶ διφυῆ γενέσθαι, οἱ μὲν, ὅτι τὰ ἄνω
 15 ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου, ἕτεροι δέ, ὅτι νό-
 μους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἀπὸ ἀγριότη-
 τος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δέ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν
 ὡς ἔτυχεν μισγομένων ταῖς γυναιξὶ καὶ ἐκ τούτου μὴ
 γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ
 20 πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε
 φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς καὶ μιᾶς τυχεῖν καὶ σχε-
 δὸν εὐρῶν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς
 μητρός, τούτου χάριν διφυῆς ἐκλήθη. εἰσὶ τινες, οἱ
 253 φασὶ τὸν Κέκροπα διφυᾶ γεγονέναι καὶ τὰ κάτω ὄψεως
 25 ἐσχημέναι, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοῦνομα κεχαριέντισται.
 καὶ περὶ μὲν Κέκροπος ἄλις.

Εἶπομεν δὲ καὶ περὶ τῆς Κελαδεινῆς Ἀρτέμιδος,
 μηδὲν περὶ τούτου λέξασαι ἐν τῷ περὶ Ἀρτέμιδος.

1 Ἰωάννῃ addidi ex F, quod vix omitti potest cf. Müller
 IV. p, 547 12 ᾤκησε PV 28 λέξασα (sed acc. om.) P corr. V

DXXII. Διὰ τί κελαδεινὴ ἢ Ἄρτεμις λέγεται.

Κελαδεινὴ Ἄρτεμις λέγεται ὡς αἰτία τοῦ ἐν κυνηγεσίῳ κελάδου καὶ ἢ κῆλα δεινὰ ἔχουσα, τουτέστι βέλη, ἢ ὅτι Ἐγκέλαδόν τινα σὺν Ὁρῳῶνι ἀνεῖλε βιάζομενον αὐτήν, ἢ διὰ τοὺς κελάδους, ἦτοι θορούβους, οὓς ποιεῖ ἢ μὲν μυθικὴ Ἄρτεμις κυνηγετοῦσα, ἢ δὲ ⁵ ἀλληγορομένη αὐξουσα καὶ φθίνουσα. σελήνης γὰρ πάθη ἢ ἀνξομείωσις, ὅτε κέλαδοι ὡς ἐπὶ πολὺ περιᾶéra γίνονται.

DXXIII. Περὶ Κενταύρων.

Κενταύρους ἐκ δύο φυῶν ἡρμοσμένους, ὃ ἐστὶ διφυεῖς, μυθολογοῦσι γεγονέναι, τὸ μὲν κάτω ἵππους ¹⁰ ὄντας ἄχοι καὶ εἰς ἀνχένα, τὸ δὲ ἐνεῦθεν, ἀνθρώπους καὶ τὸ ὄλον εἰπεῖν, ἵππους τε ὄντας ἀκεφάλους καὶ ἀνθρώπους ἄποδας· ὅθεν καὶ ἀστεῖον ἐκεῖνο εἶρηται, ὅτι δηλαδὴ ἐν τῇ τῶν Ἰπποκενταύρων φύσει ἵππος μὲν ἀπερεύγεται ἄνδρα, βροτὸς δὲ ἀποπέρδεται ἵππον. ¹⁵ ἢ δ' ἀλήθεια περὶ αὐτῶν οὕτως ἔχει κατὰ τὴν ἱστορίαν. Ἰξίονος βασιλέως ὄντος Θεσσαλίας, ἐν τῷ Πηλίῳ ὄρει ἀπηγριώθη ταύρων ἀγέλη καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὄρῶν ἄβατα ἐποίει. εἰς γὰρ τὰ οἰκούμενα κατιόντες οἱ ταῦροι ἔσινον τὰ δένδρα καὶ τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ²⁰ ὑποξύγια διέφθειρον. ἐκήρυξεν οὖν ὁ Ἰξίων, εἴ τις ἀνέλοι τοὺς ταύρους, τούτῳ δώσειν χρήματα πάμπολλα.

DXXII. Eustath. II. p. 1342 CXXIII. Eustath. II. p. 102
ἢ δ' ἀλήθεια — exit. Palaeph. 1

2 κηλεδεινὰ P κῆλη δεινὰ V κῆλα δεινὰ F 3 ἐγκέλα-
δόν τινα PV 5 ποιεῖ add. ex F om. PV 10 μυθολογοῦ-
σιν P 17 Πηλείῳ PV 21 Sic F ὡς εἴ τις οὖν ἔλοιτο
τοὺς Κενταύρους PV infra δώη PV

νεανίσκοι δέ τινες ἐκ τῆς ὑπωρείας, ἐκ κώμης τινὸς
καλουμένης Νεφέλης, ἐπινοοῦσιν ἵππους κέλητας διδά-
ξαι· πρότερον γὰρ οὐκ ἠπίσταντο ἐφ' ἵππων ὀχεῖσθαι,
ἀλλὰ μόνον ἄρμασιν ἐχρῶντο. οὕτω δὲ ἀναβάντες
5 τοὺς κέλητας ἤλαυνον ἐφ' οὓς οἱ ταῦροι ἦσαν. καὶ
ἐπεισβάλλοντες τῇ ἀγέλῃ ἠκόντιζον, καὶ ὅτε μὲν
ἐδιώκοντο ὑπὸ τῶν ταύρων, ἀπέφευγον οἱ νεανίαι·
ποδωκέστεροι γὰρ ἦσαν οἱ ἵπποι. ὅτε δὲ ἔστησαν οἱ
ταῦροι, ὑποστρέφοντες ἠκόντιζον καὶ τοῦτον τὸν τρό-
10 πον ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλα-
βον οἱ Κένταυροι, ὅτι τοὺς Κενταύρους κατεκέντουν.
οὐδὲν γὰρ πρόσεστι ταύρου τοῖς Κενταύροις, ἀλλ'
ἵππου καὶ ἀνδρὸς ἰδέα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἔργου λαβόν-
τες γοῦν οἱ Κένταυροι παρὰ Ἰξίονος χρήματα καὶ
15 γαυριῶντες ἐπὶ τῇ πράξει καὶ τῷ πλούτῳ, ὑβρισταὶ
ὑπῆρχον καὶ ὑπερήφανοι καὶ πολλὰ κακὰ εἰργάζοντο,
254 καὶ δὴ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἰξίονος, ὃς ᾤκει τὴν νῦν
καλουμένην Λάρισσαν πόλιν· οἱ δὲ τότε τοῦτο τὸ
χωρίον οἰκοῦντες Λαπίθαι ἐκαλοῦντο. κεκλημένοι δὲ
20 οἱ Κένταυροι παρὰ τῶν Λαπίθων ἐπὶ θοίνην, μεθυ-
σθέντες ἀρπάζουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ ἀναβιβά-
σαντες ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτάς, ᾤχοντο φεύγοντες εἰς
τὴν οἰκίαν, ὅθεν ὠρμῶντο. ἐπολέμουν οὖν τοῖς Λα-
πίθαις καὶ καταβαίνοντες διὰ νυκτὸς εἰς τὰ πεδία
25 ἐνέδρας ἐποίουν. ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀρπάζοντες
ἀπέτρεχον ἐπὶ τὰ ὄρη. οὕτω δ' ἀπερχομένων αὐτῶν,
ἵππων οὐραὶ καὶ ἀνθρώπων κεφαλαὶ μόνον ἐφαίνοντο.

4 ἀναβαίνοντες PV 11 κατεκέντουν P μετεκέντουν V
13 τοῦ addidi ex F om. PV 17 τοῦ addidi ex F 23 οἰ-
κίαν PV

ξένην οὖν ὁρῶντες θεῖαν ἔλεγον· οἱ Κένταυροι ἡμᾶς κατατρέχοντες ἐκ Νεφέλης πολλὰ κακὰ ἐργάζονται. ἀπὸ δὴ ταύτης τῆς ἰδέας τοῦ λόγου ὁ μῦθος ἀπίστως ἐπλάσθη, ὡς ἐκ τῆς Νεφέλης ἵππος τε καὶ ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν τῷ ὄρει.

5

DXXIV. Περὶ τοῦ κέρατος τῆς Ἀμαλθείας.

Κέρας τῆς Ἀμαλθείας τὸ τῆς μυθικῆς αἰγός, τῆς θρεψαμένης τὸν αἰγίοχον Δία, ἐνιοί φασιν εἶναι, ὃ φέρων πανταχοῦ ὁ Ἡρακλῆς, ἐγίνετο αὐτῷ, ὅσα ἐβούλετο. ἕτεροι δέ φασιν, ὡς Ἀχελῷος κλασθεὶς τὸ ἀριστερον κέρας ὑφ' Ἡρακλεῖ, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ¹⁰ ἀντέδωκε, δι' οὗ πᾶν ἀγάθον ἐχορηγεῖτο τῷ χρήζοντι. τοῦτο δὲ οἱ τῶν μύθων θεραπευταὶ πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες τοιοῦτόν τι φασιν αἰνίττεσθαι. Ἡρακλῆς εὐεργετεῖν εἰδὼς τοὺς ὁποῖοτε γῆς, εἴτα καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μαθὼν πλημμερῶς ῥέοντα καὶ ταῖς ¹⁵ καμπαῖς πολλὴν τῆς Αἰτωλικῆς παρατεμνόμενον καὶ οὕτως ἀδικοῦντα, παραχώμασί τισι καὶ διώρυξι καὶ διοχετείαις αὐτὸν ἐβιάσατο, καὶ παρατρέψας καὶ ῥέειν σωφρόνως ποιήσας ἀνέψυξε τὴν γῆν καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν εὐχορηστίαν μετήγαγε καὶ τὸ τοῖς ἐγχωρίοις ἐπ- ²⁰ αριστερόν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἄτακτον καμπὴν δηλαδὴ, τὴν, ὡς εἰπεῖν, ἀτέραμνον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὴν οἶον ἀντιπαρέσθησε δεξιότητα. καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελῷου, τό τε βίαιον, τὸ

DXXIV. Eustath. Dion. 433. Cf. Eud. p. 212 ἄλλοι δὲ πάλιν — προσανεπλάσθη Palaeph. 46 (Arsen. Viol. p. 49) οἱ δὲ οὐ νέαν — exit. Eustath. Dion. l. c. Cf. Eud. p. 213

καταπονηθὲν καὶ τὸ πλουτοποιὸν τὸ ἀντιδοθὲν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἔγνωσται. τὰς γὰρ τοῦτων ποταμίων ρείθρων καμπὰς κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ καὶ διὰ τοῦτο ταυροκράνους καὶ κερασφόρους ἐτύπουν αὐτούς.

Ἄλλοι δὲ πάλιν φασίν, ὅτι Ἡρακλῆς ἀποδημῶν κατὰ Βοιωτίαν μετὰ Ἰολάου τοῦ ἀδελφιδοῦ καταλύει ἐν Θεσπιαῖς ἐν τινι πανδοκείῳ, ἐν ᾧ ἦν τις γυνὴ καλουμένη Ἀμαλθεία, ὠραία καὶ καλή. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἠδόμενος αὐτῇ πλείονα χρόνου ἐξενίζετο. Ἰό-
 10 κλῆς δὲ βαρέως φέρων, ἐπινοεῖ τὴν ἐμπολὴν τῆς
 255 Ἀμαλθείας ἐν κέρατι κειμένην ἀφελέσθαι, ἐξ ἧς ἐμπο-
 λῆς, εἴ τι ἤθελεν, ὠνεῖτο τῷ Ἡρακλεῖ. ἔλεγον οὖν
 διὰ τοῦτο οἱ συνέκδημοι Ἡρακλῆς τὸ κέρας ἔσχε τῆς
 15 Ἀμαλθείας, ἐξ οὗ ὠνεῖτο ὅσα βουλευτέον αὐτῷ. ἐξ οὗ
 ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. [οἱ δὲ οὐ νέαν καὶ ὠραίαν
 τὴν Ἀμαλθεϊαν βούλονται γενέσθαι, ἀλλὰ γραῦν κερ-
 δαλέαν καὶ ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖ-
 σαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Ἀμαλθείας κέρας ἐφημιζετο,
 20 πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀφ-
 ελόμενος αὐτὸ πλήρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος καὶ
 χρησάμενος ἔξησε πρὸς τρυφήν, λόγος ἐντεῦθεν δι-
 εδόθη ἀστεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας
 κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθόν· οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰ-
 25 γός, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείσης γραός. ἄλλος δὲ τις λόγος
 Λιβυκόν τι χωρίον πάμπορον, εἰκόσ βοῶς κέρατι
 κατὰ τὸ σχῆμα, ἐκτίθεται καὶ εἰς κτῆμα γυναικί τινι

8 Θεσπεσίαις PV πανδοχείῳ PV 12 ἀφελέσθαι F
 ἀνελέσθαι PV 15 βούλοιο ἐπ' PV 16 Verba οἱ δὲ —
 exit. male ex Eud. p. 213 repetita sunt, quare hic expunxi

Ἀμαλθεία δίδωσιν. ὅπερ διὰ τὸ καρποῦ παντὸς εἰς πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι ὁ μῦθος εἰς βόειον κέρασ μεταλαβὼν τὰ θρυλλούμενα περὶ αὐτοῦ δίδωσιν. εἰ δέ τι παραπέλανσεν ἀγαθὸν τοῦ τοιούτου κέρατος καὶ ἰ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἄν οὔτω μετεῖναι τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας κέρατος.]

DXXV. Περὶ τοῦ Κέρβερου.

Μυθεύεται, ὅτι ἔστι τις κύων ἔχων τρεῖς κεφαλάς, ὃς καλεῖται Κέρβερος [ἐν τῷ Ἄιδῃ], [οὗ τὴν κλῆσιν Ὅμηρος μὲν σιγᾷ, οἱ δὲ νεώτεροι Κέρβερον αὐτὸν καλοῦσι· καὶ οὐρανὸν προσπλάττουσιν αὐτῷ δράκοντος, 10 ἐπὶ δὲ νώτου προσφύουσιν ὄφεων κεφαλάς]. οὗτος, φασί, φυλάττει τὰς πύλας τοῦ Ἄιδου καὶ τοὺς μὲν καταβαίνοντας εἰς τὸν Ἄιδην σαίνει καὶ κολακεύει, τοὺς δὲ ἀνιόντας δάκνει καὶ οὐκ ἔῃ ἀνελθεῖν. φασὶν οὖν, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε κατῆλθε συναρπάσαι τῷ Πει- 15 ρίθῳ τὴν Περσεφόνην, ἀνιὼν ἀπέκτεινε τὸν τρίκρανον Κέρβερον. [οἱ δέ, ὅτι ἀνήγαγε ζῶντα καὶ τῷ Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν, ἕνα φασὶν εἶναι τῶν Ἡρακλέους ἄθλων μέγιστον, οἷ ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ ἐκείνῳ ἡγνύσθησαν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ μῦθος. οἱ δὲ ἱστοροῦν- 20

DXXV. Nonn. I, 51 οὗ τὴν κλῆσιν — κεφαλάς Eustath. P. p. 717. Cf. Eud. p. 215. οὗτος, φασί — Κέρβερον Nonn. l. c. οἱ δέ, ὅτι ἀνήγαγε — ὁμωνυμεῖν Eustath. l. c. οἱ δέ φασιν — κύνα Palaeph. 40 ἡ δὲ ἀλληγορία — exit. Eustath. l. c.

8 Κέρβερος F τρίκρανος PV Verba ἐν τῷ Ἄιδῃ nescio unde huc fluxerint Verba οὗ τὴν κλῆσιν — κεφαλάς et οἱ δὲ — ὁμωνυμεῖν, quae alio loco rectius leguntur, hic postea addita videntur 9 Π. VIII, 368 14 φησὶν F 18 ἐκόμισε PV, μοx ἕνα pro ἕνα absurde PV

τες λέγουσιν, ἄφικτον εἶναι κύνα τὸν Κέρβερον Ἄιδωνέως Θραγκῶν βασιλέως, ἔνθα σταλέντα τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρουσθέως περιγενέσθαι τοῦ κυνὸς καὶ τὸν μῦθον ἐντεῦθεν πλασθῆναι, διὰ τὸν Ἄιδωνέα τὸν
 5 Θραῦκα τῷ ὑπὸ γῆν Ἄιδῃ ὁμωνυμεῖν.] οἱ δὲ φασιν, ὅτι Γηρῶνῃ ἐν Τρικαρηνία πόλει τοῦ Εὐξείνου πόντου διάγοντι ἐπὶ ταῖς βουσίην ἦσαν κύνες μεγάλαι τε
 256 καὶ νεανικαί, ὧν ὁ μὲν Κέρβερος τρικάρηνος, ἡ δὲ Ὕρθος. τὴν μὲν οὖν Ὕρθον Ἡρακλῆς ἐν Τρικαρηνία,
 10 πρὶν περιελεῖν τὰς βουῖς, ἀναιρεῖ, ὁ δὲ Κέρβερος συνηκολούθει ταῖς βουσίην. ἐπιθυμήσας δὲ τοῦ κυνὸς ἀνὴρ Μυκηναῖος, τοῦνομα Μολοττός, τὸ μὲν πρῶτον ἦται τὸν Εὐρουσθέα ἀποδοῦναι τὸν κύνα. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ Εὐρουσθέως, ἀναπεῖθει τοὺς βουκόλους
 15 καὶ τὸν κύνα καθείργνυσιν ἐν τῇ Λακωνικῇ ἐπὶ Ταυράῳ ἐν σπηλαίῳ τιμὴ καὶ ἀφήσιν αὐτῷ κύνας θηλείας συμβατεύειν. Εὐρουσθεὺς δὲ πέμπει Ἡρακλέα ἐπὶ ζήτησιν τοῦ κυνός. ὁ δὲ πᾶσαν περιῶν τὴν Πελοπόννησον ἤλθεν, ὅπου ὁ κύων αὐτῷ ἐμηνύθη εἶναι,
 20 καὶ καταβὰς ἀνάγει ἐκ τοῦ ἄντρου τὸν κύνα. ἔλεγον οὖν οἱ τότε, ὅτι διὰ τοῦ ἄντρου καταβὰς εἰς Ἄιδου ὁ Ἡρακλῆς ἀνήγαγε τὸν κύνα. ἡ δὲ ἀλληγορία εἰς μέθην αὐτὸν ὑπονοεῖ ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κακὸν παρὰ τὸ κέαρ βαρύνειν, ὃ ἐστὶ τὴν ψυχὴν. οὗ δὲ
 25 Κερβέρου περιγίνεται Ἡρακλῆς, ὁ εἰς τὸν λόγον ἀναγόμενος.

15 καθείργνυσιν F κατειργνύουσιν PV 21 οἱ ἄνθρωποι F 24 Cf. Hesiodscholien (meae ed.) p. 318

DXXVI. Περὶ τῶν Κεραμεικῶν.

Κεραμεικοὶ τόποι δύο τινὲς ἦσαν Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενοι, ἃν ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω. ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον. ἦσαν δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχου- 5
σαι ἐπιγραφάς, πῶς ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἦσαν τε καὶ προεστήκεσαν αἱ πόρνοι. οἱ δὲ Κεραμεικὸν φασὶ τόπον Ἀθηναίων, ὅπου θεῶν τὰ ἀγάλματα ἰδρυνμένα ἦν.

DXXVII. Περὶ τοῦ Κερδῶν θεοῦ.

Κερδῶν θεὸν καλοῦσι τὸν Ἑρμῆν οἱ Ἕλληνες, 10
ὡς κέρδους περιποιητικὸν καὶ ἔφορον. διὸ καὶ μαρσίπιον αὐτὸν ποιοῦσι βασιτάζειν, ὡς καὶ ἔφορον τῆς κλοπῆς. ὅθεν καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ ἀπορῶν, τίνα δεῖ καλέσαι, τὸν Ἑρμῆν φησιν· ἐμπολαῖον αὐτὸν ἰδρυσάμεθα, τουτέστι κέρδους ἔφορον. 15

DXXVIII. Περὶ τοῦ κήτους τοῦ Τρωϊκοῦ.

Περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ κήτους μυθεύεται, ὅτι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς θαλάττης ἐπεφοίτα. καὶ εἰ μὲν αὐτῷ δοῖεν κόρας, ἀπήρχετο, εἰ δὲ μὴ, τὴν χώραν αὐτῶν ἔλυμαίνετο. ὡς δὲ μάταιον τὸ ἄνδρας ἐκτίθεσθαι 20
τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, τίς οὐκ οἶδεν; ἀλλ' ἦν ἀνὴρ βασιλεὺς μέγας καὶ πολλὴν ἔχων δύναμιν καὶ ναυτι-

DXXVI. Schol. Ar. Aves 394 (Suid.) DXXVII. Nonn.
I, 90 (Cosm. p. 66) DXXVIII. Palaeph. 38

1 κεραμεικῶν bis PV 13 Plut. 1155 17 ἐπεφοίτα F
ἐφοίτα PV

257 κὸν πολὺ, ὃς κατέστρεψε τὸ παραθαλάσσιον τῆς Ἀσίας
 ἔλος, ὃ Τρωῆς ἐκτῶντο. ἐδίδουν δὲ φόρον, ὃν τινες
 δασμὸν καλοῦσιν (ἀργυρίῳ μὲν οὖν οἱ τότε ἄνθρωποι
 οὐκ ἐχρῶντο, ἀλλὰ σκεύεσι). προσέταξε δὲ ὁ βασιλεύς,
 5 ᾧ ὄνομα Κήτων, τῶν πόλεων τινὰς μὲν ἵππους διδόν-
 ναι, τινὰς δὲ κόρας. τὸν δὲ βασιλέα, ᾧ ὄνομα Κήτων,
 οἱ βάρβαροι ἐκάλουον Κήτος. περιέπλει δὲ ὁ Κήτων
 κατὰ τὸν δέοντα χρόνον, ἀπαιτῶν τὸν δασμὸν, τῶν
 δὲ μὴ ἀποδιδόντων ἐκάκου τὰς χώρας. ἐξέρχεται δὲ
 10 εἰς Τροίαν, καθ' ὃν χρόνον καὶ Ἡρακλῆς ἦκεν, ἔχων
 στρατιὰν τῶν Ἑλλήνων. μισθοῦται δὲ τὸν Ἡρακλέα
 Λαομέδων ὁ βασιλεύς, ἀρῆξαι τοῖς Τρωσίν. ἀποβιβά-
 σασ δὲ τὴν στρατιὰν ὁ Κήτων ὠδοιπόρει. ὑπαντή-
 σαντες δ' αὐτῷ Ἡρακλῆς καὶ Λαομέδων ἀναιροῦσιν
 15 αὐτόν. οὗ γενομένου, ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

DXXIX. Περὶ τῶν κολάσεων τῶν παρ' Ἑλλησι
 δοξαζομένων.

Οἱ παλαιοὶ καὶ αὐτοὶ βούλονται εἶναι κολαστήρια,
 ὅπου αἱ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχὰι κολάζονται. ἐν οἷς
 καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι λέγων περὶ τῶν λήξεων
 καὶ τῶν ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν λέγει, ὅτι οἱ ἀδί-
 20 κως βεβιωκότες κολάζονται ἐν τῷ Κωκυτῷ καὶ ἐν τῷ
 Πυριφλεγέθοντι καὶ ἐν τῷ Ταρτάρῳ. ποταμοὶ δὲ οὗ-
 τοί εἰσιν, ὁ μὲν Κωκυτὸς ψυχρότατος, ὁ δὲ Πυρι-

DXXIX. Omnia ex scholiis ad Greg. Naz. fluxerunt (ποτα-
 μοί — θερμότητος Suid. v. Ἠλύσιον, ὁ δὲ Τάρταρος — exit.
 Suid. v. Ἀχέρων)

3 ἀργυρίῳ F ἀργυρίοις PV 7 περιεπόλει PV 13
 ὠδοιπόρει PV 22 εἰσὶν om. S δὲ ante Τάρτ. ego inserui

φλεγέθων θερμότητος, ὁ δὲ Τάρταρος μέσος τις τόπος τοῦ παντός, ἐν ᾧ ἀνίμησις ἐστὶν ὑδάτων καὶ κατάποσις ἄχρη τοῦ τέρατος τοῦ παντός, σκοτεινός τις καὶ ἀφεργγής. [καὶ ὅτι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ κολάζονται οἱ ἄδικοι]. ὁ δὲ Ἀχέρων [καὶ αὐτὸς μέσος τις ὢν] ⁵ καθαρσίῳ ἔοικε καὶ οὐχὶ κολαστηρίῳ, ῥύπτων καὶ σμῆχων τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα.

DXXX. Περὶ τοῦ κολοιοῦ καὶ τῶν πτερῶν αὐτοῦ.

Κρίσις ἦν, ὡς φασι, περὶ κάλλους ὄρνεων, καὶ ὁ Ζεὺς διαιτητῆς ὑπῆρχε τῆς κρίσεως. ἦν δὲ ὀρισθεῖσα ἡμέρα, ἐν ἣ ἔδει συναυλισθῆναι τὰ ὄρνεα παρὰ τὸν ¹⁰ Δία. τῇ προτέρᾳ δὲ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας παρὰ τοὺς ποταμοὺς φοιτήσαντα τὰ ὄρνεα τοῖς νάμασιν ἀπενίζοντο τὰ πτερά, ἵνα τὸ φυσικὸν ἐκάστῳ διαλάμψη κάλλος. ὁ δὲ κολοῖος (ἐστὶ δὲ τοῦτο τὸ ὄρνεον εὗ μάλα μικρὸν μὲν τῷ σώματι, ἀκαλλές δὲ τὸ εἶδος), τῶν ¹⁵ ἐκπεσόντων παρὰ τοῖς ὑδασι πτερῶν περιθεὶς ἑαυτῷ ἦκε καὶ αὐτὸς παρὰ τὸν Δία, ὡς ληψόμενος τοῦ κάλλους τὰ νικητήρια. ἀνέμου δὲ ὧδε πνεύσαντος καὶ ²⁵⁸ ἀποσκεδάσαντος τὰ ἀλλόφυλα τῶν πτερῶν, γυμνὸς εὐρέθη τοῦ κάλλους. ἔχων δὲ τὴν ἐκ φύσεως αὐτῷ ²⁰ περικειμένην ἀμορφίαν οὕτω τῆς αἰσχύνης ἀπέλαυσεν.

DXXX. Nonn. I, 63 (Cosm. p. 187)

1 Hoc loco S legit ὁ Ἀχέρων, quod certe vitiosum est, cum hac glossa de Tartaro, non de Acheronte agatur 4 seq. om. S ⁵ καὶ αὐτὸς μέσος τις ὢν lector aliquis adscripsit, ab initio Suidae articuli ὁ Ἀχέρων μέσος τις τόπος verba mutuatus. Cf. Untersuchungen p. 83 seq. 11 Sic etiam Cosmas, προτεραία Nonnus 13 ἀπενίπτοντο Nonnus; cum Eudocia conspirat, ut saepius, Cosmas 20 κάλλους F ἀλλογενοῦς inepte P V

[DXXXI. Περὶ Κόττιου καὶ Βριάρεως.

Κόττος καὶ Βριάρεως ἄνδρες ὄντες μυθεύονται ὡς ἑκατὸν χεῖρας ἔσχον, οἷ μετὰ τῶν θεῶν ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς Γίγαντας. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. τῇ πόλει ἦν ὄνομα Ἐκατογχειρία, ἐν ἣ ᾤκουν. ἦν δὲ πόλις τῆς νῦν καλουμένης Ὀρεστιάδος. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι Κόττος καὶ Βριάρεως Ἐκατόγχειρες, οἱ βοηθήσαντες τοῖς θεοῖς, αὐτοὶ ἐξήλασαν τοὺς Γίγαντας ἐκ τοῦ Ὀλύμπου.]

DXXXII. Περὶ τοῦ Κρόνου.

Κατὰ τὸν μῦθον, ὡς καὶ εἴρηται, ὁ Οὐρανὸς γίνεταί Κρόνου πατήρ. ὁ Κρόνος δὲ μὴ βουλόμενος γενέσθαι αὐτῷ ἕτερον παῖδα, λαβὼν δρέπανον ἐκτέμνει τὰ αἰδοῖα πατρὸς καὶ ρίπτει αὐτὰ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀφροῦ γενομένου ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη· ἐνθεν καὶ Ἀφροδίτη ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ἀφροῦ. λέγεται δὲ προσέτι ὁ Κρόνος πρῶτον μὲν καταπίνειν τὰ ἐκ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς Πέρας γινόμενα αὐτῷ τέκνα, διὸ καὶ τεκνοφάγον αὐτὸν καλοῦσιν. ὁ οἱ τῶν μύθων θεραπευταὶ καὶ θεολόγοι τῶν Ἑλλήνων ἀλληγοροῦντες φασιν, ὅτι εἴληπται μὲν οὖν οὕτω πάνυ εἰκότως, ἐπειδὴ, ὅσα ἂν γίνονται κατὰ τὸν τῆς κινήσεως λόγον,

CXXXI. Palaeph. 20. Cf. Eud. p. 91 DXXXII. Nonn. I, 88 (cod. Mon. 490) λέγεται δὲ προσέτι — πάντων Cornut. 6 τῆς δὲ ὁ Κρόνος — ἐξελίσσων Cornut. 7 ἡ δὲ ἱστορία — ἐτίμησαν Miller, Périphe p. 311 καὶ ἀλληγοροῦντες — exit. Etym. M. p. 540, 5 (Schol. Hes. Oper. 111, Theog. 459)

1 Haec utpote ex priore loco repetita uncis seclusi 6
καὶ Γύγης add. F 9 Cf. Eud. p. 195 16 αὐτῷ P αὐτῷ V

πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἐν περιόδῳ ἀφανίζεται. καὶ
 ὁ χρόνος δὲ τοιοῦτόν ἐστι· δαπανᾶται γὰρ ὑπ' αὐ-
 τοῦ τὰ γενόμενα. εἶτα τὴν Πέαν, φασί, γενομένου
 αὐτῆ τοῦ Διός, λίθον ἀντ' αὐτοῦ προσενεργεῖν ἐσπαρ-
 γανωμένον τῷ Κρόνῳ, τοῦτον εἰποῦσαν τετοκένοι, κά- 5
 κείνου μὲν καταποθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ Δία τρα-
 φέντα βασιλεῦσαι τοῦ κόσμου. ἐνταῦθα οὖν ἄλλως
 εἴληπται ἢ κατάποσις. συντέτακται γάρ, φασίν, ὁ μῦ-
 θος περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ἐν ᾧ τότε ἀνευτρά-
 φη ἢ διοικοῦσα αὐτὸν φύσις καὶ ἐπεκράτησεν, ὅτε εἰς 10
 τὸ μεδαίτατον αὐτοῦ ὁ λίθος οὗτος, ὃν καλοῦμεν γῆν,
 οἶονεὶ καταποθεῖς ἐγκατεστηρίχθη. οὐ γὰρ ἂν ἄλλως
 συνέστη τὰ ὄντα, εἰ μὴ ἐπὶ θεμελίῳ ταύτης ἐρείσθη,
 γινομένων καὶ τρεφομένων ἐντεῦθεν πάντων. τέως
 δὲ ὁ Κρόνος ἱστορεῖται συνεχῶς κατιῶν ἐπὶ τῷ μί- 15
 γνυσθαι τῆ γῆ, τοῦτον δὲ ἐκτεμεῖν καὶ παῦσαι τῆς
 ὑβρεως· ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς ἐκβαλὼν αὐτὸν τῆς βασιλείας
 κατεταρτάρωσε. διὰ γοῦν τούτων αἰνίττονται, ὅτι ἢ
 τῆς ὅλης γενέσεως τάξις, ἣν φασιν ἀπὸ τοῦ κραίνειν, 259
 Κρόνον εἰρῆσθαι, τὴν γινομένην τέως πολλὴν φύσιν 20
 τοῦ περιέχοντος ἐπὶ τὴν γῆν ἔστειλε, λεπτοτέρας ποιή-
 σασα τὰς ἀναθυμιάσεις. ἢ δὲ τοῦ κόσμου φύσις ἐπι-
 χύσεις ἐπιχύσασα, ἣν καὶ Δία λέγουσι καλεῖσθαι, τὸ
 λίαν φερόμενον τῆς μεταβολῆς ἐπέσχε καὶ ἐπεπέδησε
 μακρότερον διεξαγαγὼν καὶ δούς αὐτῷ τῷ κόσμῳ. 25
 πάνυ δ' εἰκότως καὶ ἀγκυλομήτην φασὶ καλεῖσθαι τὸν
 Κρόνον, ἀγκύλων ὄντων καὶ δυσπαρακολουθήτων, ἃ
 μὴ τελέσεται τοσοῦτους ἀριθμοὺς ἐξελίσσων.

Ἡ δὲ ἱστορία Κρόνον βασιλέα Κρήτης οἶδεν, ὁμοίως καὶ Δία τὸν καὶ Ἀστερίονα ἱεροθέτην Κρητῶν καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ὄντα. ἀλλ' ὁ μὲν Κρόνος ἐξορισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου υἱοῦ Διὸς εἰς Ἰταλίαν ἀφ-
 5 ικνεῖτο βασιλεύς τε ἐγένετο Λατίνων, νόμους θεῖς αὐτοῖς καὶ γεωργίαν διδάξας, ὃν καὶ ὡς θεὸν ἀποθα-
 νόντα ἐτίμησαν. καὶ ἀλληγοροῦντές φασιν, ὅτι τῆς νοερᾶς ζωῆς ἐστὶ δοτῆρ, κόρος ὢν τοῦ νοῦ, μᾶλλον δὲ κόρος νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοερῶς
 10 ζῶντες Κρονίαν ἔχουσι πολιτείαν, φασίν, ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ Κρόνος λέγεται. ὃν ἐκ τοῦ κρᾶν καὶ κινρᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων φασὶ καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι. Χρῦσιππος δέ φησι, καθύγρων ὄντων τῶν ὄλων καὶ ὄμβρων καταφερομένων πολλῶν,
 15 τὴν ἔκκρισιν τούτων Κρόνον ὠνομάσθαι.

DXXXIII. Περὶ Καλλιστοῦς.

Καλλιστῶ τὴν Λυκάονος χόλω Ἦρας διὰ τὸν Διὸς ἔρωτα μεταπεσεῖν εἰς ἄρκτον λέγουσι, καὶ τοξευθῆναι μὲν ὑπ' Ἀρτέμιδος, ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ Διός. ἰστέον δὲ καὶ ἐπεὶ ἄρκτον ὁ μῦθος
 20 κατὰ ζωωνυμίαν τὸ τῆς Καλλιστοῦς ὠνόμασεν ἀστεροθέτημα, ὁ δὲ Ὠρίων κυνηγέτης ὑπόκειται, χαριέντως εἶπεν ὁ ποιητὴς τὸ

ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει.

ἄληθῶς μὲν, διότι τὴν αὐτὴν ἢ ἄρκτος τῷ Ὠρίωνι
 25 ποιεῖται κίνησιν, ἀστείως δέ, ὡς πρὸς τὸν μῦθον,

DXXXIII. Eustath. II. p. 1212 καὶ τὸν Ἀρκτοῦρον — exit. Eratost. Catasterism. 8

διότι δέδιεν ὡς ἄρκτος τὸν κυνηγέτην καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἀπονεύει ἄστρον. καὶ τὸν Ἄρκτουῦρον δὲ Καλλιστοῦς υἱὸν λέγουσιν Ἀρκάδα καλούμενον, ὃς ἐπερχομένην τὴν μητέρα ἐν κυνηγεσίῳ κατ' αὐτοῦ, μεταβαλλομένην εἰς ἄρκτον, τοῦ Διὸς μιγνυ-⁵ μένου αὐτῇ, ὡς εἴρηται, ἀνεῖλε. καὶ ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτοὺς κατηστέρισεν. ἔστι δὲ ἀστήρ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἄρκτοφύλακος.

DXXXIV. Περὶ Κεφάλου.

260

Κέφαλος, Διῖονέως υἱός, πατὴρ Ἀρκείσιου τοῦ πάππου Ὀδυσσεώς, ὃν ἐγέννησεν ἐκ τῆς ἄρκτου, μετα-¹⁰ βληθείσης ἔπειτα εἰς γυναῖκα· ὄθεν Ἀρκείσιος. τοῦτο δὲ τοῦ μαντικοῦ θεοῦ κελεύσει· ἐξ οὗ καὶ ἡ Κεφαληνία νῆσος.

[DXXXV. Περὶ Κῆϋκος.

Κῆϋξ ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος γήμας Ἀλκνόνην τὴν Αἰόλου, μέγα φρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ θεὸς¹⁵ ἐβούλετο νομίζεσθαι. διόπερ ἦτε γαμετὴ διὰ παντὸς αὐτὸν ἐκάλει Δία, κάκεῖνος Ἦραν τὴν γυναῖκα. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα, χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα. ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν Ἀλκνόνη, ὁ δὲ Κῆϋξ. παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Ἀλκνόνης τικτού-²⁰ σης, συμβαίνει ἐπελθόντα τὰ κύματα τὰ ἔκγονα αὐτῆς κατασύρειν. Ζεὺς δὲ θεασάμενος αὐτὴν κλαίου-

DXXXIV. Etym. M. p. 144, 22 DXXXV. Schol. Ar. Aves 251. Cf. Eud. p. 36

6 ἀνεῖλεν PV 12 Κεφαληνία P Κεφαλληνία V 14 Haec cum iisdem fere verbis Eudocia iam narraverit, uncis circumsepsi 21 ἔγγονα — κατηλεήσας — τίκτει PV

σαν, κατελεήσας ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καθ' ὃν ἂν καιρὸν ἢ Ἀλκυόνη τίκτη, μὴ πνεῖν μέχρι τεσσάρων καὶ δέκα ἡμερῶν, τοῦ χειμῶνος ἀύξανομένου. εἴρηται δὲ Ἀλκυῶν παρὰ τὸ ἐν ἀλλί κύειν.]

DXXXVI. Περὶ Κηφέως.

5 Κηφεύς, ὡς Εὐριπίδης φησίν, ἦν Αἰθιοπῶν βασιλεύς, Ἀνδρομέδας δὲ πατήρ. τὴν δ' αὐτοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βοράν, ἣν Περσεὺς ὁ Διὸς διέσωσε. δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη Ἀθηνᾶς γνάμη.

10 Ζεὺς γεννᾷ Βῆλον, ὃς ἦν βασιλεὺς Βαβυλῶνος, οὗ Κηφεύς, βασιλεὺς Αἰθιοπῶν, οὗ Ἀνδρομέδα, ἥς καὶ Περσέως τοῦ Διὸς Γοργοφόνη, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Ἐλειος, Μνήστωρ, Ἡλεκτρῶν.

Ἰστέον δέ, ὅτι δύο προσέτι εὐρίσκονται Κηφεῖς, 15 ὧν ἡ γενεαλογία οὕτως ἔχει. Διὸς καὶ Θεμιστοῦς γίνεται Ἀρκάς, οὗ Ἀφείδας, οὗ Ἄλεος, οὗ Κηφεύς. Διὸς καὶ Δωρίππης γίνεται Ἑλλήν, οὗ Αἴολος, οὗ Κηφεύς, Δηϊονεύς, Σαλμονεύς καὶ ἄλλοι.

261 DXXXVII. Περὶ τῆς Κίρκης.

Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφήν, τινὲς δὲ θυγα- 20 τέρα φασὶν εἶναι. ταύτην Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν θυγατέρα Αἰήτου καὶ Ἐκάτης τῆς Περσέως, ἀδελφήν δὲ Μηδείας λέγει. Ἡλίω γὰρ φησὶν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις,

DXXXVI. Eratosth. Catast. 15 Ζεὺς — Ἡλεκτρῶν Apollod. II, 4, 3 seq. Ἰστέον δέ, — exit. Schol. Apoll. I, 163 DXXXVII. Schol. Apoll. III, 200

οἷς ὀνόματα ἦν Περσεὺς καὶ Αἰήτης. τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν, καὶ Αἰήτην μὲν Κόλχων καὶ τῆς Μαιώτιδος, Περσέα δὲ τῆς Ταυρικῆς βασιλεῦσαι καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινά, καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρα, ἣ ὄνομα Ἐκάτη. οἱ δὲ ἐκ νύμφης 5 τινὸς ἐγχωρίας τὴν Ἐκάτην φασὶν αὐτῷ γενέσθαι, ἀνδρικήν περὶ τὰ κυνηγετικά καὶ πρώτην θανασίμους ῥίζας εὐρεῖν καὶ ἐμπειροτάτην γεγυῖναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. ταύτην γήμασθαι μετα- 10 πεμφθεῖσαν εἰς Κόλχους Αἰήτη τῷ πατραδέλφῳ, ἀφ' ἧς γενέσθαι Κίρκην καὶ Μήδειαν. τὴν δὲ Κίρκην, πρεσβυτέραν οὖσαν Μηδείας, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα, τὰ μὲν διακούσασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφευρηκυῖαν πολλὰ καὶ δεινὰ φάρμακα, 15 Μήδειαν δὲ νεωτέραν Κίρκης, οὐχ ἠττωμένην δὲ αὐτῆς. ταῦτα μὲν οὗτοι. Ἡσίοδος δὲ φησι, τὴν Κίρκην τοῦ Ἥλιου θυγατέρα εἶναι.

DXXXVIII. Περὶ Κλυμένης.

Κλυμένη, θυγάτηρ Ἴφιος ἢ Μινύου, ὑπὸ Φυλάκῳ τῷ Δηϊονέως Ἴφικλον τίκτει παῖδα ποδώκη. Ἡσίο- 20 δος δὲ φησι, προμιγῆναι αὐτὴν Ἠλίῳ καὶ τεκεῖν Φαέθοντα.

DXXXIX. Περὶ Κοισύρας.

Κοισύρα, γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενῆς καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους καὶ Λαμάχου, Ἀλκμαίονος γαμετή,

DXXXVIII. Eustath. Od. p. 1689 DXXXIX. Schol. Ar. Acharn. 614 (Suïd.)

ἦτις ἐπὶ βλακείᾳ διεβέβλητο. καὶ κοισυροῦται καὶ
κοσμεῖται ἀπὸ τῆς Κοισύρας.

DXL. Περὶ Κοννᾶ.

Κοννᾶς ἀύλητῆς ἦν καὶ μέθυσος, ὃς εἰς συμπό-
σια παρῆει συνεχῶς ἐστεμμένος. οὗτος Ὀλυμπιονίκης
5 γενόμενος καὶ πολλάκις στεφανωθεὶς πενιχρὸς ἦν,
μηδὲν ἔχων ἀλλ' ἢ κότινον, ἀφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν·

Ἔσθιε καὶ σῆ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐχθαίρη· Κοννᾶς δὲ πολυστέφανος νικήσει.

262 λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τετιμῆ-
10 σθαι. ἡ δὲ παροιμία·

— Στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς.
καὶ πάλιν·

Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπο-
λωλώς.

15 πρὸς τὸν Κρατῖνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυσός ἐστι.

DXLI. Περὶ Κορυδαλοῦ.

Κόρυδος καὶ Κορυδαλὸς τὸ στρουθίον, τὸ ἔχον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνεστηκότα περὰ, ὥσπερ λόφον, ὃν
λόφον ὁ τῶν Ἑλλήνων μῦθος τὸν τάφον εἶναι βούλε-
ται τοῦ πατρὸς αὐτῶν. φασὶ γὰρ αὐτοὺς εἶναι πρὸ
20 τοῦ γῆν ὑποσιῆναι. ἀποθανόντα δὲ τὸν πατέρα αὐ-
τῶν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ὅπου θάψουσιν, ἐπὶ ταῖς αὐτῶν

DXL. Schol. Ar. Equ. 531 (Suid.) DXLI. Schol. Theo-
crit. VII, 23

1 διαβεβόητο PV 6 Meineke, fr. com. II, 1 p. 292; ce-
terum φιλοστέφανος est Suidae lectio 11 δίψει F δίψη utro-
que loco PV 20 αὐτῶν P αὐτῶν V

ἔθαψαν κεφαλαῖς. τοῦτο δὲ βούλεται δηλοῦν καὶ παρα
 Θεοκρίτῳ τὸ „ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες“, ἧρουν αἱ
 ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέ-
 ρουσαι.

DXLII. Περὶ Κρηθέως.

Κρηθεὺς Σαλμωνέως ἦν ἀδελφός, ὡς δέ τινες 5
 καὶ Ἀθάμαντος, ἀμφοτέροι δὲ παῖδες Αἰόλου καὶ Λαο-
 δίκης τῆς Ἀλωέως.

DXLIII. Περὶ Κριοῦ.

Κριὸν Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς φησι
 γεγονέναι τροφέα Φριξοῦ, ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβου-
 λῆς Ἴνοῦς ὑποθέσθαι τῷ Φριξῷ τὴν φυγὴν ποιήσα- 10
 σθαι καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους· ὅθεν
 καὶ μεμνηθεῖσθαι, ὡς ὑπὸ Κριοῦ διασωθεῖη καὶ περὶ
 τῆς αὐτοῦ θυσίας αὐτόθι. Ἡρόδωρος δέ φησιν, Ἀθά-
 μαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας Σχοινέα, Ἐρύ-
 θριον, Λεύκωνα, Πτώον, νεωτάτους δὲ Φριξοῦ καὶ 15
 Ἑλλην, οὓς διὰ τὴν Ἴνοῦς ἐπιβουλήν ἐκχωρήσαι, τε-
 λευτῆσαι δὲ τὴν Ἑλλην ἐν τῇ ἀποχωρήσει. οἱ δὲ φα-
 σιν, αὐτοὺς ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι φεύγον-
 τας τὴν ὄργην τῆς μητριᾶς.

DXLII. Eustath. Od. p. 1681 DXLIII. Schol. Apoll. II,
 1144 ὅθεν — αὐτόθι Schol. Apoll. I, 256 Ἡρόδωρος — ἀπο-
 χωρήσει Schol. II, 1144 οἱ δὲ — exit. Schol. I, 256 II, 168

2 κορυδαλλίδες PV. Cf. Theocrit. l. c. Post 4 Κρηθέως
 PV 8 Müller II, p. 8 13 Ἡρόδορος P corr. V. Cf. Müller
 II, p. 37 15 Ποῖον PV

DXLIV. Περὶ Κτιμένης.

Κτιμένη Ὀδυσσέως ἦν ἀδελφή, ἣς ἀνὴρ Εὐρύλοχος γερονέναι ὑπονοεῖται, ἣν Ὅμηρος Ἰφθίμην λέγει, καθὰ καὶ τὴν τοῦ Λαέρτου ἄλοχον δαΐφρονα, ὁμοίως καὶ τὴν Πηνελόπην.

263

DXLV. Περὶ Κυγχρέως.

5 Κυγχρεὺς Σαλαμῖνος καὶ Ποσειδῶνος υἱός. ἐβασίλευσε δὲ Σαλαμινίων, ὡς φησιν Εὐφορίων. τοῦτον δέ τινες τὸν διφυᾶ Κέκροπά φασιν. ἄλλοι δὲ καὶ ὅτι ὄφρις ἐλυμαίνετο τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἀοίκητον ἐποίει, ὃν ὁ Κυγχρεὺς ἀνεῖλεν. ὅθεν καὶ Ἀνάξιφος ἐκλήθη.

DXLVI. Περὶ τοῦ Κύδωνος.

10 Κύδων βασιλεὺς Κυδωνίας, πόλεως ἐν Κρήτῃ. οὗτος λέγεται υἱὸς γερονέναι Ἐρμοῦ διὰ τὸ λόγιον καὶ μουσικὸν τοῦ ἀνδρός. περὶ οὗ Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Κρητικῶν φησι, τῇ Ἀκακαλλίδι συνελθεῖν τὸν Ἐρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος
15 γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἐρμοῦ Κύδωνα. ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία, κτίσμα οὗσα αὐτοῦ καὶ βασίλειον, ὥσπερ καὶ Κνωσσὸς Μίνως, καὶ Γόρτυνα ταύρου ἐκείνου, τοῦ τὴν Φοίνισσαν Εὐρώπην ἀρπάσαντος. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ πόλις κατὰ τὸν Γεωγράφον εἰπόν-

DXLIV. Eustath. Od. p. 1781 DCLV. Tzetzes Lyc. 451
DXLVI. Schol. Apoll. IV, 1491 κτίσμα — exit. Eustath. Dion. 498. Cf. Eud. p. 150

2 Ἰφθίμην inepte V. Cf. Od. XV, 362 6 fr. 17 Meineke
12 Müller III, p. 231 13 Ἀκακαλλίδι PV 19 Strabo X, p. 476

τα πόλεις Κρήτης μέγιστα Γόρτυνα, Κυδωνία καὶ Κνωσός.

DXLVII. Περὶ τῶν Κυκλώπων.

Ἐν τῇ Σικελίᾳ τῇ νήσῳ περὶ τὰ ὄρεινά αὐτῆς λέγονται οἱ Κύκλωπες γενέσθαι, ποιμενικὸν μὲν βίον ἐπιτηδεύοντες, ζῶντες δὲ βιαϊότερον. λέγονται δὲ 5 οὔτοι ἀνθρωποφάγοι εἶναι καὶ κατεδηδοκέναι τοὺς τοῦ Ὀδυσσεύς ἐταίρους. ἔθνικὸν δὲ ἐστὶ τὸ Κύκλωψ τῷ τοῦ Ποσειδῶνος υἱῷ, κύριον δὲ τὸ Πολύφημος, εἰ μὴ ἄρα, ὥσπερ τὸ Αἰγύπτιον κύριον εὗρηται ὄνομα, οὕτω καὶ τὸ Κύκλωψ ἐξ ἔθνικοῦ εἰς κύριον μετ- 10 ἔπεσεν, ἐξιδιωσαμένου τοῦ Πολυφήμου τὸ κοινόν, καὶ τῶν παλαιωτάτων Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱῶν Κυκλώπων καὶ αὐτῶν ὄντων, Βρόντου τε Στερόπου τε καὶ Ἄργου. οἱ τινες χαλκεῖς τὴν τέχνην μυθεύονται ἐξοχώτατοι, διὸ τὴν βροντὴν καὶ τὴν στεροπὴν τῷ Διὶ κατα- 15 σκευάζουσιν. Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι Κύκλωπες ἐπωνομάσθησαν, ὡς ἓνα ἔχοντες κυκλοτερῆ ὀφθαλμὸν ἐν τῇ ὄψει. Ἑλλάνικος δὲ ἀπὸ Κύκλωπος, υἱοῦ Οὐρανοῦ, λέγων οὐκ περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ Κυκλώπων, ἀλλὰ περὶ τῶν θεῶν. Κυκλώπων γὰρ γένη τρία· Κύκλω- 20 πες, οἱ τὴν Μυκὴν τειχίσαντες, οἱ περὶ τὸν Πολύφημον καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί.

DXLVII. Nonn. I, 65 (Cosm. p. 209; Clarke p. 54; cod. Mon. 490) ἔθνικὸν δὲ — κοινόν Eustath. Od. p. 1392 καὶ τῶν — κατασκευάζουσιν Nonn. l. c. Ἡσίοδος — ὄψει Eustath. l. c. Ἑλλάνικος — exit. Schol. Hes. Theog. 139

264 DXLVIII. Περὶ τῶν ἐς Κυνόσαργες ἀπορριπτομένων νόθων.

Τὸ Κυνόσαργες τόπος ἦν Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ οἱ νόθοι ἐκρίνοντο, εἰ τοῦδε ὄντως γέγονεν υἱὸς ἢ ἐκείνου. ἐκάλουν δὲ παρ' Ἀθηναίοις καὶ τοὺς ἀπελευθέρους νόθους· νόθοι δὲ καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ἐκ γεννη-
5 τῆς ἐλευθέρους. καὶ οὗτοι δὲ ἐκρίνοντο καὶ ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὅλως ἠλευθερώθησαν.

Κυνόσαργες δὲ ἤκουσεν ὁ τόπος ἀπὸ τούτου. θυσίας πλησίον ἐν ἱερῷ γενομένης, εἰσελθὼν κύων ἤρπασε κρέας τοῦ θύματος καὶ ἤγαγεν ἐν τούτῳ τῷ
10 τόπῳ. καὶ ἐκεῖ ἐκτίσθη τις νεὴς καὶ ἐκλήθη Κυνόσαργες, οἷον Κυνόσαρκες, ἀπὸ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ κυνός. ὕστερον δὲ τοῦ κάππα ἐξεληθόντος, εἰσῆλθε τὸ γάμμα, διὸ καὶ Κυνόσαργες καλεῖται.

DXLIX. Περὶ τῶν Κύκνων.

Κύκνοι δύο εἰσὶν, ὁ μὲν Ἄρεως, ὁ δὲ Ποσειδῶ-
15 νος. καὶ τὸν μὲν Ἄρεως κακῶς τὰ περὶ Θεσσαλίαν διαθέντα Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος δηλοῖ, τὸν δὲ Ποσειδῶνος Ἀχιλλεύς, στρατευσάμενον καὶ συμμαχοῦντα τοῖς Τρωσίν, ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ. οὗτος ἐλέγετο, ὅτι ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν
20 σῶμα πλὴν κεφαλῆς. τοῦτο δὲ μῦθος, ὅτι κατὰ τὴν κεφα-

DXLVIII. Nonn. I, 60 (Cosm. p. 147) Cf. Eud. p. 143.
DXLIX. Schol. Pind. Ol. II, 82 οὗτος — ἄτρωτος ἦν Palaeph. 12 Κύκνος — Ἀπόλλωνος Tzetzes Lyc. 232. Cf. Eud. p. 392 ὁ Ζεὺς ἐρασθεῖς — ὁ κύκνος Nonn. II, 3 δεῖ δὲ — exit. Eustath. II. p. 87

4 γενετῆς PV 7 τούτου F τούτων PV 8 γινομένης PV
5 Sic F παρὰ θαλασσίαν PV 16 v. 421 18 Olymp. II, 82

λὴν πληγὴς ὑπ' Ἀχιλλέως ὁ Κύκνος ἀνηρέθη. ἄλλα περιδέξιός ὢν στρατιώτης ὁ Κύκνος καὶ κάλλιστα σκεπτόμενος ἐν πολέμοις, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπτωκε τοῖς μύθοις, ὅτι ἄτρωτος ἦν. [Κύκνος δὲ ἤκουσεν, ἐπειδὴ λαθραίως τεχθεὶς ἐρρίφη πλησίον 5 θαλάσσης. κύκνων δὲ πέριξ αὐτοῦ καταπτάντων, ἰδόντες ἄλιεῖς ἀνεΐλοντο τοῦτον καὶ Κύκνον ὠνόμασαν, τὸν καὶ Σκαμανδροδίκην ὕστερον κληθέντα, ὃς ἀνδρωθεὶς ἔγρημε Πρόκλειαν τὴν Λαομέδοντος καὶ γεννᾶ Τένην καὶ Ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Προκλείας, 10 ἐπέγρημεν ὁ Κύκνος Φιλονόμην τὴν Τραγανάσου, ἣτις ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου καὶ μὴ τυχοῦσα κατηγόρησε πρὸς τὸν πατέρα, ἐκβιασθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, συμφωνούντος αὐτοῦ καὶ ἀύλητοῦ τινος Μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα βαλὼν Τένην καὶ Ἡμιθέαν ἀφῆκεν εἰς 15 τὴν θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε Λευκόφρουϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ Τένου Τένεδος καλουμένη, ἰδόντες οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα βασιλέα αὐτὸν τὸν Τένην ἐποίησαν καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου Τένεδου προσηγόρευ- 20 σαν. γνοὺς δὲ ὁ Κύκνος τὸ ἀληθὲς ἀνεΐλε μὲν Φιλο- 265 νόμην, αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνώκησε τοῖς παισὶν ἐν Τενέδῳ. Ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ Τροίᾳ ἀνεΐλε τὸν Κύκνον καὶ Τένην τὸν υἱὸν Κύκνου λόγῳ, ἔργῳ δὲ Ἀπόλλωνος. ἡ δὲ Ἡμιθέα διωκομένη, φεύγουσα 25 τὴν μῆξιν εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν Ἀχιλλεὺς Κύκνον καὶ Τένην, εἰς ἔννοϊαν ἐλθὼν ὕστερον ἀνεΐλε καὶ Μνήμονα, ὄντινα ἡ Θέτις συνακόλου-

4 Haec postea ex Tzetzae commentariis apposita sunt 10
 Τέννην omnibus locis PV 11 ἐπέγρημεν P ἐπέγρημε V

θον Ἀχιλλεῖ δέδωκεν ὑπομιμνήσκειν αὐτῷ μὴ ἀνελεῖν Ἀπόλλωνος παῖδα· εἰμαρμένον γὰρ ἦν Ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλη παῖδα Ἀπόλλωνος· ὁ δὲ Τένης, ὡς ἔφην, υἱὸς Ἀπόλλωνος.]

5 Ἀέξομεν δὲ καὶ περὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Διὸς εἰς Κύκνον. ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, ὡς οἱ μὲν λέγουσι τῆς Νεμέσεως, οἱ δὲ τῆς Αἴδας, βουλόμενος [οὖν] συγγενέσθαι καὶ μὴ ὀραθῆναι ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἐξωμοιώθη Κύκνω καὶ συνεγένετο τῇ ἐρωμένῃ. νῦν οὖν οὗτος ὁ Κύκνος
10 κατηστερίσθη ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἔστιν, ὡς φασιν, ὑποζωγραφηθεὶς καὶ ἄστρον ὁ κύκνος. [δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὁ κύκνος τὸ ζῶον ἀφιέρωται τῷ Ἀπόλλωνι, οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τοῦ λεύσσειν, ἦτοι βλέπειν, παράγε-
15 ται, οὗπερ Ἀπόλλων ἔστι παραίτιος. ὅθεν καὶ Δῆλιος ἐπιθετικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ εὐόρατα πάντα ποιῶν.]

DL. Περὶ Κύλωνος.

Κύλων, Ἀθηναῖος ἀνὴρ, Μεγαρίδα γυναῖκα γήμας, Θεαγένους γυναῖκα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρη-
20 σμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτήν, δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοῦς, ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτή, ἐπελθὼν τῇ Ἀκροπόλει ἀλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ τῆς Ἀθη-
25 νᾶς ἱερὸν. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Κύλων φεύγει, τοὺς δὲ

DL. Schol. Ar. Equ. 443

11 Haec ex Eustathii commentariis compilata non ab ipsa Eudocia addita sunt

ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἰκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἁμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἰκέτας ἀλιτηρίους ἔφασκον, οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν τοὺς ἰκέτας φονεύσαντας. 5

Ἄλλως. Κύλων τὴν Ἀκρόπολιν κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὐρῶν καιρὸν φυγῆ ἔχρήσατο, καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν, ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν. ἐκλήθησαν δὲ ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς 266 τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ 15 ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγῶγος ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὃ ἔστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ ἀλιτηρίων καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστοχησάντων καὶ ἀποτυχόντων. 20

DLI. Περὶ τοῦ Κύρου τοῦ Παρυσάτιδος.

Δαρεῖος, ὁ μικρὸς υἱὸς Ξέρξου, γεννᾷ ἐκ τῆς Παρυσάτιδος δύο υἱούς, Κῦρον καὶ Ἀρταξέρξην. ἀποθανόντος δὲ τοῦ Δαρείου, ἠμφισβήτησαν οἱ δύο περὶ τῆς βασιλείας. καὶ τὸν μὲν ὡς πρεσβύτερον ἤγεν ὁ

DLI. Nonn. II, 9 (Cosm. p. 99)

2 ἀποσπάσαντες F ἀπαντήσαντες PV 8 ἐκλείσθη F
ἐκλήθη PV 19 Equ. 445

χρόνος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν, τὸν δὲ Κῦρον, ὡς νεώτερον
 καὶ φιλούμενον, ἢ μήτηρ προεβάλλετο. ἐπικρατεῖ δὲ
 ὁ Ἀρταξέρξης διὰ τὸν χρόνον καὶ βασιλεύει αὐτός.
 ὁ οὖν Κῦρος μὴ θέλων ὑπείκειν τῷ Ἀρταξέρξει αἰτεῖ
 5 τὸν ἴδιον ἀδελφόν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τῆς Ἀσίας σατρα-
 πείαν, οἷον ἐπαρχότητα, καὶ λαβὼν κατηήλθεν ἐπὶ τὴν
 Ἰωνίαν, κἀκεῖσε καθεζόμενος, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν πά-
 λιν τῆς βασιλείας καὶ ὑποπέσας Λακεδαιμονίων ἄν-
 δρας τινὰς καὶ ἄλλους Ἑλληνας, ὡς μυρίους [ἔπεισεν
 10 αὐτούς] συνακολουθεῖν αὐτῷ [τούτων συνακολουθούν-
 των] ἀνηήλθεν ἄχρι Περσίδος, καὶ συμβολῆς γενομένης
 μεταξὺ τῶν Ἀρταξέρξου καὶ τῶν Κύρου, νικῶσιν οἱ
 Κύρου, καὶ ταῦτα πολλῷ ἐλάχιστοι ὄντες προς τὴν
 Ἀρταξέρξου στρατιάν. οἱ γὰρ Ἕλληνες ἤδεσαν καλῶς
 15 παρατάττεσθαι, καὶ ὀλίγοι ὄντες τέχνη ἐνίκων τοὺς
 πολλούς. ὁ δὲ Κῦρος ἐπαρθεὶς τῇ πρὸς ὀλίγων νίκη
 ἐφορμᾷ ἀπὸ τῆς αὐτοῦ φάλαγγος ἐπὶ τὴν φάλλαγγα
 Ἀρταξέρξου, ὡς δῆθεν αὐτὸν τὸν Ἀρταξέρξην κατα-
 σφάξων, καὶ διαφθείρεται μόνος ὢν, καὶ οὕτως τελευ-
 20 τᾶ μὴ βασιλεύσας.

DLII. Διὰ τί Κωλῶτις ἢ Ἀφροδίτη ἐκλήθη.

Κωλῶτις ἢ Ἀφροδίτη ἐκλήθη, ὅτι νεανίας ὑπὸ
 ληστῶν ἢ ὑπὸ τυράννου κατασχεθεὶς ἐκ τῶν κώλων,

DLII. Tzetzes Lyc. 867

3 αὐτός om. F 5 σατραπίαν PV 6 ὁ δὲ pro καὶ PV
 8 ὑποπέσας etiam Cosmas, πείσας Nonnus. Sequentia cum
 et apud Cosmam Nonnumque et in PV corruptelis inquinata
 sint, verba ἔπεισεν αὐτούς et τούτων συνακολουθέντων removi,
 positura maiore post αὐτῷ sublata. Pro ἔπεισεν αὐτούς Cos-
 mas ineptius πείθων αὐτούς exhibet, prorsus om. Nonnus 14
 στρατείαν PV 17 ἐφόρμα PV

ἦτοι τῶν ἄκρων μορίων καὶ τῶν χειρῶν, ἐδέθη, ἣ δὲ θυγάτηρ ἢ τοῦ ἀρχιληστοῦ ἢ τοῦ τυράννου ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἀπέλυσεν αὐτόν, μιγεῖσα τούτῳ. ὁ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν Κωλώτιδος ἰδρύσατο εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς, ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων ἐρρύσατο. 5

Ἱστορικοί.

267

DLIII. Περὶ Κάδμου τοῦ ἱστορικοῦ.

Κάδμος Πανδίωνος, Μιλήσιος ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατὰ τινὰς συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφέως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν. ὅτι τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα κομίσει τὰ γράμ- 10 ματα, ἅπερ πρῶτον Φοίνικες ἐφεῦρον.

Καὶ ἕτερος Κάδμος Ἀρχελάου, Μιλήσιος καὶ αὐτὸς ἱστορικός, νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Λυκῖνον καὶ Κάδμον ἀνέγραψαν· ἄλλ' ἴσως ἔστιν ἕτερος. ἔγραψε δὲ λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν ἐν βιβλίοις ιδ', καὶ Ἀττικὰς 15 ἱστορίας ἐν βιβλίοις ις'.

DLIV. Περὶ Καπίτωνος.

Καπίτων Λύκιος ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰστανρικὰ βιβλία ὀκτώ, μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτρο-

DLIII et DLIV. Hesych. (Suid.)

1 ἄκρων μορίων F ἀκρωτηρίων PV 9 Eadem Suidas in Pherecydis vita exposuit 11 ἐξεῦρον PV 13 Haec vix intellegi possunt; Λύκιον Κάδμον (i. e. Lycium, quo vocabulo patriam indicaverit Suidas) proposuit Kuesterus, Λύκτιον Müller. fragm. hist. II, p. 4, τινὲς δὲ Λυκίνου Κάδμον νέον (sive νεώτερον) ἀνέγραψαν conl. Bernhardy, quam lectionem excepto vocabulo νέον vel νεώτερον etiam D. Volkmann. Quaest. nov. p. IX, not. 14 probavit ἀπέγραψαν PV 14 ταῦτα ante λύσιν add. S 16 λύσιν ἐρωτικῶν δ' et Ἀττ. ἱστορίας ις scripsit Bernhardy

πίου, Ῥωμαῖστὶ ἐπιτεμόντος Δίβιον Ῥωμαῖον τὸν Παταβῖνον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

DLV. Περὶ Κλεοξένου.

Κλεόξενος καὶ Δημόκλειτος ἔγραψαν περὶ πυρσῶν, ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξεργάσατο Πολύβιος ὁ
⁵ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις.

DLVI. Περὶ Κλήμεντος.

Κλήμης ἱστορικός. ἔγραψε τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας, καὶ πρὸς Ἱερώνυμον, περὶ τῶν Ἰσοκράτους σχημάτων καὶ ἄλλα.

DLVII. Περὶ Κρίτωνος.

Κρίτων Περιώτης (πόλις δὲ αὕτη Μακεδονίας ἢ
¹⁰ Πιερία). ἔγραψε Παλληνικά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περσικά, Σικελικά, Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

Καὶ ἕτερος Κρίτων Νάξιος, ἱστορικός. ἔγραψεν ὀκταετηρίδα, ἣν Εὐδόξου φασίν.

268 DLVIII. Περὶ Κτησίου τοῦ ἱατροῦ.

¹⁵ Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος ἱατρός, ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα καὶ συνέγραψε Περσικὰ ἐν βιβλίοις κγ'.

DLV—DLVIII. Hesych. (Suid.)

1 Δίβιον τὸν Ῥωμαῖον om. τὸν Παταβῖνον S 3 πυρσῶν corr. Harles, Περσῶν PV 4 ἐπεξεργάσατο PV, cf. Polyb. X, 45 7 αὐτοκρατορίας PV 8 Ἰσοκρατικῶν S 11 Σικελικά add. P consentiente S om. V 14 Εὐδόξιον PV 16 Ἀμείμονα PV

Ῥήτορες.

DLIX. Περὶ Καλλινίκου τοῦ ῥήτορος.

Καλλίνικος Γαῖου, ὁ καὶ Σουητώριοις ἐπικληθεὶς, ῥήτωρ Σύρος, ὡς δέ τινες, Ἀράβιος, τὸ δ' ἀληθὲς Πετραῖος, σοφιστεύσας. ἔγραψε πρὸς Λοῦπρον περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηνῶ, πρὸς Κλεοπάτραν, περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν ⁵ βιβλία δέκα, πρὸς τὰς φιλοσόφων αἰρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

DLX. Περὶ Κάστωρος τοῦ ῥήτορος.

Κάστωρ, Ῥόδιος, ἦ, ὡς τινες, Γαλάτης ῥήτωρ, Φιλορώμαιος κληθεὶς. ἔγραψεν ἀναγραφὴν τῶν θα- ¹⁰ λασσοκρατησάντων ἐν δυσὶ βιβλίοις, χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις θ', περὶ πειθοῦς β', περὶ τοῦ Νείλου, τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα.

DLXI. Περὶ Καικιλίου τοῦ ῥήτορος.

Καικίλιος Καλακτῖνος (Καλάκτη δὲ πόλις Σικελίας) ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ σεβαστοῦ ¹⁵ Καίσαρος [καὶ ἕως Ἀδριανοῦ], πρότερον καλούμενος

DLIX—DLXI. Hesych. (Suid.)

Titulum Ῥήτορες addidi ex P om. V 1 Σουητώριος PV 3 ἐν Ἀθήναις add. S 2 Λοῦπρον PV 4 Γαλλήνω PV 6 φιλοσόφους ex codd. AE rec. Bernhardy 9 ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν Μασσαλιώτης add. S 10 Plura de eius familia attulit S Βαβυλῶνος καὶ post ἀν. ex nonnullis libris add. Kuesterus, merito uncis secluserit Bernhardy, om. PV 12 πέντε ex libris melioribus reposuit Bernhardy 14 Καικίλιος scripsit Westerm. Σικελιώτης add. S Καλακτῖνος et Καλάκτη scribendum esse monuit Holstenius, receperunt Westermann. et Bekker. 16 Hoc fidem

Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. ἔγραψε βιβλία πολλά· κατὰ Φρυγῶν β', ἀποδείξεις τοῦ εὐρέσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιροημοσύνης (ἔστι δὲ κατὰ στοιχείου), σύγκρισιν Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος, τίνι διαφέρει 5 ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ, περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων, σύγκρισιν Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου, περὶ Δημοσθένους ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ ποῖοι νόθοι, περὶ τῶν κατὰ ἱστορίαν ἢ παρ' ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι καὶ ἄλλα πλείστα.

DLXII. Περὶ Κεφαλίωνος.

10 Κεφαλίων ἢ Κεφάλων, Γεργίθιος ῥήτωρ καὶ ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις ἐννέα, ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ, μελέτας τε δημορι- 15 κὰς καὶ ἄλλα πολλά.

269 DLXIII. Περὶ Κεφάλου τοῦ ῥήτορος.

Κέφαλος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέρονε πρὸ τῆς ἀναρχίας [οε' Ὀλυμπιάδας].

DLXII et DLXIII. Hesych. (Suid.)

excedere editores Suidae viderunt, itaque negligens librarius vel lector addidisse putandus est. Post Ἀδριανοῦ add. S καὶ ἀπὸ δούλων, ὡς τινες ἰστόρησαν 1 Ἀρχάγαθος PV 2 εὐρέσθαι corr. R. Nitzschius εἰρησθαι PV ἀπόδειξις τοῦ S, qui infra ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κ. στ. exhibet, ἀπόδειξις καλοροημοσύνης τοῦ εἰρ. π. λ. coni. Hermann. 10 Γεργίθιος PV 12 ἐβίωσεν PV infra ἐπιγράφουσι 15 ἄλλα τινά S 17 προσέθηκε praestantiores Suidae libri, συντέθεικε PV 18 ἐπὶ τῆς ἀν. ex libris Paris. reposuit Kuesterus, quem editores secuti sunt. Sequentia cum inepta esse luce clarius sit, expunxi. οε' enim ex

[DLXIV. *Περὶ Κηφισοδήμου.*

Κηφισόδημος Ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ, δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀντιπολιτευόμενος Περικλεῖ.]

DLXV. *Περὶ Κόρακος.*

Κόραξ ῥήτωρ, ὃν εὐρετὴν φασὶ τῆς ῥητορικῆς γενέσθαι.

Ποιηταί.

DLXVI. *Περὶ τοῦ Καλλιμάχου.*

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρη- 5 ναῖος, μαθητὴς Ἑρμοκράτους. ἔγραψε ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συνέταξε καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὦ'. ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου μέχρι τοῦ Εὐεργέτου παρετίθει. τῶν δὲ βιβλίων Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους 10 οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, ἐλπίδες, Σατυρικά δράματα, τραγωδίαί, κωμωδίαί, μέλη, μουσεῖον, πίνακες

DLXIV—DLXVI. Hesych. (Suid.)

insequente Suidae glossa *Κέφαλος οὗτος ἔσχε θυγατέρα τὴν Οἴην*, quae olim a vocabulo ὅτι inchoaverit, ortum esse recte perspexit Bernhardy, unde non mirum, quod lector aliquis Violarii ex Suidae lexico vocabulo *οε* semel transposito, ut res dilucidior fieret, *Ὀλυμπιάδας* adiunxit 1 Haec Suidae scholiastam Ar. Acharn. 705 suppeditasse vidit Bernhardy; ex Suidae lexico interpolator huc traduxit 3 Hanc vitam, quae certe in Hesychii Onomatologo extabat, S glossae *κόραξ· εἶδος ὀρνέου* non bene adiunxit. Cf. Unters. p. 97 not. 1 5 Nomen *Μεσάτμα* Graecis inauditum esse editores viderunt, *Μεγατίμης* flagitantes 6 Plura de eius familia et vita invenies apud S, de quo cf. doctam dissertationem, quam scripsit Schneider., Callim. II, p. 3 seq. 12 *Ἴβις* (ἔστι δὲ ποιήματα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λαιδορίαν, εἰς τινὰ Ἴβιν γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου, ἣν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά) post μέλη add. S

τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων καὶ ὧν συνέγραψαν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη ποταμῶν, 5 θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγῇ, κλίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὄρουων καὶ ἄλλα πολλά, ὡς εἴρηται.

Ἔστι καὶ ἕτερος Κυρηναῖος Καλλιμάχος, ἐποποιός, 10 ἀδελφιδοῦς τοῦδε.

DLXVII. Περὶ Κανθάρου.

Κάνθαρος Ἀθηναῖος κωμικός. μνημονεύεται τούτου δράματα Μήδεια, Τηρεὺς, Συμμαχίαι, Μύρμηκες, Ἀηδόνες καὶ ἄλλα τινά.

270

DLXVIII. Περὶ Καρκίνου.

Καρκίνος Ἀκραγαντίνος τραγικός. καὶ ἕτερος 15 ποιητῆς Ἀττικός. καὶ ἄλλος Θεοδέκτου, Ἀθηναῖος τραγικός. οὗτος ἐδίδαξε δράματα ρξ', ἐνίκησε δὲ α'. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Σεμέλη καὶ ἄλλα.

DLXVII et DLXVIII. Hesych. (Suid.)

2 πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων add. S 6 περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων add. S. Cf. Unters. p. 62 10 νόος Στασήνους καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου add. S 13 καὶ ἄλλα τινά om. S 14 Forte primum poetam finxerunt librarii. Cf. Meinek. hist. com. p. 505 ἢ Ξενοκλέους add. S 16 ἤκμαζε κατὰ τὴν ρ' ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μανεδόνοιο add. S 17 ἢ ἀρχή, ὡς Ἀθηναῖος φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς add. S

DLXIX. *Περὶ Καίσαρος Τιβερίου.*

Καῖσαρ Τιβέριος ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

DLXX. *Περὶ Κορίννης.*

Κόριννα, Θηβαία ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος, Ἀρχελοδώρου καὶ Προκρατίας, ἐπωνόμαστο Μυῖα, λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. 5 ἔγραψε βιβλία πέντε καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικούς.

Ἔστι καὶ ἑτέρα Κόριννα Θεσπία (οἱ δὲ Κορινθίαν), λυρική. ἔγραψε καὶ αὐτὴ νόμους λυρικούς.

DLXXI. *Περὶ Κηφισοδώρου.*

Κηφισόδωρος, Ἀθηναῖος, τραγικὸς τῆς ἀρχαίας 10 τραγωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, Ἔς.

DLXXII. *Περὶ Κικιλίου.*

Κικίλιος, Ἀργεῖος ἐποποιὸς, ἀλιευτικὰ γεγραφὸς καὶ περιήγησιν Ἑλλάδος καὶ ἄλλα.

DLXXIII. *Περὶ Κλαυδιανοῦ.*

Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεύς, ἐποποιὸς νεώτερος, γέ- 15 γονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

DLXIX—DLXXIII. Hesych. (Suid.)

4 μυῖα λυρική positura omissa PV 9 νόμ. λυρ. brevius S. Specimen καὶ αὐτὴ neglecta D. Volkmann. Quaest. nov. p. VII 11 Ἀντιλαῖς add. S 14 καὶ περιήγησιν — ἄλλα om. S, qui eorum loco Halieuticorum scriptores enumeravit, quae quidem explicatio vix ad Hesychium referenda videtur

DLXXIV. *Περὶ Κλεοφῶντος.*

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἡριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσίς, Τήλεφος.

[DLXXV. *Περὶ Κλειταγόρας.*

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.]

271 DLXXVI. *Περὶ Κολουθου.*

Κόλουθος Λυκοπολίτης, Θηβαῖος ἐποποιός, γεγρονῶς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ἕξ, ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.

DLXXVII. *Περὶ Κορίννου.*

15 Κόριννος Ἰλιεύς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὧς τινές φασι, καὶ πρῶτος γράψας Ἰλιάδα, ἔτι τῶν Τρωϊκῶν συνισταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόναις
15 πόλεμον, ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὀμηρον καὶ ἐντάξει τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

DLXXIV. Hesych. (Suid.) DLXXV. Suid. (Schol. Ar. Lys. 1237) DLXXVI et DLXXVII. Hesych. (Suid.)

3 Ἡριγόνη P corr. V. Cf. Kaiser, histor. crit. trag. p. 228 infra Περσεύς PV 5 fr. 21 Meineke. Hanc vitam ex schol. Ar. Lysistr. 1237 Suidam descripsisse non fugit editores. Cf. Unters. p. 121. Hic interpolatoris manu e Suidae lexico additam ex violato literarum ordine concludi potest 8 Καλυδωνιακὰ P corr. V

DLXXVIII. *Περὶ Κράτητος.*

Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος, ποιητὴς ἐπῶν. δράματα αὐτοῦ εἰσὶν ἑπτὰ· Γείτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι.

Καὶ ἕτερος Ἀθηναῖος κωμικός καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα τρία· Θησαν-⁵ ρός, Ὅρνιθες, Φυλάργυρος,

DLXXIX. *Περὶ Κρατίνου.*

Κρατῖνος Καλλιμῆδους, Ἀθηναῖος κωμικός, λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα. ἔγραψε δράματα κα', ἐνίκησε δὲ θ'.

DLXXX. *Περὶ Κρεωφύλου.*

Κρεώφυλος Ἀστνυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐπο-¹⁰ ποιός. τινὲς δὲ ἰστόρησαν Ὅμηρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ, οἱ δὲ φίλον αὐτὸν Ὅμηρου μόνον γεγυῖναι καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

DLXXXI. *Περὶ Κύρου.*

Κῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Θεο-¹⁵ δοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος Πρωιτωρίων καὶ ἔπαρχος πόλεως προεβλήθη.

DLXXVIII—DLXXXI. Hesych. (Suid.)

3 ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινὰ add. S 8 φιλοπότης
δὲ καὶ παιδικῶν ἠττημένος add. S 17 ἔπαρχος πόλεως S
πρόλεων om. ἔπ. PV His plura de Eudocia, Theodosii uxore,
adnexuit S

DLXXXII. Περὶ τοῦ Καρνεάδους.

Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκόμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα ἤρξατο Ἀκαδημία. φασὶ δὲ τελευτήσαντος τὴν σελήνην ἐκλιπεῖν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

DLXXXIII. Περὶ Καλλιππου.

5 Κάλλιππος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής.

DLXXXIV. Περὶ Κέβητος.

Κέβης Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς· Ἐβδόμη, Φρόνιχος, Πίναξ (ἔστι δὲ τῶν ἐν Ἴαιδου διήγησις) καὶ ἄλλα τινά.

DLXXXV. Περὶ Κελσίνου.

10 Κελσῖνος Εὐδώρου, Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε συναγωγὴν δογματῶν πάσης αἰρέσεως φιλοσόφων.

DLXXXII—DLXXXV. Hesych. (Suid.). De Carn. cf. Pseudo-Hesych. p. 32

Titulum Φιλόσοφοι addidi ex P om. V 1 Κηρόνης P corr. V Φιλοκόμου PV 2 Ἀκαδημία PV 5 Quae nunc sequuntur duae vitae, ex P sic reposui; negligentissime V utramque commiscuit scribens Κάλλιππος Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, vocabulo μαθητής ansam erroris dante, quo factum est, ut de Cebetis vita non simus certiores facti. Quem Villosioni errorem nescius ipsi Eudociae tribuit Fr. Nitzschius in Mus. Rhen. XXII p. 193 6 Plura dedit S 12 καὶ ἕτερα add. S

DLXXXVI. *Περὶ Κλεάνθους.*

Κλεάνθης εἷς ἦν καὶ αὐτὸς τῶν Κυνικῶν φιλοσόφων, Ἄσσιος, μαθητῆς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, διδάσκαλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου τοῦ Σολέως καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἐπωνομάσθη Φρεάντλης, ὅτι ἐν τινι φρέατι 5 ἑαυτὸν στήσας ἠρύετο ὕδωρ τοῖς παριοῦσι, καὶ διδούς πιεῖν ἐλάμβανε παρ' αὐτῶν ἄρτον καὶ ἡσθιε. θαυμάζεται δὲ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἐν τούτῳ καὶ οὗτος ὡς καρτερικός. τοσοῦτον δὲ γέγονε φιλόπουνος, ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. 10

DLXXXVII. *Περὶ Κλεοβούλου.*

Κλεόβουλος Εὐαγόρου, Λίνδιος, εἷς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, ῥώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν. μετέσχε δὲ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἔγραψεν ἄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη ,γ.

DLXXXVIII. *Περὶ Κλεοβουλίνης.*

Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ 15 σοφοῦ. ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ἀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἰνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστῳ παῖδες τριήκοντα.

DLXXXVI. Hesych. (Suid.) ἐν τινι φρέατι — καρτερικός Nonn. I, 35 (Cosm. p. 236; cod. Mon. 490) τοσοῦτον δὲ γέγονε — exit. Hesych. (Suid.) DLXXXVII et DLXXXVIII. Hesych. (Suid.)

2 Κάσσιος PV 6 Alteram nominis originationem attulit S μὴ ἔχων γὰρ ὄθεν τραφεῖη, τὰς μὲν νύκτας ἠντλει ὕδωρ μισθοῦ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν, quam iteravit v. φρεάντλης 14 γρίφια PV 15 Κλεοβούλη bis PV 18 ἐκάστῳ P, quod sine idonea causa in ἐκάστων mutavit V τριήκοντα legitur in Anthol. Pal. XIV, 101, unde

DLXXXIX. Περὶ Κλεομβρότου.

Κλεόμβροτος, Ἀμβρακιώτης τὸ γένος (πόλις αὕτη ἐστὶ τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου), ἐντυχὼν [οὗτος] τῷ Φαί-
 273 δωνι, τῷ περὶ ψυχῆς διαλόγῳ Πλάτωνος, καὶ μαθὼν,
 ὡς ἄμεινόν ἐστι τῇ ψυχῇ ὁ χωρισμὸς τοῦ σώματος,
 5 ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ τέθνηκεν ἀλόγως,
 ἵνα δῆθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐξελθοῦσα χωρισθῆ τοῦ σώ-
 ματος.

DXC. Περὶ Κορνούτου.

Κορνοῦτος Λεπίνης (ἡ δὲ Λέπις πόλις Λιβύης),
 φιλόσοφος, γεγωνὸς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Νέρωνος καὶ
 10 πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ἔγραψε
 δὲ πολλὰ φιλόσοφα καὶ ῥητορικά.

DXCI. Περὶ Κράτητος.

Κράτης Ἀσκώνδου, Θηβαῖος ἐκ τῆς Βοιωτίας
 τὸ γένος, μαθητὴς Διογένους καὶ Βρούσωνος τοῦ
 Ἀχαιοῦ. οὗτος φιλοσοφῆσαι θέλων τὴν κυνικὴν φιλο-
 15 σοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ἔρριψε τῷ δή-
 μῳ, κηρύξας οὕτω· Κράτης ἀπολύει τὰ Κράτητος, ἵνα
 μὴ τὰ Κράτητος κρατήσῃ τὸν Κράτητα. καὶ τὰ χωρία
 αὐτοῦ εἶασε γενέσθαι μηλόβοτα (μηλόβοτον δὲ ἐστὶ
 χωρίον, ἐν ᾧ ἀπολύονται τὰ πρόβατα εἰς τὸ βόσκεισθαι,

DLXXXIX. Nonn. I, 16 (Cosm. p. 257) DXC. Hesych.
 (Suid.) DXCI. Hesych. (Suid.) οὗτος — προβάτου Nonn. I,
 28 ἔστι δὲ — exit. Hesych. (Suid.)

etiam παῖδες δυοκαιδεκα reponas 2 οὗτος cum F omitten-
 dum putavi 5 ἀλόγως om. F 10 πρὸ PV 12 φιλόσο-
 φος κυνικός add. S 15 αὐτοῦ P. Verba Κράτης ἀπολύει τὰ
 Κράτητος affert Suidas v. βωμός.

μῆλα γὰρ καλοῦνται τὰ πρόβατα, ἔνθεν καὶ μηλανό-
μοι οἱ ποιμένες καὶ μηλωτὴ ἢ δορὰ τοῦ προβάτου).

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κράτης Τιμοκράτους, Μαλ-
λώτης, φιλόσοφος Στωϊκός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικὸς καὶ
κριτικὸς διὰ τὴν περὶ τοὺς γραμματικούς καὶ ποιητι-
κούς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν, σύγχρονος Ἀριστάρχου
τοῦ γραμματικοῦ καὶ τοῦ Φιλομήτορος Πτολεμαίου.
συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας ἐν βιβλίοις
θ' καὶ ἄλλα.

DXCII. Περὶ Κρίτωνος.

Κρίτων, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, Σωκράτους μαθη-
τῆς, ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην, καὶ τὰ
πρὸς τὴν χρεῖαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκρά-
τους ἀπολογία.

DXCIII. Περὶ Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ.

Λάδων, ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμός, τῇ Γῆ συγγενό-
μενος ἐγέννησε Δάφνην πάνυ ὠραίαν τῷ εἶδει. ταύ-
της ἐρασθεὶς ὁ Ἀπόλλων ἐδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ συλλαμ-
βάνεσθαι μέλλουσα ἠΰξαστο τῇ μητρὶ αὐτῆς Γῆ. ἡ δὲ
χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν. ἡ Γῆ δὲ Ἀπόλλωνα παρα-
μυθουμένη ὁμώνυμον τῇ κόρη φυτόν ἀνέδωκεν, ὃ
καὶ Δάφνη καλεῖται. ἔστι δὲ ἀειθαλὲς καὶ μηδέποτε
μαραινόμενον, ἐπεὶ καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ Ἀπόλ-

DXCII. Hesych. (Suid.)

DXCIII. Tzetzes Lyc. 6

1 Sic Cosmas, *μηλονόμοι* Nonnus. Ceterum plura ex Dio-
gene Laertio et Philostrato compilata add. S 7 ἐπὶ Πτολε-
μαίου τοῦ Φιλομ. S 15 παῖδα add. F 17 αὐτῆς P αὐτ. V

λωνος ἔμεινεν. Ἀπόλλων δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τῶν φύλλων στέφανον συνείρας ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τὴν ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα, ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀπόλλωνος στέμματα ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατ-
 5 εσκευασμένα. ὅθεν ληροῦσιν, ὅτι οἱ μάντις δι' εὐ-
 φροσύνην Ἀπόλλωνος δάφνας ἤσθιον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἐστίν. οἱ χρησμολό-
 γοι καὶ μάντις δάφνης φοροῦντες στεφάνους, ὡς ἀει-
 θαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ ἀλεξικάκου, [καὶ] οὕτω
 10 χρήξουσιν τοὺς χρησμοὺς λέγοντες καὶ λαμβάνοντές τι ἐξ αὐτῶν. καὶ οὕτω διατρεφόμενοι τὸν μῦθον ἐπέθη-
 καν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσίν, ἦτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦ-
 σθαι δάφνη καὶ λέγειν τοὺς χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς.

DXCIV. Περὶ Λακρατίδου.

15 Λακρατίδης ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἤρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλειίστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύ-
 νασθαί τινα προῖέναι· διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρα-
 τίδας ἐκάλουν.

DCXV. Περὶ τῶν Λακωνικῶν ἐφήβων τῶν
 ξαινομένων ταῖς μάστιξιν.

20 Οἱ Λακεδαιμόνοι πρὸς καρτερίαν γυμναζόμενοι ἐορτὴν ἐποιοῦν, ἐν ἧ ἑμάστιζον ἀλλήλους καὶ ἀνδρείαν τινὰ ἐκ τούτου ἐπαιδεύοντο, ἵνα καρτερικῶς ἔχοιεν

DXCIV. Schol. Ar. Acharn. 219 (Suid.) DXCV. Nonn. I, 11 et 58

6 δάφνην F 11 εἰς μῦθον ἐτέθησαν F 16 Müller I p. 397

περὶ τοὺς πολέμους. ἐτίμων δὲ οἱ Λάκωνες ἐν τῇ
 ἑορτῇ τῶν μαστίγων τὴν Ἄρτεμιν· ταύτην γὰρ λέγουσι
 παρθένον θεάν, καρτερικὴ γὰρ ἡ θεὸς καὶ ὑπεράνω
 πάσης δειλίας καὶ ἐμπαθείας. οἱ δὲ καὶ τοῦτό φασι,
 ὅτι τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ἔξαινον ταῖς 5
 πληγαῖς καὶ τούτους ἐδίδασκον ὑπομονητικῶς καὶ
 καρτερικῶς ἔχειν ταῖς μάστιξι, καὶ τῷ [μῆ] ὀλιγωρή-
 σαντι καὶ γενναίως ἐνεγκόντι ἄθλον ἐδίδοσαν.

DXCVI. Περὶ Λαμίας.

Λάμια Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ. ταύτης ἐρα-
 σθῆναί φασι τὸν Δία, μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λι- 10
 βύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λαμία
 προσηγόρευται· ἐνθεν αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεὺς οὐκ 275
 ἔλαθε τὴν Ἥραν, ἣτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λάμιαν τὰ
 γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῆρει. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων
 αὐτῆς τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παι- 15
 δία διὰ φθόνον ὑποκλέπτουσα ἀνῆρει. διὰ τοῦτο καὶ
 τὰς τίθδας ἐκφοβούσας τὰ βρέφη καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς
 τὴν Λάμιαν. μυθεύεται δέ, ὡς ἄϋπνος αὕτη διατελεῖ
 βουλήσει Ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πέν-
 θει ᾗ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ Ζεὺς ἀφαιρετοὺς αὐ- 20
 τῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἐν αὐτῇ ἡ
 ἔξαιρέσθαι καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ καὶ ἐσχηκέ-
 ναι παρὰ Διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὄτι ἂν
 βούληται.

DXCVI. Schol. Ar. Pac. 757 (Eadem tradidit Suidas, qui
 descripsit Schol. Ar. Vesp. 1050)

7 μῆ seclusi et καὶ pro ἀλλὰ emendavi, quod certe vul-
 gatae lectioni praeferendum

DCXVII. Περὶ Λαμπετίας.

Λαμπετία καὶ Φαέθουσα, Ἑλλίου καὶ Νεαίρας θυγατέρες, ποιμένες τῶν τοῦ Ἑλλίου βοῶν ἐν Σικελίᾳ πλάττονται.

DXCVIII. Περὶ τῆς Λαοδάμειας.

Λαοδάμεια, ἡ Ἐκάστου, φίλανδρος πάνυ καὶ μὴ
 5 ἀνασχομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον, περὶ
 ἧς λόγος φέρεται τοιοῦτος. Πρωτεσίλαος καὶ μετὰ θά-
 νατον ἔρωσιν τῆς γυναικὸς κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠτή-
 σατο τοὺς κάτωθε ὄντας ἀνελεθεῖν. καὶ ἀνελεθῶν
 εὗρεν ἐκείνην ἀγάλατι αὐτοῦ περικειμένην. αἰτήσαν-
 10 τος δέ, φασί, μὴ ὑστερεῖν αὐτοῦ, ξίφει διεχρήσατο
 ἑαυτήν. ἕτεροι δὲ ἄλλως φασί, τὴν Λαοδάμειαν καὶ
 τεθνεῶτος τοῦ Πρωτεσιλάου ἔρωτι ἐκκαίεσθαι χόλω
 Ἀφροδίτης. ἀγγελθέντος δὲ τοῦ πάθους, οὐ μόνον
 χαλεπῶς ἠνεγκε, φασίν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαζομένη πρὸς
 15 τοῦ πατρὸς γάμῳ δευτέρῳ ζευχθῆναι οὐκ ἀπέστη τοῦ
 ἔρωσιν, ἀλλὰ κατεχομένη ἐνυκτέρευε μετὰ τοῦ ἀνδρός,
 μᾶλλον αἰρουμένη τὴν πρὸς τὸν τεθνεῶτα, φασί, συν-
 ουσίαν ἢ τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁμιλίαν, καὶ ἐξέλι-
 πεν ὑπὸ ἐπιθυμίας. μεμύθευται δὲ ταῦτα διὰ τὸ
 20 ἐκείνης φίλανδρον, ἀνειδωλοποιουμένης, ὡς εἰκός, τὸν
 ἄνδρα καὶ συνεῖναι δοκούσης αὐτῷ καὶ θανόντι.

DXCVII. Eustath. Od. p. 1717. Cf. Eud. p. 410 DXCVIII.
 Eustath. II. p. 325

8 Sic F κάτω σθένοντας perperam PV. Cf. Unters. p.
 72 not.

DXCIX. *Περὶ Λαπίθων.*

Λαπίθαι γένος ἦν ἠρωϊκὸν ἐν Θεσσαλίᾳ, Κενταύροις πολέμιον, ἀπὸ τινος Λαπίθου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης Νύμφης, ἔχοντες τὴν τοῦ γένους ἀρχήν.

DC. *Περὶ Λευκοθέας.*

276

Λευκοθέα ἡ Ἰνώ, ὅτι ἐμμανῆς γενομένη, διὰ τοῦ 5 λευκοῦ πεδίου θέουσα, ὃ ἐστὶ περὶ τὴν Μεγαρίδα, ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε. Μυρσίλος δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνώ φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρηΐδας Λευκοθέας ὀνομάζει.

DCI. *Περὶ Λευκωσίας.*

Λευκωσία μία τῶν Σειρήνων· ἡ δὲ Παρθενόπη 10 πρώτη ἦν ἐν αὐταῖς. Παρθενόπην λέγουσι διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρᾶς φωνήν, ἢ διὰ τὸ ὁμοιοῦν παρθένῳ μικρᾷ· Λευκωσία πάλιν ἡ λευκωτέρα, ἔχουσα λευκὰ ὠτία, ἢ Λεύκου τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ Λύκου ὠτία ἔχουσα.

15

DCII. *Περὶ τοῦ λέοντος τοῦ ἐν οὐρανῷ.*

Λέων ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστὶ μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀστέρων. δοκεῖ δ' ὑπὸ Διὸς τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζῷδιον διὰ τὸ τῶν τετραπόδων ἠγεῖσθαι. τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Ἡρακλέους πρῶτος ἄθλος ἦν εἰς τὸ μνημο-

DXCIX. Eustath. II. p. 895

DC. Etym. M. p. 561, 43

DCI. Tzetzes Lyc. 720 seq.

DCII. Eratosthen. Catast. 12

λέων τις — exit. Nonn. II, 5

2 Post πολέμιον maiorem posituram, qua distinxerunt PV, sustuli 7 Μυρσίλος PV. Cf. Müller IV, p. 459 14 Λεύκου P Λευκοῦ V

νευθῆναι· φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὄπλοις ἀνεΐλεν, ἀλλὰ συμπλακεῖς ἀπέπνιξε. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ Πείσανδρος ὁ Ῥόδιος. ὄθεν καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔχειν, ὡς ἔνδοξον ἔργον πεπονηκώς.

5 Ἄλλως. λέων τις ἦν τῇ Νεμέᾳ (χώρα δὲ αὕτη τῆς Πελοποννήσου) ἄτρωτος σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, ὃς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ἀπεχθῶς ἐλυμαίνετο. Εὐρυσθεὺς οὖν βασιλεύων τῶν Μυκηνηῶν καὶ μηνιῶν τῷ Ἡρακλεῖ, πέμπει αὐτὸν ἐπὶ ἀναιρέσει τοῦ λέοντος,
10 καὶ ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς ἀνεΐλεν αὐτόν. καὶ οἱ θεοὶ βουλόμενοι ἐπίδοξον ποιῆσαι τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἡρακλέους, δι' ἄστρων ἐξωγράφησαν ἐν τῷ οὐρανῷ τὸν λέοντα, καὶ νῦν ἐστὶν ὁ λέων ἐν ἄστροις.

DCIII. Περὶ Λήδας.

Λήδα ἐξ Αἰτωλῶν ἦν, Πλευρωνία, παῖς μὲν Θε-
15 στίου, Τυνδάρεω δὲ κατὰ τὸν ποιητὴν παράκοιτις, τοῦ ἐκ Λακεδαιμόνος· ἧς παῖδες Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, περὶ ὧν ἀρκούντως ἐν τῷ περὶ Διοσκούρων εἴρηται.

277

DCIV. Περὶ τῆς Λητούς.

Λητώ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμι-
20 δος, Διὸς δὲ παράκοιτις λεγομένη, ἄλλως πάντως λέγεται ἢ περὶ ἢ Ἡρα. λέγεται δὲ Λητώ παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω· ἐπιληστικὴ γὰρ κακῶν ἢ θεός, ὡς Ἑλλη-

DCIII. Schol. Apoll. I, 146 (Similia narrat schol. Od. XI, 298) DCIV. Eustath. II. p. 989 ἄλλως — ἄλλαι Eustath. Od. p. 1700 Διὸς οὖν — exit. Tzetzes Lyc. 401. Cf. Eud. p. 81

3 Πίνδαρος inepte PV consentiente F. Cf. Kinkel I, p. 250 8 Μινυῶν et mox μηνίων PV 10 καὶ οἱ θεοί — λέοντα absunt F 15 Od. XI, 297 17 Cf. p. 124

νες μυθολογοῦσιν. ὅτι ἀλληγορεῖται δὲ οὐ μόνον εἰς λήθην, ἀλλὰ καὶ εἰς νύκτα, τὴν τῷ ἄερι Διὶ προσήκουσαν, ὅτι μὴ φωτὶ καταλάμπεται, οὐκ ἂν εἴη τις τῶν περὶ λόγους ἀγνοῶν.

Ἄλλως. ἢ Αἰτῶ παράκοιτις τοῦ Διὸς λέγεται ⁵ ἄλλως πάντως, ἥπερ ἢ Ἥρα, καὶ καθὰ μνηστήρων ἀλόχους ὁ Ὅμηρός φησί που τὰς τοῦ Ὀδυσσέως δμωίδας, οὕτω δὲ καὶ τῷ Πριάμῳ ἔτεκε μὲν παῖδας καὶ ἢ κατ' ἐξάαιρετον γυνὴ Ἐκάβη, ἔτικτον δ' αὐτῷ καὶ γυναῖκες ἄλλαι. Διὸς οὖν συγγενομένου Αἰτοῦ καὶ ποιήσαντος ¹⁰ αὐτὴν ἔγκυον, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, ζήλω τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῆ, μήτε ἐν θαλάσῃ ὑποδεχομένης τὴν Αἰτῶ πρὸς ἀπότεξιν, κελεύει τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς καὶ ἀνέδωκε τὴν Ὀρτυγα νῆσον, τὴν καὶ Ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτομένην τοῖς κύμασιν, ἔτι δὲ καὶ ¹⁵ τρέμουσαν, καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασεν. Ἀστερία γὰρ φεύγουσα φόβῳ τῆς Ἥρας τὴν μίξιν τοῦ Διὸς μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο νῆσος, ἣτις Ἀστερία καὶ Ὀρτυγία ἐκαλεῖτο. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἢ Αἰτῶ καὶ δάφ- ²⁰ νης καὶ φοῖνικος πρῶτον ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη τὴν Ἄρτεμιν γενναῖ. ἢ δὲ ταύτην μαιεύει καὶ τίκτει τὸν Ἀπόλλωνα [καὶ Ἄρτεμιν]. καὶ Ἄρτεμις δὲ τὴν Δῆλον κατέλαβεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν.

DCV. Περὶ τοῦ Λίνου.

Λίνος, Οὐρανίας υἱός, ῥῶδῆς τινος εὐρετής, ὃν ²⁵

DCV. Eustath. Il. p. 1222 (Cf. Cramer, ³Anecd. Par. III, p. 289; Bergk. Poet. Lyr. p. 1297 seq.)

ἀνεΐλεν Ἀπόλλων, ἐπεὶ τὸν λίνον καταλύσας χορδαῖς
 ἐνέτεινεν ὄργανον. ὁμοίως καὶ Φιλόχορός φησιν ὑπὸ
 Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι, διότι πρῶτος τὸν λίνον κατα-
 λύσας χορδῇ ἐχρήσατο εἰς μουσικῆς ὄργανον. ἐτάφη
 5 δὲ ἐν Θήβαις καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν θρηνώ-
 δεσιν ἀπαρχαῖς, εἰς ὃν καὶ ἐπίγραμμα ἔστι τοιοῦτον·

᾿Ω Λίνε, πᾶσι θεοῖσι τετιμένε· σοὶ γὰρ ἔδωκαν
 Ἀθάνατοι πρῶτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀεῖσαι,
 Ἐν ποδὶ δεξιτερῶ· Μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταί
 10 Μυρόμεναι μολπῆσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίον αὐγὰς.
 278 καὶ Ἡσίοδος·

Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε Λίνον πολυήρατον υἷόν,
 Ὅν δὴ ὅσοι βροτοὶ εἰσιν αἰοιοὶ καὶ κιθαρισταί,
 Πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε
 15 Ἀρχόμενοι δὲ Λίνον καὶ λήγοντες καλέουσιν.
 ὁ μέντοι τὸν Ἡρακλέα διδάξας μουσικὸς Λίνος κατὰ
 τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἕτερος παρὰ τοῦτόν ἐστιν, οὗ
 Θεόκριτος μέμνηται ὁ καὶ ἱστορήσας, ὅτι τὸν Ἡρα-
 κλέα γράμματα Λίνος ἐξεδίδασκεν, υἱὸς Ἀπόλλωνος,
 20 περὶ οὗ ἐν τοῖς περὶ τῶν ποιητῶν μετ' οὐ πολὺν λέ-
 ξομεν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ ὅτι, λίνῳ ἀντὶ χορδῆς
 τῶν παλαιῶν χρωμένων πρὸς τὴν κιθάραν, ὕστερον
 μείναντος τοῦ ὀνόματος, ἡ χορδὴ λίνον καλεῖται,
 ὥσπερ, φασί, καὶ λίθος ἢ ἄγκυρα, ἐπεὶ πάλαι ποτὲ λί-

2 Φιλόχορος P corr. V. Cf. Müller IV, p. 648 7 πᾶσι
 θεοῖσιν τετιμένε scripsi cum Bergkio, πάντα θεοῖς τετιμημένε
 PV πάντα θεοῖσι τετιμένε F 8 ἀεῖσαι Bergk. αἰεῖδειν FPV
 10 μυρόμεναι F μελπόμεναι PV. Ceterum ad poema Orphicum,
 quod in animo habuerit Schol. II. XVIII, 570, quattuor hos
 hexametros referendos esse recte Bergkius suspicatus est 11
 fr. 132 14 Sic scribendum, εἰλαπίναις ἢ δὲ χοροῖσιν PV 15
 λαλέουσιν PV 18 Theocrit. XXIV, 105

θος εἰς ἄγκυραν ἐχρημάτισεν. Ἡρόδοτος δὲ λέγει, ὅτι παρ' Αἰγυπτίοις Λίνος τις αἰδέεται. καὶ θαυμάζειν ἐκεῖνός φησι τὸν Λίνον, ὁκόθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ὅτι κατὰ Αἰγυπτίους βασιλέως παῖς ἐκεῖνος μονογενῆς ἦν. ἀποθανὼν δ' ἄωρος θρήνοις ὑπ' 5 Αἰγυπτίων ἐτιμήθη, καὶ ἡ ἀοιδὴ αὕτη καὶ μόνη σφίσι ἐγένετο. ἐντεῦθεν δὲ ἀναφαίνεται, ὅτι κυρίως αἶλινος ὁ ἐπὶ τοιούτῳ λίνῳ αἶλαγμος, εἰ καὶ ἄλλως διφορεῖται τῇ σημασίᾳ κατὰ τὸν Ἀθήναιον εἰπόντα, ὡς „ἐν γάμοις μὲν ᾠδὴ ὑμέναιος, ἐν δὲ πένθεσιν ἰάλε- 10 μος.“ λίνος δὲ καὶ αἶλινος ἐν τε πένθεσι καὶ „ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῇ“ κατ' Εὐριπίδην. ἡ δὲ ἱστορία καὶ τρεῖς παραδίδωσι Λίνους· τὸν τῆς Καλλιόπης καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Χαλκιόπης καὶ τὸν Νάρκισσον. παρασημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ ὅτι χορδὰς ἐπιστάμενος 15 Ὀμηρος ὁμῶς λίνον καλεῖ, καθὰ καὶ χαλκᾶ ὄπλα τὰ ἐκ σιδήρου.

DXVI. Περὶ τῶν Λιτῶν.

Τὰς Λιτὰς ὁ ποιητὴς ἔφη Διὸς θυγατέρας εἶναι, χολὰς μὲν οὖσας διὰ τὸ πίπτειν τοὺς γονυπετοῦντας, ἐπὶ παραστάσει δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν, πάλιν ἑυ- 20 σάς, παραβλῶπας δὲ τῷ παριδόντας τινὰς τινὰ ὕστερον ἀνάγκην ἴσχειν λιτανείας. ἔτι εἰδοποιεῖ τὰς Λιτὰς ὁ ποιητὴς ὡς δαίμονάς τινας. χολὰς μὲν αὐτὰς κέ-

DCVI. Cornut. 12 ἔτι εἰδοποιεῖ — exit. Schol. II. IX, 498, quae inde in Cornuti exemplaria translata sunt, ubi merito Osannus expunxit

3 οἴκοθεν PV. Cf. Herod. II, 79 9 Athen. XIV, p. 619
11 εὐτυχεῖ F εὐτυχῇ PV. Cf. Eurip. Herc. fur. 348 16 II.
XVIII, 570 18 II. IX, 502

κλῆκε διὰ το βραδέως καὶ μόλις προσιέναι καὶ λιτα-
νεύειν τούτους, οὓς ἂν προηδικηκότες ᾧσι. ῥυσσὰς δὲ
καὶ διαστρόφους τὰς ὄψεις, ἐπεὶ βαρέως καὶ οὐ γεγη-
θότι τῷ προσώπῳ προσορᾶν δύνανται τοὺς προηδικη-
5 μένους, παρ' ὧν αἰτοῦνται συγγνώμην. Διὸς δὲ θυ-
γατέρας γενεαλογεῖ, ὥστε σεβασμίας εἶναι.

279

DCVII. Περὶ τοῦ Λοκροῦ.

Ἀμφικτύονος καὶ Χθονοπάτρας ἀπόγονος Φύσκιος,
οὗ Λοκρός. ὧν ἀπὸ μὲν Φύσκου Φύσκοι πρώτην,
ἀπὸ δὲ τοῦ Λοκροῦ Λοκροὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν.
10 Λοκροῦ δὲ Ὀποῦς, πρὸς ὃν διενεχθεῖς ὁ πατὴρ Λο-
κρός ἔῃ μὲν ἄρχειν ἐκεῖνον, αὐτὸς δὲ οἰκεῖ τὰς πρὸς
ἐσπέραν τοῦ Παρνασσοῦ, ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τοὺς ἐκεῖ.
οἱ Ἑσπέριοί τε καὶ Ὀζόλαι ἐκαλοῦντο περὶ Αἰτωλίαν,
ἐπὶ τῆς ἐτέρας, φασί, πλευραῖς οἰκοῦντες, κατὰ Κρισ-
15 σαῖον πεδίον· ἀφ' ὧν ὕστερον καὶ ἀποικία εἰς Ἴτα-
λίαν ἐστάλη, ἔνθα Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι, οὓς Πίνδαρος
ἐπαινεῖ, ὡς εὐνομουμένους καὶ λογίους καὶ μαχίμους.

DCVIII. Περὶ Λυγδάμιδος τοῦ κατακαύσαντος
τὸν ναὸν Ἀρτέμιδος.

Λύγδαμις ὄνομα. οὗτος ἔκαυσε τὸν ἐν Ἐφέσῳ
ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος. [ἡ δὲ Ἐφεσος πόλις Ἰώνων, ἡ

DCVII. Eustath. II. p. 277 DCVIII. Hesych. Alex. ἡ
δὲ Ἐφεσος — exit. Eustath. Dion. 823

2 ἂν addidi ex F om. PV 9 τοῦ om. F 11 οἰκεῖ re-
cepi ex F εἰς inepte PV 13 Sic F οἳ τε Ἑσπέριοι PV 16
ὧν καὶ ὁ περιηγητὴς μὲνηται add. F Olymp. XI, 15 18
ἐν Ἐφέσῳ om. F 19 Haec ab interpolatore addita sunt, fa-
bulam de Lygdamide altera Herostrati contaminante

καὶ Τραχεῖά ποτε κληθεῖσα καὶ Ὀρτυγία καὶ Πτελέα, κατὰ δὲ Ἡρόδοτον Λυδίας. ἦν καὶ παραλίαν λέγει καὶ μεγάλην πόλιν Ἀρτέμιδος, καὶ ναόν φησιν ἐκεῖ εἶναι, ὃν αἱ Ἀμαζόνες ἐποίησαν ἐν πρέμνῳ, ὃ ἐστὶν ἐν κορμῷ πτελέας, μέγιστον καὶ θαυμασιώτατον. ὃν ⁵ ὕστερον κατακαυθέντα πρὸς τινος θελήσαντος οὕτως ἑαυτῷ περιποιήσασθαι τὸ ἐπ' ὀνόματι αἰοίδιμον. κὰν οὐκ ἔσχε τυχεῖν ἐκεῖνος ὃ ἤθελεν· ἀραὶ γὰρ ἐτέθησαν, μηδένα τῶν ἀπάντων τὸ ἐκείνου περιφέρειν ὄνομα, ὡς ἂν ἐπιλησθείη παντάπασι καὶ μὴ ἔχοι ὃ βούλεται.] ¹⁰

DCIX. Περὶ τοῦ Λυγκέως.

Λυγκεὺς ὀξυδερκέστατος ἐλέγετο, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄρα̃ν. οὕτω μὲν μυθολογοῦσι. πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου ἐπινεοῖται, ὅτι πρῶτος οὗτος ἤρξατο μεταλλεύειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν καὶ τὰ ἄλλα, ἐν δὲ τῇ μεταλλεύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ ¹⁵ τὴν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον καὶ τὰ λοιπά. ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι Λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὄρα̃, καὶ καταδύνων ἀργύριον ἀναφέρει.

DCX. Διὰ τί Λυκηγενῆς ὁ Ἀπόλλων.

Λυκηγενῆς ὁ Ἀπόλλων λέγεται κατὰ τὸν μῦθον, ²⁰ οἶονεὶ λυκηγενῆς, ὡς ἐν Λυκίᾳ γεγονῶς, ἢ τῇ μεγάλῃ κατὰ τινὰς ἢ τῇ μικρᾷ, ἧς Πάνδαρος ἤρχεν, ἀφ' ²⁸⁰

DCIX. Palaeph. 10 (Arsen. Viol. p. 337). Cf. Append. Proverb. III, 71 DCX. Eustath. II. p. 448

8 οὗ ἡθ. F 19 ἀναφέρει rectius F περιφέρει PV et Arsen. 21 λυκηγενῆς F λυκιγενῆς PV 22 περὶ ἧς καὶ ἡ Βοιωτία δηλοῖ add. F

ἦς καὶ ὁ πατήρ Λυκάων παρωνόμασται. εἰς ἣν φασὶ
μετὰ τὸ γεννηῆσαι ἀπηλλάγη ἡ Λητώ, τὴν τῆς Ἥρας
ξηλοτυπίαν ἐκκλίναςα.

Καὶ ἄλλως. Λυκηγενῆς λέγεται, ὅτι λύκος, φασίν,
5 ἐπεφάνη τῇ Λητοῖ ἐν τῷ τοκετῷ, ὅτε καὶ πτοηθεῖσα
πτῶόν τε τὸν ἐξ αὐτῆς Ἀπόλλωνα ἐπωνόμασε καὶ Λυ-
κηγενῆ. διὸ καὶ Ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον ὁ λύκος ἀνεῖ-
το καὶ νομίσματι ἐνεχαράττετο. καὶ Λύκειος δὲ ἀπ’
αὐτοῦ ἐκαλεῖτο αὐτός τε ὁ Ἀπόλλων καὶ ἀγορά τις ἐν
10 τῷ Ὄρει.

Καὶ ἄλλως. ὥσπερ ὁ κύκνος ἱεροῦται τῷ Ἀπόλ-
λωνι, ὡς ἡλίῳ, διὰ τὴν λευκότητα, καὶ ὁ κίραξ διὰ
τὴν νυκτερινὴν μελάνιαν, ἣς οἶα καὶ μητρὸς ἀπο-
γεννᾶται, οὕτω καὶ λύκος ἀνάκειται αὐτῷ διὰ τὸ μέ-
15 σοι εἶναι ἀμφοῖν τὸ λύκειον χρῶμα. τεφρωῶδες γὰρ
καὶ οὔτε φαεινὸν οὔτε ἄκρως μέλαν, ἀλλ’ οἷόν τι τὸ
πρὸ τῆς κροκοπέπλου ὑπονύκτερον χρῶμα, ὃ καὶ λυ-
κόφως ἢ καθωμιλημένη γλωσσο καλεῖ.

DCXI. Περὶ τῆς λύρας τῆς ἐν οὐρανῷ.

Λύρα κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις, ἔστι δὲ Μουσῶν.
20 κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑπὸ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς
χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν, ἔσχε δὲ χορδὰς
ἐπτά ἀπὸ τῶν Ἀτλαντηρίδων. μετέβαλε δὲ αὐτὴν
Ἀπόλλων καὶ συναρμολογῶν ὠδὴν Ὀρφεῖ δέδωκεν,

DCXI. Eratosth. Catast. 24 Ἀρμενίδας — exit. Schol.
Apoll. I, 740

5 Sic cum F scripsi, ὅθεν καὶ πτῶόν τε PV 6 ἐπωνό-
μασαν PV, iidem om. καὶ Λυκηγενῆ 14 ὡς ἀλλαχοῦ γέγρα-
πται add. F 22 Ἀτλαντηρίδων PV, quod tuetur Bernhardt
Eratosth. p. 119 Ἀτλαντίδων cum aliis Robert

ὅς Καλλιόπης υἱὸς ὄν, μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ, καὶ προήγαγεν ἐπὶ πλεόν ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος οὕτως, ὥστε καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην, ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκάλει διὰ 5 τῆς ᾠδῆς. ὅς τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν. Ἀρμενίδας δέ φησι, δοθῆναι τὴν λύραν Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν, Διοσκορίδης δὲ ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστο- 10 ριῶν ὑπὸ Μουσῶν.

Ῥήτορες.

DCXII. Περὶ Λαχάρου τοῦ ῥήτορος.

Λαχάρης Λαχάρου, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Ηρακλέωνος, σοφιστοῦ Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλειστων, ἐνδόξων τε Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστε- 15 ρίου, ἀκμάσας ἐπὶ τε Μαριανθοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ κώλου καὶ κόμματος καὶ περιόδου, διαλέξεις, ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

DCXIII. Περὶ Λέοντος Ἀλαβανδέως. 281

Λέων Ἀλαβανδέως, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία 20 τέσσαρα, Ἀνικιακὰ ἐν βιβλίοις β', τέχνην περὶ στάσεων, τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν.

DCXII et DCXIII. Hesych. (Suid.)

4 οὕτω ὥστε καὶ F οὕτω καὶ PV 5 ἐκλήλει Robert 8 Ἀρμενίδαςg legendum Ἀντιμενίδας PV. Cf. Müller IV, p. 339 9 Müller II, p. 196 10 fr. 29 Sturz Post 11 Λαχαρήτος PV 13 σοφιστῆς S 14 σοφιστοῦ om. S, mox ἐνδόξων τε pro ἐνδόξων δὲ, quod libri offerunt, scripsi monitus ab Ervino Rohdio 16 Ad-

DCXIV. Περὶ Λεωνᾶ.

Λεωνᾶς σοφιστής, Ἰσαυρος τὸ γένος, εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων.

DCXV. Περὶ Λιβανίου.

Λιβάνιος Ἀντιοχεὺς σοφιστής, ἐπὶ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου χρόνων καὶ μέχρι Θεοδοσίου 5 τοῦ πρεσβυτέρου. ἔγραψεν ἄπειρα, ἐν οἷς εἰς Κωνσταντίον τὸν βασιλέα ἐγκώμιον, ἕτερον εἰς Ἰουλιανόν, μελέτας ῥητορικὰς πλείστας καὶ ἐπιστολάς.

DCXVI. Περὶ τοῦ Λουκιανοῦ.

Λουκιανὸς Σαμοσατεὺς ἐπὶ Τραϊανοῦ Καίσαρος, τὸ πρὶν δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ, δυσπραγῆσας ἐν τού- 10 τῷ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτρέπη. καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα.

DCXVII. Περὶ Λολλιανοῦ.

Λολλιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου, γεροντῶς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε πολλά.

DCXVIII. Περὶ Λυκούργου.

15 Λυκούργος Λυκόφρονος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ. ἔγραψε λόγους πολλούς, ἐν οἷς οἱ σωζόμενοι γνήσιοι· κατὰ

DCXIV—DCXVIII. Hesych. (Suid.)

didit quaedam ex Damascio excerpta S (Cf. Phot. bibl. p. 341 b)
1 Hunc articulum ex Procli vita a Marino descripta Hesychio
praesto fuisse editores observaverunt. Plura ex eodem Marini
scripto Suidae fluxerunt 4 βασιλέως S, qui multo uberius est
5 πρεσβύτου S, quod displicuit Bernhardyō Κωνσταντῖνον PV
7 πλείστας om. S 8 Hic quoque uberius S, cuius lectionem
δικηγόρος pro δημηγόρος recepi 15 Plura de eius vita dedit S

Ἄριστογείτονος, κατὰ Αὐτολύκου, κατὰ Λεωκράτους, κατὰ Ανκόφρονος δύο, κατὰ Πασικλέους, κατὰ Μεναίχμου, κατὰ Δημάδου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοικήσεως, περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης, 5 ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα τινά.

DCXIX. Περὶ τοῦ Λυσίου.

Λυσίας Κεφάλου, Συρακούσιος ῥήτωρ, μαθητῆς Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ', καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῷ 10 δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς καὶ δη- 282 μηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολάς ζ', μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς.

Ποιηταί.

DCXX. Περὶ Λεσχίδου τοῦ ποιητοῦ.

Λεσχίδης ἐπῶν ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐ- 15 μενεῖ τῷ βασιλεῖ, ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ὁ ἰατρός.

DCXIX et DCXX. Hesych. (Suid.)

1 Ἄριστογείτονος PV 2 Πασικλέου PV, mox iidem Μενέχμου 3 ἀπολογία accessit ex S om. PV 5 ἱερατείας PV 9 Plura invenies in S 10 τούτους perperam PV 14 ὦν αἱ πέντε πρὸς μειράκια add. S Post 14 titulum ποιηταί addidi ex P om. V 17 Πυθίας PV

DCXXI. Περὶ Λεύκωνος.

Λεύκων ἄγνωτος, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἰσι ταῦτα. Ὄνος ἀσκοφόρος, Φράτορες.

DCXXII. Περὶ Λίνου.

Λίνος Χαλκιδεύς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης, οἱ δὲ Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας, οἱ δὲ Ἐρμοῦ καὶ Οὐρανίας. λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης γράμματα εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν, γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμόν.

10 Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Λίνος Θηβαῖος, νεώτερος ποιητής.

DCXXIII. Περὶ Λυσιμάχου.

Λυσίμαχος, οὗ μὲν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου, οὗ δὲ Λυκοῦργος μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

DCXXIV. Περὶ Λύσιππου.

15 Λύσιππος τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βάκχαι καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα.

DCXXI—DCXXIV. Hesych. (Suid.)

1 ἄγνωτος PV exhibent aequè mendosum, atque ἀγνώτως vel ἀγνόως, quod Suidae libri praebent. Certe cum Bernhardyo ἄγνωτος olim legebatur pro ἄγνωτος, quod postea compendio male intellecto mutatum est 2 ὄνος, ἀσκοφόρες PV 8 διδάσκαλον et infra πρῶτον — ἡγεμόνα PV 11 ποιητής om. S 12 Haec Hesychium vel Suidam ex lexico Harpocrationis hausisse apparet. Fortasse in Violario cum omnia ad verbum cum Suidae glossa conspirent, interpolatoris curae debemus. μὲν scripsi cum S om. PV 13 ἀδελφῶν inepte PV 16 ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γ' Δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η' add. S, qui in fine

Γραμματικοί.

DCXXV. Περὶ Λουπέρκου τοῦ γραμματικοῦ.

Λούπερκος, Βηρύτιος γραμματικός, γεροντῶς μικρῶ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ τοῦ ἄν βιβλία τρία, περὶ τοῦ ταῶς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ τοῦ παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρονόμος, κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γενῶν ἀρσενικῶν, θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία ἑξή, ἐν οἷς πολλὰ κατευδο-283 κίμετ Ἡρωδιανοῦ.

DCXXVI. Περὶ Λυγκέως.

Λυγκεύς, Σάμιος γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ καὶ 10 τυραννήσαντος Σάμου, σύγχρονος Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησε.

Φιλόσοφοι.

DCXXVII. Περὶ Λέοντος.

Λέων, Βυζάντιος φιλόσοφος, περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος, ἢ, ὡς τινες, Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον 15 βιβλία ἑπτὰ, Τευθραντικόν, περὶ Βησαίου, τὸν ἱερὸν πόλεμον, περὶ στάσεων, τὰ κατὰ Ἀλέξανδρον.

DCXXV—DCXXVII. Hesych. (Suid.)

articuli laudat comoediam Θεουσοκόμος, de qua omnino nihil constare alii viderunt 3 βιβλία om. S 5 κτίσιν τοῦ S κτήσιν τῶν PV 8 Ἡρωδιανοῦ PV 10 Θούριδος PV 11 δὲ γέγονε add. S 16 βιβλίους S Τευθραντικόν S Τευθραντικόν PV, qui mox Βησαίου exhibent 17 Hic S compilavit praeter Hesychii epitomen Philostrat. Vit. I, 2 et historiam

DCXXVIII. Περὶ Λεσβώνακτος.

Λεσβῶναξ, Μιτυληναῖος φιλόσοφος, ἐπὶ Ἀγούστου γεγονώς, πατήρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

DCXXIX. Περὶ Λογγίνου.

Λογγῖνος ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθῆς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀύρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους Ζηνοβία, τῇ Ὀδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ τοῦ κατὰ Φειδίου, ἀπορήματα Ὀμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὀμηρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνουσῶν λέξεων ἐν βιβλίοις δ', Ἀττικῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον), λέξεις Ἀντιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος καὶ ἄλλα.

Ἱστορικοί.

DCXXX. Περὶ Λαμπρίου τοῦ ἱστορικοῦ.

15 Λαμπρίας, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως νιός, ἔγραψε πίνακα ὧν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

DCXXVIII—DCXXX. Hesych. (Suid.)

Byzantinam Hesychii Milesii 1 Λεσβῶναξ ubique PV. Ceterum in hac vita duos Lesbonactes, philosophum et rhetorem, ab Hesychio confusos esse docuit E. Rohde, Geschichte d. griech. Rom, p. 342 not. 7 Ὀδυνάμων PV 8 καταφειδίου perverse PV 9 Haec problemata non diversa fuisse ab ἀπορήματα suspicatus est Lehrsus Arist. p. 223 12 ἐν βιβλίοις om. S 14 πολλά add. S

DCXXXI. Περὶ Λύκου.

284

Λύκος, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος ἱστορικός, πατὴρ
Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγο-
νῶς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως.
οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.

DCXXXII. Περὶ Μακαρίας τῆς τοῦ Ἡρακλέους.

Μακαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣτις ἑαυτὴν ἐπ-⁵
έδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν πατριωτῶν
σωτηρίας, ὀπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς
Ἀθήναις, διὸ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πολυτελῶς αὐτὴν ἔθα-
ψαν. ὅθεν καὶ τὸ „βάλλ’ ἐς Μακαρίαν,“ οἷον εἰς Ἄι-
δου, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦς εἰς κίνδυνον κατ’ ἀρετὴν διδόν-¹⁰
των λέγεται.

DCXXXIII. Περὶ τῆς τῶν μάγων θυτικῆς προ-
γνώσεως.

Οἱ μάγοι διὰ τῶν θυσιῶν ἔλεγον τὰς προγνώσεις,
διὰ τῆς ἥπατοσκοπίας. θύοντες γὰρ καὶ ἀνατέμνοντές
τινας σημεῖα ἐθεώρουν ἐν τοῖς τομίοις καὶ ἐν τοῖς ἥπασι
καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, δι’ ὧν ἔλεγον τὰ συμβησόμενα.¹⁵
γένος δὲ Περσικὸν οἱ μάγοι, ἐξ ὧν οἱ ἥπατοσκόποι
ἐξῆλθον. λέγεται δέ, ὅτι τὸ θύειν θεοῖς οἱ Χαλδαῖοι
ἐξεῦρον ἢ οἱ Κύπριοι· διαφορεῖται γὰρ ἡ ἱστορία. Χαλ-

DCXXXI. Hesych. (Suid.) DCXXXII. Schol. Ar. Equ.
1148 (Suid.; Arsen. Viol. p. 136). Cf. Eud. p. 76 DCXXXIII.
Pars consentit cum Suida v. ἥπαρ, λέγεται — exit. Nonn. I. 70

1 Βουθύρας PV 2 Sic S Λυκοφάνους PV 8 πολυ-
τελῶς P παντελῶς V

δαῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔθνος Περσικόν, καὶ ὅτι τὴν μα-
 γείαν εὗρον Μῆδοι. διαφέρει δὲ μαγεία γοητείας,
 καὶ γοητεία φαρμακείας, ὅτι ἢ μὲν μαγεία ἐπίκλησίς
 ἐστὶ δαιμόνων ἀγαθοποιῶν δῆθεν πρὸς ἀγαθοῦ τινος
 5 σύστασιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως
 θεσπίσματα δι' ἀγαθὸν γέγονασι. γοητεία δὲ ἐστὶν
 ἐπίκλησις δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους εἰ-
 λουμένων ἐπὶ κακοῦ τινος σύστασιν (γοητεία δὲ ἤκουσεν
 ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους
 10 γινομένων). φαρμακεία δέ, ὅταν διὰ τινος σκευασίας
 θανατηφόρου δοθῆ τινι ἢ πρὸς φίλτρον ἢ καὶ ἄλλως
 πως διὰ στόματος.

285

DCXXXIV. Περὶ Μαίρας.

Μαίρα Προίτου καὶ Αἰτείας θυγάτηρ, βασιλέως
 Ἄργους, καλὴ τὸ εἶδος, παρθενίαν ἐλομένη συνῆν Ἄρ-
 15 τέμιδι. ἐπεὶ δὲ συνῆλθε Διῦ, ἐξ ᾧν Λοκρός, ὁ τὰς
 Θήβας συνοικίσας Ζήθῳ καὶ Ἀμφίονι, τοξεύεται ὑπ'
 Ἄρτέμιδος. ἕτεροι δὲ φασι, τὴν Μαίραν παρθένου
 ἀποθανεῖν.

DCXXXV. Περὶ Μαριανδυνοῦ.

Μυθεύεται παῖς Τιτίου ὁ Μαριανδυνός, ὃς τὴν
 20 ὀδυρτικὴν ἀλφειδίαν ἠΰξησε καὶ ἐδίδαξε τὸν Μαρσίου
 τοῦ ἀλλητοῦ πατέρα, ἐξ οὗ καὶ Μαριανδυνοὶ ἀλοὶ

DCXXXIV. Eustath. Od. p. 1688 DCXXXV. Eustath.
 Dion. 787

11 ἢ ipse addidi, om. PV. In F haec leguntur: ὅταν διὰ
 τινος σκευασίας θανατηφόρου ἢ πρὸς φίλτρον δοίη ἢ καὶ ἄλλως
 πως προσαχθῆ τινι διὰ στόματος 19 Τιτίου F Τιτνοῦ PV
 20 Μαρσίου F Μάρσου PV

ἐπιτήδειοι τοῖς θρηνοῦσιν. οὗτος κυνηγετῶν, φασίν, ἀπόλετο, καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ ἀκμῇ θέρους ἐθρήνουν αὐτόν.

DCXXXVI. Περὶ Μαρπήσσης.

Μάρπησσα, θυγάτηρ Εὐήνου, γαμετὴ δὲ Ἰδου, ἣς τὸ φίλανδρον περιάδεται. διὸ καὶ ὁ μῦθος λέγει, ὅτι πολλά τε ἔκλαυσεν, ὅτε ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἠρπάγη, καὶ ὅτι αἴρεσιν ἔσχε, προελέσθαι Ἀπόλλωνος τὸν αὐτῇ συγγηράσαντα θνητὸν Ἰδαν, περὶ ᾧ ἐν τῷ περὶ Ἰδου ἀρκούντως εἴρηται.

DCXXXVII. Περὶ Μαρσίου.

Ὁ Μαρσίας ἀγροΐκος ἦν. γίνεται δὲ οὕτω μου-¹⁰ σικός. ἐμίσησεν Ἀθηναῖ τοὺς ἀγροῦς· οὐκ ὀλίγον γὰρ ἀφηροῦντο τοῦ κάλλους. ἡ δὲ πηγὴ τὴν εἰκόνα δεξαμένη τὸ συμβὰν ἐδίδαξεν. οὕτω δὲ ἐρριμμένων τῶν ἀγρῶν ὁ Μαρσίας ὑφίσταται. προσάπτει οὖν τοῖς χείλεσιν ἀνελῶν αὐτοὺς ὁ ποιμὴν. οἱ δὲ ἦδον,¹⁵ φασί, θεία δύναμι καὶ ἄκουτος τοῦ χρωμένου. τέχνην ὁ Μαρσίας ἐνόμισεν εἶναι τὴν δύναμιν, καὶ χωρεῖ μὲν κατὰ Μουσῶν, χωρεῖ δὲ κατὰ Ἀπόλλωνος, λέγων, οὐδὲ θέλειν εἶναι λοιπόν, ἂν μὴ πλεονεκτήσῃ τοῦ δαίμονος. ἐν ἐκείνῃ τῇ φιλονεικίᾳ νικᾶται, καὶ²⁰ τὸ δέσμα μετὰ τὴν ἦτταν ἐκδύεται. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ Μαρσίας καλούμενος. οἱ δὲ Φρύγες,

DCXXXVI. Cf. CCCLVII DCXXXVII. Palaeph. 48 (Ar-
sen. Viol. p. 348)

9 Cf. p. 237 10 οὕτω F οὗτος PV 12 δὲ recepi ex F
om. PV 22 εἶδον ἐγὼ ποταμὸν ἐν Φρυγίᾳ F

ὡς φασι, δοξάζουσι τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἐξ αἵματος εἶναι τοῦ Μαρσίου.

286 DCXXXVIII. Περὶ Μανσωλοῦ τοῦ Καρός.

Μανσωλὸς Καρίας γέγονε τύραννος, ὃς ἐκτίσεν
 ἐαυτῷ τάφον πολυανάλωτον ἐν χώματι τιμὴ καὶ ἐν
 5 λιμναζούσῃ λίμνῃ, ἔνδον κειμένου τοῦ τάφου. γράφε-
 ται δὲ καὶ ὁ Καρικὸς τάφος, ἵνα ἡ κτητικός, γράφε-
 ται δὲ καὶ Καρός, ἵνα ἡ ἔθνικὸς τοῦ Μανσωλοῦ
 τοῦ Καρός. οὕτω δὲ καὶ αἱ Πυραμίδες θαύματός
 εἰσιν ἄξια ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐκτισμέναι, πολυανάλωτοι
 10 καὶ αὐταί, ἃς τινες Χριστιανοὶ μὲν λέγομεν εἶναι τὰ
 ὠρεῖα τοῦ Ἰωσήφ, Ἕλληνες δὲ τάφους βασιλέων τι-
 νῶν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρόδοτος. ὡς δὲ εἰκός, μετὰ τοὺς
 χρόνους τοῦ Ἰωσήφ καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἰσραὴλ ἐποιή-
 σαντο αὐτὰς τάφους βασιλέων οἱ Ἕλληνες.

DCXXXIX. Περὶ τῆς Μεγάρας τοῦ Ἡρακλέους.

15 Μεγάρα, Κρέοντος θυγάτηρ, βασιλέως Θηβῶν,
 Ἡρακλεῖ γηραμένη ἔσχε παῖδας τρεῖς. Ἡρακλέους δὲ
 σταλέντος τὴν εἰς Κέρβερον, ἐκάκου τοὺς Ἡρακλείδας
 τούτους Λύκος, βασιλεὺς τηνικαῦτα Θηβῶν. Ἡρακλῆς
 δὲ ἄνω γενόμενος ἀνεῖλεν ἐκεῖνον αὐτῇ γυναικὶ καὶ
 20 τέκνοις. Ἡρας δὲ χόλῳ εἰς μανίαν συννελαθεὶς διε-
 χειρίσατο καὶ τοὺς παῖδας, ὧν χάριν ἀνεῖλε τὸν Λύ-

DCXXXVIII. Nonn. Laud. fun. 13 (Cosm. p. 221 seq.)
 DCXXXIX. Compilavit Apollod. II, 4, 12 Nonn. II, 28 (Cosm.
 p. 317) ὡς δὲ τινες — exit. Tzetzes Lyc. 38

5 Sic etiam Cosmas, κείμενος Nonnus et PV γράφεται
 — κτητικός om. Nonnus, praebet Cosmas, qui absurdus legit
 ἵνα ἡ ἔθνικὸν τοῦ Μανσάλου τοῦ κάρος ὁ καρικὸς τάφος 10
 Pro ὠρεῖα legitur σιτοβολῶνες apud Cosmam

κον. διὸ καὶ τεκνορραίστης κεῖται παρὰ Λυκόφρονι.
ὡς δέ τινες φασί, καὶ τὴν Μεγάραν διεχειρίσατο. μέλ-
λων δέ, φασί, καὶ τὸν ἀδελφικὸν Ἰφικλέα διαθέσθαι
τὰ ὅμοια, ἐκώλυθη, φθάσαντος ἐκείνου κατὰ φύσιν
θανεῖν.

5

DCXL. Περὶ τοῦ Μελάμποδος.

Μελάμπους ὁ μαντικώτατος ἀδελφὸς Βίαντος, ὄν-
τινα οὕτως γενεαλογοῦσιν Ἄμυνθάονος, τοῦ Κρηθέως,
τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δωρίππης,
γίνεται Μελάμπους, ὡς φησι Διευχίδας. κληθῆναι
δέ φησιν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖ-¹⁰
ναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου
τοὺς πόδας μελανθῆναι, διὰ τὸ εἶναι ἄσκιους. ἐν δὲ
ταῖς καλουμέναις μεγάλαις Ἠοίαις λέγεται, ὡς ἄρα
Μελάμπους, φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι, ἀποδημήσας κατ-
έλυσε παρὰ Πολυφάντη. βοῦν δὲ αὐτῷ θύοντι δρᾶ-¹⁵
κων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν τοῦ Πολυφάντου θερά-
ποντα. χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δρᾶ-
κοντα. Μελάμπους δὲ ἐκείνον μὲν θάπτει, τὰ δὲ ἔκ-
γονα αὐτοῦ ἐκτρέφει, κάκεινα περιλείχοντα τὰ ὄτα
αὐτοῦ ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. κλέπτοντα δὲ²⁰
τὸν Μελάμποδα τὰς βοῦς τοῦ Ἰφίκλου καὶ συλλη-²⁸⁷
φθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὐ-
πω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντι-

DCXL. Schol. Apoll. I, 121 ἐν δὲ ταῖς — ἀφίκετο κλέ-
ψαι Schol. Apoll. I, 118 οὗτος ὁ Μελάμπους — exit. Nonn.
I, 45

1 Alex. 38 9 Διευχίδας FPV corr. Bast. ep. crit. p.
231. Cf. Müller IV, p. 390 13 fr. 117, in quo recte legitur
Πολυφάντη pro Πολυφάτη, quod PV praestant. Idem mendum
infra occurrit

κῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ
 τοῦ Ἴφικλου, παρ' ἧς Ἴφικλος μαθὼν τὸ πρόρρημα
 αὐτός τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ καὶ Μελάμποδα
 αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς
 5 ἀφίκετο κλέψαι. οὗτος ὁ Μελάμπους ἐξέφηνε τὰ ἐν
 Αἰγύπτῳ ἱερὰ τοῖς Ἑλλησιν, διὸ καὶ ἱεροφάντης ἐλέ-
 γετο, ἅπερ ἐμιμήσαντο Ἑλληνες. ἦν δὲ τῶν μετα-
 μορφουμένων, ὡς αὐτὸς ὦν μαντομάγος, ὥσπερ καὶ ὁ
 Πρωτεύς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶχον φύσει τοιαύ-
 10 τὴν δύναμιν πάρεδρον, ὥστε μεταμορφοῦσθαι εἰς ὃ
 ἂν θέλωσιν, ὥστε μὴ γινώσκεισθαι παρὰ τῶν πρὸς
 αὐτοὺς διαλεγομένων.

DCXLI. Περὶ τοῦ Μελεάγρου.

Μελεάγρος υἱὸς Οἰνέως ἦν, ὃν τινὰ φασὶ περι-
 γενόμενον τοῦ Καλυδωνίου σὺς καὶ ἀποδείραντα
 15 δοῦναι τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τὸ δέρμα τῇ ἐρωμένη
 Ἀταλάντῃ· καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ συνεκνήγησεν. οἱ δὲ
 Θεστίου παῖδες, Πλευρώνιοι μὲν ὄντες, μήτρωες δὲ
 Μελεάγρου, ὃ ἔστι θεῖοι τὰ πρὸς μητρός, ἀγανακτή-
 σαντες αὐτὰ τῆς Ἀταλάντης ἀφείλουτο βία καὶ Με-
 20 λεάγρῳ ἐπεβούλευον. ὁ δὲ μαθὼν τούτους ἀπέκτεινεν,
 ἐφ' οἷς καὶ τὴν μητέρα λελύπηκε. τῶν δὲ Πλευρω-
 νίων διὰ ταῦτα Καλυδωνίοις πολεμούντων, ὁ Μελεά-
 γρος ἐξ ἀρχῆς μὲν οὐ συνεμάχει τοῖς ἐν Καλυδῶνι
 συμπολίταις, ἀγανακτῶν πρὸς μητέρα καταρωμένην.
 25 πεισθεὶς δὲ ὕστερον τῇ γυναικὶ Κλεοπάτρῃ ἀπεσόβη-

DCXLI. Eustath. II. p. 774 (Arsen. Viol. p. 401)

σεν ἐκ τῆς πόλεως τοὺς Κουρήτας. οἱ δ' αὐτοὶ νεώ-
 τεροι προσιστοροῦσι καὶ ὡς ἡ μήτηρ ἔτι μηνιῶσα τῷ
 νιῷ Μελεάγρῳ διὰ τοὺς ἀδελφούς τὸν παρὰ Μοιρῶν
 αὐτῇ δοθέντα δαλόν, ὄρον ὄντα τῆς τοῦ νιοῦ ζωῆς,
 κατέφλεξε, τελευτήσαντος δὲ παραχρῆμα αὐτοῦ, μετα-⁵
 μεληθεῖσα ἑαυτὴν κατέκαυσεν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς πυρᾷ.
 αἱ δὲ τοῦ Μελεάγρου ἀδελφαὶ ἀπαύστως θρηνοῦσαι
 εἰς ὄρνεις, τὰς λεγομένας μελεαγρίδας, μετεβλήθησαν.
 ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει, ὅτι, ὡς τὸ εἰκός, περὶ μέρους
 τῆς χώρας ἐμάχοντο Κουρήτες καὶ Αἰτωλοί, καὶ ὅτι¹⁰
 Θέστιος, Ἀλθαίας πατήρ, Κουρήτων ἄρχων, πενθερὸς
 Οἰνέως, κρατῶν Πλευρῶνος καὶ ὡς πόλεμος τοῖς Θε-
 στιάδαις πρὸς Οἰνέα καὶ Μελέαγρον.

DCXLII. Περὶ τῆς Μεδούσης.

288

Μέδουσα Φόρκυος καὶ Κητοῦς θυγάτηρ ἦν, ἣτις
 πρὸς κάλλος τῇ Ἀθηνᾷ ἀντήριζεν. Ἀθηνᾶ δὲ τὸν¹⁵
 Περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν, ὑπογράψασα καὶ ὑποδεί-
 ξασα τούτῳ ἐν ζωγραφίαις αὐτὴν τὴν καὶ Γοργόνα
 καλουμένην, μίαν οὖσαν ἐκείνων, περὶ πόλιν τῆς Σά-
 μου Δεικτῆριον κληθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ὑποδεχθῆναι ταῦτα
 αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς Φορκίδας πρῶτον τὴν τε²⁰
 Περφιδῶ καὶ τὴν Ἐννώ, τὰς ἐκ γενετῆς γραῦς, ἀδελ-
 φὰς δὲ τῶν Γοργόνων, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα
 ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ'
 ἀμοιβήν, καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως
 ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς Νύμφας, καὶ λαβῶν τὰ πτερωτὰ²⁵

DCXLII. Tzetzes Lyc. 838 (Cf. Eud. p. 104 seq.)

1 δ' αὐτοὶ F δὲ αὖ PV 8 ὄρνεις F 9 Strabo X, p. 466
 17 Γοργόνην PV 18 μία P corr. V

τῶν Νυμφῶν πέδιλα καὶ κισσύβιον, ἦτοι πήραν καὶ
 κιβωτόν, καὶ τὴν κυνέαν τοῦ Ἄιδου καὶ παρ' Ἑρμοῦ
 ἀδαμαντίνην ἄρπην, ἔχων παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς κάτοπτρον,
 5 πετόμενος ἦλθεν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἐπ' Ὠκεανὸν οὐ-
 σας περὶ πόλιν Ἰβηρίας τὴν Ταρτησσόν· αἵτινες δρα-
 κοντοφολίδας εἶχον, κεφαλὰς συῶν, μεγάλους ὀδόντας,
 χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. οὕτω γοῦν
 πετόμενος, ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν καὶ κοιμωμένας εὐρῶν
 10 καρατομεῖ τὴν Μέδουσαν, ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων,
 οὐ πρὸς αὐτήν· ἧ γὰρ ἀπελιθώθη ταύτην ἰδῶν. αἱ
 δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρηῖνον μὲν ἐκώκνουν, ἐκ τῶν
 πολλῶν ὄφιοιδῶν αὐτῶν κεφαλῶν ἐκπέμπουσαι συρι-
 σμόν, ἐξ ὧν περ Ἀθηνᾶ κατὰ Πίνδαρον τὸν ἀύλητι-
 κὸν καλούμενον πολυκέφαλον εὔρε νόμον. Περσεὺς
 15 δὲ τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεῖς καὶ κατὰ νότων φέρων
 αὐτὴν ἐπορεύετο. τὰ δὲ τῶν Νυμφῶν πέδιλα καὶ
 τὴν Ἄιδου κυνὴν Ἑρμοῦ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τοῖς ἰδίῳις
 δεσπόταις παρέδωκε, τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνας
 Περσεὺς παρέσχε τῇ Ἀθηνᾶ. ἡ δὲ πρὸς τὸ μέσον τῆς
 20 ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἐπὶ
 τοῦ κόσμου, ὃν περὶ τὸ στήθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν,
 ὅθεν ἀπὸ τῆς Γοργόνας καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖ τῆς
 Ἀθηνᾶς κόσμος, Γοργόνιον ἐκλήθη.

DCXLIII. Περὶ Μέμνονος.

Ὁ Μέμνων Αἰθίοψ περιάδεται καὶ δοκεῖ διὰ τὸ
 25 κάλλος Ἡμέρας εἶναι υἱός. ὡς δὲ καὶ Τιθωνοῦ ἦν

DCXLIII. Eustath. Od. p. 1697

1 πέδηλα P corr. V, μοx κυβωτόν PV 11 ἐκώκνουν PV
 12 συριγμόν PV 13 Pyth. XII, 23 20 Ita correxi, ὅτι om.,
 οὐ pro ὃν PV

υἱὸς καὶ ὡς ἐξ Αἰθιοπίων ἐπικουρήσων ἦλθεν εἰς Τροίαν καὶ ὡς Ἀχιλλεὺς αὐτὸν κατέρριψε κρατερωῶς ἀνδιστάμενον τοῖς Ἀχαιοῖς, τοῖς ἱστοροῦσι τεθρούλληται. ὅτι δὲ ὁ τοιοῦτος Μένμων καὶ τὸν καλὸν ἀνεῖλε Νεστορίδην Ἀντίλοχον, ἡ ἱστορία δηλοῖ.

5

DCXLIV. Περὶ Μενοικέως.

289

Μενοικεὺς Κρέοντος ὑπῆρχεν υἱός, βασιλέως Θηβῶν, οὔτινος τῆς ἰδίας πατρίδος τῶν Θηβῶν πολεμουμένης ὑπὸ τῶν ἐπὶ στρατηγῶν, ἐχρησμάδησε Τειρεσίας ὁ μάντις, παραντῖκα παύσειν τὸν πόλεμον καὶ ἔσεσθαι αὐτοῖς νίκην, εἰ τοῦ βασιλικοῦ γένους τῶν αὐτοχθόνων τῶν ἀναδοθέντων ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ δράκοντός τις ἑαυτὸν δῶ πρός ἀναίρεσιν. δίχα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρέοντος τοῦτο μαθὼν ὁ Μενοικεὺς ἑαυτὸν σφάξας ἀπὸ τῶν τειχῶν πέπτωκε καὶ τὸν πόλεμον ἔπαυσεν.

15

DCXLV. Περὶ Μερόπης καὶ Κλεοθήρας.

Μερόπη καὶ Κλεοθήρα θυγατέρες Πανδαρέου ἦσαν. μυθεύονται δὲ ἀρπαγῆναι ἀέλλαις διὰ τὸ ὀπασοῦν ἀφανές, Ἐριννύσι δὲ παραδοθῆναι ἀμφιπολεύειν.

DCXLVI. Περὶ Μετάβου.

Μεταβος υἱὸς Ἀλύβαντος. λέγεται δέ, τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὰς Γηρῶν βουῶς ἀπιόντα ξενισθῆναι παρὰ

20

DCXLIV. Nonn. I, 9 (Cosm. p. 257) DCXLV. Eustath. Od. p. 1875 et p. 1883. Cf. Eud. p. 326 (Phavorin.) DCXLVI. Etym. M. p. 579, 28

9 παραντῖκα Nonnus ὢν παρ' αὐτὰς Cosmas παρ' αὐτὰ PV 13 τοῦτο — Μενοικεὺς addidi ex F, librarii neglegentia exciderunt in PV 16 Κλαιοθήρα [PV 19 Ἀλύβαντος PV

Ἀλύβαντι, καὶ τότε γεννηθῆναι τὸ παιδίον καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τοὺς βουῖς τοῦ Γηρυόνου ἔει.

DCXLVII. Περὶ τῆς Μηδείας.

Μήδεια, ἡ θυγάτηρ Αἰήτου, ἀφείσα τὴν Ἀττικὴν, ἀπῆρεν εἰς Κόλχους, ὅτε καὶ τῇ χώρᾳ τῶν Μήδων τὸ ἀπ' αὐτῆς δέδωκε κληθῆναι, διὰ τὸ τὸν Αἰγέα φεύγειν, ὅτε λυγρὰ φάρμακα τῷ αὐτοῦ νιῷ Θησεῖ ἐβουλεύσατο. ὅθεν, φασίν, ἀπὸ ταύτης, οἷα σοφῆς φαρμακοργοῦ, ἔτι οἱ Μῆδοι πολυφάρμακοὶ εἰσι. τῷ ὄντι δὲ οὐχ ἔκοῦσα, οὐδὲ δι' αἰδῶ, ὥς τινες, ἀλλὰ πρὸς βίαν ἔλιπε τὰς Ἀθήνας, διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, διότι τῷ Αἰγείδῃ Θησεῖ, ὡς εἴρηται, ἐπεβούλευσε κερασαμένη θανάσιμα φάρμακα, ὀπηνίκα ἐκεῖνος ἐκ Τροιζῆνος χρόνιος ἐλθὼν μετὰ τοῦ ξίφους καὶ τῶν πεδίων τῶν πατρικῶν, ἃ καὶ ὁ Λυκόφρων ἱστορεῖ, ἐνεφανίσθη μὲν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ Αἰγεῖ παῖς καλὸς καὶ πρέπων εἰς βασιλείαν, μικροῦ δὲ ἂν λαθὼν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γνωρίσας τὸν ἐκ πολλοῦ ἐπὶ διαδοχῇ τῆς βασιλείας ποθούμενον παῖδα περιεσώσατο καὶ τὸν διαδεξόμενον εὐρηκῶς ἀπώσατο τὴν Μηδεῖαν, ἣν διὰ ἔρωτα παιδοποιῆας ἐπεισηγάγετο.

Φασὶ δὲ αὐτὴν δυναστεύσασαν ἐν Μήδοις καὶ ἐπικρουπομένην τὴν ὄψιν, ὀπηνίκα προέρχοιτο, καταδειξαι τὸ θηλυστολεῖν τε τοὺς ἐκεῖ καὶ ἐν ταῖς προ-

DCXLVII. Eustath. Dion. 1017 διὸ καὶ ἐμυθεύθη — exit. Palaeph. 44

consentiente F 8 διὸ et mox ἐκείνης F 9 Post εἶσι quaedam add. F 15 Alex. 1324

όδοις κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι πάντας τοὺς φαρμακουργοὺς ὑπερήκοντισεν ἡ Μήδεια. διὸ καὶ ἐμυθεύθη ὡς ἀφέψουσα τοὺς πρεσβυτέρους νέους ἐποίει· ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. ἡ Μήδεια ἄνθος τι πρώτη εὗρε δυνάμενον καὶ τὰς λευκὰς τρίχας 5 ποιῆσαι μελαίνας· τοὺς οὖν γέροντας ἐκ πολιῶν μελαίνας τρίχας ἔχοντας ἐποίει φαίνεσθαι. πυρίαν οὖν πρώτη Μήδεια ἐξεῦρεν, ἐπυρία δὲ τοὺς βουλομένους οὐκ ἐν τῷ προφανεῖ, ἵνα μὴ τις μάθη τῶν ἰατρῶν· ὄνομα δὲ ἦν τῷ πράγματι παρέψησις. οἱ γοῦν ἄν- 10 θρωποὶ ταῖς πυριάσεσιν ἐγίνοντο κουφότεροὶ καὶ ὑγιεινότεροὶ. ἐκ δὴ τούτου ὀρῶντες τὴν παρασκευὴν, λέβητας καὶ ξύλα καὶ πῦρ, ἐνόμισαν, ὡς ἔπει τοὺς ἀνθρώπους. ὁ δὲ Πελίας, ὃν φασιν ὑπὸ τῆς ἐψήσεως τῆς Μηδείας τελευτῆσαι, ἄνθρωπος γέρων καὶ ἀσθε- 15 νῆς ὢν, πυρία χρώμενος ἐτελεύτησεν.

DCXLVIII. Περὶ τοῦ Μίδου τοῦ χρυσομανοῦς.

Μίδας, βασιλεὺς ὢν Φρυγίας πλουσιώτατος, φιλάργυρος καὶ χρυσομανῆς τις γέγονεν, ὡς τὸ ἔργον ἐδήλωσεν. ἠΰξατο καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς, ὡς φασιν, οὐ εἶν ἄψηται ἢ χειρὶ ἢ στόματι, ἵνα χρυσὸς γένηται. 20 εἰσηκούσθη οὖν οὗτος, καὶ οὐ εἶν ἠψατο, χρυσὸς ἐγένετο, καὶ οὕτω πάντα μὲν ἦν αὐτῷ χρυσός. φαγεῖν

DCXLVIII. Cosmas p. 245 seq. ἐλέγετο γὰρ — exit. Schol. Ar. Plut. 289 (Suid.)

1 σκεπάσμασιν PV λέγεται — Μήδεια om. F 4 τοιοῦτο PV 5 Restitui lectionem, quae in F comperet καὶ λευκὰς ποιῆσαι τὰς τρίχας καὶ μελάνας· τοὺς οὖν χαίροντας ἐκ τοῦ πολιῶς ἔχειν μελάνας τρίχας PV 14 ὃν φασιν — τελευτῆσαι om. F

δὲ μὴ δυνάμενος ἀπώλετο, καὶ γὰρ ἡ τροφή ἢ διδο-
 μένη αὐτῷ διὰ τοῦ στόματος ἐπεχρυσούτο· ἐφθάρη
 οὖν τῷ λιμῷ. Ἰστοροῦσι δὲ καὶ τινες, ὅτι χρησμὸν
 λαβὼν ἔζησεν· ἦν δὲ ὁ χρησμὸς, διελάσαι ἄρματα καὶ
 5 ὅπου ἂν ἐπισχεθῇ, τὸ ἄρμα στῆναι καὶ κτίσαι πόλιν,
 καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ κτίζει τὴν Ἄγκυραν τῆς Γαλα-
 τίας (ἄγκυρα γὰρ σιδήριον πλοίου ποταμίου ἐπέσχε
 τὸ ἄρμα καὶ ἔστιξε τὸν Μίδαυ), καὶ οὕτως ἐκτίσθη
 ἡ πόλις καὶ ἐκλήθη Ἄγκυρα. ἐλέγετο δὲ καὶ παροι-
 10 μιωδῶς ἐπὶ τοῦ Μίδαυ, ὅτι ὄνου ἔσχευ ὧτα διὰ τὸ
 ἔχειν πολλοὺς ὠτακουστάς, ὡς πάντα ἔχειν γινώσκειν
 τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ χώρᾳ λεγόμενά τε καὶ πραττόμενα,
 ἢ ὅτι κώμην Φρυγίας κατέσχευ, ἣτις Ὄτα ὄνου ἐλέ-
 γετο. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ
 15 Μίδαυ μετεβλήθη εἰς ὄνον, ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου
 παριόντας ἠδίκησε, διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ὧτα ὄνον
 αὐτῷ περιῆψεν. οἱ δέ, ὅτι ὧτα μεγάλα φύσει εἶχε. λέ-
 γεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων.

291 DCXLIX. Περὶ τῆς τοῦ Μίδαυ κολάσεως.

Ὁ Μίδαυ νομίζεται παρὰ Πέρσαις εἶναι ὁ ἥλιος,
 20 καὶ θυσιάζουσιν αὐτῷ πολλὰς θυσίας καὶ τελουσί τι-
 νας τελετὰς εἰς αὐτόν. οὐδεὶς δὲ δύναται εἰς αὐτόν
 τελεσθῆναι, εἰ μὴ πρότερον διὰ τῶν βαθμῶν πασῶν
 τῶν κολάσεων παρέλθοι καὶ δείξοι τινὰ ἀπαθῆ καὶ
 ὄσιον. βαθμοὶ δὲ εἰσι κολάσεων τὸν μὲν ἀριθμὸν
 25 ὀγδοήκοντα, ἔχοντες δὲ ὑπόβασιν καὶ ἀνάβασιν. κολά-

DCXLIX. Nonn. I, 6 et 47 Sanct. Lum. 9 (Clarke p. 49).
 Initium articuli descripsit Suidas v. Μίδαυ.

ζονται γὰρ πρώτον τὰς ἐλαφροτέρας, εἶτα τὰς δραστι-
 κωτέρας, καὶ εἶθ' οὕτως μετὰ τὸ παρελθεῖν διὰ πασῶν
 τῶν κολάσεων τότε τελεῖται ὁ τελούμενος. αἱ δὲ κο-
 λάσεις εἰσὶ τοιαῦται. πρότερον ἐλίμωττον αὐτοὺς τοὺς
 τελουμένους ἐπὶ πενήκοντα ἡμέρας, εἰ τύχοι, εἶτα εἰ 5
 ἦγε καρτερικῶς, ἐποιοῦν αὐτὸν διανήξασθαι ἐπὶ πολ-
 λὰς ἡμέρας ὕδωρ, εἶτα εἰς τὸ πῦρ ἐμβαλεῖν ἑαυτόν,
 ἔπειτα πάλιν εἰς χιόνα ποιῆσαι εἴκοσιν ἡμέρας, εἶτα
 ἐποιοῦν αὐτὸν πάλιν ξεσθῆναι ἐπὶ δύο ἡμέρας, εἶτα
 ἐν ἐρήμῳ διατεθῆναι καὶ ἀσιτῆσαι, καὶ ἄλλα τινὰ ἄχρισ 10
 οὔ, ὡς εἶπομεν, τὰς ὀγδοήκοντα κολάσεις παρέλθοι.
 καὶ εἰ ὁ τελούμενος καρτερῶν ἐφαίνεται, τότε λοιπὸν
 ὁ τελούμενος ἐτελεῖτο τὰ τελεώτατα.

DCL. Περὶ Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου.

Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἐπιφανέστατος καὶ ῥωμα-
 λεώτατος ἀθλητῆς ἦν, ὃς καὶ βουν ἄρας ἐν μέσῳ θεά- 15
 τρω ποτὲ ὕστερον τὸν αὐτὸν ἐθιοιήσατο, κατὰ τὸν
 βουθοῖναν Ἡρακλέα τοῦτό γε ἀνδρισάμενος. μέμνη-
 ται αὐτοῦ Θεόκριτος καὶ Ἀριστοτέλης, ὃν καὶ πολύ-
 φαγόν φησι καὶ ἀνδρεῖον. ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς ζωῆς
 εὐκλεῆ τοῦ ἀνδρός, τὰ δὲ περὶ θάνατον οἰκτιστα. ἐλ- 20
 θῶν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὐρών τινας δένδρον σχίζοντας,
 σφῆνα δὲ βάλλοντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐ-
 τὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐν τῷ τῆς οἰκείας ῥώμης πει-
 ρᾶσθαι ἀπεσφηνώθη τῷ δένδρῳ τὰς χεῖρας καὶ οὕτω
 σφιγκτῷ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξεν. 25

DCL. Schol. Theocrit. IV, 6 (Similiter Athen. X, p. 412)

DCLI. Περὶ τοῦ Μίνως.

Ὁ Μίνως λέγεται υἱὸς εἶναι Διός, ἀφ' οὗ καὶ τὴν νομοθετικὴν ἐδέξατο. νομοθέτης γὰρ καὶ βασιλεὺς ἐγένετο Κρήτης, ὃς πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημέρωσε νόμοις καὶ πολιτείαις καὶ πόλεων συνοικισμοῖς. μετὰ
 5 ταῦτα δὲ θαλαττοκρατήσας καὶ Κάρας καὶ Φοίνικας
 292 τοὺς τότε ληστὰς ἐξελάσας, πασῶν τῶν νήσων ἐκράτησε, διὸ καὶ Μινωΐδας τὰς Κυκλάδας λέγουσιν. ἐκράτησε δὲ καὶ Σικελίας αὐτῆς ὕστερον, ἐν ἣ καὶ τέθνηκε· τὰ δὲ ὅστια αὐτοῦ μετεκομίσθη ἐν Κρήτῃ. οὗτος
 10 ἐγέννησε Δευκαλίωνα, ἐξ οὗ Ἴδομενεὺς ὁ κατὰ Τροίας στρατεύσας. κατὰ τὴν μυθολογίαν δὲ ὁ Μίνως καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ῥαδάμανθυς κριταὶ τῶν ἐν Ἄιδου ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν Διὸς κατεστήσαντο. λέγει δὲ
 15 θανόντας οὐχὶ δέχεται σκότος, ἀλλὰ αἱ Μακάρων νῆσοι καὶ τὸ Ἠλύσιον πεδίον.

DCLII. Περὶ τῆς Μορμούς.

Μορμῶ κατὰ τοὺς μυθολόγους δαιμόνιον τι ἄγριόν ἐστι καὶ ἐκπληκτικόν, ὃ τὰ βρέφη δεδεΐττεται καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τὸ θηριῶδες ἐκδεικνύμενος „μορμῶ τοῦ
 20 θράσους“ φησίν, ὡς εἶπερ εἶπεν· ὦ τοῦ θράσους. καὶ πάλιν „τῆς σῆς μορμόνος“ παρὰ τὴν μορμῶ καὶ τὴν

DCLI. Schol. Apoll. II, 516 ἐκράτησε — exit. Nonn. II, 13
 DCLII. Schol. Ar. Pac. 474 (fortasse etiam Equ. 693 et Thesmoph. 424). Eadem narravit Tzetzes Chil. V, 717 seq.

13 αὐτῶν P αὐτῶν V 19 Equ. 693 20 φεῦ τοῦ θράσους invenies apud Schol. Equ. 693 21 Servavi lectionem Ar. Pac. 473, μορμόνος τῆς σῆς PV

Γοργόνα, ἣν εἶχεν ὁ Λάμαχος ἐπίσημον. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον καὶ τὰ προσωπεῖα αἰσχροῦ μορμολύκεια, ἀφ' οὗ τραγικὰ καὶ κωμικά. καὶ ἐν Ἀμφιαράφῃ „ἀφ' οὗ τὸ κωμωδικὸν μορμολύκειον ἔγνω“.

DCLIII. Περὶ τῶν Μολιονίδων.

Γυνή τις ἦν περὶ τὴν Θοράκην Μολιόνη καλου-
 μένη, ἣτις ἔσχε δύο υἱούς, τὸν ἕνα Ὄτον καὶ τὸν ἕτε-
 ρον Ἐφιάλτην. οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠϋξάνοντο κατὰ
 μὲν τὸ μῆκος πῆχυν ἕνα, κατὰ δὲ τὸ πλάτος σπιθα-
 μὴν μίαν. γεγόνασι δὲ οὗτοι ὑβρισταὶ καὶ ὑπερήφα-
 νοὶ καὶ τοσοῦτον ἐφύβρισαν, ὥστε βουλευσασθαι ἀντ-
 ἄραι τοῖς οὐρανόις θεοῖς. τὴν οὖν Ὅσσαν τῷ Ἄθῳ
 ἐβουλεύσαντο ἐπιθεῖναι καὶ δι' αὐτῶν ἀνελθεῖν εἰς
 τὸν οὐρανόν. ἡ δὲ Ὅσσα καὶ ὁ Ἄθως δύο ὄρη εἰσὶ
 περὶ τὴν Θοράκην. ἰ οὖν Ζεὺς ὀργισθεὶς καὶ κεραυ-
 νὸν ἐπαφείς ἐκεραύνωσεν αὐτούς, καὶ ἀπώλοντο. ἦν
 δὲ πρότερον περὶ τῆς κεραυνώσεως αὐτῶν χρησμὸς
 δοθεὶς τῇ μητρὶ αὐτῶν, ὅτι διὰ τὴν ὑπερηφανίαν
 αὐτῶν κεραυνωθήσονται.

DCLIV. Περὶ τῶν Μοιρῶν.

Μοῖρα καὶ ὁ Ζεὺς, ὡς φασιν, ἐστὶ διὰ τὸ μὴ
 ὀρωμένη διανεμησις εἶναι τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκάστῳ,
 ἐντεῦθεν ἤδη τῶν ἄλλων μερίδων, μοιρῶν ὀνομασμέ-
 νων. αἴσα δέ ἐστιν ἡ ἄριστος καὶ ἄγνωστος αἰτία τῶν
 γινομένων. ἐμφαίνεται δὲ νῦν ἡ τῶν κατὰ μέρος

DCLIII. Cosmas p. 224 (Cf. Eud. p. 441 seq.) DCLIV.
 Cornut. 13

4 τὸ inserui cum Meinekio II, 2 p. 958 9 μίαν om. F
 14 καὶ om. P add. V

ἀδηλία, ἥ, ὡς οἱ πρεσβύτεροι, ἡ αἰὲ οὐσα. εἰμαρμένη
 293 δέ ἐστι καθ' ἣν μεμοίραται καὶ συνείληπται πάντα ἐν
 τάξει καὶ στοίχῳ μὴ ἔχοντι πέρας γινόμενα, ἅπερ ἡ
 πρώτη συλλαβὴ περιέχει, καθάπερ καὶ ἐν τῷ εἰρημῷ.
 5 ἀνάγκη δέ ἐστιν, ἣν ἄξαι καὶ ἧς περιγενέσθαι οὐκ
 ἔστιν, ἡ ἐφ' ἣν πάντα, ἃ ἂν γένηται, τὴν ἀναγωγὴν
 λαμβάνει. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τρεῖς Μοῖραι παρ-
 εισάγονται κατὰ τὸ τρισσὸν τῶν χρόνων, καὶ Κλωθῶ
 μὲν ὠνόμασται μία ἀπὸ τοῦ κλώσει ἐρίων εἰκέναι
 10 τὰ γινόμενα, ἄλλων ἄλλοις ἐμπιπτόντων, καθὸ καὶ
 νῆθουσαν αὐτὴν πρεσβυτάτην διατυποῦσιν. Λάχεσις
 δ' ἄλλη ἀπὸ τοῦ τῆ κατὰ κλήρους λήξει τὰ ἀποδιδό-
 μενα ἐκάστῳ προσεοικέναι. Ἄτροπος δὲ ἡ τρίτη διὰ
 τὸ ἀτρέπτως ἔχειν τὰ κατ' αὐτὴν διατεταγμένα. ἡ δ'
 15 αὐτῶν δύναμις οἰκείως ἂν δόξαι τῶν τριῶν προσηγο-
 ριῶν τυγχάνειν. αὕτη δέ ἐστι καὶ Ἀδράστεια, ἣτοι
 παρὰ τὸ ἄφρευκτος καὶ ἀναπόδραστος εἶναι ὠνομασμέ-
 νη, ἡ παρὰ τὸ αἰὲ δρᾶν τὰ κατ' αὐτὴν, ὥσανεὶ αἰ-
 δράστεια οὐσα, ἡ τοῦ στερητικοῦ μορίου νῦν τὸ πολὺ
 20 ἐπιδηλοῦντος, ὡς ἐν τῇ „ἀξύλω ὕλη“ πολυδράστεια
 γάρ ἐστι. Νέμεσις δὲ ἀπὸ τῆς νεμέσεως προσηγορεύ-
 θη. Ὅπις δὲ ἀπὸ τοῦ λανθάνειν ὀπισθεν καὶ παρα-
 τηρεῖν τὰ πραττόμενα ὑφ' ἡμῶν καὶ κολάζειν τὰ κολά-
 σεως ἄξια.

3 Sic scripsi Osannum secutus, στοιχείου μὴ ἔχοντος PV
 8 Sic F τῷ χρόνῳ PV 9 ἐρίων F ἔργων PV 11 Sic F
 νῆθειν αὐτὴν οἱ πρεσβύτατοι PV ἄλλην δὲ Λάχεσιν PV
 17 ἀνέφρευκτος F 20 ἀξύλος ὕλη PV 22 λανθάνουσαν
 — παρατηροῦσαν — κολαστηρίοις F

DCLV. Περὶ τῶν Μουσῶν.

Τὰς Μούσας ὁ Ζεὺς ἐκ Μνημοσύνης γεννῆσαι λέγεται, ἐννέα νύκτας συγκαθεύδων αὐτῇ ἐν Πιερίᾳ. αἱ γεννηθεῖσαι μὲν ἐν Πιερίᾳ παρὰ τὸν Ἑλικῶνα χορεύουσι καὶ τὸν αὐτῶν πατέρα γεραίρουσιν. ὁ Ζεὺς δὲ αὐτὰς ἐγέννησεν, ἐπειδὴ καὶ τῶν κατὰ παιδείαν 5 μαθημάτων εἰσηγητὴς ἐγένετο, ἃ δὴ καὶ ἐκ μελέτης καὶ κατοχῆς ἀναλαμβάνεσθαι πέφυκε καὶ ὡς ἀναγκαιότατα πρὸς τὸ εὖ ζῆν ὄντα. καλοῦνται δὲ Μοῦσαι ἀπὸ τῆς μῶσεως, ὅ ἐστι ζητήσεως, παρὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἢ τῶν πλειόνων ζητεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ περὶ πολ- 10 λῶν ζητεῖν καὶ πολυπραγμονεῖν καὶ πάντα ἀνευρίσκειν τῇ ἑαυτῶν ἀρχινοίᾳ. ἐννέα δ' εἰσὶ διὰ τὸ τετραγώνους, ὡς φησὶ τις, καὶ περὶ τοὺς προσήκοντας αὐταῖς ἀποτελεῖν (τοιούτος γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς, συνιστάμενος κατὰ τὸ ἐφ' ἑαυτὸν γεννᾶσθαι καὶ τὸ 15 τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς τελειότητος κατὰ τινος μετέχειν δοκοῦν ἀριθμοῦ), ἢ ὅτι τετράγωνος καὶ στερεὸς ὁ ἐννατός ἐστὶν ἀριθμὸς, τοιαῦται δὲ καὶ αἱ γνώσεις, διότι ὁ ἐννέα πολλάκις πολλά ἐστὶν (ὁ τρία γὰρ ἀριθμὸς ἀρχὴ πλήθους, ὁ δὲ ἐννέα τρεῖς τρεῖς, ἡγουν πολλάκις 20 πολλά· κὰν ἡ καθόλου γνώσις μονοειδῆς ἐστὶ καὶ ἀπλῆ, ἀλλ' οὖν ταῖς κατὰ μέρος περιγνώσεσί τε καὶ

DCLV. Cornut. 14 ἐννέα — γεραίρουσιν Schol. Hes. Oper. 1 (p. 29 Gaisf.) ὁ Ζεὺς — ζητήσεως Cornut. 14 παρὰ τὸ — ἀρχινοίᾳ Schol. l. c. ἐννέα — ἀριθμοῦ Cornut. l. c. ἢ ὅτι τετράγωνος — Ῥοδίαν Schol. καὶ τρεῖς — πεπαιδεῦσθαι Cornut. τινὲς δὲ τὰς Μούσας — ἐννέα λεγόμεναι Schol. σύνεισι καὶ συγχορεύουσι — exit. Cornut.

294 ἐφευρέσεσιν εἰς ἄπειρον παρεκτείνεται· αἱ γὰρ ἐν ἀν-
 θρώποις γνώσεις ἀμυδραὶ τε καὶ μετρικώταται καὶ
 οὐχ οἷα παρὰ τῷ θεῷ ἐνιαία τε καὶ ὀλόκληρος). γεν-
 νῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῖν αὗται γνώσεις αἱ Μοῦσαι
 5 ἐν τῇ Πιερίᾳ τῷ τοῦ Διὸς, ἥγουν τοῦ νοός, οἰκητη-
 ρίῳ, τῷ περὶ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν τόπῳ, ἔνθα τὰ πίονα
 καὶ πιμελῆ καὶ ἀρχινούστατα ῥέουσι, τοῦ Διὸς ἐννέα
 νύκτας μιγέντος τῇ Μνημοσύνῃ, τουτέστι τοῦ νοός
 10 πολλάκις ἀναπολήσαντος καὶ μνημονεύσαντος, ἃ ἀν-
 ἔγνωκε. γεννηθεῖσαι δ' αἱ γνώσεις ἐν τῇ τοιαύτῃ
 Πιερίᾳ ἐν τῷ Ἑλικῶνι χορεύουσι, τὸν αὐτῶν πατέρα
 Δία ὑμνοῦσαι, τουτέστιν ἐγγραφεῖσαι ταῖς βίβλοις
 ἐλίθσονται καὶ περιφέρονται πανταχοῦ δίκην χορείας,
 κηρύττουσαι τὸν αὐτὰς γεννησάμενον νοῦν. οὕτω τὸ
 15 τοῦ νοός οἰκητήριον Πιερίαν δύναται τις καλεῖν, τὰς
 δὲ βίβλους Ἑλικῶνα, ἐν αἷς περιχορεύουσιν αἱ Μοῦ-
 σαι, γνώσεις καὶ τὰ συγγράμματα. ἄλλ' Εὐμηλος μὲν
 ὁ Κορίνθιος τρεῖς φησιν εἶναι τὰς Μούσας καὶ θυγα-
 20 τέρας Ἀπόλλωνος· Κηφισοῦν, Ἀπολλωνίδα, Βαρυσθε-
 νίδα. Ἄρατος δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ ἰτῶν Ἀστρικῶν τέσ-
 σαρὰς λέγει, Διὸς τοῦ αἰθέρος καὶ Πλουσίας νύμφης·
 Ἀρχήν, Μελέτην, Θελξινόην καὶ Ἀοιδήν. τινὲς δὲ καὶ
 δύο μόνον εἶναι φασιν. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν τῷ τῆς
 25 Ἥβης γάμῳ ἑπτὰ λέγει, θυγατέρας Πιέρου καὶ Πιμ-
 πλητῆδος νύμφης· Νειλοῦν, Τριτώνην, Ἀσωποῦν, Ἐπτα-
 πόλην, Ἀχελωΐδα, Τιπόπλου καὶ Ῥοδίαν. καὶ τρεῖς
 μὲν λέγονται διὰ τὴν προειρημένην τῆς τριάδος τε-

8 ἡμέρας F 9 ἀνέγνω F 15 ἐγὼ καλῶ ex more suo
 Tzetzes in Prolegomenis Hesiodi 17 Kinkel I, p. 195 20
 Buhle II, p. 456 26 Παντωλοῦν pro Τιπ. conl. Hermann.

λειότητα, ἢ διὰ τὸ τρία γένη σκευμάτων εἶναι, δι' ὧν ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος συμπληροῦται. τέσσαρες δὲ καὶ ἑπτὰ τάχα διὰ τὰ παλαιὰ τῶν μουσικῶν ὀργάνων τοσοῦτους φθόγγους ἐσχηκέναι. δύο δὲ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν τε καὶ πράττειν τὰ δέοντα καὶ ἐν δυσὶ τούτοις συνίστασθαι τὸ πεπαιδεῦσθαι. τινὲς δὲ τὰς Μούσας πέντε φασὶν εἶναι καὶ ὀνόματα ἔχειν τῶν πέντε αἰσθήσεων. παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς πλείοσιν ἐννέα λέγονται εἶναι· Κλειώ, Θάλεια, Εὐτέρπη, Τερψιχόρη, Ἐρατώ, Πολύμνια, Μελπομένη, Οὐρανία καὶ 10 Καλλιόπη. τινὲς δὲ ἕτεροι ταύτας τὰς ἐννέα φασὶ πρώτας ἑξήκοντα Μούσας γεγονέναι· Καλλιχόρην, Εὐτέρπην, Εὐκελάδην, Δίαν, Ἐνόπην, Ἐλίκην, Εὐνίκην, Θελεξινόην καὶ Τερψιχόρην. καὶ αἱ μὲν τρεῖς εὖρον τοὺς μουσικοὺς τρεῖς τόνους, τὸν ἀδρόν, μέσον καὶ ἰσχνόν, 15 τὰς τρεῖς προσφθίας, ὀξεῖαν, βαρεῖαν καὶ περισπωμένην, τοὺς τρεῖς χρόνους, ἐνεστιῶτα, παρεληλυθότα καὶ μέλλοντα, καὶ τὰ τρία πρόσωπα, πρῶτον, δεύτερον, τρίτον, καὶ τοὺς τρεῖς ἀριθμοὺς καὶ τὸ τρίγωνον τῶν ἀστέρων καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνάγονται. 20 αἱ δὲ τέσσαρες τὰς τέσσαρας διαλέκτους, Ἰάδα, 295 Ἀτιθίδα, Δωρίδα, Αἰολίδα καὶ πολλὰ τῶν ὑπὸ τὰ τέσσαρα. αἱ δὲ πέντε τὰς πέντε εὖρον αἰσθήσεις καὶ ὅμοια ἄλλα πλείστα. αἱ δὲ γε ἑπτὰ τὴν ἑπτάχορδον

6 In sequentibus ordinem, quo a scholiasta Hesiodico haec tradita sint, prorsus inversum esse patet, cum quae in Violario deinceps se excipiunt, in scholiis (ed. Gaisford.) p. 26, 25, 27, 26, 28 legantur. Eudociam autem ipsam pristinum ordinem tali modo excessisse non veri simile est, potius Iohannem Tzetzam, qui ex scholiorum Prolegomenis suos commentarios deprompsit et composuit, multis in locis a scholiis abersasse putaverim

λύραν καὶ τὰς ἑπτὰ ζώνας καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας καὶ
 τὰ ἑπτὰ πρὸς τούτοις φωνήεντα καὶ τὰ ὅμοια. αἱ δ'
 ἑννέα εὖρον Κλειῶ Ἱστορίαν, Θάλεια φυτουργίαν, Εὐ-
 τέρπη αὐλούς, Μελπομένη ῥόδῃν, Τερψιχόρη χορείαν,
 5 Ἐρατὼ γαμικὰ καὶ ὄρχησιν, Πολύμνια γεωργίαν, Οὐ-
 ρανία ἀστρολογίαν, Καλλιόπη ποιήσιν, ὅθεν καὶ διὰ
 τὰς τοιαύτας εὐρέσεις θεὰς αὐτὰς ἐμυθεύσαντο. καὶ
 νῦν δὲ πᾶς ἀνὴρ καὶ πᾶσα γυνή, ζητητικοὶ τινῶν καὶ
 ἐφευρετικοί, μουσικοὶ καὶ μούσαι λεχθῆσονται, ὥσπερ
 10 καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ἐπιμελούμενος. καὶ γὰρ τῷ
 φιλογεώργῳ ἐκείνῳ Διονύσῳ Ὀσίριδι συνείποντο τὴν
 γεωργίαν διδάσκοντι αὐλητρίδες ἑννέα μουσικὸν ἄδου-
 σαι, ὥσπερ Μούσας ἐκάλουν. πολλὰς μὲν οὖν πολλοὶ
 καὶ διαφόρους ἔφασαν εἶναι τὰς Μούσας, τοῖς ἔργοις
 15 καὶ τοῖς ὀνομασι. καὶ περὶ μὲν τῶν λοιπῶν Μουσῶν,
 ὧν πῆρ φασιν, ἴσθι γυναῖκας ταύτας εὐρετικὰς γενέσθαι
 τεχνῶν καὶ βιωφελεστάτων τινῶν, καὶ διὰ τοῦτο Μού-
 σας κληθῆναι ἀπὸ τοῦ ὡς ἀληθῶς μούσης τῆς γνώ-
 σεως, ὅθεν καὶ μυριάδας μυρίας μούσας ἂν τις καλέ-
 20 σσειε καὶ οὐ μόνας, ὅσας ἐκείνοι, εἶπερ εὐρίσκει τινὰς
 εὐρετίδας βιωφελῶν τινῶν καὶ τεχνῶν. αἱ δὲ παρ'
 Ἡσιόδῳ ἑννέα λεγόμεναι σύνεισι καὶ συγχορεύουσιν
 ἀλλήλαις, πρὸς παράστασιν τοῦ τὰς ἀρετὰς ἀχωρίστους
 αὐτῶν καὶ ἀδιαζεύκτους εἶναι. περὶ τοὺς τῶν θεῶν
 25 δὲ ὕμνους καὶ τὴν θεράπειαν κατασχολοῦνται μάλιστα,
 ἐπειδὴ στοιχεῖον καὶ ἀρχὴ παιδείας ἐστὶ τὸ ἀφορᾶν

11 φιλογεώργῳ F φιλοέρῳ PV 22 Haec in scholiis
 sic desinunt: λεγόμεναι οὔτε γυναῖκες φθαρταὶ ἢ θεαί, ἀλλ'
 οὐδὲ παῖδες τίκτειν ἠπίσταντο, quae E. omisit pergens ad Cor-
 nuti allegorias 24 διαζεύκτους P corr. V

πρὸς τὸ θεῖον, καὶ τοῦτο ὑπόδειγμα τοῦ βίου ποιησα-
 μένους ἀνὰ στόμα ἔχειν δεῖ. συγχορεύει δὲ αὐταῖς
 καὶ ὁ Ἀπόλλων διὰ τὴν κοινωσίαν τῆς μουσικῆς. ἐν
 δὲ τοῖς ὄρεσι φασὶ θηρεύειν, ἐπειδὴ καὶ χρεῖαν ἔχουσι
 τοῦ μεμονωμένως καὶ συνεχῶς εἰς τὴν ἡρεμίαν ἀνα- 5
 χωρεῖν οἱ φιλοσοφοῦντες, „ἧς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν
 ἔξευρίσκεται,“ κατὰ τὸν Κωμικόν. τούτου δ' ἔνεκεν
 καὶ ἐννέα λέγεται νύκτας ὁ Ζεὺς συγγενόμενος τῇ
 Μνημοσύνῃ γεννηῆσαι αὐτάς· καὶ γὰρ τῆς ἐν νυκτὶ
 ζητήσεως δεῖ πρὸς τὰ κατὰ παιδείαν. Εὐφρόνην γὰρ 10
 οἱ ποιηταὶ οὐ δι' ἄλλο τι τὴν νύκτα ἐκάλεσαν ἢ διὰ
 τὸ εὖ φρονεῖν ἐν αὐτῇ, ὡς καὶ Ἐπίχαρμος· „αἴτε τι
 [φησί,] ζητεῖ σοφόν τις, [τῆς] νυκτὸς ἐνθυμητέον“, καὶ
 „πάντα τὰ σπουδαῖα νυκτὸς μᾶλλον ἔξευρίσκεται.“
 τινὲς δ' Οὐρανοῦ καὶ Γῆς ἔφασαν αὐτάς φῦναι, ὡς 15
 ἀρχαιότατα ἠγρεῖσθαι τὸν περὶ τούτων λόγον δέοντος.
 καὶ θήλειαι δὲ παρήχθησαν τῷ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν
 παιδείαν θηλυκὰ ὀνόματα ἐκ τύχης ἔχειν, πρὸς σύμ-
 βολον τοῦ ἐνδομενεῖας καὶ ἐδραιότητος τὴν πολυμά- 296
 θειαν περιγίνεσθαι. ἔστι δ' εἰπεῖν καὶ διὰ τὸ γόνι- 20
 μον, ὃ ψυχῆς διαγνώσει γίνεται. στεφανοῦνται δὲ
 φοίνικι, ὡς μὲν τινες νομίζουσι, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν,
 ἀπὸ τοῦ τῶν Φοινίκων δοκεῖν εὖρημα εἶναι τὰ γράμ-

2 Hic quoque ordinem, quo hodie haec omnia in Cornuti libro leguntur, non servatum apparet, cum ea quae iam sequuntur in Osanni editione p. 52, 48, 55, 49 etc. invenias 4 ἔχουσι PV 5 συνεχῶς PV 6 φιλομαθοῦντες F 7 εὐ-ρίσκεται PV. Cf. Osann.: Comici vero locum indagare adhuc non contigit ἔνεκε PV 12 εἴτε PV 13 φησί et infra τῆς ante νυκτὸς expunxi cum F, ζητεῖς pro ζητεῖ PV, τις post σοφόν om. PV 14 νυκτὸς et ἔξευρίσκεται F νυκτὶ et εὐρί-σκεται PV 16 δεόντως PV 19 Sic F τοῦτο ἐδραιότατον τοῦ τὴν PV 23 τοῦ inserui cum F εὖρηματα PV

ματα, ὡς δ' εὐλογώτερόν ἐστι, διὰ τὸ τρυφερόν καὶ
 εὐερνές καὶ ἀείζωον καὶ δυσανάβατον καὶ γλυκύκαρ-
 πον τοῦ φυτοῦ. καὶ Κλειῶ μὲν ἢ μία αὐτῶν ἐπονο-
 μάζεται ἀπὸ τοῦ κλέους τυγχάνειν τοὺς πεπαιδευμέ-
 5 νους καὶ τοὺς ἑτέρους κλείζειν· Εὐτέρπη δὲ ἀπὸ τοῦ
 τὰς ὀμιλίας αὐτῶν εὐτερπεῖς καὶ εὐαγώγους εἶναι·
 Θάλεια δὲ ἦτοι διὰ τὸ θάλλειν τὸν βίον αὐτῶν, ἢ
 διὰ τὸ ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὴν συμποτικὴν ἀρετὴν, ἐπι-
 δεξίως καὶ ἐμμούσως ἀναστρεφομένους ἐν ταῖς θα-
 10 λείαις· Μελπομένη δὲ ἀπὸ τῆς μολπῆς καὶ τῆς γλυ-
 κείας τινὸς φωνῆς μετὰ μέλους οὔσης (μέλπονται γὰρ
 οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ πάντων καὶ μέλπουσι καὶ αὐτοὶ τοὺς
 θεοὺς καὶ τοὺς πρὸ αὐτῶν γεγονότας)· Τερψιχόρη δὲ
 διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χαίρειν αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος
 15 τοῦ βίου, ἢ καὶ διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρασθαι παρέχειν
 τέρψιν τοῖς προσπελάζουσιν αὐτῇ, ἐνὸς στοιχείου πλεο-
 νάζοντος ἐν τῷ ὀνόματι, τάχα δέ, ἐπεὶ καὶ χόρους
 ἔστησαν οἱ παλαιοὶ τοῖς θεοῖς, συντεθέντων αὐτοῖς
 τὰς ᾠδὰς τῶν σοφωτέρων· ἢ δ' Ἐρατὴ πότερον ἀπὸ
 20 τοῦ ἔρωτος λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν, τὴν περὶ πᾶν εἶ-
 δος φιλοσοφίον παρίστησιν, ἢ τῆς περὶ τὸ ἔρεσθαι
 καὶ ἀποκρίνεσθαι δυνάμεως ἐπίσκοπός ἐστιν, ὡς δὴ
 διαλεκτικῶν ὄντων καὶ τῶν σπουδαίων· Πολύμνια δέ
 ἐστὶν ἢ πολυῦμνητος ἀρετή, ἢ μᾶλλον ἢ πολλοὺς
 25 ὕμνοῦσα καί, ὅσα περὶ τῶν προγενεστέρων ὑμνεῖται,
 παρειληφνῖα καὶ τῆς ἕκ τε τῶν ποιημάτων καὶ τῶν
 ἄλλων συγγραμμάτων ἱστορίας ἐπιμελουμένη· Οὐρα-

2 εὐεργές PV 5 Εὐτέρπεια PV 8 ἐπαξίως PV 21
 φιλοσοφίας ἐπιστροφὴν F 22 ἐπίσκοπος scripsi ad Osanni
 exemplum, ἐπίσημος PV 24 ἢ om., ἴσως post μᾶλλον add. F

νία δέ ἐστιν ἡ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὴν τῶν ὄλων φύσιν ἐπιστήμη (τὸν γὰρ ὄλον κόσμον οὐρανὸν ἐκάλουν οἱ παλαιοί). Καλλιόπη δὲ ἡ καλλίφωνος καὶ καλλιεπὴς ῥητορική, δι' ἧς πολιτεύονται καὶ δήμοις προσφωνοῦσιν ἄγοντες πειθοῖ καὶ οὐ βία, ἐφ' ὅτι ἂν προ- 5 αἰρῶνται, δι' ἣν αἰτίαν ταύτην μάλιστα φασὶ
 „βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖν“.

ἀποδίδεται δὲ αὐτῇ ποικίλα ἔργα ἐμφαίνοντος ἐκάστου, ὅτι ἤρμους καὶ σύμφωνος αὐτῷ αὐτὸς καὶ ὁμολογούμενος ὁ τῶν ἀγαθῶν βίος ἐστί. 10

DCLVI. Περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς μυστηρίων.

Μυστήρια δύο ἐτελεῖτο ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ, μεγάλα τε καὶ μικρά. καὶ ἦν τὰ μικρὰ ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων. 297 μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος Ἡρακλέους καὶ θέλοντος μνηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις 15 μῆδένα ξένον μνεῖν, αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ ὅτι φίλος τε ἦν πόλεως καὶ υἱὸς τοῦ Διός, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμνήσαν. ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα τῆς Δήμητρος, τὰ δὲ μικρὰ Περσεφόνης, τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, τῆς καὶ Κόρης λεγομένης. ὁ δὲ 20] μνούμενος τὸ ἱμάτιον, ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μνήσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις ἂν τελέως ἀφανισθῇ διαρροῦν. Ἀριστοφάνης· „μῶν οὖν ἐμνήθης“; παίζει ὁ ποιητὴς παρὰ τὴν Ἐλευσίγιον νόμον· ἔθος γὰρ ἦν, ὡς ἔφην,

DCLVI. Schol. Ar. Plut. 845

4 καὶ add. F 7 Hes. Theog. 80 8 ἀποδέδοται et mox
 ἐμφαίνουσα PV 23 Plut. 845

ἐν οἷς τις ἱματίοις μνηθεῖη εἰς θεοῦ τινος, ταῦτα ἀνατιθέναι. ὥσπερ δηλοῖ καὶ Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ Μυστηρίων· „πάτριόν ἐστι ταῖς θεαῖς ἀνιεροῦν καὶ τὰς στολὰς τοὺς μύστας, ἐν αἷς τύχοιεν μνηθέντες.“

DCLVII. Περὶ τῶν Μυρμιδόνων.

5 Αἴγινα νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἐπιδαυρίας ἐνδοξοτάτῃ, κύκλον σταδίων ρπ', κλυζομένη τῷ τε Κρητικῷ πελάγει καὶ τῷ Μυρτώῳ, τῷ μεταξὺ Κρήτης καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικῆς, ἐν βάθει μὲν γεώδης, ἐπιπολῆς δὲ πετρώδης, διὸ καὶ ψιλή ἐστι, κριθοφόρος δὲ ἱκανῶς,
 10 Οἰνώνη ποτὲ ὀνομαζομένη· ἐξ αὐτῆς ἦν ὁ Αἰακός. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ πρῶτοι Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν, οὐχ ὅτι, κατὰ τὸν μῦθον λοιμοῦ τῇ νήσῳ συμπεσόντος καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκτριβέντων τῇ νόσῳ, οἱ μύρμηκες ἄνθρωποι ἐγένοντο, Αἰακοῦ εὐξαμένου, ἀλλ' ὅτι μυρμηκῶν δί-
 15 κην τὴν ἀγαθὴν γῆν κάτω οὔσαν ὑπορύττοντες ἐπέφερον ταῖς πέτραις, ἵνα τὴν μὲν ἔχωσι γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασι κατοικεῖν, φειδόμενοι τοῦ πλινθοποιεῖν, ἵνα ἔχωσι γῆν. Δωριεῖς δὲ ἀνέκαθεν οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἐπιδαύρου κατὰ τὸν Ἡρόδοτον.

20 Καὶ ἄλλως. Μυρμιδόνες πόθεν μυθικῶς λέγονται, πᾶσι δῆλον. οἱ δὲ τὸν μῦθον θεραπεύοντες ἱστορικῶς, γεωρῶν τοὺς Αἰγινήτας φασί, κοιλαίνοντας τὴν γῆν δίκην σπηλαίων καὶ ὑπὸ μὲν τὰς καταδύσεις

DCLVII. Eustath. Dion. 511 Μυρμιδόνες — exit. Eustath. II. p. 77

2 Müller IV, p. 444 qui τοὺς μύστας pro τοῖς μύσταις exhibit. Ceterum postrema verba ipsius Melanthii esse non vidit Villosionus 9 ψιλή F ὑψηλή PV 19 VIII, 46

οἰκοῦντας, τὸ δὲ ἀναβαλλόμενον χῶμα εἰς εὐχρηστον καρποῖς γῆν διαπεταννύοντας, διὰ τὸ τὴν νῆσον τὰ μὲν ἄνω τραχεῖαν εἶναι, ἀγαθὴν δὲ τὰ ἔνερθεν. δια τοῦτο τοίνυν τοὺς ταῦτα ποιοῦντας μύρμηξιν εἰκάζοντες οἱ ἰδόντες διὰ τὸ τῆς διαίτης, ὡς εἰπεῖν, μυρμηκόβιον 5 Μυρμιδόνας ἐπεκάλουν αὐτούς. ἐκεῖθεν δὲ ὕστερον τῷ Αἰακῷ συμμετοικισθέντες τινὲς εἰς Φθίαν συναπήγαγον ἑαυτοῖς καὶ τὴν κλῆσιν· καὶ τοὺς μὲν πατριώ- τας νησιώτας Αἰγινήτας ἀφῆκαν καλεῖσθαι, τοὺς δὲ 298 Φθιώτας ἐξ αὐτῶν εἰς Μυρμιδόνας μετέθετο. καὶ 10 οὕτω μὲν ταῦτα. ἕτεροὶ δὲ ἀγαθὸν εἶναι τὸν Αἰακὸν ἱστοροῦντες τὰ εἰς τὸ ἄρχειν φασίν, ἀπὸ πολλῆς ὅτι μάλιστα λειπανδρίας τὴν ὑπ' αὐτῶν γῆν εἰς πολυαν- θρωπίαν ἐπαυξηθῆναι, κἀντεῦθεν διαδοθῆναι τὸν μῦ- θον, ὡς ὅτιπερ οἱ κατὰ χώρας μύρμηκες ἄνδρες τῷ 15 Αἰακῷ ἐγένοντο κατ' εὐχὴν. εἶωθε δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐν ἄλλοις τὸ πολὺ τῆς εὐτυχίας ἀπὸ μυρμηκῶν λαλεῖν, ὡς ὅτε μυρμηκιὰν φησιν ἀγαθῶν. συντελεῖ δέ τι ἐνταῦθα καὶ Θεόκριτος εἰπὼν „μύρμακες ἀν- ἀριθμοὶ“ ἐπὶ πολυπληθείας λαοῦ. 20

DCLVIII. Περὶ Μύρρας.

Μύρρα Θεϊάντος θυγάτηρ ἐγένετο. αὕτη ἐρασθεῖσα τοῦ πατρὸς καὶ λάθρα μιγεῖσα αὐτῷ καὶ ἐγκυος γενο- μένη, αἰσδομένου τοῦτο τοῦ πατρὸς, ἠΰξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι, ὅθεν καὶ εἰς δένδρον

DCLVIII. Tzetzes Lyc. 829

4 μύρμηξιν P corr. V 16 Zenob. I, 11 20 μύρμακες ἀνἀριθμοὶ restitui ex Theocrit. XV, 45 μύρμηκες ἀριθμοὶ PV μ. ἀνἀριθμοὶ F

αὐτὴν μετέβαλον, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἦτοι σμύρναν Αἰολικῶς. μὴ γὰρ ὡς οἱ μωροὶ καὶ σὺ τὴν μύρραν μυρίνην, ἦτοι μυρσίνην, νοήσης· οὕτω δὲ Ἀριστοφάνης παίζων λέγει. αὐτῆς τοίνυν οὕτω μετα-
5 βληθείσης εἰς μύρραν, ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ, διαρραγέντος τοῦ φλοιοῦ ἀπεκύνησε τὸν Ἄδωνιν, ὃν ἰδοῦσα ἡ Ἀφροδίτη ἐφίλησε καὶ ἀνδρωθέντος ἐραστὴν ἔσχηκεν.

[Ἱστορικοί.

DCLIX. Περὶ Μαρσίου τοῦ ἱστορικοῦ.

Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος ἱστορικός. οὗτος
10 πρότερον γραμματοδιδάσκαλος ἦν καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα (ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου
15 τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν), Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ἰβ', καὶ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δύο ἱστορικοί· ὁ μὲν Κριτοφύμου Φιλιππεὺς νεώτερος, ὁ δὲ Μάρσου Ταβηνός,
20 ὃς καὶ ἀρχαιολογίαν ἔγραψεν ἐν βιβλίοις ἰβ', μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ' καὶ ἕτερα ἅπαντα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

DCLIX. Hesych. (Suid.)

1 μετέβαλλον PV 2 ὡς addidi ex F om. PV 3 οὕτω
— λέγει om. F 4 Vesp. 861 etc. 12 Μακεδόνων om. S
17 ἀγωγήν ex S recepi διαγωγήν PV

DCLX. *Περὶ Μαναίχμου.*

299

Μάναιχμος Σικυνώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός, γέγονεν ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

DCLXI. *Περὶ Μενάνδρου.*

Μένανδρος προκίττωρ ἱστορικός. ἔγραψε [τὰ] μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀγαθίου, ἦτοι διάδοχος τῆς ἐκείνου ἱστορίας.

Ἴατροί.

DXLXII. *Περὶ Μαρκέλλου τοῦ ἱατροῦ.*

Μάρκελλος Σιδήτης, ἱατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωϊκῶν βιβλία ἱατρικὰ δύο πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, ἐν οἷς καὶ περὶ λυκανθρώπου.

10

DCLXIII. *Περὶ Μενεκράτους.*

Μενεκράτης Συρακούσιος ἱατρός. οὗτος μὲν μισθὸν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἰερὰν νόσον), δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευομένους ἀπήτει, καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς ἐκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἐρμοῦ, τῷ δὲ Ἀπόλλωνος.

15

DCLX—DCLIII. Hesych. (Suid.)

3 τῶν S τὴν PV 4 Suidas ipsius Menandri orationem uberiorem hic compilavit, quae his verbis terminatur: ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν Ἀγαθίου καὶ τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν (an διαδοχὴν Bekkerus) 5 ἦν δὲ ? Post 6 titulum Ἴατροὶ addidi ex P om. V 7 Σιδήτης S Σιδίτης PV 9 Λυκάνου compendio non intellecto PV 11 Idem Athen. VII, p. 289 uberius narravisse monuerunt editores οὗτος δὲ μισθὸν μὲν S 15 ἰασθέντας PV

[DCLXIV. *Περὶ Μέτωνος.*

Μέτων ἰατρὸς ἄριστος καὶ μαθηματικός, ἀστρονόμος. τούτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος *Μέτωνος ἐνιαυτός.*]

Φιλόσοφοι.

DCLXV. *Περὶ Μαναιίχμου τοῦ φιλοσόφου.*

Μάναιιχος Ἀλωπεκοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ εἰς τὴν Πλάτωνος πολι-
5 τείαν βιβλία τρία.

DCLXVI. *Περὶ Μαξίμου τοῦ Τυρίου.*

Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος, διέτριψεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. ἔγραψε πολλοὺς φιλοσοφικοὺς λόγους, ὧν πρῶτος, τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα, περὶ Ὁμήρου καὶ τίς ἢ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία, εἰ καλῶς Σω-
10 κράτης οὐκ ἀπελογήσατο καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

300 DXLXVII. *Περὶ Μαξίμου τοῦ Ἡπειρώτου.*

Μάξιμος Ἡπειρώτης ἢ Βυζάντιος φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ Παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀρι-
15 θμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

DCLXIV. Suid. (Schol. Ar. Av. 998) DCLXV—DCLXVII. Hesyeh. (Suid.)

1 Hanc vitam ab initio illius articuli, quem ex scholio Aristophaneo descripsit Suidas, interpolator mutuatus est (cf. Unters. p. 57). Post 2 titulum *Φιλόσοφοι* addidi ex P om. V 3 κατὰ δὲ τινὰς Προικοννήσιος add. S 4 τὰς — πολιτείας S 7 ἔγραψε — Πλάτωνα om. S. Cf. Bernhard. praef. p. XXXI 10 ἀπολογήσατο PV

DCLXVIII. *Περὶ Μαρίνου τοῦ Νεαπολίτου.*

Μαρίνος Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ δῆτωρ, μαθη-
τῆς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίου
Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου καὶ καταλογάδην καὶ
ἐπικῶς καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

DCLXIX. *Περὶ Μουσωνίου Καπίτωνος.*

Μουσώνιος Καπίτωνος, Τυρρηνὸς πόλεως Βουλ-⁵
σινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος καὶ Στωϊκός, γεγωνὸς
ἐπὶ Νέρωνος, γνώριμος Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως.

DXLXX. *Περὶ Μυροῦς τῆς φιλοσόφου.*

Μυρώ, Ῥοδία φιλόσοφος. ἔγραψε χρείας ἑνναι-
κῶν βασιλίδων καὶ μύθους, νόμους μαιῶν καὶ δια-
ταγὰς αὐτῶν, ἐπαιδιάς τε καὶ ἰατρίας ἐντεινούσας ταῖς¹⁰
λεχοῖς καὶ μητρικῶν στρόφων θεραπείας.

Ῥήτορες.

DCLXXI. *Περὶ Μαίωρος τοῦ δῆτορος.*

Μαῖωρ Ἀράβιος σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων
βιβλία γ'. συνεχρόνισε δὲ Ἀψίνην καὶ Νικαγόρα ἐπὶ
Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

DCLXVIII—DCLXXI. Hesych. (Suid.)

5 Βουνασινίου PV 7 His plura adiunxit S 9 νόμους
— Θεραπειάς om. S. Cf. Bernhard. p. XXXI, qui integriorem
narrationem Eudociam servasse intellexit. Forte autem haec
errori librarii alicuius debentur, cum scripta, quae hic afferun-
tur, non ad philosophum, sed ad medicum videantur spectare
13 δὲ addidi ex S om. PV, infra Νικαγόρα P corr. V

DCLXXII. *Περὶ Μάλχου τοῦ Βυζαντίου.*

Μάλχος Βυζάντιος σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ἧ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκου καὶ τὸν ἔμπρησμον τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Ἀύγουσταίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται, μάλα σεμνῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποθρηνηῶν αὐτά.

301 DCLXXIII. *Περὶ Μαρκέλλου.*

Μάρκελλος Περγαμηνὸς ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδριανὸς ἢ περὶ βασιλείας.

DCLXXIV. *Περὶ Μαρψίου.*

Μαρψίας [ὄνομα κύριον] ῥήτωρ φλύαρος καὶ 10 θορυβώδης. Ἀριστοφάνης· „πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;“

DCLXXV. *Περὶ Μελησέριμου.*

Μελήσεριμος Ἀθηναῖος σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολῶν ἑταιρικῶν βιβλία ἰδ' καὶ ἀγροικικῶν ἕν, μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἕν, συμποσιακῶν βιβλίον ἕν.

DCLXXVI. *Περὶ Μελήτου.*

15 Μέλητος Λάρου, Ἀθηναῖος ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο Σωκράτην μετὰ Ἀνύτου. πεποιήνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγωδίαι. κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

DCLXXII—DCLXXVI. Hesych. (Suid.)

2 καὶ accessit ex S om. PV 8 Ἀδριανὸν S 9 Haec sine dubio ex Suidae lexico lector benevolus inseruit, fortasse totam vitam transposuit. Totum articulum ex Schol. Ar. Acharn. 702 fluxisse consentaneum est 14 στρατηγικῶν βιβλίων ἕν add. S 15 Μέλιτος PV 16 πεποιήται PV

[ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. ἦν ἐπὶ Ζήνωνος καὶ Περι-
κλέους καὶ Σοφοκλέους.]

DCLXXVII. *Περὶ Μενάνδρου.*

Μένανδρος Λαοδικεύς, τῆς παρὰ Λύκῳ τῷ ποτα-
μῷ, σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους
τέχνην καὶ Μινουκιανοῦ προγυμνάσματα καὶ ἄλλα. 5

DCLXXVIII. *Περὶ Μητροφάνους.*

Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής.
ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία δύο, περὶ ἰδεῶν
λόγου, περὶ στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπό-
μνημα, εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

Καὶ ἕτερος Μητροφάνης Κορνηλιανοῦ ρήτορος 10
Λεβαδεύς (πόλις δὲ Βοιωτίας ἢ Λεβάδεια), σοφιστής.
περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος ἔγραψε πάνυ καλῶς,
Ξενοφῶντος τε καὶ Νικοστράτου, μελέτας, λόγους παν-
ηγυρικοὺς καὶ ἄλλα.

DCLXXIX. *Περὶ Μινουκιανοῦ.*

Μινουκιανὸς Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος 15
σοφιστής, γεροντῶς ἐπὶ Γαλιηνοῦ. ἔγραψε τέχνην ρήτο-
ρικὴν καὶ προγυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.

DCLXXVII—DCXXLIX. Hesych. (Suid.)

2 Haec non ad Meletum verum ad Melissum pertinere vi-
derunt editores (cf. Diogenes Laert. IX, 24), sed neque Suidam,
qui eadem uberius narravit, neque Eudociam vitas perturbasse
putaveris, sed ipsum Hesychii epitomatores vel codicis libra-
rium 8 λόγων PV 12 ἔγραψε πάνυ καλῶς et infra καὶ
ἄλλα om. S 16 Γαλιηνοῦ corr. Harles, Γαληνοῦ more suo PV

302 *Ποιηταί.*

DCLXXX. *Περὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ.*

Μάγνης Ἰκαρίου πόλεως, ἀρχαίας κωμωδίας ποιη-
τῆς. ἐδίδαξε κωμωδίας ἑννέα, νίκας εἶλε β'. ἔγραψε
καὶ Λυδοὺς καὶ ψῆνας καὶ βατράχους ὁμοίως καὶ Γαλεο-
μνομαχίαν. ποικίλας δ' ἐμιμείτο φωνὰς οὗτος.

DCLXXXI. *Περὶ Μελανιππίδου.*

5 Μελανιππίδης Κρίτωνος, γεγωναὶς κατὰ τὴν ξέ'
'Ολυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε διθυράμβων βιβλία πλεῖ-
στα καὶ ποιήματα ἐπικά καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεία
καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Καὶ ἕτερος Μελανιππίδης, θυγατριδοῦς τούτου,
10 παῖς Κρίτωνος λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ὃς ἐν τῇ τῶν δι-
θυράμβων μελοποιῖα ἐκαινοτόμησε πλεῖστα. ἔγραψε
καὶ αὐτὸς ἄσματα λυρικά καὶ διθυράμβους.

DCLXXXII. *Περὶ Μενάνδρου.*

Μένανδρος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος.

Καὶ ἕτερος Ἀθηναῖος, Διοπείδους καὶ Ἠγεστράτης,
15 περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος. ἔστι δὲ τῆς νέας
κωμωδίας, στραβὸς τὰς ὄψεις, ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ
γυναικας ἐκμανέστατος. γέγραφε κωμωδίας ρη' καὶ

DCLXXX—DCLXXXII. Hesych. (Suid.)

3 Verba ὁμοίως καὶ Γαλεομνομαχίαν in PV post φωνὰς
οὗτος extant, unde transposui 7 ἐλέγους S. De verbis ἄλλα
πλεῖστα cf. D. Volkmann. Symbol. Bonn. p. 727 9 τοῦ πρεσ-
βύτου S. Ceterum de poeta Melanippide cf. quae argute ex-
posuit Rohde in Mus. Rhen. XXXIII, p. 213 seq., qui unum
poetam Melanippidem fuisse certis conclusit argumentis 14
Ἠγησιστράτης PV

ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα καὶ λόγους
ἐτέρους πλείστους καταλογάδην.

DCLXXXIII. Περὶ Μενελάου.

Μενέλαος Αἰγαῖος ἐποποιός. ἔγραψε Θηβαῖδα ἐν
βιβλίοις ιβ' καὶ ἄλλα.

DCLXXXIV. Περὶ Μενίππου.

Μένιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Κέρκω- 5
πες, Ὅφεις καὶ ἄλλα.

DCLXXXV. Περὶ Μεσομήδους.

Μεσομήδης Κρής, λυρικός ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔγραψεν
εἰς Ἀντίνου ἐπαινον καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

DCLXXXVI. Περὶ Μεταγένους.

303

Μεταγένης Ἀθηναῖος δούλου παῖς, κωμικός. τῶν
δραμάτων αὐτοῦ ἐστί ταῦτα· Αὔραι, Μαμμάκουθος, 10
Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὅμηρος ἢ Ἀσκηταί.

DCLXXXVII. Περὶ Μίμνερμου.

Μίμνερμος Λιγυρτιάδου, Κολοφώνιος ἢ Συμωναῖος
ἢ Ἀστυναλαϊεύς, ἐλεγειοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λξ'
Ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦειν τῶν ἐπτὰ σοφῶν. τινὲς
δὲ αὐτοῖς καὶ συγχροεῖν λέγουσιν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ 15

DCLXXXIII—DCLXXXVII. Hesych. (Suid.)

4 ια' S 6 Ὅφεις om. PV 7 Μεσομήδης PV corr.
Harles ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλοις add. S
8 ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά add. S paullo ante Ἀντινον inepte PV
10 μαμμάκουθος P μαρμάκουθος V 11 ἡμέρης PV 12
Μίμνερμος constanter PV 15 prius καὶ recepi ex S om. PV

Λιγναστάδης διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία πολλά.

DCLXXXVIII. Περὶ Μνησιμάχου.

Μνησίμαχος ποιητὴς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἴπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

[DCLXXXIX. Περὶ Μορσίμου.

Μόρσιμος, Φιλοκλέους τραγικοῦ υἱός, ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρὸς ὀφθαλμῶν, μικρός, ὑπόψυχρος.]

DCXC. Περὶ τοῦ Μουσαίου.

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφήμου τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκνόνος (ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς) καὶ τῆς Ἐλένης γυναικός, μαθητὴς Ὀρφείως, ἐποποιός, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε δὲ κατὰ τὸν δεῦτερον Κέρκροπα. ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλπω τῶ υἱῶ καὶ ἄλλα.

DCLXXXVIII. Hesych. (Suid.) DCLXXXIX. Suid. (Schol. Ar. Equ. 400 et Ram. 151) DCXC. Hesych. (Suid.)

2 Haec absurda esse neminem fugit, melius S ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά, neque placet coniectura Bernhardyi βιβλία ἔρωτικά τὰ πολλά proponentis. Certe aut in πολλά carminum numerus latet, velut πα' et pro βιβλία corrigendum est ἄσματα vel ποιήματα, aut, id quod melius videtur, cum D. Volkmanno (Symbol. Bonn. p. 727) ad pristinam Mimnermi librorum copiam referendum est 3 μέσης legendum. Cf. Meinekii Quaest. Scen. III, p. 57, νέας PV 4 Βάσιρις PV. Ceterum cf. Athen. VIII, p. 359, IX, p. 402 6 De hoc poeta tragico in duobus articulis Suidas egerat, quos Eudociam conflasse suspicatus est Bernhardy. Sed certe interpolatori haec vita debetur, non Eudociae. Cf. Unters. p. 57 9 Κερκνῶνος PV 10 ὑπὲρ PV, καὶ scripsi Bernhardyo obtemperans, ad cuius exemplum uncos quoque antea admisi 13 ἔπη δ' mox πλεῖστα add. S

Καὶ ἕτερος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιός, γεγονὼς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν πολλῶ. ἔγραψε μέλη καὶ ᾄσματα.

Καὶ ἄλλος Ἐφέσιος ἐποποιὸς τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία 5 δέκα καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον.

DCXCI. Περὶ Μυῖας.

Μυῖα Θεσπιακὴ λυρική. μέλη πρὸς λύραν ἀρμόζοντα.

Καὶ Μυῖα Σπαρτιᾶτις ποιήτρια εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ὕμνων. 10

Καὶ ἄλλη Σαμία, Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς.

DCXCII. Περὶ Μυροῦς. 304

Μυρὼ Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου. 15

DCXCIII. Περὶ Μυρτίλου.

Μυρτίλος Ἀθηναῖος κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ Ἐρμίππου τοῦ κωμικοῦ. δράματα αὐτοῦ Τιτανοπάνες, Ἐρωτες.

DCXCI—DCXCIII. Hesych. (Suid.)

5 In hac vita verborum ordinem perversum vocabulumque κύκλους mutilum esse perspexit D. Volkman. Quaest. nov. p. VIII, qui hoc modo restituit: — Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ αὐτός, ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία 1 καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον τοὺς Περγαμηνοὺς ἐπινίκους, vel ἐποποιὸς καὶ αὐτὸς κνυλικὸς 7 Thespiensem poetriam a Corinna non diversam esse perspexit Welcker. in Creuzer. Melet. II, p. 13 ἀρμόζονσα PV 9 Σπαρτιᾶτις PV 14 Pro θυγάτηρ, quod in PV legitur, hoc loco μήτηρ substituendum esse monuerunt editores Suidae 16 Μυρτίλος PV 18 τετανοπάνες PV

Γραμματικοί.

DCXXIV. *Περὶ Μιθαικού τοῦ γραμματικοῦ.*

Μιθαικος γραμματικός. ἔγραψεν ὄψαρτυτικά, κνηγετικά καὶ ἄλλα.

DCXCV. *Περὶ Μόσχου.*

Μόσχος Συρακούσιος, γραμματικός, Ἀριστάρχου γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεοκρίτου τὸν τῶν βουκολικῶν ποιητήν.

DCXCVI. *Περὶ Ναυνάκου.*

Νάννακος, παλαιός, ἀνὴρ πρὸ Δευκαλίωνος. τοῦτον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος, ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερόν μετὰ δακρῶν ἰκέτευσεν. καὶ παροίμια ἀπὸ Ναυνάκου ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

DCXCVII. *Περὶ τοῦ Ναρκίσσου.*

Νάρκισσος υἱὸς μὲν ἦν Κηφισσοῦ, ποταμοῦ Φωκικοῦ, καὶ Λειριοέσσης νύμφης. κάλλος δὲ ἔχων ἀμύθητον, ἐπικύψας πηγῇ τινὶ καὶ τῆς ἑαυτοῦ σκιᾶς ἔρασθεῖς ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐκεῖ καὶ ἐνεπνίγη τῷ ἐνόπτρῳ ὕδατι. καὶ ἡ γῆ ἀνέδωκε φυτὸν ὁμώνυμον τῷ νεανίᾳ.

DCXCIV et DCXCV. Hesych. (Suid.) DCXCVI. Zenob. VI, 10 (Suid.) DCXCVII. Eustath. II. p. 266

1 ὄψαρτικά PV 5 δραμάτων et infra ἔγραψε καὶ αὐτός
add. S 15 ἐναπεπνίγη F

DCXCVIII. Περὶ τῆς γινομένης τιμῆς τῷ 305
Νείλω παρὰ τῶν Αἰγυπτίων.

Νεῖλος ποταμός ἐστὶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ὃς ὑπερ-
 εκχυνόμενος διὰ τὰς αἰτίας, ἃς φησὶν ὁ Ἡρόδοτος,
 τιμᾶται παρὰ τῶν Αἰγυπτίων. ἐν γὰρ τῇ ἀναβάσει
 τιμῶσιν αὐτὸν ὡς θεὸν καὶ εὐφημοῦσιν ὡς εὐφορίας
 αἴτιον, νομίζοντες τὸ ὕδωρ τὸ ἀύξανόμενον εἶναι θεόν. 5
 περὶ δὲ ταύτης τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος οὐδὲν λέγει,
 ἀνέγνω δὲ παρὰ Ἀρισταίνετῳ τῷ ῥητορικῷ, ὅτι ἐορτά-
 ζουσιν αὐτῷ οἱ Αἰγύπτιοι ἐορτὴν πανθημεῖ, πάντες
 καὶ πᾶσαι ἐρχόμεναι περὶ τὰ θεάτρα τῶν πόλεων, κἀ-
 κείσε θοινῶνται ἕκαστος καὶ ἐκάστη ὃ ἔχει. χοροὺς 10
 δὲ συστησάμενοι ἄδουσι τῷ Νείλῳ ᾠδὰς, ἃς τῷ Διὶ
 ἄδονται, ὡς τοῦ Νεῖλου τὸ τοῦ Διὸς ἔργον ποιοῦντος
 καὶ ἄρχοντος τῆς χώρας. ἀνδρογύνων δὲ δοκεῖ λέγειν
 τιμὰς τῷ πανθημεῖ τοὺς ἄρρενας μετὰ τῶν γυναικῶν
 ἐκβακχεύεσθαι καὶ πολλάκις ὡς ἐν μέθῃ καὶ ἀσελγαίνειν. 15

DCXCIX. Περὶ Νεοπτολέμου.

Νεοπτόλεμος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἐπεκλήθη, διότι
 νέος ὢν εἰς πόλεμον ἦχθη τῷ Ὀδυσσεῖ. τὸ δὲ ἄλλως
 κύριον αὐτοῦ Πύρρος ἐστίν, ὡς ὑποδηλοῖ ὁ Σοφο-
 κλῆς· ᾧπερ ὁμώνυμος καὶ ὁ ὕστερον Ἡπειρώτης δια- 20

DCXCVIII. Nonn. Sanct. Lum. 12 περὶ δὲ ταύτης — exit.
 Nonn. II, 32 (Cosm. p. 179) DCXCIX. Eustath. Od. p. 1696.
 Haec ex Ptolemaei Hephaestionis historiis fluxisse docuit Her-
 cher in Annal. Philol. Supplem. I, p. 289

7 Müller IV, p. 319. Ex hoc loco, quo forte ἱστορικῶ ex
 ῥητορικῶ emendari necesse est, vita Aristenaeti fluxit, quam
 Eudocia p. 67 enarravit 13 ἄρδοντος Cosmas 15 ἀσελγαί-
 νοντας P V 17 τοῦ addidi ex P om. V

στελλόμενος τῇ βαρυντήσῃ τοῦ πυρροῦ, ὅπερ ἐστὶ πυρσοῦ. ἰστέον δέ, ὅτι Ὀμήρου καὶ τῶν πλειόνων ἓνα παῖδα λεγόντων Δηϊδαμείας καὶ Ἀχιλλέως τὸν Νεοπτόλεμον, Δημήτριος ὁ Ἰλιεύς δύο ἱστορεῖ, Ὀνει-
 5 ρόν τε καὶ Νεοπτόλεμον, ὃν ἀνελάν, φησὶν, ἐν Φωκίδι Ὀρέστῃς ἀγνοία, ὕστερον δὲ γνούς, τάφον αὐτῷ ἐποίησε περὶ Δαυλίδα. καὶ ἀναθεὶς τὸ ξίφος, ᾧ ἀνεῖλεν αὐτόν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον, ἣν ὁ Λυκόφρων „φαληριῶσαν σπῖλον“ καλεῖ. καὶ τὸν Ἀχιλλέα
 10 ἐξιλεώσατο.

DCC. Περὶ τοῦ Νηλέως.

Νηλεύς, ὁ τοῦ Νέστορος πατήρ, υἱὸς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς, θέσει δὲ Κρηθείως κατὰ τὸν μῦθον. ἔγρημε Χλῶριν τὴν τοῦ Ἀμφίονος. τούτου παῖδες Νέ-
 15 στωρ, Χρόμιος καὶ Περικλύμενος. ἀνηρέθη δὲ ὑφ' Ἡρακλέους δι' αἰτίαν τοιήνδε. Εὐρύτος, ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεύς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς Ἰόλης γάμον τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικῆσαι δυνα-
 306 μένῳ, ἢ, ὡς τινες, τοὺς παῖδας· παρὰ γὰρ Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικὴν. Ἡρακλέους δὲ διαγωνισαμένου,
 20 ἀγανακτήσας ὁ Εὐρύτος οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν, οὐδὲ τῆς ὀργῆς ἐπαύ-
 25 σατο, ἀλλὰ καὶ Ἴφιτον τὸν Εὐρύτου εἰς Τίρυνθα παρα-
 γενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων ξενίσας ἀπέκτεινε. φεύ-
 25 γων δὲ τὸ τοῦ φόνου μῖσος παρεγένετο πρὸς Νηλέα,

DCC. Schol. Apoll. I, 152 ἀνηρέθη — exit. Plut. Parall. 13

2 Od. III, 188 4 Müller IV, p. 382 9 Alex. 188 14
 Πολυκλύμενος PV

καθάρσεως τευξόμενος. τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βουλο-
 μένων ὑποδέξασθαι, ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ἡρα-
 κλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωρισθεὶς ἐπεξενώθη Διηφόβῳ, τῷ
 τῶν Ἀρκάδων βασιλεῖ. καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φό-
 νου, καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ, οὐ μόνον τὴν 5
 Πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ἥραν Νηλεῖ συμμαχοῦ-
 σαν ἔτρωσαν, αὐτὸν δὲ Νηλέα τοῖς παισὶν ἅμα κτεί-
 νει, δίχα τοῦ νεωτέρου Νέστορος. οὗτος γὰρ ἐν Γερή-
 νοις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη· ὅθεν αὐτὸν Γερήνιον
 ὁ ποιητὴς προσηγόρευσεν. 10

DCCI. Περὶ τοῦ Νηρέως.

Νηρεὺς μυθικῶς μὲν ἐστὶ δαίμων θαλάσσιος, οὗ
 καὶ Δωρίδος, τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, αἱ Νηρηΐδες.
 ἀλληγορικῶς δὲ ἡ θάλασσά ἐστι, τοῦτον ὠνομασμένη
 τὸν τρόπον ἀπὸ τοῦ νεῖσθαι δι' αὐτῆς. μυθολογοῦσι
 δὲ αὐτὸν Πόντου καὶ Γῆς υἱὸν καὶ γέροντα προσ- 15
 αγορεύουσι διὰ τὸ ὥσπερ πολὺν ἐπανθεῖν τοῖς κύ-
 μασι τὸν ἀφρόν. καὶ γὰρ ἡ Λευκοθέα τοιοῦτόν τι
 ἐμφαίνει, ἣτις λέγεται θυγάτηρ Νηρέως εἶναι, δηλου-
 ὅτι τὸ λευκὸν τοῦ ἀφροῦ.

DCCII. Περὶ τῶν Νηρηΐδων.

Νηρηΐδες πᾶσαι αἱ τοῦ Νηρέως θυγατέρες. παρα- 20
 δέδοται δὲ ἄλλως, ὅτι ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου τοῦ
 λυρικοῦ διαφορὰ Νηρηΐδων φέρεται καὶ Νηρέως θυ-
 γατέρων οὕτως· εἰσὶν οἳ φασὶ διαφέρειν τὰς Νηρηΐδας
 τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων. καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρί-

δος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς δὲ ἐξ ἄλλων κοινότερον Νηρηίδας καλεῖσθαι. πιθανὸν οὖν, τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος, γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι, Νηρηίδας δὲ τὰς 5 συνεισάκτους. καὶ ὄρα ἐν τούτοις τὸ Νηρηίδας κοινὸν ὄν ἢ καὶ Ἀττικόν· τὸ γὰρ Νηρηίδας ἰωνικώτερον, ἐκ τῆς Νηρηῆος γενικῆς.

DCCIII. Περὶ τῆς Νιόβης.

Νιόβην οἱ μὲν Ταντάλου, οἱ δὲ Πέλοπος κατά-
 γουσι, καὶ γυναῖκα μὲν τινες Ζήθου φασίν, οἱ δὲ
 10 Ἀμφίονος, ἕτεροι δὲ Ἀλαλκομενέως. καὶ ἡ συμφορὰ
 307 δὲ αὐτῆς κατὰ μὲν τινὰς ἐν Λυδία, κατὰ δὲ τινὰς
 ἐν Θήβαις γενέσθαι φασί. Σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν
 παῖδας αὐτῆς ἐν Θήβαις ἀπολέσθαι φησίν, αὐτὴν δὲ
 εἰς Λυδίαν ἐλθεῖν. ὁ δὲ τῶν παιδῶν αὐτῆς ἀριθμὸς
 15 Ὀμήρῳ μὲν κατὰ ἑξάδα μετρεῖται θυγατέρων καὶ ἑξάδα
 υἱῶν, προτεθεισῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν θηλειῶν, ἢ ἀπλο-
 ῖκῶς, ὡς Ὀμήρῳ ἔδοξεν, ἢ καὶ συνδιατιθεμένης τῆς
 ποιήσεως, ἐπεὶ προσπαθέστερον ἢ μήτηρ εἶχεν αὐταῖς.
 Εὐριπίδης δὲ θυγατέρας ἐπὶ Νιόβης ἰστορεῖ. τῶν δὲ
 20 ἔτι νεωτέρων οἱ μὲν τεσσαρεσκαίδεκα τὰς παῖδας εἴ-
 πον, οἱ δὲ εἴκοσι. δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παιδῶν τῆς Νιό-
 βης θάνατος ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι ἢ καὶ ἄλ-
 λως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός, ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ
 Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἱ τοῦ τοιοῦτου θανάτου εἰσὶν

DCCIII. Eustath. Il. p. 1506 διό φασιν — exit. Palaeph. 9 (Arsen. Viol. p. 367)

12 fr. 405 Nauck 15 Il. XXIV, 602 seq. 18 προπα-
 θέστερον PV 19 Phoen. 159

αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκον-
 τας. διό φασιν, ὅτι ἡ Νιόβη ζῶσα ἀπελιθώθη ἐπὶ
 τῷ τύμβῳ τῶν παίδων. ἀλλ' ἡ ἀλήθεια οὕτως ἔχει.
 ἡ Νιόβη, ἀποθανόντων τῶν παίδων [αὐτῆς], ποιήσασα
 ἑαυτῇ εἰκόνα λιθίνην ἔστησεν ἐπὶ τῷ τύμβῳ τῶν παί- 5
 δων. ὅθεν καὶ ἀπολελιθῶσθαι αὐτὴν ἐμυθεύσαντο.

DCCIV. Περὶ τῶν Νυμφῶν.

Νύμφαι εἰσὶ τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς
 ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια, αἳ τινες Δρυάδες καὶ Ἀμα-
 δρυάδες καὶ Ὀρεστιάδες καλοῦνται, ὥσπερ καὶ Νηρηΐ-
 δες αἰ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ Νηΐδες αἰ ἐν ταῖς λίμναις. 10
 τῶν Νυμφῶν γὰρ αἰ μὲν εἰσιν οὐράναιαι, αἰ δὲ ἐπίγειοι,
 αἰ δὲ ἐπιποτάμιοι, αἰ δὲ λιμναῖαι, αἰ δὲ θαλάσσιαι. καὶ
 καθόλου τὸ τῶν Νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διήρηται, ὡς
 φησι Μνησίμαχος. λέγονται δὲ Νύμφαι διὰ τὸ κατὰ
 τὸ νέον, ὃ ἔστι κατὰ τὸ ἔαρ, μάλιστα ἐκφαίνεσθαι, 15
 Διὸς δὲ θυγατέρες, ὃ ἔστιν ἀέρος καὶ αἰθέρος, διὰ
 τὴν ἄνωθεν ἐπομένην αὐταῖς ὑγρότητα καὶ θερμότητα.
 ἔστίον δέ, ὅτι καθάπερ ὁμώνυμος γυναικὶ κόρη, τουτ-
 ἔστι παρθένω, ἢ μυθευομένη τῆς Δήμητρος Κόρη, ἢ
 καὶ Περσεφόνη, οὕτω καὶ αἰ μυθικαὶ νύμφαι ὁμωνυ- 20
 μοῦσι ταῖς παρ' ἀνθρώποις. ἔτι δὲ καθάπερ παρθένου

DCCIV. Schol. Apoll. IV, 1412 λέγονται δὲ — exit. Eu-
 stath. II. p. 516

2 λίθος ἐγένετο F 3 ὅστις δὲ πείθεται ἐκ λίθου γενέ-
 σθαι ἄνθρωπον, ἢ ἐξ ἀνθρώπου λίθον, εὐήθης ἐστί add. F
 4 τῶν ἑαυτῆς παίδων vulg. τῶν παίδ. αὐτῆς P τῶν παίδων
 αὐτῆς V. Amplexus sum lectionem Westermanni 6 ὅθεν seq.
 om. F 8 Ἀδριάδες PV mox Ἀμαδριάδες V 12 ποτάμιοι PV
 13 διαιρεῖται PV. Cf. Müller III, p. 453 18 δὲ recepi ex F
 23 δὲ iterum addidi ex F, paullo post etiam τὸν ante γάμον, utrum-

κόραι καὶ μετὰ τὸν γάμον κόραι καὶ κοῦραι λέγονται
διὰ το νεάζειν, ὡς καὶ Ὅμηρος οἶδε, οὕτω καὶ αἱ τοῦ
μύθου νύμφαι, ὧν πολὺ πλῆθος ἐν τῇ ποιήσει, καὶ
γάμφ ὑποπεσοῦσαι καὶ τεκοῦσαι Νύμφαι καλοῦνται
5 κατὰ τινα κυριωνυμίαν.

308 *Philosophi.* Φιλόσοφοι.

DCCV. Περὶ Νεοκλέους.

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικού-
ρου. ἔγραψε περὶ τῆς ἰδίας αἰρέσεως. καὶ Νεοκλέους
ἐστὶ τὸ λάθε βιώσας.

DCCVI. Περὶ Νικολάου.

Νικόλαος Δαμασκηνὸς φιλόσοφος περιπατητικὸς
10 ἢ Πλατωνικὸς. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις
ὀγδοήκοντα καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγὴν, φίλτατος
Καίσαρι Ἀνγούστῳ.

DCCVII. Περὶ Νικόμαχου.

Νικόμαχος Σταγειρίτης φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀρι-
στοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς δὲ Θεοφράστου.
15 ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ἕξ καὶ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροά-
σεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

DCCVIII. Περὶ Νουμηνίου.

Νουμήνιος, Ἀπαμεὺς ἀπὸ Συρίας, φιλόσοφος
Πυθαγόρειος. οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξ-

DCCV—DCCVIII. Hesych. (Suid.)

que om. PV 2 οὕτω om. PV 11 De librorum numero
magna inter viros doctos disceptatio est, cf. Bernhardyi comm.
βίον del. Bernhardy 12 Haec copiosius exposuit S 17 Vitam
N. attulit etiam Pseudo-Hesych. p. 40

ελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ Θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. καὶ διὰ τοῦτο φησι· τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωϋσῆς ἀττικίζων;

Ἴατροί.

DCCIX. Περὶ Νικάνδρου.

Νίκανδρος ὁ ἰατρός ὁ καὶ ποιητῆς Αἰτωλὸς τὸ γένος ἦν καὶ ἱερεὺς Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐκ προγό-⁵νων τὴν ἱερωσύνην δεξάμενος, ἔσχε δὲ πατέρα Δαμναῖον. χρόνῳ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Ἄπταλον, τελευταῖον ἄρξαντα Περγάμου, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων. διέτριψε δὲ ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους, ὡς φανερόν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων καὶ τῆς¹⁰ ἄλλης ποιήσεως, ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσέ τε καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος, ἀέρος τε καὶ εὐκρασίας.

DCCX. Περὶ Νικομάχου.

309

Νικόμαχος ἰατρός, Σταγειριότης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἐξ οὗ⁵ κατήγετο Νικόμαχος, ὁ πατήρ¹⁵ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία ἕξ καὶ φυσικῶν ἕν.

DCCIX. Excerptum vitae Nicandri apud Schneider. Ther. p. 3 (Westerm. p. 61) DCCX. Hesych. (Suid.)

1 οὗτός — exit. interpolata videntur 12 διηγήσεων PV, quod errore librarii ortum 13 ἀέρος τε καὶ εὐκρασίας auctor vitae uberioris omisit 14 καὶ αὐτός add. S

Ἱστορικοί.

DCCXI. Περὶ Νύμφιδος.

Νύμφις Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία τέσσαρα πρὸς τοῖς εἴκοσι, περὶ Ἡρακλείας βιβλία δεκατρία (ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τὰ μετὰ τοὺς Ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου Πτολεμαίου).

Ῥήτορες.

DCCXII. Περὶ Νεάνθους τοῦ ῥήτορος.

Νεάνθης Κυζικηνὸς ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου. ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους πολλοὺς πανηγυρικούς.

DCCXIII. Περὶ Νικαγόρου.

10 Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος σοφιστῆς. γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. ἔγραψε βίους ἐλλογίμων, περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

DCCXIV. Περὶ Νικολάου τοῦ ῥήτορος.

15 Νικόλαος ῥήτωρ, γνῶριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου (Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου). ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤμαξεν ἐπὶ Λέοντος βασιλείας τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

DCCXI—DCCXIV. Hesych. (Suid.)

1 Νύμφιδος inepte add. S 8 ἔγραψε — πανηγυρικούς
om. S, cf. Bernhard. praef. p. XXXI 17 πρεσβύτου PV

DCCXV. *Περὶ Νικολάου τοῦ σοφιστοῦ.*

Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχου καὶ ὑπάτου Πατρικίου, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντίνου πόλει, μαθητῆς 310 γερωνῶς Ακαχάρους. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν.

DCCXVI. *Περὶ Νικοστράτου.*

Νικόστρατος Μακεδῶν ῥήτωρ. ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς 5 κριθεῖσιν ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι, σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, Θαλαττουργούς καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν Μάρκον καὶ ἄλλους. 10

DCCXVII. *Περὶ τοῦ Νουμηνίου.*

Νουμήνιος ῥήτωρ. ἔγραψε περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, χρεῶν συναγωγὴν, Ἀδριανῶ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον.

Ποιηταί.

DCCXVIII. *Περὶ Ναυσικράτους.*

Ναυσικράτης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ 15 *Ναύκληροι, Περσὶς.*

DCCXV—DCCXVIII. Hesych. (Suid.)

1 τῆς om. PV 2 Sic S Ἰππάρχου καὶ Ὑπάτου PV καὶ ὑπάτου in suspicionem adduci posse credidit Bernhardy 4 καὶ Μελέτας add.S 5 Μακεδόνων inepte PV 6 ἐπὶ δευτέροις PV 8 Ἀντωνίου PV Post 14 titulum Ποιηταί add. ex P om. V

DCCXIX. *Περὶ Νεοφῶντος.*

Νεοφῶν, Σικυώνιος τραγικός, οὗ φασιν εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν, ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε τραγωδίας ρί. συνῆν δὲ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ 5 διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμοῖς.

DCCXX. *Περὶ Νέστωρος.*

Νέστωρ, Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγυῶς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως, Ἰλιάδα γράψας λειπογράμματος, ἦτοι ἀστοι- 10 χεῖωτον, (ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν): ἔστι γὰρ ἐν τῷ α μὴ εὐρίσκεσθαι α, καὶ κατὰ ῥαψωδίαν οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνει στοιχεῖον. ἔγραψε δὲ μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεὺς καὶ ἄλλα.

DCCXXI. *Περὶ Νικομάχου.*

15 Νικόμαχος, Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωϊκῆς, τραγικός, γράψας τραγωδίας ια', ὧν καὶ αἶδε· Ἀλεξανδρος, [ἦ] 311 Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλειτίδης, Εἰλείθνια, Νεοπτόλεμος, Μυσαί, Οἰδίπους, Περσίς, [ἦ] Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

DCCXIX—DCCXXI. Hesych. (Suid.)

1 Νεόφρων ἢ Νεοφῶν S 2 τοῦ addidi ex S om. PV
4 τὰ post δὲ add. S 7 Νέστωρ — στοιχεῖον ex Suida descripsit
Pseudo-Hesych. p. 42 12 ἐκλιμπάνειν PV 14 ἄλλοι ? 16
ἦ delevit Bernhardy, cum melioribus Suidae libris absit 17
Γυριόνης PV Εἰλήθνια PV 18 ἦ expunxit Bernhardy, qui
idem post Τυνδάρεως auferendum suspicatus est

Καὶ ἕτερος Νικόμαχος Ἀθηναῖος, τραγικός, ὃς παραδόξως Εὐριπίδην καὶ Θέογγιν ἐνίκησε. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Οἰδίπους.

DCCXXII. Περὶ Νικοστράτου.

Νικόστρατος κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ Ἀθήναιος ἐν τρίτῳ. λέγει δράματα αὐτοῦ Πάνδροςος ὁ καὶ 5 Ἄντυλλος, εἰ καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι, καὶ Ἱεροφάντης, καὶ Κλεινή, ἔτι δὲ Ἄβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἐκάτη, Μάγειρος, Ὄτις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαννόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ Τοκιστής. 10

DCCXXIII. Περὶ Νικοφῶντος.

Νικοφῶν Θήρωνος, Ἀθηναῖος κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ, τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐξ Αἰδου ἀνιῶν, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Ἐγχειρογράφοι, Σειρήνες.

DCCXXIV. Περὶ Νικοχάρητος.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος 15 κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμνυῶνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κοῆτες, Λάκωνες, Λήμνιοι, Κένταυροι, Χειρογράφοι.

DCCXXII—DCCXXIV. Hesych. (Suid.)

4 ΠΙ, p. 108, 118, 110 5 Πάνδροςος ex Athenaeo reponendum, Πάνδαρος PV 9 καὶ Τοκιστής add. P om. V. Post haec ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὖρον κείμενα add. S, quae verba controversiam inter viros doctos moverunt, de qua cf. quae exposuit D. Volkmann. Quaest. nov. p. XI, not. 19 11 Νικοφῶν cum Bernhardyo scribendum Νικόφρων PV 12 καὶ ταῦτα post αὐτοῦ add. S

DCCXXV. *Περὶ Νόννου.*

Νόννος Πανοπολίτης ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος, ὁ καὶ τὸν παρθένον Ἰωάννην παραφράσας δι' ἐπῶν.

Γραμματικοί.

DCCXXVI. *Περὶ Νικάνωρος.*

Νικάνωρ ὁ Ἐρμείου, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, γεροντῶς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἐρμιπ-
5 πος ὁ Βηρύτιος. ἔγραψε περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὀμή-
ρω καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ
στιγμῆς τῆς καθόλου βιβλία ἕξ, ἐπιτομὴν τούτων βι-
βλίον ἓν, περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κωμω-
δούμενα, περὶ ναυστάθμου, περὶ τοῦ ὄναξ, [περὶ στι-
10 γμῆς] καὶ ἄλλα. [ἐφ' ἧ πραγματεία σκωπτόμενος πρὸς
τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δήπου ὡς δοῦλος
οὕτως ἐσκώπτετο].

312 DCCXXVII. *Περὶ τοῦ Ὀδυσσεύως.*

Ὀδυσσεὺς υἱὸς Λαέρτου καὶ Ἀντικλείας τῆς Αὐτο-
λύκου. Σιληνὸς δὲ ὁ Χῖος κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐν
15 δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Μυθικῶν δασύνει τὸ τοῦ Ὀδυσ-
σεύως ὄνομα, λέγων ὡς, Ἀντικλείας ὀδευούσης παρὰ τὸ
Νήριτον, ὅσεν ὁ Ζεὺς (Νήριτον δὲ ὄρος Ἰθάκης ἐπι-

DCCXXV. Hesych. ? DCCXXVI. Hesych. (Suid.)
DCCXXVII. Eustath. Od. p. 1871. Cf. Eud. p. 43 et 394

1 Nonni vitam nescio qua de causa Suidas praetermisit;
cf. Unters. p. 49 9 περὶ στιγμῆς expunxi cum S 10 Haec
ab interpolatore adscripta sunt nescio unde desumpta (an ex
Etym. M. p. 727, 52) 17 Νήριτον — ἐπιφανὲς om. F

φανές), τὴν δὲ νπὸ ἀγωνίας ἐκεῖ πεσοῦσαν τεκεῖν, καὶ τὸ γεννηθὲν κληθῆναι Ὀδυσσεά παρὰ τὸ ἐν τῇ ὀδῷ ὕσαι. Αὐτόλυκος δὲ παρ' Ὀμήρῳ τῇ δούλῃ μὴ προσεσχηκῶς ἐξ ἐκείνων, οἷς ἐκέκαστο, ἐθέλει ὀνομάσαι τὸν παῖδα ἐκ τοῦ μίσους δηλαδή, ὃ εἶχεν ἐκ πολλῶν διὰ 5 τὴν κλεπτοσύνην· δῆλον γάρ, ὡς ᾠδύσαντο αὐτῷ ἐκεῖνοι, ὃ δὴ τίθησιν ὄνομα τῷ ἐγγόνῳ. φασὶ δὲ τινες, τὸν Ὀδυσσεά ἀύξηθέντα ἐξ Ἐφυρῶν τοῦ Ἰσθμοῦ λαβεῖν ἀνδροφόνα φάρμακα, λέγοντες φαρμακοφόρον ποτὲ γενέσθαι αὐτὴν διὰ τὸ ἐκεῖ κατοικῆσαι τὴν Μή- 10 δειαν· ὅθεν καὶ ἡ τοῦ Ἀυγείου θυγάτηρ, φασί, τοῦ βασιλέως τῶν Ἐπειῶν, ἡ ἐν Ἰλιάδι κειμένη Ἀγαμήδη φαρμακίς ἦν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς Θεσπρωτικῆς Ἐφύρης φάρμακα λαβεῖν τὸν Ὀδυσσεά φασί, γενομένης καὶ αὐτῆς ποτε πολυφαρμάκου διὰ τὴν Μήδειαν, οἰκή- 15 σασαν καὶ ἐκεῖ πρὸς καιρόν.

DCCXXVIII. Περὶ τοῦ Οἰδίποδος.

Οἰδίπους, ὃ καὶ Οἰδιπόδης ποιητικῶς λεγόμενος, ἐκλήθη οὕτω διὰ τὸ οἶδημα, ὃ ἔπαθε τρυνηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους τῶν ποδῶν, ὅτε βρέφος ὢν ἐξετέθη, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τραγικοί. ὅτι δὲ ἄλλως καὶ ἄλλως τὰ 20 κατὰ τὸν Οἰδίποδα καὶ τὸν Λαῖον λέγεται, δῆλον μὲν καὶ ἐξ ἄλλων, οὐχ ἥμιστα δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἱστορήσαντος, ὅτι Σφίγξ γυνή τις ἦν εἰδεχθῆς περὶ που Βοιω-

DCCXXVIII. Eustath. Od. p. 1684 ἄλλ' ὃ μὲν Ἐτεοκλῆς — ἐλεήσας Argum. Eur. Phoen. οἱ δὲ φασιν, ὅτι — exit. Schol. II. IV, 376

2 Ὀδυσσεά scripsi 3 Od. XIX, 409 seq. 12 II. XI, 740
22 οὐχῆμιστα P consentiente F

τίαν ληστροική καὶ φονία, ὡς καὶ Παλαιφάτῳ δοκεῖ.
 Οἰδίπους δὲ ἀνείλεν αὐτὴν προσποιησάμενος φιλίαν
 καὶ συμμαχίαν, ὅθεν ἐτιμήθη ἄγαν ὑπὸ Θεβαίων. ἐφ'
 οἷς φθονήσας Λαῖος ἐπέξεισι καὶ θνήσκει ἐν τῇ μά-
 5 χῃ, καὶ τότε ἡ μήτηρ λαμβάνει αὐτόν. ὡς δὲ ἔγνω
 ἀποβάντα τὸν πάλαι τῷ Λαῖῳ δεδομένον χρησμόν,
 ἐξετύφλωσεν ἑαυτόν. γήμας τοιγαροῦν τὴν μητέρα
 Ἰοκάστην ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην
 καὶ Ἰσμῆνην καὶ Ἀντιγόνην, ὅθεν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυ-
 10 νεΐκης καὶ ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ ἦσαν Οἰδίποδος. ἀλλ' ὁ
 μὲν Ἐτεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θεβῶν βασιλείαν
 313 ἀποστρεφῆ τὸν μέρος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην.
 φυγὰς δὲ ἐκεῖνος εἰς Ἄργος παραγενόμενος ἔγρημε
 τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἀδράστου· κατελθὼν δὲ
 15 εἰς τὴν πατρίδα φιλοτιμούμενος καὶ πείσας τὸν πενθε-
 ρὸν συνήθροισεν ἀξιόλογον στρατὸν κατὰ τοῦ ἀδελ-
 φοῦ καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἰο-
 κάστη ἐποίησεν αὐτὸν ὑπόσπονδον ἐλθεῖν εἰς τὴν
 πόλιν καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς
 20 ἀρχῆς. δεινοπροσωπήσαντος δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος
 τοῦ Ἐτεοκλέους, ἡ μὲν Ἰοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα
 οὐκ ἠδύνατο πρὸς φιλίαν. Πολυνείκης δὲ ὡς πρὸς
 πολέμιον λοιπὸν παραταξάμενος ἀνεχώρησε τῆς πόλεως.
 ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην θέσθαι τοῖς Θεβαίοις,
 25 ἂν ὁ παῖς Κρέοντος Μενοικεὺς σφάγιον Ἄρει γένη-
 ται. ὁ μὲν οὖν Κρέων ἠρνήσατο ἐπιδοῦναι τῇ πόλει
 τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος ἐβούλετο, καὶ τοῦ πατρὸς

1 καὶ om. F. Cf. Palaeph. 7 14 κατελθεῖν FPV, δὲ
 om. F 16 ἀξιόχρεων F ἐπὶ Θήβας κατὰ τ. ἀδ. F ἐλή-
 λυθεν om. F 18 ἔπεισεν F 23 πόλεμον PV

αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων διδόντος, ἑαυτὸν ἀπο-
σφάζει, καὶ δὴ καὶ ἔπραξε. Θηβαῖοι δὲ τοὺς ἡγεμό-
νας τῶν Ἀργείων ἔσφαξαν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυ-
νεΐκης μονομαχήσαντες ἀνεΐλον ἀλλήλους. ἡ μὲν οὖν
μήτηρ αὐτῶν εὐροῦσα νεκροὺς τοὺς υἱοὺς ἀνεΐλεν 5
ἑαυτήν. ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν
βασιλείαν, οἳ τε Ἀργεῖοι νικηθέντες τῆς μάχης, ἀν-
εχώρησαν. Κρέων δὲ δυσχερῶς φέρων τοὺς μὲν ὑπὸ
τῆ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόοντας οὐκ ἔδωκεν εἰς
ταφήν, Πολυνεΐκην δὲ ἀκήδευτον ἔρριψεν, Οἰδίπουν 10
δὲ φυγάδα τῆς πατρίδος ἀπέπεμψεν, ἐφ' ᾧ μὲν φυ-
λάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' ᾧ δὲ τὴν ὀργὴν
λογοποιήσας οὐδὲ περὶ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσας. οἱ δὲ
φασιν, ὅτι Οἰδίπουν ἀποβαλὼν Ἰοκάστην ἐπέγημεν
Ἀστυμέδουσαν, ἣτις διέβαλε τοὺς προγόνους ὡς πειρά- 15
σαντας αὐτήν. ἀγανακτήσας δὲ ἐκείνος ἐπηράσατο
αὐτοῖς δι' αἵματος παραλαβεῖν τὴν χώραν καὶ παρ-
έδωκε τὴν βασιλείαν τῷ Ἐτεοκλεῖ, ὃς ἐξέβαλε Πολυ-
νεΐκην, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς πρεσβύτερος. παραγενό-
μενος δὲ οὗτος εἰς Ἄργος εὗρε Τυδέα φυγάδα· βοη- 20
θῶν γὰρ κάκεινος τῷ πατρὶ καὶ τὸν ἐναντιούμενον
ἀποκτείνας ἀνεψιὸν ἔφυγεν. Ἄδραστος δὲ θεασάμενος
αὐτοὺς ἡμφιεσμένους θηρῶν δοράς, Τυδέα μὲν σνός,
Πολυνεΐκην δὲ λέοντος, συνέβαλε τὸν χρησμόν. ἦν
γὰρ αὐτῷ δεδομένος κάπρω καὶ λέοντι ζευῆσαι τὰς θυ- 25
γατέρας, καὶ δίδωσι Τυδεῖ μὲν Διῦπύλην, Ἀργεῖαν
δὲ Πολυνεΐκει. πέμψας δὲ εἰς Μυκήνας συμμαχίαν

1 ἀπέσφαξε perperam PV 5 ἔσφαξεν F 11 πατροφίας F
17 αὐτῶν PV 18 τ. βασιλείαν αὐτοῖς. Ἐτεοκλῆς δέ, ὁ υἱὸς
αὐτοῦ, ἐξέβαλε κ. τ. λ. F 23 δοράς recepi ex F δοραῖς PV

ἦται ἐπὶ Θηβαίους. Θυέστης μὲν οὖν ἐτοιμῶς ἐδίδου,
σημεῖα δὲ αὐτὸν ἐκώλυσε φαῦλα. ἐπελθόντες οὖν εἰς
τὰς Θήβας Ἀργεῖοι πέμπουσι πρεσβευτὴν Τυδέα, ὃς
καταλαβὼν γυμνικὸν ἀγῶνα καί, συμμαχούσης Ἀθηνᾶς,
5 νικᾷ τὰ πάντα, ὑποστρέφων δὲ πεντήκοντα νεανίας
314 ἐνεδρεύοντας συλλαβεῖν αὐτὸν ἀναιρεῖ.

DCCXXIX. Περὶ Οἰνομάου.

Οἰνόμαος, Ἄρεως ὢν υἱὸς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσω-
ποῦ ἢ Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ, θυγατέρα ἔσχεν Ἴππο-
δάμειαν. λαβὼν δὲ χρησμόν, ὅτι ἀναιρεθήσεται ὑπὸ
10 τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ
μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. προέκειτο δὲ αὐ-
τοῖς ἀφειτηρία μὲν Κλάδεος ποταμός, τέρμα δὲ ὁ Ἰσ-
θμός, καὶ ἀνεῖλε τρεῖς καὶ δέκα μνηστήρας, ὡς Πίν-
δαρος ἱστορεῖ. οἵπερ εἰσὶν οὗτοι· Μέρμης, Ἴππόθοος,
15 Πέλοψ ὁ Ὀπούντιος, Ἀκαρνάν, Εὐρύμαχος, Εὐρύλοχος,
Ἀυτομέδων, Λάσιος, Χάλκων, Τρικόρωνος, Ἀλκιάθους
ὁ Παρθάονος, Ἀριστόμαχος, Κρόκαλος. τούτῳ τῷ ἀρι-
θμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων καὶ Ἡσίοδος καὶ
Ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ. τινὲς δὲ φασι πεντεκαίδεκα,
20 προστιθέντες Ἴππόστρατον καὶ Λυκοῦργον. ἐλθόντος
δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ τὸν ἄθλον μετὰ ἵππων δεδομέ-
νων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἴπποδάμεια

DCCXXIX. Schol. Apoll. I, 752 οἵπερ εἰσὶν — Λυκοῦργον
Schol. Pind. Ol. I, 127 ἐλθόντος — exit. Schol. Apoll. I, 752

1 προθύμως PV 6 αὐτὸν om. F 11 πρόκειτο PV
12 Ἴσθμοῖ F 13 Ol. I, 127 15 Sic scripsi cum F, Πόν-
τιος PV 17 Παρθάονος PV. Cf. Kinkel I, p. 142. De Epi-
menide cf. Müller IV, p. 405 20 Λυκοῦργον ex F recepi,
Λυκούριον PV

Πέλοπος πείθει Μυρτίλον τὸν υἱὸν μὲν Ἐρμοῦ, ἄρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἀκραξοῦ, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ· οὗ γενομένου, Οἰνόμαός τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε καὶ 5 Ἴπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν. αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι Ψύλλα καὶ Ἄρπιννα. ὁ δὲ Μυρτίλος Ἐρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατρῶν Φαεθούσης, οἱ δὲ ἐκ Κλυμένης ἢ Μυρτοῦς, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

DCCXXX. Περὶ Οἰνώνης.

Οἰνώνη θυγάτηρ Κεβοῦνος. ταύτην πρὸ Ἑλένης 10 εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς καὶ υἱὸς αὐτῷ Κόρυθος, ὃν Κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ Πριάμου, διὰ τὸν φόγον καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ διὰ τοὺς ἐπειδάκτους γάμους τῆς Ἑλένης ἀγριωθεῖσα ἔπεμψεν ἡγησάμενον τοῖς Ἑλλησι τοῦ εἰς Τροίαν πλοῦ. 15 φασὶ δέ, ὅτι ἡ Οἰνώνη φαρμακουργὸς οὔσα, βουλομένη θεραπεῦσαι Ἀλέξανδρον ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἑαυτὴν συναναιρεῖ, ἢ κατὰ Κόιντον ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν, ἢ ἀπαχθεῖσα, ἢ κατὰ τὸν Λυκό- 20 φρονα καταπεσοῦσα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἔλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἡδύνατο, ἢ ὅτι κεχρισμένα ἦν τὰ βέλη Φιλοκτή-

DCCXXX. Tzetzes Lyc. 57 et 61. Cf. Eud. p. 329

4 fr. 10 Sturz 7 Ψύλλα PV, mox ἐκ ante Κλυμένης addidi ex F om. PV, infra Ἀμαζονίδων PV 10 Σκεβοῦνος PV ἢ Οἰνώως add. F 11 καὶ υἱὸς addidi ex F om. PV, mox παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς add. F 19 Quint. Smyrn. X, 467 20 Alex. 61

315 του, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη, τῷ ἰῶ τῆς Ὑδρας. ἡ γὰρ Οἰνώνη ἰατρικὴν καὶ μουσικὴν ἤσκει.

DCCXXXI. Περὶ τοῦ οἴστου τοῦ ἐν οὐρανῷ.

Ὁ οἴστος οὗτος βέλος ὑπερμέγεθες Ἀπόλλωνος, ᾧ ἐχρήσατο κατὰ Κυκλώπων, τῶν ἐργασαμένων Διὶ
5 τὸν κεραυνόν, δι' οὗ ἀπέκτεινεν Ἀσκληπιόν. ἔκρουσε δὲ αὐτὸ ἐν Ὑπερβορείοις, οὗ καὶ ὁ ναὸς ὁ πτέρινος.

DCCXXXI. Περὶ Ὀμφάλης.

Τῇ Ὀμφάλῃ λέγεται ὅτι Ἡρακλῆς λατρεύει. ὁ δὲ λόγος μυθώδης. ἔξὸν γὰρ κἀκείνης καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῇ δεσπόζειν. ἐγένετο δὲ τοιόνδε τι. Ὀμφάλῃ
10 ἦν Ἰορδάνου θυγάτηρ, Λυδῶν βασιλέως, αὕτη ἀκούσασα τὴν ἰσχὺν Ἡρακλέους προσεποιήθη ἐρᾶν αὐτοῦ. Ἡρακλῆς δὲ πλησιάσας ἔρωτι ἐάλω αὐτῆς. γεννᾷ τοιγαροῦν ἕξ αὐτῆς υἷὸν Λαομήδην. ἠδόμενος δ' αὐτῇ ἐποίει ὅτι προστάττει ἡ Ὀμφάλῃ, διὸ ὑπέλαβον λα-
15 τρεύειν αὐτὸν αὐτῇ.

DCCXXXIII. Περὶ τῆς ὄνειρομαντείας.

Οἱ ἐκ Τελμισσοῦ (πόλις δὲ αὕτη Παμφυλίας παλαιοτάτη ἐπὶ τῶν χρόνων Κροίσου) πρῶτοι λέγονται τοὺς ὀνειρούς εὐρεῖν διακρίνειν. ἔλεγον γάρ, εἰ γέρονέ τι παράδοξον, ὅτι τότε σημαίνει, καὶ πάντως ὅσα ἂν
20 εἶπον, συνέβαινεν ἐξέρχεσθαι. λέγουσι δέ, ὅτι οἱ ὄνει-

DCCXXXI. Eratosth. Catast. 29 (neglexit Robert) DCCXXXII. Palaeph. 45 (Arsen. Viol. p. 382) DCCXXXIII. Nonn. I, 71

5 οὗς ἀπέκτεινε δι' Ἀσκληπιόν F ᾧ τ. K. ἀπ. δ. Ἀσκ. Robert
6 αὐτὸν — Ἡπρέϊνος PV 8 μάταιος F 14 προστάττει F
16 Τελμισσοῦ PV

ροι πρὸς τὴν ἡῶ μᾶλλον ἀληθεῖς, ὡς ἤδη πεττομέ-
νων τῶν σιτίων καὶ τοῦ λογιστικοῦ νήφοντος καὶ μὴ
ἐπιπροσθουμένου ταῖς ἐκ τῶν βρωμάτων ἀτμίσιν.
ἀναπλάττονται δὲ καὶ πτερωτοὶ οἱ ὄνειροι, ὅτι Ὅμηρος
εἶπεν „ὄνειρος ὄχετο ἀποπτάμενος“. διὸ καὶ Εὐριπί-⁵
δης τὴν γῆν „μελανοπτερούγων μητέρα ὀνείρων“ καλεῖ.

[DCCXXXIV. Περὶ τῆς οἰωνικῆς.

Τῆς οἰωνικῆς τὸ μὲν ἐστὶν ὀρνεοσκοπητικόν, ὃ
ἐξεῦρον Φρύγες, τὸ δὲ οἰκοσκοπητικόν, τὸ δὲ ἐνόδιον,
τὸ δὲ χειροσκόπιον, τὸ δὲ παλματικόν. ὀρνεοσκοπητι-
κὸν δὲ ἐστὶν, ὅταν, πετομένον τοῦδε ἢ τοῦδε ὄρνιθος ¹⁰
ἢ ἔμπροσθεν ἢ ὀπίσω ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, εἴπωμεν,
ὅτι τόδε σημαίνει. λέγεται δὲ τοῦτο εὐρηκέναι πρῶ-
τος Τηλέγονος. οἰκοσκοπητικὸν δὲ ἐστὶν, ὅταν τὰ
ἐν τῷ οἴκῳ συμβαίνοντα ἐξηγήσῃται καὶ εἶπῃ, τόδε
σημαίνει, ἐπειδὴ, φησί, ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ ἢ ¹⁵
ὄφης ἢ μῦς ἢ ἐκενώθη ἔλαιον ἢ μέλι ἢ οἶνος ἢ ὕδωρ ³¹⁶
ἢ τέφρα ἢ ἄλλο τι, ὅτι τόδε σημαίνει. ταῦτα δὲ συν-
εγράφατο Ξενοκράτης. ἐνόδιον δὲ ἐστὶν, ὅταν ἐξηγή-
σῃται τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ὑπαντῶντα, ὅτι, ἐὰν ὑπαντήσῃ τις
τόδε βαστάζων, τόδε σοι συμβήσεται, ἐὰν δὲ ὁ δεῖνα, ²⁰
τόδε. ὅπερ συνεγράφατο Πόλλης. χειροσκόπιον δὲ
ἐστὶν, ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν καὶ διὰ τῶν

DCCXXXIV. Nonn. I, 72 (Suid.). Cf. Eud. p. 41

5 Od. XI, 222 et mox Eur. Hec. 71 7 Cum verbo tenus
haec omnia, quae Eudocia alio loco narravit, iterentur ordoque
alphabeticus (ὄνειρομαντεία, ὁ ὄνος) moleste perturbetur, inter-
polatorum adscripsisse consentaneum est. Forte priorem arti-
culum περὶ ὄνειρομαντείας explere studebat 21 Πόλλης F
Πόλλης P V

δυτίδων εἶπωμεν, ὅτι τόδε αὐτὸν μένει, ἢ ὅτι μνη-
 στεύεται ἢ ὅτι παιδοποιεῖ ἢ τι τοιοῦτον, ὃ συνεγρά-
 ψατο Ἐλενος. παλματικὸν δέ ἐστι τὸ διὰ τῆς πάλσεως
 τοῦ σώματος γνωριζόμενον, οἷον ἐὰν πάλλη ὁ δεξιὸς
 5 ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει, ἢ ὁ μηρὸς ἢ ὁ ὤμος ἢ τι
 τῶν τοῦ σώματος. ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος.]

DCCXXXV. Ὁ ὄνος διὰ τί ἐν τῷ οὐρανῷ
 τιμᾶται.

Ὁ ὄνος τιμᾶται ἐν τῷ οὐρανῷ δι' αἰτίαν τοιάνδε.
 ὅτε ἐπὶ γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοί, λέγεται Διό-
 νυσον καὶ Ἥφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ ὄνων πορεύε-
 10 σθαι. οὐπω δὲ ὄρωμένων αὐτοῖς τῶν Γιγάντων, πλη-
 σίον ὄντες ὠγκήθησαν οἱ ὄνοι, οἱ δὲ Γίγαντες ἀκού-
 σαντες τῆς φωνῆς ἔφυγον. διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ
 Καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμάς.

DCCXXXVI. Περὶ τοῦ Ὁρέστου.

Ὁρέστης υἱὸς Ἀγαμέμνονος καὶ Κλυταιμνήστρας.
 15 ἀγαγὼν δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ναῦς εἰς Ἴλιον καὶ ἐκπορ-
 θήσας αὐτήν, ὑποστρέψας τε οἴκαδε ἀναιρεῖται αὐτὸς
 ὁ Ἀγαμέμνων ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ ἐπ'
 εὐωχία (οὗτος γὰρ περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας
 ἐμοίχευε τὴν Ὁρέστου μητέρα). κατὰ δὲ τοὺς τραγι-
 20 κοὺς αὐτὴ ἢ Κλυταιμνήστρα ἀνείλεν αὐτὸν χιτῶνι

DCCXXXV. Eratosth. Cataster. 11 DCCXXXVI. Schol.
 Il. I, 7. Cf. Eud. p. 23. Ὁρέστης δὲ ταῦτα — exit. Argum.
 Enrip. Orest.

10 ἑωραμένων Robert 12 ἀκούσαντες inserui ex F om.
 PV 13 Καρκίνου εἶδει cum Struvio Robert 15 Sic cor-
 rexi, ἀγαγόντος δὲ τοῦ πατρὸς inepte PV

μη ἔχοντι ἔκδυσιν τραχήλου. Ὀρέστῃς δὲ ταῦτα μὴ φέρων, ἐκδικησόμενος τὸν φόνον τοῦ πατρὸς, ἀνεΐλεν Αἰγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν. μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας παραχοῆμα τὴν δίκην ἔδωκεν ἔμμανῆς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῆς ἀνηρημένης κατ-⁵ ηγορήσαντος αὐτοῦ, ἔμελλον κοινήν Ἀργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τούτου, τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ἑλένην εἰσαπέστειλεν εἰς τὸ Ἄργος, μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε, καὶ παρακαλού-¹⁰ μενος ὑπὸ Ὀρέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ἠύλαβήθη. ἰλεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀποκτείνειν Ὀρέστην. * * * συνῶν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης, ὁ φίλος αὐτοῦ,³¹⁷ συνεβούλευσε πρώτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν,¹⁵ Ἑλένην ἀποκτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις ἐλθόντες διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ἑλένην, ὡς ὁ μῦθος, ἀρπασάντων. τὴν δὲ Ἐρμιόνην δεῖξας ὁ Ἀπόλλων ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς, οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ἐπιφανεῖς δὲ Μενέλαος καὶ²⁰ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς καὶ τέκνου στεροῦμενον ὑπ' αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν, οἱ δὲ φθάσαντες ὑφάψειν ἠπέλουν. ἐπιφανεῖς δὲ ὁ Ἀπόλλων Ἑλένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ὀρέστη δὲ Ἐρμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ἠλέκτραν συν-²⁵ οικίσαι, καθαρθέντι δὲ τοῦ φόνου Ἄργους ἄρχειν.

6 κατ' αὐτοῦ F 11 αὐτῷ P corr. V 14 Hic lacunam indicavit Nauck 18 ὡς ὁ μῦθος om. F 19 Ἠλέκτρα δὲ Ἐρμιόνην ἐπιφανεῖσαν ἔδωκεν F 21 τέκνον στεροῦμενον F 24 Ὀρέστην τέκνων ἐστερημένον P τέκνων ἐστερημένων V 25 συνοικῆσαι PV, μοx καθαρθέντα PV

DCCXXXVI^b. Ὀρέστου γενεαλογία.

Ζεὺς γεννᾷ Τάνταλον ἐκ τῆς Πλουτοῦς,
Τάνταλος

Πέλοπα, οὗ ἐκ τῆς Ἴποδαμείας κατὰ Πίνδαρον, λα-
γέται ἕξ, ἥγονν ἠγεμόνες, Ἄτρεϋς, Θυέστης, Πιτθεύς,
5 Ἀλκάθους, Πλεισθένης, Χρῦσιππος.

οὗ Πέλοπος

Ἄτρεϋς, Θυέστης, Πλεισθένης.
οὗ οὗ Ἡσίδοδος υἱὸν

Ἀγαμέμνων, Μενέλαος, Αἰγισθος. Πλεισθένους
10 οὗ Ὀρέστης, οὗ Ἐρμιόνη τὸν Ἀγαμέ-
(οὗ Τισάμενος) ἕξ Ἑλένης. μνονα οἶδεν.

Ἡλέκτρα,

Ἴφιγένεια,

Χρυσόθεμις,

15 Λαοδίκη.

Φασὶ δὲ τὸν Ὀρέστην φιλίαν τοσαύτην ἐσχημέναι
πρὸς τὸν Πυλάδην καὶ Πυλάδην πρὸς τὸν Ὀρέστην,
ὥστε καί, ἀποθανόντος Πυλάδου, συγκατελθεῖν Ὀρέ-
στην μέχρι τοῦ Ἄιδου.

DCCXXXVII. Περὶ ὄρνιθος τοῦ ἐν οὐρανῷ.

20 Ὄρνις οὗτος ὁ Ζεὺς ἐστίν, εἰς κύκνον μεταβλη-
θεὶς, ὅτε Νεμέσειωσ ἦρα, πᾶσαν μορφήν ἀμειβούσης,
ἐπὶ τῷ τὴν παρθενίαν φυλάξει. καταπτὰς τοίνυν εἰς
Ῥαμνοῦντα τῆς Ἀττικῆς ἔγνω Νέμεσιν. ἢ δ' ὦρον τί-

DCCXXVVI^b. Schol. Pind. Ol. I, 144. Reliqua ex variis
fontibus, velut ex Apollod. III, 11. 1 compilata sunt
DCCXXXVII. Eratosth. Catast. 25 (neglexit Robert)

1 Ὀρέστου P Ὀρέστους V Πλώτης PV 3 λεγέται P corr. V
8 fr. 105

κτει, ἐξ οὗ τὴν Ἑλένην ἐκκολαφθῆναι Κρατῖνός φησιν ὁ ποιητής. ἰπτόμενος δὲ οὕτω ἀνέδραμεν εἰς οὐρανόν, διὸ καὶ οὕτω γράφεται. οἱ δὲ πλείονες ἐπὶ τῇ Αἴθρᾳ ταῦτα ἐμυθεύσαντο.

DCCXXXVIII. Περὶ τοῦ Ὀρφέως.

318

Ὁ Ὀρφεὺς γέγονε μουσικός, Θραῶξ τὸ γένος, ὃς 5 λέγεται ὅτι οὕτω προσηνωῶς ἦδεν, ὥστε ἐπακολουθεῖν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ τῇ μαγείᾳ αὐτοῦ, τὰς δρυῖς καὶ τῶν ζώων τὰ ἄλογα καὶ τοὺς λίθους καὶ τοὺς ποταμούς. δοκεῖ δὲ ταῦτα Βάκχαι μανεῖσαι, αἱ τινες πρόβατα διέσπασαν ἐν τῇ Πιερίᾳ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα 10 βιαίως εἰργάζοντο, τρεπόμεναί τε εἰς τὸ ὄρος, ὅθι καὶ διέτριβον τὰς ἡμέρας. ὡς δὲ ἔμειναν οἱ πολῖται, δεδιότες περὶ τῶν γυναικῶν καὶ θυγατέρων, μεταπεμψάμενοι τὸν Ὀρφέα, ἐδέοντο μηχανᾶσθαι, ὃν τρόπον καταγάγοι αὐτὰς ἐκ τοῦ ὄρους. ὁ δὲ συνταξάμενος 15 τῷ Διονύσῳ ὄργια κατάγει αὐτὰς βακχευούσας κιθαρίζων. αἱ δὲ νάρθηκας τότε πρῶτον ἔχουσαι κατέβαινον ἐκ τοῦ ὄρους καὶ κλωῶνας δένδρων παντοδαπῶν. τοῖς δ' ἀνθρώποις θαναμαστὰ τότε θεασαμένους ἐνεφαίνετο πρῶτον τὰ ξύλα καταγόμενα, καὶ ἔφασαν, 20 ὅτι Ὀρφεὺς κιθαρίζων ἄγει τὴν ὕλην ἐκ τοῦ ὄρους

DCCXXXVIII. Nonn. I, 77 (Cosm. p. 149) δοκεῖ δὲ — προσανεπλάσθη Palaeph. 34 φασὶ δὲ — ἔγραψε Suidas ποιήματα — δημιουργοὶ Nonnus l. c. τριασμούς — exit. Suid.

1 Κρατῖνος coni. Valcken. ad Eur. Phoen. p. 166. Cf. Meinekii fr. com. II, 1 p. 81 Κράτης PV 11 τρεπόμεναί PV 18 Verborum ordinem hic paullulum inversum esse observavit Brunnerus

καὶ ἐκ τούτου ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. φασὶ δὲ
 Οἰάγρον καὶ Καλλιόπης υἷον τὸν Ὀρφέα καὶ πρὸ τῶν
 Τρωϊκῶν γεγυῆναι καὶ μαθητὴν Δίνου, βιωῆναι δὲ
 γενεὰς ἑννέα, οἱ δὲ ια'. ἔγραψε ποιήματα, ἅτινα ὡς
 5 θεολογίας ἔχουσιν Ἕλληνας. ἐν δὲ τούτοις τοῖς ποιή-
 μασι διὰ μυθικῶν συμβόλων λέγει τὰς τῶν θεῶν τά-
 ξεις τε καὶ σειράς, καὶ τίνων τίνα ἔργα, καὶ ποῖα τί-
 νων τελέσματα, καὶ τίνες τίνων δημιουργοί. [τριασμούς,
 λέγονται εἶναι Ἰωνος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις τὰ
 10 ἱεροστολικὰ καλούμενα, κλίσεις κοσμικὰς, νεοτενκτικά,
 ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωδίαις κδ', λέγονται δὲ εἶναι
 Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθα-
 γορείου, χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον.
 τελετάς, ἃς καὶ αὐτὰς εἰς Ὀνομάκριτον ἀναφέρουσι
 15 τινες· περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις ὀγδοηκοντάλιθος ἐπι-
 γράφεται· σωτήρια, ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακου-
 σίου καὶ Περσίνου τοῦ Μιλησίου λέγεται· κρατῆρας,
 ταῦτα Ζωπύρου φασί· θρονισμοὺς μητρώους καὶ
 Βακχικά, ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασίν· εἰς Ἄιδου
 20 κατάβασιν, ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου· πέπλον
 καὶ δίκτυον, καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου,
 οἱ δὲ Βροντίνου· ὀνομαστικὸν ἔπη ρσ, ἀστρονομίαν,
 ἀμοκοπίαν, θυηπολικόν, ὠσθυτικὰ ἢ ὠσθοσκοπικὰ ἐπι-
 κῶς, καταξωστικόν, ὕμνους, κορυβαντικὸν καὶ φυσικά,
 25 ἃ Βροντίνου φασίν.]

4 φασίν add. S 8 τριαγμούς coni. Kuesterus. Ceterum
 verba τριασμός — exit. interpolator addidit Suidam compilans.
 Cf. Untersuchungen p. 85 10 κοσμικαίνας PV, μοχ νεοτεν-
 τεντικά PV 17 Ἡεργίνου PV contulit Bernhardt Polluc.
 IX, 93 22 Βροτίνου PV paullo post ὀνομαστικά PV θεο-
 γονίαν ἔπη ρσ add. S 23 ἀμοκοπίαν PV

Ὀσιρις βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου παρ' Αἰγυπτίοις ἐνομίσθη θεός, καὶ οἱ μὲν λέγουσιν αὐτὸν τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ Διονύσῳ, οἱ δὲ ἕτερον. τοῦτον οὖν τὸν Ὀσιριν ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος (δαίμων δέ ἐστιν οὗτος) καὶ τῶν συνόντων ἐσπαράχθαι φασὶ καὶ κατα-⁵ τμηθῆναι μεληδόν, καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις, ὥστε ἐπὶ πάντα χρόνον μνήμην ποιεῖσθαι τοῦ σπαραγμοῦ τοῦ Ὀσίριδος. ὥσπερ δέ φασι, τὸν Διόνυσον ὑπὸ τῶν Τιτάνων ἐσπαράχθαι, οὕτω καὶ τὸν Ὀσιριν ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. [Ἴσις δέ, ἢ καὶ Δή-¹⁰μητρα, γυνὴ Διονύσου, μετὰ Ὄρου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς ἐκείνων φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέλη καὶ μόρια συλλέξασα, ἐκάστω ναὸν καὶ ἱεροὺς ἀποδομήσεν ἐν Φηγάλαις. Φηγάλη δέ, πόλις Αἰγύπτου, τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν,¹⁵ ὃς καὶ μέγας ὄρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανε· μὰ τὸν ἐν Φηγάλῃ ἢ Ὀσιριν. πάντα γοῦν εὐροῦσα τὰ μόρια, ὡς ἔφην, καὶ δειμαμένη πάντας ναοὺς, τὰ δὲ παιδογόνα μόρια μὴ εὐροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐπενοήσε κρεμαννύειν ἕκαστον ἑαυτῷ καὶ σὺν τούτοις²⁰ ὀρχεῖσθαι.]

DCCXXXIX. Cosmas p. 179 (Clarke p. 50) καὶ οἱ μὲν λέγουσι — Ὀσίριδος Suidas (v. Ὀσιρις) ὃ Ὀσιρις δὲ — exit. Tzetzes Lyc. 212

3 Cum Eudocia consentit Bodleianus, εἶναι τὸν Διόνυσον Cosmas 9 ἐσπαράχθαι recepi ex F διασπαραχθῆναι PV 10 Haec usque ad finem seclusi utpote ex Tzetzae commentariis intempestive et neglegentissime adscripta. Pleraque igitur ad Mülleri textum emendavi. ὃ Ὀσιρις δὲ καὶ ἡ Δήμητρα — Ὠραίου — μία τῶν ἐν Φηγάλῃ ἢ Ὀσιρις — δημαμένη PV

DCCXL. Περὶ τοῦ Ὀφιοῦχου.

Ὁ Ὀφιοῦχος ὁ Ἀσκληπιὸς λέγεται εἶναι, ὁ τῆς
 ἰατρικῆς ἔφορος. σύμβολον δὲ ὁ ὄφις τοῦ ἀγήρω,
 λέγεται γὰρ ἀποδύεσθαι ὁ ὄφις τὸ γῆρας καὶ ἀνανεοῦ-
 σθαι. ἐπεὶ οὖν ὁ Ἀσκληπιὸς διὰ τῆς ἰατρικῆς ἀνα-
 5 νεοῖ τὰ ἀνθρώπινα σώματα, ποιοῦσιν αὐτὸν ἀμφοτέ-
 ροιν τὸν ὄφιν κατέχειν καὶ τῷ ὄφει ἐφεισθηκέναι.
 θέλοντες οὖν οἱ θεοὶ ἀντὶ ἀγάματος αὐτὸν ἀνιερω-
 σαι, δι' ἄστρων αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀνιέρωσαν. [καὶ
 γὰρ ὑπ' αὐτῶν φθονηθεὶς ἰατρικώτατος οὕτως ὑπ-
 10 ἄρχων, ὡς καὶ τοὺς ἤδη τεθνηκότας ἐγείρειν, κεραυ-
 νοῦται. οἱ δὲ φασὶ διὰ τοῦ ὄϊστοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος
 ἀναιρεθῆναι, ᾧ ἐχρήσατο κατὰ Κυκλώπων τῶν ἐργα-
 σαμένων Διὶ τὸν κεραυνόν.]

Ποιηταί.

DCCXLI. Περὶ Ὀρφέως τοῦ Κικοναίου καὶ
 τῶν ἄλλων.

Ὀρφεύς, Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς
 15 Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμή-
 ρου, δύο γενεαῖς πρεσβύτερος ὢν τῶν Τρωϊκῶν. ἐγρα-
 ψε μυθοποιίαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

DCCXL. Nonn. II, 6 (Clarke p. 44) καὶ γὰρ ὑπ' αὐτῶν
 — exit. ex Eratosth. Catast. 24 compilata sunt. Cf. Eud. p.
 315 DCCXLI. Hesych. (Suid.)

Pro Φηγάλαι vel Φηγάλῃ in aliis Tzetzae libris Φήλαι
 legitur, quam scripturam altera inferiorem esse Müllerus su-
 spicatus est 8 Haec a prioribus seiunxi utpote male iterata
 ex DCCXXXI.

Καὶ ἕτερος Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ 320
τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει. ὅμως ἀναφέρονται εἰς
αὐτόν τινα ποιήματα.

Καὶ ἄλλος, Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πεισιστρά-
τω συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ 5
ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν γραμματικῶν. ἔγραψε Δεκαετηρίδα,
Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά.

Καὶ ἄλλος, Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι
τὴν εἰς Ἄιδου κατάβασιν τοῦ Θρακὸς Ὀρφέως.

DCCXLII. Ὅτι Αἰγύπτιος ὁ Ὅμηρος.

Ὁ Ὅμηρος υἱὸς Αἰγυπτίων, Δμασαγόρου καὶ Αἰ- 10
θρας Ἀλεξάνδρῳ τῷ Παφίῳ ἰστόρηται. τροφὸς δὲ
αὐτοῦ προφητὴς τις, θυγάτηρ Ὠρου, ἱερέως Ἰσίδος,
ἧς ἐκ τῶν μαστῶν μέλι ρεῦσαι ποτε εἰς τὸ στόμα τοῦ
παιδίου, καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐννέα προ-
έσθαι· χελιδόνος, ταῶνος, περιστερᾶς, κορώνης, πέρ- 15
δικος, πορφυρίωνος, ψαρὸς, ἀηδόνης καὶ κοττύφου
εὐρεθῆναι τε τὸ παιδίον μετὰ περιστερῶν ἐννέα παῖ-
ζον ἐπὶ τῆς κλίνης· εὐωχουμένην δὲ παρὰ τοῖς τοῦ
παιδὸς τὴν Σίβυλλαν, ἔμμανῆ γεγονυῖαν ἔπη σχεδιά-
σαι, ὣν ἀρχή· 20

Δμασαγόρα πολύνικε,

ἐν οἷς καὶ μεγακλεῆ καὶ στεφανίτην αὐτὸν προσειπεῖν,

DCCXLII. Eustath. Od. p. 1713. Sed fontem Eustathii
fuisse Ptolemaei Hephaestionis historias docuit Hercher in An-
nal. Philol. Supplem. I, p. 287

1 Ὀδρύσης S ὁ Δρύσης PV 5 φησὶ PV 6 δεκαε-
τηρίαν PV 10 Μαιαγόρου proposuit Nietzsche. Cf. He-
siodi Carm. ed. Goettling-Flach p. 358

καὶ ναὸν κτίσαι κελεῦσαι ἐννέα πελειῶν, ἐδήλου δὲ τὰς Μούσας, τὸν δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξείπειν τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνῦναι τὰ ζῶα, οἷς βρέφος ὦν συνέπαιζε, καὶ ποιῆσαι αὐτὰ τῷ Διὶ τὴν ἀμβροσίαν κομίζοντα.

DCCXLIII. Περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτῆς τοῦ Ὀμήρου.

Ὁμηρος περὶ τὴν Ἀρκαδίαν γεγυῶς (χώρα δὲ αὕτη τῆς Πελοποννήσου) περιέτυχεν ἀλιεῦσι φθειριζομένοις καὶ ἠρώτα αὐτούς· „ἄνδρες ἀπ’ Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἦ ῥ’ ἔχομέν τι;“ οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀπεκρίναντο
 10 τοῦτο τὸ ἔπος·

„Ὅσ’ ἔλομεν λιπόμεσθα, τὰ δ’ οὐχ ἔλομεν
 φερόμεσθα“.

ὁ δὲ νοῦς τοῦδε τοῦ ἔπους τοιοῦτος· ὅτι οὖς μὲν φθείρας ἐθηρεύσαμεν, ἀπεκτείναμεν ἐνταῦθα, οὖς δὲ
 15 οὐκ ἰσχύσαμεν θηρεῦσαι, φέρομεν ἐν τοῖς ἱματίοις. οὐκ ἐνόησε δέ, φασίν, Ὁμηρος τοῦτο τὸ ἔπος, καὶ μικρὸν ἐκεῖσε γενόμενος ἀπέθανεν ἀπὸ λύπης. λέγουσι δὲ εἶναι καὶ χρησμὸν τὸν χρησμοδηθέντα Ὀμήρῳ, ὅτι,

DCCXLIII. Nonn. I, 33 (Cosm. p. 198; Clarke p. 52; Mon. 490). Similiter historiam narrat Proclus in Westphal. Metr. p. 231 (cf. Tzetzes Exeg. II. p. 37).

1 πεγριδῶν legitur in margine P et in F, πελειῶν P in textu V 4 συνέπαιξε PV 8 Sic reposui ex codice Laurentiano Certaminis Homeri et Hesiodi. Cf. Goettling-Flach p. 370. ὦ ἄνδρες Ἀρκάδιοι, ἀλιεῖς τὴν τέχνην, ἄρα ἐθηρεύσαμεν τι PV, ex Laurentiano etiam alterum versum restitui, οὖς ἔλομεν λιπόμεσθ’, οὖς δ’ οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα PV Proclus, eundem sic prodidit Tzetzes: οὖς μὲν εἴλομεν, οὐκ ἔχομεν, οὖς δ’ οὐχ εἴλομεν, φερόμεσθα 17 ἐκεῖ συγγενόμενος PV

ὅταν αὐτῷ προτεθείη ζήτημά τι καὶ μὴ εὔροι, τότε ἀποθανεῖται.

DCCXLIV. Περὶ τοῦ Παλαμήδους.

321

Παλαμήδης ὁ Ναυπλίου καὶ Πλημίτης, Εὐβοεὺς τὸ γένος (Εὐβοία δὲ νῆσος ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς), σοφώτατος ὢν, εὔρε τὸ ἀριθμεῖν καὶ αὐτὸ τὸ ταβλί-⁵ ξειν κεχρησθαι καὶ ἄλλαις πολλαῖς μεθόδοις. οὗτος εἷς ἐστὶ τῶν συστρατευμένων περὶ τὸ Ἴλιον. ἀπέθανε δὲ ἐν Τροίᾳ κατ' ἐπιβουλήν τοῦ Ὀδυσσέως· Ὀδυσσεά γὰρ εἶχεν ἐχθρὸν διὰ τοιαύτην αἰτίαν. τοῦ Ἀγαμέμ-
νονος προτρεπομένου τὸν Ὀδυσσεά ἐπὶ τὴν περὶ Τροίαν¹⁰ ἔξοδον, καὶ μὴ θέλων ἀπελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ μανίαν προσποιησάμενος καὶ βαλῶν ὄνον καὶ δῆθεν ἀροτριῶν ἐν μανίας προσποιήσει, ὁ Παλαμήδης ἤλεγξεν, ὅτι δὴ οὐ μαίνεται, ἤλεγξε δὲ αὐτὸν οὕτως. Τηλέμαχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ προσθεὶς πρὸ τοῦ ἀρότρου,¹⁵ εἶτα φθάσας ὁ Ὀδυσσεὺς περὶ τὸ πεδίον ἐπῆρε τὸ ἄροτρον, ἵνα μὴ πλήξῃ τὸ παιδίον καὶ ἐγνώσθη, ὅτι νηφάλιός ἐστι. ταύτην οὖν τὴν μῆνιν μηνιῶν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ Τροίᾳ ποιεῖται πλαστὴν ἐπιστολήν, ὡς ἀπὸ Πριάμου [ὡς] πρὸς τὸν Παλαμήδην περὶ προδο-²⁰σίας τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑποτίθησιν ἐν τῇ τοῦ Παλαμήδους σκηνηῇ. ὕστερον δὲ κατηγορίας ὑπ' αὐτοῦ γενομένης κατὰ Παλαμήδους ὡς προδότου, εὐρέθη ἡ

DCCXLIV. Nonn. I, 62 (Cosm. p. 312; Mon. 420). Cf. Eud. p 400. γέγονε δὲ — exit. Tzetzes Lyc. 384

2 ζήτημά τι F τι om. PV 16 Sic scripsi cum Nonno,
παιδίον PV consentiente Cosma 19 Τροία F Τρωάδι PV
20 ὡς ut supervacaneum seclusi

ἐπιστολὴ κατακρίνουσα αὐτόν, καὶ τέθνηκεν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων λιθοβοληθεὶς. γέγονε δὲ ἐν Λεποτύμῳ, ὄρει Μηθύμνης, ἱερὸν τοῦ ἀνδρός. τότε μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου
 5 πατὴρ Νάυπλιος ἔπλευσε πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ τὴν παιδὸς ἀπήτει ποινὴν. ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ Παλαμῆδην ἀνεῖλεν Ὀδυσσεύς, παραπλέων λοιπὸν τὰς Ἑλληνικὰς χώρας παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυ-
 10 ναῖκας μοιχευθῆναι. Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τῷ υἱῷ Σθενέλου, Μήδαν δὲ τοῦ Ἰδομενέως ὑπὸ Δεύκου, ἣν καὶ ἀνεῖλε Δεῦκος καὶ Κλησυδῆραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἐν τῷ ναῷ καταφευγούσας. καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε καὶ
 15 μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε. ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ Ναυπλίου γέγονε συσκευαῖς. ὕστερον δὲ ἀκούσας τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον ἐπὶ τὴν πατρίδα ἤψε φρυκτὸν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, Καφηρέα λεγόμενα, νῦν δὲ
 20 Ἐυλοφάγον καλούμενον, ὅπου πλεύσαντες οἱ Ἕλληνες δι' αὐτοῦ δοκεῖν λιμένα εἶναι διεφθάρησαν.

322

DCCXLV. Περὶ τοῦ Παλλαδίου.

Παλλάδιον ζώδιον ἦν μικρὸν ξύλινον, ἐν Τροίᾳ διοπετές, ἣγονν ἐξ ἀέρος ἄνωθεν οὐρανόθεν πεσόν.
 25 φασὶ δὲ αὐτὸ ἀνδρὸς δορὰν ἠμφιέσθαι, στέμμα τε

DCCXLV. Suidas διοπετές, ἣγονν — δεξιᾷ, Eustath. II. p. 627

2 λιθοβοληθεὶς om. F. Altero quoque loco hoc vocabulum Eudocia iteravit 21 δι' inserui 23 ἣγονν P οἶον V 24 ἀμφιέσθαι PV

ἔχειν καὶ ἡλακάτην, ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ πῖλον καὶ δόρυ ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τετελεσμένον εἶναι ἔλεγον φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας. διὸ καὶ Ὀδυσσεὺς λάθρα εἰσελθὼν αὐτὸ κέκλοφε.

DCCXLVI. Περὶ τῆς Παλλάδος.

Παλλὰς ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὄπλα ⁵ (πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γενναῖσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὄπλα κινουῖσα, ὠπλισμένη γὰρ ἡ φρόνησις λέγεται διὰ τὸ καταπληκτικὸν καὶ ἔπανδρον καὶ τὸ σταθηρόν), ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ Διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ Διὶ (Διόνυσον γὰρ τὸν ¹⁰ Ζαγρέα καλούμενον, υἱὸν Διὸς καὶ Περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληθὸν οἱ Τιτᾶνες ἐσπάραξαν, οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν), ἢ ὅτι ἐν τῇ συμβολῇ τῆς μάχης τῶν Γιγάντων καὶ τῶν θεῶν Πάλλαντα ἕνα τῶν Γιγάντων ἀνεῖλεν, ἢ Πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα, ¹⁵ πτερωτὸν ὑπάρχοντα καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα αὐτῇ συγγενέσθαι, ἢ τὴν παρθενίαν τιμῶσα τοῦτου ἀνεῖλε καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλλετο, καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὄθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ Ἕλληνες, καθάπερ καὶ ²⁰ τὴν πολεμικωτάτην Ἀθηνᾶν, Ἴτωνίου μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, Ἰοδάμου δὲ ἀδελφήν, ἣν Ἰοδάμας ἀντιπολεμοῦσαν ἀνεῖλεν, ὥς φησι Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος * * *

DCCXLVI. Tzetzes Lyc. 355

7 ὠπλισμένη P corr. V 11 Ζαγρέα F 13 ταῖς συμβολαῖς PV 17 αὐτῇ addidi ex F om. PV 21 Ἴτωνίδου PV (sed fortasse cum Pausan. IX, 34, 1 al. rectius Ἴτωνου legitur) 24 Deesse videntur verba καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, quae

Πηλιάδες κορυφήσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
 Ἔργον Ἀθηναίης Ἴτωνίδος ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἥρωας χεῖρεςσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.

Φερεκύνδης δὲ παλλάδια λέγει τὰ ἀχειροποίητα μορ-
 5 φώματα καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν παλλόμενον
 καὶ τὸ Παλλάδιον δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοιοῦτον ἦν τρί-
 πηχυ ξύλινον, ἐξ οὐρανοῦ καταπεσόν, ὡς φασιν, ἐν
 Πεσινοῦντι τῆς Φρυγίας, ὅθεν ὁ Διόδωρος καὶ Δίων
 τὸν τόπον κληθῆναί φασιν. ἕτερος δὲ τις ἱστορικός
 10 οὔτω λέγει κληθῆναι τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ
 πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου, ὁπότε διὰ τὴν
 ἀρπαγὴν Γανυμήδους ἐμάχοντο Τάνταλος, ὁ ἐραστής.
 Γανυμήδους, καὶ Ἴλιος, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης δὲ
 ὁ Ἀντιοχεὺς οὐκ ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ Παλλά-
 15 διον, Ἄσιον δὲ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν τοῦτο
 323 ποιῆσαι ὠροσκοπὸν κάλλιστον, ἀπόρθητον εἶναι τὴν
 πόλιν ἐκείνην, ἔνθα ἂν τοῦτο μείνη πεφυλαγμένον
 καὶ ἄσυλον, χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτον παλλάδιον
 τῷ Τρωϊ. Ἀπολλόδωρος δὲ λέγει, μετὰ τὸ κτίσαι Ἴλον
 20 τὴν Ἴλιον, τῇ βοῇ ἀκολουθήσαντα εὖξασθαι ἰδεῖν ση-

supplevit Müllerus; citantur enim Arg. I, 550 seq. De Simo-
 nide cf. Müller II, p. 42 1 Πηλιάδες F Πηλιάδης PV, κορυ-
 φῆσιν ex F addidi, μοχ εἰσορόωντες inepte PV 2 Ἴτωνίδος
 P Ἰδανίδος V 3 ἐπικραδάοντας ἐρετμά F ἐπικρατέοντας
 ἐρετῶν PV 4 fr. 57 Sturz χειροποίητα PV 5 παλλό-
 μενον F βαλλόμενον PV 8 Πεσινοῦντι F Πεσιμοῦντι PV
 9 κληθῆναί φασιν — τόπον addidi ex F om. PV propter τό-
 πον bis positum 14 οὐκ accessit ex F. Cf. Müller IV, p.
 551, infra τοῦτο, utrumque om. PV 16 ὠροσκοπία καλλίστη
 PV 18 χαρίσασθαι F χαρίσαντα PV 19 Sic verba genu-
 ino certe de loco mota exhibet F: τὰς δὲ ἀλληγορίας καὶ τὸ ἐπι-
 ἐπευτεῖναι τὴν ἱστορίαν ἐατέον, οὗτος γάρ, ὡς μυριάκις ἔφην,
 μυθικῶς γράφει, quae Müllerus uncis seclusit Apoll. III, 12, 3

μείον, καὶ τότε πεσεῖν τὸ Παλλάδιον, ὃ τρίπηχυν ἦν τῷ μεγέθει, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον, τῇ λαιᾷ ἡλακίτην καὶ ἄτρακτον. ἡ δὲ περὶ τοῦ παλλαδίου ἱστορία τοιαύδε φέρεται. φασὶ γάρ, Ἀθηναῖν παρὰ τῷ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς, 5 ἀμφοτέρας δὲ ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ἐλθεῖν. μελλούσης δὲ πλήσσειν τῆς Παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ Ζεὺς ἀνέτεινε τὴν αἰγίδα, τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς πίπτει. Ἀθηναῖα δὲ περιλυπος γενομένη, ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα περιέθετο τοῖς 10 στέροισι, ὃ λέγουσιν αἰγίδα, καὶ ἐτίμα ἰδρυσάμενη παρὰ τῷ Διὶ. ὕστερον δὲ ἡ Ἥλέκτρα τοῦτο προσεγγί-σασα ἔρριπεν εἰς τὴν Ἴλιον [τῆς μισονύμφου, τοῦτο δηλοῦσα, ὅτι ἡ τιμῶσα παρθευίαν τὰς νυμφευθεῖσας μισεῖ].

15

DCCXLVII. [Περὶ τοῦ Πανός.

Πηνελόπην, τὴν τοῦ Ὀδυσσεῶς γυναικα, τούτου πλανωμένου [τὴν πλάνην, ἣν ἐπλανήθη] μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, πολλοὶ τινες ἤλθον μνηστευσόμενοι. ἡ δὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀνεβάλλετο, μηδενὶ θέλουσα γαμηθῆναι διὰ τὸ περιμένειν αὐτὴν τὸν Ὀδυσσεά τὸν 20 ἄνδρα αὐτῆς. πάντες οὖν δραξάμενοι συγγεγόνασιν

DCCXLVII. Nonn. I, 40 λέγουσι — Μένδητα Nonn. II, 34 ἔτεροι — αὐτόν Nonn. I, 40 Ἐπιμενίδης δὲ — τοὺς ἀνέμους Schol. Theocrit. I, 3 ὁ Πὰν ὁ αὐτός — exit. Cornut. 27

3 ἡ δὲ — φέρεται recepi ex F om. PV, mox περὶ P παρὰ V 6 ἀμφοτέρους διδασκάλους PV φιλίαν PV 7 πλήσσειν recte P πλάσσειν V 11 ἦν ἔδεισεν F 13 Verba τῆς μισονύμφου — μισεῖν inepte ex sequente lemmate et scholio ad Lyc. 356 adscripta esse patet 17 τὴν — ἐπλανήθη om. F lector aliquis ineptus addidit 21 συμφορασάμενοι F impetu facto vertit Billius

αὐτῆ, καὶ ἐγκυμονήσασα ἔτεκε τὸν Πᾶνα, διὸ καὶ Πᾶν καλεῖται, ὅτι ἐκ πάντων ἐσπάρη. λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, αὐτῆς τῆς μίξεως εἶναι ἔφορον τὸν Πᾶνα, ἔνθεν καὶ τραγοσκελῆ αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὸ κατωφερῆ
 5 εἶναι τὸν τράγον, ὃν καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι Μένδητα. ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι πάνν εὖμορφος καὶ σώφρων ἦν ἡ Πηνελόπη, καὶ διὰ τοῦτο ἠράσθη αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς καὶ μετεβλήθη εἰς τράγον, καὶ ἐκνοσήσασα αὐτῆ
 10 μανίαν ἠράσθη τοῦ τράγου, καὶ ὄχενθείσα ὑπ' αὐτοῦ συνέλαβεν ἐξ αὐτοῦ καὶ ἔτεκε τὸν Πᾶνα, καὶ ἐθεοποίησεν αὐτόν. Ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι Διὸς καὶ Καλλιστοῦς Πᾶνα καὶ Ἀρκαδά διδύμους φησίν, Ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ ἁ' Ἀρκαδικῶν Διὸς καὶ Νύμφης Οἰνηΐδος. οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο Πᾶν,
 15 ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον, τουτέστι τοῦ παντός, ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται Πᾶν. συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφή τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι, καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα ἡλίου καὶ σελήνης καὶ μηνίσκους φασὶν εἶναι, τὸ δὲ πάρδαλιν ἐνῆφθαι τῆς γῆς φαντα-
 20 σίας ἕνεκα, τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν
 324 καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων, τὴν σύριγγα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι, τὸ δὲ αἰγωπὸν τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν καὶ τὰ κάτω,
 25 τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς, σημαίνοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους, καὶ τὰ κάτω τραχέα σημαίνοντα τῶν ὄρων

6 λέγουσι PV, μοx εὖμορφοτάτη PV 8 καὶ ἐκνοήσας αὐτὴν μαγεῖα εἰς ἔρωτα αὐτοῦ ἐκίνησε F 11 fr. 12 13 Sic corr. Toup. ἐν τῷ Ἀρκαδικῷ PV. Cf. Müller IV, p. 327 19 ἐνῆφθαι corr. Hemsterh. et Valcken. ἐλλῆφθαι PV 23 αἰφνιδιακὰς F 26 βραχέα PV

τὰ τραχέα. ἔχει καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, ση-
μαῖνον τὴν ἐργασίαν, τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα σημαί-
νουσαν τοὺς ἀνέμους. καὶ ἄλλως. ὁ Πάν ὁ αὐτός
ἔστι τῷ παντί, καὶ τὰ μὲν κάτω λάσια καὶ τραγώδη
διὰ τὴν τῆς γῆς τραχύτητα ἔχειν, τὰ δ' ἄνω ἀνθρω- 5
πόμορφα διὰ τὸ ἐν τῷ αἰθέρι τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι τοῦ
κόσμου, ὃ δὴ λογικόν ἐστι. λάγνον δὲ καὶ ὀχευτὴν
αὐτὸν παρεισάγουσι διὰ τὸ πλῆθος τῶν σπερματικῶν
λόγων, οὓς εἴληφε, καὶ τῶν κατὰ σύμμιξιν ἐξ αὐτῶν
γινομένων. ἐν ταῖς ἐρήμοις δὲ διατρίβειν, μάλιστα 10
τῆς μονότητος αὐτοῦ διὰ τούτου παρισταμένης, εἷς
γὰρ καὶ μονογενὴς ὁ κόσμος ἐστὶ. τὰς δὲ Νύμφας
διώκει, ἐπειδὴ χαίρει ταῖς ἐκ γῆς ὑγραῖς ἀναθυμιάσε-
σιν, ὧν χωρὶς οὐδ' οἶον τὸ ὄλον ἐμφαίνειν. τὸ δὲ
σκιρτητικὸν αὐτοῦ καὶ πηδητικὸν τὴν ἀεὶ κίνησιν τῶν 15
ὄλων ἐμφαίνει. νεβρίδα δὲ ἢ πάρδαλιν αὐτῷ ἐν-
ῆφθαι διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἄστρον καὶ τῶν ἄλλων
χρωμάτων, ἃ θεωρεῖται ἐν αὐτῷ. συρικτὴν δὲ εἶναι
τάχα μὲν διὰ τὸ ὑπὸ παντοίων ἀνέμων διαπνεῖσθαι,
τάχα δ' ἐπεὶ τὴν ἐκμέλειαν ἀγριοφανῆ καὶ ἀύστηράν, 20
ἀλλ' οὐ πρὸς ἐπίδειξιν ἔχειν. τὸ δ' ἐν τοῖς ὄρεσιν
αὐτὸν καὶ τοῖς σπηλαιοῖς διαιτᾶσθαι καὶ τὸ τῆς πίτυος
στέμμα ἐπηκολούθησεν, ὄρειόν τι καὶ μεγαλοπρεπὲς
ἔχοντος τοῦ φυτοῦ, ἔτι δὲ τὸ Πανικὰς λέγεσθαι ταρα-

4 τοῦ παντός PV 5 τὸ τῆς γῆς PV 6 τὸ τὸν αἰθέρα
PV 8 παρεισάγουσιν PV 11 τὴν μονότητα — παριστά-
μενοι PV 13 ἐκ τῶν ὑγρῶν PV 14 τὸ δὲ σκιρτητικὸν —
ἐμφαίνει addidi ex F propter ἐμφαίνω bis usurpatum om. PV
17 ἄλλων pro ἄστρον perperam PV 18 συρικτὴν scripsi cum F
συρτόν PV 21 ἐνδειξιν PV 22 πίτεως PV 24 πανι-
κὸν PV

χὰς τὰς ἀφνιδίους καὶ ἀλόγους. οὕτω γὰρ πως καὶ
 αἱ ἀγέλαι καὶ τὰ αἰπόλια πτοεῖται, ψόφου τινὸς ἐξ
 ὕλης ἢ τῶν ὑπάντρων καὶ φαραγγωδῶν τόπων ἀκού-
 σαντα. οἰκείως δὲ καὶ τῶν ἀγελαιῶν θρεμμάτων ἀν-
 5 τὸν ἐπίσκοπον ἐποίησαντο, τάχα μὲν διὰ τοῦτο καὶ
 κεράστην καὶ διχηλὸν πλάττουτες, τάχα δὲ τὸ διττὸν
 τῶν ἐξεχόντων αὐτῷ ὧτων ἀνιιττόμενοι. ἴσως δ' ἂν
 οὗτος καὶ ὁ Πρίαπος εἴη, καθ' ὃν πρόεισιν εἰς φῶς
 πάντα, τῶν ἀρχαίων δεισιδαιμόνως καὶ ἀδρῶς αὐτόν,
 10 δι' ἃ ἐφρόνουσιν περὶ τῆς τοῦ κόσμου φύσεως, παρ-
 ιστάντων. ἐμφαίνει γοῦν τὸ μέγεθος τῶν αἰδοίων τὴν
 πλεονάζουσαν ἐν τῷ θεῷ σπερματικὴν δύναμιν, ἢ δ'
 ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ παγκαρπία τὴν δαψίλειαν τῶν
 ἐν ταῖς οἰκείαις ὄραις ἐντὸς τοῦ κόλπου φρυομένων
 15 καὶ ἀναδεικνυμένων καρπῶν. παρεισάγεται δὲ καὶ αὐ-
 τὸς φύλαξ τῶν τε κήπων καὶ τῶν ἀμπέλων, ἐπειδὴ
 κατὰ τὸν γεννῶντά ἐστι καὶ τὸ σῶζειν, ἃ γεννᾷ, καὶ
 τοῦ Διὸς ἐντεῦθεν σωτήρως εἶναι λεγομένου. καὶ τὸ
 325 μὲν πολύφορον καὶ καθαρὸν αἱ ἄμπελοι παριστᾶσι,
 20 μάλιστα δὲ τὸ ποικίλον καὶ τὸ ἐπιτερπὲς καὶ ῥαδίαν
 τὴν γένεσιν ποιούμενον οἱ κῆποι, τοιαύτην ὡς ἐπίπαν
 αὐτοῦ καὶ τὴν ἐσθῆτα ἔχοντος. δρέπανον δὲ ἐν τῇ
 δεξιᾷ χειρὶ προτείνει, πότερον ἐπεὶ τούτῳ χρῶνται
 πρὸς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀμπέλων, ἢ ἐπεὶ κατὰ τὸν
 25 τηροῦντά τί ἐστι καὶ καθωπλίσθαι πρὸς ἀσφάλειαν
 αὐτοῦ, ἢ ὡς τῆς αὐτῆς δυνάμεως μετὰ τὸ ἐνεργεῖν

4 αὐτόν addidi ex F om. PV 9 Sic F δ' εἰς δαιμό-
 νων καὶ ἀδρῶν PV 12 θεῶν F αἰδοίῳ PV 13 πάγκαρπος
 PV 19 Sic F πολύφωνον PV παριστᾶσι PV 24 δια-
 κάθαρσιν F 25 καθώπλισται et mox τοιαύτης PV

τὰ ὄντα, ἐκτεμνούσῃς αὐτὰ καὶ διαφθειρούσης. ἀγα-
 θὸς δὲ δαίμων, ἦτοι πάλιν ὁ κόσμος ἐστὶ βροίτων καὶ
 αὐτὸς τοῖς καρποῖς ἢ ὁ προεστὼς αὐτοῦ λόγος, καθ'
 ὅσον δατεῖται καὶ διαμερίζει τὸ ἐπιβάλλον, ἀγαθὸς
 διαιρέτης ὑπάρχων. προστάτης δὲ καὶ σωτὴρ τῶν 5
 οἰκείων ἐστὶ τῷ σώζειν καλῶς τὸν ἴδιον οἶκον καὶ
 ὑπόδειγμα παρέχειν ἑαυτὸν καὶ τοῖς ἄλλοις. τὸ δὲ
 τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἰκείον αὐτῷ φόρημά ἐστιν, ἐν
 ᾧ ἅμα πάντα ἀλδήσκει τὰ κατὰ τοὺς οἰκείους καιροὺς
 φνόμενα, ἀλλ' οὐ περὶ ἕν τι αὐτῷ γινόμενα, περὶ 10
 πολλὰ δ' ἀθρόως. καὶ ποικίλλει καὶ ἐμπεριόδως ἀμαλ-
 δύνει ἢ πάλιν κεραιζει πάντα διὰ τὴν γενομένην ἐξ
 αὐτοῦ πρὸς τὸ πονεῖν προτροπήν, ὡς τῶν ἀγαθῶν
 τοῖς μὴ μαλακιζομένοις προσγυνομένων.

DCCXLVIII. Περὶ τοῦ Πανδάρεω.

Πανδάρεω, ᾧ πατὴρ Μέροψ ὁ Μιλήσιος, κοῦραι 15
 Μερόπη, Κλεοθήρα καὶ Ἀηδών. τούτων ἡ πρεσβυ-
 τάτη Ἀηδὼν Ζήθῳ τῷ Ἀμφίονος ἀδελφῷ γαμηθεῖσα
 ἔσχεν υἱὸν ἕνα τὸν Ἴτυλον. φθονοῦσα δὲ τῇ τοῦ
 δαέρος Ἀμφίονος πολυτεκνία (συχνοὶ γὰρ αὐτῷ ἐγί-
 νοντο παῖδες ἐκ Νιόβης τῆς Ταντάλου ἢ Ἴππομεδού- 20
 σης), ἐπεὶ ἐώρα τὸν υἱὸν Ἴτυλον συναθύροντα ἐκείνοις
 καὶ ποτε καὶ συνανακλινόμενον, παραγγέλλει κατα-
 καιρὸν τῷ παιδί ἰδίᾳ κοιτασθῆναι, ἢ κατὰ τινὰς τὴν

DCCXLVIII. Eustath. Od. p. 1875

4 δεῖται PV 5 Sic F τεχνίτης PV 8 φρόνημα per-
 peram PV 9 ἀλδήσκει F διώκει PV 10 αὐτὸν γινόμε-
 νον PV 11 ποικιλία et ἀμαλδύνει omisso καὶ ante ἐμπεριό-
 δως PV 16 Κλαιοθήρα F

ἐνδοτέρω κοίτην ἐλέσθαι, ὡς ἂν ἄωρὶ νυκτὸς αὐτὴ
 ἐπελθοῦσα τὸν πρῶτον ἀποσφάξῃ τῶν Ἀμφίωνος παι-
 δων, ὁ δὲ ἦν Ἀμαλεύς. τοῦ δὲ Ἰτύλου ἐκλαδομένου
 ἢ ἄλλως μὴ ὑπακούσαντος, ἐπεισφρήσασα νυκτὸς ἢ
 5 Ἀηδῶν ἀποσφάττει τὸν παῖδα Ἰτυλον, εἰς τὸν Ἀμα-
 λέα δοκοῦσα βάπτειν τὸ ξίφος. ὡς δὲ τοῦ φθόνου
 κακὸν οὕτω κατέσκηψεν εἰς τὸν Ἰτυλον, κάτοχος ἢ
 μήτηρ γενομένη τῷ πένθει αἰτεῖ θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων
 γενέσθαι, καὶ ἀλλαγεῖσα εἰς ἀηδόνα τὴν φαινομένην
 10 τὸ τοῦ Ἰτύλου πένθος ὅμως οὐ μετήλλαξεν, ἀλλ' ἐπὶ
 στόματος ἔχει αὐτὸ ἄδουσα. ἄλλοι δὲ τὴν ἀνθρωπον
 Ἀηδόνα οὐκ ἀγνοοῦσάν φασὶ τὸν Ἰτυλον ἀνελεθεῖν,
 ἀλλὰ ἐκοῦσαν· κτείναςα γάρ, φασί, τὸν τοῦ Ἀμφίωνος
 Ἀμαλέα, εἶτα δὴ φόβῳ τῆς ἐκείνου γυναικὸς καὶ τὸν
 15 ἴδιον Ἰτυλον ἐπέσφαξε, φθάνουσα τὴν ἐλπίζομένην
 326 ἐκ τῆς δυσμενοῦς κόλασιν. καὶ τάδε περὶ Ἀηδόνης
 ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ποιητὴν ἱστορεῖται. τὰ δὲ κοινῶς
 γραφόμενα περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν μετ' Ὅμηρον ἐν τῷ
 περὶ Πανδίωνος λεχθήσεται. [καὶ ἄλλως. Πανδαρέου
 20 δύο κούρας τοκέων λειφθείσας ἐκόμισεν Ἀφροδίτη.
 ὥραιάς δὲ γάμου γενομένας ἀνηρεΐσαντο Ἀρπυιαὶ
 καὶ παρεδόθησαν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν. ἴσως γὰρ
 περικαλλεῖς μὲν οὔσαι, δι' ὄρφανίαν δὲ δυσπραγοῦσαι
 καὶ εἰς ὑποδύσκολον καὶ οἶον εἰπεῖν ἔριννουῶδες ἦθος
 25 μεταβληθεῖσαι τῇ λύπῃ ὥχοντο ἀνώνυμοι, καὶ διὰ
 τοῦτο ἀνέμοις ἐπαχθῆναι καὶ Ἐριννύσι παραδοθῆναι

2 ἀποσφάξῃ PV 10 ἐπὶ τὸ στόμα F, paullo post αὐτὸν
 F utrumque nostra lectione deterius 17 Od. XIX, 518 19
 Haec usque ad finem articuli ex Eustathio postea addita esse
 suspicor 20 τοκέας — Ἀφροδίτῃ PV λειφθείσας P ληφθεί-
 σας V

μυθεύονται. ἡ δὲ Πηνελόπη παρ' Ὀμήρῳ ἐν υ' εὐ-
 χεται ταῖς τοῦ Πανδαρέου θυγατρᾶσιν ὁμοιωθῆναι,
 κατὰ γε τὸ ἀρπαγῆναι θυέλλαις προφερούσαις εἰς ἡε-
 ρόεντα κέλευθα. περὶ δὲ τοῦ ῥηθέντος Πανδαρέου
 φέρεται λόγος, ὅτι κύνᾳ κλέψας χρυσοῦν ἐν Κρήτῃ, 5
 Ἡφαίστου ἔργον ἔμψυχον, ἐκ τοῦ Διὸς τεμένους, παρ-
 εκάθετο Ταντάλῳ. Διὸς δὲ ἀπαιτοῦντος τὸ κλέμμα
 δι' Ἑρμοῦ, ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν, καὶ Ζεὺς
 μὲν τὸν κύνᾳ, Ἑρμοῦ ὑφελομένου, ἀπολαβῶν κατέστρεψε
 τῷ Ταντάλῳ τὸ Σίπυλον. ὁ δὲ Πανδάρης ἢ Πανδά- 10
 ρεως φυγῶν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς Σικελίαν διέβη,
 ἐνθα διεφθάρη, φασί, μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀρμοθόης.]

DCCXLIX. Περὶ Πανδάρου.

Πάνδαρον λέγει ὁ Ποιητῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος λαβεῖν τὸ τόξον, ἡγουν τὴν τοξείαν, ὅ ἐστι
 τὴν τοξικὴν ἐπιστήμην. καὶ ἔστι, φασίν, ὁ τρόπος 15
 μετωνυμία. ἔθος δὲ ποιηταῖς ἱστορεῖν, τοὺς περὶ τινα
 τέχνην δεξιούς θεόθεν ἔχειν τὰ ὄργανα. οὕτω καὶ
 ἄλλως τις ἀνλῶπιν ἔχει τρίπτυχον,

τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

καὶ κίθαριν δέ τις καὶ ἕτερος λύραν, καὶ ἄλλος ἀσπίδα, 20
 ἢ τι ἄλλοιον ὄπλον ἐκ θεῶν λαβεῖν μεμύθευται. τὰς
 γὰρ εἰς ἄκρον, φασίν, εὐεξίας, θεοῖς ἀνατιθέασιν οἱ
 ποιηταί.

DCCXLIX. Eustath. II. p. 355

1 υ' recte P γ' pessime V. Cf. Od. XX, 66 6 τεμένους
 P corr. V παρακατέθετο F 12 Sic F Ὀρμοθόης PV 13
 II. II, 827 19 II. XI, 353

DCCL. Περὶ Πανδίωνος.

Πανδίων γεννᾷ Τεύθραν (οὔ Θεσπιάδης, οὔ κτίσμα Θεσπεία, πόλις Βοιωτίας), Πρόκνην (ἦς Ἴτυς), Φιλομήλαν.

- 327 Πανδίωνος, Ἀττικοῦ τυράννου, γίνεται Πρόκνη
 5 καὶ Φιλομήλα. τούτων ἡ Πρόκνη γαμεῖται Τηρεῖ τῷ
 Θρακί, καὶ γίνεται τῷ μετοικισμῷ ἐξ Ἀττικῆς γυναι-
 κὸς Θρακική. μέλλοντα δέ ποτε ἐκ Θράκης Ἀθήναζε
 τὸν Τηρέα ἤκειν ἰκέτευσεν ἡ γυνὴ τὴν ἀδελφὴν Φιλο-
 10 μήλαν ἐν τῷ ἐπανήκειν συνενέγκασθαι. ὁ δὲ ποιεῖ
 μὲν τοῦτο, περὶ δὲ τὴν ὁδὸν ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας
 βιάζεται τὴν κόρην καὶ φθείρας γλωσσοτομεῖ, ὡς ἂν
 μὴ ἔχοι τῇ ἀδελφῇ ἐκλαλῆσαι τὸ πάθος. ἀλλ' ἡ Φιλο-
 μήλα εἰς Θράκην ἐλθοῦσα ἐν ἰσθμῷ ἐξυφαίνει τὴν βίαν,
 καὶ ἐπεὶ μὴ εἶχε τῇ γλώττῃ, ἐμφαίνει τῇ χειρί. καὶ
 15 ἡ Πρόκνη τὴν τῆς ἀδελφῆς γλώτταν ἀντισταθμεῖται
 τοῦ παιδός, καὶ ἀνελοῦσα τὸν υἱὸν Ἴτυν παραβάλλει
 τῷ ἀνδρὶ φαγεῖν. ὁ δὲ παθὼν τὴν βρωσὴν ἀλλ' ὕστε-
 ρον γνωρίζει τὸν παῖδα λειψάνοις μικροῖς τεκμηριώ-
 20 σων αὐτάς. αἱ δὲ φεύγουσι καὶ τοὺς κρείττονας αἰ-
 τησάμεναι πτερούσσονται, εἰς χελιδόνα μὲν ἡ Πρόκνη,

DCCL. Eustath. Od. p. 1875 sed auctius Violarium Eustathio

1 De hac genealogia cf. Steph. Byz. s. Θεσπεία et Eustath. II. p. 266 5 Φιλομήλα in F omnibus locis legitur, quibus Πρόκνη PV offerunt, et Πρόκνη, quibus illi Φιλομήλα. Eandem lectionis diversitatem invenies in fabula περὶ Ἴτυος, quam Eudocia p. 240 tradidit 7 ἐκ Θράκης om. F 10 ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας om. F 13 εἰς Θράκην ἐλθοῦσα om. F 15 Sic correxi, ἀντισταθμεῖται F ἀντισταθμοῦται PV

Φιλομήλα δὲ εἰς ἀηδόνα. τινὲς δὲ τὴν Φιλομήλαν
 γαμετὴν Τηρέως εἶναι οἴονται εἰς ἀηδόνα μεταμορ-
 φωθεῖσαν, Πρόκνην δὲ τὴν βιασαμένην καὶ εἰς χελι-
 δόνα ἀπωρνεομένην. διὸ τραχύφωνος μὲν ἔστιν ἡ
 χελιδὼν καὶ ἀηδὴς τὸ μέλος, οἷα κολουσθεῖσα τῆς 5
 γλώττης, καὶ συχνὰ τὸν Τηρέα ὑποτραυλίζουσα κατὰ
 στόμα προφέρει „Τηρέυς με,“ λέγουσα, „ἐβίασεν“ ἀηδῶν
 δὲ τὸν Ἴτυν τοῦ μέλους προβάλλεται „Ἴτυ, Ἴτυ“ ἐλεει-
 νῶς φθέγγουσα. Τηρέυς δὲ εἰς ἔποπα μορφωθεῖς
 „ποῦ ποῦ ἄρα εἰσίν,“ ἀναφωνεῖ συχνά, „αἶ μοι τὸν 10
 παῖδα πρὸς εὐωχίαν παρέθηκεν.“ Ὀμηρος τοίνυν τὸν
 Ἴτυν Ἴτυλον λέγει, καὶ οὔτε μέμνηται Πανδίωνος, εἰ μὴ
 ἄρα διώνυμος ἐκεῖνος ἦν Πανδάρεός τε καὶ Πανδίων
 καλούμενος, οὔτε Πρόκνης, οὔτε Τηρέως.

DCCLI. Περὶ Πανδώρας.

Πανδώρα, τῷ Ἐφαιστῷ πυρὶ καὶ γῆ ἀναπλα- 15
 σθεῖσα, ἀνεδόθη καὶ ἐπεκοσμήθη γυνή, ἥγουν ἡ πάντα
 δωρομένη τῷ βίῳ συναγωγὴ τῶν τεχνῶν, ἡ ἢ ἐκ
 πάντων τῶν θεῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καθ’
 Ἡσίοδον συγκεκραμένη καὶ δῶρα λαβοῦσα, ἐκ μὲν γὰρ
 πυρὸς Ἐφαιστου τὰ ὑλικά καὶ ὀργανικά, ἐκ δὲ τῆς 20
 φρονήσεως Ἀθηναῖς τὸ κατασκευαστικὸν καὶ ἀγχίνουν,
 ἐκ δὲ τῆς Ἀφροδίτης, ἥγουν τῆς συγκράσεως, τὸ ὠραῖον,

DCCLI. Schol. Hes. Oper. 56 (p. 79 Gaisf.)

1 τινὲς δὲ — ἀπωρνεομένην om. F 7 Τηρέυς — ἐβία-
 σεν om. F 8 Ἴτυ — φθέγγουσα om. F 10 αἶ μοι — παρ-
 ἐθήκαν om. F 13 Πανδάρεος P Πανδάρεως V. Cf. Od.
 XIX, 522 15 Talia ipse tentavi, πυρὶ ἐπλάσθη breviter F
 πυρὶ τῆς γῆς ἀναπλασθείσης PV 19 Oper. 81 21 ἀγχί-
 νουν P ἀρχίνουν V

τὸ δ' ἀναιδὲς καὶ δραστήριον καὶ περὶ τὰς ἐμπορίας
 αἰμύλον ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ, ἦτοι τοῦ προφορικοῦ λόγου.
 ἐπεὶ δ' ἐκ πυρὸς καὶ φρονήσεως ἢ γυνή, ἤγουν τὸ
 κόσμιον, ἐφάνη τῶν τεχνῶν, καὶ ὁ πολυστήμων ἰστὸς
 5 καὶ ἡ σύστασις πασῶν τῶν τεχνῶν ἐδιδάχθη κατὰ πι-
 328 κρὰν εἰμαρμένην καὶ τοῖς μεταγενεστέροις ἐδόθησαν.
 καὶ οὕτως ὁ βίος συμφοραῖς ἐπεπλήμμυρεν. ἡ ὀργὴ
 δὲ τοῦ Διὸς, ἤγουν τῆς εἰμαρμένης, καὶ ὁ χόλος καὶ
 αἰ λαλιαὶ καὶ τὰ λοιπά, ἅπερ προσωποποικῶς οἱ ποιη-
 10 ται μυθεύονται, ἐφθέγγατο ἄν, εἰ ἦν αἴσθησις καὶ
 φωνὴ τῇ εἰμαρμένη, ὅτι προβουλότεροι ἐξ ἀπλάστων
 γερονότες οἱ ἄνθρωποι τὸ πῦρ κατέσχον καὶ τὰς τέχ-
 νας ἐπεχείρουν διὰ τούτου εὐρίσκειν. καὶ εἶπεν ἄν
 ἐπιγελάσασα τὸ σαρδόνιον, ὅτι ὑμεῖς ὕψεσθε· δῶσω
 15 γὰρ ὑμῖν, ὃ ποθεῖτε, ἐκ τοῦ πυρὸς εὐρεθῆναι τὰς τέχ-
 νας, ὑφ' ὧν ἀβρότης μὲν καὶ ὠραιότης καὶ πᾶν τερ-
 πνὸν τῷ βίῳ γενήσεται, ἀλλ' οὐ χωρὶς ὀδυνῶν καὶ
 διηνεκῶν μυρίων πόνων καὶ περιστάσεων.

DCCLII. Περὶ τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ παρθένου.

Τὴν παρθένον Ἡσίοδος [ἐν Θεογονίᾳ] Διὸς καὶ
 20 Θέμιδος λέγει, καλεῖσθαι δὲ Δίκην, ἢ πρότερον ἀν-
 θρώποις ἐπὶ γῆς συνῆν, ὕστερον μέντοι μισήσασαν
 δι' ἀδικίαν ἐσχάτην εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν. οἱ δὲ

DCCLII. Eratosth. Cataster. 9

9 Haec in F sic leguntur: καὶ τὰ λοιπὰ προσωποποιία εἰσί.
 παρεισάγει γὰρ τὴν εἰμαρμένην, ὡς διὰ τινὰ ταῦτα δρῶσαν.
 τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς ῥήτορσι τὸ καθ' ὑπόθεσιν σχῆμα καλεῖται.
 οὕτω γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· εἰ ἦν αἴσθησις εἰμαρμένη, ἐφθέγγατο
 ἄν καὶ ὠργίσθη, quae certe Tzetzae verba sunt. Retinui lectio-
 nem, quam PV exhibent 14 ἐπεγγελάσασα F 19 ἐ. Θ.
 removit Schaubach. Theog. 901 20 Oper. 256

Ἄστραίου θυγατέρα, τοῦ πρώτου τὴν ἀστέρων εὐρόντος
 ὀνομασίαν. οἱ δὲ Δήμητρα εἶναι διὰ τὸ στάχυν ἐν
 χειρὶ κατέχειν, ἐνδεικνυμένην τὴν γεωργίαν. οἱ δὲ
 Ἴσιν, οἱ δὲ Ἀταργάτιν, οἱ δὲ Τύχην. διὸ καὶ ἀκέφα-
 λον αὐτὴν σχηματίζουσιν.

5

DCCLIII. Πάριδος γενεαλογία.

Ζεὺς γεννᾷ ἐκ τῆς Ἥλέκτρας, τῆς Ἀτλαντος θυ-
 γατρός,

Δάρδανον (ἐξ οὗ Δαρδανία ἢ Τροία),

οὗ Ἐριχθόνιος,

οὗ Τρῶς (ἐξ οὗ ἢ Τροία),

10

οὗ Ἀσδάρακος, Ἴλος (ἐξ οὗ καὶ Ἴλιον), Γανυμήδης,

οὗ Λαομέδων,

οὗ Ἰκετάων, Κλύτιος, Πριάμος, Τιθωνός, Λάμπων,

οὗ

Πάρις, Ἐκτωρ (οὗ Ἀστυάναξ), Ἐλενος, Πολύδωρος, 15

Εὐφορβος, Κασσάνδρα, Πολυξένη καὶ ἄλλοι.

[Κατὰ γαστρός ἔχουσα τὸν Πάριν ἢ μήτηρ Ἐκά-
 βη ὄναρ ἐθεάσατο, ὅτι ἔτεκε δαλόν, ἀφ' οὗ κατεφλέ- 329
 χθη πᾶσα ἢ πόλις καὶ ἢ ἐστῶσα ἐν τῇ Ἰδῆ ὕλῃ.
 τοῦτο δὲ το ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντιες καὶ οἱ 20
 περὶ τοὺς ὀνειρούς δεινοὶ εἶπον, τὸ τεχθὲν παιδίον
 εὐθὺς μικρὸν ὄν ριφῆναι θηροσὶ βοράν. τεχθέντα
 τοιγαροῦν τὸν Ἀλέξανδρον ἐξέδηκαν ἐν τῇ Ἰδῆ, Ἀρ-
 χελάφ οἰκέτη παραδιδόντες, ὃν ἄρκτος ἐκκείμενον

DCCLIII. Compilavit Apollod. III, 12, 1 seq. Sequentia
 pluries repetita ex p. 34, 35, 126, 314, 394 sunt, quibus locis
 omnes narrationum fontes indagare licet

1 Haec usque ad ὀνομασίαν om. F εὐρόντα PV 4
 Ἀταργανητὴν et ἀνέφελον PV οἱ δὲ add. ex F

πέντε ἡμέρας, φασίν, ἐθήλαξεν. εἶτα πάλιν ὁ Ἀρχέ-
 λαος ἑώρακῶς ὄντα εὐειδέστατον, ἀνελόμενος ἀπὸ τῶν
 χωρίων ὡς ἴδιον ἔτρεφεν, Πάριν κατονομάσας, ὅτι
 τὸν μόρον παρῆλθεν. ὕστερον δὲ καὶ Ἀλέξανδρος
 5 ἤκουσεν, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὃ ἐστὶν ἐβοήθησε,
 πολέμου ἐπελθόντος. ἱστοροῦσι δὲ αὐτὸν ἠδιστον τὸ
 εἶδος γεγυῆναι, ἐπίχαρὶν τε τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἦθος,
 ἅτε τῇ Πελοποννήσῳ ἐπιμίξαντα, καὶ Τρωσὶ μὲν ἀπ-
 ηχθῆσθαι πᾶσι, κακὸν δ' οὐκ εἶναι τὰ πολέμια, ἀλλὰ
 10 μάχεσθαι πάντας τρόπους καὶ τὴν ἐπιστήμην, ὀπόση
 τόξων, μὴ λείπεσθαι τοῦ Πανδάρου. Ὅμηρος μέντοι,
 ὡς δηλόν, ἐλάφῳ αὐτὸν εἰκάζει, τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῶον.
 ὅτι δὲ φιλωδὸς ἦν ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, δηλοῖ καὶ ἡ
 κιθάρα, ἣν αὐτῷ Ἐκτωρ ὄνειδίξει. ἔστιλβε δὲ καὶ
 15 τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ὑπόγρυπος ἦν καὶ λευκὸς
 καὶ τὸ ὄμμα ἐγέγραπτο. ἡ δὲ ἑτέρα ὀφρὺς ὑπερῆρε
 τοῦ ὄμματος. ἀλλὰ καὶ κόσμου ἔνεκεν περιήθρει μὲν
 ἑαυτόν, περιεσκόπει δὲ τὰ ὄπλα, δορὰς δὲ παρδάλεων
 ἐνήπτο τοῖς ὤμοις. αὐχμὸν δὲ προσιζάνειν ταῖς κό-
 20 μαις, οὐδὲ ὀπότε μάχοιτο, ἠνείχετο. φασὶ δὲ αὐτὸν
 εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔφηβον πλεῦσαι, ὅτε δὴ ξένου τοῦ
 Μενελάου γενέσθαι αὐτὸν καὶ τὴν Ἑλένην ἐλεῖν τῷ
 εἶδει. Στησίχορος δὲ φησιν, ὅτι διερχομένου Ἀλεξάν-
 25 δρου δι' Αἰγύπτου, ὁ Πρωτεύς Ἑλένην ἀφελόμενος,
 εἶδωλον Ἑλένης αὐτῷ ἔδωκε, καὶ οὕτως ἔπλευσεν εἰς
 Τροίαν. τοῦτον Φιλοκτήτης τοξεύσας βάλλει πρῶτον
 κατὰ χεῖρα λαιάν, εὐθύς δὲ δεύτερον οἴστρον ἀφεί-
 ἐκκόπτει τούτου τὸν δεξιὸν ἰφθαλμόν, καὶ τρίτῳ βέλει

κατὰ σφυρὸν πείρας, αὐτὸν ἀναιρεῖ οὐπω τριακοντού-
 την. φασὶ δέ, ὅτι ἡ Οἰνώνη, Κεβροῖνος θυγάτηρ,
 φαρμακουργὸς οὔσα καὶ βουλομένη θεραπεῦσαι Ἀλέ-
 ξανδρον ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. τελευτή- 5
 σαντος δὲ ἐκείνου, ἑαυτὴν συναναιρεῖ· ἢ κατὰ Κόιν-
 τον, ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πυράν, ἢ
 ἀπαχθεῖσα, ἢ κατὰ τὸν Λυκόφρονα καταπεσοῦσα τοῦ
 πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἔλκος, ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν
 ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο, ἢ ὅτι κεχρι-
 σμένα ἦν τὰ βέλη τοῦ Φιλοκτήτου, οἷς Ἀλέξανδρος ἐτο- 10
 ξεύθη, τῷ ἰῶ τῆς Ἰδρας. ταύτην καὶ γὰρ τὴν Οἰνώνην
 πρὸ Ἑλένης εἶχεν Ἀλέξανδρος, ἐξ ἧς αὐτῷ Κόρουθος·
 ὃν Κόρουθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ Πριάμου διὰ 330
 τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ διὰ
 τοὺς ἐπεισάκτους γάμους τῆς Ἑλένης ἀγριωθεῖσα ἔπεμ- 15
 ψεν ἠγησόμενον τοῖς Ἑλλησι τοῦ ἐπὶ Τροίαν πλοῦ.
 οἱ δὲ φασιν, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπιστρατεύσαντες τῇ Τροίᾳ
 οἱ Ἕλληνες ἤμαρτον τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν μηδὲν αὐτοῖς
 εἰς τιμωρίαν προσήκουσαν γῆν ἐλητίζοντο, ἢ δὲ ἦν ἡ
 ὑπὸ Τηλέφῳ Μυσία. ὁ δὲ Τηλέφος ἀντικαταστάς 20
 ἐποίησέ τι κακὸν καὶ ἔπαθε. πέπονθε μὲν τραῦμα
 δεινὸν ὑπ' Ἀχιλλέως, ἀμπέλου ἔλικι συμποδισθέντος
 αὐτῷ τοῦ ἵππου κατὰ Διονύσου πρόνοιαν καὶ πεσόν-
 τος εἰς γῆν, ἐποίησε δὲ τὸ ἀπράκτους ὑποχωρῆσαι
 τοὺς Ἕλληνας. ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον, 25
 ἔμαντεύσατο, καὶ ὁ χρησμὸς ἀνεῖπε τὸ θρυλλούμενον,
 ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται. πλέει γοῦν τὴν ταχίστην
 ἐπ' Ἀχιλλέα καὶ συμβαίνει τὸν μὲν [ἰάσασθαι τὴν

ᾠτειλήν, τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς ὑγείας, τὴν εἰς
 Τροίαν ὁδηγίαν. ὥς οὖν ἅπαξ ποτὲ τὴν ἀρχὴν ἐπλα-
 νήθησαν, οὕτω, φασί, τὸ δεύτερον δέδιεν Ἀχιλλεύς,
 μὴ πάλιν πλαγχθῶσι, καὶ οὕτω μὲν τινες ἀκολου-
 5 θοῦντες καὶ τῷ Γεωγράφῳ εἰπόντι, ὅτι ὁ τοῦ Ἀγα-
 μέμνουος στόλος Μυσίαν, ὡς Τρωάδα, πορθῶν, ἐπα-
 λιन्द्रόμησεν αἰσχροῶς. ἄλλοι δὲ οὐκ ἀρεσκομένοι φασιν,
 ὅτι οὔτε τὸ πάλιν ὄλως ἐπὶ τοῦ ἐκδευτέρου κεῖται
 που παρὰ τῷ Ποιητῇ καὶ οὐδὲ φαίνεται ὁ Ποιητῆς
 10 Τηλέφῳ ἢ ἑτέρῳ τινὶ ἀνατιθεὶς τὴν ὁδηγίαν τὴν εἰς
 τὴν Ἴλιον, ἀλλὰ ἢ τῷ μάντει Κάλχαντι. λέγει γάρ,
 ὅτι ὁ Κάλχας διὰ τὴν αὐτοῦ μαντοσύνην ἠγήσατο
 ταῖς τῶν Ἀχαιῶν νηυσὶν εἰς τὴν Ἴλιον.]

DCCLIV. Περὶ τῆς Πασιφάης.

Πασιφάη ἢ Ὀδυσσεώς ἐκ τῆς Κίρκης, γαμετὴ δὲ
 15 Μίνωος, μυθεύεται ὅτι ἠράσθη ταύρου νεμομένου,
 Δαίδαλον δὲ ποιῆσαι βοῦν ξυλίνην καὶ ἐγκλεῖσαι τὴν
 Πασιφάην εἰς αὐτήν, οὕτω τε τὸν ταῦρον ἐπιβάντα
 μιγῆναι τῇ γυναικί, τὴν δὲ κνῆσαι παῖδα τὸν καλού-
 μενον Μινώταυρον, ἔχοντα μὲν σῶμα ἀνδρός, κεφα-
 20 λὴν δὲ βοός. [ἡ δὲ ἱστορία οὕτως ἔχει. Μίνωά φα-
 σιν ἀλγοῦντα τὰ αἰδοῖα θεραπευθῆναι ὑπὸ Πρόκριδος
 τοῦ Πανδίοου. κατ' ἐκείνον δὲ τὸν τῆς θεραπείας
 καιρὸν ἠκολούθει τῷ Μίνωϊ νεανίας εὐειδής, ὀνόματι
 Ταῦρος, οὗ Πασιφάη ἔρωτι ἀλοῦσα, μίγνυται αὐτῷ

DCCLIV. Palaeph. 2. Cf. Eud. p. 101 seq.

5 Strabo I, p. 10 20 ἡ δ' ἱστορία usque ad finem arti-
 culi absurde hic iterantur, quapropter uncis circumsepsi 21
 Κριδός ex solito errantes PV

καὶ γεννᾶ παῖδα. Μίνως δ' ἐπιλογισάμενος τὸν χρό-
νον τῆς ἀλγηδόνος τῶν αἰδοίων καὶ γνούς, ὡς οὐκ
ἔστιν ἐξ αὐτοῦ ὁ παῖς διὰ τὸ μὴ συγκοιμᾶσθαι αὐ-
τὸν τῇ Πασιφάῃ, ἔγνω ὡς ἐκ τοῦ Ταύρου ἐστὶ τὸ κνη-
θέν. ἀποκτεῖναι μὲν οὐκ ἤθελε τὸν παῖδα διὰ τὸ δο-⁵
κεῖν ἀδελφὸν εἶναι τῶν ἑαυτοῦ παίδων, ἀποπέμπει 331
δὲ αὐτὸν εἰς ὄρος, ὡς ἐν θεράποντος μοίρα ὑπάρχειν
τοῖς ποιμέσιν. ὁ δὲ οὐχ ὑπετάσσετο τοῖς βουκόλοις.
πυθόμενος δὲ ὁ Μίνως τὰ κατ' αὐτὸν ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν παρὰ τῶν πολιτῶν κρατηθῆναι, καὶ εἰ μὲν ἔποιτο,¹⁰
λελυμένον ἐλθεῖν, εἰ δὲ μή, δέσμιον. αἰσθόμενος δὲ
ὁ νεανίας ἀφίσταται εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἀρπάζων βοσκή-
ματα οὕτω διέζη. πέμψαντος δὲ Μίνωος καὶ ἕτερον
ὄχλον πλείονα διὰ τὸ συλλαβεῖν αὐτόν, ὁ νεανίας
ὄρουγμα ποιήσας βαθὺν καθειρῶξεν ἑαυτὸν εἰς ἐκεῖνο,¹⁵
ἐνθα ὄντος τοῦ Ταύρου, εἴ ποτε παρὰ τοῦ Μίνωος ἐκρα-
τήθη τις ἀδικῶν, παρὰ τὸν Ταῦρον ἐπέμπετο, ὡς ὁ
Ταῦρος αὐτὸν τιμωρήσαιτο, καὶ λαβὼν οὖν ποτε Μί-
νωος τὸν Θησέα πολέμιον, ἐπὶ τὸν Ταῦρον ἀπέστειλεν,
ὡς ἀποθανοῦμενον. γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ Ἀριάδνη²⁰
προεισπέμπει ξίφος εἰς τὴν εἰρκτήν, δι' οὗ ὁ Θησεὺς
ἀναιρεῖ τὸν Μινώταυρον.]

DCCLV. Περὶ τοῦ Πατρόκλου.

Πάτροκλος, ὁ καὶ Πατροκλῆς, ὁ τοῦ Μενoitίου,
φίλιτος ἦν τοῦ Ἀχιλλέως, διὸ καὶ τοῖς πιστοῖς φίλοις
καταριθμεῖται, οἵτινες παροιμακῶς τοῖς πᾶσι τεθρύλ-²⁵
ληνται, οἵτινές εἰσιν οὗτοι· Πυλάδης καὶ Ὁρέστης,

Πειρίθους καὶ Θησεύς, Πυθίας καὶ Δάμων, Ἀχιλλεὺς
καὶ Πάτροκλος. ὃν ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῆ τῷ
Ἀχιλλεῖ παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι Ἡσίοδος φησι Με-
νοίτιον, τὸν Πατρόκλου πατέρα, Πηλέως εἶναι ἀδελφόν,
5 ὡς εἶναι αὐτανεψιὺς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις.
ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Διὸς Μυρμίδων, οὗ Ἄκτωρ, ὃς
Αἴγιναν γήμας μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν ἐκ Διὸς Αἰακὸν
ποιεῖται Μενοίτιον, οὗ Πάτροκλος. τούτῳ τοίνυν τῷ
λόγῳ Αἰγίνης παῖδες ἀμφιπάτορες, Αἰακὸς καὶ Με-
10 νοίτιος. καὶ οὕτω πάλιν γνησία συγγένεια τῷ Πα-
τρόκλῳ καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ.

DCCLVI. Διὰ τί πατρῶος ὁ Ζεὺς καὶ ὁ
Ἀπόλλων καλεῖται.

Πατρῶος Ζεὺς καὶ πατρῶος Ἀπόλλων ἐν Ἀθήναις
τιμῶνται· ὁ Ζεὺς μὲν μετὰ τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἣ ὡς
ἕτεροι, μετὰ τὴν ἐν Κρήτῃ ἀνατροφὴν, ὅτε πρῶτον
15 ταῖς Ἀθήναις ἐπέστη καὶ ἐφάνη τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
οἵτινες ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ τιμηκάσιν αὐτόν· Ἀπόλ-
λων δέ, ὅτι Ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τὴν Κρέουσαν,
ἐξ ἧς γίνεται ὁ Ἴων. ὡς πρόγονον οὖν αὐτὸν ἐτίμων
καὶ οἱ ἄρχοντες, ὅτε ἐχειροτονοῦντο. ἐκ γὰρ τοῦ μὴ
20 εἰδέναί τι ξένους αὐτοὺς ἐνόμιζον.

Ἄλλως. οὕτω τιμᾶται παρ' Ἀθηναίοις Ζεὺς πα-
332 τρῶος καὶ Ἀπόλλων, διὰ τὸ πρῶτους ὑποδέξασθαι τῷ
θεῷ εἰς τὴν χώραν καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φρή-
τρας καὶ δήμους καὶ συγγενείας μόνους ἀλλήλων.

DCCLVI. Schol. Ar. Nubes 1470

DCCLVII. Περὶ τοῦ Πέλοπος.

Πέλοψ υἱὸς γέγονε Ταντάλου, Φρυγίας βασιλέως. ὁ Τάνταλος δὲ οὗτος πόλεμον ἐσχηκῶς μετὰ Ἴλου, τοῦ κτίσαντος τὸ Ἴλιον τὸ ἐπὶ Τροίας, καὶ φοβούμενος τὴν ἤτταν ἐπέτρεψε τῷ Πέλοπι τῷ ἰδίῳ παιδί λαβόντι χρήματα ἀπᾶραι ἐπὶ τὴν Ἑπειρον, εἰπὼν ταῦτα, ὅτι 5
 ἐὰν μὲν νικήσω, ὑποστρέψεις πάλιν εἰς τὴν Φρυγίαν, ἐπὰν δὲ ἡττηθῶ, μένε εἰς τὴν Εὐρώπην. λαβὼν οὖν ὁ Πέλοψ χρήματα ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν χώρᾳ Ἀπία καλουμένη, ἣτις Ἀπία χώρα βασιλέα εἶχε τὸν Οἰνόμαον, ἔχοντα θυγατέρα Ἰπποδάμειαν τοῦνομα. 10
 εἶτα ἀγωνισάμενος ἐνταῦθα ὁ Πέλοψ ἵππικὸν ἀγῶνα μετὰ Οἰνομάου καὶ νικήσας, ἔλαβε γυναικᾶ τὴν τοῦ Οἰνομάου θυγατέρα Ἰπποδάμειαν καὶ κατέσχε τὴν χώραν, καὶ ἀντὶ Ἀπίας ἐκάλεσεν αὐτὴν Πελοπόννησον, ὃ ἐστὶν ἡ τοῦ Πέλοπος νῆσος. πάντες οὖν οἱ ἀπὸ 15
 τοῦ Πέλοπος καλοῦνται Πελοπίδαι, οἷον Ἀτρεΰς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Μενέλαος καὶ τελευταῖος Ὀρέστης. τινὲς δὲ καὶ μυθικῶς τοῦτό φασιν, ὅτι Πέλοψ ἦλθεν ἔχων ἵππους ὑποπτέρους εἰς Πίσαν, μνηστευόμενος Ἰπποδάμειαν. ἄλλοι δὲ πάλιν τοῦτο ἀναιροῦντές φα- 20

DCCLVII. Nonnus Laud. Bas. 1 (Mon. 490) τινὲς δὲ καὶ μυθικῶς — προσανεπλάσθη Palaeph. 30 μυθεύεται δὲ — ἐλεφαντίνον Cosmas p. 146 (Mon. 490). Cf. Eud. p. 392 λέγεται δὲ — exit. Tzetzes Lyc. 54. Cf. Eud. p. 400

3 τὸ addidi ex F om. PV 6 ὑποστρέψεις P ὑποστρέφεις V 13 τὴν Οἰνομάου θυγατέρα. ἐγὼ δὲ τὰ αὐτὰ λέγω καὶ περὶ τοῦ Πέλοπος, ἅπερ καὶ περὶ τοῦ Πηγάσου. εἰ γὰρ Οἰνόμαος ἦδει ὑποπτέρους ὄντας τοὺς τοῦ Πέλοπος ἵππους, οὐκ ἂν δὴ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἔδωκεν ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ ἀναβιβᾶσαι. ῥητέον οὖν, ὅτι καὶ Πέλοψ ἦλθεν κ. τ. λ. F

σιν, ὅτι Πέλοψ ἦλθεν ἔχων πλοῖον. ἐπεγέγραπτο δὲ ἐπὶ τοῦ πλοίου „ἵπποι ὑπόπτεροι.“ ἀρπάσας δὲ τὴν κόρην ὄρχετο φεύγων, ὅθεν ὁ μῦθος προσανεπλάσθη. μυθεύεται δὲ καὶ ὅτι ποτὲ τῷ Ταντάλῳ ἐπεξενώθησαν
 5 οἱ θεοί, καὶ ξενίσαι βουλόμενος αὐτοὺς ἔθυσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Πέλοπα καὶ ἐψήσας παρέθηκετο αὐτοῖς. οἱ οὖν θεοὶ θαυμάσαντες ἅμα καὶ ἐλεήσαντες Τάνταλον, συναγαγόντες τὰ κρέα συνέθηκεν τὸν Πέλοπα, καὶ ἀνεβίω καὶ εὐρέθη ζῶν. εἰς δὲ τῶν θεῶν ἐκ τοῦ
 10 ὄμου φαγῶν ἐκ τῶν κρεῶν τοῦ Πέλοπος, ἐν τῇ συνθέσει τοῦ σώματος ἐλεφάντινόν τι ἐνέθηκε κατὰ τοῦ ὄμου. καὶ οὕτως ἦν ὁ Πέλοψ ἀναβιώσας ἔχων τὸν ὄμον ἐλεφάντινον, καὶ πάντες οἱ Πελοπίδαι ἐκ τοῦ ὄμου ἐγινώσκοντο, εἶχον γὰρ οἱ ἀπόγονοι τὸ μέρος
 15 τοῦ ὄμου ἐλεφάντινον. λέγεται δὲ καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνας χρησμὸν ἔλαβον, μὴ πρότερον τὴν Ἴλιον πορθῆναι, εἰ μὴ τὰ Πέλοπος ὀστέα μετενεχθῶσιν ἀπὸ Ἡλίδος εἰς τὴν Ἰλιάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν καὶ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους, ἅπερ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης εἰς
 20 τὴν Ἰλιάδα. εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθεῖν τὸ Ἴλιον.

1 ἐπεγέγραπτο F ἐπέγραπτο PV. Sequentia paullo aliter narravit Cosmas: οἱ δ' ἄλλοι θεοὶ ἐλεοῦντες τὸν Τάνταλον καὶ θαυμάσαντες, ὅτι τοῦ παιδὸς αὐτοῦ κατεφρόνησε, συντιθέασιν τὰ κρέα καὶ ἀποτελοῦσι σῶον τὸν Πέλοπα. ἦν δὲ παρὰ τὸ σαρκίον ἐκεῖνο, ὃ ἔφαγεν ἐκ τοῦ ὄμου ἡ Δημήτηρ. προσθέντες οὖν ἐλεφάντινόν τι κατὰ τὸν ὄμον ἐπλήρωσαν σῶον τὸν Πέλοπα. οὕτω λοιπὸν ἅπαν τὸ γένος τῶν Πελοπιδῶν ἐκ τούτου ἦν ἐπίσημον, ἔχόντων πάντων ἐν τοῖς ὄμοις τὸν ἐλεφάντινον τόπον 18 Ἰλιάδα hic et infra corr. Unger. ep. crit. p. XXIV, Ἑλλάδα bis PV 19 Ἡρακλέως PV

DCCLVIII. Περὶ Περικλυμένου.

333

Περικλύμενος υἱὸς Νηλέως. ὅτι δὲ οὕτως ἔχει, μαρτυρεῖ ὁ Ποικητῆς λέγων·

Νέστορά τε Χρόμιόν τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.

τοῦτον ἔγγονον ὄντα Ποσειδῶνος ἄλλοις τε ἐκόσμησε ⁵ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι, ὡς φησιν Εὐφορίων·

Ὅς ῥά τε πᾶσιν ἔϊκτο, θαλάσσιος ἦν τε Πρωτεύς. ἐν δὲ τῷ πρὸς Πυλίουσ πολέμῳ ἀναιρεῖται ὑφ' Ἡρακλέους, εἰς μυῖαν μεταβληθεῖς. τῷ ῥοπάλῳ γὰρ αὐτὸν ¹⁰ πλήξας κατὰ συμβουλήν Ἀθηναῖς, ἐμπαγέντα ὥσπερ μέλιτταν τῷ κέντρῳ, οὕτως ἀπέκτεινεν. Ἡσίοδος δὲ φησι, μεταβληθέντα εἰς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ζυγῷ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἦρωϊ, τὸν δὲ Ἡρα- ¹⁵ κλέα καιρῶς αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξάσης. φησὶ δὲ οὕτως Ἡσίοδος·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,

Ὀλβία ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Παντοῦ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν ²⁰
Αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο θαῦμα ιδέσθαι,
Μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φύλα,

DCCCLVIII. Schol. Apoll. I, 156

2 Od. XI, 286 8 fr. 77 Meinekii, quocum scripsi ὅς ῥά τε pro ὅς δὴ et θαλάσσιος pro θαλάσση, positura post ἔϊκτο facta 11 συμβουλήν P συμβολήν V 14 ζηγῶ P corr. V βουλόμενος PV 17 fr. 44, unde reposui in v. 3 γὰρ pro τε, v. 4 πελέσκετο pro πολέσκετο, v. 5 μελισσέων pro μελισσάων, v. 6 δῶρα pro αὐτὸς, v. 8 βουλῆ pro ἐν βουλῆσιν

Ἄλλοτε δεινὸς ὄφρις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
 Παντοῦ, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
 Βουλῇ Ἀθηναίης.

DCCLVIII^b. Περικλυμένου γενεαλογία.

Κρόνος γεννᾷ ἐκ τῆς Ῥέας

5 Ποσειδῶνα,

οὗ ἔξ Ἀμφιτρίτης,

Νηλεύς,

Τρίτων.

οὗ ἐκ τῆς Χλώριδος [ἐκ τῆς Φάρης,]

Νέστωρ, Ταῦρος,

10 Περικλύμενος, Ἀστέριος,

Χρόμιος, Πυλάων,

Εὐρύβιος,

Δηίμαχος,

Ἐπιλέων,

15 Φράσις,

Ἀντιμένης,

Εὐαγόρας.

Ὅμηρος·

Δώδεκα γὰρ Νηληῖος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν.

334 DCCLIX. Περὶ τοῦ Περσέως.

20 Περσεὺς Δανάης ἦν υἱὸς ἐκ τοῦ Διός. ἔρασθεις
 γὰρ ὁ Ζεὺς τῆς παιδός, ὡς ὁ μῦθος, καὶ εἰς χρυσόν,

DCCLVIII^b. Schol. Apoll. I, 152 DCCLIX. Schol. Apoll.
 IV, 1091. Cf. Eud. p. 32 et 103. ὁ δὲ Πολυδέτης — Ἀλέ-

9 Nomina Νέστωρ, Ταῦρος, Πυλάων, Δηίμαχος, Ἐπιλέων
 ex F emendavi pro Νέστορ, Σκῦρος, Λυκάων, Δόμαχος, Ἐπι-
 μής, quae in PV leguntur. In nonnullis discrepat Apoll. I, 9, 9
 19 γὰρ pro μὲν et ἀμύμονος pro μύμονες correxi ex Il. XI, 692

ὡς ληροῦσι, μεταστρέψας, ἀχθεῖς διὰ τοῦ ὀρόφου
ἐμίγη αὐτῇ. τῶν δὲ γίνεται Περσεύς. καὶ ἐκτρέφει
αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφός, κρύπτουσαι Ἀκρίσιον
τὸν αὐτῆς πατέρα. οὗτος καὶ γὰρ σιδηροῦν ποιήσας
θάλαμον ἐνέκλεισεν αὐτήν, ὅπως τὸν τρόπον τοῦτον 5
μείνη παρθένος. χρωμένῳ γὰρ αὐτῷ περὶ ἄρσεως
παιδὸς ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ
ἔσται παῖς ἄρσην, ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐ-
τὸν δεῖ ἀναιρεθῆναι. ὁ δὲ παρελθὼν εἰς Ἄργος τὸν
χαλκοῦν ποιεῖ θάλαμον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ 10
γῆς, ἐνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ, ἐν
ᾧ αὐτήν ἐφύλασσειν, ὅπως ἐξ αὐτῆς μὴ γένηται. ἀλλ'
ὁ Ζεὺς πάντα δύναται. ὅτε δὲ ὁ Περσεὺς τετραετῆς
ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος ὁ Ἀκρί-
σιος, καὶ διὰ τῶν θεραπόντων τὴν Δανάην σὺν τῇ 15
τροφῷ μετακαλεσάμενος τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ
κατάγει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν τοῦ Ἑρκίου Διὸς βω-
μόν. μόνος δὲ αὐτήν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ γεγο-
νὼς ὁ παῖς, ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται,
ἀλλ' εἰς λάρνακα ξυλίνην ἐμβιβάζει αὐτήν μετὰ τοῦ 20
παιδὸς καὶ κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερόμενοι ἀφ-
ικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον, ἧς ἐβασίλευε Πολυ-
δέκτης, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἀδελφὸν ἔχων Δίκτυν.
οὗτος δὲ δικτύῳ ἀλιεύων κατὰ τύχην αὐτοὺς ἐξέλει,
καὶ ἀνοίξας τὴν λάρνακα καὶ μαθὼν, τίνες εἰσίν, ἄγει 25
εἰς τὸν αὐτοῦ οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἴδιον παῖδα τὸν

ξανδρος Schol. Apoll. IV, 1515 τροπικώτερον δὲ — exit. Tzet-
zes Lyc. 17

1 λυροῦσι PV 12 ἐφύλασεν PV 14 αὐτοῦ bis legitur
in P corr. V 26 αὐτοῦ P αὐτοῦ V

Περσέα καὶ ἐπαιδαγωγέει καὶ τῆς Δανάης ἐπεμελεῖτο.
ὁ δὲ Πολυδέκτης, ὁ ὁμομήτριος Δίκτυος, ἰδὼν τὴν
Δανάην ἠράσθη αὐτῆς. ἠπόρει δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ,
τοῦ Περσέως ἤδη πρὸς ἤβην ἐλαύνοντος. ποιήσας δὲ
5 ἄριστον, καλεῖ ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ τοῦτο καὶ αὐτὸν
τὸν Περσέα. παραγενόμενος δὲ ὁ Περσεὺς πυνθάνε-
ται τοῦ Πολυδέκτου, ἐπὶ τίνι εἴη ὁ ἔρανος εὐωχεῖσθαι,
τοῦ δὲ Πολυδέκτου εἰπόντος ἐπὶ ἵππῳ, ὁ Περσεὺς ἐπὶ
τῇ τῆς Γοργόνης ἔφη κεφαλῇ. τῇ δὲ ἐξῆς ἡμέρᾳ ἕκα-
10 στος τῶν ἐρανοιστῶν τὸν ἵππον ἐκόμιζε, καὶ δὴ Περ-
σεύς. Πολυδέκτης δὲ οὐκ ἐδέχετο, εἰπὼν ὅτι οὐχ ἵπ-
πον ὑποσχέσθαι δώσειν αὐτόν, ἀλλὰ τὴν Γοργόνης
κεφαλὴν, καὶ ἐὰν μὴ κομίσῃ, ἔφη λήψεσθαι Δανάην
τὴν αὐτοῦ μητέρα. Περσεὺς δὲ ἀνισθθεὶς καὶ ἀμηχα-
15 νῶν, ὅτι δράσει, ἀπέρχεται εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου.
Ἐρμῆς δὲ ἐντυχὼν αὐτῷ πύνθανεται παρ' αὐτοῦ τὴν
335 αἰτίαν τῆς λύπης. ὁ δὲ εἰπὼν θαρρεῖν, πρῶτον μὲν
ἠγείτο αὐτῷ παρὰ τὰς τοῦ Φόρκου Γραίας, Περφιδῶ
καὶ Ἐννώ καὶ Δεινώ, καὶ Ἀθηνᾶς φρασάσης, ἀφαιρεῖται
20 αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ὀδόντα, ὃν ἐκ διαδοχῆς
ἀλλήλαις ὄρεγον. αἱ δὲ βοῶσαι ἱκετεύουσι, ζητοῦσαι
τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα· ἕνα γάρ, ὡς φημι,
ὀφθαλμὸν καὶ ἕνα ὀδόντα ἔχουσαι αἱ τρεῖς ἐκ δια-
δοχῆς ἐχρῶντο. Περσεὺς δὲ ὑπισχνεῖται ἀποδώσειν,
25 ἐὰν ἐκείναι ὑποδείξωσιν αὐτῷ τὰς Νύμφας, αἵτινες
ἔχουσι τὰ ὑπόπτερα πέδιλα καὶ τὴν Ἄϊδος κυνέην καὶ
τὴν κίβισιν. ὡς δὲ ὑπέδειξαν, ἐκείναις μὲν ἀπέδωκε
τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἀφ-

14 αὐτοῦ P αὐτοῦ V 19 Ἐννώ καὶ Δεινώ F Ἐννώ
καὶ Ἐννώ PV, sequens καὶ inserui 27 κίβισιν omnibus locis PV

αρπάσας αὐτὰ ῥίπτει εἰς τὴν Τριτωνίδος λίμνην. σὺν Ἐρμῇ δὲ εἰς τὰς Νύμφας πορευθεὶς λαμβάνει παρ' αὐτῶν τὰ πέδιλα καὶ τὴν κυνῆν καὶ τὴν κίβισιν, καὶ ὑποδεσμεῖται μὲν τὰ πέδιλα, περιβάλλεται δὲ κατὰ τοὺς ὤμους τὴν κίβισιν, καὶ τῇ κεφαλῇ περιτίθησι 5 τὴν κυνῆν, δι' ὧν ἀέριος ἐφέρετο. δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής. ἄλλοι δὲ αὐτὸν τὸν Ἐρμῆν τὴν τε κυνῆν καὶ τὰ πέδιλα αὐτῷ παρεσχημέναι φασίν. οὕτως οὖν ὁ Περσεὺς καθ- 10 ὠπλισμένος ὑπόπτερος ἀφικνεῖται εἰς τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συμπαρεπομένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς. καταλαμβάνει δὲ τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ὑποτίθεται δὲ αὐτῷ Ἀθηνᾶ, ὅπως χορῆ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης ἐκτεμεῖν, ἀπεστραμμένον δὴ κάτοπτρον ἔχοντα, 15 ὅπερ ἔλαβε παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς. δείκνυσι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μέδουσαν, ἣτις μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητὴ. πλησιάσας οὖν αὐταῖς ἀπεστραμμένος, ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇ, ἰδὼν αὐτὰς καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ ὄρῶν τὴν Μέδουσαν κατ' ἀνάκλασιν, τῇ ἄρπῃ καρατομεῖ αὐ- 20 τὴν καὶ θεῖς τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν κίβισιν φεύγει. ἡ δὲ Σθενὼ καὶ Εὐρύαλεια βοῶσι, καὶ διώκουσαι διὰ τὸ μὴ ὄρᾶν οὐχ οἷαί τε ἐγένοντο καταλαβεῖν. Περσεὺς δὲ ἀφικόμενος εἰς Σέριφον, ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην καὶ κεύει αὐτὸν συναθροῖσαι τὸν λαόν, ἵνα δείξῃ αὐτοῖς 25 τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν, εἰδώς, ὅτι ἀπολιθωθήσεσθαι ἔμελλον. ὡς δὲ Πολυδέκτης συναθροίσας τὸν

8 Φορκίσι F Φόρκυσι PV τραγωδῶν PV. Ceterum verba δοκεῖ δὲ — ποιητής ex Eratosth. Catast. 22 deprompta absunt scholio Apollonii. Cf. Aesch. fr. 255 Nauck

λαὸν ἐκέλευε δεικνύναι, ὁ Περσεὺς ἀποστραφεὶς τὴν κεφαλὴν τῆς κιβίσεως δεικνυσὶν· οἱ δ' εὐθύς λίθοι ἐγένοντο. Ἀθηναῖα δὲ λαβοῦσα παρὰ Περσέως τὴν Γοργόνης κεφαλὴν ἐντίθησιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα. τὰ
 5 δὲ πέδιλα καὶ τὴν κυνῆν καὶ τὴν κίβισιν ἀποδίδωσιν ὁ Περσεὺς ταῖς Νύμφαις. ταῦτα ἱστορεῖ Φερεκύδης ἐν τῇ β'. ἄλλοι δὲ φασί, τὸν Περσέα κατατομήσαντα
 336 τὴν Γοργόνα πετασθῆναι ἐπανερχόμενον διὰ τῆς Λιβύης, ἐκ δὲ τῶν κατενεχθεισῶν σταγόνων τοῦ αἵματος
 10 θηρία ἀνέφυσαν πολλὰ καὶ δεινά, καὶ διὰ τοῦτο τὴν Λιβύην πολύθηρον λέγουσιν, ὡς φησὶ καὶ ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου Λυκόφρων. τροπικώτερον δὲ περὶ τοῦ Περσέως οὕτως τερατεύονται. καὶ γὰρ αὐτὸν εἶναι τὸν ἥλιόν φασί καὶ τὴν ὄξυκίνητον τοῦ οὐρανοῦ κί-
 15 νησιν, Ἀθηναῖν δὲ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἀναθυμίασιν τὴν κινουῦσαν τὸν οὐρανόν, ἐξ ἀναθυμιάσεων γὰρ κινεῖται. Περσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τὸ περισσῶς σεύεσθαι καὶ ὀρμαῖν. τοῦτον ἢ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὐτῆ πέμπει ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἥτοι τὴν θάλασσαν καὶ τὸ σύστημα
 20 τῶν ὑγρῶν Γοργόνας λέγομεν, διὰ τὴν ταύτης καταπληξιν (γοργὸν γὰρ τὸ καταπληκτικόν). πέμπει δὲ τοῦτον ἀνελεῖν τὴν Μέδουσαν, τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν, ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ, καὶ γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα ἀερώδης ἐστὶ, τὸ γὰρ λεπτότερον αὐτῆς εἰς
 25 ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν Περσεύς, ὁ ἥλιος οὕτω καλούμενος, κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ, τὴν μὲν Σθε-

6 fr. 10 Sturz 11 λέγουσιν P λέγουσι V καὶ Ἀλεξάνδρος vitiose PV scripsi cum Keillio καὶ ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου Λυκόφρων cf. Alex. 835 16 κατὰ τινος add. F 17 Eadem etiam Schol. Hes. Theog. 276 narravit 18 ἀερώδης PV 20 Γοργόνη λεγομένη PV

νὸ καὶ τὴν Εὐρύαλειαν, ἥτοι τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ
 μήκη πέλαγος τῆς θαλάσσης ἐκτεταμένον, οὐκ ἀναιρεῖ,
 ἤγουν οὐ μετατρέπει, οὐδὲ ἀνιμᾶται ὡς ἀθάνατος, ὡς
 μὴ μετατραπῆναι δυνάμενον. τὴν δὲ Μέδουσαν μό-
 νην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ πλήτων τῷ ξίφει, βασιλι-
 κώτατον καὶ λεπτόν τῇ ὀξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ καὶ
 ἀνιμᾶται. τῇ δὲ καρατομήσει ἐκ τοῦ τραχήλου ὄρμᾳ
 Χρυσάωρ καὶ Πήγασος. ἀνιμωμένων γὰρ τοῦ ἡλίου
 καὶ τοῦ ἀέρος, τὸ κεφαλαιῶδες, ὡς ἔφην, καὶ λεπτό-
 τερον καὶ ἀτμῶδες συμβάλνει τὸ βαρύτερον καὶ ἀνα-
 φερόμενον κάτω πηγάζειν καὶ χέεσθαι, ἃ καὶ Πήγασον
 ὠνομάκασι διὰ τὸ κατωφερές, κατωφερῆ γὰρ τὰ ἄλογα.
 τὸ δὲ λεπτομερέστερον καὶ ἔτι εἰς τὸ πρῶδες μετα-
 βάλλει, ὅπερ καὶ Χρυσάωρα κεκλήκασι. τούτῳ γοῦν
 τῷ ἔξ ὕδατος ἀναφερομένῳ Πηγᾶσῳ, τῇ κινήσει τοῦ¹⁵
 οὐρανοῦ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμῆσει ἐποχουμένη συναναφέρε-
 ται ἡ ἡμέρα. σφαιροειδῆς γὰρ ἔστιν ὁ οὐρανὸς καὶ
 κινεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς, συμπεριφέρων αὐ-
 τῷ καὶ τὸν ἥλιον. οὗπερ ἡλίου δύναντος εἰς τὸ ὑπὸ
 γῆν ἡμισφαίριον, γίνεται νύξ· ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θά-
 λασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀναδραμόντος ἡμισφαίριον,
 ὅθεν καὶ τοὺς πηγᾶσους ἀτμοὺς ἀνασπᾶ, καὶ ἡμέραν
 ἐργάζεται.

2 ἀναιρεῖται ἢ οὐ PV 7 καρατομία ἐκείνης F 12
 ὠνομάκασι P ὠνομάκασιν V 14 Χρυσήωρα PV 20 Haec
 in Violario nimis perverse legebantur, cum oculis propter vo-
 cabulum ἡμισφαίριον bis lectum a linea aberrantibus verba γί-
 νεται νύξ. ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπὸ θάλασσαν καὶ γῆν εἰς τὸ ἄνω ἀνα-
 δραμόντος ἡμισφαίριον, ὅθεν καὶ Eudocia vel librarius omiserit.
 Pro ὅθεν καὶ praebent ἐνθεν PV 22 λεχθέντας add. F

DCCLX. Περὶ τῆς Περσεφόνης.

Περσεφόνη θυγάτηρ ἦν Διήμητρος καὶ Διός, ἦν-
 τινὰ ἐκάλουν καὶ Κόρη. ταύτης ἠράσθη ὁ Πλούτων,
 καὶ ἐρασθεὶς ἤρπασε καὶ κατήλθεν ἐν τῷ Ἄιδῃ. ἡ
 οὖν Διμήτηρ περιήει ζητοῦσα τὴν Κόρην καὶ πολλὰ
 5 πλανηθεῖσα ἤλθεν ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐλθοῦσα δὲ τὸν
 μὲν τόπον, ἐν ᾧ ἤλθεν, ἐκάλεσεν Ἐλευσίνα παρὰ τὸ
 337 ἐληλυθέναι. ἔμαθε δὲ παρὰ τοῦ Κελεοῦ καὶ τοῦ Τρι-
 πτολέμου, ὅτι ἡ Κόρη ἠρπάγη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος
 καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἄιδῃ. μαθοῦσα οὖν ἡ θεὸς ταῦτα
 10 ἔληξε τῆς πλάνης. ἀμειβομένη δὲ τοὺς ἄνδρας ὑπὲρ
 τῆς χάριτος ταύτης δέδωκεν αὐτοῖς τὰ σπέρματα, οἷον
 σῖτον, κριθὴν καὶ ὄσπριον· λέγεται γὰρ τῶν σπερματι-
 κῶν καρπῶν εἶναι ἔφορος ἡ Διμήτηρ. δοῦσα δὲ τὰ
 σπέρματα, δέδωκε καὶ δράκοντας καὶ ἄρματα πτερωτὰ
 15 πρὸς τὸ περιελθεῖν καὶ δοῦναι πᾶσι τὸν σῖτον καὶ
 τὴν κριθὴν. οὕτω γὰρ ἤδεσαν οἱ ἄνθρωποι ἐσθίειν
 ἄρτον ἢ χρῆσθαι σίτῳ, ἀλλὰ νομαδικὸν βίον ἔζων.
 οὐ μόνον δὲ τὸν σῖτον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σπερ-
 ματικούς καρπούς δέδωκε, καὶ τὰ μυστήρια ἐτέλεσεν
 20 αὐτοῖς, καὶ ἔδειξε, πῶς δεῖ τελεῖν καὶ τελεῖσθαι. ἐκά-
 λεσαν δὲ Περσεφόνην τὴν τῆς Διήμητρος θυγατέρα
 διὰ τὸ ἐπίπονον εἶναι καὶ πόνων ὀϊστικὴν τὴν ἐργα-
 σίαν, ἣ τῷ ἐκ πόνων ὑπομονὴν φέρεσθαι. καὶ ἀρπά-

DCCLX. Nonn. I, 67 (Clarke p. 48; Mon. 490). Cf. Eud.
 p. 397 ἐκάλεσαν — exit. Cornut. 28

23 Sic cum F scripsi, ἐκ πάντων ὑπομονῆς PV, τὴν ante
 ἐργασίαν ex F addidi Haec in Cornuto paullo antea leguntur

σαι αὐτήν ὁ Ἄιδης ἐμυθεύθη διὰ τὸν γινόμενον ἐπὶ χρόνον τινὰ τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς ἀφανισμόν.

DCCLXI. Περὶ τοῦ Πηγάσου.

Τῆς Παταρικῆς χιμαίρας ἀναφρυσίσης καὶ λυμαιομένης τὴν χώραν τῶν Λυκίων καὶ τοῦ Προΐτου βασιλεύοντος τῆς Λυκίας, προσετάχθη ὁ Βελλεροφόν-⁵ της ἀποκτείνειν τὴν χίμαιραν. ἦν δὲ τὸ θηρίον τοιοῦτον· πρόσθε μὲν λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, μέσον δὲ χίμαιρα, ἐξ ἧς χιμαίρας τὸ πῦρ ἀνεδίδοτο· καὶ ἦν δυσάλωτον τὸ θηρίον. ὁ δὲ Βελλεροφόντης τὸν ἵππον τὸν Πήγασον εὐρών, ὃς ἐλέγετο ἔχειν πτερὰ καὶ ὕδωρ¹⁰ ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀποστάζειν, ἦλθε σύμμαχον ἔχων τὴν πτῆσιν τοῦ ἵππου, διὰ τὸ εἶναι πτερωτόν, ὡς εἶπον, καὶ σφαῖραν μολίβδου περιθεὶς ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος αὐτὸς ὁ Βελλεροφόντης, ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα τῆς χιμαίρας. καὶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς διελύθη ὁ μόλιβδος¹⁵ καὶ ἀνεῖλε τὴν χίμαιραν. λέγεται δὲ ὁ Πήγασος γεννηθῆναι τοιῶσδε. σταλεις Περσεὺς εἰς τὰς Γοργόνας προστάξει τῆς Ἀθηνᾶς τὴν μὲν Σθενῶ καὶ Εὐρύαλειαν, ἀθανάτους οὕσας, παρέδραμε, καρατομεῖ δὲ τὴν Μέδουσαν. ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης ὁ Πήγασος ἵππος²⁰ ἀνέθορεν ὑπόπτερος ὢν. λέγεται δὲ Ἴππου κρήνη ἀναδοθῆναι ἐκ τῆς ὀπλῆς τοῦ Πηγάσου. ἐν γὰρ τῷ ὄρει διψήσαντος τοῦ Βελλεροφόντου, ὁ Πήγασος τῷ

DCCLXI. Nonn. Land. Bas. 7 λέγεται δὲ — ὠνόμασαν Schol. Hes. Theog. 2 Ἄρατος — exit. Eratosthenes Catast. 18 (neglexit Robert)

15 καὶ ἀπὸ τοῦ πυρὸς διελύθη ὁ μόλιβδος καὶ ἀνεῖλε τὴν χίμαιραν add. P om. V 23 ὄρει emendavi (cf. Hesiod. Scholien p. 90) Ἄρατει scholiorum libri

Πήγασος τῷ ποδὶ τὴν γῆν πατάξας ἐξέβαλεν ὕδωρ
 καὶ ἐκλήθη Ἴππου κρήνη, οἱ δὲ Πηγασίαν αὐτὴν ὠνό-
 μασαν. περὶ δὲ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτοῦ οὕτω λέ-
 γουσι κατὰ διάφορον δόξαν. οἱ μὲν γὰρ τὸν Πήγασον
 5 εἶναι φασὶ τὸν εἰς τὰ ἄστρα ἀναπτάντα ὕστερον τῆς
 τοῦ Βελλεροφόντου πτώσεως ἕνεκεν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 338 πτέρυγας. Ἄρατος δὲ φησιν, εἶναι τὸν ἐπὶ τοῦ Ἐλι-
 κῶνος τῇ πληγῇ τῆς ὀπλῆς πηγὴν ἐκβλύσαι ποιήσαντα,
 ἀφ' οὔ καὶ καλεῖσθαι κρήνη Ἴππου. Εὐριπίδης δὲ φησι,
 10 Μελανίπην εἶναι τὴν Χείρωνος θυγατέρα ὑπὸ Αἰό-
 λου φθαρθεῖσαν ἐξ ἀπάτης, διὸ φυγεῖν ὠδύνουσαν, διω-
 κομένην δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πρὸς Ἴππον εὐξαμένην
 μεταμορφωθῆναι, ὑπὸ δὲ Ἀρτέμιδος καταστερισθῆναι
 δι' εὐσέβειαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ Χείρωνος. διὰ τοῦτο
 15 καὶ γράφεται μέσον ὀρωμένη Κενταύρω, ἀφανῆ τε αὐ-
 τῆς τὰ ἀπ' ὀμφαλοῦ ὀπίσθια, πρὸς τὸ μὴ αἰσχύνεσθαι,
 θήλεια οὔσα.

DCCLXII. Περὶ τοῦ Πηλέως.

Πηλεὺς ὁ τοῦ Αἰακοῦ σωφρονέστατος ἐγένετο,
 καὶ ποτε Ἴππολύτης, τῆς γυναικὸς Ἀκάστου, ἐρασθείσης
 20 αὐτοῦ καὶ μὴ δυνηθείσης πείσαι, ἀλλὰ διαβολῇ χρησα-
 μένης, ὡς ἄρα ἐπεχείρησε βιάσασθαι αὐτήν, ὁ Ἄκα-
 στος μαθὼν καὶ μὴ βουλόμενος κτεῖναι ὃν καθῆρεν,
 ἀλλὰ λαβὼν αὐτὸν εἰς ἐρημίαν καὶ τῶν ὀπλων γυμνώ-

DCCLXII. Schol. Ar. Nubes 1059 οἱ δὲ καὶ τοῦτο προστι-
 θέασι — exit. Tzetztes Lyc. 175 (paucis mutatis)

3 τῆς κατηστερήσεως PV λέγουσιν PV 10 Sic F Με-
 λανόπην PV ἐν Μελανίπην Ἴππην coni. Valcken. scripsit Robert
 Cf. Euripid. fr. 492 Nauck

σας, ἀφῆκεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν εἰπὼν „εἰ δίκαιος
 εἶ, σωθήσῃ.“ ὡς δὲ ἔμελλεν ὑπὸ θηρίων διαφθείρε-
 σθαι, οἱ θεοὶ μάχαιραν αὐτῷ ἐχαρίσαντο ἠφαιστίου-
 κτου δι’ Ἑρμοῦ, καὶ οὕτως ἔφυγε τὸν κίνδυνον. οἱ
 δὲ φασιν, ὅτι αὐτὸν ἤγεν εἰς θήραν εἰς τὸ Πήλιον. 5
 ἀποκοιμηθέντα δὲ αὐτὸν Ἀκάστος καταλιπὼν καὶ τὴν
 μάχαιραν ὑπὸ τὸν κόπρον τῶν βοῶν κρύψας ἐπαν-
 ἔρχεται. ὁ δὲ ἔξαναστάς καὶ μὴ εὐρῶν τὴν μάχαιραν,
 ἤμελλεν ἀπόλλυσθαι καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν Κενταύρων,
 σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος, ὃς καὶ τὴν μάχαιραν ἐκζη- 10
 τήσας δίδωσιν αὐτῷ. ἐκαθάρθη δὲ ὁ Πηλεὺς ὑπὸ
 Ἀκάστου δι’ αἰτίαν τοιάνδε. Φῶκον τὸν ἀδελφὸν κατὰ
 τὴν πατρίδα σὺν Τελαμῶνι δολοφονήσας φεύγει εἰς
 Φθίαν πρὸς Εὐρύτου τὸν Ἀκτορος, ἀφ’ οὗ καὶ καθαι-
 ρεται. ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου 15
 κάπρου ἔλθων Εὐρύτῳ ἐντυγχάνει καὶ κτείνει τοῦτου
 ἄκων. πάλιν οὖν ὁ Πηλεὺς ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς
 Ἰωλκὸν πρὸς Ἀκάστον ἀφικνεῖται καὶ καθαιρεται ὑπ’
 αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοῦτο προστιθέασιν, ὅτι ἐν κνηγε-
 σίῳ ἄκων ἀνεῖλε καὶ Ἀκτορα τὸν Ἀκάστου υἱόν. ἔπεμψε 20
 δὲ Ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παιδός, βόας καὶ
 πρόβατα, ἃ λύκος διέφθειρεν, ὃν Θέτις ἀπελίθωσεν.
 ἄλλοι δὲ φασὶ τοῦτο γενέσθαι, ὅτε Τελαμῶν καὶ Πη-
 λεὺς τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Φῶκον, υἱὸν δὲ Ψαμάθης
 τῆς Νηρηίδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. ἡ γοῦν Ψα- 25
 μάθη ἔπεμψε τοῖς βουσί τοῦ Πηλέως καὶ τοῖς ποιμνίοις
 λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. Θέτιδος δὲ δεηθείσης,
 ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ Ψαμάθη.

Πλειάδες θυγατέρες ἐγένοντο Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν Ὠκεανοῦ, γυναικὸς δὲ Ἄτλαντος, ἀφ' ἧς καὶ Πλειάδες λέγονται. ἦσαν δὲ δώδεκα τὸν ἀριθμὸν καὶ υἱοὶ Ἦρας, ὃν ἐν Λιβύῃ κυνηγετοῦντα ὄφεις ἔκτανε. τῶν δὲ ἀδελφῶν αἱ μὲν πέντε διὰ τὸ ἐπὶ τῷ θανόντι πένθος οὐκέτι ἦσαν οὐδὲ αὐταί, ἀλλὰ καταστερισθεῖσαι ἐπωνομάσθησαν τῷ ἀδελφῷ Ἰάδες, ἐξ αὐτοῦ παρονομάσθεισαι. ἔπαθον δὲ τὰ αὐτὰ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ ἑπτὰ. διὸ καὶ Πλειάδες εἰρηνται, ὡς τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, διὰ τὸ πλείους εἶναι τῶν πέντε, ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κεῖνται, ἄς τινας καὶ βότρυν ἐκάλεσαν, ἢ ὅτι πλησίον ἀλλήλαις εἰσίν, ἢ ὅτι πλείω τινὰ δι' αὐτῶν ἐπισημαίνονται, ἢ ὅτι πλειῶνα σημαίνουσι, τὸν ἐνιαυτόν, ὡς καὶ Ἡσίοδος. Πληϊάδων Ἄτλαγενάων καὶ τὰ ἐξῆς. φασὶ δὲ τινες, κατηστερισθῆναι αὐτὰς ἐπὶ τῇ Ἄτλαντος δυστυχίᾳ, ὃς ἀχθοφορεῖ τοὺς μυθευομένους κίονας, ἑπτὰ δὲ οὐσῶν, ἀμαυρὸς ἐστὶν ὁ ἕβδομος ἀστήρ. μυθεύονται δὲ συνελθεῖν μὲν ἐξ αὐτῶν Ταυγέτην μὲν καὶ Μαΐαν καὶ Ἠλέκτραν Διὶ, ἐξ ὧν Ταυγέτης μὲν Λακεδαιμῶν, Μαΐας δὲ Ἐρμῆς, Ἠλέκτρας δὲ Δαρδανος, τὴν Ἀλκυνόνην δὲ μιγῆναι τῷ Ποσειδῶνι, τὴν Στερόπην δὲ τῷ Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος, τὴν δὲ Μερόπην Σισύφῳ, ἐξ ὧν Γλαῦκος. οἱ δὲ παρθένους φα-

DCCLXIII. Etym. M. p. 675, 34 ἦσαν δὲ — ἐξῆς Eustath. II. p. 1211 φασὶ δὲ — καλοῦσι Eratosthenes Catast. 23 (cf. Robert. p. 249) λέγει — τέλος Etym. M. p. 675, 36 κεῖνται δὲ — exit. Eustath. II. p. 1211

1 Πληϊόνης F Πληϊόνης PV 3 υἱὸς Ἦρας F υἱὸς υἱῆς PV
15 Oper. 383 18 Ταυτηγέτη bis PV

σὶν εἶναι τὰς ἑπτὰ καὶ συγκυνηγετεῖν τῇ Ἀρτέμιδι.
 Ὠρίωνος δὲ διώκοντος κατ' ἔρωτα, παρακαταλήπτους
 γενομένας μεταλαβεῖν δι' εὐχῆς εἰς Πλειάδας, εἶτα
 καὶ καταστερισθῆναι, ὅθεν καὶ Πλειάδας κληθῆναι,
 οἶονεὶ Πελειάδας κατὰ συγκοπὴν, διὸ καὶ πολλοὶ τῶν 5
 ποιητῶν πελειάδα τὸ ἄστρον τοῦτο καλοῦσι. λέγει
 δὲ καὶ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι
 τῆς Πληιόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατρῶν κατὰ
 τὴν Βοιωτίαν, συναντήσαι αὐτῇ Ὠρίωνα. εἶτα ἐρα-
 σθεὶς ὄρμησε πρὸς τὸ ἀρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν 10
 μετὰ τῶν θυγατρῶν Ὠρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐ-
 τῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον, τὸν δὲ Δία
 διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἶονεὶ μνῆματα καταστε-
 ρίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν
 ἐνιαυτός. σημαντικαὶ δὲ καὶ θέρουσ καὶ χειμῶνος αὐ- 15
 ται, ἢ παρὰ τὸ πλεῖον, ὃ σημαίνει τὸ πλήρες (γίνεται
 καὶ πλειῶν ἕξ αὐτῶν ὁ ἐνιαυτός, οἷον ὁ πλήρους χρό-
 νος), ἢ ἀπὸ τοῦ πλείονος χρόνου περιέχειν ἐν ἑαυτῷ,
 ἢ παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμέ-
 νους χρόνους καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀναστρέφεσθαι, 20
 πολειῶν καὶ συγκοπῇ πλειῶν, ἢ παρὰ τὸ πλείας γίνε- 340
 ται. καὶ γὰρ αἱ πλειάδες σημαντικαὶ εἰσι τοῦ ἐνιαυ-
 τοῦ, δύνουσαι μὲν γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δη-
 λοῦσιν, ἀνατέλλουσαι δὲ τὸ τέλος. κεῖνται δὲ κατὰ
 τὴν οὐρὰν τοῦ Ταύρου. τὴν δὲ ἐβδόμην Ἡλέκτραν, 25
 ἣν καὶ ἀμαυράν φασιν, οὐκ ἀνεσχομένην Ἰλίου ἄλω-
 σιν ἰδεῖν, μεταστῆναι τῆς ἀδελφικῆς ἀλληλουχίας μυ-
 θεύονται καὶ ἀμαυρωθῆναι. καὶ ἄλλως. Πληιάδες

ἑπτὰ ἀστέρες εἰσί, κείμενοι ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ Ταύρου, ὃ γὰρ Ταῦρος σῶος οὐκ ἀνιστόρηται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχύων. αὗται δὲ εἰσὶν Ἄτλαντος, ἑνὸς τῶν γιγάντων καὶ Πληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ θυγατέρες, ὧν τὰ
 5 οὐνόματα Μαῖα, Ταῦγέτη, Κελαινώ, Μερόπη, Ἀλκύννη. τὴν παρθενίαν δὲ ἀγαπήσασαι συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι. θεασάμενος δὲ Ὠρίων ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτάς, μιγῆναι βουλόμενος. αἱ δὲ περικατάληπτοι γιγνώμεναι θεοῖς ἠὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν. Ζεὺς
 10 δὲ ἐλέησας αὐτάς πελειάδας ἐποίησε καὶ δι' αὐτῶν ἄστρον κατηστέρισεν. ὠνομάσθησαν δὲ Πληιάδες ἀπὸ Πληϊόνης, τῆς μητρὸς αὐτῶν. φασὶ δὲ Ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, τὸ κτίσμα τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον, ἔνθα
 15 κατηστέριστο. διόπερ οὔσας πρότερον ἑπτὰ γενέσθαι ἔξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

DCCLXIV. Περὶ Πολυβώτου.

Πολυβώτης εἷς ἦν τῶν γιγάντων, ὃς ὑπὸ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο. Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφείς τὴν τρίαῖναν τοῦ μὲν ἡμαρτε, γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βλη-
 20 θέν, ἣ Νίσυρος ἐκαλεῖτο καὶ Πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρέων.

DCCLXV. Περὶ Πολυγνώτου.

Πολύγνωτος οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαο-

DCCLXIV. Compilavit Apollod. I, 6, 2 et Strabon. X p. 489
 DCCLXV. Harpocrat. (Suid.)

φῶντος, τυχῶν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἔγραψε προῖκα, ἢ ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

DCCLXVI. Περὶ Πολυζήλου.

Πολύζηλος πηρωθεὶς, ὡς φάσμα μεσημβρινὸν θεασάμενος μείζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν τῷ 5 Πανί, κρύπτων τὴν ἀσπίδα, ὕστερον ἐμάχετο ὡς ὄρῶν, χάριτος μεγάλης ἀξιωθεὶς, καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. φασὶ δὲ τὸν Πᾶνα σίμμαχον αὐτῷ γενέσθαι.

DCCLXVII. Περὶ τῆς Πολυξένης.

341

Πολυξένη ἦν θυγάτηρ Πριάμου, ἧς ὁ Ἀχιλλεὺς 10 ἐρασθεὶς καὶ βουληθεὶς γῆμαι αὐτὴν εἰσῆλθεν ἐν τῇ Τροίᾳ καὶ κατὰ λόχον τινὰ τοξεύεται ὑπὸ Πάριδος ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῷ καὶ θνήσκει. ἐν ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἀνδρωθέντι Πύρρῳ, τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἐφάνη κατ' ὄναρ, δεῖν 15 αὐτῷ τυθῆναι τὴν Πολυξένην, δι' ἣν ἀπώλετο· δι' ὃ οἱ ἥρωες ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου, τοῦ καὶ Πύρρου τοῦ παιδός, ἐκείνην σφαγιάζουσιν, ὡς ἐν Ἐκάβῃ Εὐριπίδης φησὶν. ὁ δὲ Φιλόστρατος ὁ Φλάυιος μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας, ἔτι 20

DCCLXVI. Plutarch. Parallel. min. 1 ? (Suid. v. Ἰππίας)
DCCLXVII. Nonn. I, 8. Cf. Eud. p. 84

2 ἔγραψε corr. Valcken. Adon. p. 374 ἀνέγραψε PV 3
Ἀνακείῳ F Ἀκείῳ PV 4 συμβληθείσης δὲ τῆς παρατάξεως
Πολύζηλος μὲν ὑπὲρ ἀνθρωπὸν φαντασίαν θεασάμενος τὴν ὄρα-
σιν ἀπέβαλε καὶ τυφλὸς ἐγένετο Pseudo-Plutarchus l. c. 17
ἐπὶ addidi 19 Hecub. 40 Φιλόστρατος ὁ Φλάυιος corr. Harles
laudans Philostrate. Heroic. XIX, 11 Φιλόστρατος Φάλιος PV

μὴ πορθηθεΐσης, καὶ ἀποσφάζαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, πόθῳ κατεχομένην τοῦ ἥρωος καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐχ ἑτέρου τοιούτου εὐμοιρήσει ἀνδρὸς καὶ νυμφίου.

DCCLXVIII. Περὶ Πολυφήμου.

5 Πολύφημος κατὰ Ἀπολλώνιον Ἐλάτου παῖς ἦν, κατὰ δὲ Ἰσοκράτην καὶ Εὐφορίωνα Ποσειδῶνος. οὗτος ἐν Μυσίᾳ ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. μαχόμενος δὲ πρὸς Χάλυβας ἐτελεύτησεν, ὡς φησι Νυμφόδωρος.
10 ὅτι δὲ οὗτος τὴν Κίον ἔκτισεν, αὐτὸ Χάραξ ἐν πρώτῳ Χρονικῶν μαρτυρεῖ.

DCCLXIX. Περὶ τοῦ Ποσειδῶνος.

Ποσειδῶνα Κρόνου καὶ Ῥέας υἷὸν οἱ παλαιοὶ ἔφασαν εἶναι, διὰ τὸ ἐκ τῆς μεταβολῆς τὸ ὕδωρ γίνεσθαι, δηλονότι τῆς ρεύσεως, ἣτις λέγεται ἡ Ῥέα, Κρό-
15 νου δὲ διὰ τὴν ἐπιφερομένην τῇ γῆ ῥύσιν. Ποσειδῶν καὶ γὰρ ἐστὶν ἡ ἀπεργαστικὴ ἐν τῇ γῆ καὶ περὶ τὴν

DCCLXVIII. Schol. Apoll. I, 40 οὗτος — exit. Schol. Apoll. IV, 1470 DCCLXIX. Cornut. 4 ἔθνον — ἐφιεμένη Eustath. Od. p. 1676 δίδωσι δ' αὐτῷ — μέμνηται Eustath. Π. p. 918 προεῖρηται — εὐλόγως Cornut. 22 διὸ καὶ περὶ τῆς Σικελίας — ποιητῆς Eustath. Dion. 476 ὑπὸ τινων — βλαπτικὴν ἔχει Cornut. 22 πολυγλώχινα — σπάνιον Eustath. Dion. 476 καλεῖται — εἶναι Cornut. 22 λέγεται δὲ — Πρίαμος Tzetzes Lyc. 34

6 Σωκράτην corr. Toupius; cf. Meinek. Anal. p. 149 7 ὀνομασθεῖσαν PV 9 Müller II, p. 380 10 αὐτὸ Χάρις F Αὐτόχαρις PV αὐτὸ Χάρων et χρονικῶν conl. Spitzner, αὐτὸ Χάραξ scripsit Keilius e conl. Hering. misc. observ. nov. VIII, p. 949. Idem vir doctus infra scripsit χρονικῶν pro χρόνων, quod libri praebent

γῆν ὑγροῦ δύναμις, ἥτοι ἀπὸ τῆς πόσεως οὕτω κλη-
 θεῖσα καὶ τοῦ διδόναι ταύτην, ἢ καθ' ἕτερον λόγον
 Ποσειδῶν ὠνόμασται διὰ τὴν παραχθησομένην αὐτοῦ
 ιδιότητα. ἔθνον δ' αὐτῷ οἱ πάλαι ἄρνεϊὸν διὰ τὸ
 προῶν τῆς θαλάσσης, ὅτε ἡρέμα πορφύρει γαλήνιον, 5
 ταῦρον δὲ διὰ τὸ τῆς κατὰ σφοδρότητα κινήσεως πλη-
 κτικόν, ἔτι καὶ διὰ τὸ μυκητικόν καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ
 ὕδατι καμπὰς δίκην κεράτων, κάπρον δὲ διὰ τὸ τοῦ
 ὑγροῦ γόνιμον, συνουσιαστικόν γὰρ ὁ ἄρρον κάπρος,
 ὅθεν καπρῶν τὸ οὕτως ὀρέγεσθαι, καὶ καπρῶσα γυνή 10
 ἢ οὕτως ἐφιεμένη. δίδωσι δ' αὐτῷ ὁ μῦθος καὶ ἵπ-
 πους Ἐριώλην καὶ Γλαῦκον ἢ Ἐγκέλαδον καὶ Σθέ-
 νοντα, τοῦτο μὲν διὰ τὸ σθεναρὸν τοῦ ἐννοσιγαίου, 342
 παρ' ὃν καὶ Δυναμένη μία τῶν Νηρηϊδων πέπλασται,
 Ἐγκέλαδον δὲ διὰ τὸν κελάδοντα πόντον, Γλαῦκον 15
 δὲ διὰ τὴν γλαυκὴν θάλασσαν, ἧς καὶ δαίμονα Γλαῦ-
 κον οἶδεν ἢ ποιήσις τὸν Ἀνθηδόκιον καὶ Γλαυκὴν
 Νηρηϊδα, Ἐριώλην δὲ διὰ τοὺς ὑγροὺς ἀνέμους, ὧν καὶ
 ἢ σφοδρὰ καὶ καταγιγνώσκουσα Ἐριώλη, ἧς καὶ ὁ Κωμικὸς
 μέμνηται. προείρηται μὲν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τῇ τεταγμένη 20
 κατὰ τὸ ὑγρὸν δυνάμει. νῦν δὲ παραμυθητέον τοῦτο.
 πρῶτον μὲν οὖν φυτάλιον αὐτὸν ἐπωνόμασαν, ἐπειδὴ
 τοῦ φύεσθαι τὰ ἐκ τῆς γῆς γινόμενα ἢ ἐν αὐτῇ δηλονότι
 ἰκμὰς παναίτιός ἐστι, εἶτα ἐννοσίχθονα καὶ ἐννοσίγαιον
 καὶ σεισίχθονα καὶ τινάκτορα γαίας, ὡς οὐ παρ' ἄλλην 25
 αἰτίαν τῶν σεισμῶν γινομένων ἢ παρὰ τὴν εἰς τὰς ἐν τῇ

13 στεναρὸν P corr. V 18 ὑγρὸν ἀέντας F 19 Equ.
 511 Vesp. 1148 22 φυτάλιον PV 24 εἶτα addidi ex F
 om. PV 25 τινάκτοραγαίην perperam PV 26 Servavi
 eam lectionem, quae in F invenitur, παρὰ τὸ τοὺς ἐν τῇ γῇ PV

γῆ σήραγγας ἔμπτωσιν τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἄλλων
 ὑδάτων [δέχεσθαι], στενοχωρούμενα γὰρ τὰ ἐν αὐταῖς
 πνεύματα καὶ ἔξοδον ζητοῦντα κλονεῖσθαι καὶ ρήγνυ-
 σθαι αὐτὴν ποιεῖ, ἀποτελουμένων ἔσθ' ὅτε καὶ μυκη-
 5 μάτων κατὰ τὴν ῥήξιν. εὐλόγως [διὸ καὶ περὶ τῆς
 Σικελίας λέγεται, ὅτε ποτὲ Χερρόνησος ἦν συνεχῆς
 κατὰ τὸν ἰσθμὸν τῆ τῶν Ἀυσόνων γῆ. σεισμοῦ δέ
 τινος ἑξαισίου συμπεσόντος καὶ τοῦ ἰσθμοῦ διασχόν-
 τος, εἰσπεσεῖν τὴν παρῖσθμιον θάλασσαν καὶ μεσο-
 10 λαβήσασαν θέσθαι νῆσον τὴν Σικελίαν, οὐ πολὺ δια
 τοῦτο τῆς χέρσου διέχουσαν. ὅθεν καὶ μῦθος φέρεται,
 τὸν Ποσειδῶνα οἷα ἐπιστατοῦντα τοῖς σεισμοῖς ἀπο-
 τεμεῖν τὸν ἰσθμὸν ἀονίῳ πολυγλώχινι σιδήρῳ καὶ
 παρειαγαγεῖν τὴν ἑκατέρωθεν ξωννύουσαν αὐτὸν θά-
 15 λασσαν καὶ οὕτω νῆσον ποιῆσαι τὴν τέως Χερρόνησον,
 χαριζόμενον Ἀκάστῳ τῷ τοῦ Αἰόλου παιδί, ὡς ἂν ἔχοι
 ταύτην οἰκεῖν ἀσφαλῶς. ἀπὸ δὲ τῆς ρηθείσης ῥήξεως
 καὶ τὸ ἐκεῖ λέγεται παρονομασθῆναι Ῥήγιον, καθάπου
 καὶ τὸ Θράκιον· καὶ αὐτὸ γὰρ ἐπὶ τοιαῦδε ῥήξει ὄνο-
 20 μασθῆναι τινες οἴονται, δι' ἧς ῥήξεως ἡ λίμνη τῆ
 ἑγγὺς θαλάσση ὠμίλησε διεκρεύσασα. τοιοῦτον δέ τι
 παθεῖν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἰστοροῦσί τινες. ὁ δὲ
 Γεωγράφος φησίν, ὅτι πιστεύεται τὴν Λέσβον ἀπερρω-

1 ἔκπτωσιν PV 2 δέχεσθαι om. F αὐτῆ PV 5
 Certe εὐλόγως ad sequentia spectat, quibus Eudocia pergit
 ὑπό τινων δὲ καὶ μυκητὰς εἰρηται, cum quae ex Eustathii
 commentariis huc accesserunt, interpolatori debeantur. Neque
 vero hoc contentus alius lector iisdem commentariis usus haec
 margini subiecit: Ἀονίῳ σιδήρῳ, ὡς ἂν τις εἴποι Βοιωτίῳ.
 Ἄονες γὰρ ἔθνος βάρβαρον οἰκῆσάν ποτε ἐν Βοιωτίᾳ, ἐνθα Πο-
 σειδῶν ἐτιμάτο καὶ οὐ δῆπον κάλλιστός ἐστιν ὁ Ἀόνιος σίδηρος·
 τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλυβικὸς μεμαρτύρηται 23 Strabo I p. 60

γέναι τῆς Ἰδης, ὡς καὶ τὴν Σικελίαν τῆς Ῥηγίνης καὶ τὴν Ὀσσαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ὀλύμπου, ὡς μέσον ἔκτοτε διέρρευσεν ὁ Πηνειός. καὶ τὴν Εὐβοΐδα δὲ γῆν „λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισε“, καθά τις φησι ποιητής.] ὑπό τινων δὲ καὶ μυκητᾶς 5 εἴρηται, τῆς θαλάσσης τινὰ τοιοῦτον ἦχον ἀποτελούσης, ἀφ’ οὗ καὶ ἠχῆσσα καὶ ἀγάστονος καὶ πολυφλοισβος εἴρηται. ἐντεῦθεν καὶ οἱ ταῦροι αὐτῷ προσήκουσι, καὶ θύουσιν αὐτῷ ταύρους παμμέλανας διὰ τὴν χροιάν τοῦ πελάγους. ἐπεὶ δ’ ἄλλως τὸ ὕδωρ 10 μέλαν εἶναι λέγουσιν, εὐλόγως ἤδη κυανοχαίτην αὐ- 343 τὸν εἰρήκασι, καὶ ἐν ἐσθῆτι εἰσάγουσι τοιαύτη. τού- δ’ ἔνεκεν καὶ τοὺς ποταμοὺς κερασφόρους καὶ ταυρω- πας ἀναπλάττουσιν, ὡσανεὶ βίαιόν τι τῆς φορᾶς αὐτῶν καὶ μυκητικὸν ἐχούσης. καὶ γὰρ ὁ Σκάμανδρος παρὰ 15 τῷ ποιητῇ „ἤρουγεν, ὡς ὅτε ταῦρος.“ κατ’ ἄλλον δὲ τρόπον γαιήοχος λέγεται ὁ Ποσειδῶν καὶ θεμελιούχος ὑπό τινων. καὶ θύουσιν αὐτῷ ἀσφαλείῳ πολλαχοῦ, ὡσανεὶ ἐπ’ αὐτῷ κειμένου τοῦ ἀσφαλῶς ἐστάναι τὰ οἰκήματα ἐπὶ τῆς γῆς. φέρει δὲ τρίαίναν, πότερον 20 ἐπεὶ αὐτῇ χρῶνται πρὸς τὴν τῶν ἰχθύων θήραν, ἢ ὡς ἐπιτηδείου τούτου τοῦ ὄργάνου πρὸς τὴν κίνησιν τῆς γῆς, εἴρηται γὰρ οὕτως·

αὐτὸς δ’ ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαίναν,

ἠγεῖτ’, ἐκ δ’ ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπεν. 25

4 Nauck. fr. trag. p. 570 10 Sic F χροίαν PV 21 εἰρήκασι F εἰρήκασαν PV 16 ἤρουγεν reposui ex II. XX, 403 ἠυγενές PV 18 Sic F ἀσφαλάκους PV 24 καὶδ’ cum F removi, in sequente versu ex II. XII, 28 restituens θεμείλια κύμασι πέμπεν pro θεμέθλια θῆκε θύραζε, quod PV offerunt

ἔχεται δέ τινος ἀποκεκρυμμένου ἐτύμου, οἶμαι δ' ἀπὸ τοῦ Τρίτωνος, ἐνθεν Ἀμφιπρίτη. ὁ δὲ Τρίτων, εἶτουν ἀπὸ τῆς ῥύσεως οὕτως ὠνόμασται, πλεονάσαντος τοῦ τ στοιχείου, εἶτ' ἀπὸ τοῦ τρεῖν τὸ τρέμειν κατὰ ἀντί-
 5 φρασιν. δίμορφος δὲ ὁ Τρίτων, καὶ τὸ μὲν ἔχει μέρος ἀνθρώπου, τὸ δὲ κήτους, ἐπειδὴ καὶ τὸ εἰρημένον ὑγρὸν τὴν μὲν ὠφελητικὴν δύναμιν, τὴν δὲ βλαπτικὴν ἔχει. πολυγλώχινά δὲ σίδηρον οἱ ποιηταὶ τὴν τοῦ Ποσειδῶνος καλοῦσι τρίαιναν ἀντὶ τοῦ τριγλώ-
 10 χινα, τρεῖς ἀκίδας ἔχουσαν. εἴ τι γὰρ τρία, φασί, τοῦτο καὶ πολλά, οὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν, εἰ πολλά, ἔξ ἀνάγκης καὶ τρία, οὐ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αἰνίττεται δέ, φασίν, ἢ τρίαινα τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητος, τὴν ἀλμυρὰν, οἷα ἐστὶν ἢ τῆς θαλάσσης, τὴν γλυκεῖαν, ὅποια ἢ τῶν ποταμῶν, καὶ τὴν μέσην, τὴν λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη καὶ εἴ τί που ἄλλο τοιοῦτον, οὐ προσλογιστέον διὰ τὸ σπάνιον. καλεῖται δ' εὐρύτερον ὁ Ποσειδῶν διὰ τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης, ὡς εἴρηται.

20 καὶ ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 λέγεται δὲ κατὰ τοῦτο καὶ εὐρυμέδων καὶ εὐρυβόας. ἵππιος δὲ τάχα ἀπὸ τοῦ ταχεῖαν τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν εἶναι, καθάπερ ἵπποις ἡμῶν ταῖς ναυσὶ χρωμένων. ἐντεῦθεν ἤδη καὶ ἐπίσκοπον αὐτὸν εἶναι τῶν
 25 ἵππων, παραδεξαμένων τῶν μετὰ ταῦτα. διὸ καὶ τοὺς προλεχθέντας ἵππους αὐτῷ δεδώκασιν. λέγεται δὲ παρὰ τισὶ καὶ νυμφαγέτης καὶ κρηνοῦχος διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. Νύμφαι γὰρ εἰσὶν αἱ τῶν ποτίμων

1 ἔχεται F ἐνδέχεται PV, mox ἐτύμου addidi ex F 20
 Π. II, 159 25 διὸ — δεδώκασιν om. F

ὑδάτων πηγαί, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νέαι φαίνεσθαι, ἢ ἀπὸ
 τοῦ φαεῖναι οὕτως ὠνομασμένοι. τὰς δὲ γαμουμένας
 Νύμφας καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ νῦν πρώτως φαίνεσθαι,
 κρυπτομένας τέως. τοῖ δ' αὐτοῦ λόγου ἔχεται καὶ
 τὸ Ποσειδῶνος υἱὸν εἶναι τὸν Πήγασον, ἀπὸ τῶν πη- 5
 γῶν ὠνομασμένον. διὰ δὲ τὴν θεωρουμένην βίαν 344
 παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πάντας τοὺς βιαίους καὶ μεγαλ-
 επιβούλους γενομένους, ὡς τὸν Κύκλωπα καὶ τοὺς
 Λαιστρυγόνας καὶ τοὺς Ἀλωΐδας, Ποσειδῶνος ἐμύθευ-
 σαν ἐκγόνους εἶναι. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὁ Ποσειδῶν 10
 σὺν Ἀπόλλωνι ὄργῃ Διὸς θητεύσας τῷ Λαομέδοντι
 καὶ προπυργώσας τὸ Ἴλιον, ἐπεὶ μετὰ τεταγμένου χρό-
 νου τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ
 Λαομέδοντος, ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ τὴν χώ-
 ραν κατέκλυζεν, ἀποπτύου τὴν θάλασσαν. ἐκ χρησμοῦ 15
 δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς, Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα
 κοσμήσας βασιλικῶς ὡς πρὸς βορᾶν τῷ κῆτι ἐξέθετο.
 διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Ἰάσονος, μέλλοντος πλεῖν
 ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν, μέλλων λαβεῖν τὸ χρυσομαλλοῦ
 δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλασσε, μετὰ τῆς καλουμένης 20
 Ἀργοῦς νηός, ἀφ' ἧς Ἀργοναῦται προσωρμήθησαν τῷ
 Ἰλίῳ, ἰδόντες τὴν Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην
 καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς εἶπε δυνατῶς
 ἔχειν ῥύσασθαι ταύτην. καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέ-
 δοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς Ζεὺς ἔδωκε τῷ 25
 αὐτοῦ πάππῳ Τρωϊ ὑπὲρ Γανυμήδους, τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τοῦ, χωστὸν τεῖχος ποιήσας καὶ στὰς ὠπλισμένος παρὰ
 τὸ στόμιον, ὡς κεχηνὸς ἐπήει τὸ κῆτος ἀθρόως, τῷ

τούτου ἐμπεπήδηκε στόματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις κατα-
κόπτων αὐτὸ ἐξῆλθεν ἀποβεβληκῶς καὶ τὴν ἑαυτοῦ
τρίχα. μὴ δεξάμενος δὲ τὰ ὑπεσχημένα παρὰ Λαομέ-
δουτος, ἔξ νῆας ἀνορθῶν παρὰ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας,
5 παραγεγονῶς πάλιν πορθεῖ τὸ Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώ-
του τὸ τεῖχος ρήξαντος καὶ εἰσβάντος, καὶ Λαομέδοντα
μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀναιρεῖ Ἡρακλῆς, πλὴν Πο-
δάρκου τοῦ Πριάμου καλουμένου καὶ Ἡσιόνης, τὴν
δὲ πόλιν πιμπρᾶ, καὶ Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελα-
10 μῶνι, ὡς ἀριστεύσαντι, ἔξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν
Τεῦκρον γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνη
χαρίζεται, ὃν ἂν θέλη τῶν αἰχμαλώτων ἀνήσασθαι.
ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν τὸν ἑαυτῆς ἀδελ-
φὸν Ποδάρκην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος.
15 κατὰ δὲ τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν μήτε Ποσειδῶν, μήτε
Ἀπόλλων τὸ Ἴλιον ἐτείχισεν, ἀλλ' ὁ Λαομέδων οὐχ
ὀσίως. ἦν δὲ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἱερὸν Ποσειδῶνος καὶ
Ἀπόλλωνος διαφερόντως, ὅθεν Λαομέδων ἀνήλισκε
τὰ χρήματα εἰς τὴν τοῦ τεῖχους κατασκευήν.

345 DCCLXX. Περὶ τοῦ Πριάμου.

20 Πρίαμος παρὰ τὸ πρίασθαι λέγεται. περὶ τούτου
ἱστορεῖ Λυκόφρων. ὅτε γάρ ποτε ἡ Τροία ἐάλω ὑφ'
Ἡρακλέους, πριαμένη, ὡς εἴρηται, αὐτὸν Ἡσιόνη ἀδελ-
φή, δοῦσα καλύπτρας γυναικείας, αὐτὴ μὲν ἀπῆλθεν

DCCLXX. Eustath. II. p. 27

1 Sic F καταθέμενος αὐτῶ PV 2 τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς
F 6 alterum καὶ inserui cum F om. PV 15 Verba κατὰ
δὲ τὴν ἀληθῆ — exit. aliunde profecta sunt, quippe quae absint
Tzetzae commentariis 21 Alex. 338 23 γυναικείας PV

αἰχμάλωτος ὑπὸ Τελαμῶνι οὔσα, τὸν δὲ ἀδελφὸν ἀφῆκε ζώπυρον γένους ἐκεῖ, ἔχοντα ἐπ' ὀνόματος τοῦ τοῦ πρίασθαι ὄνειδος, ἐξ οὗ καὶ μετωνομάσθη Πριάμος, Ποδάρκης πρόην καλούμενος.

DCCLXXI. Περὶ τοῦ Πριάπου.

Πριάπος ἀσελγῆς τις καὶ ἀειχθῆς θεὸς ἐστὶ παρὰ 5 τοῖς παλαιοῖς. λέγεται γὰρ μετὰ τὸ ἐλθεῖν τὴν Ἀφροδίτην ἐκ τῆς Αἰθιοπίας κάλλος ἀμήχανον ἐπιφέρεισθαι, ὥστε καὶ τὸν Δία ἐρασθῆναι αὐτῆς· καὶ συγγενόμενος αὐτῇ ζῆλον ἀπειρον τῇ Ἥρᾳ κατέλιπεν. εὐθύς οὖν ἡ Ἥρα τὸ μέλλον σκοπήσασα καὶ ὅτι ἤμελλε τὸ ἐκ 10 ταύτης τικτόμενον βρέφος, κάλλος ἔχον ὑπερφερές, κατακρατῆσαι πάντων τῶν ἐκ τοῦ Διὸς τεχθέντων, προλαβοῦσα ἡ Ἥρα μαγγανείᾳ τινὶ ἤψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης καὶ παρεσκεύασε τὸ βρέφος κακόσεμνον τεχθῆναι. τεχθέντος οὖν τοῦ βρέφους ἀμόρφου καὶ 15 ἀώρου πάνυ, αἰσχροῦ τε καὶ περισσοσάρκου, καὶ ἑώρακυῖα αὐτὸ ἡ μήτηρ τὸ τεχθὲν πλεῖστον αὐτῇ τὸν φόρον ἐπιφέρειν κακόπλαστον ὄν, τοῦτο λαβοῦσα ἔρριψεν εἰς ὄρος. περιτυχῶν δὲ τούτῳ τις ποιμὴν ἔλαβεν αὐτὸ καὶ ἀνέτρεφε. καὶ ὡς πρὸς εὐκαρπίαν τῆς γῆς 20 καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τετραπόδων νομίσας εἶναι τὸ ἐκείνῳ ὑπάρχον πάθος (λέγω δὴ τὸ τοῦ αἰδοίου), λαβῶν ἰδρῦσατο καὶ ἐτίμησε καὶ ὠνόμασε Πριάπον, δηλῶν κατὰ τὴν τῶν Ἰταλῶν γλῶσσαν τὸν ἐκ πλάνης τοὺς ἐν πλάνῃ καὶ ἐν ἐρημίᾳ σῶζοντα, καὶ ἐξ ἐκείνου 25

DCCLXXI. Nonn. II, 34 τὸ δὲ ἄγαλμα — δοξάζουσιν Suidas

λέγεται παρὰ τοῖς ποιμέσι τιμᾶσθαι. [τὸ δὲ ἄγαλμα αὐτοῦ, τὸ παρ' Αἰγυπτίοις Ὄρος καλούμενον, ἀνθρωποειδὲς ποιούσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῆ σπέρματα φανερὰ καθίστησι. τὰ δὲ περὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως δηλοῖ, ὃ δὲ κύκλος τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν ταύτων γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσιν.]

DCCLXXII. Περὶ τῆς Πρόκνης.

10 Ἐν τῷ περὶ Πανδίωνος ἱκανῶς ἐρρέθη.

346 DCCLXXIII. Περὶ Πρόκριδος.

Πρόκρις Ἐρεχθίδεω θυγάτηρ ἦν. ταύτην Κέφαλος ὁ Δηιονέωσ γήμασ καὶ θέλων ἀποπειράσασθαι, εἰ σωφρονοίη, ἀπεδήμησεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ νυμφῶνος. μετὰ δὲ χρόνον συσκιάσασ ἐαυτὸν ἑτεροίῳ σχήματι ἔρχεται
 15 εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς πειθῶ προβαλλόμενος, πείθει τὴν Πρόκριν μιγῆναι αὐτῷ· καὶ πεισθείσης, ἐκφαίνει ὁ Κέφαλος ἐαυτὸν καὶ αἰτιᾶται μὲν ἐκείνην ὡς μὴ ἐαυτῆς ἐγκρατῆ, ὅμως δὲ καταλλάττεται. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξιόντα τὸν ἄνδρα συχνάκις
 20 ἐπὶ θῆραν ὑποπτέυει ἐκείνη καὶ καλέσασα τὸν συνεπακτιῆρα ἐρωτᾷ, τί ποιεῖ ὁ Κέφαλος συχνάκις ἀπο-

DCCLXXII. Cf. Eud. p. 327 DCCLXXIII. Eustath. Od. p. 1688

1 Haec, cum in fine articuli cum Suidae tum Eudociae nonnulla excidisse appareat, ex Suidae lexico ab interpolatore addita sunt. Cf. Untersuchungen p. 85 seq. 9 ταύτων scripsi cum S, αὐτὸν PV 15 προβαλλόμενος P corr. V

δημῶν. ὁ δὲ ἔφη, ὡς ἐπί τινος κορυφῆς ὄρους ἐκεῖνος
 ἰστάμενος βοᾷ· ὦ Νεφέλη, παραγενοῦ. καὶ ἡ Πρόκρις
 ὑπονοήσασα τὸ τῆς Νεφέλης ὄνομα, μήποτε λανθάνη
 κύριον ὄν, ἀπελθοῦσα ἐκεῖ κρύπτεται. καὶ τοῦ Κε-
 φάλου ἀναβρωμένου τὸ σύννηθες, ἔξεισιν αὐτὴ καὶ 5
 τρέχει εἰς αὐτόν. ὁ δὲ τῷ ἀδοκῆτῳ διαταραχθεὶς
 βάλλει αὐτὴν τῷ μετὰ χεῖρας ἀκοντίῳ καὶ κτείνει.
 ἰστέον δέ, ὅτι περιάδεται ἐπ' ἀνδρῖα καὶ ἡ Πρόκρις
 αὕτη, καθὰ καὶ τις Ἀργαθώνη καὶ ἑτέρα Ῥοδογούνη
 καὶ ἄλλη Ἀταλάντη. 10

DCCLXXIV. Περὶ τοῦ Προμηθέως.

Προμηθεὺς υἱὸς Ἰαπετοῦ. οὗτος λέγεται κλέψαι
 τὸ πῦρ παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐνεργεῖν εἰς ἀνθρώπους,
 καὶ ὅτι περὶ τὰ κρέα τῆς θυσίας ἀπατήσας τὸν Δία
 εἰς ὄργην ἐκίνησεν. διὸ τοῦτον θέλων τιμωρήσασθαι
 ἐποίησεν ἀετὸν τὸ ἦπαρ αὐτοῦ ἐν τῷ Καυκάσῳ δεδε- 15
 μένου κατεσθίειν. φασὶ δέ, ὅτι τῆς μὲν ἡμέρας ἦσθιε
 τοῦ ἦπατος ὁ ἀετός, τῆς δὲ νυκτὸς τὸ λειπόμενον
 ἠϋξάνετο καὶ ἐγίνετο ἴσον. οὕτω καὶ Ἡσίοδός φησι,
 τὸν ἀετὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς
 κλοπὴν, ὁ δὲ Δοῦρις διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. 20
 ὅθεν τοὺς περὶ Καυκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ Διὶ καὶ
 Ἀθηνᾷ μὴ θύειν διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ

DCCLXXIV. Nonn. II, 40 (Cosm. p. 211) φασὶ δὲ — ἴσον
 Schol. Apoll. II, 1248 οὕτω — χάριν Schol. Apoll. II, 1249
 Φερεκύδης — δεσμῶν Schol. Apoll. II, 1248 παραδεδομένον
 — ἐκβιβρωσκόμενη Cornut. 18 Θεόφραστος — μεταδοίη Schol.
 Apoll. II, 1248 λέγεται — exit. Cornut. 18

9 Ῥοδογούνη ἢ perperam F 18 Theog. 523 20 Müller
 II, p. 474

γενέσθαι, καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα τῆς τοῦ
 ἄετοῦ τοξείας χάριν. Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ Τυφῶ-
 νος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυός φησι τὸν ἄετὸν ἐπιπεμ-
 φθέντα Προμηθεῖ. ὁ δὲ Ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν
 5 δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα· εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυ-
 θῶν βασιλέα φησὶ καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς
 ὑπηκόοις τα ἐπιτήδεια διὰ τὸ τὸν καλούμενον Ἄετὸν
 ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυ-
 θῶν, ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα τὸν μὲν ποταμὸν ἀπο-
 10 στρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῦσθαι
 347 ἀνηρηκέναι τὸν ἄετὸν Ἡρακλέα, τὸν δὲ Προμηθεά
 λῦσαι τῶν δεσμῶν. καὶ Ἀγροίτας ἐν ἰγ' τῶν Σκυθι-
 κῶν δαπανᾶσθαι φησι τὸ ἦπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ
 ἄετοῦ διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν
 15 τὸν ποταμὸν καλούμενον Ἄετὸν φθεῖρειν, ἦπαρ δὲ
 παρὰ πολλοῖς, ὥσπερ καὶ οὐθαρ, τὴν εὐκαρπον λέγε-
 σθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διώρνευε τὸν
 ποταμὸν, τὸν τε ἄετὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρίσθαι
 καὶ τὸν Προμηθεά λελύσθαι τῶν δεσμῶν. παραδεδο-
 20 μένου δὲ ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὅτι ὁ Προμηθεὺς ἐκ γῆς
 τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐπλασεν, ὑπονοητέον Προ-
 μηθεά τὴν ἐν τῇ τῶν ὄλων ψυχῇ κυρίαν, ἣν ἐκάλεσαν
 οἱ νεώτεροι πρόνοιαν. κατὰ γὰρ ταύτην τά τ' ἄλλα
 ἐγένετο καὶ ἐκ τῆς γῆς ἔφυσαν οἱ ἄνθρωποι, ἐπιτη-
 25 δειῶς πρὸς τοῦτο ἐχούσης κατ' ἀρχὰς τῆς τοῦ κόσμου
 συστάσεως. λέγεται καὶ συνεῖναι ποτε ὁ Προμηθεὺς
 τῷ Διὶ· πολλῆς γὰρ προμηθείας πᾶσα μὲν ἀρχὴ καὶ
 προστασία πλειόνων, μάλιστα δὲ ἡ τοῦ Διὸς δεῖται.

2 fr. 9 Sturz, antea τοξείας P corr. V 4 Müller II, p. 34 7
 τὸ addidi 12 Müller IV, p. 295 28 προστασία F προστασεως PV

καὶ κλέψαι δέ φασιν αὐτὸν τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς τῆς ἡμετέρας ἤδη συνέσεως καὶ προνοίας ἐπινοη-
 σάσης τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός. κατενηνέχθαι δὲ αὐτὸ ἐμ-
 θεύσαντο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὸ πλεονάζειν ἐκεῖ, ἢ
 ἐπεὶ οἱ κεραννοὶ ἐκεῖθεν κατασκήπτουσι διὰ πληγῆς 5
 τὰνθάδ' ἐξάπτοντες, τάχα τι τοιοῦτον καὶ διὰ τοῦ
 νάρθηκος αἰνιττόμενοι. δεθεῖς δ' ἐπὶ τούτῳ ὁ Προ-
 μηθεὺς ἐκολάσθη, τοῦ ἥπατος αὐτοῦ ὑπ' ἀετοῦ κατα-
 βιβρωσκομένου· ἢ γὰρ ἡμετέρα ἐντρέχεια, τὸ προειρη-
 μένον πλεονέκτημα σὺν τοῖς ἄλλοις ἔχουσα, πειράται 10
 τινος παρ' ἑαυτὴν δυσχρηστείας, προσδεδεμένη ταῖς
 κατὰ τὸν βίον φροντίσιν ὀδυνηραῖς οὔσαις καὶ ὥσπερ
 εἰς τὰ σπλάγγνα ἐκ λεπτομεριμνίας ἐκβιβρωσκομένη.
 Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθεῖα φησὶ σοφὸν γενόμενον
 μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας, ὅθεν 15
 καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη.
 λέγεται δὲ ὑπὸ τινων καὶ τῶν τεχνῶν εὐρετὴν γενέ-
 σθαι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὅτι συνέσεως καὶ προμηθείας
 δεῖ πρὸς τὴν εὐρεσιν αὐτῶν. ἀδελφὸν δ' ἔφασκαν εἶναι
 νεώτερον τοῦ Προμηθέως τὸν Ἐπιμηθεῖα, εὐηθέστερόν 20
 πῶς ὄντα τὸν τρόπον διὰ τὸ προτρέχειν τῇ τάξει τὴν
 προόρασιν τῆς ἐκ τῶν ἀποβαινόντων παιδείας καὶ ἐπι-
 μαθείας. τῷ γὰρ ὄντι ῥεχθὲν καὶ „παθὼν νήπιος ἔγνω“.
 διὰ τοῦτο γὰρ τῇ πρώτῃ γενομένη γυναικὶ συνοικῆσαι
 τοῦτον ἔφασκαν. ἀφρονέστερον γὰρ πῶς δεῖ καὶ τὸ 25
 θῆλυ εἶναι καὶ ἐπιμηθεῖσθαι μᾶλλον ἢ προμηθεῖσθαι
 πεφυκός.

6 τοιοῦτον F τοῦτο PV 7 αἰνιττόμενος PV 13 Sic F
 λεπτομερυνουσίας PV 20 ἀηθέστερον PV, mox προτρέχειν PV
 23 Haec ex libris melioribus sic restituit Osannus: τῷ γὰρ ὄντι

348 DCCLXXIV^b. Προμηθέως γενεαλογία.

Ὁ Οὐρανὸς ἐκ τῆς Γῆς γεννᾷ Ὠκεανόν, Ἰαπετόν, (οὗ Προμηθεύς, Ἐπιμηθεύς), Ὑπερίωνα, Κρόνον, Θεϊαν, (ἧς καὶ Ὑπερίονος Ἥλιος, Σελήνη, Ἡώς), Ῥέαν, (ἧς καὶ Κρόνου Ζεὺς, Αἴδης, Ἥρα, Δημήτηρ).

DCCLXXV. Περὶ τοῦ προπίνειν.

5 Πάντες οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἐορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κινωῶντες ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἴνοχόου αὐτοί. ἀπέπινον δὲ μικρὸν ἐκ τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας καλῆς, καὶ τοῦτο παρεῖχον ᾧ ἂν ἠβούλουντο, 10 χαριζόμενοι καὶ τὴν κύλικα. καὶ ἐκαλεῖτο αὐτὸ τοῦτο προπίνειν, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν φιλοτησίαν.

DCCLXXVI. Περὶ Πρύλιδος.

Πρύλις ἦν τις τῶν μάντεων τῇ Ἴσθῃ, ἦτοι τῇ Λέσβῳ, υἱὸς τοῦ Καδμίλου καὶ Κάδμου, ἦτοι Ἐρμου καὶ Ἴσθης τινὸς νύμφης, ὃς προενεχθεῖσι τοῖς Ἑλλησι 15 τῇ Λέσβῳ ὑπέθετο τὴν τρόπον τῆς Ἰλίου ἀλώσεως διὰ μαντείας. εἶπε γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους, πρὸς ὃν λέγει „ᾧ Πρύλι, ὡς μὴ ᾧφελέ σε (τὸν Πρύλιν) φυτεῦ-

DCCLXXIV^b. Compilavit Apollodor. I, 1 seq. DCCLXXV. Nonn. II, 14 (Cosm. p. 317) DCCLXXVI. Tzetzes Lyc. 219

δεχθέν, παθὼν „δέ τε νήπιος ἔγνω“, II. XVII, 32 legitur δεχθέν δέ τε νήπιος ἔγνω. Iisdem verbis utitur Schol. Hes. Theog. 511 9 πολλῆς F amicitiae sinceræ vertit Billius παρ-εῖχον — ἠβούλουντο — χαριζόμενοι scripsi cum F παρεῖχεν — ἐβούλετο — χαριζόμενος PV 12 Ἴσθ PV 13 Καδμήλου PV 16 εἴτε perperam PV 17 δώροις addidi ex F om. PV 18 Haec ab Eudocia solito obscurius dicta sunt, cum sane Lycophro-

σαι καὶ γεννηῆσαι ὁ Κάδμος“, ἦτοι ὁ Ἐρμῆς, οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς ἐν τῇ Ἰσση καὶ Μιτυλήνῃ τῇ περιφρούτῳ, ἦτοι τῇ κυκλομένη ὑπὸ θαλάσσης. φυτεῦσαι δὲ ποδηγέτην καὶ Ἐρμέα ὁδηγὸν τῶν Ἑλλήνων.

DCCLXXVII. Περὶ τοῦ Πρωτέως.

Πρωτεὺς Θραῶξ μὲν ἦν τὸ γένος, εἶχε δὲ υἱοὺς Μῶλον καὶ Τηλέγονον. τούτους ληστὰς ὄντας ἐλθὼν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν, ἀπεχθόμενος διὰ τὰς Γηρουνίου βοῦς. τοῦτον οὖν ἀθυμοῦντα τὸν Πρωτέα διὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν τέκνων καὶ ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν οἱ θεοὶ ἐλέησαντες ἀπηθανάτισαν· καὶ γέγονε δαίμων ἐνάλιος καὶ ἔρχεται καὶ οἰκεῖ τὴν κατ' Ἀλεξάνδρειαν Φάρον ἢ τὸν Ἀντίφαρον, ὃς καὶ τάφος Ὀσίριδος λέγεται καὶ Εἰδοθέας τῆς τοῦ Πρωτέως. ἱστορεῖ δὲ καὶ Ἀνκόφρων, ὅτι τῶν ξενοκτόνων παιδῶν ἐν τῇ Θρακικῇ Παλλήνῃ ἀπαλλαγεῖς ἀποκατέστη εἰς Φάρον μετὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέας καὶ δαίμων ἐνομίσθη θαλάσσιος, διὸ καὶ Πρωτέως νῆσος ἢ Φάρος ἐκέκλητο. ἕτεροι δὲ φασιν, ὅτι Αἰγύπτιος ἦν τὸ γένος, ἐλθὼν δὲ ἐξ Αἰγύπτου εἰς Φλέγραν τῆς Παλλήνης

DCCLXXVII. Nonn. I, 2 (Cosm. p. 118; Clarke p. 41) ἕτεροι δὲ φασιν — γελᾷ Tzetzes Lyc. 124 οὗτος — exit. mutato verborum ordine Nonn. I, 2

nem poëtam talia dicere ei praemittendum esset 8 ἀπεχθόμενος recepi ex Cosmae commentariis, ἀπερχόμενος PV 11 Servavi Nonni Cosmaeque scripturam, ἀπεθανάτισαν Bodlei. ἀπεθανάτισαν PV 13 Pro κατ' Ἀλεξάνδρειαν Φάρον in F legitur Φαρίαν νῆσον 15 Alex. 118 20 Φλέγραν F Φαλαγραν PV

καὶ Θράκης Τορώνην γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Τιμῶλος καὶ
 Τηλέγονος, οἱ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνήρουν.
 ὧν τὴν ξενοκτουίαν μὴ φέρων ὁ Πρωτεύς τῷ αὐτοῦ
 πατρὶ Ποσειδῶνι ἠϋξάτο, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς
 5 τὴν Αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτῷ, σπήλαια ἐκ τοῦ
 χάσματος τῆς Παλλήνης ποιήσας ὑποκάτωθεν θαλάσ-
 σης, οὕτω διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως μέχρις Αἰγύπτου.
 Ἡρακλῆς δὲ περὶ Θράκην διερχόμενος καὶ καταπαλαί-
 στας ἀνεῖλε τὸν Τιμῶλον καὶ τὸν Τηλέγονον, ὅπερ
 10 μαθὼν ὁ Πρωτεύς, ὁ τούτων πατήρ, οὐ γελᾷ μὲν ὅτι
 παῖδες ἦσαν αὐτοῦ, ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρῦει
 κατὰ τὸν μῦθον. τὸ δὲ ἀληθὲς μὴ φέρων ὁ Πρω-
 τεύς τὰς ξενοκτουίας αὐτῶν ἔτριψεν ἑαυτὸν κατὰ τι
 χάσμα τῆς Παλλήνης καὶ ἀναιρεθεὶς οὔτε δακρῦει,
 15 οὔτε γελᾷ. οὗτος καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην
 ἔλαβεν, ἐλθόντος ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
 τὸ εἶδωλον αὐτῆς. ὕστερον δὲ Μενελάου μετὰ τὸν
 Τρωϊκὸν πόλεμον μαθόντος, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ἡ
 Ἑλένη, καὶ ἐλθόντος παρὰ τὸν Πρωτέα, δέδωκεν αὐτῷ
 20 αὐτήν. λέγεται δὲ οὗτος ὁ Πρωτεύς καὶ μετὰ τῶν
 φωκῶν ἐνδιαιτᾶσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι πρὸς τοὺς
 ἐντυγχάνοντας, καὶ ποτὲ μὲν γίνεσθαι τοιόνδε, ποτὲ
 δὲ τοιόνδε. ἵνα οὖν μὴ δι' αἰτίαν μαντείας καὶ προ-
 γνώσεως ἐνοχλῆται διὰ τοὺς πλησιάζοντας αὐτῷ, τὴν
 25 τούτων μὴ φέρων ἐνόχλησιν, μετεμόρφου ἑαυτὸν
 μαργεία τινὶ καὶ ἄγνωστον ἑαυτὸν ἐποίει τοῖς πρὸς
 αὐτὸν πλησιάζουσιν.

DCCLXXVIII. Περὶ τῆς Πυθίας.

Φωκίς χώρα ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι. ἐν ταύτῃ ἐστὶ πόλις καλουμένη Δελφοί, ἐν ἣ ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ καλεῖται Πυθῶ. ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ ἦν ὁ τρίπους καὶ αἱ ψῆφοι αἱ μαντικάι, αἱ τινὲς ἦσαν ἐν τῇ φιάλῃ τοῦ τρίποδος. ἡνίκα δὲ ὁ μαντευόμενος ἤρῳτα περὶ τῆς μαντείας, αἱ ψῆφοι ἤλλοντο καὶ ἐκινουῦντο ἐν αὐταῖς. τότε οὖν ἡ μάντις ἀνεφορεῖτο ἐπὶ τοῦ τρίποδος καθημένη, καὶ ἔλεγεν ἃ ἤθελεν ὁ Ἀπόλλων. ἦτις Πυθία ἐκαλεῖτο, τὸ δὲ μέρος ἐν ᾧ ἐκάθητο ὄλμος. 10

DCCLXXIX. Περὶ Πειρίθου καὶ Θησέως. 350

Πειρίθους καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς υἱός, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι ἀρπάσαι συνέθεντο τὴν Διὸς θυγατέρα. ἀρπάσαντες οὖν τὴν Ἑλένην παρέθεντο ἐν Ἀφίδναις τῆς Ἀττικῆς ΑἼθρα, τῇ Πιθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ δὲ Θησέως. Κάστωρ δὲ καὶ Πολυδεύκης οἱ τῆς Ἑλένης ἀδελφοὶ πορθήσαντες τὴν Ἀττικὴν, ΑἼθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον. ἀρπαγείσης δὲ πάλιν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς Ἑλένης, συναπῆρεν αὐτῇ ΑἼθρα ἐπὶ Τροίαν. 15

Ἱστορικοί.

DCCLXXX. Περὶ Παλαιφάτου τοῦ ἱστορικοῦ.

Παλαιφάτος Ἀβυδηνὸς ἱστορικός. ἔγραψε Κυπριακά, Δηλιακά, Ἀττικά, Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα. παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους

τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῷ ν' στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας πρώτου βιβλίου, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν δευτέρῳ τῶν Τρωϊκῶν.

DCCLXXXI. Περὶ Πανσανίου τοῦ ἱστορικοῦ.

Πανσανίας Λάκων ἱστορικός. ἔγραψε περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, Χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν καὶ ἄλλα.

DCCLXXXII. Περὶ Πολέμωνος τοῦ Ἰλιέως.

Πολέμων Εὐηγέτου, Ἰλιεύς, κώμης Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς, διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός, ὁ κληθεὶς περιηγητής. γέγονε κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν 10 συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων, καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ κοσμηκὴν 15 περιήγησιν, ἣτοι γεωγραφίαν.

DCCLXXXI—DCCLXXXII. Hesych. (Suid.)

1 εἰ Suidas 2 Haec, quae ad verbum apud Suidam quoque leguntur, absurda esse luce clarius est; itaque verba ἐν τῷ ν' στοιχείῳ omnino eici iubet Bernhardt, meliorem coniecturam amice mecum communicavit A. de Gutschmid: ἐν τῷ ε' Στοιχειωτοῦ, ὅπερ ἐστὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίον πρῶτον. Nunc cf. Rohde in Mus. Rhen. XXXIV, p. 561 not. 2 3 Müller III, p. 573 6 καὶ ἄλλα om. S 7 Ἀνκίας PV ὄνομα om. PV 14 αὐτῶν, κτίσεις ex melioribus libris revocavit Bernhardt, om. PV 16 πόλεων forte omittendum esse editores Suidae suspicati sunt

DCCLXXXIII. Περὶ τοῦ Πολυβίου.

Πολύβιος, Λύκου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγυῶς κατὰ Πτο- 351
 λεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἄρχε- 5
 ται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένουσ τοῦ Σπαρτιατοῦ καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

[DCCLXXXIV. Περὶ Πυλάδου τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρετοῦ καὶ περὶ ὀρχήσεως.

Πυλάδης Κίλιξ, ἀπὸ κώμης Μησταρωνῶν, ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἣτις εὐρέθη ὑπ' αὐτοῦ, 10
 καὶ περὶ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως καὶ τῆς τραγικῆς καὶ σατυρικῆς. γένη δὲ ὀρχήσεῶν εἰσι τάδε· τραγική, κωμική, σατυρική, γυμνοπαιδική, ὑπορχημα-
 τική, πυρρίχη, ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκιννις. τρεῖς δὲ κατὰ τὸν Ἀθήναιόν εἰσιν αἱ τῆς σκηρικῆς ποιήσεως 15
 ὀρχήσεις· τραγική, κωμική, σατυρική. ὁμοίως δὲ καὶ τρεῖς τῆς λυρικῆς ποιήσεως· πυρρίχη, γυμνοπαιδική, ὑπορχηματική. καὶ ἔστιν ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ

DCCLXXXIII. Hesych. (Suid.) DCCLXXXIV. Quomodo haec narratiuncula, ex Athen. I, p. 20 et XIV, p. 630, 620, 621 conglutinata, inter historicos abierit, non intellegitur, qua de causa serius additam satis probabile est. Cf. Untersuch. p. 164 Πυλάδης — ἐμμέλεια Suidas quoque ex eodem Athenaei capite descripsit. Pauca eorum excerpit Eustath. Od. p. 1942

7 Scripsi ex emendatione Bernhardyi, καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ, τῇ διαδοχῇ τῶν Μακεδόνων PV 9 μισθα-
 ρῶν PV

σατυρικῆ, ἀμφοτέραι γὰρ διὰ τάχους. πολεμικῆ δὲ
δοκεῖ εἶναι ἢ πυρρίχη, ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες
ὄρχοῦνται· τάχους δὲ δεῖ τῷ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν
καὶ εἰς τὸ ἠττωμένους φεύγειν. καλεῖται δὲ καὶ ἡ
5 σατυρικὴ ὄρχησις σίκιννις ἀπὸ Κρητὸς Σικκίννου. ἡ
δὲ γυμνοπαιδικὴ παρεμφερὴς ἐστὶ τῇ τραγικῇ ὄρχήσει,
ἣτις ἐμμέλεια καλεῖται, ἐν ἑκατέρῃ δὲ ὁράται τὸ βαρὺ
καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται,
ἣτις καλεῖται κόρδαξ, παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφοτέραι.
10 Ἀριστόξενος δὲ φησὶ τὴν πυρρίχην ἀπὸ τοῦ Πυρρί-
χου, Λάκωνος τὸ γένος, τὴν προσηγορίαν λαβεῖν (Λα-
κωνικὸν δὲ ἐστὶ μέχρι καὶ νῦν ὄνομα ὁ Πύρριχος). καὶ
τὸν μὲν ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα πρόσωπα ὑποκρινόμε-
νον μαγῶδὸν καλεῖσθαι, τὴν δὲ γυναικεῖα ἀνδρείοις
15 λυσιῶδον. σεμνότερος δὲ τῶν Σωταδείων ἐστὶν ὁ Ἰλα-
ρωδὸς καλούμενος, οὐδὲ γὰρ σχινίζεται. χρῆται δὲ
ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρεῖα καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν στέ-
φανον. καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ὑποδήμασιν ἐχρῆτο, ὡς
φησὶν ὁ Ἀριστοκλῆς, νῦν δὲ κρηπίσι. ψάλλει δ' αὐτῷ
20 ἄρρην ἢ θήλεια, ὡς καὶ τῷ αὐλωδῷ. δίδοται δὲ ὁ
στέφανος τῷ Ἰλαρωδῷ καὶ τῷ αὐλωδῷ, οὐ τῷ ψάλτῃ,
οὐδὲ τῷ αὐλητῇ. ὁ δὲ μαγῶδὸς καλούμενος τύμπανα
ἔχει καὶ κύμβαλα, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν ἐν-
δύματα γυναικεῖα. σχινίζεται τε καὶ πάντα ποιεῖ τὰ
25 ἔξω κόσμον, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκα καὶ
μοιχοὺς καὶ μαστροπούς, ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα καὶ
352 ἐπὶ κῶμον παραγενόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην. φησὶ
δὲ ὁ Ἀριστόξενος τὴν μὲν Ἰλαρωδίαν σεμνὴν οὖσαν

παρὰ τὴν τραγωδίαν εἶναι, τὴν δὲ μαγωδίαν παρὰ τὴν κωμωδίαν. πολλάκις δὲ οἱ μαγωδοὶ καὶ κωμικὰς ὑποθέσεις λαβόντες ὑπεκρίθησαν κατὰ τὴν οἰκείαν ἀγωγὴν καὶ διάθεσιν. ἔσχε δὲ τοῦνομα ἡ μαγωδία ἀπὸ τοῦ οἴουει μαγικά προφέρεσθαι καὶ φαρμάκων 5 ἐμφανίζειν δυνάμεις.]

[DCCLXXXV. Διὰ τί οἱ ἐρωῶντες μετὰ χειῖρας ἄνθη καὶ μῆλα φέρουσι.

Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, διὰ τί, φησί, μετὰ χειῖρας ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τοιαῦτα φέρομεν; πότερον ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως ἢ φύσις μὴνύει τοὺς τῆς ὄρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυμίαν, διὰ 10 τοῦτο οὖν οἶον δεῖγμα τῆς ὄψεως τὰ ὠραῖα μετὰ χειῖρας ἔχουσι καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἢ δυοῖν χάριν ταῦτα περιφέρουσιν; ἀρχὴ τε γὰρ εὐτυχίας καὶ παράδειγμα τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίνεται διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι τῷ προσαγορευθῆναι, δοῦσι δὲ τῷ ὑπογράφειν, 15 ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδιδόναι τῆς ὄρας. ἢ γὰρ τῶν ὠραίων ἀνθῶν καὶ καρπῶν αἰτήσεις εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὄρας προκαλεῖται τοὺς λαβόντας. ἢ τὴν τούτων ὄραν παραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐρωμένων ὄρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν 20 αὐτοῖς. ἐκκρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρωμένων πόθος. εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου χάριν, καθάπερ ἄλλο τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν

DCCLXXXV. Haec quoque historia ex Athen. XII, p. 553 descripta cur in historicorum ordine et in litera II collocata sit, quis intellet? Itaque interpolatori dedi. Cf. Unters. p. 165

7 Müller II, p. 315 11 μετὰ F κατὰ PV 15 δὲ προ-ὑπογράφειν F

συντεινόντων ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὠραίοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ χειρας ἔχόντων τὸ πᾶν εἶδος ἐπικοσμεῖται. τάχα δ' ἴσως διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι· δημοῖ δὲ
 5 τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὠραῖα φιλικῶς ἔχειν. καλὸν γάρ τι τῆς ὀπώρας καὶ τὸ τῆς ὥρας ὄντως πρόσωπον ἐν τε καρποῖς καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον. ἢ πάντες οἱ ἐρῶντες οἶον ἐκτροφῶντες ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὠρειαινόμενοι τοῖς ὠραίοις ἀβρύνονται. φυσικὸν
 10 γὰρ δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν. καὶ Σαπφώ φησιν ἰδεῖν „ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν.“]

Ῥήτορες.

DCCLXXXVI. Περὶ Παλλαδίου τοῦ ρήτορος.

Παλλάδιος Μεθωναῖος ρήτωρ. γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε περὶ τῶν παρὰ
 15 Ῥωμαίοις ἑορτῶν, διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, Πανηγυρικόν, Δικανικόν.

353 DCCLXXXVII. Περὶ Παγκρατίου τοῦ σοφιστοῦ.

Παγκράτιος σοφιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην.

DCCLXXXVIII. Περὶ Παύλου τοῦ Τυρίου
 ρήτορος.

Παῦλος Τύριος ρήτωρ, γεγονὼς κατὰ τὸν Φίλιωνα
 20 τὸν Βύβλιον, ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύ-

DCCLXXXVI—DCCLXXXVIII. Hesych. (Suid.)

11 fr. 121 Bergk 13 Παλλαδίου add. S idem mox σοφιστής pro ρήτωρ exhibet 19 τὸν om. S 20 Βύβλιον PV

σας μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, Προγυμνάσματα, Μελέτας.

DCCLXXXIX. Περὶ Παύλου τοῦ σοφιστοῦ.

Παῦλος Γερμηνὸς σοφιστής, ὁ γράψας ὅτι γε *Λυσίου* ἐστὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ *Λυσίου*. ⁵

Καὶ ἕτερος Παῦλος Αἰγύπτιος σοφιστής, ἐκ τῆς *Λύκων*, υἱὸς Βησσαρίωνος τοῦ καὶ Διδύμου, γεγρονῶς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

DCCXC. Περὶ Παυσανίου τοῦ σοφιστοῦ.

Παυσανίας Καισαρεὺς σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου. οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς τῶν σοφιστῶν βίοις. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον ἓν, προβλημάτων βιβλίον ἓν.

DCCXCI. Περὶ τοῦ Περικλέους.

Περικλῆς Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν ¹⁵ δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, καὶ αὐτὸς ἐρρῶσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

DCCLXXXIX—DCCXCI. Hesych. (Suid.)

3 Γερμηνὸς ad Bekkeri exemplum scripsi, Γερμίνος PV
4 ὁ corr. Bernhardt, cum significetur ὁ περὶ τῆς εἰκόνης oratio,
τὰ PV 7 Βησαρίωνος S 10 Vit. Soph. II, 13 infra καὶ
ἕτερα add. S

DCCXCII. *Περὶ Πέτρου τοῦ ῥήτορος καὶ μαγίστρου.*

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ μάγιστρος καὶ ἱστορικός, πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθὴς τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά, σκληρὰ τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν
5 ἱστορίας καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

354 [DCCXCIII. *Περὶ Πολέμωνος τοῦ ῥήτορος.*

Πολέμων Λαοδικεύς, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύστας ἐν Σμύρῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτὸν μαθητῆς Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ
10 φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ καὶ πεντήκοντα ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκατερήσας διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων θρηνοῦντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν
15 Πολέμωνα· „δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μετεμβήσομαι.“ καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συχνῶ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· „ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα“.]

DCCXCIV. *Περὶ Πολυδεύκους.*

Πολυδεύκης Ναυκρατίτης, τινὲς δὲ Ἀρδουέννας σοφιστὴν γράφουσι παίζοντες, πόλις δὲ Φοινίκης ἢ

DCCXCII. Hesych. (Suid.) DCCXCIII. Philostrat. Vit. I, 25 (Suid) DCCXCIV. Hesych. (Suid.)

1 Eiusdem Petri magistri mentio fit apud Steph. Byz. v. Ἀνόαι, quo loco verba epitomatoris esse constat 6 Haec excerpta quoniam ad verbum cum Suida conspirent, ex illo interpolata esse suspicor 15 μελετήσομαι F, mox ἐκτέμνεται P corr. V

Ἀρδοῦεννα. ἐπαίδευσεν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως καὶ ἐτελεύτησε βιούς ἔτη νη΄, συντάξας βιβλία ταῦτα· ὀνομαστικὸν ἐν βιβλίοις δέκα (ἔστι δὲ συναγωγή τῶν διαφορῶς κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἦτοι λαλιάς, μελέτας, εἰς Κόμοδον Καίσαρα 5 ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαικὸν λόγον, σαλπικτήν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σινωπέων, Πανελλήμιον, Ἀρκαδικὸν καὶ πολλὰ ἄλλα.

DCCXCV. *Περὶ Πολυαίνου τοῦ σοφιστοῦ.*

Πολύαινος Σαρδιανὸς σοφιστῆς, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαίου. ἔγραψε λόγους δικανικοὺς 10 καὶ δικῶν ἦτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία γ' καὶ ἄλλα.

Καὶ ἕτερος, Μακεδὼν ρήτωρ, ὃς περὶ Θηβῶν ἔγραψε καὶ τακτικῶν βιβλία τρία.

DCCXCVI. *Περὶ Πολυκράτους τοῦ ρήτορος.*

Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ρήτωρ δεινὸς τε καὶ τοὺς 15 κατὰ Σωκράτους λόγους δύο Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψας.

DCCXCVII. *Περὶ Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ.*

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστῆς καὶ ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν,

DCCXCV—DCCXCVII. Hesych. (Suid.)

8 καὶ ἕτερα S 11 ὑποτυπώσεις P corr. V, mox Θριάμβου Παρθικά P Θριάμβους, Παρθικά V. Recepi eam lectionem, qua S usus est 14 Τακτικά S, nescio an deterius 16 δεύ-τερος PV certe litera β male intellecta, mox Μελίτῳ PV 18 Ποσειδωνείου P corr. V

περὶ τῆς *Τυρικῆς* καλουμένης χώρας, *Ἀττικὰς* ἱστορίας ἐν βιβλίοις τέσσαρσι, *Λιβυκὰ* ἐν βιβλίοις ια'.

DCCXCVIII. *Περὶ Ποτάμωνος.*

Ποτάμων *Μιτυληναῖος*, υἱὸς *Λεσβώνακτος*, ῥήτωρ, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ *Καίσαρος* *Τιβερίου*, καὶ
5 ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι· *Ποτάμων* *Λεσβώνακτος* εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσει, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ *Ἀλεξάνδρου* τοῦ *Μακεδόνης*, ὄρους *Σαμίων*, *Βρούτου* ἐγκώμιον, *Καίσαρος* ἐγκώμιον,
10 περὶ τελείου ῥήτορος πάνυ θαυμαστῶς.

DCCXCIX. *Περὶ Πωλίου* τοῦ σοφιστοῦ.

Πωλίων ὁ Ἀσίnius, χρηματίσας *Τραλλιανός*, σοφιστῆς καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ *Πομπηίου* τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ *Τιμαγένους*. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς *Φιλοχόρου* Ἀθίδος,
15 ἀπομνημονεύματα *Μουσωνίου* τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν *Διοφάνους* γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν *Καῖσάρ* τε καὶ *Πομπήϊος*.

DCCC. *Περὶ Πώλου* τοῦ ῥήτορος.

20 *Πῶλος* Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστῆς τῶν πάλαι, διδάσκαλος *Λικυμνίου*. ἔγραψε γενεαλογίαν

DCCXCVIII—DCCC. Hesych. (Suid.)

2 καὶ ἄλλα τινά add. S 3 *Λεσβώνακτος* omnibus locis
PV 10 πάνυ θαυμαστῶς om. S antea *Τελείου* ῥήτορος PV
14 *Φιλοχόρου* PV

τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε (τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι), νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεως.

DCCCI. Περὶ Πρίσκου τοῦ σοφιστοῦ.

Πρίσκος Πανίτης σοφιστής, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατ' 5 Ἀτίλαν ἐν βιβλίοις ὀκτώ, μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς.

DCCCII. Περὶ Προαιρεσίου τοῦ σοφιστοῦ.

Προαιρέσιος Παγκρατίου, Καππαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστής, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῶ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ τοῦ σοφιστοῦ Λιβα- 10 νίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς.

DCCCIII. Περὶ Προκοπίου τοῦ ῥήτορος. 356

Προκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρεύς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ. ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἧγουν τοὺς 15 πολέμους Βελισαρίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ὑπογραφεὺς

DCCCI—DCCCIII. Hesych. (Suid.)

2 Sic F, Ἀμάστου PV. Cf. Daub. in Mus. Rhen. XXXV, p. 56 seq. 3 λέξεων PV 4 τῶν χρόνων more solito S 5 Βυζαντικὴν PV καὶ κατὰ Ἀτταλον PV καὶ τὰ κατ' Ἀτίλαν legendum editores Suidae monuerunt 10 μικρὸν in S delevit Bernhardy 13 οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, σύγχρονος Λιβανίου τῷ σοφιστῇ, καὶ ὅπως λυποῖται τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, τὸν Λιβανίου μεγάλως ἐθαύμαζε add. S 15 καὶ σοφιστής add. S 17 τῶν χρόνων add. S

χορηματίσας Βελισαρίου. ἔγραψε καὶ τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα τῶν αὐτοῦ πράξεων, Περσικά, Γοτθικά.

DCCCIV. Περὶ Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου.

Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἢ καὶ Μαιανδρίδου, τινὲς δὲ καὶ Τήϊου ἀνέγραψαν. οὗτος
5 πρῶτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο, καὶ διεῖλε πάντα λόγον εἰς τέσσαρα, εἰς εὐχολήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν.

DCCCV. Περὶ Πυθίου τοῦ ῥήτορος.

Πυθίας Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν μυλώθρου καὶ θρασὺς σφόδρα. φυγὼν τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ
10 δεσποτηρίου διὰ ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημογορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά, ἀλλ' οὐκ ἐνεκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων.

Ποιηταί.

DCCCVI. Περὶ Παλαμήδους.

Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος,
15 ἐποποιός. ἦν δὲ ἀνεπιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρὸς τε φιλοσοφίαν

DCCCIV—DCCCVI. Hesych. (Suid.)

1 καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ἐπ' αὐτοῦ συγγραφείσας add. S 2 αὐτῶν S, post πράξεων add. S ὡς εἶναι ἀμφοτέρω βιβλία θ' Περσικά, Γοτθικά om. S 4 Μαιανδρίου PV 7 Multo uberius de Protagora egit S 8 Πυθίας ubique PV Μυλώθρου PV 12 ἐκλήθη PV, post ῥητόρων add. S ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος 14 Κλυμένης PV

καὶ ποιητικὴν, καὶ εὐρετῆς γέγρονε τοῦ ζήτα |στοιχείου
καὶ θ, φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύ-
βων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐ-
τοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ
βασκανίαν. 5

DCCCVII. Περὶ Παλαιφάτου τοῦ ποιητοῦ.

Παλαιφάτος ἐποποιὸς Ἀθήνησιν, υἱὸς Ἀκταίου
καὶ Βοιοῦς, οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας, οὗ
δὲ Ἐρμού. γέγρονε δὲ κατὰ μὲν τινὰς μετὰ Φημο-
νόην, κατὰ δὲ ἄλλους καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμο-
ποιΐαν εἰς ἔπη ε, Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονὰς 10
ἔπη γ, Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους
ἔπη ε, Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος ἔπη α, Αἰητοῦς
πλόκαμον.

DCCCVIII. Περὶ Παμπρεπίου τοῦ ποιητοῦ. 357

Παμπρέπιος Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητής, ἀκμάσας
κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν ἐτυμολογιῶν ἀπό- 15
δοσιν, Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

DCCCIX. Περὶ Πανολβίου τοῦ ποιητοῦ.

Πανόλβιος, ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα καὶ
πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν καὶ πρὸς
Ἐρύθριον καὶ πρὸς Δωρόθεον ἠγεμόνα καὶ κόμητα
καὶ εἰς Ἀφθόνιον κόμητα καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας, 20
θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

DCCCVII—DCCCIX. Hesych. (Suid.)

2 π pro θ praebent PV 5 ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιη-
τὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς
μνήμην ποιήσασθαι add. S 7 Βιοῦς PV 15 ἀπόδοσιν κατα-
λογάδην proposuit Bernhardy 18 Ἐθέριον PV

DCCCX. *Περὶ Παννάσιδος τοῦ ποιητοῦ.*

Παννάσις Πολυάρχου, Ἀλικαρνασσεύς, ποιητῆς ἐπῶν καὶ τερατοσκόπος, ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. γέγονε κατὰ τὴν οἴ᾽ Ὀλυμπιάδα, κατὰ δέ τινας ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη ὑπὸ Λυγδάμιδος, 5 τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὅμηρον, κατὰ δέ τινας μετὰ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ', ὡς ἔπη θ, Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρου καὶ Νηλέως καὶ τὰς Ἰωνικὰς 10 ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ.

DCCCXI. *Περὶ Παρθενίου τοῦ Νικαέως.*

Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας (Ἑρμιππος δὲ Τήθας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιὸς καὶ μέτρων διαφόρων ποιητῆς, ἐπὶ Τιβερίου. ἔγραψεν ἐλεγεία εἰς Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμε- 15 τῆς καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν αὐτὴν ἐν τρισὶ βιβλίοις.

DCCCX—DCCCXII. Hesych. (Suid.)

4 πολλῶν πρεσβύτερος, καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ S, qui de familia quoque plura memoriae prodidit. Eudociae locum neglexit Kinkel I, p. 253 9 Κόδρον et Νηλέα S 11 Hermippum Berytium intellegendum esse iure monuit Müller III, p. 35 not. 13 οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίρνα (quod corruptum esse docuit Meineke, Anal. Alex. p. 256) λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν, εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παιδείου, καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου add. S 14 ἐλεγείας, Ἀφροδίτην reposuit Bernhardy δι' ἐλεγείας corr. Schneider de tabula etc. p. 13, laudatus a Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 15, mox εἰς τὴν αὐτὴν om., καὶ ἄλλα πολλά add. S 15 οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεων ex cod. Parisino in Suidae articulo addendum videtur

DCCCXII. *Περὶ Παρθενίου τοῦ Χίου.*

Παρθένιος Χίος, ἐποποιός, υἱὸς Θέστορος, ὃς ἐπικαλεῖτο Χάος, Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

DCCCIII. *Περὶ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ.*

Πεισάνδρος Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος ἀπὸ Ῥόδου (Κάμειρος γὰρ πόλις Ῥόδου). φέρεται αὐτοῦ ποιήματα Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β' (ἔστι δὲ τὰ τοῦ Ἡρακλέους ἔργα), ἐνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπα-⁵ 358 λον περιτέθεικε.

Καὶ ἕτερος Πεισάνδρος, Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἢ Λυκαόνιος, γεροντὸς ἐπὶ Ἀλεξαν-¹⁰ δρου βασιλείᾳ, τοῦ Μαμαίας παιδός, ἐποποιός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡρωϊκῶν θεογαμιῶν ἐν βιβλίοις ἕξ, καὶ ἄλλα καταλογάδην.

DCCCXIV. *Περὶ Πίγρητος τοῦ ποιητοῦ.*

Πίγρης, Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου¹⁵ γυναικός, ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγείον οὕτω γράψας·

DCCCXII—DCCCXIV. Hesych. (Suid.)

2 Χάος praefert Meineke An. p. 270 not. 2 5 καὶ τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν add. S. Ceterum cf. Kinkel I, p. 248, qui nostrum locum silentio obtexit 8 τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζεται, γενόμενα ὑπὸ τε ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ add. S 10 Λυκάων perperam PV 11 καὶ αὐτός post ἐπ. add. S 12 Ἡραϊκῶν S, quod certe peius est 14 Ἀλικαρνασοῦ S

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.
 ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην
 καὶ Βατραχομουμαχίαν.

DCCCXV. Περὶ τοῦ Πινδάρου.

5 Πίνδαρος, Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δέ
 τινας Δαϊφάντου, ὃ καὶ ἀληθέστερον, γεγυώς κατὰ
 τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὦν
 ἐτῶν μ'. καὶ συνέβη αὐτῷ τὸν βίον ἀπαλλάξαι κατ'
 εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν
 10 ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ
 ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἔρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ
 γόνατα ἐτῶν νε'. ἔγραψε δὲ ἐν βιβλίοις ἰς Δωριδι
 διαλέκτῳ ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, προσόδια,
 παρθένια, ἐνθρονισμούς, Βακχικά, δαφνηφορικά, παιᾶ-
 15 νας, ὑπορχήματα, ὕμνους, διθυράμβους, σκόλια, ἐγ-
 κώμια, θρήνους, δράματα τραγικά ἰς, ἐπιγράμματα
 ἐπικά καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἑλλησι καὶ
 ἄλλα πλεῖστα.

Καὶ ἕτερος Πίνδαρος Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ
 20 αὐτὸς λυρικός, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου.

DCCCXV. Hesych. (Suid.)

2 γὰρ σὺ PV. Ceterum cf. Bergk. Poet. Lyr. p. 569 5
 Θηβῶν S 5 ὃ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσ-
 γενῆς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγώνδου ἰστόρησαν αὐτόν. μα-
 θητῆς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγυώς κατὰ add. S 7 στρα-
 τίαν PV 8 καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ
 υἱὸς Διόφαντος, θυγατέρες δὲ Εὐμητῆς καὶ Πρωτομάχη add. S.
 Quae sequuntur attulit etiam Pseudo-Hesych. p. 44. Mox pro
 ἐτῶν νε' probabili coniectura ἐτῶν πέ' me adiuvit Rohde

DCCCXVI. Περὶ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ.

Πλάτων Ἀθηναῖος κωμικός, γεγρονὸς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην καὶ Φρόνιχον, Εὐπολιν καὶ Φερεκράτην. δράματα δὲ αὐτοῦ κη΄. Ἄδωνις, ἀφ' ἱερῶν, Γρυῖπες, Μύρμηκες, Νύξ μακρά, Δαίδαλος, Ἐορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰώ, 5 Κλεοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μαμμάκνθος, Μενέλεως, Νῆκαι, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητῆς Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκεναί, Σύρφαξ, Ὑπέροβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα πάνυ. 10

DCCCXVII. Περὶ Πολυεύκτου τοῦ κωμικοῦ. 359

Πολύευκτος κωμικός. τούτου δράμα ἔστιν Ἠνίοχος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς φησι.

DCCCXVIII. Περὶ Πολυζήλου τοῦ κωμικοῦ.

Πολύζηλος κωμικός. δράματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης γοναί, Ἄρεως γοναί. 15

DCCCXVI—DCCCXVIII. Hesych. (Suid.)

2 prius καὶ addidi ex S, om. PV 3 Tituli comoediarum in Violario mendis obscurati sunt: Ἀφιέρων, γρύπες, Ζεὺς καλούμενος, μαμμάκνθος, νῆκαι, ξάνται, περιάλγος ποιητῆς. De Ξάνται nihil constat. Laudant enim Hephaest. p. 95 Gaisf. et Etym. M. p. 595, 40 Platonis Ξάνθραι. 10 ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς add. S 12 Respexisse Suidam ad Athen. IX, p. 396 intellexit Kuesterus. Quo loco cum poetae Heniochi comoedia Polyeuctos laudetur, foedam hic corruptelam invasisse constat, quam hercle neque ad Suidae neque ad Eudociae ingenium referam (retulit enim ad illius Meinek. Quaest. Scen. III, p. 57), sed breviori vel librario ipsius Hesychii concedam 15 Ἄρεως γοναί om. S

DCCCXIX. *Περὶ Ποσιδίππου τοῦ κωμικοῦ.*

Ποσιδίππος κωμικός, Κασσανδρεύς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας. ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

DCCCXX. *Περὶ Πτολεμαίου τοῦ ποιητοῦ.*

Πτολεμαῖος Κυθήριος ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε 5 περὶ ψαλακάνθης ἐπικῶς, ἐν οἷς φησιν, ὅτι βοτάνη ἔστι θαυμαστὴν δύναμιν ἔχουσα.

Γραμματικοί.

DCCCXXI. *Περὶ Παλαμήδους τοῦ γραμματικοῦ.*

Παλαμήδης, Ἐλεάτης γραμματικός. ἔγραψε κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, Ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητὴν.

DCCCXXII. *Περὶ Παλαιφάτου τοῦ γραμματικοῦ.*

10 Παλαίφατος Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. ἔγραψεν Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν μυθικῶν βιβλίων α', ἀλληγορίας τῶν μυθικῶς εἰρημένων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωϊκά, ἃ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν 15 ἰδίαν.

DCCCXIX—DCCCXXII. Hesych. (Suid.)

1 Κασσανδρεύς S 5 ἐν τούτῳ δὲ φησιν, ὅτι S 7 Ἐλεατικός S 8 Ὀνοματολόγον addidi ex P, om. V, quam rem ignorans Bernhardy Eudociam huius operis commentum praetermisisse animadvertit 12 λύσεις S, mox Ἀθήναιον bis PV

Καὶ ἕτερος Παλαίφατος, Πάριος ἢ Πριηνεύς, γε-
γονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην. ἔγραψε περὶ ἀπίστων ἱστο-
ριῶν βιβλία ε'. τινὲς δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον
ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψεν.

DCCCXXIII. Περὶ Παμφίλου τοῦ γραμματικοῦ.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος.⁵
ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλων περιοχῆ), περὶ γλωσ-
σῶν, ἥτοι λέξεων βιβλία οε' (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε' 360
στοιχείου ἕως τοῦ ω'· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ
δ' Ζωπυρίων ἐπεποιήκει), εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα
καὶ τὰ καλούμενα Ὀπικά, τέχνην κριτικὴν καὶ ἄλλα¹⁰
πλεῖστα γραμματικά.

DCCCXXIV. Περὶ Πωλίωνος τοῦ γραμματικοῦ.

Πωλίων γραμματικὸς. ἔγραψε περὶ τῶν παρὰ
γράμμα ἀμαρτανομένων.

DCCCXXV. Περὶ Πτολεμαίου τοῦ γραμματικοῦ.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκα-
λεῖτο Πινδαρίων. υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδου, μαθητῆς¹⁵
Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμάτων βιβλία
γ', περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος, πρὸς Νεοθαλίδην
περὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Οὔτιδος, περὶ

DCCCXXIII—DCCCXXV. Hesych. (Suid.)

2 περὶ et ἱστοριῶν om. S 12 ἢ Πολίων add. S 13
ἀμαρτανόντων perperam PV 15 Ὀροάνδου ex scholiis Ven.
in Il. revocavit Bernhardy Ὀροάνδρου PV 16 βιβλία 5 PV

Ἄστεροπαίου τοῦ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένου καὶ ἕτερα.

Καὶ ἕτερος Πτολεμαῖος, γραμματικός, ὁ ἐπιθέτης κληθεὶς, διότι ἐπέθετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκῶει δὲ Ἐλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δὲ Ἀγαθοκλέους, ὁ δὲ Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν, ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

Καὶ ἄλλος [γραμματικός] Πτολεμαῖος, ὁ Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατήρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἄμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς [ἔγραψε], περὶ τῶν παρὰ τῶν ποιητῶν ξένως ἱστορημένων, περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηϊδων.

Καὶ ἕτερος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός καὶ αὐτός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. ἔγραψε περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα (δραῖμα δὲ ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθόμηρον (ἔστι δὲ ποιήσις ῥαψωδιῶν κδ').

Καὶ πέμπτος γραμματικός Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαιωνίτης, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε προσωδίαν Ὀμηρικὴν, περὶ Ἑλληνισμοῦ, ἣτοι ὀρθοεπίας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων καὶ ἕτερα γραμματικά.

4 εἶπετο PV 8 probabilem coniecturam ὁ Ἀριστονίκου, Ἀριστονίκου δὲ τ. γρ. πατήρ coll. Schol. Ven. II. IV, 423 mecum communicavit Rohde, mox δὲ addidi ex S, om. PV 11 Hoc vocabulum certe claudicat, mox ἱστορημένων P ἱστορουμένων V. Ceterum εἰς Ὀμηρον βιβλία ν add. S 14 Utrumque nomen transposuerunt PV, infra καὶ ἄλλα τινά add. S

Φιλόσοφοι.

DCCCXXVI. Περὶ Παμφίλης τῆς φιλοσόφου.

Παμφίλη Ἐπιδαυρία, φιλόσοφος καὶ ἱστορική, θυγάτηρ Σωτηρίδου. ἔγραψεν ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ', 361 ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας, περὶ ἀμφισβητήσεων, περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολ- 5 λῶν. τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Σωκρατίδαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

DCCCXXVII. Περὶ Παμφίλου τοῦ φιλοσόφου.

Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυώνιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς φιλοπράγματος. ἔγρα- 10 ψεν εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γραφικῆς καὶ ζωγραφῶν ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ'.

DCCCXXVIII. Περὶ Παναίτιου τοῦ φιλοσόφου.

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος, οὗ πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλείστα. 15

Καὶ ἕτερος Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος καὶ αὐτός, φιλόσοφος Στωϊκός, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο τοῦ Σικυώνιος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ τὸν Μεγαλοπολίτην Πολύβιον, ἐτε- 20 λεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

DCCCXXVI—DCCCXXVIII. Hesych. (Suid.)

1 σοφῆ S καὶ ἱστορική om. S 6 Haec post θυγάτηρ Σωτηρίδου inseruit S 8 ἱστορία PV 17 καὶ αὐτός om. S

DCCCXXIX. *Περὶ Πάππου τοῦ φιλοσόφου.*

Πάππος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασιλέα Θεοδόσιον, ὅτε καὶ Θεῶν ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ χωρογραφία οἰκουμενική, εἰς 5 τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, ὄνειροκριτικά.

DCCCXXX. *Περὶ Παρμενίδου τοῦ φιλοσόφου.*

Παρμενίδης Πύρητος, Ἐλεάτης φιλόσοφος, μαθη- τῆς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ 10 διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολο- γίαν δι' ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνη- ται Πλάτων.

DCCCXXXI. *Περὶ Παύλου τοῦ φιλοσόφου.*

Παῦλος φιλόσοφος. ἔγραψεν ἀστρολογίας εἰς- 15 αγωγὴν καὶ ἀποτελεσματικά.

362 DCCCXXXII. *Περὶ Περιάνδρου τοῦ σοφοῦ.*

Περιάνδρος Κυψέλου, Κορίνθιος, τῶν ἐπὶ τὰ σο- φῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπειον βίον, ἔπη ,β.

DCCCXXIX—DCCCXXXII. Hesych. (Suid.)

10 prius καὶ addidi ex S, om. PV 13 Parmen. p. 128 A
16 Κυψέλου PV 18 ἀνθρώπειον corr. Bernhardt ἀνθρώπινον
PV Addidit quaedam S ex Diogen. Laert. I, 7, 97 excerpta

DCCCXXXIII. Περὶ Περσαίου τοῦ φιλοσόφου.

Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωϊκός, ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀντιγόνου τοῦ Γουατᾶ, υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψεν ἱστορίαν.

DCCCXXXIV. Περὶ Πιττακοῦ τοῦ σοφοῦ.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ὑραδίου ⁵ Θρακός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμπιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ἐπτά σοφῶν ὄν. ἔγραψε νόμους, καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μελαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων, πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου, μονομαχῶν ¹⁰ ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκασόμενος στρατηγεῖν ἔφη, ὡς „χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.“ τούτου ἀπόφθεγμα „καιρὸν γνῶθι“. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεία ἔπη χ' καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

DCCCXXXV. Περὶ τοῦ Πλάτωνος.

Πλάτων Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους καὶ Περι- ¹⁵ κτιόνης ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἔλκούσης ἀπὸ Σόλωνος, ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἔτη κ'. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νς', ὧν οἱ μὲν φυσιολογικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ', τετραλογία δὲ ²⁰ λοιπαὶ θ'.

DCCCXXXIII—DCCCXXXV. Hesych. (Snid.)

2 τῶν χρόνων S 5 καὶ Ὑρ. PV 10 πολιορκοῦντα PV
15 Περικτιώνης PV 16 Multo uberiorem vitam tradidit S 17
ἐπὶ add. S 19 πολιτεία S πολιτικὴ PV 20 Sic F τερατο-
λογία PV

DCCCXXXVI. Περὶ τοῦ Πλούταρχου.

Πλούταρχος Νεστορίου, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ, τοῦ γενομένου ἐξηγητοῦ Προκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μαρίνος διάδοχος. ἔγραψε
5 πολλά.

Καὶ ὁ Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας Πλούταρχος, ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε, μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώ-
10 μης τι διαπραΐτεσθαι. ἔγραψε πολλά, ὧν τὰ πλείω οὐχ εὐρίσκεται.

363 DCCCXXXVII. Περὶ τοῦ Πλωτίνου.

Πλωτῖνος ὁ ἐπιφανέστατος φιλόσοφος, ἀκουστῆς Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἄπατρις μὲν φαίνεται. τινὲς δὲ Λυκοπολίτην φασίν, ἀπὸ Λύκου τοῦ ἐν τῷ Λυ-
15 κοπολίτῃ νόμῳ τῆς Αἰγύπτου. οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ γένους διηγήσασθαι ποτε ἠθέλησε τοῖς ἰδίοις μαθηταῖς οὔτε περὶ τῆς πατρίδος, ὡς δῆθεν οἰόμενος πρὸς τὰ ἄνω αὐτὴν εἶναι, ἐξ ὧν ἐστὶ Πορφύριος ὁ φιλόσοφος, ὁ τὸν ἐκείνου συγγράφας βίον, καὶ Εὐστόχιος,
20 ὁ τὰ ἐκείνου πάντα ἀποστομίσας αὐτῷ· παρῆν γὰρ ὁ Εὐστόχιος μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρός. γράφεται

DCCCXXXVI. Hesych. (Suid.) DCCCXXXVII. Excerpta e vita Porphyrii. Contulit codicem Parisinum etiam E. Scheer ad editionem Enneadum Plotini, quam curavit H. F. Müller. Berolin. 1878. Cf. Ennead. p. 27 seq.

6 Χαιρωνεὺς PV 7 Sic F μικρόν τι πρὸς PV 10 ὧν
— εὐρίσκεται om. S. Forte interpolatori debentur

δὲ σοφώτατον γεγονέναι αὐτὸν καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις φράσαι μὲν ἱκανώτατον καὶ εὐρεῖν καὶ νοῆσαι τὰ πρόσφορα δυνατώτατον, καὶ ὅσον ἦκεν ἐς σωφροσύνην καὶ πραότητα καὶ τελείαν ἐπιείκειαν, ἑλληλακέναι, καὶ πολλῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ὑπερασπιστὴν γενέσθαι. καὶ τοῦτο ἐκ τῶν γεγραμμένων οἶδαμεν, ὅτι πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἀποθνήσκουσιν μέλλοντες τῶν εὐγενεστάτων, φέροντες τὰ αὐτῶν τέκνα ἄρρενά τε καὶ θήλεα μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας ἐκείνῳ παρεδίδουσαν, ὡς ἱερῶ τινι καὶ θείῳ φύλακι καὶ καθαρὰν τὴν ψυχὴν ἔχοντι, παρθενῶνα καὶ σεμνεῖον τὴν οἰκίαν ἐκείνου ἠγοούμενοι, ὥστε καὶ τὸν Πύθιον περὶ αὐτοῦ πολλά τινα ἀνελεῖν, ἐν οἷς καὶ εἰς τὸν τοῦ Μίνως καὶ Ῥαδαμάνθυνος χῶρον παραπέμπει καὶ μετὰ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος συνδιαιτᾶσθαι φησι. σύντονος δὲ γέγονεν ἐν τῷ γράφειν καὶ πολύνους, βραχύς τε καὶ νοήμασι πλεονάζων ἢ λέξεσιν. ἐμμέμικται δ' ἐν τοῖς συγγράμμασιν ἐκείνου καὶ τὰ στωϊκὰ δόγματα καὶ τὰ περιπατητικά. καὶ τοιοῦτος ἦν πολυμαθής, ὅτι οὐδὲν ἐκείνου λέληθεν οὔτε γεωμετρικὸν οὔτε ἀριθμητικόν, οὐ μηχανικόν, οὐκ ὀπτικόν, οὐ μουσικόν τι θεώρημα. ἀλλ' ἄχρι μὲν πολλοῦ οὐδὲν ἔγραψε, μετὰ ταῦτα δὲ πρὸς τὸ γράφειν τραπεῖς νδ' βιβλία ἐξέδωκεν, ἅτινα εἰς ἕξ ἑννεάδας ὁ Πορφύριος ταχθεὶς ὑπ' ἐκείνου μετὰ τὴν ἀποβίωσιν διεῖλεν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ὅπως ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ οὐχ οὔτω ραδίως εὐρίσκεται. τελευτῶντος δὲ τοῦ Πλωτίνου ἐν Καμπανίᾳ, δρᾶκων τις ὑπὸ τὴν κλίνην διῆλθεν, ἐν ἧ κατέκειτο, καὶ εἰς

6 γεγραμμένων P corr. V 9 παρεδίδουσαν P παρέδοσαν V. Scripturam codicis retinuit Scheer 22 ἔγραψεν PV

ὀπὴν ἐν τῷ τοίχῳ τυγχάνουσαν ὑπέδν. καὶ ἐν ταύτῳ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ἔτη γεγωναὶς ἕξ πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Κλαυδίου βασιλείας πληρομένου. δέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη κζ'.

364 DCCCXXXVIII. Περὶ Πολέμωνος τοῦ φιλοσόφου.

5 Πολέμων Φιλοστράτου, οἱ δὲ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἠγησάμενος τῆς Ἀκαδημείας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσματος, εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνεγράψατο βιβλία, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ
10 φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ καὶ ἴσως ἔχειν ἐκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν, ὥστε καὶ φάσκεν Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δὲ Ὅμηρον τραγικόν.

DCCCXXXIX. Περὶ Πόλλητος τοῦ φιλοσόφου.

Πόλλης Αἰγιεύς ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας (κεῖται
15 δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης), φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β', οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις η', ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β', ἰήματα ἐν βιβλίοις β', περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολῆς, περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, ἰατρο-
20 συμβολικά, περὶ δρυκολάπτου ἱερὸν λόγον, κατοικιδίων α', θηρευτικόν, συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ', περὶ κεραννῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως καὶ ἄλλα πολλά.

DCCCXXXVIII et DCCCXXXIX. Hesych. (Suid.)

7 Ἀκαδημίας PV 9 συνέγραψε S 16 οἰωνοσκοπικὰ P
corr. V 20 δρυκολάπτου PV 23 πολλά om. S

DCCCXL. Περὶ τοῦ Πορφύριου.

Πορφύριος, φιλόσοφος Τύριος, ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο βασιλεύς. ἔδοξε δὲ οὕτω μετακληθῆναι ἢ ἀπὸ τοῦ βασιλέως εἶναι τὴν πορφύραν, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πορφυρίαν ὀνομάζεσθαι τὴν Τύρου τέχνην. ἀκουστῆς δὲ γέγονε τοπρωῶτον Λογγίνου τοῦ φιλοσόφου, εἶτα Πλω-⁵ τίνου, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ, παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ. ἔγραψε βιβλία πλεῖστα φιλοσοφά τε καὶ ἡθροικὰ καὶ γραμματικά· περὶ θεῶν ὀνομάτων ἔν, περὶ ἀρχῶν β', περὶ ὕλης ε', περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθου ε', περὶ ἀσωμάτων, περὶ τοῦ μίαν ¹⁰ εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων δ', περὶ τοῦ γινῶθι σαυτὸν δ', εἰς τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ', περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας, πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν, φι-¹⁵ λολόγου ἱστορίας βιβλία ε', περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὀμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων βιβλία ι', τὰς καλουμένας ε' φωνὰς τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγματείας, μεθοδικοὺς εἰσαγωγάς, συμμίκτων ζητημάτων ζ', εἰς τὸ Θουκυδίδου ²⁰ προοίμιον, πρὸς Ἀριστείδην ζ', εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην καὶ ἄλλα πολλά, ὁμοίως δὲ καὶ οὐκ ὀλίγα ³⁶⁵

DCCCXL. Hesych. (Suid.)

1 ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας hic inserit S, infra addunt PV, mox τύχην P τέχνην corr. V 2 Verba ἔδοξε δὲ — τέχνην om. S forte ab uberiore Suidae glossa profecta sunt, quam editores sic expriment: Πορφύριος, ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης, πόλεως Τύρου 4 μαθητῆς Ἀμελίου τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ S 8 ἢν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος S 16 Cf. Bergk. Pind. fr. 282 (ed. IV) 18 τὰς

ἀστρολογικά, ἐν οἷς καὶ συναγωγὴν ἀστρονουμένων ἐν βιβλίοις τρισὶ καὶ γραμματικὰς ἀπορίας, κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιε'.

DCCCXLI. Περὶ Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου.

Ποσειδώνιος, Ἀπαμεὺς ἐκ Συρίας, κατὰ δέ τινας 5 Ῥόδιος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη ἀθλητής. σχολὴν δὲ ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γενοὺς καὶ μαθητῆς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

Καὶ ἕτερος, Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, Στωϊκὸς καὶ 10 αὐτός, μαθητῆς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ῥητορικὰς, εἰς Δημοσθένην ὑποθέσεις. ταῦτά τινες εἰς Ποσειδώνιον τὸν σοφιστὴν τὸν Ὀλβιοπολίτην ἀνα- 15 φέρουσιν.

DCCCXLII. Περὶ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου.

Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος, γενοὺς πρὸ Αὐγούστου καὶ μετ' αὐτόν. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος πολιτείαν.

DCCCXLIII. Περὶ Προδίκου.

Πρόδικος Κεῖος, ὁ καὶ ἀπὸ Κέα τῆς νήσου, πό- 20 λεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστής,

DCCCXLI—DCCCXLIII. Hesych. (Suid.)

καλουμένας — εἰσαγωγὰς om. S 1 ἀστρονούμενα et εἰσαγωγὴν S 3 λόγους ιε' om. S 4 ἢ pro κατὰ δέ τινας prae- bet S 13 καὶ οἶμαι ταῦτα — μᾶλλον εἶναι S, ubi καίπερ οἶμαι scribendum esse recte monuit E. Rohde

σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητῆς Πρωταγόρου Ἀβδηρίτου. ἐν δ' Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὄραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ 5 συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἦθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρωῶτας προκοῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

DCCCXLIV. Περὶ Πρόκλου τοῦ Στωϊκοῦ φιλοσόφου.

Πρόκλος, Μαλλώτης ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωϊ- 10 κός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τοῦ Διογένηος σοφισμάτων καὶ πρὸς Ἐπίκουρον.

Καὶ ἕτερος, Μαλλώτης φιλόσοφος, Στωϊκὸς καὶ αὐτός. ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ', περὶ προνοίας βιβλία β'.

15

DCCCXLV. Περὶ Πρόκλου τοῦ Λυκίου. 366

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητῆς Συριανοῦ, ἀκουστῆς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά, ὑπόμνημα εἰς πάντα τοῦ

DCCCXLIV et DCCCXLV. Hesych. (Suid.)

3 His plura adiunxit S 6 Sic scripsi cum S, καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἦθη αὐτῶν καὶ PV 8 προσκοῖναι PV 10 Μαλλώτης P corr. V 14 ἔγραψε — βιβλία β' om. S. Cf. Bernhard. praef. p. XXXI 18 οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς καὶ αὐτοῦ μαθητῆς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης add. S 19 ὄλον S

Ὁμήρου, ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας, περὶ χρηστομαθείας βιβλία τρία, περὶ ἀγωγῆς δύο, εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία τέσσαρα, εἰς τὴν Ὀρφέως θεολογίαν, συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου
 5 καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια βιβλία δέκα, περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ἡ' καὶ μητροφακὴν βίβλον (ἔστι δὲ περὶ τὴν θεὸν θεολογία). ἔγραψε καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ οὐχ εὐρίσκεται.

DCCCXLVI. Περὶ Πτολεμαίου τοῦ φιλοσόφου.

Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος, χρηματίσας Ἀλεξανδρεὺς,
 10 φιλόσοφος, γεγονῶς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', ἅπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας, κανόνα πρόχειρον, τὸν μέγαν ἀστρονόμον, ἦτοι σύνταξιν, καὶ ἄλλα. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν
 15 τῶν Πτολεμαίων προσηγορίαν κατηντήσαμεν, φέρε καὶ

DCCCXLVI. Hesych. (Suid.) Σάτυρος — περιέχει Theoph. Antioch. II, 7 (p. 64 Otto; Meinekii Anal. Alex. p. 345; Müller III, p. 164) ἡ δὲ τῆς Πτολεμαίων ἀρχῆς — exit. ex Pseudo-Eusebio vel ex alio libro chronico sumpta, unde quaedam etiam p. 429 περὶ Χάρητος Eudocia hausit (cf. Euseb. I, p. 126 ed. Schoene; Latinobarbarus ib. I, p. 208 seq.; Georg. Hamartol. p. 205 seq. ed. Muralt; Cedren. I, p. 339 seq.; Malal. I, p. 252 ed. Oxon., quae omnia mecum amice communicavit A. de Gutschmid, a me rogatus)

2 χρηστομαθείας PV 4 συμφωνίαν — βιβλία δέκα iisdem verbis repetuntur in vita Syriani p. 389 et Characis p. 437. Cf. Fr. Nietzsche in Mus. Rhen. XXII, p. 189 7 ἔτι et θεολογίαν P corr. V, sed τῶν θεῶν, quod in PV legitur, sensu caret, itaque ex Marin. vit. Procli c. 33 reposui τὴν θεόν 8 ἔγραψε — εὐρίσκεται om. S forte interpolata sunt 11 φάσεων S φάσεως PV in ἄλλα desinit S

τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ γένους αὐτῶν καταγωγὴν τε καὶ
 διαδοχὴν παρεμβατικώτερόν πως διεξέλθωμεν· Ἡρα-
 κλείδαι γὰρ καὶ αὐτοί. Σάτυρος τοὺς τῶν Ἀλεξαν-
 δρέων δήμους ἱστορῶν, ἀρξάμενος ἀπὸ Φιλοπάτορος
 τοῦ καὶ Πτολεμαίου προσαγορευθέντος, τούτου μηνύει ⁵
 Διόνυσον ἀρχηγέτην γεγονέναι· διὸ καὶ φυλὴν ὁ
 Πτολεμαῖος πρώτην κατέστησε Διονυσίαν. λέγει οὖν
 ὁ Σάτυρος οὕτως. Διονύσου καὶ Ἀλθαίας τῆς Θεστίου
 γεγενῆσθαι Δηϊάνειραν, τῆς δὲ καὶ Ἡρακλέους τοῦ
 Διὸς Ὑλλον, τοῦ δὲ Κλεόδημον, τοῦ δὲ Ἄρι- ¹⁰
 στόμαχον, τοῦ δὲ Τήμενον, τοῦ δὲ Κεῖσον, τοῦ δὲ
 Μάρωνα, τοῦ δὲ Θεστιον, τοῦ δὲ Ἀκούον, τοῦ δὲ
 Ἀριστομίδα, τοῦ δὲ Καρανόν, τοῦ δὲ Κοινόν, τοῦ
 δὲ Τυρίμμαν, τοῦ δὲ Περδίκκαν, τοῦ δὲ Φίλιππον,
 τοῦ δὲ Ἀέροπον, τοῦ δὲ Ἀλκετάν, τοῦ δὲ Ἀμύνταν, ¹⁵
 τοῦ δὲ Βόκρον, τοῦ δὲ Μελέαγρον, τοῦ δὲ Ἀρσινόην,
 τῆς δὲ καὶ Λάγου Πτολεμαίου τὸν καὶ Σωτήρα, τοῦ
 δὲ καὶ Βερονίκης Πτολεμαίου τὸν Φιλάδελφον, τοῦ
 δὲ καὶ Ἀρσινόης Πτολεμαίου τὸν Εὐεργέτην, τοῦ δὲ
 καὶ Βερονίκης τῆς Μάγα τοῦ ἐν Κυρῆνῃ βασιλεύσαν- ²⁰
 τος Πτολεμαίου τὸν Φιλοπάτορα. ἡ μὲν οὖν πρὸς
 Διόνυσον τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλεύσασι συγγένεια
 οὕτω περιέχει. ἡ δὲ τῆς Πτολεμαίων βασιλείας ἀρχὴ
 τοιοντοτρόπως τὴν πρόβασιν ἔσχε. μετὰ Δαρεῖον ἐβα- ³⁶⁷
 σίλευσεν Ἀρταβάνης μῆνας ἑπτὰ· μετὰ δὲ Ἀρταβάνην ²⁵

7 Διονυσίαν om. Otto Διονυσίδα Meineke 10 Ὑλλον
 PV Κλεόδαιμον PV Κλεόδημον Otto Κλεοδαῖον Müller,
 μοχ Κεῖστον PV 14 τοῦ δὲ — Ἀέροπον addidi ex P om. V
 16 Βάλακρον pro Βόκρον conl. Müller 20 Μάγα cum F cor-
 rexī, μέγα PV 21 Φιλοπάτορα ex margine Bodlei. reposuit
 Otto, Φιλάδελφον PV

ἐβασίλευσεν Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἔτος τεσσαρα-
 κοστὸν πρῶτον, ἐφ' οὗ Σοφοκλῆς καὶ Ἡρόκλειτος καὶ
 Ἀναξαγόρας καὶ Πυθαγόρας καὶ Θουκυδίδης καὶ Εὐ-
 ριπίδης καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Διογένης
 5 καὶ Ζήνων καὶ Φερεκύδης καὶ Ἀρίσταρχος καὶ Ἴππο-
 κράτης καὶ Παρμενίδης καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης
 καὶ Δημοσθένης κατὰ τινας ἐγνωρίζοντο, καὶ Σωκρά-
 τῆς ὡς φαυλίσας τοὺς νόμους τῶν Ἑλλήνων θανα-
 τοῦται, κώνειον πιὼν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. μετὰ δὲ
 10 Ἀρταξέρξην ἐβασίλευσεν ἄλλος Ἀρταξέρξης καὶ οἱ
 καθεξῆς ἕως Δαρείου Ἀλσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος ὁ τῶν
 Μακεδόνων βασιλεύς, ἔκτον ἄγων ἔτος τῆς βασιλείας,
 χειρῶσάμενος καθεῖλε τὴν Περσῶν βασιλείαν, διαρκέ-
 σασαν ἀπὸ Κύρου μέχρι Δαρείου ἔτη σλ'. τῆς δὲ τῶν
 15 Μακεδόνων βασιλείας κατασχούσης ἀπὸ Κραναοῦ ἕως
 Ἀλεξάνδρου ἔτη φηί, καὶ τούτου τελευτήσαντος ἐν
 Βαβυλῶνι, διαιροῦνται τὴν βασιλείαν οἱ παῖδες αὐτοῦ
 καὶ μεγιστᾶνες. τῆς μὲν Μακεδονίας Φίλιππος ἐβασί-
 λευσε, τῆς δὲ Ἀσίας πάσης Ἀντίγονος ἐκράτησε, τῆς
 20 δὲ Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ Παλαιστίνης Σέλευκος
 ἐβασίλευσεν ὁ Νικάνωρ, ὃς καὶ πόλεις κτίσας δύο
 εἰς τὰ μέρη Κιλικίας καὶ ἄλλην ἐν Συρία, τὴν μὲν
 Σελεύκειαν ὠνόμασε, τὴν δὲ Ἀντιόχειαν, τὴν δὲ Λαο-
 δίκειαν εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Ἀν-
 25 τίοχου καὶ τῆς θυγατρὸς Λαοδικείας. καὶ οἱ μὲν τῆς
 Συρίας βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρον οὗτοί εἰσι·

11 Ἀλσάμον, quod redit in Latinobarbaro p. 209: Darius
 Midus ille Alsamus, Ἀρσάμον vulg. 18 Haec ad verbum
 leguntur apud Georg. Hamartol. l. c. 20 Βαβυλωνίας καὶ
 Παλαιστίνης accessit ex Malalae vel Hamartoli historiis 23
 Σελεύκειαν PV 25 Λαοδικίας PV 26 βασιλεῖς Συρίας

μετὰ Σέλευκον τὸν Νικάνωρα Ἀντίοχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ, Ἀντίοχος ὁ νόθος, Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, Ἀλέξανδρος, Ἀντίοχος, Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ, Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανῆς, Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ, Δημήτριος Σέλευκος, Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλῆ, Δημή- 5 τριος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος, Τρύφων, Πτολεμαῖος, Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης, Δημήτριος, Ἀντίοχος ὁ Γρυπός, Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός, Σέλευκος ὁ τοῦ Γρυποῦ, ἐφ' οὗ ἡ Ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ἦλθε καὶ ἡ τῆς Συρίας ἀρχὴ κατελύθη, διαρκέσασα ἔτη σν'. τῆς δὲ Αἰγύπτου 10 Πτολεμαῖος ἐβασίλευσεν ὁ Λάγου καὶ οἱ καθεξῆς Πτολεμαῖοι ἕως Κλεοπάτρας, θυγατρὸς Διονύσου. οἱ δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρον εἰσὶν οἷδε· Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, ἐφ' οὗ Μένανδρος ὁ κωμωδοποιὸς ἐγνωρίζετο καὶ Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος, 15 Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, ἐφ' οὗ οἱ ἐβδομήκοντα Ἑβραίων σοφοὶ τὸν νόμον ἠρμήνευσαν, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, [Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ,] Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανῆς, Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, 20 Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ, Πτολεμαῖος ὁ Ἀλέξανδρος, Πτο- 368 λεμαῖος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Πτολεμαῖος ὁ Διόνυσος, Κλεοπάτρα ἡ τούτου θυγάτηρ, ἣν Αὐγούστος ἀνελὼν

μετ' Ἀλέξανδρον in margine P legitur 2 νόθος ex θεός corruptum esse persuasum habet A. de Gutschmid 3 Καλλίνικος perperam PV 5 Σελεύκου corrigendum monet Gutschmid Βαλῆ scripsi cum Cedreno Βαλά PV 6 Πτολεμαῖος post Ἀλέξανδρος transferendum putat Gutschmid, quo eodem vitio laborat Cedrenus 8 Κυζικηνός PV 10 κατελήθη P corr. V 12 βασιλεῖς Αἰγύπτου in margine P adscriptum 16 ἐπὶ τίνος οἱ ἐβδομήκοντα τὴν θείαν γραφὴν μετέφρασαν legitur in margine P 18 Haec verba glossemate aliquo orta rectiusque supra ad Πτολ. ὁ Φιλ. adscripta expunxi

ἐν ἔτει ἰδ' τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας, ἐκράτησε τῆς Αἰγύπτου, καθελὼν τὴν βασιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν ἔτη σή'.

DCCCXLVII. Περὶ Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας Σάμιος, φιλόσοφος, παιδευθεὶς παρὰ
 5 Χαλδαίοις καὶ Αἰγυπτίοις. ἦν δὲ ἐπὶ Ἀρταξέρξου τοῦ
 Μακρόχειρος, ὡς προείρηται. ἔγραψε δύο μόνον βιβλία,
 ἅπερ εἰσὶ ταῦτα· παιδευτικόν, πολιτικόν. τὸ δὲ φερό-
 μενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδός ἐστι τοῦ Τα-
 ραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου. τινὲς δὲ ἀνα-
 10 τιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔπη. [μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ
 ἦσαν διάφοροι, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν
 καταγινόμενοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί, οἱ δὲ περὶ
 τὰ ἀνθρώπινα, οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί, οἱ δὲ περὶ
 τὰ μαθήματα, τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, οἵπερ
 15 ἐκαλοῦντο μαθηματικοί. τούτων οἱ μὲν αὐτῷ συγ-
 γενόμενοι τῷ Πυθαγόρᾳ ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί, οἱ
 δὲ τούτων μαθηταὶ Πυθαγόρειοι, οἱ δὲ ἄλλως ἕξωθεν
 ζηλωταὶ Πυθαγορισταί.] οὔτοι πάντες δι' ἀνιγμάτων
 τὰ τῆς φιλοσοφίας ἐμάνθανον δόγματα, καὶ μετὰ τῶν

DCCCXLVII. Hesych. (Suid.) μαθηταὶ — Πυθαγορισταί
 Vit. Pythag. apud Phot. p. 438b (Suid.) οὔτοι πάντες — exit.
 Nonn. I, 17 (Cosm. p. 309)

1 ἰδ' revocavi ex Cedreno κδ' PV, mox σή' mendosum esse probabile est; ducentos et nonaginta annos numeravit Cedrenus 6 Cf. p. 367, mox ἔγραψε τρία Suidas, quod minus placet 10 μαθηταὶ — Πυθαγορισταί ex Suidae lexico postea additum est. Certe Eudocia posthac etiam verba in initio posita Πυθαγόρειοι, γένος φιλοσόφων ἐκ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου a Nonno mutuata erat, quae, postquam interpolator verba Suidae intercalavit, sine dubio exciderunt 17 Sic rectius F et S ἕξω ζηληταὶ PV

ἄλλων καὶ τοῦτο τὸ αἰνιγμα παρεδίδοτο, κνάμους μὴ ἐσθίειν, τουτέστι μὴ προδιδόντας τὸ δίκαιον δωροδοκεῖσθαι χρήμασιν· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάσαι δικασταὶ ἀντὶ ψήφων κνάμοις ἐχρῶντο πρὸς κατάκρισιν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. φησὶν οὖν ἐκ τῶν κνάμων τῶν ἐκ τοῦ 5 δικαστηρίου μὴ ἐσθίειν.

DCCCXLVIII. Περὶ Πύρρωνος.

Πύρρων Πλειστάρχου, Ἡλεῖος φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνοσ κατα τὴν ρια' ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέκεινα. οὗτος πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν καὶ διήκουσε Βρύ- 10 σωνος τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ, εἶτα Ἀναξάρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ Χίου.

Καὶ ἕτερος Πύρρων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

DCCCXLIX. Περὶ τῆς Ῥέας καὶ τῶν Κορυβάντων 369 καὶ τῶν ἐκτομῶν τῶν Φρυγῶν.

Ῥέα γυνὴ Κρόνου μυθεύεται, ὅς, ἅπερ ἔτικτεν 15 αὐτὴ παιδία, λαμβάνων κατέπινε, καὶ οὕτως ἐπὶ πολ-

DCCCXLVIII. Hesych. (Suid.) DCCCXLIX. Nonn. Sanct. Lum. 1 ἔθνος δὲ οὗτοι — Κορύβαντες Etym. M. p. 531, 5

1 Post μὴ inseruit δεῖν R. Nitzsche. Ceterum in margine legitur περὶ τῶν Πυθαγορικῶν κνάμων 8 ρια' S ρα PV 11 καθηγητοῦ coni. Nietzsche in Mus. Rhen. XXV, p. 323 συμμαθητοῦ E. Rohde ib. XXXIII, p. 203 not. ex Porphyrii philosophorum historia hanc vitam fluxisse suspicatus Ἀλεξάνδρου pro Ἀν. PV 12 οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε δὲ μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλόν, ἀλλ' ἔθει καὶ νόμῳ add. S

λῶν τούτου γενομένου, ἄτεκνος ἔμενευ ἡ Ῥέα. ὅτε οὖν ἐγέννησε τὸν Δία ἡ Ῥέα, φοβουμένη, μήπως καὶ τὸ βρέφος τοῦτο καταποθὲν ἀπόληται, λίθον μὲν σπαργανώσασα δέδωκε τῷ Κρόνῳ ὡς βρέφος κατα-
 5 πιεῖν, τὸν δὲ Δία ὑπερέθετο ἐν τῇ Κρήτῃ καὶ παρε-
 ἔσταξε τῷ βρέφει τούτῳ τοὺς Κορύβαντας καὶ τοὺς Κουρήτας, ὀρχεῖσθαι καὶ κροτεῖν καὶ κτυπεῖν τὰ ὄπλα αὐτῶν καὶ γενέσθαι τινὰ ἤχον, τὸν δυνάμενον ὑπο-
 κλέπτειν καὶ παρακρούειν τὸν ἐκ τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ
 10 παιδίου ἤχον, ἵνα μὴ μαθὼν ὁ Κρόνος, ποῦ κρύπτεται τὸ παιδίον, τοῦτο λαβὼν καταπίῃ. ἔθνος δὲ οὔτοι οἱ Κορύβαντες βακχικὸν καὶ μανικόν, παρὰ τὸ κρύβειν τὸν Δία, Κρύβαντες καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο Κορύβαντες. τῇ οὖν Ῥεᾷ ἐν τῇ Φρυγίᾳ ἐγένοντο τελεταὶ τινες, καὶ οἱ
 15 τελούμενοι ἐξιστάμενοι ἑαυτῶν, κατέτεμνον ἑαυτοὺς ὑπὸ ξιφῶν, μὴ αἰσθανόμενοι, ὅτι ἑαυτοὺς τέμνουσι, καὶ αὐλοὶ δέ τινες ἤνυλον καταθέλοντες αὐτοὺς καὶ παρεγείροντες πρὸς τὴν ἐκτομήν. ἄχρι δὲ τοῦ παρόντος τινὲς περὶ τὰ ὄρεινὰ τῆς Καρίας Ἕλληνες ἀλόγιστοι κατατέμνουσιν
 20 ἑαυτοὺς τῷ πάλαι ἦθει. φασὶ δὲ τὴν Ῥεᾶν καὶ Κυβέλην παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη, ὄρεία γὰρ θεός, διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει.

Καὶ ἄλλως περὶ αὐτῆς. τῆς Ῥεᾶς κατὰ τὴν παρα-
 δεδειγμένην ῥύσιν εἰδοποιουμένης, εἰκότως ἤδη καὶ
 25 τὴν τῶν ὄμβρων αἰτίαν ἀνατιθέασιν αὐτῇ, ὅτι ὡς

τῇ οὖν Ῥεᾷ — ἦθει Strabo X, p. 469 seq. φασὶ δὲ — ζεύγει
 Etym. M. p. 542, 54 (Tzetzes Lyc. 1170) καὶ ἄλλως — exit.
 Cornut. 6. Cf. Eud. p. 258

8 ὑποκλέπτειν F ὑποβλέπειν PV 23 Sic F παραδεδο-
 μένην PV

ἐπιτοπολὺ μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν συμβαίνει
 γίνεσθαι, καὶ ταύτην παρεισάγουσι τυμπάνοις καὶ
 κυμβάλοις καὶ κερυλίσαις ἢ λαμπαδηφορίαις χαίρου-
 σαν. ἐπεὶ δὲ ἄνωθεν ὄμβροι καταράττουσι, πολλαχοῦ
 δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὄρῶν κατερχόμενοι φαίνονται, πρῶτον 5
 μὲν τὴν Ἰδην ἐπωνόμασαν αὐτῇ μετέωρον ὄρος, καὶ
 ὃ μακρόθεν ἐστὶν ἰδεῖν, ὄρειαν αὐτὴν προσαγορεύοντες,
 καὶ τὰ γενναιότατα τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι γινομένων ζώων,
 τοὺς λέοντας, ὑπ' αὐτῆς παρεισάγουσι, τάχα ἐπεὶ καὶ
 οἱ χειμῶνες ἀγριωπὸν τι ἔχουσι. πυργωτὸν δὲ περι- 10
 κειται στέφανον, ἦτοι διὰ τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὄρῶν
 τίθεσθαι τὰς πόλεις ὀχυρότητος ἕνεκεν, ἢ ἐπεὶ ἀρχηγός
 ἐστὶ τῆς πρώτης καὶ ἀρχετύπου οὐσίας τοῦ κόσμου.
 καρδίαν δ' ἀνατιθέασιν αὐτῇ, παριστάντες, ὅτι αἰτία 370
 τῆς ζωογονίας αὕτη ἐγένετο. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους 15
 τινὰς τύπους περὶ τὸ στήθος αὐτῆς περιτιθέασιν, ὡς
 τῆς τῶν ὄντων ποικιλίας καὶ παντὸς χρώματος ἐξ αὐ-
 τῆς γεγονότος. εἶκει δὲ ἢ αὐτὴ καὶ ἢ παρὰ Σύροις
 Ἀρταγατῆς εἶναι, ἣν διὰ τὸ περιστερεῶς καὶ ἰχθύος
 ἀπέχεσθαι τιμῶσι, σημαίνοντες, ὅτι τὰ μάλιστα δηλοῦντα 20
 τὴν τῆς οὐσίας αἴρεσιν ἀῆρ καὶ ὕδωρ ἐστί. Φρυγία δ'
 ἰδίως εἴρηται διὰ τὸ θρησκευέσθαι παρὰ τοῖς Φρυξίν
 ἐξόχως, παρ' οἷς καὶ ἢ τῶν Γάλλων ἐπεπόλασε παρ-
 εδρία, τάχα τι τοιοῦτον ἐμφαίνουσα, ὁποῖον καὶ παρὰ
 τοῖς Ἑλλησι περὶ τῆς τοῦ Οὐρανοῦ ἐκτομῆς μυθεύεται. 25
 [πρῶτον μὲν γὰρ ὁ Κρόνος λέγεται καταπίνειν τὰ ἐκ

3 κερυνοῖς PV, μοχ λαμπαδιφορίαις P corr. V 4 κατα-
 ράπτουσι F κατακερέσουσι PV 12 ὀχυρωτάτου PV 17
 ἐξ addidi ex F 18 γεγονότος F γυγονίας PV 19 Ἀρτα-
 γατῆς F Ἀρταγὰ PV 26 Quae sequuntur ex priore loco ite-
 rata antecedentibus inepte adnexa sunt, cum ad Saturnum, non

τῆς Ῥέας αὐτῷ γινόμενα τέκνα. εἴληπται μὲν οὖν οὕτω πάνυ εἰκότως, ἐπειδὴ, ὅσα ἂν γίνονται κατὰ τὸν εἰρημένον τῆς κινήσεως λόγον, πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν ἐν περιόδῳ ἀφανίζεται. καὶ ὁ Κρόνος δὲ τοιοῦτόν 5 ἔστι· δαπανᾶται γὰρ ὑπ' αὐτοῦ τὰ γενόμενα. εἶτα τὴν Ῥεάν φασί, γενομένου αὐτῆ τοῦ Διός, λίθον ἀντ' αὐτοῦ προσενεγκεῖν ἐσπαργανωμένον τῷ Κρόνῳ, τοῦτον εἰποῦσαν τετοκέσαι, κάκεινον μὲν καταποθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, τὸν δὲ Δία τραφέντα βασιλεῦσαι τοῦ κόσμου. 10 ἐνταῦθα οὖν ἄλλως εἴληπται ἢ κατάποσις. συντέτακται γὰρ ὁ μῦθος περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, ἐν ᾧ τότε ἀνετράφη ἡ διοικοῦσα αὐτὸν φύσις καὶ ἐπεκράτησεν, ὅτε εἰς τὸ μεσαίτατον αὐτοῦ ὁ λίθος οὗτος, ὃν καλοῦμεν γῆν, οἶουεὶ καταποθεῖς ἐγκατεστηρίχθη· οὐ 15 γὰρ ἂν ἄλλως συνέστη τὰ ὄντα, εἰ μὴ ἐπὶ θεμελίῳ ταύτης ἐρείσθη, γινομένων καὶ τρεφομένων ἐντεῦθεν πάντων.]

[DCCCL. Περὶ Ῥήσου.

Ῥῆσος κατὰ μὲν Ὅμηρον Ἡιονέως υἱὸς ἦν, κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους Στρυμόνος τοῦ τατὰ Θράκην ποτα- 20 μοῦ καὶ Εὐτέρπης Μούσης [υἱόν]. λέγουσι δὲ καὶ χρησμὸν αὐτῷ ἀποκεῖσθαι, εἴ γε ἐν Τροίᾳ βοτάνης φάγοιεν οἱ ἵπποι αὐτῷ καὶ τοῦ ἐκεῖσε πίοιεν ὕδατος, ἀπρόσμαχον αὐτὸν ἔσεσθαι. Πίνδαρον δὲ πού φασιν

DCCCL. Eustath. II. p. 817

ad Rheam spectent 8 εἰποῦσα PV 16 ταῦτα perperam PV
18 II. X. 435. Haec quoniam ad verbum cum Eustathii com-
mentariis conspirant, postea addita putaverim 23 fr. 246

ἱστορεῖν, ὅτι μίαν ἡμέραν πολεμῶν ὁ Ῥῆσος μεγάλη
κακὰ ἐνεδείξατο τοῖς Ἀχαιοῖς.]

DCCCLI. Περὶ Ῥοιοῦς.

Ῥοιῶ Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ
γίνεται, ἣ ἐμίγη ὁ Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ ὁ Στάφυλος,
βαλὼν εἰς λάρνακα πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν.⁵
ἐξελθοῦσα δὲ τῆς λάρνακος ἐπὶ Εὐβοίαν περὶ τι ἄν- 371
τρον, παῖδα γεννᾷ καὶ Ἄνιον καλεῖ διὰ το ἀνιαθῆναι
δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ ὁ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον,
ὃς Λωρίππην γήμας γεννᾷ τοὺς Οἰνοτρόπους, Οἰνώ,
Σπερμῶ καὶ Ἐλαῖδα, αἷς Διόνυσος ἐχαρίσατο, ὁπότε¹⁰
βούλονται οἶνον, σπέρματα καὶ ἔλαιον λαμβάνειν.

Γραμματικοί.

DCCCLII. Περὶ Ῥηγίνου τοῦ γραμματικοῦ.

Ῥηγίνος γραμματικός. ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πο-
λυμνήμονα.

DCCCLIII. Περὶ Ῥιανοῦ τοῦ γραμματικοῦ.

Ῥιανός, Κρής γραμματικός, ἐκ τῆς Βήνης (πόλις
δὲ αὕτη Κρήτης), τινὲς δὲ Κεραίτην, ἄλλοι δὲ Ἰθώ-¹⁵
μης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἱστορήσαν. γέγονε δὲ σύγ-

DCCCLI. Tzetzes Lyc. 570 (Phavorin.) DCCCLII—
DCCCLIII. Hesych. (Suid.)

6 ἐξελθούσης PV, μοx ἐν Εὐβοίᾳ F περὶ τι F παρὰ
τι PV, μοx Ἄνιον PV 12 Πολύμωνα compendio male in-
tellecto PV 14 ὁ καὶ Κρής et μοx ὢν Βηναῖος, Βήνη δὲ S
15 Κεραίτην PV Ἰθάκης PV 16 αὐτὴν PV οὗτος δὲ
ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παι-
δευθεὶς ἐγένετο γραμματικός add. S

χρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἑμμετρα ποιήματα,
Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ'.

Ἴατροί.

DCCCXLIV. Περὶ Ῥούφου τοῦ ἱατροῦ.

Ῥοῦφος, Ἐφέσιος ἱατρός, γεροντὸς ἐπὶ Τραϊανοῦ
σὺν Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα, ἐξ ὧν
5 καὶ ταῦτα· περὶ διαίτης πέντε, περὶ διαίτης πλεόντων
ἓν, ἥτοι ἐφοδίων, περὶ τραυματικῶν φαρμάκων ἓν,
περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων ἓν, περὶ σύκων ἓν, περὶ
τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς ἓν, περὶ γάλακτος ἓν, περὶ οἴνου
καὶ μέλιτος ἓν, περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων δύο,
10 περὶ ὀστέων ἓν.

DCCCLIV. Hesych. (Suid.)

1 ἑμμέτρως editores Suidae scripserunt, quod ne paullulum
qui demarridet: aut corrigendum est ἐξάμετρο ποιήματα aut cum
Meinekio ἐξάμετρα ποιήματα, quod nescio an melius sit. Ne-
glexerunt autem viri docti eam vitam, quam E. Miller, Périple
p. 313 edidit: Ῥιανός, Βηναῖος ἐκ Βήνης, πόλεως Κρήτης· γραμ-
ματικὸς οὗτος ἦν, πρότερον φύλαξ παλαιστρας, ὕστερον δὲ παι-
δευθεὶς γραμματικὸς ἐγένετο, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψε
δὲ εἰς γραμματικὴν καὶ ποιημάτων βιβλία τέσσαρα, unde
Suidam scripsisse ἔγραψε δὲ καταλογάδην καὶ ἑμμέτρως efficitur
2 Librorum numerum vitiosum esse perspexit Vossius, qui ἰδ
scribendum monuit 6 ἥτοι ἐφοδίων om. S, melius verba post
διαίτης transponuntur 8 τῆς addidi ex S om. PV 9 sci-
licet περὶ οἴνου ἓν, περὶ μέλιτος ἓν, quod certe Suidae lectioni
praeferendum videtur, qui περὶ οἴνον βιβλίον α, περὶ μέλιτος
tradidit, erant enim libri περὶ σύκων, περὶ γάλακτος, περὶ οἴνου,
περὶ μέλιτος, περὶ διαίτης πλεόντων quinque illae περὶ διαίτης
particulae, quod quidem recte perspexit Bernhardy περὶ τῶν
— ἓν om. S, cf. Bernhardy praef. p. XXXI

DCCCLV. Περὶ τοῦ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ τῆς βύρσης βροντῶν.

Σαλμωνεὺς Αἰόλου μὲν ἦν υἱὸς καὶ Λαοδίκης, ἀδελφὸς Δηϊονέως καὶ Κηφέως, βασιλεὺς δὲ Θεταλῶν. οὗτος ἀσεβῆς εἰς τοὺς θεοὺς γενόμενος, προσράπτων ἄρματι βύρσας ξηρὰς τε καὶ σκληρὰς καὶ λέβη-
 τὰς τινὰς μετὰ τῶν βυρσῶν [κτυπῶν] ἤχους ἀπετέλει, 5
 μετὰ χειρὰς τε βαστάζων καιομένας λαμπάδας, ἐμεγαλύν-
 χει, καθάπερ Ζεὺς, βροντᾶν τε καὶ ἀστράπτειν. [διὸ καὶ 372
 ἀντιβροντᾶν τε καὶ ἀνταστράπτειν τῷ Διὶ ἐμυθεύθη],
 ἕως ὑπὸ τοῦ Διὸς κεραυνωθείς ἀνηρέθη, καὶ κατέλιπε
 θυγατέρα ἀφήλικα ὀνόματι Τυρώ. αὕτη τραφεῖσα ὑπὸ 10
 τοῦ ἰδίου θείου Κηφέως ἠράσθη τοῦ ἐγχωρίου ποτα-
 μοῦ Ἐνιπέως. τούτῳ δὲ τῷ ποταμῷ ὁμοιωθεὶς Ποσει-
 δῶν συνεγένετο ἀντὶ Ἐνιπέως τῇ Τυροῖ καὶ συνέλαβε
 Πελίαν καὶ Νηλέα, καὶ εἶχε τούτους ἐγκύνους. ἐγαμήθη
 δὲ αὕτη ὑπὸ Κρηθέως καὶ ὕστερον ἔτεκεν ἢ Τυρώ, 15
 τὸ μὲν δοκεῖν ἐκ Κρηθέως, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ Ποσει-
 δῶνος. ὕστερον δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρηθέως ἔσχε
 παῖδας. Ὅμηρος μέντοι οὐκ οἶδε τοιοῦτόν τι περὶ τοῦ
 Σαλμωνέως, ἀλλὰ ἀμύμονα αὐτὸν καλεῖ.

DCCCLV. Nonn. II, 7 (Cosm. p. 283) Ὅμηρος — καλεῖ Eustath. Od. p. 1681

1 καὶ Λαοδίκης — Κηφέως om. F 4 ἄρματι F ἤρμωσε
 PV 5 κτυπῶν iure om. F 7 διὸ — ἐμυθεύθη om. F 13
 Τυρῶ PV 15 Κρηθέως ter PV 18 Ὅμηρος — καλεῖ om.
 Nonnus ἐπροκαλεῖ vel ὑποκαλεῖ P. Ceterum cf. Od. XI, 236

DCCCLVI. Περὶ τοῦ Σαρδαναπάλου.

Σαρδανάπαλος υἱὸς Ἀνακунδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας [ὅς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ταρσὸν καὶ Ἀρχιάλην ἔκτισεν, ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς]. φασὶ δὲ αἰσχροῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ
 5 ὀραῖσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυροπολουμένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὐρεθεῖς, ἀπέθανεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· „Σαρδανάπαλος, Ἀνακунδαράξου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀρχιάλον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
 10 πῖνε, ὄχευε, ὡς τᾶλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια.“ ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Περσικοῖς δύο φησὶ Σαρδαναπάλους γεγυμέναι· εἷς δὲ αὐτῶν Περσῶν βασιλεύς, ὅς ἐν τρυφῇ ὠρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε τῆς Λυκίας, Ταρσὸν καὶ
 15 Ἀρχιάλην. ἦν δὲ τὸν βίον τρυφηλὸς καὶ τὸ εἶδος ἐκτράπελος καὶ τὸ σχῆμα ἀλλόκοτος, διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

Εὖ δεδαῶς, ὅτι θυνητὸς ἔφυς, ὃν θυμὸν ἄεξε,
 Τερπόμενος θαλίῃσι, θανόντι τοι οὔτις ὄνησις.

DCCCLVI. Schol. Ar. Aves 1022 (Suid.; Arsen. Viol. p. 426). Cf. Append. Proverb. IV, 68; Athen. VIII, p. 336.

1 Ἀνακунδαράξου hic et infra PV, mox βασιλεύς Schol. et PV 2 ὅς — τρυφαῖς hic interpolata sunt, itaque in sequentibus φασὶ δὲ pro φασὶ γὰρ scripsi. Cf. Suidas v. Ἀρχιάλη 6 Müller I, p. 440 10 ἔσθιε add. F om. PV 12 τὸ αὐτὸ perperam PV δὲ αὐτῶν coni. Sturzium, cf. Müller I, p. 67 18 De nostro epigrammate cf. Strabo XIV, p. 672, Naek. Choerilus p. 203, Anthol. Palat. XVI, 27; εἰδῶς alii, mox ὃν recte F consentientibus PV. Hunc pronominis usum prorsus ignorabant ii, qui σὸν vel τὸν correxerunt 19 τοι addidi ex F om. PV, σοι alii

Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύων.
 Ταῦτ' ἔχω, ὅσς' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος
 Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
 Ἡ δὲ σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν,
 Κεκτῆσθω δ' ὁ θέλων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον. 5

DCCCLVII. Περὶ Σαρπηδόνοσ.

Σαρπηδόνα οὕτω διὰ τοῦ Γλαῦκου γενεαλογεῖ ὁ ποιητής. Βελλεροφόντου παῖδες Ἴσανδρος καὶ Ἰπόλοχος καὶ Λαοδάμεια· τούτων Ἴσανδρος μὲν ἀνηρέθη 373 μαχόμενος, Ἰπολόχου δὲ παῖς ὁ Γλαῦκος. Λαοδαμείη δὲ παρελέξατο Ζεὺς, ἥ δ' ἔτεκεν ἀντίθεον Σαρπηδόνα 10 χαλκοκορυστήν, ὥστε ἀντανεψιὸς ὁ Γλαῦκος τῷ Σαρπηδόνι, καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητής. οἱ δὲ νεώτεροι Εὐρώπης καὶ Διὸς υἱὸν Σαρπηδόνα λέγοντες καὶ ἀδελφὸν αὐτὸν ἱστοροῦντες Μίνωσ, ἄλλον ἐκεῖνον Σαρπηδόνα γενεαλογοῦσι παλαιότερον, ὡς ἴφασιν οἱ 15 ἀκριβέστεροι.

DCCCLIII. Περὶ Σειρήνων.

Σειρήνες θυγατέρες γεγόνασι Τερψιχόρης Μούσης καὶ Ἀχελῷου, ποταμοῦ μεταξὺν ῥέοντος Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, τῆς καὶ Ἀμβρακίας, νῦν δὲ Νικο-

DCCCLVII. Eustath. II. p. 636 DCCCLVIII. Tzetzes Lyc. 653 αἰτινες — Λευκωσία Eustath. Dion. 358 κατὰ δέ τινας — Ἀγλαόφανος Schol. Apoll. IV, 891 παραπλεύσαντος — exit. Eustath. Dion. 358

1 βασιλεύσας Athen. Anth. 2 μεθ' ἐρώτων PV σὺν ἔρ. Athen. 3 ἐδάην Anth. 4 Sic corrigendum, οὐδέποτ' ἐσθλή huc memorise culpa ex versu Hesiodico Oper. 640 invasit: Ἀσκηρ χειμα κακῆ, θέρει ἀργαλή, οὐδέποτ' ἐσθλή 5 Postremus versus a Strabonis textu abest χρυσόν Athen. 12 Il. VI, 198 19 Sic F Ἰρκανίας PV

πόλεως· αἴτινες κατὰ μὲν Ὅμηρον δύο καὶ ἀνώνυμοι
 ἱστοροῦνται, κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους ποιητὰς τρεῖς, καὶ
 ὀνόματα αὐταῖς Παρθενόπη, Λίγεια καὶ Λευκωσία,
 κατὰ δὲ τινὰς πάλιν Θελξιόπη ἢ Θελξινόη, Μολπή,
 5 Ἀγλαόφωτος. παραπλεύσαντος δὲ αὐτὰς τοῦ Ὀδυσ-
 σέως καὶ μὴ θελχθέντος οἷς ἐμελώδουν, νικηθεῖσαι
 τῇ ἀθυμίᾳ, κατέρριψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ
 ἀποπνιγεῖσαι ἄλλη ἄλλαχῆ ἐξεβράσθησαν, ὧν ἡ Παρ-
 θενόπη πρὸς τῇ Νεαπόλει τέθραπται, πόλει Καμπανῶν
 10 εὐδαίμονι, καὶ ἐκεῖ τοσοῦτον τετίμηται, ὥστε καὶ τὴν
 πόλιν κληθῆναι Παρθενόπην. ἄλλοι δὲ περὶ Παρ-
 θενόπης οὕτω λέγουσι. Παρθενόπη πολλοῖς ἀνδράσιν
 ἐπιβουλευθεῖσα καὶ τὴν παρθενίαν φυλάξασα, εἶτα
 Μητιόχου Φρυγὸς ἐρασθεῖσα τὰς τε τρίχας ἔτεμεν,
 15 ἀκοσμίαν ἑαυτῆς καταψηφιζομένη καὶ εἰς Καμπανοὺς
 ἐλθοῦσα ᾤκησε, καὶ τάχα διὰ τὴν τοιαύτην σωφροσύ-
 νην ἀγνὴ παρὰ πολλῶν ἱστορεῖται.

DCCCLIX. Περὶ Σεμέλης.

Σεμέλη Κάδμου ἦν θυγάτηρ. ταύτης ἠράσθη ὁ
 Ζεὺς καὶ συγγίνεται αὐτῇ, καὶ συλλαβοῦσα εἶχεν ἐξ
 20 αὐτοῦ τὸν Διόνυσον ἔγκυον. ἡ δὲ Ἥρα ζηλοτύπως
 φερομένη σχηματίζεται πρόσωπον τροφοῦ ἐγνωσμένης
 τῇ Σεμέλει καὶ συμβουλεύει αὐτῇ τῇ Σεμέλει, ὅτι δεῖ
 αἰτῆσαι τὸν Δία συγγενέσθαι, ὥσπερ συγγίνεται τῇ
 Ἥρᾳ. συνεγίνετο δ' ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ μετὰ βροντῶν

DCCCLIX. Nonn. II, 25 (cod. Mon. 490) Σεμέλη δὲ ἤκουσε
 — exit. Etym. M. p. 709, 43

καὶ κεραυνῶν. ταῦτα δὲ συνεβούλευσεν ἡ Ἥρα τῇ Σεμέλῃ, ἵνα, ἐρχομένου τοῦ Διὸς μετὰ κεραυνῶν πρὸς αὐτήν, ὡς θνητὴ καταφλεχθῆσεται καὶ μηκέτι ἔχοι τὴν ἀντίζηλον· ὃ δὴ καὶ γέγρονε. τοῦ Διὸς ἐλθόντος πρὸς τὴν Σεμέλην, ἤτησεν ἡ Σεμέλη οὕτως αὐτῇ συγ-⁵ γενέσθαι ὡς τῇ Ἥρᾳ, καὶ συγγίνεται καὶ κεραυνοῦται καὶ ἀπόλλυται. καὶ τότε λαβὼν ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον³⁷⁴ ἔμβρον ὄντα ἔραψεν ἐν τῷ αὐτοῦ μηρῷ, καὶ ὕστερον ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἐλθὼν ὁ Ἑρμῆς ἀναπτύσσει τὸν μηρὸν τοῦ Διὸς καὶ γεννᾶται, ὡς φασιν, ὁ Διό-¹⁰ νυσος, καὶ λαμβάνει αὐτὸν καὶ ἀποφέρει εἰς Νύσσαν τῆς Θράκης, κάκει παρὰ τῶν Νυμφῶν γαλακτοτροφεῖται. Σεμέλη δὲ ἤκουσε παρὰ τὸ σέλας μέλειν, ἤγουν φροντίζειν· τὸν γὰρ Δία, ὡς εἶρηται, ἠτήσαντο μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν συγγενέσθαι αὐτῇ· οὗ γενο-¹⁵ μένου καὶ κεραυνωθείσης ἐσείσθη τὰ μέλη καὶ ἐντεῦθεν Σεμέλη.

DCCCLIX^b. Σεμέλης γενεαλογία.

Ποσειδῶν ἐκ τῆς Δαμνοῖς τοῦ Βήλου γεννᾷ Ἀγήνορα, οὗ καὶ Ἀργιόπης τοῦ Νείλου ποταμοῦ Εὐρώπη, Φοῖνιξ, Ἰσαίη, Μελία, Κάδμος, οὗ καὶ Ἀρμο-²⁰ νίας Σεμέλη, Ἰνώ, Ἀγανή, Ἀύτονόη.

DCCCLX. Περὶ τοῦ Σεσογχώσιδος.

Σεσόγχωσις βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων μετὰ Ὄρον,

DCCCLIX^b. Schol. Apoll. III, 1186. Cf. Eud. p. 23.
DCCCLX. Schol. Apoll. IV, 272 κοσμοκράτωρ — λέγεται

3 ἔχειν PV 5 οὕτω δὲ PV 8 αὐτοῦ P αὐτοῦ V
13 μέλειν P μένειν V 23 Postremum nomen ex Apollo-
doro reposui, Ἀυτόνη PV

τὸν Ὀσίριδος καὶ Ἰσιδος παῖδα. οὗτος ὁρμήσας Ἀσίαν
 πᾶσαν κατεστρέψατο καὶ μέρη πλείστα τῆς Εὐρώπης.
 λέγουσι δὲ καὶ ὡς εἰ μὲν τινας τῷ πολέμῳ καταστρέ-
 ψει, στήλας ἀνίστη τῆς νίκης σύμβολα, εἰ δὲ τινας
 5 ἄνευ πολέμου χειρῶσταιτο, γυναικείον αἰδοῖον προσ-
 ετίθει ταῖς στήλαις, τῆς σφῶν μαλακίας σημεῖον.
 κοσμοκράτωρ δὲ γεγωνῶς ἠθέλησε γνῶναι τοὺς ἀρχαι-
 οτέρους τῶν ἀνθρώπων, καὶ τροφόν τινα γλωττοτο-
 μήσας ἀπέκλεισε μετὰ βρέφους. αὐξηθέντος οὖν καὶ
 10 βοῶντος βέκ, ἤκουσε καὶ ἔγνω ὁ βασιλεύς, ὅτι ἀρχαιό-
 τεροι ἦσαν οἱ Παφλαγόνες· παρ' αὐτοῖς καὶ γὰρ ὁ
 ἄρτος βέκ λέγεται.

DCCCLXI. Περὶ Σιβυλλῶν καὶ Βακίδων.

Σίβυλλαι τρεῖς ἐγένοντο, ὧν ἡ μὲν ἐστίν, ὡς
 Φιλητᾶς ὁ Ἐφέσιος διὰ τῆς ποιήσεώς φησιν, Ἀπόλ-
 15 λωνος ἀδελφή, δευτέρα δὲ ἡ Ἐρυθραία, τρίτη δὲ ἡ
 Σαρδιανή, εἰ καὶ ἄλλοι ἄλλως τάττουσιν, ὡς ἐν τοῖς
 ἐξῆς διαληφόμεθα. καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς, ὁ μὲν
 375 ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, ὁ δὲ Ἀρκάς.
 Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν Φιλιππικῶν τά τε
 20 ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παρά-
 δοξα καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμονίων μανείσας τὰς γυναι-
 κας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν
 δόντος.

Schol. Ar. Nub. 398
 End. p. 92 et 383

DCCCLXI. Schol. Ar. Aves 963. Cf.

DCCCLXII. Περὶ Σινώπης.

Σινώπη θυγάτηρ Ἀσωποῦ κατὰ Εὐμηλον καὶ Ἀριστοτέλην, κατὰ δέ τινας Ἄρεως καὶ Παρνάσσης. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἄρεως καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται, ἣν ἀρπάσας Ἀπόλλων κατὰ Φιλοστέφανον ἀπὸ Συρίας ἐκομίσατο εἰς τὸν Πόντον, καὶ μιγείς αὐτῇ ἔτε-⁵ κεν υἱὸν Σύρον, ἀφ' οὗ Σύροι ἐκλήθησαν. κατὰ δὲ ἄλλους τὴν παρθενίαν μέχρι τέλους ἐφύλαξε καὶ τὸν τε Ἄλυν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ τὸν Δία καὶ Ἀπόλλωνα ἠπάτησεν. ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ πόλις Σινώπη ἐκλήθη. οὕτω μὲν οὖν οἱ μῦ-¹⁰θοι τὸ τῆς Σινώπης πόλεως ἔτυμον ἀποδιδόναι πειρῶνται, ἡ δὲ ἱστορία κίσμα αὐτὴν φησι Κρητίου Κώου, ὡς φησι καὶ Φλέγων. Ἄνδρων δὲ ὁ Τήϊος μίαν τῶν Ἀμαζόνων φησὶ φυγοῦσαν εἰς τὸν πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσαν¹⁵ δὲ οἶνον ὀνομασθῆναι Σανάπην (μεταφραζόμενον δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν· σανάπαι γὰρ λέγονται παρὰ Θραξίν οἱ μέθυσοι, ἢ διαλέκτῳ καὶ Ἀμαζόνες ἐχρῶντο), ἀπ' ἐκείνης δὲ τὴν πόλιν κληθῆναι Σινώπην.

20

DCCCLXIII. Περὶ Σίσυφου.

Σίσυφος ὁ Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος θανὼν κατὰ μῦθον καὶ δόλω αὐτίς ἀναβιούς οὐκ ἤθελε κάτω

DCCCLXII. Schol. Apoll. II, 946 ἡ δὲ ἱστορία — Φλέγων Steph. Byz. v. Σινώπη. Ἄνδρων δὲ — exit. Schol. Apoll. II, 946 DCCCLXIII. Eustath. Od. p. 1701. λέγεται δὲ —

1 Kinkel I, p. 191 3 Lobeck. Aglaoph. I, p. 594 4 Müller III, p. 29 Συρίας F Βοιωτίας PV 12 Κρητίου reposui cum Meinekio, Μακρυτίου PV 13 Ἄντρων PV Cf. fr. 2 Müller 17 πανάπαι PV

ἐλθεῖν, καθὰ συνέθετο, εἰ μὴ βαθὺ γῆρας λαβὼν αὐ-
 τὸν κατήγαγεν, ὅθεν κόλασιν εὗρεν ἐν Ἄιδου τὸ ἀνά-
 γειν τὸν λίθον. μυθεύεται δέ, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς καὶ
 Τυνδάρεως καὶ Γλαῦκος δις ἔζησε καὶ ἀνεβίωσε, κατὰ
 5 δέ τινος καὶ Αἴσωπος. λέγεται δὲ Ὀδυσσεὺς ἐκ Σισύ-
 φου εἶναι, καὶ γὰρ Αὐτόλυκος Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν
 τὴν Ὀδυσσεῶς μητέρα γεννᾷ, ἧτις ὑπὸ Σισύφου δι-
 επαρθενεύθη. οὗτος ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας
 ὑπερέβαλε, κλέπτων γὰρ ἵππους καὶ βόας καὶ ποιμνία
 10 τὰς σφραγίδας αὐτῶν μετεποίει καὶ ἐλάνθανε τοὺς δε-
 σπότης αὐτῶν, ὡς φησι καὶ Ἡσίοδος:

ὅτι κε χερσὶ λάβεσκεν, αἰδέελα πάντα τίθεσκεν.

Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα
 ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὀπλαῖς καὶ χηλαῖς
 15 ἐπεγίνωσκεν. Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοι-
 376 ούτων ζώων τινὰ τὰς σφραγίδας μετεποίησεν. ὡς δὲ
 καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν Σίσυφον φίλον
 αὐτῷ ἐποίησεν. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεῖς θυγατρὶ
 Ἀντικλείᾳ ἐγκυμονῆσαι τὸν Ὀδυσσεῆα ὕστερον δὲ
 20 ἔγημε Λαέρτην.

DCCCXLIV. Περὶ τῶν Σκεδάσου θυγατέρων.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέ-
 μῳ κατὰ τὸ κατακράτος νικῆσαι τοὺς Ἀθηναίους

exit. Tzetzes Lyc. 393. Cf. Eud. p. 393 DCCCLXIV. Nonn. I, 10

4 In margine P legitur *τίνες δις ἔζησαν καὶ ἀνεβίωσαν*. Ceterum verba *μυθεύεται* — *Αἴσωπος* aliunde fluxerunt 8 Verba *οὗτος* — exit. cum ad Autolycum spectent interpolator adscripsisse fortasse putandus est 12 Restitui lectionem, quae in fragm. Hesiodico 96 comparet, *πάντα γὰρ ὅσα λάβεσκεν ἀΐδηλα τέθνησκε* PV 18 αὐτῷ P αὐτῷ V

ἠβουλήθησαν καὶ τοὺς ἰδίους συμμάχους πολεμῆσαι, καὶ ὀρμήσαντες κατὰ Θηβαίων, πρὶν προσεγγίσει τῇ πόλει, γενόμενοι ἐν Λεύκτροις (πόλις δὲ αὕτη Θηβῶν) συμβαλόντες ἠττήθησαν, Ἐπαμεινώνδου στρατηγοῦ Θηβῶν εὐδοκιμήσαντος. το δὲ πάθος τοῖς Λακεδαι-⁵μονίοις γέγονεν ἐν Λεύκτροις ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Σκέδασος Λευκτραῖος ὢν εἶχε τρεῖς θυγατέρας, τινὲς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων πάλαι παρ' αὐταῖς ἐπιξενωθέντες μίξει τὰς κόρας ἐνύβρισαν. φοβηθέντες οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι, μήπως δημοσιεύσωσι τῷ ἰδίῳ πατρὶ ¹⁰τὴν ἀσέλγειαν, ἀναιροῦσιν αὐτάς. ἐπανελθὼν δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τοῖς Λεύκτροις ὁ Σκέδασος καὶ μαθὼν τὸ γεγονός κατηράσατο πᾶσι Λακεδαιμονίοις παρ' αὐτὸν τὸν τάφον τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἀτυχεῖν, διὸ καὶ ἡ ἀτυχία ἔφθασεν ἐν Λεύκτρος τοὺς Λακεδαιμο-¹⁵νίους.

DCCCLXV. Περὶ τῆς Σκύλλης.

Μυθεύεται, ὅτι ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει περὶ τὸ Ῥήγιον καταντικρὸν Σικελίας θηρίον ἦν, ὃ ἦν γυνή μὲν περικαλλῆς μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν κυνῶν κεφαλὰι προσπεφύκασιν ἐξ, τὸ δὲ ἄλλο ²⁰

DCCCLXV. Nonn. I, 52 (Suidas — ὀφιῶδες) ὥσπερ — βοός Tzetzes Lyc. 653 τὴν δὲ Σκύλλαν — κητῶν Eustath. Od. p. 1714—15 Ἡρακλῆς — δυσχέρειαν Tzetzes Lyc. 45. Cf. Eud. p. 214 et 417 καὶ ταῦτα μὲν — Χάρυβδις Schol. Apoll. IV, 825 (etiam Eustath. p. 1714) ἐν ᾧ — ὀρᾶσθαι Nonn. I, 53 ἡ δὲ Σκύλλα — διαφθείρεται Schol. Apoll. IV, 825 ὑπονοστεῖ δὲ — μεστόν Nonn. I, 53 (Clarke p. 46) Cf. Eud. p. 431 ἔπειτα — ὀνομάκασιν Schol. Apoll. IV, 825 τινὲς δὲ — πλοίου Palaeph. 21 ἦν δὲ — exit. Eustath. Dion. 420

2 προσεγγῆσαι P corr. V 4 Ἐπαμεινώνδου P V 13 κατηράσατο P κατηρήσατο V 17 θυρίου P corr. V

αὐτῆς σῶμα ὀφιδῶδες, ὃ φασὶ θηρίον τοὺς παρα-
 πλέοντας τὰ πελάγη κατήσθιε ἀφειδῶς καὶ θηριωδῶς.
 ὥσπερ αἱ Γοργόνες ἐν Ταρτησοῦ τῆς Ἰβηρίας, κἄν
 τινες ἐν Ταρσοῦ ταύτας λέγουσι, περωταὶ καὶ αὐταὶ
 5 καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους, ὡς αἱ Ἄρπυιαι
 ἐν Θράκῃ ὧτα ἄρκτων, σώματα γυπῶν, πρόσωπα κο-
 ρῶν ἔχουσαι καὶ ἡ Ἐχιδνα περὶ Λυδίαν στέρανα καὶ
 κεφαλὴν κόρη, τὰ δὲ κάτω ὄφεις, ὡς καὶ Ὁρθος Γη-
 ρούνου κύων, ἐν Ἐρυθραίᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων,
 10 ἐπτὰ δρακόντων, καὶ Ἀστέριος βοὸς ἔχων πρόσωπον,
 τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἀνδρὸς, καὶ Μινώταυρος ἐν Κρήτῃ
 ἀνδρὸς ἔχων πρόσωπον καὶ στήθος, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα
 βοός. τὴν δὲ Σκύλλαν Φόρκυνος θυγατέρα καὶ Ἐκά-
 377 τῆς Ἀκουσίλαος λέγει, ἔχουσαν καὶ πρὸς ταῖς πλευραῖς
 15 σκύλακας, κατέχουσαν τὸν περὶ Σικελίαν πορθμὸν,
 Ὅμηρος μέντοι Κράταιν μητέρα τῆς Σκύλλης δηλοῖ,
 Μεγάλαι Ἅοῖαι δὲ Ἐκάτην αὐτὴν καλοῦσιν. εἰσὶ
 δὲ οἱ Τρίτωνά φασιν εἶναι πατέρα τῆ Σκύλλῃ,
 Στησίχορος δὲ Λάμιαν αὐτῆς μητέρα ποιεῖ, ἣν δὲ
 20 Λάμιαν ὁ μῦθος μὲν δαιμόνιον τι πλάττει. Νίκαν-
 δρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν γλώσσαις ἰχθύος αὐτὴν
 οἶδεν ὄνομα, καθὰ καὶ τὴν Σκύλλαν, εἰπὼν, ὅτι ὁ
 καρχαρίας ἰχθύς καὶ λάμια καὶ σκύλλα καλεῖται. Ὅμη-
 ρου δὲ τῆ Σκύλλῃ ἔξ πλασαμένου κεφαλὰς, ἕτεροι

1 Sic F ὀφιοειδές PV. Hic in margine legitur σημαίνεται
 περὶ τῶν ἄλλοκότων θηρίων 6 κορῶν F κύρκων P κίρκων V
 13 τὴν δὲ Σκύλλαν — πλάττει etiam in schol. Apoll. IV, 828
 leguntur 14 Ἀκουσίλαος reposui ex Schol. Apoll. ὁ μῦθος
 PV consentiente Eustathio 16 Od. XII, 124 17 Μεγάλαι
 Ἅοῖαι ex scholio Apoll. recepi, μάγοι et mox φασιν PV et
 Eustathius. Cf. Hes. fr. 92 19 fr. 13 Bergk. Λαμία PV

τρικέφαλον αὐτὴν ἐμυθεύσαντο. ἰστέον δὲ καὶ ὡς
κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ὀμήρου εἰπόντος ἐν τῇ μ' ῥαψω-
δία τῆς Ὀδυσσεΐας τὸ „ὄση φωνὴ σκύλακος,“ προσ-
έπλασαν τῇ Σκύλλῃ καὶ κυνῶν κεφαλὰς οἱ νεώτεροι.
πιθανώτερον δὲ φασι δρακόντων νοεῖν κεφαλὰς. εἰ- 5
πῶν γὰρ πόδας αὐτὴν ἔχειν ἰβ', ἔξ δὲ δειράς, ἐν δὲ
ἐκάστη κεφαλῇ, ἐπάγει „ἐν δὲ τριστοιχοὶ ὀδόντες.“
δρακόντων δὲ οὐ μὴν κυνῶν ἢ τῶν ὀδόντων τριστοι-
χία, ἔστι δὲ που καὶ ἑτέρων, οἷον μεγίστων κητῶν.
Ἡρακλῆς δὲ σοφὸς ὢν καὶ στρατηγικὸς καὶ παραπλέων 10
μετὰ τῶν Γηρυόνου βοῶν τὸν Σικελικὸν πορθμὸν
ὀλέθριον τοῖς ναύταις, στενὸν τε, σκολιὸν τε καὶ
ἄσχετον, ἔνθα καὶ τὸ τῆς Χαρύβδews ὁ Ὀμηρικὸς
μῦθος γίνεσθαι λέγει πάθος καὶ τὸ τῆς Σκύλλης κα-
κὸν (συρομένη γὰρ ἢ θάλασσα κατὰ πάθος Εὐρίπου 15
περιβρέμεται ταῖς παραθαλασσίαις πέτραις), ἀπώλεσεν
αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον
τισὶ μηχαναῖς, ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν
αὐτὸν ἀνελεῖν. Φόρκυς δέ, ἦτοι ἢ θάλασσα, ὁ ταύτης
πατήρ. ἢ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτη ἔποιει, λαμπά- 20
σιν αὐτὴν πάλιν ἀνεξώσεν ἢ κινήσει, καὶ χρόνοις
πάλιν τὴν ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχανά-
νημα ἢ θάλασσα χέασα μετέστρεψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν
δυσχέρειαν. καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τοὺς μυθοπλάστας. πλὴν
ἰστέον, ὅτι τῆς Σικελίας καταντικρὸν κειμένης τῆς Ἰταλίας, 25
ὁ διὰ μέσου αὐτῶν πορθμὸς διακοσίων ἔστι σταδίων.
κατὰ δὲ τὸ ἄκρον τὸ πρὸς Ἰταλίαν ἀφορῶν, ὃ καλεῖται

3 Od. XII, 90 10 στρατηγικὸς rectius F στρατηγὸς PV
21 ἀνεξώσεν FP ἀνεξώωσαν V 27 τὸ οὖν ἐν ἄκρον, τὸ
Πέλωρον, ἀφορᾷ εἰς Ἰταλίαν, ἐν ᾧ F, quod nescio an melius sit

Πέλωρος, κάτω ἐστὶν ἡ καλουμένη Χάρυβδις, ἐν ᾧ ἡ
θάλασσα γίνεται ἄμπωτις καὶ ῥαχία, καὶ διῖσταται τὸ
ὔδωρ, ὥστε τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης κατὰ τοῦτο
τὸ μέρος, εἶγε δυνατὸν, ὁρᾶσθαι. ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ
5 Ἰταλία ἐστὶ καταντικρὸ τοῦ Πελώρου. ἔστι δὲ ἡ
Σκύλλα ἀκρωτήριοιον ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα
καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός, ὡς φασιν οἱ ἱστορήσαν-
τες, κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου πέτραι εἰσὶν ἄγαν με-
γάλαι καὶ πολλαί, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια,
10 ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μένουσιν. ὅσα μὲν οὖν τῶν
378 πλοίων ὑπὸ τῶν πετρῶν ἀπωθούμενα διὰ τὸν κλύδωνα
εἰς τὴν Χάρυβδιν κατακοντισθῆ, ἀναροφοῦνται ὑπ'
αὐτῆς, καὶ συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσῃ διαφθεί-
ρεται. ὅσα δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χαρύβδει θαλάσσης
15 ἀπωσθῶσιν εἰς τὰς ἐν τῇ Σκύλλῃ πέτρας ὑφάλους
οὔσας καὶ τραχείας, ἐκεῖ συγκατακλᾶται καὶ δια-
φθείρεται. ὑπονοστεῖ δὲ καὶ τὸ ὔδωρ ἐν τισὶ κοι-
λώμασι τῶν πετρῶν καὶ πάλιν ἐκρήγνυται, ὃ τοῖς
πλέουσιν ἐπικίνδυνον καὶ θανάτου μεστόν. ἔπειτα
20 κύνες θαλάσσιοι καὶ ἕτερα θηρία θαλάσσια τῶν πε-
τρῶν ἐξελθόντα, βορὰν ποιοῦνται τοὺς ναυαγήσαντας
τῶν ἀνθρώπων· διὸ καὶ ἐμυθολογήθη τοῖς ποιηταῖς,
ὡς ἄρα ἡ Σκύλλα ἔχει κύνας ἐξέχοντας τῶν πλευρῶν
αὐτῆς καὶ τοῦ στήθους, οἳ τινες ἀναιροῦσι τοὺς παρα-
25 πλέοντας αὐτήν. τὰ γὰρ ῥηθέντα θηρία κάτωθεν ἐκ
τῶν κοιλωμάτων τῶν πετρῶν ἀνιόντα δοκοῦσιν ἐκ
τοῦ στήθους τῆς Σκύλλης καὶ τῶν πλευρῶν ἐξέρχεσθαι.
καὶ τὴν ἐν τῇ Ταυρομενίῳ δὲ κατάβασιν Χάρυβδιν

ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὀνομάκασιν. τινὲς δὲ καὶ εἰς ἱστορίαν τοῦτο τρέπουσι λέγοντες, ὅτι Τυρρηναῶν νῆες ἦσαν, αἱ ἐληίζοντο τὰ περίχωρα τῆς Σικελίας καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα τότε ὄνομα Σκύλλα. αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλ- 5 λαμβάνουσα πολλάκις εἰργάζετο βρωῶμα, καὶ λόγος ἦν περὶ αὐτῆς πολὺς. ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς λέγεται ὅτι σφοδρῶ καὶ λάβρῳ πνεύματι χρησάμενος διέφυγε. διηγήσατο δ' ἐν Κερκύρα τῷ Ἀλκινόῳ, πῶς ἐδιώχθη καὶ πῶς ἐξέφυγε, καὶ τὴν ιδέαυ τοῦ πλοίου. ἦν δὲ 10 καὶ Σκύλλα θυγάτηρ Νίσου, δι' ἧς φασιν ὅτι Μίνως λαβὼν τὰ Μέγαρα, ἐρασθείσης αὐτοῦ καὶ ἀποτεμούσης τὴν τοῦ πατρὸς κεφαλὴν, ἐπενοήσατο, ὅτι ἡ τὸν πατέρα προδοῦσα οὐδενὸς ἂν ῥαδίως φείδοιτο, καὶ διὰ τοῦτο προσδήσας τῷ πηδαλίῳ νηὸς τὴν προδότιν καὶ 15 πατροφόντιν ἀφήκε σύρεσθαι διὰ θαλάσσης. καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὄρνειον μετεβλήθη, ὡς φησι Παρθένιος ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψας, ὁ δὲ κόλπος παραγραμματοσθεὶς ἔσχε τὴν κλῆσιν ἀπὸ τοῦ σύρεσθαι, Σαρωνικὸς γάρ. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης Σκύλλης καὶ Σκύλλαιον 20 ἔτι νῦν καλεῖται τόπος ἐν Ἐρμιόνη τῇ κατὰ Πελοπόννησον, ἐνθα ἡ γυνὴ ἐξεκυμάνθη μετὰ τὸ καταποντισθῆναι.

DCCCLXVI. Περὶ τῶν Στυμφαλίδων ὀρνίθων.

Στύμφαλος πόλις ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὅπου καὶ

DCCCLXVI. Schol. Apoll. II, 1052. Cf. Eud. p. 213

1 ὀνομάκασιν PV 2 Sic F Τυρρηναίων νῆσοι PV 15 πατροδότιν PV, quem errorem librarii admiserunt, simili vocabulo πατροφόντιν perducti 17 Meineke, Anal. Alex. p. 269

τις λίμνη Στυμφαλὶς καλουμένη, ἐν ἣ ὄρνιθές τινες
 πλάττονται σιδηρόπτεροι γενέσθαι, τὸν λαὸν ἐνοχλού-
 379 μεναι, αἶ τινες τοὺς προσιόντας τοξεύουσαι τοῖς ἐαν-
 τῶν πτεροῖς ἀπέκτεινον. ταύτας ὁ Ἡρακλῆς οὐκ ἠδύ-
 5 νατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν φόφον ποιῶν
 ἐφόβησε. καλοῦνται δὲ καὶ Πλωῦδες διὰ τὸ ἐν τῇ
 λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, περὶ ὧν καὶ
 Ὅμηρος „Στύμφηλόν τ' εἶχον.“ λέγει δὲ καὶ Φερεκῦδης,
 ὄρνιθας εἶναι καὶ ἀναιρεθῆναι ὑφ' Ἡρακλεοῦς, πλα-
 10 ταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν
 αὐτάς. ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικός φησι. τὴν δὲ Στυμφα-
 λίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηραν-
 θῆναι. μέμνηται δὲ καὶ Στράβων λίμνης Στυμφαλί-
 δος, λέγων καὶ ὅτι ἐνταῦθα τὰς ὄρνις μυθολογοῦσι,
 15 τὰς ὑπὸ Ἡρακλεοῦς τοξεύμασι καὶ τυμπάνοις ἐξελα-
 σθείσας, ὅπερ τοῖς μεγάλοις ἄθλοις προσελογίσθη τοῦ
 ἥρωος. Μνασέας δὲ τὰς Στυμφαλίδας φησὶ θυγατέ-
 ρας γενέσθαι τινὸς ἥρωος τοῦνομα Στυμφάλου καὶ
 Ὅρνιθος γυναικός, ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ
 20 προσεδέξαντο αὐτόν, ἀλλ' ἐξένισαν τοὺς Μολίονας.

DCCCLXVII. Περὶ Στυγός.

Στὺξ ἡ ἱστορουμένη παρὰ τοῖς ποιηταῖς ψυχρο-
 τάτη. παραδίδοται δὲ καὶ οἷα ποιεῖν ῥιγοῦν τὸν εἰς
 αὐτὴν βάψαντα, καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον δὲ Πλουτώ-

DCCCLXVII. Eustath. II. p. 718 καὶ στυγεραὶ Ἐριννῶς
 — exit. Eustath. II. p. 763

1 λίμνη P corr. V 8 Sic scripsi cum II. II, 608, Στύμ-
 φαλόν τ' PV Pherec. fr. 47 Sturz. 11 fr. 61 Müller 13
 VIII, p. 371 17 Müller III, p. 151 20 Sic F Μολιονίδας PV

νειος Στύξ τῷ Ταρτάρῳ συγκατέψυκται, ἀφ' οὗ κατὰ
 τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ ταρταρίζειν ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥι-
 γούντων λέγεται, καὶ στυγερωῶς ἀντὶ τοῦ φρικτῶς,
 κρουερωῶς, παρὰ τὴν Στύγα, τὴν ψυχρὰν ἐν Ἄιδου πη-
 γῆν, ἀφ' ἧς τὸ στυγέειν. ἀστειῶς δὲ ἐπλάσθη διὰ 5
 τὴν τῆς λέξεως δεξιότητα, ἐπειδὴ στυγητά εἰσι τὰ ἐν
 Ἄιδου, τουτέστι φρικτά. ἡ δὲ ἱστορία πηγῆν αὐτὴν
 οἶδεν ἐν Φενεῶ ἢ Νωνάκρῳ τῇ περὶ Ἀρκαδίαν. ὅτι
 δὲ ὁ Γεωγράφος λιβάδιον αὐτὴν ὀλεθρίου ὕδατος
 λέγει, καὶ ὅτι ψυχρότατον τὸ κατ' αὐτὴν ὕδωρ, ὃ μη- 10
 δὲν ἀγγεῖον στέγειν εἶχεν ἐξ ὀστράκου δηλαδὴ, εἴτε
 ὑέλου, πλὴν εἶπερ ἀπὸ κέρατος, δῆλον. παράγεται δὲ
 ἀπὸ τῆς τοῦ μύθου Στυγὸς οὐ μόνον τὸ στυγεῖν, ὃ
 ἐστὶ μισεῖν καὶ φρίττειν, καὶ ὁ στυγητός, ἀλλὰ καὶ ὁ
 στυγνός, ὃ δηλοῖ καὶ τὸν στυγνάξοντα, ὃ ἐστὶ λυπού- 15
 μενον, καὶ τὸν μισητὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, παρ' ᾧ καὶ
 Στύγιος δόμος τὰ κάτω. [καὶ στυγεραὶ Ἐριννῦς αἱ
 φρικταὶ καὶ ὡς εἶπεῖν κρουεραὶ καὶ ῥιγεδαναὶ παρὰ
 τὴν Στύγα. δαιμόνια δὲ τιμωρητικὰ αἱ Ἐριννῦς, μά-
 λιστα μὲν ἐκδικουῦσαι τὰ εἰς γονεῖς ἁμαρτήματα, δο- 20
 κοῦσαι δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπέξιέναι ἀδικήμασιν, ὡς
 αἱ ποιήσεις δηλοῦσιν. ὅτι δὲ πτερωταὶ πλάττονται
 διὰ τὸ κατ' ἀλληγορίαν πάνυ ταχὺ τῆς θεόθεν δίκης
 καὶ ἄφνικτον, καὶ ὅτι τρεῖς εἰσι καὶ τίνα ταύταις τὰ ὀνό- 380
 ματα, καὶ ὅτι ἄγραι κατὰ δημίους καὶ ὅτι μέλαιναί 25
 διὰ τὸ ἀφανῶς ἐπιέναι τοῖς κακοῖς, καὶ ὅτι τανύποδες

9 Strabo VIII, p. 389 15 ὃς F ὃ PV 16 Oed. Col.
 1564 18 φρικταὶ PV φρικταὶ F. Ceterum verba καὶ στυ-
 γεραὶ Ἐριννῦς — exit. interpolatoris manu addita esse patet
 19 τιμωρητικὰ F τιμωρικὰ PV 24 primum καὶ addidi ex
 F om. PV 25 μέλαιναί F μέλανες PV 26 ταναύποδες F

διὰ τὸ οἶον μακροσκελὲς καὶ οὕτω πλατὺ τῆς διαβά-
 σεως καὶ ταχὺ καὶ ἐκκίνητον, καὶ ὅτι παρὰ τὸ ερι
 ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἀνύειν αὐταῖς ὄνομα, ὡς ἄγαν ἀνυ-
 στικάϊς ἢ σπουδαίαις (ἀνύειν γὰρ καὶ τὸ σπεύδειν
 5 παρ' Ἀττικοῖς), ἢ ὡς τὰς ἀρὰς ἀνύουσαι ἢ ὡς οἶον
 Ἑλληνέες ἀντιφραστικῶς αἱ μάλιστα γοργαί, καὶ ὅσαι
 ἄλλαι τούτων ἐτυμολογίαι, ζητητέον ἐν τοῖς παλαιοῖς,
 παρ' οἷς αἰεὶ παρθένοι λογοποιοῦνται διὰ τὸ μὴ λη-
 πται εἶναι προσώποις καὶ αἰεὶ ὀρῶσαι πάντα τὰ ἐν
 10 βροτοῖς πάθη καὶ ὡς εἰπεῖν ἄλαστοι, διὸ καὶ μνή-
 μονες αἱ αὐταί. ὅθεν καὶ Ζεὺς ἀλάστωρ, καὶ ὁ φθο-
 νερός δαίμων ἀλάστωρ ἐπενοήθη λέγεσθαι].

DCCCLXVIII. Περὶ τῆς Καδμείας Σφιγγός.

Σφιγξ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μῦθον τερατώδες
 ζῶον ἐγένετο ἀνθρωπόμορφον, σῶμα μὲν ἔχον ὡς
 15 κυνός, κεφαλὴν δὲ καὶ πρόσωπον κόρης, πτέρυγας
 ὄρνιθος, φωνὴν δὲ ἀνθρώπου. καθεξομένη δὲ ἐπὶ
 Σφιγγίου ὄρους αἰνίγματι τῶν πολιτῶν ἐκάστῳ ἔλεγε
 καὶ τὸν μὴ εὐρόντα ἀνήρει. εὐρόντος δὲ τοῦ Οἰδί-
 ποδος τὸ αἶνιγμα, ρίψασα ἑαυτὴν ἀνεῖλε. τὸ δ' ἀλη-
 20 θές οὕτως ἔχει. Κάδμος ἔχων γυναῖκα Ἀμαξοίδα,
 τοῦνομα Σφιγξ, ἦλθεν εἰς Θήβας καὶ ἀποκτείνας τὸν
 Δράκοντα τὴν τούτου βασιλείαν παρέλαβε, μετὰ δὲ
 καὶ τὴν ἀδελφὴν Δράκοντος, ἣ ὄνομα Ἀρμονία. αἰσθα-

DCCCLXVIII. Palaephat. 7

2 Sic F ἐκκίνητον PV 5 τὰς. addidi ex F om. PV,
 μοx ἀνύουσαι PV 11 αἰ accessit ex F om. PV 23 αἰσθα-
 μένη — ἐπέγήμε — συναπᾶραι F

νομένη δὲ ἡ Σφίγξ, ὅτι καὶ ἄλλην ἔγρημε, πείσασα
 τοὺς πολλοὺς τῶν πολιτῶν συναπαίρειν αὐτῇ καὶ τῶν
 χρημάτων τὰ πλεῖστα ἀρπάσασα καὶ τὸν ποδῶκην κύνα,
 ὃν ἤκε Κάδμος ἄγων, λαβοῦσα, μετὰ τούτων ἀπῆρεν
 εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Σφιγγίον καὶ ἐντεῦθεν ἐπολέ- 5
 μει τῷ Κάδμῳ. ἐνέδρας δὲ ποιουμένη καθ' ἐκάστην
 ὄραν ἀνήρει, καλοῦσι δὲ οἱ Θηβαῖοι τὴν ἐνέδραν αἰνι-
 γμα. ἐθρούλλουν δὲ οἱ πολῖται λέγοντες· Σφίγξ ἡμᾶς
 ἢ Ἀργεῖα αἰνιγμά τι λέγουσα διαρπάζει, ἐξευρεῖν δὲ
 τὸ αἰνιγμα οὐδεὶς δύναται. κηρύττει δὲ ὁ Κάδμος, 10
 τῷ ἀποκτενοῦντι τὴν Σφίγγα δώσειν χρήματα πολλά.
 ἐλθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους, ἀνὴρ Κορίνθιος, τὰ τε πολε-
 μικὰ ἀγαθός, ἔχων ἵππον ποδῶκην καὶ τινὰς λαβῶν
 μεθ' ἑαυτοῦ τῶν Καδμείων, νυκτὸς ἀπιὼν ἐπὶ τὸ ὄρος
 ἀπέκτεινε τὴν Σφίγγα. τούτων οὕτω συμβάντων, ὁ 15
 μῦθος ἐπετηδεύθη.

Ἱστορικοί. 381

DCCCLXIX. Περὶ Στρατίτιδος τοῦ ἱστορικοῦ.

Στράτις Ὀλύνθιος ἱστορικός. ἔγραψε περὶ τῶν
 Ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία πέντε, περὶ ποταμῶν
 καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν, περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευ-
 τῆς καὶ ἄλλα. 20

DCCCLXIX. Hesych. (Suid.)

3 Sic F Ποδάων PV 10 ἐδύνατο PV 13 ποδῶκην
 PV 15 οὕτως PV 16 ἐπιτηδεύθη PV 18 περὶ Ἀλ. ἐφημ.
 καὶ τ. Ἀλ. τελευτῆς βιβλία πέντε scriptum fuisse suspicatus est
 Bernhardt βιβλία πέντε post τελευτῆς ex cod. A rec. Bern-
 hardy 19 κρημνῶν PV 20 καὶ ἄλλα om. S

Ῥήτορες.

DCCCLXX. Περὶ Σαβίνου τοῦ ῥήτορος.

Σαβίνος ῥήτωρ ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν, εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα, καὶ ἑτερά τινὰ ἐξηγητικά.

DCCCLXXI. Περὶ Σαλουστίου τοῦ σοφιστοῦ.

5 Σαλούστιος σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα καὶ ἄλλα.

DCCCLXXII. Περὶ Σαραπίωνος τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Σαραπίων ὁ Αἴλιος, ῥήτωρ Ἀλεξανδρεὺς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμαρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὰ Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον
10 ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας καὶ ἄλλα συχνὰ καὶ τέχνην ῥητορικὴν.

DCCCLXXIII. Περὶ Σιβυρτίου τοῦ ῥήτορος.

Σιβύρτιος, Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε
15 τέχνας ῥητορικὰς, μελέτας τε καὶ ἐπιστολάς.

DCCCLXX—DCCCLXXIII. Hesych. (Suid.)

2 Sic scripsi Bernhardyum secutus, ὑπόθεσιν μελετικῆς PV, mox εἰς βιβλία S 7 χρηματίσας add. S 9 βουλευτικόν ex cod. A reposuit Bernhardy 13 Σιβύρτιος perperam PV 15 μελέτας τε καὶ ἐπιστολάς om. S. Cf. Bernhard. praef. p. XXXI

DCCCLXXIV. Περὶ Σιρικίου τοῦ ῥήτορος.

Σιρίκιος, Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. ἔγραψε προγυμνάσματα καὶ μελέτας οὐκ ὀλίγας.

DCCCLXXV. Περὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. 382

Σκοπελιανὸς Κλαζομένιος σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ 5 Νέρβα, σοφιστευσας ἐν Σμύρῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φαίνονται Ἀπολλωνίου.

DCCCLXXVI. Περὶ Σωπάτρου τοῦ σοφιστοῦ.

Σώπατρος Ἀπαμεύς, σοφιστής καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίου, ὃν καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Καῖσαρ 10 ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἐλληνίζειν ἔτι τὰ κατὰ τὴν θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ προνοίας καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων ἢ δυσπραγούντων.

Καὶ ἕτερος Σώπατρος, Ἀπαμεύς. οὗτος ἔγραψεν 15 ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογίαν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναι φασιν.

Ἰατροί.

DCCCLXXVII. Περὶ Σαλουστίου τοῦ ἱατροῦ.

Σαλούστιος Μοψεάτης ἱατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καί-

DCCCLXXIV—DCCCLXXVII. Hesych. (Suid.)

4 οὐκ ὀλίγας om. S 8 ἐπιστολὰς ἔγραψεν S 11 τὰ
accessit ex S om. PV 15 ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεὺς add. S

σαρος, ἔγραψε περὶ πυρετῶν, περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά.

DCCCLXXVIII. Περὶ Σωρανοῦ τοῦ ἰατροῦ.

Σωρανὸς Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος ἰατρός, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ ἰατροεύσας
 5 ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων βιβλία συν-
 ἔταξε πρακτικὰ πλεῖστα.

Καὶ ἕτερος Ἐφέσιος ἰατρός νεώτερος. ἔγραψε γυναικειῶν βιβλία δ', βίους ἰατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ συνταγμάτων βιβλία δέκα καὶ ἄλλα πλεῖστα διάφορα.

Ποιηταί.

DCCCLXXIX. Περὶ Σαννυρίωνος τοῦ κωμικοῦ.

10 Σαννυρίων Ἀθηναῖος κωμικός. φέρεται αὐτοῦ
 δράματα ταῦτα· Γέλως, Ἰνώ, Ἰώ, Δανάη, Σαρδανά-
 παλος, Ψυχασταί.

DCCCLXXX. Περὶ Σαπφοῦς.

Σαπφῶ Σίμωνος (οἱ δὲ Εὐνομίνου, οἱ δὲ Ἡερι-
 γύου, οἱ δὲ Ἐκρύτου, οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Κάμωνος,
 15 οἱ δὲ Ἐτάρχου, οἱ δὲ Σκαμανδρωνύμου), μητρὸς Κλει-

DCCCLXXVIII—DCCCLXXX. Hesych. (Suid.)

2 ἔγραψε — ἰατρικά om. S, qui pro his praestat ἔγραψεν ἰατρικά. Cf. Bernhard. praef. p. XXXI 6 πλεῖστα καὶ κάλιστα S 7 γυναικεῖα S infra πλεῖστα om. S 11 Ἰνώ om. S per solam dittographiam ex Ἰώ ortum suspicatus est Bernhardy. Idem si Σαρδανάπαλος a subsequente Suidae glossa γέλως σαρδάνιος profectum coniecit, magnopere erravit. Cf. Meinekii fr. Com. I, p. 263. Utrumque nomen merito tuentur Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 152 et Daub. in Mus. Rhen. XXXV, p. 64 12 ὡς Ἀθηναῖος ἐν Δειπνοσοφισταῖς add. S 13 Εὐριγύου PV

δός, Λεσβία ἐξ Ἑρεσσοῦ, λυρική γεγονυῖα κατὰ τὴν 383
 μβ' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος
 καὶ Πιπτακός. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ',
 καὶ πρώτη πλῆκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμ-
 ματα καὶ ἔλεγεία. 5

DCCCLXXXI. Περὶ Σιβύλλης τῆς Ἑρυθραίας
 καὶ τῶν λοιπῶν.

Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, Ἑρυθραία, οἱ
 δὲ Σικελὴν, ἄλλοι Σαρδιανὴν καὶ ἄλλοι ἄλλως, μετὰ
 τὴν Τρωϊκὴν ἄλωσιν ἔτη υπγ'. συνετάξατο βιβλία
 ταῦτα· περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ
 τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὔρεϊν. 10

Δευτέρα ἢ Ἐλισσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρη-
 σμούς δι' ἐπῶν.

Τρίτη ἢ Θειταλή, ἢ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπό-
 γονος Τειρεσίου.

Τετάρτη ἢ κληθεῖσα ὑπὸ τινων Σάρυσις, ὑπὸ δέ τι-
 νων Κάσανδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα. ἔγραψε χρησμούς.

Πέμπτη Κυμαία.

Ἑκτη Θεσπρωτίς. ἔγραψεν καὶ αὐτὴ ὁμοίως χρη-
 σμούς.

Ἑβδόμη Χαλδαία, πρὸς τινων Ἑβραία, ἢ περὶ Χρι-
 στοῦ προφητεύσασα. 20

DCCCLXXXI. Hesych. (Suid.)

1 Ἑρεσσοῦ PV 3 His plura de familia Sapphonis ad-
 nectit S 5 καὶ ἰάμβους καὶ μονωδίας add. S 6 Λαμίας
 PV 7 Plura de parentibus eius dedit S γέγονε addidi
 ex S om. PV 11 an Λίβυσσα Bekker 14 Τιρεσίου PV
 15 Σάρυσις PV, mox Κάσανδρα P Κάσσανδρα V 20 De hac
 Sibylla fusius egit S. Cf. praeterea Pseudo-Hesych. p. 50

DCCCLXXXII. Περὶ Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ.

Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς, Ἰουλιήτης τῆς ἐν Κέφ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσον καὶ Δαρείου βασιλεία καὶ Ξέρξου
 5 ναυμαχία καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, θρηνοὶ, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες, τραγωδίαὶ καὶ ἄλλα.

Καὶ ἕτερος Σιμωνίδης, Κεῖος, θυγατριδοῦς κατὰ τινὰς τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε
 10 πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισί.

Καὶ ἄλλος Σιμωνίδης, Μάγνης Σιπύλου, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος, καὶ γέγραφε τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας
 15 μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἔφθειραν.

Καὶ ἄλλος Καρύστιος ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. ἔγραψε τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφιγενείας ἔν.

20 Καὶ ἄλλος Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, λαμβογράφος. ἔγραψεν ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β', λάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινὰς. γέγονε μετὰ υ' καὶ ε' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν.

DCCCLXXXII. Hesych. (Suid.)

1 Ἰουλιήτης S Ἰουλίτης PV τοῖς χρόνοις post Στησίχορον
 add. S, qui et infra verbosior est 11 εὐρήματα ἐν βιβλίοις
 γ' add. S 12 Μάγνης PV 14 τὰς Ἀντιόχου τοῦ σωτήρος
 πράξεις S 15 αὐτοῦ ἔφθειραν PV 18 Sic cum S inter-
 punxi, Ἀχαιῶν τριμέτρων, βιβλία β' PV 21 ἐλεγείαν P ἐλε-
 γεία V 22 καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων

DCCCLXXXIII. Περὶ Σοφοκλέους.

384

Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος τραγικός, πρεσβύτερος Σωκράτους ἔτη ις'. ἔγραψεν ἔλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. τελευταῖα δὲ μετὰ Εὐριπίδην ἐτῶν ε'. ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ', ὡς δέ τινες, 5 καὶ πολλῶ πλείω, νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

Καὶ ἕτερος Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου, Σοφοκλέους τοῦ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', κατὰ δὲ τινας ια', νίκας δὲ εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἔλεγείας. 10

Καὶ ἄλλος τραγικὸς καὶ λυρικός, Ἀθηναῖος καὶ αὐτός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, ἥτοι μετὰ τοὺς ἑπτὰ τραγικούς, οἳ τινες Πλειᾶς ὠνομάσθησαν. δράματα αὐτοῦ ιε'.

DCCCLXXXIV. Περὶ Σωπάτρου τοῦ κομικοῦ.

Σώπατρος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν 15 Ἰππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία ἢ Κνιδία, Νέκνια, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ καὶ ἄλλα.

DCCCLXXXIII et DCCCLXXXIV. Hesych. (Suid.)

add. S, cuius ad textum omnino posituras institui. Suidae verba neglegentissime in Simmiae grammatici vitam transtulit Eud. p. 386. Ceterum cf. E. Rohde in Mus. Rhen. XXXIII, p. 193 1 Σοφίλου, Κολωνῆθεν add. S 2 ἔλεγείας conl. Bergk. Poet. Lyr. p. 572 ἔλεγεία Zurborg in Herma X, p. 204 3 Χοροῦ PV 7 τοῦ προτέρου om. S 13 ἥτοι μετὰ τοὺς — ὠνομάσθησαν om. S 16 ἢ Κνιδία S ἢ Κνιδία PV 17 καὶ ἄλλα om. S, qui add. ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς

DCCCLXXXV. Περὶ Σωσιφάνους τοῦ τραγικοῦ.

Σωσιφάνης Σωσικλέους, Συρακούσιος τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησε δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου.

DCCCLXXXVI. Περὶ Σωτάδου τοῦ Κρητός.

5 Σωτάδης Κρής, Μαρωνεΐτης, δαιμονισθεὶς, λαμβογράφος. ἔγραψε φλύακας, ἦτοι κιναίδους, διαλέκτῳ ἰωνικῇ, καὶ γὰρ ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος καὶ Θεοδορίδας καὶ Τιμοχα-
10 ρίδας καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἶδη πλεῖστα, οἷον εἰς Ἄιδου κατάβασις, Πρήπος, εἰς Βελεστίχην, Ἀμαζῶν καὶ ἕτερα, καὶ Ἐγκλειόμεναι καὶ Παραλυτρούμενος.

DCCCLXXXVII. Περὶ Σωτηρίχου τοῦ ποιητοῦ.

Σωτήριχος Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διο-
15 κλητιανοῦ. ἔγραψεν ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικά, ἦτοι Διουνυσιακά, βιβλία δ', τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατὰ Ἀριάδνην, βίον Ἀπολλωνίου
385 τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν (ἔστι δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο ἱστορία, ὅτε Θήβας παρέλαβε)
20 καὶ ἄλλα.

DCCCLXXXV—DCCCLXXXVII. Hesych. (Suid.)

1 Σωσικλέους et mox Σωσικλῆς omisso Σωσιφάνης PV
4 οἱ δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο· τελευτᾶ δὲ ρια' Ὀλυμπιάδι,
οἱ δὲ ρδ', οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι add. S 9 Θεοδώ-
ρας PV 13 ὡς Ἀθ. ἐν Δειπνοσ. add. S 14 ὁ Ἀσίτης PV

DCCCLXXXVIII. Περὶ Σωφίλου.

Σώφιλος, Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ Κιθαρωδός, Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, καὶ Δηλία καὶ Ἐγχειρίδιον καὶ Παρακαταθήκη.

DCCCLXXXIX. Περὶ Σώφρονος.

Σώφρων, κωμικός. τούτου δὲ δράματα καὶ κωμωδίαί Πενθερά, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

DCCCXC. Περὶ Σπινθάρου τοῦ τραγικοῦ.

Σπίνθαρος Ἡρακλεώτης, ἦν δὲ τραγωδίας ποιητής. δράματα δὲ αὐτοῦ Περικαίόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κερανουμένη.

DCCCXCI. Περὶ Στήσιχόρου τοῦ λυρικοῦ.

Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος. εἶχεν ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαιμερτῖνον καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός, καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς'. φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἐλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἐλένης ἐγκώμιον, ἐξ ὀνείρου τὴν παλινοῦσαν ἀναβλέψαι. ἐκλή-

DCCCLXXXVIII—DCCCXCI. Hesych. (Suid.)

1 ὄνομα κύριον ex altera glossa add. S 2 φύλαρχος PV 3 δημία PV, hic ὡς φησιν Ἀθήναιος add. S, quae verba corrigenda esse ὡς δὲ φησιν Ἀθήναιος suasit E. Rohde. Cf. Athen. X, p. 431 A, XIV, p. 640 D, mox χοιρίδιον PV, infra Παραθήκη Bekkerus 6 III, p. 110 10 Plura hic addit S. Totam vitam ex Suidae lexico compilavit Pseudo-Hesych. p. 50

θη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρωδία χορὸν ἔστη-
σεν, ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

DCCCXCII. Περὶ Στράτιδος.

Στράτις Ἀθηναῖος τραγικός. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἔστι ταῦτα Ἀνθρωποραίστης, Ἀταλάντη, Ἀγα-
5 θοί, ἦτοι ἄργυρίου ἀφανισμός, Ἰφιγέρον, Καλλιπίδης,
Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωῖλος,
Φοῖνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρῦσιππος, Πανσανίας, Ψυ-
χασταί.

DCCCXCIII. Περὶ Στράτωνος.

Στράτων, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δρα-
10 μάτων αὐτοῦ Φοῖνιξ.

386

Γραμματικοί.

DCCCXCIV. Περὶ Σελεύκου τοῦ γραμματικοῦ.

Σέλευκος, Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη
Ὀμηρικός, ἐσοφίστευσεν δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγη-
τικά εἰς πάντα, ὡς εἰπεῖν, ποιητήν, περὶ τῆς ἐν συν-
ωνύμοις διαφορᾶς, περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων,
15 περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν, περὶ θεῶν
βιβλία ρ' καὶ ἄλλα σύμμικτα.

Καὶ ἕτερος Ἐμισσηνὸς γραμματικός. ἔγραψεν Ἀσπα-
λιεντικά δι' ἐπῶν βιβλία δ', εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπό-
μνημα, Παρθικά δύο.

DCCCXCII—DCCCXCIV. Hesych. (Suid.)

1 κιθαρωδίας S 4 ἀνθρωπορέστης PV 8 ὡς Ἀθή-
ναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν add. S, quae quidem
verba mendacia nebuloni deberi probavit Wachsmuth. Symbol.
Bonn. p. 151 10 ἦν add. S 19 καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευ-

DCCCXCV. *Περὶ Σερχήνου τοῦ γραμματικοῦ.*

Σερῆνος ὁ Αἴλιος, ὃ καὶ Ἀθηναῖος, γραμματικός. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας, περὶ πόλεων καὶ τίνες ἐφ' ἐκάστης ἔνδοξοι, βιβλία τρία, ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον α'.

DCCCXCVI. *Περὶ Σήμου τοῦ γραμματικοῦ.*

Σῆμος Δῆλιος γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία 5 η', περιόδους β', περὶ Πάρου ἔν, περὶ Περγάμου ἔν, περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων, αὐτοκαβδάλων, ἰθυφάλλων, φαλλοφόρων. καὶ οἱ μὲν, φησί, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν, ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον ἰαμβοί, οἱ δὲ ἰθυφαλλοὶ προσωπεῖα με- 10 θυόντων εἶχον καὶ χειρῖδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν, οἱ δὲ φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις κιττῶ καὶ ἴοις στεφανοῦμενοι.

DCCCXCVII. *Περὶ Σιμμίου τοῦ γραμματικοῦ.*

Σιμμίας, Ῥόδιος γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας 15 βιβλία τρία, ποιήματα διάφορα, βιβλία τέσσαρα. [ἔγρα-

DCCCXCV—DCCCXCVII. Hesych. (Suid.)

νον εὔρον ἐμπαράδειτον (ἐν παραθήκῃ Bernhardy), βιβλία δὲ οὐκ εἶχε add. S, quae quidem verba ad indicem quendam scriptorum spectare vidit D. Volkmann. Quaest. nov. p. XI, not. 19 1 ὃ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος S 3 ἐκάστην PV 5 Σῆμος Δῆλιος reposui ex Athen. XIV, p. 622, Σῆμος Ἡλεῖος PV Σῆμος, Ἡλεῖος S Δηλιακῶν S 8 αὐτοκαβδάλων PV, mox φασί PV 11 χειρῖδας ἀνθινὰς PV 12 οὐ χωρὶς — ἔσκεπον addidi ex P incuria omis. V χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου reposui ex S χωρὶς ἐρπύλλου PV 16 ἔγραψε — Σαμίων seclusi, quoniam haec verba non ad Simmiam grammaticum, sed ad Simonidem poetam spectare patet. Cf. p. 383

ψε πρώτος κατά τινας λάμβους και ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.]

DCCCXCVIII. Περὶ Σωσιβίου τοῦ γραμματικοῦ.

Σωσίβιος, Λάκων, γραμματικὸς τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ και τοῦτο, ὅτι
 5 εἶδος τῆς κωμωδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν και μιμηλῶν, και περὶ τῶν μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν και ἄλλα.

387 DCCCXCIX. Περὶ Σωτηρίδου τοῦ γραμματικοῦ.

Σωτηρίδας γραμματικὸς ἀνὴρ Παμφίλης ἱστορεῖται, ἧ και τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν ὀρθογρα-
 10 φίαν, ζητήσεις Ὀμηρικὰς, ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον και Μένανδρον, περὶ μέτρων, ὑπόμνημα εἰς Εὐριπίδην και περὶ κωμωδίας.

Φιλόσοφοι.

DCCCC. Περὶ Σέξτου τοῦ φιλοσόφου.

Σέξτος, Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γε-
 γουῶς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλό-
 15 σοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς, και τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε και συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά, ἐπισκεπτικά βιβλία δέκα και ἄλλα.

DCCCXCVIII—DCCCC. Hesych. (Suid.)

5 τι add S δικλειςτῶν PV. Ceterum verba ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ — exit. ad vitam Semi grammatici spectare coll. Athen. XIV, p. 622 suspicatus est E. Rohde. Hic forte interpolata sunt. 9 ἧ S οὔτος perperam PV 10 Ὅμηρον και et mox ὑπόμνημα om. S 18 και ἄλλα om. S, infra βιβλίους ι' S

Καὶ ἕτερος, Λίβυς, φιλόσοφος. ἔγραψε σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ε', Πυρρώνεια.

DCCCCI. Περὶ Σιλβανοῦ τοῦ φιλοσόφου.

Σιλβανός, φιλόσοφος, ὃς ἐπιεικῆς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός, ἀπλούστερος δὲ τὰ ἥθη καὶ ἐπιπόλαιος.

DCCCCII. Περὶ Σιμμίου τοῦ φιλοσόφου.

Σιμμίας, Θηβαῖος φιλόσοφος, μαθητῆς Σωκράτους. 5 ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ αἰρετοῦ καὶ φευκτοῦ, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

DCCCCIII. Περὶ τοῦ Σόλωνος.

Σόλων Ἀθηναῖος, φιλόσοφος καὶ νομοθέτης. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἳ τινες ἄξονες ἄνομάσθησαν διὰ 10 τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι, ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμῖς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἐπὶ ἄνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε „μηδὲν ἄγαν ἢ τὸ γυνῶδι σαντόν“. 15 αἰτούμενος δὲ νομοθετῆσαι τοὺς νόμους, ἀπήτησε τοὺς πολίτας ὄρκους, ὅτι δὴ δεκαετίαν μένουσι καὶ στέρ-

DCCCCI et DCCCCII. Hesych. (Suid.) DCCCCIII. Hesych. (Suid.) αἰτούμενος δὲ — exit. Nonn. I, 21 (Cosm. p. 98)

9 Ἐξηκεστίδου add. S, μοχ καὶ δημαγωγός add. S γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' ὀλυμπιάδος, οἳ δὲ νς. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἳ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασὶ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ add. S 13 Sic S ὑποθήκας, ἐλεγείας PV 16 νόμους Nonnus τοῖς νέοις Cosmas τοὺς νέους PV, μοχ ἀπήτησαν PV

γουσι τοὺς παρ' αὐτοῦ τιθεμένους νόμους, καὶ λοι-
 πόν, εἰ μὴ συναρέσουσιν αὐτοῖς, τὸ τηρικᾶδε λύουσι.
 τοῦτο δὲ ἐποίησεν, ἵνα τέως προσεθίσῃ αὐτοὺς ἐμμεῖ-
 ναι ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοῖς δόγμασιν. ἦδει γὰρ, ὡς,
 5 εἰ γεύσονται νομοθεσίας, λοιπὸν δυσμεταθέτως σχή-
 388 σουσιν αὐτῆς. λαβὼν τοίνυν ὅλον τὸν ὄρκον παρὰ
 τῶν Ἀθηναίων καὶ νομοθετήσας αὐτοῖς ἐξῆλθεν ἀπὸ
 Ἀθηνῶν, ὀφείλων τὴν δεκαετίαν ἔξω ποιῆσαι. περι-
 πολῶν οὖν τὰς πόλεις ἦλθε καὶ εἰς Λυδίαν παρὰ
 10 Κροῖσον τὸν βασιλέα, ὃν ἐλθόντα ὁ Κροῖσος εἰς θαῦμα
 θέλων κινῆσαι ἐπεμψεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦ,
 δεικνὺς αὐτῷ, ὡς πολύχρυσος Κροῖσος. ἐπανήκοντα
 δὲ ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τὸν Σόλωνα ἤρετο ὁ Κροῖσος,
 τίνα νομίζοι εὐδαιμονέστερον πάντων ἀνθρώπων, ὑπο-
 15 λαμβάνων, ὅτι δὴ αὐτὸν πρὸ πάντων εἶποι. ὁ δὲ Σό-
 λων ἀπεκρίνατο· Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον. ὠρίζετο γὰρ
 ὁ Σόλων οὐ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ὑπερηφανίαν εὐ-
 δαιμονίαν, ἀλλὰ τὸν ἀπαθῶς ζήσαντα, ἀποθανόντα δὲ
 ἀριστεύσαντα. τότε οὖν τὸν Σόλωνα ἀπληστον καλεῖ
 20 ὁ Κροῖσος, πλείονα πλοῦτον τοῦ Λυδίου χρυσοῦ ὀρε-
 γόμενον θεάσασθαι. καὶ ὁ πλοῦτος δὲ εὐδαιμονία τις
 περὶ τὰ ἐκτός· τρεῖς γὰρ εὐδαιμονίας οἶδεν ὁ λόγος,
 τὴν ἐν τῇ ψυχῇ ἀπάθειαν, τὴν ἐν σώματι ὑγείαν καὶ
 τὴν περὶ τὰ ἐκτός πολυτέλειαν. ἐχρῆν οὖν τὸν Σό-

2 συνάρεσιν PV 4 τοῖς νόμοις Nonnus. Lectionem Cos-
 mae amplexi sunt PV 5 σχήσουσιν αὐτῆς ex Nonno reposui
 σχήσουσιν αὐτῶν Cosmas σχίσωσιν αὐτόν PV 7 ὑπὸ PV
 10 ὁ Κροῖσος addidi ex F om. PV 12 δεικνὺς — Κροῖσος
 om. Nonnus 14 ὑπολαβὼν PV 16 Τέλαον PV 17 Sic
 Cosmas περιφάνειαν Nonnus ὑπερηφάνειαν PV 18 ἀπο-
 θανόντα δὲ ἀριστεύσαντα accessit ex F om. PV 23 Sic F
 ἐν ψυχῆς PV

λωνα προσθῆναι, ὅτι εἰ καὶ τῇ ψυχῇ εἴησ ἄριστος, ἰκα-
νός σοι καὶ ὁ πλοῦτος πρὸς τὴν ἐκτὸς εὐδαιμονίαν.

DCCCCIV. Περὶ Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου.

Στίλπων Μεγαρεύς, φιλόσοφος, γεγρονὼς παρὰ τῷ
πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητῆς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου,
ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου 5
τοῦ Μεγαρέως. ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

DCCCCV. Περὶ Στράβωνος.

Στράβων, Ἀμασεύς, φιλόσοφος καὶ γεωγράφος.

DCCCCVI. Περὶ Στράτωνος.

Στράτων, Λαμψακηνὸς φιλόσοφος, Θεοφράστου
γνωρίμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκε-
σίου, ὃς ἐπεκλήθη φυσικὸς διὰ τὸ παρ' ὄντιναοῦν 10
ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. ἔγραψε πολλά.

[Καὶ ἕτερος, Ἀμασεὺς φιλόσοφος, γέγονεν ἐπὶ
Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ζ'.]

DCCCCVII. Περὶ Συνεσίου.

Συνέσιος, ἐπίσκοπος ἐκ Πτολεμαΐδος Πενταπόλεως
τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, τῶν ἱερατικῶν 15

DCCCCIV—DCCCCVII. Hesych. (Suid.)

1 ὅτι addidi ex F om. PV ἤs F 6 ὃ δὲ Εὐκλεί-
δου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προσέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς
σχολῆς add. S 7 φιλόσοφος γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος.
ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ' add. S, quae verba infra
Stratonis philosophi vitae haud recte Eudocia adnexuit 10
ὄντινοῦν P 11 καθηγῆσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ ἐπικλη-
θέντος φιλαδέλφου add. S, mox βιβλία add. S 12 Haec con-
sulto seclusi cum per errorem Eudociae vel librarii alterum Stra-
tonem, qui a Strabone nostro non diversus sit, ortum esse pateat.

γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε
καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βασιλικούς πρὸς Ἀρκάδιον
389 τὸν βασιλέα, πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς, ἐγκώμιον
φαλάκρας, καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον, καὶ
5 τὰς θαυμαζομένας ἐπιστολάς, καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ
διάφορα βιβλία συνέταξεν.

DCCCCVIII. Περὶ Συριανοῦ.

Συριανός, Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑπό-
μνημα εἰς ὄλον τὸν Ὅμηρον ἐν βιβλίοις ἑπτὰ, εἰς τὴν
πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφείως θεο-
10 λογίαν βιβλία δύο, εἰς τὰ Πρόκλου [περὶ τῶν παρ'
Ὅμηρῳ θεῶν, συμφωνίαν Ὀρφείως, Πυθαγόρου καὶ
Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια, βιβλία δέκα], καὶ ἄλλα ἐξ-
ηγητικά.

DCCCCIX. Περὶ Σώφρονος τοῦ φιλοσόφου.

Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνα-
15 συλλίδος, τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐρι-
πίδην. καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρείους, μίμους γυναι-
κείους (εἰσὶ δὲ καταλογάδην, Δωρίδι διαλέκτῳ). καὶ

DCCCCVIII et DCCCCIX. Hesych. (Suid.)

Namque scribendum ἐν βιβλίοις ιζ, quot Strabonis libri adhuc supersunt 3 πρὸς Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα om. S 7 ἠγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο add. S 10 „Nec dubium, quin homo male sedulus, quem similitudo tam studiorum quam librorum advertisset, margini suum εἰς τὰ Πρόκλου appinxerit, unde factum, ut e glossa Πρόκλος traducerentur περὶ τῶν — δέκα. Quocirco auctor sim, ut universam istam fraudem ἔγραψεν εἰς — δέκα reiiciamus.“ Haec Bernhardy. Equidem non nisi verba περὶ τῶν — δέκα interpolatori dare melius duxi, quae ex parte in Characis quoque vita p. 437 iterantur

φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

DCCCCX. Περὶ τοῦ Σωκράτους.

Σωκράτης τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, φιλόσοφος δὲ τὴν παιδευσιν, διδάσκαλος Πλάτωνος. οὗτος περι-
 ἤγε τὴν ἀγορὰν καὶ τὰ μειράκια προετρέπετο ἐπὶ φιλο- 5
 σοφίαν καὶ μάλιστα, ἃ ἐνόμιζεν εἶναι πρὸς φιλοσοφίαν
 ἐπιτήδεια, τὰ περικαλλῆ μειράκια, τοὺς γὰρ εὐμόρφους
 λέγουσιν εἶναι καὶ εὐφνεῖς. ἦν οὖν δόξα παρ' Ἀθη-
 ναίοις, ὅτι παιδεραστής ἦν ὁ Σωκράτης, διὰ τὸ ἐπι-
 λέγεσθαι τοὺς εὐμόρφους. εὐρίσκεται δὲ ὁ Πλάτων 10
 ἐν τῷ Θεαιτήτῳ καὶ πανταχοῦ οὕτω λέγων ἐκ Σωκρά-
 τους, ὅτι καλὸς ὁ Θεαίτητος καὶ καλὸς ὁ Χαρμίδης.
 ἄντικρος δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἔμφασιν παρέχει ὁ Πλάτων,
 ὅτι Σωκράτης ὑπωπτεύθη εἶναι τοιοῦτος διὰ τὰς
 τοιαύτας, ὡς εἶπον, εἰκὸς ἀντερωτήσεις, ὅτι καλὸς μὲν 15
 ἦν, ἀλλ' οὐ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν. ὑπενοήθη
 δέ, ὅτι καὶ τῷ Ἀλκιβιάδῃ συγγίνεται κατὰ τὸν αἰσχροῦν
 ἔρωτα. τοῦτον ὡς δαιμόνιά τινα παρεισφέροντα τῇ
 πολιτείᾳ ἠτιάσαντο Ἄνυτος καὶ Μέλητος, ὧν μέμνη-
 ται καὶ Ἀριστοφάνης, Μήλιον τὸν Σωκράτην ἀποκα- 20
 λῶν, οὐχ ὅτι Μήλιον ὄντα (Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκρά-
 τής), ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὧν διεβάλλετο ὡς
 θεομάχος καὶ τὸν Σωκράτην δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει,

DCCCCX. Nonn. I, 13 οὗτος περιῆγε — Μέλητος forte ex
 iisdem scholiis Greg. Naz. fluxerunt ὧν μέμνηται — φακόν
 Schol. Ar. Nub. 828 ἀλλ' ἐπὶ — ἀπέθανεν Nonn. l. c. ἔγ-
 γραφον — exit. Suid.

2 καὶ addidi ex S om. PV 12 Χαρμοδῆς P corr. V 19
 Μέλιτος FPV 20 Nub. 831

390 διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν ἔφη. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσεβῆ.
 Ἀρισταγόρου γὰρ τοῦ Μηλίου μαθητῆς ὁ Σωκράτης.
 διεβέβληντο δὲ ἐπὶ ἀθεΐα οἱ Μήλιοι ἀπὸ Διαγόρου,
 ὃς χρήματα παραθέμενός τινι καὶ ἀποστερηθεὶς εἰς
 5 ἀθεΐαν ἐτράπη, ἢ διότι Μῆλον ἐπολέμησαν Ἀττικοί.
 οἱ δέ, ἐπειδὴ τις Ἀρισταγόρας διδυραμβοποιὸς ἐξωρχή-
 σατο τὰ Ἐλευσίνια. οἱ δὲ Μήλιον τὸν καταπραῦνοντα
 τῇ διδαχῇ τὰς ψυχὰς τῶν Μηλίων. οἱ δὲ τὸν κο-
 μῶντα, τὸν δασύν. καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τούτου λέ-
 10 γουσι τοῦ Μηλίου. ἄλλως. Μήλιόν τινες ἐξεδέξαντο
 τὸν τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνοντα, πρὶν εἰσελ-
 θεῖν ἡγριωμένας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων.
 μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ ἀνχ-
 μηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ οὕτω παρέλαβον. Διαγό-
 15 ρας ὁ Μήλιος, ὃς πρότερον ἦν θεοσεβής, παρακατα-
 θήκην ἀπὸ τινος ἀποστερηθεὶς, ὡς ἔφη, ἐπὶ τὸ ἄθεον
 ἐξέδραμεν, ἐφ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες τὴν
 Μῆλον ἐκάκωσαν, ὅστερον δὲ καὶ βλάβσημος εἰς τὸ θεῖον
 ἐγένετο. καὶ ποτέ φασιν ἐν πανδοκείῳ εὗρεθεὶς καὶ
 20 μὴ εὐρῶν ξύλα, ἀλλ' ἄγαλμα Ἡρακλέους, ἄγε, φησί,
 τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἄεθλον καὶ ἔψησον τὸν
 φακόν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν. αἰτια-
 θεὶς οὖν ὁ Σωκράτης ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου κατ-
 εκρίθη ὡς διαφθείρων τοὺς νέους ἀποθανεῖν, καὶ
 25 πιῶν κώνειον ἀπέθανεν. [ἔγγραφον δὲ οὐδὲν κατ-
 ἔλιπεν, ὡς τινες δέ, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτε-
 μιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν.]

6 ἐξωρχήσατο PV 9 καὶ πολλὰ — Μηλίου om. F 19
 ἐγένετο ipse addidi 26 ἢ ὡς τινες βούλονται S. Verba ἔγγρα-

DCCCCXI. Περὶ Σωτάδου τοῦ φιλοσόφου.

Σωτάδης, Ἀθηναῖος φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ μυστηρίων βιβλία τρία.

DCCCCXII. Περὶ τοῦ Ταντάλου.

Τάνταλος υἱὸς ἦν τοῦ Διός. οὗτος ἠξιώθη τῆς τραπέξης τῶν θεῶν καὶ ἀξιῶθεις ἐδημοσίευσεν τὰ μυστήρια αὐτῶν καὶ κολάζεται κόλασιν διὰ τοῦτο 5 τοιάνδε. ἔστιν ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιοτηρίοις, ἔχων πέτραν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ καὶ βλαστήματα καρποφόρα, καὶ ἤρτηται ὁ λίθος κατ' αὐτοῦ. ἐὰν οὖν, φησί, θέλῃ πιεῖν ἐκ τοῦ παρακειμένου ὕδα- 391 τος, πίπτει ὁ λίθος ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ τιμωρεῖται ἐκ 10 τούτου, ὅτι λιμῶ καὶ δίψῃ τήκεται, ὀρῶν μὲν ἀφ' ὧν δεῖ φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὴν ἐπηρτημένην πέτραν. οὐ μόνον δὲ ἤρκει αὐτῷ πρὸς κόλασιν τὴν πέτραν ὑπερκεῖσθαι αὐτοῦ καὶ καταπίπτειν ἐπάνω αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπιγενείοις ὅτε ἤψατο τὸ 15 γένειον αὐτοῦ τῆς λίμνης τοῦ ὕδατος ἐξηραίνετο. ἔνιοι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ φασιν, ὅτι οἱ θεοὶ ἐπὶ ἐστίαν ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς ἔρανον, ὃ ἔστι τὴν εὐωχίαν παρασκευάσαντες. ἐπειδὴ οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Τάνταλος τῷ τοῦ ἐράνου τρόπῳ ἀντεισφέρειν τε τοῖς θεοῖς εὐω- 20 χίαν ἠπόρησεν, ἀσεβοῦς ἐπιχειρήματος πρόφασιν τὸ

DCCCCI. Hesych. (Suid.) DCCCCXII. Nonn. II, 37 (Cosm. p. 211; Clarke l. c. p. 54; Arsen. Viol. p. 237) οὐ μόνον — exit. Schol. Pind. Ol. I, 37

φον — exit. ex Suidae lexico postea adscripta esse patet 2 βιβλίον α S 5 Sic F κομίζεται PV 10 Sic F, καὶ τιμωρεῖται, ὅθεν PV

ἄπορον ἔσχε. διακόψας γὰρ τὸν Πέλοπα ἐγκαθῆκε
 λέβητι, καὶ ἐψήσας τοῖς θεοῖς παρέθηκε. μόνην δὲ
 Δήμητραν τῶν κρεῶν ἀγνοία μεταλαβεῖν λέγουσι,
 τινὲς δὲ τὴν Θέτιδα. γνωρίσαντα δὲ τὸν Δία Ἐρμῆ
 5 προστάξαι, ἐγκαθῆναι πάλιν λέβητι τὰ κρέατα καὶ ὑγιῆ
 τὸν παῖδα ἀποδοῦναι. ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα
 τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι, καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος.

DCCCCXIII. Περὶ τῆς τῶν Ταῦρων ξενοκτονίας.

Οἱ Ταῦροι ἔθνος Σκυθικόν, παρ' ᾧ ἦν ἱερὸν
 τῆς Ἀρτέμιδος, ὅπου ἦν ἱερεία ἡ θυγάτηρ Ἀγάμέμνο-
 10 νος Ἰφιγένεια. ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ πάντα ἄνθρωπον
 ἐπιδημοῦντα ξένον ἔθνον τῇ Ἀρτέμιδι, πρὸς τὸ μὴ
 κατάδηλον γίνεσθαι τὴν Ἰφιγένειαν μετὰ τὴν τῶν ξέ-
 νων ἐπάνοδον.

DCCCCXIV. Περὶ τοῦ καταστερισθέντος
 ταύρου.

Ταῦροι λευκοὶ τῷ Ποσειδῶνι τοπάλαι ἐθύοντο
 15 διὰ τὴν πολιὰν ἄλα, οὗς Πίνδαρος ἀργάντας καλεῖ,
 ὃ ἔστι λευκούς. οἱ δὲ παλαιοὶ ἀργάντας τοὺς διὰ
 λίπος, ἥτοι πιμελήν, λευκοὺς νοοῦσι, καθότι καὶ κρή-
 δεμνα λιπαρὰ τὰ λευκὰ καὶ λεῖα. καὶ παμμέλανες δὲ
 ὁμοίως αὐτῷ ἐθύοντο διὰ τὸ τοῦ ὕδατος μέλαν, ὃ
 20 δηλοῦται ἐν τῷ πορφύρεον κῦμα καὶ πόντον μέλανα

DCCCCXIII. Nonn. I, 7 et 57 Sanct. Lum. 5 (Cosm. p. 181;
 cod. Mon. 490) DCCCCXIV. Eustath. Od. p. 1454 διὸ καὶ
 ἐμψεύθη — οὐρανῷ Nonn. II, 4 ἄλλοι δὲ τὸν τὴν Εὐρώπην
 — exit. Eratosth. Cataster. 14 (om. Robert)

6 Βακχυλίδης PV. Cf. fr. 55 Bergk. 15 Ol. XIII, 69
 20 καὶ inserui cum F om. PV. Inepte in Eustathii commen-

καὶ ἦροειδέα καὶ ἰοειδέα, ὃ καὶ αὐτὸ ταῦτόν ἐστι τῷ πορφυροῦν καὶ μέλανα. διὸ καὶ ἐμυθεύθη, ὅτι ταῦρός τις ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀνεδόθη περὶ τὴν Ἑλλάδα, ὃς ἐλυμαίνετο τὴν χώραν καὶ ἐσίνετο πολλά. ἐπὶ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θησεὺς ἀνείλεν αὐτόν. καὶ βουλόμενοι οἱ θεοὶ μέγα τὸ ἔργον δεῖξαι τοῦ Θησεύως καὶ θεραπεύσαι [καὶ] τὸν Ποσειδῶνα κατεστήριξαν τὸν ταῦρον ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλοι δὲ τὸν τὴν Εὐρώπην ἀγαρόντα, ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναί φασιν, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοῖξω. 10 χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις εἶναι, ὑπὸ 392 Διὸς τιμηθέντα. ἕτεροι δὲ φασιν βοῦν εἶναι, τῆς Ἴους μίμημα. χάριν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη τὸ ἄστρον.

DCCCCXV. Περὶ Τελαμῶνος.

Τελαμῶν ὁ τοῦ Αἰαντός πατήρ, φίλτατος ὢν τῷ Ἡρακλεῖ, μετεξῆλθεν σὺν αὐτῷ καὶ τὸ Ἴλιον εἶλον. 15 τούτῳ ἄπαιδι ὄντι καὶ θύοντί ποτε τῷ Διὶ διαπορευόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε τὸν ἐν Νεμέᾳ χώρα τοῦ Ἄργους λέοντα, ἄτρωτον ὄντα σιδήρῳ καὶ βολαῖς παντοίαις, συνέθλασε ταῖς οἰκείαις χερσὶ, σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι χρώμενος, ἐκλήθη εἰσελθεῖν εἰς 20 τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ πατρὶ Διὶ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὕτω μετὰ τῆς ἰλεοντιῆς ἐστὼς ἠῦξατο γενέσθαι παῖδα ἄρρενα αὐτῷ. καὶ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον φιάλην ἔθυσε καὶ ἠῦξατο οὕτως, καὶ μετὰ

DCCCCXV. Tzetzes Lyc. 455

tariis sic interpungitur: πορφύρεον κῆμα. καὶ πόντον μέλανα. καὶ ἦεροειδέα. καὶ ἰοειδέα. 2 prius καὶ addidi 10 fr. 817 Nauck 12 Ἡοῦς PV 21 αὐτοῦ P αὐτοῦ V

τὴν εὐχὴν διέπτυ ἀετὸς καὶ φησι Τελαμῶνι „ἔσται σοὶ παῖς, ὃν κάλεσον Ἀετόν“, καὶ γεννηθέντα τὸν Αἴαντα ἀετὸν ἐκάλεσεν, εἶτα Αἴαντα. αὐξήθέντα δὲ τῇ λεοντῇ τοῦτον Ἡρακλῆς διεσκέπασε καὶ ταύτην
 5 αὐτῷ ἐχαρίσατο, ὑφ' ἧς σκεπόμενος, ὡς ληροῦσιν, ἄτρωτος ἦν, πλὴν μόνου τοῦ τόπου κατὰ τινος τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρουτοῦ, ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς. ἄλλοι δὲ φασιν Ἡρακλείδην εἶναι τὸν Αἴαντα. ταῦτα δὲ λῆρος, οὕτω δὲ ἔχει τὸ ἀλη-
 10 θές. περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ Αἴας καὶ πολλοὺς πολέμους πολεμήσας οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε, τὸ ξίφος κατὰ πλευρᾶς ὥσας ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη, ὅτι τούτους τοὺς τόπους
 15 εἶχε μόνον τρωτοὺς.

DCCCCXVI. Περὶ Τένου, ἀφ' οὗ Τένεδος.

Τένης καὶ Λευκοθέα παῖδες Κύκνου τοῦ Ποσειδῶνος. καὶ ἡ μὲν μήτηρ αὐτῶν οὐκέτι ἦν. ἐπέγμησε δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην ἢ, ὡς ἔνιοι, Πολύβοιαν. ἡ Φυλονόμη δὲ ἐρασθεῖσα τοῦ Τένου (καὶ γὰρ εἰς ἄν-
 20 δρας ἐτέλει ἤδη αὐτός), λόγους περὶ συνουσίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τὰ πρὸς τὴν φύσιν δίκαια τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι τεθελήκοι αὐτὴν βιάσασθαι. ὁ δὲ πιστεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα
 25 καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν, ὃν διὰ

DCCCCXVI. Tzetzes Lyc. 232 (Phavorin.) Cf. Eud. p. 264

σωφροσύνην καὶ διὰ εἶναι υἱωνὸν ἔσωσεν ὁ Ποσει- 393
δῶν. τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθῆναι τῇ Ἀνκόφρουι
νῆσῳ ἐποίησεν, ἣν οἱ ἐπιχώριοι θεασάμενοι καὶ ἀφ-
ελόντες τὸ ἐπίθεμα, μαθόντες τὸ γεγονός, οὐ μόνον
ἑαυτῶν βασιλέα τὸν Τένην κατεστήσαντο, ἀλλὰ καὶ 5
ἀπ' αὐτοῦ Τένεδου τὴν νῆσον προσηγόρευσαν, μὴ
πρότερον τοῦτο τὸ ὄνομα ἔχουσαν.

DCCCCXVII. Περὶ Τηλεβοῶν.

Τηλεβοῖαι, οἱ πρότερον τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες,
ἄνδρες ληστρικώτατοι τὸν τρόπον, καὶ εἰς Ἄργος ἐπ- 10
ελθόντες τὰς τοῦ Ἡλεκτρούωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ
πατρὸς Ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης καὶ ὁ Ἡλεκ-
τρούων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνηρέθησαν. διὸ Ἀλ-
κμήνη μετανέστη καὶ ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτῆς γάμον
τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν πατρῶον φόνον. τιμωρησάμενος 15
δὲ Ἀμφιτρούων ἐγγημεν. ἡ ἱστορία σαφῶς παρ' Ἡσιό-
δῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης Ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι Περ-
σέως καὶ Ἀνδρομέδας τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο, Ἀλ-
καῖος, Σθένελος, Μήστωρ, Ἡλεκτρούων, καὶ κοινὴν
ἔσχον τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν Περσέως θάνατον.
Μήστορος δὲ θυγάτηρ Ἴπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος 20
Πτερέλας, τοῦ δὲ Τηλεβοῖας καὶ Τάφος. ὥς δέ τινες,
Πτερέλα τοῦ Τηλεβοῖα ἐγένοντο παῖδες οἱ καλού-
μενοι Τηλεβοῖαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῆτουν Ἡλεκτρούωνα
τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν, τῆς μητρὸς Ἴπποθόης. ἀντι-
στάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἡλεκτροωνίδαι ἀνηρέθησαν ὑπ' 25

DCCCCXVII. Schol. Apoll. I, 747

5 ἑαυτὸν P corr. V 15 Scut. 1 seq. 16 Müller II, p. 28
22 Πτερέλα ubique PV Πτερέλαον F 23 Ἡλεκτρούονα PV

αὐτῶν Πτερέλα παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφος, ἀφ' ὧν ἡ νῆσος. Τηλεβόαι οὖν οἱ Τάφιοι, ἦτοι ὅτι τῆλε οἰκοῦντες ἀπὸ τοῦ Ἄργους τὰς βοῦς ἀπήλασαν ἢ ἀπὸ τοῦ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα τοῦ βασιλέως υἱοῦ, οὗ
5 ἀδελφὸς Τάφιος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος.

DCCCCXVIII. Περὶ τοῦ Τηλεμάχου.

Τηλέμαχος, υἱὸς Ὀδυσσεύως ἐκ τῆς Πηνελόπης, ὁμοίως δὲ καὶ Ἀρκεσίλαος, κατὰ τινὰς ὁμώνυμος γενόμενος τῷ ἐπιπάπῳ, ὅθεν ὑποτοπάζουσιν Ἀρκεσίλαου πάππον Ὀδυσσεύως γενέσθαι. ἐκ Διὸς γὰρ καὶ Εὐρνο-
10 δίας γεννᾶται Ἀρκεσίλαος, ὃς ἐκ τῆς Χαλκομεδούσης γεννᾷ Λαέρτην, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς ἐκ τῆς Ἀντικλείας. [καίπερ εἰσὶν οἱ φάσκοντες τὸν Ὀδυσσεῖα μὴ γενέσθαι Λαέρτου, ἀλλὰ Σισύφου. Αὐτόλκκος γὰρ Αἴσιμον καὶ Ἀντίκλειαν γεννᾷ, ἣτις Ἀντίκλεια ὑπὸ Σισύφου διε-
15 παρθενεύθη. οὗτος ὁ Αὐτόλκκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους καὶ βόας καὶ
394 ποίμνια, τὰς σφραγίδας αὐτῶν μετεποιεῖ καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν, ὧς φησι καὶ Ἡσίοδος·

Ἵτι κε χερσὶ λάβεσκεν, αἰδέλα πάντα τίθεσκεν.

20 Σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι τὸ τούτου ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὄπλαῖς καὶ χηλαῖς

DCCCCXVIII. Eustath. Od. p. 1696 καίπερ εἰσὶν οἱ — Λαέρτην Tzetzes Lyc. 344. Cf. Eud. p. 375. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι — οὗ Λαέρτης Etym. M. p. 144, 23 περὶ δὲ τῆς γενέσεως — Τηλέμαχος Eustath. Od. p. 1871. Cf. Eud. p. 43 et 312. ᾧτινι καὶ — Περσέπολιν Eustath. Od. p. 1796. Cf. Eud. p. 77 τέως δὲ — exit. Tzetzes Lyc. 808

12 Verba καίπερ εἰσὶν usque ad Λαέρτην utpote ab interpolatore addita seclusi, quemadmodum p. 375 seclusa sunt 19 Servavi veram lectionem, quae in Hesiod. fr. 96 comparet

ἐπερίνωσκεν. Αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιού-
των ζώων τινά, τὰς σφραγίδας μετεποίησεν. ὥς δὲ
καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν Σίσυφον φίλον αὐ-
τῷ ἐποίησεν, ὃ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγείς θυγατρὶ
Ἀντικλεία, ἐγκυμονῆσαι τὸν Ὀδυσσεά, ὕστερον δὲ ἔγημε 5
Λαέρτην.] οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἐξ ὧν ἔστι καὶ ὁ ποιη-
τῆς, Ἀρκείσιον τὸν ἦρωα πάππον πρὸς πατρὸς τῷ
Ὀδυσσεὶ γενέσθαι γενεαλογοῦσιν, ὄντινα ὁ Ἡρωδιανὸς
ἀπὸ τοῦ ἀρκέω ἀρκέσω παράγει. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ
ἐν τῇ τῶν Ἰθακησίων πολιτείᾳ ταῦτό φησι, τὸν 10
Κέφαλον ἱστορῶν ἐν τῇ ἀπ' αὐτοῦ κληθείσῃ Κεφα-
ληνίᾳ νήσῳ οἰκοῦντα, ἅπαιδα ἐπιπολὺ ὄντα, ἐρωτή-
σαντα τὸν θεὸν, κελευσθῆναι ᾧ ἂν ἐντύχῃ θήλει συγ-
γενέσθαι, παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα καὶ δὴ
ἐντυχόντα ἄρκτω κατὰ χρῆσμον συγγενέσθαι, τὴν δὲ 15
ἐγκύμονα γενομένην μεταβαλεῖν εἰς γυναικα καὶ τε-
κεῖν παῖδα Ἀρκείσιον, ἀπὸ ἄρκτου, οὗ Λαέρτης, οὗ
Ὀδυσσεύς. [περὶ δὲ τῆς γενέσεως τοῦ Ὀδυσσεύς Σιλη-
νὸς ὁ Χῖος ἐν δευτέρῳ τῶν μυθικῶν φησιν, ὡς Ἀντι-
κλείας τῆς Αὐτολύκου καὶ Ἀμφιθέας ὀδευούσης παρὰ 20
τὸ Νήριτον, ὕσεν ὁ Ζεὺς, τὴν δὲ ἀπὸ ἀγωνίας ἐκεῖ
πεσοῦσαν τεκεῖν, καὶ τὸ γεννηθὲν κληθῆναι Ὀδυσσεά
παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὕσαι. διὸ κατὰ τὴν ἱστορίαν δα-
σύνει τὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ὄνομα.] ὥτινι καὶ ἄλλοι ἐγέ-
νοντο παῖδες. καὶ γὰρ ἐκ μὲν Κίρκης γεννᾷ Ἄργριον 25

6 Od. XVI, 118 10 Müller II, p. 147 ταντὸ τοῦτό
φησιν et ἱστορῶν om. F 12 ἐρόμενον F 15 Sic F ἐν-
τυγχάνοντα PV, infra οὗ Λαέρτης om. F οὗ Ὀδυσσεύς e con-
jectura addidi, quae verba interpolatione περὶ δὲ — ὄνομα ob-
scurata videntur 18 Verba περὶ δὲ τῆς — ὄνομα ad taedium
repetita hic mire languent, quapropter uncis circumsepsi

καὶ Λάτινον, ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοον, ἄλλοι δὲ
 Τηλέγονον, τὸν καὶ Κασσιφόνην τὴν θυγατέρα Κίρκης
 γήμαντα, ἣ Τηλέδαμον, καὶ κατὰ Λυσίμαχον ἐξ Εὐπί-
 πης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν
 5 φασι. Σοφοκλῆς Εὐρύαλον ἰστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τη-
 λέμαχος. Τηλεμάχου δὲ καὶ Πολυκάστης Περσέπολις,
 ὡς Ἡσίοδος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ Ἑλλάνικος Τηλέ-
 μαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ γεν-
 νῆσαι τὸν Περσέπολιν. τέως δὲ ὁ Τηλέμαχος τὴν
 10 Κίρκην μὲν ἀναιρεῖ, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα,
 ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Κασσιφόνης.

DCCCCXIX. Περὶ Τηλέφου.

Τήλεφος, ἄρχων Μυσίας, περὶ οὗ οἱ τῆ νεωτέρων
 ἱστορία χρώμενοί φασιν, ὅτι τὰ πρῶτα ἐπιστρατεύ-
 395 σαντες τῇ Τροίᾳ οἱ Ἕλληνες, ἤμαρτον τῆς ὁδοῦ καὶ
 15 τὴν μηδὲν αὐτοῖς εἰς τιμωρίαν προσήκουσαν γῆν ἐληΐ-
 ζοντο, ἣ δὲ ἦν ὑπὸ τῷ Τηλέφῳ Μυσία. ὁ δὲ Τήλε-
 φος ἀντικαταστάς ἐποίησέ τι κακὸν καὶ ἔπαθε. πέ-
 πουθε μὲν τραῦμα δεινὸν ὑπ' Ἀχιλλέως, ἀμπέλου ἔλικι
 συμποδισθέντος αὐτῷ τοῦ ἵππου κατὰ Διονύσου πρό-
 20 νοιαν καὶ πεσόντος εἰς γῆν, ἐποίησε δὲ τὸ ἀπράκτους
 ὑποχωρῆσαι τοὺς Ἕλληνας. ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν
 ἀθεράπευτον, χραῖται, καὶ ὁ χρησμὸς ἀνεῖπε τὸ θρουλ-
 λούμενον, ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται. πλέει γοῦν τὴν

DCCCCXIX. Eustath. II. p. 46. Cf. Eud. p. 330

2 Κασσιφόνην et in fine articuli Κασσιφόνης PV 4 Θεσ-
 πρωτίδος PV 5 fr. 204 Nauck 7 fr. 138 Müller II, p. 147
 11 His adiungitur in P uberior Τηλεμάχου γενεαλογία, in qua
 nil novi legitur. Merito respuit Villoisonus

ταχίστην ἐπ' Ἀχιλλέα, καὶ συμβαίνει τὸν μὲν ἰάσασθαι τὴν ὠτειλήν, τὸν δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς ὑγείας τὴν εἰς Τροίαν ὁδηγίαν. καὶ οὕτω μὲν τινες ἀκολουθοῦντες καὶ τῷ Γεωγράφῳ εἰπόντι, ὅτι ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος στόλος Μυσίαν ὡς Τρωάδα πορθῶν ἐπαλινδρομήσεν ⁵ αἰσχροῶς. ἄλλοι δὲ οὐκ ἀρεσκόμενοι φασιν, ὅτι οὔτε τὸ πάλιν ὅλως ἐπὶ τοῦ ἐκ δευτέρου κεῖται που παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ οὐδὲ φαίνεται ὁ ποιητῆς Τηλέφῳ ἢ ἑτέρῳ τινὶ ἀνατιθεὶς τὴν ὁδηγίαν τὴν εἰς τὸν Ἴλιον, ἀλλὰ ἢ τῷ μάντει Κάλχαντι. λέγει γάρ, ὅτι Κάλχας ¹⁰ διὰ τὴν αὐτοῦ μαντοσύνην ἠγγήσατο ταῖς τῶν Ἀχαιῶν νηυσὶν εἰς τὴν Ἴλιον.

DCCCCXX. Περὶ Τιθωνοῦ.

Τιθωνὸς κατὰ τὴν ἱστορίαν ἀδελφὸς ἦν Πριάμου ἀμφιμήτριος. ὁ μὲν γὰρ Πρίαμος ἦν Λευκίππης, ὁ δὲ Τιθωνὸς Ῥοιοῦς τῆς Κασσάνδρας υἱὸς ἢ Στρυ- ¹⁵ μνουῦς, ἀμφοτέρω δὲ πατρὸς Λαιομέδοντος. τοῦ δὲ Τιθωνοῦ ἢ Ἡῶς ἐρασθεῖσα, ὡς ὁ μῦθος, διὰ κάλλος ἤρπασε, καθὰ καὶ τὸν Κλεῖτον, καὶ ἐνετείλατο ὅπερ ἂν βούλοιο ἀγαθὸν ζητῆσαι. ὁ δὲ προείλετο ἀθανασίαν καὶ ἔλαβε, μὴ ἐπιζητήσας τὸ αἰεὶ νέον. ἐπεὶ δὲ ²⁰ γηράσας ἔμαθεν ὡς ἀτελῆ ἐζήτησεν (εἶχε γὰρ ἀθάνατον κακὸν τὴν τοῦ γήρους κάκωσιν), ἤτησε τὴν εἰς ἄλογα μετάστασιν, λιτανεύσας τυχεῖν τοῦ μεταπεσεῖν

DCCCCXX. Tzetzes Lyc. 18 τοῦ δὲ Τιθωνοῦ — ἀκούουσα Eustath. II. p. 825. (Isidem fontibus hortulos suos irrigavit Arsen. Viol. p. 447.) ἄλλοι δὲ φασιν — μετέβαλε Tzetzes Lyc. 18 καὶ οἱ λίαν — exit. forte ex scholiis ad Aristophanem descripta sunt (Acharn. 688; Vesp. 1480; Nub. 985)

εἰς τέτιγα, διὸ καὶ ψυχρὸς ὁ τέτιξ, ὡς ἐκ τοῦ Τιθω-
 νοῦ τοῦ πεμπέλου, καὶ πολύφωνος διὰ τὰς πολλὰς λι-
 τὰς τοῦ Τιθωνοῦ. ἡ δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν δυστυχεῶν
 γερόντων τίθησι τὸ τοῦ Τιθωνοῦ ὄνομα, ὡς δηλοῖ ὁ
 5 εἰπῶν· γέροντα ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράτ-
 των καὶ κυκῶν. Ἰερώνυμος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἱστορεῖ,
 ὅτι Τιθωνὸς ὁ Λαομέδοντος εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας
 καὶ ζῆν μηκέτι ἐθέλων ἠτήσατο παρὰ τῆς Ἥους θάνα-
 τον, συνοικῶν αὐτῇ δι' ἔρωτα. ἡ δὲ ἀδυνατουσα
 10 (ἤδη γὰρ ἐνεγράφη τοῖς ἀθανάτοις ὁ Τιθωνός) εἰς
 τέτιγα μετέβαλεν αὐτόν, ὡς ἂν ἠδοίτο τῆς αὐτοῦ
 φωνῆς εἰς τὸ διηνεκὲς ἀκούουσα. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι
 396 τοῦτον τὸν Τιθωνὸν σύνευνον ἔσχεν ἡ Ἥμερα, ἐξ οὔ-
 γεννᾶ Μέμνομα καὶ Ἡμαθίωνα, ἀθάνατον τὸν Τιθω-
 15 νὸν ποιήσασα, ἐπελάθετο δὲ ποιῆσαι καὶ ἀγήρω. ὑπερ-
 γηράσαντα δὲ τοῦτον ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ, ἦτοι
 κωνίῳ αὐτὸν περιστρεφόμενον, δίκην βρεφυλλίων καθ-
 εὔδειν, εἰς τέτιγα μετέβαλε. [καὶ οἱ λίαν πρεσβῦται
 Τιθωνοὶ ἐσκώπτοντο, ὡς οἱ αὐτοὶ καὶ Κρόνοι τε καὶ
 20 Ἰαπετοὶ ἀπὸ τοῦ Ἰαπέτου καὶ Κρόνου. τινὲς δὲ οὕτω
 τὸ περὶ Τιθωνοῦ ἀλληγοροῦσιν, ὡς οὕτως ἐπιθυμίας
 ἦν ἐμπεφλεγμένος, ὥστε ἀπὸ τῆς ἕω μὲν κοιμᾶσθαι
 μέχρι δύσεων, πρὸς ἑσπέραν δὲ τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐπεγείρε-
 σθαι. διὸ καὶ λόγον εὔρον Ἡοῖ συγκοιμᾶσθαι].

DCCCCXXI. Περὶ Τιτάνων.

25 Τιτᾶνες, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες, ἢ ἀπὸ τοῦ τίνω

DCCCCXXI. Etym. M. p. 766, 39 (Schol. Hes. Theog. 209)

3 Zenob. VI, 18 6 Müller II, p. 450 not. Cf. Hiller,
 Hieron. fragm. p. 34 14 Sic F Ἀμάμωνα PV 17 κωνίῳ PV

τὸ ἀνταποδίδωμι Τινὰν καὶ Τιτάν, καὶ Τιτᾶνες οἱ οὕτω διαπραττόμενοι, ὥστε δοῦναι τιμωρίαν, ἢ παρὰ τὸ τιταίνω, οἶονεὶ οἱ τείνοντες τὰς χεῖρας, εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς [Κρόνου], ἤγουν τοῦ Οὐρανοῦ. Τιτᾶνες δὲ ὡς οὗτοι Δίας, Ἄτλας, Προμηθεύς, Κοῖος, 5 ἐξ οὔ καὶ Φοῖβης γεννᾶται Λητώ, Ἥλιος, Ὑπερίων, Ἄσκος, ἀφ' οὔ καὶ Δαμασκός, ὅτι ἐκεῖ ἐξεδάρη ὑπὸ Ἐρμοῦ, καίπερ κατὰ τινὰς οὐ Τιτάν, ἀλλὰ γίγας ὁ Ἄσκος. Κροῖος, Τιτάν καὶ αὐτός, ἀπὸ τοῦ κεκρίσθαι. καὶ Τίτανος Τιτάνου κύριον ὄνομα, ὃς μόνος οὐκ 10 ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ἀφ' οὔ καὶ Τιτανίδα γῆν οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν Ἀττικὴν ἐκάλεσαν.

DCCCCXXII. Περὶ τοῦ Τιτυοῦ.

Τιτυὸς γῆς υἱὸς λέγεται κατὰ τὸν μῦθον. οὗτος ἠράσθη τῆς Λητοῦς, καὶ ἐρασθεὶς ἐκράτησεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ κρηδέμνου καὶ ἐβιάσατο. διὸ Ἄρτεμις καὶ 15 Ἀπόλλων, παῖδες ὄντες τῆς Λητοῦς, κατετόξευσαν αὐτὸν καὶ ἀνεῖλον. διὸ φασιν αὐτὸν ἐν τῷ Ἄιδῃ εἶχειν τοῖς βέλεσι ἐνδιαπεπαρμένον καὶ κολάζεσθαι ἐκ τούτου. ἄλλοι δὲ φασιν, τὸ ἦπαρ κειρόμενον ὑπὸ γυπῶν, κακῶς πάσχειν ἐν Ἄιδου. εἶοικε δὲ οὗτος καὶ μερι- 20 μνητικός τις ἐν ζῶσιν εἶναι καὶ ὑπὸ φροντίδων οἶά

Τιτᾶνες δὲ — exit. ex Etym M. p. 270, 10, p. 247, 27, p. 539, 20 compilata sunt DCCCCXXII. Nomm. II, 38 (Clarke p. 55) ἄλλοι δὲ φασιν — exit. Eustath. Od. p. 1699

1 Τινὰν καὶ Τιτάν F Τινὰν καὶ om. PV 4 Κρόνου utpote ineptum seclusi 17 Fort. κείσθαι 18 Sic scripsi cum F τὰ βέλη ἐνδιαπεπαρμένα PV. Hic margini adscriptum est σημαίνεται, sed causam, cur librarius hoc addiderit, non video

τινων γυπῶν, συνεχῶς ἀεὶ κείρεσθαι τὰ ἐντός, κάτω κείμενος, τουτέστι περὶ γῆν κεκυφῶς τὰ πολλὰ διὰ τὸ γεωργικόν, ὅθεν ταύτην τὴν φαντασίαν παρέπεσθαι αὐτῷ καὶ ἐν Ἄιδου. διὸ καὶ Γῆς υἱὸς διὰ τὸ ἄγαν
 5 αὐτῆς ἐπιμελεῖσθαι, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸ μεγαλοσώ-
 ματον.

397 DCCCCXXIII. Τληπολέμου γενεαλογία.

Ἄλκεὺς γεννᾷ Ἀμφιτρώνα, οὗ ἐξ Ἀλκμήνης τῆς Ἥλεκτρώνος Ἰφικλῆς (οὗ Ἰόλαος), Ἡρακλῆς, ἐξ οὗ καὶ Ἀστυόχης, ἣν ἄγεται ἀνελῶν τὸν αὐτῆς πατέρα
 10 Φύλαντα, Τληπόλεμος. καὶ περὶ τούτου ἐν τῷ περὶ Ἡρακλέους ἰκανῶς ἐρρέθη.

DCCCCXXIV. Περὶ τῶν τράγων τῶν Μενδησίων.

Ὁ τράγος Αἰγυπτιστὶ καλεῖται Μένδης. τινὲς δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἐσέβοντο τὸν τράγον ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει, καὶ γὰρ ὀχευτικὸν ζῶον ὁ τράγος
 15 λέγεται εἶναι. τοὺς οὖν τράγους οἱ οἰκοῦντες κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας (ἔστι δὲ ἐν ἑκ τῶν ἐπὶ τοῦ Νείλου στομάτων) οὐκ ἤσθιον αἰδοῖ τοῦ γονίμου θεοῦ, ἐτίμων δὲ μεγάλως καὶ τοὺς αἰπόλους τῶν τράγων. ἦν δὲ καὶ ἱερὸν τοῦ Μένδητος παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν
 20 ᾧ ἱερῷ τὸ ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ὄρθιον τὸ αἰδοῖον ἔχον.

DCCCCXXIII. Compilavit Apollod. II, 4, 5 seq. DCCCCXXIV. Nonn. Sanct. Lum. 11 (Suid.)

[DCCCCXXV. Περὶ τοῦ Τριπτολέμου.

Καθὼς μυθεύεται, ἡ Δημήτηρ εἶχε θυγατέρα τὴν Περσεφόνην, ἣν ἤρπασεν ὁ Πλούτων. περιουῖσα δὲ ἡ Δημήτηρ καὶ ζητοῦσα τὴν θυγατέρα ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ καταλύσασα παρὰ Τριπτολέμῳ ἐν κώμῃ Ἐλευσίνι οὕτω καλουμένην μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ὅτι ⁵ ὁ Πλούτων ἤρπασε τὴν Περσεφόνην καὶ ὑπὲρ ταύτης τῆς εὐεργεσίας δίδωσι τῷ Τριπτολέμῳ τὰ σπέρματα, λέγω δὴ σῖτον καὶ κριθήν, ἐντειλαμένη μὴ φθονῆσαι, ἀλλὰ ἐλθεῖν καὶ σκορπίσαι τὰ σπέρματα πᾶσιν ἀνθρώποις, ἵνα μάθωσι τὸ σπεῖρειν καὶ γεωργεῖν καὶ ἐσθίειν ¹⁰ τοὺς ἡμέρους καρπούς. πάλαι γὰρ οἱ ἀγροῖκοι ἥσθιον τὰς βαλάνους ἐκ τῶν φηγῶν, ἐνθεν ἀπὸ τῆς φηγοῦ καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται. λέγεται τοιγαροῦν, ὅτι Τριπτόλεμος λαβὼν ἄρμα δρακόντων περρωτῶν, συμπαρалаβὼν καὶ τὸν Κελεόν, οὕτως ἐπλανᾶτο φιλοτιμούμενος ¹⁵ τὰ σπέρματα].

DCCCCXXVI. Περὶ Τρίτωνος.

398

Τρίτων, υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, τὰ μὲν ἄνω μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ ἄνθρωπος, τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐραίου δελφίος καὶ οἶον εἰπεῖν ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος. Ἀνκόφρων τὸν Τρίτωνα Ποσειδῶνα καλεῖ. ²⁰

DCCCCXXV. Nonn. I, 67 (Clarke p. 48). Cf. Eud. p. 336
DCCCCXXVI. Tzetzes Lyc. 34

1 Haec cum iisdem verbis alio iam loco exposita sint,
uncis circumscripsi 18 τοῦ F καὶ PV 20 Alex. 34

DCCCCXXVII. Περὶ τοῦ Τρωός, ἐξ οὗ ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ἀλώσεως καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας καὶ τῆς τῶν καταλελοιπότων καταντήσεως, ἐξ ὧν κατάγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή.

Τρὼς βασιλεὺς ἦν Τροίας τῆς τὰ δεινότατα παθούσης, ὑπὸ ταῖς πλευραῖς τῆς μικρᾶς Φρυγίας κειμένης, ὅπου καὶ ἡ Ἴλιος πόλις ἐκλαμπροτάτη τοπάλαι, νῦν δὲ θρήνων πολλῶν ἀξία, μεταξὺ τῆς Ἰδης καὶ τῆς θαλάσσης, παντελῶς Ἰφανισμένη, ὡς μηδὲ θεμελίους ὑπολειφθῆναι αὐτῆς, καὶ ἡ ἑωρακυῖα μεμαρτύρηκεν, ἵνα τι καὶ εὐαγγελικὸν εἶπω. ἦν ἔργον μὲν φασὶ γενέσθαι Ἀπόλλωνός τε καὶ Ποσειδῶνος τῶν κτισάντων, ὑπὸ Ἀθηναῖς δὲ καὶ Ἥρας ἀπολεσθῆναι, ὅ ἐστιν ὑπὸ τε φρονήσεως καὶ τῆς ἡραιούσης βασιλικῆς ἀνδρώδους δυνάμεως, ἢ καὶ ἀστειώτερον, ὅτι ἄνδρες μὲν τὴν πόλιν ἴδρυσαν, γυναῖκες δὲ κατέρριψαν.

DCCCCXXVII. Eustath. Dion. 815 καὶ γὰρ αὐτὸς — γεγόνασιν Eustath. II. p. 1204 ἀλλ' οἱ ποιηταὶ — Πρίαμος Tzetzes Lyc. 34. Cf. Eud. p. 344 et 416. φασὶ δὲ καὶ τὰς — ἐπίκουροι Tzetzes Lyc. 243 οἱ δ' Ἕλληνες seq. Dictys? ὅτινα προτριπομένον — λιθοβοληθεῖς Nonn. I, 62. Cf. Eud. p. 321 τότε μαθῶν — ἐτυράννησε Tzetzes Lyc. 384 εἰς Αὐλίδα — φησι Dictys? φήμης — περιαδόμενον Tzetzes Lyc. 54 δούρειον ἵππον — γν' Tzetzes Lyc. 930. Cf. Eud. p. 126 et 149 κατὰ τινας — ἐμβῆναι Eustath. Od. p. 1698 περιέμεινεν — ἡ Τροία Dictys? εἰῶ δὲ λέγειν — λαγνεῖαν Nonn. I, 81 μετὰ ταῦτα δὲ — ἄλις Nonn. I, 83 Φερεκύδης — Ἴλιον Tzetzes Lyc. 570 ὅτι ἐπὶ Νέρονος — διαφθαρήναι Excerpta ex latina Dictyis versione, quae etiam in Cyriaci epigrammatum collectione (ed. Rom. 1645) p. 47 inveniuntur (om. προσέτι — διαφθαρήναι) εἰδέναι δὲ δεῖ — Ὀμηρον Schol. Homer.? ὁ δὲ ποιητῆς — exit. Eustath. II. p. 1209

ἀλλὰ τάληθές μὲν κτίσμα ἦν τοῦ Δαρδανίδου ἐκείνου
 Τρωὸς καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Ἴλου, ἠρώων γενναίων
 τε καὶ πάνυ πλουσίων, ἐξ ὧν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔσχε,
 καθάπερ καὶ ἡ Δαρδανία ἐκ τοῦ Δαρδάνου. καὶ γὰρ
 αὐτὸς ἐν τῷ κατακλυσμῷ κατὰ τὸν Δευκαλίωνα ἐκ⁵
 τῆς Σαμοθράκης ἀσκὸν ἢ σχεδίαν, ὡς φασι, μετὰ δερ-
 μάτων σκευάσας καὶ ὑποδύς καὶ τοῖς ὕδασιν ἑαυτὸν
 ἐπιδούς, προσοκείλας τε τῇ Τροίᾳ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι
 τὸ ὕδωρ τὴν Δαρδανίαν ἐκτίσεν, ὑψηλοτέραν κειμένην
 τῆς ὕστερον Ἰλίου φόβῳ τῆς ἐξ ὕετῶν κατακλύσεως,¹⁰
 ἧς αὐτὸς ἐπειράθη, κάκει τελευτᾷ. ὕστερον δὲ ἡ Δαρ-
 δανία καὶ ἡ Ἴλιος μία πόλις γερόνασιν. ἀλλ' οἱ ποιη-
 ταί φασιν, ὅτι Ποσειδῶν σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ Διὸς
 θητεύσας τῷ τοῦ Ἴλου Λαομέδοντι καὶ προπυργώσας
 τὸ Ἴλιον, ἐπεὶ μετὰ τεταγμένον χρόνον τῆς λατρείας¹⁵
 μισθὸν οὐκ ἐδέξατο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος
 ἐπεμψε κῆτος δεινότατον, ὅπερ τὴν χώραν κατέκλυζεν,
 ἀποπτύον τὴν θάλασσαν. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων
 ἀναγκασθεὶς, Ἡσιόνην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα κοσμήσας
 βασιλικῶς ὡς πρὸς βορὰν τῷ κῆτει ἐξέθετο. διερχό-²⁰
 μενος δὲ Ἡρακλῆς, μετὰ Ἰάσονος, μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ
 τὴν Κολχίδα γῆν, μέλλων λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέ-³⁹⁹
 ρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλασσε, μετὰ τῆς καλουμένης Ἀρ-
 γοῦς νηός, ἀφ' ἧς οἱ Ἀργοναῦται προσωρμήθησαν τῷ
 Ἰλίῳ, ἰδόντες τὴν Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην²⁵
 καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὃ Ἡρακλῆς εἶπε δυνατῶς
 ἔχειν ῥύσασθαι ταύτην. καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαο-
 μέδοντος ἀθανάτους ἵππους λαβεῖν, οὓς Ζεὺς ἔδωκε
 Τρωὶ ὑπὲρ Γανυμήδους τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, χωστὸν τεῖ-
 χος ποιήσας καὶ στὰς ὀπλισμένος παρὰ τὸ στόμιον,³⁰

ὡς κεχηνὸς ἐποίει τὸ κῆτος ἀθρόως, τῷ τούτου ἐμ-
 πεπήδηκε στόματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις καταθέμενος αὐ-
 τῷ, ἐξῆλλεν ἀποβεβληκῶς καὶ τὴν ἑαυτοῦ τρίχα. μὴ
 δεξάμενος δὲ τὰ ὑπεσχημένα παρὰ Λαιομέδοντος, ἔξ
 5 νῆας ἀνδρῶν παρὰ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας, παραγεγο-
 νῶς πάλιν πορθεῖ τὸ Ἴλιον, Τελαμῶνος πρώτου τὸ
 τεῖχος ρήξαντος καὶ εἰσβάντος. Λαιομέδοντα μετὰ τῶν
 ἐκείνου υἱῶν ἀναιρεῖ Ἡρακλῆς πλὴν Ποδάρκου, τοῦ
 ὕστερον Πριάμου κληθέντος, καὶ Ἡσιόνης, τὴν δὲ πό-
 10 λιν πιμπρᾶ. καὶ Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι
 ὡς ἀριστεύσαντι, ἔξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον
 γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνη χαρίζεται,
 ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνήσασθαι. ἡ δὲ τὴν
 ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν τὸν ἑαυτῆς ἀδελφὸν Ποδάρ-
 15 κην ἐπρίατο, ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πριάμος. φασὶ δὲ καὶ
 τὰς Ἀμαζόνας κατ' αὐτῆς ποτε στρατεῦσαι, ὅθεν καὶ
 Μύρινα πολύχνηιον Τροίας ἀπὸ Μυρίνης τῆς Ἀμαζό-
 νος ἐκεῖ τελευτησάσης. αἱ λοιπαὶ γὰρ τῶν Ἀμαζόνων
 εἰς τιμὴν αὐτῆς πόλιν ἀνήγειραν, ὅπου παρετάξαντο
 20 οἱ Τρωῆς, τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπέλευσιν ἀκού-
 σαντες παρὰ Πολίτου υἱοῦ Πριάμου, ὅστις σκοπὸς
 τῶν Τρωῶν ὑπῆρχε θαρρῶν ποδῶν ταχύτητι, ὡς ὁ
 ποιητῆς φησιν·

Ἔστι δέ τις προπάρουθε πόλεος αἰπεῖα κολώνη
 25 Ἐν πεδίῳ, ἀπάνευθε περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.
 Ἐνθα τότε Τρωῆς τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.

23 Il. II, 811, quo ex loco reposui πόλεος pro πόλεως,
 Βατίειαν pro Βάτειαν, δέ τε pro δέ, Τρωῆς τε pro Τρωῆς

οἱ δ' Ἕλληνες διὰ τὴν τῆς Ἑλένης ἀρπαγὴν ἐπεστρά-
 τευσαν. Ἀλέξανδρος (καὶ γὰρ ὁ καὶ Πάρις ὀνομαζό-
 μενος) εἰς Λακεδαίμονα πλεύσας καὶ δεξιωθεὶς παρὰ
 Μενελάου ἔμεινεν ἱκανὰς ἡμέρας. Μενέλαος δὲ τότε
 ἐπειγόμενος εἰς Κρήτην ἐλθεῖν διὰ τὰς τῆς μητρὸς 5
 Ἀερόπης θυσίας ἔασε τὸν Πάριν ἔφηβον ὄντα. ὁ
 δὲ τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς διὰ τὴν τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης
 ἀφορμὴν καὶ μανεὶς τῷ ἔρωτι ἤρπασεν ἀπάρας εἰς
 Αἴγυπτον, ὅπου Πρωτεύς γνούς τὴν Ἑλένην ἀφείλεν 400
 αὐτόν, καὶ εἰδωλον δέδωκεν αὐτῆς, ὡς ἐν τοῖς προ- 10
 λαβοῦσιν εἶπομεν, καὶ τούτῳ παραμυθούμενος εἰς
 Τροίαν ἐπανῆκεν. Μενελάου δ' ἐπανιόντος καὶ τὴν
 Ἑλένην μὴ εὐρόντος, ὁ παλαιὸς ὄρκος προβάλλεται·
 σπονδαὶ γὰρ πρὸ τοῦ γαμῆσαι Μενέλαον αὐτὴν τοῖς
 μεμνηστευμένοις ἥρωσιν ἐγένοντο, ὅτι τῷ λαχόντι ἔστω 15
 γυνὴ ἀναντιρρήτως, εἰ δέ τις ἐφορμήσειε κατ' αὐτοῦ
 πάντες διατελείτωσαν σύμμαχοι κατὰ τοῦ ἀρπάσαντος,
 βοηθοῦντες τῷ ἠδικημένῳ. καὶ οὕτω κηρύξας Μενέ-
 λαος τὴν ἀρπαγὴν συνήθροισε τοὺς ἥρωας καὶ κατὰ
 Τροίας ἐστράτευσαν, Ἀγαμέμνονος στρατηγούντος, ἐξ 20
 ὧν Παλαμήδης ὁ σοφώτατος καὶ Ὀδυσσεὺς ὁ φρο-
 μώτατος. ὄντινα, προτρεπομένου τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐπὶ
 τὴν στρατείαν, καὶ μὴ θέλων ἀπελθεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς
 καὶ μανίαν προσποιησάμενος καὶ βαλὼν ὄνον καὶ δῆ-
 θεν ἀροτριῶν ἐν μανίας προσποιήσει, ὁ Παλαμήδης 25
 ἤλεγξεν, ὅτι δὴ οὐ μαίνεται. ἤλεγξε δὲ αὐτὸν οὕτως.
 Τηλέμαχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ προσθεὶς πρὸ τοῦ ἀρότρου,
 εἶτα φθάσας ὁ Ὀδυσσεὺς περὶ τὸ παιδίον ἐπῆρε τὸ

ἄροτρον, ἵνα μὴ πλήξῃ τὸ παιδίον, καὶ ἐγνώσθη, ὅτι
 νηφάλιός ἐστι. ταύτην δὲ τὴν μῆνιν μηνιῶν ὁ Ὀδυσ-
 σεὺς πλευσάντων εἰς Τροίαν ποιεῖται πλαστὴν ἐπιστο-
 λήν, ὡς ἀπὸ Πριάμου πρὸς τὸν Παλαμῆδην περὶ προ-
 5 δοσίας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὑποτίθησιν ἐν τῇ τοῦ Παλα-
 μῆδους ὡς προδότου. εὐρέθη δὲ ἡ ἐπιστολὴ κατακρί-
 νουσα αὐτόν, καὶ τέθνηκεν ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ πάν-
 των τῶν Ἑλλήνων λιθοβοληθεῖς. [τότε μαθὼν τὴν τού-
 του ἀναίρεσιν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναύπλιος ἔπλευσε πρὸς
 10 τοὺς Ἑλληνας καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπήτει ποινήν.
 ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας, πάντων χαριζομένων τῷ
 βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι, μεθ' οὗ Παλαμῆδην ἀνεῖλεν
 Ὀδυσσεύς, παραπλέων λοιπὸν τὰς Ἑλληνικὰς χώρας
 παρεσκεύασε τὰς τῶν Ἑλλήνων γυναικῆς μοιχευθῆναι,
 15 Κλυταιμνήστραν Αἰγίσθῳ, Αἰγιάλειαν τῷ νιῷ Σθε-
 νέλου, Μήδαν δὲ τοῦ Ἰδομένεως ὑπὸ Λεύκου, ἣν καὶ
 ἀνεῖλε Λεῦκος καὶ Κλησυδῆραν τὴν θυγατέρα αὐτῆς
 ἐν τῷ ναῷ καταφευγούσας. καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρή-
 τῆς ἀποσπάσας ἐτυράννησεν]. εἰς Αὐλίδα οὖν, ἔν'
 20 ἐπὶ τὸ προκείμενον ἔλθωμεν, πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν
 νηῶν συναχθεισῶν, Κάλχας ὁ μάντις ἐθέσπισεν, ἐννέα
 ἐνιαυτοὺς πολιορκῆσαι τὴν Τροίαν, μαντευσάμενος
 ἐκ τοῦ ὄψεως τοῦ καταφαγόντος τοὺς ὀκτὼ στρουθοὺς
 καὶ τὴν μητέρα, ὡς ὁ ποιητὴς ἐν δευτέρῳ φησί. φή-
 25 μης δὲ περιπεσούσης, μὴ ἄλλως τοὺς Ἑλληνας δύνα-
 σθαι αὐτὴν πορθῆσαι, εἰ μὴ τὰ ὀσῆα τοῦ Πέλοπος
 ἐνέγκωσι καὶ τὸν υἱὸν Ἀχιλλέως Νεοπτόλεμον καὶ τὰ

6 δὲ addidi 7 τέθνηκεν P τέθνηκε V 8 τότε μαθὼν
 — ἐτυράννησε hic a ceteris seiunxi, cum p. 321 rectius legantur
 24 Π. II, 311 seq.

τόξα τοῦ Ἡρακλέους διὰ Φιλοκλήτου, ἤγαγον ἅπαντα. 401
 σὺν πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὸν περιαδόμενον δούρειον
 ἵππον κατεσκεύασε, πρὸς μέγεθος μετεωρότερον τῶν
 πυλῶν, ὅπως μὴ ἐλκόμενος εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὑπερέχη τῷ
 μεγέθει. εἰς ὃν ἐμβάντες οἱ Ἕλληνες τὸν ἀριθμὸν 5
 κατὰ τινας μὲν γν', κατὰ τινας δέ, ὧν καὶ Στησίχο-
 ρος, ἑκατόν, κατ' ἄλλους δὲ δώδεκα, ὧν καὶ τὰ ὀνό-
 ματα ταῦτα· Μενέλαος, Διομήδης, Φιλοκλήτης, Μηριό-
 νης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, Εὐρυδάμας, Φεΐδιππος,
 Λεοντεύς, Μέγης, Ὀδυσσεὺς καὶ Εὐμηλος (ὅπερ οὐκ 10
 ἀληθές μοι δοκεῖ διὰ το παραλείπειν τούτοις τὸν
 Ἄντικλον, γέγραπται γὰρ τῷ ποιητῇ καὶ αὐτὸν ἐμβῆ-
 ναι) περιέμειναν τὴν τοῦ Σίνωνος πρὸς τοὺς Τρῶας
 ἐπιβουλήν. οὗτος γὰρ ἑαυτὸν μαστίξας καὶ τὰ ἄμφια
 διαρρήξας καὶ τὸ πρόσωπον αἵματώσας ἀμυχαῖς προσ- 15
 ἤλθε τῇ Ἰλίῳ ἔνδακρος, λέγων, ὅτι δι' ὑμᾶς, ὧ
 φίλοι Τρῶες, ταῦτα πέπονθα, φίλος ὑμῖν εἰρηκῶς εἶ-
 ναι. καὶ οἱ Τρῶες ἐλεήσαντες προσεκάλεσαν καὶ ἠρώ-
 τησαν περὶ τοῦ ἵππου. ὁ δ' ἔφη· ἄνδρες Τρῶες, ἡ
 παρ' ὑμῖν πολιοῦχος Ἀθηνᾶ ὑμῖν συνεμαχέσατο καὶ 20
 καθ' Ἑλλήνων ἀεὶ διετέλει. διὸ μὴ θυνηθέντες κατα-
 λαβεῖν τὴν πόλιν ἔγνωσαν μνήμης ἔνεκα εἰς τὴν
 ἑαυτῶν ἐπανιόντες πατρίδα, δῶρον καταλιπεῖν τῇ τρο-
 παιούχῳ θεᾷ τουτοῖ ξύλινον ἵππον, ἐφ' ᾧ καὶ κατ-
 εσκεύασαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα λέγει. καὶ οὕτω παρ' 25
 ἐκείνων ἤκουσα καὶ σαφῶς οἶδα. οὗ ὑπακούσαντες οἱ
 Τρῶες καὶ τὰς πύλας καθελόντες εἰσάγουσι τὸν ἵππον.

3 κατεσκεύασε P κατεσκεύασεν V 6 Stes. fr. 25 10
 Εὐμηλος more suo P corr. V 12 Od. IV, 286 18 προσ-
 κάλεσαν PV

ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ εὐωχηθέντες κατακόρως, ὡς δῆ-
 θεν τοῦ πολέμου καὶ τῆς τάλαιπωρίας ἀπαλλαγέντες,
 εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτρέπησαν. οἱ δ' Ἕλληνες ἀποβάν-
 5 τες ἄωρί που τῆς νυκτὸς καὶ φρονκωρήσαντες τὴν τῶν
 τριήρων ἔλευσιν ἐσήμαναν, περὶ που τὴν Τένεδον
 λοχευουσῶν, καὶ οὕτως ἐάλω ἡ Τροία. ἐῷ δὲ λέγειν
 καὶ τοὺς προβαλλομένους τοῖς ποιηταῖς μύθους, πῶς
 ὁ Ζεὺς μᾶλλον χαρίζεται τοῖς Τρωσὶ καὶ ἐποίει ἥττ᾽-
 10 σθαι τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν ἰκετείαν τῆς Θέτιδος ἐνε-
 κεν τοῦ Ἀχιλλέως, ἵνα ζητήσωσι τὸν Ἀχιλλέα οἱ Ἕλ-
 ληνες ἥττώμενοι, καὶ τὸν μυσαρὸν περὶ τῆς Ἥρας
 μῦθον, πῶς αὐτὴ ἐφρόντιζε τῶν Ἑλλήνων. φροντίζουσα
 δὲ βούλεται ἀπατῆσαι τὸν Δία πρὸς μῖξιν αὐτῆς, καὶ
 15 μετὰ τοῦτο ὕπνου αὐτῷ προσποιεῖ, ἐκβακχέουσα πρὸς
 αὐτὸν, ἵνα καθεύδοντος τοῦ Διὸς ἀβοήθητοι οἱ Τρῶες
 γενόμενοι ἥττηθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. ταῦτα βου-
 λευσάμενη λαμβάνει τὰ πορνικὰ καλλωπίσματα ἐκ τοῦ
 κεστοῦ τῆς Ἀφροδίτης, εἶτα κοσμησαμένη ἄνεισι παρὰ
 20 τὸν Δία καὶ κινεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ πλάσματος τούτου
 402 πρὸς ἠδονὴν καὶ λαγνεῖαν. [καὶ τοῦτο δὲ τῷ μύθῳ προ-
 στίθησιν Ὅμηρος, τὸν Δία μετὰ τὴν τῆς Θέτιδος ἰκετείαν
 περὶ τοῦ Ἀχιλλέως ὑποσχόμενον, κεκινηκότα αὐτὸν
 τὰς ὀφρῦς ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει, σείσαντα δὲ τὰς τρίχας
 25 ἐπὶ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς καὶ συγκινήσαντα ὄλου
 τὸν οὐρανόν, τῶν τριχῶν αὐτοῦ κινήθεισῶν.] μετὰ
 ταῦτα δὲ τοῦ Ἀχιλλέως πολεμοῦντος καὶ ἀριστεύοντος
 κατακράτος, φόβος ἔλαβε τὸν Δία, μὴ πως παρὰ τὸ
 εἰμαρμένον ὁ Ἀχιλλεὺς πορθήσῃ τὴν Ἴλιον. τοῦτο

φοβούμενος ἐπιτρέπει τοῖς θεοῖς τὸν βουλόμενον, ὃ
 βούλεται ἀπελθεῖν καὶ βοηθῆσαι, ἵνα οἱ μὲν τοῖς Τρω-
 σίν, οἱ δὲ τοῖς Ἑλλησι βοηθήσωσι. τούτων ἐπιτρα-
 πέντων, ὁ μὲν Ζεὺς κατὰ τὸν μῦθον ἐβρόντησεν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ Ποσειδῶν σείει τὴν θάλασσαν, ὁ 5
 δὲ Ἄιδης, σεισθέντων τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ οὐρανοῦ,
 ἐφοβήθη, μήπως, σεισθείσης τῆς γῆς, ἀναρρηξία γένη-
 ται τῶν καταχθονίων καὶ δημοσιευθῆ τὰ κατ' αὐτόν.
 ἔστι δὲ τὰ ἔπη ταῦτα·

δεῖσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθεν 10
 γαῖαν ἀναρρήξιε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν ἄλλis. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι
 Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἑλληνας παραγενομένους εἰς αὐτὸν
 αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα ἔτη· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ
 τῶν θεῶν, τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον. 15
 [Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ Νέρωνος εὐρέθη ἐν
 Κρήτῃ, γεωργοῦ τινος σκάπτουτος ὑπὸ γῆν, κεκρυμ-
 μένη μολιβδίνη λάρναξ, συγγραφὴν ἔχουσα τοῦ Τρωϊ-
 κοῦ πολέμου Φοινικείοις γράμμασι συγγεγραμμένην,
 ὑπὸ Δίκτυος τοῦ Κρητὸς ἢ Ὀδίτου, τοῦ ἐπὶ Ἴλιον καὶ 20
 αὐτοῦ Ἰδομενεῖ συστρατευομένου, ἢ καὶ μεθερμηρευ-

9 Il. XX, 63 seq. 10 οἱ om. P add. V 12 fr. 74
 13 Sic F Ἴνιος PV 16 Verba Ἰστέον δὲ τοῦτο — διαφθα-
 ρῆναι a librario saeculi decimi quinti, Cyriaci Anconitani aequa-
 lis, margini adscripta posteaque textui inserta esse patet. Cf.
 Unters. p. 153 seq. 17 Γεωργοῦ Cyriacus 20 Δίκτυος τοῦ
 Κρητὸς ἢ om. Cyriacus ἢ Κνωσίου pro ἢ Ὀδίτου conji. Dunger,
 quam coniecturam amice mecum communicavit; forte melius
 Κρητὸς ἐκ (vel ἀπὸ) Κνωσοῦ legitur, de quo cf. p. 166 Ἐπιμ.
 Κρῆς ἀπὸ Κνωσοῦ. Fieri etiam potest, ut Sisyphi nomen hic
 lateat, quem pluries iuxta Dictym, tamquam libelli Iliaci auctores,
 laudavit Tzetzes Exeg. Il. p. 20 seq. Cf. etiam Tzetzae epistul.
 p. 8 (Pressel) Chil. V, 829 seq. 21 Ἰδομενεῖς inepte Cyriacus

θεῖσα ἐκ τῶν Φοινικείων γραμμάτων ἐς Ῥωμαϊκὴν
 συγγραφὴν εὐρίσκεται νῦν παρ' Ἰταλοῖς. οὕτως ἀπήγ-
 γειλεν ἡμῖν Κυριακὸς ὁ ἐξ Ἀγκῶνος, ἀνὴρ ἀξιοπίστα-
 τος καὶ ἄλλως καλὸς κάγαθός, φάμενος καὶ αὐτὸς ἔχειν
 5 τὴν βίβλον. ἔφη δ' αὐτὸς Κυριακός, δηλοῦν τὴν συγ-
 γραφὴν, ὡς ἐν Κρήτῃ ἐπιδεδημηκόσι τοῖς Ἀτρείδαις
 παρὰ Ἰδομενέα ἐπὶ διαλύσει ἐνίων πρὸς ἀλλήλους
 ἀμφισβητημάτων, ἀγγελθῆναι τὴν τῆς Ἑλένης ἀρπα-
 γήν, καὶ δὴ βουλευσασθαι εὐθύς μετὰ Ἰδομενέως
 10 μετελθεῖν τὸ ἀδίκημα ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας, παρα-
 σκευάζεσθαι μὲν οὖν ἐννέα ἔτη, δεκάτῳ δὲ ἐπιπεπλευ-
 κότητας τοῖς Τρωσὶ καὶ μείναντας ἐν μόνου ἔτος ἐλεῖν
 τὸ Ἴλιον, ἐλεῖν δὲ ᾧδε. ὡς μένουσιν αὐτοῦ ἐν τῇ
 Τρωάδι τοῖς Ἑλλησιν οὐ προχώρει τὸ πρᾶγμα, τοὺς
 15 μὲν στρατοπεδεύσασθαι ἐπὶ Χερρονήσου, ἐς δ' Ἴλιον
 πρέσβεις πέμψαι, ὧν καὶ Ὀδυσσεὺς ἦν, τῷ μὲν λόγῳ
 συμβησομένους τι, περὶ ὧν ἐνεκάλουν, τῷ δ' ἔργῳ τὰ
 403 τῶν Τρώων πράγματα κατασκευομένους, διδόντας καὶ
 ἀνάθημα τῇ Ἀθηνᾶ τῇ Ἰλιάδι ἵππον ξύλινον, ὃν
 20 κατασκευάσαντες οἱ Ἕλληνες αὐτοῦ ἔλιπον ἐν τῇ
 Τρωάδι, δόξαν παρέχοντες τοῖς Τρωσίν, ὡς δὴ ἐς τὴν
 Ἑλλάδα ἤδη ἀποπλέοντες. κατασκοπήσαντας δὲ τοὺς
 πρέσβεις, τῆς μὲν φυλακῆς ἡμεληκότας τοὺς Τρωᾶς,
 πρὸς δ' εὐωχίας καὶ πότους τετραμμένους, σημῆναι
 25 τοῖς Ἑλλησι μένουσιν ἐν Χερρονήσῳ. τοὺς δὲ νύκτωρ
 οὐ προσδεχομένοις τοῖς Τρωσίν ἐπιθεμένους οὕτω τὴν
 πόλιν ἐλεῖν. μεμνηῆσθαι δὲ τὴν συγγραφὴν καὶ Πεν-

1 Ἰταλικὴν Cyriacus 7 Dict. I, 2 14 προχώρει PV
 15 μεταστρατοπεδεύσασθαι Cyriacus; cf. Dict. V, 4 20 Dict.
 V, 9—11 21 δὴ P δὲ V 26 ἐπιεμένους Cyriacus 27 Hic

θεσιλείας τῆς Ἀμαζόνος ἐπὶ συμμαχία ἠκούσης τοῖς
 Τρωσί, καὶ ὡς Ἐκτορι ἐξιόντι πρὸς αὐτὴν ὡς ὑπαν-
 τησομένῳ μετ' ὀλίγων, ἐνεδρεύσειέ τε πρὸς τῷ ποταμῷ
 Ἀχιλλεὺς καὶ κτείνειεν ἐπιπεσών, μετὰ δὲ καὶ Πενθε-
 σίλειαν κτείνειε μεμαχημένος, συχνούς δὲ Ἑλλήνων καὶ 5
 αὐτὴν ἀπεκτονυῖαν τοῖς τόξοις. μεμνηῆσθαι δὲ καὶ
 Μέμνονος, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς ἕω ἐπὶ
 συμμαχία ἦκοντος, προσέτι δὲ καὶ Παλαμήδους, ὡς
 ἀδίκως ἀποθανόντος, καὶ Ναυπλίου τοῦ ἐκείνου πατρὸς
 παρασκευάσαντος τὰς τῶν ἐν τέλει Ἑλλήνων γυναῖκας 10
 μοιχευθῆναι καὶ δέκα πόλεις τῆς Κρήτης ἀποσπάσαν-
 τος τυραννῆσαι καὶ μετὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον καὶ
 τὸν Ἰδομενέα τῇ Κρήτῃ καταίροντα ἐξελάσαντος, ὕστε-
 ρον δὲ ἀκούσαντος τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐπάνοδον ἐπὶ
 τὴν πατρίδα, ἄψαι φρυκτὸν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς Εὐβοίας, 15
 Καφηρέα λεγόμενα, νῦν δὲ Ξυλοφάγον καλούμενον,
 ὅπου πλεύσαντας τοὺς Ἑλληνας δι' αὐτοῦ δοκεῖν λιμένα
 εἶναι διαφθαρῆναι.] εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι, ἀλούσης τῆς
 Τροίας, μόνος Αἰνείας καὶ Ἀντήνωρ σώζονται, καὶ
 τοῦτο διὰ παλαιὰν ξενοδοχίαν Ἑλλήνων. ἀσμένως γὰρ 20
 ἐξενίζοντο τοὺς Ἑλληνας ἄμφω, ἢ διὰ τὸ συγκαταθέ-
 σθαι αὐτοὺς δίκαιον ἀποδοῦναι τὴν Ἑλένην εἰπόντας
 καὶ τὰ κτήματα, ἢ διὰ τὸ ῥέπειν τρόπον τινὰ πρὸς
 τὴν τῶν Ἑλλήνων φιλίαν, ὅπερ καὶ παρώτρυνε τοὺς
 Ἑλληνας αὐτοὺς μόνους σώσαι καὶ πλοῖα παρασχεῖν 25

inseruit Cyriacus Παλαμήδους, ὡς ἀδίκως ἀποθανόντος καὶ,
 quod Eudocia infra uberius exposuit 1 Dict. III, 14 5 δὴ
 Cyriacus, mox ἀπεκτονυῖαν P V 8 προσέτι — διαφθαρῆναι
 om. Cyriacus, eadem paucis mutatis narravit Tzetzes Lyc. 384;
 cf. Dict. VI, 1 16 ad Choerades perverse exhibit Dictys
 latinus 17 δι' addidi

αὐτοῖς πλεῦσαι, ὅπη ἂν ἡ τύχη φέροι. Ἀντήνωρ γοῦν εἰς τὸν Ἀδριατικὸν μυχὸν εἰσβαλὼν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς Ἐνετούς (γένος δὲ τοῦτο Παφλαγονικόν), ἔκτισε τὸ Πατάβιον, διώξας ἐκεῖθεν τοὺς περιοίκους
 5 Εὐγανέους λεγομένους. Αἰνείας δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀπέπλευσε καὶ πρῶτον προσέσχε τῇ Μακεδονίᾳ, εἶτα εἰς Σικελίαν ἀπῆρεν στάσιν ζητῶν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λαυρέντιον τῶν Πικεντίνων, ὅπου Λατίνος ἦν βασιλεύς, ὅστις ἐκώλυε αὐτὸν τὴν ἀρχὴν οἰκῆσαι, εἶτα δὲ
 10 ἐρωτήσας, ποῖός τις ὁ στρατηγὸς καὶ μαθὼν, ὅτι Τρώς, ὁ τῆς Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου υἱός, λίαν εὐλαβήθη τὸν ἄνδρα καὶ ἐτίμησε, καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Λαβινίαν
 404 παρέσχεν εἰς γάμον, δι' ἣν τὰ μέγιστα φιλιωθέντες οἱ Τρῶες τῷ Λατίνῳ καὶ τὴν ἐκείνου ἐπωνυμίαν λαβόντες
 15 (Λατῖνοι γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐπωνομάσθησαν) πόλιν ἔκτισαν Λαβίνιον, ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς Λαβινίας κεκλημένην. καὶ ταῦτα μὲν κατὰ τοὺς μεθ' Ὅμηρον. ὁ δὲ ποιητὴς ἐμφαίνει, ἐν Τροίᾳ μείναι τὸν Αἰνείαν καὶ διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν παραδεδοκέναι τοῖς παι-
 20 σίν, ἠφανισμένων τῶν Πριαμιδῶν·

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθησε Κρονίων,
 καὶ τὰ ἐξῆς.

DCCCCXXVIII. Γενεαλογία τῶν Τρώων βασιλέων
 καὶ καταγωγὴ τῶν Ῥωμαίων.

Ζεὺς γεννᾷ ἐκ τῆς Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος Ἀρμονίαν, Ἰασίωνα, Δάρδανον Ἀετίωνα. Μνασέας

DCCCCXXVIII. Ex pluribus fontibus hic articulus manavit,

δέ φησιν, ὅτι Δάρδανος ἐκ Σινώπης ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηναῖς τὸ παλλάδιον ἀράμενος ἀφίκετο εἰς Σαμοθράκην μετὰ Ἀρμονίας καὶ Ἰασίωνος τῶν ἀδελφῶν, κακεῖ διάγοντα Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἐφιλοποιήσατο. καὶ ἀποθανούσης Τηλεφάης, γαμεῖ τὴν Ἀρμονίαν ὁ Κάδ- 5 μος καὶ ἀποστέλλει τὸν Δάρδανον εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν ἐταίρων πρὸς Τεῦκρον τῆς Φρυγίας ἄρχοντα. ὃς καὶ ἀναγνωρίσας τὸν Δάρδανον δίδωσιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα Βάτειαν καὶ ἀποθνήσκων τὴν βασιλείαν. καὶ πόλιν ἔκτισε Δάρδανον καὶ Δαρδανίαν τὴν χώραν 10 ὠνόμασεν, ἣ Τευκρὸς πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ τῆς Ἰδαίας νύμφης καὶ Σκαμάνδρου ποταμοῦ υἱοῦ, τοῦ προειρημένου Τεύκρου.

DCCCCXXIX. Περὶ τοῦ Τρωΐλου.

Τρωΐλου, τοῦ παιδὸς τῆς Ἑκάβης καὶ Πριάμου, φασὶν ὅτι ἐρασθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν λόγοις, ἔργῳ μὲν 15 Ἀπόλλωνος ἐδίωκεν αὐτόν. προσφυγόντα δὲ τῷ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ναῶ Ἀχιλλεὺς ἐβίαζεν αὐτὸν ἐξελεθεῖν, ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλε τῷ βωμῷ. ὃν φασὶ καὶ τιμωρῶν ὁ Ἀπόλλων αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι. καὶ οὕτω μὲν τινες ληροῦσι 20 περὶ τοῦ Τρωΐλου. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τοῦτον τὸν Τρωΐλον καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην καὶ μελάγχρου ἰστοροῦσιν· οὐ πείθομαι δὲ τὸν Θετταλὸν Ἀχιλλέα τοιούτων ἐρᾶν. νέος μὲν οὐχ ὁ Τρωΐλος καὶ ὠραῖος, μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος καὶ Ἀχιλλέως

quem prorsus neglexit Villoisonus. Equidem eam tantum particulam ab oblivione vindicavi, quae a Steph. Byz. v. Δάρδανος oriunda est DCCCCXXIX. Tzetzes Lyc. 307

ἐρώτων ἀνάξιος. μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν Μένων
ἐξελθὼν ἐκ τῆς Τροίας συμβάλλει τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ
ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ Τροίᾳ δι'
αὐτὸν πένθος πολὺ, οἶον ὑπ' Ἐκτορος.

DCCCCXXX. Περὶ Τροφωνίου.

5 Τροφώνιος ἀνὴρ ἦν πάνυ φιλόδοξος. ποιήσας
δὲ ἐν Λεβαδείᾳ τῆς Βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσελ-
θὼν ἐμαντεύετο καὶ λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν, ἐγκατ-
οικῆσαν δὲ δαιμόνιόν τι, τὰς μαντείας ἐτέλει. εἰσῆρ-
χοντο οὖν ἐντὸς οἱ χρησόμενοι ἔχοντες ἐν ταῖν χεροῖν
10 πόπανα, ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐμφιλοχωροῦσιν ὄφεισι διδόντες
μηδὲν ὑπ' αὐτῶν δυσχερὲς πάσχωσιν. ὁ δὲ εἰσιὼν ἐκεῖσε
λοιπὸν οὐκέτι ἐγέλα διὰ τὴν τῶν ὄφεων ἐκπληξιν,
ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ συνωφρω-
μένων τὸ „ἐς Τροφωνίου μεμάντευται.“ καὶ ἄλλως. οἱ
15 περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀρισταῖον καὶ Ἐμπεδοτίμον
ὑπῆρχον μὲν ἐκ τῆς Βοιωτίας, πόλεως Λεβαδείας,
μάντεις δὲ ταῖς τέχναις. βουλόμενοι δὲ κενοδοξῆσαι
καὶ δεῖξαι, ὅτι ἀνελήφθησαν, ἑαυτοὺς ὑποβρυχίους
σπηλαίοις ἔβαλον, ἐπὶ τὸ τεθνάναι καὶ μὴ εὐρεθῆναι
20 αὐτῶν τὰ λείψανα. οὗτοι δὲ οὕτω τεθνήκασιν, ἐγνώ-
405 σθησαν δέ, ὅτι ἐκεῖσε ἀπέθανον, διὰ τὸ μαντεῖον
φανῆναι περὶ τὸν τόπον. ἔστι δὲ τις παροιμία ἣ
λέγουσα „εἰς Τροφωνίου μεμάντευσαι.“ λέγεται δὲ ἐπὶ
τῶν ὠχριώντων καὶ μηδέποτε γελώντων. πᾶς γὰρ ὁ

DCCCCXXX. Cosm. p. 184 (Clarke p. 52; cod. Mon. 490)
Τροφ. κ. Ἀγαμ. — exit. Nonn. Sanct. Lum. 6. Cf. Eud. p. 171

καταβαίνων εἰς τὸ μαντεῖον ἐκεῖνο, ἀγέλαστος ἀνήει
καὶ ὠχρίων διηνεκῶς. ἔλεγχος δὲ ἦν οὗτος αὐτῶν
τούτων, ὅτι ὠχριάσαντες καὶ μηδέποτε ἐν τῷ ὑποβρυ-
χίῳ γελάσαντες ἀπέθανον. ἤξιώθησαν δὲ ὁ Τροφώ-
νιος καὶ Ἀγαμήδης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μαντεύεσθαι διὰ 5
τὸ κτίσαι αὐτοὺς ἀπὸ οἰκείων χρημάτων τὸ ἱερὸν τὸ
ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἄλλως. Τροφώνιος
καὶ Ἀγαμήδης ἀδελφοὶ δύο γερόνασι, μάντις τὴν
τέχνην. τούτων ὁ Τροφώνιος ὑπὸ κενοδοξίας ὑποβρύ-
χιος γεγυῶς ἐν σπηλαίῳ τινὶ ἀπέψυξεν, εἶτα οἱ θεοὶ 10
ἐλέησαντες, φασίν, αὐτὸν τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἀπέψυξεν,
ἐποίησαν μαντεύεσθαι. καὶ κατήεσαν εἰς τὸ σπήλαιον
καὶ τινὰς τελετὰς ποιοῦντες ἀνήεσαν, ὡς χρησιμοδο-
τισθέντες. λέγεται δέ, ὅτι πᾶς κατελθὼν εἰς τὸ σπή-
λαιον ἐκεῖνο ἐκ τοῦ λοιποῦ ἀγέλαστος ἦν. 15

DCCCCXXXI. Περὶ τῆς Τυροῦς.

Τυρώ, Σαλμωνέως θυγάτηρ, Κρηθέως γυνὴ υἱοῦ
Αἰόλου, ἦν φησὶν Ὅμηρος ἐρασθῆναι ποταμοῦ Ἐνιπέως,
αὐτῆς δ' αὖ παλιν ἐρωῶντα Ποσειδῶνα ὁμοιωθῆναι
τῷ ῥηθέντι ἐραστῇ ποταμῷ καὶ οὕτως αὐτῇ μιγῆναι,
τὴν δὲ ἐκ Ποσειδῶνος τεκέσθαι Πελίαν καὶ Νηλέα. 20
ἐπωνομάσθησαν δὲ οὕτως, ὅτι γεννήσασα αὐτοὺς παρὰ
τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ρεῖθροις κατέλιπε. τὸν
μὲν οὖν ἕνα κύων, ἀφαιρεθέντων αὐτῆς τῶν τέκνων,
παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφε, τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ

DCCCCXXXI. Eustath. Od. p. 1681 ἕτεροι δὲ οὕτω —
exit. Eustath. Od. p. 1685

τὸ μέτωπον ἐπάτησεν. ἐπελθόντες οὖν οἱ ἱπποφορβοὶ ἀνελόμενοί τε τὰ παιδιά ἔτρεφον καὶ ὠνόμασαν τὸν μὲν, ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν, τὸν δὲ ἕτερον, ἐπεὶ κύων κατηλέησε, Νηλέα, ὃν Πελίας 5 μὲν ἐν Ἰωλκῷ ἐβασίλευσε, Νηλεὺς δὲ ἐν Πύλῳ. καὶ τούτους μὲν τοὺς δύο οὕτω γενέσθαι αὐτῇ ἐκ Ποσειδῶνός φασιν, ἀπὸ δὲ γε Κρηθέως Αἴσωνα καὶ Φέρητα καὶ Ἀμυθάονα. ἕτεροι δὲ οὕτω φασί. μετὰ θάνατον Σαλμωνέως κομιζομένη Τυρώ, τουτέστιν ἐπιμελῶς 10 ἔκτρεφομένη, παρὰ Δηϊονεῖ τῷ θείῳ, κορεύεται ὑπὸ Ποσειδῶνος, εἶτα Κρηθεῖ τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ δίδοται εἰς γάμον, ἐξ ἧς γεννᾶται Νηλεὺς.

406 DCCCCXXXII. Περὶ Τυφωέως τοῦ γίγαντος.

Τυφωεύς (ὃν οἱ μεθ' Ὅμηρον Τυφῶνα καλοῦσι τετραχῶς σχηματίζοντες, Τυφωεύς γὰρ καὶ Τυφάων 15 Τυφάονος καὶ μετὰ κρᾶσιν Τυφῶν καὶ Τυφῶς), κατὰ μὲν Ἡσίοδον Γῆς υἱὸς μυθεύεται, κατὰ δὲ Στήσιχορον Ἦρας μόνης, κατὰ μνησικακίαν Διὸς τεκούσης αὐτόν. Ἀνκόφρων δὲ δαίμονά φησιν αὐτὸν ἑκατογκέφαλον, πολεμισθέντα καὶ κεραυνωθέντα τῷ Διὶ, 20 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος „ἐκαταγκεφάλα Τυφῶ-

DCCCCXXXII. Eustath. II. p. 345 κατὰ μὲν Ἡσίοδον — αὐτόν Etym. M. p. 772, 49 Ἀνκόφρων — σέλας Tzetzes Lyc. 177 ἡ δὲ κατὰ — ἐπέθηκεν Eustath. I. c. ἰστέον δὲ — πνεύματα Tzetzes Lyc. I. c. καὶ ἄλλως πάλιν — αὐτόθι αἰκίζεσθαι Eustath. I. c. φασὶ δὲ τῶν τεραταλόγων — exit. Schol. Apoll. II, 1210

8 φασί P φασίν V 16 Theog. 821 Stes. fr. 60 Bergk. 18 Lycophronem plane haec ignorare monuit Müllerus praef. p. XXX, itaque vitium hic latere patet ἐκατοντακέφαλον bis PV 20 Ol. IV, 8 μὲν PV

νος ὀμβροῖμον“ λέγει. Αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ τούτου
 φησί· „σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, ἐξ
 ὀμμάτων δ’ ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας“. [ἢ δὲ κατὰ
 τὸν Τυφωέα παραβολὴ μυθικῶς μὲν ἐναντιουμένους
 ἔχει τὸν Δία καὶ τὸν Τυφωέα αὐτόν, νικῶντα δὲ τὸν ⁵
 Δία, κεραυνοῖς ἱμάσσοντα, καὶ τοιαύταις πληγαῖς, ὧν
 συμμετέχει καὶ ἡ γῆ, κατασκευαπτόντων εἰς αὐτήν. ἡ
 δὲ μυθικὴ ἀναίδεια καὶ ὁ κατ’ αὐτήν λῆρος καὶ ταῦτά
 φησιν. ἡ γῆ ἀγανακτοῦσα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν γιγάντων
 διαβάλλει τὸν Δία τῇ Ἑρᾷ, ἡ δὲ τῷ Κρόνῳ τὸν Δία ¹⁰
 ἐξεῖπε καὶ αὐτὸς ἔδωκεν αὐτῇ ὡς τῷ ἰδίῳ χρίσας
 θοροῦ, καὶ κατὰ γῆς ἐκέλευσεν ἀποθέσθαι, ἀφ’ ὧν
 ἀναδοθήσεται δαίμων, ἀποστήσων τὸν Δία τῆς ἀρχῆς.
 ἡ δὲ ὡς ἔσχεν ὀργῆς, ἔθετο αὐτὰ ὑπὸ Ἀρίμαιοι τῆς
 Κιλικίας. ἀναδοθέντος δὲ τοῦ Τυφῶνος, Ἑρᾷ διαλλα- ¹⁵
 γεῖσα τῷ Διὶ τὸ πᾶν ἐκφαίνει, ὁ δὲ κεραυνώσας τὸν
 Τυφῶνα, τὴν Σικελικὴν Αἴττην (ὄρος δὲ αὕτη πυρι-
 καές) αὐτῷ ἐπέθηκεν.] ἰστέον δέ, ὅτι οἱ μὲν φασὶ τὸν
 Δία ἐν τῇ Σικελίᾳ τὸν Τυφῶνα καταταρατρωῶσαι, οἱ
 δὲ ἐν Λυδίᾳ, ἄλλοι δὲ ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἕτεροι ἐν Βοιω- ²⁰
 τία, τινὲς δὲ ἐν Φρυγίᾳ, οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ὧν καὶ
 Ἡρόδοτος, ὁ δὲ Πίνδαρος τῷ Τυφῶνι φησὶν ἐπικει-
 σθαι τὴν Αἴττην, διό φασὶ καὶ ἐπὶ τοῖς κοίλοις καὶ
 κισσηροῖσι τόποις αὐτῆς ἡμέρας μὲν καπνὸν φαίνεσθαι,
 κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς πῦρ τὰς τοῦ ὄρους ²⁵
 πέτρας δηγνύον καὶ κυλίον εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ

1 Aesch. Prom. 355, ex quo reposui σμερδναῖσι pro δι-
 ναῖσι, quod PV praebent 3 ἡ δὲ — ἐπέθηκεν ex Eustathii
 commentariis interpolata suspicor 20 Λυδίᾳ F Λαοδικεῖα
 PV 22 Pyth. I, 20

ταῦτα μὲν τὰ μυθικά, ἀλληγορικῶς δὲ καὶ στοιχειακῶς
 Τυφῶν ἐστὶν ὁ τύφος καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφα-
 λὰς ἔχουσα, τουτέστι πολλοὺς τρόπους ἐπάρσεως. κε-
 ραννοῦται δὲ καὶ πίμπραται καὶ καταβάλλεται τῷ Διί,
 5 ἥτοι τῷ σῶφρονι λογισμῷ. ἢ Τυφῶν ἐστὶ στοιχειακῶς
 ἢ μετὰ [τὸν] τοῦ Χάους καὶ τοῦ Ἐρέβους διάλυσις καὶ
 κίνησις τῶν πνευμάτων καὶ ἐκπύρωσις, ἣτις ὑπερεσχέθη
 καὶ ἐπαύθη ὑπὸ Διός, ἥτοι τοῦ εὐκράτου ἀέρος καὶ
 οὐρανοῦ· μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι καὶ συστῆναι τὸν
 10 οὐρανὸν εὐρυθμον, ἐπεχύθησαν τὰ τυφωνικά καὶ πυρ-
 ῳδή πνεύματα. καὶ ἄλλως πάλιν ἡ ἀλληγορία Δία
 407 μὲν τὸν ἀέρα νοεῖ, Τυφωέα πνεῦμα ὑπόγεων πυρόεν
 καὶ καυστικόν, ἐκ τοῦ τύφω τὸ καίω ὀνομασθέν, ὃς
 δὴ Τυφωεύς τοιοῦτος ὢν ἐναντιοῦται ποτε τῷ Διί,
 15 ὅτε δηλαδὴ ἑαυτὸν ἐκκαύσας καὶ τὴν γῆν ἀναρρήξας
 ἀναδράμη καὶ κνήσας τὰ περὶ γῆν, εἶτα καὶ ἐν με-
 τεώροις τῷ ἀέρι [τῷ] Διὶ ἐμπεσὼν οὐράνιον ἄχος
 κατὰ τὴν τραγωδίαν γένηται. οὐ κατακρατεῖ δὲ εἰς
 τέλος ὅμως τοῦ Διός, ἀλλὰ μαραίνεται, μὴ ἔχων εἰς
 20 τὸ πᾶν τὸν ψυχρὸν ἀέρα στέγειν, καὶ οὕτως ἠτιᾶσθαι
 τοῦ Διὸς λέγεται. ὅθεν ἠνίκα οἱ κεραννοὶ ἐκ τοῦ
 ἀέρος πίπτουσι καὶ μάλιστα ἔνθα τυφωνικά ἐπιχω-
 ριάζει πνεύματα, πόλεμος κινεῖσθαι πιθανεύεται με-
 ταξὺ Τυφωέος καὶ Διός. τοιούτοις δὲ τόποις ἐναρίθ-
 25 μιος καὶ τὰ Ἄριμα, ἔνθα ὁ Τυφεὺς εὐνάζεσθαι λέγεται,
 τουτέστι διατρίβειν καὶ αὐτόθι αἰκίζεσθαι. πρὸς τού-

1 στοιχειακῶς hic et infra PV 7 ἐκπύρωσις F ἐκπλή-
 ρωσις PV, μοχ ὑπερσχέςθη PV 12 ἠπόγεων F ὑπόγεων P
 ὑπόγαιον V 17 τῷ ex p̄unxi cum F 21 ἠνίκα addidi ex
 F om. PV 24 ἐναρίθμιος F ἐν Ἄριμοις inepte PV

τοῖς δὲ καὶ διάφορόν τινα δόξαν περὶ αὐτοῦ λέξομεν. φασὶ γὰρ τῶν τεραταλόγων τινές, τὸν Τυφῶνα περὶ τὸν Καύκασον ἐν τῇ Τυφασίᾳ πέτρα κεραυνωθέντα, ἰχθῶράς τινας ἀποστᾶσαι, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ ὄφις ὁ τὸ δέρασ φυλάσσω. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ Θεογονίᾳ⁵ φησὶν, ὅτι ὁ Τυφῶς καιόμενος ἀφίκετο εἰς τὸν Καύκασον, ἐκεῖθεν δὲ φυγὼν εἰς Ἰταλίαν ἀφίκετο, ἔνθα καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν περιουῆναι φασιν αὐτῷ. ὁ δὲ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας Ἀπολλώνιος ἐκ τοῦ Καυκάσου φησὶν ἀφικέσθαι εἰς τὴν Σερβωνίδα λίμνην, ἔνθα¹⁰ υποβρύχιον γερονότα, ἦτοι βυθισθέντα, κείσθαι. ἔστι δὲ ἡ Σερβωνὶς λίμνη περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου, διήκει δὲ καὶ μέχρι Συρίας. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρος φησιν, * * * ἔνθα καὶ περὶ τῆς Νύσσης ἱστορεῖ λέγων·

-15

ἔστι δέ τις Νύσση ὑπατον ὄρος ἀνθέον ὕλη, τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων.

ὁ δὲ Καύκασος διήκει ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὄρων μέχρι Κόλχων.

DCCCCXXXIII. Περὶ τῶν Ἰάδων Νυμφῶν.

Ἰάδες Νύμφαι, αἱ καλούμεναι Δωδωνίδες, Διονύσου τροφοί, αἷς ἡ Ἰνώ διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον παρα-

DCCCCXXXIII. Eustath. II. p. 1212. Cf. Robert, Eratosth. p. 24 et 106

5 fr. 37 Sturz 9 Apoll. II, 1215 14 Müller II, p. 40 Post φησιν lacunam editores scholiorum Apollonii recte indicaverunt 15 Hymn. Hom. XXXIV, 8 seq., unde ὄρος pro κέρας, ἀνθέον ὕλη pro ἀνθέων ὕλη recepi 19 Hic in margine P legitur πόθεν ὁ τὸ χρυσοῦν δέρα φυλάσσω ὄφις ἐγγένοι 20 Δωνίαι P V. Neque ad verbum Homeri commentarios expressit

κατέθετο τὸν Διόνυσον, ὅτε Λυκοῦργος αὐτὰς ἐδίωξε, συμπεριούσας ἐκείνῳ καὶ κατανεμούσας τὴν ἄμπελον. τιθέασι δέ τινες αὐταῖς ὄνοματ' Ἀμβροσίαν, [καὶ] Εὐδώρη, Αἰσύλην καὶ τοιαῦτά τινα. οἱ δέ φασιν, ὅτι Ἰάδεις Βάκχαι τιθῆναι τοῦ Διονύσου, καὶ τὸν Διόνυ-
 408 σον Ἰγν ἀπὸ τούτων ἀποκαλοῦντες. κεῖται δὲ αἱ Ἰάδες ἐπὶ τῶν τοῦ Ταύρου κεράτων, ἢ διὰ τὸν ἀδελφὸν Ἰαντὰ οὕτω κληθεῖσαι, ἢ διότι τῷ υ στοιχείῳ παρεμφερεῖς εἰσιν, ἢ ὅτι ὑετῶν ἐπισημασίας δηλοῦσιν.

DCCCCXXXIV. Περὶ Ἰακίνθου.

10 Ἰακίνθος Ἀμυκλαῖον ἦν μειράκιον ὠραῖον καὶ καλόν, εἰς ὃν εἶδε μὲν ὁ Ἀπόλλων, εἶδε δὲ καὶ ὁ Ζέφυρος, καὶ ἄμφω κατείχοντο τῇ μορφῇ, καὶ φιλότιμος ἦν ἄφ' ὧν εἶχεν ἑκάτερος. ἐτόξευε μὲν ὁ Ἀπόλλων, ἔπνει δὲ ὁ Ζέφυρος, μέλη μὲν ἦν τὰ παρ' ἐκείνου καὶ
 15 ἠδονή, φόβος δὲ τὰ παρὰ τούτου καὶ ταραχή. ῥέπει πρὸς τὸν δαίμονα τὸ μειράκιον καὶ Ζέφυρον ὑπὸ ζηλοτυπίας ὀπλιζει πρὸς πόλεμον. μετὰ ταῦτα ἦν γυμνάσια τῷ μειρακίῳ καὶ τιμωρία παρὰ Ζεφύρου. δίσκος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου διακονήσας, ὑπὸ τού-
 20 του μὲν ἀφεθείς, ὑπ' ἐκείνου δὲ ἐνεχθείς, καὶ ὁ μὲν ἐτεθνήκει, τὴν γῆν δὲ οὐκ ἦν ἔρημον ὑπομνήματος ἀφεῖναι τὴν συμφορὰν, ἀλλὰ τὸ ἄνθος ἀντὶ τοῦ μειρακίου γίνεται καὶ τοῦνομα δέχεται. ὑποκνανίζει δὲ τὴν

DCCCCXXXIV. Palaephat. 47 (Arsen. Viol. p. 488) τινὲς δὲ — exit. aliunde fluxerunt (cf. Eustath. II. p. 285)

neque Pausaniae lexicographi testimonium adscivit Eudocia 4 Φαισύλην Robert 6 Ἰγν PV 10 Ἀμικλαῖον PV 19 Sic F ἐκείνου PV 23 ὑποκνανίζει — προοίμιον om. F

χροάν τὸ ἄνθος, κατάστικτον ἐν ἐνίοις. λέγουσι δέ, ὅτι καὶ τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον. τινὲς δὲ ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ Αἴαντος ἐμυθεύσαντο τὸν Ἰάκινθον ἀναφυῆναι εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος καὶ τὴν προσηγορίαν τοῦ ὀνόματος κατεστί- 5
χθαι. αἶ γὰρ ἐν τοῖς φύλλοις ἐπιγέγραπται, οἶονεὶ ὀλο-
λύξων τὸν τοῦ ἥρωος θάνατον, ὅθεν καὶ Μόσχος ἐς
τὸν Βίωνα παρεισφύρων τὸν ὀλολυγμὸν εἶρηκε·

Νῦν Ἰάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
Λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς. 10

DCCCCXXXV. Περὶ τῆς Ὑδροῦς.

Ὑδρα θηρίον μυθεύεται περὶ τὴν Λέρνην, πεντη-
κοντακέφαλον, οἱ δὲ ἐννεακέφαλον, τὰς δὲ κεφαλὰς
εἶναι ὄφειν, ὃ θηρίον ἐλθὼν ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τοῦ
θεράποντος αὐτοῦ Ἰολάου ἀπέκτεινε. μυθεύεται δὲ
καὶ τοῦτο, ὅτι τεμνομένης μιᾶς κεφαλῆς, δύο ἀντ' 15
αὐτῆς παρεφύοντο, ὡς γίνεσθαι ἐπὶ τὸ διπλάσιον
ἐκατὸν κεφαλὰς. καρκίνος δέ τις τὴν τοῦ Ἡρακλέους
πτέρυγην δάκνων τοῦ ἔργου ἐκώλυεν, τῇ ὕδρᾳ συμμα-
χόμενος, ὃ καὶ ὕστερον καταστειρισθεὶς. ὃ δὲ Ἰόλαος,
ὃ τούτου ἀδελφιδοῦς, γνοὺς τοῦτο ἐμηχανήσατο καὶ 20
πῦρ ἔφερε καὶ τὴν τεμνομένην κεφαλὴν ἐνεπίμπρα,
καὶ οὕτως ἴσχυσαν ἀποκτεῖναι αὐτό. οἱ δὲ τὸν μῦ-
θον ἀλληγοροῦντες ἱστορικώτερον περὶ αὐτῆς διαλαμ- 409

DCCCCXXXV. Nonn. I, 49. Cf. Eud. p. 208. οἱ δὲ τὸν
μῦθον ἀλληγοροῦντες — exit. Palaeph. 39

7 Μόσχος corr. Harles coll. Id. III, 6 Θεόκριτος PV 9
αἰαῖ — τοῖς — τέθνακε scripsi Zieglerum secutus αἶ αἶ —
σοῖς — τέθνηκε PV 14 Ἰλου PV 19 κατηστειρισθεὶς PV

βάνουσι. καὶ γὰρ φασιν, ὅτι Λέρνος ἦν βασιλεύς. ὤκουσιν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι κατὰ κόμας τῷ τότε καιρῷ, ἦσαν δὲ καὶ βασιλεῖς ἐφ' ἐκάστῳ τῶν χωρίων τούτων. Σθένελος δὲ ὁ τοῦ Περσέως εἶχε τὸ μέγιστον καὶ πολυανθρωπότατον, τὴν Μυκλήνην, ὁ δὲ Λέρνος οὐκ ἤθελεν αὐτῷ ὑποτετάχθαι. ἐπολέμουν οὖν οἱ δύο διὰ τοῦτο. ἐν δὲ τῇ εἰσβολῇ τῆς χώρας ἦν τῷ Λέρνῳ πολίχνιον τι ἰσχυρὸν καὶ ἐφρούρουσιν αὐτὸ πεντήκοντα τοξόται ἀνδρεῖοι, οἳ ἐπήγησαν ἐπὶ τῷ πύργῳ ἀδιαλείπτως νύκτα καὶ ἡμέραν, ὄνομα δὲ ἦν τῷ πολιχνίῳ Ἰδρα. πέμπει οὖν Εὐρυσθεὺς Ἡρακλέα καὶ ἐκπορθεῖ αὐτὸ τὸ πολίχνιον. οἱ δὲ περὶ Ἡρακλέα ἐπυρπόλουν τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας. ὁπότε δὲ τις πληγεὶς πέσοι, ἀνέβαινον δύο τοξόται ἀνθ' ἑνός, ἐπειδὴ δὲ ἀνδρεῖος ἦν ὁ προαφηρημένος. ἐπειδὴ δὲ συνέειχετο ὁ Λέρνος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους τῷ πολέμῳ, μισθοῦται ὀθνεῖον στρατόν. ἦλθε δὲ αὐτῷ ἄγων τὴν στρατιὰν Καρκίνος ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, μέγας τὴν ἰσχὺν καὶ πολεμικός, καὶ σὺν τούτῳ ἀντείχε προὸς τὸν Ἡρακλέα. εἶτα βοηθεῖ ὁ Ἰόλεως ὁ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν, ὡς εἴρηται, τῷ Ἡρακλεῖ, ἔχων [τὴν] στρατιὰν ἀπὸ Θηβῶν, καὶ τὸν πεφυκότα πύργον προὸς τῇ Ἰδρᾷ προσελθὼν ἐνέπρησε καὶ σὺν ταύτῃ τῇ δυνάμει ἐπόρθησεν αὐτοὺς ὁ Ἡρακλῆς καὶ τὴν Ἰδραν ἀναιρεῖ καὶ τὴν στρατιὰν ἀπόλλυσιν, οὗ γενομένου τοῦ πεντηκοντακεφάλου θηρίου ὁ μῦθος προσανεπλάσθη.

2 τῷ τότε καιρῷ om. F 8 καρτερόν F 9 Sic F οὐδὲ ἐπίεσαν PV 12 Genuinam scripturam prae-buit F οἱ δὲ ἐπὶ τῶν πύργων ἐπυρπολοῦντο τοῖς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξόταις PV 19 ἀντείχον PV 21 Cf. p. 397 τὴν expunxi cum F

DCCCCXXXVI. Περὶ τοῦ Ὑλα.

Ὑλας, Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θειοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. οὕτω Μνασείας, Ἑλλάνικος δὲ Θειομένη ἀντὶ Θειοδάμαντος καλεῖ, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντος τὸν Ὑλαν φησὶν υἱὸν γενέσθαι, Ἑλλάνικος δὲ Θειομένουσ. τοῦτον τοίνυν τὸν ἐρώμενον ⁵ Ὑλαν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ἡρακλῆς, πλέων μετὰ τῆς Ἀργουσ εἰς Κόλχουσ σὺν Ἰάσωνι, ἐν Κίῳ τῇ πόλει κατήνητησε, ἐν ἣ ἔξελθὼν ὁ Ὑλας, ὕδωρ ἀντλήσαι βουλόμενος, ἠρπάσθη ὑπὸ Νυμφῶν ὑδρευόμενος. μὴ ἐπανήκοντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐξή- ¹⁰ τει, ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσεν, ὕστερον δὲ ὑπό τινος αἰθερίας φωνῆς ἤκουσε „ποθεῖσ τὸν οὐ παρεόντα καὶ μάτην καλεῖσ“. ὁ καὶ εἰς παροιμίαν ἐλήφθη ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκούντων. Ἀντικλείδης δὲ ἐν τοῖσ Δηλιακοῖσ ἱστόρησεν, οὐ τὸν Ὑλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ¹⁵ ἐξηλελυθέναι, ἀλλὰ τὸν Ὑλου τὸν Ἡρακλέουσ υἱὸν καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι. πολλοὶ δὲ ἐρώμενοι γενέσθαι λέγονται Ἡρακλέουσ· Ὑλασ, Φιλοκτῆτησ, Δίο- ⁴¹⁰ μουσ, Πειρίθοουσ καὶ Φρύξ, ἀφ' οὔ πόλισ κατὰ Λιβύην. Σωκράτησ δὲ ἐν τῷ πρὸσ Εἰδόθεόν φησι, τὸν Ὑλαν ²⁰ ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέουσ γενέσθαι.

DCCCCXXXVI. Schol. Apoll. I, 131 ὁ δὲ — Θειομένουσ Schol. Apoll. I, 1207 τοῦτον — προσδοκούντων Schol. Ar. Plut. 1127 Ἀντικλείδης — exit. Schol. Apoll. I, 1207

2 Müller III, p. 151 3 Θειομένη ἀντὶ corr. Sturzius Θειομένητα PV Apoll. I, 1213 4 fr. 39 Müller 12 ἤκουσε P ἤκουσεν V. Cf. Ar. Plut. 1127 13 Zenob. VI, 21 14 Διοκλείδης PV. Cf. Müller, Script. rer. Alex. p. 147 19 Πειριθόασ PV 20 Müller IV, p. 49δ

Ἦναςος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονικῶν ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἠρπάσθαι λέγων αὐτὸν ὑπὸ Νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην καὶ οὕτως ἀποθανεῖν.

[DCCCCXXXVII. Περὶ Φαέθουσης.

5 Φαέθουσα καὶ Λαμπετή Ἥλιου καὶ Νεαίρας θυγατέρες μυθεύονται, ποιμένες τῶν τοῦ Ἥλιου βοῶν ἐν Σικελίᾳ.]

DCCCCXXXVIII. Περὶ Φαέθουτος.

Φαέθων ὁ υἱὸς τοῦ Ἥλιου καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ. δύο γὰρ ἵπποι, φασί, τῷ ἄρματι τοῦ Ἥλιου
 10 εἰσίν, ὧν ὁ μὲν Λάμπων, ὁ δὲ Φαέθων ὀνομάζεται. τὸν δὲ τοῦ Ἥλιου παῖδα ἐκπεσεῖν τοῦ πατρῷου ἡλιακοῦ ἄρματος μυθεύονται, ἐμπεσόντα δὲ τῷ Ἡριδανῷ ποταμῷ ἐκεῖ τὰς ἀδελφὰς Ἡλιάδας νυκτὸς θρηνεῖν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποστάζειν δάκρυον ἡλέκτρον, εἶτα
 15 εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένας ἀποστάζειν καὶ εἰσέτι τοιοῦτο δάκρυον. πρὸς τούτοις δὲ καὶ τοῦτό φασιν, ὅτι οἱ Κελτοὶ ὑφήμενοι ταῖς αἰγείροις δρέπονται τοιοῦτον ἡλεκτρον. ἡλεκτρος δὲ νῦν οὐχὶ τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κράμα, λίθος δέ τις χρυσοειδής, ἐξ
 20 οὗ καὶ λαβαὶ μαχαίραις γίνονται, ἀχύρων ἐφελκυστι-

DCCCCXXXVII. Eustath. Od. p. 1717. Cf. Eud. p. 275
 DCCCCXXXVIII. Eustath. Dion. 288 οἱ δὲ αὐτοὶ — Κυκλώπων Schol. Apoll. IV, 611 ἰστέον δὲ — exit. Eustath. Dion. l. c.

1 Διονύσιος coni. Müller III, p. 158 Ἀμαζονικῶν F Ἀμαζονίδων PV 5 Haec seclusi, quae totidem fere verbis Eudocia iam narraverit

καί, ὡς ἡ μαγνήτις σιδήρου. οἱ δ' αὐτοὶ Κελτοὶ ἐφή-
μισαν τὸ ἤλεκτον εἶναι μὴ τῶν Ἡλιάδων, ἀλλὰ δά-
κρον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἠνίκα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ
θάνατον ἀνισσθεῖς εἰς τοὺς Ὑπερβορέους ἀφίκετο διὰ
τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν, ἢ ὅτι ἐκελεύσθη θητεύειν 5
ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο,
ὅτι τινὲς τῶν παλαιῶν οὐ λίθον τὸν ἤλεκτρον δει-
κνύουσιν, ἀλλὰ δένδρου δάκρον, πεπηγὸς εἰς σῶμα
λιθοειδές.

DCCCCXXXIX. Πόθεν καὶ πῶς οἱ Φαίαικες
ἐγεννήθησαν.

Ἀκουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ φησίν, ὅτι ἐκ τῆς ἕκτο- 10
μῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσε, τουτ- 411
ἔστι σταγόνας κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς
Φαίαικας, οἱ δὲ τοὺς Γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ
τὰ αὐτὰ Ἀκουσίλαῳ λέγει, τοὺς Φαίαικας ἔχειν τὸ γέ-
νος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅμηρος δὲ οἰ- 15
κείους τοὺς Φαίαικας τοῖς θεοῖς φησι διὰ τὴν ἀπὸ
Ποσειδῶνος γένεσιν· Φαίαξ γὰρ Ποσειδῶνος καὶ Κερ-
κύρας τῆς Ἀσωπίδος, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος Κέρκυρα ἐκλή-
θη, τὸ πρὶν Δρεπάνη τε καὶ Σχερία κληθεῖσα, ἐν ἧ
κεχωσμένον ἦν τὸ δρεπανον, ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέταμεν. 20

DCCCCXXXIX. Schol. Apoll. IV, 992 Φαίαξ — κληθεῖσα
Steph. Byz. (v. Φαίαξ) ἐν ἧ — exit. Tzetzes Lyc. 762

10 fr. 10 Sturz 13 fr. 115 sed Ἀλκαῖαν pro Ἀλκαῖος le-
gendum esse suspicatus est Bergkius 15 οἰκείως PV 20
ἐν ᾧ perperam F. Ceterum corr. ὁ Κρόνος Οὐρανὸν

DCCCCXL. Περὶ Φαίδρας.

Φαίδρα Μίνως ἦν θυγάτηρ, γυνὴ Θεσείως, ἣ ἔρῳσα τοῦ σώφρονος Ἰπολύτου καὶ ἐκπεσοῦσα, οὗ ἤθελεν, αὐτὴ τε ἀπήγγεστο καὶ ἐκεῖνον διαβαλοῦσα τῷ ὑπὸ κόλπου γράμματι, φθαρῆναι καταραθέντα πρὸς
 5 τοῦ πατρὸς πεποίηκε, καθὰ καὶ Εὐριπίδης ἱστορεῖ, οὕτω διαλαμβάνων. Θεσεὺς ὁ υἱὸς Αἰθρας καὶ Ποσειδῶνος, ὁ Ἀθηναίων βασιλεὺς, γήμας μίαν τῶν Ἀμαζόνων Ἰπολύτην Ἰπόλυτον ἐγγένησε, κάλλει τε καὶ σωφροσύνη διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν
 10 βίον μετέλλαξεν, ἐπεισηγάγετο Κρητικὴν γυναῖκα, τὴν Μίνως τοῦ Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θεσεὺς Πάλλαντα, ἓνα τῶν συγγενῶν, φονεύσας φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συνέβη τὸν Ἰπόλυτον παρὰ Πιθεῖ τρέφε-
 15 σθαι. Θεασαμένη δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθεν, οὐκ ἀκόλαστος οὔσα, πληροῦσα δὲ Ἀφροδίτης μῆνιν, ἡ τὸν Ἰπόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν κρίνασα τὴν Φαίδραν εἰς ἔρωτα παρώρμησεν. τέλος δὲ τοῖς προτεθειῖσιν ἐπέθηκε. στέργουσα γὰρ
 20 τὴν νόσον ἡ Φαίδρα χροῦνφ πρὸς τὴν τροφὸν δηλώσαι ἠναγκάσθη. ἡ δὲ κατεπηγγείλατο αὐτῇ βοηθήσειν, ἥτις καὶ παρὰ τὴν προαίρεσιν λόγους προσήνεγκε τῷ νεανίσκῳ. τραχυνόμενον δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα καταμαθοῦσα τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτὴν
 25 δὲ ἀνήρτησεν, καθ' ὃν καιρὸν φανεῖς Θεσεὺς καὶ καθ-

DCCCCXL. Tzetzes Lyc. 1329 vel Plut. Parall. 34 Θεσεὺς — exit. Argum. Eurip. Hippolyt.

ελεῖν θέλων τὴν ἀπηγγονισμένην εὖρεν αὐτῇ προσ-
 ηρημένην δέλτον, δι' ἧς Ἴππολύτου φθορὰν κατηγό-
 ρει καὶ ἐπιβουλήν. πιστεύσας δὲ τοῖς γεγραμμένοις
 τὸν μὲν Ἴππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν, αὐτὸς δὲ τῷ Πο-
 σειδῶνι ἀρὰς ἔθετο, ὧν ἐπακούσας ὁ θεὸς τὸν Ἴππό- 5
 λυτον διέφθειρεν. Ἄρτεμις δὲ τῶν γεγενημένων ἕκα-
 στον διασαφήσασα Θησεῖ τὴν μὲν Φαίδραν οὐκ ἐμέμ-
 ψατο, τοῦτον δὲ παρεμυθήσατο, υἱοῦ καὶ γυναικὸς
 στερηθέντα, τῷ δὲ Ἴππολύτῳ τιμὰς ἔφη ἐπιχωρίους
 ἐγκαταστήσασθαι.

10

DCCCCXLI. Φαίδρας γενεαλογία.

412

Ἥλιος ἐκ Πέρσης τῆς Ὠκεανοῦ γενναῖ Ἀλήτην (οὗ
 καὶ Εἰδυίας Μήδεια, Ἄψυρος), Κίρκην (ἧς καὶ Ὀδυσ-
 σέως Τηλέγονος, Πασιφάη), Πασιφάην (ἧς καὶ Μί-
 νως Ἀριάδνη, Γλαῦκος, Ἀνδρόγεως, Φαίδρα).

DCCCCXLII. Περὶ τοῦ Φαλάριδος.

Φάλαρις τὸ γένος Σικελιώτης ἦν, καινοτέρων 15
 κολαστηρίων εὐρετής. οὗτος ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυ-
 μασίας. Διονυσίῳ δὲ τῷ τυράννῳ χαριζόμενος, ὄντι
 ὁμοτάτῳ καὶ τιμωρητικῷ, ἐπενόησε βοῦν χαλκοῦν, ἐν
 ᾧ ἔδει βάλλεσθαι τοὺς κολαζομένους καὶ πῦρ ἀνακαί-
 εσθαι, ἵνα ἔνδον ὄντες καὶ καιόμενοι καὶ βοῶντες, 20
 διατρεχούσης τὴν φωνῆς διὰ τοῦ στόματος τοῦ ταύρου

DCCCCXLI. Compilavit Apollod., I, 9, 1 III, 1, 2 DCCCCXLII.
 Nonn. I, 48

7 κατεμέμψατο F 16 οὗτος — θαυμασίας om. F 18
 ἐπενόησε P consentiente F ἐποίησε V 19 βάλλειν F Sic
 F ἀνακαιόμενοι omissis καὶ PV 21 Sic scripsi cum F τοῦ
 τυράννου omissis verbis διὰ τοῦ στόματος PV

δόξη ὁ ταῦρος καιόμενος μυκηθμὸν ἀποτελεῖν, οὔτι-
νος τὸ ἀπάνθρωπον θεασάμενος ὁ Διόνυσος αὐτὸν
τοῖτον ἐνέβαλεν εἰς τὸν βοῦν, καὶ καύσας ἀπέκτεινεν
ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μηχανήμασιν.

DCCCCXLIII. Περὶ τῶν φαλλῶν.

5 Περὶ τῶν φαλλῶν, καίπερ αἰσχροῦ τινα καὶ ἀσελγῆ
καὶ παμμίαρα μυθεύεται, χάριν τῶν φιλομύθων τὰ
παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐρισκόμενα νῦν λέξομεν. ἰστέον
τοίνυν, ὅτι ἢ μυθικὴ ἀναίδεια καὶ ὁ κατ' αὐτὴν λῆρος
τοιαῦτα περὶ αὐτῶν φησιν. ἐκ Σεμέλης τῆς Κάδμου
10 θυγατρὸς γεννᾶται ὁ Διόνυσος. αὕτη δὲ κερανω-
θεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὲρ τοῦ Διονύσου. περιπλανωμένῳ δὲ
τούτῳ καὶ ζητοῦντι Πολύμνος, κατὰ δὲ ἄλλους Πο-
λύσυμνος, παῖς οὕτω λεγόμενος, περιέτυχε τῷ Διονύσῳ
καὶ ὑπέσχετο δεῖξειν αὐτῷ τὴν μητέρα, εἰ παιδερα-
15 στήσει αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσος ὑπέσχετο τούτῳ. λέγει
αὐτῷ ὁ Πολύμνος, ὅτι ἐν τῇ Λέρνῃ, τῇ Ἄιδου πηγῇ,
ἐστὶν ἡ Σεμέλη, καὶ ἐσπερματίσθη ὑπ' αὐτοῦ ὁ Διό-
νυσος. εἶτα εἰσελθὼν ἐν τῇ θαλάσῃ ὁ Διόνυσος,
ἵνα περάσῃ ἐν τῇ Λέρνῃ, συνηκολούθησεν αὐτῷ ὁ
20 Πολύμνος. καὶ ὁ μὲν Διόνυσος ὡς θεὸς διεσώθη,
ὁ δὲ Πολύμνος τέθνηκεν. ὁ δὲ Διόνυσος λυπηθεὶς,

DCCCCXLIII. Nonn. I, 37 (Cosm. p. 261; cod. Mon. 490)
Cf. Eud. p. 448. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν — θεόν Schol. Ar.
Acharn. 242. Cf. Eud. p. 123 seq. φαλλοὶ — καλοῦνται Nonn.
I, 37 ἐν τῇ ἑορτῇ — exit. Cosm. p. 157 (Ularke p. 45)

12 Πολύμνος Cosm. Πρόσυμνος Nonn. Πολύπνος PV mox
additamentum κατὰ δὲ ἄλλους Πολύσυμνος om. F nomen Πο-
λύσυμνος Eud. p. 149 praebet 16 τῇ Ἄιδου πηγῇ om. F 17
καὶ ἐσπερματίσθη — ὁ Διόνυσος om. F 21 Ἦic τέθνηκε PV
infra τέθνηκεν PV

ὅτι ὁ ἐραστὴς αὐτοῦ τέθνηκε, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ μνήμην τοῦ Πολυύμνου αἰδοῖον ξύλινον ἐκ συκίνου ξύλου πελεκήσας καὶ καταχορήσας, κατεῖχεν αἰεὶ [ὁ Διό- 413 νυσος] πρὸς τὴν ἑαυτοῦ παραμυθίαν, ὡς πάνυ ἠδέως μεμνημένος τῆς συντελεσθεῖσης αἰτοῖς παρανόμου ἠδο- 5 νῆς, καὶ τύπον σκήπτρου τοῦτο ἐπεφέρετο. οἱ δὲ φασιν, ὅτι εἰς τὸν ἑαυτοῦ τράχηλον τοῦτο περιῆψε καὶ οὕτω περιῆει. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσι τὸν Διόνυσον. φαλλὸς δὲ ἐστὶ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρητημένον. ἴστο- 10 ρεῖται δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι Πήγασος ὁ ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν (Ἐλευθεραὶ δὲ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας) λαβὼν τοῦ Διονύσου τὰ ἀγάλματα ἦκεν εἰς τὴν Ἀττικὴν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν, ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνί- 15 σαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηπεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δὲ ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς, οἱ δὲ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν εἶναι μό- 20 νην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως καὶ ὅτι παιδῶν γενέσεως αἴτιος ὁ θεός [ἠδονὴ γὰρ καὶ ἀφροδί- σια.] πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελημένοις οἱ Ἀθηναῖοι φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν καὶ τοῦ- 25 τοις ἐγέραιρον τὸν θεόν. [φαλλοὶ οὖν εἰσιν οὗτοι πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ οἱ εἰς τοὺς μηροὺς μόνον ἐπ'

3 Verba ὁ Διόνυσος subditiicia esse suspicor 6 ἐπιφέρετο P corr. V 11 Ἐλευθέρων PV 26 φαλλοὶ — καλοῦνται cum sensum *perturbent, a ceteris seiunxi, certe interpolator ex se-

εὐθείας ἐπιδεδεσμούμενοι, διὰ τοῦτο καὶ φαλλητάρια
καλοῦνται]. καὶ ἄλλως. ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Διονύσου
φαλλοὺς δερματίνους καὶ σχηματιζομένους εἰς αἰδοῖα
ἀνδρὸς περιετίθεσαν οἱ Ἕλληνες ἑαυτοῖς εἰς τιμὴν
5 τοῦ θεοῦ, καὶ τινὰς τῶν φαλλῶν ἀπήρτων ἀπὸ τοῦ
τραχήλου τοῦ ἑαυτῶν, ἄλλους δὲ καὶ περὶ τὴν ὀσφὺν
τὴν ἑαυτῶν ἰθυτενῶς περιεδέσμον, μιμουμένους αἰ-
δοῖον ὄρθιον, οὓς καὶ ἰθυφάλλους ἐκάλουν, ὡς εἶναι
τῶν φαλλῶν τοὺς μὲν ἰθυφάλλους, τοὺς δὲ πλαγιο-
10 φάλλους. λεκτέον δὲ νῦν καὶ περὶ τοῦ ἀναιδοῦς
Φάνητος.

DCCCCXLIV. Περὶ τοῦ Φάνητος καὶ τοῦ
Ἑρικαπαίου.

Ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ποιήμασιν εἰσηνέχθη τὰ δύο
ταῦτα μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, ὧν τὸν Φάνητα εἰσ-
φέρει, αἰδοῖον ἔχοντα ὀπίσω περὶ τὴν πυγὴν. λέγουσι
15 δὲ αὐτὸν ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως, ὁμοίως
καὶ τὸν Ἑρικαπαῖον λέγουσιν ἐτέρας ἔφορον εἶναι
δυνάμεως.

DCCCCXLV. Περὶ Φάωνος.

Τῷ Φάωνι βίος ἦν περὶ πλοῖον εἶναι καὶ θάλασ-
σαν, ἔγκλημα δὲ οὐδὲν παρ' οὐδενὸς ἐνομιζέτο, ἐπεὶ

DCCCCXLIV. Nonn. I, 78 DCCCCXLV. Palaephat. 49
(Arsen. Viol. p. 461)

quenti Nonni narratiuncula adscripsit 5 ἀπήρτων Cosmas
ἀνήρτων Bodlei 7 ἐδέσμον Bodlei. 9 πλαγιοφάλλους Bodlei.
12 Sic F ποιήμασι συνεισήχθη PV. Cf. Orph. fr. 8 Hermann.
18 Hic F addidit πορθμὸς ἦν θάλασσα, quorum loco infra Eu-
docia legit πορθμὸς ἦν πλοῦς

καὶ μέτριος ἦν καὶ παρὰ τῶν ἐχόντων μόνον ἐδέχετο. 414
 θαῦμα ἦν τοῦ τρόπου παρὰ Λεσβίοις. ἐπαινεῖ τὸν
 ἄνθρωπον ἢ Ἀφροδίτη καὶ ὑποδῦσα θεάν ἄνθρώπου,
 γυναικὸς ἤδη γεγηρακνίας, τῷ Φάωνι διαλέγεται περὶ
 πλοῦ· πορθμὸς ἦν ὁ πλοῦς. ταχὺς ἦν ἐκείνος καὶ 5
 θεραπεῦσαι καὶ διακομίσαι καὶ μηδὲν ἀπαιτῆσαι. τί
 οὖν ἐπὶ τούτοις ἢ θεός; ἀμεῖψαί φασι τὸν ἄνθρωπον
 καὶ ἀμείβεται νεότητι καὶ κάλλει τὸν γέροντα. ὄθεν,
 ὅταν ἀκούσης Φάων, τῶν εὐμόρφων νοητέον, οὗτος ὁ
 Φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ τὸν ἔρωτα αὐτῆς ἢ Σαφρῶ πολ- 10
 λάκις ἄσμα ἐποίησεν.

DCCCCXLVI. Περὶ Φερέκλου.

Φέρεκλος τέκτων υἱὸς Ἀρμονίδου, ὃς ὑπὸ Ἀθη-
 νᾶς ἔξοχα, φασί, φιλούμενος | χερσὶν ἠπίστατο δαίδαλα
 πάντα τεύχειν, ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας
 εἴσας ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν ἐγένοντο Τρώεσι. 15

[DCCCCXLVII. Περὶ Φιλοϊτίου.

Φιλοΐτιος βουκόλος, δοῦλος Ὀδυσσέως.]

[DCCCCXLVIII. Περὶ Φιλοξένου τοῦ δουλιχο-
 δείρου.

Φιλόξενος βορός τις ἦν, ὁ κατ' εὐχὴν δουλιχό-
 δειρος, ὃς ὀψοφάγων προλάμπει, οὐ γεράνου τράχηλον

DCCCCXLVI. Tzetzes Lyc. 93 et 97 DCCCCXLVII. Eu-
 stath. Od. p. 1888 DCCCCXLVIII. Interpolator compilavit
 Athen. VIII, p. 341. (Paullo aliter Suid.)

3 ἢ θεός, Ἀφροδίτην λέγουσι τὴν θεὸν F 8 ὄθεν —
 νοητέον om. F 9 ἀκούσης correxi, ἀκούσεις PV 11 ἄσμα F
 αἶμα P corr. V 16 Haec interpolator addidit 17 Hunc

ἀπλῶς εὐξάμενος εὐτυχεῖν, ἀλλὰ τριῶν λάρυγγα πήχεων, ὅπως, φησί, καταπίνω πλεῖστον ὅτι χρόνον.]

DCCCCXLIX. Περὶ Φημίου.

Φήμιος υἱὸς Τερπίου, ὅθεν Τερπιάδης πατρωνυμικὸν ὄνομα. τοῦτον τὸν Φήμιον ἢ παλαιὰ ἱστορία
5 διδάσκαλον γενέσθαι λέγει τοῦ ποιητοῦ, ἄνδρα σοφὸν καὶ Μούσαις ἀτοχον, διὸ καὶ τὸν Ἰθακήσιον ἀοιδὸν ὁ ποιητὴς οὕτω πλάττει καλεῖσθαι, ἐγκατατιθέμενος τῇ ποιήσει τὸ τοῦ διδασκάλου ὄνομα, οἷα κενηρίῳ λαμπρῷ, εἰς κλέος ἀείμνηστον.

DCCCCXLX. Περὶ Φινέως.

10 Φινεὺς κατὰ μὲν Ἑλλάνικον Ἀγήνορος ἐστὶν υἱός, κατὰ δὲ Ἡσίοδον Φοῖνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. ὁμοίως δὲ τούτῳ καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶ καὶ Ἀντίμαχος καὶ Φερεκύδης. ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου γίνεται Φοῖνιξ, οὗ Κίλιξ καὶ Φινεὺς καὶ Δό-

DCCCCXLIX. Eustath. Od. p. 1404 DCCCCL. Schol. Apoll. II, 178 et 177 (Phavorin.) Φινεὺς — Κάλαις Schol. Apoll. I, 211 Ἀπολλώνιος — ἐλέσθαι Schol. Apoll. II, 178 ἔτεροι — ἀπέθανον Palaephat. 23 παῖδας — προσαγορεύεσθαι Schol. Apoll. II, 178 θυγατέρες — Θρακῶν Palaephat. l. c ἰστέον δὲ τοῦτο — exit. Schol. Apoll. II, 207

articulum descripsit lector aliquis ex Athenaeo, qui hos Machonis versus attulit:

Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
ἠῦξάτο τριῶν ἔχειν λάρυγγα πήχεων,
ὅπως καταπίνω, φησὶν, ὅτι πλεῖστον χρόνον
καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἠδονὴν ποιῆ,

unde nostram corrigas. Utroque articulo etiam literarum ordinem perturbari manifestum est 6 Od. I, 154 seq. 10 fr. 38 11 Ἡσίοδον F Φινέα perperam PV. Cf. fr. 87 13 fr. 14 Bergk. Pher. fr. 19 Sturz

ρονκλος. ὁ δὲ Ἄτυμνος κατὰ μὲν ἐπίκλησιν καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος, ταῖς δὲ ἀληθείαις τοῦ Διός. ἔνιοι δὲ βασιλεῦσαί φασιν ἐν Παφλαγονίᾳ τὸν Φινέα (αὕτη δὲ 415 τῆς Ἀσίας, ὡς φησιν Ἑλλάνικος), ἕτεροι δὲ ἐν Βιθυνίᾳ. ἀμφισβητεῖται οὖν, ἐν ποίᾳ Βιθυνίᾳ φασὶ τὸν Φινέα 5 βασιλεύειν, ἀμφοτέρων οὐσῶν ἐπὶ τῶν περάτων, δοκεῖ οὖν, ὅτι ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊας. φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, ὅτι ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδησαν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, δηλονότι ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. ἄλλως τε καὶ ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται, τὸν Φινέα περὶ 10 τὸν Σαλμυδησδὸν κατοικῆσαι. ὁ δὲ Σαλμυδησδὸς ἐπὶ τῆς Θράκης ἐστὶ κατὰ τὰ ἀριστερὰ εἰσπλέοντι τὸν πόντον. προσεκτέον δὲ βέλτιον τῷ Ἀπολλωνίῳ, οὐ γάρ φησι δῆσαι τὰ ἀπόγεια τοὺς Ἀργοναύτας ἐν τῇ Βιθυ- νίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ἀντιπέραν Βιθυνίᾳ, ὡς εἶναι μίαν μὲν 15 τὴν Βιθυνίαν, τὴν δὲ ἐξενάντιαν αὐτῇ τὴν Θράκην, ἐν ἣ φησι δῆσαι τὰ ἀπόγεια τοὺς Ἀργοναύτας. ἔνιοι δὲ ἀπίθανον οἴονται, τοσαῦτα ἔτη ἐξηκέναι Φινέα, ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα νῆδον μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκέσαι. ἕτερον οὖν φασὶ τοῦτον τὸν Φινέα τοῦ 20 παλαιοῦ Φινέως, ἑβδομον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπήνητησαν οἱ ἥρωες. Φερεκίδης δὲ φησὶ ἐν τῇ ε', ὅτι Φινεὺς πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Θρακῶν ἐβασίλευσε μέχρι Βοσπόρου· οὗτοι δὲ εἰσι Θυννοὶ καὶ Παφλαγόνες. μυθεύεται δέ, ὅτι ἐπρωῶθη 25 τὰς ὄψεις ὁ Φινεὺς κατὰ μὲν ἐνίους ὑπὸ τοῦ ἡλίου, διὰ τὸ πολὺν χρόνον αἰτῆσαι μᾶλλον ζῆν ἢ βλέπειν, κατὰ δὲ ἐνίους, ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεῖ. Σοφοκλῆς δέ,

ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν Παρθένιον
καὶ Κράμβον, πεισθεὶς διαβολαῖς Ἰδαίας τῆς αὐτῶν
μητρυνῆς. Φινεὺς γὰρ πρώτην ἔσχε Κλεοπάτραν τὴν
Ῥρειθύιας, μετὰ ταῦτα δὲ Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου,
5 ἣτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς Κλεοπάτρας παῖδας,
ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι αὐτούς. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ὁ πατὴρ
ἐβουλήθη τυφλῶσαι, τῆς μητρυνῆς διαβαλλούσης αὐτούς
πρὸς αὐτόν. Ῥρειθύια δὲ καὶ Πρόκνις καὶ Κρέουσα
θυγατέρες Κέκροπος ἢ Ἐρεχθέως, Ῥρειθύιας δὲ καὶ
10 Βορέου Χιόνη, Χθονία, Κλεοπάτρα, Ζήτης καὶ Κά-
λαῖς. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ Ἀργοναυτικά γράψας οὐ
μόνον πηρωθῆναι φησιν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ πηρωθέντα
ὑπὸ τῶν Ἀρτυιῶν κακῶς πάσχειν, ὅτι ἀνέδην ἅπασι
περὶ πάντων, διαρρήδην ἐμαντεύετο. φησὶ γὰρ οὐδ'
15 ὅσσον ὀπίζετο Διός, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν ἐπεστρέ-
φετο τοῦ Διός, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων.
λέγων γὰρ αὐτοῖς τὰς τῶν θεῶν βουλάς ἀμελεῖς αὐ-
τούς εἶναι περὶ θεοὺς ἐποίει. Ἡσίοδος μέντοι ἐν ταῖς
416 Ἠοίαις πεπηρωῶσθαι φησιν αὐτόν διὰ τὸ δεῖξαι Φοῖξφ
20 τὴν εἰς Σκυθίαν ὁδόν, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῶν κατα-
λόγων, διὰ τὸ ζωὴν μακρὰν ὄψεως μᾶλλον ἐλέσθαι.
ἕτεροι δὲ πάλιν ἱστοροῦσι περὶ Φινέως, ὡς διεφόρουν
Ἀρτυιαὶ τὸν βίον αὐτοῦ. δοκοῦσι δὲ ἐνιοὶ θηρία καὶ
καὶ πετεινὰ ταῦτα, ἀρπάζοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ

1 Ὁαρθρον καὶ Κράμβην PV, in margine P legitur γρ.
Ῥρειθύιον Παρθένιον καὶ Κράμβον scripsi Keilium secutus 2
Ἐιδνίας PV in margine P additum γρ. Δίας, quod etiam F
præbet, Ἰδαίας correxit Burmannus in Ovid. Rem. 454 11
Arg. II, 178 seq. 14 διαρρήδην addidi ex P om. V 18
fr. 88 23 βίον F νοῦν PV

Φινέως τὸ δεῖπνον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη, ἣ δὲ ἀλήθεια ἔχει οὕτω. Φινεὺς βασιλεὺς ἦν Παιονίας. γέροντα δὲ αὐτὸν γεγονότα ἣ ὄψις ἀπέλειπεν, οἱ τε ἄρρενες παῖδες ἀπέθανον· παῖδας γὰρ φησιν αὐτῷ γενέσθαι Ἡσίοδος δύο, Θυνὸν καὶ Μαριανδυνόν, καὶ 5 παρὰ μὲν Θυνοῦ Θυνίδα, παρὰ δὲ Μαριανδυνοῦ Μαριανδυνίαν φασὶ προσαγορεύεσθαι. θυγατέρες δὲ ἦσαν αὐτῷ Πυρία καὶ Ἐρασία, αἵτινες τὸν τοῦ πατρὸς βίον διέφθειρον, ὅθεν ἀφορμὴν ἔλαβον οἱ ποιηταὶ δύστηνον τὸν Φινέα ἀποκαλεῖν, τὰς Ἄρπυιας τὸν βίον 10 αὐτοῦ διαφθείρειν μυθολογοῦντες. Ζῆθος δὲ καὶ Κάλαις, οἱ Βορέου παῖδες, ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου, βοηθήσαντες αὐτῷ τὰς θυγατέρας ἐξήλασαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὰ χρήματα συναθροίσαντες ἐπίτροπόν τινα κατέστησαν τῶν Θρακῶν. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι Διο- 15 νύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς Φινέως παῖδας ἐν ἐρημίᾳ καὶ μαθόντος, ὅτι ὑπὸ Φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι διὰ γυναικὸς Σκυθικῆς διαβολῆν, ἣν ἐγεγραμῆκει Φινεὺς παραιτησάμενος Κλεοπάτραν. γέρονε 20 δὲ Φινέως κατήγορος καὶ τις πρεσβύτης παρ' Ἡρακλέα. κατανοήσας οὖν ὁ Ἡρακλῆς, ἀναιτίους εἶναι τοὺς παῖδας, κατήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν πατρῶαν οἰκίαν, Φινέα δὲ ἀνθιστάμενον καὶ θελήσαντα καταποντίσαι τῶν παιδῶν τὸν ἕτερον λακτίσας ὁ Ἡρακλῆς 25 ἀπέκτεινεν.

3 ὄντα F ἀπέλειπεν PV 5 fr. 88 Sic F, Θυννὸν καὶ Μαριανδηνόν PV 6 Sic F Μαριανδηνοῦ Μαριανδηνίαν PV 16 φησιν P φησι V 21 Ἡρακλῆν PV

DCCCCLI. Περὶ Φοινοδάμαντος.

Φοινοδάμας τις Τρώς, ὃς λέγεται συμβουλευῆσαι τοῖς Τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν θυγατέρα Λαιομέδοντος Ἑσιόνην τῷ κῆτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν, μὴ αὐτὰς ἐκθῶσιν, ἔπεισε τοῦτο
 5 πεποιηκέναι. [Ποσειδῶν καὶ γὰρ σὺν Ἀπόλλωνι, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἶπομεν, ὄργῃ Διὸς θητεύσας τῷ Λαιομέδοντι καὶ προπυργώσας τὴν Ἴλιον, ἐπεὶ μετὰ τεταγμένον χρόνον τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξαντο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαιομέδοντος ἔπεμψε κῆτος δεινότα-
 10 του, ὅπερ τὴν χώραν κατέκλυξεν, ἀποπτύου τὴν θάλασσαν. Λαιομέδων δὲ ἀναγκασθεὶς ἐκ χρησιμοῦ κατὰ τινὰς Ἑσιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς ὡς πρὸς βορὰν τῷ κῆτει ἐξέθετο. διερχόμενος δὲ ὁ
 417 Ἡρακλῆς μετὰ Ἰάσονος, μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολ-
 15 χίδα γῆν, μέλλων λαβεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλασσε, μετὰ τῆς καλουμένης Ἀργοῦς νηός, ἀφ' ἧς Ἀργοναῦται προσωρμήθησαν τῷ Ἰλίῳ, ἰδόντες τὴν Ἑσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς εἶπε δυνατῶς ἔχειν ῥύσασθαι
 20 ταύτην. χωστὸν οὖν τεῖχος ποιήσας καὶ στὰς ὀπλισμένος παρὰ τὸ στόμιον, ὡς κεχηνὸς ἐποίει τὸ κῆτος ἀθρόως, τῷ τούτου ἐμπεπήδηκε στόματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις καταθέμενος αὐτῷ ἐξῆλθεν ἀποβεβληκῶς καὶ τὴν ἑαυτοῦ τρίχα, καὶ οὕτως ἐσώθη ἡ Ἑσιόνη.] ἀλλ'

DCCCCLI. Tzetzes Lyc. 471 Ποσειδῶν — Ἑσιόνη Tzetzes Lyc. 34. Cf. Eud. p. 344 ἀλλ' ὁ Λαιομέδων — exit. Tzetzes Lyc. 471

5 Cf. p. 341 seq. 5 seq. Quae sequuntur usque ad Ἑσιόνη nimirum ex Tzetzae commentariis descripta seclusi 10 ἀποπτύων P corr. V

ὁ Λαομέδων μηνίων τῷ Φοινοδάμαντι ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις ἐν Σικελίᾳ θηρίοις βοράν, οὗ γενομένου κατὰ γνώμην Ἀφροδίτης ἐσώθησαν, ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς ὁ Κριμισσὸς ποταμὸς ἐμίγη καὶ ἐγέννησε τὸν Αἰγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν 5 Σικελίᾳ, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγέσταν καὶ Ἔρυνκα καὶ Ἐντελλαν ἢ καὶ Ἀταλλαν ἀπὸ τῆς γυναικός, ἧς ἔργημα.

DCCCCLII. Περὶ Φόρκυος καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

Φόρκυν δαίμων θαλάσσιος, παρὰ τὸ φέρεσθαι ὠκέως, πατήρ Σκύλλης. [περὶ ὧν ταῦτα λέγεται. Ἡρακλῆς σοφὸς ὧν καὶ στρατηγὸς καὶ παραπλέων τοὺς 10 τόπους τῆς Σκύλλης μετὰ τῶν Γηρύνου βοῶν ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς. ἀκρωτήριο γὰρ ἔστιν ἡ Σκύλλα περὶ τὸ Ῥήγιον, ἀντικρὺ Σικελίας, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι 15 κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, τοῖς πλέουσιν ἐπικίνδουνοι, ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο τὴν Σκύλλαν τὸν Ἡρακλέα ἀνελεῖν. Φόρκυς δέ, ἦτοι ἡ θάλασσα, ὁ ταύτης πατήρ (ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει), λαμπάσιν αὐτὴν πάλιν ἀνεξώωσεν ἢ κινήσεσι, καὶ χρόνοις πάλιν 20 τὴν ὑφ' Ἡρακλέους ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχανήμα ἢ

DCCCCLII. Tzetzes Lyc. 45. Cf. Eud. p. 214 et 377. φέρονται δὲ — καὶ ὑμεῖς Palaephat. 32 δεῖ δὲ εἰδέναι — exit. Etym. M. p. 798, 38

5 Ἐγέστην (-αν) bis PV 7 Sic F Ἐντυλλαν PV 9 Verba περὶ ὧν — δυσχέρειαν saepius repetita cum hoc loco conexum turbent, uncis circumscripsi 17 Ἡρακλῆ PV 19 ταύτην F ταυτη PV, mox Gorgonum nomina om. F

θάλασσα χέασα μετέστρεψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέ-
 ρειαν.] φέρονται δὲ προσέτι τῷ Φόρκυνι θυγατέρες
 τρεῖς, Σθενώ, Εὐρυάλη καὶ Μέδουσα, αἵτινες ἕνα
 ὀφθαλμὸν ἔχουσαι ἀνὰ μέρος ἐχρῶντο τούτῳ. ἡ δὲ
 5 χρωμένη ἐνετίθει αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ οὕτως
 ἔβλεπε, καὶ μιᾶς αὐτῶν τῇ ἐτέρᾳ ἀποδιδούσης τὸν
 ὀφθαλμὸν, ἔβλεπον πᾶσαι. ἐλθὼν δ' ὁ Περσεὺς ὀπί-
 σω αὐτῶν ἐν ἡρεμαίῳ βαδίσματι, κρατήσας τὴν κατ-
 ἔχουσαν τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸ ξίφος γυμνώσας, φησὶ
 10 δεῖξαι αὐτῷ τὴν Γοργόνα, ἂν δὲ μὴ φράσωσιν, ἀπο-
 κτεῖναι αὐτάς. αἱ φοβούμεναι φράζουσιν. ὁ δὲ ἀπο-
 τεμὼν τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνας εἰς ἄερα ἤλθε καὶ
 418 δείξας ταύτην τῷ Πολυδέκτῃ, λίθινον τοῦτον ἐποίησε.
 καὶ ταῦτα μὲν τὰ μυθώδη, ἡ δὲ ἱστορία οὕτω πως
 15 ἔχει. Φόρκυν ἦν ἀνὴρ Κερναῖος, οἱ δὲ Κερναῖοι κατὰ
 γένος μὲν εἰσιν Αἰθίοπες, οἰκοῦσι δὲ νῆσον τὴν Κέρ-
 νην, ἔξω οὔσαν τῶν Ἑρακλείων στηλῶν, ἀροῦσι δὲ
 Λιβύην περὶ τὸν Ἄνωνα ποταμὸν κατὰ Καρχηδόνα,
 εἰσὶ δὲ σφόδρα χρυσοῖ. ὃς Φόρκυς ἐβασίλευσε τῶν
 20 Ἑρακλείων στηλῶν, εἰσὶ δὲ τρεῖς, καὶ ποιεῖ τετράπηχυν
 ἄγαλμα Ἀθηνᾶς χρυσοῦν. καλοῦσι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν
 Κερναῖοι Γοργώ, ὥσπερ τὴν Ἄρτεμιν Θραῖκες Βέν-
 δειαν, Κρηῖτες δὲ Δίκτυναν, Λακεδαιμόνιοι δὲ Οὐπιν.
 ὁ μὲν οὖν Φόρκυν ἀποθνήσκει πρὶν εἰς τὸ ἱερὸν ἀνα-
 25 θεῖναι τὸ ἄγαλμα, κατέλιπε δὲ τὰς προλεχθείσας τρεῖς
 κόρας Σθενώ, Εὐρυάλην καὶ Μέδουσαν. αὐταὶ μὲν

4 Sic F τούτῳ καὶ ἡ χρωμένη PV 6 ἔβλεπε P ἔβλεπεν
 V 13 Πολυδέκτη PV ἐποίησε P ἐποίησεν V 15 Κερναῖος
 — Κέρνη F Κυρνηαῖος — Κυρήνη PV 18 Sic F Ἄνωνα PV,
 mox Γοργόνα pro Γοργώ constanter PV 23 Δίκτυναν P con-
 sentiente F Δίκτυνναν V 25 τὰς προλεχθείσας om. F

γήμασθαι οὐδενὶ ἤβουλήθησαν. διελόμεναι δὲ τὴν οὐσίαν, ἐκάστη μιᾶς ἤρχε νήσου, τὴν δὲ Γοργῶ οὔτε ἀναθεῖναι τὸ ἱερὸν αὐταῖς ἐδόκει, οὔτε διελεῖν, ἀλλ' ἐν μέρει κατετίθεντο ἐναλλάξ θησαυρὸν ἑαυταῖς. ἴν δὲ τῷ Φόρκυι ἑταῖρος καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ, καὶ 5 αὐτῷ ἐν παντὶ πράγματι ἐχρῶντο ὥσπερ ὀφθαλμῶ. Περσεὺς δ' ἀνὴρ φυγὰς Ἀργόθεν ἐληΐζετο τὰ κατὰ θάλατταν, ἔχων πλοῖα καὶ ἰσχύν τινα περὶ αὐτόν. πυθόμενος δὲ ταύτην τὴν Γοργῶ βασίλισσαν εἶναι γυναικῶν καὶ πολύχρυσον μὲν, ὀλίγανδρον δέ, πρῶτα 10 μὲν ναυλοχεῖ ἐν τῷ πορθμῷ καὶ μεταξὺ τῆς Κέρνης καὶ τῆς Γαδειρέων διαπλέων τὰ παρὰ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν τὸν ὀφθαλμὸν λαμβάνει, ὧν μία φράζει αὐτῷ, ὅτι ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχει λαβεῖν παρ' αὐτῶν, εἰ μὴ τὴν Γοργῶ, μηνύει τε αὐτῷ τὸ πλῆθος τοῦ 15 χρυσοῦ. αὗται οὖν αἱ κόραι, ἐπεὶ οὐκ εἶχον τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῷ μέρει κατα τὸν εἰρημένον λόγον, συνῆσαν ὁμόσε καὶ ἡτιᾶτο ἢ ἐτέρα τὴν ἐτέραν. ὁπότε δὲ ἐπενοοῦντο μὴ ἔχειν, ἐθαύμαζον, τί ἂν εἴη τὸ γε- γουός. ἐν τούτῳ προσπλεῖ αὐταῖς ὁ Περσεὺς καὶ φρά- 20 ζει, ὡς αὐτὸς ἔχει τὸν ὀφθαλμὸν καὶ φησι μὴ ἀποδοῦναι αὐταῖς, ἐὰν μὴ φράσωσιν ὅποι ἐστὶν ἢ Γοργῶ, ἐπηπέιλει δὲ καὶ προσκατακτενεῖν μὴ εἰπούσαις. ἢ μὲν οὖν Μέδουσα οὐ φράζει δεῖξαι, ἢ δὲ Σθενὼ καὶ Εὐ- ρυάλη ἐδειξαν. τὴν μὲν οὖν Μέδουσαν ἀποκτείνει, 25 ταῖς δὲ ἄλλαις τὸν ὀφθαλμὸν ἀποδίδωσι. λαβὼν δὲ

2 τὴν δὲ Γοργῶ et mox ἀναθεῖναι F τῇ δὲ Γοργόνῃ et ἀναθῆναι PV 11 Sic F Κυρήνης καὶ τῆς Σάρδεων P Κυρ. καὶ τ. Σάρδεως V 17 Sic F συνῆσαν ὁμόσαι PV, infra ἐτέρα om. ἢ PV 20 αὐταῖς F αὐτοῖς PV

τὴν Γοργὸν κατέκοψεν, ἀπαιτήσας δὲ τριήρη ἀπέθηκε
 τῆς Γοργόνης τὴν κεφαλὴν ἐπ' αὐτὴν καὶ τῇ νηϊ
 ὄνομα ἔθετο Γοργώ. ἐν ταύτῃ δὲ παραπλέων χρή-
 ματα παρὰ τῶν νησιωτῶν εἰσεπρατίετο καὶ τοὺς μὴ
 5 διδόντας ἀνήρει. οὕτω δὴ καὶ τοὺς Σεριφίους ἤτει
 προσπλεύσας ἐκείνοις χρήματα, καὶ συναγαρόντων αὐ-
 τῶν, ὁ Περσεὺς ἤει πάλιν εἰς τὴν ἀγοράν, οἳ καὶ ἐκλι-
 419 πόντες τὴν Σέριφον ᾤχοντο. προσπλεύσας οὖν πάλιν
 ὁ Περσεὺς ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν χρημάτων καὶ ἐλ-
 10 θὼν εἰς τὴν ἀγοράν ἄνθρωπον μὲν οὐδένα εὔρε, λί-
 θους δὲ ἀνδρομήκεις. τοῖς οὖν λοιποῖς τῶν νησιωτῶν
 ἔλεγεν ὁ Περσεὺς, ἐπειδὴν μὴ παρεῖχον τὰ χρήματα·
 ὁρᾶτε μὴ, ὡς Σερίφιοι τῆς Γοργόνης θεασάμενοι τὴν
 κεφαλὴν ἀπελιθώθησαν, τοῦτο πάθητε καὶ ὑμεῖς. δεῖ
 15 δὲ εἰδέναι, ὅτι τὸ Φόρκυν τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχεται,
 Φόρκυν καὶ γὰρ Φόρκυνος, καὶ Φόρκυς Φόρκυος, καὶ
 ὁ Φόρκυς, τοῦ Φόρκυ, τῷ Φόρκυ. σημαίνει δὲ δύο,
 τὸν λιμένα παρὰ τὸ φέρειν καὶ ὀρμᾶν τὰς ὀλκάδας
 ἐν αὐτῷ, ἡγουν τὰς νοῦς ἐν τῷ λιμένι, καὶ ὄνομα
 20 κύριον, ὡς ἐνταῦθα.

DCCCCLIII. Περὶ Φορμίωνος τοῦ στρατηγοῦ.

Φορμίων στρατηγὸς Ἀθηναίων ναυτικώτατος, ὃς
 πολλάκις εὐτυχήσας ἐν ναυμαχίαις καὶ ἐν τῇ πρὸς
 Λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας πεντήκοντα καὶ
 ἑπτὰ ναῦς διέφθειρεν.

DCCCCLIII. Schol. Ar. Equ. 562

DCCCCLIV. Περὶ τοῦ Φοίξου.

Φοίξος υἱὸς Ἀθάμαντος. οὗτος καὶ γὰρ ποιεῖ ἐκ Νεφέλης Φοίξον καὶ Ἑλλην, ἀφείς δὲ τὴν Νεφέλην, θεῖαν οὖσαν, τῇ Ἴνοϊ θυνητῇ γυναικὶ ἐμίγη. ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ Νεφέλη ἀπέπτυε εἰς οὐρανὸν καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χώραν ἀύχμῳ ἐκόλασεν. ἡ δὲ Ἴνώ ὡς 5 μητριά ἐπεβούλευε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς Νεφέλης καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῆ, ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα οὐκ ἔφερε τοὺς καρπούς τοὺς ἐτησίους διὰ τὸ πεφρύχθαι τὸν σπόρον. Ἀθάμας οὖν ὡς βασιλεὺς 10 συναγαγὼν τοὺς μάντεις ἠρώτα αὐτούς, μαθεῖν βουλόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἴνώ πέμπει πρὸς αὐτοὺς δῶρα ἐπαγγελλομένη δώσειν, εἰ φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς εἰ μὴ ἀναιρεθεῖν τὰ τέκνα τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγυότα, Φοίξον καὶ 15 Ἑλλην, οὐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τοὺς καρπούς. πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγουσι ταῦτα, ὑποστρέψαντες τῷ Ἀθάμαντι. ὁ δὲ ἀκούσας μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων. εἷς οὖν κριὸς κατὰ τὸν μῦθον ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος λέγει Φοίξῳ καὶ Ἑλλῆ 20 φονευθησομένοις τὰ περὶ τῆς σφαγῆς. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῆς μητριάς ἐπιβουλήν εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν, οὓς καὶ ἐπὶ νώτων λαβῶν ὁ κριὸς εἶσεισιν

DCCCCLIV. Argum. Apoll. Argon. Cf. Eud. p. 146 et 235. ἡ δὲ ἀκριβὴς ἱστορία — exit. Eustath. II. p. 667

3 ζηλωτυπήσασα P corr. V 7 φρύττουσα — πεφρύχθαι etc. P corr. V. Hic in margine eadem manu adscriptum est: Ἰστέον δέ, ὅτι τὸ δίχρονον τοῦ Φοίξου κατὰ τὴν γραφὴν διφορεῖται, καὶ γὰρ Φρυγία διὰ τοῦ υ γράφεται, ἡ ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσα κατὰ τινὰς

420 εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτούς. ἑλ-
 θὼν δὲ εἰς τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἡ μὲν Ἑλλη ἐν τῷ
 περαιουῶσθαι τὸν ἐν Ἀβύδῳ πορθμὸν ἀπεπνίγη πε-
 σουῖσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλήσπου-
 5 τος ὠνομάσθη, ὁ παρὰ τοῖς βασιλείοις διαυλωνιζόμενος
 πορθμός. Φριξὸς δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῶ ἐπὶ τὴν
 Σκυθίαν διακομίζεται, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν
 κριόν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, καὶ θύει
 Φυξίῳ Διί, ὅτι ἐξέφυγε τὴν τῆς μητροιᾶς ὀργήν, κατὰ
 10 δέ τινας τῷ Ἑρμῇ, κατ' ἄλλους δὲ πάλιν τῷ Ἄρει,
 ἀλλὰ τοῦτο μὲν περιέρχον. κατοικήσας οὖν αὐτόθι,
 τοῦνομα κατέλιπε τῷ τόπῳ, ἐκ τούτου γὰρ ἡ Φρυγία
 οὕτως ἐκλήθη. καὶ Χαλκιόπην, τὴν θυγατέρα Αἰήτου
 τοῦ Κόλχων βασιλέως, γαμεῖ καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖ-
 15 δας τέσσαρας Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα καὶ Φρόν-
 τιν, καὶ οὕτως ἐκεῖ τελευτᾷ. ἡ δὲ ἀκριβὴς ἱστορία
 πλοιάριόν τι φησιν εἶναι τὸ κριόν, ἐκτύπωμα φέρον
 κριοῦ ἐν ἄκρῳ, ὁποῖόν τι καὶ παρὰ Λυκόφρονι τὸ
 „ταυρόμορφον τύπωμα“, τὸ τὴν Εὐρώπην ἀρπάσαν,
 20 καὶ ὁποῖα πλοῖα τὰ σὺν ἑτέροις γλύμμασι καὶ χη-
 νίσκουσ ἐν τοῖς ἄκροις ἔχοντα, ἤγουν τύπους χηνῶν.
 καὶ βούλεται διὰ τοιούτου κριοῦ σὺν τῷ ἀδελφῷ πλεύ-
 σαν τὴν Ἑλλην ἐκπεσεῖν καὶ κινδυνεῦσαι. ἑτέρα δὲ
 τις ἱστορία εὖνουν ὑπερέτην φησὶ τὸν Κριόν, ὃς τὴν
 25 τῆς μητροιᾶς ἐπιβουλήν ἀνακαλύψας καὶ περισώσασθαι
 τοὺς δεσπότης παῖδας προθέμενος, ἐδυστύχησε κατὰ

5 διαυλωνιζόμενος PV 15 Κυτίσσωρον PV. Paullo ante in
 margine librarius addidit Φύξιος μὲν Ζεὺς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυ-
 γάσι καὶ πρὸς ὃν καταφεύγουσι 18 Alex. 1299 20 γλήμμασι
 P corr. V χηνίσκουσ P consentiente F χιτωνίσκουσ inepte V

τὸν Ἑλλήσποντον. λέμβῳ γὰρ βραχυτάτῳ πιστεύσας αὐτοὺς οὐκ ἔσχεν ἀμφοτέρους περιποιήσασθαι, ἀλλὰ ὁ μὲν Φοῖξος περιεγένετο, ἡ δὲ Ἑλλη κατὰ πάθος ἰλίγγου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου καταπεσοῦσα μόνον αὐτῆς ἄνω ἀφῆκε τοῦνομα φέρεσθαι, αὐτὴ [δὲ] κατα- 5 δῦσα εἰς τὸν βυθόν.

DCCCCLV. Περὶ Φρύνιδος τοῦ κιθαρωδοῦ.

Φρῦνις κιθαρωδὸς Μιτυληναῖος. οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος παρὰ Ἀθηναίοις κιθαρωδικῇ νικῆσαι Παναθή-
ναια, ἐπὶ Καλλιμάχου ἄρχοντος. ἦν δὲ Ἀριστοκλείδου
μαθητῆς, ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Θερ- 10
πάνδρου, ἠκμασε δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά.
παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν ἀλφωδοῦντα κιθαρίζειν
ἐδίδαξε. καὶ ἄλλα περὶ τούτου λέγουσιν, ἅτινα ὡς
μὴ ἀναγκαῖα ἐῶμεν.

DCCCCLVI. Περὶ Φρυνώνδου.

421

Φρυνώνδας περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, οὐδὲν ἤττον 15
Εὐρυβάτου. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας
καλοῦσι.

DCCCCLV. Schol. Ar. Nub. 967 (Suid.) DCCCCLVI. Har-
pocrat. (Suid.; v. Arsen. Viol. p. 464)

5 αὐτῆς PV δὲ seclusi cum F 6 Sequitur in P Φοῖξος
γενεαλογία καὶ πάντα τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς οἴξεως σχεδὸν ἀνα-
βλαστησάντων ἡρώων, quae omnia saepius iam repetita iure
optimo e codicis tenebris non eruit Villoisonus 9 Καλλιμάχου
coni. Meyer de Panathen. p. 285 Καλλίου PV δὲ addidi
Ἀριστοκλείδου et Ἀριστοκλείδης scripsi e coni. Dindorfii, Ἀριστο-
κλείτου et Ἀριστόκλειτος PV 10 Θερασάνδρου PV 16 ἐκ
τούτου — exit. om. F καλοῦσι P καλοῦμεν V

DCCCCLVII. Περὶ τῆς τῶν Φρουγῶν ἐκτομῆς.

Παρὰ τοῖς Φρουξίν ἐσέβετο ἡ Ῥέα, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, ὑπὲρ πάντα θεόν. ταύτην πανηγυρίζοντες, καθότι ἀπειμῆθη παρὰ τῶν Κορυβάντων τὴν κύστιν διὰ τὰς πολλὰς αὐτῆς πορνείας, ** θεραπεύοντες δὴ τὴν ἑαυ-
 5 τῶν θεῶν τὰς τελετὰς ἐποίουν καὶ κατέτεμνον ἑαυτῶν τοὺς μηρούς καὶ τοὺς ὠμούς μαχαίραις, οὐκ ἀποκτεῖναι ἐθέλοντες, ἀλλὰ μόνον αἱμάξαι. τοῦτο δὲ ἐποίουν κινούμενοι αὐλοῖς, ἵνα ἀπόνως φέρωσι πληττόμενοι. ἄλλοι δὲ ἰσχυρῶς ἠύλουν, τὸν ἐραστὴν ταύτης τιμῶντες
 10 Ἄτιν. μετὰ δὲ τὰς πληγὰς πρὸς ἀκαθάρτους ἐχώρουν μίξεις, γυναικῶν δὴ λέγω, οὐκ ἀνδρῶν.

DCCCCLVIII. Περὶ Φυλέως.

Φυλεὺς Αὐγείου υἱός, ὅστις ἐξ Ἡλίδος εἰς τὸ Δουλίχιον ἔφυγε, διὰ τὸ μαρτυρῆσαι Ἡρακλεῖ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν βουκολίων, ὅπερ πάντως ἐλύπει
 15 τὸν Αὐγείαν. γέγονε δὲ τοῦτο, ἠνίκα Ἡρακλῆς τὴν Αὐγείου ἐξεκάθηρεν. οἱ δὲ οὕτω φασίν, ὅτι Φυλεὺς μοιχεύσας Τιμάνδραν, ἀδελφὴν Ἐλένης καὶ Κλυταιμνήστρας, ἀπήγαγεν εἰς τὸ Δουλίχιον.

DCCCCLIX. Περὶ Φυλάκου.

Φύλακος Δηϊονέως υἱός, ἀδελφὸς Κεφάλου, πα-
 20 τῆρ δὲ Ἰφίκλου, ὅστις ποδώκης ἐξοχώτατος ἱστορεῖται.

DCCCCLVII. Nonn. I, 5 DCCCCLVIII. Schol. Ven. II. II, 629 οἱ δὲ οὕτω — exit. Eustath. II. p. 305 DCCCCLIX. Eustath. II. p. 323

1 Haec in Violario paullo uberius tractantur quam in commentariis Nonni 16 ἐξεκάθηρε PV, infra Κλητεμνήστρας P corr. V

Ἱστορικοί.

DCCCCLX. Περὶ Φερεκύνδου.

Φερεκύνδης κατὰ τινὰς πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, τοῦ Πυθαγόρου διδασκάλου, ὃς λέγεται συναγαγεῖν τὰ Ὀρφείως. ἔγραψεν Ἀυτόχθονας (ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα), παραινέσεις δι' ἐπῶν. 5

Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Λέριος ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οὐ' ὀλυμπιάδος. ἔγραψε περὶ Λέρου, περὶ Ἰφιγενείας, περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν καὶ ἄλλα.

DCCCCLXI. Περὶ Φιλίππου τοῦ ἱστορικοῦ. 422

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. ἔγραψε Ῥοδιακὰ βιβλία ιθ' (ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχυρῶν), Κωρακὰ 10 βιβλία β', Θασιακὰ βιβλία β' καὶ ἄλλα τινά.

DCCCCLXII. Περὶ Φιλίσκου τοῦ Συρακουσίου.

Φιλίσκος Συρακούσιος ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε, μαθητὴς Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιῦ. ἔγραψε Σικελικά (ἔστι δὲ τὰ πρὸς 15 Ἑλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφορῶς) καὶ γενεαλογίαν, περὶ Φοινίκης καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς Σικελίας.

DCCCCLX—DCCCCLXII. Hesych. (Suid.)

1 Ἀθηναῖος add. κατὰ τινὰς om. S 2 ὃν λόγος τὰ Ὀρφείως συναγαγεῖν S ὃς λέγεται ὅτι συνήγαγε τὰ Ὀρφείως PV 11 Ἰθυσιακὰ PV τινὰ om. S 12 ἢ Φίλιστος add. S 14 δὲ ἦν post μαθ. add. S 17 νήσου add. S

DCCCCLXIII. Περὶ Φλέγωνος τοῦ Τραλλιανοῦ.

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις' (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η', ἔκφρασιν Σικελίας, 5 περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β'.

DCCCCLXIV. Περὶ Φυλάρχου τοῦ ἱστορικοῦ.

Φύλαρχος Ἀθηναῖος, κατὰ δέ τινας Ναυκρατίτης 10 (οἱ δὲ Αἰγύπτιον ἔγραψαν), ἱστορικός. ἔγραψε τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη' (κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεομένου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρα- 15 τεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου), τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη, ἐπιτομὴν μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, περὶ εὐρημάτων, παρεμβάσεων βιβλία θ' καὶ ἄλλα τινά.

DCCCCLXIII et DCCCCLXIV. Hesych. (Suid.)

1 Haec miro Suidae errori deberi monuit Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 142. Ceterum οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασί et in fine articuli καὶ ἄλλα add. S 9 ἢ Ναυκρ. S 10 Σικνώ- νιον, ἄλλοι δὲ add. S 11 Ἡπειρώτου P Ἡπειρότου V, μοχ σιφατιῶν PV 14 Κλεωνόμου PV 17 περὶ P καὶ V 18 καὶ ἄλλα τινά om. S

Ῥήτορες.

DCCCCLXV. Περὶ Φιλίππου τοῦ ῥήτορος.

Φίλιππος ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψε περὶ πνευμάτων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχεῖον καὶ περὶ συναλοιφῆς.

DCCCCLXVI. Περὶ Φιλίσκου τοῦ Μιλησίου. 423

Φιλίσκος Μιλήσιος ῥήτωρ, Ἴσοκράτους ἀκουστής τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ ἀύλητῆς παραδοξότατος, διὸ ⁵ καὶ ἀύλοτρόπην Ἴσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις δύο, Ἴσοκράτους ἀπόφασις.

DCCCCLXVII. Περὶ Φιλοστράτου τοῦ σοφιστοῦ.

Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ υἱοῦ Βήρου, Ἀμνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής, σοφιστεύσας Ἀθήνησιν, εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολάς ἐρωτικάς, Εἰκόνας, ἧτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως ἐν βιβλίοις η', ἀγοράν, Ἡρωϊκόν, βίους Σοφιστῶν ἐν βιβλίοις δ', ἐπιγράμματα.

Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, σοφιστής καὶ αὐτός, σοφιστεύσας Ἀθήνησι, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λό-

DCCCCLXV. Hesych. (Suid.) DCCCCLXVI. Hesych. (Suid.; Pseudo-Hesych. p. 56) DCCCCLXVII. Hesych. (Suid.; Pseudo-Hesych. l. c.)

1 ῥήτωρ καὶ om. S 5 πρότερον add. S 9 Pro υἱοῦ
praebet καὶ S, mox Ἀθήνησι PV ἐν Ἀθήναις S 18 Ἀθήνη-
σιν PV ἐν Ἀθήναις S

γους πανηγυρικούς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινια-
 κούς δ', μελέτας, ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητο-
 ρικὰς ἀφορμάς, περὶ τοῦ ὀνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν
 σοφιστὴν Ἀντίπατρον), περὶ τραγωδίας βιβλία τρία,
 5 Γυμναστικὸν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπία ἐπιτελου-
 μένων), Λιθογνομικόν, Πρωτέα, Κύνα ἢ Σοφιστήν,
 Νέφωνα, Θεατήν, τραγωδίας μγ', [καὶ] κωμωδίας ιδ'
 καὶ ἕτερα λόγον ἄξια οὐκ ὀλίγα.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ ἀδελ-
 10 φόπαιδος τοῦ υἱοῦ Φιλοστράτου, Αἰμυνίου, καὶ αὐτὸς
 σοφιστής. ἐπαίδευσεν δὲ Ἀθήνησι καὶ τελευτήσας ἐτάφη
 ἐν Αἰμυνῶ, ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγενοῦς τοῦ
 δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν Εἰκόνας, Παναθη-
 ναϊκόν, Τρωϊκόν, παράφρασιν τῆς Ὀμήρου ἀσπίδος,
 15 μελέτας, κατὰ δέ τινος καὶ τοὺς τῶν Σοφιστῶν βίους.

DCCCCLXVIII. Περὶ Φιλίστου τοῦ Ναυκρατίτου.

Φίλιστος Ναυκρατίτης, κατὰ δέ τινος Συρακού-
 σιος, Ἀρχωνίδου υἱός, μαθητὴς Εὐήνου τοῦ ἐλεγείο-
 ποιοῦ, ὃς πρῶτος κατὰ ἱστορικὴν τέχνην ἱστορίαν
 ἔγραψε. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικὴν, Αἴγυπτιακὰ
 20 ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν
 τρικάρανον λόγον, περὶ Ναυκράτεως, περὶ Διονυσίου

DCCCCLXVIII. Hesych. (Suid.)

3 πρὸς P περὶ V 8 καὶ seclusi cum F 8 καὶ ἕτερα
 πλείστα καὶ λόγον ἄξια S 10 Pro τοῦ υἱοῦ Φιλοστράτου prae-
 bet S Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου 11 καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθή-
 ναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφείς ἐν Αἰμυνῶ S 15 ε add. S
 τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν S
 16 ἢ Συρ. S 17 Ἀρχωνίδου S Ἀρχενίδου PV δὲ ἦν add. S
 18 πρῶτον PV

τοῦ τυράννου βιβλία ζ', περὶ τῆς Αἰγυπτίων θεολο-
γίας βιβλία γ', δημηγορίας καὶ ἄλλα τινά, περὶ Λι-
βύης καὶ Συρίας.

DCCCCLXIX. Περὶ Φρυνίχου τοῦ Βιθυννοῦ. 424

Φρυνίχος Βιθυννὸς σοφιστής. ἔγραψε περὶ Ἀτι-
κῶν ὀνομάτων βιβλία β', τιθεμένων συναγωγῆν, σο- 5
φιστικῆς παρασκευῆς βιβλία οδ'.

Γραμματικοί.

DCCCCLXX. Περὶ Φιλητοῦ τοῦ γραμματικοῦ.

Φιλητᾶς Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ἐπὶ Φιλίππου καὶ
Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός, ὃς ἰσχυρωθεὶς ἐκ
τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον Ψευδόμενον λόγον ἀπ-
έθανεν. ἐρένετο δὲ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολε- 10
μαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα
[καὶ τὰ καλούμενα Ναξιακά].

DCCCCLXXI. Περὶ Φιλίσκου τοῦ γραμματικοῦ.

Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξαν-
δρον τὸν Μακεδόνα, αὐτὸς δὲ ἀκουστής ἐρένετο τοῦ
κυνὸς Διογένους, κατὰ δὲ Ἑρμιππον Στίλπωνος. ἔγρα- 15
ψε διαλόγους, ὧν ἔστι Κόδρος.

DCCCCLXIX—DCCCCLXXI. Hesych. (Suid.)

4 Alterum nomen Ἀτικιστής add. S . 6 μζ' οὐ δὲ οδ' S
Post 6 titulum Γραμ. om. P add. V 10 καὶ add. S 12
Haec verba, quae om. S, interpolatori debentur: cf. Meinekii
AnaI. Alex. p. 352 14 ἦν S

DCCCCLXXII. Περὶ Φιλοξένου τοῦ γραμματικοῦ.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληρόντων ῥημάτων, περὶ διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων διαλέκτου, περὶ Ἑλληνισμοῦ ς', περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν ε', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακόνων διαλέκτου καὶ τῶν λοιπῶν.

DCCCCLXXIII. Περὶ Φίλωνος τοῦ γραμματικοῦ.

Φίλων Βύβλιος γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ 10 τῶν χρόνων τῶν ἐγγυὲς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. ἔγραψεν ἐπιγράμματα βιβλία δ', περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλία ιβ', περὶ πόλεων καὶ οὐς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων. γέγονε 15 δὲ καὶ ὕπατος παρ' αὐτοῦ.

DCCCCLXXII et DCCCCLXXIII. Hesych. (Suid.)

7 Λακόνων P Λακόνων V 9 Βίβλιος P Βύβλιος V 10 τῶν addidi ex S om. PV 11 ὕπατον γοῦν Σεβῆρον τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, Ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ add. S ἐπιγράμματα βιβλία δ' om. S 12 Cf. Rohde in Mus. Rhen. XXXIV, p. 561 15 Haec certe sensu carent, cf. Rohde in Mus. Rhen. XXXIII, p. 176 not. In Suidae glossa legitur ὅτι ὕπατος γέγονεν ὁ Φίλων Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτὸς φησι, quae non minus inepta sunt, quoniam de consule Herennio Severo cogitandum est. — In P iam sequuntur vitae Chaeremonis, Chionidae, Christodori, Choerili nescio quo fato huc intrusae; eadem infra iterantur

DCCCCLXXIV. Περὶ Φιλαργρίου τοῦ ἱατροῦ.

Φιλάρχιος Ἡπειρώτης ἱατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληρόν, ἱατρεύσας τὰ πλείιστα ἐν Θεσσαλονίκῃ. συνέταξε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μονόβιβλα 425 μὲν ὁ, συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα, ὑπομνηματικὸν εἰς Ἰπποκράτην. Εὐγενάτωρ δὲ Λύκιον αὐτόν φησιν ἀπὸ Μάκρης.

Φιλόσοφοι.

DCCCCLXXV. Περὶ Φαίδωνος τοῦ φιλοσόφου.

Φαίδων Ἠλεῖος φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος καὶ ἄλλα. 10

DCCCCLXXVI. Περὶ Φερεκῦδου τοῦ φιλοσόφου.

Φερεκῦδης, ὁ τοῖς ἐπτά συγχρονίσας σοφοῖς, Σύριος καθ' ἱστορίαν λέγεται (ἔστι δὲ ἡ Σύρα νῆσος

DCCCCLXXIV—DCCCCLXXVI. Hesych. (Suid.)

1 Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὔρηται παρὰ Εὐγενάτορι· ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκισσόμενον ἐπιστολῇ φησιν ὁ Φιλ., εἶη — Ἡπ. S Post 6 titulum Φιλόσοφοι ipse addidi, om. PV 9 Σκαμίας pro Σι. PV 10 καὶ ἄλλα om. S, qui de vita Phaedonis uberius egit 11 Initium vitae sic tradidit S Φερεκῦδης Βάβυρος Σύριος (ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων ἢ Σύρα πλησίον Δήλου). γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν βασιλεῖα Ἀναάτην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με' Ὀλυμπιάδα. διδασκῆναι δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος, αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχημέναι καθηγητὴν ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόρρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν περὶ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐξηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν, καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. In hac quoque vita, qualem

πλησίον Δήλου). γέγονε κατὰ τὸν τῶν Λυδῶν βασι-
 λέα Ἀλυάττην, ἐδίδαξε Πυθαγόραν, αὐτὸς δὲ οὐκ
 ἔσχηκε καθηγητήν, κτησάμενος τὰ τῶν Φοινίκων ἀπό-
 κρυφα βιβλία. ἔγραψε δὲ ἐπτάμυχον, ἧτοι θεοκρα-
 5 σίαν ἢ θεογονίαν, ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα,
 ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους καὶ ἄλλα πολλά.

DCCCCLXXVII. Περὶ Φιλίππου Ὀπουντίου.

Φίλιππος Ὀπούντιος, ὃς τοὺς τοῦ Πλάτωνος νό-
 μους διεῖλεν εἰς βιβλία ἰβ' (τὸ γὰρ ἰγ' αὐτὸς προσ-
 θεῖναι λέγεται), καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτω-
 10 νος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὧν δὲ κατὰ
 Φίλιππον τὸν Μακεδόνα συνεγράφατο τάδε· περὶ τῆς
 ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, περὶ θεῶν βιβλία δύο,
 περὶ χρόνου α', περὶ μύθων ἕν, περὶ ἐλευθερίας α',
 περὶ ὀργῆς α', περὶ ἀνταποδύσεως ἕν, περὶ Λοκρῶν
 15 τῶν Ὀπουντίων, περὶ ἡδονῆς ἕν, περὶ ἔρωτος α', περὶ
 φίλων καὶ φιλίας ἕν, περὶ τοῦ γράφειν, περὶ τοῦ
 Πλάτωνος, περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου
 καὶ σελήνης καὶ γῆς ἕν, περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλα-
 νητῶν, ἀριθμητικά, περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν, ὅπτι-

DCCCCLXXVII. Hesych. (Suid.).

Suidas descripserit, nonnulla ex Porphyrii historia hausisse He-
 sychium probavit Rohde in Mus. Rhén. XXXIII, p. 203 not.
 4 Hunc locum mendis contaminatum esse vidit Kuesterus, qui
 ἧτοι Θεοκρατία ἢ Θεολογία, ἔτι δὲ Θεογονία restituendum mo-
 nuit 6 καὶ ἄλλα πολλά om. S 7 Φίλιππος Ὀπούντιος,
 quod Suidae editores post vocabulum φιλόσοφοι substituerunt,
 correxi, cum φιλόσοφος, quod SPV praestant, sine dubio propter
 compendium ΦΙΛΟΣΟΠΟΣ male intellectum ipse librarius
 tentaverit. Quam rem adeo manifestam Suidae editores non
 vidisse miror. Cf. Unters. p. 99, not. 1 14 ἀνταποδώσεως PV

κῶν βιβλία δύο, ἐνοπτικῶν β', κυκλιακά, μεσότηας καὶ ἄλλα.

DCCCCLXXVIII. Περὶ τοῦ Φίλωνος.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους τῶν ἱερέων, φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παι-⁵ δευσιν, τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει, ἐπλούτησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλλησι τοῦτο χωρῆσαι „ἢ Πλάτων φιλονίζει, ἢ Φί-⁴²⁶ λων πλατωνίζει“· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς γε δια-¹⁰ νοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον ἓν, περὶ φύσεως καὶ εὐρήματος ἓν, περὶ ὧν κατὰ νοῦν¹⁵ τις εὔχεται ἓν, περὶ παιδεύσεως ἓν, περὶ κληρονόμου τῶν θεῶν πραγμάτων ἓν, περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων α', περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, περὶ ἐναλλα- γειῶν γραφῶν παρὰ τινων, περὶ συνθηκῶν λόγους δύο, περὶ βίου φιλοσόφου, περὶ γιγάντων α', περὶ ὀνει- ρων ε', περὶ ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς ἐξόδου²⁰ ε', περὶ τῆς σκηνῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θυσιῶν, περὶ ὑποσχέσεων ἧτοι καταρῶν, περὶ προνοίας, περὶ Ἰουδαίων α', περὶ ἀγωγῆς βίου, περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τοῦ

DCCCCLXXVIII. Hesych. (Suid.)

7 Sequentia etiam apud Pseudo-Hesych. p. 56 leguntur
 11 πρὸς Πλάτωνα S nescio an deterius 14 Sic P consentiente
 S εὐρημάτων V 22 τοῦ ante Ἀλ. add. V om. P S

πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι, περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν, περὶ βίου θεωρητικοῦ, περὶ ἱκετῶν, περὶ γεωργίας λόγους β', περὶ μέθης β', περὶ τοῦ Μωυσέως εἰς τὰ Χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην ἑομοφαιάν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως καὶ εἰς αὐτὸν Μωϋσῆν λόγους ε'.

DCCCCLXXIX. Περὶ Φωκυλίδου.

Φωκυλίδης Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος (ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'). ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, 10 παραινέσεις, ἦτοι γνώμας, ἃς τινὰς κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Ποιηταί.

DCCCCLXXX. Περὶ Φερεκράτους τοῦ κωμικοῦ.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'.

DCCCCLXXXI. Περὶ Φιλεταίρου τοῦ κωμικοῦ.

Φιλέταιρος Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους 15 τοῦ κωμικοῦ. φέρεται αὐτοῦ δράματα κά', ὧν ἐστὶ

DCCCCLXXIX—DCCCCLXXXI. Hesych. (Suid.)

6 Μωσέως P Μωυσέως V Μωσέως βίου S. Sed infra Μωυσῆν P, quo adductus omnibus locis Μωϋσῆς reposui λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαίον Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὀπηρῖνα πρεσβευτῆς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη, καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἀγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τούτου τοὺς σπουδασίας Μάρκου τοῦ μαθητοῦ Πέτρου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεισι κεκοσμηκέναι. εἶδιν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ καὶ ἀναρίθμητα συντάγματα καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα ex Sophronio add. S 10 γεγονότες P consentiente S γεγονῶς V 13 ὄνομα κύριον ex altera glossa inseruit S

καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστῆς, Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἄντυλλος (καὶ αὐτὸ Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου), Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

DCCCCLXXXII. Περὶ Φιλῆμωνος τοῦ κωμικοῦ. 427

Φιλῆμων Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ αὐτὸς 5 κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, βραχὺ Μενάνδρου πρότερον. ἔγραψε κωμωδίας ἐνενήκοντα.

Καὶ ἕτερος νεώτερος, κωμικὸς καὶ αὐτός, καὶ υἱὸς τούτου. ἐδίδαξε δράματα ἡδ'.

DCCCCLXXXIII. Περὶ Φιλίππου τοῦ κωμικοῦ.

Φίλιππος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι 10 Κωδωνιασταί.

DCCCCLXXXIV. Περὶ Φιλίσκου τοῦ κωμικοῦ.

Φιλίσκος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὀλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἐρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Καὶ ἕτερος Φιλίσκος, τραγικὸς δέ, υἱὸς Φιλώτου 15 τοῦ Κερκυραίου, ἣν δὲ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου, ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγονώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ Φιλίσκειον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπεὶ περ αὐτῷ ἐνεδαψι-

DCCCCLXXXII—DCCCCLXXXIV. Hesych. (Suid.)

1 Sic S Κορινθιαστῆς PV 2 Οἰνοπίων PV 3 Ἄντο-
φιλεταίρος — Νικοστράτη — Λαμπαδοφόροι PV 5 Φιλῆμων
P corr. V 6 ἐπὶ τῆς Ἀλ. βασιλείας et mox πρότερος S 7
καὶ ἐβίωσεν ἔτη ἐνενήκοντα ὀκτώ. εἰσὶ δέ, οἳ λέγουσιν α' καὶ
ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος add. S 11 Sic S
Κωνιασταί PV ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπν. add. S 14 Ἐρμοῦ
καὶ Ἀφροδίτης γοναί addidi ex P om. V 18 Φιλίσκειον PV

λεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἳ τινὲς εἰσι ζ' καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγωδίαὶ αὐτοῦ εἰσι μβ'.

DCCCCLXXXV. Περὶ Φιλιστίωνος τοῦ κωμικοῦ.

Φιλιστίων Προυσαεύς, ἢ ὡς Φίλων, Σαρδιανός, κωμικός, τελευταῖ δὲ ἐπὶ Σωκράτους, ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευταῖ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν φιλόγελων, ἢ τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεύς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ἄδει-
10 ται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα·

„Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων.“

DCCCCLXXXVI. Περὶ Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ.

Φιλοκλῆς Ἀθηναῖος, τραγικὸς μετὰ Εὐριπίδην, ἐκαλεῖτο δὲ χολῆ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγωδίας
15 ρ', ὧν ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἡριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεύς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκλήτης. ἦν δὲ Αἰσχύλου τοῦ τραγικοῦ ἀδελφιδουῖς. ἔσχε καὶ υἱὸν Μόρσιμον τὸν τραγικόν, οὗτινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός.

20 [Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Φιλοκλῆς, κωμωδίας ποιητῆς αἰσχροπόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος ὡς ἔποψ, ἥρουν ὀξυκέφαλος, Αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός.]

DCCCCLXXXV et DCCCCLXXXVI. Hesych. (Suid.)

4 Hanc vitam exhibet etiam Pseudo-Hesych. p. 56 6 βιολογικάς corr. Kuesterus βαιολογικάς PV 7 Μιμοψηφισταί PV 9 κουρέα PV 10 Anthol. Pal. VII, 155 13 Πολυπειθούς et mox τοῖς χρόνοις add. S 16 δὲ P δὴ V 22 οἱ δὲ Ἀλ-

DCCCCLXXXVII. *Περὶ Φιλοξένου τοῦ λυρικοῦ.* 428

Φιλόξενος Εὐλυτίδου, Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους καὶ γενεαλογίαὺς τῶν Αἰακιδῶν μελικῶς.

DCCCCLXXXVIII. *Περὶ Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ.*

Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, ὃς πρότερον ἦν γραφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορονι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος.

DCCCCLXXXIX. *Περὶ Φιλυλλίου τοῦ κωμικοῦ.*

Φιλύλλιος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰγέυς, Αὔρη, Ἀντεια (ἑταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντρια ἢ 10 ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεῶρυχος, Ἀταλάντη, Ἐλένη.

DCCCCXC. *Περὶ Φόρμου τοῦ κωμικοῦ.*

Φόρμος Συρακούσιος, κωμικὸς, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκείος Γέλωνι τῷ Σικελίας τυράννῳ καὶ τροφεὺς τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', εἰσὶ δὲ ταῦτα Ἀδμητος, Ἀλκίνοους, Ἀλκύνες, Ἴλιου πόρθησις, 15 Ἴππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ

DCCCCXVII—DCCCCXC. Hesych. (Suid.)

μίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς διὰ τὸ πικρὸν εἶναι· ἄλλη γὰρ ἢ πικρία. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων add. S. Ceterum Suidam in hac vita enarranda scholiis ad Ar. Aves 282 et Thesomoph. 175 esse usum editores viderunt. Sed Philoclem eundem esse atque priorem poetam tragicum perspexit Kuesterus, probante D. Volkmanno Quaest. nov. p. X, not. 16. Hic Suidae verba interpolator adscripsit 1 Εὐλήτιδου PV Plura de vita eius narravit Suidas. Ceterum cf. doctam dissertationem Bergkii Poet. Lyr. p. 1266 7 Φιλυλλίου PV

πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηνηῇ δερμάτων φοινίκων.

DCCCCXI. Περὶ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ.

Φρύνιχος Πολυφράδμονος, ἐπὶ τῆς ξξ' Ὀλυμπιάδος. φέρονται αὐτοῦ τραγωδίαί ἐννέα· Πλευρωνία, 5 Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβνες, Δίκαιοι ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι, Δαναῖδες.

Καὶ ἕτερος Φρύνιχος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυ- 10 ροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστις, Ποάστριαι.

Καὶ ἕτερος, τραγικὸς Ἀθηναῖος, υἱὸς Μελανθᾶ. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα· Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησε καὶ πυρρίχας.

DCCCCXCII. Περὶ Φοινικίδου τοῦ κωμικοῦ.

15 Φοινικίδης κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Φύλαρχος, Μισουμένη, ὡς Ἀθήναιος.

DCCCCXCI et DCCCCXCII. Hesych. (Suid.)

2 μέννηται δὲ καὶ ἕτερον δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης add. S, cf. Athen. XIV, p. 652 3 ἢ Μινύρον (οἱ δὲ Χοροκλέους), Ἀθηναῖος τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσεπέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξξ' Ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ καὶ εὐρετὴς τοῦ τετραμέτρον ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα prodidit S, mox Πλευρώνιαi corr. Bentleyius Phalar. p. 289 Ribbeck. De tabula carminum cf. Wachsmuth. Symbol. Bonn. p. 150 6 ἢ post Δίκαιοι et Πέρσαι addidi ex S, om. PV 8 ἐπὶ δευτέρων PV 11 Ποαστρίαi PV post Σάτυροι male repetivit S. Cf. Wachsmuth. l. c. p. 151 16 Sic S, Φύλαρχος,

DCCCCXCIII. *Περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων ἀστρο- 429*
νομίας.

Οἱ Χαλδαῖοι, ὧν πρῶτος ὁ Ζωροάστρης καὶ μετ' αὐτὸν Ὀστάνης, ἐπέστησαν τῇ οὐρανίᾳ κινήσει καὶ εἶπον, ὡς τῇ τοιαῦδε κινήσει τῶν οὐρανίων τὰ περὶ τοὺς τικτομένους συμβαίνει. δεῦτεροι δὲ ἐδέξαντο Αἰγύπτιοι, ἐκ τοῦ ἀπλέτου τῆς γῆς καὶ τῆς διαιρέσεως 5 τῶν χωρῶν προδιδαχθέντες. καὶ εἶθ' οὕτως συγγράψαντες καὶ χρώμενοι εὐδοκιμοῦσιν, ἀφ' ὧν ἔμαθον οἱ Ἕλληνες τὴν ἀστρολογίαν καὶ τοὺς γεννωμένους ἤρξαντο ὑπὸ τὴν τῶν ἀστρον κίνησιν ἀναφέρειν. λέγεται δέ, ὅτι καὶ τὸ θύειν θεοῖς οἱ Χαλδαῖοι ἐξεῦρον. 10

DCCCCXCIV. *Περὶ τοῦ Χάρητος τοῦ τὸν Κο-
λοσσὸν κατασκευάσαντος, καὶ τίς καὶ πότε
αὐτὸν καθεῖλεν.*

Ἡ Ῥόδος ἄλλα τε ἔσχε θαυμαστὰ καὶ τὸν τοῦ Ἥλιου δὲ Κολοσσόν, Χάρητος ἔργον, ἀνδρὸς Λινδίου, (ἡ δὲ Λίνδος πόλις ἐν Ῥόδῳ, Κερκάφου τοῦ Ἥλιου καὶ Κυδίππης τῆς Ὀρχίμου θυγατρὸς κτίσμα), πῆχων ἑβδομήκοντα, καὶ ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τῶν ἑπτὰ θεαμά- 15

DCCCCXCIII. *Cosm. p. 307* DCCCCXCIV — κτίσμα Eustath. Dion. 504 (ἡ δὲ Λίνδος — κτίσμα Steph. Byz.) ἐπὶ Σελεύκῳ — παρασήμῳ Hamartol. p. 206 (Muralt) vel Ioann. Antioch. fr. 30 (Müller IV, p. 552; Suid. v. Κολοσσαεῖς) ἐπὶ δὲ Κώνσταντος — κολοσσῶν Hamartol. p. 598 (cf. etiam Theophan. p. 527 Classen); iisdem fere verbis utitur Cedrenus I, p. 754 τινὲς δὲ — exit. Eustath. l. c. (cf. Cedrenus I, p. 269)

μισονημενος ὡς Ἀθηναῖος ineptissime PV 1 Ζαρούτσης F 12 Ἥλειον P corr. V. Hoc Violarii caput primus laudavit Cangijs in adnot. ad Zonar. p. 67 Dind.

των. ἐπὶ Σελεύκου καὶ γὰρ τοῦ Νικάνορος οἱ Ῥόδιοι
 θαλασσοκρατήσαντες ἀνέστησαν τοῦτον τὸν χαλκοῦν
 ἀνδριάντα, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν Κολοσσόν,
 ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ Κολοσσαεῖς ὠνομάσθησαν ὡς ἐκ
 5 μεγάλου παρασήμου. ἐπὶ δὲ Κώνσταντος ἐκρόνου
 Ἡρακλείου οἱ Σαρακηνοὶ τὴν ἁγίαν γῆν πᾶσαν καὶ
 Λαμασκὸν καὶ τὴν χώραν πᾶσαν τῆς Φοινίκης κατέ-
 ἔσχον. ἐπεὶ οὖν περικρατεῖς γενόμενοι τῆς ἁγίας γῆς
 ἐκείνης καὶ σφόδρα πλεονάσαντες καὶ ὑπερισχύσαντες,
 10 ἐξώπλισαν πλοῖα πάμπολλα, Μαβίας ὁ τούτων ἀρχηγ-
 γός καὶ τὴν Ῥόδον καταλαβὼν [καὶ παραλαβὼν], τὸν
 Κολοσσὸν μετὰ ἄτξ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως καθεῖλεν,
 ὃν Ἰουδαῖός τις ἔμπορος ὠνησάμενος ἑπτακοσίας κα-
 μήλους ἐφόρτωσε τὸν χαλκὸν Κολοσσοῦ. τινὲς δέ
 15 φασιν κλασθέντα ἀπὸ τῶν γουάτων σεισμῶν πεπτωκέ-
 ναι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα εἶχεν ἡ Ῥόδος ἀγάλματα, ὧν
 τὸ τεχνικὸν καὶ μικροῦ δεῖν ἐμψυχον αἰνιττόμενοι οἱ
 τεχνῖται ἀλύσεσιν ἐδέσμον αὐτά, μὴ λάθοιεν τάχα
 κινηθέντα μεταστῆναί που ἄλλαχοῦ. εἰ δὲ χορὴ τὴν
 20 νῆσον ταύτην οὐ μόνον τῶ μεγίστῳ Κολοσσῶ σεμνύ-
 ναι, ἀλλὰ καὶ σμικροτάτῳ τινὶ ἐπαῖραι ἀναθήματι· ἐκεῖ
 γὰρ καὶ ὁ καλὸς πέρδιξ ἦν, τὸ τοῦ Πρωτογένους
 ὑμνούμενον πάρεργον.

4 Κολοσσοεῖς P corr. V Κολοσσεῖς Hamartol. 10 Μανίας
 PV, quem errorem a literis minusculis (β = ν) profectum con-
 spicias, Μανίας Theophanes; infra καὶ παραλαβὼν utpote per
 dittographiam ortum seclusi 12 Sic etiam Theophanes ἄτξε
 Cedrenus 13 ἐπτακοσίους καμήλους Theophanes ἐπτακόσια
 καμήλια Cedrenus 18 λάθοιε PV 22 γὰρ reposui ex F
 om. PV

Τὰς Χάριτας οἱ πλεῖστοι παραδεδώκασαν εὐεργε-
 τικὰς θυγατέρας τοῦ Διὸς εἶναι, οἱ μὲν ἐξ Εὐρυδο-
 μένης αὐτῷ γεγονυίας, τῷ μάλιστα ἐξ εὐρέων καὶ
 διαβεβοημένων δόμων τὰς δωρεὰς φιλεῖν δίδοσθαι,
 οἱ δὲ Εὐρυνόμης, καὶ τούτου παριστάντος, ὅτι χαρι- 5
 στικώτεροί πῶς εἰσιν ἢ ὀφείλουσιν εἶναι οἱ μεγάλους
 κλήρους νεμόμενοι. τινὲς δὲ ἐξ Εὐρυμεδούσης, εἰς
 ταῦτὸ συντείνοντος καὶ τούτου τοῦ ἐτύμον· κυριεύουσι
 γὰρ τῶν ἰδίων οἱ ἄνθρωποι. τήνδε Ἥραν ἄλλοι
 διδόασιν αὐταῖς μητέρα, καθὸ εὐγενέσταται τῶν θεῶν 10
 εἰσι. πρὸς ἄλλην δὲ ἔμφασιν γυμναὶ παρεισάγονται,
 ὡς καὶ τῶν μηδὲν κτῆμα ἐχόντων ὑπουργεῖν τινα καὶ
 ὠφελίμως χαρίζεσθαι πολλὰ δυναμένων καὶ οὐ περι-
 ουσιάζεσθαι πάντως, ἵνα τις εὐεργετικὸς ἦ δέοντος,
 ὡς εἴρηται καὶ τὸ „ξενίων δέ τε θυμὸς ἄριστος“. τινὲς 15
 δὲ οἴονται διὰ τῆς γυμνητείας αὐτῶν παρίστασθαι
 τὸ εὐλύτως καὶ ἀνεμποδίστως δεῖν ἔχειν πρὸς τὸ
 χαρίζεσθαι. λέγοντα δέ, ὑφ' ὧν μὲν δύο εἶναι, ὑφ'
 ὧν δὲ τρεῖς, δύο μὲν, ἐπειδὴ τοὺς μὲν δεῖ προκα-
 τάρχειν χάριτος, τοὺς δὲ ἀμείβεσθαι, τρεῖς δέ, ἐπειδὴ οὐ 20
 καλῶς ἔχει τὸν τετυχότα ἀμοιβῆς ἐστάναι πάλιν χαρι-
 στικῆς, [ἀλλὰ πάλιν χαρίζεσθαι], ἵνα ἀκαταπαύστως

DCCCCXCV. Cornut. 15

3 Sic F αὐτὰς PV ἀπὸ ἐξηρημένων PV 5 καὶ τού-
 τῳ παριστάντες PV 8 συντείνοντες καὶ τοῦτο PV 13
 πολλὰ — περιουσιάζεσθαι addidi ex P om. V 14 δεόντως
 PV 15 Osannus: „ceterum cuius poetæ sit versus illa parti-
 cula ego cum aliis ignoro“ 18 εἶναι om. PV 21 πάλιν
 om. PV 22 ἀλλὰ πάλιν χαρίζεσθαι seclusi Osannum secutus

τοῦτο γίνηται, καὶ τοῦτο, ὅτι δεῖ γίνεσθαι καὶ τῆς
 χορείας αὐτῶν ἐμφαινούσης. ἕτεροι δὲ ἔφασαν, μίαν
 μὲν εἶναι Χάριν τὴν περὶ τὸν ὑπουργοῦντά τι ὠφε-
 λίμως, ἑτέραν δὲ τὴν περὶ τὸν δεχόμενον τὴν ὑπουρ-
 5 γίαν καὶ ἐπιτηροῦντα τὸν καιρὸν ἀμοιβῆς, τρίτην δὲ
 περὶ τὸν ἀνθυπουργοῦντα κατ' αὐτόν που τὸν καιρὸν.
 Ἰλαρῶς δὲ εὐεργετεῖν δέοντος καὶ ἰλαροὺς ποιουσῶν
 τοὺς εὐεργετουμένους τῶν Χαρίτων, πρῶτον μὲν κοινῶς
 ἀπὸ τῆς χαρᾶς πᾶσαι Χάριτες ὠνομάσθησαν. καὶ
 10 εὐμορφοὶ δὲ λέγονται εἶναι διὰ τὸ εὐεΐδειαν καὶ
 πιθανότητα χαρίζεσθαι, εἶτα κατ' ἰδίαν ἢ μὲν
 Ἄγλαϊα προσηγόρευται, ἢ δὲ Θάλεια, ἢ δὲ Εὐφρο-
 σύνη. διὰ τοῦτο ἔνιοι Εὐάνθην ἔφασαν τὴν μητέρα
 αὐτῶν εἶναι, τινὲς δὲ Αἶγλην. συνοικεῖν δὲ ὁ ποιη-
 15 τῆς ἔφη μίαν τῶν Χαρίτων Ἠφαίστω, τάχα διὰ τὸ
 ἐπιχάρिता εἶναι τὰ τεχνιτὰ ἔργα. πλάττονται δὲ καὶ
 ὀπαδοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ὑπουργοί, ἀλλ' ἴσως ἕτεραι
 παρὰ τὰς τρεῖς, ἃς καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου Θεογονία
 σεμνύνει.

DCCCCXCVI. Περὶ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας.

20 Χαρικλῶ καὶ Φιλύρα Νηιάδες, αἵ τινες τὸν Ἀχιλ-
 λέα ἔθρεψαν, ὧν ἢ μὲν Χαρικλῶ γυνὴ Χείρωνος,
 Φιλύρα δὲ μήτηρ.

DCCCCXCVI. Schol. Apoll. IV, 813

2 χάρας PV 7 ἰλαρῶν et εὐεργετῶν οὐσῶν PV 9
 πᾶσαι om. PV 12 Εὐφρόνη PV 14 Αἶγλην scripsi ad
 exemplum editorum Cornuti, Ἀγλαίην PV Π. XVIII, 382
 18 Theog. 907

Περὶ τὸ Σικελικὸν καὶ Τυρρηρικὸν πέλαγός ἐστὶ τις τόπος, ἐν ᾧ ἡ θάλαττα γίνεται ἄμπωτις καὶ ῥαχία καὶ διῖσταται τὸ ὕδωρ, ὥστε τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης κατὰ τοῦτο τὸ μέρος, εἶγε δυνατόν, ὁρᾶσθαι. ἄμπωτις δέ ἐστιν οἶονεὶ ἀνάποσις τις καὶ ἀναρρόφησις. 5 τὸ δὲ ὕδωρ ὑπονοστεῖ ἐν τισὶ κοιλώμασι τῶν πετρῶν καὶ πάλιν ἐκρήγνυται, ὃ καλεῖται ῥαχία. ἦν δὲ οὗτος ὁ τόπος τοῖς πλέουσιν ἐπικίνδυνος καὶ θανάτου μεστός. καλεῖται δὲ Χάρυβδις, οἶονεὶ εἰς χάος βαῖνον, καὶ γὰρ πᾶν τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον οὕτω 10 ἐν τῇ θαλάττῃ ὀνομάζεται, ἀναπινομένης τῆς θαλάσσης καὶ πάλιν ῥαγδαιοτέρως ἐπαναστροφούσης. γίνεται δὲ τοῦτο καὶ περὶ τὰ Γάδειρα. ὀλοβρούχιον δὲ τὸ πλοῖον ἐγίνετο ἐν τούτοις τοῖς τόποις, εἰ συνέβη πλέοντος τοῦ πλοίου γίνεσθαι ἄμπωτιν καὶ ῥαχίαν. 15 περὶ τούτου Ὅμηρος·

Ἐνθεν μὲν Σκύλλῃ, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις.
ἀντίθετον δὲ ἐκάλεσε τὴν Χάρυβδιν πρὸς τὴν Σκύλλαν παραβάλλων. ἰστέον δέ, ὅτι τῆς Σικελίας καταντικρὸν κειμένης τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸ ἄκρον τὸ πρὸς 20 Ἰταλίαν ἀφορῶν, ὃ καλεῖται Πέλωρος, κάτω ἐστὶν ἡ καλουμένη Χάρυβδις, ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐστὶ

DCCCCXCVII. Nonn. I, 53 (ἄμπωτις — ῥαχία Nonn. II, 12 ἄμπωτις — μεστός Clarke p. 46) cf. Eud. p. 377 καλεῖται — Γάδειρα Etym. M. p. 807, 27 (Suid.) ὀλοβρούχιον — παραβάλλων Nonn. I, 53 ἰστέον δὲ — exit. Schol. Apoll. IV, 825

1 κατὰ F 5 ἀνάποτις PV 15 ἀμπώτιδα F 17 Od.
XI, 235 19 παραβαλῶν F

καταντικρὸν τοῦ Πελώρου, ὡς καὶ ἐν τῷ περὶ Σκύλλης διεξοδικῶς εἴρηται.

DCCCCXCVIII. Περὶ τοῦ Χείρωνος τοῦ Κενταύρου.

Χείρων, εἷς τῶν Κενταύρων, Ἰξίονος υἱὸς ὥσπερ καὶ οἱ λοιποί. ο δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας φησίν, 5 ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον συνεγένετο Φιλύρα τῇ Ὠκεανοῦ, καὶ διὰ τοῦτο γέγονεν ὁ Χείρων Ἰπποκένταυρος. ᾧκει δὲ ἄντρον τι ἐν Θετταλίᾳ, ὅπου καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς γεννηθεὶς ὑπὸ Θέτιδος παρεδόθη αὐτῷ τροφεῖ ἅμα καὶ διδασκάλῳ τῆς τοξείας χρησά- 10 μενος. ὁ δὲ Χείρων λαβὼν τὸν Ἀχιλλέα, οὐ γάλακτι καὶ ἄρτῳ ἔτρεφεν αὐτόν, ἀλλὰ κηρίοις τε καὶ μυελοῖς ἐλάφων καὶ ἄλλων ζώων, διὸ καὶ Ἀχιλλεὺς ὠνομάσθη, ὡς μὴ μετασχὼν τοῦ χιλοῦ· χιλὸς γὰρ ἡ τροφή. ἐπι- 15 καθίζων οὖν αὐτὸν ὀπισθεν αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἵππιου μέρους οὕτως ἐγύμναζε καὶ ἐδίδασκεν αὐτόν τὴν τοξικὴν. τεθρύλληται δὲ ὁ Χείρων, ὅτι πάντας ἀνθρώ- 20 πους δικαιοσύνη ὑπερένεγκε καὶ ὅτι ἐπαίδευσε καὶ αὐτὸν τὸν Ἀσκληπιόν. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰατρικὴν ἐπι- 432 δείξασθαι καὶ τὸν Ἰάσονα παρ' αὐτοῦ πεπαιδεῦσθαι, ταύτῃ τοι καὶ οὕτω κληθῆναι παρὰ τὴν Ἰασιν. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν δι' ἔρωτα, ᾧ καὶ συνεῖναι ἐν τῷ ἄντρον, τιμῶν τὸν Πᾶνα.

DCCCCXCVIII. Schol. Apoll. I, 554 ὁ δὲ Χείρων — τοξικὴν Cosm. p. 197 τεθρύλληται — Ἀσκληπιόν et αὐτὸς δὲ — αὐτὸν Eratosthen. Cataster. 40 φασὶ γὰρ αὐτὸν — Ἰασιν Schol. Apoll. l. c. ἀλλ' οὕτω — exit. aliunde fluxerunt

μόνον δὲ τὸν Κένταυρον οὐκ ἀνεΐλεν, ἀλλ' ἤκουεν αὐτοῦ, καθάπερ Ἀντισθένης φησὶν ὁ Σωκρατικὸς ἐν τῷ Ἡρακλεῖ. χρόνον δὲ ἰκανὸν ὁμιλούντων αὐτῶν, ἐκ τῆς φαρέτρας αὐτοῦ βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ Χείρωνος, καὶ οὕτως ἀποθανόντος αὐτοῦ ὁ Ζεὺς 5 διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ σύμπτωμα ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν. ἀλλ' οὕτω μὲν ὁ μῦθος. ἀναγωγικῶς δὲ Ἰπποκένταυρος νοεῖται διὰ τό, ὡς εἴρηται, τὴν ἰατρικὴν αὐτὸν ἐπιδείξασθαι. ἀνάγεται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μὲν ἤμισυ ἵππου ἦν, τὸ δὲ 10 ἤμισυ ἀνθρώπου πεφανέρωται, διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους δηλοῦται τὸ πρακτικόν, διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου τὸ λογικόν.

DCCCCXCIX. Περὶ τῆς Χιμαίρας τῆς Παταρικῆς.

Ἡ Πάταρα πόλις ἐστὶ τῆς Λυκίας, λέγεται δέ, ὅτι ἐν ταύτῃ ὄρος ἐστίν, ἐν ᾧ ἦν θηρίον, ὃ ἔμπροσθεν 15 μὲν ἦν λέων, ὅπισθεν δὲ δράκων, μέση δὲ Χίμαιρα, ἐξ ἧς πῦρ ἐκ τοῦ στόματος ἀνεδίδοτο καὶ ἐλυμάλνετο τὴν χώραν καὶ πάντας τοὺς παριόντας. ὕστερον δὲ ἐλθὼν ὁ Βελλεροφόντης, ἔχων τὸν Πήγασον ἵππον, ἐτεχνάσατο καὶ τῷ δόρατι αὐτοῦ περιθεῖναι σφαῖραν 20 μολίβδου καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸ στόμα τῆς Χιμαίρας. ἐλύθη δὲ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὁ μολίβδος καὶ ἐχώνευσε τὰ σπλάγχνα αὐτῆς, καὶ οὕτως ἀπέκτεινε τὴν Χίμαιραν.

DCCCCXCIX. Nonn. I, 50 καθ' ἱστορίαν — exit. Tzetzes Lyc. 17

2 fr. 5 Winkelm. 4 αὐτοῦ P αὐτοῦ V 15 πρόσθεν F 20 αὐτοῦ περιθεῖναι — καὶ ἐμβαλεῖν F περιθεῖς PV αὐτοῦ om. PV ἐνέβαλεν om. καὶ PV 21 μολίβδος omnibus locis P μολυβδος V

καθ' ἱστορίαν δὲ ἡ Χίμαιρα γυνὴ ἦν, θυγάτηρ Ἀμισοδάρου, περὶ τὸν τόπον Λυκίας ἐπαρχοῦντος, ἔσχε δὲ ἀδελφοὺς Λέοντα καὶ Δράκοντα, καὶ τὰς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντες μετὰ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀν-
 5 ἤρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν τρικέ-
 φαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν, διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν
 καὶ δραστήριον πυρίπνουν. τούτοις οὖν Βελλεροφόν-
 τῃς ἀντήσας, μόλιβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασιν,
 ἦτοι χαλινὸν δουλείας. πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει,
 10 ἐκ τοῦ ὀπισθίου δὲ ὁ Δράκων, μετὰ δὲ τὸ μέσον ἡ
 Χίμαιρα ἦν, ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. ἄλλως τὴν
 Χίμαιραν νοητέον, ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει, τοὺς Σολύ-
 μους, ἔθνος μάχιμον, οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι διὰ τὸ
 κατὰ πρόσωπον γενναιοτάτως μάχεσθαι τὰς Ἀμαζόνας,
 15 ἃς Χιμαῖρα, ἦτοι αἰγί, παρείκασε διὰ τὸ κρημνοβατεῖν
 αὐτὰς δίκην αἰγῶν καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν, τὴν
 ἐνέδραν τῶν Λυκίων, τὴν μητέρα αὐτῆν, ἣν διὰ τὸ
 λαθραῖον ὄφιν ἐκάλεσεν, ἀδιαλείπτως λοχεύουσαν.

433

M. Περὶ Χρυσῆδος.

Χρυσῆς ἡ τοῦ Χρύσου θυγάτηρ οὐκ ἐκ τῆς
 20 Χρύσης πόλεως ἠχμαλώτισται, ὥσπερ ἄν τις ὡς εἰκὸς
 ὑπολάβαι, ἀλλὰ ἐκ τῆς Ἰποπλακίου Θήβης, ἀποστα-
 λείσα παρὰ τοῦ πατρὸς Χρύσου, ὡς εἰς τι κρησφύγε-

M. Eustath. II. p. 118 ἱστοροῦσι δέ τινες — exit. Eustath. II. p. 119

1 Ἀμισοδάρον PV 4 κατέχοντας P corr. V μετὰ του
 ὑπ' αὐτῆ PV 12 Il. VI, 184 16 τὴν ἐνέδραν correxi εἰς
 ἐνεδραν PV τὴν δὲ ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν
 διὰ τὸ λαθραῖον ὄφιν ἐκάλεσε perverse hic exhibet F 18 ἐκά-
 λεσε PV λοχευούσας P corr. V

τον ἔρμυμόν, κατὰ δέ τινας εἰς ἑορτὴν Ἀρτέμιδος ἐκεῖ ἀπελθοῦσα. ὁ μέντοι Ἀχιλλεὺς πολεμαρχῶν καὶ τὰ περὶ Φρυγίαν ληιζόμενος καὶ ταύτην Θήβην εἴλε καὶ τὴν Χρυσῆδα μετὰ τῶν ἄλλων ἠνδραποδίσατο. Ἰστοροῦσι δέ τινες, ὅτι ἐκ τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν ἢ 5 Χρυσῆϊς ἐλήφθη, οὔτε καταφυγοῦσα ἐκεῖ, οὔτε ἐπὶ θυσίαν Ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὡς ὁ τὰ Κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολῖτις, ἦτοι συμπολίτις Ἀνδρομάχης οὔσα.

MI. Περὶ τῆς χρυσῆς σειρᾶς.

Χρυσῆν σειρὰν οἱ μὲν φασὶ τὴν δίκην ἀλύσεως ἐπιπλοκὴν τῶν τεσσάρων στοιχείων, κατὰ τὰς ἐν αὐ- 10 τοῖς ποιότητας λεγομένην χρυσῆν, διὰ τὸ φύσει πολυτίμητον καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου ἐν αὐτοῖς χρυσαύγειαν, ἧς δὴ ἐπιπλοκῆς μεταποιηθείσης, ποτὲ ἄνω κάτω, φασί, γενήσεται τὸ πᾶν μεταστοιχειωθέν, ἢ με- 15 γάλῳ χειμῶνι ἄνωθεν ἐκ Διός, ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἐξυδατώσει, ἢ μεγάλῳ θέρει, κατὰ ἐκπύρωσιν. οἱ δὲ χρυσῆν νοοῦσι σειρὰν τὰς τοῦ αἰῶνος ἡμέρας, αἱ χρυσῶ οἶον κέκρανται τῇ τοῦ ἡλίου λαμπρότητι καὶ ἀλύσεως δίκην ἀλλήλων ἐξήρτηνται, τὸν καθ' ἡμᾶς βίον δέουσαι, 20 ληψόμεναί ποτε πέρας καὶ αὐταί, καὶ τὸ πᾶν ἀναστοιχειώσουςαι, τοῦ Διὸς μένοντος ἀπαθοῦς, ὃν ψυχὴν φασὶ τοῦ παντὸς οἱ παλαιοί. Πλάτων δὲ αὐτὸν τὸν ἡλίον χρυσέαν λέγει σειρὰν, ὧν ἀνωτάτω μὲν ὁ τοῦ

MI. Eustath. II. p. 695

8 πολῖτις ἦτοι συμπολίτις F πολίτης, ἦτοι συμπολίτης PV Ἀνδρομάχης P consentiente F Ἀνδρομάχη V. Cf. Kinkel I, p. 28 seq., qui hunc Violarii locum praetermisit 12 χρυσαυγίαν PV 14 κάτω addidi ex F om. PV 22 Theaet. p. 153 23 Hic nonnulla add. F

Κρόνου, πρόσγειος δὲ ὁ τῆς σελήνης, ἐν οἷς κύκλοις ἄλλοτε ἄλλως τῶν πλανητῶν συνιόντων, πολλαὶ περὶ τὸ πᾶν γίνονται μεταβολαί. οἱ δὲ Στωικοὶ τὴν Διὸς ἀπειλὴν εἰς μόνην ἀλληγοροῦσιν ἐκπύρωσιν, ἐπεὶ Ζεὺς μὲν ὁ αἰθήρ, χρυσοῦ δὲ σπειρὰ ὁ ἥλιος, εἰς ὃν κάτωθεν, ὡσπερ εἰς καρδίαν, ἀποχεῖται ἀναδιδομένη ἢ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσις, ὅταν χρόνῳ ποτὲ ἀνελκομένη δι' ἀναθυμιάσεως, ὡς εἰκὸς ἢ θάλασσα ἐπιλίπη, τότε δὴ τὸ πῦρ τροφῆς ἐφιέμενον ἀνεκλύσει τὰ ἐν βάθει τῆς γῆς ὑγρὰ καὶ λύσει καὶ αὐτὴν τὴν γῆν. καὶ ὁ μὲν Ζεὺς οὐ καθελευσθήσεται, τὰ δὲ κάτω μετέωρα γένηται τοῦ πυρὸς κατισχύσαντος. τινὲς δὲ οὐ πολυλογοῦν ἐθέλοντές φασι, τὴν ἀπειλὴν ταύτην αἰνιγμα μοναρχίας εἶναι, καὶ ἐνὸς ἐξῆπται τὰ πάντα καὶ μιᾶς ἀρχῆς ἤρτηται· ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω „οὐκ ἀγαθὸν πολυκοι- 434 ρανίη“, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἄνω.

ΜΙΙ. Περὶ τοῦ χρυσομάλλου δέρατος.

Ὅρα ἐν τῷ περὶ Ἑλλης, ἐκεῖ γὰρ περὶ αὐτοῦ διεξοδικῶς εἴρηται.

ΜΙΙΙ. Περὶ Χρύσης.

Χρῦση Ἀγαμέμνονος θυγάτηρ. καὶ γὰρ αὐτοῦ καὶ Χρυσηΐδος παιδας γεγονέναι φασὶν Ἰφιγένειαν καὶ Χρῦσην, ὧν ἀπὸ μὲν τῆς Χρύσης ὠνομάσθη Χρυσό-πολις, πλησίον Χαλκηδόνος ἐν Βιθυνίᾳ, τὸν ἀνάπλου

ΜΙΙ. Cf. Eud. p. 146 ΜΙΙΙ. Etym. M. p. 815, 57 πλη-
σίον Χαλκηδόνος — exit. Steph. Byz. v. Χρυσόπολις

4 μόνον PV 10 alterum καὶ addidi ex F om. PV 11
οὐκ ἀθελκυσθήσεται F οὐκ ἀνθελκυσθήσεται PV 15 Π. Π,
204 17 Ἑλλης correxi, Ἑλένης perperam PV 20 φασὶ PV

πλέοντι ἐν δεξιῶ, Ἴφιγένειαν δὲ γενέσθαι ἰέρειαν Ἀρτέμιδος. οἱ δὲ οὐκ ἀπὸ τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ παιδὸς Χρύσου τῆς Χρυσῆίδος ὠνομάσθαι τὴν πόλιν βούλονται.

MIV. Περὶ τῶν χρυσῶν μῆλων.

Περὶ τῶν χρυσῶν μῆλων ταῦτα λέγεται. γυναῖ-⁵
κὲς τινες ἦσαν Ἐσπερίδες καλούμεναι διὰ τὸ ἐσπέρας ἐπιφαίνεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ κατοικεῖν, Φόρκου καὶ Κητοῦς θυγατέρες. ταύταις δὲ ἦν μῆλα χρυσᾶ ἐπὶ μηλέας, ἣν ἐφύλασσε Δράκων ὁ καὶ Λάδων ὀνομαζόμενος, ἐφ' ἃ μῆλα Ἡρακλῆς ἐστρατεύσατο. ὁ¹⁰
δὲ Φερεκύδης ἐν δεκάτῳ τῆς Ἡρας φησὶ γαμουμένης τῷ Διὶ τὴν γῆν ἀναδεδωκέναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ χρυσᾶ μῆλα ἢ μηλέας χρυσοῦν καρπὸν φερούσας, φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, ἔχοντα¹⁵
κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας, καὶ ὅτι αἱ Νύμφαι, αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος, οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἡριδανὸν ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι μαθεῖν παρὰ Νηρέως, ποῦ ἂν εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα. ὥς δὲ συνελήφθη ὁ Νηρεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους βία, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενος εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, τὸ δὲ τελευ-²⁰
ταῖον εἰς τὴν παλαιὰν καταστάς μορφήν ἐδήλωσε περὶ τῶν μῆλων. πορευόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μῆλα ὁ Ἡρακλῆς πρῶτον μὲν ἀφικνεῖται εἰς Ταρτησσόν. ἐκεῖθεν δ' εἰς

MIV. Pálaephat. 19 καλούμεναι — θυγατέρες Schol. Apoll. IV, 1399 ταύταις — Δράκων Pálaephat. l. c. ὁ καὶ — ὀνομαζόμενος Schol. Apoll. IV, 1396 ἐφ' ἃ — ἐστρατεύσατο Pálaephat. l. c. ὁ δὲ Φερεκύδης — exit. Schol. Apoll. l. c. Cf. Eud. p. 159 et 216

23 εἰς Ταρτησσόν — εἶτα ἀφικνεῖται addidi ex P om. V
EUDOCIA, ed. I. Flach. 47

Λιβύην ἀφικόμενος ἀναιρεῖ Ἄνταϊον τὸν Ποσειδῶνος,
 ὑβριστὴν ὄντα. εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ Νεῖλον εἰς Μέμφιν
 παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος καὶ αὐτόν τε ἀναιρεῖ
 καὶ τὸν παῖδα Ἀμφιδάμαντα καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην
 5 καὶ τοὺς ὀπάοντας παρὰ τῷ βωμῷ τοῦ Διός, ἔνθα
 ἐξενοκτόνουν. εἰς Θήβας δ' ἐκεῖθεν πορευθεὶς καὶ διὰ
 τῶν ὄρων εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, πολλὰ κατὰ τὴν ἔρημον
 θηρία τοξεύων ἀναιρεῖ. καθήρας δὲ τὴν Λιβύην
 ἀφικνεῖται εἰς τὴν ἔξω κειμένην θάλασσαν, καὶ λαβὼν
 10 δέπας χρυσοῦν παρὰ Ἥλιου διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς
 435 Πέργην, διὰ τε τῆς ἔξω γῆς καὶ θαλάσσης καὶ διὰ
 τοῦ ὠκεανοῦ πλέων. ἐπελθὼν δὲ εἰς Προμηθεά καὶ
 ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ οἰκτεῖρει ἱκετεύοντα καὶ τὸν ἀετὸν,
 ὃς αὐτοῦ τὸ ἦπαρ ἤσθιεν, ἀποκτείνει τοξεύσας προσ-
 15 πετώμενον τῷ Προμηθεῖ. ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς
 μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται, ἐλθόντα δὲ πρὸς
 Ἄτλαντα κελεύει ἐνέγκαι αὐτῷ καὶ ἀντὶ Ἄτλαντος
 αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα
 παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται
 20 πρὸς Ἄτλαντα καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεργεῖν τὰ μῆλα
 παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, διανυσάμενον
 τὸν ἄθλον. δοὺς δὲ Ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ
 τὸν οὐρανὸν καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξά-
 μενός τε παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα καὶ ἐπανελθὼν πρὸς
 25 τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποισεῖν
 Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν
 ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀν-
 επέθηκε τῷ Ἄτλαντι, ἣν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς

ὑποθέμενος κελεῦσαι δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται, ὃ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἄτλαντι ἀπέρχεται εἰς Μυκῆνας παρ' Εὐρουσθεῖα καὶ παρέχει ⁵ αὐτὰ τῷ Εὐρουσθεῖ. Ἄγροίτας δὲ ἐν τρίτῳ τῶν Λιβυκῶν φησι, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη, ἔχειν δὲ αὐτὰ ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ἐκάλουν.

Ἱστορικοί.

MV. Περὶ Χάρωνος τοῦ Λαμψακηνοῦ ἱστορικοῦ.

Χάρων Λαμψακηνός, ἱστορικός, υἱὸς Πυθοκλέους, ¹⁰ γενόμενος κατὰ τὸν πρώτον Δαρεῖον οὐδ' Ὀλυμπιάδι, μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οὐδ' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ', περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκὰ γ', ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ', πρωτάνεις ἢ ¹⁵ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων (ἔστι δὲ χρονικά), κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν βιβλίοις γ', λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας νόμους, περίπλου τὸν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

MVI. Περὶ Χάρωνος τοῦ Καρχηδονίου. 436

Χάρων Καρχηδόνιος ἱστορικός. ἔγραψε περὶ ²⁰ τυράννων τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγονότων,

MV et MVI. Hesych. (Suid.)

6 Müller IV, p. 295 11 ξθ' conl. Creuzer 15 γ' om. S
 ὄρους scripsi ex opinione Bernhardyi ὄρους PV 19 Sic S τῶν
 inepte PV Post 19 τοῦ Καρχηδονίου reposui ex P om. V
 20 τυράννους, ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι S

βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ', βίους ὁμοίως
 γυναικῶν ἐν βιβλίοις δ'.

MVII. Περὶ Χάρωνος τοῦ Ναυκρατίτου.

Χάρων Ναυκρατίτης ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν
 περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἴγύπτῳ ἱερέων καὶ
 5 τῆς διαδοχῆς αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ ἐκάστου πρα-
 χθέντων, περὶ βασιλέων τῶν ἐκ παλαιοῦ γεγονότων
 ἐν ἐκάστῳ ἔθνει καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἴγύπτου καὶ
 Ναυκρατέως.

Ποιηταί.

MVIII. Περὶ Χαιρήμονος τοῦ κωμικοῦ.

Χαιρήμων κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα
 10 φέρεται· Τραυματίας, Οἰνεὺς, Ἀλφεσίβοια, Κένταυρος,
 Διόνυσος, Ὀδυσσεύς, Θυέστης, Μυνίαι.

MIX. Περὶ Χιονίδου τοῦ κωμικοῦ.

Χιονίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμω-
 δίας, ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς
 ἀρχαίας κωμωδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτώ πρὸ τῶν
 15 Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα· Ἡρώς,
 Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

MVII—MIX. Hesych. (Suid.)

Post 2 Χάρωνος et Χάρων recte P Χείρωνος et Χείρων
 perverse V 4 ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλ. καὶ τοὺς ἐν Αἴγύπτῳ καὶ
 τὰ ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντα S 6 καὶ τῆς διαδοχῆς αὐτῶν om.
 S 8 καὶ περὶ Ναυκρατέως καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἴγύπτου S
 Post 8 titulum Ποιηταί om. P add. V 10 ὡς Ἀθηναῖός φη-
 σιν add. S Οἰνεὺς S Οὐρεὺς PV 11 καὶ ἕτερος Χαιρή-
 μων γράψας ἱερογλυφικά add. S Post 11 Χιονίδου et infra
 Χιονίδης PV 13 τῆς ἀρχαίας κωμωδίας iniuria hic seclisit
 Bekkerus, mox Ἀσσύριοι P corr. V

MX. *Περὶ Χριστοδώρου τοῦ ποιητοῦ.*

Χριστόδωρος Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ε', (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἄλωσιν, τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γινομένην), ἐπιγραμμάτων βιβλία γ', ἐπιστολῶν δ', ἔκφρασιν τῶν ἐν τῷ Ζευξίπῳ ἀγαλμάτων, πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ', πάτρια Θεσσαλονίκης βιβλία κε', πάτρια Νάκλης (ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ἣ τὰ καλούμενα Ἄφακα), πάτρια Μιλήτου τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλεων, 10 πάτρια Ἀφροδισιάδος.

MXI. *Περὶ Χριστοδώρου τοῦ Θεβαίου.* 437

Χριστόδωρος Θεβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἱξευτικά δι' ἐπῶν καὶ θαύματα τῶν ἀρίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Λαμμανοῦ.

MXII. *Περὶ Χοιρίλου τοῦ Ἀθηναίου τραγικοῦ.*

Χοιρίλος Ἀθηναῖος, τραγικός, ξδ' Ὀλυμπιάδι καθ- 15 εἰς εἰς ἀγῶνας. ἐδίδαξε μὲν δράματα πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐνίκησε δὲ γ'. οὗτος κατὰ τινὰς τοῖς προσωποίοις καὶ τῇ σκευῇ τῶν στολῶν ἐπεχειρήσε.

MX—MXII. Hesych. (Suid.)

5 ἐπιγραμμάτων βιβλία γ' ἐπιστολῶν δ' om. S, quorum loco apud eum leguntur καὶ ἄλλα πολλά 10 Ἄφακα P Ἄφακα V Post 14 Χοιρίλλου et infra Χοιρίλλος PV 15 καθεἰς εἰς ἀγῶνας correxit Kuesterus, καὶ εἰς ἀγῶνας syllaba εἰς semel praetermissa posteaque καὶ pro καθ correcto PV 17 γ S ῥ perperam PV 18 σκευῇ correxit Kuesterus σκηνηῇ PV

Καὶ ἕτερος Χοιρίλος, Σάμιος, κατὰ δέ τινας Ἰασεὺς ἢ Ἀλικαρνασσεύς. γέγονε δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις. [ἔγραψε δὲ ἐπιστολάς πολλὰς καὶ ἐπιγράμματα καὶ κωμωδίας.]

Φιλόσοφοι.

MXIII. Περὶ Χάρακος τοῦ φιλοσόφου.

5 Χάραξ Περγαμηνός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὔρηται ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

Εἰμι Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,

Ἔνθα ποτὲ πολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πολιοπόρθῳ

Τήλεφος Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

10 ἔστι δὲ τῶν μετὰ Αὔγουστον πολλοῦ νεώτερος. μνηται γοῦν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν βιβλίων Αὔγουστου, ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν * * * ἱστοριῶν βιβλία μ' [καὶ πολλὰ φιλόσοφα, 15 ἐν οἷς καὶ συμφωνίαν Ὀρφείως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια].

MXIII. Hesych. (Suid.)

1 Ἰασεὺς ἢ recepi ex S Ἰσεὺς ἢ inepte PV 3 Plura exposuit S ἔγραψε — κωμωδίας om. S, quorum loco ibi melius legitur ἔγραψε δὲ ταῦτα, τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. Λαμιακὰ καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα φέρεται. Cf. Kinkel I, p. 265. In Violario verba seclusa ex vita Christodori et Chionidae a lectore aliquo adspersa Post 4 titulum φιλόσοφοι ipse addidi, om. PV 8 πολέμιζεν S 14 Post Ἑλλ. lacunam indicavit Westerm. (propter τε καὶ in codd. additum). Verba καὶ πολλὰ — λόγια ex Procli vita miro fato huc delapsa sunt. Secluserit Müller III, p. 636. Cf. End. p. 366 et 389

MXIV. Περὶ Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου.

Χρῦσιππος Ἀπολλωνίδου, Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον καὶ ἰλιγγιᾶσαι, κατὰ δὲ ἄλλους ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου ἐπὶ ρυγ' Ὀλυμπιάδος.⁵ συντέταχε βιβλία πλείω ἢ ψ', φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ καὶ γραμματικά.

Ἴατροί.

MXV. Περὶ Χείρωνος τοῦ ἱατροῦ.

Χείρων ὁ Κένταυρος τοῖς ἱατροῖς συναριθμεῖται, ὃς πρῶτος εὔρεν ἱατρικὴν διὰ βοτανῶν. ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα, καὶ Ἴππιατρικόν, διό, ὧς φασί τινες, καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

MXVI. Περὶ Φαμμίτιχου.

438

Φαμμίτιχος, βασιλεὺς Αἴγυπτίων, ὄντινα λέγουσι βουλόμενον διαγνῶναι, τίνες τῶν ἀνθρώπων προγενέστεροι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βρέφη, κελεύσαντα μηδένα αὐτοῖς μηδὲν φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς¹⁵ αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι, ἃ, δύο ἐτῶν διελθόντων, πρῶ-

MXIV et MXV. Hesych. (Suid.) MXVI. Schol. Apoll. IV, 261 δοκοῦσι γὰρ — exit. Schol. Apoll. IV, 264 et Ar. Nubes 397

7 Post 7 titulum Ἴατροί addidi, om. PV 10 ἱππιατρικῶν PV. Ceterum errantes Suidam et Eudociam (scilicet etiam Hesychium), carmen Ἵποθῆκαι Χείρωνος, quod Hesiodi esse dicunt, ad Chironem Centaurum retulisse editores monuerunt 11 ὧς φασί τινες om. S 12 Φαμμίτιχος bis PV 15 μηδὲν φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς addidi ex P om. V

την φωνήν ἀφῆκαν τὸ βέκ· οὕτω δὴ λέγεται παρὰ
 Φρυξίν ὁ ἄρτος. ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φρύ-
 γες γηγενεῖς. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι εὐηθές ἐστιν ὑπο-
 λαμβάνειν οὕτως. ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχωμένον
 5 τῶν προβάτων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμενοι
 πρὸς τὸ ἔναρθρον τὴν φωνήν ἀπέτρεψαν. οἱ δέ φασι,
 τοὺς Ἀρκάδας προγενεστέρους τῶν ἄλλων γεγενῆσθαι,
 διὸ καὶ προσελήνους αὐτοὺς κεκλήσθαι. δοκοῦσι γὰρ
 οἱ Ἀρκάδες πρὸ τῆς σελήνης γεγρονέναι, ὡς καὶ Εὐ-
 10 δοξος ἐν Γῆς περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἐν-
 νάτῳ ὀλίγῳ πρότερόν φησι τοῦ πρὸς τοὺς Γίγαντας
 πολέμου Ἡρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. καὶ Ἀρι-
 στίας ὁ Χῖος ἐν ταῖς Κτίσεσι καὶ Διόνυσιος ὁ Χαλ-
 κιδεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεων τὰ αὐτὰ φησι, καὶ ἔθνος
 15 δὲ Ἀρκαδίας Σεληνίτας εἶναι. Μνασέας δέ φησιν,
 Προσέληνον Ἀρκάδας βασιλεῦσαι. τὸ δὲ λέγειν πρὸ
 τῆς σελήνης αὐτοὺς γεγενῆσθαι οἶουεὶ τὴν παλαιότητα
 αὐτῶν ὑποσημαίνει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τεγεατῶν
 πολιτείᾳ φησίν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ἔκκησαν,
 20 οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἐπιθεμένον
 αὐτοῖς πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὴν σελήνην, διὸ κατωνο-
 μάσθησαν προσέληνοι. τινὲς δέ φασιν, Ἐνδυμίωνα
 εὐρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελή-
 νης, ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι,
 25 Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων.

10 Γῆς F τῇ PV Müller IV, p. 513 12 Ἀριστίας corr.
 Keil. Ἀρίστων PV 13 Κτίσεσι correxit Rutgersius var. lect.
 p. 435 θέσεσι PV. Cf. Müller IV, p. 393 14 κτίσεως PV
 15 Müller III, p. 150 16 Sic F πρὸ σελήνης PV 19 Müller
 II, p. 133

MXVII. Περὶ Ὠγύγου.

Ὠγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγύγαι πύλαι ἐν Θήβαις, καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον Ὠγύγιόν φασι διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον. Διονύσιος·

— Ὠγυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτὴ, 5
ἐξ ἀρχῆς γὰρ τὴν Δήμητραν μεγάλως ἐτίμων. καὶ 439
πάλιν·

Ἦχι καὶ Ὠγύγιος μῆκύνεται ὕδασι Λάδων.
λέγει δὲ τὸν Λάδωνα Ὠγύγιον διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἀρχαιολογίαν. μῦθος γὰρ βούλεται, πρώτην ἄνθρωπον 10
ἐξ αὐτοῦ καὶ Γῆς γενέσθαι τὴν Δάφνην· Ὠγύγιος γὰρ, ἦτοι παλαιός, ὁ τὴν πρώτην γεννήσας ἄνθρωπον.

MXVIII. Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ.

Καὶ τοῦτον δὲ τὸν μῦθον εἰσφέρουσιν οἱ ποιηταί, ὅτι ὁ Ὠκεανὸς πατὴρ ἐστὶν ἀπάντων τῶν θεῶν, ἡ δὲ Τηθύς μήτηρ· ἀνδρόγγυνον δὲ ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ 15
Τηθύς, καὶ ὅτι πάλαι διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων. διὰ δὲ δυσωπήσεως τῆς Ἥρας γίνεται πάλιν συνάφεια αὐτῶν καὶ φιλία. ὁ δὲ μῦθος, φασίν, αἰνίττεται, ὅτι Ὠκεανὸς μὲν ἐστὶν ἡ ὑγρὰ φύσις, ἡ δὲ Τηθύς ἡ 20
ξηρὰ, τουτέστιν ἡ γῆ, καὶ ὅτι πάλαι, τῆς ὑγρᾶς φύσεως μὴ συγγινομένης τῇ γῆ, οὐδὲν ἐξωογονεῖτο καὶ ἀπώλ-

MXVII. Tzetzes Lyc. 1206 (Etym. M. p. 820, 37) καὶ πάλιν — exit. Eustath. Dion. 416 MXVIII. Nonn. I, 80 ἔστι δὲ Ὠκεανὸς — τὰ ὄντα Cornut. 8 Ἄνθρωπον — κληθῆναι Tzetzes Lyc. 894 εἰδέναί δὲ χρῆ — exit. Eustath. Dion. 28

4 Dion. Perieg. 523 8 Dion. Perieg. 417 15 Sic P consentiente F ἀνδρόγγυνος V 21 ἀπώλλυντο F ἀπίλλοιτο PV

λυντο πάντα, εἶτα ἡ Ἥρα ὡς ἔφορος οὐσα τῆς συζεύ-
 ξεως καταλλάττει τὰ δύο στοιχεῖα εἰς συνάφειαν, καὶ
 γίνεται λοιπὸν ζωογόνον. ἔστι δὲ Ὠκεανὸς μὲν ὁ
 ὠκέως νέων κύκλος καὶ ἐφεξῆς μεταβάλλων, Τηθύς
 5 δὲ ἐπὶ τῶν ποιότητων ἐπιμονή, ἐκ γὰρ τῆς τούτων
 συγκράσεως ἢ μίξεως ὑφίσταται τὰ ὄντα. Ἄνδρων
 δὲ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς Ὠκεανόν φησι γῆμαι δύο γυναῖ-
 κας, Παμφολύγην καὶ Παρθενόπην, ἐξ ὧν τέσσαρας
 θυγατέρας γεννᾷ, τῆς μὲν Ἀσίαν καὶ Λιβύην, τῆς δὲ
 10 Εὐρώπην καὶ Θράκην, ἀφ' ὧν καὶ τὰς χώρας λέγει
 κληθῆναι. εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι, ὡσπερ ἡ γῆ μία οὐσα
 εἰς τρισσὰς ἡπείρους μερίζεται, οὕτω καὶ Ὠκεανὸς εἰς
 ὧν πολλαῖς ἐπωνυμίαις ἡροσται· κύκλω γὰρ περι-
 ειληφῶς τὴν γῆν τετραχῶς τέμνεται ὀλοσχερῶς κατὰ
 15 [τὰ] τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου. ὁ μὲν πρὸς Ζέφυ-
 ρον Ὠκεανὸς Ἄτλας ἐσπέριος λέγεται, ἡγουν Ἐσπέριον
 πέλαγος καὶ Ἀτλαντικόν, ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν πεπηγῶς
 λέγεται Πόντος καὶ Κρόνιος, ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς Ἡῶς
 καλεῖται καὶ Ἰνδικός, ὁ δὲ πρὸς Νότον Ἐρυθραῖός τε
 20 ὀνομάζεται καὶ Αἰθιοπίος.

MXIX. Περὶ τῶν Ὠρῶν.

Αἱ Ὠραι ἐκ Διὸς καὶ Θέμιδος γεννηθῆναι μυ-
 θεύονται, ὑφ' ὧν τὰ ἀγαθὰ πάντα ἐν ἡμῖν ὠρεύεται
 καὶ φυλάττεται. Ὠραι γὰρ Διὸς ἢ τοῦ αἰθέρος ἢ

MXIX. Cornut. 29 Ὠραι γὰρ — εἶτε μὴ Eustath. II. p.
 604 διδόασι δὲ αὐταῖς — exit. Cornut. 29

3 Sic F ζωογονία PV 6 Müller II, p. 349 15 τὰ cum
 F seclusi 18 καὶ νεκρός, ὡς μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται add. F
 19 ὠρεύεται F ὀρέγεται PV

τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ ἡλίου. φιλοσοφῶν ὁ ποιητῆς
 πυλωροὺς αὐτὰς λέγει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπιτετραφῆθαι 440
 αὐταῖς λέγει τὸν οὐρανόν, οὐ διὰ τὰ ἐκ τῶν ὠρῶν
 ἀποτελέσματα, ὡς ἂν τις εἴποι, ἀστειζόμενος, ἀλλὰ
 ὥστε ἡμὲν ἀνακλιναί φησι πυκινὸν νέφος, ἡδ' ἐπι- 5
 θεῖναι, τουτέστιν ἀνοῖξαι νέφος, οἷά τινα πύλην καὶ
 αὐθις ἐπιθεῖναι. τῷ ὄντι γὰρ αἱ ὄραι τινές εἰσιν, ὡς
 ἐπιπολὺν καὶ καιροὶ τεταγμένοι τοῦ νεφελοῦσθαι τὸν
 οὐρανὸν εἶτε μῆ. διδόασι δὲ αὐταῖς καὶ ὄνομα, τῇ
 μὲν Εὐνομία ἀπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος τῆς διανεμήσεως, 10
 τῇ δὲ Δίκη ἀπὸ τοῦ [διτοῦ] δίχα χωρίζειν ἀπ' ἀλλή-
 λων τοὺς διαφορομένους, τῇ δὲ Εἰρήνη ἀπὸ τοῦ δια
 λόγου καὶ οὐ δι' ὄλων διακρίνεσθαι ποιεῖν. ἐκάλουν
 γὰρ τὸν λόγον εἰρήνην, ὁ δὲ πόλεμος ἀπὸ τοῦ πολ-
 λοὺς ὀλλύναι οὕτως ὠνόμασται ἢ ἀπὸ τοῦ παλάμαις 15
 σπεύδειν περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων.

MXX. Περὶ Ὑριέως.

Ὑριεύς Κλονίαν ἔχων γυναικα ἅπαις ἐτύγχανε.
 ποτὲ γοῦν Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὑριεῖ
 τούτῳ ἐπεξενώθησαν, καὶ ὅς βούν θύσας αὐτοὺς
 ὑπεδέξατο. οἱ δὲ ἔφασαν αἰτεῖν, ὃ βούλοιο. ὡς δὲ 20
 παῖδα αὐτῷ γενέσθαι ἠτήσατο, οἱ τρεῖς τῇ τοῦ σφα-
 γέντος βοὸς βύρση ἐνούρησαν καὶ ἐξ αὐτῶν ὃ Ὑριῶν

MXX. Tzetzes Lyc. 328

1 Π. V, 749 4 Sic F εἶπη PV 5 ὥστε ἡμὲν F ὥς
 τε ἢ μὲν P ὥς τε ἢ μὲν V 7 αἱ om. V 11 διτοῦ removi
 cum F 17 Ὑριεύς ubique PV, sed recte p. 441 Ὑριεύς le-
 gitur. Iniuria igitur Eudocia hoc loco de Hyrieo verba fecit.
 Cf. Heynius ad Apollod. III, 10, 1 20 ὃ ἐὰν βούλοιο PV
 22 ἐξούρησαν PV

ἐγένετο, κληθεὶς οὕτως, ὡς ἐκ τῶν οὖρων τεχθεὶς, ὄθεν καὶ τρίπατρον τοῦτον καλεῖ Λυκόφρων.

MXXI. Περὶ Ὠρειθυίας.

Ὠρειθυία Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἦν ἐξ Ἀττικῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θράκην, κακέϊσε συν-
 5 ελθὼν ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαυν, Κλεοπάτραν δὲ Χιονίαν τε καὶ Χθονίαν μετὰ ταῦτα, ὡς Σιμωνίδης ἐν Ναυμαχίᾳ. Χοιρίλος δὲ ἀρπασθεῖσάν φησι τὴν Ὠρειθυίαν, ἄνθη ἀμέργουσαν ὑπὸ τὰς πηγὰς τοῦ Κηφισοῦ. ὁ δὲ Ἡραγόρας ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν τὴν Ὠρειθυίαν
 10 ἀρπάσαντα Βορέαν υἱὸν Στρομόνος εἶναί φησιν, οὐ τὸν ἄνεμον, ἐκ τοῦ Ἴλισσοῦ ποταμοῦ Ἀττικοῦ. Βορέας δὲ οὗτος βασιλεὺς ἦν Θράκης, ἀρπαξ Ἀττικοῦ τούτου γυναιίου βασιλικοῦ, εἰ καὶ ὁ μῦθος διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἀπαναστήσας τῆς γῆς τὸν ἄνθρωπον ἐξηνέμωσε,
 15 καθὰ καὶ Αἰδωνεὺς βασιλεὺς μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ἠπίρου τῆς ἐν Μολοιτοῖς, πρὸς ὃν καὶ Πειρίθους ἦλθε καὶ Θεσεὺς διὰ τὴν Περσεφόνην, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἡρακλῆς διὰ τὸν Κέρβερον, κῦνα πολλοῦ ἄξιον. ὅμως δὲ καὶ ἐκεῖνος ὁ Αἰδωνεὺς δι'
 20 ὁμοιότητα κλήσεως εἰς τὸν Αἰδὸν μεταλαμβάνεται καὶ εἰς τὸν ὑπὸ γῆν τοῖς μυθογράφοις μετατίθεται

MXXI. Schol. Apoll. I, 211 Βορέας δὲ οὗτος — exit. Eustath. Dion. 423

2 Alex. 328 3 Ὠρειθυία semper P corr. V 6 fr. 3 Bergk 7 Kinkel I, p. 269 8 ἀμέργουσαν corr. Pierson veris. p. 202 et Naeke p. 154 ἐκλέγουσαν PV Κηφισσοῦ PV versum restituit Hermannus ἄνθε' ἀμέργουσαν πηγὰς ὑπὸ Κηφισοῦ 9 Ἡρέας coni. Müller IV, p. 426 Μελησαγόρας Bernhardy in Dion. p. 631

Πλούτωνα. Ἑρμείας δὲ ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὴν παῖδα 441
τὴν Ὠρείθυιαν κατὰ κρημνοῦ ὑπονοεῖ ὡσθῆναι ἀνέμῳ
Βορρᾶ καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ λεχθῆναι, ἀρπασθῆναι
αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ.

MXXII. Περὶ τοῦ Ὠρίωνος.

Ὠρίων ἦρως, ὁ ἐκ τοῦ οὐρῆσαι τοὺς θεοὺς ἐν 5
τῇ βύρσῃ τοῦ βοῦς τοῦ σφαγέντος ὑπὸ τοῦ Ἑρμείως,
κατὰ δὲ τινὰς ὑπὸ τοῦ Οἰνέως τοῦ Θηβῶν βασιλέως
ἐπὶ τῇ φιλοξενίᾳ τῶν θεῶν, ὡς ἐν τῷ περὶ Ἑρμείως
εἴρηται. γενόμενος δὲ οὗτος ὁ Ὠρίων καὶ ὢν θηρο-
λέτης καὶ κνηγέτης ἄριστος καὶ ἐπὶ ἀνδρείᾳ τε καὶ 10
κάλλει περιβόητος, ἠράσθη τῆς Ἀρτέμιδος. εἶτα ἡ
θεὸς ὀργισθεῖσα ἀνῆκε σκορπίον κατ' αὐτοῦ, καὶ
κρουσθεὶς οὗτος ἀπέθανε, μετὰ δὲ τὴν ἀποβίωσιν
ἀστροθεσίᾳ τοῖς γεννήτορσι τετίμηται. διό ἐστιν ἐν
τῷ οὐρανῷ, ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, μετὰ τοῦ σκορπίου 15
ἄστρον μέγιστον καὶ λαμπρότατον ὁμώνυμον τῷ ἦρωϊ.
[τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος ὁ Διομήδης εἶχεν, ἔπειτα δὲ
Ἥφαιστος Πηλεΐ τοῦτο ἐχαρίσατο, Πηλεὺς δὲ Ἀχιλλεῖ,
ἐκ δ' Ἀχιλλέως τοῦτο Νεοπτόλεμος ἐδέξατο.] ἄλλοι
δὲ ἄλλως περὶ τοῦ Ὠρίωνός φασιν οὕτως. Ἑρμείως ὁ 20
Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυνόνης, μιᾶς τῶν Ἀτλαντος θυγα-

MXXII. Nonn. Laud. Bas. 6 τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος — ἐδέ-
ξατο Tzetzes Lyc. 328 Ἑρμείως ὁ Ποσειδῶνος — exit. Palae-
phat. 5 (Ἑρμείως — αὐτόν Schol. II. XVIII, 486; Cosm. p. 128;
Clarke p. 44; cf. etiam Arsen. Viol. p. 490). Cf. Eud. p. 440

6 et 8 Ὠρίωνος PV 16 ἄστρον — ἦρωϊ om. F 17 Haec
verba utpote ex Tzetzae commentariis interpolata uncis circum-
scripsi. Pro ἐκ δ' Ἀχιλλέως praestat F Ἀχιλλέως δ' ἀπο-
θανόντος

τέρων, ὅκει μὲν ἐν Τανάγρα τῆς Βοιωτίας, φιλοξενώ-
 τατος δὲ ὢν ὑπεδέξατό ποτε τοὺς θεοὺς. Ζεὺς δὲ καὶ
 Ποσειδῶν καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ καὶ φιλο-
 φροσύνην ἀποδεξάμενοι παρήνεσαν αἰτεῖν, ὅτι ἂν
 5 βούλοιτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν ἠτήσατο παῖδα. λαβόντες
 δὲ οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱεροουργθέντος αὐτοῖς βοῶς βύρσαν,
 ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν καὶ ἐκέλευσαν κρούσαι κατὰ
 γῆν καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελέσθαι, ὢν διελθόντων
 ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεῖς διὰ τὸ οὐρῆσαι
 10 ὥσπερ τοὺς θεοὺς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν Ὁρίων.
 συγκυνηγετῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι ἐπεχείρησεν αὐτὴν
 βιάσασθαι. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς ἀνέδωκεν ἐκ τῆς
 γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον
 ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρωσεν αὐτόν.

MXXIII. Περὶ Ὄτου καὶ Ἐφιάλτου.

15 Ὄτος καὶ Ἐφιάλης υἱοὶ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας,
 κατὰ δέ τινας Μολιόνης, ὅθεν καὶ Μολιονίδαί ὀνο-
 μάσθησαν. οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠΰξανον κατὰ μὲν
 τὸ μῆκος πῆχυν ἓνα, κατὰ δὲ τὸ πλάτος σπιθαμὴν
 μίαν. ἐγένοντο δὲ περὶ Θετταλίαν, οἱ δὲ περὶ τὴν
 20 Θράκην, τὴν φύσιν τύραννοι καὶ ὑβρισταὶ καὶ ὑπερή-
 442 φανοί. καὶ τοσοῦτον ἐφύβρισαν, ὥστε βουλευσάσθαι
 ἀντᾶραι τοῖς οὐρανόις θεοῖς. τὴν οὖν Ὄσσαν τῷ

MXXIII. Eustath. Od. p. 1687 κατὰ δέ τινας — Θράκην
 Cosm. p. 224 Ἄρης — θηρολατοῦντα Eustath. Il. p. 560 ἰστέον
 δὲ καὶ τοῦτο, ὡς — exit. Nonn. I, 85. Cf. Eud. p. 12

4 ἀποδεξάμενοι F ὑποδεξάμενοι PV 9 Ὁρίων PV 11
 συγκυνηγῶν PV. Omnino cf. Pherecyd. p. 153 Sturz 19 μίαν
 om. F

Ἄθω ἐβουλευσαντο ἐπιθεῖναι καὶ δι' αὐτῶν ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. ἡ δὲ Ὅσσα καὶ ὁ Ἄθως δύο ὄρη εἰσὶ περὶ τὴν Θράκην. Ἄρης δὲ νοήσας τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν, πρῶτος ἐπῆλθε κατ' αὐτῶν, εἶτα ἠττηθέντα παρ' αὐτῶν ἔδησαν αὐτὸν ἐν χαλκῷ κεράμῳ, ἧγουν 5 ἀγγεῖῳ, οἶον πίθῳ. ἄλλοι δὲ φασὶ δεσμωτηρίῳ στεροῶ, λέγοντες Κυπρίους δεσμωτήριον κέραμον καλεῖν, [δεσμοῦ δυσχεροῦς ἀλύτου τε καὶ δυσαντήτου.] οἱ δὲ πόλιν Καρίας φασὶ τὸν Κέραμον, χάλκεον οἶον δοκοῦσαν καὶ τροπικῶς λεχθεῖσαν διὰ τὸ στεροῦν τοῦτο τοῦ 10 τειχίσματος, ἐνθα φασὶ δεδέσθαι τὸν Ἄρην τρισκαίδεκα μῆνας, ἕως Ἡερῖβιοια, ἡ τῶν Ἀλωειδῶν μητροιά, δυσμενῶς τοῖς προγόνοις ἔχουσα, ἐξήγγειλε τῷ Ἐρμῆ. ὁ δὲ χαριζόμενος τῇ Ἥρᾳ ἔκλεψε τὸν Ἄρην, ὅθεν φυγῶν ἦκεν εἰς Νάξον. ὁ οὖν Ζεὺς ὀργισθεὶς καὶ 15 κεραυνὸν ἐπαφείς ἐκεραύνωσεν αὐτούς, καὶ ἀπώλοντο. ἦν δὲ πρότερον περὶ τῆς κεραυνώσεως αὐτῶν χρησιμὸς δοθεὶς τῇ μητρὶ αὐτῶν, ὅτι διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν κεραυνωθήσονται. ἕτερος δὲ μῦθος φησι, τοὺς μὲν Ἀλωεΐδας ἐν τῷ κυνηγετεῖν, ἐλάφου μεταξὺ αὐ- 20 τῶν ἐλθούσης, προσέσθαι ὡς ἐπ' αὐτὴν τὰ δοράτια καὶ τῆς μὲν ἀποτυχεῖν, ἀλλήλους δὲ βαλεῖν, ὅποια καὶ ἄλλα ἐγίνοντο, καὶ οὕτω θανεῖν, διότι μετὰ τὸν Ἄρεος δεσμὸν καθυπερηφανευσάμενοι τὴν Ἥραν καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἐβιάζοντο. τὸν δὲ Ἄρην ὑπ' αὐτῶν δεθῆναι 25

5 Χαλκιοκεράμῳ PV 6 χρῆσις δὲ τῆς λέξεως ταύτης καὶ ἐν τῇ ἰ ραψωδίᾳ add. F 7 Κυπρίοις λέγοντες omisso καλεῖν PV δεσμοῦ — δυσαντήτου om. F 9 Χάλκεον PV 11 Sic F σχίσματος P σχήματος V τρισκαίδεκατον μῆνα PV 13 Ἐρμεῖ PV 14 ἐξέκλεψε F 22 βαλεῖν P consentiente F βάλλειν V 22 μὲν pro μετὰ perperam PV 24 alterum τὴν addidi ex F om. PV

φησιν ὁ μῦθος, διότι αὐτὸς ἀνεῖλε τὸν τοῦ Κινύρα
υἱὸν Ἄδωνιν, αὐτοῖς ὑπ' Ἀφροδίτης παρατεθέντα καὶ
ἐν τῷ Λιβάνῳ τῆς Ἀραβίας θηρολατοῦντα. ἰστέον δὲ
καὶ τοῦτο, ὡς παρὰ τισι μεμύθευται, ὅτι οἱ περὶ Ὡτον
5 καὶ Ἐφιάλτην ἐνναέτις ὄντες ἐννεαόργιοι ἦσαν κατὰ
τὸ μῆκος, κατὰ δὲ τὸ πλάτος ἐννεαπήχεις. ἐκεῖθεν δὲ
προχωροῦντες εἰς αὐξήσιν ἐπ' ἔτος κατὰ μὲν τὸ μῆκος
πῆχυν ἕνα ἐπεδίδοντο, κατὰ δὲ τὸ πλάτος βάρδος
τρισπαλαιστικαῖον.

2 αὐτῆς P corr. V 3 θηρολεκτοῦντα PV

Τέλος.

INDICES

INDEX SCRIPTORUM AB EUDOCIA LAUDATORUM.

- Acestodorus Megalopolitanus 108 (Müller II p. 464; v. Eud. p. 127 et 200; cf. Thrasybulus).
 Acusilaus 79 (fr. 31 Sturz). 376 (cod. ὁ μῦθος; fr. 36). 410 (fr. 10).
 Aeschines 150 (de falsa legat.).
 Aeschylus 96 (fr. 241 Nauck). 151 (Eumen. 416). 226 (Prometh. 776). 250 (cod. Ἀχιλλέα; v. Choeph. 6). 335 (fr. 255). 406 (Prometh. 355).
 Agamestor Pharsalius 225.
 Agathocles Babylonius 223 (fr. 9).
 Agroetas 216 (Libyc. III fr. 3; v. p. 435). 347 (Scyth. XIII fr. 6).
 Alcaeus 21. 86 (fr. 49 Bergk). 411 (Alcman?).
 Alcman 26 (fr. 111). 194 (fr. 113). 251 (fr. 103).
 Alexander Polyhistor 263 (Cretic. I fr. 32).
 Alexander Ephesius 213 (Meineke, Anal. Alex. p. 377).
 Alexander Paphius 320.
 Alexandrides Delphus 92 (fr. 4).
 Andro Halicarnasensis 35 (fr. 15. Epitom. cognation.). 439 (fr. 1).
 Andro Teius 375 (fr. 2).
 Anticlides Atheniensis 409 (Deliac.).
 Antigonus 54.
 Antimachus 414 (fr. 14).
 Antisthenes Socraticus 134. 432 (Hercules fr. 4 Winckelm.).
 Apollodorus Atheniensis 172 (fr. 95. Mueller). 225 (lib. III, 13, 6 bis). 226 (lib. III, 13, 5). 223 (lib. III, 12, 3). 372 (fr. 69).
 Apollonius Rhodius 15 (III, 1094). 16 (id.). 29 (I, 1165). 31 (III, 320). 35 (I, 47). 45 (I, 142). 79 (I, 226). 87 (III, 861). 107 (II, 706 seq.; cod. Ἡλιόδωρος). 108 (IV, 176). 158 (III, 26). 235 (III, 360). 237. 248. 249. 250 (I, 57). 322 (I, 550; cod. Simonidi dedit). 341 (I, 41). 407 (II, 1215). 409 (I, 1213). 411 (IV, 992). 415 (II, 177) bis. 415 (II, 178 seq.).
 Apollonius Tyanens 41. 284.
 Aratus 17 (v. 262 seq.). 294 (Astric. V; Buhle II p. 456). 337 (v. 216 seq.).
 Archilochus 211 (fr. 147).

- Aristaenetus 305 (Mueller IV p. 319).
- Aristarchus 33 (Schol. Ven. II. XXIII, 638). 137 (Schol. Ar. Aves 1072).
- Aristias Chius 438 (Urbium Orig.; cod. *Ἀρίστρων ἐν θεσσειν*).
- Aristippus 323 (Arcadic. I fr. 2).
- Aristocles 351 (fr. 8).
- Aristodemus 199 (Thebaic. II, fr. 2).
- Aristo poeta 70.
- Aristophanes poeta 79 (Av. 102). 92 (Pac. 1070). 109 (Scen. fr. 19). 137 (Av. 1072). 144 (Plut. 595). 147 (fr. 14—15). 228 (Plut. 1146). 237 (fr. 14). 239 (Equ. 327). 248 (Pac. 836), 256 (Plut. 1155). 266 (Equ. 445). 270 (fr. 21). 297 (Plut. 845). 298 (Vesp. 861 etc.). 301 (Acharn. 702).
Comicus 36 (Av. 300). 292 (Equ. 693; Pac. 474; fr. 19 Amphiarai). 295. 342 (Equ. 511; Vesp. 1148). 389 (Nub. 831).
Nomine poetaenonad-
dito 409 (Plut. 1127).
- Aristoteles 35 (Hist. animal. V, 8, 2). 77 (v. p. 394). 109 (Resp. Athen.). 170 (Sophist.). 170 (de Poetis). 204 (Sophist.). 291. 375. 394 (Resp. Ithacens.). 438 (Resp. Tegeat.).
- Aristoxenus musicus 351. 352.
- Armenidas 280 (fr. 2. cod. *Ἀρτιμενίδαας*).
- Arrianus Nicomedensis 47 (fr. 50). 78 (fr. 65). 103 (fr. 41). 144 (fr. 42). 162 (fr. 63). 215 (Exped. Alexandri II, 16). 234 (om. Mueller). 243 (fr. 35 bis).
- Asclepiades Myrleanus 320 (Grammatic. VI.). 350.
- Asclepiades Samius 414.
- Athenaeus 96 (X p. 424). 278 (XIV p. 619). 303 (VIII p. 359; IX p. 402). 311 (III p. 108. 110. 111. 118). 351 (I p. 20; XIV p. 630 et 621). 359 (IX p. 396). 385 (III p. 110).
- Athenodorus 135.
- Atrometus vel Amometus historicus 248. (Mueller II p. 396).
- Atthidis scriptores 35.
- Autocharis 341 (Chronic. I; v. Charax).
- Bacchylides 306 (fr. 10). 391 (fr. 55).
- Brontinus 318 (bis; cod. *Βροντινος*).
- Callias 223 (fr. 4).
- Callimachus 145 (fr. 376). 193 (Schneider, Callim. II p. 318). 212 (fr. 410). 223 Hymn. in Dian. 47).
- Cercops Pythagoreus 318.
- Certaminis Homeri et Hesiodi auctor 320 (p. 370 Götting-Flach).
- Charax Pergamenus 108 (fr. 14). 252. 341 (Chronic. I; cod. *Ἀυτόχαρις*). 437 Chronic. II et VI).
- Choerilus Samius 440 (fr. 5)
- Chrysippus 259.
- Cleanthes 218.
- Clearchus Solensis 352 (Erotic. fr. 39).
- Conon 29 (Heracl. fr. 3).

- Cornutus 280.
 Craterus Macedo 137 (fr. 9).
 Crates Atheniensis 143 (fr. 1). 147 (an comicus?).
 Crates poeta 317 (Cratinus corr. Schaubach).
 Cratinus 261 (fr. 143).
 Cyclici poetae 340.
 Cypriorum auctor 434 (fr. 16 Kinkel).
 Cyriacus Anconitanus 402 (interpolat.).
 Damascius 138.
 Demagoras Samius 35 (fr. 3).
 Demetrius Iliensis (fort. Scepsius) 251 (Müller. IV, p. 381). 305 (Müller IV, p. 382).
 Demetrius Magnes 134. 142 (de Homonymis).
 Demetrius Phalereus 138 (Socratis Apolog.).
 Democritus 160.
 Demodocus Leriis 94 (fr. 6 Bergk).
 Demosthenes 150 (de Legatione bis). 252 (Or. funebr.). 282 (de Immunitate).
 Dictys Cretensis 402.
 Dienchidas 286 (fr. 9; cod. *Διενχίδας*).
 Dio Cassius 322.
 Diocles 56.
 Diodorus Siculus 322 (Tom. II. p. 640 Wesseling).
 Dio commentator 47 (v. Leutsch. Zenob. V, 10; Westermann Mythogr. p. 375).
 Dionysius Chalcidensis 438 (Urbium Orig. I. fr. 1).
 Dionysius Halicarnassensis 61. 320. 361 (Hist. music. XXX).
 Dionysius Milesius 261 (Argon. I. fr. 4). 262 (ibid. fr. 5). 416 (Argon.).
 Dionysius Mytilenaeus 108 (fr. 5). 410 (Amazon. I; v. Onasus).
 Dionysius Periegetes 438 (v. 523). 439 (v. 417).
 Dionysius Stoicus 139.
 Diophantus 31 (fr. 1; Histor. Pont. I; cod. *Διοφάντης*).
 Dioscorides 280 (fr. 8).
 Diphilus 95 (Meineke, fr. Com. IV p. 402 sqq.).
 Duris Samius 153 (fr. 3). 241 (fr. 3). 346 (fr. 19).
 Empedocles 170.
 Ephorus 243 (fr. 79).
 Epicharmus 294 (in Hebae Nupt.). 295.
 Epigrammata 94 (Anth. Pal. VII, 90). 96 (VII, 304). 142 (XVI, 334). 198 (VII, 746). 219 (Jacobs, Anthol. Palat. II p. 754). 277 (Bergk, Poet. Lyr. p. 1297 seq.). 372 (XVI, 27). 427 (Anth. Pal. VII, 155). 437 (Anth. Pal. Adesp. 157).
 Epimenides 30. 31 (fr. 1). 79 (fr. 2). 148 (fr. 3). 314 (fr. 2). 323 (fr. 12).
 Eratosthenes 37 (fr. 18).
 Eriphus 125 (fr. 2).
 Eudoxus 438 (Orbis Periodus).
 Eugenator Sophista 425.
 Eumelus Corinthius 29 (Titan fr. 2; v. p. 91). 294 (fr. 17). 375 (fr. 8). 431 (Gigantomachiae vel Titanomachiae fr. 7).
 Euphorion 80 (fr. 49). 160 (fr. 142). 214 (fr. 82). 263 (fr. 17). 333 (fr. 77). 341 (fr. 144).

- Euripides 7 (Bacch. 282). 40 (fr. 368b). 54 (Orest. 271). 143 (Hecub. 1265). 153 (Troad. 959). 156 (Phoeniss. 1116—17). 162 (Rhes. 29). 218 (fr. 293). 226 (Androm. 1265). 238 (fr. 428). 249 (Orest. 40). 260 (fr. 113). 278 (Herc. fur. 348). 307 (Phoeniss. 159). 315 (Hecub. 71). 338 (fr. 492). 341 (Hecub. 40). 392 (fr. 718). 411 (Hippolyt.).
- Hecataeus logographus 215 (fr. 349).
- Hegesander Salaminus 79 (Mueller IV p. 422).
- Helenus 41. 316.
- Heliconius 63.
- Hellanicus 58 (fr. 78). 77 (fr. 141; v. p. 394). 79 (fr. 37). 103. 108 (fr. 15). 194 (fr. 137). 233 (fr. 58). 248 (Phoronidis I? cf. fr. 8). 249 (fr. 8). 263 (fr. 176). 372 (Persic. fr. 158). 379 (fr. 61). 409 (fr. 39 bis). 411 (fr. 45). 414 (fr. 38). 415 (fr. 38).
- Heracleo grammaticus 149.
- Heraclides Ponticus 169.
- Heragoras 450 (Megar.; Hecreas coni. Mueller IV, p. 426, Melesagoras Bernhardt in Dionys. p. 631).
- Hermias Platonicus 91. 440.
- Hermippus Berytinus 62 (v. Mueller III p. 35 not). 246 (fr. 73); v. Mueller III p. 51 seq.). 357 (v. Mueller III p. 35 not).
- Hermippus Callimachus 74 (fr. 17). 169 (fr. 27).
- Herodanus grammaticus 153. 394.
- Herodorus Heracleota 35 (fr. 36). 79 (fr. 36). 262 (fr. 35). 346 (fr. 23). 393 (fr. 1). 407 (fr. 52).
- Herodotus 41. 48. 83. 90. 99. 118. 160. 194 (bis). 228. 237. 245 (lib. VI). 278. 279. 286. 297. 305. 406.
- Hesiodus 9 (Theog. 95 f.). 14 (Theog. 205). 23 (fr. 105). 29 (Theog. 821; v. p. 91 et 406). 33 (fr. 99). 37 (fr. 89). 77 (fr. 138; v. p. 394). 77 (Theog. 1013). 79 (fr. 91). 108 (fr. 30). 112 (Op. 299). 148 (fr. 204). 148 (fr. 89). 151 (Theog. 190). 158 (Theog. 120). 201 (Op. 267). 209 (Theog. 313). 218 (Op. 160). 219 (Op. 125). 233 (Theog. 970). 233 (Op. 464). 234 (Theog. 970). 261 (Theog. 957). 261 (fr. 160?). 263 (Theog. 139). 264 (Scut. 421). 278 (fr. 132). 286 (fr. 117). 294 (Theog. 60). 295 (Theog. 94). 296 (Theog. 80). 314 (fr. 250). 317 (fr. 105). 327 (Op. 81). 328 (Theog. 902). 331 (fr. 74). 333 (fr. 44). 339 (Op. 383). 346 (Theog. 523). 375 (fr. 96). 377 (fr. 92). 393 (Scut. 1 ff.). 394 (fr. 96). 414 (fr. 87). 415 (fr. 88). 416 (fr. 88). 430 (Theog. 907). 437 (cod. Chironi carmen *Ἐποθῆκαι* dedit).
- Hieronymus Rhodius 170 (Mueller II p. 450 not. 1).
- Hieronymus historicus Aegyptius 395 (Mueller II p. 450 not. 2); (Hiller fr. 35).
- Hippias Eleata 248 (Nomina Gentium fr. 3).
- Hippobotus 169. 170. 171.

Hipponax 94 (fr. 79). 94 (fr. 95).
 Historicus quidam 322. verba in Violario incuria ommissa sunt).
 Historici 241.
 Hodites 402 (interpol.; fort. corrupt. ex *Κνώσσιος* vel *ἀπὸ Κνωσσοῦ*, vel leg. *Σίσυφος*).
 Homerus 4 (Il. IV, 8). 8. (Ilias). 14 (Il. XIV, 217). 18 (Od. XI, 260). 19 (Od. XI, 263). 23. 33 (Il. XI, 709 bis). 35 (Il. III, 24. v. p. 329). 37 (Il. II, 682) bis. 76 (Il. XX, 306). 82 (Il. II, 658). 97 (Od. IV). 116 (Il. IV, 406) bis. 125 (Il. III, 237) bis. 125 (Od. XVII, 443). 125 (Il. XI, 20). 126 (Il. III, 189). 145 (Od. XI, 576). 145 (Od. XI, 577). 154 (Od. V, 45). 154 (Od. V, 47. 48). 157 (Il. XXIV, 343). 198 (Il. I, 528). 199 (Il. VII, 101. 102). 199 (Il. XXIV, 270). 223 (Il. II, 217). 243 (Od. XVIII, 246). 250. 250 (Il. XXIII, 142). 255 (Il. VIII, 368). 262 (Od. XV, 362). 277 (Od. XXII, 445). 278 (Il. XVIII, 570). 305 (Od. III, 188). 307 (Il. XXIV, 602. 603) bis. 307. 312 (Od. XIX, 409; Il. XI, 740). 315 (Od. XI, 222). 326 (Od. XX, 66). 333 (Il. XI, 692). 370 (Il. X, 435). 372 (Od. XI, 236). 377 (Od. XII, 124). 377 (Od. XII, 90). 379 (Il. II, 608). 402 (Il. XIV, 190 seq.). 405 (Od. XI, 238). 431 (Od. XII, 235). 432 (Il. VI, 184).
 Poeta 6 (Il. XXI, 445). 7. 8. (Il. I, 62). 12 (Il. V, 859). 22 (Od. XI, 326). 37

(Od. IV, 404). 37 (Il. XX, 307; Od. IV, 404). 38 (Il. IV, 123). 40 (Il. XVI, 234). 79 (Il. XVIII, 488) bis. 116 (Il. V, 412). 121 (Il. VI, 130 seq.). 126 (Od. IV, 286; v. p. 401). 156. 161. 161 (Od. XI, 522). 162 (Il. II, 336). 198 (Il. I, 528). 200 (Il. II, 750). 201 (Il. II, 750). 224 (Od. VIII). 243 (Od. XVIII, 246). 249 (Od. XII, 85 seq.). 259 (Il. XVIII, 488). 276 (Od. XI, 297). 278 (Il. IX, 502). 306 (Il. II, 336). 326 (Od. XIX, 518). 326 (Il. II, 827). 327 (Od. XIX, 522). 330 (Il. I, 59; v. p. 395). 333 (Od. XI, 286). 343 (Il. XX, 403). 372 et 373 (Il. VI, 198). 373 (Od. XII, 39 seq.). 394 (Od. XVI, 118). 399 (Il. II, 811). 400 (Il. II, 311 seq.). 404 (Il. XX, 306 seq.). 414 (Od. I, 154 seq.). 430 (Il. XVIII, 382). 439 (Il. V, 749).

Nomine poetae non addito 30 (Il. V, 742). 54 (Il. V, 340). 83 (Od.). 88 (Il. XIV, 396 et XIII, 521). 111 (Od. XVIII, 17). 121 (Od. I, 152). 127 (Il. XVI, 233). 156 (Il. VI, 407). 161 (Od.). 196 (Il. I, 423 seq.). 200 (Il. XVI, 233). 293 (Il. XI, 155). 326 (Il. XI, 353). 343 (Il. XII, 27. 28; Il. II, 159). 347 (Il. XVII, 347). 402 (Il. XX, 63). 434 (Il. II, 204).

Pseudohomerus 407 (hymn. XXXIV, 8 seq.).

Ibycus 85 (fr. 37). 148 (fr. 43). 158 (fr. 31).

- Ion 29 (fr. 11 Bergk). 91 (fr. 11 Bergk). 318. 342 (fr. 18 Nauck).
 Ioannes Antiochenus 322 (fr. 24). 252 (fr. 13).
 Isaeus 43 (fr. 76; Mueller).
 Isocrates 37 (Philippic.). 341 (cf. Socrates).
 Ister 199 (fr. 10).
 Iulianus Apostata 194 (Caesar. XXII).
 — Apostata 125. 171 (Cronica).
 Lesches 31 (fr. 11. Kinkel).
 Lycophron 106 (v. 73 seq.). 116 (v. 599 seq.). 125 (v. 506 seq.). 153 (v. 142). 160 (v. 561; v. p. 237). 210 (v. 56). 219 (v. 265). 238 (v. 107. 757). 249 (v. 48). 286 (v. 38). 289 (v. 1324). 305 (v. 188). 314 (v. 61; v. p. 329). 336 (v. 835. cod. *Ἀλέξανδρος*). 345 (v. 338). 348 (v. 118). 398 (v. 34). 406 (verba Violarii corrupta sunt, nam Hesiodus laudandus erat). 420 (v. 1299). 440 (v. 328).
 Lycurgus rhetor 20 (fr. 86. Mueller; adversus Mene-saechm.). 144 (fr. 81. *ibid.*). 150 (fr. 25).
 Lysias 88.
 Lysimachus Alexandrinus 77 (fr. 17; v. p. 394).
 Lysimachus 133 (de vita Diogeniani agens, fortasse Cyrenaeus; an Symmachus?).
 Lysis Tarantinus 368.
 Marinus 55.
 Melanthius 137 (de Mysteriis fr. 4. cod. *Μελάνθης*). 297 (de Mysteriis fr. 3).
 Menander 137 (de Mysteriis; an Melanthius? v. Mueller IV. p. 447).
 Mnaseas Patarensis 103 (fr. 26 lib. I de Asia). 213 (fr. 8; v. p. 379). 404 (fr. 28. om. Villoisonus). 409 (fr. 10). 438 (fr. 4).
 Mnesimachus Phaselita 307 (Mueller III p. 453).
 Moschus 408 (III, 6 seq.; cod. *Θεόκριτος*).
 Musaeus in Titanographia 248 (fr. 18).
 Myrsilus Methymnaeus 276 (fr. 10. cod. *Μυρσίνος*).
 Mythographi 91. 217.
 Mythologi 292.
 Neanthes Cyzicenus 169 (fr. 20).
 Nicander Alexandrinus 70 (v. Mueller IV, p. 462).
 Nicander Colophonius 87 (de glossis). (87 fr. 30 Schneider). 148 (Europiae II; cod. *Εὐρώπης*). 241. 377 (de Glossis).
 Nymphodorus 341 (fr. 18).
 Onasus 410 (Amazon. I., Dionysius coni. Mueller III, p. 158).
 Onomacritus 318.
 Oppianus (poeta Cylix) 224 (Hal. I, 590).
 Origenes 73.
 Orphici poetae 123 (Brunck Anal. II, p. 517; Anthol. Pal. IX, 524). 158 (fr. 22. Herm.). 375 (Lobeck Aglaoph. I. p. 594). 413 (fr. 8. Herm.).

- Palaephatus 312 (Incred. 7).
 Pausanias lexicographus 20. 35 (bis). 36. 142.
 Pausanias medicus 170.
 Palis 169.
 Pamphilus Platonicus 172 (Mueller IV, p. 466).
 Parthenius 378 (fr. 16).
 Perdices poeta (an Pindarus?) 90.
 Persinus Milesius 318 (cod. *Ἡεργίῃνος*).
 Phanodemus 144 (fr. 26 an Phanodicus). 241 (fr. 10).
 Phavorinus 53 (var. histor.). 170 (Memorab. I).
 Pherecydes 19 (fr. 28. Sturz). 24 (fr. 27). 32 (fr. 1. in lib. I. Hist.; v. p. 104). 35 (cod. *Φερεκυράτης*). 79 (fr. 40). 103 (fr. 31; v. p. 234 bis). 145 (fr. 33). 209 (fr. 49). 214 (fr. 47). 216 (fr. 30; v. p. 434). 237 (fr. 43). 238 (fr. 69). 248 fr. 16). 280 (fr. 29). 314 (fr. 10). 322 (fr. 57). 335 (fr. 10). 346 (fr. 9). 379 (fr. 47). 402 (fr. 74). 407 (fr. 37). 414 (fr. 19). 415 (fr. 19). 441 (cf. Sturz p. 153).
 Philetas Ephesius 92 (v. p. 374; Mueller IV, p. 474; ed. Bach p. 21).
 Philo Byblius 350 (fr. 10. v. Mueller III, p. 573; Hist. mirab. I).
 Philochorus 35 (fr. 180). 274 (fr. 83). 277 (fr. 189; v. Mueller IV, p. 648).
 Philostephanus 375 (fr. 3).
 Philostratus Flavius 341 (Heroic. XIX, 11). 353 (Vit. Soph. II, 13).
 Philoxenus Sidonius 160.
 Phlegon Trallianus 375 (fr. 6).
 Phoronidis poetae 103 (fr. 2).
 Pigres 358 (Bergk, Poet. Lyr. p. 569).
 Pindarus 22 (Pyth. VIII, 46). 48 (Pyth. IX, 113). 97 (Pyth. IV, 13). 105 (Pyth. XII, 23). 107 (Pyth. IX, 113). 161 (Pyth. VIII, 46). 216 (Isthm. III, 63). 226 (Isthm. VIII, 27). 239 (Ol. I, 89 seq.). 240 (Pyth. XI, 22). 250 (fr. 144). 264 (Olymp. II, 82). 279 (Olymp. XI, 15). 288 (Pyth. XII, 23). 314 (Olymp. I, 79). 317 (Olymp. I, 89). 339 (fr. 52). 370 (fr. 246). 391 (Olymp. XIII, 69). 206 (Olymp. IV, 8). 406 (Pyth. I, 20).
 Pisander Camirensis (Rhodius) 276 (Kinkel, fr. Epic. I, p. 250; cod. *Πινδαρος*).
 Plato 39 (Theaet.). 40 (Phaedr.). 41. 72 (de Anima). 74 (Epist.). 87 (Symp.). 99 (Respubl.; bis). 118 (Symp.). 131 (Respubl.). 230. 249 (leg. *πλάτων*). 257 (Phaed.). 292 (Apol.). 361. 389 (Theaet.). 433 (Theaet.).
 Polles 41 (v. p. 316).
 Polybius historicus 267 (X, 45).
 Polyenctus 139.
 Porphyrius 194. 219. 363.
 Posidonius Rhodius 41 (v. p. 316).
 Posidonius Olbiopolites 365 (Mueller III, p. 172).
 Praxilla poetria 21 (fr. 3. Bergk). 251 (fr. 7).
 Promathidas Heracleota

- (cod. *Προμαχίδης*) 103 = 234 (v. Mueller III, p. 201).
- Proverbia 24 (Zenob. V, 71). 25. 30 (Zenob. I, 41). 76 (Zenob. II, 61). 112 (cf. Schol. Hes. Theog. 971). 120 (Diogen. VII, 28). 148 (Zenob. III, 76). 150 (Greg. Cyp. II, 23). 160 (Diogen. IV, 76). 171 (Zenob. III, 61). 199. 213 (Zenob. VI, 21). 226 (Zenob. IV, 27). 262. 290 (Diog. VI, 73). 298 (Zenob. I, 11). 304 (Zenob. VI, 10). 395 (Zenob. VI, 18). 404 (Zenob. III, 61). 409 (Zenob. VI, 21).
- Ptolemaeus Philadelphus 139.
- Quintus Smyrnaeus 314, (X, 467; v. p. 329).
- Sappho 21 (v. Bergk, Poet. Lyr. p. 1225). 96 (fr. 139). 148 (fr. 134). 158 (fr. 132). 352 (fr. 121). 414.
- Satyrus 169 (Vitae; Mueller III, p. 162). 366 (v. Meineke, Anal. Alex. p. 345; Mueller III, p. 164).
- Scamon Mytilenaeus 194 (fr. 6 de Lesbo, cod. *Στάμος*; cf. Mueller IV, p. 491).
- Scolion de Admeto 20 seq. (Bergk, Poet. Lyric. p. 1293).
- Semus 144 (lib. I).
- Septimius 128 (cod. *Σεπτημῖνος*).
- Sibyllina oracula 320. 426.
- Silenus Chius 43 (Mythic. II; v. p. 312. 394).
- Simonides Ceus 35 (v. Mueller IV p. 378). 85 (fr. 213). 108. 158. 440 (fr. 3).
- Simonides genealogus 322 (Mueller II, p. 42).
- Socrates Argivus 341 (cod. *Ἰσοκρ.*) 410 (fr. 9 Ad Idotheum).
- Sophocles 7 (Trach. 94). 25 (Nauck, fr. p. 103). 77 (fr. 204; v. p. 394). 127 (Trach. 1058; v. p. 201). 200 (Ajax 108). 226 (fr. 156). 305. 307 (fr. 405). 379 (Oed. Col. 1564). 415 (fr. 635).
- Sosicrates 74 (fr. 17).
- Sostratus 85.
- Sotion 140 (lib. IV). 193.
- Staphylus Naucratis 226 (Thessal. III; Mueller IV, p. 505).
- Stephanus Byzantius, auctor Ethnicorum 76 (v. *Ἀύσων*). 126 (v. *Λωδώνη*).
- Stesichorus 35 (fr. 26; v. p. 329). 97 (fr. 6; v. p. 214). 125 (fr. 25; v. p. 401). 406 (fr. 60). 377 (fr. 13).
- Stoici 202. 433.
- Strabo 379 (p. 371).
Geographus 38. 119 (p. 687). 122 (p. 198). 150 (p. 476). 240 (p. 599). 263 (p. 476). 287 (p. 466). 330 (p. 10). 342 (p. 60). 379 (p. 389).
- Tarrhaeus 29 (Schol. Apoll. Rhod. I, 1165).
- Telegoniae auctor 77 (Kinckel I p. 58).
- Teles 85 (Eustath. *Τέλλης*; fort. *Θάλλος*; v. Mueller III, p. 517).
- Theocritus 148 (III, 49). 262 (VII, 23). 278 (XXIV, 105). 291 (IV, 6). 298 (XV, 45). 408 (leg. *Μόσχος*).

- Theodorus (de Haeresibus) 72.
Theodorus Iliensis 350
(Troic. II; Mueller IV, p. 513).
Theodorus Samothrax 438
(lib. XXIX; Mueller IV, p.
513).
Theognetus Thessalus 318.
Theophrastus 138 (Mega-
ricus). 169. 347. 361.
Theopompus 37 (Philipp. I.).
56. 92 (Philipp. IX.). 251
(fr. 171). 375 (Philipp. IX.).
Theopompus epopoios 148
(Düntzer Epic. fr. II, p. 98).
Thrasybulus 108 (Mueller II,
p. 464; v. p. 127 et 200;
cf. Acestorus).
Thrasyllus 134 (Mueller III,
p. 504). 135 (Mueller I. c.).
Timaeus 169 (fr. 93; Mueller
I, p. 215).
Timocles Syracusanus 318.
Timon 71.
Tragici poetae 23. 312. 316.
Tryphiodorus 31 (v. 140).
241 (v. 52 bis).
Xenocrates 41 (v. p. 316).
Xenophanes 87 (in Sillis; cod.
Ξενοφάντης; v. Wachsmuth
de Timon. Phlias. p. 30 et 73).
Xenophon 56 (Sympos.). 72
(Memor.). 227 (Hellenic. II,
3, 2).
-

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ.

A

- 1) Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς [καὶ περὶ τῶν ἑπωπυμῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς.
Διὰ τὴν Ἀθηνᾶ καὶ τινες τῶν ἄλλων θεῶν, οἳ μὲν τοῖς Ἕλλησι, οἳ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχοῦσιν.
Περὶ τοῦ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ, παρθένος οὖσα, τίκει δράκοντα.]
- 2) Περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος.
- 3) Περὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος.
- 4) Διὰ τὴν ἡ Ἀρτεμις ἑλαφηβόλος, καὶ περὶ Ἀκταίωτος.
[Περὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπιβωμίου.]
- 5) Περὶ τοῦ Ἄρεως.
[Περὶ τῆς τοῦ Ἄρεως τρώσεως καὶ τῆς ἐν τῷ χαλκοκεράμῳ τούτου κατακλίσεως.]
- 6) Περὶ τοῦ Ἄιδου.
- 7) Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν αἰσχυρῶν μυστηρίων αὐτῆς.
[Περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἑπεράστου.]
- 8) Περὶ τοῦ Ἄπιδος φάτνης.
- 9) Περὶ Αἰόλου.
- 10) Περὶ Αἰολίδου τοῦ Μινύου.
- 11) Περὶ Ἀσκληπιοῦ.
- [Περὶ τῶν Ἀσκληπιοῦ παιδῶν.]
- 12) Περὶ Ἄτλαντος.
- 13) Περὶ Αἰακοῦ.
- 14) Περὶ Ἄνταλον.
- 15) Περὶ Ἀντιόπης καὶ τειχισμοῦ Θηβῶν.
- 16) Περὶ Ἀμφίονος.
- 17) Περὶ Ἀλκμαίωτος.
- 18) Περὶ Ἀκταίωτος.
- 19) Περὶ Ἀβάριδος οἴστοῦ.
- 20) Περὶ Ἀταλάντης καὶ Μηλανίωτος.
- 21) Περὶ Ἀλκῆστιδος.
- 22) Περὶ Ἀλκμαίωτος, τοῦ ἐξ Ἀμφιάρεω.
- 23) Περὶ Ἀμφιαράου.
- 24) Περὶ Ἀγαμέμνονος.
- 25) Περὶ Ἀγήνορος.
- 26) Περὶ Ἀγκαίου.
- 27) Περὶ Ἀδώνιδος.
[Περὶ Ἀδώνιδος κήπων καὶ δένδρων Ταυτάλου.]
- 28) Περὶ Ἀδάμαντος.
- 29) Περὶ Ἀκμανος.
- 30) Περὶ Αἶαντος τοῦ Λοκροῦ.
- 31) Περὶ Αἶαντος τοῦ Τελαμωνίου.
- 32) Περὶ Αἰγαίωτος.
- 33) Περὶ Αἰγίοχου Διός.
- 34) Περὶ αἰγίδος τῆς Διός.
- 35) Περὶ Αἰγοκέρωτος.
- 36) Περὶ Αἶδος Κυνέης.
- 37) Περὶ Αἰήτου.

- 38) Περὶ Αἰσίμου.
 39) Περὶ Ἀνάστου.
 40) Περὶ Ἀκρισίου.
 41) Περὶ Ἀκτοριῶνων.
 42) Περὶ Ἀλεκτροῦωνος.
 43) Περὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ καὶ Πάριδος.*)
 44) Περὶ Ἀλετροίδων.
 45) Περὶ Ἀλκιμέδης.
 46) Περὶ Ἀλκωνίδων ἡμερῶν.
 47) Περὶ Ἀλιτηρίων.
 48) Περὶ Ἀλοσύδνης.
 49) Περὶ Ἀλωιάδων.
 50) Περὶ Ἀμαδόκων.
 51) Περὶ Ἀμαζόνων.
 52) Περὶ Ἀμαλθείας καὶ τοῦ κέρατος αὐτῆς.
 53) Περὶ Ἀμυμώνης.
 54) Περὶ Ἀμφιδρομίων.
 55) Περὶ Ἀμφειῶν ποταμοῦ.
 56) Περὶ ἀνιπτοπόδων καὶ χαμαιεύνων.
 57) Περὶ τοῦ ἀστρονομεῖν καὶ ἀριθμὸν καὶ λογισμὸν εὐρεῖν καὶ θύειν καὶ γεωμετρεῖν, καὶ περὶ ὄνειρομαντείας καὶ οἰωνικῆς.
 58) Περὶ ἀλουργίδος, ἥτοι τῆς πορφυρᾶς βαφῆς ἱστορία [καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὐρέθη ἢ πορφύρα, καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν οἱ Φοίνικες θηρῶνται.]
 59) Ὅτι Αἰγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων ἐσέβοντο.
 60) Περὶ Ἀνθεμοκρίτου.
 61) Περὶ Ἀντικλείας.
 62) Περὶ Ἀντινόου.
 63) Περὶ Ἀμφινόμου.
 64) Περὶ Ἀλκινόου.
 65) Περὶ Ἀντιφάτου.
 66) Περὶ Ἀδμήτου.
 67) Περὶ Ἀμφικτόνου.
 [Περὶ Αἰσίμου.]
 68) Περὶ Ἀερόπης.
 69) Αἰνεῖον γενεαλογία καὶ Ἀστυάνακτος καὶ Ἡμαθίωνος.
 70) Ἄβαντος γενεαλογία.
 71) Περὶ Ἀντιλόχου.
 72) Περὶ ἀπύγων καὶ μελαμπύγων.
 73) Περὶ Αἰγύπτου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ.
 74) Περὶ Ἄμβρακος.
 75) Περὶ Ἄμμωνος.
 Ἰατροί.
 76) Περὶ Ἄκρωνος ἱατροῦ.
 77) Περὶ Ἀγαπίου.
 Ἱστορικοί.
 78) Περὶ Ἀπολλωνίδου τοῦ ἱστορικοῦ.
 79) Περὶ Ἀκουσιλάου τοῦ ἱστορικοῦ.
 80) Περὶ Ἀναξιμάνδρου.
 81) Περὶ Ἀντιπάτρου.
 82) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀφροδισιεύου.
 83) Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μυνδίου.
 Ῥήτορες.
 84) Περὶ Ἀδριανοῦ τοῦ ῥήτορος.
 85) Περὶ Ἀθηνοδώρου.
 86) Περὶ Ἀσχίνου.
 87) Περὶ Ἄβαντος.
 88) Περὶ Ἀναξιμένους.
 89) Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πηλοπλάτωνος.
 Φιλόσοφοι.
 90) Περὶ Ἀλκμαίωνος τοῦ φιλοσόφου.
 91) Περὶ Ἀναξίρχου.
 92) Περὶ Ἀναξαγόρου.
 93) Περὶ Ἀγαπίου.

*) Hic in PV male repetitur: περὶ Ἀδώνιδος.

- 94) Περὶ Ἀναξιμάνδρου.
 95) Περὶ Ἀναξιμένους.
 96) Περὶ Ἀντισθένης.
 97) Περὶ Ἀκύλα.
 98) Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰγαιίου.
 99) Περὶ Ἀλκιδάμαντος.
 100) Περὶ Ἀμμωνίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου.
 101) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως.
 Ῥήτορες.
 102) Περὶ Ἀντιπάτρου τοῦ ῥήτορος.
 103) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος.
 104) Περὶ Ἀντιόχου τοῦ ῥήτορος.
 105) Περὶ Ἀνδοκίδου.
 106) Περὶ Ἀνδρομάχου.
 107) Περὶ Ἀνδροτίωνος.
 108) Περὶ Ἀντιφῶντος.
 109) Περὶ Ἀνδροκλείδου.
 110) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχεβούλου.
 Ποιηταί.
 111) Περὶ Ἀγαθίου τοῦ Σχολαστικοῦ.
 112) Περὶ Ἀλέξιδος τοῦ κωμικοῦ.
 113) Περὶ Ἀλκαίου τοῦ τραγικοῦ.
 114) Περὶ Ἀλκαίου τοῦ κωμικοῦ.
 115) Περὶ Ἀλκμαῖνος τοῦ λυρικοῦ.
 116) Περὶ Ἀνακρέοντος.
 117) Περὶ Ἀναξανδρίδου.
 118) Περὶ Ἀναξίππου.
 119) Περὶ Ἀντιμάχου.
 120) Περὶ Ἀντιφάνους.
 121) Περὶ Ἀπολλοδώρου.
 122) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Σολέως.
 123) Περὶ Ἀπολλοφάνους.
 124) Περὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Τάρσεως.
 125) Περὶ Ἀράτου.
 Γραμματικοί.
 126) Περὶ Ἀβρωνος τοῦ γραμματικοῦ.
 127) Περὶ Ἀκύλου.*
 128) Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μηλησίου.
 129) Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Αἰτωλοῦ.
 130) Περὶ Ἀντέρωτος.
 131) Περὶ Ἀπίονος.
 132) Περὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ γραμματικοῦ.
 133) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ δυσκόλου.
 134) Περὶ Ἀριστάρχου.
 135) Περὶ Ἀριστονίκου.
 136) Περὶ Ἀριστοφάνους.
 137) Περὶ Ἀρκαδίου.
 138) Περὶ Ἀρχιβίου.
 139) Περὶ Ἀσκληπιάδου.
 140) Περὶ Ἀστυάγου.
 Ἱατροί.
 141) Περὶ Ἀριστογένης τοῦ ἱατροῦ.
 142) Περὶ Ἀριστογένης τοῦ Κνιδίου.
 143) Περὶ Ἀρχηγένης.
 144) Περὶ Ἀψύρτου.
 Ῥήτορες.
 145) Περὶ Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.
 146) Περὶ Ἀριστογείτου.
 147) Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ναυκρατίτου.
 148) Περὶ Ἀριστοκλέους.
 149) Περὶ Ἀρποκρατίωνος.

*) περὶ Ἀκύλου om. V.

- 150) Περὶ Ἀσπασίου.
 151) Περὶ Ἀφαρέως.
 152) Περὶ Ἀψίνου.
 153) Περὶ Αἰσώπου τοῦ σοφιστοῦ.
 154) Περὶ Ἀρισταινέτου. Ποιηταί.
 155) Περὶ Ἀρριανοῦ τοῦ ποιητοῦ.
 156) Περὶ Ἀρίωνος.
 157) Περὶ Ἀριστέου.
 158) Περὶ Ἀριστομένους.
 159) Περὶ Ἀριστωνύμου.
 160) Περὶ Ἀρχεδίκου.
 161) Περὶ Ἀστυδάμανος τοῦ τραγικοῦ.
 162) Περὶ Ἀρχίππου.
 163) Περὶ Ἀστυδάμαντος τοῦ νέου.
 164) Περὶ Αὐγούστου Καίσαρος.
 165) Περὶ Αὐγέου τοῦ κωμικοῦ.
 166) Περὶ Ἀχιλλέως τοῦ ποιητοῦ.
 167) Περὶ Αὐτοκράτους.
 168) Περὶ Ἀχαιοῦ τοῦ τραγικοῦ.
 169) Περὶ Αἰνίκου.
 170) Περὶ Αἰσχρίωνος. Φιλόσοφοι.
 171) Περὶ Ἀρκεσιλάου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ.
 172) Περὶ Ἀρριανοῦ τοῦ φιλοσόφου.
 173) Περὶ Ἀριγνώτης.
 174) Περὶ Ἀριστοκλέους.
 175) Περὶ Ἀριστίππου.
 176) Περὶ Ἀριστοξένου.
 177) Περὶ Ἀρνούφιου.
 178) Περὶ Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ.
 179) Περὶ Ἀρχελάου.
 180) Περὶ Ἀρποκρατίωνος τοῦ Πλατωνικοῦ.
 181) Περὶ Ἀφρικανοῦ.
 182) Περὶ Ἀναχάρσιδος.
 183) Περὶ Ἀρτεμιδώρου.
 184) Περὶ Ἀρχιμήδους.
 185) Περὶ Ἀρχύτου τοῦ Ταραντίνου. [Περὶ Ἀνδρουκλείδους.]
 186) Περὶ Ἀριστάνδρου τοῦ μάντεως. Ἱστορίαί. *)
 187) Περὶ Ἀπατουρίου.
 188) Περὶ τοῦ ἄπαγ' εἰς μακαρίαν λεγομένου.
 189) Πόθεν Ἀῦσονες οἱ Ἴταλοὶ λέγονται.
 190) Περὶ τῆς Αἰνείου ἀρχῆς καὶ τῆς τούτου εἰς Ἰταλίαν ἀπόπλου.
 191) Ἀρκεσιλάου γενεαλογία.
 192) Περὶ Ἀτρέως.
 193) Περὶ Ἀντιγόνης.
 194) Περὶ Ἀρμονίας τῆς Κάδμου γυναικός.
 195) Περὶ Ἀριάδνης.
 196) Περὶ Ἀγήνορος.
 197) Περὶ Ἀργου.
 198) Περὶ Ἀργοῦς.
 199) Περὶ Ἀπίδων.
 200) Περὶ τῆς ἀστρώου ἄρκτου.
 201) Περὶ Ἀρνης.
 202) Περὶ Ἀρπυιῶν.
 203) Περὶ Ἀστάρτης.
 204) Περὶ Ἀστερίας.
 205) Περὶ Ἀστυανάσης.
 206) Περὶ Ἀστυδαμείας.
 207) Περὶ Ἀστυόχης.
 208) Περὶ Ἀσφαλίωνος.
 209) Περὶ Αὐγείου.
 210) Περὶ Ἀχέροντος.

*) Ἱστορίαί ipse supplevi, om. PV.

211) Ἀχαιοὶ πόθεν οἱ Ἕλληνες
ἀνομάσθησαν.

212) Περὶ Ἀρτυβίου τοῦ Πέρσου.

213) Ἀχιλλέως γενεαλογία.

214) Περὶ Ἀψύρτου τοῦ υἱοῦ
Αἰήτου.

B

215) Περὶ Βάκχου.

216) Περὶ Βριμοῦς.

217) Περὶ Βελλεροφόντου.

218) Περὶ τοῦ Βερενίκης πλο-
κάμου.

219) Περὶ Βήλου, ἐν ᾧ καὶ περὶ
Βαβυλῶνος.

220) Περὶ Βορέου.

221) Περὶ Βριάρεω.

222) Περὶ Βριζοῦς.

223) Περὶ Βίαντος.

224) Περὶ Βρόντου.

225) Περὶ Βακίδων.

226) Περὶ Βάττου.

227) Περὶ Βήρου.

228) Περὶ Βασιλικῶν τοῦ σο-
φιστοῦ.

Ποιηταί.*)

229) Περὶ Βακχυλίδου τοῦ λυ-
ρικοῦ.

230) Περὶ Βάττωνος.
Φιλόσοφοι.

231) Περὶ Βαβοῦς.

232) Περὶ Βώλου τοῦ Δημοκρι-
τίου.

233) Περὶ Βίαντος.

234) Περὶ Βώλου τοῦ Πυθαγο-
ρείου.

235) Περὶ Βίωνος.

236) Περὶ τοῦ Βουθοῖνα Ἡρα-
κλέους.

Γ

237) Περὶ Γάγγου τοῦ δεκαπή-
χεως.

238) Περὶ Γαννυμήδους.

239) Περὶ Γαργίττου τοῦ κυνός.

240) Περὶ γεωργίας, πῶς εὐ-
ρέθη.

241) Περὶ Γηρυνόνου.

242) Περὶ Γλαύκου τοῦ Ἀθη-
ναίου.

243) Περὶ Γλαύκου τοῦ Μίνωος.

244) Περὶ Γλαύκου τοῦ θαλατ-
τίου.

245) Περὶ Γιγάντων τῶν σπα-
ρέντων καὶ φρέντων αὐ-
θήμερον.

246) Περὶ Γοργόνων.
Ἴατροί.

247) Περὶ Γύγου.

248) Περὶ Γεσίου τοῦ ἰατροσο-
φιστοῦ.

249) Περὶ Γαϊανοῦ τοῦ δῆτορος.

250) Περὶ Γενεθλίου.

251) Περὶ Γοργίου.

252) Περὶ Γλαύκωνος.

Δ

253) Περὶ Δαιδάλου.

254) Περὶ Δακτύλων τῶν καλου-
μένων Ἰδαίων.

255) Περὶ τῆς δαιμόνων λιχ-
νείας.

256) Περὶ Δανάης.

257) Γενεαλογία Περσέως τοῦ
τῆς Δανάης.**)

258) Περὶ Δαρδάνου.

259) Περὶ Δάφνης.

260) Περὶ Δαναοῦ.

*) Titulos Ποιηταί, mox Φιλόσοφοι ante περὶ Βαβοῦς, Ἴατροί ante περὶ Γύγου ego addidi.

***) Γενεαλογία Περσέως τοῦ τῆς Δανάης om. PV.

- 261) Δελφίνιος διὰ τὸ Ἀπόλλων.
 262) Περὶ τοῦ δέρατος τοῦ χρυσομάλλου.
 263) Περὶ Δευκαλίωνος.
 264) Περὶ Δημάρχων.
 265) Περὶ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος.
 266) Περὶ Δήμητρος.
 267) Περὶ Δήμητρος καὶ Ἐστίας.
 268) Περὶ Διδουῶς.
 269) Περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις.
 270) Περὶ Διομήδους.
 271) Περὶ Διονύσου.
 272) Περὶ τοῦ τὸν Διόνυσον εἶναι ἀνδρόγγυνον.
 273) Περὶ τῶν κεκομμένων καὶ διεσπασμένων τὸν Διόνυσον.
 274) Περὶ Διοσκόρων.
 275) Περὶ Δημήτρος.
 276) Περὶ τοῦ δουρείου ἵππου.
 277) Περὶ δρυὸς τῆς Δωδωναίας καὶ τοῦ λέβητος.
 278) Περὶ Δωρίπης.
 Ἱστορικοί.
 279) Περὶ Δαμάστου τοῦ χρονογράφου.
 280) Περὶ Δαμοκρίτου τοῦ ἱστορικοῦ.
 281) Περὶ Δημητρίου τοῦ Ἰλιέως.
 282) Περὶ Δαμοστράτου.
 283) Περὶ Διδύμου.
 284) Περὶ Δίκτυος.
 285) Περὶ Διοδώρου.
 286) Περὶ Διονυσίου τοῦ Μηλησίου.
 287) Περὶ Διονυσίου τοῦ Ῥοδίου.
 288) Περὶ Δίωνος.
 289) Περὶ Δωρίδος.
 Ἱατροί.
 290) Περὶ Δεξίππου τοῦ Ἱατροῦ.
 291) Περὶ Δημοκίδους. *)
 292) Περὶ Διοσκορίδου.
 293) Περὶ Δράκοντος.
 294) Περὶ Δαμιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ.
 Ῥήτορες.
 295) Περὶ Δεξίππου.
 296) Περὶ Δεινάρχου.
 297) Περὶ Διονυσίου τοῦ Μηλησίου.
 298) Περὶ Δημάδου.
 299) Περὶ Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς.
 300) Περὶ Δίωνος τοῦ Πρωσαίου.
 Ποηταί.
 301) Περὶ Δεινολόχου τοῦ κωμικοῦ.
 302) Περὶ Δαμοξένου.
 303) Περὶ Δικαιογένοους.
 304) Περὶ Διογένοους τοῦ καὶ Οἰνομάου.
 305) Περὶ Διοκλέους.
 306) Περὶ Διονυσίου τοῦ Μητυληναίου.
 307) Περὶ Διονυσίου τοῦ Βυζαντίου.
 308) Περὶ Διονυσίου τοῦ Καρινθίου.
 309) Περὶ Διοξίππου. **)
 Γραμματικοί.
 310) Περὶ Δαφίδου τοῦ γραμματικοῦ.
 311) Περὶ Δημητρίου τοῦ Ἰξίου.
 312) Περὶ Διδύμου.
 313) Περὶ Δικαϊάρχου.
 314) Περὶ Διογενειανοῦ.

*) περὶ Δημοκίδους om. V.

**) περὶ Δεξίππου perperam PV.

- 315) Περὶ Διονυσίου τοῦ γραμματικοῦ.
 316) Περὶ Δράκοντος. Φιλόσοφοι.
 317) Περὶ Δαμασίου τοῦ φιλοσόφου.
 318) Περὶ Δαμοφίλου.
 319) Περὶ Δημοκρίτου.
 320) Περὶ Διδύμου.
 321) Περὶ Δικαιάρχου.
 322) Περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως.
 323) Περὶ Διοδώρου τοῦ Οὐαλερίου.
 324) Περὶ Διοδώρου τοῦ καὶ Κρόνου.
 325) Περὶ Διονυσίου υἱοῦ τοῦ τυράννου.
 326) Περὶ Διονυσίου τοῦ Μεταθμεμένου.
 327) Περὶ Δίωνα.
 328) Περὶ Διαγόρου.
 329) Περὶ Διογένους τοῦ φυσικοῦ.
 330) Περὶ Δίωνα τοῦ Προυσαέως.
 331) Περὶ Δομίνου τοῦ φιλοσόφου.
 332) Περὶ Διογένους τοῦ κυνικοῦ.
- Ε**
- 333) Περὶ Εἰρεσιώνης.
 334) Περὶ τοῦ εἰς Κυνόσαργες λεγομένου.
 335) Περὶ Ἐκάβης.
 336) Περὶ Ἐκάτης.
 337) Περὶ τῶν Ἐκατογχείρων.
 338) Περὶ Ἐλάργη.
 339) Περὶ Ἐλεγειῦδος, τῆς καὶ Πειρούς.
 340) Περὶ Εἰδοθέας.
- 341) Διὰ τί Ἑλλωτὶς ἢ Ἀθηναῖ εἴρηται.
 342) Περὶ Ἑλλης καὶ Φοῖξου.
 343) Περὶ Ἐμπούσης.
 344) Περὶ Ἐνδυμίωνος.
 345) Διὰ τί Ἐνόρχης ὁ Διόνυσος.
 346) Περὶ Ἐνουῶς.
 347) Περὶ Ἐπειοῦ.
 348) Περὶ Ἐπικράτους.
 349) Περὶ Ἐπιμενίδου.
 350) Περὶ Ἐρεχθίδως.
 351) Περὶ Ἐριννύων.
 352) Περὶ Ἐλένης.
 353) Περὶ Ἐρμου.
 354) Περὶ Ἐρωτος.
 355) Περὶ Ἐριχθονίου.
 356) Περὶ Ἐσπερίδων.
 357) Περὶ Εὐήνου.
 358) Περὶ Εὐμαίου.
 359) Περὶ Εὐρυβάτου.
 360) Περὶ Ἐριφύλης.
 361) Περὶ Εὐρυπύλου.
 362) Περὶ Εὐρύτου.
 363) Περὶ Εὐρώπης τῆς Ἀγνοροῦς.
 364) Περὶ Ἐχέτου. Ἱστορικοί.
 365) Περὶ Ἐκαταίου τοῦ ἱστορικοῦ.
 366) Περὶ Ἑλλανίου τοῦ Μιλησίου.
 367) Περὶ Ἑλλανίου τοῦ Μιτυληναίου.
 368) Περὶ Εὐαγόρου.
 369) Περὶ Ἐφίππου.
 370) Περὶ Εὐσταθίου.
 371) Περὶ Ἐφόρου. Ῥήτορες.
 372) Περὶ Ἐρμαγόρου τοῦ ῥήτορος.
 373) Περὶ Εὐοδιανοῦ.
 374) Περὶ Ἐπιφανίου τοῦ σοφιστοῦ.

375) Περὶ Ἐλικωνίου τοῦ Βυζαντίου.

376) Περὶ Ἐρμογένους.

377) Περὶ Εὐδήμου.

378) Περὶ Εὐστεφίου.

379) Περὶ Εὐσεβίου τοῦ Ἀραβίου.

380) Περὶ Εὐστοχίου τοῦ σοφιστοῦ.

Ποιηταί.

381) Περὶ Ἐπιγένους τοῦ κωμικοῦ.

382) Περὶ Ἐπιμενίδου.

383) Περὶ Ἐπικράτους.

384) Περὶ Ἐπινίκου.

385) Περὶ Ἐπιχάρμου.

386) Περὶ Ἐρίφου.

387) Περὶ Ἐρμίππου.

388) Περὶ Εὐθνυκλέους.

389) Περὶ Εὐμόλπου.

390) Περὶ Εὐόδου.

391) Περὶ Εὐπόλιδος.

392) Περὶ Εὐφορίωνος.*)

393) Περὶ Εὐφορίωνος τοῦ Χαλκιδέως.

394) Περὶ Εὐφρονος.

Γραμματικοί.

395) Περὶ Ἐπαφροδίτου τοῦ γραμματικοῦ.

396) Περὶ Ἐλλαδίου τοῦ γραμματικοῦ.

397) Περὶ Ἐρμούλου.

398) Περὶ Εὐγενίου.

399) Περὶ Εὐδαίμονος.

400) Περὶ Εἰρηναίου.

401) Περὶ Ἐκαταίου.

Φιλόσοφοι.

402) Περὶ Ἐμπειδοκλέους.

403) Περὶ Ἐμπεδοτίμου.

404) Περὶ Ἐπικτήτου.

405) Περὶ Ἐρατοσθένους.

406) Περὶ Ἐπικούρου.

407) Περὶ Ἐρμαγόρου.

408) Περὶ Ἐπιχάρμου.

409) Περὶ Ἐπαμινώνδου.

410) Περὶ Ἐρμείου.

411) Περὶ Εὐδόξου.

Z

412) Περὶ Ζαμόλειδος.

413) Περὶ Ζευξίππου.

414) Περὶ Διός.

[Περὶ Διός πάντα γινόμενον διὰ τὰς γυναῖκας.]

[Περὶ τοῦ νεφεληγερέτου Διός πρὸς τὴν Ἥραν.

Περὶ τοῦ ἔμπεσόντος φόβου τῷ Διῷ.

Περὶ τῆς συνεύσεως τῶν ὀφρῦων καὶ συγκινήσεως τῶν τριχῶν τοῦ Διός.

Περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ τάφου τοῦ Διός.

Ποσαχῶς ὁ Ζεὺς, ἦτοι περὶ τῶν ἔπωνυμιῶν αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ γάμου τοῦ Διός καὶ τῆς Ἥρας.]

415) Περὶ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος.

416) Περὶ Ζήτου καὶ Καλαΐδος.

417) Περὶ Ζωπύρου τοῦ Βαβυλωνίου.

Ῥήτορες.

418) Περὶ Ζηροβίου τοῦ σοφιστοῦ.

419) Περὶ Ζωΐλου.

420) Περὶ Ζωσίμου.

Γραμματικοί.

421) Περὶ Ζηροδότου τοῦ γραμματικοῦ.

422) Περὶ Ζηροδότου τοῦ Ἐφεσίου.

423) Περὶ Ζωναίου.

*) περὶ Εὐφορίωνος om. V.

Φιλόσοφοι.

- 424) Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεά-
του φιλοσόφου.
425) Περὶ Ζήνωνος τοῦ Σιδω-
νίου.
426) Περὶ Ζήνωνος τοῦ Ταρ-
σέως.
427) Περὶ Ζήνωνος τοῦ Μνα-
σέου.
428) Περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως.
429) Περὶ Ζωροάστρου.
430) Περὶ Ζωρομάστρου.
431) Περὶ Ζωσίμου.

Η

- 432) Περὶ Ἥβης.
433) Περὶ Ἡετίωνος.
434) Περὶ Ἡλίου καὶ τῶν παί-
δων αὐτοῦ.
435) Περὶ Ἡρας.
[Περὶ τῆς Ἡρας ἐν τῷ αἰ-
θέρι καὶ ταῖς νεφέλαις
κρεμαμένης σιδηροδέ-
του.
Περὶ τοῦ τῆς Ἡρας ἐν
τῷ Ἄργει ἰδρύματος.]
436) Περὶ Ἡρακλέους.
437) Περὶ ἠρώων τῶν παρὰ
τοῖς Ἑλλησι.
438) Περὶ τοῦ Ἡλυσίου πεδίου.
439) Πόσοι καὶ τίνες οἱ Ἄργο-
ναῦται ἦρωες καὶ τίνες
καὶ πόθεν.
440) Τίνες οἱ ἦρωες οἱ τὸν Κα-
λυδώνιον σὺν κτείναντες.
441) Περὶ Ἡφαίστου.
442) Περὶ τῶν Ἡφαίστου ἀνα-
θημάτων, Ἀφροδίτης τε
καὶ Ἀρτέμιδος, Ἐρμοῦ τε
καὶ Ἐρώτων.

Θ

- [Περὶ Θεογονίας.*])
443) Περὶ Θέτιδος.
444) Περὶ Θαμύριδος.
445) Περὶ Θερασίτου.
446) Περὶ Θερσέως καὶ Πειρίθου.
447) Περὶ Θεόγνιδος τοῦ τυ-
ράννου.
448) Περὶ Θερασυβούλου.
Φιλόσοφοι.
449) Περὶ Θαλοῦ τοῦ σοφοῦ.
450) Περὶ Θεανοῦς.
451) Περὶ Θεαιτήτου τοῦ ἀστρο-
λόγου.
452) Περὶ Θεοδοσίου τοῦ Τρι-
πολίτου.
453) Περὶ Θεοφράστου.
454) Περὶ Θέωνος τοῦ Ἀλεξαν-
δρεῶς καὶ τῶν ἄλλων.
Ῥήτορες.
455) Περὶ Θεοδέκτου τοῦ ῥήτο-
ρος.
456) Περὶ Θεοδώρου τοῦ σο-
φιστοῦ.
457) Περὶ Θεοδώρου τοῦ Γα-
δαρεῶς.
458) Περὶ Θεοκρίτου τοῦ ῥή-
τορος.
459) Περὶ Θεοπόμπου.
460) Περὶ Θέωνος τοῦ σοφιστοῦ.
461) Περὶ Θεραμένους τοῦ Ἀθη-
ναίου.
462) Περὶ Θεραμένους τοῦ
Κεῖου.
463) Περὶ Θερασυμάχου.
Ποιηταί.
464) Περὶ Θαλήτου τοῦ ποιητοῦ.
465) Περὶ Θεογνήτου.
466) Περὶ Θεόγνιδος.

*) Ex uberiore codicis capite duos articulos publicavi:
Θεογονία et Διὸς παῖδες πολλοὶ ἐκ διαφόρων θεῶν τε καὶ
ἠρωινῶν, ἐξ ὧν οὗτοι οἱ θεοί.

- 467) Περὶ Θεοδώρου.
 468) Περὶ Θεοκρίτου.
 469) Περὶ Θεοπόμπου.
 470) Περὶ Θεοφίλου.
 471) Περὶ Θέσπιδος.
 Ἱστορικοί.
 472) Περὶ Θεμιστογένους τοῦ
 ἱστορικοῦ.
 473) Περὶ Θησέως.
 474) Περὶ Θουκνδίδου.

I

- 475) Περὶ Ἰανουαρίου τοῦ ἀγάλ-
 ματος.
 476) Περὶ Ἰασίανος.
 477) Περὶ Ἰδαίων δακτύλων.
 478) Περὶ Ἰάσονος, καὶ πῶς
 ἀπέκειτο αὐτῷ κληρονο-
 μῆσαι τὸ χρυσόμαλλον δέ-
 ρας.
 479) Περὶ Ἰδου.
 480) Περὶ Ἰδμονος.
 481) Περὶ Ἰλάονος.
 482) Περὶ Ἰνοῦς.
 483) Περὶ Ἰξίονος.
 484) Περὶ Ἰκαρίου τοῦ πατρὸς
 Πηνελόπης.
 485) Περὶ Ἰπποδαμείας.
 486) Περὶ Ἰπποδάμου.
 487) Περὶ Ἰσιδος.
 488) Περὶ Ἰστιαίας.
 489) Περὶ Ἰττος.
 490) Περὶ Ἰφικνεύειας.
 491) Περὶ Ἰκαρίου τοῦ παρὰ
 Διονύσου λαβόντος τὸ τῆς
 ἀμπέλου κλῆμα, καὶ φν-
 τεύσαντος [καὶ Ἡριγόνης
 τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, καὶ
 ὅτι παρὰ Χίους πρώτοις
 ἐγένετο ὁ μέλας ἴνος].
 492) Περὶ Ἰφίλου.
 493) Περὶ Ἰούς.

Φιλόσοφοι.

- 494) Περὶ Ἰαμβλίχου τοῦ φι-
 λосоφου.
 495) Περὶ Ἰάσονος.
 496) Περὶ Ἰεροκλέους.
 497) Περὶ Ἰππαρχίας.
 498) Περὶ Ἰππάρχου.
 499) Περὶ Ἰπποβότου.
 500) Περὶ Ἰστιαίου.
 Ἱστορικοί.
 501) Περὶ Ἰάσονος τοῦ ἱστορι-
 κοῦ.
 502) Περὶ Ἰππυτος.
 503) Περὶ Ἰστρου.
 Ἱατροί.
 504) Περὶ Ἰπποκράτους, καὶ
 τῶν ἄλλων.
 Ῥήτορες.
 505) Περὶ Ἰππείου τοῦ ῥήτορος.
 506) Περὶ Ἰσαίου.
 507) Περὶ Ἰσοκράτους.
 508) Περὶ Ἰφικράτους.
 Ποιηταί.
 509) Περὶ Ἰβύκου τοῦ ποιητοῦ.
 510) Περὶ Ἰδαίου.
 511) Περὶ Ἰσφῶντος.
 512) Περὶ Ἰονος.
 513) Περὶ Ἰππάρχου.
 514) Περὶ Ἰππώνακτος.

K

- 515) Περὶ Κάδμου.
 516) Διὰ τί καίειν τοὺς νεκροὺς
 παρὰ παλαιοὺς ἐποίουν.
 517) Περὶ Καινέως.
 518) Διὰ τί τὴν κόμην ἔτρεφον
 οἱ Ἕλληνες.
 519) Περὶ Καρνεῶν ἐορτῆς τοῦ
 Ἀπόλλωνος.
 520) Περὶ τῆς Κασταλίας.
 521) Περὶ Κέκροπος.
 522) Διὰ τί Κελαδεινὴ ἢ Ἀρτε-
 μις λέγεται.
 523) Περὶ Κενταύρων.

- 524) Περὶ τοῦ κέρατος τῆς
Ἀμαλθείας.
- 525) Περὶ Κερβέρον.
- 526) Περὶ Κεραμικῶν.
- 527) Περὶ τοῦ κερδῶον θεοῦ.
- 528) Περὶ τοῦ Κητους τοῦ Τρωϊ-
κού.
- 529) Περὶ κολάσεων τῶν παρ'
Ἑλλησι δοξαζομένων.
- 530) Περὶ Κολοιοῦ καὶ τῶν
πτερῶν αὐτοῦ.
- 531) Περὶ Κόττου καὶ Βριάρεως.
- 532) Περὶ Κρόνον.
- 533) Περὶ Καλλιστοῦς.
- 534) Περὶ Κεφάλου.
- 535) Περὶ Κήϋκος.
- 536) Περὶ Κηφέως.
- 537) Περὶ Κίρκης.
- 538) Περὶ Κλυμένης.
- 539) Περὶ Κοισύρας.
- 540) Περὶ Κοννᾶ.
- 541) Περὶ Κορυθαλοῦ.
- 542) Περὶ Κρηθῆως.
- 543) Περὶ Κριοῦ.
- 544) Περὶ Κτιμένης.
- 545) Περὶ Κυγχρήος.
- 546) Περὶ Κύδωνος.
- 547) Περὶ Κυκλώπαν.
- 548) Περὶ τῶν ἐς Κυνόσαργες
ἀπορριπτομένων νόθων.
- 549) Περὶ τῶν κύκνων.
- 550) Περὶ Κύδωνος.
- 551) Περὶ Κύρου τοῦ Παρυσά-
τιδος.
- 552) Διὰ τί Κωλῶτις ἢ Ἀφρο-
δίτη ἐκλήθη.
Ἱστορικοί.
- 553) Περὶ Κάδμου τοῦ ἱστορικοῦ.
- 554) Περὶ Καπίτωνος.
- 555) Περὶ Κλεοξένου.
- 556) Περὶ Κλήμεντος.
- 557) Περὶ Κρίτωνος.
- 558) Περὶ Κτησίον τοῦ ἱατροῦ.
Ῥήτορες.
- 559) Περὶ Καλλινίκου τοῦ ρή-
τορος.
- 560) Περὶ Κάστορος.
- 561) Περὶ Καικιλίου.
- 562) Περὶ Κεφαλίωνος.
- 563) Περὶ Κεφάλου.
- 564) Περὶ Κηφισοδήμου.
- 565) Περὶ Κόρακος.
Ποιηταί.
- 566) Περὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιη-
τοῦ.
- 567) Περὶ Κανθάρον.
- 568) Περὶ Καρκίνου.
- 569) Περὶ Καίσαρος Τιβερίου.
- 570) Περὶ Κορίννης.
- 571) Περὶ Κηφισοδώρου.
- 572) Περὶ Κικιλίου.
- 573) Περὶ Κλαυδιανοῦ.
- 574) Περὶ Κλεοφῶντος.
- 575) Περὶ Κλειταγόρας.
- 576) Περὶ Κολουθου.
- 577) Περὶ Κορίννου.
- 578) Περὶ Κράτητος τοῦ κωμι-
κοῦ.
- 579) Περὶ Κρατίνου.
- 580) Περὶ Κρεωφύλου.
- 581) Περὶ Κύρου.
Φιλόσοφοι.
- 582) Περὶ Καρνεάδους τοῦ φι-
λοσόφου.
- 583) Περὶ Καλλίππου.
- 584) Περὶ Κέβητος.*)
- 585) Περὶ Κελσίνου.
- 586) Περὶ Κλεάνθους.
- 587) Περὶ Κλεοβούλου.
- 588) Περὶ Κλεοβουλίνης.
- 589) Περὶ Κλεομβρότου.
- 590) Περὶ Κορονότου.
- 591) Περὶ Κράτητος.
- 592) Περὶ Κρίτωνος.

*) περὶ Κέβητος om. V.

Α

- 593) Περὶ Λάδωνος τοῦ ποταμοῦ.
 594) Περὶ Λακκρατίδου.
 595) Περὶ Λακωνικῶν ἐφήβων τῶν ξαινομένων ταῖς μάστιξι.
 596) Περὶ Λαμίας.
 597) Περὶ Λαμπετίας.
 598) Περὶ Λαοδαμείας.
 599) Περὶ Λαπίθων.
 600) Περὶ Λευκοθέας.
 601) Περὶ Λευχασίας.
 602) Περὶ λέοντος τοῦ ἐν οὐρανῶ.
 603) Περὶ Λήδας.
 604) Περὶ Λητούς.
 605) Περὶ Λίνου.
 606) Περὶ τῶν Λιτῶν.
 607) Περὶ Λοκροῦ.
 608) Περὶ Λυγδάμιδος τοῦ κατακαύσαντος τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος.
 609) Περὶ Λυγκέως.
 610) Διὰ τί λυκηγενῆς ὁ Ἀπόλλων.
 611) Περὶ λύρας τῆς ἐν οὐρανῷ. Ῥήτορες.
 612) Περὶ Λαχάρητος τοῦ ῥήτορος.
 613) Περὶ Λέοντος τοῦ Ἀλαβανδέως.
 614) Περὶ Λεωνᾶ.
 615) Περὶ Λιβανίου.
 616) Περὶ Λουκιανοῦ.
 617) Περὶ Λολλιανοῦ.
 618) Περὶ Λυκούργου.
 619) Περὶ Λυσίου. Ποιηταί.
 620) Περὶ Λεσχίδου τοῦ ποιητοῦ.
 621) Περὶ Λεύκωνος.
 622) Περὶ Λίνου.

- 623) Περὶ Λυσιμάχου.
 624) Περὶ Λυσίππου. Γραμματικοί.
 625) Περὶ Λουπέρκου τοῦ γραμματικοῦ.
 626) Περὶ Λυγκέως. Φιλόσοφοι.
 627) Περὶ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου.
 628) Περὶ Λεσβώνακτος.
 629) Περὶ Λογγίνου. Ἱστορικοί.
 630) Περὶ Λαμπρίου τοῦ ἱστορικοῦ.
 631) Περὶ Λύκου.

Μ

- 632) Περὶ Μακαρίας τῆς τοῦ Ἡρακλείους.
 633) Περὶ τῆς τῶν Μάγων θυτικῆς προγονώσεως.
 634) Περὶ Μαίρας.
 635) Περὶ Μαριανδυνοῦ.
 636) Περὶ Μαρπήσσης.
 637) Περὶ Μαρσύου.
 638) Περὶ Μανσωλοῦ τοῦ Καρός.
 639) Περὶ Μεγάρου τοῦ Ἡρακλείους.
 640) Περὶ Μελάμποδος.
 641) Περὶ Μελεάγρου.
 642) Περὶ Μεδούσης.
 643) Περὶ Μέμνονος.
 644) Περὶ Μενοικέως.
 645) Περὶ Μερόπης καὶ Κλαιοθήρας.
 646) Περὶ Μετάβου.
 647) Περὶ Μηδείας.
 648) Περὶ Μίδου τοῦ Χρσομανοῦς.
 649) Περὶ τῆς Μίθρου κολάσεως.
 650) Περὶ Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου.
 651) Περὶ Μίνως.

- 652) Περὶ Μορμουῶς.
 653) Περὶ Μολιονίδων.
 654) Περὶ τῶν Μοιρῶν.
 655) Περὶ τῶν Μουσῶν.
 656) Περὶ μυστηρίων τῶν ἐν Ἐλενσίῳ τῆς Ἀττικῆς.
 657) Περὶ Μυρμιδόνων.
 658) Περὶ Μύρρας.
 Ἱστορικοί.
 659) Περὶ Μαρκίου τοῦ ἱστορικοῦ.
 660) Περὶ Μαναίχμου.
 661) Περὶ Μενάνδρου.
 Ἱατροί.
 662) Περὶ Μαρκέλλου τοῦ ἱατροῦ.
 663) Περὶ Μενεκράτους.
 664) Περὶ Μέτωνος.
 Φιλόσοφοι.
 665) Περὶ Μαναίχμου τοῦ φιλοσόφου.
 666) Περὶ Μαξίμου τοῦ Τυρίου.
 667) Περὶ Μαξίμου τοῦ Ἑπειρώτου.
 668) Περὶ Μαρίνου.
 669) Περὶ Μουσωνίου.
 670) Περὶ Μυροῦς.
 Ῥήτορες.
 671) Περὶ Μαῖωρος τοῦ ῥήτορος.
 672) Περὶ Μάλχου.
 673) Περὶ Μαρκέλλου.
 674) Περὶ Μαρκψίου.
 675) Περὶ Μελησίερμου.
 676) Περὶ Μελήτου.
 677) Περὶ Μενάνδρου.
 678) Περὶ Μητροφάνους.
 679) Περὶ Μινοικιανοῦ.
 Ποιηταί.
 680) Περὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ.
 681) Περὶ Μελανιπίδου.
 682) Περὶ Μενάνδρου.
 683) Περὶ Μενελάου.
 684) Περὶ Μενίππου.
 685) Περὶ Μεσομήδους.
 686) Περὶ Μεταγένους.
 687) Περὶ Μιμνέριου.
 688) Περὶ Μνησιμάχου.
 689) Περὶ Μορσίμου.
 690) Περὶ Μουσαίου.
 691) Περὶ Μυίας.
 692) Περὶ Μυροῦς.
 693) Περὶ Μυρτίλου.
 Γραμματικοί.
 694) Περὶ Μιθαίου τοῦ γραμματικοῦ.
 695) Περὶ Μόσχου.

N

 696) Περὶ Ναυνάκου.
 697) Περὶ Ναρκίσσου.
 698) Περὶ τῆς γινομένης τιμῆς τῷ Νεῖλω παρά τῶν Αἰγυπτίων.
 699) Περὶ Νεοπτολέμου.
 700) Περὶ Νηλέως.
 701) Περὶ Νηρέως.
 702) Περὶ Νηρηίδων.
 703) Περὶ Νιόβης.
 704) Περὶ Νυμφῶν.
 Φιλόσοφοι.
 705) Περὶ Νεοκλέους τοῦ φιλοσόφου.
 706) Περὶ Νικολάου τοῦ περιπατητικοῦ.
 707) Περὶ Νικομάχου τοῦ Σταγειρίτου.
 708) Περὶ Νουμηνίου.
 709) Περὶ Νικάνδρου τοῦ ἱατροῦ.
 710) Περὶ Νικομάχου.
 711) Περὶ Νύμφιδος τοῦ ἱστορικοῦ.
 Ῥήτορες.
 712) Περὶ Νεάνθους τοῦ ῥήτορος.
 713) Περὶ Νικαγόρου.

- 714) Περὶ Νικολάου τοῦ ῥή-
τορος.
715) Περὶ Νικολάου τοῦ σο-
φιστοῦ.
716) Περὶ Νικοστράτου.
717) Περὶ Νουμηνίου.
Ποιηταί.
718) Περὶ Νανσικράτους τοῦ
κωμικοῦ.
719) Περὶ Νεοφῶντος.
720) Περὶ Νέστορος.
721) Περὶ Νικομάχου.
722) Περὶ Νικοστράτου.
723) Περὶ Νικοφάντος.
724) Περὶ Νικοχάρητος.
725) Περὶ Νόννου.
726) Περὶ Νικάνορος τοῦ γραμ-
ματικοῦ.

Ο.

- 727) Περὶ Ὀδυσσεύς.
728) Περὶ Οἰδίποδος.
729) Περὶ Οἰνομάου.
730) Περὶ Οἰνώνης.
731) Περὶ Ὀϊστοῦ τοῦ ἐν οὐ-
ρανῶ.
732) Περὶ Ὀμφάλης.
733) Περὶ Ὀνειρομαντείας.
734) Περὶ Οἰωνικῆς.
735) Διὰ τί ὄνος ἐν τῷ οὐρανῷ
τιμᾶται.
736) Περὶ Ὀρέστον.
737) Περὶ Ὀρνιθός τοῦ ἐν οὐ-
ρανῶ.
738) Περὶ Ὀρφέως.
739) Περὶ Ὀσίριδος.
740) Περὶ Ὀφιούχου.
741) Περὶ Ὀρφέως τοῦ Κικο-
ναίου καὶ ἄλλων.
742) Ὅτι ὁ Ὀμηρος Αἰγύπτιος.
743) Περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τε-
λευτῆς τοῦ Ὀμήρου.*)

Π.

- 744) Περὶ Παλαμήδους.
745) Περὶ Παλλαδίου.
746) Περὶ Παλλάδος.
747) Περὶ Πανός.
748) Περὶ Πανδάρεω.
749) Περὶ Πανδάρου.
750) Περὶ Πανδύονος.
751) Περὶ Πανδώρας.
752) Περὶ παρθένου τῆς ἐν οὐ-
ρανῶ.
753) Περὶ Πάριδος.
754) Περὶ Πασιφάης.
755) Περὶ Πατρόκλου.
756) Διὰ τί πατρῶος ὁ Ζεὺς καὶ
ὁ Ἀπόλλων καλεῖται.
757) Περὶ Πέλοπος.
758) Περὶ Περικλυμένου.
759) Περὶ Περσεύς.
760) Περὶ Περσεφόνης.
761) Περὶ Πηγάσου.
762) Περὶ Πηλέως.
763) Περὶ Πλειάδων.
764) Περὶ Πολυβῶτον.
765) Περὶ Πολυγνώτον.
766) Περὶ Πολυζήλου.
767) Περὶ Πολυξένης.
768) Περὶ Πολυφήμου.
769) Περὶ Ποσειδῶνος.
770) Περὶ Πριάμου.
771) Περὶ Πριάπου.
772) Περὶ Πρόκνης.
773) Περὶ Πρόκριδος.
774) Περὶ Προμηθεύς.
775) Περὶ τοῦ προπίνειν.
776) Περὶ Πρύλιδος.
777) Περὶ Πρωτεύς.
778) Περὶ Πυθίας.
779) Περὶ Πειριίδου καὶ Θη-
σεύς.

*) περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτῆς τοῦ Ὀμήρου om. PV.

Ἱστορικοί*).

- 780) Περὶ Παλαιφάτου τοῦ ἱστορικοῦ.
 781) Περὶ Πανσανίου.
 782) Περὶ Πολέμωνος τοῦ Ἰλιέως.
 783) Περὶ Πολυβίου.
 784) Περὶ Πυλάδου τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρετοῦ καὶ περὶ ὀρχήσεως.
 785) Διὰ τί οἱ ἐρῶντες μετὰ χειρᾶς ἀνθη καὶ μῆλα φέρουσιν.

Ῥήτορες.

- 786) Περὶ Παλλαδίου τοῦ ῥήτορος.
 787) Περὶ Παγκρατίου τοῦ σοφιστοῦ.
 788) Περὶ Παύλου τοῦ Τυρίου.
 789) Περὶ Παύλου τοῦ Γερμίνου.
 790) Περὶ Πανσανίου τοῦ σοφιστοῦ.
 791) Περὶ Περικλέους.
 792) Περὶ Πέτρου τοῦ Μαγίστρου.
 793) Περὶ Πολέμωνος.
 794) Περὶ Πολυδεύκους.
 795) Περὶ Πολυαίνου.
 796) Περὶ Πολυκράτους.
 797) Περὶ Ποσειδωνίου τοῦ Ὀλβιοπολίτου.
 798) Περὶ Ποτάμωνος.
 799) Περὶ Παλιόνος.
 800) Περὶ Πάλου.
 801) Περὶ Πρίσκου.
 802) Περὶ Προαιρεσίου.
 803) Περὶ Προκοπίου.
 804) Περὶ Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου.
 805) Περὶ Πυθίου.

Ποιηταί.

- 806) Περὶ Παλαμήδους.

- 807) Περὶ Παλαιφάτου τοῦ ποιητοῦ.

- 808) Περὶ Παμπρεπίου.
 809) Περὶ Πανολβίου.
 810) Περὶ Παννάσιδος.
 811) Περὶ Παρθενίου τοῦ Νικαέως.
 812) Περὶ Παρθενίου τοῦ Χίου.
 813) Περὶ Πεισάνδρου.
 814) Περὶ Πίγρητος.
 815) Περὶ Πινδάρου.
 816) Περὶ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ.
 817) Περὶ Πολυεύκτου.
 818) Περὶ Πολυζήλου.
 819) Περὶ Ποσιδίππου.
 820) Περὶ Πτολεμαίου τοῦ Κυθηρίου.

Γραμματικοί.

- 821) Περὶ Παλαμήδους τοῦ γραμματικοῦ.
 822) Περὶ Παλαιφάτου τοῦ γραμματικοῦ.
 823) Περὶ Παμφίλου τοῦ γραμματικοῦ.
 824) Περὶ Παλιώνος.
 825) Περὶ Πτολεμαίου τοῦ γραμματικοῦ.

Φιλόσοφοι.

- 826) Περὶ Παμφίλης τῆς φιλοσόφου.
 827) Περὶ Παμφίλου τοῦ φιλοσόφου.
 828) Περὶ Παναιτίου.
 829) Περὶ Πάππου τοῦ Ἀλεξανδρέως.
 830) Περὶ Παρμενίδου.
 831) Περὶ Παύλου τοῦ φιλοσόφου.
 832) Περὶ Περιάνδρου.
 833) Περὶ Περσαίου.
 834) Περὶ Πιττακοῦ.

*) Titulum Ἱστορικοί ego addidi.

- 335) Περὶ Πλάτωνος.
 836) Περὶ Πλουτάρχου.
 837) Περὶ Πλωτίνου.
 838) Περὶ Πολέμωνος.
 839) Περὶ Πόλλητος.
 840) Περὶ Πορφυρίου.
 841) Περὶ Ποσειδωνίου.
 842) Περὶ Ποτάμωνος.
 843) Περὶ Προδίκου.
 844) Περὶ Πρόκλου τοῦ Στωϊκοῦ.
 845) Περὶ Πρόκλου τοῦ Λυκίου.
 846) Περὶ Πτολεμαίου τοῦ Κλαυδίου, ἐν ᾧ καὶ περὶ καταγωγῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ γένους τῶν Πτολεμαίων, καὶ διαδοχῆς τῶν βασιλευσάντων.
 847) Περὶ Πυθαγόρου καὶ τῶν Πυθαγορικῶν κνύμων.
 848) Περὶ Πύρρωνος.

P.

- 849) Περὶ τῆς Ῥέας καὶ τῶν Κορυβάντων καὶ τῶν ἔκτομῶν τῶν Φρυγῶν.
 850) Περὶ Ῥήσου.
 851) Περὶ Ῥοιού.
 852) Περὶ Ῥηγίνου τοῦ γραμματικοῦ.
 853) Περὶ Ῥιανοῦ τοῦ γραμματικοῦ.
 854) Περὶ Ῥούφου τοῦ ἱατροῦ.

Σ.

- 855) Περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐν τῆς βύρσης βροντῶν.
 856) Περὶ Σαρδαναπάλου.
 857) Περὶ Σαρπηδόνο.
 858) Περὶ Σειρήνων.
 859) Περὶ Σεμέλης.
 860) Περὶ Σεσογγάσιδος.
 861) Περὶ Σιβυλλῶν.
 862) Περὶ Σινώπης.
 863) Περὶ Σισύφου.

- 864) Περὶ Σκεδάσου καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.
 865) Περὶ Σνύλλης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἀλλοκότων θηρίων.
 866) Περὶ Στυφαλίδων ὀρνίθων.
 867) Περὶ Στυγός.
 868) Περὶ Σφυγγός τῆς Καδμείας.
 869) Περὶ Στρατίτιδος τοῦ ἱστορικοῦ.

Ῥήτορες.

- 870) Περὶ Σαβίνου τοῦ ῥήτορος.
 871) Περὶ Σαλουστίου τοῦ σοφιστοῦ.
 872) Περὶ Σαραπίονος τοῦ Ἄλεξανδρέως.
 873) Περὶ Σιβυρίου.
 874) Περὶ Σιρινίου.
 875) Περὶ Σκοπελιανοῦ.
 876) Περὶ Σωπάτρου.

Ἴατροί.

- 877) Περὶ Σαλουστίου τοῦ ἱατροῦ.
 878) Περὶ Σωρανοῦ τοῦ ἱατροῦ.
 Ποιηταί.

- 879) Περὶ Σαννυριάνου τοῦ κωμικοῦ.

- 880) Περὶ Σαφροῦς.

- 881) Περὶ Σιβύλλης τῆς Ἑρυθραίας καὶ τῶν λοιπῶν.

- 882) Περὶ Σιμωνίδου.

- 883) Περὶ Σοφοκλέους.

- 884) Περὶ Σωπάτρου.

- 885) Περὶ Σωσιφάνου.

- 886) Περὶ Σωτάδου τοῦ Κρητός.

- 887) Περὶ Σωτηρίχου.

- 888) Περὶ Σωφίλου.

- 889) Περὶ Σώφρονος.

- 890) Περὶ Σπινθάρου.

- 891) Περὶ Στησιχόρου.

- 892) Περὶ Στρατίτιδος.

- 893) Περὶ Στρατώνου.

Γραμματικοί.

- 894) Περὶ Σελεύκου τοῦ γραμματικοῦ.
 895) Περὶ Σερήνου.
 896) Περὶ Σημοῦ.
 897) Περὶ Σιμμίου τοῦ Ροδίου.
 898) Περὶ Σωσιβίου.
 899) Περὶ Σωτηρίδου.
 Φιλόσοφοι.
 900) Περὶ Σέξτου τοῦ φιλοσόφου.
 901) Περὶ Σιλβανοῦ.
 902) Περὶ Σιμμίου τοῦ Θηβαίου.
 903) Περὶ Σόλωνος.
 904) Περὶ Στίλπωνος.
 905) Περὶ Στράβωνος.
 906) Περὶ Στράτωνος.
 907) Περὶ Συνεσίου.
 908) Περὶ Συριανοῦ.
 909) Περὶ Σώφρονος.
 910) Περὶ Σωκράτους.
 911) Περὶ Σωτάδου τοῦ Ἀθηναίου.

T.

- 912) Περὶ Ταντάλου.
 913) Περὶ τῆς τῶν Τάυρων ξενοντορίας.
 914) Περὶ ταύρου τοῦ καταστερισθέντος.
 915) Περὶ Τελαμῶνος.
 916) Περὶ Τένου, ἀφ' οὗ Τένεδος.
 917) Περὶ Τηλεβοῶν.
 918) Περὶ Τηλεμάχου.
 919) Περὶ Τηλέφου.
 920) Περὶ Τιθωνοῦ.
 921) Περὶ Τιτάνων.
 922) Περὶ Τιτυοῦ.
 923) Περὶ Τληπολέμου.

- 924) Περὶ τράγων τῶν Μενδησίων.
 925) Περὶ Τριπτολέμου.
 926) Περὶ Τριτωνος.
 927) Περὶ Τρώος, ἐξ οὗ ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περὶ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεολογίας καὶ τῆς τῶν καταλελοιπότην καταντήσεως, ἐξ ὧν καταγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή.
 928) Γενεολογία τῶν Τρώων βασιλέων καὶ καταγωγὴ τῶν Ῥωμαίων.*)
 929) Περὶ Τρωίλου.
 930) Περὶ Τροφωνίου.
 931) Περὶ Τυροῦς.
 932) Περὶ Τυφώεως τοῦ γίγαντος [ἀφ' οὗ καὶ ὁ τὸ χροσσοῦν δέρας φυλάσσων ὄφις ἐγγέγονε].

T.

- 933) Περὶ τῶν Τάδων Νυμφῶν.
 934) Περὶ Τακίνθου.
 935) Περὶ Τιδρας.
 936) Περὶ Τλα.

Φ.

- 937) Περὶ Φαεθούσης.
 938) Περὶ Φαέθοντος.
 939) Πόθεν καὶ πῶς οἱ Φαίαικες ἐγεννήθησαν.
 940) Περὶ Φαίδρας.
 941) Φαίδρας γενεολογία.**)
 942) Περὶ Φαλάριδος.
 943) Περὶ φαλλῶν.
 944) Περὶ Φάνητος.
 945) Περὶ Φάωνος.
 946) Περὶ Φερέκλου.

*) Hunc articulum non publicavit V.

**) Φαίδρας γενεολογία om. PV.

- 947) Περὶ Φιλοτίου.
 948) Περὶ Φιλοξένου τοῦ δου-
 λιχοδείρου.
 949) Περὶ Φημίον.
 950) Περὶ Φινέως.
 951) Περὶ Φοινοδάμαντος.
 952) Περὶ Φόρκυος καὶ τῶν
 θυγατέρων αὐτοῦ.
 953) Περὶ Φορμίωνος.
 954) Περὶ Φρίξου [ἐν ᾧ καὶ
 γενεαλογία αὐτοῦ τε καὶ
 πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς
 εἰζῆς ἀναβλαστησάντων
 ἡρώων].
 955) Περὶ Φρύνιδος τοῦ κιδαρ-
 φοδοῦ.
 956) Περὶ Φρυνώνδου.
 957) Περὶ τῆς Φρυνγῶν ἐκτομῆς.
 958) Περὶ Φυλέως.
 959) Περὶ Φυλάκου.
 Ἱστορικοί.
 960) Περὶ Φερεκῦδου τοῦ ἱστο-
 ρικοῦ.
 961) Περὶ Φιλίππου.
 962) Περὶ Φιλίσκου.
 963) Περὶ Φλέγωνος.
 964) Περὶ Φυλάρχου.
 Ῥήτορες.
 965) Περὶ Φιλίππου τοῦ ῥή-
 τορος.
 966) Περὶ Φιλίσκου τοῦ Μιλη-
 σίου.
 967) Περὶ Φιλοστράτου.
 968) Περὶ Φιλίστου τοῦ Ναυ-
 κρατίτου.
 969) Περὶ Φρυνίχου τοῦ Βι-
 θυνοῦ.
 Γραμματικοί.
 970) Περὶ Φιλήτου τοῦ γραμ-
 ματικοῦ.
 971) Περὶ Φιλίσκου τοῦ Αἰγι-
 νήτου.
 972) Περὶ Φιλοξένου.
 973) Περὶ Φίλωνος.
 974) Περὶ Φιλαργίου τοῦ Ἡπει-
 ρώτου.
 975) Περὶ Φαίδωνος τοῦ φιλο-
 σόφου.
 976) Περὶ Φερεκῦδου.
 977) Περὶ Φιλίππου Ὀπουν-
 τίου*).
 978) Περὶ Φίλωνος.
 979) Περὶ Φωνυλίδου.
 Ποιηταί.
 980) Περὶ Φερεκράτους τοῦ
 Ἀθηναίου.
 981) Περὶ Φιλεταίρου.
 982) Περὶ Φιλῆμωνος τοῦ Συ-
 ρακουσίου.
 983) Περὶ Φιλίππου τοῦ κω-
 μικοῦ.
 984) Περὶ Φιλίσκου.
 985) Περὶ Φιλιστίνου.
 986) Περὶ Φιλοκλέους.
 987) Περὶ Φιλοξένου τοῦ λυ-
 ρικοῦ.
 988) Περὶ Φιλωνίδου.
 989) Περὶ Φιλυλλίου.
 990) Περὶ Φόρμου.
 991) Περὶ Φρυνίχου τοῦ τρα-
 γικοῦ.
 992) Περὶ Φοινικίδου.

X.

- 993) Περὶ τῆς Χαλδαίων ἀστρο-
 νομίας.
 994) Περὶ Χάρητος τοῦ τὸν Κο-
 λοσσὸν κατασκευάσαντος,
 καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν
 καθείλεν.
 995) Περὶ τῶν Χαρίτων.
 996) Περὶ Χαρικλοῦς καὶ Φι-
 λύρας.

*) περὶ φιλοσόφου PV.

- 997) Περὶ Χαρύβδews.
998) Περὶ Χείρωνος τοῦ Κεν-
ταύρου.
999) Περὶ Χιμαίρας.
1000) Περὶ Χρυσῆτιδος.
1001) Περὶ χρυσῆς σειρᾶς.
1002) Περὶ τοῦ χρυσομάλλου
δέρατος.
1003) Περὶ Χρύσης.
1004) Περὶ τῶν χρυσῶν μῆλων.
Ἱστορικοί.
1005) Περὶ Χάρωνος τοῦ Λαμ-
ψανηκοῦ ἱστορικοῦ.
1006) Περὶ Χάρωνος τοῦ Καρ-
χηδονίου.
1007) Περὶ Χείρωνος τοῦ Ναυ-
κρατίτου.
Ποιηταί.
1008) Περὶ Χαιρήμονος τοῦ κω-
μικοῦ.
1009) Περὶ Χιωνίδου.
1010) Περὶ Χριστοδώρου τοῦ
ποιητοῦ.
1011) Περὶ Χριστοδώρου τοῦ
Θηβαίου.
1012) Περὶ Χοιρίλου τοῦ Ἀθη-
ναίου.
1013) Περὶ Χάρωνος τοῦ φιλο-
σόφου.
1014) Περὶ Χρυσίππου.
1015) Περὶ Χείρωνος τοῦ ἱατροῦ.

Ψ.
1016) Περὶ Ψαμμίτου.

Ω.
1017) Περὶ Ὠγύγου.
1018) Περὶ Ὠκεανοῦ.
1019) Περὶ τῶν Ὠρῶν.
1020) Περὶ Ὠριέως.
1021) Περὶ Ὠρειθνίας.
1022) Περὶ Ὠρίωνος.
1023) Περὶ Ὠτον καὶ Ἐφιάλτου.

BIBLIOTHECA GRAECA

VIRORUM DOCTORUM OPERA

RECOGNITA ET COMMENTARIIS INSTRUCTA

CURANTIBUS

FR. JACOBS ET VAL. CHR. FR. ROST.

LIPSIÆ IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

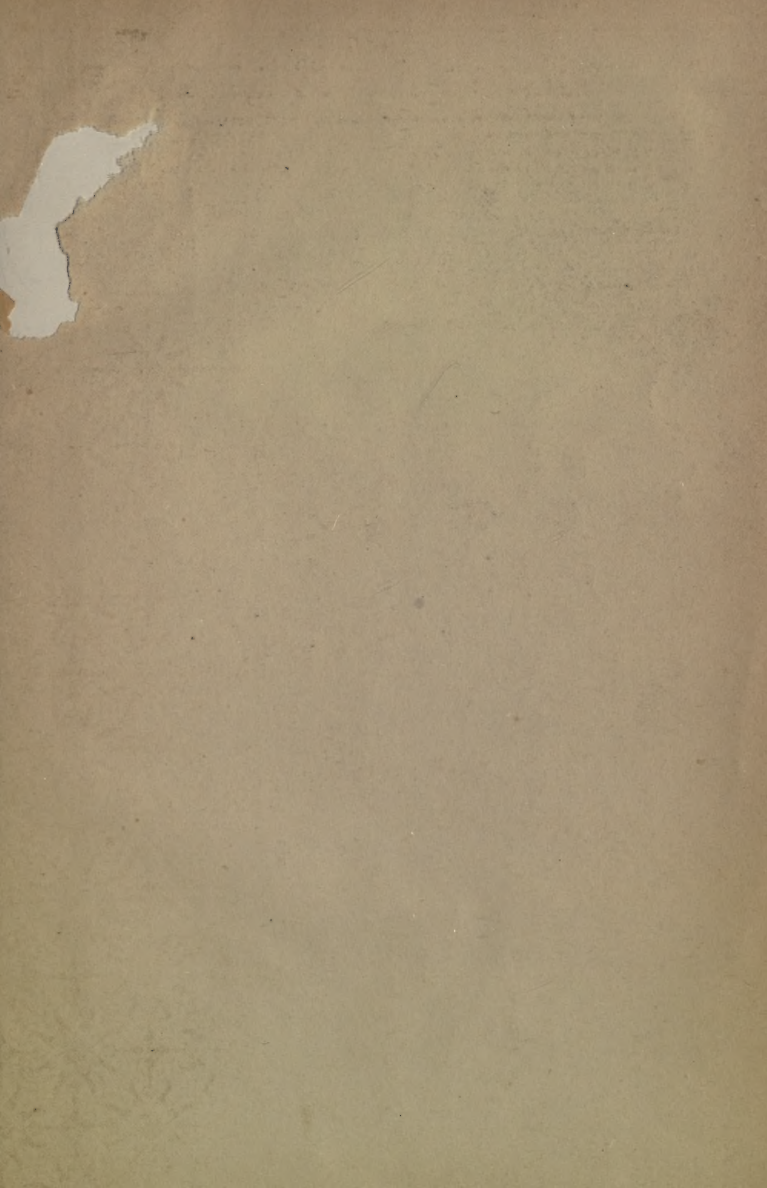
Bedeutend ermässigte Preise.

Erschienen sind bis jetzt:

	<i>M. ʒ</i>		<i>M. ʒ</i>
Aeschinis in Ctesiphontem oratio ed. <i>Weidner</i>	3. 60	Lysiae et Aeschinis orationes se- lectae ed. <i>Bremi</i>	1. 50
Aeschylī Agamemno ed. <i>R. Enger</i>	3. 75	Lysiae orationes selectae ed. <i>Bremi</i>	— 90
Aristophanis Nubes ed. <i>Teuffel</i> . Ed. II.	1. 20	Pindari carmina cum deperditarum fragm., variet. lect. adi. et comment. illustr. <i>L. Dissen</i> . Ed. II. cur. <i>Schneidewin</i> . Vol. I.	3. 90
Delectus epigramm. Graec. ed. <i>Jacobs</i>	1. 80	— Vol. II. Sect. I. II. (Comment in Olymp. et Pyth.) (à 1 <i>M.</i> 50 ʒ.)	3. —
Demosthenis conciones ed. <i>H.</i> <i>Sauppe</i> . Sect. I. (cont. Philipp. I. et Olynthiacae I—III.) Ed. II.	1. —	Platonis opera omnia ed. <i>Stallbaum</i> X voll. (21 Sectiones.)	
Euripidis tragoediae ed. <i>Pflugk</i> et <i>Klotz</i> . Vol. I, II et III. Sect. I—III.	14. 70	Einzeln:	
Einzeln:		Vol. I. Sect. 1. Apologia Socratis et Crito. Ed. <i>Wohlrab</i>	2. 40
Vol. I. Sect. 1. Medea. Ed. III.	1. 50	Vol. I. Sect. 2. Phaedo. Ed. V. cur. <i>Wohlrab</i>	2. 70
” I. ” 2. Hecuba. Ed. III. ed. <i>Wecklein</i>	1. 20	Vol. I. Sect. 2. Symposium c. ind. Ed. III.	2. 25
” I. ” 3. Andromacha. Ed. II.	1. 20	Vol. II. Sect. 1. Gorgias. Ed. III	2. 40
” I. ” 4. Heraclidae. Ed. II	1. 20	Vol. II. Sect. 2. Protagoras c. ind. Ed. III. ed. <i>Kroschel</i>	1. 80
” II. ” 1. Helena. Ed. II.	1. 20	Vol. III. Politia sive de republica libri decem. 2 voll. Ed. II. [Vrgr.]	7. 50
” II. ” 2. Alcestis. Ed. II.	1. 20	Vol. III. Sect. 1. Politia lib. I—V	4. 20
” II. ” 3. Hercules furens Ed. II. cur. <i>Wecklein</i>	1. 80	Vol. III. Sect. 2. lib. VI—X	3. 30
” II. ” 4. Phoenissae	1. 80	Vol. IV. Sect. 1. Phaedrus. Ed. II	2. 40
” III. ” 1. Orestes	1. 20	Vol. IV. Sect. 2. Menexenus, Lysis, Hippias nterque, Io. Ed. II	2. 70
” III. ” 2. Iphigenia Taurica	1. 20	Vol. V. Sect. 1. Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II	2. 70
” III. ” 3. Iphigenia quae est Aulide	1. 20	Vol. V. Sect. 2. Cratylus cum. ind.	2. 70
Hesiodi carmina ed. <i>Goettling</i> et <i>Flach</i> . Ed. III.	6. 60	Vol. VI. Sect. 1. Euthydemus	2. 70
Homeri Ilias ed. <i>Spitzner</i> . Sect. I—IV	4. 50	Vol. VI. Sect. 2. Meno et Euthy- phro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae, Hypparchus. [Vrgr.]	4. 20
Einzeln:		Vol. VII. Timaeus et Critias. [Vrgriffen.]	5. 40
Sect. I. lib. 1—6	— 90		
Sect. II. lib. 7—12	— 90		
Sect. III. lib. 13—18	1. 35		
Sect. IV. lib. 19—24	1. 35		

	<i>M. 2</i>
Platonis opera omnia ed. Stallbaum.	
Einzelnen:	
Vol. VIII. Sect. 1. Theaetetus.	
Ed. II. rec. Wohlrab	3. —
Vol. VIII. Sect. 2. Sophista . . .	2. 70
Vol. IX. Sect. 1. Politicus et incerti auctoris Minos	2. 70
Vol. IX. Sect. 2. Philebus	2. 70
Vol. X. Sect. 1. Leges. Vol. I. lib. I—IV	3. 60
Vol. X. Sect. 2. lib. V—VIII . . .	3. 60
Vol. X. Sect. 3. lib. IX—XII et Epinomis	3. 60
Sophoclis tragoediae ed. Wunderus.	
2 voll.	9. 60
Einzelnen:	
Vol. I. Sect. 1. Philoctetes. Ed. IV ed. Wecklein	1. 50
Vol. I. Sect. 2. Oedipus tyrannus. Ed. IV	1. 20
Vol. I. Sect. 3. Oedipus Coloneus. Ed. III	1. 80
Vol. I. Sect. 4. Antigona. Ed. V ed. Wecklein	1. 50
Vol. II. Sect. 1. Electra. Ed. III . . .	1. 20
Vol. II. Sect. 2. Ajax. Ed. III	1. 20
Vol. II. Sect. 3. Trachiniae. Ed. II . .	1. 20

	<i>M. 2</i>
Thucydidis de bello Peloponnesiaco libri VIII ed. Poppo.	
Einzelnen:	
Vol. I. Sect. 1. Lib. I. Ed. II	3. —
Vol. I. Sect. 2. Lib. II. Ed. II . . .	2. 25
Vol. II. Sect. 1. Lib. III. Ed. II ed. J. M. Stahl	2. 40
Vol. II. Sect. 2. Lib. IV. Ed. II ed. J. M. Stahl	2. 70
Vol. III. Sect. 1. Lib. V	1. 50
Vol. III. Sect. 2. Lib. VI [Vergr.] . .	1. 80
Vol. IV. Sect. 1. Lib. VII	1. 50
Vol. IV. Sect. 2. Lib. VIII	1. 50
Xenophontis Cyropaedia ed. Bornemann. [Vergriffen.]	1. 50
— Memorabilia ed. Kühner. Ed. II	2. 70
— Anabasis ed. Kühner	3. 60
Einzelnen à 1 <i>M.</i> 80 <i>2</i> .	
Sect. I. lib. I—IV.	
Sect. II. lib. V—VIII	
— Oeconomicus ed. Breitenbach	1. 50
— Agesilaus ed. Breitenbach	1. 20
— Hiero ed. Breitenbach	— 75
— Hellenica, Sect. I. (lib. I. II.) ed. Breitenbach	1. 20
— Sect. II. (lib. III—VII) ed. Breitenbach	4. 80

VICTORIA UNIVERSITY
LIBRARY

